

சுருத்திநாயகமுலம்

031,6x1,1
GO

(BRN)

B. இரத்தின நாயகா ஸன்ஸ்,
விருமகர்விலாச ஆஷ்விதநதிசாலை, சென்னை.

031,6x1,1 8034
G0

Tiruvalluvarayan
Tirukkuran.

50

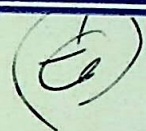
8054

1

[illegible]

3

உ
தேய்வப்புலமைத்

திருவள்ளுவநாயனார்

அருளிச்செய்த

திருக்குறள்

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்:	மூலமும்,	நூலின் திருநாமங்கள்:
திருவள்ளுவர் - -	இதற்கு	திருக்குறள் - -
நாயனார் - - -	பரிமேலழகநாராயும்	மும்பானூல் - -
தேவர் - - -	தேளிபொருள்விளக்கப்	உத்தரவேதம் - -
முதற்பாவலர் -	பதவுரையும்	தேய்வநூல் - -
தேய்வப்புலவர் -	அடங்கியுள்ளன	திருவள்ளுவர் - -
நான்முகனார் -		பொய்யாமொழி -
மாதானுபங்கி -		வாயுறைவாழ்த்து -
செந்நாப்போதார் -		தமிழ்மறை - -
பெருநாவலர் - -		பொதுமறை - -

பிரசுரித்தவர்கள்:

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

திருமகள்விலாச அச்சியந்திரசாலை,

சென்னை.

ரிஜிஸ்டர் செய்தது]

1930

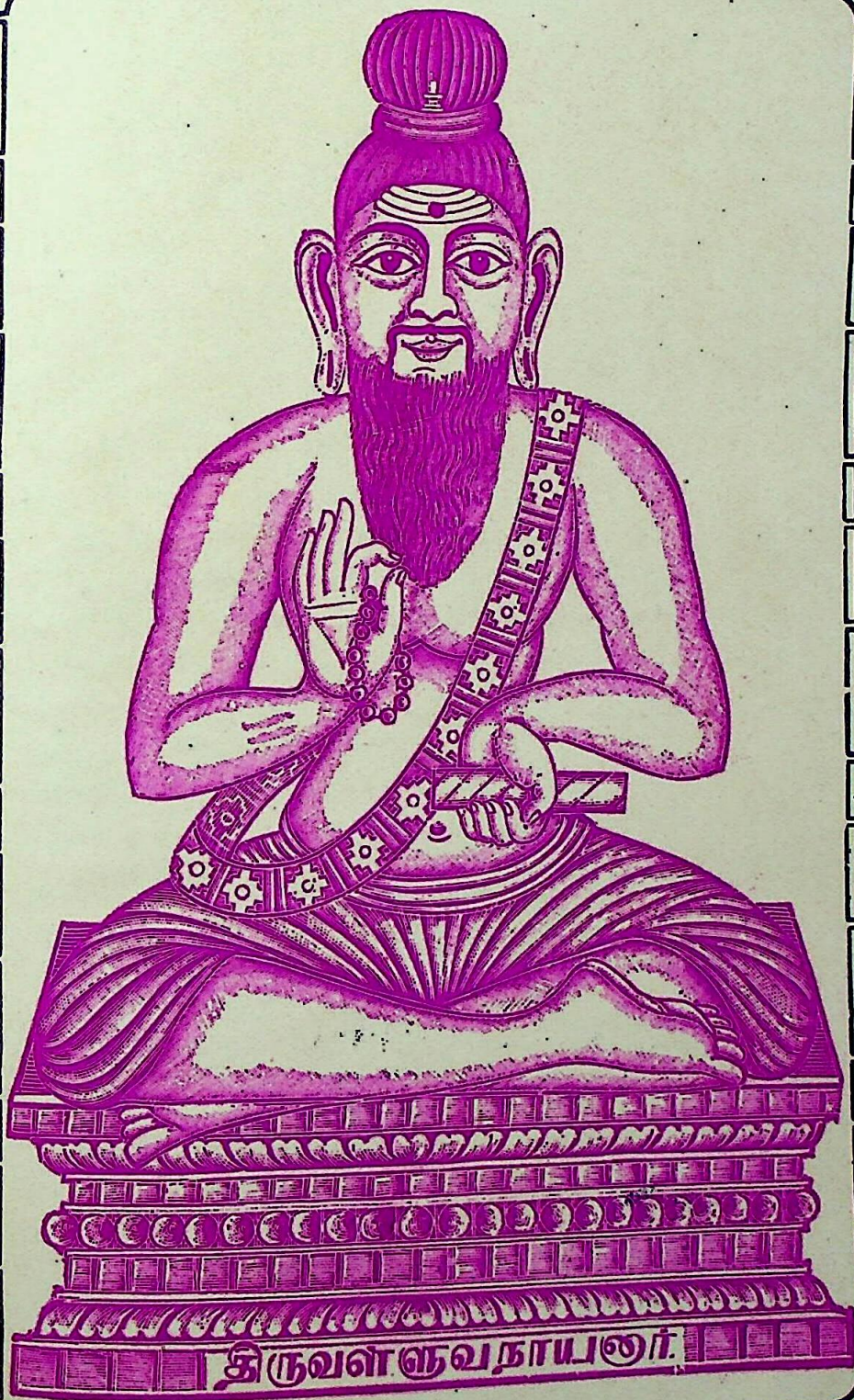
[விலை ரூபா 4.

031,621,1
GO

SRI JAGADGURU VISHWAKARMA
JNANA SIMHASAN JNANAMANDIR
LIBRARY

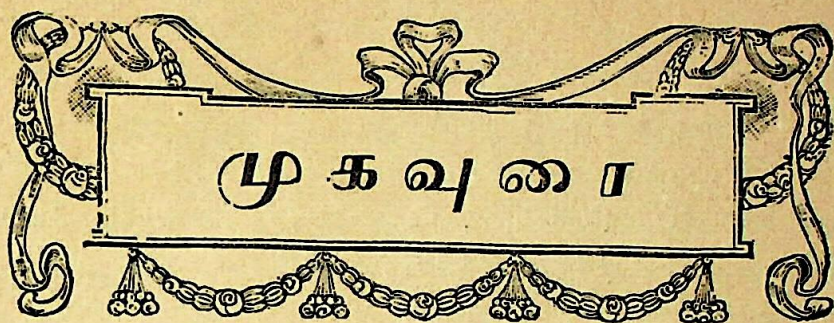
Jangamwadi Math, Varanasi

Box No. 8034

திருவள்ளுவநாயார்.

தெய்வப்புலமைத் திருவள்ளுவநாயனார் திருவாய்மலர்ந்தருளிய திருக்குறள் என்னும் இந் நூலானது அறத்துப்பால், பொருட்பால், காமத்துப்பால் ஆகபால் ௩-க்கு அதிகாரம் ௧௩௩; இவ்வதிகாரங்கள்; ௧௩௩௦-குறள் வெண்பாக்களாற் செய்யப்பட்டு, ப்ரைஷயின் உயர்வை விளக்குவதாயும், சொற்பொலிவு பொருட்பொலிவு முதலிய பாகுபாடுடையதாயும், இராஜதந்திர முதலிய பலவகைப்பட்ட சிறந்த நீதிநெறியை ஒருசேர நன்குணர்த்தத்தக்கதாயும், எல்லாச் சமயிகளானும் இனிதேற்றுக்கொள்ளப்பட்டதாயு முள்ளது. மேலும், தமிழ்ப்பாஷையில் விருத்தியடைய விரும்புவோர்க்கும், உலகநடை யுணர்ந்து அதன்வழிச் செல்ல விரும்புவோர்க்கும், முத்திரெறி பெற்றுய்ய விரும்புவோர்க்கும் ஏற்ற நூலாகவும், ஏனையோர்க்குப் பொதுநூலாகவும் இருத்தலான், இதன் பெருமை குன்றின்மே லேற்றிய விளக்குப்போல் விளங்குகின்றது.

இந்நூல் வேதசாரமாயிருத்தலால், ஆதியில் உரையாகிரியர்களாகிய நச்சினர்க்கினியார் முதலியோர் இதற்கு உரையியற்றினரென்றும், அவற்றுள் பரிமேலழகர் என்பவர் இயற்றிய இலக்கணவுரை சொற்பொலிவும் பொருணயமும் நிறைந்து விளங்கியதால் சான்ரோர் இவ்வுரையையே மேலாகக் கொண்டனரென்றும் வழங்கி வருகின்றது; ஆதலால், தமிழ் வேதமாகிய திருக்குறளும் இதற்குப் பரிமேலழகர் செய்தவுரையும் கற்றோர் யாவராலும் விரும்பத்தக்கனவே. இவ்வுரை அக்காலத்தி லுள்ளோருடைய கல்வித் தேர்ச்

சிக்கேற்பச் செய்யப்பட்டதாதலால் கடின சந்திகளால் செறிந்து விளங்குகின்றது; தற்கால நிலைமையைக் கருதிப் பண்டித பாமரர் யாவருக்கும் எளிதில் பயன்படும் பொருட்டுக் கடின சந்திகளை ஒரு வாறு விலக்கி, அதனுடன் எளிய நடையில் செய்யப்பட்ட தேளிப் பொருள் விளக்கப் பதவுரையும், பல பிரதிருபங்களிலிருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மேற்கோட்பாக்களுக்குச் சேர்த்து ஒரேபுத்தகமாய்ச்சிட்டனம்.

மஹாத்மா - சாது - ஸ்ரீ, சை, இரத்தின சற்குரு அவர்களின் பாதசேகரமும், பல நூல்களைப் புதிய முறையில் அமைத்துக் கொடுத்தவரும், தாயுமானவர் பாடல் மெய்கண்ட விருத்தியுரை, பட்டினத்தார் திருப்பாடற்றிரட்டு தத்துவார்த்தவிளக்க உரை முதலிய நூல்களைப் பார்வையிட்டவருமாகிய ஸ்ரீமத் அ. மஹாதேவ சேட்டியாரவர்கள் அதிக சிரமத்துடன் இத் திருக்குறளுரையைத் திருத்திக் கொடுத்தார்கள். அன்னார்க்கு எங்கள் மனமார்ந்த வந்தனத்தைச் செலுத்துகிறோம்.

ஆன்மாவிற்கு இயற்கையாக வமைந்துள்ள திரோதானத்தால் ஏதாகிலும் மாறுபாடு விளைந்திருக்குமேல் முன்பின் ஞாய்ச்சியால் முறைப்படுத்தி வாசித்துக்கொள்ளும்படி சன்மார்க்கர்களை வந்தனத்துடன் கேட்டுக்கொள்ளுகின்றனம்.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

திருவள்ளுவநாயனார் திவ்விய சரித்திரம்

புண்ணிய பூமியாகிய இப் பாதகண்டத்திலே இமயமலையினுச் சியிலே, சிறப்புப்பொருந்தி விளங்கும் திருக்கயிலாயத்திலே, உயர்வொப்பில்லாத செம்பொற் திருக்கோயிலிலே, திவ்விய சிங்காசனத்தின்மீது நித்தியாநந்தராய்ச் சிவபெருமான்: பிரமாதி முப்பத்து முக்கோடி தேவர்கள், நார்பத்தெண்ணுபிரம் இருடிகள், கின்னரர், கம்புருடர், கருடர், காந்தருவர். சித்தர், வித்தியாதரர் முதலானவர்கள் இருபுடையும் சூழ்ந்து வணங்கித் தோத்திரித்து நிற்கவும், பூதர்கள் பல வாத்தியங்களை முழக்கியும், வெண்சாமரை வீசியும், ஆலவட்டம் அசைத்து நிற்கவும், ஹர ஹர என்னும் பேரொலி எங்கும் தழைத்தோங்கவும், தமது அருட்சத்தியும் உலகமாதாவுமாகிய உமாதேவியார் இடப்பக்கத்தில் வீற்றிருக்கவும், அளவிறந்த பெருங் கருணையோடு திருவேலக்கமாக எழுந்தருளியிருந்தனர்.

அப்போது உமாதேவியார் எழுந்து பரமபதியாகிய சிவபிரானைப் பணிந்துகின்று, “சுவாமீ! திரிலோகங்களிலேயும் இல்லறம் வழுவாது நடாத்தி முத்தி யடைந்தவர்கள் உண்டோ? அதைத் திருவாய்மலர்ந்தருளல் வேண்டும்,” என, சிவபெருமான் அருளிச்செய்கின்றனர்: “உமையே! தெய்வலோகத்திலே வசிட்டர்-அகத்தியர்-அயன்-புயங்கன்-சம்பு என்கிற ஐவர்களும், பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவரும், தென்புலத்தார் கடன்-தேவர் கடன்-விருந்தோம்பல்-சுற்றந்தழுவல்-கபிலைபூசை செய்தல் முதலியன முடித்துக், கற்பின் வழுவாத நற்குண நற்செய்கைகளையுடைய மனைவியரோடிருந்து இல்லற தருமம் நடாத்தி முத்தி யடைந்தனர்.” என்று திருவாய்மலர்ந்தருள, பார்வதியார்: “பூலோகத்திலே திருவள்ளுவர் என்பவர் யார்? அவர் சரித்திரத்தைக் கேட்க விரும்புகின்றேன்” என, சிவபிரான்: “பூர்வத்திலே ஒரு பிரளயம் வர அதைப் பிரமன் முன்னரே யறிந்து வேற்றுருவடைந்து, ஒரு சுரைக்கூட்டிற் புகுந்துகின்று, அவ் வெள்ளத்திலே மிதந்து வந்தனன். நாம் யாதும் அறியாதவர் போலச் சுரைக்கூட்டி னருகனைந்து, “இதற்குளிருப்பவன் யாவன்?” என்று கேட்ப, தான் “வருங்

காலமறிந்து நடத்தவல்ல வள்ளுவன்” என்றான். “இப் பிரளயத் தில் நீ எப்படி பிழைத்திருக்கின்றாய்?” என்றோம். அப்போது பிரமன் நம்மை அறிந்துகொண்டு பேராநந்தத்தி லழுந்தி, “பரமபதியே! ஐகதரசுகுகனே! உமது திருவருளினாலன்றோ பிழைத்திருக்கின்றேன்; தேவரீர் கிருபைகூர்ந்து இத் துன்பமாகிய நீர்ப்பெருக்கைத் தவிர்க்கவேண்டும்” என்று வேண்ட, “அவ் வதிகாரத்தை உமக்கே தந்தோம்,” என்று சொல்லி முன்போலவே உலகத்தை அவராலேயே படைப்பித்தோம்.

இப்படியிருக்கையில் ஆதிகாலத்தில் பூமியிலே பாண்டி நாட்டிலே மதுரைமா நகரத்திலிருந்த சங்கப்புலவர்கள் நம்மை ஓர்கால் அவமதித்ததின்பொருட்டு அவர்கள் கர்வ பங்கமாகும்படி பிரமனைத் திருவள்ளுவராகவும், மஹாவிஷ்ணுவை இடைக்காடராகவும், சரஸ்வதியை ஔவையாகவும் பூமியில் அவதரிக்கும்படி அனுப்பினோம்.

ஆதியிலே பிர்ம புத்திரர்களாகிய காசிபர் முதலிய நவப்பிரமாக்களில் காசிபர் ஊர்வசியைச் சேர்ந்து வசிட்டரைப் பெற்றார். அவர் அருந்ததியைச் சேர்ந்து சத்தியரைப் பெற்றார். அவர் புங்கனூர்ப் புலைச்சியைச் சேர்ந்து பராசரைப் பெற்றார். அவர் மச்சகந்தியைச் சேர்ந்து வியாசரைப் பெற்றார். இவர்கள் நால்வரும் வேதங்களுக் குரியவ ரானார்கள்.

பின்பு பிர்மாவானவன் மற்றுஞ் சிலபுத்திரரால் வடமொழியையுந் தென்மொழியையும் விளங்கச் செய்யவேண்டு மென்றெண்ணி வேதவிதிப்படி ஒரு யாகஞ் செய்ய, அதன்கண் வைத்திருந்த கும்பத்தினின்றும் கலைமகள் அவதரித்தனள். அவளைப் பிரமன் விவாகஞ் செய்துகொண்டான். பின்பு அகஸ்தியர் குறிய வடிவோடு அக் கும்பத்து உதித்தனர். அவர் சமுத்திர கன்னிகையை மணந்து பெருஞ் சாகரன் என்பவரைப் பெற்றார். அவர் திருவாரூர்ப் புலைச்சியைச் சேர்ந்து பகவன் என்பவரைப் பெற்று, அவருக்குச் சகல சாஸ்திரங்களையுந் கற்பித்தார். அந்நாளில் பிர்ம வம்சத்தில் தவமுனி என்பவர் அருண்மங்கை என்னும் பிராமணமாதைச் சேர்ந்து ஒரு புத்திரியைப் பெற்றுவைத்து விராவிமலையில் தவஞ்செய்யச் சென்றனர். அக் குழந்தையை உறையூர்ப் பெரும் பறையன் கண்டெடுத்துச் சிலகாலம் வளர்த்து வருகையில், அந்தச் சேரியில் அகாரணமாய் மண்மாரி பெய்து, மேல் நடக்கப் போகிற காரணத்தினால் இந்தப் பெண் தவிர மற்றவர்கள் பாவரும் இறந்தனர்.

பின்பு அந்தப் பெண் எப்படியோ அதற்கடுத்த மேலூர் அகரத் திலே நீதி யையன் வீட்டை யடைந்து வளர்ந்துவந்தனள்.

அப்போது பகவனென்பவர் சகலசாஸ்திர பண்டிதராய்க் கண்டவர் யாவரும் மதிக்கும்படி பிராமண கிர்த்தியத்தில் வழுவாதவராய்க் காசியாத்திரைக் கேடும் மார்க்கத்திலே மேலூர் அகரத்துக் கடுத்த ஒரு சத்திரத்தி லிறங்கி நித்திய கர்மங்களை முடித்துக் கொண்டு சமையல் செய்துகொண்டிருந்தார். அவ்விடத்தில் அந்தப் பெண் வர, அவளைக் கண்டு “நீ யார்? புலைச்சியோ? வலைச்சியோ? இங்கே வந்தாய்” என்று அதட்டி, மிகுந்த கோபங்கொண்டு சட்டு வத்தால் அவளது தலையிலே உதிரஞ் சோர அடித்து ஓட்டினார். அவள் அழுதுகொண்டே தன்னிடத்துக்குப் போய்விட்டாள்.

மறுபடியும் பகவனென்பவர் ஸ்நானஞ் செய்து, போஜனம் பண்ணி, அதிசீக்கிரத்தில் வழிக்கொண்டு, சிலநாளில் காசிஸ்தல மடைந்து கங்காஸ்நானஞ் செய்து, பிரயாகையிலிருந்து திர்த்த மெடுத்தாக்கொண்டு வரும்போது முன் தங்கிப்போன சத்திரத்திலேயே வந்திறங்கினார். மேற் சொல்லிய பெண்ணானவள் அப்போது யௌவனமும் பேரழகம் உடையவளாய் அங்கே வந்தாள். பகவனென்பவர் இவளுடைய செளந்தரியமுதலிய குணங்களைப் பார்த்து மனமருண்டு நிற்க, அச் சத்திரத்து அதிபராகிய நீதியையர் அக் குறிப்பினைக் கண்டு “என் பெண்ணை நீர் விவாகம் பண்ணிக்கொண்டு இங்கேயே யிருக்கலாம்,” என்று சொல்ல, அதற்கவர் “நான் கொண்டுவந்த கங்கையை இராமேச்சுரத்திற் செலுத்தித் திரும்பி வருவேன்,” என்று உறுதிமொழி கூறிச் செலவு பெற்றுக்கொண்டு போய், இராமலிங்கத்துக்கு அபிஷேகம் பண்ணித் திரும்பி வந்தார். அப்போது நீதியையர் பந்துமித்திரர்களோடிருந்து குறித்த கன்னிகையை பகவனாருக்குப் பாணிக்கிரகணஞ் செய்து கொடுக்க, நாலுநாளைய சடங்குகள் சந்துஷ்டியாய் நடந்தேறின; ஐந்தாநாள் மங்களஸ்நானஞ் செய்விக்கும்போது பகவனென்பவர் அந்தப் பெண்ணினுடைய தலையில் எண்ணெயைப் பெய்யும்படி மயிரை வகிர்ந்தார். அப்போது தான் முன்பு சட்டுவத்தா லடித்த வடுவைக் கண்டு அனுமானித்து, “இந்தப் பெண் யார்?” என வரலாறு முற்றும் விசாரித்து விசன மடைந்து, “ஆதியளல்லவா?” என்று சொல்லி விட்டு ஓடினார். அதுவே அவளுக்கு “ஆதி” என்று காரணப் பெயராயிற்று.

அதுகண்டு ஆதி என்பவனும் பின்றொடர்ந்து சென்று, பொழுது போகையில் எதிரே கண்ட பாணர்சேரியில் ஒரு மண்ட பத்திலே தங்கிய பகவனென்பவர் அருகிற் சென்று வணங்கிநின்று, “என் பர்த்தாவே! தெய்வச்செயலால் உமக்கும் எனக்கும் இந்தக் காரியம் நடந்திருக்க, சுகல நீதியும் அறிந்த நீர் என்னை விட்டு நீங்கு தல் தருமோ? அல்லது தருமமோ?” என்றும், “உம்மை நீங்கி நான் உயிர்தரிப்பேனோ?” என்றும் மிகவும் இரக்கத்துடன் சொல்லப், பிரார்த்த கர்மவசத்தால் இவர் புத்தியிலும் அது சரியென்று பட்டுப், “பெண்ணே! என்னிடத்தில் உனக்கு அன்பிருக்குமானால் யான் சொன்னபடி கேட்கவேண்டும். அதாவது, உனக்குப் பிள்ளைகள் எங்கெங்கே பிறக்கின்றனவோ அவைகளை அங்கங்கே அப்பொழுதே விட்டு வருவையானால் யான் உன்னைக் கூடச் சம்மதிப்பேன்,” என்று சொல்ல, அவள் அதற்கு உடன்பட்டு, அன்றிரவில் அம் மண்டபத்தி் விருவருங் களித்திருந்தனர்.

அப்போது நமது கட்டளைப்படி சரஸ்வதி யாவராலும் புகழப் பட்ட ஓளவையாகப் பிறந்தனர். உடனே அவ் விருவரும் புறப்பட்டுப் போகையில் தொண்டைநாட்டிலுள்ள ஊற்றுக்காட்டில் ஒரு மடத்திற் கூட உப்பையும், சோழதேசத்தில் கருவூரில் ஒரு சோலையிற் கூட அதிகமானும், காவிரிப்பூம் பட்டணத்தில் ஒரு மண்டபத்திற் கூட உருவையும், திருவாரூரில் ஒரு மடத்திற் கூடக் கபிலரும், வேளின்மலைச் சாரலிற் கூட வள்ளியம்மையும், திருமயிலாப்பூரில் இலுப்பை தோப்பிற் கூடத் திருவள்ளுவரும் பிறந்தனர்.

“இக் குழந்தைகளை யாவர் காப்பாற்றுவார்?” என்று விட்டு நீங்கத் தாய் வருந்தும்போது, அப் பிள்ளைகள் சொல்லிய தனி வெண்பாக்கள்:—

[ஓளவை]

“ஒட்டமுட னென்றவையி லின்னபடி யென்றேழுதி
விட்டசிவ னுஞ்சேத்து விட்டானே-முட்டமுட்டப்
பஞ்சமே யானாலும் பாரமவ னுக்கன்னும்
நெஞ்சமே யஞ்சாதே நீ.”

[உப்பை]

“அத்திமுத லெறும்பி ருனவுறி ரத்தனக்குஞ்
சித்த மகிழ்ந்தளிக்குந் தேசிகன்-முற்றவே
கற்பித்தான் போனானே காக்கக் கடனிவையோ
வற்பனே வன்னு யான்.”

[அதிசுமான்]

“கருப்பைக்குண் முட்டைக்குங் கல்லினுட் டேரைக்கும்
விருப்புற் றமுதளிக்கு மெய்ய-னுருப்பெற்று
லூட்டி வளர்க்கானே வோகேவா யன்னாய்கேள்
வாட்ட முனக்கேன் மகிழ்.”

[உருவை]

“சண்டப்பைக் குள்ளுயிர்தன் றுயருந்தத் தானருந்தும்
அண்டத் துயிர்பிழைப்ப தாச்சரிய-மண்டி
யலகின்ற வன்னு யானுடைய வுண்மை
நிலகண்டு நீயறிந்து நில்.”

[கபிலர்]

“கண்ணுழையாக் காட்டிற் கருங்கற் றவனாக்தும்
உண்ணும் படியறிந் தூட்டிமவர்-நண்ணு
நமக்கும் படியளப்பார் நாரியோர் பாகர்
தமக்குந் தோழிலென்ன தான்.”

[வள்ளியம்மை]

“அன்னை வயிற்றி லருத்தி வளர்த்தவன்கு
னின்னும் வளர்க்கானே வேன்குயே!-மின்னாவஞ்
சூடும் பேருமான் சுடுகாட்டி னின்றவிலை
யாடும் பேருமா னவன்.”

[திருவள்ளுவர்]

“எவ்வுயிருங் காக்கவோரு வீசனுண்டோ வில்லையோ
அவ்வுயிரில் யானொருவ னல்லனோ-வவ்வி
யருதுவது கொண்டிங் கலுதுவதே னன்னே
வருதுவது தானே வரும்.”

இது கேட்டுத் தாய் மனந் துணிந்து நீங்க, அவ் விருவருந்
திர்த்த யாத்திரார்த்தமாகச் சென்றனர்.

அப்பால் திருமயிலையில் விடப்பட்ட குழந்தை, அங்குள்ள
ஆலயத்திலிருந்து நம்மை ஆத்மார்த்தமாக வழிபட்டுக்கொண்டு,
இலுப்பை விருட்சத்தடியிற் றங்கி, அம் மரத்தலர்களி லொழுதுந்
தேனையே ஆகாரமாகக் கொண்டு, தனது முற்பிறவி பீரமனான
மையின் சிகை எக்ஞாபவீதம் சதுர்வேதம் என்னும் இவைகளைத்
தாங்கி வளர்கையில், அவ்வாலயத்தினோர் புறத்தே புத்திரப்
பேற்றைக் குறித்துத் தவஞ்செய்திருந்த ஓர் வேளாளன் மனைவி,
“இக் குழந்தையை நீ எடுத்துக்கொண்டுபோய்த் திருவள்ளுவர்

அ திருவள்ளுவநாயனார் திவ்விய சரித்திரம்

என்று பெயரிட்டு வளர்த்து வருவாயாக,” என அசரீரி வாக்கெழக் கேட்டு, மனமகிழ்ச்சியுடன் அக்குழந்தையைத் தாங்கிக்கொண்டு சென்று கணவன்கையிற் கொடுக்க, அவன் தனது இருகையினுமேந்தி மடியிலிருத்தி உச்சிமோந்து, காதலிகையிற் றந்து, “நமக்குப் பரமனருளாற் கிடைத்த இப் பாலகனை அன்புடன் பரிபாலித்து வருவதே நமது பாக்கியம்,” என உரைத்து, அவ்விருவரும் மிக்க அருமையாகப் பரிபாலித்து வந்தனர்.

அக்கால் அவர்களுறவினர் யாவரும் ‘மரபறியாக் குழந்தையை வளர்க்கின்றார்களே’ என்று அவமதிப்பாகக் கூறுவதைக் கேட்டு, அத்தகையோர் தம்மைக் குலப்பிரஷ்டர்க ளாக்குவார்களோ வென்றஞ்சித் தமது இற்புறத்துள்ள பசுத்தொழுவத்தில் ஓர் தொட்டிலிட்டு அதில் அக்குழந்தையை வளர்த்திப் பண்ணையாட்களைக் காவற்படுத்திப் பரிபாலித்து வந்தனர். ஐந்து வயதாகிய பின்னர் திருவள்ளுவர், தம்மை வளர்ப்போர் தமது உறவினரால் அவமதிக்கப்படுகின்றார்களே யென்றுணர்ந்து, அவ் விருவரையும் நோக்கி, ‘இன்னும் நீங்க ளிருவரும் என்னைப்பற்றி வருந்தவேண்டாம்; இன்றுமுதல் நான் வேறேரிடத்திலிருந்து நீங்கள் வேண்டுமபோது வந்து விரும்பியதைச் செய்வேன்,’ என்றனர். அதுகேட்ட அவ்விருவரும் மனம் சகியாதவர்களாய் வெகு நேரம் வருந்திப் பின்பு ஒருவாறு மனம் தேறி விடை கொடுக்க, அவ்வாறு கொடுத்த விடையைப் பெற்றுக் கொண்டு அவ் ஐரினுவள்ள ஓர் பனைமரத்தின் நீழலில் வீற்றிருந்தனர்.

அவர் அவ்வாறிருக்கையில் அம் மரத்தடி நீழல் அவரை விட்டு நீங்காதிருப்பதைக் கண்டவர்க ளனைவரும், ‘இப் பிள்ளை தேவாம்சமோ, முனி புத்திரனோ.’ எனச் சந்தேகிக்க, நாயனார் அவ்விடம் விட்டுத் திருமூலர் போகர் முதலிய சித்தர்கள் வசிக்கும் மலைக் கெழுந்தருளினர்.

அங்கிருந்த திருமூலர் இத் திருவள்ளுவரை நோக்கி, ‘வள்ளுவரே! பூர்வத்தில் நந்திதேவர் அடியேனுக்கு அனுக்கிரகத்தகாலையில், அவ்விடத்திருந்த நீர் உலகத்தார்க்குச் சித்தி முத்தி யருளுவதற்கும், இகத்துக்குரிய அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் முன்றையும் தென் மொழியில் திருவாய்மலர்வதற்கும் இவ் வுலகத்தில் அவதரித்தீரோ?’ என்றுரைத்துப் போற்றினர். அது கேட்ட நாயனார் திருவுள்ள மகிழ்ந்து அம் மலையின்கண் தவம்புரிவோரில் தாமும் ஒருவராய்ச் சிலகாலம் அங்கு வசித்திருந்தனர்.

அக்காலத்தில், தொண்டைமண்டலத்திலே ஓர் வேதாளம் பயிர் களை அழித்தும் உயிர்களை வதைத்தும் அநேக வகைத் துயரங்களை விளைத்துவந்தது. காவேரிப்பாக்க மென்னும் அம் மண்டலத்தின் நகரம் ஒன்றிலிருந்து ஆயிரம் ஏர் வைத்துப் பயிர் செய்துவந்த மார்க்க சகாய னென்னும் ஓர் வேளாளன், “அவ் வேதாளத்தை அடக்குவோர்க்கு அவர்கள் விருப்பத்தினளவாகத் திரவியமும் ஓர் ஊரும் தருகின்றேன்” எனப் பறை யறைந்திருந்தான்.

அவ்வாறு பறையறைவித்தும் அதை யடக்க எவராலும் ஏலா மையின், ‘இத்தகைய பெருந் துயரைப் பெரியோர் அனுக்கிரகத்தா லன்றி ஏனை எவற்றானும் நிவாரணிக்க லாகாது’ எனக் கருதி, திரு மூலர் முதலியர் வசிக்கும் அம் மலைக்கண் வந்து திருமூலரைக் கண்டு அடியற்ற மரம்போற் பணிந்து, தனது குறைபை விண்ணப்பித்த னான். அப்போது திருமூலர் அங்கு வந்துள்ள திருவள்ளுவரை அவ் வேளாளனுக்குக் காட்டி, “அவருடன் முறையிட்டுக்கொள்,” என் றனர்.

அவ்வாறே அவ் வேளாளன் முறையிட்டுக்கொண்ட வுடனே நாயனார் திருவுளமிரங்கிப் பஞ்சாசுரத்தைச் செபித்து அவ் வேதா ளம் தனது ஆற்றல் குன்றி அவ் ஆரைவிட்டுப் போம்படி ஆஞ்ஞா பித்து, அம் மண்டலத்தா ரனைவரும் நிர்ப்பயமாய் வாழும்படி செய்தனர்.

அதுகண்ட வேளாளன் நாயனாரை மீண்டும் வணங்கித் துதி த்து, வேதாளத்தை யடக்குவோர்க்குத் தான் கொடுப்பதாக உத் தேசித்திருந்த திரவியத் தொகையையும் ஊரையும் தனது புத்திரி யாகிய வாசுகி என்னும் பெண்ணையும் திருவள்ளுவர் பெற்றுக்கொள் வதற்காக அங்கேரிக்கும்படி மிகவும் மன்றாடிப் பிரார்த்தித்தான்.

நாயனார் திரவியமும் நகரும் வேண்டாமென நிராகரித்துவிட்டு, தாம் உலகத்தார்க்கு இல்லறம் நடாத்திக் காட்டவேண்டும் எனக் கொண்டிருக்கும் எண்ணத்தைக் கருதி, அவ்வாறே அப் பெண்ணை மாத்திரம் அங்கீகரிப்பதற் கிசைந்தவராய், அவ்வேளாளனை நோக்கி, “உமதுபெண் நாம் கொடுக்கும் மணலை அமுதாக்கிநமக்குப் படைக்கு மாயின் மணமுடிப்போம்” என்றனர். அது கேட்ட வேளாளன் திடுக் குற்று, “இதேது தெய்வீகத்தா லாகவேண்டிய அற்புதத்தை மானுஷீகத்தால் நடத்தும்படி கேட்கின்றாரே; இது முடியாத காரியமா யிருக்கின்றதே” என மனச் சோர்வுற்றான்.

B

அப்போது அருகிலிருந்த அவனது குமாரத்தியான வாசுகி, “ஓ! என் அருமைப் பிதாவே! நீர் இவ் வார்த்தைக்கு யாதொன்றும் அஞ்சவேண்டாம்; அடியேன் அவருக்கு மனைவியாகும் பிரபந்தம் இருக்கின்றமையானன்றோ அவர் வாக்கில் அவ் வார்த்தை தொன்றிற்று, அவரது மஹிமையால் மணல் சாதமாதல் ஓர் அருமையல்ல; இதோ நான் நம்பிக்கையுடன் அவ்வாறே அமுதாக்குகின்றேன்,” என்று திடமாகக் கூறினாள்.

அவ் வார்த்தைகளைக் கேட்ட பிதாவும் மனத்துணிவுடன், “அவ்வாறே தேவரீர் தரும் மணலை அமுதாக்கித் தருதற் கிசைந்தனள்,” என்றுரைத்து, அவரால் தரப்பட்ட மணலைத் தனது புத்திரியான வாசுகி கையிற் கொடுக்க, அவள் அவ்வாறே அம் மணலையேற்று அமுதாக்கிப் படைத்தனள்.

பின்பு நாயனார் வாசுகியை விவாக விதிப்படி மண முடித்து, சிலநாள் அங்கு வீற்றிருந்து, தமது மனைவியுடனே திருமயிலைக்கு எழுந்தருளி, ஓர் கிருகம் அமைத்துக்கொண்டு, ‘செய்தொழில்கள் பலவற்றினும் பாவம் அற்றது நெய்தற்றொழில் ஒன்றே’ எனச் சந்தேகமறத் தெளிந்து, அத் திருமயிலையில் வர்த்தகத்திற் சிறந்து பெருந் தனவானாயிருந்த ஏலேலசிங்கரிடத்தில் நூல் வாங்கி, ஆடை நெய்து அதனால் வருங் கூலியைக்கொண்டு கிருககிர்த்தியும் நடாத்தி வந்தனர். இதனானன்றோ பிற்காலத்தாரும் அத்தொழிலைச் சிறப்பித்து,

“செய்யுந் தொழிலெல்லாஞ் சீர்தூக்கிப் பார்த்தாடை
நெய்யுந் தொழில்பவமி னேர்தொழிலா - வையமிசை
தேள்ளு மறைப்போருவாச் செந்தமிழ் னுலுரைத்த
வள்ளுவனார் கொண்டதல்ல வா.”

என்னும் வெண்பாக் கூறியுள்ளார்.

அப்போது திருவாலங்காட்டில் எழுந்தருளிய சபாநாயகராக எழுந்தருளியிருக்கும் நாம், மகிடாசுர சங்காரஞ் செய்து கர்வித் திருந்த பத்திரகாளி தோற்கும்படி வாதாடத் தொடங்கி ஆடிவருகையில், அவ்வாட்டத்தின் வேகத்தால் நமது திருச்செவியி லணநீர் திருந்த சங்க குண்டலம் கழன்றுவிட, அப்போது அதை நமது பாதத்தா லெடுத்து மீண்டும் திருச்செவியி லணிதற்கும், காளிக்கு நாணம் விளைவித்தற்கும் திருவுளங் கொண்டு ஓர் பாதத்தை மேலே தூக்கி ஊர்த்ததாண்டவம் புரிந்தோம். அதுகண்ட தேவர்க ளனைவரும், திடீரென்று ஊர்த்த தாண்டவம் செய்ததற்குக் காரணம்

அறியாராய்த் திகைத்து நிற்ப, அப்படி நிற்பவர்களை நாம் கருணையுடன் நோக்கி, “தேவர்களே! நீங்கள் திருமயிலை யென்னும் சேஷத்திரத்திலுள்ள திருவள்ளுவரால் உங்கள் சந்தேகத்தை நிவாரணித்துக் கொள்ளுங்கள்,” என்று கட்டளையிட்டோம். அவர்கள் அவ்வாறே திருமயிலைக்கு வந்து, திருவள்ளுவரைக் கண்டு வந்தித்து எதிரில் நிற்கையிலே, அக் குறிப்பறிந்த நாயனார்:

“பூலி லயனும் புரந்தரனும் பூவுலகைத்
தாலி யளந்தோனும் தாயிருக்கப்—*பாலி
லிழையோட்டி யாடைநெயு மேழையறி வேளே
குழையோட்டும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து.”

என்னும் வெண்பா வுரைத்து, அத் தேவர்கள் ஏற்றத்தையும் தமது எளிமையையும் ஒருவாறு விளக்கி, அவர்கள் சந்தேகத்தையும் நிவாரணித்தனர். அது கேட்ட தேவர்கள் வியப்படைந்து நாயனாரை மீட்டும் பணிந்து விடைபெற்றுச் சென்றனர்.

ஓர் நாள் நாயனார் ஏலேலசிங்கர் மனைக்குச் சென்று நூல் வாங்குவதற்காகச் “செட்டியார் எங்கே?” என்று வினவியதற்கு, “சிவபூஜை செய்கின்றார்,” என்று அங்குள்ளார் உரைத்தனர்.

அவருடைய சிவபூஜை நிலைமையை நன்குணர்ந்த திருவள்ளுவ தேவர், “செட்டியார் தமது சிவபூஜையை இங்கு இயற்றுகின்றாரோ? குப்பத்தி லியற்றுகின்றாரோ?” என்றனர்.

அதைக் கேட்ட அவர் பத்தினியார் உள்ளே சென்று தமது பத்தாவாகிய ஏலேலசிங்கருக்கு அறிவித்தனர்.

அஃதுணர்ந்த செட்டியார் தாம் அப்போது குப்பத்திலுள்ள வியாபார விஷயங்களைச் சிந்தித்துக்கொண்டிருந்தது வாஸ்தவமாக வின், “நமது எண்ணத்தைத் தெரிந்துகொண்டு வினவிய இவர் மஹாத்துமா என்பதற்கு ஐயமில்லை,” எனத் துணிந்து, திடுக்கிட்டு ஒடோடியும் வந்து, வாயிற்படியில் நின்றகொண்டிருந்த திருவள்ளுவ தேவரின் உபய திருவடிகளில் சாஷ்டாங்கமாகப் பணிந்தெழுந்து, கைகட்டி வாய்பொத்தி நின்று, “சுவாமின்! அடியேனுடைய பவசாகரத்தைக் கடப்பித்தருளல் வேண்டும்,” எனப் பிரார்த்தித்தனர்.

அவர் பிரார்த்தனைப்படியே அவர்க்கு அனுக்கிரகிப்பதற்குத் திருவுளங்கொண்ட திருவள்ளுவதேவர், “அவ்வாறே செய்வோம்,”

* “நாவி, லிழைநக்கி நூனெருடு மேழையறி வேளே, குழைநக்கும் பிஞ்ஞகன்றன் கூத்து,” என்றும் பாட முண்டு.

என வாக்களித்து, அன்று தமக்கு வேண்டிய நூலை வாங்கிக் கொண்டு திரும்பினர்.

பின்னர் ஒருநாள் அவ் ஏலேலசிங்கருக்கும், பக்குவமடைந்துள்ள இன்னும் சில மாணாக்கர்களுக்கும் அருள் பாவிக்கும்படி அவர்களின் பரிபக்குவத்தை ஆராயத்தக்க கால முணர்ந்து, அவர்கள் அனைவரையும் அழைத்துக்கொண்டு ஓர் காட்டிற்கு ஏகலும், அங்குப் பெருகிவந்த வெள்ளத்திலே தாம் கிர்ப்பயமாய்ச் செல்லுகையில் அவ்வாறே கிர்ப்பயமாய்ப் பின் தொடருவதற்கு மனோதிடமற்றவர்களாய் ஏனையர் யாவரும் நின்றுவிட, ஏலேலசிங்க ரொருவரே அவர்போன்று கிர்ப்பயமாய்ப் பின் தொடர்ந்தனர். அவ்வண்ணம் செல்லுங்கால் திருவள்ளுவதேவர் மஹத்துவத்தாலும் அவரைச் சத்திய பக்தியுடன் நம்பிய ஏலேலசிங்கரின் உறுதிப்பாட்டாலும் அவ் விருவர்க்கும் அவ்வெள்ளம் வழிவிட்டது.

அதன்பின்பு திருவள்ளுவதேவர் ஏலேலசிங்கரை நோக்கி, ஓர் விருட்சத்தின் உச்சியி லேறும்படி கட்டளையிட்டனர். அவர் அவ்வாறே ஏறியபின்னர் “நின்ற கிளையையும், பிடித்த கிளையையும் விடுவாய்,” என்றனர்.

அவ்வாறுரைத்தபோதும் தமக்கு ஓர் பற்றுக்கோடின்றி எவ்வாறு நிற்பதென்றும், ‘அவ்வாறு நிற்கின் அபாயமன்றோ,’ என்றும் சிந்தியாதவராய்த் தமது ஆசிரியரின் ஆஞ்ஞைப்படி உடனே விட்டனர். அவ்வண்ணம் விட்டவர்க்கு யாதோர் பயமுமின்றி இயல்பாயிருப்பதைக் கண்ட திருவள்ளுவதேவர் அவ் ஏலேலசிங்கரின் மனோதிடத்தை மெச்சி, அவரைத் தமது மடியின்மீது இருத்தி மெய்ஞ்ஞானோபதேசம் புரிந்தனர்.

அதன்பின் அக் காலத்தில் அத் திருமயிலையென்னும் நகரத்திற்கு அரசனாயிருந்த அச்சுதராஜன், ஓர்கால் ஏலேலசிங்கருடன் சம்பாஷிக்க நேர்ந்த தருணத்தில், “உமக்குப் புத்திரப்பேறு இன்மையைக் குறித்து உமது ஞானசாரியரிடத்து விண்ணப்பிக்க லாகாதா?” என்றுரைத்தனர்.

அது கேட்ட ஏலேலசிங்கர் அதற்கியைந்து அவ்வாறே தமது ஞானசாரியரிடம் விண்ணப்பித்தனர். அவ்விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவியேற்றருளிய திருவள்ளுவதேவர், “நமது பெருமான் திருவள்ளால் அப் பேறு உமக்குண்டாம்,” என்று திருவாய் மலர்ந்தனர்.

அதன்பின் ஓர் நாள் ஏலேலசிங்கரும் அவர் மனைவியாரும் தமது புராதன முறைமைப்படி அதிகாலைப் பிழைத்து பசுவின் வாற்புறத்தைத் தரிசித்துக்கொண்டிருக்கையில், அங்கு நாம் (சிவ பெருமான்) ஓர் சிறு குழந்தை வடிவாய் அழுதுகொண்டிருப்பதைக் கண்டு, மிகுந்த பேராவலுடன் அக் குழந்தையை எடுத்து ஒருவர் பின் ஒருவராக மாற்றி மாற்றி உச்சி மோந்து, மார்போடணைத்துக், கண்களி லொற்றிக்கொண்டு, முத்தமிட்டுப், பேரானந்தசாகரத்தி லழந்தினவர்களாய்க் களிகூர்ந்த அவ் விருவரும் அக் குழந்தையை ஒருவர் மாற்றி ஒருவராக எடுத்துச் சென்று ஞானசாரியராகிய திருவள்ளுவதேவர் சந்நிதியிற் கொண்டுபோய் அவரது உபய திரு வடிகளிற் சமர்ப்பித்து வணங்கினார்கள்.

அவர் அக் குழந்தையை நோக்கி, 'இவர்களுடைய தவப்பேற் றால் பெருமானே குழவியுருக் கொண்டனர்,' என்பதறிந்து, தாமும் மிக்க ஆவலுடன் எடுத்தணைத்து அக் குழவியின் அவயவ இலக்க ணங்க ளனைத்தையும் நன்காராய்ந்து, விம்மிதழுந்துப் பெருமான் அருட்டன்மையை வியந்து, அக் குழந்தைக்கு அழகானந்தர் எனத் திருநாமஞ் சூட்டி, அவர்கள் கையிற் றந்து வீட்டிற்கு ஏக விடை கொடுத்தனுப்பினர்.

தமது ஞானசாரியரிடத்து விடைபெற்று வந்த ஏலேலசிங்கர் இச் செய்தியை அச்சுதராஜனுக்கு அறிவித்தனர்.

அது கேட்ட அரசன், "இக்குழந்தை வாஸ்தவத்தில் தெய் வீகமாய் அவதரித்ததாயின் இங்கு நான் நினைத்த அளவில் அது எனது மடிமேல் வரலாமே," என்றனன்.

உடனே அக் குழந்தையாகிய நாம் அவ்வாறே அவ்வரசன் மடி மீது வந்திருந்தோம். அது கண்டு வியப்புற்ற அச்சுதராஜன், 'இது அழகானந்தந்தான்,' என்று முத்தமிட்டு, ஏலேலசிங்கர்ட் மளிக்க, ஏலேலசிங்கர் அக் குழவியைத் தாங்கி அகத்திற்கு ஏகினர். அதன் பின்னரும் திருவள்ளுவதேவர் அநேக பரிபக்குவான்மாக்களுக்கு ஞானோபதேசம் புரிந்துகொண்டு வீற்றிருந்தனர்.

மற்றொரு காலத்தில் ஏலேலசிங்கர் தமது வியாபாரச் சரக்கு களை ஏற்றிச் சென்ற கப்பல் கரைதட்டிப்போனதை யறிந்து, அச் செய்தியை அரசனுடன் முறையிட்டுக்கொண்டனர்.

அது கேட்ட அரசன், "இச் செய்தியை என்னுடன் கூறி யாது பயன்? உம்முடைய ஞானசாரியரிடத்து விண்ணப்பித்துக்

கொள்ளின் அவர் அதற்குரிய பரிகாரம் தேடுவர்," என்றுரைக்க, அவ்வாறே ஏலேலசிங்கர் நாயனாரிடத்து விண்ணப்பித்தனர்.

அதனை முன்னரே யுணர்ந்தவராகிய திருவள்ளுவதேவர், அவரைத் தம்முடன் அழைத்துக்கொண்டு, அக் கப்பலருகிற் சென்று, அக் கப்பலைத் தமது திருக்கரத்தால் தொட்டு, அங்குள்ளாரை நோக்கி, "இப்போது நீங்களெல்லாம் 'ஏலையா' என்று இழுக்கின் கப்பல் சரியாக வரும்," என்று கட்டளை யிட்டனர்.

அக் கட்டளையைச் சிமமேற் றுங்கிய அங்குள்ள ஏனைவரும் திடபக்தியுடன் இழுத்தவளவில் அவ்வாறே சரியாய் நின்றது.

வேறொரு காலத்தில் மழை பெய்யாமையால் விளைவு குன்றித் தானியங் கிடைக்காமல் அநேகர் இறக்கின்றதைக் கண்ணுற்ற ஜீவகாருணிய மூர்த்தியாகிய திருவள்ளுவதேவர், ஏலேலசிங்கரை நோக்கி, "நீர் வாங்கி வைத்துள்ள தானியங்களுடையெல்லாம் இப்பஞ்சகாலம் மாறும்வரையில், கொண்ட விலைக்குக் குறுணி யேற்ற மாய் விற்பிராக" எனக் கட்டளையிட்டனர்.

குரு ஆஞ்ஞையைக் கடக்கத் துணிபாத ஏலேலசிங்கர் அவ்வாறே விற்றுவருகையில் அத் தானியங்களின் விலையாகிய பொருள் மலைபோற் குவிந்தன. அவர் கட்டிவைத்த நெற்கூடுகளும் அணுவளவும் குறைவின்றி நிறைவுற்றிருந்தன. திரவியம் மலைபோற் குவிந்ததையும், தானியக்கூடுகள் குறைவின்றி நிறைந்திருந்ததையும் பார்த்த ஏலேலசிங்கர் பெருமகிழ்ச்சியும் வியப்பு மடைந்தனர்.

பின்பு மழை விசேடமாய்ப் பெய்து எங்கும் தானிய விளைவுகள் பெருகினதை யுணர்ந்த திருவள்ளுவதேவர், மீண்டும் ஏலேலசிங்கரை நோக்கி, "இப்போது நீர் கொண்ட விலைக்குக் குறுணி குறைய விற்பிராக," எனக் கட்டளையிட்டனர்.

அப்போதும் ஆசிரியர் ஆஞ்ஞையில் அணுவும் ஐயமுறாத ஏலேலசிங்கர், அவ்வாறே தாம் கொண்ட விலையிற் குறுணி குறைய விற்கத் தொடங்கினர். அப்போது நெற்கூடுகள் அனைத்தும் செலவாய்ப் பொருண்மாதிரிமே முன்போற் குவிந்தன.

அதுகண்ட திருவள்ளுவதேவர் மீண்டும் ஏலேலசிங்கரை நோக்கி, "தானிய விற்பனையால் உமக்குக் கிடைத்த பொருளனைத்தையும் உருக்கிக் கட்டியாக்கிக் கடவிற் போடுவிராக" எனக் கட்டளையிட்டனர்.

அப்போதும் சற்றும் மனத் தளர்வுறாத ஏலேலிங்கர் அவ்வாறே பொன்னனைத்தையும் வஞ்சியாது ஒருங்குசேர்த்து உருக்கிக் கட்டியாகச் செய்து கடலிற் போட்டுவிட்டனர்.

அப்படி ஏலேலிங்கராத் போடப்பட்ட அப் பொற்கட்டியை, அக் கடலின்கணிருந்த ஓர்மீன் விழுங்கிவிட்டது. சிலநாட் கழிந்து அம் மீன் செம்படவர் வலையி லகப்பட்டது. அவர்கள் அதைச் சமைத்துப் புசிப்பதற்காகச் சேதிக்கையில், அதன் வயிற்றினுள் அழுக்கேறிய ஓர் கட்டி யிருக்கக் கண்டு, 'இதென்ன கல்லோ,' என்று சந்தேகித்து, அவர்கள் தமது எஜமானராகிய ஏலேலிங்க ரிடத்திற் கொடுத்தார்கள்.

அவரும் 'இது ஓர்வகைக் கல்' என்றே நிச்சயித்தவராய்த் தாம் ஸ்நானம் செய்யும் இடத்திற் போடுவித்தனர். அது நாளா வர்த்தியில் தேய்வுற்றுப் பொன்னிறம் தோன்றியது. அதைப் பார்த்த ஏலேலிங்கரும், 'இது குருவருள்,' எனச் சிந்தித்து மகிழ்ச்சி யுற்றனர்.

இவ்வாறு அநேக அற்புதங்க ளியற்றிக்கொண்டிருக்கும் நாளிலே, பாண்டிநாட்டின்கணுள்ள மதுரைமாநகரில், நற்கீரராதிய சங்கப்பலவர்கள் தமக்கு வாய்ந்துள்ள கல்வி விசேடத்தாற் கரு வித்து, அங்குச் சேரும் கவிவாணர்க ளனைவரையும் அலட்சியம் செய்து நடப்பதைக் கேள்வியுற்று, வெகுகாலமாய் மனத்துய ரடைந்திருந்த அழகானந்தர் முதலியோர் திருவள்ளுவதேவரை நோக்கி, "உணர்தற்குச் சுலபமாகவும், இசைப் போகங்கட்குச் சாதனமாகவும், உலக விஷயங்கள் யாவையும் அடக்கினதாகவும் ஓர் அரிய நூல் தேவரீர் பெயரால் எக்காலமும் வழங்குமாறு இயற்றியருளல் வேண்டும்," எனப் பிரார்த்தித்தனர்.

அதற்கியைந்த திருவள்ளுவதேவர்: வேதாகம சாரங்களைத் திரட்டி, குறள் வெண்பாக்கள் ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது கொண்டதாகவும், அறம் பொருள் இன்பம் என்னும் முப்பாலையும் விளக்குவதாகவும், உலகவிஷயம் அடங்கலும் அடங்கியதாகவும் ஓர் நூலி யற்றி, அழகானந்தர் முதலியோர் அவாவைப் பூர்த்தி செய்தனர். அதுகண்ட அழகானந்தர் முதலாயினோர் இந்நூலின் அருமையை நோக்கி அடங்கா மகிழ்ச்சியுற்று, 'இதைக்கொண்டே சங்கத்தவரைக் கர்வபங்க மடையச் செய்விக்கவேண்டும்,' எனச் சிந்தித்து, தமது கருத்தைத் திருவள்ளுவதேவர்க்கு அறிவித்தனர்.

அத்தேவரும் அவரது வேண்டுகோட்கிணங்கித் தமது மனைவியாரை அகத்தின்க ணிருத்தி, தாம் மாத்திரம் அழகானந்தர் முதலியோருடன் புறப்பட்டு இடைக்கழிநாட்டின் வழியாகச் செல்லுகையில், ஒளவைப்பிராட்டியார் எதிர்படக் கண்டு, அவருக்கும் இச் செய்தியைத் தெரிவித்து உடன் வரச்செய்து, அங்குநின்றும் வெளிக்கொண்டு அந்நகரின்கண் இருந்த இடைக்காடரையும் அழைத்துக்கொண்டு, முன்னர்ச் சிவபெருமான் தம்மை யவமதித்த சங்கப் புலவர்களைச் சினந்து, “இச் சங்கம் இடையாலும் கடையாலும் அழியக்கடவது,” எனச் சபித்திருக்கின்றன ராகவின், அவர் திருவாக்கின்படி உம்மாலும் நம்மாலுமே அச் சங்கம் அழியவேண்டியிருத்தலால், “அப்பெருமான் வாக்கை நிறைவேற்றச் செல்லுகின்றோம்,” என ஒளவைப்பிராட்டியாருக்கும் இடைக்காடருக்கும் பூர்வ விர்த்தார்தத்தைக் கூறிக்கொண்டு மதுரைமாநகரை யடைந்தனர்.

அங் கடைந்தவுடனே வையைநதியில் நீராடிச், சிவபூஜையை நிறைவேற்றிக்கொண்டு, திருக்கோயிலைக் கிட்டி, வெளிப்பிராகாரத்தை மும்முறை வலஞ்செய்து, ஸ்தூலலிங்கமாகிய கோபுர தரிசனஞ் செய்துகொண்டு உட்புகுந்து, சோக்கலிங்கமூர்த்தியையும் மீனாட்சியம்மையையும் உள்ளடங்காப் பேரன்புடன் கண்டுவந்து அடியற்றமரம்போல் விழுந்து பணிந்து துதித்து, அரிதில் விடைபெற்றுத் திரும்பி, அச் சந்நிதானத்தில் உக்கிரப்பெருவழுதி என்னும் பாண்டியனும் அவனுடைய மந்திரி பிரதானி முதலியரும் புடைசூழவும், ஒளவைப்பிராட்டியார் இடைக்காடர் என்னும் இருவரும் தமதருகி விருக்கவும், மற்றுமுள்ள தவசிரேஷ்டர்களும் வேதவேதியர்களும் புடைபரந்து வீற்றிருக்கவும், தாம் பாடி முடித்த திருக்குறள் என்னும் அற்புதநூலை, சிரவணித்தார் யாவரும் திவ்விய மகிழ்ச்சி யெய்தவும் சங்கப்புலவர்கள் சிந்தாகுலங் கொள்ளவும், அரங்கேற்றி முடித்தனர்.

முடித்தவுடனே அங்குள்ள பாண்டியன் முதலிய அனைவரும் திருவள்ளுவதேவருடைய நீதிவிவகார நிச்சயபுத்திக்கும், குறள் வெண்பாக்களில் அமைந்துள்ள செந்தமிழ்ச் சொற்பிரயோகங்கட்கும், சுருங்கச்சொல்லி விளங்கவைத்த லென்னும் யுக்திக்கும், மற்றுமுள்ள பல விசேடங்கட்கும் வியந்து கொண்டாடினார்கள்.

அப்பால், ஒளவைப்பிராட்டியார் இடைக்காடர் என்னும் இருவரும் தம்மைப் பின்தொடரும்படி, பொற்றாமரைத் தடாகத்தி

திருவள்ளுவநாயனார் திவ்விய சரித்திரம் கள

னருகிற் சென்று, நமது (சிவபெருமான்) திருவாக்கிற்கும் குற்றங் கூறி, அக் குற்றம் காரணமாக,

“அங்கங் குளைய வரிவாளி னெய்பூசிப்
பங்கம் படலீரண்டு கால்பரப்பிச்-சங்கதணக்
கீர்கீ ரேனவறுக்குங் கீரனோ வேன்கலியைப்
* பாரிற் பழுதேன் பவன்.”

என நாம் (சிவபெருமான்) பாடியபோது, அதற்குப் பதிலுத்தரமாக,

“சங்கறுப்ப தேங்கன்குலஞ் சங்கரனூர்க் கேதுதலம்
பங்கமறச் சொன்னாற் பழ்தாமே-சங்கை
யரிந்துண்டு வாழ்வோ மரனே நின்றோல
இரந்துண்டு வாழ்வ திலை.”

எனப் பாடியவருமாகிய நக்கீரர்முதலிய நாற்பத்தொன்பதின்மரான சங்கப்புலவர்கள் தருக்கழிபுமாறு அவர்க ளெதிரில் நின்றனர். அப் போது அப் புலவர்கள், ‘ஏனையரைப் போன்று இவரையும் எவ் விதத்திலேனும் அவமானப்படுத்த வேண்டும்,’ என்றெண்ணி, மேல் விளைவது உணராதவர்களாய், பலவகை அசதி வினாக்களை வினவி, அவற்றிற்கெல்லாம் இவர் சற்றும் பின் வாங்காமல் அவர்கள் குற்றங் கூறுவண்ணம் அளித்த விடைகளை வினவிக் கடைசியாக, “நீர் எந்த ஊரி விருப்பவர்?” என வினாவினர். அது கேட்ட திருவள்ளுவ தேவர்,

“எந்தலு நென்றி நிருந்தலூர் நீர்கேள்
நந்தலூர் செய்தி யறியீரோ-வந்தலூர்
முப்பாழும் பாழா முடிவிலோரு சூனியமா
யப்பாழும் பாழா வறும்.”

என்பது முதலிய ஞானதாற்பரியமாகிய வெண்பாக்களாற் பதி லுரைத்தனர்.

இத்தகைய விடைகளைக் கேட்ட சங்கத்தார்: “இவர் தன்மைக் கும் நமது தன்மைக்கும் அபாரமான வித்தியாச மிருப்பதால் இவ ரிடத்து நாம் வார்த்தையாடத் தகுதி யில்லேம்,” என்றுணர்ந்து, அவ்வளவில் அவரை விட்டு, அவரருகினின்ற இடைக்காடருடனே சம்பாஷிக்கத் தொடங்கினர்.

* ‘ஆராயுமுள்ளத்தவன்’ என்றும் பாடமுண்டு.

C

கஅ திருவள்ளுவநாயனார் திவ்விய சரித்திரம்

அஃதறிந்த இடைக்காடர், ‘இவர்களுடன் நெடுநேரம் சம்பாஷிப்பது நமக்குத் சகுதியல்ல,’ என்று அவர்களை யவமதித்து காக்கை ஓர் ஆற்றங்கரையினருகிலிருந்த மாமரத்தினின்றும் கத்தியதாகவும், அதனை யோட்டுவதற்காக வாயால் அதட்டியதையும் ஒலிக்குறிப்பா லுணர்த்தி, “இதனைச் செய்யுளாக இசைப்பீர்” என வினாவினார்.

அதுகேட்ட புலவர்கள் காக்கை கத்தும் ஒலிக்கும் அதை ஓட்டும் ஒலிக்கும் எழுத்துக்கள் அமைக்க அறியாராய்த் திகைப்புற்று நிற்க, “இதற்குச் செய்யுள் அமைக்க அறியாராய் விழிக்கும் நீர் ‘நம்மையொத்தார் யாருமின்று’ எனக் கருவித்திருக்கின்றது நீதியாமோ,” என வுரைத்துத் தாமே, அவற்றையெல்லாம் அமைத்து,

“ஆற்றங் கரையி னருகிருந்த மாமரத்திற்
காக்கை யிருந்து கஃகஃகெனக்-காக்கைதவன
யெய்யக்கோ லில்லாம லிச்சிச் செனவேய்தான்
வையக்கோ னார்தம் மகன்.”

என்னும் வெண்பாவைக் கூறினார்.

அப்போது சங்கத்தார்கள் “அவர் சகோதரர் இவர் என்பதற்கு ஐயம் என்னுளது. அவரைப் போன்ற சாமர்த்தியமே இவருக்கும் அமைந்திருக்கின்றது,” என வியந்து, மீண்டும் திருவள்ளுவ தேவரை நோக்கி, எங்களுடைய ஏற்பாடு ஒன்றிருக்கின்றது; அது யாதெனில், “நாங்கள் வீற்றிருக்கும் இப் பலகை எந்த நூலுக்கு இடங் கொடுக்குமோ அதுவே செந்தமிழ் நூலென்பதே. இத்தகைய ஏற்பாட்டிற் கிணங்க உம்முடைய குறளுக்கும் இப் பலகை இடங் கொடுக்குமாயின் இதுவும் செந்தமிழ் நூலென அங்கீகரிப்போம்” என்றனர்.

“அவ்வண்ணமே செய்வோம்,” என இசைந்த திருவள்ளுவ தேவர் தமது நூலை அச் சங்கப்பலகையின்மீது வைத்தனர். உடனே அப்பலகை தன்மீதிலிருந்த நாற்பத்தொன்பதின்மரும் இருக்க இடமிராவண்ணம் சுருங்கித் திருக்குறள் மாத்திரம் இருக்கத்தக்க அளவாக நின்றது. அப்போது அப் பலகைமீதிருந்த நாற்பத்தொன்பதின்மரும் அப் பொற்றாமரைத் தடாகத்தில் வீழ்ந்தனர்.

அவ்வாறு நேர்ந்ததால், “இவர் செந்தமிழ்க் கல்வி தேர்ந்த அவதார புருஷர்” என்பதும், “அவரியற்றிய இந் நூலும் செந்தமிழ் நூல்களுட் சிறந்தது,” என்பதும் நன்குணர்ந்து, அத் தடாகத்தினின்றும் கரையேறினவர்களாய், அந்நூலைத் “தமிழ் மறை” எனவும், “திவ்யாகமம்” எனவும், “சாத்திரோத்தமம்” எனவும், “சர்வ சாத்திரசாரம்” என்றும் பலவகையாக விபந்து புகழ்ந்து, அந்நூற்பத்தொன் பதின்மரும் தத்தமது மனக்களிப்பிற்கு ஏற்ற வண்ணம் ஒவ்வோர் வெண்பாப் பாடித் துதித்தனர். அதுவே திருவள்ளுவமாலையென வழங்கும்.

அதன்பின் சங்கப்புலவர்களும், உக்கிரப்பெருவழுதியும், மற்று முள்ளவர்களும் திருவள்ளுவதேவரைத் தோத்தரித்து, “இத்தகைய சிறப்பமைந்த இந்நூலைத் தமிழ்த்தலைவரான அகத்தியமுனிவரும் அங்கீகரிக்கின் சிறப்பாம்” என்றுரைத்தனர். வேண்டுவார் வேண்டிற்று விழைவுடன் முடிக்கும் மேம்பாடுடைய திருவள்ளுவதேவர் அவ்வாறு இயற்ற விழைந்து, பொதிபாசலத்திற்குச் சென்று அங்கெழுந்தருளியிருக்கும் அகத்தியமுனிவரை அன்புடன் தரிசித்து, அங்குப் போந்த தமதெண்ணத்தை அறிவித்தனர். அவரும் அந்நூலை முழுதொருங்காராய்ந்து பூரணங்கீகாரம் அளித்துப் பெருமகிழ்கூர்ந்தனர்.

அப்பால் அவ்வரையின்கண் இருந்த கோங்கணசித்தர் திருவள்ளுவதேவரை மன மொழி மெய்களால் வந்தித்துத் தமக்கு ஞானோபதேசம் பாவித்தருளவேண்டுமெனப் பிரார்த்தித்தனர்.

அப் பிரார்த்தனைக் கிணங்கிய திருவள்ளுவதேவர் அவ்வண்ணமே யனுக்கிரகித்து, அங்கனினின்றும் வெளிக்கொண்டு நாம் (சிவ பெருமான்) வீற்றிருந்தருளும் திருத்தலங்க ளனைத்தையும் மறவா அன்புடன் முறைப்படி தரிசித்துக்கொண்டு தமது ஜனனதேயமாகிய திருமயிலைத்தலத்திற்கு அருகில் வருகையில், அந் நகரத்தாரும் ஏலைசங்கரும் இத் திருவள்ளுவதேவர் வருகையைக் கேள்வியுற்று எதிர்கொண்டழைத்து வருதலும், திருவள்ளுவதேவர் தமது இல்லமடைந்து வாசகி என்னும் தமது மனைவியாருடன் களித்து வாழ்ந்து இல்லறம் நடாத்திவந்தனர்.

இவ்வாறிருக்கையில், ஒருவர் அத் தேவர் திருகத்தின் கண் அடைந்து “இல்லறம் பெரிதோ? துறவறம் பெரிதோ? என்னும்

ஐயம் அடியேன் இதயத்தி லுதித்தமையின், அவ் ஐயம் நிவாரண மாமாறு தெளிவித்தருளல் வேண்டும்” எனப் பிரார்த்தித்து வெகு நாள் அவர் வீட்டிற்றானே காத்திருந்தனர்.

அவ்வாறிருந்தும் திருவள்ளுவதேவர் அவரது சந்தேகங் தெளியுமாறு உத்தரமொன்று முரைக்காமல், ‘இங்கு நடக்கும் அனுபவங்களாலேயே அவர் தெளிந்துகொள்வாராக,’ என்று வாளா இருந்தனர்.

இந் நாட்களில் ஒருநாள், தமது மனைவியார் கிணற்றில் நீர் மொண்டுக்கொண்டிருக்கையில் அவரைத் தமதருகில் வருமாறழைத்த வுடனே, அவ் வம்மையார் பாதிக்கிணற்றளவில் வந்துகொண்டிருந்த குடத்தை அவ்வண்ணமே விட்டுவிட்டுவா; அக்குடமும் அப்பாதிக்கிணற்றிலேயே அந்தரமாய் நின்றதையும், பின்னொருநாள் அவ் வம்மையார் தமது பத்தாவாகிய திருவள்ளுவதேவருக்குப் புராதனத் திருவமுது பரிமாறிக்கொண்டிருக்கையில், “இது சுடுகின்றது,” எனத் திருவள்ளுவதேவர் திருவாய்மலரக் கேட்ட அம்மையார் தாமதியாது விசிறிகொண்டு விசிறியதையும், வேறொருநாள் பகற்போது நெய்துகொண்டிருந்த திருவள்ளுவதேவர் திருக்கரத்தினின்றும் குழல் தவறி வீழ்ந்ததைக் கண்டு, “தீபம் கொண்டுவா?” எனக் கட்டளையிட்டவுடன் ஆசங்கியாது அவ்வாறே கொண்டுவந்ததையும், இல்லறம் துறவறமென்னும் இரண்டின் மேம்பாட்டிற்குச் சங்கை கொண்டிருந்தவர் அனுபவமாகப் பார்த்து, “கற்புடையவளாய்க் காதலி வாய்க்கப் பெறின் இல்லறமே பெரிது,” என்றும், “அவ்வண்ணம் வாய்க்காவிடத்துத் துறவறமே பெரிது,” என்றும் தமக்குத் தாமே யுணர்ந்துகொண்டு சந்தேகம் நிவாரணமாகப் பெற்றவராய்த் திருவள்ளுவ தேவரை மும்முறை வலம் வந்து பணிந்து விடை பெற்றுத் தமதிருப்பிடத்திற் கேகினர்.

இவ்வண்ணம் அனேக சந்தர்ப்பங்களில் அளவிறந்த அற்புதங்களியற்றிக்கொண்டு இல்லறம் நடாத்திவருகையில், திருவள்ளுவதேவரின் மனைவியாரான வாசுகியம்மையாருக்கு முத்தி யடையும் பருவம் வாய்த்தமையின், தமது தேவியார் தம் முகத்தை நோக்குவதைக் கண்ட திருவள்ளுவதேவர், “நீ யாது விரும்புகின்றாய்?” என வினாவினார்.

அதற்கு உத்தரமாக அவ்வம்மையார் தேவரைநோக்கி, “தேவரீர் அடியேனைத் திருமணம் முடித்த அன்றுமுதல் இன்றுவரையில் தங்கள் கட்டளைப்படித் தேவரீருக்கு அன்னம் பரிமாறுந்தோறும் ஓர் சிறு பாத் திரத்தில் ஜலமும் ஊசியுங் கொண்டுவந்து சமீபத்தில் வைத்துவந்தேன்; அதன் காரணம் அடியேற்கு விளங்கவில்லை; அதனை விளக்கி யருளல்வேண்டும்,” என விண்ணப்பித்தனர்.

இவ் விண்ணப்பத்தைத் திருச்செவி யேற்றருளிய திருவள்ளுவ தேவர் புன்னகை கூர்ந்து, “பெண்ணே! நீ சாதம் பரிமாறுகையில் ஏதேனும் ஓர் சாதம் கீழே விழுமாயின் அதை யெடுக்க ஊசியும், அதன் பின் அதைக் கழுவுவதற்கு ஜலமும் வேண்டியிருக்கு மென்றெண்ணிக் கட்டளையிட்டனன். அவ்வண்ணமே நீ கொண்டுவந்து வைத்ததேயன்றி, ஒருநாளேனும் அவ்வாறு விழவு மில்லை; யானும் அதை எடுக்கவும் கழுவுவும் நேரிடவுமில்லை. இதனால் உனது மனத் தின்கண் அதற்குக் காரணம் விளங்காமலிருந்தது,” என்று திருவாய்மலர்ந்தவுடனே முத்தி யடைந்தனர். அப்போது திருவள்ளுவ தேவர் தமது மனைவியாரின் பிரிவாற்றாமையால்,

“அடிசிற கினியாளே! அன்புடை யாளே!
படிசோற் றவருத பாவாய்!—அடிவருடப்
பின்றுங்கி முன்னேழ்உம் பேதையே! போதியோ
என்றுங்கு மென்க ணிரா.”

என்னும் ஓர் திருவெண்பாவைத் திருவாய்மலர்ந்து அவ் வம்மையார் திருமேனியைக் கன்னக்கிரியையான் மறைத்துப் பின்னரும் அநேக அற்புதங்களை இயற்றிக்கொண்டிருந்து, ஏலேலசிங்கர் முதலிய சீடர் களுக்கும் பூரணனுக்கிரகம் செய்து, ஏலேலசிங்கரைப் பார்த்து, “நமக்குப் பரிபூரண திசை நேர்த்திருப்பதால், நமது சரீரத்தைப் புரி கட்டி யிழுத்து ஊர்க்குப் புறத்திற் போட்டுவிடும்,” என்று கட்டளையிட்டு நிஷ்டைகூடிப் பரிபூரணமானவர்போன் றிருந்தார்.

ஏலேலசிங்கர் அத் தேவருடைய அருமைத் திருமேனியை அவர் ஆஞ்ஞையின்வண்ணம் புரிகட்டி யிழுக்கச் சம்மதியாதவராய், விலை யுயர்ந்த ஓர் பெட்டியிற் சேர்த்து அடக்கம்பண்ணத் தொடங் கியதை யுணர்ந்த திருவள்ளுவதேவர், கண்ணிழித்து நோக்கி, “அப்பா! நாம் சொன்னவாறே செய்வாயாக” எனக் கட்டளையிட்டு விதேகமுத்தி யடைந்தனர்.

அதன்பின் ஏலேலகிங்கர் தமது ஆசான் ஆஞ்ஞையைக் கடக்க ஏலாதவராய், அவ்வாறு தமது ஆசான் கட்டளையிட்டதற்குத் தகுந்த காரணம் ஏதாவதிருக்கவேண்டும் என நன்காராய்ந்து, பிறகு 'திருவள்ளுவதேவர் ஜீவகாருணிய மூர்த்தியாகையால், தமது ஆன்மாவுள்ளவரையிற் புரிந்துவந்த ஜீவகாருணியச் செயல்களைப்போலவே, ஆன்மா பிரிந்த பிறகும் சரீரத்தினாலும் சில ஜீவகாருணியச் செயல்கள் நடக்கவேண்டும், அஃது எவ்வாறெனில், இச்சரீரத்தைப் புரிகட்டி யிழுக்கையில் இதன் பரிசம் பட்ட ஊர்வனமுதலிய ஜீவஜெந்துக்கள் யாவும் புண்ணிய விசேடமுற்றுப் பொற் கார்திச் சரீரம் பெற்றுச் சொர்க்கமடையக் கருதியதேபோலும், இக் கட்டளைக்குக் காரணம்,' என ஒருவாறு ஊகித்துத் தெளிந்து, ஆசான் ஆஞ்ஞையின் வண்ணமே புரிகட்டி யிழுத்தனர். அவ்வண்ண மிழுக்கையில் அத் திருமேனிப் பரிசமுற்ற ஊர்வனமாகிய ஜீவஜெந்துக்கள் யாவும் பொன்னிறச் சரீரத்துடனே சொர்க்கம் அடைந்தன.' என்று உமாதேவியார்க்கும் பரமகிருபா நிதியாகிய சிவபெருமான் திருவாய் மலர்ந்தருளினார்.

இனி, இத்திருவள்ளுவதேவாருளிய அருமந்தனால் திருக்குறளொன்றேயன்றி ஏனைய நூல்கள் ஒன்று மில்லாதிருக்கவும், சிலர் அத் தேவர் காலத்திற்குப் பின்னும் வெகு சொற்ப காலத்திற்கு முன்னும் உயிர் வாழ்ந்திருந்த கல்வித்திறஞ் சாலா வெட்டியானொருவன், தான் ஞானாநுபவம் பெற்றவனைப்போன்றும், ஆயுள்வேதத்திறமை புற்றவனைப்போன்றும் பாடித் தனது குலப்பெயரையே நூற்பெயராகப் புனைந்து வழங்கவைத்த ஞானவெட்டியான் என்னும் ஓர் போலி நூலை அத்தேவர் திருவாய்மலர்ந்ததெனக் கூறி மலைவர். இஃது அத் தேவாருளியதல்லவென்பதைக் கல்வித்திறமை சான்ற கவிஞர்க ளனைவரும் ஐயமற விளக்கிவந்தும் இன்னும் அதனை அவ ரியற்றியதெனவே மலையும் சிற்சிலருக்கு யாம் கூறும் உதாரணம் யாதெனின், கல்வித்திறமை சாலா எவரும், அந்நூற்பெயரினாலேயே அஃதியற்றினோ னின்னானெனக் கண்டுணர்தற்கு, தோல்காப்பிய ரியற்றிய நூற்குத் தோல்காப்பியம் என்றும், கல்லாட ரியற்றிய நூற்குக் கல்லாடம் என்றும், அகத்தியர் அருளிய நூற்கு அகத்திய மென்றும், சேனாவனாயர் எழுதிய உரைக்குச் சேனாவரைய மென்றும் அவ்வப்போதிருந்த அறிஞர்கள் பெயரிட்டு வழங்கி வருவதுபோலவே மேற்கூறிய போலி நூலைக் கண்ட பெரி

யோரும் அஃதயற்றினேன் இட்ட பெயருடனே வழங்கவேண்டும் என்றெண்ணி அதிற் கூறியுள்ள ஞானவிஷயமும் விளங்கும்படி. ஞானவேட்டியான் எனப் பெயரிட்டன ரென்பதே. அன்றியும், அத் தேவர் இந்நூலையும் அருளியிருப்பாராயின், திருக்குறளுக்குச் சிறப்புப்பாயிரம் ஈந்த சங்கத்தவர்க ளெவரும் இதற்குஞ் சிறப்புப் பாயிரம் ஈந்தே யிருப்பார்கள். அல்லது, இந்நூலின் பெயரையும் அக் கவிகளிற் குறித்திருப்பார்கள். இஃது அனைத்தையும் நன்கா லோசிக்கும் நன்பர்களுக்கு அந்நூல் இயற்றினேன் ஓர் வெட்டியா னென்பது வெள்ளிடை மலைபோல் விளங்குமென்பதற்கு ஐயமில்லை.

திருவள்ளுவநாயனார் தீவ்விய சரித்திரம் முற்றுப்பெற்றது.

[நாயனார் குருபூஜைத் திருநகுகத்திரம்]

வெண்பா.

“மாசியுத்தி ரத்தினத்தில் வள்ளுவனார் மாநிலம்விட்
டாசில்பல முத்தியடைந் தாரால்-காசினியில்
கோல்லா விரதங் குறிக்கோண்டா ரேல்லாரும்
நல்லார்வஞ் செய்யினந்த நாள்.”

உ

கடவுள் துணை

திருக்குறள்

பால் இயல் அதிகார அடைவு

முதலாவது-அறத்துப்பால்

அதி காரம்	பக்கம்	அதி காரம்	பக்கம்
பாயிரம்			
க கடவுள் வாழ்த்து	௩	௧௬ புறங்கூறுமை	௮௭
உ வான் சிறப்பு	௮	௨௦ பயனிலசொல்லாமை	௯௨
௩ நீத்தார் பெருமை	௧௨	௨௧ தீவினையச்சம்	௯௬
௪ அறன்வலி புறுத்தல்	௧௮	௨௨ ஒப்புரவறிதல்	௧௦௧
		௨௩ ஈகை	௧௦௫
		௨௪ புகழ்	௧௧௦
இல்லறவியல்		துறவறவியல்	
௫ இவ்வாழ்க்கை	௨௩	(விரதம்)	
௬ வாழ்க்கைத் துணை		௨௫ அருளுடைமை	௧௧௫
நலம்	௨௮	௨௬ புலான் மறுத்தல்	௧௨௦
௭ புதல்வரைப் பெறு		௨௭ தவம்	௧௨௪
தல்	௩௩	௨௮ கூடாவொழுக்கம்	௧௨௯
௮ அன்புடைமை	௩௮	௨௯ கள்ளாமை	௧௩௪
௯ விருந்தோம்பல்	௪௩	௩௦ வாய்மை	௧௪௦
௧௦ இனியவை கூறல்	௪௭	௩௧ வெகுளாமை	௧௪௪
௧௧ செய்ந்நன்றி யறிதல்	௫௨	௩௨ இன்னுசெய்யாமை	௧௪௯
௧௨ நடுவுநிலைமை	௫௭	௩௩ கொல்லாமை	௧௫௪
௧௩ அடக்க முடைமை	௬௧	(ஞானம்)	
௧௪ ஒழுக்க முடைமை	௬௬	௩௪ நிலையாமை	௧௬௦
௧௫ பிறனில் விழை		௩௫ துறவு	௧௬௫
யாமை	௭௦	௩௬ மெய்புணர்தல்	௧௭௧
௧௬ பொறைபுடைமை	௭௪	௩௭ அவாவறுத்தல்	௧௭௭
௧௭ அழுக்காறுமை	௭௯	௩௮ ஊழ்	௧௮௩
௧௮ வெஃகாமை	௮௩		

D

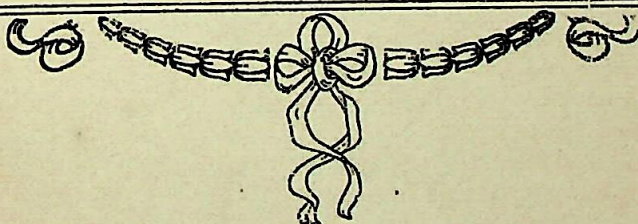
இரண்டாவது பொருட்பால்

அதி காரம்	பக்கம்	அதி காரம்	பக்கம்
அரசியல்		மன்னரைச்சேர்ந்	
௩௬ இறைமாட்சி	௧௮௬	௭௦ மன்னரைச்சேர்ந்	௩௪௦
௪௦ கல்வி	௧௯௪	௭௧ தொழுகல்	௩௪௪
௪௧ கல்லாமை	௨௦௦	௭௨ குறிப்பறிதல்	௩௪௬
௪௨ கேள்வி	௨௦௬	௭௩ அவையறிதல்	௩௪௮
௪௩ அறிவுடைமை	௨௦௯	௭௪ அவையஞ்சாமை	௩௫௦
௪௪ குற்றங்கடிதல்	௨௧௪	௭௫ நாடு	௩௫௨
௪௫ பெரியாரைத் துணைக்		௭௬ அரண்	௩௬௩
கோடல்	௨௧௮	௭௭ பொருள்செயல்	
௪௬ சிற்றினஞ்சேரா		வகை	௩௬௮
மை	௨௨௩	௭௮ படைமாட்சி	௩௭௩
௪௭ தெரிந்துசெயல்		௭௯ படைச்செருக்கு	௩௭௮
வகை	௨௨௮	௮௦ நட்பு	௩௮௩
௪௮ வலியறிதல்	௨௩௩	௮௧ நட்பாராய்தல்	௩௮௮
௪௯ காலமறிதல்	௨௩௮	௮௨ பழமை	௩௯௨
௫௦ இடனறிதல்	௨௪௩	௮௩ தீநட்பு	௩௯௭
௫௧ தெரிந்துதெளிதல்	௨௪௮	௮௪ கூடாநட்பு	௪௦௧
௫௨ தெரிந்து வினை		௮௫ பேதைமை	௪௦௬
யாடல்	௨௫௩	௮௬ புல்லறிவாண்மை	௪௧௧
௫௩ சுற்றந்தழால்	௨௫௮	௮௭ இகல்	௪௧௬
௫௪ பொச்சாவாமை	௨௬௨	௮௮ பகைமாட்சி	௪௨௧
௫௫ செங்கோன்மை	௨௬௭	௮௯ பகைத்திறந்தெரி	
௫௬ கொடுங்கோன்மை	௨௭௨	தல்	௪௨௪
௫௭ வெருவந்தசெய்		௮௯ உட்பகை	௪௨௬
யாமை	௨௭௭	௯௦ பெரியாரைப்பிழை	
௫௮ கண்ணோட்டம்	௨௮௧	யாமை	௪௩௩
௫௯ ஒற்றுடல்	௨௮௬	௯௧ பெண்வழிச்சேறல்	௪௩௮
௬௦ ஊக்கமுடைமை	௨௯௧	௯௨ வரைவினமகளிர்	௪௪௩
௬௧ மடியின்மை	௨௯௬	௯௩ கள்ளுண்ணுமை	௪௪௮
௬௨ ஆள்வினையுடைமை	௩௦௦	௯௪ சூது	௪௫௩
௬௩ இடுக்கணழியாமை	௩௦௬	௯௫ மருந்து	௪௫௮
ஆங்கவியல்		ஒழியல்	
௬௪ அமைச்சு	௩௧௦	௯௬ குடிமை	௪௬௪
௬௫ சொல்வன்மை	௩௧௬	௯௭ மானம்	௪௬௮
௬௬ வினைத்தாய்மை	௩௨௦	௯௮ பெருமை	௪௭௩
௬௭ வினைத்திட்டம்	௩௨௬	௯௯ சான்றாண்மை	௪௭௭
௬௮ வினைசெயல்வகை	௩௩௦	௧௦௦ பண்புடைமை	௪௮௨
௬௯ தூது	௩௩௪	௧௦௧ நன்றியில்செல்வம்	௪௮௬
		௧௦௨ நானுடைமை	௪௯௧

அதி காரம்	பக்கம்	அதி காரம்	பக்கம்
க௦௩	குடிசெயல்வகை	ச௯௬	க௦௬ இரவு
க௦௪	உழவு	௩௦௦	க௦௭ இரவச்சம்
க௦௫	நல்குரவு	௩௦௫	க௦௮ உயமை

முன்னுவது=காமத் துப்பால்

களவியல்			
க௦௩	தகையணங்குறுத்தல்	௩௨௫	க௨௪ நினைந்தவர்புலம்பல்
க௧௦	குறிப்பறிதல்	௩௩௬	க௨௨ கனவுநிலபுரைத்தல்
க௧௧	புணர்ச்சிமகிழ்தல்	௩௩௬	க௨௩ பொழுதுகண்டிரங்கல்
க௧௨	நலம்புனைந்துரைத்தல்	௩௪௧	க௨௪ உறுப்புநன்னறிதல்
க௧௩	சாதற்சிறப்புரைத்தல்	௩௪௧	க௨௫ நெஞ்சொடுகிளத்தல்
க௧௪	நாணுத்துறவுரைத்தல்	௩௫௦	க௨௬ நிறையறிதல்
க௧௫	அலரறிவுறுத்தல்	௩௫௫	க௨௭ அவர்வயின்விதும்பல்
கற்பியல்			
க௧௬	பிரிவாற்றாமை	௩௬௧	க௨௮ குறிப்பறிவுறுத்தல்
க௧௭	படாமெலிந்திரங்கல்	௩௬௧	க௨௯ புணர்ச்சிவிதும்பல்
க௧௮	கண்விதுப்பறிதல்	௩௬௧	க௩௦ நெஞ்சொடுபுலத்தல்
க௧௯	பசப்புறுபருவரல்	௩௬௧	க௩௧ புலவி
க௨௦	தனிப்படாமிகுதி	௩௬௧	க௩௨ புலவிநுணுக்கம்
		௩௬௩	க௩௩ ஊடலுவகை

பாலியலதிகாரவகராதி

பால்	பக்கம்	அதிகாரம்	பக்கம்
அறத்துப்பால்	க	ஈகை	க௦௫
காமத்துப்பால்	௫௨௫	உட்பகை	ச௨௬
பொருட்பால்	கஅக	உழவு	௫௦௦
இயல்	பக்கம்	உறுப்புநலனழிதல்	௬௦௦
அங்கவியல்	௩௧௦	உளக்கமுடைமை	௨௬௧
அரசியல்	கஅக	உடலுவகை	௬௪௫
இல்லறவியல்	௨௩	உழ	கஅ௩
ஒழிபியல்	௪௬௪	ஒப்புரவறிதல்	௧௦௧
களவியல்	௫௨௫	ஒழுக்கமுடைமை	௬௬
கற்பியல்	௫௬௧	ஒற்றாடல்	௨௮௬
துறவறவியல்	௧௧௫	கடவுள்வாழ்த்து	௩
அதிகாரம்	பக்கம்	கண்ணோட்டம்	௨௮௧
அடக்கமுடைமை	௬௧	கண்விதுப்பழிதல்	௫௭௧
அமைச்சு	௩௧௦	கயமை	௫௧௬
அரண்	௩௬௩	கல்லாமை	௨௦௦
அருளுடைமை	௧௧௫	கல்வி	௧௬௪
அலரறிவுறுத்தல்	௫௫௫	களளாண்	௧௩௪
அவாவயின்விதும்பல்	௬௧௫	களள்ளுண்மை	௪௪௮
அவாவறுத்தல்	௧௭௭	கனவுவிழையுரைத்தல்	௫௬௦
அவையஞ்சாமை	௩௫௪	காதற்சிறப்புரைத்தல்	௫௪௬
அவையறிதல்	௩௪௬	காலமறிதல்	௨௩௮
அழுக்காறுமை	௭௬	குடிசெயல்வகை	௪௬௧
அறன்வலியுறுத்தல்	௧௮	குடிமை	௪௬௪
அறிவுடைமை	௨௦௧	குறிப்பறிதல்	௩௪௪
அன்புடைமை	௩௮	குறிப்பறிதல்	௫௩௧
ஆள்வினையுடைமை	௩௦௦	குறிப்பறிவுறுத்தல்	௬௨௦
இகல்	௪௧௫	குற்றங்கடிதல்	௨௧௪
இடனறிதல்	௨௪௩	கூடாநட்பு	௪௦௧
இடுக்கணழியாமை	௩௦௫	கூடாவொழுக்கம்	௧௨௬
இரவச்சம்	௫௧௪	கேள்வி	௨௦௫
இரவு	௫௦௬	கொடுங்கோன்மை	௨௭௨
இவ்வாழ்க்கை	௨௩	கொல்லாமை	௧௫௪
இறைமாட்சி	௧௮௬	சான்றாண்மை	௪௭௭
இனியவைகூறல்	௪௭	சிற்பினஞ்சோமை	௨௨௩
இன்னொசெய்யாமை	௧௪௬	சுற்றந்தழால்	௨௫௮
		சூதி	௪௫௩
		செங்கோன்மை	௨௬௭

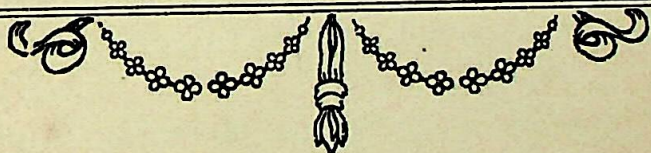
அதிகாரம்	பக்கம்	அதிகாரம்	பக்கம்
செய்ந்நன்றியறிதல்	௫௨	பிறனில்விழையாமை	௭௦
சொல்வன்மை	௩௧௫	புகழ்	௧௧௦
தகையணங்குறுத்தல்	௫௨௫	புணர்ச்சிமகிழ்தல்	௫௩௬
தவம்	௧௨௪	புணர்ச்சிவிதும்பல்	௬௨௫
தனிப்படர்மிகுதி	௫௮௧	புதல்வரைப்பெறுதல்	௩௩
தீநட்பு	௩௬௭	புலவி	௬௩௫
திவினையச்சம்	௬௬	புலவிநுணுக்கம்	௬௪௦
துறவு	௧௬௫	புலான்மறுத்தல்	௧௨௦
துது	௩௩௪	புல்லறிவாண்மை	௪௧௧
தெரிந்துசெயல்வகை	௨௨௮	புறங்கூறுமை	௮௭
தெரிந்துதெளிதல்	௨௪௮	பெண்வழிச்சேறல்	௪௩௮
தெரிந்துவினையாடல்	௨௫௩	பெரியாரைத்துணைக்கோடல்	௨௧௮
நடுவிலைமை	௫௭	பெரியாரைப்பிழையாமை	௪௩௩
நட்பாராய்தல்	௩௮௮	பெருமை	௪௭௩
நட்பு	௩௮௩	பேதைமை	௪௦௬
நலம்புனைந்துரைத்தல்	௫௪௧	பொச்சாவாமை	௨௬௨
நல்குரவு	௫௦௫	பொருள்செயல்வகை	௩௬௮
நன்றியில்சல்வம்	௪௮௬	பொழுதுகண்டிரங்கல்	௫௬௫
நாடு	௩௫௮	பொறையுடைமை	௭௪
நாணுடைமை	௪௬௧	மடியின்மை	௨௬௬
நாணுத்துறவுரைத்தல்	௫௫௦	மருந்து	௪௫௮
நிலையாமை	௬௬௦	மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகல்	௩௪௦
நிறையழிதல்	௬௧௦	மானம்	௪௬௮
நினைந்தவர்புலம்பல்	௫௮௬	மெய்யுணர்தல்	௧௭௧
நீத்தார்பெருமை	௧௨	வரைவின்மகளிர்	௪௪௩
நெஞ்சொடுகிளத்தல்	௬௦௫	வலியறிதல்	௨௩௩
நெஞ்சொடுபுலத்தல்	௬௩௦	வாய்மை	௧௪௦
பகைத்திறந்தெரிதல்	௪௨௪	வாழ்க்கைத்துணைநலம்	௨௮
பகைமாட்சி	௪௨௧	வான்சிறப்பு	௮
பசப்புறுபருவரல்	௫௭௬	விருந்தோம்பல்	௬௧
படர்மெலிந்திரங்கல்	௫௬௬	வினைசெயல்வகை	௩௩௦
படைச்செருக்கு	௩௭௮	வினைத்திட்டம்	௩௨௫
படைமாட்சி	௩௭௩	வினைத்தூய்மை	௩௨௦
பண்புடைமை	௪௮௨	வெகுளாமை	௧௪௪
பயனிலசொல்லாமை	௬௨	வெஃகாமை	௮௩
பழைமை	௩௬௨	வெருவந்தசெய்யாமை	௨௭௭
பிரிவாற்றாமை	௫௬௧		

பாலியலதிகாரவகராதி முற்றிற்று.

திருவள்ளுவ நாயனார்
திருக்குறள் மூலமும்,

பரிமேலழகருரையும்,
தேளிபொருள் விளக்கப் பதவுரையும்

திருவள்ளுவர்குறள்

மூலமும் - உரையும்

அறத்துப்பால்

உரைப்பாயிரம்

இந்திரன் முதலிய இறையவர் பதங்களும் அந்தமி லின்பத் தமிழில் வீடும் நெறி யறிந்து எய்துதற்குரிய மாந்தர்க்கு உறுதியென உயர்ந்தோரா னெடுக்கப்பட்ட பொருள் நான்கு: அவை அறம், பொருள், இன்பம், வீடென்பன. அவற்றுள் வீடென்பது சிந்தையு மொழியுஞ் செல்லா நிலைமைத்தாகலின், துறவறமாகிய காரண வகையாற் கூறப்படுவதல்லது இலக்கணவகையான் கூறப்படாமையின், நூல்களாற் கூறப்படுவன ஏனை மூன்றுமே யாம்.

அவற்றுள், அறமாகுது மனுமுதலிய நூல்களில் விதித்தன செய்தலும் விலக்கியன ஒழிதலுமாம். அஃது ஒழுக்கம், வழக்கு, தண்டமென மூவகைப்படும்.

அவற்றுள், ஒழுக்கமாகுது அந்தணர் முதலிய வருணத்தார் தத்தமக்கு விதிக்கப்பட்ட பிராமசரிய முதலிய நிலைகளினின்று அவ்வவற்றிற் கோதிய அறங்களின் வழுவா தொழுதுதல்.

வழக்காகுது ஒரு பொருளைத் தனித்தனியே எனதெனதென் றிருப்பார் அதுகாரணமாகத் தம்முண் மாறுபட்டு அப் பொருண்மேற் சொல்வது. அது கடன்கோடன் முதலிய * பதினெட்டுப் பதத்ததாம்.

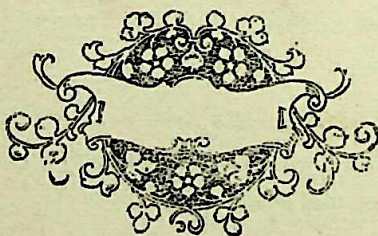
* பதினெண் விவகார பதங்களாவன:—கடன் கோடல், அடைக்கலமாகக் கொடுத்துவைத்த பொருள், உடையனல்லான் விற்றல், கூடி மேம்படல், நல்கியதை நல்காமை, கூலி கொடாமை, கட்டுப்பாடு கடத்தல், விற்றுக்கொண்டு ஒப்பாமை, ஆண்டாண்டிமை வழக்கு, எல்லை வழக்கு, கருந்தண்டம், கடுஞ்சொல், களவு, வன் செய்கை, பிறர் மனை வவ்வுதல், மாதரூடவர் முறை, தாயபாகம், குது என்பன.—மனு நூல்—அ, கூ-அத்தியாயங்கள்.

தண்டமாவது அவ் வொழுக்க நெறியினும் வழக்கு நெறியினும் வழீஇயி ன்றா அந்நெறி நிறுத்துதற் பொருட்டு * ஒப்பநாடி அதற்குத் தக வொறுத்தல்.

இவற்றுள் வழக்குந் தண்டமு முலகநெறி நிறுத் தற்பயத்தவாவதல்லது ஒழுக்கம்போல மக்களுயிர்க் குறுதி பயத்தற் சிறப்பில் வாகலானும், அவை தாம் நூலானேயன்றி யுணர்வு மிகுதியானுந் தேயவியற்கையானு மறியப்படுத லானும், அவற்றை யொழித்து, ஈண்டுத் தெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவாரற் சிறப்புடைய வொழுக்கமே அறமென எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது.

அதுதான் நால்வகை நிலைத்தாய் வருணந்தோறும் வேறுபாடுடைமையின், சிறுபான்மையாகிய அச்சிறப்பியல்புக ளொழித் தெல்லார்க்கு மொத்தலிற் பெரும்பான்மையாகிய பொதுவியல்புபற்றி இல்லறந் துறவறமென இருவகை நிலையாற் கூறப்பட்டது.

அவற்றுள், இல்லறமாவது இவ்வாழ்க்கை நிலைக்குச் சொல்லுகின்ற நெறிக்க ணின்று அதற்குத் துணையாகிய கற்புடை மனைவியோடுஞ் செய்யப் படுவ தாகலின், அதனை முதற்கட் கூறுவான் ரெடாங்கி, எடுத்துக்கொண்ட இலக்கிய மினிது முடிதற்பொருட்டுக் கடவுள் வாழ்த்துக் கூறுகின்றார்.

* “நீ மெய்கண்ட தீமைகாணி, னொப்ப நாடி யத்தக வொறுத்தி” என் பது புறநானூறு-கடி.

முதல் அதிகாரம்—கடவுள் வாழ்த்து

அஃதாவது, கவி தான் வழிபடு கடவுளையாதல் எடுத்துக்கொண்ட. பொருட் கேற்புடைக் கடவுளையாதல் வாழ்த்துதல். அவற்றுள் இவ் வாழ்த்து ஏற்புடைக் கடவுள் யென அறிக: என்ன? சத்துவமுதலிய குணங்களான் மூன்றாகிய உறுதிப்பொருட்டு அவற்றான் மூவாகிய முதற்கடவுளோடு இயை புண்டாகலான். அம் மூன்று பொருளையுங் கூறலுற்றார்க்கு அம் மூவரையும் வாழ்த்துதல் முறைமையாகலின், இவ் வாழ்த்து அம் மூவர்க்கும் பொதுப்படக் கூறினானென வுணர்க.

க. அகர முதல வெழுத்தெல்லா மாதிரி
பகவன் முதற்றே யுலகு.

(பரிமேலழகநூலா) எழுத்தெல்லாம் அகர முதல - எழுத்துக்களெல்லாம் அகரமாகிய முதலையுடையன: உலகு ஆதிபகவன் முதற்று - அதுபோல உலகம் ஆதிபகவனாகிய முதலை யுடைத்து, என்றவாறு.

இது தலைமைபற்றிவந்த எடுத்துக்காட்டுவமை. அகரத்திற்குத் தலைமை விகாரத்தானன்றி நாதமாத்திரையாகிய வியல்பாற் பிறத்தலானும், ஆதிபகவற் குத் தலைமை செயற்கை யுணர்வானன்றி இயற்கை யுணர்வான் முற்று முணர்த லானுங் கொள்க. தமிழெழுத்துக்கேயன்றி வடவெழுத்திற்கு முதலாத னேக்கி எழுத்தெல்லா மென்றார். ஆதிபகவ னென்னு மிருபெயரொட்டுப் பண்புத் தொகை வடநான் முடிபு. உல்கென்றது ஈண் டியிர்கண்மே னின்றது. காணப் பட்ட வுலகத்தாற் காணப்படாத கடவுட்டு உண்மை கூறவேண்டுதலின், ஆதி பகவன் முதற்றே யென வுலகின்மேல் வைத்துக் கூறினார்; கூறினோனும், உலகிற்கு முதல் * ஆதிபகவனென்பது கருத்தாகக் கொள்க. ஏகாரத் தேற்றத் தின்கண் வந்தது. இப் பாட்டான் முதற்கடவுள் துண்மை கூறப்பட்டது.

(தேளிபொருள் வீளக்கப் பதவுரை)—எழுத்து எல்லாம் - எழுத்துகளெல்லாம், அகரம் முதல - அகரமாகிய முதலையுடையன; (அதுபோல) உலகு - உலகமானது, ஆதி பகவன் முதற்று - ஆதி பகவானாகிய முதலை யுடையது. க

உ. கற்றதனா லாய பயனென்கொல் வாலறிவ
னற்று டொழாஅ ரெனின்.

* ஐசுவரியம், வீரியம், புகழ், திரு, ஞானம், வைராக்கியம் என்னு மாறுக் கும் பகமென்னும் பெயருண்மையால் பகவனென்பதற்கு இவ்வறு குணங் களையு முடையோ னென்பது பொருள்.

(பரி - ரை) கற்றதனால் ஆய பயன் என்-எல்லா நூல்களையுங் கற்றவர்க்கு அக் கல்வியறிவானாய பயன் யாது? வாலறிவன் நற்றூள் தொழாரெனின் - மெய்யுணர்வினை யுடையானது நல்ல தாங்களைத் தொழாராயின், எ - று.

எவனென்னும் வினாப்பெயர் என்னென்றாய் ஈண் டின்மை குறித்து நின்றது. கொல்லென்ப தகைநிலை. பிறவிப்பிணிக்கு மருந்தாகலின், நற்றூ ளென்றார். ஆகமவறிவிற்குப் பயன் அவன்றானைத் தொழுது பிறவி யறுத்த லென்பது இதனால் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வால் அறிவன் - மெய்யறிவை யுடைய கடவு ளாது, நல் தாள் - நல்ல பாதங்களை, தொழார் எனின் - வணங்கார் ஆயின், கற்றதனால் - (நூல்களைக் கற்றவர்க்கு) அக் கல்வியால், ஆய - உண்டாகிய, பயன் - பிரயோசனம், என் - யாது? ௨

ந. மலர்மிசை யேகினான் மாணடி சேர்ந்தார்
நிலமிசை நீடுவாழ் வார்.

(பரி - ரை) மலர்மிசை ஏகினான் மாண் அடி சேர்ந்தார் - மலரின் கண்ணே சென்றவனது மாட்சிமைப்பட்ட அடிகளைச் சேர்ந்தார், நிலமிசை நீடு வாழ் வார்-எல்லா வுலகிற்கும் மேலாய வீட்டுலகின்கண் அழிவின்றி வாழ்வார், எ - று.

அன்பால் நினைவாரது உள்ளக்கமலத்தின்கண் அவர் நினைந்த வடிவொடு விரைந்து சேறலின், ஏகினானென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார்: என்னை? * “வாராக் காலத்து நிகழுந் காலத்து, மோராங்கு வருஉம் வினைச்சொற் கிளவி, யிறந்தகா லத்துக் குறிப்பொடு கிளத்தல், விரைந்த பொருள வென்மனார் புலவர்.” என்ப தோத்தாகலின்: இதனைப் “பூமேனடந்தான்” என்பதோர் பெயர்பற்றிப் பிறிதோர் கடவுட் கேற்றுவாரு முளர். சேர்தல் - இடைவிடாது நினைத்தல்.

(தே - ப - ரை)—மலர்மிசை - (அன்பாது நெஞ்சமாகிய) தாம ரை மலரில், ஏகினான் - சென்ற கடவுளாது, மாண் அடி - பெருமை பொருந்திய பாதங்களை, சேர்ந்தார் - (இடைவிடாது) சிந்தித்தவர், நிலமிசை - (எல்லா உலகங்களுக்கு) மேலாகிய முத்தி யுலகத்தில், நீடு வாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார். ௩

சு. வேண்டுதல்வண் டாமை யிலானடி. சேர்ந்தார்க்
கியாண்டு மிடும்பை யில.

* தோல்காப்பியம்: வினையியல்-சசு.

(பரி - ரை) வேண்டுகல் வேண்டாமை இலான் அடி சேர்ந்தார்க்கு - ஒரு பொருளையும் விழைதலும் வெறுத்தலு மில்லாதவ னடியைச் சேர்ந்தார்க்கு, யாண்டும் இடும்பை இல - எக்காலத்தும் பிறவித் துன்பங்கள் உளவாகா, எ -று.

பிறவித்துன்பங்களாவன—தன்னைப்பற்றி வருவனவும், பிறவுயிர்களைப் பற்றி வருவனவும், தெய்வத்தைப்பற்றி வருவனவும் என மூவகையான் வருந் துன்பங்கள். அடி சேர்ந்தார்க்கும் அவ்விரண்டு மின்மையின், அவை காரண மாக வரு மூவகைத் துன்பங்களும் இலவாயின.

(தே - ப - ரை)—வேண்டுகல் - விருப்பும், வேண்டாமை - வெறுப்பும், இலான் - இல்லாத கடவுளது, அடி - பாதங்களை, சேர்ந்தார்க்கு - இடைவிடாது சிந்திப்பவர்க்கு, யாண்டும் - எக்காலத்தும், இடும்பை - பிறவித் துன்பங்கள், இல - உண்டாவனவல்ல. ச

௫. இருள்சே ரிருவினையுஞ் சேரா விறைவன்
பொருள்சேர் புகழ்புரிந்தார் மாட்டு.

(பரி - ரை) இருள் சேர் இருவினையும் சேரா - மயக்கத்தைப் பற்றிவரும் நல்வினை தீவினை யென்னு மிரண்டு வினையும் உளவாகா, இறைவன் பொருள் சேர் புகழ் புரிந்தார் மாட்டு - இறைவனது மெய்மை சேர்ந்த புகழை விரும்பினு ரிடத்து, எ -று.

இன்ன தன்மைத்தென ஒருவராலங் கூறப்படாமையின் அவிச்சையை இருளென்றும், நல்வினையும் பிறத்தற் கேதுவாகலான் இருவினையுஞ் சேரா என்றுங் கூறினார். இறைமைக் குணங்கள் இலராயினுரை உடையரெனக் கருதி அறிவிலார் கூறுகின்ற புகழ்க்குள் பொருள் சேரா ஆகலின், அவை முற்ற வும் உடைய இறைவன் புகழே பொருள்சேர் புகழ் மெனப்பட்டது. புரிதல் - எப் பொழுதுஞ் சொல்லுதல்.

(தே - ப - ரை)—இறைவன் - கடவுளது, பொருள் சேர் - மெய்ம்மை சேர்ந்த, புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்தார்மாட்டு - விரும்பி னவரிடத்து, இருள் சேர் - மயக்கத்தைப்பற்றி வருகின்றன, இரு வினையும் - (நல்வினை தீவினை யென்னும்) இரண்டு வினைகளும், சேரா - உண்டாகாவாம். ௫

கூ. பொறிவாயி லைந்தவித்தான் பொய்தீ ரொழுக்க
நெறிநின்றார் நீடுவாழ் வார்.

(பரி - ரை) பொறிவாயில் ஐந்து அவித்தான் - மெய், வாய், கண், மூக்கு, செவி யென்னும் பொறிகளை வழியாக வுடைய ஐந்தவாவினையும் அறுத்தா னது, பொய் தீர் ஒழுக்க நெறி நின்றார் - மெய்யான ஒழுக்க நெறியின்கண்

வழுவாது நின்றார், நீடு வாழ்வார் - பிறப்பின்றி எக்காலத்தும் ஒரு தன்மையராய் வாழ்வார், எ - று.

புலன்கள் ஐந்தாகலான், அவற்றின்கட் செல்கின்ற அவாவும் ஐந்தாயிற்று. ஒழுக்கநெறி ஐந்தவித்தாறற் சொல்லப்பட்டமையின், ஆண்டை ஆறனுருபு செய்யுட்கிழமைக்கண் வந்தது, “கபிலரது பாட்டு” என்பது போல. இவை நான்கு பாட்டானும் இறைவனை நினைத்தலும் வாழ்த்தலும் அவனெறி நின்ற லுஞ் செய்தார் வீடு பெறுவ ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பொறிவாயில் - ஐம்பொறிகளை வழிகளாக வுடைய, ஐந்து - ஐந்தாசைகளையும், அவித்தான் - அறுத்தவனது, பொய் தீர் - மெய்ம்மையாகிய, ஒழுக்க நெறி - ஒழுக்க வழியில், நின்றார் - (வழுவாது) நின்றவர், நீடு வாழ்வார் - அழிவில்லாமல் வாழ்வார்.

௬

எ. தனக்குவமை யில்லாதான் ருள்சேர்ந்தார்க் கல்லான்
மனக்கவலை மாற்ற லரிது.

(பரி - ரை) தனக்கு உவமை இல்லாதான் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - ஒருவாற்றினுந் தனக்கு நிக ரில்லாதவனது தானைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது, மனக் கவலை மாற்றல் அரிது - மனத்தின்க ணிகமுந் துன்பங்களை நீக்குதல் உண்டா காது, எ - று.

* “உறப்பால - தீண்டா விடுத லரிது.” என்றற்போல ஈண்டு அருமை இன்மைமேல் நின்றது. தான் சேராதார் பிறவிக்கேதுவாகிய காம வெகுளி மயக்கங்களை மாற்றமாட்டாமையின், பிறந்து அவற்றான் வருந் துன்பங்களுள் அழுந்துவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தனக்கு—, உவமை இல்லாதான் - (ஒரு விதத்தினாலும்) ஒப்பில்லாத கடவுளது, தான் - அடிகளை, சேர்ந் தார்க்கு - இடைவிடாது சிந்தித்தவர்க்கு, அல்லால் - அல்லாமல், மனம் கவலை - நெஞ்சிலே தோன்றுகின்ற துன்பங்களை, மாற்றல் - நீக்குதல், அரிது - கூடாது.

எ

அ. அறவாழி யந்தணன் ருள்சேர்ந்தார்க் கல்லாற்
பிறவாழி நீந்த லரிது.

(பரி - ரை) அறவாழி அந்தணன் தான் சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - அறக்கட லாகிய அந்தணனது தானாகிய புணையைச் சேர்ந்தார்க்கல்லது, பிற ஆழி நீந் தல் அரிது - அதனிற பிறவாகிய கடல்களை நீந்தல் அரிது, எ - று.

* நாலடியார்: பழவினை-௬.

அறம், பொருள், இன்பம் என உடனெண்ணப்பட்ட மூன்றனுள் அறத்தை முன்னர்ப் பிரித்தமையான், ஏனைப் பொருளும் இன்பமும் பிறவென்பட்டன. பல வேறுவகைப்பட்ட அறங்க ளெல்லாவற்றையுந் தனக்கு வடிவாக உடைய னாகலின், அறவாழி யந்தண னென்றார். அறவாழி யென்பதனைத் தருமசக்கரமாக்கி அதனையுடைய அந்தணனென்று உரைப்பாரு முளர். அப்புணையைச் சேராதார் கரை காணாது அவற்றுள்ளே அமுந்துவாராகலின், நீந்த வரிதென்றார். இஃ தேகதேச வருவகம்.

(தே - ப - ரை)—அறம் ஆழி அந்தணன் - தருமக்கடலாகிய கடவுளது, தான் - அடியாகிய (மாக்கலத்தை), சேர்ந்தார்க்கு அல்லால் - சேர்ந்தவர்க்கு அல்லாமல், பிற ஆழி - (அதனின்) வேறுகிய கடல்களை, நீந்தல் - கடத்தல், அரிது - கூடாது. அ

கூ. கோளில் பொறியிற் குணமில்வே டெண்குணத்தான்
றானை வணங்காத் தலை.

(பரி - ரை) கோள் இல் பொறியின் குணம் இல் - தத்தமக்கேற்ற புலன்களைக் கொள்கையில்லாத பொறிகள்போலப் பயன்படுதலுடையவல்ல, எண்குணத்தான் தானை வணங்காத் தலை - எண் வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையானது தான்களை வணங்காத தலைகள், எ - று.

எண்குணங்களாவன:—தன் வயத்தனாதல், தூய வுடம்பினனாதல், இயற்கை யுணர்வினனாதல், முற்றுமுணர்தல், இயல்பாகவே பாசங்களி னீங்குதல், பேரரு ணுடைமை, முடிவிலாற்றலுடைமை, வரம்பி லின்பமுடைமை என இவை. இவ்வாறு சைவாகமத்திற் கூறப்பட்டது. * அணிமாவை முதலாக வுடையன எனவும், † கடையிலா அறிவை முதலாக வுடையன எனவும் உரைப்பாருமுளர். காணாத கண்முதலியனபோல வணங்காத தலைகள் பயனில வெனத் தலைமேல் வைத்துக் கூறினார்; கூறினாரேனும், இனம்பற்றி வாழ்த்தாத நாக்க னும் அவ்வாறே பயனில வென்பதாஉங் கொள்க. இவை மூன்று பாட்டானும் அவனை நினைத்ததும் வாழ்த்தலும் வணங்கலும் செய்யாவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கோள் இல் - தத்தமக்கேற்ற (புலன்களைக்) கொள்ளுகையில்லாத, பொறியின் - பொறிகள்போல, எண் குணத்தான் - எண்வகைப்பட்ட குணங்களை யுடையவனது, தானை - அடி

* அணிமா முதலிய எண் சித்திகளாவன:—அணிமா, மகிமா, கரிமா, லகிமா, பிராத்தி, பிராகாயியம், ஈசிகை, வசிகை என விலை.

† கடையிலா வறிவு முதலிய எண் குணங்களாவன:—கடையிலா வறிவு, கடையிலாக் காட்சி, கடையிலா வீரியம், கடையிலா விற்பம், நாமமின்மை, கோத்திரமின்மை, ஆயுவின்மை, அழியாவியல்பு எனவிலை. இவ்வாறு ஆருகத் தூலிற் கூறப்பட்டது.

களை, வணங்காத்தலை - தொழாத தலைகள், குணம் இல்வே - பயன் படுத வில்லாதனவே யாம். க

க௦. பிறவிப் பெருங்கட நீந்துவர் நீந்தா
ரிறைவ னடிசேரா தார்.

(பரி - ரை) இறைவன் அடி (சேர்ந்தார்) பிறவிப் பெருங்கடல் நீந்துவர் - இறைவனடி யென்னும் புணையைச் சேர்ந்தார் பிறவியாகிய பெரிய கடலை நீந்துவர்:—சேராதார் நீந்தார் - அதனைச் சேராதார் நீந்தமாட்டாராய் அதனு ளழுந்துவர், எ - று.

காரண காரியத் தொடர்ச்சியாய்க் கரையின்றி வருதலின், பிறவிப்பெருங் கட லென்றார். சேர்ந்தா ரென்பது சொல்லெச்சம். உலகியல்பை நினையாது இறைவ னடியையே கினைப்பார்க்குப் பிறவி யறுதலும், அவ்வாறன்றி மாறி கினைப்பார்க்கு அஃதறாமைபும் ஆகிய இரண்டும் இதனால் வியமிக்கப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—இறைவன் - தலைவனது, அடி - பாதமாகிய (மாக்கலத்தைச் சேர்ந்தவர்), பிறவிப் பெருங் கடல் - பிறவியாகிய பெரிய கடலை, நீந்துவர் - கடப்பார்; சேராதார் - (அதனைச்) சேரா தவர், நீந்தார் - கடக்கமாட்டார். க௦

உ-ம் அதிகாரம்—வான்சிறப்பு

அஃதாவது, அக்கடவுள் தாணையன் உலகமும் அதற் குறுதியாகிய அறம் பொரு ளின்பங்களும் நடத்தற் கேதுவாகிய மழையினது சிறப்புக் கூறு தல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கக. வானின் றுலகம் வழங்கி வருதலாற்
ருனயிழ்த மென்றுணரற் பாற்று.

(பரி - ரை) வான் நின்று உலகம் வழங்கி வருதலால் - மழை இடையறாது நிற்ப உலகம் நிலைபெற்று வருதலான், தான் அமிழ்தமென்று உணரற்பாற்று - அம்மழைதான் உலகத்திற்கு அமிழ்தமென்று உணரும் பான்மையை யுடை த்து, எ - று.

நிற்ப வென்பது நின்றெனத் திரிந்து நின்றது. உலகமென்றது ஈண் டியிர் களை. அவை நிலைபெற்று வருதலாவது பிறப்பு இடையறாமையின் எஞ்ஞான்றும் உடம்போடு காணப்பட்டு வருதல். அமிழ்தம் உண்டார் சாவாது நிலைபெறுத லின், உலகத்தை நிலைபெறுத்துகின்ற வாளை அமிழ்தமென் றுணர்க என்றார்.

(தே - ப - ரை)—வான்-மழையானது, நின்று - (நடுவே நீங்காது) நிற்க, உலகம் - உயிர்களானவை, வழங்கி வருதலான் - நிலைபெற்று

வருகையினால், தான்-(அம் மழை) தான், அமிழ்தம் என்று-(உயிர் களுக்கு) அமிர்த மென்று, உணரல் பாற்று-அறியப்படுதன்மையை யுடையது.

க

கஉ. துப்பார்க்குத் துப்பாய துப்பாக்கித் துப்பார்க்குத் துப்பாய து உ மழை.

(பரி-ரை) துப்பார்க்குத் துப்பு ஆய துப்பு ஆக்கி-உண்பார்க்கு நல்ல உணவு களை உளவாக்கி, துப்பார்க்குத் துப்பு ஆயதாஉம் மழை-அவற்றை யுண்கின்றார்க் குத் தானும் உணவாய் நிற்பதாஉம் மழை, எ-று.

தானும் உணவாதலாவது தண்ணீரா யுண்ணப்படுதல். சிறப்புடைய உயர் திணைமேல்வைத்துக் கூறினமையின் அஃறிணைக்கும் இஃதொக்கும். இவ்வாறு உயிர்களது பசியையும் நீர்வேட்கையையும் நீக்குதலின், அவை வழங்கிவருத லுடைய வாயின வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—துப்பார்க்கு-உண்பவர்க்கு, துப்பாய-நன்மை யாகிய, துப்பாக்கி - உணவுகளை உண்டாக்கி, துப்பார்க்கு - (அவ் வுணவுகளை) உண்பவருக்கு, துப்பாயதும் - (தானும்) உணவாய் நிற்பதும், மழை—.

உ

கங. விண்ணின்று பொய்ப்பின் விரிநீர் வியனாலகத் துண்ணின் றுடற்றும் பசி.

(பரி - ரை) விண் இன்று பொய்ப்பின்-மழை வேண்டுங் காலத்துப் பெய் யாது பொய்க்குமாயின், விரிநீர்-வியன் உலகத்துள்-கடலாற் சூழப்பட்ட அகன்ற உலகத்தின்கண், நின்று உடற்றும் பசி - நிலைபெற்று உயிர்களை வருத்தும் பசி, எ-று

கடலுடைத் தாயினும் அதனாற் பயனில்லை யென்பார், விரிநீர் வியனால கத் தென்றார். உணவின்மையின், பசியான் உயிர்க ளிற்கும் என்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—விண்-மழையானது, நின்று - (பெய்யவேண் டுங் காலத்தில்) பெய்யாமல், பொய்ப்பின் - பொய்க்குமாயின், விரி நீர்-கடலாற் சூழப்பட்ட, வியன் உலகத்துள் - பாரந்த உலகத்தில், பசி—, நின்று-நிலைபெற்று, உடற்றும் - (உயிர்களை) வருத்தும். ங

கச. ஏரி னுழாஅ ருழவர் புயலென்னும் வாரி வளங்குன்றிக் கால்.

(பரி - ரை) உழவர் ஏரின் உழார்-உழவர் ஏரானுமுதலேச் செய்யார், புயல் என்னும் வாரி வளம் குன்றிக்கால்-மழை யென்னும் வருவாய் தன் பயன் குன்றின், எ-று.

குன்றியக்காலென்பது, குறைந்து கின்றது. உணவின்மைக்குக் காரணங் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—புயல் என்னும் - மழை என்கின்ற, வாரி-வருவாய், வளம் குன்றியக்கால் = (தன்) பயன் குறையுமாயின், உழவர்-பயிர்செய் மாந்தர், ஏரின்-ஏரினால், உழார்-உழுதலைச் செய்யார். ச

கரு. கெடுப்பதாஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய்மற் றுங்கே
யெடுப்பதாஉ மெல்லா மழை.

(பரி - ரை) கெடுப்பதாஉம்-பூமியின்கண் வாழ்வாரைப் பெய்யாது நின்று கெடுப்பதாஉம், கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்று ஆங்கே எடுப்பதாஉம் - அவ்வாறு கெட்டார்க்குத் துணையாய்ப் பெய்து முன் கெடுத்தாற்போல எடுப்பதாஉம், எல்லாம் மழை - இவை யெல்லாம் வல்லது மழை, எ-று.

மற்று வினமாற்றின்கண் வந்தது. ஆங்கென்பது மறுதலைத் தொழிலுவ மத்தின்கண் வந்த உவமச்சொல். கேடு மாக்கமும் எய்துதற் குரியார் மக்களாதலின், கெட்டார்க் கென்றார். எல்லா மென்றது அம்மக்கண் முயற்சி வேறுபாடுகளாற் கெடுத்தல் எடுத்தல்கடாம் பலவாதல் நோக்கி, வல்லதென்பது * அவாய் நிலையான் வந்தது, மழையின் தாற்றல் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—கெடுப்பதும்-(பெய்யாதுநின்று) கெடுப்பதும், கெட்டார்க்கு - (அவ்வாறு) கெட்டவர்க்கு, சார்வாய் = துணையாய்ப் (பெய்து), மற்று ஆங்கே = முன்கெடுத்ததுபோலவே, எடுப்பதும்-எடுப்பதும், எல்லாம் - (இவை) எல்லாம் (வல்லது), மழை—.

கக. விசம்பிற் றுளிவீழி னல்லான்மற் றுங்கே
பசம்புற் றலேகாண் பரிது.

(பரி - ரை) விசம்பின் துளி வீழின் அல்லால்-மேகந்துளி வீழிற் காண்பதல்லது, மற்று ஆங்கே பசம்புற்றலேகாண்பு அரிது-வீழாதாயின் அப்பொழுதே பசம்புல்லினது தலையபுங் காண்டல் அரிது, எ-று

விசம்பு-ஆகுபெயர். மற்று - வினமாற்றின்கண் வந்தது. இழிவு சிறப்புமமை விகார்த்தாற் றெருக்கது. ஓரறி வுயிரும் இல்லை யென்பதாம்.

* அவாய்நிலை-ஒரு சொல் மற்றொரு சொல்லை அவாவி கிற்றல்; இவ்வாறு அவாய் நிலையால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அத்தியாகார மென்பார்,

(தே - ப - ரை)—விசும்பின் - மேகத்தினின்றும், துளி - துளிகள், வீழின் அல்லால்-வீழிற் காண்பதல்லது, மற்று அங்கே-வீழாதாயின் அப்பொழுதே, பசம்புல் தலை-பசம்புல்லினது தலையையும், காண்பது அரிது-காணுதல் கூடாது.

கௌ. நெடுங்கடலுந் தன்னீர்மை குன்றுந் தடிந்தெழிவி
தானல்கா தாகி விடின.

(பரி - ரை) நெடுங்கடலும் தன் நீர்மை குன்றும் - அளவில்லாத கடலும் தன்னியல்பு குறையும், எழிவிதான் தடிந்து நல்காதாகி விடின - மேகந்தான் அதனைக் குறைத்து அதன்கட் பெய்யாது விடுமாயின், எ-று.

உம்மை சிறப்புமமை. தன்னியல்பு குறைதலாவது நீர்வாழியர்கள் பிற வாழையும் † மணி முதலிய படாழையுமாம். ஈண்டுக் குறைத்த வென்றது முகத் தலை; அது ‡ “கடல்குறை டடுத்தநீர் கல் (இமயம்) குறைபட வெறிந்து,” என்பதனாலும் அறிக. மழைக்கு முதலாய கடற்கு மழைவேண்டும் என்பதாம். இவை ஏழு பாட்டானும் உலக நடத்தற் கேதுவாதல் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—எழிவிதான்-மேகந்தான், தடிந்து - அதனீரைக் குறைத்து, நல்காதாகிவிடின - அதனிடத்துப் பெய்யாதாகிவிடின, நெடுங்கடலும்-பெரிய கடலும், தன் நீர்மை-தன்னியல்பு, குன்றும்-குறையும்.

கஅ. சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது வானம்
வறக்குமேல் வாணோர்க்கு மீண்டு.

(பரி - ரை) வாணோர்க்கும் ஈண்டுச் சிறப்பொடு பூசனை செல்லாது - தேவர்க்கும் இவ்வுலகின் மக்களாற் செய்யப்படும் விழவும் பூசையும் நடவாது, வானம் வறக்குமேல் - மழை பெய்யாதாயின், எ-று.

நைமித்திகத்தோடு கூடிய நித்திய மென்ற ராகவின், செல்லா தென்றார். நித்தியத்திற் ருழ்வு தீரச் செய்வது || நைமித்திக மாதவின், அதனை முற் கூறினார். உம்மை சிறப்புமமை.

(தே - ப - ரை)—வானம்-மழை, வறக்குமேல்-பெய்யாதாயின், வாணோர்க்கும் - தேவர்களுக்கும், ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், சிறப்பொடு-திருவிழாவுடனே, பூசனை - நித்திய பூசை, செல்லாது-நடவாது.

† மணி - முத்தும், பவளமும். “வைகாசியிலே ஞாயிற்றுச் சோதியின் மழையிலே முத்துக்குக் கரு; ஐப்பசிபூசத்து மழையிலே பவளத்துக்குக்கரு,” என்பார்.
‡ பரிபாடம்—உ. || நைமித்திகம் - நிமித்தத்தாலாவது.

கக. தானந் தவமிரண்டுந் தங்கா வியனாலகம்
வானம் வழங்கா தெனின்.

(பரி - ரை) வியன் உலகம் தானம் தவம் இரண்டும் தங்கா - அகன்ற
வுலகின்கண் தானமும் தவமுமாகிய இரண்டறமும் உளவாகா, வானம் வழங்கா
தெனின் - மழை பெய்யாதாயின், எ-று.

தானமாவது-அறநெறியான் வந்த பொருளைத் தக்கார்க்கு உவகையோடுங்
கொடுத்தல். தவமாவது - மனம் பொறிவழி போகாமல் நின்றற்பொருட்டு
விரதங்களான் உண்டி சுருங்கல் முதலாயின. பெரும்பான்மைபற்றித் தானம்
இல்லறத்தின்மேலும், தவம் துறவறத்தின்மேலும் நின்றன.

(தே - ப - ரை)—வானம் - மழை, வழங்காதெனின் - பெய்யா
தாயின், வியன் உலகம்-பெரிய உலகத்தில், தானம் தவம் இரண்
டும் - தானமும் தவமும் ஆகிய இரண்டும், தங்கா-உண்டாகாவாம்.

உ௦. நீரின் றமையா துலகெனின் யார்யார்க்கும்
வானின் றமையா தொழுக்கு.

(பரி - ரை) யார் யார்க்கும் நீர் இன்று உலகு அமையாது எனின் - எவ்
வகை மேம்பாட்டோர்க்கும் நீரையின்றி உலகியல் அமையாதாயின், ஒழுக்கு
வான்இன்று அமையாது - அந்நீர் இடையறு தொழுகும் ஒழுக்கும் வாணையின்றி
யமையாது, எ-று.

பொரு ளின்பங்களை உலகிய லென்றார், அவை இம்மைக்கண்ணவாக
லின். இடையறு தொழுகுதல்-எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் உளதாகல். நீரின்
றமையா துலகென்பது எல்லாரானுந் தெளியப்படுதலின். அதுபோல ஒழுக்
கும் வானின் றமையாமை தெளியப்படுமென்பார், நீரின் றமையா துலகெனி
னென்றார். இதனை நீரையின்றியமையாது உலகாயின் எத்திரத்தார்க்கும் மழை
யையின்றி ஒழுக்கம் கிரம்பாதென உரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்
டானும் அறம் பொரு ளின்பங்கள் நடத்தற்கு ஏதுவாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—யார் யார்க்கும் - எவ்வகை மேம்பாட்டோர்க்
கும், நீர்-நீரை, இன்றி - இல்லாமல், உலகு - உலகியலானது, அமை
யாது எனின்-பொருந்தாதாயின், ஒழுக்கு-(அந்நீரினது நடுவே நீங்
காத) ஒழுக்கும், வான்-மழையை, இன்றி-இல்லாமல், அமையாது-
பொருந்தாது.

க௦

ந-ம் அதிகாரம்—நீத்தார் பெருமை

அஃதாவது முற்றத் துறந்த முனிவரது பெருமை கூறுதல். அவ்வற
முதற் பொருள்களை உலகிற்கு உள்ளவா றுணத்துவார் அவர் ஆகலின், இது
வான் சிறப்பின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உக. ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை விழுப்பத்து
வேண்டும் பனுவற் துணிவு.

(பரி - ரை) ஒழுக்கத்து நீத்தார் பெருமை-தமக்குரிய ஒழுக்கத்தின்கண் ணே நின்று துறந்தாரது பெருமையை, விழுப்பத்து வேண்டும்பனுவல்துணிவு- விழுமிய பொருள்கள் பலவற்றுள்ளும் இதுவே விழுமிதென விரும்பும் தூல்களது துணிவு, எ-று.

தமக்கு உரிய வொழுக்கத்தின்கண்ணே நின்று துறத்தலாவது - தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்கு முரிய ஒழுக்கங்களை வழுவாதொழுக அறம் வளரும்; அறம் வளரப் பாவந் தேயும்; பாவந் தேய அறியாமை நீங்கும்; அறியாமை நீங்க நித்த அரித்தங்களது வேறுபாட் ணெர்வும் அழிதன்மாலையவாய இம்மை மறுமை யின்பங்களின் உவர்ப்பும் பிறவித் துன்பங்களுந் தோன்றும்; அவை தோன்ற வீட்டின்க ணாசை யுண்டாம்; அஃதுண்டாகப் பிறவிக்குக் காரணமாகிய பயனின் முயற்சிகளெல்லாம் நீங்கி வீட்டிற்குக் காரணமாகிய யோகமுயற்சி யுண்டாம்; அஃதுண்டாக மெய்யுணர்வு பிறந்து புறப்பறா கிய எனதென்பதும் அகப்பற்றாகிய யானென்பதும் விடும்; ஆகலான் இவ் விரண்டு பற்றையும் இம் முறையே யுவர்த்துவிடுத லெனக் கொள்க. பனுவ லெனப் பொதுப்படக் கூறியவதனான், ஒன்றையொன்றொவ்வாத சமயதூல்க ளெல்லாவற்றிற்கும் இஃது ஒத்த துணிவென்பது பெற்றும். செய்தாரது துணிவு பனுவன்மே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பனுவல்-தூல்களது, துணிவு-நிச்சயமானது, ஒழுக்கத்து - (தமக்குரிய) ஒழுக்கத்தில் நின்று, நீத்தார்-துறந்தவ ரது, பெருமை = மகிமையை, விழுப்பத்து-மேலான பல பொருள்க ளுள்ளும், வேண்டும் = (இதுவே மேலானதென்று) விரும்பும். க

உஉ. துறந்தார் பெருமை துணைக்கூறின் வையத்
துறந்தாரை யெண்ணிக்கொண் டற்று.

(பரி - ரை) துறந்தார் பெருமை துணைக் கூறின்-இருவகைப் பற்றினையும் விட்டாரது பெருமையை இவ்வளவென்று எண்ணுமற்கூறியறியலறின்,(அளவு படாமையான்) வையத்து இறந்தாரை எண்ணிக்கொண்டு அற்று - இவ் வுலகத் துப் பிறந்திறந்தாரை எண்ணி இத்துணையொன அறியலற்றற்போலும், எ-று, முடியாதென்பதாம். கொண்டாலென்னும் வினையெச்சம் கொண்டெனத் திரிந்து நின்றது.

(தே - ப - ரை) துறந்தார்-(அகங்கார மமகாரங்களை) விட்டவ ரது, பெருமை = மகிமையை, துணைக்கூறின் - (எண்ணிக்கையினால் சொல்லி) அறியப்புகுந்தால், (அளவுபடாமையால்) வையத்து = இவ்

வுலகத்தில், இறந்தாரை-(பிறந்து) இறந்தவரை, எண்ணிக்கொண்டு
அற்று - எண்ணி (இத்தனை பேர்களென்று) அறியப் புகுந்தார்
போலும். ௨

௨௩. இருமை வகைதெரிந் தீண்டறம் பூண்டார்
பெருமை பிறங்கிற் றுலகு.

(பரி - ரை) இருமை வகை தெரிந்து-பிறப்பு வீடென்னும் இரண்டனது
துன்பவிற்பக் கூறுபாடுகளை ஆராய்ந்தறிந்து, ஈண்டு அறம் பூண்டார் பெருமை.
அப் பிறப்பறுத்தற்கு இப் பிறப்பின்கண் துறவறத்தைப் பூண்டாரது பெருமையே,
உலகு பிறங்கிற்று - உலகின்க ணுயர்ந்தது, எ-று.

|| “தெரிமாண் டமிழ்மும்மைத் தென்னம் பொருப்பன்” என்புழிப்போல
*இருமை யென்றது ஈண் டெண்ணின்க ணின்றது. பிரிநில யேகாரம் விகாரத்
தாற் றெக்கது. இதனால் திகிரியுருட்டி உலகமுழுதாண்ட அரசர் முதலாயினார்
பெருமை பிரிக்கப்பட்டது. இவை மூன்று பாட்டானும் நீத்தார் பெருமையே
எல்லாப் பெருமையினும் மிக்க தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இருமை-(பிறப்புவிடென்னும்) இரண்டினது,
வகை-(துன்பவிற்பக்) கூறுபாடுகளை, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, (அப்
பிறப்பை நீக்குதற்கு) ஈண்டு-இப் பிறப்பில், அறம் - துறவறத்தை,
பூண்டார்-கொண்டவரது, பெருமை-மகிமையே, உலகு-உலகத்தில்,
பிறங்கிற்று - உயர்ந்தது. ௩

௨௪. உரனென்னுந் தோட்டியா னேரைந்துங் காப்பான்
வரனென்னும் வைப்பிற்கோர் வித்து.

(பரி - ரை) உரன் என்னும் தோட்டியான் ஒரைந்தும் காப்பான்-திண்மை
யென்னுந் தோட்டியால் பொறிகளாகிய யானை யைந்தீனையும் தத்தம்புலங்கண்
மேற் செல்லாமற் காப்பான், வரன் என்னும் வைப்பிற்கு ஓர் வித்து - எல்லா
நிலத்தினும் மிக்க தென்று சொல்லப்படும் வீட்டு நிலத்திற்கு ஓர்வித்தாம், எ-று.

இஃதேகதேச வருவகம். திண்மை ஈண் டறிவின்மேற்று. அந் நிலத்திற்
சென்று முனைத்தவின், வித்தென்றார். ஈண்டுப் பிறந்திறந்து வரும் மகனல்ல
னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உரன் என்னும் தோட்டியான் - அறிவென்
னும் அங்குசத்தால். ஓர் ஐந்தும்-(பொறிகளாகிய யானைகள்) ஐந்தை

|| பரிபாடல்.

* ஈண்டு இருமை யென்பதனுள் மை விசுதி, தன்மை யுணர்த்தாது
தன்மையுடைப்பொருளையே யுணர்த்தவின், பகுதிப்பொருள் விசுதி யென்
னுஞ் சுவார்த்தபாவ தத்திதப் பிரத்தியயம்.

யும், காப்பான்-(தன்தன் புலன்களின்மேல் செல்லாமல்) காப்பவன், வரன் என்னும் வைப்பிற்கு-(எல்லா நிலங்களினும்) மேலானதென்று சொல்லப்படுகிற மோக்ஷநிலத்துக்கு, ஓர் வித்து=ஒருவித்தாவான். ச

உரு. ஐந்தவித்தா னுற்ற லகல்விசம்பு ளார்கோமர
னிந்திரனே சாலுங் கரி.

(பரி - ரை) ஐந்து அவித்தான் ஆற்றல்-புலன்களிற் செல்கின்ற அவாவைத் தீனையும் அடக்கினது வலிக்கு, அகல் விசம்பு ளார்கோமான் இந்திரனே சாலுங் கரி-அகன்ற வானத்துள்ளாரிறைவனாகிய இந்திரனே அமையுஞ் சான்று, எ-று.

ஐந்துமென்னும் முற்றும்மையும் ஆற்றற்கென்னும் நான்கனுருபும் செய் புள் விகாரத்தாற் றொக்கன. தான் ஐந்தவியாது சாப மெய்திவின்று அவித்த வனதாற்றல் உணர்த்தினாகலின், இந்திரனே சாலுங் கரி யென்றார்.

(தே - ப - ரை)-ஐந்து அவித்தான் - (புலன்களிற் செல்லு கின்ற) ஐந்தாசைகளையு மொழித்தவனது, ஆற்றல் - வல்லமைக்கு, அகல் விசம்பு உளார்-அகன்ற பொன்னுலகத்துள்ள தேவர்க்கு, கோ மான் - தலைவனாகிய, இந்திரனே - தேவேந்திரனே, சாலுங் கரி- போதுமான சாஷியாம். ரு

உசு. செயற்கரிய செய்வார் பெரியர் சிறியர்
செயற்கரிய செய்கலா தார்.

(பரி - ரை) செயற்கரிய செய்வார் பெரியர்-ஒத்த பிறப்பினராய மக்களுள் செய்தற் கெளியவற்றைச் செய்யாது அரியவற்றைச் செய்வார் பெரியர், செயற்கரிய செய்கலாதார் சிறியர் - அவ் வெளியவற்றைச் செய்து அரியவற் றைச் செய்யமாட்டாதார் சிறியர், எ - று.

செயற்கெளியவாவன-மனம் வேண்டியவாறே அதனைப் பொறிவழிகளால் புலன்களிற் செலுத்தலும், வெஃகலும், வெகுடலும் முதலாயின. செயற் கரியவாவன-இயமம் நியமம் முதலாய எண்வகை போக வுறுப்புடன். *நீரிற் பல கான் மூழ்கல் முதலாய நாலிருவழக்கிற் ரூபதக்க மென்பாரு முனர்; அவை நியமத்துள்ளே அடங்கலின், நீத்தாரது பெருமைக் கேலாமை யறிக.

(தே - ப - ரை)-பெரியர் - (ஒத்த பிறப்பினராகிய மனிதர்களி லே)பெரியோர், செயற்கு அரிய-செய்தற் கரியவைகளை, செய்வார்-;

* நீரிற்பலகான்மூழ்கல் முதலியவெட்டும் “நீர்பலகான் மூழ்கி நிலத்தகை இத் தோலுடையாச், சோர்சடை தாழச் சுடரோம்பி - யூடையார், கானகத்த கொண்டு கடவுள் விருந்தோம்பல், வானகத் துய்க்கும் வழி.” என்னும் வெண் பூவா னுணர்க. வெண்பாமாலை, வாகைப்படலம் - கசு.

சிறியர்-சிறியோர், செயற்கு அரிய-அச் செய்தற் கரியவைகளை, செய்கலாதார் - செய்யமாட்டாதார்.

சு

உஎ. சுவையொளி யூரோசை நாற்றமென் றைந்தின்
வகைதெரிவான் கட்டே யுலகு.

(பரி - ரை) சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம் என்ற ஐந்தின்வகை - சுவையும் ஒளியும் ஊறும் ஓசையும் நாற்றமுமென்று சொல்லப்பட்ட தன்மாத்திரைகளைந்தனது கூறுபாட்டையும், தெரிவான்கட்டே உலகு - ஆராய்வா னறிவின் கண்ணதே உலகம், எ - று.

அவற்றின் கூறுபாடாவன - பூதங்கட்கு முதலாகிய அவைதா மைந்தும், அவற்றின்கண் டோன்றிய அப்பூதங்க ளோந்தும், அவற்றின் கூறுகிய ஞானேந்திரியங்க ளோந்தும், கன்மேந்திரியங்க ளோந்துமாக இருபதுமாம். வகைதெரிவான் கட்டென †உடம்பொடு புணர்த்ததனால், தெரிகின்ற புருடனும் அவன் றெரி தற்கருவியாகிய ‡மான் அகங்கார மனங்களும் அவற்றிற்கு முதலாகிய மூலப்பகுதியும் பெற்றும். தத்துவமிருபத்தைத்தனையுந் தெரிதலாவது, மூலப்பகுதி ஒன்றிற் றேன் றியதன்மைபிற் பகுதியேயாவதல்லது விசுவாகாசனாவும், அதன் கட்டோன்றிய மானும்-அதன்கட்டோன்றிய அகங்காரமும்-அதன்கட் டோன்றிய தன்மாத்திரைகளுமாகிய ஏழும் தத்தமக்குமுதலாயதனை நோக்க விசுவாகாசனாவும் தங்கட்டோன்றுவனவற்றை நோக்கப் பகுதியாதலுமுடையவெனவும், அவற்றின்கட்டோன்றிய மனமும் ஞானேந்திரியங்களும் கன்மேந்திரியங்களும் பூதங்களுமாகிய பதினாறும் தங்கட் டோன்றுவன வின்மையின் விசுவாகாசனாவதல்லது பகுதியாகாவெனவும், புருடன் தானென்றிற் றேன் றுமையானும் தன்கட் டோன்றுவன வின்மையானும் இரண்டமல்ல நெனவும், சாங்கிய நூலு ளோதியவாற்றான் ஆராய்தல். இவ்விருபத்தைத்து மல்லது உலகெனப் பிறிதொன் றில்லையென உலகின துண்மை யறிதலின், அவனறிவின்கண்ண தாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பெருமைக்கேது ஐந்தவித்தலும், யோகப் பயிற்சியும், தத்துவவுணர்வு மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகு - உலகமானது, சுவை ஒளி ஊறு ஓசை நாற்றம்-சுவையும் ஒளியும் பரிசுமும் ஓசையும் நாற்றமும், என்ற-என்று சொல்லப்பட்ட, ஐந்தின்-பஞ்ச தன்மாத்திரைகளது, வகை-கூறுபாட்டை, தெரிவான்கட்டே - ஆராய்பவ னறிவிடத்தே. எ

† உடம்பொடு புணர்த்தலென்பது ஒருத்தி; இதனை வடநூலார் நிபாத மென்பர்.

‡ மான்—மகத்தத்துவம். மஹத்தென்னும் வடமொழி எழுவா யொருமையின் மஹாந் என நிற்கும்; அது தமிழின் மானெனத் தற்பவ மாயிற்று. சாங்கிய நூலிலே மான் என்றது புத்தியை.

உஅ. நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து
மறைமொழி காட்டி விடும்.

(பரி - ரை) நிறைமொழிமாந்தர் பெருமை-நிறைந்த மொழியினையுடைய
துறந்தாரது பெருமையை, நிலத்து மறை மொழி காட்டிவிடும் - நிலவுலகத்தின்
கண் அவராணையாகச் சொல்லிய மந்திரங்களே *கண்கூடாகக் காட்டும், எ - று

நிறைமொழி யென்பது அருளிக் கூறினும் வெகுண்டு கூறினும் அவ்வப்
பயன்களைப் பயந்தேவிடும் மொழி. காட்டுதல் பயனா னுணர்த்துதல்.

(தே - ப - ரை)—நிறை மொழி-(பயன்) நிறைந்த சொல்புடைய,
ய, மாந்தர்-முனிவரது, பெருமை - மகிமையை, நிலத்து-பூலோகத்
தில், மறைமொழி - (அவராணையாகச் சொல்லிய) மந்திரங்களே,
காட்டிவிடும் - (பிரத்தியக்ஷமாகக்) காட்டிவிடும். அ

உக. குணமென்னுங் குன்றேறி நின்றார் வெகுளி
கணமேயுங் காத்த லரிது.

(பரி - ரை) குணம் என்னும் குன்று ஏறி நின்றார் வெகுளி - துறவு
மெய்யுணர்வு அவாவின்மை முதலிய நற்குணங்களாகிய குன்றின் முடிவின்
கண்ணிற் முனிவரது வெகுளி, கணமேயும் காத்தல் அரிது - தானுள்ளவளவு
கணமேயாயினும் வெகுளப்பட்டாராற் நடுத்தல் அரிது, எ - று.

சலியாமையும் பெருமையும் பற்றிக் குணங்களைக் குன்றாக வருவக்ஞ்
செய்தார். குணம் - †சாதியொருமை. அநாதியாய் வருகின்றவாறுபற்றி ஓரோ
வழி வெகுளி தோன்றியபொழுதே அதனை மெய்யுணர்வு அழிக்குமாகவின்
கணமேயு மென்றும், நிறைமொழிமாந்தராகவின் காத்த லரிதென்றுங் கூறினார்.
இவையிரண்டு பாட்டானும் அவராணை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—குணம் என்னும் குன்று-(துறவு மெய்யறிவு
ஆசையில்லாமை முதலான) நற்குணங்களாகிய மலையின் மேல், ஏறி
நின்றார்-ஏறிநின்ற முனிவரது, வெகுளி-கோபமானது, கணமேயும்-

* கண்கூடு—பிரத்தியக்ஷம்.

† சாதியொருமையாவது: ஒருசொல் ஒருமை யீது தோன்ற நின்றும்
தோன்றாது நின்றும் பின் ஒருமைப்பன்மை வினையீறாக மேல்வந்து முடிக்குஞ்
சொற்களுமின்றித் தானே பன்மைப் பொரு ளுணர்த்துவது. இதனை வட
தூலார் சாத்தியேசுவசன மென்பர். “ஈது தோன்றிய சாதி யொருமையு, யீது
தோன்றச் சாதி யொருமையு, மெனவிரு திறப்படு மிருதினை மருங்கினும்.”
“சிவிகை—பொறுத்தானே றீந்தா னிடை.” “அஞ்சுவ தஞ்சாமை
பேதமை” என்புழிப் பொறுத்தான் அஞ்சுவது என ஈது தோன்றிய சாதி
யொருமை வரும். “தென்புலத்தார் தெய்வம்” “குணமென்னுங் குன்றேறி நின்
றார்” என்புழித் தெய்வம் குணம் என வீது தோன்றச் சாதியொருமை வரும்.

தானுள்ள அளவு) கணப்பொழுதே ஆயினும், காத்தல்-(கோபிக்கப் பட்டவராலே) தடுத்தல், அரிது-அரிதாம். க

௩௦. அந்தண ரென்போ ரறவோர்மற் றெவ்வயிர்க்குஞ்
செந்தண்மை பூண்டொழுக லான்.

(பரி - ரை) எவ்வயிர்க்கும் செந்தண்மை பூண்டு ஒழுகலான் - எல்லா வயிர் கண்மேலும் செவ்விய தண்ணளியைப் பூண்டொழுகலான், அந்தணர் என் போர் அறவோர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவார் துறவறத்தி னின் றவர், எ - று.

பூணுதல் விரதமாகக் கோடல். அந்தண ரென்பது அழகிய தட்பத்தினை யுடையாரென ஏதுப்பெயராகலின், அஃது அவ்வருளுடையார்மேலன்றிச் செல்லாதென்பது கருத்து. அவ்வா ருணையுடையாராயினும் உயிர்கண்மாட் டரு ளுடைய ரென்பது இதனற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எவ்வயிர்க்கும் - எல்லா வயிர்களின்மேலும், செந்தண்மை-செவ்வையான அருளை, பூண்டு-விரதமாகக்கொண்டு, ஒழுகலான்-நடக்கையினால், அந்தணர் என்போர் - அந்தணரென்று சொல்லப்படுவோர், அறவோர்-துறவறத்தி னின் றவர். க௦

ச-ம் அதிகாரம்—அறன் வலியுறுத்தல்

அஃதாவது, அம் முனிவரா னுணர்த்தப்பட்ட அம் மூன்றனுள் ஏனைப் பொருளு மின்பமும் போலாது, அறன்: இம்மை மறுமை வீடென்னும் மூன் றனையும் பயத்தலான், அவற்றின் வலியுடைத்தென்பது கூறுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும். * “சிறப்புடை மாபிற் பொருளு மின்பமு மறத்து வழிப்பேஉந் தோற்றம் போல” என்றார் பிறரும்.

௩௧. சிறப்பினுஞ் செல்வமு மீனு மறத்தினூஉங்
காக்க மெவனோ வுயிர்க்கு.

(பரி - ரை) சிறப்பு ஈனும்-வீடுபெற்றையுந் தரும்; செல்வமும் ஈனும் - துறக்கம் முதலிய செல்வத்தையுந் தரும்; உயிர்க்கு அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கம் எவன் - ஆதலான் உயிர்க்கு அறத்தின் மிக்க ஆக்கம் யாது? எ - று.

எல்லாப் பேற்றினுஞ் சிறந்தமையின் வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. ஆக்கந் தருவதனை ஆக்க மென்றார். ஆக்கம் மேன்மே லுயர்தல். ஈண் டுபிறொன்றது மக்களுயிரை, சிறப்பஞ் செல்வமும் எய்துதற் குரியது அதுவேயாகலின். இத னால் அறத்தின் மிக்க வறுதி இல்லையென்பது கூறப்பட்டது.

* புறநானூறு—௩௧.

(தே - ப - ரை)—சிறப்பு-மோஷத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும்; செல்வமும்-(சுவர்க்கமுதலாகிய) செல்வத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும்; (ஆதலால்) உயிர்க்கு-(மனிதர்) உயிர்க்கு; அறத்தின் ஊங்கு-தருமத்தின் மேற்பட்ட, ஆக்கம்-பெருக்கத்தைத் தருவது, எவன்-யாது?

க

௩௨. அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லை யதனை
மறத்தவி னாங்கில்லை கேடு.

(பரி - ரை) அறத்தின் ஊங்கு ஆக்கமும் இல்லை - ஒருவனுக்கு அறஞ் செய்தலின் மேற்பட்ட ஆக்கமு மில்லை; அதனை மறத்தலின் ஊங்கு கேடு இல்லை-அதனை மயக்கத்தான் மறத்தலின் மேற்பட்ட கேடுமில்லை, எ - று.

அறத்தினூஉங் காக்கமு மில்லையென மேற்சொல்லியதனையே * அனுவதித்தார், அதனாற் கேடுவருதல் கூறுதற்பயனோக்கி. இதனால் அது செய்யா வழிக்கேடுவருதல் கூறப்பட்டது.

(தே = ப - ரை)—(ஒருவனுக்கு) அறத்தின் ஊங்கு - தருமஞ் (செய்தலின்) மேற்பட்ட, ஆக்கமும் - பெருக்கத்தைத் தருவதும், இல்லை-இலது; அதனை-அத் தருமத்தை, மறத்தலின் ஊங்கு-(மயக்கத்தால்) மறந்துவிடுதலின் மேற்பட்ட, கேடு-கேட்டைத் தருவதும், இல்லை - இலது.

உ

௩௩. ஒல்லும் வகையா னறவினை யோவாதே
செல்லும்வா பெல்லாஞ் செயல்.

(பரி - ரை) ஒல்லும் வகையான் - தத்தமக் கியலுந் திறந்தான், அறவினை ஓவாதே செல்லும் வாய் எல்லாம் செயல் - அறமாகிய நல்வினையை ஒழியாதே அஃதெய்து மிடத்தா னெல்லாஞ் செய்க, எ - று.

இயலுந் திறமாவது: இல்லறம் பொருளளவிற் தேற்பவும், துறவறம் யாக்கை நிலைக் கேற்பவுஞ் செய்தல். ஓவாமை-இடைவிடாமை. எய்துமிடமாவன-மனம் வாக்குக் காய மென்பன. அவற்றாற் செய்யும் அறங்களாவன-முறையே நற்சிற்தையும், நற்சொல்லும், நற்செயலு மென விவை. இதனால் அறஞ்செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

* அனுவதித்தலென்னும் வழிமொழிதலென்னு மொக்கும். அனுவாதமா வது-முன்னர்ப் பெறப்பட்டதொன்றனை வேறொன்று விதித்தற்பொருட்டிப் பின்னரு மெடுத்தோதுதல். அதனால் அது கூறியதுகூற லென்னுங் குற்றமாகாது. வழி மொழித லென்றாயிற்ற. வழிமொழிதற்கு முன்னர்ப்பெறப்பட்ட தனைப் புரோவாத மென்பர். வடநூலார்; ஈண்டுப் புரோவாதம் 'அறத்தினூஉங் காக்க மெவனோ' என்பது.

(தே - ப - ரை)—ஒல்லும் வகையான் - (தமக்குத் தமக்கு) கூடும் வகையால், அறவினை - தருமமாகிய நல்வினையை, ஓவாதே - இடைவிடாமல், செல்லும் வாய் எல்லாம் - (அது) செல்லு மிடங் களிநு லெல்லாம், செயல் - செய்யக்கடவர். ந

நச. மனத்துக்கண் மாசில னாத லனைத்தற
னாகுல நீர பிற.

(பரி - ரை) மனத்துக்கண் மாசு இலன் ஆதல் - அவ்வாற்றான் அறஞ் செய்வான் தன் மனத்தின்கட் குற்றமுடைய னல்லனாக, அனைத்து அறன்-அவ்வளவே அறமாவது; பிற ஆகுல நீர-அஃதொழிந்த சொல்லும் வேடமும் அறமெனப்படா; ஆரவார நீர்மைய, எ-று.

குற்றம்-தீயன சிந்தித்தல். பிற ருதிதல்வேண்டிச் செய்கின்றனவாகலின், ஆகுல நீர வென்றார். மனத்து மாசுடையனாவழி அதன் வழியவாகிய மொழி மெய்களாற் செய்வன பயனில வென்பதூஉம் பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மனத்துக் கண் - (அப்படி அறஞ் செய்பவன் தனது) நெஞ்சினிடத்து, மாசு இலன் ஆதல்-குற்ற மில்லாதவ னாகக் கடவன்; அறன் - தருமமாவது, அனைத்து - அவ்வளவே; பிற - அது ஒழிந்த சொல்லும் வேடமும், ஆகுல நீர-(அறமெனப்படுவனவல்ல) ஆரவார குணத்தை யுடையனவாம். ச

நரு. அழுக்கா றவாவெருளி யின்னாச்சொன் னான்கு
மிழுக்கா வியன்ற தறம்.

(பரி - ரை) அழுக்காறு - பிற ராக்கம் பொருமையும், அவா-புலன்கண் மேற் செல்கின்ற அவாவும், வெருளி-அவை யேதுவாகப் பிறர்பால் வரும் வெரு ளியும், இன்னாச்சொல்-அதுபற்றி வருங்கடுஞ்சொல்லமாகிய, நான்கும் இழுக்கா இயன்றது அறம்-இந்நான்கினையுந் கடந்து இடையறாது நடந்தது அற மாவது, எ-று.

இதனான் இவற்றோடு விரவி யியன்றது அறமெனப்படா தென்பதூஉங் கொள்க. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அறத்தின தியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அழுக்காறு - (பிற ருயர்ச்சி) பொருமையும், அவா-(ஐம்புல) ஆசையும், வெருளி - (அவை காரணமாகப் பிறர் மேல் உண்டாகிற) கோபமும், இன்னாச்சொல்-(அதுபற்றி வருகிற) கடுஞ்சொல்லும், இ நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கினையும், இழுக்கா-கடிந்து, இயன்றது-(ஒழிவில்லாமல்) நடந்தது, அறம்-அறமாவது.

௩௬. அன்றறிவா மென்னு நறஞ்செய்க மற்றது
பொன்றுங்காற் பொன்றாத் துணை.

(பரி - ரை) அன்று அறிவாம் என்னது அறம் செய்க - யாம் இதுபொழுது
தினையமாகலின் இறக்குஞான்று செய்துமெனக் கருதாது அறத்தினை நாடோ
றுஞ் செய்க; அது பொன்றுங்கால் பொன்றாத் துணை-அவ்வாறு செய்த அறம்
இவ் வுடம்பினின்றும் உயிர் போங்காலத்து அதற்கு அழிவில்லாத துணையாம்,
எ - று.

மற்றென்பது அசைநிலை. பொன்றாத் துணையென்றார், செய்தவுடம் பழி
யவும் உயிரோ டொன்றி ஏனை யுடம்பினுஞ் சேறலின். இதனால் இவ்வியல்
பிற்றாய அறத்தினை கிலயாத யாக்கை நிலையின்பொழுதே செய்கவென்பது
கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(நாம்இப்போது இளமைப்பருவ முடையோம்
ஆகலின்) அன்று - இறக்குநாளில், அறிவாம் என்னது - செய்வோ
மென்று நினையாமல், அறம் - தருமத்தை, செய்க - (தினந்தோறும்)
செய்யங்கடவர்; அது-அப்படிச்செய்யப்பட்டதருமமானது, பொன்
றுங்கால் - உடம்பினின்று முயிர் போங்காலத்து, பொன்றா துணை -
(அவ்வுயிர்க்கு) அழியாத துணையாம். சு

௩௭. அறத்தா றிதுவென வேண்டா சிவிகை
பொறுத்தானே ரீந்தா னிடை.

(பரி - ரை) அறத்து ஆறு இது என வேண்டா - அறத்தின் பயன் இது
வென்று யாம் ஆகமவளவையான் உணர்த்தல் வேண்டா; சிவிகை பொறுத்தா
னேடு ஊர்ந்தான் இடை - சிவிகையைக் காவுவானேடு செலுத்துவானிடைக்
காட்சியளவை தன்னானே உணரப்படும், எ - று.

பயனை ஆறென்றார், பின்னதாகலின். எனவென்னு மெச்சத்தாற் சொல்
லாகிய ஆகமவளவையும், பொறுத்தானே ரீந்தானிடை யென்றதனால் காட்சி
யளவையும் பெற்றும். உணரப்படுமென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் பொன்
றாத் துணையாதல் தெளிவிக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறுத்து ஆறு - தருமத்தின் பயன், இது
என-இதுவென்று, (ஆகம அளவையால் அறிவிக்க)வேண்டா-வேண்
டியதில்லை; சிவிகை - தண்டுகையை, பொறுத்தானேடு - சுமப்பவ
னேடு, ஊர்ந்தானிடை-செலுத்துவோனிடத்துக் (காட்சி யளவையி
னாலேயே அறியப்படும்.) எ

௩௮. வீழ்நாள் படாஅமை நன்றாற்றி னஃதொருவன்
வாழ்நாள் வழியடைக்குங் கல்.

(பரி - ரை) வீழ் நாள் படாமை நன்று ஆற்றின் - செய்யாது கழியும் நாள் உளவாகாமல் ஒருவன் அறத்தைச் செய்யுமாயின், அஃது ஒருவன் வாழ் நாள் வழி அடைக்கும் கல் - அச்செயல் அவன் பாக்கையோடு கூடுநாள் வரும் வழியை வராம லடைக்குங் கல்லாம், எ-று.

ஐவகைக் குற்றத்தான் வரும் இருவகைவினையு முள்ள துணையும் உயிர் பாக்கையோடுங் கூடிநின்று அவ்வினைகள் திருவகைப் பயனையும் நுகருமாக லான், அந்நான் முழுவதும் வாழ்நாளெனப்பட்டது. குற்றங்களைந்தாவன: அவிச் சை, அகங்காரம், அவா, விழைவு, வெறுப்பென்பன; இவற்றை வடநூலார் பஞ்சக்கிலேசமென்பர். வினையிரண்டாவன: நல்வினை தீவினையென்பன. பயனிரண்டாவன: இன்பம் துன்ப மென்பன. இதனால் அறம்: வீடு பயக்குமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒருவன்—, வீழ்நாள் - (செய்யாமல்) கழியு நாள், படாமை-உண்டாகாமல், நன்று-தருமத்தை, ஆற்றின் - செய்வானாயின், அஃது-அச்செய்கையானது, வாழ்நாள் - (அவன் சரீரத் தோடு கூடி) வாழுநாளது, வழி-(வரும்) வழியை, அடைக்கும் கல் - (வராமல்) அடைக்குங் கல்லாம். அ

கூ. அறத்தான் வருவதே யின்பமற் றெல்லாம்
புறத்த புகழு மில.

(பரி - ரை) அறத்தான் வருவதே இன்பம் - இல்லறத்தோடு பொருந்தி வருவதே இன்பமாவது; மற்ற எல்லாம் புறத்த - அதனோடு பொருந்தாது வருவன வெல்லாம் இன்பமாயினுந் துன்பத்தினிடத்த, புகழும் இல - அதுவேயு மன்றிப் புகழுமுடைய வல்ல, எ-று.

ஆனுருபு ஈண் டெனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது, * “தூங்கு கையா னோங்கு னடைய” என்புழிப்போல. இன்பம் - காம நுகர்ச்சி, அஃதாமாறு காமத்துப்பா வின் முதற்கட் சொல்லுதும். இன்பத்திற் புறமெனவே துன்பமாயிற்று. பாவத் தான்வரும் பிறனில் விழைவு முதலாயின அக்கணத்து எரின்பமாய்த் தோன்று மாயினும் பின்றுன்பமாய் விளைதலின், புறத்த வென்றார். அறத்தோடு வாரா தன புகழுமில் வெனவே, வருவது புகழுமுடைத்தென்பது பெற்றும். இத னான் அறஞ் செய்வாரே இம்மையின்பமும் புகழும் எய்துவரென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறத்தான்-இல்லறத்தோடு பொருந்தி, வருவதே-வருமின்பமே, இன்பம்-இன்பமாகும்; மற்று எல்லாம் - அதனோடு பொருந்தாது வருவனவெல்லாம் (இன்பமாயினும்), புறத்த துன்பத்துட் சேர்வனவாம்; (அதுவுமல்லாமல்) புகழும்-புகழையும், இல-உடையனவல்ல. கூ

* புறநானூறு-௨௨.

சு௦. செயற்பால தோரு மறனே யொருவற்
குயற்பால தோரும் பழி.

(பரி - ரை) ஒருவற்குச் செயற்பாலது அறனே - ஒருவனுக்குச் செய்தற்
பான்மையது நல்வினையே; உயற்பாலது பழியே - ஒழிதற்பான்மையது
தீவினையே, எ - று.

ஒரு மென்பன விரண்டும் அசைநிலை. தேற்றேகாரம் பின்னுங் கூட்டப்
பட்டது. பழிக்கப்படுவதனைப் பழி யென்றார். இதனாற் செய்வதுமொழிவதும்
நியமிக்கப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, செயல்பாலது -
செய்தலாகிய தன்மையை யுடையது, அறனே-நல்வினையே ; உயல்
பாலது-ஒழிதலாகிய தன்மையையுடையது, பழி (ஏ)-தீவினையே. சு௦

இவை நான்தும் பாயிரம்.

இ ல் ல ற வி ய ல்

ரு-ம் அநீகாரம்—இல்வாழ்க்கை

அஃதாவது, இல்லாளோடு கூடி வாழ்தலினது சிறப்பு. இன்னிலை அறஞ்
செய்தற்குரிய இருவகை நிலைபுள் முதலாதலின், இஃது அறன் வலியுறுத்த
லின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சு௧. இல்வாழ்வா னென்பா னிபல்புடைய மூவர்க்கு
நல்லாற்றி னின்ற துணை.

(பரி - ரை) இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்வா
னென்று சொல்லப்படுவான், இயல்பு உடைய மூவர்க்கும் நல்லாற்றின் நின்ற
துணை - அறவியல்பினையுடைய ஏனைமூவர்க்கும் அவர் செல்லும் நல்லொழுக்க
நெறிக்கண் நிலைபெற்ற துணையாம், எ - று.

இல்லென்பது ஆகுபெயர். என்பானெனச் செயப்படுபொருள் வினை
முதல்போலக் கூறப்பட்டது* ஏனை மூவராவார் ஆசாரியனிடத்தினின்றோ துத
லும் விரதங் காத்தலுமாகிய பிரமசரியவொழுக்கத்தானும், இல்லை விட்டு வனத்
தின் கட்டியொடு சென்று மனையாள் வழிபடத்தவஞ்செய்யுமொழுக்கத்தானும்,
முற்றத்தறந்த யோகவொழுக்கத்தானுமென இவர்; இவருள் முன்னையிருவரை

* எனப்படுவா னென்றபாலது செயப்பாட்டுவினைப்பொரு ளுணர்த்தும்
படு விசுதி தொக்கு என்பானென நின்றதெனக் கொண்டார் பிரயோகவிவேக
நூலாரும் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்திகாரரும். இவ்வாறு வருவனவற்றை
வுடனூலார் நயக்கு என்பர்.

யும் பிறர் மதமேற்கொண்டு கூறினர். இவர் இவ்வொழுக்க நெறிகளை முடியச் செல்லுமளவும் அச் செலவிற்குப் பசி நோய் குளிர் முதலியவற்றான் இடையூறு வாராமல் உண்டியும் மருந்தும் உறையுளும் முதலிய வதவி அவ்வவ நெறிகளின் வழுவாமற் செலுத்துதலான், நல்லாற்றினின்ற துணை யென்றார்.

(தே - ப - ரை)—இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவோன், இயல்பு உடைய-(துறவறத்) தன்மையையுடைய, மூவர்க்கும் -(மற்றை) மூவர்க்கும், நல் ஆற்றில் - (அவரது) நல் (ஒழுக்க) வழிகளில், நின்ற - நிலைபெற்ற, துணை - துணையாவான்.

க

சஉ. துறந்தார்க்குந் துவ்வா தவர்க்கு மிறந்தார்க்கு
மில்வாழ்வா னென்பான் துணை.

(பரி - ரை) துறந்தார்க்கும் - களைகணனவாற் றுறக்கப்பட்டார்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும் - நல்கூர்ந்தார்க்கும், இறந்தார்க்கும் - ஒருவருமின்றித் தன்பால் வந்திறந்தார்க்கும், இல்வாழ்வான் என்பான் துணை-இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான் துணை, எ - று.

துறந்தார்க்குப் பாவமொழிய அவர்களைகணய் நின்று வேண்டவன செய்த லானும், துவ்வாதவர்க்கு உணவுமுதலிய கொடுத்தலானும், இறந்தார்க்கு நீர்க் கடன்முதலிய செய்து நல்லுலகின்கட் செலுத்தலானும் துணை யென்றார், இவை யிரண்டு பாட்டானும் இன்னிலை எல்லா வபகாரத்திற்கு முரித்தாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—துறந்தார்க்கும்-(ஆதார மானவராலே) விடப் பட்டோர்க்கும், துவ்வாதவர்க்கும்-வறுமைப்பட்டவர்க்கும், இறந்தார்க்கும்-(ஒருவரு மில்லாமல் வந்து) இறந்தவர்க்கும், இல் வாழ்வான் என்பான்-இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவோனே, துணை - துணையாவன்.

உ

சங். தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்தொக்க றுனென்றங்
கைம்புலத்தா றேம்ப றலை.

(பரி - ரை) தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல் தான் என்ற - பிதிரார் தேவர் விருந்தினர் சுற்றத்தார் தானென்று சொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து ஆறு ஒம்பல் தலை - ஐந்திடத்துஞ் செய்யும் அறநெறியை வழுவாமற் செய்தல் இல்வாழ்வானுக்குச் சிறப்புடைய அறமாம், எ-று.

பிதிராவார் படைப்புக்காலத்து அயனாற்படைக்கப்பட்டதோர் கடவுட் சாதி; அவர்க்கிடம் தென்றிசையாதலின், தென்புலத்தா ரென்றார். தெய்வ

மென்றது சாதி யொருமை. விருந்தென்பது புதுமை; அஃது ஈண் டாகுபெய ராய்ப் புதியாய் வந்தார்மே னின்றது; அவர் இருவகையர், பண்டறிவுண்மையிற் குறித்து வந்தாரும், அஃதிண்மையிற் குறியாது வந்தாருமென. ஒக்கல்-சுற்றத்தார். எல்லா வறங்களும் தானுளளாய் நின்று செய்யவேண்டுதலின்; தன்னை யோம்பலும் அறனாயிற்று. என்ற வென்பது விகாரமாயிற்று. ஆங்கு அசை. ஐவகையும் அறஞ் செய்தற்கிடனாகலின் ஐம்புலமென்றார். அரசனுக்கு இறைப் பொருள் ஆறி லொன்றாயிற்று, இவ் வைம்புலத்திற்கும் ஐந்து கூறு வேண்டுதலானென்ப தறிக.

(தே - ப - ரை)—தென்புலத்தார் - பிதிராரும், தெய்வம் - தேவரும், விருந்து - அதிதியரும், ஒக்கல் - சுற்றத்தாரும், தான் - தானும், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, ஐம்புலத்து - ஐந்திடத்துஞ் செய்யப்படுகின்ற, ஆறு-(அற) வழிபை, ஒம்பல்-வழுவாமற் செய்தல், தலை-(இல்வாழ்வானுக்குச்) சிறப்புடைய அறமாம். ஈ

சச. பழியஞ்சிப் பாத்து னுடைத்தாயின் வாழ்க்கை வழியெஞ்ச லெஞ்ஞான்று மில்.

(பரி - ரை) பழி அஞ்சிப் பாத்து ஊண் வாழ்க்கை உடைத்தாயின் - பொருள் செய்யுங்கால் பாவத்தையஞ்சி * யீட்டி, அப்பொருளை இயல்புடைய மூவர் முதலாயினார்க்கும் தென்புலத்தார் முதலிய நால்வார்க்கும் பகுத்துத் தானுண்டலை ஒருவ னில்வாழ்க்கை உடைத்தாயின், வழி எஞ்ஞான்றும் எஞ்சல் இல்-அவன் வழி உலகத் தெஞ்ஞான்றும் நிறைவல்லது இறத்தலில்லை, எ-று.

பாவத்தான்வந்த பிறன்பொருளைப் பகுத்துண்ணின், அறம் பொருளுடையார்மேலும் பாவந் தன்மேலுமாய்நின்று வழியெஞ்சுமாகலின், பழியஞ்சி யென்றார். வாழ்வான னுடைமை வாழ்க்கைமே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(பொருள் சம்பாதிக்கும்போது) பழி - பாவத்துக்கு, அஞ்சி-பயப்பட்டுச் (சம்பாதித்து), பாத்து - (அப் பொருளை முன் சொல்லப்பட்ட பதின்மார்களுக்கும்) பங்கிட்டு, ஊண் - (தான்) உண்ணுதலை, வாழ்க்கை-(ஒருவனது) இல்வாழ்க்கையானது, உடைத்து ஆயின் - உடையதானால், வழி - (அவனது) சந்ததியானது, எஞ்சல்-குறைதல், எஞ்ஞான்றும்-எந்நாளும், இல்-இல்லை. ச

சடு. அன்பு மறனு முடைத்தா னில்வாழ்க்கை பண்பும் பயனு மது.

* பழியஞ்சியென்பதனைப் பழியையஞ்சி, பழியினஞ்சி எனவிரிக்கலாமென்பது “அச்சக்கிளவிக் கைந்து மிரண்டு—மெச்சமில்வே பொருள்வயினுன.” என்னுந் தொல்காப்பியச் சூத்திரத்தா னறிக.

(பரி - ரை) இல்வாழ்க்கை அன்பும் அறனும் உடைத்தாயின் - ஒருவ னில் வாழ்க்கை தன் துணைவிமேற் செய்யத்தகும் அன்பினையும் பிறர்க்குப் பகுத் துண்டலாகிய அறத்தினையு முடைத்தாயின், அது பண்பும் பயனும் - அவ் வுடைமை அதற்குப் பண்பும் பயனுமாம், எ - று.

நிரனிறை. இல்லாட்குங் கணவற்கும் நெஞ்சொன் றாகாவழி இல்லறங் கடைபோகாமையின், அன்புடைமை பண்பாயிற்று, அறனுடைமையாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் இன்னிலையினின்றான் அறஞ் செய்யுமாறு கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இல்வாழ்க்கை - (ஒருவனது) இல்வாழ்க்கை யானது, அன்பும்-(தன் மனையாளிடத்துச் செய்யத்தகும்) அன்பினை யும், அறனும் - (பிறர்க்குப் பகுத்துண்ணுதலாகிய) அறத்தினையும், உடைத்தாயின் - உடையதானால், அது - அவ் வுடைமையானது, (அவ் வில்வாழ்க்கைக்கு), பண்பும்-குணமும், பயனும்-பிரயோசன மும் ஆம். ரு

சகூ. அறத்தாற்றி னில்வாழ்க்கை யாற்றிற் புறத்தாற்றிற் போலுய்ப் பெறுவ தெவன்.

(பரி - ரை.) இல்வாழ்க்கை அறத்தாற்றின் ஆற்றின் - ஒருவன் இல்வாழ்க் கையை அறத்தின் வழியே செலுத்துவனாயின், புறத்தாற்றில் போய்ப் பெறு வது எவன் - அவன் அதற்குப் புறமாகிய நெறியிற் போய்ப் பெறும் பயன் யாது? எ-று.

அறத்தா நென்பது பழியஞ்சிப் பகுத்துண்டலும், அன்புடைமையுமென மேற் சொல்லிய ஆறு. புறத்தாறு இல்லை விட்டு வனத்துச் செல்லுநிலை. அந் நிலையின் இது பயனுடைத் தென்பார், போய்ப் பெறுவ தெவ னென்றார்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) இல் வாழ்க்கை-இல் வாழ்க்கையை, அறத்து ஆற்றின் = தருமத்தின் வழியில், ஆற்றின் - செலுத்துவா னாயின், புறத்து ஆற்றில் - (அவன் அதற்குப்) புறமாகிய வழியிலே, போய் - சென்று, பெறுவது - பெறும் பயன், எவன் - யாது? கூ

சஎ. இயல்பினு னில்வாழ்க்கை வாழ்பவ னென்பான் முயல்வாரு ளெல்லாந் தலை.

(பரி - ரை.) இல்வாழ்க்கை இயல்பினுன் வாழ்பவன் என்பான் - இல் வாழ்க்கைக்க னின்று அதற்குரிய இயல்போடு கூடி வாழ்பவனென்று சொல் லப்படுவான், முயல்வாருள் எல்லாம் தலை - புலன்களை விட முயல்வா ரெல்லா ருள்ளும் மிக்கவன், எ - று.

முற்றத்தறந்தவர் விட்டமையின், முயல்வாரென்றது மூன்றாகிலையின் றுரை. அந்நிலைதான் பலவகைப்படுத்தலின் எல்லாருள்ளு மெனவும், முயலாது வைத்துப் பய நெய்துதலின் தலை யெனவுங் கூறினார்.

(தே-ப-ரை)—இல் வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையிலே நின்று, இயல்பினான்-(அதற்குரிய) இயல்போடுகூடி, வாழ்பவன் என்பான்- வாழ்பவனென்று சொல்லப்படுவான், முயல்வாருள் எல்லாம் - (ஐம்புலன்களை விட) முயற்சிசெய்வா ரெல்லாருள்ளும், தலைமேற் பட்டவ னாவான்.

சஅ. ஆற்றி நெழுக்கி யறனிமூக்கா வில்வாழ்க்கை
நோற்பாரி நேன்மை யுடைத்து.

(பரி - ரை) ஆற்றின் ஒழுக்கி அறன் இழுக்கா இல்வாழ்க்கை - தவஞ் செய்வாரையுந் தத்தநெறியின்க நெழுக்கப்பண்ணித் தானுந் தன்னறத்திற் றவ ருத இல்வாழ்க்கை, நோற்பாரின் நோன்மை உடைத்து - அத் தவஞ்செய்வார் நிலையிலும் பொறை யுடைத்து, எ - று.

பரி முதலிய விடையூறு நீக்கலின், ஆற்றி நெழுக்கி யென்றார். நோற்பா ரென்பது ஆகுபெயர். நோற்பார் நிலைக்கு அவர் தம்மையுற்ற நோயல்லது இல் வாழ்வார் நிலைபோற் பிறரையுற்ற நோயும் பொறுத்த வின்மையின், நோற்பாரி நேன்மையுடைத் தென்றார்.

(தே-ப-ரை)—(தவஞ் செய்வாரையும்) ஆற்றின் - (தமது) வழியில், ஒழுக்கி-நடத்தி, அறன் - (தானுந்தன்) அறத்தினின் றும், இழுக்கா-தவருத, இல்வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கைபானது, நோற்பாரின் - அத் தவஞ் செய்வாரது சிலையினும், நோன்மை- பொறுமையை, உடைத்து-உடையதாம்.

சக. அறனெனப் பட்டதே வில்வாழ்க்கை யஃதும்
பிறன்பழிப்ப தில்லாயி னன்று.

(பரி - ரை) அறன் எனப்பட்டது இல்வாழ்க்கையே - இருவகையறத்தி னும் தூல்களான் அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது இல்வாழ்க்கை யே; அஃதும் பிறன் பழிப்பது இல்லாயின் நன்று-ஏனத் துறவறமோ வெ னின், அதுவும் பிறனாற் பழிக்கப்படுவ தில்லையாயின், அவ் வில்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மைத்தாக நன்று, எ-று.

ஏகாரம் பிரிநிலைக்கண் வந்தது; இதனாற் பிரிக்கப்பட்டது துறவறமாகலின், அஃது என்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அதன்மே னின்றது. பிறன்பழிப்ப தென்றது கூடா வொழுக்கத்தை துறவறம், மனத்தையும் பொறியுளையும் ஒறுத் தடக்க

வல்ல அருமை யுடைத்தாயவழியே, அவற்றைப் பொறுக்கவேண்டாது ஐம்புல விற்பங்க ளாரத் துய்க்கும் எண்மையுடைய இவ்வாழ்க்கையோடு அறமென ஒருங் கெண்ணப்படுவ தென்றவாறாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் இன் னிலையே பயனுடைத்தென இதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—(இருவகை யறங்களுள்) அறன் எனப்பட்டது- (நூல்களால்) அறனென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்டது, இவ் வாழ்க்கையே—, (மற்றைத் துறவறமோ வென்றால்) அஃதும் = அது வும், பிறன்பழிப்பது - பிறனாற் பழிக்கப்படுவதை, இவ் ஆயின்- உடைத்தாகாம லிருந்தால், நன்று-(அவ் வில்வாழ்க்கையோடு ஒரு தன்மையதாக) நன்றும்.

௫௦. வையத்துள் வாழ்வாங்கு வாழ்பவன் வானுறையுந்
தெய்வத்துள் வைக்கப் படும்.

(பரி - ரை) வாழ்வாங்கு வையத்துள் வாழ்பவன் - இல்லறத்தோடு கூடி வாழ முயல்பினால் வையத்தின்கண் வாழ்பவன், வான் உறையும் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும் - வையத்தானே யெனினும் வானின்க ணுறையுந் தேவருள் ஒருவனாக வைத்து நன்கு மதிக்கப்படும், எ-று.

பின் றேவனும் அவ் வறப்பய னுகர்தல் ஒருதலையாகவின், தெய்வத்துள் வைக்கப்படு மென்றார். இதனான் இன்னிலையது மறுமைப் பயன் கூறப்பட் டது. இம்மைப்பயன் புகழ்; அதனை யிறுதிக்கட் கூறுப.

(தே-ப-ரை)—வாழ்வு ஆங்கு = இல்லறத்தோடு கூடி வாழமுயல் பினால், வையத்துள் - மண்ணுலகத்துள், வாழ்பவன்—, (மண்ணுல கத்தானையாயினும்), வான் உறையும்-விண்ணுலகத்தி லிருக்கின்ற, தெய்வத்துள்-தேவருள், வைக்கப்படும்-(ஒருவனாக) வைத்து மதிக்க ப்படுவான்.

௧௦

சா-ம் அதி—வாழ்க்கைத் துணைநலம்

அஃதாவது, அவ் வில்வாழ்க்கைக்குத் துணையாகிய இல்லாது நன்மை அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௫௧. மனைத்தக்க மாண்புடைய ளாகித்தற் கொண்டான்
வளத்தக்காள் வாழ்க்கைத் துணை.

(பரி - ரை) மனைத் தக்க மாண்பு உடையளாகித் தற்கொண்டான் வளத் தக்காள்-மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையளாய்த் தன் னைக் கொண்டவனாது வருவாய்க்குத் தக்க வாழ்க்கையையுடையாள், வாழ்க்கைத் துணை-அதற்குத் துணை, எ-று.

நற்குணங்களாவன-துறந்தார்ப் பேணலும், விருந் தயர்தலும், வறியார்மாட்டருளுடைமையும் முதலாயின. நற்செய்கைகளாவன - வாழ்க்கைக்கு வேண்டும் பொருள்கள் அறிந்து கடைப்பிடித்தலும், அட்டிற்றொழில் வன்மையும், ஒப்புரவுசெய்தலும் முதலாயின. வருவாய்க்குத்தக்க வாழ்க்கையாவது முதலையறிந்து அதற் கியைய அழித்தல். இதனான் இவ்விரண்டு நன்மையுள் சிறந்தன வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மனைத்தக்க=இல்லறத்துக்குத்தக்க, மாண்பு உடையள் ஆகி - நற்குண நற்செய்கைகளை யுடையவளாகி, தன் கொண்டான் - தன்னைக்கொண்டவனது, வளம் தக்காள் வாழ்க்கை-வரவுக்குத் தகுந்த வாழ்க்கையை யுடையவள், துணை - (அவ் வில் லறத்துக்குத்) துணை யாவாள். க

ருஉ. மனைமாட்சி யில்லாள் கனில்லாயின் வாழ்க்கை
யெனைமாட்சித் தாயினு மில்.

(பரி - ரை) மனைமாட்சி இல்லாள்கண் இல்லாயின் - மனையறத்திற்குத் தக்க நற்குண நற்செய்கைகள் ஒருவ னில்லாளிடத் தில்லையாயின், வாழ்க்கை எனைமாட்சித்தாயினும் இல் - அவ் வில்வாழ்க்கை செல்வத்தான் எத்துனை மாட்சிமை யுடைத்தாயினும் அஃதுடைத்தன்று, எ - று.

இல்லை யென்றார், பயன் படாமையின்.

(தே - ப - ரை)—மனைமாட்சி - இல்லறத்துக்குத் தகுந்த நற்குண நற்செய்கைகள், இல்லாள்கண்-(ஒருவனது) மனையாளிடத்து, இல் ஆயின்-இல்லை ஆயின், வாழ்க்கை-அவ் வில்வாழ்க்கையானது, எனை மாட்சித்து ஆயினும்-(செல்வத்தால்) எவ்வளவு பெருமையை உடையதாயினும், இல் = அப் பெருமையை உடையதன்று. உ

ருங். இல்லதெ னில்லவண் மாண்பான லுள்ளதெ
னில்லவண் மாணுக் கடை.

(பரி - ரை) இல்லவன் மாண்பு ஆனால் இல்லது என் - ஒருவனுக்கு இல் லாள் நற்குண நற்செய்கைய ளாயினக்கால் இல்லாததியாது? இல்லவன் மாணுக் கடை உள்ளது என் - அவள் அன்ன எல்லாக்கால் உள்ள தியாது? எ - று.

மாண்பெனக் குணத்தின் பெயர் குணிமேனின்றது. இவை யிரண்டுபாட் டானும் இவ்வாழ்க்கைக்கு வேண்டுவது இல்லானது மாட்சியே பிறவல்ல வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவனுக்கு) இல்லவன் - மனையாள், மாண்பு ஆனால் - நற்குண நற்செய்கை யுள்ளவளாயிருந்தால், இல்லது - இல் லாத பொருள், என் - யாது?; இல்லவன் - அம் மனையாள், மாணுக்

கடை - அப்படிப்பட்டவ ளாகாதிருந்தால், உள்ளது - உள்ள பொருள், என் - யாது? ந

ருசு. பெண்ணிற் பெருந்தக்க யாவுள கற்பென்னுந் திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(பரி - ரை) பெண்ணின் பெருந்தக்க யாஉள - ஒருவ னெய்தும் பொருள் களுள் இல்லாளின்மேம்பட்ட பொருள்க ளியாவையுள, கற்புஎன்னும் திண்மை உண்டாகப் பெறின் - அவண்மாட்டுக் கற்பென்னுங் கலங்காநிலைமை யுண்டாகப் பெறின்? எ - று.

கற்புடையாள்போல அறமுதலிய மூன்றற்கும் ஏதுவாவன பிற வின்மையின், யாவுள வென்றார். இதனாற் கற்புநலத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கற்பு என்னும் திண்மை - கற்பென்னுங் கலங்கா நிலைமை, உண்டு ஆக பெறின் - உண்டாயிருக்கப் பெற்றால், பெண்ணின் - மனையாளினும், பெருந்தக்க - உயர்வாகிய பொருள்கள், யா - எவை, உள - இருக்கின்றன? ச

ருரு. தெய்வந் தொழாஅள் *கொழுநற் றொழுதெழுவாள் பெய்யெனப் பெய்யு மழை.

(பரி - ரை) தெய்வம் தொழாள் கொழுநற் றொழுது எழுவாள் பெய் என - பிறதெய்வந் தொழாது தன்றெய்வமாகிய கொழுநனைத் தொழாநின்று துயிலெழுவாள் *பெய்யென்றுசொல்ல, மழை பெய்யும் - மழை பெய்யும், எ - று.

* கொழுநற் றொழுதெழுவாளென்பது எழுந்து கொழுநற் றொழுவாளென முன்பின்னாகப் பொருள்படுமென்றார் பிரயோகவிவேகநூலார். அவர் கூறுமாறு,—“இனிக் ‘கொழுநற் றொழுதெழுவாள்’ ‘தொழுதெழுவார் வினைவளநீறெழ’ என்னுந் திருவள்ளுவரினும் திருக்கோவையாரினும் பரிமேலழகரும் பேராசியரும் தொழாநின்றெழுவாள் தொழாநின் றெழுவார் எனத் துணைவினையா யுரைப்பர்: எழுதல் துயிலொழிதலாதலின், எழுந்து தொழுவாள் எழுந்து தொழுவார் என முன் பின்னாகப் பொருள்படுதலன்றி, நகுபு வந்தான் ஓடி வந்தான் என்பனபோலத் தொழாநின்று துயிலொழிதல் கூடாதென்க. “வைகறையாமம் துயிலெழுந்து தான்செய்யு—நல்லறமு மொண்பொருளுஞ் சிந்தித்து வாய்வதிற்—நற்றையுந் தாயுந் தொழுதெழுக” † என்பது துயிலெழுந்து பின் நந்தையுந்தாயுந் தொழுது பின் காரியத்திற் செல்க வெனப் பொருள்பட்டு வருதலானும், அவருரை அசம்பாவிதமென்க” நான்காவது திங்ஙப்படலம், ரு-ம் பாட்டுரை.

† ஆசாரக்கோவை: ரு-ம் பாட்டு.

* “தெய்வந்தொழாள் கொழுநற் றொழுதெழுவாள், பெய்யெனப் பெய்யும் பெருமழை யென்றவப், பொய்யில் புலவன் பொருளுரை தேராய்” என இக்குறள் சீத்தலைச் சாத்தனரால் எடுத்துப் புகழப்பட்டுளது. [மணிமேகலை - ௨௨-சிறை செய்காதை, ருசு-கூ-அடிகள்.]

தெய்வந்தொழுதற்கு மனந்தெளிவது ஆயிலெழுங்காலத்தாகலின், தொழு தெழுவா ளென்றார். தொழாநின் றென்பது தொழுதெனத் திரிந்து கின்றது. தெய்வந்தா னேவல் செய்யு மென்பதாம். இதனால் கற்புடையவள தாற்றல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தெய்வம் - (பிற) தெய்வத்தை, தொழாள் - வணங்காளாகி, கொழுநன் - (தன் தெய்வமாகிய) கணவனை, தொழுது - வணங்காதின்று, எழுவாள் - (சித்திரை வீட்டு) எழுந்திருப்பவள், பெய் என - பெய்யென்று சொல்ல, மழை-மழையானது, பெய்யும்—.

ரு

ருக. தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணித் தகைசான்ற
சொற்காத்துச் சோர்விலாள் பெண்.

(பரி - ரை) தற்காத்துத் தற்கொண்டாற் பேணி - கற்பினின்றும் வருவா மற்றனைக் காத்துத் தன்னைக் கொண்டவனையும் உண்டி முதலியவற்றாற் பேணி, தகை சான்ற சொற் காத்து - இருவர் மாட்டும் நன்மை யமைந்த புகழ் நீங்காமற் காத்து, சோர்வு இலாள் பெண் - மேற் சொல்லிய நற்குண நற்செய்கைகளினுங் கடைப்பிடி யுடையாளே பெண்ணாவாள், எ-று.

தன்மாட்டுப் புகழாவது வாழுமூர் கற்பாற் தன்னைப் புகழ்வது. சோர்வு மறவி. இதனால் தற்புகழ்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன்காத்து-(கற்பினின்றும் வருவாமல்) தன்னைக் காப்பாற்றிக்கொண்டு, தன் கொண்டான் பேணி - தன்னைக் கொண்டவனையும் (உண்டி-முதலானவற்றால்) உபசரித்து, தகை சான்ற-(தம் மிருவரிடத்திலும்) நன்மை யமைந்த, சொற் காத்து - புகழை (நீங்காமற்) காப்பாற்றி, சோர்விலாள் - (முன் சொல்லப்பட்ட) நற்குண நற்செய்கைகளிலும் (மறவி) இல்லாதவளே, பெண்-பெண்ணாவாள்.

கூ

ருஎ. சிறைகாக்குங் காப்பெவன் செய்யு மகளிர்
நிறைகாக்குங் காப்பே தலை.

(பரி - ரை) மகளிர் சிறை காக்கும் காப்பு எவன் செய்யும் - மகளினைத் தலைவர் சிறையாற் காக்கும் காவல் என்ன பயனைச் செய்யும்?, நிறை காக்கும் காப்பே தலை - அவர் தமது நிறையாற் காக்கும் காவலே தலையாய காவல், எ-று.

சிறை மதிலும், வாயில் காவலும் முதலாயின. சிறை நெஞ்சைக் கற்பு நெறியி னிறுத்தல். காவ விரண்டினும் நிறைக்காவ வில்வழி ஏனைச் சிறைக்காவ லாற் பயனில்லை யென்பார், நிறைகாக்குங் காப்பே தலை யென்றார். ஏராம் பிரி நிலைக்கண் வந்தது. இதனால் தற்காத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மகளிர் - பெண்களை, சிறை - காவலினாலே, காக்கும்-(தலைவர்) காக்கும், காப்பு-காவலானது, எவன் செய்யும்-என்ன பிரயோசனத்தைச் செய்யும்?, சிறை-கற்பென்னும் குணத்தினால், காக்கும் - (அப் பெண்கள்) காக்கும், காப்பே - காவலே, தலை-முதன்மையான காவல். எ

ருஅ. பெற்றாற் பெறிற்பெறுவர் பெண்டிர் பெருஞ்சிறப்புப் புத்தேளிர் வாழு முலகு.

(பரி - ரை) பெண்டிர் பெற்றாற் பெறின் - பெண்டிர் தம்மை யெய்திய கணவனை வழிபடுதல் பெறுவராயின், புத்தேளிர் வாழும் உலகு பெருஞ் சிறப்புப் பெறுவர்-புத்தேளிர் வாழு முலகின்கண் அவராற் பெருஞ் சிறப்பினைப் பெறுவர், எ-று.

வழிபடுதல் லென்பது சொல்லெச்சம். இதனால் தற்கொண்டாற் பேணிய மகளிர் புத்தேளிராற் பேணப்படுவ ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பெண்டிர் - மனைவியர், பெற்றான் - (தம்மைக்) கொண்ட கணவனை, பெறின் - (பூசித்தல்) பெறுவராயின், புத்தேளிர் - தேவர், வாழும் - வாழ்தற் கிடமாகிய, உலகு - உலகத்தில், பெருஞ் சிறப்பு-(அவரால் செய்யப்படும்) பெரிய சிறப்பினை, பெறுவர்—.

அ

ருகூ. புகழ்புரிந் தில்லிலோர்க் கில்லை யிகழ்வார்முன் னேறுபோற் பீடு நடை.

(பரி - ரை) புகழ் புரிந்த இல் இலோர்க்கு - புகழை விரும்பிய இல்லாணையிலாதார்க்கு, இகழ்வார் முன் ஏறுபோல் பீடு நடை இல்லை - தம்மை யிகழ்ந்துரைக்கும் பகைவர்முன் சிங்கவேறுபோலநடக்கும் பெருமிதநடை இல்லை, எ-று.

புரிந்த வென்னும் பெயரெச்சத் தகரம் விகாரத்தாற் றொக்கது. பெருமிதமுடையானுக்குச் சிங்கவேறு நடையானுவமமாகலின், ஏறுபோ லென்றார். இதனால் தகை சான்ற சொற்காவா வழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—புகழ் - கீர்த்தியை, புரிந்த - விரும்பிய, இல்-மனையானே, இலோர்க்கு-இல்லாதவர்க்கு, இகழ்வார்முன் - (தம்மை) யிகழ்ந்து பேசும் பகைவர்முன், ஏறுபோல் - ஆண்சிங்கம் போலும், பீடு நடை-பெருமித நடை, இல்லை-இலது.

கூ

கூ0. மங்கல மென்ப மனைமாட்சி மற்றத னன்கல நன்மக்கட் பேறு,

(பரி - ரை) மங்கலம் என்ப மனைமாட்சி - ஒருவற்கு நன்மையென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர் மனைபாளது நற்குண நற்செய்கைகளை; அதன் நன் கலம் (என்ப) நன்மக்கட் பேறு - அவை தமக்கு நல்ல வணிகலமென்று சொல்லு வார் நல்ல புதல்வரைப் பெறுதலை, எ-று.

அறிந்தோரென்பது எஞ்சிநின்றது. மற்று அசைநிலை. இதனால் வாழ்க்கைத் துணைக்கு ஆவதோ ரணிகலங் கூறி, வருகின்ற அதிகாரத்திற்குத் தோற்றுவாய் செய்யப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மனை - மனைபாளது, மாட்சி - நற்குண நற் செய்கைகளை, மங்கலம் - (ஒருவனுக்கு) நன்மை (ஆம்), என்ப- என்று சொல்லுவார்; நல் மக்கள் பேறு-நல்ல புதல்வரைப் பெறு தலை, அதன்-அவற்றிற்கு, நல் கலன்-நல்ல ஆபரணம், (என்ப)- என்று சொல்லுவார். க௦

எ-ம் அதிகாரம்—புதல்வரைப் பெறுதல்

அஃதாவது, *இருபிறப்பாளர் மூவரானும் இயல்பாகவிறுக்கப்படுங் கடன் மூன்றனுள், முனிவர்கடன் கேள்வியானும், தேவர்கடன் வேள்வியானும், தென் புலத்தார் கடன் புதல்வரைப் பெறுதலானுமல்லது இறுக்கப்படாமையின், அக்கடனிறுத்தற்பொருட்டு நன்மக்களைப் பெறுதல், அதிகாரமுறைமை மேலே பெறப்பட்டது.

கூக. பெறுமவற்றுள் யாமறிவ தில்லை யறிவறிந்த மக்கட்பே நல்ல பிற.

(பரி - ரை) பெறுமவற்றுள்-ஒருவன் பெறும் பேறுகளுள், அறிவு அறி ந்த மக்கட்பேறு அல்ல பிற - அறிய வேண்டுவன அறிதற்குரிய மக்களைப் பெறுதலல்லது பிற பேறுகளை, யாம் அறிவது இல்லை - யாம் மதிப்ப தில்லை, எ-று.

அறிவதென்பது அறிதலைச் செய்வதென அத் தொழின்மே னின்றது. காரணமாகிய வுரிமை காரியமாகிய அறிதலைப் பயந்தேவிடு மாதலான், அத் துணிவுபற்றி அறிந்தவென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். அறிவறிந்த வென்றத னான், மக்களென்னும் பெயர் பெண்ணொழித்து கின்றது. இதனாற் புதல்வர்ப் பேற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பெறும் அவற்றுள் - (ஒருவன்) பெறும் பேறுகளுள், அறிவு அறிந்த - அறிய வேண்டுமவைகளை அறிதற்

* இருபிறப்பாளர் மூவ ரொன்றது உபநயனத்திற்கு முன்னொரு பிறப்பும் பின்னொரு பிறப்புமாகிய இருபிறப்புடையாயுள்ள அந்தணர், அரசர், வணிக ரொன்னும் முதன் மூன்று வருணத்தாரா. இருபிறப்பாள ரொனிலும், துவிச ரொனினு மொக்கும்.

குரிய, மக்கள் பேறு அல்லது - புதல்வரைப் பெறுதலை அல்லது, பிற-மற்றைப் பேறுகளை, யாம் - நாம், அறிவது இல்லை - மதிப்பதில்லை.

க

கஉ. எழுபிறப்புந் தீயவை தீண்டா பழிபிறங்காப் பண்புடை மக்கட் பெறின்.

(பரி - ரை) எழு பிறப்பும் தீயவை தீண்டா-வினவயத்தாற் பிறக்கும் பிறப் பேழின்கண்ணும் ஒருவினைத் துன்பங்கள் சென்றடையா, பழி பிறங்காப் பண்பு உடை மக்கட் பெறின்-பிறராற் பழிக்கப்படாத நற்குணங்களை யுடைய புதல்வரைப் பெறுவானாயின், எ-று.

அவன் தீவினை வளராது தேய்தற்குக் காரணமாகிய நல்வினைகளைச் செய்யும் புதல்வரைப் பெறுவானாயினென்றவானாயிற்று. பிறப்பேழாவன “ஊர்வ பதி னென்ற மொன்பது மானுட, நீர்பறவை நாற்காலோர்ப்பப்துச் - சீரிய, பந்த மாந்தேவர் பதினாலயன்படைத்த, வந்தமில்சீர்த்தாவாநா லைந்து.” தந்தைதாயர் தீவினை தேய்தற்பொருட்டு அவரைநோக்கிப் புதல்வர் செய்யுந் தானதருமங்கட்கு அவர் நற்குணங் காரணமாகலின், பண்பென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மே னின்றது.

(தே - ப - ரை)—பழி பிறங்கா - (பிறரால்) பழிக்கப்படாத, பண்பு உடைய - நற்குணங்களை யுடைய, மக்கள் பெறின் - புதல்வரைப் பெறுவானாயின், எழு பிறப்பும் - (வினை வசத்தால் உண்டாகிற) எழுவகைப்பட்ட பிறப்பிலும், தீயவை - துன்பங்கள், தீண்டா - அடையாவாம்.

உ

கங. தம்பொரு ளென்பதம் மக்க ளவர்பொரு டந்தம் வினையான் வரும்.

(பரி - ரை) தம் மக்கள் தம் பொருள் என்பதம் புதல்வரைத் தம் பொரு ளென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர்; அவர் பொருள் தந்தம் வினையான் வரும்-அப் புதல்வர் செய்த பொருள் தம்மை நோக்கி அவர் செய்யும் நல்வினையானே தம்பால் வரும் ஆதலான், எ-று.

தந்தம் வினையென்புழித் தொக்கு நின்ற ஆறும்வேற்றுமை முருகனது குறிஞ்சி நிலம் என்புழிப்போல உரிமைப்பொருட்கண் வந்தது. பொருள்செய்த மக்களைப் பொருளென உபசரித்தார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் நன்மக்கட் பெற்றார் பெறும் மறுமைப் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தம் மக்கள் - தம்முடைய புதல்வரை, தம் பொருள் - தம்முடைய பொருள்கள், என்ப - என்று சொல்லுவார், அறிந்தோர்; அவர் பொருள்-அப் புதல்வர் சம்பாதித்த பொருள்

கள், தம் தம் வினையான் - தம்மைக் குறித்து - அவர் செய்யும் நல் வினையினாலே, வரும்-(தம்மிடத்து) உண்டாகும், (ஆதலால்). ௩

௧௪. அமிழ்தினு மாற்ற வினிதேதம் மக்கள்
சிறுகை யளாவிய கூழ்.

(பரி - ரை) அமிழ்தினும் ஆற்ற இனிதே - சுவையான் அமிழ்த்தினும் மிக வினிமை யுடைத்து, தம்மக்கள் சிறு கை அளாவிய கூழ் - தம் மக்களது சிறுகையா னளாவப்பட்ட சோறு, எ-று.

சிறுகையா னளாவலாவது - “இட்டுந் தொட்டுந் கௌலியுந் துழந்து, நெய் யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்தல்.” *

(தே - ப - ரை)—தம் மக்கள்-தம்முடைய மக்களது, சிறு கை-சிறிய கைகளால், அளாவிய - அளையப்பட்ட, கூழ் - சோறுனது, அமிழ்தினும்-(சுவையினால் மிகுந்த) அமிர், தத்தினும், ஆற்ற இனிது-மிகவும் இனிமையை யுடையதாம். ௪

௧௫. மக்கண்மெய் தீண்ட லுடற்கின்ப மற்றவர்
சொற்கேட்ட லின்பஞ் செவிக்கு.

(பரி - ரை) உடற்கு இன்பம் மக்கள் மெய் தீண்டல்-ஒருவன் மெய்க் கின்ப மாவது மக்களது மெய்யைத் தீண்டதல்; செவிக்கு இன்பம் அவர் சொற்கேட்டல்-செவிக் கின்பமாவது அவரது சொல்லைக் கேட்டல், எ-று.

மற்று: வினைமாற்று. மக்களது மழலைச்சொல்லே யன்றி அவர் கற்றறி வுடையராய்ச் சொல்லுஞ் சொல்லும் இன்பமாகலின், பொதுப்படச் சொல் லென்றார். தீண்டல் கேட்ட லென்னுங் காரணப்பெயர்கள் ஈண்டுக் காரியங் களின்மே னின்றன.

(தே - ப - ரை)—உடற்கு - (ஒருவனது) உடம்புக்கு, இன்பம்-இன்பமாவது, மக்கள் - மக்களது, மெய் - உடம்பை, தீண்டல்-தொடுதல்; செவிக்கு - (அவனது) காதுக்கு, இன்பம் - இன்ப மாவது, அவர் - அவரது, சொல் - சொற்களை, கேட்டல் - கேட் டு குதல். ௫

* புறநானூறு: - ௧௮௮.

“படைப்புப் பலபடைத்துப் பலரோ டெண்ணு, முடைப்பெருஞ் செல்வ ராயினு மிடைப்படக், குறுகுறு நடந்து சிறுகை நீட்டி, யிட்டுத்தொட்டுந் கௌ வியுந் துழந்து, நெய்யுடை யடிசின் மெய்பட விதிர்த்து, மயக்குறு மக்களை யில் லோர், பயக்குறை யில்லைதாம் வாழு நாளே.”

கசு. குழலினி தியாழினி தென்பதம் மக்கன்
மழலைச்சொற் கேளாதவர்.

(பரி - ரை) குழல் இனிது யாழ் இனிது என்ப-குழலிசை யினிது யாழி
சை யினிதென்று சொல்லுவர், தம் மக்கன் மழலைச் சொற் கேளாதவர் - தம்
புதல்வருடைய குதலைச்சொற்களைக் கேளாதவர், எ-று.

குழல் யாழ் என்பன ஆகுபெயர். கேட்டவர் அவற்றினும் மழலைச்சொல்
இனிதென்பரென்பது குறிப்பெச்சம். இனிமை மிகுதிபற்றிமழலைச்சொல்லைச்
சிறப்புவுகையானுவ் கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டானும் இம்மைப்பயன்
கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தம் மக்கன்-தம்முடைய புதல்வரது, மழலைச்
சொல் - குதலைச் சொற்களை, கேளாதவர் - கேளாதவர்கள், குழல்-
புள்ளாங்குழலி னிசை, இனிது - இன்பந் தருவது, யாழ் - வீணையி
னிசை, இனிது-இன்பந் தருவது, என்ப-என்று சொல்லுவர். க

கௌ. தந்தை மகற்காற்று நன்றி யவையத்து
முந்தி இருப்பச் செயல்.

(பரி - ரை) தந்தை மகற்கு ஆற்றும் நன்றி-தந்தை புதல்வனுக்குச் செய்
பும் நன்மையாவது, அவையத்து முந்தி இருப்பச் செயல்-கற்றா ரவையின்கண்
அவரினும் மிக்கிருக்குமாறு கல்வியுடைய னுக்குதல், எ-று.

பொருளுடைய னுக்குதல் முதலாயின துன்பம் பயத்தலின் நன்மையாகா
வென்பது கருத்தி. இதனால் தந்தை கடன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தந்தை - தகப்பனானவன், மகற்கு - புதல்வ
னுக்கு, ஆற்றும் - செப்பத்தகும், நன்றி - நன்மையாவது, அவை
யத்து - (கற்றவரது) சபையில், முந்தி இருப்ப - அவரினு மேற்பட்
டிருக்க, செயல் - (கல்வியை யுடையவன்) ஆக்குதலாம். எ

சுஅ. தம்மிற்றம் மக்க ளறிவுடைமை மாநிலத்து
மன்னுயிர்க் கெல்லா மினிது.

(பரி - ரை) தம்மக்கள் அறிவுடைமை-தம்மக்கள தறிவுடைமை, மாநிலத்து
மன் உயிர்க்கெல்லாம் தம்மின் இனிது-பெரிய நிலத்து மன்னுயிற்ற உயிர்கட்
கெல்லாந் தம்மினு மினிதாம், எ-று.

நண் டறிவென்றது இயல்பாகிய அறிவோடு கூடிய கல்வியறிவினை. மன்
னுயிரென்றது நண் டறிவுடையார்மே னின்றது, அறிவுடைமைகண் டின்புறு
தற்கு உரியார் அவராகலின். இதனால் தந்தையினும் அவையத்தா ருவப்பரென்
பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தம்மக்கள்-தம்மக்களது, அறிவு உடைமை-அறிவுடையரா யிருக்கையானது, மா சிலத்து - பெரிய சிலத்தில், மன்-நிலைபெற்ற, உயிர்க்கு எல்லாம் - மக்களுபிரக் கெல்லாம், தம் பின்-தமக்கு இன்பத் தருவதின்மும், இனிது-இனிதாயிருக்கும். அ

கூக. ஈன்ற பொழுதிற் பெரிதுவக்குத் தன்மகனைச்
சான்றோ னெனக்கேட்ட தாய்.

(பரி - ரை) ஈன்ற பொழுதின் பெரிது உவக்கும் - தான் பெற்றபொழு தை மகிழ்ச்சியினும் மிகமகமும், தன்மகனைச் சான்றோன் எனக்கேட்ட தாய்-தன்மகனைக் கல்வி கேள்விகளா னிறைந்தானென்று அறிவுடையோர் சொல்லக் கேட்ட தாய், எ-று.

கவானின்கட் கண்ட பொது வுவகையினுஞ் சால்புடைய நெனக்கேட்ட சிறப் புவகை பெரிதாகலின் பெரிதுவக்கு மெனவும், பெண்ணியல்பாற் றுளுக வறியாமையிற் கேட்டதா யெனவுங் கூறினார். அறிவுடையா ரென்பதுவருவிக்கப் பட்டது, சான்றோ னென்றற்குரியர் அவராகலின். தாயுவகைக் களவின்மையின், அஃதிதனாற் பிரித்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன் மகனை - தன் புதல்வனை, சான்றோன் என-(கல்வி கேள்விகளினால்) நிறைந்தோனென்று (அறிவுடையோர்) சொல்ல, கேட்ட தாய்-(அதனைக்) கேட்ட தாயானவள், ஈன்ற பொழு தின்-பெற்ற காலத்தினும், பெரிது உவக்கும்-மிக மகிழ்வாள். கூ

எ௦. மகன்றந்தைக் காற்று முதலி யிவன்றந்தை
யென்றோற்றான் கொல்லெனுஞ் சொல்.

(பரி - ரை) தந்தைக்கு மகன் ஆற்றும் உதவி - கல்வியுடைய னுக்கிய தந்தைக்கு மகன் செய்யுங் கைம்மாறாவது. இவன் தந்தை என்னோற்றான் கொல் எனும் சொல்-தன்னறிவு மொழுக்கமுங் கண்டார் இவன்றந்தை இவனைப் பெறுதற்கு என்னதவஞ் செய்தான்கொல்லோ வென்று சொல்லுஞ் சொல்லே கிகழ்த்துதல், எ - று.

சொல்லென்பது கிகழ்த்துதலாகிய தன்காரணத் தோன்ற நின்றது. கிழ்த்துதல் அங்ஙனஞ்சொல்ல வொழுக்கல். இதனாற் புதல்வன் கடன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தந்தைக்கு - (தன்னைக் கல்வி யுடையவனுக்கிய) தகப்பனுக்கு, மகன்-புதல்வன், ஆற்றும் - செய்யும், உதவி-எதிர் நன்றியானது, (தன்னறிவையும் ஒழுக்கத்தையும் கண்டவர்) இவன்-இவனது, தந்தை-தகப்பன், (இவனைப் பெறுதற்கு) என்.

என்ன தவத்தை, ரோற்றான்கொல் - செய்தானே, என்னும் - என்
கிற, சொல்-சொல்லை, (உண்டாக்குதலாம்.)

க

அ-ம் அதிகாரம்—அன்புடைமை

அஃதாவது, அவ்வாழ்க்கைத் துணையும் புதல்வரும் முதலிய தொடர்புடை
யார்கட் காதலுடைய துதல். அதிகார முறைமையும் இதனுணே விளங்கும்.
இல்லறம் இனிது நடத்தலும் பிறவுபிரகண்மேல் அருள் பிறத்தலும் அன்பின்
பயனாகலின், இது வேண்டப்பட்டது. வாழ்க்கைத்துணைமேல் அன்பில்வழி
இல்லற மினிது நடவாமை “அறவோர்க் களித்தலு மந்தண ரோம்பலுந், துற
வோர்க் கெதிர்தலுந் தொல்லோர் சிறப்பின், விருந்தெதிர் கோடலு மிழந்த
வெண்ணை” * என்பதனானும், அதன லருள் பிறத்தல் “அருளென்னு மன்பின்
குழவி” † என்பதனானு மறிக.

எக. அன்பிற்கு முண்டோ வடைக்குந்தா மூர்வலர்
புன்கணீர் பூசு றரும்.

(பரி - ரை) அன்பிற்கும் அடைக்கும் தாழ் உண்டோ - அன்பிற்கும் பிற
ரறியாம லடைத்துவைக்குந் தாழுளதோ?, ஆர்வலர் புன்கணீர் பூசல் தரும் -
தம்மாலன்பு செய்யப்பட்டாரது துன்பங் கண்டுழி அன்புடையார்கண் பொழி
கின்ற புல்லிய கண்ணீரே உண்ணின்ற அன்பின எல்லாரு மறியத் தூற்றும்
ஆதலான், எ-று.

உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. ஆர்வலரது புன்கணீர்மே லேற்றப்
பட்டது. காட்சியளவைக் கெய்தாதாயினும் அனுமான வளவையான்வெளிப்படு
மென்பதாம். இதனால் அன்பின் துண்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆர்வலர் - அன்புடையாரது, புல் கண் நீர்-
புல்லிய கண்ணீரே, பூசல் தரும்-(அன்பை யாவரும் அறியத்) தூற்
றும்; (ஆதலால்), அன்பிற்கும்-அன்பினுக்கும், அடைக்கும் - (பிறர்
அறியாமல்) அடைத்துவைக்கும், தாழ் - தாழ்ப்பாள், உண்டோ -
உளதோ.

க

எஉ. அன்பிலா ரெல்லாந் தமக்குரிய ரன்புடையா
ரென்பு முரியர் பிறர்க்கு.

(பரி - ரை) அன்பிலார் எல்லாம் தமக்கு உரியர்-அன்பிலாதார் பிறர்க்குப்
பயன்படாமையின் எல்லாப் பொருளானுந் தமக்கேயுரியர்; அன்புடையார் என்
பும் பிறர்க்கு உரியர் - அன்புடையார் அவற்றானேயன்றித் தம்முடம்பானும்
பிறர்க்குரியர், எ-று.

* சிலப்பதிகாரம், கொலைக்களக்காதை, எக-எக-ம் அடிகள். † திருக்குறள்: எடுஎ

ஆனுருபுகளும் பிரிநிலையேகாரமும் விகாரத்தாற் றொக்கன. என்பு: ஆகுபெயர். என்பு முரியராதல் “தன்னகம் புக்க குறுநடைப் புறவின், மபுதிமஞ்சி: சீரை † புக்கோன்” || முதலாயினுர்கட் காண்க.

(தே - ப - ரை)—அன்பு இலார் - (உயிர்களிடத்து) அன்பு இல்லாதார், (பிறர்க்குப் பயன்படாமையால்) எல்லாம் - எல்லாப் பொருள்களாலும், தமக்கு - தமக்கீக, உரியர் - உரியவ ராவார்; அன்பு உடையார் - அன்புடையவர், (அவைகளாலே மாத்திரமல்லாமல்) என்பும் - தம் உடம்பாலும், பிறர்க்கு - மற்றவர்களுக்கு, உரியர் - உரியவ ராவார். உ

எங். அன்போ டியைந்த வழக்கென்ப வாருபிர்க்
கென்போ டியைந்த தொடர்பு.

(பரி . ரை) ஆர் உயிர்க்கு என்போடு இயைந்த தொடர்பு - பெறுதற்கரிய மக்களுயிர்க்கு உடம்போ டெண்டாகிய தொடர்ச்சியின, அன்போடு இயைந்த வழக்கு என்ப - அன்போடு பொருந்துதற்கு வந்த நெறியின்பயனென்றுசொல்லுவர் அறிந்தோர், எ - று.

பிறப்பின தருமை பிறந்த வுயிர்மேலேற்றப்பட்டது. இயைந்த வென்பது உபசார வழக்கு. வழக்கு: ஆகுபெயர். உடம்போ டியைந்தல்லது அன்புசெய்ய வாகாமையின், அது செய்தற்பொருட்டு இத் தொடர்ச்சி யுளதாயிற் றென்பதாம். ஆகவே, இத் தொடர்ச்சிக்குப் பயன் அன்புடைமை யென்றாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—ஆர் உயிர்க்கு - பெறுதற்கரிய மனிதர் உயிர்க்கு, என்போடு - உடம்போடு, இயைந்த - உண்டாகிய, தொடர்பு - சம்பந்தத்தை, அன்போடு - அன்புடன், இயைந்த - பொருந்துதற்கு வந்த, வழக்கு - வழியின் பயனாகும், என்ப - என்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவர். ந

எசு. அன்பினு மார்வ முடைமை யதுவீனு
நண்பென்னு நாடாச் சிறப்பு.

(பரி - ரை) அன்பு ஆர்வமுடைமை ஈனும் - ஒருவனுக்குத் தொடர்புடையார்மாட்டுச் செய்த அன்பு அத்தன்மையாற் பிறர்மாட்டும் விருப்பமுடைமையைத் தரும், அது நண்பு என்னும் நாடாச்சிறப்பு ஈனும்-அவ்விருப்பமுடைமை தான் இவற்குப் பகையும்நொதுமலுமில்லையாய்வாரும் நண்பென்றுசொல்லப்படும் அளவிறந்த சிறப்பினைத் தரும், எ - று.

† சீரை - துலாக்கோற்ற்டு. || சுபிச்சக்கரவர்த்தி. புந்நானூறு: சுந
ஓ சையோக சம்பந்த வாசகத்தைச் சமவாய சம்பந்தத்திற் குரைத்தமை
யூல் உபசாரமாயிற்று.

உடைமை-உடையனந்தன்மை. யாவரு நண்பாதல் எல்லாப்பொருளுமெய் துதற் கேதுவாகலின், அதனை நாடாச் சிறப்பென்றார்.

(தே - ப - ரை)—அன்பு - (மனைவி மக்கள் முதலியோரிடத்துச் செய்யும்) அன்பானது, ஆர்வம் உடைமை - (பிறரிடத்தே) ஆசையை யுடையவனா யிருக்கையை, ஈனும் - (ஒருவனுக்குத்) தரும்; அது - அவ் விருக்கையானது, நண்பு என்னும் - (இவனுக்கு யாவரும்) நட்பினரென்று சொல்லப்படுகிற, நாடாச் சிறப்பு - அளவிறந்த சிறப்பை, ஈனும் - தரும்.

எரு. அன்புற் றமர்ந்த வழக்கென்ப வையகத் தின்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பு.

(பரி - ரை) அன்பு உற்று அமர்ந்த வழக்கு என்ப - அன்புடையராய் இவ் லறத்தோடு பொருந்திய நெறியின் பயனென்று சொல்லுவர் அறிந்தோர், வையகத்து இன்பு உற்றார் எய்தும் சிறப்பு - இவ்வுலகத்து இவ்வாழ்க்கைக்கணின்று இன்ப நுகர்ந்து அதன்மேல் துறக்கத்துச்சென் றெய்தும் பேரின்பத்தினை, எ - று.

வழக்கு: ஆகுபெயர். இவ்வாழ்க்கைக்கணின்று மனைவியோடும் மக்களோடும் ஒக்கலோடும் கூடி யின்புற்றார் தாஞ் செய்த வேள்வித்தொழிலாற் றேவராய் ஆண்டு மின்புறுவ ராகலின், இன்புற்ற ரெய்துஞ் சிறப்பென்றார். தவத்தாற் றுன்புற் றெய்துந் துறக்க வின்புத்தினை ஈண்டு மின்புற் றெய்துதல் அன்பா னன்றி யில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—வையகத்து-இவ் வுலகத்தில், இன்பு உற்றார்- (இவ்வாழ்க்கையில்) - இன்பத்தை அனுபவித்தவராகி, எய்தும் - (இன்பு விண்ணுலகத்திற் சென்று) அடையும், சிறப்பு - பேரின்பத்தை, அன்பு - அன்பை, உற்று - உடையவராகி, அமர்ந்த - (இவ் லறத்தோடு) பொருந்திய, வழக்கு - வழியின் பயன், என்ப-என்று சொல்லுவர் (அறிந்தோர்.)

எசு. அறத்திற்கே யன்புசார் பென்ப வறியார் மறத்திற்கு மஃதே துணை.

(பரி - ரை) அன்பு சார்பு அறத்திற்கே என்ப அறியார் - அன்பு துணையாவது அறத்திற்கே யென்று சொல்லுவர். சில ரறியார்; மறத்திற்கும் அஃதே துணை - ஏனை மறத்திற்கும் அவ்வன்பே துணையாவது, எ - று.

ஒருவன்செய்த பகைமைபற்றி உள்ளத்து மறநிகழ்ந்துழி அவனை நட்பாகக் கருதி அவன்மேலன்புசெய்ய அது நீங்குமாகலின், மறத்தைநீக்குதற்குந் துணையாமென்பார், மறத்திற்குமஃதே துணையென்றார், “துன்பத்திற் கியாரே துணை

யாவார்*.” என்புழிப்போல. † இவை யைந்து பாட்டானும் அன்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறியார் - அறியாதவர் (சிலர்), அன்பு - அன்பானது, அறத்திற்கே - தருமத்துக்கே, சார்பு - துணையாவது, என்ப - என்று சொல்லுவார்; மறத்திற்கும் - பாவத்தை நீக்குதற்கும், அஃதே - அவ் வன்பே, துணை - துணையாவது. சு

எள. என்பி லதனை வெயில்போலக் காயுமே
யன்பி லதனை யறம்.

(பரி - ரை) என்பு இலதனை வெயில்போலக் காயும் - என்பில்லாத வுடம்பை வெயில் காய்ந்தாற்போலக் காயும், அன்பு இலதனை அறம் - அன்பில்லாத வுயிரை அறக்கடவுள், எ - று.

என்பில தென்றதனான் உடம்பென்பதூஉம், அன்பில தென்றதனான் உயிரொன்பதூஉம் பெற்றும். வெறுப்பின்றி எங்குமொருதன்மைத்தாகியவெயிலின் முன் என்பில்லது தன்னியல்பாற் சென்று கெடுமாறுபோல, அத்தன்மைத்தாகிய அறத்தின்முன் அன்பில்லது தன்னியல்பாற் கெடுமென்பதாம். அதனைக் காயுமென வெயி லறங்களின்மே லேற்றினார், அவற்றிற்கும் அவ் வியல்புண்ணாயின். இவ்வாறு ‘அல்லவை செய்தாற் கறங்கூற்றம்’ † எனப் பிறருங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—என்பு இலதனை - எலும்பில்லாத வுடம்பை, வெயில்போல - வெயில் (சூதெல்) போல, அன்பு இலதனை - அன்பில்லாத வுயிரை, அறம் - அறக்கடவுள், காயும் - சூடுவான். ஏ

எஅ. அன்பகத் தில்லா வுயிர்வாழ்க்கை வன்பாற்கண்
வற்றன் மார்தளிர்ந் தற்று.

(பரி - ரை) அகத்து அன்பு இல்லா உயிர் வாழ்க்கை - மனத்தின்க ண்ணில்லாத உயிர் இல்லறத்தோடு கூடிவாழ்தல், வன்பாற்கண் வற்றல் மரம் தளிர்ந்தற்று - வன்பாலின்கண் வற்றலாகிய மரம் தளிர்ந்தாற்போலும், எ - று.

* திருக்குறள்: கஉகக.

† “ஆதி சத்தத்தான் பூவிற்குச் சென்றான், துன்பத்திற் கியாரோ துணையாவார், மறத்திற்கு மஃதே துணை, பிணிக்கு மருந்து என்பவற்றின்கட் பறித்தல் நீக்குதலென நடுவே பெய்து பொருளுரைத்துத் துமர்த்த மென்பதுங் கொள்க,” என்றார் பிரயோக விவேக நூலார். காரக படலத்து “உடனிகழ்கின்ற” என்னும் பதிகொஞ் செய்யு ளுரையிற் காண்க.

‡ கல்லா பொருவற்குத் தன்வாயிற் சொற்கூற்ற—மெல்லிய வாழைக்குத் தானீன்றகாய் கூற்ற—மல்லவை செய்தாற் கறங்கூற்றங் கூற்றமே—இவ் வருந்து தீங்கொழுகுவான். நான்மணிக்கடிகை: அடு.

கூடா தென்பதாம். வன்பால் - வன்னிலம். வற்றலென்பது பால்விளங்கா வஃறிணப் படர்க்கைப்பெயர்.

(தே - ப - ரை)—அன்பு அகத்து இல்லா உயிர் - மனதில் அன்பில்லாத வுயிரானது, வாழ்க்கை - (இல்லறத்தோடு கூடி) வாழ்தலானது, வல் பாற்கண் - கடினமாகிய நிலத்தில், வற்றல் மரம் - உலர்ந்த மரமானது, தளிர்ந்து அற்று - தளிர்ந்தாற்போலும். அ

எகா. புறத்துறுப் பெல்லா மெவன்செய்யும் யாக்கை யகத்துறுப் பன்பி லவர்க்கு.

(பரி - ரை) யாக்கையகத்து உறுப்பு அன்பு இலவர்க்கு - யாக்கையகத்தின்க ணின்று இல்லறத்திற் குறுப்பாகிய அன்புடைய ரல்லாதார்க்கு, புறத்து உறுப் பெல்லாம் எவன் செய்யும் - எனப் புறத்தின்கணின்று உறுப்பாவனவெல்லாம் அவ் வறஞ்செய்தற்கண் என்ன வுதவியைச் செய்யும்? எ - று.

புறத்துறுப்பாவன - இடனும், பொருளும், எவன்செய்வாரு முதலாயின. துணையோடு கூடாதவழி அவற்றால் பயனின்மையின், எவன்செய்யுமென்றார். உறுப்புப்போறலின் உறுப் பெனப்பட்டன. யாக்கையிற் கண்முதலிய உறுப் புக்கனெல்லாம் என்ன பயனைச் செய்யும், மனத்தின்கணுறுப்பாகிய அன்பிலா தார்க்கென் றுரைப்பாரு முளர். அதற்கு இல்லறத்தோடு யாது மியைபில்லாமை யறிக.

(தே - ப - ரை)—யாக்கை அகத்து - உடம்பி னகத்திலேநின்று, உறுப்பு - (இல்லறத்துக்கு) அங்கமாகிய, அன்பு இலவர்க்கு - அன்பில்லாதவர்க்கு, புறத்து - மற்றைப் புறத்திலே நின்று, உறுப்பு எல்லாம் - அங்கமாவனவெல்லாம், எவன் - (அவ்வறஞ் செய்தலிலே) என்ன உதவியை, செய்யும்—.

கூ

அஃ. அன்பின் வழிய துயிர்நிலை யஃதிலார்க் கென்புதோல் போர்த்த வுடம்பு.

(பரி - ரை) அன்பின் வழியது உயிர்நிலை - அன்புமுதலாக அதன்வழி நின்ற உடம்பே உயிர்நின்ற வுடம்பாவது; அஃது இலார்க்கு உடம்பு என்பு தோல் போர்த்த - அவ்வன் பில்லாதார்க்கு உளவான உடம்புகள் என்பினைத் தோலாற் போர்த்தனவாம், உயிர் நின்றனவாகா, எ - று.

இல்லறம் பயவாமையின், அன்னவாயின. இவை நான்கு பாட்டானும் அன்பில் வழிப்படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அன்பின் வழியது - அன்புமுதலாக அதன் வழி நின்ற உடம்பே, உயிர் நிலை - உயிர்நின்ற வுடம்பாகும்; அஃது

இலார்க்கு - அவ்வன் பில்லாதார்க்குள், உடம்பு-உடம்புகளானவை, என்பு - எலும்பை, தோல் = தோலினால், போர்த்த - போர்க்கப் பட்டனவாம் (உயிர்நின்ற வுடம்பாகா).

க0

கூ-ம் அதிகாரம்—விருந்தோம்பல்

அஃதாவது, இருவகை விருந்தினரையும் † புறந்தருதல். தென்புலத்தார் முதலிய வைம்புலத்துள் முன்னையவிரண்டும் கட்டிலஞகாதாரா நினைந்து செய்வன வாசலானும், பின்னைய விரண்டும் பிறர்க்கீத லன்மையானும், இடைநின்ற விருந்தோம்பல் சிறப்புடைத்தாய் இல்லறங்கட்கு முதலாயிற்று. வேறுகாத அன்புடை யிருவர்கூடி யல்லது செய்யப்படாமையின், இஃது அன்புடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. இருந்தோம்பி யில்வாழ்வ தெல்லாம் விருந்தோம்பி வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(பரி - ரை) இல் இருந்து ஓம்பி வாழ்வது எல்லாம் - மனைவியோடும் வனத்திற் செல்லாது இல்லின்க ணிருந்து பொருள்களைப் போற்றி வாழுஞ் செய்கையெல்லாம், விருந்து ஓம்பி வேளாண்மை செய்தற்பொருட்டு - விருந்தினரைப் பேணி அவர்க் குபகாருஞ் செய்தற் பொருட்டு, எ - று.

எனவே, வேளாண்மை செய்யவாழி இல்லின்க ணிருத்தலும் பொருள் செய்தலும் காரணமாக வருந் துன்பச் செய்கைகட் கெல்லாம் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(மனைவியோடும் காட்டினிடத்தே செல்லாமல்) இல் - இல்லினிடத்தே, இருந்து—, ஓம்பி - (பொருள்களைக்) காப்பாற்றி, வாழ்வது எல்லாம் - வாழுஞ் செய்கையெல்லாம், விருந்து - விருந்தினரை, ஓம்பி - உபசரித்து, வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தல் பொருட்டு - (அவருக்குச்) செய்தற் பொருட்டாம். க

அஉ. விருந்து புறத்ததாத் தானுண்டல் சாவா மருந்தெனினும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(பரி - ரை) சாவா மருந்து எனினும் - உண்ணப்படும் பொருள் அமிர்தமேயெனினும், விருந்து புறத்ததாத் தான் உண்டல் - தன்னோக்கி வந்த விருந்து தன்னில்லின் புறத்ததாகத் தானே உண்டல், வேண்டற்பாற்று அன்று - விரும்புதன் முறைமை யுடைத்தன்று, எ - று.

† இருவகை விருந்தினர். சுந்-ம் குறளுரையிற் காண்க.

சாவாமருந்து-சாவாமைக்குக் காரணமாகிய மருந்து. விருந்தின்றியே ஒரு காற்றனுண்டலைச் சாவாமருந் தென்பார் உளராயினும் அதனை யொழிகவென்றுரைப்பினு மமையும். இவை யிரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்பலின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(உண்ணப்படும் பொருள்) சாவாமருந்து எனினும் - அமிர்தமாயினும், விருந்து - (தன்னை நோக்கிவந்த) விருந்தினர், புறத்தது ஆக - (தன்வீட்டின்) புறத்திருக்க, தான் உண்டல் - தானே புண்ணுதல், வேண்டல்பாற்று அன்று - விரும்பப்படு முறைமையை யுடையதன்றும்.

உ

அந். வருவிருந்து வைகலு மோம்புவான் வாழ்க்கை
பருவந்து பாழ்படுத லின்று.

(பரி - ரை) வருவிருந்து வைகலும் ஒம்புவான் வாழ்க்கை - தன்னேநோக்கி வந்த விருந்தை நாடோறும் புறத்தருவான தில்வாழ்க்கை, பருவந்து பாழ்படுதல் இன்று - நல்குரவான் வருந்திக் கெடுத லில்லை, எ - று.

நாடோறும் விருந்தோம்புவானுக்கு அதனாற் பொரு டொலையாது மேன் மேற் கிளைக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—வரு விருந்து - (தன்னை நோக்கி) வந்த விருந்தை, வைகலும் - நாள்தோறும், ஒம்புவான் - உபசரிப்பவனது, வாழ்க்கை - இல்வாழ்க்கையானது, பருவந்து - (வறுமையால்) வருந்தி, பாழ் படுதல் இன்று - கெடுதலை யடைவதில்லை.

ந

அசு. அகனமர்ந்து செய்யா னுறையு முகனமர்ந்து
நல்விருந் தோம்புவா னில்.

(பரி - ரை) செய்யாள் அகன் அமர்ந்து உறையும் - திருமகள் மனமகிழ்ந்து வாழாநிற்கும், முகன் அமர்ந்து நல் விருந்து ஒம்புவான் இல் - முகமினியனாய்த் தக்க விருந்தினரைப் பேணுவான தில்லின்கண், எ - று.

மன மகிழ்தற்குக் காரணம் தன் செல்வம் நல்வழிப்படுதல், தகுதி ஞான வொழுக்கங்களா னுயர்தல். பொருள் கிளைத்தற்குக் காரணங் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—முகன் அமர்ந்து - முகம் இனியனாய், நல் விருந்து - தகுந்த விருந்தினரை, ஒம்புவான் - காப்பவனது, இல் - வீட்டில், செய்யாள் - திருமகள், அகன் அமர்ந்து - மனமகிழ்ந்து, உறையும் - வாழ்ந்துகொண் டிருப்பாள்.

சு

அரு. வித்து மிடல்வேண்டுங் கொல்லோ விருந்தோம்பி
மிச்சின் மிசைவான் புலம்.

(பரி - ரை) விருந்து ஒம்பி மிச்சில் மிசைவான் புலம்-முன்னே விருந்தின
ரை மிசைவித்துப் பின் மிக்கதனைத் தான் மிசைவானது விளை புலத்திற்கு,
வித்தும் இடல் வேண்டுகொல்-வித்திதேனும் வேண்டுமோ, வேண்டா. எ-று.

கொல்லென்பது அசைநிலை. தானே விளையுமென்பது குறிப்பெச்சம்.
இவை மூன்றுபாட்டானும் விருந்தோம்புவார் இம்மைக்கணெய்தும் பயன்
கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—விருந்தோம்பி - (முன்னே) விருந்தினரை யுண்
பித்து, மிச்சில்-மிகுதியை, மிசைவான்-(பின்) உண்பவனது, புலம்-
விளைநிலத்துக்கு, வித்தும்-விதையும், இடல்-இடுதலும், வேண்டுங்
கொல்-வேண்டுமோ. ரு

அக. செல்விருந் தோம்பி வருவிருந்து பார்த்திருப்பா
னல்விருந்து வானத் தவர்க்கு.

(பரி - ரை) செல் விருந்து ஒம்பி வருவிருந்து பார்த்து இருப்பான் - தன்
கட்சென்ற விருந்தைப் பேணிப் பின் செல்லக்கடவ விருந்தைப் பார்த்துத்தான்
அதனோடு உண்ணவிருப்பான், வானத்தவர்க்கு நல் விருந்து - மறுபிறப்பிற்
றேவனாய் வானி னுள்ளார்க்கு நல் விருந்தாம். எ-று.

வருவிருந் தென்பது இடவழுவமைதி. நல்விருந்து-எய்தா விருந்து. இத
னும் மறுமைக்க ணெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—செல் விருந்து-(தன்னிடத்திலே) வந்தவிருந்தை,
ஒம்பி-உபசரித்து, வரு விருந்து-(பின்) வரும் விருந்தை, பார்த்து-
எதிர்பார்க்கி, இருப்பான்-(தான் அதனோடுண்ண) இருப்பவன், (மறு
பிறப்பிலே தேவனாய்) வானத்தவர்க்கு - வானினுள்ளவருக்கு, நல்
விருந்து-நல்ல விருந்தாவான். கூ

அள. இளைத்துணைத் தென்படுதான் றில்லை விருந்தின்
றுணைத்துணை வேள்விப் பயன்.

(பரி - ரை) வேள்விப் பயன் இளைத்துணைத்து என்பது ஒன்று இல்லை-
விருந்தோம்பலாகிய வேள்வியின் பயன் இன்னவளவிற் றென்பதோ ரள
வுடைத் தன்று, விருந்தின் துணைத் துணை - அதற்கு அவ்விருந்தினற்குதி
யளவே அளவு, எ-று.

* ஐம்பெருவேள்வியி னென்றாகலின் வேள்வி யென்றும், பொருளளவு
† “தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால், வான்சிறிதாப் போர்த்துவிடும்”
ஆகலின், இனைத்துணைத் தென்பதொன்றில்லையென்றுங் கூறினார். இதனான்
இருமையும் பயத்தற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேள்விப் பயன் - (விருந்தினரை யுபசரித்த
லாகிய) வேள்வியினது பயன், இனைத்துணைத்து என்பது - இன்ன
அளவினை யுடைய தென்பதாகிய, ஒன்று இல்லை-ஒரளவினை யுடைய
தன்று; விருந்தின் - அவ் விருந்தினது, துணை - (தகுதி) அளவே,
துணை-(அதற்கு) அளவாம். எ

அஅ. பரிந்தோம்பிப் பற்றற்றே மென்பர் விருந்தோம்பி
வேள்வி தலைப்படா தார்.

(பரி - ரை) பரிந்து ஒம்பிப் பற்று அற்றேம் என்பர் - நிலையாப்பொருளை
வருந்திக் காத்துப் பின் அதனை யிழந்து இதுபொழுது யாம் பற்றுக்கோடிலமாயி
னே மென்றிரங்குவார், விருந்து ஒம்பி வேள்வி தலைப்படாதார் - அப் பொரு
ளான் விருந்தினரை யோம்பி வேள்விப்பயனெய்ய்தும் பொறியிலாதார், எ-று.

“ஈட்டிய வொண்பொருளைக், காத்தலு மாங்கே கடுத்துன்பம்” † ஆகலின்,
பரிந்தோம்பி யென்றார். வேள்வி-ஆகுபெயர்.

(தே - ப - ரை)—விருந்து - விருந்தினரை, ஒம்பி - (நிலையாப்
பொருளைக்கொண்டு) உபசரித்து, வேள்வி - அவ் வேள்விப் பயனை,
தலைப்படாதார்-அடையும் அறிவிலாதவர், பரிந்து ஒம்பி - (அப்பொ
ருளை) வருந்திக் காத்து, (பின்பு அதனை யிழந்து) பற்று அற்றேம்-
(இப்போது) பற்றுக்கோ டில்லாதவ ராயினோம், என்பர் - என்
றிரங்குவார். அ

அகூ. உடைமையு ளின்மை விருந்தோம்ப லோம்பா
மடமை மடவார்க ணுண்டு.

* ஐம்பெரு வேள்வியாவன-பிரம யாகம், தேவயாகம், மானுடயாகம், பிதிர்
யாகம், பூதயாக மென விவை. அவற்றுள், பிரமயாகம்-வேத மோதல்; தேவயா
கம்-ஓமம் வளர்த்தல்; மானுட யாகம்-விருந்தோம்பல்; பிதிர் யாகம்-நீர்க்கட னாற்
றல்; பூதயாகம்-பலி யீதல்.

† “உறக்குந் துணையதோ ராலம்வித் தீண்டி—யிறப்ப நிழற்பயந் தாஅங்-
கற்பபயனுந்—தான்சிறி தாயினுந் தக்கார்கைப் பட்டக்கால்—வான்சிறிதாப்
போர்த்து விடும்.”—நாலடியார்: அறன் வலியுறுத்தல்-அ.

‡ “ஈட்டலுந் துன்பமற் றீட்டிய வொண்பொருளைக்-காத்தலு மாங்கேகடுந்
துன்பங் காத்தல்—குறைபடிற் றுன்பங் கெடிற்றுன்பந் துன்பக்—குறைபதி
மற்றைப் பொருள்.”—நாலடியார்: ஈயாமை-கட.

(பரி - ரை) உடைமையுள் இன்மை விருந்தோம்பல் ஒம்பா மடமை-உடைமைக்காலத் தின்மையாவது விருந்தோம்பலுயிகழும் பேதைமை, மடவார்கண் உண்டு-அஃது அறிந்தார்மாட்டு உளதாகாது, பேதையார்மாட்டே யுளதாம், எ-று.

உடைமை-பொருளுடையனாதன்மை. பொருளாற் கொள்ளும் பயனை யிழப்பித்து உடைமையை இன்மையாக்கலின், மடமையை இன்மையாக வுபசரித்தார். பேதைமையான் விருந்தோம்பலை யிகழிற் பொருள் நின்றவழியும் அதனாற் பயனில்லை யென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் விருந்தோம்பா வழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உடைமையுள் - (பொருள்) உடையரா யிருக்குங் காலத்து, இன்மை - வறுமையாவது, விருந்தோம்பல் - விருந்தினரை யுபசரித்தலை, ஒம்பா - இகழும், மடமை - பேதைமையாகும்; (அது அறிந்தோரிடத் திராது) மடவார்கண் - அறிவிலாதவரிடத்து, உண்டு-உளது.

கூ

கூ0. மோப்பக் குழையு மனிச்ச முகந்திரிந்து

நோக்கக் குழையும் விருந்து.

(பரி - ரை) அனிச்சம் மோப்பக் குழையும்-அனிச்சப்பூ மோந்துழியன்றிக் குழையாது; விருந்து முகம் திரிந்து நோக்கக் குழையும் - விருந்தினர் முகம் வேறுபட்டு நோக்கக் குழைவர், எ-று.

அனிச்சம்-ஆகுபெயர். சேய்மைக்கட் கண்டுழி இன்முகமும், அதுபற்றி நண்ணியவழி இன்சொல்லும், அதுபற்றி உடன்பட்டவழி நன்றற்றலு மென விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாத மூன்றனுள் முதலாய இன்முகம் இவ்வழிச் சேய்மைக்கண்ணே வாடி நீங்குதலின், தீண்டியவழி யல்லது வாடாத அனிச்சப்பூவினும் விருந்தினர் மெல்லிய ரென்பதாம். இதனால் விருந்தோம்புவார்க்கு முதற்கண் இன்முகம்வேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அனிச்சம் - அனிச்சப் பூவானது, மோப்ப-மோந்தவிடத்தே, குழையும் - வாடும்; விருந்து - விருந்தினரானவர், முகம் திரிந்து - முகம் வேறுபட்டு, நோக்க - பார்க்க, குழையும்-வாடுவர்.

க0

க0-ம் அதிகாரம்—இனியவை கூறல்

அஃதாவது, மனத்தின்க ணுவகையை வெளிப்படுப்பனவாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதல். இதுவும், விருந்தோம்புவார்க்கு இன்றியமையாதாகலின், விருந்தோம்பலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூக. இன்சொலா லீர மனேஇப் படிநிலவாஞ்
செம்பொருள் கண்டார்வாய்ச் சொல்.

(பரி - ரை) இன் சொல்-இன்சொலாவன, ஈரம் அனேஇப் படிநில வாம் செம்பொருள் கண்டார் வாய்ச் சொல்-அன்போடு கலந்து வஞ்சனை யிலவாயிருக்கின்ற அறத்தினை உணர்ந்தார் வாயிற் சொற்கள், எ-று.

ஆல்-அசைநிலை. அன்போடு கலத்தல் - அன்புடைமை வெளிப்படுத்தல். படிநின்மை-வாய்மை. மெய் புணர்ந்தார் நெஞ்சிற்கெல்லாஞ் செம்மைபுடைத் தாய்த் தோன்றலின், செம்பொரு ளெனப்பட்டது. இலவாஞ் சொல்லென வியையும். வாயென வேண்டாது கூறினார், தீயசொற் பயிலா வென்ப தறி வித்தற்கு. இதனான் இன்சொற் கிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இன் சொல் - இனிய சொற்களாவன, ஈரம் அனேஇ-அன்போடு கலந்து, படிநில ஆம்-வஞ்சனை யில்லனவா யிருக்கின்ற, செம்பொருள்-அறத்தினை, கண்டார் - அறிந்தவரது, வாய்ச்சொல்-வாய்ச்சொற்களாகும். க

கூஉ. அகனமர்ந் தீதலி னன்றே முகனமர்ந்
தின்சொல னாகப் பெறின்.

(பரி - ரை) அகன் அமர்ந்து ஈதலின் நன்று-நெஞ்சுவந்து ஒருவற்கு வேண்டிய பொருளைக் கொடுத்தலினும் நன்று, முகன் அமர்ந்து இன்சொலனாகப் பெறின் - கண்டபொழுதே முக மினியனாய் அதனோடு இனிய சொல்லையு முடையனாகப் பெறின்; எ-று.

இன்முகத்தோடுகூடிய இன்சொல் ஈதல்போலப் பொருள்வயத்ததன்றித் தன்வயத்ததாயினும், அறநெஞ்சுடையார்க்கல்லது இயல்பாகவின்மையின், அத னினு மரிதென்னும் கருத்தான், இன்சொலனாகப் பெறி னென்றார்.

(தே - ப - ரை)—முகன் அமர்ந்து - (கண்டபொழுதே) முக மலர்ந்து, இன்சொலன் ஆக - (அதனோடு) இன்சொல்லையும் உடையவனாக, பெறின்-பெற்றால், (அது) அகன் அமர்ந்து - மன மகிழ்ந்து, ஈதலின்-(ஒருவனுக்கு வேண்டியதொரு பொருளைக்) கொடுத்தலினும், நன்றே-நல்லதேயாம். உ

கூங். முகத்தா னமர்ந்தினிது நோக்கி யகத்தானா
* மின்சொ லினதே யறம்.

(பரி - ரை) முகத்தான் அமர்ந்து இனிது நோக்கி - கண்டபொழுதே முகத்தான் விரும்பி இனிதாக நோக்கி, அகத்தான் ஆம் இன்சொலினதே

* 'இன்சொலினதே' என்றும் பாடமுண்டு.

அறம் - பின் நண்ணியவழி மனத்துடனாகிய இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலின்கண்ணதே அறம், எ-று.

நோக்கியென்னும் வினையெச்சம் இன்சொ லென அடையடுத்து கின்ற முதனிலைத் தொழிற்பெயர் கொண்டது. ஈதலின்கண்ண தன்றென்றவாறு. இவை யிரண்டு பாட்டானும் இன்முகத்தேர்டு கூடிய வின்சொல் முன்னரே பிணித்துக் கோடலின் விருந்தோம்புதற்கட் சிறந்ததென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறம்-தருமமானது, முகத்தான் அமர்ந்து- (கண்டபோதே) முகத்தால் விரும்பி, இனிது நோக்கி - இனிதாகப் பார்த்து, (பின்சேர்ந்தவிடத்து) அகத்தான் ஆம் - மனத்துடனாகிய, இன்சொலினதே - இனிய சொற்களைச் சொல்லுதலி னிடத்தே.

கூசு. துன்புறாஉந் துவ்வாமை யில்லாகும் யார்மாட்டு
மின்புறாஉ மின்சொ லவர்க்கு.

(பரி - ரை) யார்மாட்டும் இன்பு உறாஉம் இன்சொலவர்க்கு - எல்லா மாட்டும் இன்பத்தை மிகுவிக்கும் இன்சொல்லையுடையார்க்கு, துன்பு உறாஉம் துவ்வாமை இல்லாகும் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும் நல்குரவு இல்லையாம், எ-று.

நாமுதலிய பொறிகள் சுவைமுதலிய புலன்களை நுகராமையுடைமையின் துவ்வாமை யென்றார். யார்மாட்டு மின்புறாஉ மின்சொலவர்க்குப் பகையும் நொதுமலு மின்றி உள்ளது நண்பேயாம். ஆகவே, அவர் எல்லாச் செல்வமு மெய்துவ ரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—யார்மாட்டும்-எல்லாரிடத்தும், இன்புஉறும்- இன்பத்தை மிகுவிக்கும், இன்சொலவர்க்கு - இனிய சொற்களை யுடையவர்க்கு, துன்பு உறும் - துன்பத்தை மிகுவிக்கும், துவ்வாமை - வறுமையானது, இல்லாகும் - இல்லை.

கூடு. பணிவுடைய னின்சொல னாத லொருவற்
கணியல்ல மற்றுப் பிற.

(பரி - ரை) ஒருவற்கு அணி பணிவு உடையன் இன்சொலனாதல் - ஒரு வனுக் கணியாவது தன்னுற் றுழப்புவொர்கட் டாழ்ச்சியுடையனாய் எல்லார்கண் ணும் இனியசொல்லையு முடையனாதல், பிற அல்ல - இவை யிரண்மென்றி மெய்க்கணியும் பிறவணிகள் அணியாகா, எ-று.

இன்சொலனாதற் கினமாகலின், பணிவுடைமையும் உடன் கூறினார். மற்று - அசை நிலை. வேற்றுமையுடைமையாற் பிற வெனவும், இவைபோலப் போழகு செய்யாமையின் அல்லவெனவுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டா னும் இனியவை கூறுவார்க்கு இம்மைப்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒருவர்க்கு - ஒருவனுக்கு, அணி - ஆபரண மாவது, பணிவு உடையன் - (பெரியோரிடத்தே) வணக்கமுடையவனாகி, இன் சொலன் ஆதல் - (எல்லாரிடத்தும்) இனிய சொல்லையுடையவனாகியிருக்கையாம்; பிற - (இவ்விரண்டு மல்லாமல் உடம்பில் அணியும்) மற்றை ஆபரணங்கள், அல்ல - ஆபரணங்க ளாகா.

கக. அல்லவை தேய வறம்பெருகு நல்லவை நாடி யினிய சொலின்.

(பரி - ரை) நல்லவை நாடி இனிய சொலின் - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மை பயக்குஞ் சொற்களை மனத்தா ஞாய்ந்து இனியவாக ஒருவன் சொல்லுமாயின், அல்லவை தேய அறம் பெருகும் - அவனுக்குப் பாவங்க டேய அறம் வளரும், எ-று.

தேய்தல் தன் பகையாகிய அறம் வளர்தலிற் றனக்கு நிலையின்றி மெலிதல். “தவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம்” * என்பதூஉம் இப்பொருட்டி. நல்லவை நாடிச் சொல்லுங்காலங் கடியவாகச் சொல்லின், அறனாக தென்பதாம். இதனால் மறுமைப்பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நல்லவை-(பொருளினாலே பிறர்க்கு) நன்மையைத் தருஞ் சொற்களை, நாடி - (மனத்தால்) ஆராய்ந்து, இனிய - இனிமை யுள்ளனவாக, சொலின் - (ஒருவன்) சொல்லுவானாயின், (அவனுக்கு) அல்லவை - பாவங்கள், தேய - குறைய, அறம்-தருமா னது, பெருகும் - வளரும்.

கௌ. நயனீன்று நன்றி பயக்கும் பயனீன்று பண்பிற் றலைப்பிரியாச் சொல்.

(பரி - ரை) நயன் ஈன்று நன்றி பயக்கும் - ஒருவனுக்கு இம்மைக்கு நீதியையு முண்டாக்கி மறுமைக்கு அறத்தையும் பயக்கும், பயன் ஈன்று பண்பின் தலைப்பிரியாச் சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு நன்மையைக் கொடுத்து இனிமைப் பண்பி னீங்காத சொல், எ-று.

நீதி - உலகத்தோடு பொருந்துதல். பண்பென்பது ஈண் டதிகாரத்தான் இனிமையே னின்றது. தலைப்பிரிதல் ஒரு சொன்னீர்மைத்து.

(தே - ப - ரை)—பயன் ஈன்று - (பொருளினாலே பிறருக்கு) நன்மையைக் கொடுத்து, பண்பின் - இனிமைக் குணத்தினின்றும்,

* “விளக்குப் புகவிருண் மாய்ந்தாங் கொருவன், நவத்தின்முன் னில்லாதாம் பாவம் - விளக்குநெய், தேய்விடத்துச் சென்றிருள் பாய்ந்தாங்கு நல்லினை, தீர்விடத்து நிற்குமார் தீது.” நாலடியார்: துறவு-க.

தலைப்பிரியா - நீங்காத, சொல் - சொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) நயன் ஈன்று - (இம்மைக்கு) நீதியையும் உண்டாக்கி, நன்றி பயக்கும் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும் தரும். எ

கூஅ. சிறுமையு ணீங்கிய வின்சொன் மறுமையு மிம்மையு மின்பந் தரும்.

(பரி - ரை) சிறுமையுள் நீங்கிய இன்சொல் - பொருளாற் பிறர்க்கு நோய் செய்யாத இனியசொல், மறுமையும் இம்மையும் இன்பம் தரும் - ஒருவனுக்கு இருமையினும் இன்பத்தைப் பயக்கும், எ - று.

மறுமையின்பம் பெரிதாகலின், முற்கூறப்பட்டது. இம்மையின்பமாவது உலகம் தன்வயத்ததாகலான் கல்லனவெய்தி இன்புறுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் இருமைப்பயனும் ஒருங்கெய்துதல் வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சிறுமையுள் நீங்கிய - (பொருளினாலே பிறர்க்குத்) துன்பஞ் செய்வதில் நீங்கிய, இன்சொல் - இனிய சொற்களானவை, (ஒருவனுக்கு) மறுமையும் இம்மையும் - வருபிறப்பிலும் இப்பிறப்பிலும், இன்பம் - இன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும். அ

கூக. இன்சொ லினிதீன்றல் காண்பா நெவன்கொலோ வன்சொல் வழங்கு வது.

(பரி - ரை) இன்சொல் இனிது ஈன்றல் காண்பான் - பிறர் கூறும் இன் சொற் றனக் கின்பம் பயத்தலை அனுபவித் தறிகின்றவன், வன்சொல் வழங்கு வது எவன்கொல் - அது நிற்கப் பிறர்மாட்டு வன்சொல்லைச் சொல்லுவது என்ன பயன் கருதி, எ-று.

இனிதென்றது வினைக்குறிப்புப்பெயர். கடுஞ்சொற் பிறர்க்கு மின்னதாகலின், அது கூறலாகாதென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—இன் சொல் - (பிறருடைய) இனிய சொற்களானவை, இனிது ஈன்றல் - (தனக்கு) இன்பந் தருதலை, காண்பான் - அனுபவித் தறிகின்றவன், (அதுநிற்க) வல் சொல் - கடுஞ் சொற்களை, வழங்குவது - (பிறரிடத்தே) சொல்லுவது, எவன் கொலோ - யாது பயன் குறித்தோ. கூ

க00. இனிய வுளவாக வின்னாத கூறல் கனியிருப்பக் காய்கவர்ந் தற்று.

(பரி - ரை) இனிய உளவாக இன்னாத கூறல் - அறம் பயக்கும் இனிய சொற்களும் தனக் குளவாயிருக்க அவற்றைப் புகழ்தலும் பயக்கும் இன்னாத

சொற்களை ஒருவன் கூறுதல், கனி இருப்பக் காய் கவர்ந்தற்று - இனிய கனி களும் தன்கைக்க ணுளவாயிருக்க அவற்றை நுகராது இன்னொத காய்களை நுகர்ந்த தனோ டொக்கும், எ-று.

கூற லென்பதனாற் சொற்க ளென்பது பெற்றும். பொருளை விசேடித்து ின்ற பண்புகள் உவமைக்கண்ணுஞ் சென்றன. இனிய கனிகளென்றது ஔவை யுண்ட நெல்லிக்கனி * போல அமிழ்தாவனவற்றை. இன்னொத காய்களென்றது காஞ்சிரங்காய்போல நஞ்சாவனவற்றை. கடுஞ்சொற் சொல்லுதல் முடிவிற் நன க்கே யின்னா தென்பதாம். இவை யிரண்டுபாட்டானும் இன்னொத கூறலின் குற் றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இனிய - (அற முண்டாகும்) இன் சொற்க ளும், உள ஆக-(தன்னிடத்தே) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைச் சொல் லாமல்), இன்னொத-(பாவ முண்டாகும்) கடுஞ் சொற்களை, கூறல்- (ஒருவன்) சொல்லுதல், கனி-(இனிய) கனிகளும், இருப்ப-(தன் னிடத்தே) உண்டாயிருக்க, (அவற்றைத் தின்னாமல்), காய்-(இனிமை யில்லாத) காய்களை, கவர்ந்தது அற்று - தின்பதனோடு ஒக்கும். க௦

கக-ம் அதிகாரம்—செய்ந்நன்றி யறிதல்

அஃதாவது, தனக்குப் பிறர் செய்த நன்மையை மறவாமை. இனியவை கூறி இல்லறம் வழுவாதார்க்கு உய்தியில் குற்றம் செய்ந்நன்றி கோறலே யாக லின், அதனைப் பாதுகாத்துக் கடிதற்பொருட்டு, இஃது இனியவை கூறலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க௦க. செய்யாமற் செய்த வுதவிக்கு வையகமும்
வானகமு மாற்ற லரிது.

(பரி - ரை) செய்யாமல் செய்த உதவிக்கு தனக்கு முன்னோருதவி செய் யாதிருக்க ஒருவன் பிறனுக்குச் செய்த வுதவிக்கு, வையகமும் வானகமும் ஆற் றல் அரிது - மண்ணுலகும் விண்ணுலகுங் கைம்மாறாகக் கொடுத்தாலும் ஒத்த லரிது? எ - று.

கைம்மாறுகளெல்லாம் காரணமுடையவாகலின், காரணமில்லாத உதவிக்கு ஆற்றுவாயின. செய்யாமைச் செய்தவுதவி யென்று பாடமோதி, மறித் துதவ மாட்டாமை யுள்ளவிடத்துச் செய்தவுதவி யென் றுரைப்பாரு முளர்.

* ஔவை அதிகமா னெடுமாஞ்சியால் அமிழ்தான நெல்லிக்கனியொன்று பெற்றதனை, “தொன்னிலப்-பெருமலை விடாகத் தருமிசைக் கொண்ட, சிறி யில நெல்லித் தீங்கனி குறியா, தாத னின்னகத் தடக்கிச், சாத னீங்க வெமக் கீந்தனையே,” என இவரே பாடிய புரநா னுற்று-கக-ஆம் செய்யுளானும். “மால் வரைக்-கமழ்பூஞ் சாரந் கவினிய நெல்லி, யமிழ்துவினை தீங்கனி யெளவைக் கீந்த, வுரவுச்சினங் கனலு மொளிதிகழ் நெடுவே, லரவக்கடற்றான யதிகனும்.” என்னும் சிறுபாணாற்றுப்படை. கக-க௦௩-ஆம் அடிகளானும் உணர்க.

(தே - ப - ரை)—செய்யாமல் - (தனக்கு முன் ஒருதவியும்) செய்யாதிருக்க, செய்த-(ஒருவன் பிறனுக்குச்) செய்த, உதவிக்கு-, வையகமும் - மண்ணுலகத்தையும், வானகமும் - விண்ணுலகத்தையும், (ஈடாகக் கொடுத்தாலும்), ஆற்றல் அரிது - ஒத்தல் அரிது. க

க௦௨. காலத்தி னுற்செய்த நன்றி சிறிதெனினு
ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது.

(பரி - ரை) காலத்தினால் செய்த நன்றி - ஒருவனுக்கு இறுதிவந்த வெவ்வேக்கண் ஒருவன் செய்த வுபகாரம், சிறிது ஏனினும் ஞாலத்தின் மாணப் பெரிது - தன்னை நோக்கச் சிறிதா யிருந்ததாயினும் அக் காலத்தை நோக்க நிலவுலகத்தினும் மிகப் பெரிது, எ - று.

அக் கால நோக்குவதல்லது பொரு ணேக்கலாகா தென்பதாம். காலத்தினு லென்பது வேற்றுமை மயக்கம்.

(தே - ப - ரை)—காலத்தினால் - (ஒருவனுக்கு) ஆபத்துவந்த காலத்திள், செய்த - (ஒருவன்) செய்த, நன்றி - உபகாரம், சிறிது எனினும் - (தன்னை நோக்கச்) சிறிதா யிருந்ததாயினும், (அக் காலத்தை நோக்க) ஞாலத்தின் - நிலவுலகத்தினும், மாணப்பெரிது-மிகப் பெரிதாம்.

௨

க௦௩. பயன் தூக்கார் செய்த வுதவி நயன் தூக்கி
னன்மை கடலிற் பெரிது.

(பரி - ரை) பயன் தூக்கார் செய்த உதவி நயன் தூக்கின் - இவர்க்கு இது செய்தால் இன்னது பயக்குமென்று ஆராய்தலிலராய்ச் செய்த வுதவியாகிய ஈரமுடைமையை ஆராயின், நன்மை கடலிற் பெரிது - அதன்ன்மை கடலினும் பெரிதாம், எ - று.

இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே காரணமின்றிச் செய்ததூஉம், காலத்தினுற் செய்ததூஉம், பயன் தூக்காராய்ச் செய்ததூஉம் அளவிலவாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பயன் - பயனை, தூக்கார் - ஆராய்தல் இலராய், செய்த—, உதவி - உதவியாகிய, நயன்-நயத்தை, தூக்கின்-ஆராயின், நன்மை - (அதன்) நன்மையானது, கடலின் - கடலினும், பெரிது—.

௩

க௦௪. தினைத்துணை நன்றி செயினும் பனைத்துணையாக்
கொள்வர் பயன்றெரி வார்:

(பரி - ரை) தினைத்துணை நன்றி செயினும்-தமக்குத் திளையளவிற்குய உபகாரத்தை ஒருவன் செய்தானுயினும், பனைத்துணையாக் கொள்வர் பயன் தெரிவார் - அதனை அவ்வளவிற்காகக் கருதாது பளையளவிற்காகக் கருதுவர் அக் கருத்தின் பயன் மெரிவார், எ-று.

தினை பனை யென்பன சிறுமை பெருமைக்குக் காட்டுவன சிலவளவை. அக் கருத்தின் பயனாவது அங்ஙனங் கருதுவார்க்கு வரும் பயன்.

(தே-ப-ரை)—தினைத்துணை நன்றி - (தமக்குத்) திளையளவ தாகிய உபகாரத்தை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானுயினும், (அதனை அவ்வளவதாக நினையாமல்), பனைத்துணை ஆக-பனை யளவ தாக, கொள்வர் - நினைப்பார், பயன் - (அந் நினைப்பின்) பயனை, தெரிவார்-அறிபவர்.

க௦௫. உதவி வரைத்தன் றுதவி யுதவி

செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து.

(பரி - ரை) உதவி உதவிவரைத்து அன்று-கைம்மாறான வுதவி காரணத் தானும் பொருளானும் காலத்தானுமாகிய மூவகையானும் முன் செய்த உதவி யளவிற்கன்று, உதவி செயப்பட்டார் சால்பின் வரைத்து - அதனைச் செய் வித்துக் கொண்டவர்தம் அமைதி யளவிற்கு, எ-று.

சால்பு எவ்வளவு பெரிதாயிற்று உதவியும் அவ்வளவு பெரிதா மென்பார், சால்பின் வரைத்தென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் மூன்று மல்லாதவுதவி மாத்திரமும் அறிவார்க்குச் செய்தவழிப் பெரிதா மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—உதவி - எதிர்செய்யும் உதவியானது, உதவி வரைத்து அன்று-(முன் செய்த) உதவி யளவினதன்று, உதவி செயப்பட்டார்-அவ் வுதவி செய்யப் பெற்றுக்கொண்டவரது, சால் பின் வரைத்து-தகுதி யளவினதாம்.

க௦௬. மறவற்க மாசற்றார் கேண்மை துறவற்க
துன்பத்துட் பெப்பாயார் நட்பு.

(பரி - ரை) துன்பத்தன் துப்பு ஆயார் நட்புத் துறவற்க - துன்பக்காலத் துத் தனக்குப் பற்றுக்கோடாயினாது நட்பை விடாதொழிக; மாசு அற்றார் கேண்மை மறவற்க - அறிவொழுக்கங்களிற் குற்றமற்றாது கேண்மையை மறவாதொழிக, எ - று.

கேண்மை-கேளாந்தன்மை. இம்மைக்குறுதி கூறுவார் மறுமைக் குறுதியும் உடன் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—துன்பத்துள் - துன்பம் வந்த காலத்தில், துப்பு ஆயர் - (தனக்கு) உதவியானவரது, நட்பு - சினேகத்தை, துறவற்க-விடாதிருக்கக்கடவன்; மாசு அற்றார் - (அறிவு ஒழுக்கங்களில்) குற்றமற்றவரது, கேண்மை - உறவாந்தன்மையை, மறவற்க - மறவாதிருக்கக்கடவன்.

சு

க௦௭. எழுமை யெழுபிறப்பு முள்ளுவர் தங்கண் விழுமந் துடைத்தவர் நட்பு.

(பரி - ரை) தங்கண் விழுமம் துடைத்தவர் நட்பு - தங்க ணெய்திய துன்பத்தை நீக்கினவருடைய நட்பினை, எழுமை எழுபிறப்பும் உள்ளுவர் - எழுமையினை யுடைய தம் எழுவகைப் பிறப்பினும் வினைப்பர் நல்லோர், எ - று.

எழுமை யென்றது வினைப்பயன் ரொடரும் எழு பிறப்பினை; அது வளை யாபதியுட் கண்டது. எழுவகைப்பிறப்பு மேலே யுரைத்தாம், * விரைவு தோன்றத் துடைத்தவ ரென்றார். வினைத்தலாவது துன்பந் துடைத்தலான் அவர்மாட்டு னெதாகிய அன்பு பிறப்புத்தோறும் தொடர்ந்து அன்புடையராதல். இவை இரண்டு பாட்டானும் நன்றி செய்தாரது நட்பு விடலாகா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தங்கண் - தம்மிடத்து (உண்டாகிய), விழுமம் - துன்பத்தை, துடைத்தவர்-நீக்கினவரது, நட்பு-சினேகத்தை, எழுமை - (வினைப்பயன் தொடரும்) எழுமையினை யுடைய, எழுபிறப்பும் - (தம்) எழுவகைப் பிறப்பிலும், உள்ளுவர் - (நல்லோர்) வினைப்பார்.

எ

க௦௮. நன்றி மறப்பது நன்றன்று நன்றல்ல தன்றே மறப்பது நன்று.

(பரி - ரை) நன்றி மறப்பது நன்று அன்று - ஒருவன் முன் செய்த நன்மையை மறப்பது ஒருவற்கு அறனன்று; நன்றல்லது அன்றே மறப்பது நன்று-அவன் செய்த தீமையைச் செய்தபொழுதே மறப்பது அறன், எ - று.

இரண்டும் ஒருவரைச் செய்யப்பட்ட வழி மறப்பதும் மறவாததும் வகுத்துக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—நன்றி - (ஒருவன் முன்செய்த) நன்மையை, மறப்பது - மறந்துவிடுதல், நன்று அன்று - (ஒருவனுக்கு) அறனல்ல; நன்று அல்லது - (அவன் செய்த) தீமையை, அன்றே - செய்தபொழுதே, மறப்பது - மறந்துவிடுதல், நன்று - அறமாம்.

* திருக்குறள் - சுஉ.

க௦௯. கொன்றன்ன வினா செயினு மவர்செய்த
வொன்றுநன் றுள்ளக் கெடும்.

(பரி - ரை) கொன்று அன்ன இன்ன செயினும் - தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர் பின் கொன்றாலொத்த இன்னதவற்றைச் செய்தாராயினும், அவர் செய்த நன்று ஒன்று உள்ளக் கெடும் - அவையெல்லாம் அவர் செய்த நம்மையொன்றினையும் நினைக்க இல்லையாம், எ - று,

தினைத்துனை பனைத்துணையாகக் கொள்ளப்படுதலின், அவ்வொன்றுமே அவற்றை யெல்லாங் கெடுக்கு மென்பதாம். இதனால் நன்றல்லது அன்றே மறக்குந் திறங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(தமக்கு முன்னொரு நன்மை செய்தவர்) கொன்று அன்ன - (பின்) கொன்றாற்போலும், இன்ன - வெறுக்கப் படுமவைகளை, செயினும் - செய்தாராயினும், அவர் செய்த - அவர்கள் செய்த, ஒன்று நன்று - அந் நன்மை யொன்றையும், உள்ள - நினைக்க, கெடும் - (அவையெல்லாம்) இல்லையாம். கூ

க௧௦. எந்நன்றி கொன்றார்க்கு முய்வுண்டா முய்வில்லை
செய்ந்நன்றி கொன்ற மகற்கு.

(பரி - ரை) எந்நன்றி கொன்றார்க்கும் உய்வு உண்டாம் - பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தார்க்கும் பாவத்தினிங்கும் வாயிலுண்டாம்; செய் நன்றி கொன்ற மகற்கு உய்வு இல்லை - ஒருவன் செய்த நன்றியைச் சிதைத்த மகனுக்கு அஃ தில்லை, எ - று.

* பெரிய அறங்களைச் சிதைத்தலாவது ஆன்மூல யறுத்தலும், மகளிர் கரு வினைச் சிதைத்தலும், பார்ப்பார்த்த புதலும் முதலிய பாதகங்களைச் செய்தல். இதனால் செய்ந்நன்றி கோறலின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எ நன்றி - எந்த அறங்களை (பெரிய வறங்களை யென்றபடி), கொன்றார்க்கும் - கெடுத்தவார்க்கும், உய்வு - பாவத்தில் நீங்கும் வழி, உண்டாம் - உளதாம்; செய்நன்றி - (ஒரு வன்) செய்த வுபகாரத்தை, கொன்ற மகற்கு - கெடுத்த மனிதனுக்கு, உய்வு - அப் பாவத்தில் நீங்கும் வழி, இல்லை - இலது. க௦

* “ஆன்மூல யறுத்த வறணி லோர்க்கு, மாணிழை மகளிர் கருச்சிதைத் தோர்க்குங், குாவர்த் தப்பிய கொடுமை யோர்க்கும், வருவாய் மருங்கிற் கழுவாய் முனவே, நிலம்புடை பெயர்வ தாயினு மொருவன், செய்தி கொன்றார்க் குய்தி யில்லென், தறம்பாடின்றே யாயிழை கணவ.”—புறநானூறு: ௩௪. கழுவாய்-பிராயச்சித்தம்.

கஉ-ம் அதிகாரம்—நடுவுநிலைமை

அஃதாவது, பகை நொதுமல் நண்பென்னும் மூன்று பகுதியினும் அறத்தின் வழுவாது ஒப்ப நிற்கு நிலைமை. இது, நன்றிசெய்தார் மாட்டு அந் நன்றியினை நினைத்தவழிச் சிதைபுமன்றே அவ்விடத்துஞ் சிதையலாகா தென்றற்கு, செய்ந் நன்றியறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. தகுதி யெனவொன்று நன்றே பகுதியாற்
பாற்பட் டொழுகப் பெறின்.

(பரி - ரை) தகுதி என ஒன்றே நன்று - நடுவுநிலையென்று சொல்லப்படும் ஓரமுமே நன்று. பகுதியான் பாற்பட்டு ஒழுகப்பெறின் - பகை நொதுமல் நண்பென்னும் பகுதிதோறும் தன் முறைமையை விடா தொழுகப் பெறின், எ-று.

தகுதியுடையதனைத் தகுதியென்றார். “ஊராணோர் தேவகுலம்” என்பது போலப் பகுதியா னென்புழி ஆணுருபு தோறு மென்பதன் பொருட்டாய் நின்றது. பெறி எனப்பது அவ் வொழுக்கத் தருமைதோன்ற நின்றது. இதனால் நடுவுநிலையையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பகுதியால்-(பகைவர் அயலார் சிநேகர் என்னும்) பிரிவுதோறும், பாற்பட்டு-(தன்) முறைமையை விடாது, ஒழுகப் பெறின் - நடக்கப்பெற்றால், தகுதி என ஒன்றே - நடுவு நிலைமை யென்று சொல்லப்படும் ஓரமுமே, நன்று - நலமுடையது.

ககஉ. செப்ப முடையவ னுக்கஞ் சிதைவின்றி
யெச்சத்திற் கேமாப் புடைத்து.

(பரி - ரை) செப்பம் உடையவன் ஆக்கம்-நடுவுநிலைமையை யுடையவனது செல்வம், சிதைவு இன்றி எச்சத்திற்கு ஏமாப்பு உடைத்து - பிறர் செல்வம்போல் அழிவின்றி அவன் வழியினுள்ளார்க்கும் வலியாதலையுடைத்து, எ-று.

விகாரத்தாற் றெக்க எச்சவும்மையான் இறக்குந் துணையும் அவன்றனக்கும் ஏமாப்புடைத் தென்பது பெற்றும். அறத்தோடு வருதலின், அன்ன தாயிற்று. தானிறத்தழி எஞ்சி நிற்பதாகலின், எச்ச மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—செப்பம் உடையவன் - நடுவு நிலைமையை யுடையவனது, ஆக்கம் - செல்வமானது, சிதைவு இன்றி - (பிறர் செல்வம்போல்) அழிதவின்றி, எச்சத்திற்கும் - (அவன்) சந்ததியார்க்கும், ஏமாப்பு-உறுதியாதலை, உடைத்து-உடையதாம். உ

ககங. நன்றே தரினு நடுவிகந்தா மாக்கத்தை
யன்றே யொழிய விடல்.

(பரி - ரை) நன்றே தரினும் - தீங்கன்றி நன்மையே பயந்ததாயினும், நடுவு இகந்து ஆம் ஆக்கத்தை அன்றே ஒழிய விடல் - நடுவு நின்றலை யொழித லான் உண்டாகின்ற ஆக்கத்தை அப்பொழுதே யொழியவிடுக, எ-று.

நன்மை பயவாமையின், நன்றே தரினு மென்றார். இகத்தலா நென்பது இகந்தெனத் திரிந்து கின்றது. இவை யிரண்டுபாட்டானும் முறையே நடுவுநிலை மையான் வந்த செல்வம் நன்மை பயத்தலும், ஏனைச்செல்வம் தீமைபயத்தலங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—நன்றே தரினும்-(தீங்கன்றி) நன்மையே தரி னும், நடுவு இகந்து-நடுவு நிலைமை நீங்கலால், ஆம் - உண்டாகின்ற, ஆக்கத்தை - செல்வத்தை, அன்றே - அப்போதே, ஒழியவிடல்- விடக்கடவன். ந

ககசு. தக்கார் தகவில ரென்ப தவரவ
ரெச்சத்தாற் காணப் படும்.

(பரி - ரை) தக்கார் தகவிலர் என்பது - இவர் நடுவுநிலைமை யுடையர் இவர் நடுவுநிலைமை யிலரென்னும் விசேடம், அவரவர் எச்சத்தால் காணப்படும் - அவ ரவருடைய நன்மக்களது உண்மையானும் இன்மையானும் அறியப்படும், எ-று.

தக்கார்க் கெச்சமுண்டாதலும் தகவிலார்க் கில்லையாதலும் ஒருதலையாக லின், இருதிறத்தாரையும் அறிதற்கு அவை குறியாயின. இதனால் தக்காரையும் தகவிலாரையும் அறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தக்கார்-(இவர்) நடுவுநிலைமையை யுடையவர், தகவு இலர்-(இவர்) நடுவுநிலைமையை யில்லாதவர், என்பது-என்னும் விசேஷம், அவர் அவர்-அவரவருடைய, எச்சத்தால்-நல்ல புதல்வரது இருப்பினாலும் இல்லாமையாலும், காணப்படும்-அறியப்படும். ச

ககரு. கேடும் பெருக்கமு மில்லல்ல நெஞ்சத்துக்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பரி - ரை) கேடும் பெருக்கமும் இல் அல்ல-தீவினையாற் கேடும் நல் வினையாற் பெருக்கமும் யாவர்க்கும் முன்னே அமைந்து கிடந்தன; நெஞ்சத் துக்கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி - அவ்வாற்றையறிந்து அவை காரணமாக மனத்தின்கட்கோடாமையே அறிவா னமைந்தார்க்கு அழகாவது, எ-று.

அவை காரணமாகக் கோடுதலாவது, அவை இப்பொழுது வருவனவாகக் கருதிக் கேடுவாராமையைக்குறித்தும் பெருக்கம் வருதலைக்குறித்தும் ஒருதலைக் கணிற்றல். அவற்றிற்குக் காரணம் பழவினையே, கோடுதலன்று என உண்மை புணர்ந்து நடுவுநின்றல் சால்பினை யழகுசெய்தவின், சான்றோர்க்கணி யென்றார்.

(தே - ப - ரை)—கேடும்-(திண்ணையினாலே) கெடுதலும், பெருக்
கமும்-(நல்வினையினாலே) பெருகுதலும், இல் அல்ல - (யாவருக்கும்)
இல்லாதவையல்ல (முன்னமே அமைந்து கிடந்தன வென்றபடி);
(அவ் வழியை அறிந்து) நெஞ்சத்து - மனதிலே, கோடாமை-
(அவை காரணமாகச்) சாய்த வில்லாமையே, சான்றோர்க்கு - (அறி
வால்) நிறைந்தோர்க்கு, அணி-அழகாம்.

நூ

ககக. கெடுவல்பா எனென்ப தறிகதன் நெஞ்ச
நடுவொரீஇ யல்ல செயின்.

(பரி - ரை) தன் நெஞ்சம் நடுவு ஓரீஇ அல்ல செயின்-ஒருவன் தன்னெ
ஞ்சம் நடுவுநிலை யொழிந்து நடுவல்லவற்றைச் செய்ய நினைக்குமாயின்,
யான் கெடுவல் என்பது அறிக-அந் நினைவை யான் கெடக்கடவே எனெ
ன்றனரும் உற்பாதமாக அறிக, எ-று.

நினைத்தலும் செய்தலோ டொக்குமாகலின், செயி னென்றார்.

(தே - ப - ரை)—தன் நெஞ்சம் - (ஒருவன்) தனது மனம்,
நடுவு-நடுவுநிலையிலிருந்து, ஓரீஇ-நீங்கி, அல்ல - பக்தப்பாதங்களை,
செயின்-செய்ய நினைக்குமாயின், (அந் நினைவை) யான்-நான், கெடு
வல்-கெடக்கடவேன், என்பது-என்றுணரு முற்பாதமாக, அறிக-
அறியக்கடவன்.

க

கக௭. கெடுவாக வையா துலக நடுவாக
நன்றிக்கட் டங்கியான் ருழ்வு.

(பரி - ரை) நடுவாக நன்றிக்கண் தங்கியான் தாழ்வு-நடுவாக நின்று அறத்
தின்கண்ணே தங்கினவனது வறுமையை, கெடுவாக வையாது உலகம் - வறு
மையென்று கருதார் உயர்ந்தோர், எ-று.

கெடுவென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். செல்வமென்று கொள்ளுவ
ரென்பது குறிப்பெச்சம். இவை மூன்று பாட்டானும், முறையே கேடும் பெ
ருக்கமும் கோடுதலான் வாரா வென்பதும், கோடுதல் கேட்டிற் கேதுவா
மென்பதும், கோடாதவன் ருழ்வு கேடன் மென்பதும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—உலகம் - உயர்ந்தோர், நடு ஆக - நடுவாக
(நின்று), நன்றிக்கண்-அறத்தின் கண்ணே, தங்கியான்-தங்கின
வனது, தாழ்வு-வறுமையை, கெடுஆக-வறுமையாக, வையாது-
வையார் (நினைபா ரென்றபடி)

எ

ககஅ. சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற்
கோடாமை சான்றோர்க் கணி.

(பரி - ரை) சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல்-முன்னே தான் சம
னாகின்று பின் தன்கண் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்குந்துலாம்போல, அமை
ந்து ஒருபால் கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி-இலக்கணங்களா னமைந்து ஒரு
பக்கத்துக் கோடாமை சான்றோர்க்கு அழகாம், எ-று.

உவமையடையாகிய சமன்செய்தலும் சீர்தூக்கலும் பொருட்கண்ணும்,
பொருளடையாகிய அமைதலும் ஒருபாற் கோடாமையும் உவமைக்கண்ணும்,
கூட்டி, சான்றோர் சீர்தூக்கலாவது * தொடை விடைகளாற் கேட்டவற்றை
† ஊழான் உள்ளவா றுணர்தலாகவும், ஒருபாற் கோடாமையாவது அவ்வுள்ள
வாற்றை மறையாது பகை நொதுமல் நட்பென்னும் மூன்று திறத்தார்க்கும்
ஒப்புக் கூறுதலாகவும், உரைக்க இலக்கணங்களா னமைதல் இருவழியும் ஏற்பன
கொள்க.

(தே - ப - ரை)—சமன்செய்து - (முன்னே தன்னைச்) சமனாகச்
செய்து, சீர் தூக்கும்-(பின்னே தன்னிடத்து வைக்கப்பட்ட பார
த்தை) அளவு செய்வதாகிய, கோல் போல் - துலாக்கோல் போல,
அமைந்து-(இலக்கணங்களாலே) நிறைந்து, ஒருபால் - ஒருபக்கத்தி
லே, கோடாமை - சாயாமையானது, சான்றோர்க்கு - (அறிவால்)
நிறைந்தோருக்கு, அணி-அழகாம். அ

ககக. சொற்கோட்ட மில்லது செப்ப மொருதலையா
வுட்கோட்ட மின்மை பெறின்.

(பரி - ரை) செப்பம் சொற்கோட்டம் இல்லது - நடுவுநிலையாவது
சொல்லின்கட் கோடுத வில்லாததாம்; உட்கோட்டம் இன்மை ஒருதலையாப்
பெறின் - அஃதன்னதாவது மனத்தின்கட் கோட்ட மின்மையைத் திண்ணி
தாகப் பெறின், எ-று.

சொல் ஊழான் அறுத்துச் சொல்லுஞ் சொல், காரணம்பற்றி ஒருபாற்
கோடாத மனத்தோடு கூடொயின், அறங் கிடந்தவாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலை
மையா மெனவே, அதனோடு கூடாதாயின் அவ்வாறு சொல்லுதல் நடுவுநிலை
மை யன்றென்பது பெறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—செப்பம் - நடுவுநிலைமையாவது, சொல் - சொல்
வினிடத்தே, கோட்டம் இல்லது - கோணுத வில்லாத தாகும்;
(அது அப்படியாவது), உள் - மனத்தினிடத்தே, கோட்டம்

* தொடை-வினா. † ஊழ்-முறைமை. “தொடைவிடை யூழாத் தொடை
விடை துன்னி”—வேண்பாமாலை, வாகைப்படலம், அவையமுல்லை, கக.

இன்மை-கோணுத வில்லாமைபை, ஒருதலையா-உறுதியாக, பெறின்-பெற்றால்.

கூ

கஉ௦. வாணிகஞ் செய்வார்க்கு வாணிகம் பேணிப்
பிறவுந் தமபோற் செயின்.

(பரி - ரை) பிறவுந் தமபோல் பேணிச் செயின் - பிறப்பொருளையுந் தம்
பொருள் போலப் பேணிச் செய்யின், வாணிகம் செய்வார்க்கு வாணிகம் - வாணி
கஞ் செய்வார்க்கு நன்றாய் வாணிகமாம், எ - று.

பிறவுந்தமபோற் செய்தலாவது, கொள்வது மிகையுந் கொடுப்பது குறையு
மாகாமல் ஒப்பநாடிச் செய்தல். இப் பாட்டு மூன்றனுள், முன்னைய விரண்டும்
அவையத்தாரை நோக்கின, ஏனையது வாணிகரை நோக்கிற்று, அவ் விருதிற்
தார்க்கும் இவ்வறம் வேறுகச் சிறந்தமையின்.

(தே - ப - ரை)—பிறவும் - பிறப்பொருளையும், தமபோல் - தம்
பொருள்போல, பேணி - காத்து, செயின் - செய்வாராயின், (அச்
செய்கையானது) வாணிகஞ் செய்வார்க்கு - வர்த்தகஞ் செய்
வோர்க்கு, வாணிகம் - நல்ல வாணிகமாம்.

க௦

கந-ம் அதிகாரம்—அடக்க முடைமை

அஃதாவது, மெய், மொழி, மனங்கள் தீநெறிக்கட் செல்லாது அடங்குத
லுடையதனால். அஃது ஏதிலார் குற்றம்போற் றன்குற்றமுங் காணும் நடுவு
நிலைமை யுடையாற் காதலின், இது நடுவுநிலையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉக. அடக்க மமரரு ளாய்க்கு மடங்காமை

யாரிரு ளாய்த்து விடும்.

(பரி - ரை) அடக்கம் அமரருள் உய்க்கும் - ஒருவனை அடக்கமாகிய அறம்
பின் நேவருலகத் துய்க்கும்; அடங்காமை ஆர் இருள் உய்த்துவிடும் - அடங்
காமையாகிய பாவம் தங்குதற்கரிய இருளின்கட் செலுத்தும், எ-று.

இரு னென்பது ஓர் நாக விசேடம். “எல்லாம் - பொருளிற் பிறந்து
விடும்” * என்றற்போல உய்த்துவிடு மென்பது ஒரு சொல்லாய் நின்றது.

(தே - ப - ரை)—அடக்கம் - (ஒருவனை) அடக்கமாகிய அற
மானது. அமரருள் - தேவ ருலகத்தில், உய்க்கும் - கொண்டுபோய்
விடும், அடங்காமை - அடங்காமையாகிய பாவமானது, ஆர் இருள்-
பொறுத்தற்கரிய நாகத்தில், உய்த்துவிடும் - செலுத்திவிடும். க

* “ கல்லிற் பிறக்குங் கதிர்மணி காதலி, சொல்லிற் பிறக்கு முயர்மத—
மெல்ல, வருளிற் பிறக்கு மறநெறி யெல்லாம், பொருளிற் பிறந்துவிடும்.”
நான்மணிக்கடிகை: எ.

கஉஉ. காக்க பொருளா வடக்கத்தை யாக்க
மதனினுங் கில்லை யுயிர்க்கு.

(பரி - ரை) உயிர்க்கு அதனின் ஊங்கு ஆக்கம் இல்லை - உயிர்க்கு அடக்கத்தின் மிக்க செல்வமில்லை, அடக்கத்தைப் பொருளாகக் காக்க - ஆகலான் அவ்வடக்கத்தை உறுதிப் பொருளாகக் கொண்டு அழியாமற் காக்க, எ-று.

உயி ரொன்பது சாதி யொருமை. அஃது ஈண்டு மக்களுயிர்மே னின்றது, அறிந் தடங்கிப் பயன் கொள்வது அதுவே யாகவின்.

(தே - ப - ரை)—அடக்கத்தை - அடங்கியிருத்தலை, பொருள் ஆக - (உறுதிப்) பொருளாக, காக்க - காக்கக்கடவன்; உயிர்க்கு—, அதனின் ஊங்கு - அதனின் மேற்பட்ட, ஆக்கம் - செல்வமானது, இல் - இல்லை, (ஆதலால்). ௨

கஉங். செறிவறிந்து சீர்மை பயக்கு மறிவறிந்
தாற்றி னடங்கப் பெறின்.

(பரி - ரை) அறிவு அறிந்து ஆற்றின் அடங்கப் பெறின் - அடங்குதலே நமக்கு அறிவாவதென் றறிந்து நெறியானே ஒருவன் அடங்கப்பெறின், செறிவு அறிந்து சீர்மை பயக்கும் - அவ்வடக்கம் நல்லோரா னறியப்பட்டு அவனுக்கு விழுப்பத்தைக் கொடுக்கும், எ - று.

இல்வாழ்வானுக்கு அடங்கு நெறியாவது மெய்ம்முதன் மூன்றும் தன் வயத்த வாதல்.

(தே - ப - ரை)—அறிவு அறிந்து - (அடங்குதலே நமக்கு) அறிவாவதென்று அறிந்து, ஆற்றின் - நல்ல வழியால், அடங்கப் பெறின் - (ஒருவன்) அடங்கப் பெறுவானானால், செறிவு-அவ் வடக்கமானது, அறிந்து - (உயர்ந்தோரால்) அறியப்பட்டு, சீர்மை - மேம்பாட்டை, பயக்கும் - (அவனுக்குத்) தரும். ௩

கஉச. நிலையிற் றிரியா தடங்கியான் தோற்ற
மலையினு மாணப் பெரிது.

(பரி - ரை) நிலையின் திரியாது அடங்கியான் தோற்றம் - இல்வாழ்க்கையாகிய தன் னெறியின் வேறுபடாது நின்று அடங்கினவனது உயர்ச்சி, மலையினும் மாணப் பெரிது - மலையினுயர்ச்சியினும் மிகப் பெரிது, எ - று.

திரியா தடங்குதல் பொறிகளாற் புலன்களை நுகராதின்றே அடங்குதல். மலை-ஆகுபெயர்.

(தே - ப - ரை)—நிலையின் - (இல்வாழ்க்கையாகிய தன்) வழியில், திரியாது - வேறுபடாது (நின்று), அடங்கியான் - அடங்கி

னவனது, தோற்றம் - உயர்ச்சியானது, மலையினும்-மலை உயர்ச்சியினும், மாணப் பெரிது-மிகப் பெரிதாம்.

சு

கஉரு. எல்லார்க்கு நன்றும் பணித லவருள்ளுஞ்
செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து.

(பரி - ரை) பணிதல் எல்லார்க்கும் நன்றும்-பெருமித மின்றி யடங்குதல் எல்லார்க்கும் ஒப்ப நன்றே யெனினும், அவருள்ளும் செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத்து-அவ் வெல்லாருள்ளுஞ் செல்வ முடையார்க்கே வேறொரு செல்வ மாஞ் சிறப்பினை யுடைத்து, எ-று.

பெருமிதத்தினைச் செய்யுங் கல்வியுங் குடிப்பிறப்பு முடையார் அஃ தின்றி அவை தம்மானே யடங்கியவழி அவ் வடக்கஞ் சிறந்து காட்டா தாக வின், செல்வர்க்கே செல்வந் தகைத் தென்றார். செல்வந் தகைத்தென்பது மெலிந்து நின்றது. பொதுவென்பாரையு முடம்பட்டுச் சிறப்பாதல் கூறிய வாறு. இவை யைந்து பாட்டானும் பொது வகையான் அடக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பணிதல் - (பெருமைப் பாடில்லாது) அடங்குதல், எல்லார்க்கும்-யாவருக்கும், நன்று ஆம் - (பொதுப்பட) நன்றாகும்; (ஆயினும்), அவருள்ளும்-அவ்வெல்லாருள்ளும், செல்வர்க்கே - செல்வர்களுக்கே, செல்வம் தகைத்து - வேறொரு செல்வ மாய்த் தோன்றுஞ் சிறப்பினை யுடையதாம்.

ரு

கஉசு. ஒருமையு ளாமைபோ லைந்தடக்க லாற்றி
னெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(பரி - ரை) ஆமைபோல் ஒருமையுள் ஐந்து அடக்கல் ஆற்றின் - ஆமை போல ஒருவன் ஒரு பிறப்பின்கண் ஐம்பொறிகளையு மடக்கவல்லனாயின், எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - அவனுக்கு ஏழு பிறப்பின்கண்ணும் அரணுதலை யுடைத்து, எ-று.

ஆமை ஐந்துறுப்பினையும் இடர் புகுதாமல் அடக்குமாறுபோல இவனும் ஐம்பொறிகளையும் பாவம் புகுதாம லடக்கவேண்டு மென்பார், ஆமைபோ லென்றார். ஒருமைக்கட் செய்த வினையின் பயன் எழுமையுந் தொடரு மென்பது இதனா னறிக. இதனான் மெய்யடக்கங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒருமையுள் - (ஒருவன்) ஒரு பிறப்பின்கண்ணே, ஆமைபோல் - ஆமைபோல, ஐந்து - ஐம்பொறிகளையும், அடக்கல் ஆற்றின்-அடக்க வல்லவனாகில், (அவ் வல்லமை அவ

னுக்கு), எழுமையும்-ஏழு பிறப்பின்கண்ணும், ஏமாப்பு உடைத்து-
காவலாதலை யுடையது. க

கஉஎ. யர்காவா ராயினு நாகாக்க காவாக்காற்

சோகாப்பர் சொல்லிழுக்குப் பட்டு.

(பரி - ரை) யா காவாராயினும் நா காக்க-தம்மாற் காக்கப்படுவ வெல்லா
வற்றையுங் காக்கமாட்டா ராயினும் நாவொன்றினையுங் காக்க; காவாக்கால்
சொல்லிழுக்குப் பட்டுச் சோகாப்பர்-அதனைக் காவாராயிற் சொற்குற்றத்தின்
கட் பட்டுத் தாமே துன்புறுவர், எ-று.

யா வென்பது அஃறிணைப் பன்மை வினாப்பெயர்; அஃது ஈண்டு எஞ்
சாமை யுணர நின்றது. முற்றுமை விகாரத்தாற் ரெுக்கது. சொற்குற்றம்
சொல்லின்கண் டோன்றும் குற்றம். அல்லாப்பர் செம்மாப்பர் என்பன போலச்
சோகாப்ப ரென்பது ஒருசொல்.

(தே - ப - ரை)—யா-(காக்கவேண்டுவன) யாவையும், காவார்
ஆயினும் - காக்கமாட்டாராயினும், நா-நாவொன்றையும், காக்க-
காக்கக்கடவர்; காவாக்கால் - (அதனைக்) காக்கமாட்டாராயின்,
சொல்லிழுக்குப்பட்டு-சொற் குற்றத்திலே அகப்பட்டு, சோகாப்
பர்-(தாமே) துன்பப்படுவார். எ

கஉஅ. ஒன்றானுந் தீச்சொற் பொருட்பய னுண்டாகி
னன்றாகா தாகி விடும்.

(பரி - ரை) தீச்சொற்பொருட்பயன் ஒன்றானும் உண்டாயின் - தீயவா
கிய சொற்களின் பொருள்களாற் பிறர்க்கு வருந்துன்பமொன்றாயினும் ஒருவன்
பக்க லுண்டாவதாயின், நன்று ஆகாதாகிவிடும் - அவனுக்குப் பிறவறங்களை
னுண்டான நன்மை தீதாய்விடும், எ-று.

தீயசொல்லாவன: தீங்கு பயக்கும் பொய், குறளை, கடுஞ்சொல் லென்பன.
ஒருவன் நல்லவாகச் சொல்லுஞ் சொற்களின்கண்ணே ஒன்றாயினுந் தீச்சொற்
படும் பொருளினது பயன் பிறர்க் குண்டாவதாயினென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—தீச்சொல் - தீய சொற்களது, பொருள்
பயன்-பொருள்களாலே (பிறருக்கு வரும்) பயனானது, ஒன்று
ஆனும் - ஒன்றாயினும், உண்டாயின் - (ஒருவனிடத்திலே) உண்
டாவதாயின், நன்று-(அவனுக்குப் பிறவறங்களா லுண்டாகிய)
நன்மையானது, ஆகாதாகிவிடும்-தீதாய்விடும். அ

கஉகூ. தீயினுற் சுட்டபு ணுள்ளாறு மாறாதே
நாவினுற் சுட்ட வடு.

(பரி - ரை) தீயினுல் சுட்ட புண் உள் ஆறும் - ஒருவனை யொருவன் நீயினுற் சுட்ட புண் மெய்க்கட் கிடப்பினும் மனத்தின்கண் அப்பொழுதேயாறும், நாவினுல் சுட்டவடு. ஆறாது-அவ்வாறன்றி வெவ்வுரையுடைய நாவினுற்; சுட்ட வடு அதன் கண்ணும் எஞ்ஞான்றும் ஆறாது, எ - று.

ஆறிப்போதலால் தீயினுற் சுட்டதனைப் புண்ணென்றும், ஆறாது கிடத்தலால் நாவினுற் சுட்டதனை வடுவென்றுங் கூறினார். தீயும் வெவ்வுரையுஞ் சுடுதற்றொழிலான் ஒக்குமாயினும், ஆறுமையாற்றீயினும் வெவ்வுரை கொடுத்தென்பது போதாலின், இது குறிப்பான்வந்த வேற்றுமை யலங்காரம். இவைமூன்று பாட்டானும் மொழியடக்கங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தீயினுல் - (ஒருவனை யொருவன்) நெருப்பால், சுட்ட புண்-சுட்ட புண்ணுனது, (உடம்பினிடத்தே யிருந்தாலும்), உள் - மனத்தினிடத்தே, ஆறும் - (அப்போதே) ஆறும்; (அப்படியல்லாமல்) நாவினுல் - (தீய சொற்களையுடைய) நாவினுலே, சுட்டவடு - சுட்டவடுவானது, ஆறாது - (அம்மனத்தினிடத்தும்) ஆறாது.

கூ

கந௦. கதங்காத்துக் கற்றடங்க லாற்றுவான் செவ்வி
யறம்பார்க்கு மாற்றி னுழைந்து.

(பரி - ரை) கதம் காத்துக் கற்று அடங்கல் ஆற்றுவான் செவ்வி - மனத்தின்கண் வெகுளி தோன்றாமற் காத்துக்கல்வியுடையன யடங்குதலை வல்லவனது செவ்வியை, அறம் பார்க்கும் ஆற்றின் றுழைந்து - அறக்கடவுள் பாராநிற்கும் அவனை யடையும் நெறியின்கட் சென்று, எ - று.

அடங்குதல் மனம் புறத்துப் பாவாது அறத்தின்கண்ணேகிறந்ல் செவ்வியன் குறை கூறுதற்கேற்ற மனம் மொழி முகங்கள் இனியனாக் காலம். இப்பெற்றியானே அறந் தானேசென் றடையு மென்பதாம். இதனான் மனவடக்கங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கதம் - கோபத்தை, காத்து - மனத்திலே தோன்றாமல் காத்து, கற்று - கல்வியுடையவனாகி, அடங்கல் - அடங்குதலை, ஆற்றுவான் - செய்பவனது, செவ்வி - சமயத்தை, அறம்-அறக்கடவுளானவன், ஆற்றில் - (அவனைச்சேரும்) வழியில், றுழைந்து - புகுந்து, பார்க்கும் - பாராநிற்பான்.

க௦

கச-ம் அதிகாரம்—ஒழுக்க முடைமை

அஃதாவது, தத்தம் வருணத்திற்கும் நிலைக்குமோதப்பட்ட ஒழுக்கத்தினை யுடையராதல். இது, மெய்ப்முதலிய அடங்கினார்க்கல்லது முடியாதாகலின் அடக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கநக. ஒழுக்கம் விழுப்பந் தரலா நொழுக்க முயிரினு மோம்பப் படும்.

(பரி - ரை) ஒழுக்கம் விழுப்பம் தரலான் - ஒழுக்கம் எல்லார்க்குஞ் சிறப் பினத் தருதலான், ஒழுக்கம் உயிரினும் ஒம்பப்படும் - அவ்வொழுக்கம் உயிரி னும் பாதுகாக்கப்படும், எ - று.

உயர்ந்தார்க்கும் இழிந்தார்க்கும் ஒப்ப விழுப்பந் தருதலின், பொதுப்படக் கூறினார். சுட்டு வருவிக்கப்பட்டது. அதனால் அங்ஙனம் விழுப்பந் தருவதாயது ஒழுக்க மென்பது பெற்றும். உயிர் எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாயினும் ஒழுக்கம்போல விழுப்பந் தாராமையின், உயிரினு மோம்பப்படு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—ஒழுக்கம் - ஆசாரமானது, (விழுப்பம் - எல் லாருக்கும்) சிறப்பை, தரலான் = கொடுத்தலால், ஒழுக்கம் - அவ் வாசாரம், உயிரினும் - உயிரைப்பார்க்கினும் (அதிக மேன்மையாக) ஒம்பப்படும் - பாதுகாக்கப்படும்.

கநஉ. பரிந்தோம்பிக் காக்க வொழுக்கந் தெரிந்தோம்பித் தேரினு மஃதே துணை.

(பரி - ரை) ஒழுக்கம் ஒம்பிப் பரிந்து காக்க - ஒழுக்கத்தினை ஒன்றானும் அழிவுபடாமற் பேணி வருந்தியுங் காக்க; தெரிந்து ஒம்பித் தேரினும் துணை அஃதே - அறங்கன் பலவற்றையு மாராய்ந்து இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது யாதென்று மனத்தை யொருக்கித் தேர்ந்தாலும் துணையாய் முடிவது அவ் வொழுக்கமேயாகலான், எ - று.

பரிந்துமென்னு மும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இவை யிரண்டுபாட்டினும் ஒழுக்கத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தெரிந்து - (பல அறங்களையும்) ஆராய்ந்து, (இவற்றுள் இருமைக்குந் துணையாவது எதுவென்று) ஒம்பி - (மனத் தை) அடக்கி, தேரினும் - அறிந்தாலும், துணை - துணையாய் முடிவது, அஃதே - அவ் வாசாரமே; (ஆதலால்), ஒழுக்கம் - ஆசாரத் தை, ஒம்பி - (ஒன்றானும் அழிவுபடாமற்) காத்து, பரிந்து - வருந்தியும், காக்க - காவல் செய்யக்கடவன்.

கநங. ஒழுக்க முடைமை குடிமை யிழுக்க மிழிந்த பிறப்பாய் விடும்.

(பரி - ரை) ஒழுக்கமுடைமை குடிமை- எல்லார்க்குத் தத்தம் வருணத்திற்கேற்ற ஒழுக்கமுடைமை குலனுடைமையாம்; இழுக்கம் இழிந்த பிறப்பாய்விடும்-அவ் வொழுக்கத்திற் றவறுதல் அவ் வருணத்திற் றுழந்த வருணமாய்விடும், எ-று.

பிறந்த வருணத்தான் இழிந்த குலத்தாராயினும் ஒழுக்கமுடையராக உயர் குலத்தராவராகலின் குடிமையா மென்றும், உயர்ந்த வருணத்துப் பிறந்தாராயினும் ஒழுக்கத்திற் றவறுத் தாழ்ந்த வருணத்தராவ ராகலின் இழிந்த பிறப்பாய்விடமென்றுங் கூறினர். உள்வழிப் படுங் குணத்தினும் இவ்வழிப்படுங் குற்றம் பெரி தென்றவாறு. பயன் இடையீடின்றி யெய்துதலின், அவ் வினைவுபற்றி அவ் வேதுவாகிய வினைகளே பயனாக வோதப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஒழுக்கம் உடைமை - (எல்லார்க்கும் தத்தம் வருணத்துக்கு ஏற்ற) ஆசாரமுடைமையானது, குடிமை-குலமுடைமையாம்; இழுக்கம்-(அவ்வாசாரத்தினின்றும்) தவறுதலானது, இழிந்த பிறப்பாய்விடும்-தாழ்ந்த வருணமாய்விடும். ௩

க௩௪. மறப்பினு மோத்துக் கொளலாகும் பார்ப்பான் பிறப்பொழுக்கங் குன்றக் கெடும்.

(பரி - ரை) ஒத்து மறப்பினும் கொளலாகும்-கற்ற வேதத்தினை மறந்தாறியினும் அவ் வருணங் கெடாமையிற் பின்னும் அஃதோதிக்கொளலாம்; பார்ப்பான் பிறப்பு ஒழுக்கம் குன்றக் கெடும் - அந்தணனது உயர்ந்த வருணம் தன் னொழுக்கங் குன்றக் கெடும், எ-று.

மறந்தவழி இழிகுலத்தனமாகலின், மறக்கலாகாதென்னுங் கருத்தான், மறப்பினு மென்றார். சிறப்புடை வருணத்திற்கு மொழிந்தமையின், இஃது ஏனைய வருணங்கட்குங் கொள்ளப்படும்.

(தே - ப - ரை)—ஒத்து - (கற்ற) வேதத்தை, மறப்பினும்-மறந்தாறியினும், கொளல் ஆகும் - (வருணங் கெடாமையினாலே பின்னும்) ஒதிக்கொள்ளலாம்; பார்ப்பான்-பிராமணனது, பிறப்பு-உயர்ந்த வருணமானது, ஒழுக்கம் குன்ற-(தன்) ஆசாரங் குறைய, கெடும் - கெட்டுப்போம்.

க௩௫. அழுக்கா றுடையான்க ணுக்கம்போன் றில்லை யொழுக்க மிலான்க ணுயர்வு.

(பரி - ரை) அழுக்காறு உடையான்கண் ஆக்கம் போன்று - அழுக்காறுடையான்மாட்டு ஆக்க மில்லாதாற்போல, ஒழுக்கம் இலான்கண் உயர்வு இல்லை ஒழுக்க மில்லாதவன்மாட்டும் உயர்ச்சி யில்லை, எ-று.

உவமையான் ஒழுக்க மில்லாதவன் சுற்றத்திற்கும் உயர்ச்சி யில்லையென் பது பெற்றும்; என்னை? * “கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற” மும் நல்குந்த லின், உயர்வு - உயர்குல மாதல்.

(தே - ப - ரை) அழுக்காறு உடையான்கண் - பொருமையுடை யவனிடத்தே, ஆக்கம் போன்று-செல்வ மில்லாமைபோல, ஒழுக் கம் இலான்கண் - ஆசார மில்லாதவனிடத்தே, உயர்வு - உயர்ச்சி யானது, இல்லை - இலது. ௫

கநசு. ஒழுக்கத்தி னெல்கா ருவோ ரிழுக்கத்தி னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(பரி - ரை) ஒழுக்கத்தின் ஒல்கார் உரவோர் - செய்தற்கருமை நோக்கி ஒழுக்கத்திற் சுருங்கார் மனவலி யுடையார், இழுக்கத்தின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அவ் விழுக்கத்தால் தமக் கிழிகுலமாகிய குற்ற முண்டாமாற்றை அறிந்து, எ - று.

ஒழுக்கத்திற் சுருக்கம் அதனை யுடையார்மே லேற்றப்பட்டது. கொண்ட விரதம் விடாமைபற்றி, உரவோ ரென்றார்.

(தே - ப - ரை)—இழுக்கத்தின் - (ஆசாரத்தினின்றும்) தவறு தலால், ஏதம்-(இழிகுலம் ஆதலாகிய) குற்றம், படுபாக்கு-உண்டா தலை, அறிந்து - தெரிந்து, உரவோர் = மனவலியை யுடையோர், ஒழுக்கத்தின்-ஆசாரத்தில், ஒல்கார்-சுருங்கார். ௬

கநஎ. ஒழுக்கத்தி னெய்துவர் மேன்மை யிழுக்கத்தி னெய்துவ ரெய்தாப் பழி.

(பரி - ரை) ஒழுக்கத்தின் மேன்மை எய்துவர் - எல்லாரும் ஒழுக்கத் தானே மேம்பாட்டை யெய்துவர், இழுக்கத்தின் எய்தாப் பழி எய்துவர்- அதனினின் றிழுக்குதலானே தாம் எய்துதற் குரித்தல்லாத பழியை யெய்து வர், எ-று.

பகைபற்றி அடாப்பழி கூறியவழி அதனையும் இழுக்கம்பற்றி உலகம் அடுக்குமென்று கொள்ளு மாகலின், எய்தாப்பழி யெய்துவ ரென்றார். இவை யைந்து பாட்டானும் ஒழுக்கம் உள்வழிப் படுங் குணமும் இவ்வழிப்படுங் குற்ற மும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஒழுக்கத்தின் - (எல்லாரும்) ஆசாரத்தினால், மேன்மை-மேம்பாட்டை, எய்துவர்-அடைவார்; இழுக்கத்தின் -

* திருக்குறள், ககக.

(அதிலிருந்து) தவறுதலாலே, எய்தாப்பழி-(தாம்) அடைதற்கு உரித்தல்லாத பழியை, எய்துவர்-அடைவர். எ

கநஅ. நன்றிக்கு வித்தாகு நல்லொழுக்கந் தீயொழுக்க மென்று மிடும்பை தரும்.

(பரி - ரை) நல்லொழுக்கம் நன்றிக்கு வித்தாகும் - ஒருவனுக்கு நல்ல வொழுக்கம் அறத்திற்குக் காரணமாய் இருமையினும் இன்பம் பயக்கும்; தீ யொழுக்கம் என்றும் இடும்பை தரும் - தீயவொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரண மாய் இருமையினும் துன்பம் பயக்கும், எ-று.

நன்றிக்கு வித்தாகு மென்றதனால் தீ யொழுக்கம் பாவத்திற்குக் காரண மாதலும், இடும்பைதரு மென்றதனால் நல்லொழுக்கம் இன்பத் தருதலும் பெற் றும், ஒன்று நின்றே ஏனையதை முடிக்கு மாகவின், இதனால் பின்விளைவு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நல் ஒழுக்கம் - (ஒருவனுக்கு) நல்ல ஆசார மானது, நன்றிக்கு-அறத்துக்கு, வித்து ஆகும்-காரணமாய் (இரு மைகளிலும்) இன்பத்தைத் தரும்; தீ ஒழுக்கம்-தீய ஆசாரமானது, (பாவத்திற்குக் காரணமாய்), என்றும்-இருமைகளிலும், இடும்பை - துன்பத்தை, தரும்-கொடுக்கும், அ

கநக. ஒழுக்க முடையவர்க் கொல்லாவே தீய வழுக்கியும் வாயாற் சொல்லல்.

(பரி-ரை) வழுக்கியும் தீய வாயால் சொல்ல - மறந்துந் தீய சொற்களைத் தம் வாயாற் சொல்லுந் தொழில்கள், ஒழுக்க முடையவர்க்கு ஒல்லா - ஒழுக்க முடையவர்க்கு முடியா, எ-று.

தீய சொற்களாவன-பிறர்க்குத் தீங்கு பயக்கும் பொய்முதலியனவும், வருணத்திற்கு உரிய வல்லனவுமாம். அவற்றது பன்மையாற் சொல்லுதற் றொழில் பலவாயின. சொல்ல-சாதியொருமை. சொல் லெனவே அமைந்திரு க்க வாயா லென வேண்டாது கூறினார், நல்ல சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியதன் சிறப்பு முடித்தற்கு - இதனை வடநூலார் தாற்பரிய மென்ப.

(தே - ப - ரை)—வழுக்கியும் - மறந்தும், தீய - தீயசொற் களை, வாயால் சொல்ல - தம் வாயினாற் சொல்லுதல், ஒழுக்கம் உடையவர்க்கு - ஆசார முடையவர்க்கு, ஒல்லா - முடியாவாம். கூ

கசு. உலகத்தோ டொட்ட வொழுகல் பலகற்றுங் கல்லா ரறிவிலா தார்.

(பரி - னா) உலகத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் கல்லார்-உலகத்தோடு பொருந்த வொழுதுதலைக் கல்லாதார், பல கற்றும் அறிவிலாதார்-பல தூல்களையும் கற்ற ராயினும், அறிவிலாதார், எ-று.

உலகத்தோடு பொருந்த வொழுதுதலாவது உயர்ந்தோர் பலரும் ஒழுகிய வாற்றான் ஒழுகுதல். அறநூல் சொல்லியவற்றுள் இக் காலத்திற்கு எலாதன வொழிந்து சொல்லாதன்வற்றுள் ஏற்பன கொண்டு வருதலான் அவையு மடங்க உலகத்தோ டொட்டவென்றும், கல்விக்குப்பயன் அறிவும் அறிவிற்குப் பயன் ஒழுக்கமு மாகவின் அவ்வொழுதுதலைக் கல்லாதார் பலகற்று மறிவிலாதா ரென்றுங் கூறினார். ஒழுதுதலைக் கற்றவாவது அடிப்படுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சொல்லானுஞ் செயலானும் வரு மொழுக்கங்களெல்லாம் ஒருவாற் றற் றெழுத்துக் கூறப்பட்டன.

(தே-ப-ரை)—உலகத்தோடு - உயர்ந்தோ ரோடு, ஒட்ட - பொருந்த, ஒழுகல்-நடத்தலை, கல்லார் - அறியாதார், பல-பல தூல்களையும், கற்றும் - கற்றராயினும், அறிவிலாதார் - அறிவில்லாத ராவார். க0

கரு-ம் அதிகாரம்—பிறனில்விழையாமை

அஃதாவது, காம மயக்கத்தாற் பிறனுடைய இல்லாளை விரும்பாமை இஃது, ஒழுக்க முடையார்மாட்டே கிகழ்வதாகவின், ஒழுக்கமுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கசக. பிறன்பொருளாட் பெட்டொழுகும் பேதைமை ஞாலத் தறம்பொருள் கண்டார்க ணில்.

(பரி - ரை) பிறன் பொருளாட் பெட்டு ஒழுகும் பேதைமை - பிறனுக்குப் பொருளாற் தன்மையை யுடையானைக் காதலித் தொழுகுகின்ற அறியாமை, ஞாலத்து அறம் பொருள் கண்டார்கண் இல் - ஞாலத்தின்கண் அறநூலையும் பொருணூலையும் ஆராய்ந் தறிந்தார் மாட் டில்லை, எ - று.

பிறன் பொருள் - பிறனுடைமை. அறம் பொரு ளென்பன ஆகுபெயர் செவ்வெண்ணின் றெகை தொக்குகின்றது. இன்ப மொன்றையே நோக்கும் இன்பதாலுடையார் இத் தீயொழுக்கத்தையும் * பாகியமென்று கூறுவார்களின், அறம் பொருள் கண்டார்கணில் வென்றார்; எனவே. அப் பேதைமை யுடையார்மாட்டு அறமும் பொருளும் இல்லையென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிறன் - பிறனுக்கு, பொருளாள் - உடைமையாற் தன்மையவளை, பெட்டு - இச்சித்து, ஒழுகும் - நடக்கின்ற, பேதைமை - அறியாமையானது, ஞாலத்து - பூமியின்கண், அறம் -

* பாகியம் - பிறற்குறியது.

அறநூலையும், பொருள் - பொருள்தூலையும், கண்டார்கள் - ஆராய்ந்தறிந்தவரிடத்தே, இல் - இல்லை.

கசஉ. அறன்கடை நின்றருளெல்லாம் பிறன்கடை
நின்றரிற் பேதையா ரில்.

(பரி - ரை) அறன்கடை நின்றருள் எல்லாம் - காமங் காரணமாகப் பாவத் தின்கண் நின்ற ரெல்லாருள்ளும், பிறன்கடை நின்றரின் பேதையார் இல் - பிறனில்லாளைக் காதுவித்து அவன் வாயிற்கட்சென்று நின்றர்போலப் பேதையா ரில்லை, எ - று.

அறத்தி னீக்கப்பட்டமையின், அறன்கடை யென்றார். அறன்கடை நின்ற பெண்வழிச் செல்வாரும் வரைவின் மகளிரோடும் இழிகுல மகளிரோடும் கூடி இன்ப நுகர்வாரும்போல அறமும் பொருளும் இழத்தலேயன்றிப், பிறன்கடை நின்றர் அச்சத்தால் தாங் கருதிய இன்பமும் இழக்கின்றாராகவின், பேதையாரில் லென்றார்; எனவே, இன்பமு. மில்லையென்பதுபெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறன் கடை - (காமங் காரணமாகப்) பாவத்தில், நின்றருள் எல்லாம் - நின்றவ ரெல்லாருள்ளும், பிறன் கடை - பிறனது வாயிலினிடத்தே, நின்றரின் . (அவன் மனையாளை யிச்சித்து) நின்றவர்போல, பேதையர் - மூடர், இல் - இல்லை. ௨

கசங். விளிந்தாரின் வேறல்லர் மன்ற தெளிந்தாரிற்
றீமை புரிந்தொழுகு வார்.

(பரி - ரை) தெளிந்தார் இல் தீமை புரிந்து ஒழுகுவார் - தம்மை ஐயுறுதாரில்லாங்கண்ணே பாவஞ் செய்தலை விரும்பியொழுகுவார், விளிந்தாரின்வேறு அல்லர் மன்ற - உயிருடையரோனும் இறந்தாரோயாவர், எ - று.

அறம் பொரு ளின்பங்கனாகிய பயன் உயி ரெய்தாமையின், விளிந்தாரின் வேறல்ல ரென்றும், அவர் தீமை புரிந்தொழுகுவது இல்லுடையவரது தெளிவு பற்றியாகவின் தெளிந்தாரில் லென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—மன்ற - சிச்சயமாக, தெளிந்தார் - (தம்மை நல்லவரென்று) தெளிந்தவரது, இல் - மனையாளிடத்தே, தீமை - பாவஞ் செய்தலை, புரிந்து - விரும்பி, ஒழுகுவார் - நடப்பவர், (உயிருடையவரா யிருந்தாலும்) விளிந்தாரின் - செத்தவரில்நின்றும், வேறல்லர் - வேறுகார். ௩

கசச. எனைத்துணைய ராயினு மென்றார் தினைத்துணையுந்
தேரான் பிறனில் புகல்.

(பரி - ரை) எனைத்துணையராயினும் என்றும் - எத்துணைப் பெருமையுடையராயினும் ஒருவர்க்கு யாதாய் முடியும், தினைத்துணையும் தேரான் பிறன் இல் புகல் - காமமயக்கத்தால் திணையளவுந் தம் பிழையை யோராது பிறனுடைய இல்லின்கட்புகுதல், எ - று.

இந்திரன்போல எல்லாப் பெருமையு மிழந்து சிறுமை யெய்தல் நோக்கி, என்னு மென்றார். * “என்னீ ரறியாதீர் போல விவைகூறி, னின்னீர வல்ல நெடுந்தகாய்” என்புழிப்போல உயர்த்தற்கட் பன்மை யொருமை மயங்கிற்று. தேரான்பிற னென்பதனைத் தம்மை ஐயுருத பிறனென்றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—தினைத்துணையும் - (காம மயக்கத்தினாலே) திணையளவும் (சிறிதாயினு மென்றபடி), தேரான் - (தம் பிழையை) நினையாமல், பிறன் இல் - பிறனுடைய மனையாளிடத்தே, புகல் - செல்லுதல், எனைத்துணையர் ஆயினும் - எவ்வளவு பெருமையை யுடையவரா யிருக்கினும், என் ஆம் - (அவருக்கு) யாதாய் முடியும்.

கசரு. எளிதென வில்லிறப்பா னெய்துமெஞ் ஞான்றும்
விளியாது நிற்கும் பழி.

(பரி - ரை) எளிது என இல் இறப்பான் - எய்துத லெளிதென்று கருதிப் பின்விளைவு கருதாது பிறனில்லின்க ணிறப்பான், விளியாது எஞ்ஞான்றும் நிற்கும் பழி எய்தும் - மாய்தலின்றி எஞ்ஞான்றும் நிலை நிற்கும் குடிப்பழியினை யெய்தும், எ - று.

இல்லின்கணிதத்தல் - இல்லாள்கண் நெறிகடந்து சேறல்.

(தே - ப - ரை)—எளிது என - (இவனைச் சேர்தல்) எளிதென்று நினைத்து, இல் - (பிறன்) மனையிடத்தே, இறப்பான் - செல்லுவோன், விளியாது - அழியாமல், எ ஞான்றும் - எக்காலமும், நிற்கும் - நிலைநிற்பதாகிய, பழி - (குடிப்) பழியை, எய்தும் - அடைவான்.

ரு

கசக. பகைபாவ மச்சம் பழியென நான்கு
மிகவாவா மில்லிறப்பான் கண்.

(பரி - ரை) இல் இறப்பான்கண் - பிறனில்லாள்கண் நெறிகடந்து செல்வானிடத்து, பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் இகவாவாம் - பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியு மென்னும் இந்நான்கு குற்றமும் ஒருகாலும் நீங்காவாம், எ - று.

* கலித்தொகை; பாலைக்கலி, ௫-ம் பாட்டு.

எனவே, இருமையுமிழத்தல் பெற்றும். இவை யாறுபாட்டானும் பிறனில் விழுவான்கட் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இல் - (பிறன்) மனைவியினிடத்தே, இறப் பான்கண்-செல்லுவோனிடத்து, பகை பாவம் அச்சம் பழி என நான்கும் - பகையும் பாவமும் அச்சமும் குடிப்பழியும் என்னும் இந்நான்கு குற்றங்களும், இகவா ஆம்-(ஒருபோதும்) நீங்காவாம்.

கச௭. அறனியலா னில்வாழ்வா னென்பான் பிறனியலாள்
பெண்மை நயவா தவன்.

(பரி - ரை) அறனியலான் இல்வாழ்வான் என்பான் - அறனாகிய இயல் போடுகூடி இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படுவான், பிறன் இயலாள்பெண்மை நயவாதவன்-பிறனுக் குரிமைபூண்டு அவனுடைய இயல்பின்கண்ணே நிற்பா ளது பெண்டன்மையை விரும்பாதவன், எ-று.

ஆனுருபு ஈண்டு உடனிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. இல்லறஞ் செய்வானென்ப படுவான் அவனே யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அறன் இயலான் - அறமாகிய இயல்போடு கூடி, இல்வாழ்வான் என்பான் - இல்வாழ்வானென்று சொல்லப்படு வான், பிறன் இயலாள் - பிறனுடைய வியல்பிலே (அவனுக்கு உரிமை பூண்டு) நிற்பவளது, பெண்மை-பெண் தன்மையை, நயவா தவன்-விரும்பாதவன்.

௭

கசஅ. பிறன்மனை நோக்காத பேராண்மை சான்றோர்க்
கறனொன்றோ வான்ற வொழுக்கு.

(பரி - ரை) பிறன் மனை நோக்காத பேர் ஆண்மை - பிறன் மனையாளை உட்கொள்ளாத பெரிய ஆண்டகைமை, சான்றோர்க்கு அறன் ஒன்றோ ஆன்ற ஒழுக்கு-சால்புடையார்க்கு அறனுமாம் கிரம்பிய வொழுக்கமுமாம், எ-று.

புறப்பகைகளை அடக்கும் ஆண்மையுடையார்க்கும் உட்பகையாகிய காமம் அடக்குதற்கருமையின், அதனையடக்கிய ஆண்மையைப்பேராண்மையென்றார். ஒன்றோ வென்பது எண்ணிடைச்சொல். செய்தற்கரிய அறனும் ஒழுக்கமும் இதனைச் செய்யாமையே பயக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பிறன்மனை-பிறனது மனையாளை, நோக்காத- உட்கொள்ளாத, பேர் ஆண்மை - பெரிய ஆண்தன்மையானது, சான்றோர்க்கு-(அறிவால்) நிறைந்தோர்க்கு, அறன் ஒன்றோ - தரும மாவதொன்றோ, ஆன்ற ஒழுக்கு-நிறைந்த வொழுக்கமுமாம். அ

கசு. நலக்குரியார் யாரெனினுமநீர் வைப்பிற்

பிறற்குறியா டோடோயா தார்.

(பரி - ரை) நாம நீர் வைப்பின்-அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட உலகத்து, நலக்கு உரியார் யார் எனின் - எல்லா நன்மைகளும் எய்துதற் குரியார் யாவரெனின், பிறற்கு உரியாள் தோள் தோயாதார் - பிற நெருவனுக்கு உரிமையாகியாளுடைய தோளைச் சேராதார், எ-று.

அகலம், ஆழம், பொருளுடைமை முதலியவற்றான் அளவிடப்படாமை யின், நாமநீ ரென்றார். நலத்திற் கென்பது நலக்கெனக் குறைந்து நின்றது. உரிச்சொல் ஈறு திரிந்து நின்றது. * இருமையினும் நன்மை யெய்துவரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நாம நீர்-அச்சந் தருங் கடலாற் சூழப்பட்ட, வைப்பில்-பூமியில், நலத்திற்கு - (எல்லா) நன்மைகளையும் பெறுதற்கு, உரியார் - உரிமையை யுடையார், யார் எனின் - யாவர் எனின், பிறற்கு - பிறனுக்கு, உரியாள் - உரிமையானவளது, தோள்-தோள்களை, தோயாதார்-சேராதவர்.

கசு

கரு. அறன்வரையா னல்ல செயினும் பிறன்வரையாள்

பெண்மை நயவாமை நன்று.

(பரி - ரை) அறன் வரையான் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அறத்தைத் தனக்குரித்தாகச் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், பிறன் வரையான் பெண்மை நயவாமை நன்று-அவனுக்குப் பிறனெல்லைக்க ணிற்பாளது பெண்மையை விரும்பாமை யுண்டாயின், அது நன்று, எ-று.

இக்குணமே மேற்பட்டுத் தோன்று மென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டா னும் பிறனில்விழையாதான்கட் குணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறன்-(ஒருவன்) அறத்தை, வரையான்-(தனக்கு உரியதாக்) கொள்ளாதவனாகி, அல்ல-பாவங்களை, செயினும்-செய்தாலும், (அவனுக்குப்) பிறன் வரையாள் - பிறனெல்லையிலே நிற்பவளது, பெண்மை-பெண்மையை, நயவாமை - விரும்பாமை (உண்டாயின்), நன்று-(அது) நல்லது.

கசு

கசு-ம் அதிகாரம்—பொறையுடைமை

அஃதாவது, காரணம் பற்றியாதல் மடமையானாதல் ஒருவன் தமக்குமிகை செய்வதழித் தாரும் அதனை அவன்கட் செய்யாது பொறுத்தலை யுடைய

* நாம என்றது நாம் எனத் திரிந்து நின்றது.

ராதல். நெறியின்கிய செய்தாரையும் பொறுக்கவேண்டு மென்றற்கு, இது பிறனில் விழையாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கருக. அகழ்வாரைத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை யிகழ்வார்ப் பொறுத்த றலை.

(பரி - ரை) அகழ்வாரைத் தாங்கும் நிலம்போல - தன்னை யகழ்வாரை வீழாமற் றாங்கு நிலம்போல, தம்மை இகழ்வார்ப் பொறுத்தல் தலை - தம்மை அவமதிப்பாரைப் பொறுத்தல் தலையாய வறம், எ - று.

இகழ்தல் - மிகையாயின செய்தலும், சொல்லுதலும்.

(தே - ப - ரை)—அகழ்வாரை - (தன்னைத்) தோண்டுவேர்ரை, தாங்கும் - (வீழாமற்) சுமக்கின்ற, நிலம்போல - பூமிபோல, தம்மை - தங்களை, இகழ்வார - நிந்திப்பவரை, பொறுத்தல் - பொறுத்திருத்தல், தலை - முதன்மையாகிய அறமாம். க

கருஉ. பொறுத்த விறப்பினை யென்று மதனை மறத்த லதனினு நன்று.

(பரி - ரை) என்றும் இறப்பினைப் பொறுத்தல் - பொறை நன்றாகலால், தாமொறுத்தற்கு இயன்ற காலத்தும் பிறர் செய்த மிகையைப் பொறுக்க, அதனை மறத்தல் அதனினும் நன்று - அதனை உட்கொள்ளாது அப்பொழுதே மறத்தல் பெறின் அப் பொறையினும் நன்று, எ - று.

மிகை யென்றது மேற் சொல்லிய இரண்டினையும். பொறுக்குங்காலும் உட்கொள்ளப்படுதலின், மறத்தலை அதனினு நன்றென்றார்.

(தே - ப - ரை)—இறப்பினை - (ஒருவன் செய்த) மிகையை, என்றும் - தன்னாலொறுத்தற்குக் கூடிய காலத்திலேயும், பொறுத்தல் - பொறுக்கக்கடவன்; மறத்தல் - (அதனை நினையாமல் அப்பொழுதே) மறத்தல் (பெறின்), அதனினும் - அப் பொறுமையிலும், நன்று - மிக நல்லது. உ

கருங. இன்மையு ளின்மை விருந்தொரால் வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை.

(பரி - ரை) இன்மையுள் இன்மை விருந்து ஓரால் - ஒருவனுக்கு வறுமையுள் வைத்து வறுமையாவது விருந்தினரை யேற்றுக்கொள்ளாது நீக்குதல், வன்மையுள் வன்மை மடவார்ப் பொறை - அதுபோல வன்மையுள் வைத்து வன்மையாவது அறிவின்மையான் மிகை செய்தாரைப் பொறுத்தல், எ - று.

இஃது எடுத்துக்காட்டுவமை. அறனல்லாத விருந் தொரால் பொருளுடைமை யாகாதவாறுபோல, மடவார்ப் பொறையும் மென்மை யாகாதே வன்மையா மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—இன்மையுள் இன்மை-(ஒருவனுக்கு)வறுமையுள் வறுமையாவது, விருந்து ஓரால் - விருந்தினரை (ஏற்றுக்கொள்ளாமல்) நீக்கு ஒலாம்; (அதுபோல) வன்மையுள் வன்மை - வல்லமையுள் வல்லமையாவது, மடவார் - அறியாமையினாலே தீங்கு செய்தவரை, பொறை - பொறுத்தல்.

கருசு. நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டிற் பொறையுடைமை போற்றி யொழுகப் படும்.

(பரி - ரை) நிறையுடைமை நீங்காமை வேண்டின் - ஒருவன் சால்புடைமை தன்கணின்று நீங்காமை வேண்டுவனாயின், பொறையுடைமை போற்றி ஒழுகப்படும் - அவனாற் பொறையுடைமை தன்கண் அழியாமற் காத்தொழுகப்படும், எ - று.

பொறையுடையாற்கல்லது சால்பில்லை யென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பொறை யுடைமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நிறை உடைமை - (ஒருவன்) நிறைவையுடையனாயிருக்கை, நீங்காமை - (தன்னை விட்டு) நீங்காமையை, வேண்டின் - வேண்டுவனாயின், (அவனால்) பொறை உடைமை - பொறுமை யுடையவனாயிருக்கை, போற்றி - அழியாமற் காத்து, ஒழுகப்படும் - நடக்கப்படும்.

கருடு. ஒறுத்தாரை யொன்றாக வையாரே வைப்பார்
பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து.

(பரி - ரை) ஒறுத்தாரை ஒன்றாக வையார் - பிறன் தமக்குத் தீங்கு செய்தவழிப் பொறுது அவனை யொறுத்தாரை அறிவுடையார் ஒரு பொருளாக மனத்துக் கொள்ளார்; பொறுத்தாரைப் பொன்போல் பொதிந்து வைப்பார் - அதனைப் பொறுத்தாரைப் பொன்போற் பொதிந்து கொள்வர், எ - று.

ஒறுத்தவர் தாமும் அத் தீங்கு செய்தவனோடு டொத்தலின், ஒன்றாக வையா ரென்றார். பொதிந்து வைத்தல் சால்புடைமை பற்றி இடை விடாது கினைத்தல்.

(தே - ப - ரை)—ஒறுத்தாரை - (பிறன் தமக்குத் தீங்கு செய்தவிடத்துப் பொருமல் அவனைத்) தண்டித்தவரை, ஒன்று ஆக - (அறிவுடையோர்) ஒரு பொருளாக, வையார் - மனத்துட் கொள்ளார்; பொறுத்தாரை - (அதனைப்) பொறுத்தவரை, பொன்போல் - பொன்னைப்போல், பொதிந்து - இடைவிடாது, வைப்பார் - மனத்துட் கொள்வார்.

கருகூ. ஒறுத்தார்க் கொருநாளை யின்பம் பொறுத்தார்க்குப்
பொன்றுந் துணையும் புகழ்.

(பரி - ரை) ஒறுத்தார்க்கு ஒருநாளை இன்பம் - தமக்குத் தீங்கு செய்த
வனை பொறுத்தார்க்கு உண்டாவது அவ் கொருநாளை யின்பமே; பொறுத்தார்க்
குப் பொன்றுந் துணையும் புகழ் - அதனைப் பொறுத்தார்க்கு உலகமழியு மள
வும் புகழுண்டாம், எ - று.

ஒருநாளை யின்பம் - அந்நா ளொன்றினும் கருதியது முடித்தே மெனத்
தருக்கியிருக்கும் பொய் யின்பம். ஆதாரமாகிய உலகம் பொன்றப் புகழும்
பொன்று மாகலின், ஏற்புடை யுலகென்னுஞ் சொல் வருவித் துரைக்கப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒறுத்தார்க்கு - (தமக்குத் தீங்கு செய்தவ
னைத்) தண்டித்தவர்க்கு (உண்டாவது), ஒருநாளை இன்பம் - அவ்
கொருநாளை யின்பமே; பொறுத்தார்க்கு - (அதனைப்) பொறுத்த
வர்க்கு, பொன்றும் துணையும் - (உலகம்) அழியுமளவும், புகழ் -
புகழ் (உண்டாம்.)

கருள. திறனல்ல தற்பிறர் செய்யினு நோநொந்
தறனல்ல செய்யாமை நன்று.

(பரி - ரை) திறன் அல்ல தன் பிறர் செய்யினும்-செய்யத்தகாத கொடிய
வற்றைத் தன்கட் பிறர் செய்தாராயினும், நோ நொந்து அறன் அல்ல செய்
யாமை நன்று-அவர்க்கு அதனால் வருந் துன்பத்திற்கு நொந்து தான் அறனல்
லாத செயல்களைச் செய்யாதிருத்தல் ஒருவனுக்கு நன்று, எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை, துன்பத்திற்கு நோதலாவது * “உம்மை—யெரிவாய்
நிரயத்து வீழ்வர்கொல்” என்று பரிதல்.

(தே - ப - ரை)—திறன் அல்ல - செய்யத்தகாத கொடியவை
களை, தன் - தன்னிடத்து, பிறர் - மற்றவர், செய்யினும் - செய்தா
லும், நோ-(அவருக்கும் அதனால் வருவதாகிய) துன்பத்துக்காக,
நொந்து-வருந்தி, அறன் அல்ல - அறமல்லாத செயல்களை, செய்
யாமை-செய்யாதிருத்தல், நன்று-(ஒருவனுக்கு) நல்லதாம். எ

கருஅ. மிகுதியான் மிக்கவை செய்தாரைத் தாந்தந்
தகுதியான் வென்று விடல்.

* “தம்மை யிகழ்ந்தமை தாம்பொறுப்ப தன்றிமற், நெம்மையிகழ்ந்த வினைப்
பயத்தா-லும்மை, யெரிவாய் நிரயத்து வீழ்வர்கொ வென்று, பரிவது உஞ்
சான்றோர் கடன்” நாலடியார்: துறவு.

(பரி - ரை) மிகுதியான் மிக்கமிவை செய்தாரை - மனச் செருக்காற் றங் கட டயவற்றைச் செய்தாரை, தாம் தம் தகுதியான் வென்றுவிடல் - தாம் தம் முடைய பொறையான் வென்று விடுக, எ-று.

தாமும் அவர்கட் டயவற்றைச் செய்து தோலாது பொறையான் அவரின் மேம்பட்டு வெல்க வென்பதாம், இவை நான்கு பாட்டானும் பிறர் செய்தன பொறுத்தல் சொல்லப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மிகுதியால்-மனச் செருக்கினாலே, மிக்கவை- (தம்மிடத்துத்) தீயவைகளை, செய்தாரை-செய்தவரை, தாம் - தாங்கள், தம் தகுதியால் - தமது பொறுமையினாலே, வென்றுவிடல் - வென்றுவிடக்கடவர்.

அ

கருகூ. துறந்தாரிற் றாய்மை யுடைய ரிறந்தார்வா யின்னாச்சொ ணேற்கிற் பவர்.

(பரி - ரை) துறந்தாரின் னாய்மை உடையர் - இல்வாழ்க்கைக்க ணின்றே யும் துறந்தார்போலத் தாய்மை யுடையார், இறந்தார்வாய் இன்னாச் சொல் னோற்கிற்பவர் - நெறியைக் கடந்தார் வாய் இன்னாது சொல்லப் பொறுப்ப வர், எ-று.

தாய்மை-மனமாசின்மை. வாயென வேண்டாது கூறினார், தீய சொற்கள் பயின்றதெனத் தாம் வேண்டியத ணிழிபு முடித்தற்கு.

(தே-ப-ரை)—இறந்தார் - (நல்வழியைக்) கடந்தவரது, வாய்-வாயி லுண்டாகும், இன்னாச்சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை, நோற்கிற்பவர் - பொறுப்பவர், துறந்தாரின் - (இல்வாழ்க்கையிலே யிருந்தும்) துறந்தார்போல, தாய்மை - பரிசுத்த குணத்தை, உடையர் - உடையவராவார்.

கூ

ககூ. உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் பிறர்சொல்லு மின்னாச்சொ ணேற்பாரிற் பின்.

(பரி - ரை) உண்ணாது நோற்பார் பெரியர் - விரதங்களான் ஊனைத் தவிர்ந்து உற்ற நோயைப் பொறுப்பார் எல்லாரினும் பெரியர்; பிறர் சொல்லும் இன் னாச்சொல் நோற்பாரிற் பின் - அவர் பெரியராவது தம்மைப் பிறர் சொல்லும் இன்னாது சொல்லப் பொறுப்பாரிற் பின், எ-று.

பிறர்-அறிவிலாதார். நோலாமைக்கேதுவாகிய இருவகைப்பற்றொடுகின்றே நோற்றலின், இன்னாச்சொணேற்பாரிற் பின்னென்றார். இவை யிரண்டு பாட் டானும் பிறர் மிகைக்கச் சொல்லியன பொறுத்தல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உண்ணாது - (விரதங்களினாலே) உணவை விட்டு, நோற்பார் - (தம்மை அடைந்த நோயைப்) பொறுப்பவர், பெரியர் - (எல்லாரினும்) பெரியவராவார்; (அவர் பெரியவராவது) பிறர் - மற்றவர், சொல்லும் - (தம்மைச்) சொல்லும், இன்னுச் சொல் - வெறுக்கப்படுஞ் சொற்களை, நோற்பாரின்பின் - பொறுப்பவரிற் பின்.

க௦

கள-ம் அதிகாரம்—அழுக்காறுமை

இதனுள் அழுக்கா நென்பது ஒருசொல். அதற்கும் பொருள் * மேலே யுரைத்தாம். அச்சொற் பின்னழுக்காற்றைச் செய்யாமை யென்னும் பொருள் பட எதிர்மறை யாகாரமும் மகாவைகாவிசூதியும்பெற்று அழுக்காறுமை யென நின்றது. இப் பொறுமையும் பொறைக்கு மறுதலையாகவின், இதனை விலக்கு தற்கு இது பொறையுடைமையின் வைக்கப்பட்டது.

ககக ஒழுக்காறுக் கொள்க வெருவன்றன் னெஞ்சத் தழுக்கா நிலாத வியல்பு.

(பரி - ரை) ஒருவன் தன்னெஞ்சத்து அழுக்காறு இல்லாத இயல்பு - ஒரு வன் தன் னெஞ்சத்தின்கண் அழுக்காறென்னுங் குற்ற மில்லாத இயல்பினை, ஒழுக்காறுக் கொள்க - தனக்கோதிய ஒழுக்கநெறியாகக் கொள்க, எ - று.

இயல்பு - அறிவோடு கூடிய தன்மை. அத்தன்மையும் நன்மையத்தலின், ஒழுக்க நெறிபோல உயிரினுமோம்புக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஒருவன் தன் னெஞ்சத்து - ஒருவன் தன் மனத்தின்கண், அழுக்காறு - பொறுமைபாகிய குற்றம், இல்லாத - இல்லாத, இயல்பு - தன்மையை, ஒழுக்கு - தனக்குச் சொல்லப் பட்ட ஒழுக்கத்தினது, ஆறு ஆக - வழியாக, கொள்க - கொள்ளக் கடவன்.

க

ககஉ. விழுப்பேற்றி னஃவொப்ப தில்லையார்மாட்டு

மழுக்காற்றி னன்மை பெறின்.

(பரி - ரை) யார்மாட்டும் அழுக்காற்றின் அன்மை பெறின் - யாவர்மாட் டும் அழுக்காற்றினின்று நீங்குதலை ஒருவன் பெறுமாயின், விழுப்பேற்றின் அஃது ஒப்பது இல்லை - மற்றவன் பெறுஞ் சீரிய பேறுகளுள் அப் பேற்றினை யொப்பதில்லை, எ-று.

அழுக்காறு பகைவர்மாட்டும் ஒழிதற்பாற் நென்பார், யார்மாட்டு மென்றார். அன்மை - வேறாதல் இவையிரண்டு பாட்டானும் அழுக்காற்றின் மையது குணங் கூறப்பட்டது.

* திருக்குறள், ஈடு.

(தே - ப - ரை)—யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், அழுக்காற்றின் - பொருமையில் நின்றும், அன்மை - வேறுதலை, பெறின் - (ஒருவன்) பெறுவானாயின், விழுப்பேற்றின் - (மற்றவன் பெறும்) மேலான பேறுகளுள், அஃது - அப் பேற்றினை, ஒப்பது - ஒத்த பேறு, இல்லை - இலது. ௨

கக௩. அறனாக்கம் வேண்டாதா நென்பான் பிறனாக்கம்
பேணு தழுக்கறுப் பான்.

(பரி - ரை) அறன் ஆக்கம் வேண்டாதான் என்பான் - மறுமைக்கும் இம்மைக்கும் அறமுஞ் செல்வமுமாகிய உறுப்புக்களைத் தனக்கு வேண்டாதா நென்று சொல்லப்படுவான், பிறன் ஆக்கம்பேணுது அழுக்கறுப்பான் - பிறன் செல்வங் கண்டவழி அதற்கு உவவாது அழுக்காற்றைச் செய்வான், எ-று.

அழுக்கறுத்த லெனினும் அழுக்கா நெனினு மொக்கும். அழுக்காறு செய் யின் தனக்கே ஏதமா மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அறன் - (மறுமைக்கு) அறத்தையும், ஆக்கம் - (இம்மைக்குச்) செல்வத்தையும், வேண்டாதான் என்பான் - (தனக்கு) விரும்பாதவனென்று சொல்லப்படுவோன், பிறன் - பிறனது, ஆக்கம் - செல்வத்தை, பேணுது - கண்டவிடத்து) மகிழாமல், அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படுவான். ௩

கக௪. அழுக்காற்றி னல்லவை செய்யா ரிழுக்காற்றி
னேதம் படுபாக் கறிந்து.

(பரி - ரை) அழுக்காற்றின் அல்லவை செய்யார் - அழுக்காறு ஏதுவாக அறனல்லவற்றைச் செய்யார் அறிவுடையார், இழுக்காற்றின் ஏதம் படுபாக்கு அறிந்து - அத் தீநெறியால் தமக்கிருமையினுந் துன்பம் வருதலையறிந்து, எ-று.

அறனல்லவையாவன செல்வம் கல்வி முதலியனவு யார்கட்டிங்கு கினைத்தலும், சொல்லுதலும், செய்தலுமாம்.

(தே - ப - ரை)—இழுக்கு ஆற்றின் - (பொறுமைப்படுவதாகிய) தீய வழியால், ஏதம் - துன்பம், படுபாக்கு-உண்டாதலை, அறிந்து-தெரிந்து, அழுக்காற்றின் - பொருமையால், அல்லவை - அறம் அல்லாதவைகளை, செய்யார் - (அறிவுடையார்) செய்யார்கள். ௪

கக௫. அழுக்கா றுடையார்க் கதுசாலு மொன்றா
வழுக்கியுந் கேடண் பது.

(பரி - ரை) ஒன்றா வழுக்கியும் கேடு ஈன்பது - அழக்காறு பகைவரை யொழிந்துங் கேடு பயப்ப தொன்றாகலின், அழக்காறு உடையார்க்கு அது சாலும் - அவ்வழுக்காறுடையார்க்குப் பகைவர் வேண்டா, கேடு பயத்தற்கு அது தானே யமையும், எ - று.

அதுவே யென்னும் பிரிநில யேகாரம் விகாரத்தாற் றொக்கது.

(தே - ப - ரை)—அழக்காறு - பொருமையானது, ஒன்றா - பகைவரினின்று, வழுக்கியும் - ஒழிந்திருந்தும், கேடு ஈன்பது - கேட்டைத் தருவது; (ஆதலால்), உடையார்க்கு - (அப் பொருமையை) உடையவர்க்கு, (கேட்டைத் தருதற்குப் பகைவர் வேண்டுவ தில்லை) அது - அப் பொருமையே, சாலும் - போதும். ௫

ககசு. கொடுப்ப தழுக்கறுப்பான் சுற்ற முடுப்பது உ முண்பது உ மின்றிக் கெடும்.

(பரி - ரை) கொடுப்பது அழுக்கறுப்பான் சுற்றம் - ஒருவன் பிறர்க்குக் கொடுப்பதன்கண் அழுக்காற்றைச் செய்வானது சுற்றம், உடுப்பதும் உண்பதும் இன்றிக் கெடும் - உடுக்கப்படுவதும் உண்ணப்படுவது மின்றிக் கெடும், எ - று.

கொடுப்பதன்க ணழுக்கறுத்தலாவது கொடுக்கப்படும் பொருள்களைப்பற் றிப் பொருமை செய்தல். சுற்றங் கெடுமெனவே, அவன் கேடு சொல்லாமையே பெறப்பட்டது. பிறர் பேறு பொருமை தன் பேற்றையேயன்றித் தன் சுற்றத் தின் பேற்றையும் இழப்பிக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கொடுப்பது - (ஒருவனால்) பிறர்க்குக்கொடுக் கப்படும் பொருளைக் குறித்து, அழுக்கறுப்பான் - பொருமைப்படு மவனது, சுற்றம் - உறவானது, உடுப்பதும் - உடுக்கும் உடையும், உண்பதும் - உண்ணும் உணவும், இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழியும். ௬

கக௭. அவ்வித் தழுக்கா றுடையாளைச் செய்யவ டவ்வையைக் காட்டி விடும்.

(பரி - ரை) அழக்காறு உடையாளை - பிறராக்கங் கண்டவழிப்பொருமை யுடையாளை, செய்யவன் அவ்வித்துத் தவ்வையைக் காட்டிவிடும் - திருமகன் தானும் பொறுது தன் தவ்வைக்குக் காட்டி நீங்கும், எ - று.

தவ்வை-மூத்தவன். தவ்வையைக்காட்டி யென்பது * “அறிவுடை யந்தண னவளைக் காட்டென்றானே” என்பதுபோல உருபு மயக்கம். மனத்தைக் கோடுவித்து அழக்கா றுடையனானுனை யென்றுரைப்பாரு முளர்.

* கவித்தொகை, மருதம்.—௭.

(தே - ப - ரை)—அழுக்காறு உடையானை - (பிறர் செல்வங் கண்டவிடத்தே) பொருமை யுடையவனை, செய்யவன் - திருமகள், அவ்வித்து - (தானும்) பொருமைப்பட்டி, தவ்வையை - (தன்) தமக் கைக்கு, காட்டினிடம் - காட்டிக் கொடுத்து நீங்குவான். எ

ககஅ. அழுக்கா நெனவொரு பாவி திருச்செற்றுத் தீயுழி யுய்த்து விடும்.

(பரி - ரை) அழுக்காறு என ஒரு பாவி - அழுக்காறென்று சொல்லப் பட்ட ஒப்பில்லாத பாவி, திருச்செற்றுத் தீயுழி உய்த்துவிடும் - தன்னை யுடையானை இம்மைக்கட் செல்வத்தைக் கெடுத்து, மறுமைக்கண் நாகத்திற் செலுத்தி விடும், எ - று.

பண்பிற்குப் பண்பியில்லையேனும், தன்னையாக்கினுனை இருமையுங்கெடுத்தற் கொடுமைபற்றி, அழுக்காற்றினைப் பாவி யென்றார், கொடியானைப் பாவி யென்னும் வழக்குண்மையின். இவை யாறுபாட்டானும் அழுக்கா றுடைமையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அழுக்காறு என ஒரு பாவி - பொருமை யென்று சொல்லப்பட்ட ஒப்பில்லாத பாவியானவன், திருச்செற்று - (தன்னை யுடையவனை இம்மையில் அவனது) செல்வத்தைக் கெடுத்து, தீயுழி உய்த்துவிடும் - (மறுமையில்) நாகத்திற் செலுத்தி விடுவான். அ

ககக. அவ்விய நெஞ்சத்தா னுக்கமுஞ் செவ்வியான் கேடு நினைக்கப் படும்.

(பரி - ரை) அவ்விய நெஞ்சத்தான் ஆக்கமும் - கோட்டத்தினைப் பொருந்திய மனத்தை யுடையவனதாக்கமும், செவ்வியான் கேடும் நினைக்கப்படும் - ஏனைச் செம்மை யுடையவனது கேடும் உளவாயின், அவை ஆராயப்படும், எ - று.

கோட்டம் ஈண் டழுக்காறு. உளவாயி னென்பது எஞ்சினின்றது. ஆக்கக் கேடுகள் கோட்டமுஞ் செம்மையும் ஏதுவாக வருதல் கூடாமையின், அறிவுடையரால் இதற் கேதுவாகிய பழவினை யாதென் றாராயப்படுதலின், நினைக்கப்படுமென்றார்: * “இம்மைச் செய்தன யானறி நல்வினை, யும்மைப் பயன்கொதொருதனி யுழந்தித், திருத்தகு மாமணிக் கொழுந்துடன் போந்தது” என நினைக்கப்பட்டவா றறிக.

(தே - ப - ரை)—அவ்வியம் நெஞ்சத்தான் - பொருமைபுள்ள மனத்தை யுடையவனது, ஆக்கமும் - செல்வமும், செவ்வியான் -

* சிலப்பதிகாரம்: அடைக்கலக்காதை, கக - கூரு.

பொருமை யில்லாத மன்ததை யுடையவனது, கேடும் - வறுமையும், (உண்டானால்) நினைக்கப்படும் - (அவை) ஆராயப்படும். கூ

கஎ௦. அழுக்கற் றகன்றரு மில்லையி னில்லார்
பெருக்கத்திற் றீர்த்நாரு மில்.

(பரி - ரை) அழுக்கற்று அகன்றரும் இல்லை - அழுக்காற்றைச் செய்து பெரியராயினரு மில்லை, அஃது இல்லார் பெருக்கத்தின் தீர்த்நாரும் இல்-அச் செயலிலாதார் பெருக்கத்தி னீங்கினரு மில்லை, எ - று.

இவை யிரண்டு பாட்டானும் கேடு மாக்கமும் வருதற் கேது ஒருங்கு கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அழுக்கற்று - பொருமைப்பட்டு, அகன்ற ரும் - பெருகினவரும், இல்லை - இலர்; அஃது இலார் - அச்செய லில்லாதவருள், பெருக்கத்தின் - பெருக்கத்திலிருந்து, தீர்த்நாரும் - நீங்கினவரும், இல் - இலர். க௦

கஅ-ம் அதிகாரம்—வெண்காமை

அஃதாவது, பிறர்க்குரிய பொருளை வெளவக் கருதாமை. பிற ருடைமை கண்டவழிப் பொருமையேயன்றி அதனைத் தான் வெளவக் கருதுதலுங் குற்ற மென்றற்கு இஃது அழுக்காறுமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஎக. நடுவின்றி நன்பொருள் வெண்கிற் குடிபொன்றிக்
குற்றமு மாங்கே தரும்.

(பரி - ரை) நடுவு இன்றி நல் பொருள் வெண்கின் - பிறர்க்குரியன கோடல் நமக்கு அறன் றென்னும் நடுவுநிலையின் பின் அவர் நன்பொருளை ஒருவன் வெண்குமாயின், குடி பொன்றிக் குற்றமும் ஆங்கே தரும் - அவ் வெண்குதல் அவன் குடியைக் கெடச்செய்து, பல குற்றங்களையும் அப்பொழு தே அவனுக்குக் கொடுக்கும், எ - று.

குடியை வளரச்செய்து பல நன்மையும் பயக்கு மியல்புபற்றி, வெண்கி னென்பார், நன்பொருள் வெண்கி னென்றார். பொன்ற வென்பது பொன்றி யெனத் திரிந்துகின்றது*; செய்தென்பது சொல்லெச்சம்.

* குடிபொன்றிக் குற்றமு மாங்கே தரும், குடிமடிந்து குற்றம் பெருகும், இருணீங்கியின்பம் பயக்கும் என்புழிப் பொன்றுவித்து, மடிவித்து, நீங்குவித்து எனற்பாலன பிறவினைப்பொரு ளுணர்த்தும் விவ்விசுதி தொக்கு, பொன்றி, மடிந்து, நீங்கி என நின்றனவெனக் கொண்டார் தொல்காப்பியச் சூத்திர விருத்திகாரர். இங்ஙனம் வருவனவற்றை வடநூலார் அந்தர்ப்பாவிதணிச் சென்பர்.

(தே - ப - ரை)—நடுவு இன்றி - (பிறர்க்குரிய பொருளைக் கொள்ளாதல் நமக்கு அறமல்லவென்னும்) நடுவு நிலைமை யில்லாமல், நல்பொருள் - (அவா து) நல்லபொருளை, வெஃகின் - (அபகரித்தற்கு) விரும்பின், (அவ் விருப்பு) குடி பொன்றி - (அவன்) குடியைக் கெடுத்து, குற்றமும் - பல குற்றங்களையும், ஆங்கே - அப்போதே, தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

களஉ. படுபயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார்
நடுவன்மை நாணு பவர்.

(பரி - ரை) படு பயன் வெஃகிப் பழிப்படுவ செய்யார் - பிறர் பொருளை வெளவினால் தமக்கு வரும் பயனை விரும்பி அது வெளவுதற்குப் பழியின் கண்ணே படுஞ் செயல்களைச் செய்யார், நடுவு அன்மை நாணுபவர் - நடுவுநிலைமை யன்மையை அஞ்சுபவர், எ - று.

நடுவு - ஒருவன் பொருட்குப் பிறன் உரியனல்ல எனன்னும் நடுவு.

(தே - ப - ரை)—நடுவு அன்மை - (ஒருவன் பொருளுக்குப் பிறன் உரியவன் அல்லனென்னும்) நடுவுநிலை யல்லாமைக்கு, நாணுபவர் - அஞ்சுவோர், (பிறர் பொருளை அபகரிப்பதினாலே), படு பயன் - (தமக்கு) வரும் பயனை, வெஃகி - விரும்பி, பழிப்படுவ - பழியினிடத்தே பொருந்துஞ் செயல்களை, செய்யார் - செய்யார்கள். உ

களங. சிற்றின்பம் வெஃகி யறனல்ல செய்யாரே
மற்றின்பம் வேண்டு பவர்.

(பரி - ரை) சிற்றின்பம் வெஃகி அறனல்ல செய்யார் - பிறர்பால் வெளவிய பொருளால் தாமெய்தும் நிலையில்லாத வின்பத்தை விரும்பி அவர்மாட்டு அறனல்லாத செயல்களைச் செய்யார், மற்றின்பம் வேண்டுபவர் - அறத்தான் வரும் நிலையுடைய வின்பத்தைக் காதலிப்பவர், எ - று.

பாவத்தான் வருதலின் அப்பொழுதே யழியு மென்பார், சிற்றின்ப மென்றார். மற்றையின்பமென்பது மற்றின்பமென கின்றது.

(தே-ப-ரை)—மற்றை இன்பம் - நிலையுடைய பேரின்பத்தை, வேண்டுபவர் - இச்சிப்பவர், சிறு இன்பம் - (பிறரிடத்தே அபகரிக் கப்பட்ட பொருளினாலே தாம் அடைவதாகிய நிலையில்லாத) அற்ப வின்பத்தை, வெஃகி - விரும்பி, அறன் அல்ல - அறமல்லாத செயல்களை, செய்யார் - (அவரிடத்தே) செய்யார்கள்.

கஎசு. இலமென்று வெஃகுதல் செய்யார் புலம்வென்ற
புன்மையில் காட்சி யவர்.

(பரி - ரை) இலம் என்று வெஃகுதல் செய்யார் - யாம் வறிய மென்று
கருதி அது தீர்த்தப்பொருட்டுப் பிறர் பொருளை விரும்புதல் செய்யார், புலம்
வென்ற புன்மையில் காட்சியவர் - ஐம்புலன்களையும் வென்ற குற்ற மில்லாத
காட்சியினை யுடையார், எ-று.

வெல்லுதல்-பாவநெறிக்கட் செல்ல விடாமை. புலம் வென்ற புன்மையில்
காட்சியவர்க்கு வறுமை யின்மையின், வெஃகுதலு மில்லையாயிற்று. புன்மையில்
காட்சி-பொருள்களைத் திரிபின்றி யுணர்தல்.

(தே - ப - ரை)—புலம் வென்ற - ஐம்புலன்களையும் வென்ற,
புன்மையில் - குற்றமில்லாத, காட்சியவர்-அறிவை யுடையவர்; இலம்
என்று - வறியோம் என்று நினைத்து, வெஃகுதல் செய்யார் - அது
தீர்த்தம் பொருட்டுப் பிறர் பொருளை விரும்புதல் செய்யார். ச

கஎரு. அஃகி யகன்ற வறிவென்னும் யார்மாட்டும்
வெஃகி வெறிய செயின்.

(பரி - ரை) அஃகி அகன்ற அறிவு என்னும் - நுண்ணிதாய் எல்லா நூல்
களினுஞ் சென்ற தம்மறிவு என்ன பயத்ததாம், வெஃகி யார்மாட்டும் வெறிய
செயின் - பொருளை விரும்பி யாவார்மாட்டும் அறிவோடு படாத செயல்களை
அறிவுடையார் செய்வாரயின், எ - று.

யார்மாட்டும் வெறிய செய்தலாவது தக்கார்மாட்டும் தகாதார்மாட்டும் இழிக்
தனவும் கடியனவும் முதலியன செய்தல். அறிவிற்குப் பயன் அவை செய்
யாமை யாகவின், அறிவென்னு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—வெஃகி - (பொருளை) விரும்பி, யார் மாட்டும்-
யாவரிடத்தும், வெறிய - அறிவோடு பொருந்தாத செயல்களை,
செயின் - (அறிவுடையோர்) செய்வார் ஆயின், அஃகி - துட்பமான
தாகி, அகன்ற - எல்லா (நூல்களிலும் சென்று) விரிந்த, அறிவு-அறி
வானது, என் ஆம் - என்ன பயனை யுடையதாம். ரு

கஎசு. அருள்வெஃகி யாற்றின்க ணின்றான் பொருள்வெஃகிப்
பொல்லாத சூழக் கெடும்.

(பரி - ரை) அருள் வெஃகி ஆற்றின்கண் டின்றான் - அருளாகிய அற
த்தை விரும்பி அதற்கு வழியாகிய இல்லறத்தின்க ணின்றவன், பொருள் வெஃ
கிப் பொல்லாத சூழக் கெடும் - பிறர் பொருளை யவாவி அதனை வருவிக்குங்
குற்ற நெறிகளை எண்ணக் கெடும், எ-று.

இல்லற நெறியால் அறிவு முதிர்ந்தழி யல்லது துறக்கப் படாமையின், அதனைத் துறவறத்திற்கு ஆறென்றார். கெடுதல் - இரண்டறமுஞ் சேர விழத் தல். சூழ்ந்த துணையானே கெடுமெனவே, செய்தாற் கெடுதல் சொல்லா மையே பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அருள் வெண்கி - அருளாகிய அறத்தை விரும்பி, ஆற்றின்கண் - (இல்லறமாகிய) அதன் வழியிலே, நின் றான் - தங்கினவன், பொருள் வெண்கி - பிறர் பொருளை விரும்பி, பொல்லாத - (அதனை வருவிக்கும்) குற்ற வழிகளை, சூழ - எண்ண, கெடும் - கெடுவான். சு

களஎ. வேண்டற்க வெண்கியா மாக்கம் விளைவயின்
மாண்டற் கரிதாம் பயன்.

(பரி - ரை) வெண்கி ஆம் ஆக்கம் வேண்டற்க - பிறர் பொருளை யவாவிக் கொண்டு அதனு லாகின்ற ஆக்கத்தை விரும்பா தொழிக்; விளைவயின் பயன் மாண்டற்கு அரிதாம் - பின் னனுபவிக்குங்கால் அவ்வாக்கத்தின் பயன் நன் றுத வில்லை ஆகலான், எ - று.

விளை யென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். இவை யேழு பாட்டானும் வெண்குதவின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வெண்கி-(பிறர் பொருளை) விரும்பிக்கொண்டு, ஆம் - (அதனால்) உண்டாகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கத்தை, வேண் டற்க - வேண்டாதிருக்கக்கடவன்; விளைவயின் - (பின்) அனுபவிக்கப்படும்போது, பயன் - (அப் பெருக்கத்தின்) பயன், மாண்டற்கு அரிது ஆம் - நன்றாகுத வில்லை, (ஆதலால்.) எ

களஅ. அஃகாமை செல்வத்திற் கியாதெனின் வெண்காமை
வேண்டும் பிறன்கைப் பொருள்.

(பரி - ரை) செல்வத்திற்கு அஃகாமை யாதெனின் . சுருங்கன் மாலைத் தாகிய செல்வத்திற்குச் சுருங்காமைக் காரணம் யாதென்று ஒருவ னாராயின், பிறன் வேண்டும் கைப்பொருள் வெண்காமை - அது பிறன் வேண்டுங் கைப் பொருளைத் தான் வேண்டாமையாம், எ - று.

அஃகாமை-ஆகுபெயர். வெண்காதான் செல்வம் அஃகாதென்ப தாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—செல்வத்திற்கு - (குறைந்துபோந் தன்மையையுடைய) செல்வத்துக்கு, அஃகாமை - குறையாதிருத்தற்குக் காரணம், யாது எனின் - எதுவென்று (ஒருவன்) ஆராயின், (அது)

பிறன் - மற்றையான், வேண்டும் - விரும்பும், கைப்பொருள் - கைப் பொருளை, வெண்காமை - (தான்) வேண்டாமையாம்.

அ

களக. அறனறிந்து வெண்கா வறிவுடையார்ச் சேருந்
திறனறிந் தாங்கே திரு.

(பரி - ரை) அறன் அறிந்து வெண்கா அறிவுடையார் - இஃது அறனென் றறிந்து பிறர் பொருளை விரும்பாத அறிவுடையாரை, திரு திறன் அறிந்து ஆங்கே சேரும் - திருமகள் தானடைதற்காக் கூற்றினை யறிந்து அக் கூற்றானே சென்றடையும், எ - று.

அடைதற்காங்கூறு காலமும், இடனும், செவ்வியும் முதலாயின. இவை யிரண்டு பாட்டானும் வெண்காமையின் குணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) - அறன் அறிந்து - (இது) அறனென் றறிந்து, வெண்கா - (பிறர் பொருளை) விரும்பாத, அறிவுடையார் - அறி வுடையாரை, திரு - திருமகள், திறன் அறிந்து - (தான் சேர்தற் காம்) திறத்தை அறிந்து, அங்கே - அத் திறத்தினுலே, சேரும் - சேர்வாள்.

க

கஅ௦. இறலீனு மெண்ணுது வெண்கின் விறலீனும்
வேண்டாமை யென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி - ரை) எண்ணுது வெண்கின் இறல் ஈனும் - பின் விளைவ தறியாது ஒருவன் பிறன் பொருளை வெளவக் கருதின் அக்கருத்து அவனுக்கிறுதியைப் பயக்கும்; வேண்டாமை என்னும் செருக்கு விறல் ஈனும் - அப்பொருளை வேண்டாமை யென்னுஞ் செல்வம் வெற்றியைப் பயக்கும், எ - று.

பகையும் பாவமும் பெருக்கலின் இறலீனு மென்றும், அப்பொருளை வேண்டி உழல்வோர் யாவரையுங் கீழ்ப்படுத்தலின் விறலீனு மென்றங் கூறி னார். செருக்கு - ஆகுபெயர். இதனால் அவ் விருமையும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) - எண்ணுது - (ஒருவன் பின் விளைவதை) எண் னுமல், வெண்கின் - (பிறன் பொருளை) விரும்புவானுபின், (அவ் விருப்பம்) இறல் - அழிவை, ஈனும் - (அவனுக்குத்) தரும், வேண் டாமை என்னும் செருக்கு - (அப் பொருளை) விரும்பாமை யென் னுஞ் செல்வமானது, விறல் - வெற்றியை, ஈனும் - தரும்.

க௦

கக-ம் அதிகாரம் - புறங்கூறமை

அஃதாவது, காணதவழிப் பிறரை யிகழ்ந் துரையாமை. மொழிக் குற்றம் மனக்குற்ற மடியாக வருதலான், இஃது அமூக்காறமை வெண்காமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஅக. அறங்கூரு னல்ல செயினு மொருவன்
புறங்கூரு னென்ற ஶினிது.

(பரி - ரை) ஒருவன் அறம் கூருன் அல்ல செயினும் - ஒருவன் அற
னென்று சொல்லுவதுஞ் செய்யாது பாவங்களைச் செய்யுமாயினும், புறங்
கூருன் என்றல் இனிது - பிறனைப் புறங்கூரு னென்று உலகத்தாராற் சொல்
லப்படுதல் நன்று, எ - று.

புறங் கூருமை அக் குற்றங்களா னிழிக்கப்படாது மேற்பட்டுத் தோன்று
மென்பதாம். இதனால் அவ் வறத்தினது நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே-ப-ரை)—ஒருவன் அறம் கூருன் - ஒருவன் அறனென்று
சொல்லுவதுஞ் செய்யானாகி, அல்ல - அறன் அல்லாதவைகளை
(பாவங்களை), செயினும் - செய்தாலும், புறங்கூருன் - (பிறனைக்
காணாதவிடத்தே) இகழ்ந்து பேசான், என்றல்-என்று (உலகத்
தோராலே) சொல்லப்படுதல், இனிது-நல்லது. க

கஅஉ. அறனழிஇ யல்லவை செய்தலிற் றீதே
புறனழிஇப் பொய்த்து நகை.

(பரி - ரை) அறன் அழிஇ அல்லவை செய்தலின் தீது - அறனென்ப
தொன் நிலையென அழித்துச் சொல்லி அதன்மேற் பாவங்களைச் செய்தலி
னுந் தீமை யுடைத்து, புறன் அழிஇப் பொய்த்து நகை-ஒருவனைக் காணாத
வழி இகழ்ந்துரையால் அழித்துச் சொல்லிக் கண்டவழி அவனோடு பொய்த்து
நகுதல், எ - று.

உறழ்ச்சி நிரனிறை வகையாற் கொள்க. அழித்தல்-ஒளியைக் கோறல்.

(தே - ப - ரை)—புறன் அழிஇ - ஒருவனைக் காணாதவிடத்
திகழ்ந்து பேசி, பொய்த்து நகை-(கண்டவிடத்தவனோடு) பொய்த்து
மகிழ்தல், அறன் அழிஅ-அறனென்பதொன்றில்லையென அழித்துப்
பேசி, அல்லவை செய்தலின் - (அதன்மேல்) பாவங்களைச் செய்தலி
னும், தீதே-தீமை யுடையதே. உ

கஅங. புறங்கூறிப் பொய்த்துயிர் வாழ்தலிற் சாத
லறங்கூறு மாக்கந் தரும்.

(பரி - ரை) புறங்கூறிப் பொய்த்து உயிர் வாழ்தலின் - பிறனைக் காணாத
வழி இகழ்ந் துரைத்துக் கண்டவழி அவற் கினியனாகப் பொய்த்து ஒருவ னுயிர்
வாழ்தலின், சாதல் அறம் கூறும் ஆக்கம் தரும் - அது செய்யாது சாதல் அவ
னுக்கு அறநூல்கள் சொல்லும் ஆக்கத்தைக் கொடுக்கும், எ - று.

பின் புறங்கூறிப் பொய்த்த லொழிதலின், சாதல் ஆக்கந்தரு மென்றார். ஆக்கம் அஃதொழிந்தார் மறுமைக்க ணெய்தும் பயன். அறம் - ஆகுபெயர், *தரு மென்பது இடவழுவமைதி.

(தே - ப - ரை)—புறங்கூறி - பிறனைக்காணாதவிடத்தே இகழ்ந்து பேசி, பொய்த்து - கண்டவிடத்தே அவனைப் புகழ்ந்து உயிர் வாழ்தலின் - (ஒருவன்) உயிர் வாழ்தலினும், சாதல் - (அது செய்பாமல்) உயிரிதெல், (அவனுக்கு) அறம்கூறும் - தரும நூல்களினாலே சொல்லப்பட்ட, ஆக்கம் தரும் - பயனைத் தரும். ௩

கஅச. கண்ணின்று கண்ணறச் சொல்லினுஞ் சொல்லற்க முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல்.

(பரி - ரை) கண் நின்று கண் அறச் சொல்லினும் - ஒருவ னெதிரே நின்று கண்ணோட்டமறச் சொன்னானுயினும், முன் இன்று பின் நோக்காச் சொல் சொல்லற்க - அவனெதிரின்றிப் பின்வருங்குற்றத்தை நோக்காத சொல்லச் சொல்லாதொழிக, எ - று.

பின் ஆகுபெயர். † சொல்வான் நெருழில் சொன்மேலேற்றப்பட்டது. இவை மூன்று பாட்டானும் புறங்கூற்றினது கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கண்ணின்று - (ஒருவனை) எதிரே நின்று, கண் அற - தாட்சிணிய மில்லாமல், சொல்லினும் - சொன்னாலும், முன் இன்று - (அவன்) எதிரே இல்லாமல், பின் நோக்காச் சொல் - பின்வருங் குற்றத்தை நோக்காத சொல்லை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவன். ௪

கஅரு. அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தா னன்மை புறஞ்சொல்லும் புன்மையாற் காணப் படும்.

(பரி - ரை) † அறம்சொல்லும் நெஞ்சத்தான் அன்மை. புறஞ்சொல்லுவா னொருவன் அறனை நன்றென்று சொல்லினும், அது தன் மனத்தானாய்ச் சொல்லுகின்றனல்ல னென்பது, புறஞ்சொல்லும் புன்மையால் காணப்படும் -

* தொல்காப்பியத்துக் கிளவியாக்கத்தில், “அவற்றுள், தருசொல் வரு சொல்லாயிரு கிளவியுந், தன்மை முன்னிலையாய் ரிடத்த.” என்னுஞ் சூத்திரத்திற்கு மாறாக ஈண்டுப் படர்க்கை யிடத்திற்கு வந்தமையின், இடவழுவமைதியாயிற்று.

முன்னின்று பின்னோக்காச் சொல். இது ஒரு பொருளின் வினை மற்றொரு பொருளின் வினையானது. பிரயோகவிவேகம், திங்ஙப்படலம், “மருனறு காரணம்” என்னும் கச - ம் பாட்டிற் காண்க.

† அறஞ்சொல்லு நெஞ்சத்தான் என்பதனை நெஞ்சோ டறஞ்சொல்வா னென விசுவாசி பிரித்துக் கூட்டுவர் பிரயோகவிவேக நூலார்.

அவன் புறஞ்சொல்லுதற்குக் காரணமான மனப்புன்மையானே அறியப் படும், எ - று.

மனந் தீதாகலின், அச்சொற் கொள்ளப்படா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(புறங்கூறுவோனொருவன் அறம் நன்றென்று வாயினாலே சொல்லினும்) அறம் சொல்லும் - அறத்தை அப்படிச் சொல்லுதற்கு ஏற்ற, நெஞ்சத்தான் அன்மை - மனத்தையுடையவ னல்லாதவனா யிருக்கையானது, புறம் சொல்லும் - அப் புறங்கூறு தற்குக் காரணமாகிய, புன்மையால் - (மனப்) புன்மையாலே, காணப் படும் - (அறிவுடையோரால்) அறியப்படும். ௫

கஅக. பிறன்பழி கூறுவான் தன்பழி புள்ளுந்
திறன்றெரிந்து கூறப் படும்.

(பரி - ரை) பிறன் பழி கூறுவான் - பிறனொருவன் பழியை அவன்புறத் துக்கூறுமவன், தன் பழிபுள்ளும் திறன் தெரிந்து கூறப்படும் - தன் பழி பல வற்றுள்ளும் உளையுந் திறமுடையவற்றைத் தெரிந்து அவனாற் கூறப் படும், எ - று.

புறத்தென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றும். இது வருகின்றவற்றிற்கு மொக் கும். திறன்-ஆகுபெயர். தன்னைப் புறங்கூறியவாறு கேட்டான் அக் கூறியாற்ற் அவ்வளவன்றி அவ னிறந்துபட்டு உளையுந் திறத்தனவாகிய பழிகளை நாடி எதிரே கூறுமாகலின், திறன்றெரிந்து கூறப்படு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—பிறன் பழி - பிறனொருவனது பழியை, கூறு வான் - (அவனைக் காணாதவிடத்தே) சொல்லுவோன், தன் பழிபுள் ளும் - தனது (பல) பழிகளுள்ளும், திறன் - (வருந்தும்) வித முடையவைகளை, தெரிந்து - ஆராய்ந்து, கூறப்படும் - (அவனாலே) சொல்லப்படுவான். ௬

கஅஎ. பகச்சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் நகச்சொல்லி
நட்பாட நேற்று தவர்.

(பரி - ரை) பகச் சொல்லிக் கேளிர்ப் பிரிப்பர் - தம்மை விட்டு நீங்குமாற் றுற் புறங்கூறித் தக்கேளிரையும் பிரியப்பண்ணுவர், நகச்சொல்லி நட்பாடல் தேற்றாதவர் - கூடி மகிழுமாறு இனியசொற்களைச் சொல்லி அயலாரோடு நட்பாடலை அறியாதார், எ - று.

சிறப்பும்மைவிகாரத்தாற்றொக்கது. கேளிரையும் பிரிப்பொன்றகருத்தான், அயலாரோடு மென்பது வருவித் துரைக்கப்பட்டது. அறிதல்-தமக்குறுதியென் றறிதல். * “கடியு-மிடந்தேற்றாள் சேர்ந்தனள் கை” என்புழிப் போலத் தேற்

* கவித்தொகை: மருதம், உஎ.

ருமை தன்வினையாய் நின்றது. புறங் கூறுவார்க்கு யாவரும் பகை யாவரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—நகச் சொல்லி - (கூடி) மகிழும்படி (இனிய சொற்களைச்) சொல்லி, நட்பு ஆடல் - (அயலாரோடு) சினேகஞ் செய்தலை, தேற்றாதவர் - (தமக்கு உறுதி யென்று) அறியாதவர், பகச் சொல்லி - (தம்மை விட்டு) நீங்கும்படி புறங் கூறி, கேளிர் - (தமது) சுற்றத்தாரையும், பிரிப்பர் - பிரியப்பண்ணுவர். எ

கஅஅ. தன்னியார் குற்றமுந் தூற்று மரபினு
ரென்னெகொ லேதிலார் மாட்டு.

(பரி - ரை) தன்னியார் குற்றமும் தூற்றும் மரபினர் - தம்மோடு செறிந்தாரது குற்றத்தையும் அவர் புறத்தத் தூற்று மியல்பினைபுடையார், ஏதிலார் மாட்டு என்னை கொல் - அயலார்மாட்டுச் செய்வது யாதுகொல்லோ! எ - று.

னாற்றுதல்-பலருமறியப் பரப்புதல். அதனிற் கொடியது பிறிதொன்று காணுமையின், என்னெகொ லென்றார். செய்வதென்பது சொல்லெச்சம். என்னர்கொ லென்று பாடமோதி, எவ்வியல்பினராவரென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—தன்னியார் - (தம்மோடு) நெருங்கினவரது, குற்றமும் - குற்றத்தையும், தூற்றும் - (அவரைக் காணாத விடத்தே) பரப்புகின்ற, மரபினர் - இயல்பை யுடையவர், ஏதிலார்மாட்டு-அயலாரிடத்து, என்னெகொல் - யாதுதான் செய்யார். அ

கஅக. அறனோக்கி யாற்றுங்கொல் வையம் புறனோக்கிப்
புன்சொ லுரைப்பான் பொறை.

(பரி - ரை) புறன் நோக்கிப் புன்சொல் உரைப்பான் பொறை - பிறர் நீங்கினவளவு பார்த்து அவர் பழித்துரையை உரைப்பானது உடற்பாரத்தை, வையம் அறன் நோக்கி ஆற்றுங்கொல் - நிலம் இக் கொடியது பொறுத்தலே எனக் கறமாவதெனக் கருதிப் பொறுக்கின்றதுபோலும், எ - று.

எல்லாவற்றையும் பொறுத்தல் இயல்பாயினும், இதுபொறுத்தற்கரிதென்னுங் கருத்தால், அறனோக்கி யாற்றுங்கொ லென்றார். இவை ஐந்துபாட்டானும் புறங்கூறுவார்க் கெய்துங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—புறன்னோக்கி - பிறர் நீங்கின இடம்பார்த்து, புல் சொல் - (அவரது) பழிப்புச் சொல்லை, உரைப்பான் - சொல்லுவோனது, பொறை - (உடற்) பாரத்தை, வையம் - பூமியானது, அறன் நோக்கி - (இக் கொடியதைச் சுமத்தலே எனக்கு) அறமாவதென்று நினைத்து, ஆற்றுங்கொல் - சுமக்கின்றது போலும். க

கக௦. ஏதிலார் குற்றம்போற் றங்குற்றங் காண்கிற்பிற்
நீ துண்டோ மன்னு முயிர்க்கு.

(பரி - ரை) ஏதிலார் குற்றம்போல் தம் குற்றம் காண்கிற்பின் - ஏதிலா
ரைப் புறங் கூறுவார் அதற்கு அவர் குற்றங்காணுமாறுபோலப் புறங்கூறலாகிய
தங்குற்றத்தையுங் காண வல்லராயின், மன்னும் உயிர்க்குத் தீது உண்டோ.
அவர் நிலைபெறுடைய வுயிர்க்கு வருவதொரு துன்பமுண்டோ? எ - று.

நடுவுநின்று ஒப்பக்காண்ட லருமைநோக்கிக் காண்கிற்பி னென்றும், கண்ட
வழி யொழிதலிற் பாவமின்றும் ஆகவே வரும் பிறவிகளினுந் துன்ப மில்லை
யென்பது நோக்கி உயிர்க்குத் தீதுண்டோ வென்றுங் கூறினார். இதனாற் புறங்
கூற் றொழிதற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஏதிலார் குற்றம்போல் - அயலாரது குற்றத்
தைக் காண்பதுபோல், தம் குற்றம்-(அப்புறங் கூறுதலாகிய) தமது
குற்றத்தையும், காண்கிற்பின் - காணமாட்டுவாராயின், மன்னும்
உயிர்க்கு - (அவரது) நிலைபெற்ற உயிர்க்கு, தீது - (வருவதொரு)
துன்பம், உண்டோ - இல்லை.

க௦

உ௦-ம் அதிகாரம்—பயனில சொல்லாமை

அஃதாவது தமக்கும் பிறர்க்கும் அறம் பொருள் இன்பமாகிய பயன்களுள்
ஒன்றும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லாமை. பொய், குறளை, கடுஞ்சொல், பய
னில்சொல் என வாக்கின்க ணிகழும் பாவ நான்கனுள், பொய், குறந்தார்க்கல்லது
ஒருதலையாகக் கடியலாகாமையின், அஃதொழித்து, இல்வாழ்வாராற் கடியப்
படும் ஏனை மூன்றனுள், கடுஞ்சொல் இனியவைகூறலானும், குறளை புறங்கூ
மையானும், விலக்கி, நின்ற பயனில்சொல் இதனான் விலக்குகின்ற ராகவின்,
இது புறங்கூறுமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக. பல்லார் முனியப் பயனில சொல்லுவா
னெல்லாரு மெள்ளப் படும்.

(பரி - ரை) பல்லார் முனியப் பயன் இல சொல்லுவான் - அறிவுடையார்
பலருங் கேட்டு வெறுப்பப் பயனிலவாகிய சொற்களைச் சொல்லுவான், எல்
லாரும் எள்ளப்படும் - எல்லாரானு மிகழப்படும், எ - று.

அறிவுடையார் பலரும் வெறுப்பவே ஒழிந்தாரானும் இகழப் படுதலின்,
எல்லாரு மெள்ளப்படு மென்றார். மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றொக்கது.

(தே - ப - ரை)—பல்லார் - (அறிவுடையோர்) பலரும், முனிய -
(கேட்டு) வெறுக்க, பயன் இல - பய னில்லாத சொற்களை, சொல்லு
வான் - சொல்லுவோன், எல்லாரும் - எல்லாரானும், எள்ளப்படும் -
இகழப்படுவான்.

க

ககூஉ. பயனில பல்லார்முற் சொல்ல நயனில
நட்டார்கட் செய்தலிற் தீது.

(பரி - ரை) பயன் இல பல்லார்முன் சொல்லல் - பயனிலவாகிய சொற்
களை அறிவுடையார் பலாமுன்பே ஒருவன் சொல்லுதல், நயன் இல நட்டார்
கண் செய்தலின் தீது - விருப்ப மிலவாகிய செயல்களைத் தன் னட்டார்மாட்
டுச் செய்தலினும் தீது, எ - று.

விருப்பமில் - வெறுப்பன். இச் சொல் அச் செயலினும் மிக விசுழற்பாடு
பயக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பல்லார் முன் - (அறிவுடையோர்) பலர் முன்
னே, பயன் இல - பய னில்லாத சொற்களை, சொல்லல் - (ஒருவன்)
சொல்லுதலானது, நட்டார்கண் - (தன்) சிநேகரிடத்து, நயன் இல -
விருப்பமில்லாத செயல்களை, 'செய்தலின் - செய்தலினும், தீது-
தீயது, உ

ககூங். நயனில னென்பது சொல்லும் பயனில
பாரித் துரைக்கு முரை.

(பரி - ரை) பயன் இல பாரித்து உரைக்கும் உரை - பலனிலவாகிய
பொருள்களை ஒருவன் விரித் துரைக்கு முரைதானே, நயன் இலன் இன்பது
சொல்லும் - இவன் நீதியில னென்பதனை உரைக்கும், எ - று.

உரையால் இவன் நயனில னென்பதறியலாமென்பார். அதனை உரைமே
லேற்றி உரைசொல்லு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—பயன் இல - பய னில்லாத பொருள்களை,
பாரித்து - விரித்து, உரைக்கும் உரை - (ஒருவன்) சொல்லும்
சொல்லானது, நயன் இலன் என்பது - (இவன்) நீதி யில்லாதவ
னென்பதனை, சொல்லும் - அறிவிக்கும். ங்

ககூச. நயன்சாரா நன்மையி னீக்கும் பயன்சாராப்
பண்பில்சொற் பல்லா ரகத்து.

(பரி - ரை) பயன் சாராப் பண்பு இல் சொல் பல்லார் அகத்து - பயனொடு
படாத பண்பில் சொற்களை ஒருவன் பலரிடைச் சொல்லுமாயின், நயன் சாரா
நன்மையின் நீக்கும் - அவை அவர்மாட்டு நீதியொடு படாவாய், அவனை நற்
குணங்களி னீக்கும், எ - று.

பண்பு இனிமையும் மெய்ம்மையும் முதலாய சொற்குணங்கள். சொல்லு
மாயி னென்பதும், அவர்மாட் டென்பதும், எச்சமாக வருவிக்கப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—பயன் சாரா - பயனோடு பொருந்தாத, பண்பில் சொல் - குணமில்லாத சொற்களை, பல்லார் அகத்து - பலரிடத்தே, (ஒருவன் சொல்லுவானாயின் அவை அவரிடத்தே) நயன் சாரா - நீதியோடு பொருந்தாதவையாகி, நன்மையின் - நற்குணங்கனிவிருந்து, நீக்கும் - (அவனை) நீக்கும்.

ககரு. சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் பயனில
நீர்மை யுடையார் சொலின்.

(பரி - ரை) பயன் இல நீர்மையுடையார் சொலின் பயனிலவாகிய சொற்களை இனிய நீர்மையுடையார் சொல்லுவ ராயின், சீர்மை சிறப்பொடு நீங்கும் - அவரது விழுப்பமும் அதனால் வரும் நன்குமதிக்கற்பாடும் உடனே நீங்கும், ஏ -று.

நீர்மை-நீரின் நன்மை. சொலி னென்பது சொல்லாமையை விளக்கிற்று.

(தே - ப - ரை)—பயன் இல - பயன் இல்லாத சொற்களை, நீர்மை உடையார் - குணத்தன்மையை யுடையவர், சொலின் - சொல்லுவாராயின், சீர்மை - (அவரது) மேம்பாட்டானது, சிறப்பொடு - (அதனால் வரும்) நன்குமதிக்கப்படுதலுடனே, நீங்கும் - (அவரிடத்திருந்து) நீங்கும்.

கககூ. பயனில்சொற் பாராட்டு வாளை மகனெனல்
மக்கட் பதடி யெனல்.

(பரி - ரை) பயன் இல்சொல் பாராட்டுவாளை மகன் எனல் - பயனில்லாத சொற்களைப் பலகாலஞ் சொல்லுவாளை மகனென்று சொல்லற்க, மக்கள் பதடி எனல் - மக்களுட் பதரென்று சொல்லுக, ஏ-று.

அல் விசுதி வியங்கோள், முன் எதிர் மறையினும், பின் உடம்பாட்டினும் வந்தது. அறிவென்னும் உள்ளீ டின்மையின், மக்கட் பதடி யென்றார். இவை ஆறு பாட்டானும் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லாதவின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பயன் இல் சொல் - பயனில்லாத சொற்களை, பாராட்டுவாளை - (பலதரமும்) சொல்லுவோளை, மகன் எனல் - மகனென்று சொல்லாதே, மக்கள் பதடி எனல் - மனிதருக்குள்ளே பதரென்று சொல்லக்கடவாய்.

கக௭. நயனில சொல்லினுஞ் சொல்லுக சான்றோர்
பயனில சொல்லாமை நன்று.

(பரி - ரை) நயன் இல சான்றோர் சொல்லினும் சொல்லுக - நீதி யொடு
படாத சொற்களைச் சான்றோர் சொன்னாராயினும், அஃதமையும்; பயன் இல
சொல்லாமை நன்று - அவர் பயனிலவற்றைச் சொல்லாமை பெறின், அது
நன்று, ஏ - று.

சொல்லினு மெனவே, சொல்லாமை பெறப்பட்டது. நயனிலவற்றினும்
பயனில தீய வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சான்றோர் - அறிவுடையோர், நயன் இல -
நீதிபாடு பொருத்தாத சொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாலும்,
சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; பயன் இல - பயனில்லாத சொற்
களை, சொல்லாமை - சொல்லாமை (பெறின்), நன்று - (அது)
நன்று. எ

ககஅ. அரும்பய னுயு மறிவினார் சொல்லார்
பெரும்பய னில்லாத சொல்.

(பரி - ரை) அரும் பயன் ஆயும் அறிவினார் - அறிதற்கரிய பயன்களை
ஆராயவல்ல அறிவினையுடையார், பெரும்பயன் இல்லாத சொல் சொல்லார் -
மிக்க பயனுடைய வல்லாத சொற்களைச் சொல்லார், ஏ - று.

அறிதற்கரிய பயன்களாவன வீடுபேறும், மேற்கதிச் செலவும் முத
லாயின. பெரும்பய னில்லாத வெனவே, பயன் சிறிதுடையனவும் ஒழிக்கப்
பட்டன.

(தே - ப - ரை)—அரு பயன் - அறிதற்கரிய பயன்களை, ஆயும்-
ஆராயவல்ல, அறிவினார் - அறிவுடையார், பெரு பயன் இல்லாத
சொல் - மிகுந்த பயனில்லாத சொற்களை, சொல்லார் - சொல்லார்
கள். அ

கககூ. பொருடீர்த் தொச்சாந்துஞ் சொல்லார் மருடீர்த்
மாசறு காட்சி யவர்.

(பரி - ரை) பொருள் தீர்ந்த தொச்சாந்தும் சொல்லார் - பயனி னீங்கிய
சொற்களை மறந்துஞ் சொல்லார், மருள் தீர்ந்த மாசு அறு காட்சியவர் - மயக்க
த்தி னீங்கிய தூய அறிவினை யுடையார், ஏ - று.

தூயவறிவு - மெய்யறிவு. மருடீர்த் வென்னும் பெயரெச்சம் காட்சியவ
ரென்னுங் குறிப்புப்பெயர் கொண்டது. இவை மூன்று பாட்டானும் பயனில
சொல்லாமையின் குணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மருள் தீர்த்த - மயக்கத்தில் நீங்கிய, மாசு அறுகுற்றமற்ற (பரிசுத்தமாகிய என்றபடி), காட்சியவர்-அறிவினையுடையோர், பொருள் தீர்த்த - பயனில் நீங்கிய சொற்களை, பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லார் - சொல்லார்கள். கூ

உ௦௦. சொல்லுக சொல்லிற் பயனுடைய சொல்லற்க
சொல்லிற் பயனிலாச் சொல்.

(பரி - ரை) சொல்லின் பயனுடைய சொல்லுக - சொற்களிற் பயனுடைய சொற்களைச் சொல்லுக சொல்லின் பயனிலாச் சொல் சொல்லற்க - சொற்களிற் பயனில்லாத சொற்களைச் சொல்லா தொழிக, எ - று.

சொல்லி நென்பது இருவழியும் மிகையாயினும், சொற்பொருட் பின் வருநிலை யென்னும் அணிநோக்கி வந்தது, * “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும்” என்பது போல. இதனால் சொல்லப்படுவனவும் படாதனவும் கியமிக்கப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—சொல்லில் - சொற்களிலே, பயன் உடைய - பிரயோசனமுடைய சொற்களை, சொல்லுக = சொல்லக்கடவர்; சொல்லில் - சொற்களிலே, பயன் இலாச்சொல் - பிரயோசன மில்லாத சொற்களை, சொல்லற்க - சொல்லாதிருக்கக்கடவர். க௦

உக-ம் அதிகாரம்—தீவினையச்சம்

அஃதாவது, பாவங்களாயின செய்தற்கு அஞ்சுதல். இதனால் மெய்யின்கணிகழும் பாவங்களெல்லாந் தொகுத்து விலக்குகின்ற ராகலின், இது பயனில் சொல்லாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உ௦௧. தீவினையா ரஞ்சார் விழுமியா ரஞ்சவர்
தீவினை யென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி - ரை) தீவினை யென்னும் செருக்கு - தீவினை யென்று சொல்லப் படும் மயக்கத்தை, தீவினையார் அஞ்சார் - முன் செய்த தீவினையுடையார் அஞ்சார், விழுமியார் அஞ்சவர் - அஃதிலராகிய சீரியார் அஞ்சவர், எ - று.

தீவினை யென்னுஞ் செருக்கெனக் + காரியம் காரணமாக உபசரிக்கப்பட்டது. மேற்றொட்டுச் செய்து கைவந்தமையான் அஞ்சா ரென்றும், செய்தறியாமையான் அஞ்சவ ரென்றுங் கூறினார்.

* “வைகலும் வைகல் வரக்கண்டும் மஃதுணரார், வைகலும் வைகலை வைகுமென்றின்புறுவர், வைகலும் வைகற்றம் வாழ்நாண் மேல் வைகுதல், வைகலை வைத்துணராதார்.” நாலடியார்: அறன்வலி யுறுத்தல்.

† காரணங் காரியமாதற்கும். காரியங் காரண மாதற்கும் விதி பிரயோக விவேகம்: திங்ஙுப் படலம், “மருன்று காரணம்” என்னும் கச-ம் பாட்டிற்குக் காண்க.

(தே - ப - ரை)—தீவினை என்னும் செருக்கு - தீவினையென்று சொல்லப்படு மயக்கத்தை, தீவினையார் - (முன்செய்த) தீவினையுடையோர், அஞ்சார் - பயப்பட்டார்; விழுமியார் - (அது இல்லாத) மேலோர், அஞ்சவர் - பயப்படுவர். க

உ௦௨. தீயவை தீய பயத்தலாற் நீயவை
தீயினு மஞ்சப் படும்.

(பரி - ரை) தீயவை தீய பயத்தலால் - தனக்கின்பம் பயத்தலைக் கருதிச் செய்யுந் தீவினைகள் பின் அஃதொழித்துத் துன்பமே பயத்தலான், தீயவை தீயினும் அஞ்சப்படும் - அத்தன்மையவாகிய தீவினைகள் ஒருவனாற் நீயினு மஞ்சப்படும், எ - று.

பிறிதொரு காலத்தும் பிறிதொரு தேயத்தும் பிறிதோ ருடம்பினுஞ் சென்று சுடுதல் தீக்கின்மையின், தீயினு மஞ்சப்படுவதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—தீயவை - (இன்பத்தின்பொருட்டுச்செய்யும்) தீவினைகள், தீய - (பின்பு) துன்பங்களை, பயத்தலால் - தருதலால், தீயவை - (அப்படிப்பட்ட) தீவினைகள், தீயினும் - தீயினும் அதிகமாக, அஞ்சப்படும் - (ஒருவனால்) அஞ்சப்படும். உ

உ௦௩. அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்ப தீய
செறுவார்க்குஞ் செய்யா விடல்.

(பரி - ரை) அறிவினுள் எல்லாம் தலை என்ப - தமக்குறுதி நாமும் அறிவுக ளெல்லாவற்றுள்ளும் தலையாய அறிவென்று சொல்லுவர் நல்லோர், செறுவார்க்கும் தீய செய்யா விடல் - தம்மைச் செறுவார்மாட்டும் தீவினைகளைச் செய்யாது விடுதலை, எ - று.

விடுதற்குக் காரணமாகிய அறிவை விடுத லென்றும், செயத்தக்குழியுஞ் செய்யா தொழியவே தமக்குத் துன்பம் வாராதென உய்த்துணர்தலின் அதனை அறிவினு ளெல்லாந் தலையென்றுங் கூறினார். செய்யா தென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் தீவினைக் கஞ்சவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செறுவார்க்கும் - (தம்மை) வருத்துவோரிடத்தும், தீய - தீவினைகளை, செய்யாவிடல் - செய்யாமல் விடுதலை, அறிவினுள் எல்லாம் - (தமக்கு நன்மை ஆராயப்பட்ட) அறிவுக ளெல்லாவற்றிலும், தலை - முதன்மையாகிய அறிவாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (நல்லோர்). ன

உ௦௪. மறந்தும் பிறன்கேடு சூழற்க சூழி
 னறஞ்சூழஞ் சூழ்ந்தவன் கேடு.

(பரி - ரை) பிறன் கேடு மறந்தும் சூழற்க - ஒருவன் பிறனுக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை மறந்தும் எண்ண தொழிக்; சூழின் சூழ்ந்தவன் கேடு அறம் சூழும்-எண்ணுவனாயின், தனக்குக் கேடு பயக்கும் வினையை அறக்கடவுள் எண்ணும், எ - று.

கேடென்பன ஆகுபெயர். சூழ்கின்றபொழுதே தானு முடன் சூழ்தலின், இவன் பிற்படினும் அறக்கடவுள் முற்படு மென்பது பெறப்பட்டது. அறக் கடவு ளெண்ணுதலாவது அவன் கெடத் தான் நீங்க நினைத்தல். தீவினை எண்ணலு மாகா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பிறன் - (ஒருவன்) பிறனுக்கு, கேடு - கேட்டைத் தரும் வினையை, மறந்தும் - மறந்தாகிலும், சூழற்க - எண்ண திருக்கக்கடவன்; சூழின் - எண்ணுவானாயின், சூழ்ந்தவன் - அவ்வெண்ணினவனுக்கு, கேடு - கேட்டைத் தரும் வினையை, அறம் - அறக்கடவுள், சூழும் - எண்ணும்.

ச

உ௦௫. இலனென்று தீயவை செய்யற்க செய்யி
 னிலனாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(பரி - ரை) இலன் என்று தீயவை செய்யற்க - யான் வறியனென்று கருதி அது தீர்த்தபொருட்டுப் பிறர்க்குத் தீவினையை ஒருவன் செய்யா தொழிக்; செய்யின் பெயர்த்தும் இலன் ஆகும்-செய்வானாயின், பெயர்த்தும் வறியனும், எ - று.

அத் தீவினையாற் பிறவிதோறும் இலனா மென்பதாம். அன் விசுதி முன் தனித் தன்மையினும், பின் படர்க்கை யொருமையினும் வந்தது. தனித்தன்மை * “உளனாவென் னுயிரையுண்டு” என்பதனானு மறிக். மற்று - அசைநிலை. இல மென்று பாட மோதுவாரு முளர். பொருளான் வறியனெனக் கருதித் தீயவை செய்யற்க; செய்யின் அப் பொருளானேயன்றி நற்குண நற்செய்கைகளானும் வறியனா மென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—இலன் என்று - (யான்) வறுமையை யுடையே னென்று நினைத்து, தீயவை - (அது தீர்த்தபொருட்டுத்) தீவினையகளை, செய்யற்க - (ஒருவன் பிறர்க்குச்) செய்யா திருக்கக்கடவன்; செய்யின் - செய்வானாயின், பெயர்த்து - பின்னும், இலன் ஆகும்-வறுமையை யுடையவனாவான்.

ரு

* கலித்தொகை: குறிஞ்சி-உஉ,

உ௦௬. தீப்பால தான்பிறர்கட் செய்யற்க நோய்ப்பால
தன்னை யடல்வேண்டா தான்.

(பரி - ரை) நோய்ப்பால தன்னை அடல் வேண்டாதான் - துன்பஞ் செய்
யுங் கூற்றவாகிய பாவங்கள் தன்னைப் பின்வந்து வருத்துதலை வேண்டாத
வன், தீப்பால தான் பிறர்கண் செய்யற்க - தீமைக் கூற்றவாகிய வினைகளைத்
தான் பிறர்மாட்டுச் செய்யா தொழிக, எ - று

செய்யின், அப் பாவங்க ளுதெல் ஒருதலை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நோய்ப்பால - துன்பஞ் செய்யும் பகுதியை
யுடைய பாவங்கள், தன்னை அடல் வேண்டாதான் - தன்னைப் பின்
வந்து வருத்துதலை விரும்பாதவன், தீப்பால - தீமையாகிய பகுதி
யையுடைய வினைகளை, தான் பிறர்கண் - தான் பிறரிடத்தே, செய்
யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன். ௯

உ௦௭. எனைப்பகை யுற்றரு முய்வர் வினைப்பகை
வீயாது பின்சென் றடும்.

(பரி - ரை) எனைப்பகை உற்றரும் உய்வர் - எத்துனைப் பெரிய பகை
யுடையாரும் அதனை யொருவாற்றாற் றப்புவர்; வினைப்பகை வீயாது பின்
சென்று அடும் - அவ்வாறன்றித் தீவினையாகிய பகை நீங்காது புக்குழிப்
புக்குக் கொல்லும், எ - று.

† “வீயா—துடம்பொடு நின்ற வுயிருமில்லை.” என்புழியும் வீயாமை
நீங்காமைக்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—எனைப்பகை உற்றரும் - எவ்வளவு பெரிய
பகையை யுடையவரும், உய்வர் - (அதனை ஒருவழியினால்) தப்புவார்;
(அப்படியல்லாமல்) வினைப்பகை - தீவினையாகிய பகையானது, வீயா
து - நீங்காமல், பின்சென்று - பின்தொடர்ந்து, அடும் - கொல்லும்.௭

உ௦௮. தீயவை செய்தார் கெடுத னிழறன்னை
வீயா தடியுறைந் தற்று.

(பரி - ரை) தீயவை செய்தார் கெடுதல் - பிறர்க்குத் தீவினைகளைச் செய்
தார் தாங்கெடுதல் எத்தன்மைத்தெனின், கிழல் தன்னை வீயாது அடி உறைந்
தற்று - ஒருவன் கிழல் நெடிதாகப் போயும் அவன்றன்னை விடாது வந்து அடி
யின்கண் தங்கிய தன்மைத்து, எ - று.

இவ் வுவமையைத் தன்காலம் வருந்துணையும் புலனாகாது உயிரைப்பற்றி
கின்று அது வந்துழி உருப்பதாய தீவினையைச் செய்தார் பின் அதனாற் கெடு

† புறநானூறு-௩௬௩.

தற்கு உவமையாக்கி உரைப்பாரு முளர். அஃது உரை அன்றென்பதற்கு அடியுறைந்ததிழறன்னை வியந்தற் றென்னை வியா தடியுரைந்தற்றென்ற பாடமே கரியாயிற்று. மேல் வியாது பின் சென்றடு மென்றார், ஈண்டு அதனை யுவமையான் விளக்கினார்.

(தே - ப - ரை)—தீயவை - தீவினைகளை, செய்தார் - (பிறருக்குச்) செய்தவர், கெடுதல் - (தாம்) கெடுதல், (எத்தன்மைத் தென்றால்) நிழல் - (ஒருவனது) நிழலானது, (நெடுந்தூரம் போயினும்), தன்னை - அவனை, வியாது - விடாது வந்து, அடி - அடியினிடத்தே, உறைந்தது அற்று - தங்கிய தன்மைத்து. அ

உ0க. தன்னைத்தான் காதல னாயி னெனைத்தொன்றுந் துன்னற்க தீவினைப் பால்.

(பரி - ரை) தன்னைத் தான் காதலன் ஆயின் - ஒருவன் தன்னைத் தான் காதல் செய்த லுடையனாயின், தீவினைப்பால் எனைத்து ஒன்றும் துன்னற்க - தீவினையாகிய பகுதி எத்துணையுஞ் சிறியதொன்றாயினும் பிறர்மாட்டுச் செய்யாதொழிக, எ-று.

நல்லினை தீவினையென வினைப்பகுதி இரண்டாகலின் தீவினைப்பாலென்றார். பிறர்மாட்டுச் செய்த தீவினை தன்மாட்டுத் துன்பம் பயத்தல் விளக்கினாகலின், தன்னைத்தான் காதலனாயினென்றார். இவை ஆறுபாட்டானும் பிறர்க்குத் தீவினை செய்யின் தாங் கெடுவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன்னை தான் காதலன் ஆயின் - (ஒருவன்) தன்னைத் தான் விரும்புத லுடையவனானால், தீவினைப்பால் - தீவினையாகிய பிரிவினாள், எனைத்து ஒன்றும் - எவ்வளவு சிறிய தொன்றையாயினும், துன்னற்க - (பிறரிடத்தே) செய்யாதிருக்கக்கடவன். கூ

உக0. அருங்கேட னென்ப தறிக மருங்கோடித் தீவினை செய்யா னெனின்.

(பரி - ரை) மருங்கு ஓடித் தீவினை செய்யான் எனின் - ஒருவன் செந்நெறிக்கட் செல்லாது கொடுநெறிக்கட் சென்று பிறர்மாட்டுத் தீவினைகளைச் செய்யானாயின், அருங்கேடன் என்பது அறிக - அவனை அரிதாகிய கேட்டையுடைய னென்ப தறிக, எ-று.

அருமை - இன்மை. * அருங்கேட னென்பதனை † “சென்று சேர் கல்லாப்புள்ள புள்ளி லென்றாழ் வியன்குளம்” என்பதுபோலக் கொள்க. ஓடி-

* அருங்கேடன் என்பதனைக் கேடரிய னென விசுவாமிதிரர் பிரயோக விவேக நூலார்.

† அகநானூறு - சஉ.

யென்னும் வினையெச்சம் செய்யானென்னும் எதிர்மறைவினையுட் செய்த லோடு முடிந்தது. இதனால் தீவினை செய்யாதவன் கேடில நென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மருங்கு ஓடி - (ஒருவன்) நல்ல வழியிற்போ காமல் கெட்ட வழியிற் போய், தீவினை - தீவினைகளை, செய்யான் எனின் - (பிறரிடத்தே) செய்யானாயின், அருங்கேடன் என்பது - (அவன்) கேட்டை அருமையாக வுடையவ நென்பதை (கேட்டை யுடையவ னல்லன் என்றபடி), அறிக - அறியக்கடவர். க0

உஉ-ம் அதிகாரம்—ஒப்புரவறிதல்

அஃதாவது, உலகநடையினை யறிந்து செய்தல். உலகநடை வேதநடை போல அறநூல்களுட் கூறப்படுவதன்றி தாமே யறிந்து செய்யுந் தன்மைத்தாக லின், ஒப்புரவறித லென்றார். மேல் மன மொழி மெய்களால் தவிரத்தருவன கூறினார், இனிச் செய்யத்தருவனவற்றுள் எஞ்சி நின்றன கூறுகின்றாராக லின், இது தீவினையச்சத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. கைம்மாறு வேண்டா கடப்பாடு மாரிமாட்

டென்றாற்றுங் கொல்லோ வுலகு.

(பர் - ரை) மாரிமாட்டு உலகு என் ஆற்றும் - தமக்கு நீருதவுகின்ற மேகங் களினிடத்து உயிர்கள் என்ன கைம்மாறு செய்யாநின்றன? கடப்பாடு கைம் மாறு வேண்டா - ஆகலான், அம் மேகங்கள் போல்வார் செய்யும் ஒப்புரவுகளும் கைம்மாறு நோக்குவனவல்ல, எ - று.

என்றாற்றுமென்ற வினா யாதாமாற்றுவென்பது தோன்ற கிற்றலின், அது வருவித் துரைக்கப்படும். தவிருந்தன்மைய வல்லவென்பது கடப்பாடென்னும் பெயரானே பெறப்பட்டது. செய்வாரது வேண்டாமையைச் செய்யப்படுவன மே லேற்றினார்.

(தே - ப - ரை)—உலகு - உயிர்களானவை, மாரிமாட்டு - (தம க்கு நீருதவுகின்ற) மேகங்களிடத்து, என் - என்ன பிரதியுபகா ரத்தை, ஆற்றும் - செய்து வருகின்றன (ஒன்றும்செய்கின்றன வில்லை யென்றபடி;) (ஆதலால்) கடப்பாடு - (அம் மேகங்கள் போல்வார் செய்யும்) உபகாரங்களும், கைம்மாறு - பிரதியுபகாரங்களை, வேண் டா - விரும்புவன அல்ல. க

உகஉ. தாளாற்றித் தந்த பொருளெல்லாந் தக்கார்க்கு
வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு.

(பரி - ரை) தக்கார்க்கு - தகுதியுடையார்க்காயின், தாள் ஆற்றித் தந்த பொருள் எல்லாம்-முயற்சிச்செய்து ஈட்டிய பொருண்முழுதும், வேளாண்மை செய்தற் பொருட்டு - ஒப்புரவு செய்தற் பயத்தவாம், எ - று.

பிறர் குதவாதார்போலத் தாமே உண்டற்பொருட்டும், வைத்திழத்தற் பொருட்டு மன்றென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவார்க்கு ஆயின், தாள் ஆற்றி - முயற்சி செய்து, தக்க-சம்பாதிக்கப்பட்ட, பொருள் எல்லாம் - பொருள் முழுவதும், வேளாண்மை - உபகாரத்தை, செய்தல் பொருட்டு - செய்தலாகிய பயனுடையனவாம். உ

உகங. புத்தே ஞலகத்து மீண்டும் பெறலரிதே
யொப்புரவி னல்ல பிற.

(பரி - ரை) புத்தேன் உலகத்தும் ஈண்டும் - தேவருலகத்தும் இவ்வுலகத்தும், ஒப்புரவின் நல்ல பிற பெறல் அரிது - ஒப்புரவுபோல நல்லன பிறசெயல் களைப் பெறுத லரிது, எ - று.

ஈவாரும் ஏற்பாரு மின்றி எல்லாரும் ஒருதன்மைய ராதலின், புத்தேனலகத்து அரிதாயிற்று; யாவார்க்குமொப்பது இதுபோற் பிறிதொன்றின்மையின், இவ்வுலகத்து அரிதாயிற்று. பெற்றற்கரிதென்று பாடமோதிப் பெறுதற்குக் காரணம் அரிதென் றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒப்புரவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—புத்தேன் உலகத்தும் - தேவ ருலகத்திலும், ஈண்டும் - இவ்வுலகத்திலும், ஒப்புரவின் - உபகாரம் போல, நல்ல - நல்லவையாகிய, பிற - வேறுசெயல்களை, பெறல்-பெறுதல், அரிது - அரிதாம். டு

உகச. ஒத்த தறிவா னுயிர்வாழ்வான் மற்றையான்
செத்தாருள் வைக்கப் படும்.

(பரி - ரை) உயிர் வாழ்வான் ஒத்தது அறிவான் - உயிரோடு கூடி வாழ்வா னவான் உலகநடையினை யறிந்து செய்வான்; மற்றையான் செத்தாருள் வைக்கப்படும் - அஃதறிந்து செய்யாதவன், உயிருடையனையாயினும், செத்தாருள் ஒருவனாகக் கருதப்படும், எ - று.

உயிரின் அறிவுஞ் செயலும் காணாமையின், செத்தாருள் வைக்கப்படு மென்றார். இதனால் உலகநடைவழு வேதநடைவழுப்போலத் தீர்திறன் உடைத் தன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒத்தது அறிவான் - உலகநடையை அறிந்து செய்பவன், உயிர் வாழ்வான் - உயிரோடு கூடி வாழ்பவனாவான்,

மற்றையான் - அதனை அறிந்து செய்யாதவன், (உயிருடையவனாயிருந்தாலும்) செத்தாருள்-இறந்தவர்களில், வைக்கப்படும் - (ஒருவனாக) வைக்கப்படுவான் (நினைக்கப்படுவா னென்றபடி.) ச

உகரு. ஊருணி நீர்நிறைந் தற்றே யுலகவாம்

பேரறி வாளன் றிரு.

(பரி - ரை) உலகு அவாம் பேர் அறிவு ஆளன் திரு - உலக நடையை விரும்பிச் செய்யும் பெரிய அறிவினை யுடையவனது செல்வம், ஊருணி நீர்நிறைந்தற்று - ஊரின் வாழ்வார் தண்ணீ ருண்ணுங் குளம் நீர் நிறைந்தாற்போலும், எ - று.

நிறைத லென்னும் இடத்து கிகழ் பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. பாழ் போகாது நெடிது தின்று எல்லார்க்கும் வேண்டுவன தப்பா துதவு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உலகு - உலக நடையை, அவாம் - விரும்பிச் செய்யும், பேர் அறிவு ஆளன் - பெரிய அறிவினை யுடையவனது, திரு - செல்வம், ஊருணி - ஊரில் வாழ்வார் நீருண்ணுங் குளமானது, நீர் நிறைந்தது அற்று - நீரினால் நிறைந்ததுபோலும். ரு

உகசு. பயன்மா முள்ளூர்ப் பழுத்தற்றாற் செல்வ

நயனுடை யான்கட் படின்.

(பரி - ரை) செல்வம் நயனுடையான் கண் படின் - செல்வம் ஒப்புரவு செய்வான்கண்ணே படுமாயின், பயன் மாம் ஊர் உள் பழுத்தற்று - அது பயன்படு மாம் ஊர் நடுவே பழுத்தாற்போலும், எ - று.

உலகநீதி பலவற்றுள்ளும் ஒப்புரவு சிறந்தமையின், அதனையே நயனென்றார். எல்லார்க்கும் எளிதிற் பயன் கொடுக்கு மென்பதாம்.

(தே-ப-ரை)—செல்வம் - செல்வமானது, நயன் உடையான் கண் - உபகாரஞ் செய்பவனிடத்தே, படின் - உண்டாகு மானால் (அவ் வுண்டாதல்), ஊர் உள் - ஊர் நடுவே, மாம் - மாத்திரனிடத்தே, பயன் - பழமானது, பழுத்து அற்று - பழுத்தாற்போலும். சு

உகௌ. மருந்தாகித் தப்பா மாத்தற்றாற் செல்வம்

பெருந்தகை யான்கட் படின்.

(பரி - ரை) செல்வம் பெருந் தகையான்கண் படின் - செல்வம் ஒப்புரவு செய்யும் பெரிய தகைமையை யுடையான்கண்ணே படுமாயின், மருந்தாகித் தப்பா மாத்தற்று - அலிது எல்லா வுறுப்பும் பிணிகட்கு மருந்தாய்த் தப்பாத மூத்தை யொக்கும், எ - று.

தப்புதலாவது கோடற்கு அரிய இடங்களில் சின்ருதல், மறைந்து சின்ருதல், காலத்தான் வேறுபட்டாதல் பயன் படாமை. தன்குறை நோக்காது எல்லார் வருத்தமுந் தீர்க்கு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் கடப்பாட்டாளனுடைய பொருள் பயன்படுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செல்வம் - செல்வமானது, பெருந்தகையான்கண் - (உபகாரஞ் செய்யும்) பெரிய தகைமையை யுடையவனிடத்தே, படின - உண்டாகுமானால், (அச் செல்வமானது) மருந்தாகி - (சமூலமும் வியாதிக்கு) மருந்தாய், தப்பா - தப்பாத், மரத்து அற்று - மரத்தை ஒக்கும். எ

உகஅ. இடனில் பருவத்து மொப்புரவிற் கொல்கார்
கடனறி காட்சி யவர்.

(பரி - ரை) இடன் இல் பருவத்தும் ஒப்புரவிற்கு ஒல்கார் - செல்வஞ்சுருங்கிய காலத்தும் ஒப்புரவு செய்தற்குத் தளரார், கடன் அறி காட்சியவர் - தாஞ் செய்யத் தகுவனவற்றை யறிந்த இயற்கை யறிவுடையார், எ-று.

பிறவெல்லாம் ஒழியினும், இஃது ஒழியா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கடன் - (காம்செய்யத்தகுவனவாகிய) முறைமைகளை, அறி - அறிந்த, காட்சியவர் - இயற்கை யறிவை யுடையவர், இடன் இல் பருவத்தும் - செல்வஞ் சுருங்கிய காலத்தினும், ஒப்புரவிற்கு - உபகாரஞ் செய்வதற்கு, ஒல்கார் - தளரார். அ

உகக. நயனுடையா னல்கூர்ந்தா னாதல் செயுநீர
செய்யா தமைகலா வாறு.

(பரி - ரை) நயன் உடையான் நல்கூர்ந்தான் ஆதல் - ஒப்புரவு செய்தலை யுடையான் நல்கூர்ந்தானாதலாவது, செய்யுநீர செய்யாது அமைகலா ஆறு - தவிராது செய்யுநீர்மையை யுடைய அவ் வொப்புரவுகளைச் செய்யப் பெறாது வருந்துகின்ற வியல்பாம், எ - று.

தான் நுகர்வன நுகரப் பெறுமையன் றென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் வறுமையான் ஒப்புர வொழிதற்பாற்று அன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நயன் உடையான் - உபகாரஞ் செய்தலை யுடையவன், நல்கூர்ந்தான் ஆதல் - வறுமைப்பட்டவ னாகுதலாவது, செய்யும் - (ஒழியாமற்) செய்யும், நீர - தன்மையை யுடைய அவ்வுபகாரங்களை, செய்யாது - செய்யப்பெறாமல், அமைகலா ஆறு - வருந்துகின்ற இயல்பாம். கூ

உஉ௦. ஒப்புரவி னுல்வருங் கேடுனி னஃதொருவன்
விறுக்கோட் டக்க துடைத்து.

(பரி - ரை) ஒப்புரவினால் கேடு வரும் எனின் - ஒப்புரவு செய்தலான் ஒருவனுக்குப் பொருட்கேடு வருமென்பா ருளராயின், அஃது ஒருவன் விறுக்கோள் தக்கது உடைத்து - அக் கேடு தன்னை விறுயினுங் கொள்ளுந் தகுதியை யுடைத்து, எ - று.

தன்னை விறுக்கொள்ளப்படுவதொரு பொரு ளில்லயன்றே இஃ தாயின் அதுவுஞ் செய்யப் படுமென்றது, புகழ் பயத்தல் நோக்கி. இதனால் ஒப்புரவினாற் கேடுவது கேடன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒப்புரவினால் - உபகாரஞ் செய்தலினாலே, கேடு வரும் எனின் - (ஒருவனுக்குப் பொருட்) கேடு வருமென்பவ ருண்டாயின், அஃது - அக்கேடானது, ஒருவன் விறு - ஒருவன் (தன்னை) விறுயினும், கோள் தக்கது உடைத்து - வாங்குந் தகுதி யை யுடையதாம்.

க௦

உந-ம் அதிகாரம்—ஈகை

அஃதாவது, வறியரா யேற்றார்க்கு மாற்றது கொடுத்தல். இது மறுமை நோக்கிய தாகலின், இம்மை நோக்கிய ஒப்புரவறிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உஉ௧. வறியார்க்கொன் றீவதே யீகைமற் றெல்லாங்
குறியெதிர்ப்பை நீர துடைத்து.

(பரி - ரை) வறியார்க்கு ஒன்று ஈவதே ஈகை - ஒருபொருளு மில்லாதார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றைக் கொடுப்பதே பிறர்க்குக் கொடுத்தலாவது; மற்று எல்லாம் குறி எதிர்ப்பை நீரது உடைத்து - அஃதொழிந்த எல்லாக் கொடையும் குறி யெதிர்ப்பைக் கொடுக்கு நீர்மையை யுடைத்து, எ - று.

ஒழிந்த கொடைகளாவன: வறிய ரல்லாதார்க்கு ஒருபயனோக்கிக் கொடுப்பன. குறியெதிர்ப்பையாவது: அளவுகுறித்து வாங்கி அவ் வாங்கியவாறே எதிர் கொடுப்பது. நீரது என்புழி அதுவென்பது பகுதிப்பொருள் விசுதி. பின்னுந் தன்பால் வருதலின், குறியெதிர்ப்பை நீரதுடைத் தென்றார். இதனால் ஈகைய திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வறியார்க்கு - ஒருபொருளுமில்லாதவார்க்கு, ஒன்று - (அவர் வேண்டியது) ஒன்றை, ஈவதே - கொடுத்தலே, ஈகை - (பிறர்க்குக்) கொடுத்தலாகும்; மற்று எல்லாம் - (அது நீங்கலாகிய) எல்லாக் கொடையும், குறி எதிர்ப்பை - குறிக்கப்பட்ட பின் வரும் பயனோடு கூடிய, நீரது - தன்மையை, உடைத்து - உடையதாம்.

க

உஉஉ நல்லா நெண்ணும் கொளறிது மேலுலக
மில்லெனினு மீதலே நன்று.

(பரி -ரை) கொளல் நல் ஆறு எனினும் தீது - ஏற்றல் வீட்டுலகிற்கு நல்ல
நெறி யென்பார் உளராயினும் அது தீது; மேல் உலகம் இல் எனினும் ஈதலே
நன்று - ஈந்தார்க்கு அவ்வுலகெய்துத வில்லையென்பார் உளராயினும் ஈதலே
நன்று, எ -று.

எனினு மென்பது இருவழியும் அங்ஙனங் கூறுவார் இன்மை விளக்கி
கின்றது. பிரிவின யேகாரத்தால் பிற அறங்களின் ஈதல் சிறந்த தென்பது
பெற்றும். நல்லது கூறுவார் தீயதும் உடன் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—கொளல் - இரத்தல், நல் ஆறு எனினும் -
(மேலுலகத்துக்கு) நல்ல வழி யென்பவர் உளராயினும், தீது -
(அது) தீயது; மேல் உலகம் - (கொடுத்தவர்க்கு) அம்மேலுலகத்தை
(அடைதல்); இல் எனினும் - இல்லை யென்பவர் உளராயினும்,
ஈதலே - கொடுத்தலே, நன்று - நலமுடையது. உ

உஉந. இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீதல்
குலனுடையான் கண்ணே யுள.

(பரி -ரை) இலன் என்னும் எவ்வம் உரையாமை - யான் வறியனென்று
இரப்பான் சொல்லும் இளிவாவைத் தான் பிறர்கட் சொல்லாமையும், ஈதல் -
அதனைத் தன்கட் சொன்னார்க்கு மாற்றா தீதலும், உள குலனுடையான் கண்
ணே - இவை யிரண்டு முளவாவன குடிப்பிறந்தான்கண்ணே, எ -று.

மேல்தீ தென்றது ஒழிதற்கும், நன்றென்றது செய்தற்கு முரியவனை
உணர்த்தியவாறு. இனி இலனென்னு மெவ்வ முரையாமை யீத லென்பதற்கு
அவ் விளிவாவை ஒருவன் தனக்குச் சொல்வதற்கு முன்னே அவன் குறிப்
பறிந்து கொடுத்த லெனவும், அதனைப் பின்னும் பிறனொருவன்பாற் சென்று
அவ னுரையா வகையாற் கொடுத்த லெனவும், யான் இது பொழுது பொரு
ளுடையே னல்லேனெனக் கரப்பார் சொல்லும் இளிவாவைச் சொல்லாது
கொடுத்த லெனவும் உரைப்பாரு முளர். அவர் ஈத லென்பதனைப் பொருட்
பன்மை பற்றி வந்த பன்மையாக வுரைப்பார்.

(தே - ப - ரை)—இலன் என்னும் - (யான்) வறியே நென்று
(இரப்பவன்) சொல்லும், எவ்வம் - இழிவை, உரையாமை - (பிற
ரிடத்தே) சொல்லாமையும், (அதனைத் தன்னிடத்தே சொன்னவர்
க்கு) ஈதல். (இல்லை யென்னுமற்) கொடுத்தலும், (ஆகிய இரண்டும்),
குலனுடையான் கண்ணே - நல்ல குடியிற் பிறந்தவனிடத்தே,
உள - உண்டு. ந.

உஉச. இன்னு தீரக்கப் படுத விரந்தவ
ரின்முகங் காணு மளவு.

(பரி - ரை) இரக்கப்படுதல் இன்னுது - இரத்தலேயன்றி இரக்கப் படுத
லும் இனிதன்று. இரந்தவர் இன்முகம் காணும் அளவு - ஒருபொருளை யிரந்த
வர் அது பெற்றதனால் இனிதாகிய அவர் முகங் காணுமளவும், எ - று.

எச்சவும்மையும் முற்றும்மையும் விகாரத்தாற் றெுக்கன. இரக்கப்படுதல்
இரப்பார்க்கு ஈவலென் றிருத்தல். அதனை இன்னு தென்றது * “எல்லா—
மிரப்பார்க் கொன் றீயாமை;” கூடுங்கொல்லோ வென்னும் அச்ச நோக்கி.
எனவே, எல்லாப் பொருளும் ஈதல் வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இரந்தவர் - (ஒரு பொருளை) யாசித்தவர்,
இன் முகம் - (அது பெற்றதனால்) இனிதாகிய (அவர்) முகத்தை,
காணும் அளவு - பார்க்குமளவும், இரக்கப்படுதல் - (இரத்தலே
அன்றி) இரக்கப்படுதலும், இன்னுது - இனிதாகாது. ச

உஉரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பசியாற்ற லப்பசியை
மாற்றுவா ராற்றலிற் பின்.

(பரி - ரை) ஆற்றுவார் ஆற்றல் - பசி ஆற்றல் தவத்தான் வலியார்க்கு வலி
யாவது தம்மையுற்ற பசியைப் பொறுத்தல்; அப்பசியை மாற்றுவார் ஆற்றலின்
பின் - அவ் வலிதான் அங்கனம் பொறுத்தற்கரிய பசியை ஈகையா னெழிப்பா
ரது வலிக்குப் பின், எ-று.

தாரும் பசித்துப் பிறரையும் அது தீர்க்கமாட்டாதா ராற்றலின் தாரும்
பசியாது பிறரையும் அது தீர்ப்பா ராற்றல் நன்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஆற்றுவார் - (தவத்தால்) வல்லவ ராவோ
ருக்கு, ஆற்றல் = வல்லமையாவது, பசி ஆற்றல் - (தம்மை அடை
ந்த) பசியைப் பொறுத்தலாம்; (அவ் வல்லமைதான்), அப் பசியை -
அப்படி பொறுத்தற்கரிய பசியை, மாற்றுவார் - (கொடையினாலே)
நீக்குவோரது, ஆற்றலின் பின் - வல்லமைக்குப் பிற்பட்டது. ரு

உஉசு. அற்றா ரழிபசி தீர்த்த லஃதொருவன்
பெற்றான் பொருள்வைப் புழி.

(பரி - ரை) அற்றார் அழி பசி தீர்த்தல் - வறியாரது யிக்க பசியை அற
னோக்கித் தீர்க்க, பொருள் பெற்றான் ஒருவன் வைப்புழி அஃது - பொருள்

* “கல்லாமை யச்சங் கயவர் தொழிலச்சஞ், சொல்லாமை யுள்ளுமோர்
சோர்வச்ச - மெல்லா, மிரப்பார்க்கொன் றீயாமை யச்ச மரத்தாரியம், மாணுக்
குடிப்பிறந் தார்.” நாலடியார்: குடிப்பிறப்பு.

பெற்ற னெருவன் அதனைத் தனக்குதவ வைக்குமிடம் அவ் வறமாக லான், எ - று.

எல்லா நன்மைகளும் அழிய வருதலின், அழிபசி யென்றார். அறனோக்கி யென்பது எஞ்சி நின்றது. அற்றாழிபசி தீர்த்த பொருள் பின் தனக்கே வந்து உதவு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அற்றார் - வறுபவரது, அழி பசி - மிகுந்த பசியை, தீர்த்தல் - (அறனோக்கித்) தீர்க்கக்கடவன்; அஃது - அவ் வறம், ஒருவன் - (பொருள் பெற்றான்) ஒருவன், வைப்புழி - (அப் பொருளைத் தனக்குதவ) வைக்குமிடம், (ஆதலால்).

உஉஎ. பாத்தூண் மரீஇ யவனைப் பசியென்னுந்
தீப்பிணி தீண்ட லரிது.

(பரி - ரை) பாத்து ஊண் மரீஇயவனை - எஞ்ஞான்றும் பகுத்துண்டல் பயின்றவனை—பசி என்னும் தீப்பிணி தீண்டல் அறிது - பசியென்று சொல் லப்படுந் தீய நோய் தீண்டுதலில்லை, எ-று.

இவ்வுடம்பி னின்று ஞான வொழுக்கங்களை அழித்த அதனால் வரும் உட ம்புகட்டுந் துன்பஞ் செய்தலின், தீப்பிணி யெனப்பட்டது. தனக்கு மருத்த வன் தாளுகலின், பசிப்பிணி நணுகாதென்பதாம். இவை ஆறு பாட்டானும் ஈத லின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பாத்து - (எந்நாளும்) பகுத்து, ஊண் - உண்ணுதல், மரீஇயவனை - பழகியவனை, பசி என்னும் - பசி பெனப்படும், தீப்பிணி - தீய நோய், தீண்டல் அறிது - தீண்டுத லில்லை.

உஉஅ. ஈத்துவக்கு மின்ப மறியாற்கொ றுமுடைமை
வைத்திழக்கும் வன்க ணவர்.

(பரி - ரை) தாம் உடைமை வைத்து இழக்கும் வன்கணவர் - தாமுடைய பொருளை ஈயாது வைத்துப்பின் இழந்துபோம் அருளிலாதார், ஈத்து உவக் கும் இன்பம் அறியார்கொல் - வறியார்க்கு வேண்டியவற்றைக் கொடுத்து அவர் உவத்தலான் அருளுடையா ரெய்தும் இன்பத்தினைக் கண்டறியார் கொல்லோ, எ - று.

உவக்கு மென்பது காரணத்தின்கண் வந்த பெயரெச்சம்; அஃது இன்ப மென்னுங் காரியப்பெயர் கொண்டது. அறிந்தாராயின், தாமும் அவ் விற்பத் தை யெய்துவதல்லது வைத்திழவா ரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—தாம் உடைமை - தங்களுக்குள்ள பொருளை, வைத்து - (கொடாது) வைத்து, இழக்கும் - (பின்னை) இழந்து

விடும், வன்கணவர் - அருளிலாதவர், ஈந்து - (வறியர்க்கு வேண்டிய பொருள்களைக்) கொடுத்து, உவக்கும் - (அவர் மகிழ்தலினால் அருளுடையார்) அடையும், இன்பம் - மகிழ்ச்சியை, அறியார்கொல் - கண்டறியாரோ.

அ

உஉக. இரத்தவி னின்னாது மன்ற நிரப்பிய

தாமே தமிய ருணல்.

(பரி - ரை) நிரப்பிய தாமே தமியர் உணல் - பொருட்குறை நிரப்ப வேண்டி வறியார்க்கு ஈயாது தாமே தனித்துண்டல், இரத்தவின் இன்னாது மன்ற - ஒருவர்க்குப் பிறர்பாற் சென்று இரத்தவினும் இன்னாது ஒருதலையாக, எ - று.

பொருட்குறை நிரப்பலாவது ஒரோ எண்களைக் குறித்து அத்துணை ஈட்டுதலென ஈட்டத்தையே மேற்கொண்டு இவறிக்கூட்டுதல். தனித்தல் - பிறரை யொழித்தல். இரத்தற்குள்ளது அப்பொழுதை யிளிவரவே, பின் நல் குர வில்லை; தமிய ருண்டற்கு அவை யிரண்டு முளவா மாகவின், இரத்தவி னின்னா தென்றார். நிரப்பிய வென்பதற்குத் தேடிய உணவுகளையென்றுரைப் பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை) — நிரப்பிய - (பொருளின் குறைவை) நிறைக்க (வேண்டி), தாமே - தாங்களே, தமியர் - (இரத்தவர்க்குக் கொடாமல்) தனித்தவராகி, உணல் - உண்ணுதலானது, மன்ற - (ஒருவருக்கு) திச்சயமாக, இரத்தவின் - (பிறரிடத்தேபோய்) இரத்தவினும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாம்.

க

உஉ0. சாதவி னின்னாது தில்லை யினிதனாஉ

மீத வியையாக் கடை.

(பரி - ரை) சாதவின் இன்னாது தில்லை - ஒருவற்குச் சாதல்போல இன்னாது ஒன்றில்லை, அதுஉம் சதல் இயையாக் கடை இனிது - அத்தன்மைத்தாகிய சாதலும் வறியார்க்கு ஒன்றிதல் முடியாதவழி இனிது, எ - று.

பிறர்க்குப் பயன்படாத உடற் பொறை நீங்குதலான் இனிதென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஈயாமையின் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) — சாதவின் - (ஒருவனுக்கு) இறத்தல் போல, இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதென்று, தில்லை - இலது; அதுவும் - அப்படிப்பட்ட இறத்தலும், சதல் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தல், இயையாக்கடை - முடியாதவிடத்து, இனிது - இன்பஞ் செய்வதாம்.

க0

உசு-அநீகாரம்—புகழ்

அஃதாவது, இவ்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீராகச் சொல்லப்பட்ட இவ்
வறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப் பயனாகி இவ் வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இற
வாது நிற்குங்கீர்த்தி. இது, பெரும் பான்மையும் ஈதல்பற்றிவருதலின், அதன்
பின் வைக்கப்பட்டது.

உருக. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல

தூதிய மில்லை புயிர்க்கு.

(பரி - ரை) ஈதல் - வறியார்க்குஈக; இசை படவாழ்தல் - அதனால் புக
முண்டாக வாழ்க; அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை - அப் புகழல்லது
மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லை யாகலான், எ - று.

இசைபட வாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மைமுதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே
னும், * “உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று” ஆகலின், ஈதல் சிறந்த தென்
பதற்கு ஞாபகமாக ஈத லென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக் கூறினா
ரேனும் விலங்குயிர்கட் கேலாமையின், மக்க ளுயிர்மே னின்றது.

(தே - ப - ரை)—ஈதல் = (வறியவருக்குக்) கொடுக்கக்கடவர்;
இசைபட - (அதனால்) புகமுண்டாக, வாழ்தல் - வாழக்கடவர்; அது
அல்லது - அப்புகழல்லாமல், உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு, ஊதி
யம் இல்லை - வேறுபயன் இல்லை, (ஆதலால்). க

உருஉ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
நீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

(பரி - ரை) உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் - உலகத்து ஒன்றுரைப்பா
ருரைப்பன வெல்லாம், இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் - வறு
மையான் இரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றை ஈவார்கணிற்கும் புகழாம்
எ - று.

† புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்
பாருரைப்பவை யென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கினையே யெடுத்தாராயினும்,
இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே புரிய செய்யுளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார்
பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதூஉம் பெற்றும். ஈதற் காரணஞ் சிறந்தமை
இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ்
சொல்லுக, புகழ் ஈவார்மே னிற்குமென் றுரைப்பாரு முளர். அது புகழ்து
சிறப்பு நோக்காமை யறிக.

(தே - ப - ரை)—உரைப்பார் - (உலகத்திலே ஒன்றைச்) சொல்
பவரால், உரைப்பவை எல்லாம் - சொல்லப்படும்வைக ளெல்லாம்,
இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்

* புறநானூறு: ௧௮.

† புறநானூறு: ௨௭.

டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே, நிற்கும் புகழ் - நிலைபெற்ற கீர்த்தியாம்.

உ

உஈஈ. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாற்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

(பரி - ரை) ஒன்றா உயர்ந்த புகழ் அல்லால்-தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது, உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல் - உலகத்து இறவாது நிற்பது பிறிதொன் றில்லை, எ - று.

இணையின்றாக வோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிர் உறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பதின்றித் தானே புயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவ தென்பதாம். இனி ஒன்றா வென்பதற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லி நெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாது நிற்பதெனவும் உரைப்பாரு முனர். இவை மூன்று பாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒன்று ஆக - தனக்கு இணை யில்லையாக, உயர்ந்த - ஒங்கிய, புகழ் அல்லால் - கீர்த்தியல்லாமல், உலகத்து - உலகத்தில், பொன்றாது - அழியாமல், நிற்பது - நிலைப்பது, ஒன்று - வேறொன்று, இல் - இல்லை.

ஈ

உஈச. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ஞாலகு.

(பரி - ரை) நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின் - ஒருவன் நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன்றாது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின், புத்தேள் உலகு புலவரைப் போற்றாது - புத்தே ஞாலகம் அவனையல்லது தன்னை யெய்திநின்ற ஞானிகளைப் பேணாது, எ - று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும், புத்தேளுடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின் புலவரைப் போற்றாதென்றார். அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கெய்து தல் † “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசம்பின், வலவ னேவா வான லூர்தி, யெய்துப் வென்பதஞ் செய்வனை முடித்து” எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நிலவரை - (ஒருவன்) பூமியின் எல்லையில், நீள் புகழ் - அழியாது நிற்கும் புகழை, ஆற்றின் - செய்வானாயின், புத்தேள் உலகு-தெய்வலோகமானது (அவனையல்லாமல்), புலவரை- (தன்னை அடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை, போற்றாது - பேணாது. ச

உசு-அதிகாரம்—புகழ்

அஃதாவது, இவ்வாழ்க்கைமுதல் ஈகையீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவ்
வறத்தின் வழுவாதார்க்கு இம்மைப் பயனாகி இவ் வுலகின்கண் நிகழ்ந்து இற
வாது நிற்கும்கீர்த்தி. இது, பெரும் பான்மையும் ஈதல்பற்றிவருதலின், அதன்
பின் வைக்கப்பட்டது.

உஈக. ஈத லிசைபட வாழ்த லதுவல்ல

தூதிய மில்லை யுயிர்க்கு.

(பரி - ரை) ஈதல் - வறியார்க்குஈக; இசை படவாழ்தல் - அதனாற் புக
முண்டாக வாழ்க; அதுவல்லது உயிர்க்கு ஊதியம் இல்லை - அப் புகழல்லது
மக்களுயிர்க்குப் பயன் பிறிதொன்றில்லை யாகலான், எ - று.

இசைபட வாழ்தற்குக் கல்வி, ஆண்மைமுதலிய பிறகாரணங்களும் உளவே
னும், * “உணவின் பிண்ட முண்டி முதற்று” ஆகலின், ஈதல் சிறந்த தென்
பதற்கு ஞாபகமாக ஈத லென்றார். உயிர்க்கென்பது, பொதுப்படக் கூறின
ரேனும் விலங்குயிர்கட் கேலாமையின், மக்க ளுயிர்மே னின்றது.

(தே - ப - ரை)—ஈதல் = (வறியவருக்குக்) கொடுக்கக்கடவர்;
இசைபட - (அதனாற்) புகமுண்டாக, வாழ்தல் - வாழக்கடவர்; அது
அல்லது - அப்புகழல்லாமல், உயிர்க்கு - (மக்கள்) உயிர்க்கு, ஊதி
யம் இல்லை - வேறுபயன் இல்லை, (ஆதலால்). க

உஈஉ. உரைப்பா ருரைப்பவை யெல்லா மிரப்பார்க்கொன்
றீவார்மே னிற்கும் புகழ்.

(பரி - ரை) உரைப்பார் உரைப்பவை எல்லாம் - உலகத்து ஒன்றுரைப்பா
ருரைப்பன வெல்லாம், இரப்பார்க்கு ஒன்று ஈவார்மேல் நிற்கும் புகழ் - வறு
மையான் இரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றை ஈவார்கணிற்ும் புகழாம்
எ - று.

† புகழ்தான் உரையும் பாட்டுமென இருவகைப்படும். அவற்றுள் உரைப்
பாருரைப்பவை யென எல்லார்க்கும் உரிய வழக்கினையே யெடுத்தாராயினும்,
இனம்பற்றிப் புலவர்க்கே புரிய செய்புளுங் கொள்ளப்படும்; படவே, பாடுவார்
பாடுவனவெல்லாம் புகழாமென்பதுஉம் பெற்றும். ஈதற் காரணஞ் சிறந்தமை
இதனுள்ளுங் காண்க. இதனைப் பிறர்மேலும் நிற்குமென்பார் தாமெல்லாஞ்
சொல்லுக, புகழ் ஈவார்மே னிற்குமென் றுரைப்பாரு முளர். அது புகழ்து
சிறப்பு நோக்காமை யறிக.

(தே - ப - ரை)—உரைப்பார் - (உலகத்திலே ஒன்றைச்) சொல்
பவரால், உரைப்பவை எல்லாம் - சொல்லப்படும்வைக ளெல்லாம்,
இரப்பார்க்கு - (வறுமையால்) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - (அவர்வேண்

* புறநானூறு: கஅ.

† புறநானூறு: உஎ.

டியது) ஒன்றை, ஈவார்மேல் - கொடுப்பவரிடத்தே, நிற்கும் புகழ் - நிலைபெற்ற கீர்த்தியாம்.

உ

உஈஈ. ஒன்றா வுலகத் துயர்ந்த புகழல்லாம்
பொன்றாது நிற்பதொன் றில்.

(பரி - ரை) ஒன்றா உயர்ந்த புகழ் அல்லால்-தனக்கு இணையின்றாக வோங்கிய புகழல்லது, உலகத்துப் பொன்றாது நிற்பது ஒன்று இல் - உலகத்து இறவாது நிற்பது பிறிதொன் றில்லை, எ - று.

இணையின்றாக வோங்குதலாவது கொடுத்தற்கரிய உயிர் உறுப்புப்பொருள்களைக் கொடுத்தமைபற்றி வருதலால் தன்னோடொப்பதின்றித் தானே யுயர்தல். அத்தன்மைத்தாகிய புகழே செய்யப்படுவ தென்பதாம். இனி ஒன்றா வென்பதற்கு ஒருவார்த்தையாகச் சொல்லி னெனவும், ஒருதலையாகப் பொன்றாது நிற்பதெனவும் உரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானும் புகழது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒன்று ஆக - தனக்கு இணை யில்லையாக, உயர்ந்த - ஒங்கிய, புகழ் அல்லால் - கீர்த்தியல்லாமல், உலகத்து - உலகத்தில், பொன்றாது - அழியாமல், நிற்பது - நிலைப்பது, ஒன்று - வேறொன்று, இல் - இல்லை.

ஈ

உஈச. நிலவரை நீள்புக ழாற்றிற் புலவரைப்
போற்றாது புத்தே ஞலகு.

(பரி - ரை) நிலவரை நீள் புகழ் ஆற்றின் - ஒருவன் நிலவெல்லைக்கண்ணே பொன்றாது நிற்கும் புகழைச் செய்யுமாயின், புத்தேன் உலகு புலவரைப் போற்றாது - புத்தே ஞலகம் அவனையல்லது தன்னை யெய்திநின்ற ஞானிகளைப் பேணாது, எ - று.

புகழுடம்பான் இவ்வுலகும், புத்தேஞடம்பான் அவ்வுலகும் ஒருங்கேயெய்தாமையின் புலவரைப் போற்றாதென்றார். அவன் இரண்டிலகும் ஒருங்கேயுதல் † “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவ னேவா வான லூதி, யெய்துப வென்பதஞ் செய்வினை முடித்த” எனப் பிறராலுஞ் சொல்லப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நிலவரை - (ஒருவன்) பூமியின் எல்லையில், நீள் புகழ் - அழியாது நிற்கும் புகழை, ஆற்றின் - செய்வானாயின், புத்தேன் உலகு-தெய்வலோகமானது (அவனையல்லாமல்), புலவரை- (தன்னை அடைந்திருக்கிற) ஞானிகளை, போற்றாது - பேணாது. ச

† புறநானூறு; உஎ,

உரு. நத்தம்போற் கேடு முளதாகுஞ் சாக்காடும்
வித்தகர்க் கல்லா லரிது.

(பரி - ரை) நத்தம் (ஆகும்) கேடும் - புக முடம்பிற்கு ஆக்கமாகுங் கேடும், உளது ஆகும் சாக்காடும் - புகமுடம்பு உளதாகுஞ் சாக்காடும், வித்தகர்க்கு அல்லால் அரிது - சதூரப்பாடுடையார்க்கல்லது இல்லை, எ - து.

நத்தென்னுந் தொழிற்பெயர் விகாரத்தான் நத்தென்றாய், பின் அம்மென்னும் பகுதிப்பொருள் விசுவரூபத்து, நத்தமென்றாயிற்று. போலென்பது ஈண்டு உரையசை. ஆகுமென்பதனை முன்னுங் கூட்டி, அரிதென்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி புரைக்க. ஆக்கமாகுங்கேடாவது புகமுடம்பு செல்வமெய்தப் பூதவுடம்பு நல்குதல். உளதாகுஞ் சாக்காடாவது புகமுடம்பு நிற்கப் பூதவுடம்பு இறத்தல். நிலையாதனவற்றால் நிலையன் எய்துவார் வித்தகராகலின், வித்தகர்க்கல்லா லரிதென்றார். இவை யிண்டு பாட்டானும் புகமுடையா ரெய்தும் மேன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வித்தகர்க்கு அல்லால் - திறமையை உடைய வார்க்கு அல்லாமல், (மற்றவர்க்கு) நத்தம் (ஆகும்) - (புகமுடம் பிற்குப்) பெருக்கமாகும், கேடும் - வறுமையும், அரிது - இல்லை; உளது ஆகும்-(அப்புகமுடம்பு) நிலைபெறுவதாகும், சாக்காடும் - மரணமும், அரிது - இல்லை. ௫

உரு. தோன்றிற் புகழொடு தோன்றுக வஃதிலார்
தோன்றவிற் றேன்றாமை நன்று.

(பரி - ரை) தோன்றின் புகழொடு தோன்றுக - மக்களாய்ப் பிறக்கின் புகழ்க்கேதுவாகிய குணத்தோடு பிறக்க; அஃது இலார் தோன்றவின் தோன்றாமை நன்று - அக் குணமில்லாதார் மக்களாய்ப் பிறத்தவின் விலங்காய்ப் பிறத்தல் நன்று, எ - து.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர். அஃதிலாரென்றமையின் மக்களாயென்பதும், மக்களாய்ப் பிறவாமையென்ற அருத்தாபத்தியான் விலங்காய்ப் பிறத்தலென்பதும், பெற்றும். இகழ்வா ரின்மையின், நன்றென்றார்.

(தே - ப - ரை)—தோன்றின் - (மனிதராய்ப்) பிறந்தால், புகழொடு - புகழுக்கு ஏதுவாகிய குணத்தோடு, தோன்றுக - பிறக்கக் கடவர்; அஃது இலார் - அக்குண மில்லாதவர், தோன்றவின்-(மனிதராய்ப்) பிறத்தலினும், தோன்றாமை - பிறவாமையானது (விலங்காய்ப் பிறத்த லென்றபடி), நன்று - நலமுடையது. ௬

உரு. புகழ்பட வாழாதார் தந்நோவார் தம்மை
புகழ்வாரை நோவ தெவன்.

(பரி - ரை) புகழ் பட வாழாதார் - தமக்குப் புகழுண்டாக வாழமாட்டாதார், தம் நோவார் - அதுபற்றிப் பிறர்க்கும்தவழி இவ்விதம்ச்சி நம் மாட்டாமை யான் வந்ததென்று தம்மை நோவாதே, தம்மை இகழ்வாரை நோவது எவன் - தம்மை யிகழ்வாரை நோவது என் கருதி? எ - று.

புகழ்பட வாழலாயிருக்க அதுமாட்டாத குற்றம்பற்றிப்பிற ரிகழ்தல் ஒரு தலையாகலின், இகழ்வாரை யென்றார்.

(தே - ப - ரை)—புகழ் பட - (தமக்குப்) புக முண்டாக, வாழாதார் - வாழமாட்டாதவர், (அதுபற்றிப் பிற ரிகழ்த்தவிடத்தே) தம் நோவார் - (இவ் விதம்ச்சி நமது மாட்டாமையால் வந்ததென்று) தம்மை நோவாதவராகி, தம்மை - தங்களை, இகழ்வாரை - நிந்திப்பவரை, நோவது - வெறுப்பது, எவன் - யாத? எ

உருஅ. வசையென்ப வையத்தார்க் கெல்லா மிசையென்னு மெச்சம் பெறாஅ விடின்.

(பரி - ரை) இசை என்னும் எச்சம் பெறாவிடின் - புகழென்னு மெச்சம் பெறலாயிருக்க அது பெறாதொழிவராயின், வையத்தார்க்கு எல்லாம் வசை என்ப - வையகத்தோர்க்கெல்லாம் அதுதானே வசையென்று சொல்லுவர் நல்லோர், எ - று.

எச்சமென்றார், செய்தவ ரிறந்துபோகத் தான் இறவது நின்றலின். இகழ்ப்பதெற்குப் பிறிதொரு குற்றம் வேண்டா வென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—இசையென்னும் எச்சம் - புகழென்னும் எச்சத்தைப் (பெறவேண்டியிருக்க), பெறாவிடின் - (அதனைப்) பெறாது விடுவாராயின், வையத்தார்க்கு எல்லாம் - பூமியிலுள்ளார்க் கெல்லாம், வசை - (அதுதானே) வசையாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (நல்லோர்). அ

உருக. வசையிலா வண்பயன் குன்று மிசையிலா யாக்கை பொறுத்த நிலம்.

(பரி - ரை) இசை இலா யாக்கை பொறுத்த நிலம் - புகழில்லாத வுடம்பைச் சமந்த நிலம், வசை இலா வன் பயன் குன்றும் - பழிப்பில்லாத வணப்பத்தைபுடைய விளையுள் குன்றும், எ - று.

உயி ருண்டாயினும் அதனாற் பயன் கொள்ளாமையின் யாக்கை யெனவும், அது நிலத்திற்குப் பொறையாகலிற் பொறுத்த வெனவுங் கூறினார். விளையுள் குன்றுதற்கேது பாவயாக்கையைப் பொறுக்கின்ற வெறுப்பு. குன்றுமென

இடத்து நிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மே னின்றது. இவை நான்கு பாட்டானும் புகழில்லாதாரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இசை இலா - புகழில்லாத, யாக்கை - உடம்பை, பொறுத்த - சுமந்த, நிலம் - நிலத்தில், வசை இலா - பழிப்பில்லாத, வள் பயன் - வளப்பத்தைபுடைய வீளைவு, குன்றும் - குறையும். கூ

உச௦. வசையொழிய வாழ்வாரே வாழ்வா ரிசையொழிய வாழ்வாரே வாழா தவர்.

(பரி - ரை) வசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழ்வார் - தம்மாட்டு வசை யுண்டாகாமல் வாழ்வாரே உயிர்வாழ்வா ராவார்; இசை ஒழிய வாழ்வாரே வாழாதவர் - புகழுண்டாகாமல் வாழ்வாரே இறந்தா ராவார், எ - று.

வசை யொழிதலாவது இசையென்னும் எச்சம் பெறுதலாயினமையின், இசை யொழிதலாவது வசை பெறுதலாயிற்று. மேல் இசையிலா யாக்கை யென்றதனை விளக்கியவாறு. இதனால் இவ் விரண்டும் உடன் கூறப்பட்டன. மறுமைப் பயன் * “வானுறைபுந் தெய்வத்துள் வைக்கப்படும்.” என மேலேகூறப்பட்டது; படவே, இல்லறத்திற்கு இவ் வுலகிற் புகழும் தேவருலகிற் போகமும் பயனென்பது பெற்றும்.

இனி மனுமுதலிய அறநூல்களாற் பொதுவாகக் கூறப்பட்ட இல்லறங்க ளெல்லாம் இவர் தொகுத்துக் கூறிய இவற்றுள்ளே அடங்கும்; அஃதறிந் தடக்கிக் கொள்க; யாம் உரைப்பிற் பெருகும்.

(தே - ப - ரை)—வசை ஒழிய - (தம்மிடத்து) நிர்தையுண்டாகாமல் (புகழுண்டாக வென்றபடி), வாழ்வாரே வாழ்வார் - வாழ்வாரே (உயிர்) வாழ்வோராவார்; இசை ஒழிய - புகழுண்டாகாமல் (நிர்தையுண்டாக வென்றபடி), வாழ்பவரே - வாழ்பவரே, வாழாதவர் - இறந்தோ ராவார். க௦

இல்லறவியல் முற்றிற்று.

துறவறவியல்.

இனி முறையானே துறவறங்கூறிய தொடக்கினர். துறவறமாவது மேற்கூறிய இல்லறத்தின் வழுவாதொழுகி அறிவுடையாய்ப் பிறப்பினை அஞ்சி வீடு பேற்றின் பொருட்டுத் துறந்தார்க்கு உரித்தாய் அறம். அதுதான், வினமாச தீர்ந்து அந்தக்கரணங்கள் தூயவாதற் பொருட்டு அவாற் காக்கப்படும் விரதங்களும், அவற்றான் அவை தூயவாயவழி உதிப்பதாய் ஞானமு மென இருவகைப்படும்.

விரதம்.

அவற்றுள் விரதங்களாவன: இன்ன அறஞ் செய்வ லெனவும், இன்ன பாவம் ஒழிவ லெனவும் தம்மாற்றலுக்கு ஏற்ப வரைந்துகொள்வன. அவைதாம் வரம்பிலவாகலிற் பெருகுமென்றஞ்சி, அவை தம்முள்ளே பலவற்றையும் அகப்படுத்து சிற்குஞ் சிறப்புடையன சிலவற்றை ஈண்டுக் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் அருளுடைமை கூறுகின்றார்.

உரு-ம் அநீகாரம்—அருளுடைமை

அஃதாவது, தொடர்பு பற்றாது இயல்பாக எல்லா வுயிர்கள் மேலுஞ் செல்வதாகிய கருணை. இல்லறத்திற்கு அன்புடைமைபோல, இது துறவறத்திற்குச் சிறந்தமையின் முற் கூறப்பட்டது.

உசக. அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம் பொருட்செல்வம் பூரியார் கண்ணு முள.

(பரி - ரை) செல்வத்துள் செல்வம் அருள் செல்வம் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும் ஆராய்ந்தெடுக்கப்பட்ட செல்வமாவது அருளான் வருஞ் செல்வம், பொருள் செல்வம் பூரியார்கண்ணும் உள - அஃதொழிந்த பொருளான்வருஞ் செல்வங்கள் இழிந்தார்கண்ணு முளவாம் ஆகலான், எ - று.

அருளான் வருஞ் செல்வமாவது உயிர்களை யோம்பி அவ்வறத்தான் மேம்படுதல். உயர்ந்தார்கண்ணே அல்லது இல்லாத அருட்செல்வமே சிறப்புடைய செல்வம், ஏனை நீசர்கண்ணு முளவாம் பொருட்செல்வங்கள் சிறப்பில வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பொருள் செல்வம் - பொருளால் வருஞ் செல்வங்கள், பூரியார்கண்ணும் - இழிந்தவரிடத்தும், உள - இருக்கின்றன (ஆதலால்), செல்வத்துள் - செல்வங்கள் பலவற்றுள்ளும், செல்வம் - (ஆராய்ந்து எடுக்கப்பட்ட) செல்வமாவது, அருள் செல்வம் - அருளால் வருஞ் செல்வமாம்.

உசஉ. நல்லாற்றா னாடி யருளாங்க பல்லாற்றாற்
தேரினு மஃதே துணை.

(பரி - ரை) நல்லாற்றான் நாடி அருள் ஆள்க - அளவைகளானும் பொரு
ந்துமாற்றானும் நன்றான நெறியிலே நின்று, நமக்குத் துணையாம் அறம்
யாதென்றிராய்ந்து, அருளுடையராக; பல் ஆற்றால் தேரினும் துணை அஃதே-
ஒன்றையொன் றெவ்வாத சமயநெறிகள் எல்லாவற்றானும் ஆராய்ந்தாலும்
துணையாவது அவ்வருளே, பிறிதில்லை, எ - று.

அளவைகளாவன: பொறிகளாற் காணுங்காட்சியும், குறிகளான் உய்த்துண
ரும் அனுமானமும், கருத்தா மொழியாகிய ஆகமமும் என மூன்றும். ஒப்புப்
பற்றி உணரும் உவமையும், இங்ஙனம் அன்றாயின் இது கூடாதென் றுணரும்
அருத்தாபத்தியும், உண்மைக்குமாறாய இன்மையும் என இவற்றையுங்கூட்டி
ஆறென்பாரு முளர். இவையும் ஒருவாற்றான் அவற்றள்ளே அடங்குதலின்,
மூன்றென்றலே கருத்து. பொருந்துமாறாவது - இது கூடும் இது கூடாதெனத்
தன்கண்ணே தோன்றுவது: இதனை வடநூலார் யுத்தியென்ப. ஆற்றா னென்
பது வேற்றுமை மயக்கம். ஒன்றையொன் றெவ்வாயைமயாவது மத வேறுபாட்
டான் அளவைகளும் பொருள்களும் தம்முள் மாறுகோடல்; அன்னவாயினும்
அருள் துணையென்றற்கண் ஒக்கு மென்பதாம். உயிரை விட்டுநீங்காது இருமை
யினும் உதவலின், துணையென்றார். இவை யிரண்டுபாட்டானும் அருளினது
சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நல் ஆற்றல் - நல்ல வழியிலே நின்று, நாடி -
(அளவைகளாலும் யுத்தியாலும் நமக்குத் துணையாகும் அறம் யாதெ
ன்று) ஆராய்ந்து, அருள் ஆள்க - அருளுடைய ராகக்கடவர்; பல்
ஆற்றல் - (ஒன்றுக்கு ஒன்று ஒத்திராத) பல சமயவழிகளால், தேரி
னும் - ஆராய்ந்தாலும், துணை - துணையாவது, அஃதே - அவ்வரு
ளே (வேறென்றில்லை யென்றபடி).

உசாந. அருள்சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க் கில்லை யிருள்சேர்ந்த
வின்து வுலகம் புகல்.

(பரி - ரை) இருள் சேர்ந்த இன்னு உலகம் புகல் - இருள் செறிந்த துன்ப
வுலகத்துட் சென்று புகுதல், அருள் சேர்ந்த நெஞ்சினுர்க்கு இல்லை - அருள்
செறிந்த நெஞ்சினையுடையார்க்கு இல்லை, எ - று.

இருள் செறிந்த துன்பவுலகமென்றது திணிந்த இருளையுடைத்தாய்த்தன்
கட்புக்கார்க்குத் துன்பஞ்செய்வதோர் நாகத்தை; அது கீழுலகத்துள் ஓரிடமாக
லின், உலக மெனப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இருள் சேர்ந்த - இருள் தங்கிய, இன்னு உல
கம் - துன்ப வுலகத்தில், புகல் - (போய்ப்) புகுதல், அருள்

சேர்ந்த - அருள் தங்கிய, நெஞ்சினார்க்கு - மனத்தை யுடைய
வர்க்கு, இல்லை - இல்லை.

௩

உசச. மன்னுயி ரோம்பி யருளாள் வாற் கில்லென்ப
தன்னுயி ரஞ்சம் வினை.

(பரி - ரை) மன் உயிர் ஒம்பி அருள் ஆள்வாற்கு - நிலபேறுடைய உயிர்
களைப் பேணி அவற்றின்கண் அருளுடைய ஹவானுக்கு, தன் உயிர் அஞ்சும்
வினை இல் என்ப - தன்னுயிர் அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய தீவினைகள் உளவாகா
வென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர், எ - று.

உயிர்களெல்லாம் நித்தமாகலின், மன்னுயி ரென்றார், அஞ்சுதல் - துன்ப
நோக்கி அஞ்சுதல். அன்ன அறத்தினோன் கொலைமுதலிய பாவங்கள் செய்யா
னெனவே மறுமைக்கண் நாகம் புகாமைக்கேது கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—மன்உயிர் - நிலபேறுடைய உயிர்களை, ஒம்பி-
காப்பாற்றி, அருள் ஆள்வாற்கு - (அன்வகரிடத்தே) அருளுடை
யறையிருப்பவனுக்கு, தன் உயிர் - தனதுயிர், அஞ்சம் - அஞ்சுதற்கு
ஏதுவாகிய, வினை - பாவங்களானவை, இல் - உண்டாகா, என்ப -
என்று சொல்லுவார் (அறிந்தோர்).

ச

உசரு. அல்ல லருளாள் வார்க் கில்லை வளிவழங்கு
மல்லன்மா ஞாலங் கரி.

(பரி - ரை) அருள் ஆள்வார்க்கு அல்லல் இல்லை - அருளுடையார்க்கு இம்
மையினும் ஒரு துன்பம் உண்டாகாது; வளி வழங்கும் மல்லல் மா ஞாலம் கரி-
அதற்குக் காற்று இயங்குகின்ற வளப்பத்தை யுடைய பெரிய ஞாலத்து வாழ்
வார் சான்று, எ - று.

சான்றாவார் தாங்கண்டு தேறிய பொருளைக் காணாதார்க்குத் தேற்றுதற்கு
உரியவர். அருளாள்வார்க்கு அல்லல் உண்டாக ஒருகாலத்தும் ஓரிடத்தும் ஒரு
வருங் கண்டறிவாரின்மையின், இன்மைமுகத்தான் ஞாலத்தார் யாவருஞ் சான்
றென்பார், வளிவழங்கு மல்லன்மா ஞாலங்கரி யென்றார். எனவே, இம்மைக்க
ணென்பது பெற்றும். ஞாலம் - ஆகுபெயர். இவை மூன்று பாட்டானும் அத்
துணையுடையார்க்கு இருமையினும் துன்ப மில்லாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அருள் ஆள்வார்க்கு - அருளுடையவருக்கு,
அல்லல் - (இம்மையினும்) ஒரு துன்பம், இல்லை - உண்டாகாது;
(அதற்கு), வளி வழங்கும் - காற்றுலாவுகின்ற, மல்லல் - வளப்பத்
தையுடைய, மா - பெரிய, ஞாலம் - பூமியில் வாழ்வோர், கரி - சாக்ஷி
யாவார்.

ரு

உசக. பொருணீங்கிப் பொச்சாந்தா ரென்ப ருணீங்கி
யல்லவை செய்தொழுது வார்.

(பரி - ரை) அருள் நீங்கி அல்லவை செய்து ஒழுதுவார் - உயிர்கண்மாட்
டுச் செய்யப்படும் அருளைத் தவிர்த்து தவிரப்படும் கொடுமைகளைச் செய்தொ
ழுதுவாரை, பொருள் நீங்கிப் பொச்சாந்தார் என்பர் - மூன்றும் உறுதிப்பொரு
ளைச் செய்யாது தாம் துன்புறுகின்றமையை மறந்தவரென்று சொல்லுவர் நல்
லோர், எ - று.

உறுதிப்பொருள்-அறம். துன்புறுதல் * பிறவித்துன்ப மூன்றினையும்அனு
பவித்தல். மறந்திலராயின், அவ்வா ரெழுது ரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—அருள்நீங்கி - (உயிர்களிடத்துச் செய்யவேண்
டும்) அருளை விட்டு, அல்லவை - விடவேண்டிங் கொடுமைகளை,
செய்து ஒழுதுவார் - செய்து நடப்பாரை, பொருள் நீங்கி - (மூன்
பிறப்பிலேயும்) உறுதிப்பொருளைத் தேடாமல், பொச்சாந்தார் -
(தாம் துன்பப்படுகின்றமையை) மறந்தவர், என்ப - என்று சொல்லு
வார், (நல்லோர்).

சு

உசஎ. அருளில்லார்க் கவ்வுலக மில்லை பொருளில்லார்க்
கிவ்வுலக மில்லா கியாங்கு.

(பரி - ரை) அருள் இல்லார்க்கு அவ்வுலகம் இல்லை - உயிர்கண்மேல் அரு
ளில்லாதார்க்கு வீட்டுலகத்தின்ப மில்லை; பொருள் இல்லார்க்கு இவ்வுலகம் இல்
லாகியாங்கு - பொருளில்லாதார்க்கு இவ்வுலகத் தின்பம் இல்லையாயினற்போல,
எ - று.

அவ்வுலகம் இவ்வுலகம் என்பன ஆகுபெயர். இவ்வுலகத்து இன்பங்கட்குப்
பொருள் காரணமானற்போல, அவ்வுலகத்து இன்பங்கட்கு அருள் காரண
மென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—பொருள் இல்லார்க்கு - பொருள் இல்லாத
வார்க்கு, இவ்வுலகம் - இவ்வுலகத் தின்பம், இல்லாகியாங்கு - இல்
லாமைபோல, அருள் இல்லார்க்கு - (உயிர்களின்மேல்) அருள் இல்
லாதவார்க்கு, அவ்வுலகம் - அவ்வுலகத்தின்பம், இல்லை - இலது. எ

உசஅ. பொருளற்றார் பூப்ப ரொருகா லருளற்றா
ரற்றார்மற் றுத லரிது.

(பரி - ரை) பொருள் அற்றார் ஒருகால் பூப்பர் - ஊழான் வறியராயினார்
அது நீங்கிப் பின் ஒருகாலத்துச் செல்வத்தாற் பொலிவார்; அருள் அற்றார் அந்

* பிறவித்துன்பம் மூன்றும் மேலே நான்காம் குறளுரையிற் கூறப்பட்டன.

ரூர் மற்ற ஆகல் அரிது - அவ்வாறன்றி அருளிலாதார் பாவம் அருமையின் அழிந்தாரே, பின்னொருகாலத்தும் ஆத லில்லை, எ - று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. மேற்பொருளின்மையோடு ஒருவாற்று னெப்புமை கூறிராகலின், அது மறுத்து, பிறவாற்றான் அதனினுங் கொடி தென்பது கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—பொருள் அற்றார் - (ஊழினாலே) பொருளில்லாதவர், ஒருகால் - ஒருகாலத்தில், பூப்பர் - செல்வ முடையவராவார்; அருள் அற்றார் - அருளில்லாதவர், அற்றார் - (பாவம் நீங்காமையால்) அழிந்தவரே; மற்று - பின்னொருகாலத்தினும், ஆதல் அரிது - ஆகுத லில்லை.

அ

உசக. தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டற்றற் தேரி
னருளாதான் செய்யு மறம்.

(பரி - ரை) அருளாதான் செய்யும் அறம் தேரின் - உயிர்கண்மாட்டு அருள் செய்யாதவன் செய்யும் அறத்தை ஆராயின், தெருளாதான் மெய்ப்பொருள் கண்டு அற்று - ஞானமில்லாதவன் ஒருகால் மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தார் போலும், எ - று.

மெய்ப்பொருள் மெய்நூலிற் சொல்லும்பொருள். நிலைபெற்ற ஞானமில்லாதவன் இடையே மெய்ப்பொருளையுணர்ந்தால் அதனைத் தன்னுனமின்மையால் தானே யழித்துவிடும். அதுபோல, அருளாதான் இடையே அறஞ் செய்தால் அதனைத் தன்னருளாமையால் தானே யழித்துவிடும் மென்பதாயிற்று; ஆகவே, பிற அறங்கட்கெல்லாம் அருளுடைமை மூல மென்பது பெற்றும். இவை நான்கு பாட்டானும் அத்துனை யில்லாதார்க்கு வருங் குற்றங் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அருளாதான் - (உயிர்க்கிடத்தே) அருள் செய்யாதவன், செய்யும் - செய்கின்ற, அறம் - அறத்தை, தேரின் - ஆராயின், தெருளாதான் - ஞான மில்லாதவன், மெய்ப்பொருள் - மெய்நூலிற் சொல்லப்பட்ட பொருளை, கண்டு அற்று - (ஒருகால்) கண்டது போலும்.

க

உரு. வலியார்முற் தன்னை நினைக்கதான் தன்னின்
மெலியார்மேற் செல்லு மிடத்து.

(பரி - ரை) வலியார் முன் தன்னை நினைக்க - தன்னின் வலியார் தன்னை நலிய வரும் பொழுது அவர் முன் தான் அஞ்சிவிற்கு நிலையினை நினைக்க, தான் தன்னின் மெலியார்மேல் செல்லுமிடத்து - அருளில்லாதவன் தன்னின் எளியார்மேல் தான் நலியச் செல்லும்பொழுது, எ - று.

மெலியா ரொனச் சிறப்புடைய உயர்திணைமேல் கூறினாராயினும், ஏனை அஃறிணையுங் கொள்ளப்படும். அதனை நினைக்கவே இவ் வுயிர்க்கும் அவ்வாறே அச்சமாமென் றறிந்து அதன்மேல் அருளுடையன மென்பது கருத்து. இத னால் அருள் பிறத்தற்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன்னின் மெலியார்மேல் - (அரு ளில்லாத வன்) தன்னின் எளியார்மேல், தான் செல்லும் இடத்து - தான் (வருத்துதற்குப்) போம்போது, வலியார் - (தன்னின்) வலியவர், முன் - (தன்னை வருத்துதற்கு வரும்போது அவர்) முன், தன்னை - (அஞ்சிதிற்கும்) தனது சிலையை, நினைக்க - நினைக்கக்கடவன். க௦

உகூ-ம் அதிகாரம்—புலான் மறுத்தல்

அஃதாவது, ஊனுண்டலையொழிதல். கொலைப்பாவத்தைப் பின்னும் உள தாக்கலின் அதற்குக் காரணமாதலையும், முன்னும் அதனால் வருதலின் அதன் காரியமாதலையும், ஒருங்குடைத்தாய ஊனுண்டல் அருளுடையார்க்கு இயைவ தன் ருகலின், அதனை விலக்குதற்கு, இஃது அருளுடைமையின் பின் வைக் கப்பட்டது.

உருக. தன்னான் பெருக்கற்குத் தான்பிறி தூனுண்பா னெங்ஙன மாளு மருள்.

(பரி - ரை) தன் ஊன் பெருக்கற்குத் தான் பிறிது ஊன் உண்பான் - தன்னுடம்பை வீக்குதற்பொருட்டுத் தான் பிறிதோ ருயிரின் உடம்பைத் தின் பவன், எங்ஙனம் ஆளும் அருள் - எவ்வகையான் நடத்தும் அருளின்? எ - று.

பயனிலாத ஊன் பெருக்கலைப் பயனெனக் கருதி இக் கொடுமை செய் வானே அறிவிலாத கொடியோ னென்றவாறாயிற்று. எங்ஙனமானும் அருளென் பது ஆளா னென்பது பயப்பகின்ற இகழ்ச்சிக்குறிப்பு.

(தே - ப - ரை)—தன் ஊன் - தன்னுடம்பை, பெருக்கற்கு - வளர்த்தற் பொருட்டு, தான் பிறிது ஊன் - தான் மற்றோருயிரி னுடம்பை, உண்பான் - தின்பவன், எங்ஙனம் - எவ்வகையால், அருள் - அருளை, ஆளும் - ஆள்வான். க

உருஉ. பொருளாட்சி போற்றுதார்க் கில்லை யருளாட்சி யாங்கில்லை யூன்றின் பவர்க்கு.

(பரி - ரை) பொருள் ஆட்சி போற்றுதார்க்கு இல்லை - பொருளாற் பயன் கோடல் அதனைப் பாதுகாவாதார்க் கில்லை; ஆங்கு அருள் ஆட்சி ஊன் தின்ப வர்க்கு இல்லை-அதுபோல அருளாற் பயன் கோடல் ஊன் தின்பவர்க் கில்லை, ஏ - று.

பொருட்பயன் இழத்தற்குக் காரணம் காவாமைபோல, அருட்பயன் இழத்தற்கு ஊன் தினல் காரண மென்பதாயிற்று. ஊன் தின்றாயினும் உயிர்கட்கு ஒரு தீங்கும் கிடையாதார்க்கு அருளாடற்கு இழுக்கிலை யென்பாரை மறுத்து, அஃதுண்டென்பது இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பொருள் ஆட்சி - பொருளாற்பயன்கொள்ளுதல், போற்றுகார்க்கு இல்லை - (அதனைக்) காப்பாற்றுவதற்குக் கில்லை; ஆங்கு - அதுபோல, அருள் ஆட்சி - அருளாற் பயன்கொள்ளுதல், ஊன் தின்பவர்க்கு இல்லை - புலால் உண்பவர்க்கில்லை.

உருந. படைகொண்டார் நெஞ்சம்போ னன்றாக்கா தொன்ற
னுடல்சுவை புண்டார் மனம்.

(பரி - ரை) படை கொண்டார் நெஞ்சம்போல் - கொலைக்கருவியைத் தங்கையிற் கொண்டவர் மனம் அதனாற் செய்யுங் கொலையையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காதவாறுபோல, ஒன்றன் உடல் சுவை உண்டார் மனம் நன்று ஊக்காது - பிறிதோருயிரின் உடலைச் சுவைபட வுண்டவர் மனம் அவ்வுளையே நோக்குவதல்லது அருளை நோக்காது, எ-று.

சுவைபடவுண்டல் - காயங்களான் இனிய சுவைத்தாக்கி யுண்டல். இதனால் ஊன் தின்றார் மனம் தீங்கு கிடையாதல் உவம அளவையாற் சாதித்து, மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒன்றன்-பிறிதோருயிரினது, உடல்-உடலை, சுவை உண்டார் - சுவைபடவுண்டவரது, மனம் - மனமானது, படை கொண்டார்-கொலைக்கருவியைத் (தங் கையிலே) கொண்டவரது, நெஞ்சம் போல் - மனம்போல, நன்று ஊக்காது - (கொலையை நோக்குவதல்லது) அருளை நோக்காது. ௩

உருசு. அருளல்ல தியாதெனிற் கொல்லாமை கோறல்

பொருளல்ல தவ்வூன் றினல்.

(பரி - ரை) அருள் யாது எனின் கொல்லாமை - அருள் யாதெனின், கொல்லாமை; அல்லது (யாதெனின்) கோறல் - அருளல்ல தியாதெனிற் கோறல்; அவ்வூன் தினல் பொருள் அல்லது - ஆகலான், அக் கோறலான் வந்த ஊனைத் தின்கை பாவம், எ - று.

உபசாரவழக்காற் கொல்லாமை கோறலாகிய காரியங்ளை அருள் அல்ல தெனக் காரணங்களாகியும், ஊன் திண்கையாகிய காரணத்தைப் பாவமெனக் காரியமாக்கியுங் கூறினார். அருளல்லது - கொடுமை. சிறப்புப்பற்றி அறமும் பொருளுணைப்படுதலின், பாவம் பொருளல்ல தெனப்பட்டது. கோறலென

முன்னின்றமையின், அவ்வு னென்றார். இனி இதனை இவ்வாறன்றி அருளல்ல தென்பதனை ஒன்றாக்கி, கொல்லாமை கோற லென்பதற்குக் கொல்லாமை யென்னும் விரதத்தை யழித்தலென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—அருள் - அருளானது, யாது எனின் - எது வென்றால், கொல்லாமை - கொல்லாதிருத்தல்; அல்லது - அவ்வரு ளல்லாதது, யாது எனின் - எதுவென்றால், கோறல் - கொல்லுதல்; (ஆதலால்), அவ்வுன் - அக் கொல்லுதலால் வந்த ஐனை, தினல் - தின்னுதல், பொருள் அல்லது - அறன்ல்லாததாம் (பாவமாம்). ச

உருரு. உண்ணாமை யுள்ள துயிர்நிலை யுனுண்ண வண்ணத்தல் செய்யா தளறு.

(பரி - ரை) உயிர் நிலை ஊன் உண்ணாமை உள்ளது - ஒருசாருயிர் உடம் பின்னண்ணே நிற்கல் ஊனுண்ணாமை யென்கிற அறத்தின்கண்ணது; உண்ண அளறு அண்ணத்தல் செய்யாது - ஆதலான், அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனை புண்ணுமாயின், அவனை விழுங்கிய நாயம் பின் உமிழ்தற்கு அங்கா வாது, எ - று.

உண்ணப்படும் விலங்குகள் அதனாற் றேய்ந்து சிலவாக ஏனைய பலவாய் வருதலின், உண்ணாமையுள்ள துயிர்நிலை யென்றார். உண்ணினென்பது உண்ண வெனத் திரிந்துகின்றது. ஊனுண்டவன் அப் பாவத்தான் நெடுங்காலம் நிரய த்து ளழுந்து மென்பதாம். கொலைப்பாவம் கொன்றார்மே னிற்றலின் பின் ஊனுண்பார்க்குப் பாவ மில்லை யென்பாரை மறுத்து, அஃது உண்டென்பது இவ்விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உயிர். (சிலவகை) உயிர்கள், நிலை - (உடம்பு களிலே) நிற்கை, ஊன் - ஊனை, உண்ணாமை உள்ளது - உண்ண மையென்னும் அறத்தினிடத்தது; (ஆதலால்), உண்ண - (அந்நிலை குலைய ஒருவன் அதனை) உண்பானாயின், அளறு - (அவனை விழுங்கிய) நாகமானது, அண்ணத்தல் செய்யாது - (பின் உமிழ் தற்கு) வாய் திறவாது. ரு

உருகூ. தினற்பொருட்டாற் கொல்லா துலகெனின் யாரும் விலைப்பொருட்டா லுன்றருவா ரில்.

(பரி - ரை) தினற்பொருட்டு உலகு கொல்லாது எனின் - பேதைமை காரணமாக அல்லது ஊன்றின்கை காரணமாக உலகங் கொல்லாதாயின், விலைப் பொருட்டு ஊன் தருவார் யாரும் இல் - பொருள் காரணமாக ஊன் விற்பார் யாவரும் இல்லை, எ - று.

உலகென்பது ஈண்டு உயிர்ப்பன்மைமே னின்றது. பின்னிகழுந் தின்கை முன்னிகழுந் கொலைக்குக் காரண மாகாமையின் தின்பார்க்குக் காரணத்தான் வரும் பாவ மில்லை யென்ற வாதியை நோக்கி, அருத்தாப்த்தி அளவையாற் காரணமாதல் சாதித்தலின், இதனான் மேலது வலியுறுத்தப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தினல் பொருட்டால் - தின்னுதல் காரணமாக, உலகு - உலகத்தாற், கொல்லாது எனின் - கொலை செய்யா ராயின், விலைப்பொருட்டால் - விலைப் பொருள் காரணமாக, ஊன் தருவார் - ஊனை விற்பவர், யாரும் - எவரும், இல் - இலர்.

உருஎ. உண்ணாமை வேண்டும் புலாஅல் பிறிதொன்றன் புண்ண துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி - ரை) புலால் பிறிது ஒன்றன் புண் - புலாலாவது பிறிதோருடம்பின் புண்; அது உணர்வார்ப் பெறின், உண்ணாமை வேண்டும் - அது தூய்ந்துஅன்மை யறிவாரைப் பெறின், அதனை உண்ண தொழியல்வேண்டும், எ - று.

அஃது என்னல்வேண்டும் ஆய்தம் விகாரத்தாற் றொக்கது. அம் மெய்ம்மை யுணராமையின், அதனை யுண்கின்ற ரென்பதாம். * பொருந்து மாற்றா னும் புலா லுண்டல் இழிந்த வென்பது இதனான் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—புலால் - புலாலானது, பிறிது ஒன்றன் - வேறோ ருடம்பினது, புண் - புண்ணாகும்; அது - அப் புலால் (அசுத்தமாயிருக்கையை), உணர்வார் - அறிவோரை, பெறின் - பெற்றால், உண்ணாமை வேண்டும் - (அப் புலாலை) உண்ண தொழிய வேண்டும்.

உருஅ. செயிரிற் தலைப்பிரிந்த காட்சியா ருண்ண ருயிரிற் தலைப்பிரிந்த லுன்.

(பரி - ரை) செயிரின் தலைப்பிரிந்த காட்சியார் - மயக்கமாகிய குற்றத்தி னீங்கிய அறிவினை யுடையார், உயிரின் தலைப்பிரிந்த ஊண் உண்ணார் - ஓர் உயிரி னீங்கி வந்த ஊனை யுண்ணார், எ - று.

தலைப்பிரி வென்பது ஒருசொல். பிணமென! ஊனின் மெய்ம்மை தாமே யுணர்தலின், உண்ண ரென்றார்.

(தே - ப - ரை)—செயிரின் - (மயக்கமாகிய) குற்றத்தினின் றும், தலைப்பிரிந்த - நீங்கிய, காட்சியார் அறிவினை - யுடையார், உயிரின் - ஒருயிரினின்றும், தலைப்பிரிந்த - நீங்கிவந்த, ஊன் - ஊனை, உண்ணார் - தின்னார்.

* பொருந்துமாறு, யுத்தி

உருக. அவிசொரிந் தாயிரம் வேட்டலி னென்ற
னுயிர்செகுத் துண்ணுமை நன்று.

(பரி - ரை) அவி சொரிந்து ஆயிரம் வேட்டலின் - தீயின்கண் நெய்முத
லிய அவிகளைச் சொரிந்து ஆயிரம் வேள்வி வேட்டலினும், ஒன்றன் உயிர்
செகுத்து உண்ணுமை நன்று, எ - று.

அவ் வேள்விகளான் வரும் பயனினும் இவ் விரதத்தான் வரும் பயனே
பெரி தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அவி - (நெய்முதலாகிய) அவினை, சொரி
ந்து - (தீயில்) பெய்து, ஆயிரம் வேட்டலின் - ஆயிரம் யாகஞ்
செய்தலினும், ஒன்றன் - ஒரு விலங்கினது, உயிர் - உயிரை, செகு
த்து - போக்கி, உண்ணுமை - (அவ் வுயிர்நின்றவூனை) உண்ணுமை,
நன்று - நல்லது. கூ

உசு0. கொல்லான் புலாலை மறுத்தானைக் கைகூப்பி
யெல்லா வுயிருந் தொழும்.

(பரி - ரை) கொல்லான் புலாலை மறுத்தானை - ஒருயிரையுங் கொல்லாத
வனுமாய்ப் புலாலையும் உண்ணாதவனை, எல்லா உயிரும் கை கூப்பித் தொழும் -
எல்லா வுயிருங் கைகுவித்துத் தொழும், எ - று.

இவ்விரண் டறமும் ஒருங்குடையார்க் கல்லது ஒன்றே யுடையார்க்கு
அதனாற் பயன்ல்லையாகலின், கொல்லாமைபும் உடன் கூறினார். இப் போருள்
உடையான் மறுமைக்கண் தேவரின் மிக்கானு மென அப் பயனது பெருமை
கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டானும் ஊனுண்ணுமையது உயர்ச்சி கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கொல்லான் - (ஒருயிரையுங்) கொல்லாதவனு
மாய், புலாலை மறுத்தானை - புலாலைபு முண்ணுதவனை, எல்லா
உயிரும் - எல்லா வுயிர்களும், கைகூப்பி - கை குவித்து, தொழும் -
வணங்கும். க0

உள-ம் அதிகாரம்—தவம்

அஃதாவது, மனம் பொறிவழி போகாது நின்றற்பொருட்டு விரதங்களான்
உண்டி. சுருக்கலும், கோடைக்கண் வெயில் கிலை நின்றலும், மாரியினும் பனி
யினும் நீர்நிலை நின்றலும் முதலிய செயல்களை மேற்கொண்டு, அவற்றால் தம்
முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து, பிற வுயிர்களை யோம்புதல்-புலான்
மறுத்து உயிர்கண்மேல் அருண் முதிர்ந்துழிச் செய்யப்படுவ தாகலின், இது
புலான்மறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. உற்றநோய் நோன்ற லுயிர்க்குறுகண் செய்யாமை
யற்றே தவத்திற் குரு.

(பரி - ரை) தவத்திற்கு உரு - தவத்தின் வடிவு, உற்ற நோய் நோன்றல் உயிர்க்கு உறுகண் செய்யாமை அற்றே - உண்டிசுருக்கல் முதலியவற்றால் தம் முயிர்க்கு வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்தலும், தாம் பிற வுயிர்கட்குத் துன்பஞ் செய்யாமை மாகிய அவ்வளவிற்கு, எ - று.

மற்றுள்ளனவெல்லாம் இவற்றுள்ளே அடங்குதலின், அற்றே யெனத் தேற்றேகாரம் கொடுத்தார். தவத்திற்கு உரு அற்றே என்பது “யானையது கோடு கூறிதென்பதனை யானைக்குக் கோடு கூறிது” என்றற்போல ஆளுவதன் பொருட்கண் நான்காவது வந்த மயக்கம். இதனால் தவத்தது இலக்கணங் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தவத்திற்கு - தவத்தினுக்கு, உரு - வடிவமானது, உற்றநோய் - (உண்டி சுருக்குதல் முதலானவைகளால் தம் உயிர்க்கு) வரும் துன்பங்களை, நோன்றல் - பொறுத்தலும், உயிர்க்கு - பிற வுயிர்க்கு, உறுகண் செய்யாமை - (தாம்) துன்பஞ் செய்யாமைமும் ஆகிய, அற்றே - அவ்வளவினதே. க

உகஉ. தவமும் தவமுடையார்க் காகு மவமதனை
யஃதிலார் மேற்கொள் வது.

(பரி - ரை) தவமும் தவம் உடையார்க்கு ஆகும் - பயனேயன்றித் தவம் தானும் உண்டாவது முற்றவ முடையார்க்கே; அதனை அஃது இலார் மேற்கொள்வது அவம் - ஆகலான், அத் தவத்தை அம் முற்றவ மில்லாதார் முயல்வது பயனின் முயற்சியாம், எ - று.

பரிசயத்தால் அறிவும் ஆற்றலு முடையராய் முடிவு போக்கலின் தவ முடையார்க் காகுமென்றும், அஃதில்லாதார்க்கு அவை யின்மையின் முடிவு போகாமையின் அவமா மென்றங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—தவமும் - (பயனை யல்லாமல்) தவம் உண்டாவதும், தவம் உடையார்க்கு ஆகும் - (முன்னைத்) தவத்தை உடையவார்க்கே ஆகும்; (ஆதலால்) அதனை - அத்தவத்தை, அஃது இலார் - அம் முன்னைத்தவ மில்லாதவர், மேற் கொள்வது - செய்துத் தொடங்குவது, அவம் - வீணும். உ

உகங. துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டி மறந்தார்கொன்
மற்றை யவர்க டவம்.

(பரி - ரை) மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி கிற்பார், துறந்தார்க்குத் துப்புரவு வேண்டித் தவம் மறந்தார்கொல் - துறந்தார்க்கு உண்டியும்

மருந்தும் உறையுளும் உதவலை விரும்பித் தாந் தவஞ் செய்தலை மறந்தார் போலும், எ - று.

துப்புரவு - அனுபவிக்கப்படுவன. * “வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தற்” பயத்த தாகலின் யாவராலுஞ் செய்யப்படுவதாய் தவத்தைத் தாஞ் செய்யுந் தானத்தின்மேல் விருப்ப மிகுதியான் மறந்தார்போலு மெனவே, தானத்திற் றவம் மிக்கதென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—மற்றையவர்கள் - இல்லறத்தையே பற்றி நிற்பவர்கள், துறந்தார்க்கு - (இருவகைப் பற்றும்) விட்டவர்க்கு, துப்புரவு - உண்டியும் மருந்தும் இருப்பிடமும், வேண்டி - (உதவு தலை) விரும்பி, தவம் - (தாம்) தவஞ் செய்தலை, மறந்தார் கொல் - மறந்தார் போலும்.

உகசு. ஒன்றூர்த் தெறலு முவந்தாரை யாக்கலு
மெண்ணிற் றவத்தான் வரும்.

(பரி - ரை) ஒன்றூர்த் தெறலும் - தம்மறத்திற்குப் பகையாய் அழிவுசெய் தாரைக் கெடுத்தலும், உவந்தாரை ஆக்கலும் - அதனை யுவந்தாரை உயர்த்தலு மாகிய இவ் விரண்டையும், எண்ணின் தவத்தான் வரும் - தவஞ் செய்வார் நனைப்பாராயின், அவர் தவவலியான் அவை அவர்க்குளவாம், எ - று.

முற்றத் துறந்தார்க்கு ஒன்றோரும் உவந்தாரும் உண்மை கூடாமையின், தவத்திற் கேற்றி யுரைக்கப்பட்டது. எண்ணி நென்றதனான், அவர்க்கு அவை யெண்ணுமை இயல்பென்பது பெற்றும். ஒன்றூர் பெரியராயினும், உவந்தார் சிறியராயினும், கேடும் ஆக்கமும் நனைந்ததுணையானே வந்து நிற்கு மெனத் தவஞ் செய்வார்மேலிட்டுத் தவத்தினது ஆற்றல் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—ஒன்றூர் - (தமது அறத்துக்கு இடையூறு செய்த) பகைவரை, தெறலும் - கெடச்செய்தலையும், உவந்தாரை - (அதனை) விரும்பினவரை, ஆக்கலும் - உயரச்செய்தலையும், எண் ணின்-(தவஞ்செய்வோர்) நனைப்பாராயின், தவத்தான் - (அவரது) தவவலிமையினால், வரும் - (அவை அவருக்கு) உண்டாகும்.

உகரு. வேண்டிய வேண்டியாங் கெய்தலாற் செய்தவ
மீண்டு முயலப் படும்.

(பரி - ரை) வேண்டிய வேண்டியாங்கு எய்தலால் - முயன்றால் மறுமைக் கண் தாம் வேண்டிய பயன்கள் வேண்டியவாறே பெறலாம் ஆதலால், செய் தவம் ஈண்டு முயலப்படும் - செய்யப்படுவதாய் தவம் இம்மைக்கண் அறிவுடை யோரான் முயலப்படும், எ - று.

* திருக்குறள்: உகரு.

ஈண்டென்பதனான் மறுமைக்க ணென்பது பெற்றும். மேற்கதி, வீடுபேறு கள் தவத்தானன்றி எய்தப்படா வென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் தவத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேண்டிய-(முயன்றால்) பெறவேண்டிய பயன் களை, வேண்டி ஆங்கு - வேண்டியபடியே, எய்தலால் - (மறுமையி லே தாம்) பெறலாம் ஆதலால், செய்தவம் - செய்யத் தகுவதாகிய தவமானது, ஈண்டு - இம்மையில், முபலப்படும் - (அறிவுடையோ ராலே) செய்யப்படும்.

௫

உசுசு. தவஞ்செய்வார் தங்கருமஞ் செய்வார்மற் றல்லா ரவஞ்செய்வா ராசையுட் பட்டு.

(பரி - ரை) தம் கருமம் செய்வார் தவம் செய்வார் - தங்கருமஞ் செய்வா ராவார் துறந்து தவத்தைச் செய்வார்; மற்று அல்லார் ஆசையுள் பட்டு அவம் செய்வார் - அவரையொழிந்த பொருளின்பங்களைச் செய்வார் அவற்றின்கண் ஆசையாகிய வலையுட் பட்டுத் தமக்குக் கேடு செய்வார், எ - று.

அரித்தமாய் மூவகைத் துன்பத்ததாய் உயிரின் வேறாய உடற்கு வருத்தம் வருமென் றொழியாது தவத்தினைச் செய்ய, பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்க ளான் அநாதியாகத் துன்ப மெய்திவருகின்ற உயிர் ஞானம் பிறந்து வீடு பெறு மாகலின், தவஞ் செய்வாரைத் தங்கருமஞ் செய்வா ரென்றும், கணத்துள் அழிவதாய் சிற்றின்பத்தின் பொருட்டுப் பல பிறவியுந் துன்புறத்தக்க பாவஞ் செய்து கோடலின், அல்லாதாரை அவஞ் செய்வா ரென்றும், கூறினார். மற்று- வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—தவம் செய்வார் - தவஞ் செய்பவர், தம் கரு மம் செய்வார் - தமது கருமத்தைச் செய்பவராவார்; மற்று அல் லார் - மற்றறப் பொருளின்பங்களைச்செய்வார், ஆசையுள் பட்டு - (அவைகளின்) ஆசையாகிய வலையில் அகப்பட்டு, அவம் செய்வார் - (தமக்குக்) கேடு செய்பவ ராவார்.

சு

உசு௭. சுடச்சுடரும் பொன்போ லொளியிடுந் துன்பஞ் சுடச்சுட னோற்கிற் பவர்க்கு.

(பரி - ரை) சுடச் சுடரும் பொன்போல் - தீயின்கணோடும் பொன்னுக்கு அது சுடச் சுடத் தன்னொடு கலந்த குற்றநீங்கி ஒளி மிகுமாறுபோல, நோற்கிற் பவர்க்குத் துன்பம் சுடச் சுட ஒளிவிடும் - தவஞ் செய்ய வல்லார்க்கு அதனான் வருந் துன்பம் வருத்த வருத்தத் தம்மொடு கலந்த பாவ நீங்கி ஞான மிகும், எ-று,

சுடச்சுடரும் பொன்போ லென்றாயினும், கருத்து நோக்கி இவ்வாறுரைக்கப்பட்டது. ஒளிபோலப் பொருள்களை விளக்கலின், ஒளி யென்றார்.

(தே - ப - ரை)—சுடச் சுடரும் - (புடத்தீயானது) சுடச்சுட ஒளிவிடும், பொன்போல் - பொன்னைப்போல, நோற்கிற்பவர்க்கு - தவஞ்செய்ய வல்லவர்க்கு, துன்பம் - (அதனால் வரும்) துன்பம், சுடச்சுட - வருத்த வருத்த, ஒளி விடும் - ஞான ஒளி மிகும். ஏ

உகஅ. தன்னுயிர் தான்றப் பெற்றானே யேனைய
மன்னுயி ரெல்லாந் தொழும்.

(பரி - ரை) தன் உயிர் தான் அறப் பெற்றானே - தன்னுயிரைத் தான் தனக்குரித்தாகப் பெற்றவனை, ஏனைய மன்னுயிர் எல்லாம் தொழும் - பெரு தனவாகிய மன்னுயிர்; எல்லாந் தொழும், ஏ - னு.

தனக்குரித்தாதல் - தவமாகிய தன்கருமஞ் செய்தல். அதனினுங்குப் பெறுதற் றரியது இன்மையின், பெற்றானே யென்றார். அது பெறுதன வென்றது ஆசையுட் பட்டு அவஞ் செய்யு முயிர்களை. சாபமும் அருளுமாகிய இரண்டாற்றலு முடைமையின், தொழு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—தன் உயிர் - தனது உயிரை, தான் அற - தனக்கு உரித்தாக, பெற்றானே - பெற்றவனை, ஏனைய - அது பெரு தவையாகிய, மன் உயிர் எல்லாம் - நிலைபெறுடைய உயிர்களெல்லாம், தொழும் - கைகூப்பி வணங்கும். அ

உகக. கூற்றங் குதித்தலுங் கைகூடு நோற்றலி
ஹற்ற தலைப்பட்டவர்க்கு.

(பரி - ரை) கூற்றம் குதித்தலும் கைகூடும் - கூற்றத்தைக் கடத்தரும் உண்டாவதாம் நோற்றலின் ஆற்றல் தலைப்பட்டவர்க்கு - தவத்தான் வரும் ஆற்றலைத் தலைப்பட்டார்க்கு, ஏ - னு.

சிறப்பும்மை அது கூடாமை விளக்கிற்று; மன்னுயிரெல்லாந் தொழுதலே யன்றி இதுவுங் கைகூடு மென எச்சவும்மையாக வுரைப்பினு மமையும். ஆற்றல் - சாப அருள்கள். இவை நான்கு பாட்டானும் தவஞ் செய்வாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நோற்றலின் - தவஞ் செய்தலால், ஆற்றல் - (வருவதாகிய) வல்லமையில், தலைப்பட்டவர்க்கு - மேற்பட்டவர்க்கு, கூற்றம் - யமனை, குதித்தலும் - கடத்தலும், கைகூடும் - உண்டாகும். கூ

உஎ௦. இலர்பல ராகிய காரண நோற்பார்
சிலர்பலர் நோலாதவர்.

(பரி - ரை) இலர் பலராகிய காரணம் - உலகத்துச் செல்வர்கள் சிலராக நல்குர்வார் பலராதற்குக் காரணம் யாதெனின், நோற்பார் சிலர் நோலாதவர் பலர் - அது தவஞ் செய்வார் சிலராக அது செய்யாதார் பலராதல், எ - று.

செல்வ நல்குர வென்பன ஈண்டு அறிவினது உண்மை யின்மைகளையுங் குறித்து நின்றன; என்ன? * “நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வம்” என்றாராகவின், நோற்பார் சிலரெனக் காரணங் கூறினமையான், காரியம் வருவித் துரைக்கப்பட்டது. தவஞ்செய்யாதார்க்கு இம்மை யின்பமு மில்லையென இதனால் அவரது தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இலர் - (உலகத்திற் செல்வர் சிலராக) வறியவர், பலர் ஆகிய காரணம் - பலராதற்குக்காரணம் (யாதென்றால்), (அது) நோற்பார் - தவஞ் செய்வார், சிலர் - சிலராக, நோலாதவர் - தவஞ் செய்யாதவர், பலர் - பலராதல் ஆம். க௦

உஅ-ம் அதிகாரம்—கூடாவொழுக்கம்

அஃதாவது, தாம் விட்ட காமவின்பத்தை உரனின்மையிற் பின்னும் விரும்புமாறு தோன்ற அவ்வாறே கொண்டு நின்று தவத்தோடு பொருந்தாததாய தீய வொழுக்கம். அது விலக்குதற்கு இது தவத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உஎக. வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் பூதங்க

ளைந்து மகத்தே நகும்.

(பரி - ரை) வஞ்ச மனத்தான் படிற்றொழுக்கம் - வஞ்சம் பொருத்திய மனத்தை யுடையவனது மறைந்த வொழுக்கத்தை, பூதங்கள் ஐத்தும் அகத்தே நகும் - உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற பூதங் ளைந்துங் கண்டு தம் முள்ளே நகும், எ - று.

காமம் தன் கண்ணே தோன்றி நலியாநிற்கவும் அதனது இன்மை கூறிப் புறத்தாரை வஞ்சித்தவின் வஞ்சமன மென்றும், அங்கலிவு பொறுக்கமாட்டா தொழுஞ் களவொழுக்கத்தைப் படிற்றொழுக்கமென்றும், உலகத்துக் களவுடையார் பிறாறியாமற் செய்வனவற்றிற்கு ஐம்பெரும் பூதங்கள் சான்றாகவின் அவ் வொழுக்கத்தையும், அவன் மறைக்கின்ற ஆற்றையு மறிந்து அவனறியாமற் றம்முள்ளே நகுதலின், அகத்தே நகு மென்றுங் கூறினார். செய்த குற்றம் மறையாதாகவின், அவ் வொழுக்கம் ஆளாதென்பது கருத்தி.

* “நுண்ணுணர் வின்மை வறுமை யஃதுடைமை, பண்ணப் பணைத்த பெருஞ் செல்வ, - மெண்ணுங்காரம், பெண்ணவா யாணிழந்த பேடிமணியர னோ, கண்ணவாத்தக்க கலம்.” நாலடியார்: அறிவின்மை.

(தே - ப - ரை)—வஞ்ச மனத்தான் - வஞ்சனை பொருந்திய மனத்தை புடையவனது, படிநு ஒழுக்கம் - மறைந்த ஒழுக்கத்தை, பூதங்கள் ஐந்தும் - (உடம்பாய் அவனோடு கலந்து நிற்கின்ற) பஞ்ச பூதங்களும் (கண்டு), அகத்தே - (தம்) உள்ளே, நகும் - சிரிக்கும்.

உளஉ. வானுயர் தோற்ற மெவன்செய்யுந் தன்னெஞ்சந் தானறி குற்றப் படின.

(பரி - ரை) வான் உயர் தோற்றம் எவன் செய்யும் - ஒருவனுக்கு வான் போ லுயர்ந்த தவவேடம் என்ன பயனைச் செய்யும், தான் அறி குற்றம் தன் நெஞ்சம் படின - தான் குற்றமென் றறிந்த அதன்கண்ணே தன்னெஞ்ச தாமுமாயின், எ - று.

வானுயர் தோற்ற மென்பது * “வான்றோய் குடி” என்றற்போல இலக் கணை வழக்கு. அறியாது செய்த குற்றமல்லது அறிந்துவைத்துச் செய்த குற் றங்கழுவப் படாமையின், நெஞ்ச குற்றத்ததாயே விடும்; விடவே, நின்ற வேடமாத்திரத்துக்குப் புறத்தாரை வெருட்டுதலேயல்லது வேறு பய னில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தான் அறி-தான் அறிந்த, குற்றம்-குற்றத்தி லே, தன்னெஞ்சம் - தன் மனம், படின - தாமுமாயின், (ஒருவ னுக்கும்) வான் உயர் - வான்போ லுயர்ந்த, தோற்றம் - தவ வேட மானது, எவன் செய்யும் - என்ன பயனைச் செய்யும்? உ

உளஉ. வலியி னிலைமையான் வல்லுருவம் பெற்றம் புலியின்றோல் போர்த்துமேயந் தற்று.

(பரி - ரை) வலி இல் நிலைமையான் வல் உருவம் - மனத்தைத் தன்வழிப் படுத்தும் வலியில்லாத இயல்பினை புடையான் வலியுடையார் வேடத்தைக் கொண்டு தான் அதன் வழிப்படுத்தல், பெற்றம் புலியின் தோல் போர்த்துமேயந் தற்று - பசு காவலர் கடியாமற் புலியின்தோலைப் போர்த்துப் பைங்குழை மேய்ந்தாற்போலும், எ - று.

† இல்பொரு ளுவமை: வலியினிலைமையா னென்ற அடையாளும், மேய்க் தற் றென்னுந் தொழிலுவமையானும், வல்லுருவத்தோடு மனவழிப்படுத்தலென் பது பெற்றும். காவலர் கடியாமை - புல் தின்னா தென்பதனானும், அச்சத்தானு மாம்; ஆகவே வல்லுருவங் கோடற்குப் பயன் அன்ன காரணங்களான் உலகத் தார் அயிராமையாயிற்று. இவ்வாறு தனக்குரிய இல்லாநையுந் துறந்து வலியு மின்றிப் பிறர் அயிராத வல்லுருவமங் கொண்டு நின்றவன் மனவழிப் படுத லாவது தன் மன மோடியவழியே ஒடி மறைந்து பிறர்க்குரிய மகனிரை விழைத்

* நாலடியார்: குடிப்பிறப்பு, உ. † இல்பொருளுவமை - அபூதவுவமை.

லாம். அவ்வாறாதல், பெற்றம் தனக்குரிய புல்லை விட்டுப் பிறர்க்குரிய பைங் கூழை மேய்ந்தாற்போலு மென்ற உவமையான் அறிக.

(தே - ப - ரை)—வலி இல் - (மனத்தை அடக்கும்) வல்லமை இல்லாத, நிலைமையான் - இயல்புடையவன், வல் உருவம் - அவ் வல்லமையை யுடையவரது தவவேடத்தைக் கொண்டு (மனம்போன வழி போகுதல்), பெற்றம் - பசுவானது; (காவற்காரர் துரத்தா திருக்கும்படி) புவியின் தோல் - புவியினது தோலை, போர்த்து - போர்த்துக்கொண்டு, மேய்ந்தது அற்று - பயிரை மேய்ந்ததை யொக்கும்.

ந

உஎச. தவமறைந் தல்லவை செய்தல் புதன்மறைந்து வேட்டுவன் புட்சிமிழ்த் தற்று.

(பரி - ரை) தவம் மறைந்து அல்லவை செய்தல் அவ்வலியினிலைமையான் தவ வேடத்தின்கண்ணே மறைந்துகின்று தவ மல்லவற்றைச் செய்தல், வேட்டுவன் புதல் மறைந்து புள் சிமிழ்த்தற்று - வேட்டுவன் புதலின்கண்ணே மறைந்துகின்று புட்களைப் பிணித்தாற் போலும், எ -று.

தவம் - ஆகுபெயர். தவமல்லவற்றைச் செய்தலாவது - பிறர்க்குரிய மகளி ரைத் தன்வயத்த தாக்குதல். இதுவும் இத் தொழிலுவமையான் அறிக.

(தே - ப - ரை)—தவம்-(அவ் வல்லமையிலாத நிலைமையான்) தவவேடத்தில், மறைந்து - மறைந்திருந்து, அல்லவை செய்தல் - தவமல்லாதவைகளைச் செய்தல், வேட்டுவன் - வேடன், புதல் - புத லிலே, மறைந்து - ஒளித்திருந்து, புள் - பறவைகளை, சிமிழ்த்தது அற்று - பிடித்துப்போலும்.

ச

உஎடு. பற்றற்றே மென்பார் படிற்றொழுக்க மெற்றெற்றென் றேதம் பலவுந் தரும்.

(பரி - ரை) பற்று அற்றேம் என்பார் படிற்று ஒழுக்கம் - தம்மைப் பிறர் நன்கு மதித்தற்பொருட்டு யாம் பற்றற்றே மென்று சொல்வாரது மறைந்த வொழுக்கம், எற்று எற்று என்று ஏதம் பலவும் தரும் - அப்பொழுது இனிது போலத் தோன்றுமாயினும், பின் என்செய்தேம் என்செய்தே மென்று தாமே யிரங்கும் வகை, அவர்க்குப் பல துன்பங்களை யுங் கொடுக்கும், எ -று.

சொல்லளவல்லது பற்றறாமையின், பற்றற்றே மென்பா ரென்றும், சிறி தாய்க் கணத்தினுள்ளே அழிவதாய இன்பத்தின் பொருட்டுப் பெரிதாய் நெடுங் கால நிற்பதாய பாவத்தைச் செய்வார் அதன் விளைவின்கண் * “அந்தோ

* சீவகசிந்தாமணி: முத்தியிலம்பகம், உஎ.

வினையெய்வென்றபுவ” ராகலின், எற்றெற் றென்றுங் கூறினார். இவை யைந்து பாட்டானும் கூடாவொழுக்கத்தின் இழுக்கம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பற்று அற்றேம்என்பார் - (பிறர்தம்மைநன்கு மதித்தற்பொருட்டு) பற்றற்றே மென்று சொல்லுவாரது; படிது ஒழுக்கம் - மறைந்த வொழுக்கமானது, (அப்பொழுது இனிது போல் தோன்றுமாயினும்) எற்று எற்று என்று - (பின்) என் செய் தோம் என் செய்தோமென்று (தாமே இரங்கும்படி), ஏதம் பலவும்- பல துன்பங்களையும், தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும். ௫

உஎசு. நெஞ்சிற் றுறவார் துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் வன்கணு ரில்.

(பரி - ரை) நெஞ்சின் துறவார் - நெஞ்சாற் பற்றறாது வைத்து, துறந்தார்போல் வஞ்சித்து வாழ்வாரின் - பற்றற்றார் போன்று தானஞ் செய்வாரை வஞ்சித்து வாழுவார்போல், வன்கணுர் இல் - வன்கண்மையையுடையார் உலகத்திலே, எ - று.

தானஞ் செய்வாரை வஞ்சித்தலாவது - யாம் மறுமைக்கண் தேவராதற் பொருட்டு இவ் அருந்தவர்க்கு இன்னது ஈதுமென்று அறியாது ஈந்தாரை அது கொண்டு இழிபிறப்பின ராக்குதல். அவர் இழிபிறப்பினராதல் † “அடங்க லர்க் கீந்த தானப் பயத்தினு லலறு முந்நீர்த், தடங்கட டெவுட் டெவு பலவுள் வவற்றுட் டோன்றி, யுடம்பொடு முகங்களாவ்வா ருழ்கனிமாந்தி வாழ்வார், மடங்கலஞ் சேற்றத் துப்பின் மானவேன் மன்ன ரேறே.” என்பதனு னறிஃ தமக்கு ஆவன செய்தார்க்கு ஆகாதன வினா த்தலின், வன்கணுரில் என்றார்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சின் - மனத்தினால், துறவார் - (பற்றுக் களை) விடாராகி, துறந்தார் போல் - துறந்தவர் போல, வஞ்சித்து - (தானஞ் செய்வாரை) வஞ்சித்து, வாழ்வாரின் - வாழுவார் போல், வன்கணுர் - இரக்க மில்லாதவர், இல் - இலர். ௬

உஎஎ. புறங்குன்றி கண்டனைய ரேனு மகங்குன்றி மூக்கிற் கரியா ருடைத்து.

(பரி - ரை) குன்றிப்புறம் கண்டு அனையர் ஏனும் - குன்றியின் புறம் போல வேடத்தாற் செம்மை யுடையாயினும், குன்றி மூக்கின் அகம் கரியார் உடைத்து - அதன் மூக்குப்போல மனம் இருண்டிருப்பாரை உடைத்து உலகம், எ - று.

குன்றி - ஆகுபெயர். செம்மை கருமை யென்பன † பொருளின்கண் கிறத்தை விட்டுச் செப்பத்தினும் அறியாமையினுஞ் சென்றனவாயினும், பண்

† சீவகசிந்தாமணி; முத்தியிலம்பகம், உசசு. ‡ பொருள் - உபமேயம்.

பால் ஒத்தலின், இவை பண்புவமை: || “கூழின் மலிமனம் போன்றிரு ளாநின்ற கோகிலமே.” என்பதுமது.

(தே - ப - ரை)—புறம் - மேலே, குன்றி - குன்றிமணியானது, கண்டு அனையர் ஏனும் = காணப்படுதல்போற் காணப்படுகிற செம்மையை யுடையவராயினும், அகம் = உள்ளே, குன்றி மூக்கின் - அக் குன்றிமணியின் மூக்குப்போல், கரியார் - கறுத்திருப்பவரை, உடைத்து - (உலகம்) உடையது.

எ

உஎஅ. மனத்தது மாசாக மாண்டார்நீ ராடி.

மறைந்தொழுகு மாந்தர் பலர்.

(பரி - ரை) மாசு மனத்தது ஆக - மாசு தம்மனத்தின் கண்ணதாக—மாண் டார் நீர் ஆடி - பிறர்க்குத் தவத்தான் மாட்சிமையுடையராய் நீரின் மூழ்கிக் காட்டி, மறைந்து ஒழுகும் மாந்தர் பலர் - தாம் அதன்கண்ணே மறைந்து செல் லும் மாந்தர் உலகத்துப் பலர், எ - று.

மாசு- காம வெகுளி மயக்கங்கள், அவை போதற்கன்றி மாண்டாரென்று பிறர் கருதுதற்கு நீராடுதலான், அத் தொழிலை அவர் மறைதற்கு இடனுக்கி னார். இனி மாண்டார் நீராடி யென்பதற்கு, மாட்சிமைப்பட்டாரது நீர்மையை யுடையரா யென உரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவ் வொ முக்கமுடையாரது குற்றமும், அவரை யறிந்து நீக்கல்வேண்டு மென்பதும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—மாசு - அழுக்கானது, மனத்தது ஆக - (தம்) மனத்திலுள்ளதாக, மாண்டார் - (பிறர்க்குத் தவத்தால்) மாட்சிமை யுடையவராக, நீர் ஆடி - நீரிலேமூழ்கிக் (காட்டி), மறைந்து-(தாம் அதனிடத்தே) மறைந்து, ஒழுகும் - நடக்கும், மாந்தர் - மனிதர், பலர் - (உலகத்தில்) பலர்.

அ

உஎகூ. கணைகொடிதி யாழ்கோடு செவ்விதாங் கன்ன

வினைபடு பாலாற் கொளல்.

(பரி - ரை) கணை கொடிது யாழ் கோடு செவ்விது - அம்பு வடிவாற் செவ்விதாயினும், செயலாற் கொடிது; யாழ் கோட்டால் வளைந்ததாயினும், செயலாற் செவ்விது; ஆங்கு அன்ன வினைபடு பாலால் கொளல்-அவ் வகையே தவஞ் செய்வோரையுங் கொடியர் செவ்வியரென்பது, வடிவாற் கொள் ளாது, அவர் செயல் பட்ட கூற்றானே அறிந்துகொள்க, எ-று.

|| “வாரும் படியொன்றுங் கண்டிலம் வாழியிம் மாம்பொழிற்றேன், சூழு முகச்சுற்றும் பற்றின வாற்றெண்டை யங்கனிவா, யாழின் மொழிமங்கை பங் கன் சிற்றம்பல மாதரியாக், கூழின் பலிமனம்போன்றிருளாநின்ற கோகிலமே” திருச்சிற்றம்பலக் கோவையார்: ௩௨௨.

கணக்குச் செயல் கொலை. யாழுக்குச் செயல் இசையா விற்பம் பயத் தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடிய ரெனவும், அறமாயிற்செவ்விய ரெனவுக் கொள்க வென்பதாம். இதனான் அவரை யறிபுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கணை - அம்பானது, (வடிவினாலே செவ்விதா யிருந்தாலும்) கொடிது - (செயலினாலே) கொடியதாயிருக்கின்றது, யாழ் - வீணையானது, கோடு - (வடிவினாலே) வளைவினதா யிருந்தாலும்; செவ்விது-(செயலினாலே) செவ்விதாயிருக்கின்றது; ஆங்கு- அவ்வகையே, அன்ன - தவஞ்செய்வார் கொடியர் செவ்வியராயிருக்கைகளை, (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்), வினைபடுபாலால் - (இவரது) செயல் பட்ட பகுப்பினாலே, கொளல் - அறிந்து கொள்ளக்கடவர்.

உஅ௦. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்

(பரி - ரை) மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா - தவஞ் செய்வார்க்குத் தலைமயிரை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா, உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின் - உயர்ந்தோர் தவத்திற்கு ஆகாதென்று குற்றங் கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின், எ - று.

பழித்தலும் மழித்தலு ளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலைமயிரை உணர்த்தலின், அது கூறா ராயினார். இதனான் கூடாவொழுக்க மில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகம் - உயர்ந்தோரால், பழித்தது - (தவத்திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித்து விடின் - நீக்கி விடுவாராயின், மழித்தலும் - (தவஞ் செய்வோர்க்குத் தலை மயிரை) முண்டிதஞ் செய்தலும், நீட்டலும் - (அதனைச்) சடையாக்கலும் (அல்லது வளர்த்தலும்), வேண்டா - வேண்டுவென அல்ல.

க௦

உகம் அதிகாரம்—கள்ளாமை

அஃதாவது, பிறருடைமையாயிருப்ப தியாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோ டொத்தலின், கள்ளாமை யென்றார். இவ்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டு வகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங் கொள்ளினும் அமையும்; துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோ ரிழுக்காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப் பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர் மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே

போந்து பஹைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலேயன்றி, அது தன்னையும் வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிமுகக் காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மைமுதற் கொல்லாமைபீராய நான்கு அதிகாரத் திற்கும் ஒக்கும். பொருள்பற்றி நிகழுங்குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி நிகழ்வதாய கூடாவொழுக்கத்தின் பின்வைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.

(பரி - ரை) எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் - வீட்டினை யிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான், எனைத்து ஒன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க - யாதொரு பொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாவகை தன்னெஞ்சினைக் காக்க, எ - று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்ப்பறை வினையெச்சம் எள்ளாமை யெனத் திரிந்து நின்றது. வீட்டினை யிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், நிலம்-நீர்-தீ-வளி யெனப் பூதம் நான்கே யென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற் றோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப் புப்போல வெளிப்பட்ட பழியு மென்றும், இறந்த வுயிர் பின் பிறவா தென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவன வென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கதூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற் கேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற் கேதுவாய மெய்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவுங் களவாமாகலின், எனைத்தொன்று மென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கந்ருதல் கள்ளக்கருதுத லென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல், வேண் டுவான் என்பான் - விரும்புவோன் இவனென்று (தவத்தோராலே) நன்றாக மதிக்கப்படுவோன், எனைத்து ஒன்றும் - யாதொரு பொரு ளையும், கள்ளாமை - பிறரைவஞ்சித்துக் கொள்ள நினையாதபடி, தன் நெஞ்சு - தனது நெஞ்சை, காக்க - காக்கக்கடவன். க

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ளலுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

(பரி - ரை) உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே - குற்றங்களைத் தந்நெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்; பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல் - ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியா வகையால் வஞ்சித் துக் கொள்வே மென்று கருதற்க, எ - று.

உள்ளத்தா லென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையா ருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலு மென்பது இழிவுசிறப்

கணக்குச் செயல் கொலை. யாழுக்குச் செயல் இசையா லின்பம் பயத் தல். அவ்வகையே செயல் பாவமாயிற் கொடிய ரொனவும், அறமாயிற்செவ்விய ரொனவுங் கொள்க வென்பதாம். இதனான் அவரை யறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கணை - அம்பானது, (வடிவினாலே செவ்விதா யிருந்தாலும்) கொடிது - (செயலினாலே) கொடியதாயிருக்கின்றது, யாழ் - வீணையானது, கோடு - (வடிவினாலே) வளைவினதா யிருந் தாலும்; செவ்விது-(செயலினாலே) செவ்விதாயிருக்கின்றது; ஆங்கு- அவ்வகையே, அன்ன - தவஞ்செய்வார் கொடியர் செவ்வியராயிருக் கைகளை, (அவரது வடிவினாலே கொள்ளாமல்), வினைபடுபாலால் - (இவரது) செயல் பட்ட பகுப்பினாலே, கொளல் - அறிந்து கொள் ளக்கடவர்.

கூ

உஅ௦. மழித்தலு நீட்டலும் வேண்டா வுலகம்
பழித்த தொழித்து விடின்

(பரி - ரை) மழித்தலும் நீட்டலும் வேண்டா - தவஞ் செய்வார்க்குத் தலையிறை மழித்தலுஞ் சடையாக்கலுமாகிய வேடமும் வேண்டா, உலகம் பழித்தது ஒழித்துவிடின் - உயர்ந்தோர் தவத்திற்கு ஆகாதென்று குற்றங் கூறிய ஒழுக்கத்தைக் கடிந்துவிடின், எ - று.

பறித்தலும் மழித்தலு ளடங்கும். மழித்தலென்பதே தலையிறைஉணர்த்த லின், அது கூற ராயினார். இதனாற் கூடாவொழுக்க மில்லாதார்க்கு வேடமும் வேண்டாவென அவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகம் - உயர்ந்தோரால், பழித்தது - (தவத் திற்கு ஆகாதென்று) குற்றஞ் சொல்லப்பட்ட ஒழுக்கத்தை, ஒழித்து விடின் - நீக்கி விடுவாராயின், மழித்தலும் - (தவஞ் செய் வோர்க்குத் தலை மயிறை) முண்டிதஞ் செய்தலும், நீட்டலும் - (அதனைச்) சடையாக்கலும் (அல்லது வளர்த்தலும்), வேண்டா - வேண்டுவன அல்ல.

க௦

உகூம் அதிகாரம்—கள்ளாமை

அஃதாவது, பிறருடைமையாயிருப்ப தியாதொரு பொருளையும் அவரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாமை. கருதுதலும் செய்தலோ டொத்தலின், கள் ளாமை யென்றார். இவ்வாழ்வார்க்காயின் தமரோடு விளையாட்டு வகையால் அவரை வஞ்சித்துக் கோடற்கு இயைந்த பொருள்களை அங்ஙனங் கொள்ளி னும் அமையும்; துறந்தார்க்காயின் அதனைக் கருதியவழியும் பெரியதோ ரிருக் காம் ஆகலின், இது துறவறமாயிற்று. புறத்துப் போகாது மடங்கி ஒருதலைப் பட்டு உயிரையே நோக்கற்பாலதாய அவர் மனம் அஃதொழிந்து புறத்தே

போந்து பஹைப்பட்டு உடம்பின்பொருட்டுப் பொருளை நோக்குதலையன்றி, அது தன்னையும் வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதுதல் அவர்க்குப் பெரியதோரிமூக் காதல் அறிக. இவ்வாறு வாய்மைமுதற் கொல்லாமைபீரூய நான்கு அதிகாரத் திற்கும் ஒக்கும். பொருள்பற்றி சிகழும் குற்றத்தை விலக்குகின்றதாகலின், இது காமம்பற்றி சிகழ்வதாய் கூடாபொழுக்கத்தின் பின்பைக்கப்பட்டது.

உஅக. எள்ளாமை வேண்டுவா நென்பா நெனைத்தொன்றுங்
கள்ளாமை காக்கதன் நெஞ்சு.

(பரி - ரை) எள்ளாமை வேண்டுவான் என்பான் - வீட்டினை யிகழாது விரும்புவான் இவனென்று தவத்தோரான் நன்குமதிக்கப்படுவான், எனத்து ஒன்றும் கள்ளாமை தன் நெஞ்சு காக்க - யாதொரு பொருளையும் பிறரை வஞ்சித்துக் கொள்ளக் கருதாவதை தன்னெஞ்சினேக் காக்க, எ - று.

எள்ளாதென்னும் எதிர்ப்பை விரையெச்சம் எள்ளாமை யெனத் திரிந்து கின்றது. வீட்டினை யிகழ்தலாவது காட்சியே அளவையாவதென்றும், சிலம்-நீர்-தீ-வளி யெனப் பூதம் நான்கே யென்றும், அவற்றது புணர்ச்சி விசேடத்தாற் றோன்றிப் பிரிவான் மாய்வதாய் உடம்பின்கண்ணே அறிவு மதுவின்கட் களிப் புப்போல வெளிப்பட்ட டழியு மென்றும், இறந்த ஷபீர் பின் பிறவா தென்றும், இன்பமும் பொருளும் ஒருவனாற் செய்யப்படுவன வென்றுஞ் சொல்லும் உலோகாயதமுதலிய மயக்கநூல்களைத் தெளிந்து, அவற்றிற் கேற்ப ஒழுகுதல். ஞானத்திற் கேதுவாய் மெய்நூற்பொருளையேனும் ஆசிரியனை வழிபட்டன்றி அவனை வஞ்சித்துக் கொள்ளின், அதுவும் களவாமாகலின், எனத்தொன்று மென்றார். நெஞ்சு கள்ளாமற் காக்கவெனவே, துறந்தார்க்கு விலக்கப்பட்ட கள் ளுதல் கள்ளக்கருதுதல் வென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—எள்ளாமை - (முத்தியை) இகழாமல், வேண் டுவான் என்பான் - விரும்புவோன் இவனென்று (தவத்தோராலே) நன்றாக மதிக்கப்படுவோன், எனத்து ஒன்றும் - யாதொரு பொரு ளையும், கள்ளாமை - பிறரைவஞ்சித்துக் கொள்ள நினையாதபடி, தன் நெஞ்சு - தனது நெஞ்சை, காக்க - காக்கக்கடவன். க

உஅஉ. உள்ளத்தா லுள்ள லுந் தீதே பிறன்பொருளைக்
கள்ளத்தாற் கள்வே மெனல்.

(பரி - ரை) உள்ளத்தால் உள்ளலும் தீதே - குற்றங்களைத் தந்நெஞ்சாற் கருதுதலும் துறந்தார்க்குப் பாவம்; பிறன் பொருளைக் கள்ளத்தால் கள்வேம் எனல் - ஆதலால், பிறனொருவன் பொருளை அவன் அறியா வகையால் வஞ்சித் துக் கொள்வே மென்று கருதற்கு, எ - று.

உள்ளத்தா லென வேண்டாது கூறினார், அவருள்ளம் ஏனையா ருள்ளம் போலாது சிறப்புடைத்தென்பது முடித்தற்கு. உள்ளலு மென்பது இழிவுசிறப்

பும்மை. அல் விசுதி வியங்கோ னெதிர்மறைக்கண் வந்தது. இவையிரண்டு பாட்டானும் இந்நடைக்குக் களவாவது இதுவென்பதூஉம், அது கடியப்படுவ தென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—உள்ளத்தால் - (குற்றங்களைத்தமது) நெஞ்சினாலே, உள்ளலும் - நினைத்தலும், தீதே - (துறந்தார்க்குப்) பாவமேயாம்; (ஆதலால்), பிறன் பொருளை - பிறனது பொருளை, கள்ளத்தால் - அவனறியாத வகையினால், கள்வேம் - வஞ்சித்துக் கொள்வோம், எனல் - என்று நினையாதிருக்கக்கடவர்.

உ

உஅந. களவினா லாகிய வாக்க மளவிறந்
தாவது போலக் கெடும்.

(பரி - ரை) களவினால் ஆகிய ஆக்கம் - களவினா லுளதாகிய பொருள், ஆவதுபோல அளவிறந்து கெடும் - வளர்வதுபோலத் தோன்றித் தன்னெல்லையெக் கடந்து கெடும், எ - று.

ஆக்கத்திற் கேதுவாகலின், ஆக்க மெனப்பட்டது. எல்லையைக் கடந்து கெடுதலாவது - தான் போங்காற் பாவத்தையும் பழியையும் நிறுத்திச் செய்த அறத்தையும் உடன் கொண்டுபோதல். அளவறிந்தென்று பாடமோதி, அவர் பயன் கொள்ளு மளவறிந்து அவ் வளவிற்கு உதவாது கெடுமென் றுரைப்பாருமுளர்.

(தே - ப - ரை)—களவினால்-(பிறரை) வஞ்சித்தலால், ஆகிய - உண்டாகிய, ஆக்கம் - பொருளானது, ஆவதுபோல - வளர்வதுபோலே (தோன்றி), அளவு இறந்து - (தனது) எல்லையைக் கடந்து, கெடும் - அழியும்.

ஈ

உஅச. களவின்கட் கன்றிய காதல் விளைவின் கண்
வீயா விழுமந் தரும்.

(பரி - ரை) களவின்கண் கன்றிய காதல் - பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக் கோடற்கண்ணே மிக்க வேட்கை, விளைவின்கண் வீயா விழுமம் தரும் - அப்பொழுது இனிது போலத் தோன்றித் தான் பயன் கொடுக்கும்பொழுதுதொலையாத இடம்பையைக் கொடுக்கும், எ - று.

..கன்றுதலான் எஞ்ஞான்றும் அக் களவையே பயில்வித்து அதனாற் பாவமும் பழியும் பயந்தேவிடுதலின், வீயா விழுமந் தரு மென்றார். இவையிரண்டு பாட்டானும் அது கடியப்படுதற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களவின்கண் - (பிறர் பொருளை) வஞ்சித்துக் கொள்ளுதலினால், கன்றிய - மிகுந்த, காதல் - ஆசையானது, (அப்போது இனிதுபோல் தோன்றி), விளைவின்கண் - தான் பயனைக்

கொடுக்கும்போது, வீயா விழுமம் - தொலையாத துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

சு

உஅரு. அருள்கருதி யன்புடைய ராதல் பொருள்கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்க ணில்.

(பரி - ரை) அருள் கருதி அன்பு உடையர் ஆதல் - அருளினது உயர்ச்சியை யறிந்து அதன்மேல் அன்புடையாரா யொழுகுதல், பொருள் கருதிப் பொச்சாப்புப் பார்ப்பார்கண் இல் - பிறர் பொருளை வஞ்சித்துக்கொள்ளக் கருதி அவரது சோர்வு பார்ப்பார்மாட்டு உண்டாகாது, எ - று.

தமக்குரிய பொருளையும் அதனது குற்றம் நோக்கித் துறந்து போந்தவர் பின் பிறர்க்குரிய பொருளை நன்குமதித்து அதனை வஞ்சித்துக் கோடற்கு அவரது சோர்வு பார்க்கும் மருட்சியரானால், அவர்மாட்டு உயிர்கண்மே லருள்செய்தல் நமக்கு உறுதியென் றறிந்து அவ் வருளின் வருவாதொழுகுந் தெருட்சி கூடா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அருள் - அருளினது உயர்ச்சியை, கருதி - அறிந்து, அன்புடையர் ஆதல் - (அதன்மேல் அன்புடையவராய்) நடத்தல், பொருள் - (பிறர்) பொருளை, கருதி - (வஞ்சித்துக்கொள்ள) நினைத்து, பொச்சாப்பு - (அவரது) சோர்வை, பார்ப்பார்கண் - பார்ப்போரிடத்து, இல் - உண்டாகாது. ரு

உஅசு. அளவின் க ணின் றொழுக லாற்றார் களவின் கட் கன்றிய காத லவர்.

(பரி - ரை) அளவின் கண் நின்று ஒழுகல் ஆற்றார் - உயிர்முதலியவற்றை அளத்தலாகிய நெறியின்கண்ணின்று அதற்கேற்ப ஒழுகமாட்டார், களவின் கண் கன்றிய காதலவர் - களவின் கண்ணே மிக்க வேட்கையை யுடையார், எ - று.

உயிர்முதலியவற்றை அளத்தலாவது - காட்சிமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அளவைகளான் உயிர்ப்பொருளையும், அதற்கு அநாதியாய் வருகின்ற நல்வினை தீவினைக்கு உற்ற விளைவுகளையும், அவற்றான் அது நாற்கதியுட் பிறந்திற்று வருதலையும், அது செய்யாமல் அவற்றைக் கெடுத்தற்கு உபாயமாகிய யோக ஞானங்களையும், அவற்றான் அஃதெய்தும் வீட்டினையும், அளந்து உள்ளவாறறிதல். இதனை ஆருகதர் தருமத்தியானம் என்ப. அதற்கேற்ப ஒழுகுதலாவது - அவ் வளக்கப்பட்டனவற்றுள் தீயனவற்றி னீங்கி நல்லனவற்றின் வழி நிற்பல்.

(தே - ப - ரை)—களவின் கண் - களவினிடத்தே, கன்றிய - மிகுந்த, காதலவர் - ஆசையையுடையவர், அளவின் கண் நின்று -

(உயிர்முதலானவைகளை) அளவு செய்தலாகிய வழியில் நின்று, ஒழுக்கல் ஆற்றார் - (அதற்கு ஏற்க) நடக்கமாட்டார். சு

உஅஎ. களவென்னுங் காரறி வாண்மை யளவென்னு
மாற்றல் புரிந்தார்க ணில்.

(பரி - ரை) களவு என்னும் கார் அறிவு ஆண்மை - களவென்று சொல்லப் படுகின்ற இருண்ட அறிவினையுடையராதல், அளவு என்னும் ஆற்றல் புரிந்தார் கண் இல் - உயிர்முதலியவற்றை அளத்தலென்னும் பெருமையை விரும்பினார் கண் இல்லை, எ-று.

இருள் - மயக்கம். காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துக் களவென்னுங் காரறிவாண்மை யென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக்கி அளவென்னு மாற்ற லென்றுங் கூறினார். களவுந் துறவும் இருளும் ஒளியும்போலத் தம்முண் மாறு ஆகவின், ஒருங்கு கில்லா வென்பது இவை மூன்று பாட்டானுங்கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களவு என்னும் - களவென்று சொல்லப் படும், கார் - இருண்ட, அறிவு ஆண்மை - அறிவினை யுடையராயிருக்கை, அளவு என்னும் - (உயிர்முதலானவைகளை) அளத்த லென்று சொல்லப்படும், ஆற்றல் - பெருமையை, புரிந்தார் கண் - விரும்பினவரிடத்து, இல் - இல்லை. எ

உஅஅ. அளவறிந்தார் நெஞ்சத் தறம்போல நிற்குங்
களவறிந்தாற் நெஞ்சிற் கரவு.

(பரி - ரை) அளவு அறிந்தார் நெஞ்சத்து அறம்போல நிற்கும் - அவ்வளத் தலையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து அறம் கிலைபெற்றாற்போல கிலைபெறும், களவு அறிந்தார் நெஞ்சில் கரவு - களவையே பயின்றவர் நெஞ்சத்து வஞ்சனை, எ-று.

உயிர்முதலியவற்றை அளந்தறிந்தார்க்குத் துறவறஞ் சலியாது நிற்கு மென்பது இவ் வுவமையாற் பெற்றும். களவோடு மாறின்றி நிற்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களவு அறிந்தார் - களவை அறிந்தவரது, நெஞ்சில் - மனதில், கரவு - வஞ்சனையானது, அளவு அறிந்தார் - அவ்வளத்தலை அறிந்தவரது, நெஞ்சத்து - நெஞ்சில், அறம்போல - அறம் கிலைபெறுவதுபோல, நிற்கும் - கிலைபெறும். அ

உஅக. அளவல்ல செய்தாங்கே வீவர் களவல்ல
மற்றைய தேற்றா தவர்.

(பரி - ரை) அளவு அல்ல செய்தாங்கே வீவர் - அவ் வளவல்லாத தீய நினைவுகளை நினைத்தபொழுதே கெடுவர், களவு அல்ல மற்றைய தேற்றாதவர் - களவல்லாத பிறவற்றை அறியாதவர், எ - று.

தீய நினைவுகளாவன - போருளுடையாரை வஞ்சிக்குமாறும், அவ் வஞ்சனையால் அது கொள்ளுமாறும், கொண்டவதனால் தாம்புலன்களை நுகருமாறும் முதலாயின. நினைத்தலுஞ் செய்தலாகலிற் செய்தென்றும், அஃது உள்ள அறங்களைப் போக்கிக் கார்த்த சொற்செயல்களைப் புருவித்து அப்பொழுதே கெடுக்குமாகலின் ஆங்கே வீவரென்றுங் கூறினார். மற்றையவாவன - துறந்தார்க்கு உணவாக வோதப்பட்ட காய் கனி கிழங்கு சருகு முதலாயினவும், இவ்வாழ்வார் செய்புந் தானங்களுமாம். தேற்றாமை - அவற்றையே நுகர்ந்து அவ்வளவால் கிறைந்திருத்தலை அறியாமை. இதனால் கள்வார் கெடுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களவு அல்ல - களவல்லாத, மற்றைய - மற்றவைகளை, தேற்றாதவர் - அறியாதவர் (களவொன்றையே அடிர்த்தவரென்றபடி), அளவு அல்ல - அவ்வளவல்லாத தீய நினைவுகளை, செய்து - நினைத்து, ஆங்கே - அப்போதே, வீவர் - கெடுவார். கூ

உக௦. கள்வார்க்குத் தள்ளு முயிரினை கள்ளார்க்குத் தள்ளாது புத்தே ளுலகு.

(பரி - ரை) கள்வார்க்கு உயிரினை தள்ளும் - களவிலைப் பயில்வார்க்குத் தம்மின் வேறல்லாத உடம்புந் தவறும்; கள்ளார்க்குப் புத்தேள் உலகு தள்ளாது - அது செய்யாதார்க்கு நெடுஞ் சேனதாகிய புத்தேளுலகுந் தவறாது, எ - று.

உயிர் நிறற்றிடுகலின், உயிரினை யெனப்பட்டது. சிறப்பும்மைகளிரண்டும் விகாரத்தாற் றொக்கன. இம்மையினும் அரசனா லொதுக்கப்படுதலின் உயிரினைபுந் தள்ளுமென்றும், மறுமையினும் தேவராதல் கூடுதலிற் புத்தேளுலகுந் தள்ளாதென்றுங் கூறினார். * “மற்றது, தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து” என்புழியும் தள்ளுதல் இப் பொருட்டாத லறிக. இதற்குப் பிறவா றுரைப்பாரு முளர். இதனால் இருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கள்வார்க்கு - களவிலே பழகுவோர்க்கு, உயிர் நிலை - (தம்மின்வேறல்லாத) உடம்பும், தள்ளும் - தவறும்; கள்ளார்க்கு - களவிலே பழகாதவர்க்கு, புத்தேள் உலகு - (நெடுந்தூரமாகிய) தேவருலகமும், தள்ளாது - தவறாது. க௦

* திருக்குறள்: ஐக௦.

அஃதாவது, மெய்யினது தன்மை. பெரும்பான்மையுங் காமமும் பொருளும் பற்றி நிகழ்வதாய பொய்மையை விலக்கலின், இது கூடாவொழுக்கங் கள் எாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

உகக. வாய்மை யெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுந் தீமை யிலாத சொல்லு.

(பரி - ரை) வாய்மை எனப்படுவது யாது எனின் - மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், தீமை யாதொன்றும் இலாத சொல்ல - அது பிறிதோ ருயிர்க்குத் தீங்கு சிறிதும் பயவாத சொற்களைச் சொல்லுதல், எ - று.

தீமை யாதொன்று யிலாதவென இயையும். எனப்படுவதென்பது “உரோனப்படுவ துறையூர்” என்றாற்போல நின்றது. இதனான் நிகழ்ந்தது கூறலென்பது நீக்கப்பட்டது. அதுதானும், தீங்கு பயவாதாயின் மெய்ம்மையாம், பயப்பிற் பொய்ம்மையா மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—வாய்மை எனப்படுவது - மெய்ம்மையென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படுவது, யாது எனின் - யாதென்று வினாவினால் (அது பிறிதோருயிர்க்கு), யாது ஒன்றும் - சிறிதாயினும், தீமை இலாத - தீமையைத் தராத சொற்களை, சொல்ல - சொல்லுதல்.

க

உகஉ. பொய்ம்மையும் வாய்மை யிடத்த புரைதீர்ந்த நன்மை பயக்கு மெனின்.

(பரி - ரை) புரை தீர்ந்த நன்மை பயக்கும் எனின் - பிறர்க்குக் குற்றம் தீர்ந்த நன்மையைப் பயக்குமாயின், பொய்ம்மையும் வாய்மையிடத்த - பொய்ம்மைச் சொற்களு மெய்ம்மைச் சொற்களின் பாலவாம், எ - று.

குற்றம் தீர்ந்த நன்மை அறம்; அதனைப் பயத்தலாவது - கேடாதல் சாக்காடாதல் எய்த நின்றதோருயிர் அச் சொற்களின் பொய்ம்மையானே அதனினீங்கி இன்புறுதல். நிகழாதது கூறலும், நன்மை பயவாதாயிற் பொய்ம்மையாம், பயப்பின் மெய்ம்மையா மென்பது கருத்து. இவை யிரண்டு பாட்டனும் தீங்கு பயவாத நிகழ்ந்தது கூறலும் நன்மை பயக்கும் நிகழாதது கூறலும் மெய்ம்மையெனவும், நன்மைபயவாத நிகழாதது கூறலும் தீங்கு பயக்கும் நிகழ்ந்தது கூறலும் பொய்ம்மையெனவும், அவற்றது இலக்கணங் கூறப்பட்டது,

(தே - ப - ரை)—பொய்ம்மையும் - பொய்ம்மைச் சொற்களும், புரைதீர்ந்த - குற்றத்தினின்று நீங்கிய, நன்மை - நன்மையை, பயக்கும் எனின் - (பிறருக்குத்) தருமாயின், வாய்மையிடத்த - மெய்ம்மைச் சொற்களினிடத்தனவாம்.

உ

உகூந. தன்னெஞ் சறிவது பொய்யற்க பொய்த்தபின்
தன்னெஞ்சே தன்னைச் சுடும்.

(பரி - ரை) தன் நெஞ்சு அறிவது பொய்யற்க - ஒருவன் தன்னெஞ்சு அறிவ தொன்றின்பிறர் அறிந்திலரென்று பொய்யாதொழிக; பொய்த்தபின் தன் நெஞ்சே தன்னைச் சுடும் - பொய்த்தானாயின், அதனை யறிந்த தன் நெஞ்சே அப்பாவத்திற்குக் கரியாய் கின்று, தன்னை அதன் பயனாகிய துன்பத்தை யெய்துவிக்கும், எ - று.

நெஞ்சு கரியாதல் * “கண்டவ ரில்லென வுலகத்து ஞ்ணராதார்—தங் காது தகைவின்றித் தாஞ்செய்யும் வினைகளு—ணெஞ்சறிந்த கொடியவை மறைப்பவு மறையாவா—நெஞ்சத்திற் சூறுகிய கரியில்லை யாகலின்” என்பத னனுமறிக. பொய் மறையாமையின், அது கூறலாகாதென்பது இதனற கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன் நெஞ்சு-(ஒருவன்) தனது நெஞ்சினாலே, அறிவது - அறிப்படுவதென்றை, பொய்யற்க - (பிறர் அறிந்தில ரென்று) பொய்யாதொழியக்கடவன்; பொய்த்தபின் - பொய்த்தா னாயின், தன் நெஞ்சே-(அதனை அறிந்த) தனது நெஞ்சே, தன்னை - (அப் பாவத்துக்குச் சாஷியாய்) நின்று தன்னை, சுடும் - வருத்தும் (அதன் பயனாகிய துன்பத்தை அடைவிக்கும்). ந.

உகூச. உள்ளத்தாற் பொய்யா தொழுகி னுலகத்தா
ருள்ளத்து ளெல்லா முளன்.

(பரி - ரை) உள்ளத்தால் பொய்யாது ஒழுகின் - ஒருவன் தன்னுள்ளத்திற் கேற்பப் பொய்கூறுது ஒழுகுவனாயின், உலகத்தார் உள்ளத்துள் எல்லாம் உளன் - அவன் உயர்ந்தோ ருள்ளத்தின்கணெல்லாம் உளனும், எ - று.

உள்ளத்தா லென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பொய் கூறு தொழுகுதலா வது மெய்கூறி யொழுகுதல். அவனது அறத்தின தருமை நோக்கி உயர்ந் தோர் எப்பொழுதும் அவனையே கினைப்ப ரென்பதாம். இதனான் இம்மைப் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளத்தால்-(ஒருவன்) தன் மனதுக்கேற்ப, பொய்யாது - பொய்பேசாமல், ஒழுகின் - நடப்பானாயின், (அவன்), உலகத்தார் - உயர்ந்தோரது, உள்ளத்துள் எல்லாம் - மனங்களிலெல் லாம், உளன் - இருப்பான். ச

* கலித்தொகை: நெய்தல்-அ.

உகூரு. மனத்தொடு வாய்மை மொழியிற் தவத்தொடு
தானஞ்செய் வாரிற் தலை.

(பரி - னை) மனத்தொடு வாய்மை மொழியின் - ஒருவன் தன்மனத்தொடு
பொருந்த வாய்மையைச் சொல்வானாயின், தவத்தொடு தானம் செய்வாரின்
தலை-அவன் தவமுந் தானமும் ஒருங்கு செய்வாரினுஞ் சிறப்புடையன், எ - று.

மனத்தொடு பொருத்துதல் - மனத்திற் கேறுதல். புறமாகிய மெய்யாற்
செய்யு மவற்றினும் அகமாகிய மனமொழிகளாற் செய்யுமது பயனுடைத்
தென்பதாம்.

(தே - ப - னை)—மனத்தொடு - (ஒருவன்) தன் மனத்தொடு
பொருந்த. வாய்மை - உண்மையை, மொழியின் - சொல்லுவா
னாயின், (அவன்), தவத்தொடு - தவத்துடனே, தானம்-தானத்தை,
செய்வாரின் - (ஒருமிக்கச்) செய்வாரினும், தலை - சிறப்புடையவ
னாவான். ரு

உகூசு. பொய்யாமை யன்ன புகழில்லை யெய்யாமை
யெல்லா வறமுந் தரும்.

(பரி - னை) பொய்யாமை அன்ன புகழ் இல்லை - ஒருவனுக்கு இம்மைக்குப்
பொய்யாமையை யொத்த புகழ்க்காரண மில்லை; எய்யாமை எல்லா அறமும்
தரும் - மறுமைக்கு மெய் வருந்தாமல் அவனுக்கு எல்லா அறங்களையும் தானே
கொடுக்கும், எ - று.

புகழ் ஈண்டு ஆகுபெயர், இல்லறத்திற்குப் பொருள் கூட்டல் முதலியவற்
றானும் தூவறத்திற்கு உண்ணாமை முதலியவற்றானும் வருந்தல் வேண்டு
மன்றே, அவ் வருத்தங்கள் புகுதாமல் அவ் விருவகைப் பயனையும் தானே தரு
மென்பார், எய்யாமை யெல்லா வறமுந் தரு மென்றார்.

(தே - ப - னை)—பொய்யாமை அன்ன - (ஒருவனுக்குப்) பொய்
பேசாமைக்கு ஒப்பாகிய, புகழ் - புகழ் காரணம், இல்லை - (இம்
மைக்கு) இல்லை; (அது அவனுக்கு), எய்யாமை - (உடம்பு) வருந்தா
மல், எல்லா அறமும் - எல்லா அறங்களையும், தரும் - (மறுமைக்குந்
தானே) கொடுக்கும். சு

உகூஎ. பொய்யாமை பொய்யாமை யாற்றி னறம்பிற
செய்யாமை செய்யாமை நன்று.

(பரி - னை) பொய்யாமை பொய்யாமை ஆற்றின் - ஒருவன் பொய்யாமை
யையே பொய்யாமையையே செய்ய வல்லனாயின், பிற அறம் செய்யாமை
செய்யாமை நன்று - அவன் பிற அறங்களைச் செய்யாமையே செய்யாமை
நன்று, எ - று.

அடுக்கிரண்டனுள் முதலது இடைவிடாமை மேற்று, ஏனையது துணியின் மேற்று. பல அறங்களையும் மேற்கொண்டு செய்தற்கருமையால் சில தவறிற் குற்றப்படுதலின், அவை யெல்லாவற்றின் பயனையும் தானே தாவற்றாய் இதனையே மேற்கொண்டு தவறாமற் செய்தல் நன்றென்பார், செய்யாமை செய்யாமை நன்றென்றார். இதனை இவ்வாறன்றிப் பொய்யாமைபைப் பொய்யாமற் செய்யிற் பிறவறஞ் செய்கை நன்றெனப் பொழிப்பாக்கிப் பொய் கூறிற் பிறவறஞ் செய்கை நன்றாகா தென்பது அதனாற் போந்த பொருளாக்கி உரைப்பாரு முளர். பிறவறங்க ளெல்லாந் தரும் பயனைத் தானே தருமாற்ற லுடைத் தென மறுமைப்பயனது மிகுதி இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பொய்யாமை பொய்யாமை - (ஒருவன்) பொய் பேசாமைமையே பொய்பேசாமைமையே, ஆற்றின் - செய்ய வல்லவனாயின், பிற அறம்-பிற அறங்களை, செய்யாமை செய்பாமை- (அவன்) செய்யாமைமையே, நன்று - நல்லது. எ

உகஅ. புறந்தூய்மை நீரா னமையு மகந்தூய்மை
வாய்மையாற் காணப் படும்.

(பரி - ரை) புறம் தூய்மை. நீரான் அமையும் - ஒருவனுக்கு உடம்பு தூய்தான் தன்மை நீரானே புண்டாம்; அகம் தூய்மை வாய்மையான் காணப்படும் - அதுபோல மனந் தூய்தாந்தன்மை வாய்மையா னுண்டாம், எ - று.

காணப்படுவது உள்ளதாகலின், உண்டாமென் றுரைக்கப்பட்டது. உடம்பு தூய்தாதல்-வாலாமை நீங்குதல். மனந் தூய்தாதல்-மெய்புணர்தல். புறந்தூய்மைக்கு நீரல்லது காரண மில்லாதற்போல, அகந்தூய்மைக்கு வாய்மையல்லது காரணமில்லை யென்றவாறாயிற்று. இதனானே துறந்தார்க்கு இரண்டு தூய்மையும் வேண்டு மென்பதுஉம் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—புறம் - (ஒருவனுக்கு) உடம்பு, தூய்மை - பரிசுத்தமாந் தன்மை, நீரான் - நீரினால், அமையும் - உண்டாகும்; (அதுபோல), அகம் - மனது, தூய்மை - பரிசுத்தமாந் தன்மை, வாய்மையான் - உண்மையால், காணப்படும் - உண்டாகும். அ

உகக. எல்லா விளக்கும் விளக்கல்ல சான்றோர்க்குப்
பொய்யா விளக்கே விளக்கு.

(பரி - ரை) எல்லாவிளக்கும் விளக்கு அல்ல - புறத்திருந் கடியும் உலகத் தார் விளக்குக்க ளெல்லாம் விளக்காகா; சான்றோர்க்கு விளக்கு பொய்யா விளக்கே - துறவான் அமைந்தார்க்கு விளக்காவது மனத்திருந் கடியும் பொய்யாமை யாகிய விளக்கே, எ - று.

உலகத்தார் விளக்காவன-ஞாயிறு, திங்கள், தீ யென்பன, இவற்றிற்குப் போகாதவிருள் போகலின், பொய்யா விளக்கே விளக்கென்றார். அவ் விருளாவது அறியாமை. பொய்யாத விளக்கென்பது குறைந்து வின்றது. பொய் கூறுமையாகிய விளக்கென்றவாறு. இனி இதற்குக் கல்விமுதலியவற்றான் வரும் விளக்கமெல்லாம் விளக்கமல்ல, அமைந்தார்க்கு விளக்கமாவதுபொய்யாமையான் வரும் விளக்கமே யென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—சான்றோர்க்கு - (துறவினாலே) நிறைந்தோருக்கு, எல்லா விளக்கும் - (புறத்திருநீ ரீக்குகிற உலகத்தோரது) விளக்குகளெல்லாம், விளக்கு அல்ல - விளக்குகளாவன வல்ல; பொய்யா விளக்கே - (அகத்திருநீ ரீக்குகிற) பொய்யாமையாகிய விளக்கே, விளக்கு - விளக்காம்.

கூ

நூ. யாமெய்யாக் கண்டவற்று ளில்கையெனைத் தொன்றும் வாய்மையி னல்ல பிற.

(பரி - ரை) யாம் மெய்யாக் கண்டவற்றுள் - யாம் மெய்ந் தூல்களாகக் கண்ட தூல்களுள், எனைத்து ஒன்றும் வாய்மையின் நல்ல பிற இல்லை - யாதொரு தன்மையானும் வாய்மையின் மிக்கனவாகச் சொல்லப்பட்ட பிற வறங்க ளில்லை, ஏ - று.

மெய் புணர்த்தவனவற்றை மெய் யென்றார். அவையாவன-தங்கண் மயக்க மின்மையின் பொருள்களை புள்ளவாறுணர வல்லராய்க் காமவெகுளிக ளின்மையின் அவற்றை புனர்த்தவாறே உரைக்கவும் வல்லராய இறைவர், அருளான் உலகத்தார் உறுதி யெய்துதற் பொருட்டுக் கூறிய ஆகமங்கள். அவை யெல்லாவற்றினும் இஃது ஒப்ப முடிந்த தென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் இவ்வறத்தினது தலைமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—யாம் - எம்மால், மெய் ஆக - மெய்ந் தூல்களாக, கண்டவற்றுள் - காணப்பட்ட தூல்களுள், எனைத்து ஒன்றும் - யாதொரு தன்மையாலும், வாய்மையின் - உண்மையின், நல்ல - மேற்பட்டவையாகிய, பிற - பிறவறங்கள், இல்லை - இல். க0

நக-ம் அதிகாரம்—வெகுளாமை

அஃதாவது, சினத்தைச் செய்தற்குக் காரணம் ஒருவன்மாட் னெதாயவீடத்தும் அதனைச் செய்யாமை. இது பொய்ம்மைபற்றி மிகழ்வதாய வெகுளியை விலக்கலின், வாய்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நக. செல்விடத்துக் காப்பான் சினங்காப்பா னல்லிடத்துக் காக்கினென் காவாக்கா லென்,

(பரி - ரை) சினம் செல் இடத்துக் காப்பான் காப்பான் - தன் சினம் பலிக்கு மிடத்து அதனை யெழாமற் றடுப்பானே அருளாற் றடுப்பானாவான்; அல் இடத்துக் காக்கின் என் காவாக்கால் என் - ஏனைப் பலியாதவிடத்து அதனைத் தடுத்தாலென்? தடாலொழிந்தாலென்? எ - று.

செல்லிடம் அல்லிட மென்றது - தவத்தாற் றன்னின் மெலியாரையும் வலியாரையும். வலியார்மேற் காவாவழியும் அதனால் அவர்க்கு வருவதோர் தீங்கின் மையிற் காத்தவழியும் அறனில்லை யென்பார், காக்கினென் காவாக்காலென் னென்றார். இதனால் வெகுளாமைக்கு இடங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சினம் - (கன்) கோபத்தை, செல் இடத்து - (அது) பவிக்குமிடத்து, காப்பான் - (உண்டாகாமல்) தடுப்பவனே, காப்பான் - (அருளினால்) தடுப்பவனாவான்; அல் இடத்து - மற்றைப் பலியாதவிடத்து, காக்கின் - (அதனைத்) தடுத்தால், என் - என்ன, காவாக்கால் - தடுக்காவிட்டால், என் - என்ன. க

நூ. செல்லா விடத்துச் சினந்தீது செல்லிடத்து
மில்லதனிற் றிய பிற.

(பரி - ரை) சினம் செல்லா இடத்துத் தீது - ஒருவன் வெகுளி தன்னின் வலியார்மேலெழின் தனக்கே தீதாம்; செல் இடத்தும் அதனின் தீய பிற இல் - மற்றை யெளியார்மே லெழினும் அதனிற் றீயன பிற இல்லை, எ - று.

செல்லாவிடத்துச் சினம் பயப்பது இம்மைக்கண் அவரான் வரும் ஏதமே, ஏனையது இம்மைக்கட் பழியும் மறுமைக்கட் பாவமும் பயத்தலின், அதனிற் றீயன பிறவில்லை யென்றார். ஓரிடத்தும் ஆகாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சினம் - (ஒருவனது) கோபமானது, செல்லா இடத்து - தன்னின் வலியவர்மேல் (உண்டாயின்), தீது - (தனக்கே) தீதாம்; செல் இடத்து - தன்னின் எளியவர்மேல் (உண்டாயினும்), அதனின் - அக் கோபத்தினும், தீய பிற - தீமை யுடையவை வேறே, இல் - இல்லை. உ

நூ. மறத்தல் வெகுளியை யார்மாட்டுத் தீய
பிறத்த லதனால் வரும்.

(பரி - ரை) யார்மாட்டும் வெகுளியை மறத்தல் - யாவர்மாட்டும் வெகுளியை யொழிக, தீய பிறத்தல் அதனால் வரும் - ஒருவர்க்குத் தீயனவெல்லா முளவாதல் அதனால் வரும் ஆகலான், எ - று.

வலியார், ஒப்பார், எளியா ரென்னும் மூவர்மாட்டும் ஆகாமையின் யார் மாட்டு மென்றும், மனத்தாற் றுறந்தார்க்கு ஆகாதனவாகிய தீச்சிந்தைக ளெல்லாவற்றையும் பிறப்பித்தலின் தீய பிறத்த லதனாவரு மென்றங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—யார்மாட்டும்-யாவரிடத்திலும், வெகுளியை-கோபத்தை, மறத்தல் - மறக்கக்கடவர், (ஒருவருக்கு), தீய - தீமையுடையவையெல்லாம், பிறத்தல் - உண்டாகுதல், அதனான் வரும் - அக் கோபத்தினாலே வரும், (ஆதலால்). ந

ந.௦௪. நகையு முவகையுங் கொல்லுஞ் சினத்திற்

பகையு முளவோ பிற.

(பரி - ரை) நகையும் உவகையும் கொல்லும் சினத்தின் - துறந்தார்க்கு, அருளான் உளவாய முகத்தின்கண் நகையையும் மனத்தின்கண் உவகையையும் கொன்று கொண்டு எழுகின்ற சினமேயல்லது, பிற பகையும் உளவோ - அதனிற்பிறவாய பகைகளும் உளவோ இல்லை, எ - று.

துறவாற் புறப்பகை யிலராயினும் உட்பகையாய் நின்று அருண்முதலிய நட்பினையும் பிரித்துப் பிறவித் துன்பமு மெய்துவித்தலான், அவர்க்குச் சினத்தின் மிக்க பகை யில்லையாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானும் வெகுளியது தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நகையும் - (துறந்தோர்க்கு அருளினாலே உண்டாகிய முகத்தினிடத்து) மலர்ச்சியையும், உவகையும் - (மனத்தினிடத்து) மகிழ்ச்சியையும், கொல்லும் - கெடுத்து எழுகின்ற, சினத்தின் - கோபத்தின், பிற - வேறுகிய, பகையும் - பகைகளும், உளவோ - உண்டோ (இல்லை). சு

ந.௦௫. தன்னைத்தான் காக்கிற் சினங்காக்க காவாக்காற்
தன்னையே கொல்லுஞ் சினம்.

(பரி - ரை) தன்னைத் தான் காக்கின் சினம் காக்க - தன்னைத்தான் துன்பமெய்தாமற் காக்க நினைத்தானாயின், தன் மனத்துச் சினம் வராமற்காக்க; காவாக்கால் சினம் தன்னையே கொல்லும் - காவானாயின், அச்சினம் தன்னையே கெடுக்குங் கடுந் துன்பங்களை யெய்துவிக்கும், எ - று.

|| “வேண்டிய வேண்டியாக் கெய்தற்” பயத்தாய தவத்தைப் பிறர்மேற் சாபம் விடுத்தகாக இழந்து அத்தவத் துன்பத்தோடு பழைய பிறவித்துன்பமும் ஒருங்கு எய்துதலின், தன்னையே கொல்லு மென்றார். *“(கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்” என்புழிப்போலக் கொலைச்சொல் ஈண்டுத் துன்பமிகுதி யுணர்த்தி நின்றது.

|| திருக்குறள்: உ.௧௫.

* இராவல் கன்றாக வீவாரா வாக, விரகிற் சுரப்பதாம் வண்மை-விரகின்றி, வல்லவருன்ற வடியாபோல் வாய்வைத்துக், கொல்லச் சுரப்பதாங் கீழ்.” நாலடியார்; ஈயாமை-சு.

(தே - ப - ரை)—தன்னைத்தான் காக்கின் - (துன்பம் அடையாமல்) தன்னைத் தான் காக்க நினைத்தானாகில், சினம்-(தன்மனத்திலே) கோபம் (வாராமல்), காக்க - காக்கக்கடவன்; காவாக்கால் - காவானாயின், சினம் - அக் கோபமானது, தன்னையே - அவனையே, கொல்லும் - கெடுக்கும் கடுந் துன்பங்களை அடைவிக்கும். ரு

ந.௦௬. சினமென்னுஞ் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி யினமென்னுமேமப் புணையைச் சுடும்.

(பரி - ரை) சினம் என்னும் சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - சினமென்னும் நெருப்பு, இனம் என்னும் ஏமப் புணையைச் சுடும் - தனக்கு இடமானவரையே யன்றி அவர்க்கு இனமாகிய ஏமப்புணையைபுஞ் சுடும், ஏ - று.

சேர்ந்தாரைக்கொல்லி யென்பது ஏதுப்பெயர்; தான் சேர்ந்தவிடத்தைக் கொல்லுந் தொழிலது என்றவாறு. சேர்ந்தாரையென உயர்நினைப் பன்மை மேல் வைத்து ஏனை நான்குபாலும் தவ் கருத்தோடு கூடிய, பொருளாற்றலாற் கொண்டார்; ஈண்டு உருவகஞ் செய்கின்றது துறந்தார் சினத்தையேயாகலின். சினமென்னு நெருப்பென்ற விதப்பு, உலகத்துநெருப்புச் சுடுவது தான் சேர்ந்த இடத்தையே இந்நெருப்புச் சேராத இடத்தையுஞ் சுடுமென்னும் வேற்றுமை தோன்ற நின்றது. ஈண்டு இனமென்றது முற்றத் துறந்து தவஞானங்க ளாற் பெரியராய்க் கேட்டார்க்கு உறுதிமொழிகளை இனியவாகச் சொல்லுவாரா. உருவகநோக்கிச் சுடுமென்னுந் தொழில் கொடுத்தாராயினும், அகற்றுமென்பது பொருளாகக் கொள்க. ஏமப் புணை - ஏமத்தை யுபதேசிக்கும் புணை. இனமென்னும் ஏமப்புணை யென்ற ஏகதேச வருவகத்தாற் பிறவிக்கடலு ளுமுந் தாமல் வீடென்னுந் கரையேற்றுகின்ற வென வருவித் துரைக்க. எச்சவும்மை விகாரத்தாற் ருெக்கது. தன்னையும் வீழ்த்து எடுப்பாரையும் அகற்று மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சினம் என்னும் - கோபமாகிய, சேர்ந்தாரைக் கொல்லி - நெருப்பானது, (தனக்கு இடமானவரை மாத்திரமல்லாமல்), இனம் என்னும் - (அவருக்கு) இனமாகிய, ஏமம் - இந்நோபதேசஞ் செய்கிற, புணையை - மாக்கலத்தையும், சுடும்—, ௬

ந.௦௭. சினத்தைப் பொருளென்று கொண்டவன் கேடு நிலத்தறைந்தான் கைபிழையா தற்று.

(பரி - ரை) சினத்தைப் பொருள் என்று கொண்டவன் கேடு-சினத்தைத் தன்னாற்றல் உணர்த்துவதோர் குணமென்று தன்கட் கொண்டவன் அவ்வாற்றல்விழத்தல், நிலத்து அறைந்தான் கை பிழையாதது அற்று - நிலத்தின்கண் அறைந்தவன் கை அந்நிலத்தையுறுதல் தப்பாதவாறுபோலத்தப்பாது, ஏ - னு.

வைசேடிகர்: பொருள், பண்பு, தொழில், சாதி, விசேடம், இயைபு என் பனவற்றை அறுவகைப்பொரு ளென்றற்போல, ஈண்டுக் குணம் பொரு ளெனப்பட்டது. பிழையாததற் றென்பது குறைந்து நின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் வெகுண்டார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சினத்தை - கோபத்தை, பொருள் என்று - (தனது வல்லமையைக்காட்டுகிற) ஒரு குணமென்று, கொண்டவன் - (தன்னிடத்தே) கொண்டவனது, கேடு - அவ் வல்லமையிழப்பு, நில த்து - பூமியினிடத்தி, அறைந்தான் - அறைந்தவனது, கை-கையா னது, பிழையாதது அற்று - (அந் நிலத்திலே படுதல்) தப்பாத விதம்போல் தப்பாது.

எ

ந.௦அ. இணரோரி தோய்வன்ன வின்னு செயினும்

புணரின் வெகுளாமை நன்று.

(பரி - ரை) இணர் எரி தோய்வு அன்ன இன்னு செயினும் - பல சுடரை புடைத்தாய பேரோரி வந்து தோய்ந்தா லொத்த இன்னுதவற்றை ஒருவன் செய்தானாயினும், வெகுளாமை புணரின் நன்று - அவனை வெகுளாமை ஒரு வற்குக் கூடுமாயின், அது நன்று, எ - று.

இன்னுமையின் மிகுதி தோன்ற இணரோரி யென்றும், அதனை மேன்மே லுஞ் செய்தல் தோன்ற இன்னுவென்றும், அச் செயல் முனிவரையும்வெகுள் விக்கு மென்பது தோன்றப் புணரி னென்றுங் கூறினார். இதனான் வெகுளா மையது நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இணர் - பல சுடர்களைபுடைய, எரி - பெரு நெருப்பானது, தோய்வு அன்ன - (வந்து) தழுவினாற்போலும், இன்னு - துன்பத் தருமவைகளை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தானாயி னும், வெகுளாமை - (அவன்மேல்) கோபஞ் செய்யாமை, புணரின் - கூடுமாயின், நன்று - (அது) நன்று.

அ

ந.௦க. உள்ளிய வெல்லா முடனெய்து முள்ளத்தா லுள்ளான் வெகுளி யெனின்.

(பரி - ரை) உள்ளத்தாள் வெகுளி உள்ளான் எனின் - தவஞ் செய்யு மவன், தன்மனத்தால் வெகுளியை ஒருகாலும் நினையானாயின், உள்ளிய எல் லாம் உடன் எய்தும் - தான் கருதியபேறெல்லாம் ஒருங்கே பெறும், எ - று.

உள்ளத்தா லென வேண்டாது கூறியவதனான், அருளுடை உள்ளமென் பது முடிந்தது. அதனான் உள்ளாமையாவது அவ் வருளாகிய புகையை வளர் த்து அதனான் முற்றக் கடிதல். இம்மை மறுமை வீடு என்பன வேறு வேறு

திறத்தனவாயினும், அவையெல்லாம் இவ் வொன்றானே செய்து மென்பார், உள்ளியவெல்லா முடனெய்து மென்றார். இதனால் வெகுளாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளத்தால்-(தவஞ்செய்வோன்) தன் மனத்தால், வெகுளி - கோபத்தை, உள்ளான் எனின் - (ஒருபோதும்) தினையானாயின், உள்ளிய எல்லாம் - நினைக்கப்பட்ட பேறெல்லாம், உடன் - ஒருமிக்க, எய்தும் - பெறுவான்.

க

நக0. இறந்தா ரிறந்தா ரணையர் சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை.

(பரி - ரை) இறந்தார் இறந்தார் அணையர் - சினத்தின்கண்ணே மிக்கார், உயிருடையராயினும், செத்தாரோ டொப்பர்; சினத்தைத் துறந்தார் துறந்தார் துணை - சினத்தைத் துறந்தார், சாதற்றன்மையராயினும், அதனை யொழிந்தா ரளவினர், எ-று.

மிக்க சினத்தை யுடையார்க்கு ஞான மெய்துதற்குரிய உயிர் நின்றதாயினும் கலக்கத்தான் அஃது எய்தாமை ஒருதலையாகலின், அவரை இறந்தாரணைய ரென்றும், சினத்தை விட்டார்க்குச் சாக்கா டெய்துதற்குரிய யாக்கை நின்றதாயினும், ஞானத்தான் வீடு பெறுதல் ஒருதலையாகலின், அவரை வீடு பெற்றாரோ டொப்ப ரென்றுங் கூறினர். இதனால் அவ் விருவர் பயனும் ஒருங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இறந்தார் - (கோபத்தில்) மிகுந்தவர், (உயிருடையவரா யிருக்கினும்), இறந்தார் அணையர் - செத்தாரோடு ஒப்பாவார்; சினத்தை - அக்கோபத்தை, துறந்தார் - ஒழித்தவர், (சாகுந்தன்மையை யுடையவரா யிருக்கினும்) துறந்தார் துணை - அச்சாவை யொழிந்தாரோடு ஒப்பாவார்.

க0

ந்-உ-ம் அதிகாரம்—இன்னு செய்யாமை

அஃதாவது, தனக்கு ஒருபய னோக்கியாதல், செற்றம்பற்றியாதல், சோர்வாதல் ஒருயார்க்கு இன்னுதவற்றைச் செய்யாமை. இன்னு செய்தல்வெகுளி யொழியவும் நிகழு மென்பது அறிவித்தற்கு, இது வெகுளாமையின் பின்வைக்கப்பட்டது.

நகக. சிறப்பினுஞ் செல்வம் பெறினும் பிறர்க்கின்னு

செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(பரி - ரை) சிறப்பு ஈனும் செல்வம் பெறினும் - யோகமாகிய சிறப்புத் தரும் அணிமாமுதலிய செல்வங்களைப் பிறர்க்கு இன்னு செய்து பெறலாமாயி

னும், பிறர்க்கு இன்னு செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் - அதனைச் செய்யாமை ஆகமங்கள் கூறியவாற்றான் மனந் தூயராது துணிவு, எ - று.

உம்மை பெருமைமேற்று. சிறப்புடையதனைச் சிறப்பென்றும், அதன் பயிற்சியான் வாயுவைவென் றெய்தப்படுதலின் எட்டுச் சித்திகளைபுஞ் சிறப்பீனுஞ் செல்வ மென்றும், காமம் வெகுளி மயக்கமென்னுங் குற்றங்க ளற்றமையான் மாசற்ற ரொன்றுங் கூறினார். இதனால் தமக்கு ஒரு பயனோக்கிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சிறப்பு - யோகமாகிய சிறப்பினால், ஈனும் - தரப்படுவனவாகிய, செல்வம் - அணிமாமுதலாகிய செல்வங்களை, பெறினும் - பெறலுமாயினும், பிறர்க்கு-மற்றவர்களுக்கு, இன்னு - துன்பந் தரு மவைகளை, செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், மாசு அற்றார் - (ஆகம வழியினால்) குற்றமற்றோர் (யாவருக்கும்), கோள் - துணிவாம்.

க

௩௧௨. கறுத்தின்னா செய்தவக் கண்ணு மறுத்தின்னா செய்யாமை மாசற்றார் கோள்.

(பரி - ரை) கறுத்து இன்னா செய்த அக்கண்ணும் - தம்மேற் செற்றங் கொண்டு ஒருவன் இன்னாதவற்றைச் செய்தவிடத்தும், மறுத்து இன்னா செய்யாமை மாசு அற்றார் கோள் - மீண்டு தாம் அவனுக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்யாமையும் அவராது துணிவு, எ - று.

இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அவ் வின்னாதவற்றை உட்கொள்ளாது விடுதல் செயற்பால தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கறுத்து - ஒருவன் (தம்மேல்) வைரங் கொண்டு, இன்னு - துன்பந்தரு மவைகளை, செய்த அக்கண்ணும் - செய்தவிடத்தும், மறுத்து - மீண்டு, இன்னு-அத் துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை-(தாம்) செய்யாமையும், மாசு அற்றார் - அக் குற்றமற்றவராது, கோள் - துணிவு.

௨

௩௧௩. செய்யாமற் செற்றார்க்கு மின்னாத செய்நபி னுய்யா விழும்ந் தரும்.

(பரி - ரை) செய்யாமல் செற்றார்க்கும் இன்னாத செய்தபின் - தான் முன்பு ஓர் இன்னாமை செய்யாதிருக்கத் தன்மேற் செற்றங் கொண்டவர்க்கும் இன்னாதவற்றைத் துறந்தவன் செய்யுமாயின், உய்யா விழும்ந் தரும் - அச் செயல் அவனுக்குக் கட்டக் முடியாத இடம்பையைக் கொடுக்கும், எ - று.

அவ் விடம்பையாவது - தவ மிழந்து பழியும் பாவமு மெய்தல்.

(தே - ப - ரை)—செய்யாமல் - (தான் முன்பு துன்பர் தருவ தொன்றைச்) செய்யாதிருக்க, செற்றார்க்கும் - (தன்மேலே) வைரம் கொண்டவர்க்கும், இன்னுத - துன்பத்தரு மவைகளை, செய்தபின் - (துறந்தவன்) செய்தானாயின் பின்பு, (அச்செயலானது), உய்யா - கடக்க முடியாத, விழுமம் - துன்பத்தை, தரும் - (அவனுக்குச்) கொடுக்கும்.

௩

௩௧௪. இன்னுசெய் தாரை யொறுத்த லவர்களை
நன்னயஞ் செய்து விடல்.

(பரி - ரை) இன்னு செய்தாரை ஒறுத்தல் - தமக்கு இன்னுதவற்றைச் செய்தாரைத் துறந்தார் ஒறுத்தலாவது, அவர் நாண நல் நயம் செய்து விடல் - அவர் தாமே நானுமாறு அவர்க்கு இனிய ஷவகைகளைச் செய்து அவ் விரண் டனையும் மறத்தல், எ - று.

மறவாவழிப் பின்னும் வந்து கிளைக்குமாகலின், மறக்கற்பால வாயின. அவரை வெல்லு முபாயங் கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டானுஞ் செற் றம்பற்றிச் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இன்னு செய்தாரை - (தமக்குத்) துன்பத்தரு மவைகளைச் செய்தவரை, ஒறுத்தல் - (துறந்தோர்) தண்டித்த லாவது, அவர் நாண - அவர் (தாமே) நானும்படி, நல் நயம்செய்து - (அவருக்கு) இனிமையான் மகிழ்ச்சிகளைச் செய்து, விடல் - (அவ் விரண்டையும்) மறத்தலாம்.

ச

௩௧௫. அறிவினா னாகுவ துண்டோ பிறிதினோப்
தந்நோய்போற் போற்றாக் கடை.

(பரி - ரை) அறிவினான் ஆகுவது உண்டோ - துறந்தார்க்கு உயிர்முத லியவற்றை உள்ளவாறு அறிந்த அறிவினன் ஆவதொரு பயனுண்டோ, பிறி தின் நோய் தம் நோய்போல் போற்றாக்கடை - பிறிதோ ருயிர்க்கு வரும் இன் னுதவற்றைத் தம்முயிர்க்குவந்தனபோலக் குறிக்கொண்டு காவாவிடத்து, எ - று.

குறிக்கொண்டு காத்தலாவது - நடத்தல், இருத்தல், கிடத்தல், கிற்றல், உண்டல் முதலிய தந்தொழில்களானும் பிறவாற்றானும் உயிர்களுதுவனவற்றை முன்னே யறிந்து உராமற் காத்தல். இது பெரும்பான்மையும் அஃறிணைக்கண் னுண்ணிய ஷடம்புடையவற்றைப்பற்றி வருதலின் பொதுப்படப் பிறிதினோ யென்றும், மறப்பான் அது துன்புரினும் நமக்கினு செய்தலாமென் றறிந்து காத்தல் வேண்டுமாகலின் அது செய்யாவழி அறிவாற் பயனில்ல யென்றுங் கூறினார். இதனும் சோர்வாற் செய்தல் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிறிதின் - வேறேருயிர்க்கு வந்த, நோய் - துன்பந் தருமவைகளை, தம் நோய்போல்-தமக்கு வந்த துன்பந்தரு மவைபோல, போற்றாக்கடை - (குறிக்கொண்டு) காப்பாற்றாதவிட த்து, அறிவினான் - (துறந்தார்க்கு உயிர் முதலியவற்றை உள்ள படி அறிந்த) அறிவினால், ஆகுவது - ஆகும் ஒருபயன், உண்டோ - இல்லை. ௫

௩௧௬. இன்னு வெனத்தா னுணர்ந்தவை துன்னுமே
வேண்டும் பிறன்கட் செயல்.

(பரி - ரை) இன்னு எனத் தான் உணர்ந்தவை - இவை மக்கட்கு இன்னு தன வென அனுமானத்தால் தானறிந்தவற்றை, பிறன்கண் செயல் துன்னுமை வேண்டும் - பிறன்மாட்டுச் செய்தலை மேவாமை துறந்தவனுக்கு வேண் டும், எ - று.

இன்பத்துன்பங்கள் உயிர்க்குண மாகலின், அவை காட்சியளவையான் அறியப்படாமை யறிக. அறமும் பாவமு முளவாவது மன முளனாயவழியாக லான், உணர்ந்தவை யென்றார்.

(தே - ப - ரை)—இன்னு என - (இவை மனிதருக்குத்) துன் பந்தருமவையென்று, தான் உணர்ந்தவை - (அனுமானப் பிரமாணத் தினால்) தானறிந்தவைகளை, பிறன்கண் - பிறனிடத்து, செயல் - செய்தலை, துன்னுமை - பொருந்தாமை, வேண்டும் - (துறந்தவனுக் குத்) தகுதி. ௬

௩௧௭. எனைத்தானு மெஞ்ஞான்றும் யார்க்கு மனத்தானு
மாணசெய் யாமை தலை.

(பரி - ரை) மனத்தான் ஆம் மாண - மனத்தோடு உளவாகின்ற இன்னுத செயல்களை, எஞ்ஞான்றும் யார்க்கும் எனைத்தானும் செய்யாமை தலை - எக் காலத்தும் யாவார்க்குஞ் சிறிதாயினுஞ் செய்யாமை தலையாய அறம், எ - று.

ஈண்டு மனத்தான் ஆகாதவழிப் பாவ மில்லையென்பது பெற்றும். ஆற்ற லுண்டாய காலத்தும் ஆகாமையின் எஞ்ஞான்று மென்றும், எளியார்க்கும் ஆகாமையின் யார்க்கு மென்றும், செயல் சிறிதாயினும் பாவம் பெரிதாகலின் எனைத்தானு மென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—மனத்தான் ஆம் - மனத்தோடு உண்டா கின்ற, மாண - துன்பந் தருமவைகளை, எஞ்ஞான்றும் - யாதொரு காலத்திலும், யார்க்கும் - யாவரொருவார்க்கும், எனைத்து ஆனும் -

எவ்வளவு சிறியதாயினும், செய்யாமை - செய்யாதிருத்தல், தலை - முதன்மையான அறம்.

௩௧௮. தன்னுயிர்க் கின்னாமை தானறிவா னென்கொலோ
மன்னுயிர்க் கின்னா செயல்.

(பரி - ரை) தன் உயிர்க்கு இன்னாமை தான் அறிவான் - பிறர் செய்யும் இன்னாதன தன்னுயிர்க்கு இன்னவாந் தன்மையை அனுபவித் தறிகின்றவன், மன் உயிர்க்கு இன்னா செயல் என்கொல் - நிலபேறுடைய பிறவுயிர்கட்குத் தான் அவற்றைச் செய்தல் என்ன காரணத்தான்? எ-று.

இவ்வாறே இவை பிறவுயிர்க்கும் மின்னாவென்பது அனுமானத்தா னறிந்துவைத்துச் செய்கின்ற இப் பாவங் கழுவப்படாமைபின், இன்னாதன யான் வருந்தப் பின்னே வந்து வருத்து மென்பது ஆகமத்தானு மறிந்து ஒழியற்பாலனென்பது தோன்றத் தானென்றும், அத்தன்மையான் ஒழியாமைக்குக் காரணம் மயக்கமென்பது தோன்ற என்கொலோ வென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன் உயிர்க்கு - (பிறர் செய்யுந் துன்பந்தருமவைகள்) தனது உயிர்க்கு, இன்னாமை - துன்பந்தருமவையாந் தன்மையை, அறிவான் - (அனுபவித்து) அறிபவன்; மன் உயிர்க்கு - நிலையுள்ள பிறவுயிர்களுக்கு, இன்னா - (அத் துன்பந்தருமவைகளை, தான் செயல் - தான் செய்தல், என் - யாது? அ

௩௧௯. பிறர்க்கின்னா முற்பகற் செய்யிற் றமக்கின்னா
பிற்பகற் றுமே வரும்.

(பரி - ரை) பிறர்க்கு இன்னா முன்பகல் செய்யின் - துறந்தவர் பிறர்க்கு இன்னாதனவற்றை ஒருபகலது முற்கூற்றின்கட் செய்வாயின், தமக்கு இன்னா பின்பகல் தாமே வரும் - தமக்கு இன்னாதன அதன் பிற்கூற்றின்கண் அவர் செய்யாமற் றுமே வரும், எ-று.

முற்பகல் பிற்பக லென்பன பின் முன்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத் தொகை. தவம் அழிதலின்; அங்ஙனங் கடிதிலும் எளிதிலும் வரும்; அதனால் அவை செய்யற்க வென்பதாம். இனித் தானே வருமென்பது பாடமாயின், அச் செயல்தானே தமக்கின்னாதனவாய் வருமென உபசார வழக்காக்கி, ஆக்கம் வருவித் துரைக்க.

(தே - ப - ரை)—பிறர்க்கு - (துறந்தவர்) மற்றவர்களுக்கு, இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை, முன்பகல் - ஒரு முகூர்த்தத்தினது முன்பங்கிலை, செய்யின் - செய்தால், தமக்கு - தங்கட்கு, இன்னா -

துன்பந்தரு மவைகள், டின்பகல் - அம் முகூர்த்தத்தினது பின்பங்கிலே, வரும் - (அவர் செய்யாமல்) தாமே வரும். கூ

நடஉ. நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவா நோய்செய்யார்
நோயின்மை வேண்டு பவர்.

(பரி - ரை) நோய் எல்லாம் செய்தார் மேலவாம் - இன்னுதனவெல்லாம் பிறிதோ ருயிர்க்கு இன்னுதன செய்தோர் மேலவாம்;—நோய் இன்மை வேண்டுபவர் நோய் செய்யார் - அதனால் தம்முயிர்க்கு இன்னுதன வேண்டாதார் பிறிதோ ருயிர்க்கு இன்னுதன செய்யார், எ-று.

* உயிர் கிலத்து வினைவித்திட்டார்க்கு வினாவும் அதுவே யாகலின், நோயெல்லா நோய்செய்தார் மேலவாமென்றார். இது கோற்போருட்பின்வருநிலை. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அது செய்தார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நோய் எல்லாம் - துன்பந்தருமவை யெல்லாம், நோய் செய்தார்மேலவாம் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்தவர்மேலவாம்; (அதனால்) நோயின்மை வேண்டுபவர் - (தம் உயிர்க்குத்) துன்பந்தருமவை யில்லாமையை வேண்டுவோர், நோய் செய்யார் - (ஒன்றனுயிர்க்குத்) துன்பந் தருமவைகளைச் செய்யார். கோ

நட-ம் அதிகாரம்—கொல்லாமை

அஃதாவது, † ஐயறிவுடையனமுதல் ஓரறிவுடையன ஈரூய உயிர்களைச் சோர்ந்துக் கொல்லுதலைச் செய்யாமை. இது, மேற்கூறிய அறங்க ளெல்லாவற்றினுஞ் சிறப்புடைத்தாய்க் கூறாத அறங்களையும் அகப்படுத்து கின்றலின், இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

நடஉக. அறவினை யாதென்றிற் கொல்லாமை கோறல்
பிறவினை யெல்லாக் தரும்.

(பரி - ரை) அறவினை யாது எனின்கொல்லாமை - அறங்க ளெல்லாமாகிய செய்கை யாதென்று வினவின், அஃது ஒருயிரையுங் கொல்லாமையாம்;—கோறல் பிறவினை எல்லாம் தரும் - அவற்றைக் கொல்லுதல் பாவச்செய்கைக ளெல்லாவற்றையுந் தானே தரும் ஆதலான், எ - று.

* சேவகசிந்தாமணி: முத்தியிலம்பகம் - ககசு.

† புல்லும் மரமும் முதலியன பரிசுத்தை யறியும் ஓரறிவுயினர். இப்பியுஞ் சங்கும் முதலியன அதனோடு இரத்தத்தையு மறியும் ஈரறிவுயினர். கறையானும், ஏறும்பும் முதலியன அவ் விரண்டனோடு கந்தத்தையு மறியும் மூவறிவுயினர். தும்பியும், வண்டும் முதலியன அம் மூன்றனோடு உருவத்தையு மறியும் நாலறிவுயினர். வானவரும், மக்களும், நாகரும், விலங்கும், புள்ளும் முதலியன அந் நான்கனோடு சத்தத்தையு மறியு ஐயறிவுயினர்.

அறம் - சாதியொருமை. விலக்கியது ஒழிதலும் அறஞ்செய்தலா மாகவின், கொல்லாமையை அறவினை யென்றார். ஈண்டுப் பிறவினை யென்றது அவற்றின் விளைவை. கொலைப்பாவும் விளக்குந் துன்பம் எனப் பாவங்களெல்லாம் கூடியும் விளைக்கமாட்டா என்பதாம். கொல்லாமைதானே பிற அறங்களெல்லாவற்றின் பயனாயுந் தருமென்று மேற்கோள் கூறி, அதற்கு ஏது எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—அறவினை - அறங்க ளெல்லாமாகிய செய்கை, யாது எனின் - எதுவென்றால், (அது) கொல்லாமை - (ஒருபிரையும்) கொல்லாமையாம்; கோறல் - (அவற்றைக்) கொல்லுதல், பிறவினை எல்லாம் - பாவச்செய்கைக ளெல்லாவற்றையும், தரும் - (தானே) தரும் (ஆதலால்). க

நஉஉ. பகுத்துண்டு பல்லுயி ரோம்புத னாலோர்

தொகுத்தவற்று ளெல்லாந் தலை.

(பரி - ரை) பகுத்து உண்டு பல் உயிர் ஒம்புதல் - உண்பதனைப் பசித்த உயிர்க்குப் பகுத்துக் கொடுத்து உண்டு ஐவகை உயிர்களையும் ஒம்புதல்— நாலோர் தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் தலை - அறநூலுடையார் துறந்தார்க்குத் தொகுத்த அறங்க ளெல்லாவற்றினுந் தலையாய அறம், எ - று.

பல்லுயிரும் என்னும் முற்றும்மை விகாரத்தாற் றெக்கது. ஒம்புதல் - சோர்ந்துங் கொலை வாராமற் குறிக்கொண்டு காத்தல். அதற்குப் பகுத்துண்டல் இன்றியமையா வுறுப்பாகவின், அச் சிறப்புத் தோன்ற, அதனை இறந்தகால வினையெச்சத்தாற் கூறினார். எல்லா நூல்களிலும் நல்லனவெடுத்து எல்லார்க்கும் பொதுப்படக் கூறுதல் இவர்க்கியல்பாகவின், ஈண்டும் பொதுப்பட நாலோரொன்றும், அவ ரெல்லார்க்கும் ஒப்ப முடிதலான் இது தலையாய அறமென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—பகுத்து-(உண்ணப்பட்டதைப் பசித்த உயிர்களுக்குப்) பங்கிட்டுக்கொடுத்து, உண்டு - (தானும்) உண்டு, பல் உயிர் - ஐவகை உயிர்களையும், ஒம்புதல் - காப்பாற்றல், நாலோர் - அறநூலுடையோரால், தொகுத்தவற்றுள் எல்லாம் - (துறந்தவர்க்குத்) தொகுத்து வைக்கப்பட்ட அறங்க ளெல்லாவற்றினும், தலை - முதன்மையான அறமாம். உ

நஉந. ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை மற்றதன்

பின்சாரப் பொய்யாமை நன்று.

(பரி - ரை) ஒன்றாக நல்லது கொல்லாமை - நாலோர் தொகுத்த அறங்க ளுள் தன்னோடிணைப்பதின்றித் தானேயாக நல்லது கொல்லாமை;—பொய்

யாமை அதன் பின்சார நன்று - அஃதொழிந்தால் பொய்யாமை அதன்பின்னே நிற்க நன்று, எ - று.

நூலோர் தொகுத்த அறங்க ளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. அதிகாரம் கொல்லாமையினும் மேற் பொய்யாமையாற்றின் எனவும் “யாமெய் யாக் கண்டவற்று எில்லை” எனவுங் கூறினாகலின், இரண்டறத்துள்ளும் யாது சிறத்ததென்று ஐய நிகழுமன்றே, அது நிகழாமைப்பொருட்டு, நண்டு அதன் பின்சாரப் பொய்யாமை நன்றென்றார், முற்கூறியதிற் பிற்கூறியது வலியுடைத்தாகலின். அதனைப் பிரசார நன்றென்றது, நன்மை பயக்கும்வழிப் பொய்யும் மெய்யாயும், தீமை பயக்கும்வழி மெய்யும் பொய்யாயும் இத்தனைப் பற்ற அது திரிந்துவருதலா னென வுணர்க. இவை மூன்று பாட்டானும் இவ் வறத்தினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒன்று ஆக - (நூலோராலே தொகுக்கப் பட்ட அறங்களுள் தன்னோடு இணைப்பது இல்லாமல்) தானே யாக, கொல்லாமை - கொலை செய்யாமை, நல்லது—; (அது நீங்கி னால்) பொய்யாமை - பொய் பேசாதிருத்தல், அதன்பின் சார - அதன் பின்னே நிற்க, நன்று - நல்லது.

ந.

நூச. நல்லா நெனப்படுவ தியாதெனின் யாதொன்றுங் கொல்லாமை சூழ நெறி.

(பரி - ரை) நல் ஆறு எனப்படுவது யாது எனின் - மேற்கதி வீடு பேறு கட்டு நல்ல நெறியென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின்,—யாது ஒன்றும் கொல்லாமை சூழும் நெறி - அஃது யாதோ ருயிரையுங் கொல்லா மையாகிய அறத்தினைக் காக்கக் கருதும் நெறி, எ - று.

யாதொன்று மென்றது, ஓரறிவுயிரையும் அகப்படுத்தற்கு. காத்தல் - வழுவாமற் காத்தல். இதனால் இவ்வறத்தினையுடையதே நன்னெறி யென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நல் ஆறு எனப்படுவது-(மேற்கதியும் முத்தியும் பெறுதற்கு) நல்லவழி யென்று சொல்லப் படுவது, யாது எனின் - எதுவென்றால், (அது) யாது ஒன்றும்-யாதோருயிரையும், கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தினை, சூழும் - (காக்க) நினைக்கும், நெறி - வழியாம்.

ச

நூரு. நிலையஞ்சி நீத்தாரு ளெல்லாம் கொலையஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் றலை.

(பரி - ரை) நிலை அஞ்சி நீத்தாருள் எல்லாம் - பிறப்புநின்ற நிலையை அஞ்சிப் பிறவாமைப்பொருட்டு மனைவரழகத்தைத் துறந்து கொல்லாருள்

எனும்—கொலை அஞ்சிக் கொல்லாமை சூழ்வான் தலை - கொலைப்பாவத்தை அஞ்சிக் கொல்லாமையாகிய அறத்தை மறவாதவன் உயர்ந்தவன், எ-று.

பிறப்பு நின்ற நிலையாவது - இயங்குவ நிற்ப என்னு மிருவகைப் பிறப்பினும் இன்பமென்பது ஒன்றின்றி உள்ளனவெல்லாம் துன்பமேயாய நிலைமை துறவு ஒன்றேயாயினும், சமய வேறுபட்டாற் பலவாமாகவின் நீத்தாருளெல்லாமென்றார். இதனான் இவ்வறம் மறவாதவன் உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நிலை - (பிறப்பு நின்ற) நிலைக்கு, அஞ்சி - பயந்து, நீத்தாருள் எல்லாம் - (பிறவாமைப் பொருட்டு) மனை வாழ்க்கையைத் துறந்தவ ரெல்லாருள்ளும், கொலை - கொலைப் பாவத்திற்கு, அஞ்சி - பயந்து, கொல்லாமை - கொல்லாமையாகிய அறத்தை, சூழ்வான் - மறவாதவன், தலை - உயர்ந்தோன். ரு

நடசு. கொல்லாமை மேற்கொண் டொழுகுவான் வாழ்நான்மேற் செல்லா துயிருண்ணுக் கூற்று.

(பரி - ரை) கொல்லாமை மேற்கொண்டு ஒழுகுவான் வாழ்நான்மேல் - கொல்லாமையை விரதமாக மேற்கொண் டொழுகுவானது வாழ்நாளின்மேல், உயிர் உண்ணும் கூற்றுச் செல்லாது - உயிருண்ணுங் கூற்றுச் செல்லாது, எ-று.

மிகப்பெரிய அறஞ் செய்தாரும் மிகப் பெரிய பாவஞ் செய்தாரும் முறையானன்றி இம்மை தன்னுள்ளே அவற்றின் பயன் அனுபவிப்ப ரென்னும் அறநூற்றுணிபுபற்றி, இப் போறஞ்செய்தான்தானுங் கொல்லப்படான்; படாளுகவே, அடியிற் கட்டிய வாழ்நான் இடையூறின்றி யெய்து மென்பார், வாழ்நான்மேற் கூற்றுச் செல்லா தென்றார்; செல்லாதாகவே, கால நீட்டிக்கும், நீட்டித்தால் ஞானம் பிறந்து உயிர் வீடு பெறு மென்பது கருத்து. இதனான் அவர்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உயிர் உண்ணும் கூற்று - உயிரைக் கொண்டு போம் யமனானவன், கொல்லாமை - கொலை செய்யாமையாகிய விரதத்தை, மேற்கொண்டு—, ஒழுகுவான் - நடப்பவனது, வாழ்நான்மேல் - ஆயுளின்மேல், செல்லாது - செல்லான். கூ

நடஎ. தன்னுயிர் நீப்பினுஞ் செய்யற்க தான்பிறி தின்னுயிர் நீக்கும் வினை.

(பரி - ரை) தன் உயிர் நீப்பினும் - அது செய்யாவழித் தன்னுயிர் உடம்பி னீங்கிப் போமாயினும், தான் பிறிது இன்உயிர் நீக்கும் வினை செய்யற்க - தான் பிறிதோ ரின்னுயிரை அதனுடம்பி னீக்குந் தொழிலைச் செய்யற்க, எ-று.

தன்னை அது கொல்லினுந் தான் அதனைக் கொல்லற்க வென்றது, பாவம் கொல்லுதலும் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன் கொலைமுண்டாவழித் தெய்வம் கொன்றவழி வளர்தலும் நோக்கி. இனித் தன்

னுயிர் நீப்பினு மென்பதற்குச் சாந்தியாகச் செய்யாதவழித் தன்னுயிர் போமாயினுமென் றுரைப்பாரு முளர்; பிற செய்தலு மாகாமையின், அஃது உரையன் மையறிக.

(தே - ப - ரை)—தான்—, பிறிது - வேறென்றனது, இன் உயிர் - இனிதாகிய வுயிரை, நீக்கும் - (அதன் உடம்பிலிருந்து) நீக்குதலாகிய, வினை - தொழிலை, தன் உயிர் - (அது செய்யாவிடத்துத்) தனது உயிரானது, நீப்பினும் - (உடம்பை விட்டு) நீங்கிப்போமாயினும், செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன். எ

௩௨௮. நன்றாகு மாக்கம் பெரிதெனினுஞ் சான்றோர்க்குக்
கொன்றாகு மாக்கம் கடை.

(பரி - ரை) நன்று ஆகும் ஆக்கம் பெரிது எனினும் - தேவர் பொருட்டு வேள்விக்கண் கொன்றால் இன்பமிகுஞ் செல்வம் பெரிதாமென்று இவ்வாழ்வார்க்குக் கூறப்பட்டதாயினும், சான்றோர்க்குக் கொன்று ஆகும் ஆக்கம் கடை - துறவான் அமைந்தார்க்கு ஒருயிரைக் கொல்ல வருஞ் செல்வங் கடை, எ - று.

இன்பமிகுஞ் செல்வமாவது - தாமுந் தேவராய்த் துறக்கத்துச் சென்றெய்துஞ் செல்வம். அது சிறிதாகலானும், பின்னும் பிறத்தற்கு ஏதுவாகலானும், வீடாகிய ஈரிலின்பம் எய்துவார்க்குக் கடையெனப்பட்டது. துறக்கம் எய்துவார்க்கு ஆமாயினும் வீடு எய்துவார்க்கு ஆகா தென்றமையின், விதிவிலக்குக்கள் தம்முண் மலையாமை விளக்கியவாறாயிற்று. இஃது இல்லறம் அன்மைக்குக் காரணம். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கொலையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நன்று ஆகும் - (பாகத்திலே கொன்றால்) இன்ப மிகுவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, பெரிது - பெரிதாகும், எனினும் - என்று சொல்லப்பட்ட தாயினும், சான்றோர்க்கு - (துறவினாலே) நிறைந்தோர்க்கு, கொன்று - (ஒருயிரைக்) கொன்று, ஆகும் - (அதனால்) உண்டாவதாகிய, ஆக்கம் - செல்வமானது, கடை - இழிந்ததாம். அ

௩௨௯. கொலைவினைய ராகிய மாக்கள் புலைவினையர்
புன்மை தெரிவா ரகத்து.

(பரி - ரை) கொலை வினையர் ஆகிய மாக்கள் - கொலைத்தொழிலை புடைய ராகிய மாந்தர், புன்மை தெரிவார் அகத்துப் புலை வினையர் - அத் தொழிலின் கீழ்மையை அறியாத நெஞ்சத்தாராயினும், அறிவார் நெஞ்சத்துப் புலைத் தொழிலினர், எ - று.

கொலைவினைய ரென்றதனான், வேள்விக்கண் கொலையன்மை யறிக. புலை வினைய ரென்றது தொழிலாற் புலைய ரென்றவாறு. இம்மைக்கண் கீழ்மையெய்துவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கொலை வினையர் ஆகிய - கொலைத் தொழிலை யுடையவராகிய, மாக்கள் - மனிதர், (அத் தொழிலினது இழிவை அறியாத நெஞ்சினராயிருந்தாலும்), புன்மை தெரிவார் அகத்து - அவ் விழிவை அறிவோரது நெஞ்சில், புலைவினையர் - இழிதொழில ராய்த் தோன்றுவர்.

க

நா.ந. உயிருடம்பி நீக்கியா ரென்ப செயிருடம்பிற் செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர்.

(பரி - ரை) செயிர் உடம்பின் செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர் - நோக்கலாகா நோயுடம்புடனே வறுமை கூர்ந்த இழிதொழில் வாழ்க்கையினை யுடையாரை, உயிர் உடம்பின் நீக்கியார் என்ப - இவர் முற்பிறப்பின்கண் உயிர்களை அவை நின்ற புடம்பினின்று நீக்கினவரென்று சொல்லுவர் வினை விளைவுகளை யறிந் தோர், எ - று.

செல்லாவாழ்க்கை தீ வாழ்க்கை யெனக் கூட்டுக. செயிருடம்பினாதல் * “அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித், துக்கத் தொழுநோ யெழுபவே” என்பதனானு மறிக. மறுமைக்கண் இவையு மெய்யதவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கொல்வார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

அருளுடைமைமுதற் கொல்லாமையீராகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள்ளே சொல்லப்படாத விரதங்களு மடங்கும்; அஃதறிந்து அடக்கிக்கொள்க. ஈண்டு உரைப்பிற் பெருகும்.

(தே - ப - ரை)—செயிர் உடம்பின் - (பார்க்கக்கூடாத) நோ யுடம்புடனே, செல்லாத்தீ வாழ்க்கையவர் - வறுமையோடு கூடிய இழிதொழில் வாழ்க்கை யுடையவரை, உயிர் - (இவர் முற்பிறப்பி லே) உயிர்களை, உடம்பின் - (அவை நின்ற) உடம்புகளி லிருந்து, நீக்கியார் - நீக்கினவர், என்பர் - என்று (வினைவிளைவுகளை அறிந் தோர்) சொல்லுவார்.

க

* “அக்கேபோ லங்கை யொழிய விரலழுகித், துக்கத் தொழுநோ யெழு பவே - யக்கா, லலவனைக் காதலித்துக் காண்முரித்துத் தின்ற, பழவினை வந் தடைந்தக் கால்.” நாலடியார்: தீவினையச்சம் - ந.

ஞானம்

இனி அவற்றின் பயனாகிய ஞானங் கூறிய தொடங்கினார். ஞானமாவது - வீடு பயக்கு முணர்வு. அது நிலையாமைமுதல் அவாவதுத்த விசுவாச நான்கு அதிகாரத்துள் அடக்கப்பட்டது.

௩௪-ம் அதிகாரம்—நிலையாமை

அவற்றுள் நிலையாமையாவது - தோற்றமுடையன யாவும் நிலையுதலில் வாத் தன்மை. மயங்கியவழிப் பேய்த்தேரிற் புனல்போலத் தோன்று மெய் புணர்ந்தவழிக் கயிற்றில் அரவுபோலக் கெடுதலிற் பொய்யென்பாரும், நிலை வேறுபட்டு வருதலாற் கணந்தோறும் பிறந்திற்கு மென்பாரும், ஒருவாற்றான் வேறுபடுதலும் ஒருவாற்றான் வேறுபடாமையு முடைமையின் நிலையுதலும் நிலையாமையும் ஒருங்கே யுடைய வென்பாரு மெனப் பொருட்பெற்றி கூறு வார் பலதிறத்த ராவர்; எல்லார்க்கும் அவற்றது நிலையாமை உடம்பாடாகலின், ஈண்டு அதனையே கூறுகின்றார். இஃது உணர்ந்துழியல்லது பொருள்களிற் பற்றுவிடாதாகலின், இது முன் வைக்கப்பட்டது.

௩௩௧. நில்லாதவற்றை நிலையின வென்றுணரும்

புல்லறி வாண்மை கடை.

(பரி - ரை) நில்லாதவற்றை நிலையின என்று உணரும் புல் அறிவு ஆண்மை - நிலையுதல் இலவாகிய பொருள்களை நிலையுதல் உடையவென்று கருதுகின்ற புல்லிய அறிவினை யுடையாதல், கடை - துறந்தார்க் கிழிபு, எ - று.

தோற்ற முடையவற்றைக் கேடிலவென்று கருதும் புல்லறிவால் அவற்றின்மேற் பற்றுச்செய்தல் பிறவித்துன்பத்திற்கேதுவாகலின், அது வீடுய்து வார்க்கு இழுக்கென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. இனிப் புல்லறிவாளர் பெரும் பான்மையும் பற்றுச் செய்வது சிற்றின்பத்துக் கேதுவாகிய செல்வத்தின் கண்ணும் அதனை யனுபவிக்கும் யாக்கையின் கண்ணு மாகலின், வருகின்ற பாட்டுக்களான் அவற்றது நிலையாமையை வியந்து கூறுப.

(தே - ப - ரை)—நில்லாதவற்றை - நிலை யில்லாதவைகளை, நிலையின என்று - நிலையுடையவையென்று, உணரும் - நினைக்கின்ற, புல் அறிவு ஆண்மை - அற்பபுத்தியை யுடையவாயிருக்கை, கடை - (துறந்தார்க்கு) இழிவு.

க

௩௩௨. கூத்தாட் டவைக்குழாத் தற்றே பெருஞ்செல்வம்
போக்கு மதுவிளிந் தற்று.

(பரி - ரை) பெருஞ் செல்வம் கூத்தாட்டு அவைக்குழாத்தற்று - ஒருவன் மாட்டுப் பெரிய செல்வம் வருதல் கூத்தாடுதல் செய்கின்ற ஆரங்கின்கட் காண் போர் குழாம் வந்தாற்போலும்;—போக்கும் அது விளிந்தது அற்று - அதனது போக்கும் அக் கூத்தாட்டு முடிந்தவழி அக் குழாம் போயினாற்போலும், எ - று.

பெருஞ்செல்வ மெனவே துறக்கச்செல்வமும் அடங்கிற்று. போக்கு மென்ற எச்சவும்மையான், வருதலென்பது பெற்றும். அக் குழாங்கூத்தாட்டுக் காரணமாக அரங்கின்கட் பஃறிறத்தாற் றானே வந்து, அக் காரணம் போய வழித் தானும் போமாறுபோல, செல்வமும் ஒருவ னல்வினை காரணமாக அவன்மாட்டுப் பஃறிறத்தாற் றானே வந்து, அக் காரணம் போயவழித் தானும் போமென்ற தாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—பெருஞ்செல்வம் - (ஒருவனிடத்து) பெரிய செல்வம் வருதல், கூத்தாட்டு - கூத்தாடுதல் செய்கின்ற, அவை - சபையினிடத்தே, குழாத்து அற்று - (காண்போர்) கூட்டம் வரு தல்போலும்; போக்கும் - (அச் செல்வம்) போகுதலும், அது-அக் கூட்டமானது, விளிந்தது அற்று - (அக் கூத்தாட்டு) முடிந்தவிடத் துப்) போகுதல்போலும். உ

நஙந. அற்கா வியல்பிற்றுச் செல்வ மதுபெற்ற
லற்குப வாங்கே செயல்.

(பரி - ரை) அற்கா இயல்பிற்றுச் செல்வம் - கில்லாத வியல்பினை யுடைத் துச் செல்வம்; அது பெற்றால் அற்கும் ஆங்கே செயல் - அதனைப்பெற்றால், அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களை அப் பெற்றபொழுதே செய்க, எ - து.

அல்கா வென்பது திரிந்துகின்றது. ஊழுள்ளவழியல்லது துறந்தாராற் பெறப்படாமையின் அது பெற்றா லென்றும், அஃகில்வழி கில்லாமையின் ஆங்கே யென்றுங் கூறினார். அதனாற் செய்யப்படும் அறங்களாவன - பயனோக் காது செய்யப்படுங் கடவுட் பூசையும், தானமும் முதலாயின. அவை ஞான வேதமாய் வீடு பயத்தவின், அவற்றை அற்குப வென்றும் செய்க வென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் செல்வ நிலையாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செல்வம்-செல்வமானது, அற்கா - நிலையாத, இயல்பிற்று - இயல்பை யுடையதாகும்; அது பெற்றால் - அச் செல்வத்தைப் பெற்றால், அற்குப-(அதனாலே செய்யப்படும்) அறங் களை, ஆங்கே - பெற்றபொழுதே, செயல் - செய்யக்கடவன். ந

நஙநச. நாளென வொன்றுபோற் காட்டி யுயிரீரும்
வாள துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி - ரை) நான் என ஒன்றுபோல் காட்டி ஈரும் வாளது உயிர்-நா ளென்று அறுக்கப்படுவதொரு காலவரையறை போலத் தன்னைக் காட்டி ஈர்ந்து செல்கின்ற வாளினது வாயது உயிர், உணர்வார்ப் பெறின் - அஃதுணர்வா னர்ப் பெறின், எ - து.

காலமென்னும் அருவப்பொருள் உலகில் நடத்தற்பொருட்டு ஆதித்தன் முதலிய அளவைகளாற் கூறுபட்டதாக வழங்கப்படுவதல்லது தானாகக் கூறு படாமையின் நாளென வொன்றுபோ லென்றும், அது தன்னை வாளென்று உணரமாட்டாதார் நமக்குப் பொழுது போகாநின்ற தென்று இன்புறுமாறு நாளாய் மயக்கலின் காட்டி யென்றும், இடைவிடாது ஈர்தலான் வாளின் வாய தென்றும், அஃது ஈர்கின்றமையை உணர்வார் அரியாகலின் உணர்வார்ப்பெறி னென்றும் கூறினார். உயிரென்னுஞ் சாதியொருமைப் பெயர் ஈண்டு உடம் பின்மே னின்றது, ஈரப்படுவது அதுவேயாகலின். வாளென்பது ஆகுபெயர்; இனி இதனை நாளென்பதொரு பொருள்போலத் தோன்றி உயிரை யீர்வதொரு வாளாமென் றுரைப்பாரு முளர். என வென்பது பெயரான்றி இடைச்சொல் லாகலானும், ஒன்றுபோற் காட்டி யென்பதற்கு ஒரு பொருட்சிறப் பின்மையா னும், அதுவென்பது குற்றியலுகரம் அன்மையானும், அஃதுரையன்மை யறிக.

(தே - ப - ரை)—உயிர் - உயிரானது, நாள் என - நாளென்று அளவு செய்யப்படுவதாகிய, ஒன்றுபோல் - ஒரு காலவளவு போல், காட்டி - (தன்னைக்) காட்டி, ஈரும் - அறுத்துச் செல்லுகின்ற, வாளது - வாளினது வாயினிடத்தது, உணர்வார்ப் பெறின் - (அது) அறிவாரைப் பெறின்.

நடநடு. நாச்செற்று விக்குண்மேல் வாராமு நல்வினை
மேற்சென்று செய்யப்படும்.

(பரி - ரை) நாச் செற்று விக்குள் மேல் வாராமுன் - உரையாடாவண் ணம் நாவை யடக்கி விக்குள் எழுவதற்கு முன்னே நல்வினை மேற்சென்று செய்யப்படும் - வீட்டிற்கு ஏதுவாகிய அறம் விறைந்து செய்யப்படும், எ-று.

மேனோக்கிவருதல் ஒருதலையாகலானும், வந்துழிச் செய்தலேயன்றிச் சொல்லலு மாகாமையானும் வாராமு னென்றும், அது தான் இன்ன பொழுதி வருமென்பது இன்மையின் மேற்சென் றென்றுங் கூறினார். மேற்சேறல் மண்டுதல். நல்வினை செய்யுமாற்றின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—நாச்செற்று - (பேசாதிருக்கும்படி) நாவை அடக்கி, விக்குள் - விக்கலானது, மேல் வாராமுன் - எழுவதற்கு முன்னே, நல்வினை - (மோகூத்துக்கு ஏதுவாகிய) அறமானது மேற்சென்று - விரைந்து, செய்யப்படும் - செய்யத்தகும்.

நடநடு. நெருந லுளனொருவ னின்றில்லை யென்னும்
பெருமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(பரி - ரை) ஒருவன் நெருநல் உளன் இன்று இல்லை என்னும் பெருமை உடைத்து - ஒருவன் நெருந லுளனாயினான் அவனே இன்று இல்லையாயின

னென்று சொல்லும் நிலையாமை மிகுதியுடைத்து, இவ்வுலகு - இவ்வுலகம், எ - று.

ஈண்டு உண்மை பிறத்தலையும், இன்மை இறத்தலையும் முணர்ந்தி னின்றன. அவை பெண்பாற்கும் உளவாயினும், சிறப்புப்பற்றி ஆண்பாற்கே கூறினார். இந் நிலையாமையே உலகின் மிக்க தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—இவ்வுலகு - இந்த வுலகமானது, ஒருவன்—, நெருநல் - நேற்று, உளன் - உளனாயினான் (பிறந்தவ னென்றபடி); இன்று - (அவனை) இன்றைக்கு, இல்லை - இலனாயினான் (இறந்தா னென்றபடி), என்னும் பெருமை - என்று சொல்லும் (நிலையாமை யின்) மிகுதியை, உடைத்து - உடையதா யிருக்கின்றது. சு

நசுஎ. ஒருபொழுதும் வாழ்வ தறியார் கருதுப
கோடியு மல்ல பல.

(பரி - ரை) ஒரு பொழுதும் வாழ்வது அறியார் - ஒரு பொழுதளவும் தம் முடம்பும் உயிரும் இயைந்திருத்தலைத் தெளியமாட்டார்; கோடியும் அல்ல பல கருதுப - மாட்டாதுவைத்தும், கோடியளவுமன்றி அதனினும் பலவாய் நினைவு களை நினைபா நிற்பார் அறிவிலாதார், எ - று.

இழிவு சிறப்பும்மையாற் பொழுதென்பது ஈண்டுக் கணத்தின்மே னின்ற தது. காரணமாகிய வினையினளவே வாழ்தற்கும் அளவாகலின், அஃது அறி யப்படா தாயிற்று. பலவாய் நினைவுகளாவன - பொறிகளா னுகாப்படும் இன் பங்கள் தமக்குரியவாமாதும், அதற்குப் பொருள் துணைக்காரணமாதும், அது தம் முயற்சிகளான் வருமாதும், அவற்றைத் தாமுயலுமாதும், அவற்றிற்கு வரு மிடையுறுகளும், அவற்றை நீக்குமாதும் நீக்கி அப் பொருள் கடைக்கூட்டுமா லும், அதனைப் பிறர் கொள்ளாமற் காக்குமாதும், அதனால் நாட்டாரை யாக்கு மாதும், நள்ளாரை யழிக்குமாதும், தாம் அவ் விற்பங்கள் நுகருமாதும் முதலா யின. அறிவிலாரது இயல்பின்மேல் வைத்து நிலையாமை கூறியவாறு. இனிக் கருதுப வென்பதனை அஃறிணைப் பன்மைப்பெயராக்கி உரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—ஒரு பொழுதும் - (அறிவில்லாதவர்) ஒரு பொழுதளவும், வாழ்வது - தம்முடம்பும் உயிரும் கூடியிருக்கையை, அறியார் - அறியமாட்டார்; (மாட்டாதிருந்தும்) கோடியும் அல்ல - கோடியளவுமன்றி, பல - (அதனினும்) பலவாகிய நினைவுகளை, கருதுப - நினைபா நிற்பார். எ

நசுஅ. குடம்பை தனித்தொழியப் புட்டபறத் தற்றே
புடம்போ டியிரிடை நட்டி,

(பரி - ரை) குடம்பை தனித்து ஒழியப் புள் பறந்தது அற்று - முன் தனியாத முட்டை தனித்துக் கிடப்ப அதனுளிருந்த புள்ளுப் பருவம் வந்துழிப் பறந்துபோன தன்மைத்து, உடம்போடு உயிரிடை நட்பு - உடம்பிற்கும் உயிர்க்கு முளதாய நட்பு, எ - று.

தனித்தொழிய என்றதனை, முன் தனியாமை பெற்றும். அஃதாவது, கருவுந்தானும் ஒன்றாய்ப்பிறந்து வேறாக் துணையும் அதற்கு ஆதாரமாய் கிற்றல்; அதனால் அஃது உடம்பிற் குவமையாயிற்று; அதனுள் வேற்றுமையின்றி நின்றே பின் புகாமற்போகலின், புள் உயிர்க் குவமையாயிற்று. முட்டையுட் பிறப்பன பிறவு முளவேனும், புள்ளையே கூறினார், பறந்துபோதற் றொழி லான் உயிரோ டொப்புமை யெய்துவது அதுவே யாகலின். * நட்பென்பது ஈண்டுக் குறிப்பு மொழியாய் நட்பின்றிப்போத லுணர்த்தி நின்றது. சேதன மாய் அருவாய் நித்தமாய உயிரும், அசேதனமாய் உருவாய் அகித்தமாய உடம் பும் தம்முண்மாறாகலின், வினையயத்தாற் கூடியதல்லது நட்பில வென்பதறிக. இனிக் குடம்பை யென்பதற்குக் கூடென் றுரைப்பாரு முளர்: அது புள்ளு டன்றோன்றாமையானும், அதன்கண் அது மீண்டு புகுத லுடைமையானும், உடம்பிற்கு உவமையாகாமை யறிக.

(தே - ப - ரை)—உடம்போடு - உடம்புடனே, உயிரிடை - உயிருக்கு உண்டாகிய, நட்பு - சினேகமானது, குடம்பை - (முன் னே தனியாகிருந்த) முட்டையானது, தனித்து ஒழிய - தனித்துக் கிடக்க, புள் - (அதனுளிருந்த) பறவை, பறந்தது அற்று - பருவம் வந்த விடத்து பறந்துபோந் தன்மைபை புடையதாகும். அ

நட்சு. உறங்குவது போலுஞ் சாக்கா நெங்கி

விழிப்பது போலும் பிறப்பு.

(பரி - ரை) சாக்காடு உறங்குவது போலும் - ஒருவனுக்குச் சாக்காடுவரு தல் உறக்கம் வருதலோ டொக்கும்; பிறப்பு உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - அதன் பின் பிறப்பு வருதல் உறங்கி விழித்தல் வருதலோ டொக்கும், எ - று.

உறங்குதலும் விழித்தலும் உயிர்க்கு இயல்பாய்க் கடிதின் மாறி மாறி வருகின்றற்போலச், சாக்காடும் பிறப்பும் இயல்பாய்க் கடிதின் மாறி மாறி வரு மென்பது கருத்து. நிலையாமையே நிலபெற்றவாறு அறிவித்தற்குப் பிறப்பும் உடன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சாக்காடு - (ஒருவனுக்கு) மாணம் வருதல், உறங்குவது போலும் - தூக்கம் வருதல்போலும்; பிறப்பு - (அதன் பின்னே) பிறப்பு வருதல், உறங்கி விழிப்பதுபோலும் - தூக்கி விழித்தல் வருதல்போலும். கூ

* இவ்வாறு பெயாடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் அபிதா மூலத்தொனி யென்றும், விருத்தலக்கணை யென்றுங் கூறுவர்.

நசு௦. புக்கி லமைந்தின்று கொல்லோ வுடம்பினுட்
டுச்சி ஷிருந்த வுயிர்க்கு.

(பரி - ரை) உடம்பினுள் துச்சில் இருந்த உயிர்க்கு - வாதமுதலியவற்
றின் இல்லாய உடம்புகளுள் ஒதுக்கிருந்தே போந்த உயிர்க்கு, புக்கில் அமைந்
தது இன்றுகொல் - எஞ்ஞான்றும் இருப்பதோரில் இதகாறும் அமைந்த
தில்லை போலும், எ - டு.

அந் நோய்கள் இருக்க அமைந்தனான்று இருந்தும், வெகுண்டனான்று
போயும், ஒருடம்பினும் நிலைபெறாது வருதலால், துச்சிலிருந்த வென்றார். பின்
புறப்படாது புக்கேவிடுமில் அமைந்ததாயின், பிறர் இற்களுள் ஒதுக்கிரா தென்
பதாப்; ஆகவே, உயிரோடு கூடிநிற்பதோ ருடம்பு மில்லையென்பது பெறப்பட்டது.
இவை யேழு பாட்டானும், முறையே யாக்கைகட்கு வரைந்த நாள் கழி
கின்றவாறும், கழிந்தால் உளதாய நிலையாமையும், அவை ஒருவாழிப் பிறந்த
வளவிலே இறத்தலும், ஒருகணமாயினும் நிற்குமென்பது தெளியப்படாமை
யும், உயிர் நீங்கியவழிக் கிடக்குமாதும், அவற்றிற்கு இறப்பும் பிறப்பும் மாறி
மாறி வருமாறும், அவை தாம் உயிர்க்குரிய அன்மைபு மென்று, இவ்வாற்றால்
யாக்கை நிலையாமை கூறியவாறு கண்டுகொள்க.

(தே - ப - ரை)—உடம்பினுள் - (வாத முதலானவைகளது
வீடுகளாகிய) உடம்புகளுள், துச்சில் இருந்த - ஒதுக்குக் குடி.
யிருந்து வந்த, உயிர்க்கு - உயிர்களுக்கு, புக்கில் - என்றைக்கும்
இருப்பதாகிய ஒரு வீடானது, அமைந்தது இன்றுகொல் - (இது
வரையில்) அமைந்ததில்லை போலும். க௦

நட்டு-ம் அதிகாரம்—துறவு

உலோகாவது, புறமாகிய செல்வத்தின்கண்ணும் அகமாகிய யாக்கையின்
கண்ணும் உளதாம் பற்றினை, அவற்றது நிலையாமை நோக்கி விடுதல். அதிகார
முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

நசுக. யாதனின் யாதனி நீங்கியா னோத
லதனி னதனி னிலன்.

(பரி - ரை) யாதனின் யாதனின் நீங்கியான் - ஒருவன் யாதொரு பொரு
ளின் யாதொரு பொருளின் நீங்கினான், அதனின் அதனின் நோதல் இலன் -
அவன் அப்பொருளால் அப்பொருளால் துன்ப மெய்துத் தலின், எ - டு.

அடுக்குகள் பன்மை குறித்து நின்றன. நீங்குதல் - துறத்தல். ஈண்டுத்
துன்ப மென்றது இம்மைக்கண் அவற்றைத் தேடுதலானும் - காத்தலானும் - இழ
த்தலானும் வருவனவும், மறுமைக்கண் பாவத்தான் வருவனவும் ஆய இரு
வகைத் துன்பங்களை யுமாம். எல்லாப்பொருளையும் ஒருங்கே விடுதல் தலை.

அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான் வருந் துன்ப மிலனா மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—யாதனின் யாதனின் - (ஒருவன்) யாதொரு பொருளின் யாதொருபொருளின், நீங்கியான் - நீங்கினான், அதனின் அதனின் - (அவன்) அப் பொருளினாலே அப் பொருளினாலே, நோதல் - துன்பம் அனுபவித்தலை, இலன் - உடையவ னாகான். க

நசஉ. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(பரி - ரை) துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல - எல்லாப்பொருள்களையும் துறந்தால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல; வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க - அவ் விற்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க, எ-று.

அவ் விற்பங்களாவன - அப் பொருள்கள் காரணமாக மன மொழி மெய்கள் அலையாது நிற்கலானும், அவை நன்னெறிக்கண் சேறலானும் வருவன. இளமைக்கண் துறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலம் எய்துமாகலின், உண்டாகத் துறக்க வென்றார். இன்பங்க ளென்பதும் கால மென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கண் துன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்கள் உளவாதலு முண்டென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—துறந்த பின் - (எல்லாப் பொருள்களையும்) துறந்தபின், ஈண்டு - (ஒருவனுக்கு) இப் பிறப்பிலே, இயற்பால - உண்டாகும் முறைமையையுடைய இன்பங்கள், பல - பலவாம்; வேண்டின் - (அவ் விற்பங்களை) வேண்டினால், உண்டாக - (காலம்) உண்டாக, துறக்க - (அப்பொருள்களைத்) துறக்கக்கடவன். உ

நசந. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(பரி - ரை) ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும் - வீடெய்துவார்க்குச் செவிமுதலிய ஐம்பொறிகட்கு உரியவாய ஓசைமுதலிய ஐம்புலன்களையுந் கெடுத்தல்லேண்டும்; வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல்வேண்டும் - கெடுக்குங்கால் அவற்றை நுகர்தற் பொருட்டுத் தாம் படைத்த பொருள் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல் வேண்டும், எ - று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானும் அன்றி வாராத பொருள்கண்மேல்லலது வீட்டு நெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனை அடல்வேண்டு மென்றும்,

அஃது அப் பொருள்கண்மேற் செல்லின் அந் துகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல் போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு விடல் வேண்டு மென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—ஐந்தன் - (முத்தியை அடைவோர்க்கு) செவி முதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்குரிய, புலத்தை - ஓசைமுதலாகிய ஐம்புலன்களையும், அடல் வேண்டும் - கெடுத்தல் வேண்டும்; வேண்டிய எல்லாம் - (கெடுக்கும்போது) அப் புலன்களை (அனுபவித்தற் பொருட்டுத்) தாம் படைத்த பொருள்களையெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருமிக்க, விடல் வேண்டும் - விட்டுவிடல் வேண்டும். ௩

௩௪௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(பரி - ரை) ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பு ஆகும் - பற்றப் படுவ தொரு பொருளு மில்லாமை தவஞ் செய்வார்க்கு இயல்பாம்; உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயல் ஆகும் - அஃதன்றி, ஒன்றாயினு முடைமை அத் தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயங்குதற் கேதுவாம், எ - று.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. நோன்பென்பது உம் மயலென் பது உம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலான் என்பது திரிந்து லின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டிக். எல்லாப் பொருள்களையும் விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டு வந்து தவத்திற்கு இடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவை நான்கு பாட்டானும் என தென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நோன்பிற்கு - தவஞ் செய்வோர்க்கு, ஒன்று - (பற்றப்படுவது) ஒரு பொருளும், இன்மை - இல்லாதிருக்கை, இயல்பு ஆகும் - இயல்பாம்; உடைமை - (ஒன்றாயினும்) உடைமை, பெயர்த்து - (அத் தவத்தைப்) போக்குதலால், மற்றும் - மறுபடியும், மயல் ஆகும் - மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும். ௪

௩௪௫. மற்றுந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பதுக்க
ஹற்றார்க் குடம்பு மிகை.

(பரி - ரை) பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை - பிறப்பறுத் தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்; மற்றுத் தொடர்ப்பாடு எவன் - ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ் சில தொடர்ப்பாடு உளவாதல் என்னும், எ - று.

அஃதன்றி ஒரோவொன்றாக விடினும் அவற்றான் வருந் துன்ப மிலனா மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—யாதனின் யாதனின் - (ஒருவன்) யாதொரு பொருளின் யாதொருபொருளின், நீங்கியான் - நீங்கினான், அதனின் அதனின் - (அவன்) அப் பொருளினாலே அப் பொருளினாலே, நோதல் - துன்பம் அனுபவித்தலை, இலன் - உடையவ னாகான். க

௩௪௨. வேண்டினுண் டாகத் துறக்க துறந்தபி
னீண்டியற் பால பல.

(பரி - ரை) துறந்தபின் ஈண்டு இயற்பால பல - எல்லாப்பொருள்களையும் துறந்தால் ஒருவர்க்கு இம்மைக்கண்ணே உளவாம் முறைமையையுடைய இன்பங்கள் பல; வேண்டின் உண்டாகத் துறக்க - அவ் விற்பங்களை வேண்டின், அவற்றைக் காலம் பெறத் துறக்க, எ-று.

அவ் விற்பங்களாவன - அப் பொருள்கள் காரணமாக மன மொழி மெய்கள் அலையாது நிற்கலானும், அவை நன்னெறிக்கண் சேறலானும் வருவன. இளமைக்கண் துறந்தான் அவற்றை நெடுங்காலம் எய்துமாகலின், உண்டாகத் துறக்க வென்றார். இன்பங்க ளென்பதும் கால மென்பதும் வருவிக்கப்பட்டன. இம்மைக்கண் துன்பங்கள் இலவாதலேயன்றி இன்பங்கள் உளவாதலு முண்டென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—துறந்த பின் - (எல்லாப் பொருள்களையும்) துறந்தபின், ஈண்டு - (ஒருவனுக்கு) இப் பிறப்பிலே, இயற்பால - உண்டாகும் முறைமையையுடைய இன்பங்கள், பல - பலவாம்; வேண்டின் - (அவ் விற்பங்களை) வேண்டினால், உண்டாக - (காலம்) உண்டாக, துறக்க - (அப்பொருள்களைத்) துறக்கக்கடவன். உ

௩௪௩. அடல்வேண்டு மைந்தன் புலத்தை விடல்வேண்டும்
வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு.

(பரி - ரை) ஐந்தன் புலத்தை அடல்வேண்டும் - வீடெய்துவாரிக்குச் செவிமுதலிய ஐம்பொறிகட்கு உரியவாய ஒசைமுதலிய ஐம்புலன்களைப் புக் கெடுத்தல்வேண்டும்; வேண்டிய எல்லாம் ஒருங்கு விடல்வேண்டும் - கெடுக் குங்கால் அவற்றை நுகர்தற் பொருட்டித் தாம் படைத்த பொருள் முழுதையும் ஒருங்கே விடுதல் வேண்டும், எ - று.

புலமென்றது அவற்றை நுகர்தலை. அது மனத்தைத் துன்பத்தானும் பாவத்தானும் அன்றி வாராத பொருள்கண்மேலல்லது வீட்டு நெறியாகிய யோகஞானங்களிற் செலுத்தாமையின், அதனை அடல்வேண்டு மென்றும்,

அஃது அப் பொருள்கண்மேற் செல்லின் அந் துகர்ச்சி விறகுபெற்ற தழல் போல் முறுகுவதல்லது அடப்படாமையின், வேண்டிய வெல்லா மொருங்கு விடல் வேண்டு மென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—ஐந்தன் - (முத்தியை அடைவோர்க்கு) செவி முதலாகிய ஐம்பொறிகளுக்குரிய, புலத்தை - ஓசைமுதலாகிய ஐம்புலன்களையும், அடல் வேண்டும் - கெடுத்தல் வேண்டும்; வேண்டிய எல்லாம் - (கெடுக்கும்போது) அப் புலன்களை (அனுபவித்தற் பொருட்டுத்) தாம் படைத்த பொருள்களையெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருமிக்க, விடல் வேண்டும் - விட்டுவிடல் வேண்டும். ௩௫

௩௬௪. இயல்பாகு நோன்பிற்கொன் றின்மை யுடைமை
மயலாகு மற்றும் பெயர்த்து.

(பரி - ரை) ஒன்று இன்மை நோன்பிற்கு இயல்பு ஆகும் - பற்றப் படுவ தொரு பொருளு மில்லாமை தவஞ் செய்வார்க்கு இயல்பாம்; உடைமை பெயர்த்து மற்றும் மயல் ஆகும் - அஃதன்றி, ஒன்றாயினு முடைமை அத் தவத்தைப் போக்குதலான், மீண்டும் மயங்குதற் கேதுவாம், எ - று.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. நோன்பென்பது உம் மயலென்பது உம் ஆகுபெயர். பெயர்த்தலான் என்பது திரிந்து ளின்றது. நோன்பைப் பெயர்த்தலானென வேற்றுமைப்படுத்துக் கூட்டுக. எல்லாப் பொருள்களையும் விட்டு ஒரு பொருளை விடாதவழியும், அது சார்பாக விட்டனவெல்லாம் மீண்டு வந்து தவத்திற்கு இடையீடாய் மனக்கலக்கஞ் செய்யுமென்பது கருத்து. இவை நான்கு பாட்டானும் என தென்னும் புறப்பற்று விடுதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நோன்பிற்கு - தவஞ் செய்வோர்க்கு, ஒன்று - (பற்றப்படுவது) ஒரு பொருளும், இன்மை - இல்லாதிருக்கை, இயல்பு ஆகும் - இயல்பாம்; உடைமை - (ஒன்றாயினும்) உடைமை, பெயர்த்து - (அத் தவத்தைப்) போக்குதலால், மற்றும் - மறுபடியும், மயல் ஆகும் - மயக்கத்துக்கு ஏதுவாகும். ௪

௩௬௫. மற்றந் தொடர்ப்பா டெவன்கொல் பிறப்பறுக்க
ஹற்றார்க் குடம்பு மிகை.

(பரி - ரை) பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு உடம்பும் மிகை - பிறப்பறுத்தலை மேற்கொண்டார்க்கு அதற்குக் கருவியாகிய உடம்பும் மிகையாம்; மற்றும் தொடர்ப்பாடு எவன் - ஆனபின் அதற்கு மேலே இயைபில்லனவுஞ் சில தொடர்ப்பாடு உளவாதல் என்னும், எ - று.

உடம்பென்ற பொதுமையான், * “உருவுடம்பும் அருவுடம்புங் கொள்ளப் படும்.” அவற்றுள், அருவுடம்பாவது - பத்தவகை யிந்திரிய வுணர்வோடும், ஐவகை வாயுக்களோடும், காம வினைவிளைவுகளோடும் கூடிய மனம்; இது நன்னுடம்பெனவும் படும். இதன்கட் பற்று நிலையாமை யுணர்ந்த துணையான் விடாமையின், விதெற்கு உபாயம் முன்னர்க் கூறப. இவ் வுடம்புகளால் துன்பம் இடையறாது வருதலை யுணர்ந்து இவற்றான் ஆய கட்டினை இறைப் பொழுதும் பொறாது வீட்டின்கண்ணே விராதலின், உடம்பு மிகை யென்றார். இன்பத் துன்பங்களான் உயிரோடு ஒற்றுமை யெய்துதலின், இவ் வுடம்புகளும் யானெனப்படும். இதனான் அகப்பற்று விதெல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிறப்பு அறுக்கல் உற்றார்க்கு - பிறவியை நீக்கு முயற்சியை மேற்கொண்டவருக்கு, உடம்பும் - (அதற்கு உதவியாகிய) உடம்பும், மிகை - அதிகமாம்; (ஆனபின்), மற்றும் - அதற்கு மேலும், தொடர்ப்பாடு - (சம்பந்த மில்லாதவையுஞ் சில பொருள்கள்) பற்றப்படுதல், எவன் - என்னாகும். ௫

௩௬. யானென தென்னுஞ் செருக்கறுப்பான் வாணோர்க் குயர்ந்த வுலகம் புகும்.

(பரி - ரை) யான் எனது என்னும் செருக்கு அறுப்பான் - தானல்லாத வுடம்பை யானென்றும் தன்னோ டியையிலாத பொருளை எனதென்றும் கருதி அவற்றின்கண் பற்றுச் செய்தற்கு ஏதுவாகிய மயக்கத்தைக் கொடுப்பான், வாணோர்க்கு உயர்ந்த உலகம் புகும் - வாணோர்க்கும் எய்தற்கரிய வீட்டுலகத்தை யெய்தும், எ - து.

மயக்கம் - அறியாமை; அதனைக் கெடுத்தலாவது - தேசிகர்பாற் பெற்ற உறுதிமொழிகளானும், யோகப்பயிற்சியானும், அவை யான் எனது அன்மை தெளிந்து, அவற்றின்கண் பற்றை விதெல். சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றோக்கது. இதனான் இவ் விருவகைப் பற்றினையும் விட்டார்க்கே வீடுளது என்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—யான் எனது என்னும் - தானல்லாத (வுடம்பை) யானென்றும் (தன்னோடு சம்பந்த மில்லாத பொருளை) எனதென்றும் நினைத்து அவைகளிலே பற்றுச்செய்தற்கு ஏதுவாகிய, செருக்கு - மயக்கத்தை, அறுப்பான் - கெடுப்பவன், வாணோர்க்கு - தேவர்க்கும், உயர்ந்த - அடைதற்கரிதாகிய, உலகம் - முத்தியுலகத்தில், புகும் - செல்லுவான். ௬

* உரு வுடம்பு - தூல சரீரம். அரு வுடம்பு - சூக்கும சரீரம்.

௩௪௭. பற்றி விடாஅ விடும்பைகள் பற்றினைப்

பற்றி விடாஅ தவர்க்கு.

(பரி - னை) பற்றினைப் பற்றி விடாதவர்க்கு - இருவகைப் பற்றினையும் இறுகப் பற்றி விடாதாரை, இடும்பைகள் பற்றி விடா - பிறவித்துன்பங்கள் இறுகப்பற்றி விடா, ஏ - று.

இறுகப்பற்றுதல் - காதல்கூர்தல். விடாதவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். இதனால் இவை விடாதவர்க்கு வீடில்லை யென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - னை) — பற்றினை - (இருவகைப்) பற்றுக்களையும், பற்றி - இறுகப் பற்றி, விடாதவர்க்கு - விடாதவரை, இடும்பைகள் - துன்பங்கள், பற்றி - இறுகப்பற்றி, விடா - விட்டு நீங்காவாம்.

௩௪௮. * தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி

வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்.

(பரி - னை) தீரத் துறந்தார் தலைப்பட்டார் - முற்றத் துறந்தார் வீட்டினைத் தலைப்பட்டார்; மற்றையவர் மயங்கி வலைப்பட்டார் - அங்கனம் துறவாதார் மயங்கிப் பிறப்பாகிய வலையுட் பட்டார், ஏ - று.

முற்றத் துறத்தலாவது - பொருள்களையும், இருவகை யுடம்பினையும் உவர்த்துப் பற்றற விடுதல். அங்கனம் துறவாமையாவது - அவற்றுள் யாதானு மொன்றின்கட் சிறிதாயினும் பற்றுச் செய்தல். துணிவுபற்றித் தலைப்பட்டா ரென்றும், பொய்நெறிகண்டே பிறப்புலையு ள்கப்படுதலின் மயங்கி யென் றுங் கூறினார்.

(தே - ப - னை) — தீரத் துறந்தார் - முழுதுந் துறந்தவர், தலைப் பட்டார் - (முத்தியை) அடைந்தவராவார்; மற்றையவர் - அப்படித் துறவாதவர், மயங்கி - மருண்டு, வலைப்பட்டார் - (பிறப்பாகிய) வலையில் அகப்பட்டவராவார். அ

* இவ் அருமைத் திருக்குறளைச் சந்தானகுரவரு ளொருவராகிய கோற்ற வன்துடி உமாபதி சீவாசாரியர்: நெஞ்சவிடுதலில் “தேருங்கா லுன்னை யொழிய வறவில்லை யென்னுமது, தன்னை யறிவைத் தனியறிவை - முன்னம், “தலைப்பட்டார் தீரத் துறந்தார் மயங்கி, வலைப்பட்டார் மற்றை யவர்” ரென்று - நிலைத்தமிழின், ரெய்வப் புலமைத் திருவள்ளுவ ருரைத்த, மெய்வைத்த சொல்ல விரும்பாம் - லைவர்க்கு, மாவதுவே செய்தங் கவரவழியைத் தப்பாமற், பாவமெனும் பௌவப் பரப்பமுந்திப் - பூவையர்தங், கண்வலையிற்பட்டுக் கல வித் கலைபயின்றங், குண்மை நிலையுணர்ச்சி யோராமற் - நிண்மையினு, னாவற் கொடுமை பலபிதற்றி னாடோறுஞ், சாவற் பிறப்பிற் றலைப்பட்டிங் - காவநிலை, நிற்கும் வகை பாராய் நிலையான நெஞ்சமே, பொற்பினுடனயானே புகலக் கேள்” எனவெடுத்தருளிச் செய்தார். இந் நெஞ்சவிடுதலு ளைவசித்தாந்தம் பதினென்கினு ளொன்றது.

௩௪௯. பற்றற்ற கண்ணே பிறப்பறுக்கு மற்று
நிலையாமை காணப் படும்.

(பரி - ரை) பற்று அற்றகண்ணே பிறப்பு அறுக்கும் - ஒருவன் இருவகைப் பற்றும் அற்றபொழுதே, அப் பற்றறுதி அவன் பிறப்பை யறுக்கும்; மற்ற நிலையாமை காணப்படும் - அவை யறுதபொழுது அவற்றாற் பிறந்திறந்து வருகின்ற நிலையாமை காணப்படும், எ - று.

காரணம் அற்றபொழுதே காரியமும் அற்றதா முறைமைபற்றி, பற்றற்ற கண்ணே யென்றார்; † “அற்றது பற்றெனி, லுற்றது வீடு” என்பதூஉம் அது பற்றி வந்தது. இவை யிண்டு பாட்டனும் அவ் விருமையும் ஒருங்கு கூறப் பட்டன.

(தே - ப - ரை)—பற்று அற்ற கண்ணே - (ஒருவன் இரு வகைப்) பற்றுக்களையும் அற்றபொழுதே, பிறப்பு - (அப் பற்றறுதி யானது அவனது) பிறவியை, அறுக்கும் - ஒழிக்கும்; மற்று - அவை அறுதபொழுது, நிலையாமை - (அவற்றாற் பிறந்தும் இறத் தும் வருகிற) நிலையாமையானது, காணப்படும் - அறியப்படும். கூ

௩௫௦. பற்றுக் பற்றற்றான் பற்றினை யப்பற்றைப்
பற்றுக் பற்று விடற்கு.

(பரி - ரை) பற்று அற்றான் பற்றினைப் பற்றுக் - எல்லாப் பொருளையும் பற்றிநின்றே பற்றற்ற இறைவன் ஒதிய வீட்டுநெறியை இதுவே நன்னெறி யென்று மனத்துக்கொள்க; அப் பற்றைப் பற்றுக் பற்று விடற்கு - கொண்டு அதன்கண் உபாயத்தை அம் மனத்தாற் செய்க, விடாது வந்த பற்று விடு தற்கு, எ - று.

கடவுள் வாழ்த்திற் கேற்ப ஈண்டும் பொதுவகையாற் பற்றற்றா நென்றார். பற்றற்றான் பற்றென்புழி ஆரவது செய்யுட் கிழமைக்கண் வந்தது. ஆண்டுப் பற்றென்றது பற்றப்படுவதனை. அதன்கண் உபாயமென்றது தியான சமாதிகளை. விடாதுவந்த பற்றென்பது அநாதியாய் வரும் உடம்பிற் பற்றினை. அப் பற்று விடுதற்கு உபாயம் இதனை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பற்று - (விடாதுவந்த) பற்று, விடற்கு-விடு தற்கு, பற்று அற்றான் - (எல்லாப்பொருளையும் பற்றிநின்றே) பற்ற ற்ற கடவுளாற் சொல்லப்பட்ட, பற்றினை - முத்தி நெறியை, பற் றுக் - (இஃதே நன்னெறிபென்று) மனத்துட் கொள்ளக்கடவர், அப்பற்றை - அதனிடத் துபாயத்தை, பற்றுக் - மனத்தாற் செய் யக்கடவர். ௧0

† “அற்றது பற்றெனி, லுற்றது வீடுயிர், செற்றது மன்னுறி, லற்றிறை பற்றே.” திருவாய்மொழி: உ-ம் திருப்பதிகம் - ௫.

நகூ-ம் அநீகாரம்—மெய் யுணர்தல்

அஃதாவது, பிறப்பு வீடுகளையும், அவற்றின் காரணங்களையும், விபரீத ஐயங்களான் அன்ற உண்மைபா னுணர்தல். இதனை வடநூலார் தத்துவஞானம் என்ப. இதுவும் பற்றற்றான் பற்றினைப் பற்றியவழி உளதாவதாகலின், அக் காரண வொற்றுமைபற்றித் துறவீன்பின் வைக்கப்பட்டது.

நடுக. பொருளல் லவற்றைப் பொருளென் றுணரு

மருளானு மாணப் பிறப்பு.

(பரி - ரை) பொருள் அல்லவற்றைப் பொருள் என்று உணரும் மருளான் ஆம் - மெய்ப்பொரு ளல்லவற்றை மெய்ப்பொருளென் றுணரும் விபரீத வுணர்வானே உளதாம், மாணப் பிறப்பு - இன்ப மில்லாத பிறப்பு, எ - று.

அவ் விபரீத வுணர்வாவது மறுபிறப்பும், இருவினைப்பயனும், கடவுளு மில்லையெனவும், மற்றும் இத்தன்மையவுஞ் சொல்லும் மயக்கநூல் வழக்குக்களை மெய்நூல் வழக்கெனத் துணிதல். குற்றியை மகனென்றும், இப்பியை வெள்ளி யென்றும், இவ்வாறே ஒன்றினைப் பிறிதொன்றாகத் துணிதலும் அது. மருள், மயக்கம், விபரீதவுணர்வு, அவிச்சை என்பன ஒருபொருட் கிளவி. நாகர், விலங்கு, மக்கள், தேவரென்னும் சால்வகைப்பிறப்பினு முள்ளது துன்பமேயாக லின், மாணப்பிறப் பென்றார். இதனாற் பிறப்புத் துன்பமென்பதூஉம், அதற்கு முதற்காரணம் அவிச்சை யென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—பொருள் அல்லவற்றை - மெய்ப்பொருள்க ளல்லாதவைகளை, பொருள் என்று-மெய்ப்பொருள்க ளென்று, உணரும்-அறிகின்ற, மருளான்-விபரீத ஞானத்தினால், மாணப் பிறப்பு-மாட்சிமைப்படாதபிறவி (இன்ப மில்லாத பிறவியென்றபடி), ஆம்- உண்டாகும். க

நடுஉ. இருணீங்கி யின்பம் பயக்கு மருணீங்கி

மாசறு காட்சி யவர்க்கு.

(பரி - ரை) மருள் நீங்கி மாசு அறு காட்சியவர்க்கு - அவிச்சையினீங்கி மெய்யுணர் வுடையராயினார்க்கு, இருள் நீங்கி இன்பம் பயக்கும் - அம் மெய் யுணர்வு பிறப்பினை நீக்கி வீட்டினக் கொடுக்கும், எ - று.

இருள் - நாகம்; அஃது ஆகுபெயராய்க் காரணத்தின்மே னின்றது. நீங்கி யெனத் தொடை நோக்கி மெலிந்து கின்றது; நீங்க வென்பதன் திரி பெளினு மமையும். மருணீங்கி யென்னும் வினையெச்சம் காட்சியவ ரென் னுங்குறிப்பு வினைப்பெயர் கொண்டது. மாசறு காட்சி யென்றது கேவல வுணர்வினை. இதனால் வீடாவது கிரதிரிய இன்பமென்பதூஉம், அதற்கு கிமித்த காரணம் கேவலப்பொரு ளென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—மருள் நீங்கி - அவ்விபரீத ஞானத்திலிருந்து நீங்கி, மாசு அறு - குற்றமற்ற, காட்சியவர்க்கு - மெய்யறிவை

யுடையவராயினவர்க்கு, (அம் மெய்யறிவானது) இருள் - பிறவியை, நீங்கி - நீங்கச்செய்து, இன்பம்-முத்தியை, பயக்கும் - கொடுக்கும்.

௩௩௩. ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தார்க்கு வையத்தின்
வான நணிய துடைத்து.

(பரி - ரை) ஐயத்தின் நீங்கித் தெளிந்தார்க்கு - ஐயத்தினின்று நீங்கி மெய்யுணர்ந்தார்க்கு, வையத்தின் வானம் நணியது உடைத்து. எய்திநின்ற நிலவுலகத்தினும் எய்தக்கடவதாய வீட்டுலகம் நணித்தாத லுடைத்து, எ - று.

ஐயமாவது - பலதலையாய உணர்வு; அஃதாவது: மறுபிறப்பும், இரு வினைப் பயனும், கடவுளும் உளவோ இலவோவென ஒன்றிற் றுணிவு பிற வாது நிற்பல்; பேய்த்தேரோ புனலோ கயிரோ அரவோ வெனத் துணியாது நிற்பதும் அது. ஒருவாற்றாற் பிறர்மதங் களைந்து தம்மதம் நிறுத்தல் எல்லாச் சமயநூல்கட்கும் இயல்பாகவின், அவை கூறுகின்ற பொருள்களுள் யாதுமெய் யென நிகழும் ஐயத்தினை யோகமுதிர்ச்சியுடையார் தம் அனுபவத்தா னீக்கி மெய்யுணர்வாராகவின், அவரை ஐயத்தி னீங்கித் தெளிந்தா ரென்றும், அவர்க்கு அவ் வனுபவவுணர்வு அடிப்பட்டு வாவரப் பண்டை யுலகிய லுணர்வு தூர்ந்துவரு மாகவின் அதனைப் பயன் மேலிட்டு வையத்தின் வான நணிய துடைத்தென்றங் கூறினார்; கூறவே, ஐயவுணர்வும் பிறப்பிற்குக் காரணமாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஐயத்தின்நீங்கி - ஈந்தேகத்திலிருந்து நீங்கி, தெளிந்தார்க்கு - மெய்ப்பொருளை உணர்ந்தவர்க்கு, வையத்தின் - (அடைந்துநின்ற) நிலவுலகத்தினும், வானம் - (அடையக் கடவ தாகிய) வீட்டுலகம், நணியது - அடைந்ததாதலை, உடைத்து - உடையதாம்.

௩௩௪. ஐயுணர் வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
மெய்யுணர் வில்லா தவர்க்கு.

(பரி - ரை) ஐயுணர்வு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே - செல்லப்படு கின்ற புலன்கள் வேறுபாட்டான் ஐந்தாகிய வுணர்வு அவற்றை விட்டுத் தம் வயத்தாய வழியும், அதனாற் பய னில்லையாயாம், மெய் உணர்வு இல்லாத வர்க்கு - மெய்யினை யுணர்ந்த வில்லாதார்க்கு, எ-று.

ஐந்தாகிய உணர்வு மனம். அஃதெய்துதலாவது மடங்கி ஒருதலைப்பட்டுத் தாரணைக்கண் நிற்பல். அங்ஙன நின்றவழியும் வீடு பயவாமையின், பயமின் றென்றார். சிறப்பும்மை எய்துதற்கு அருமை விளக்கிநின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் மெய்யுணர்வுடையார்க்கே வீடுதென மெய் யுணர்வின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மெய் உணர்வு இல்லாதவர்க்கு - மெய்யை அறித வில்லாதவர்க்கு, ஐந்து உணர்வு - (ஓசை, ஊறு, ஒளி, சுவை, நாற்றம் என இவ்வைந்து புலன்களினும் செல்லுதலால்) ஐந்தாகிய உணர்வு, எய்தியக்கண்ணும் - (அப் புலன்களை விட்டுத்) தமக்கு வசப்பட்டவிடத்தும், பயன் - (அதனால்) பிரயோசனம், இன்று - இல்லை.

சு

நடுநடு. எப்பொரு ளெத்தன்மைத் தாயினு மப்பொருண் மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(பரி - ரை) எப்பொருள் எத்தன்மைத்து ஆயினும். யாதொரு பொருள் யாதோ ரியல்பிற்றாய்த் தோன்றினும், அப்பொருள் மெய்ப்பொருள் காண்பது அறிவு - அத்தோன்றியவாற்றைக் கண்டொழியாது அப் பொருளின்கண்ணின்று மெய்யாகிய பொருளைக் காண்பதே மெய்யுணர்வாவது, எ - று.

பொருள்தோறும் உலகத்தார் கற்பித்துக்கொண்டு வழங்குகின்ற கற்பனை களைக் கழித்து, தின்ற வுண்மையைக் காண்பதென்றவாறாயிற்று. அஃதாவது, கோச்சேரமான் யானைக்கட்சே எய் மாந்தராஞ்சேரலிரும்பொறை என்றவழி அரசனென்பதோர் சாதிபும், சேரமானென்பதொரு குடியும், வேழநோக்கினை யுடையா நென்பதோர் வடிவும், சேயென்பதோ ரியற்பெயரும், மாந்தராஞ் சேரலிரும்பொறை யென்பதோர் சிறப்புப் பெயரும், ஒருபொருளின்கட் கற் பினயாகவின், அவ்வாறுணராது நிலமுதல் உயிரீருகிய தத்துவங்களின்றொரு தியென வுணர்ந்து, அவற்றை நிலமுதலாகத் தத்தங் காரணங்களு ளொடுக்கிக் கொண்டு சென்றற் காரணகாரியங்க ளிரண்டு மின்றி முடிவாய் நிற்பதனை யுணர்தலாம். எப்பொருளெனற் பொதுமையான் இயங்குதிணையும் கிலத்திணை யுமாகிய பொருள்களெல்லாம் இவ்வாறே யுணரப்படும். இதனால் மெய்யுணர் வினது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எப்பொருள் - யாதொரு பொருள், எத்தன்மைத்து ஆயினும் - யாதொ ரியல்புடையதாய்த் தோன்றினும், (அத் தோன்றிய விதத்தைக் கண்டு விடாமல்), அப் பொருள் - தோன்றிய அப் பொருளிடத்திருந்தும், மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகிய பொருளை, காண்பது - அறிவது, அறிவு - மெய்யறிவாம். நு

நடுநடு. கற்றீண்டு மெய்ப்பொருள் கண்டார் தலைப்படுவர் மற்ற்ண்டு வாரா நெறி.

(பரி - ரை) ஈண்டு கற்று மெய்ப்பொருள் கண்டார் - இம் மக்கட்பிறப் பின்கண்ணே உபதேசமொழிகளை அனுபவமுடைய தேசிகர்பாற் கேட்டு

அதனால் மெய்ப்பொருளை யுணர்ந்தவர், மற்று ஈண்டு வாரா நெறி தலைப்படுவர் - மீண்டு இப் பிறப்பின்கண் வாராத நெறியை யெய்துவர், எ - று.

கற்று என்றதனால் பலர் பக்கலினும் பலகாலும் பயிற்செய்து, ஈண்டு என்றதனால் வீடு பேற்றிற்குரிய மக்கட்பிறப்பினது பெறுதற்கு அருமையும் பெற்றும். ஈண்டு வாரா நெறி வீட்டு நெறி. வீட்டிற்கு கிமித்தகாரணமாய முதற்பொருளை உணர்தற்கு உபாயம் மூன்று; அவை: கேள்வி, விமரிசம், பாவனை யென்பன. அவற்றுட் * கேள்வி இதனால் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஈண்டு - இம்மையிலே, சுற்று - (உபதேசத்தை ஞானசாரியரிடத்தே) கேட்டு, மெய்ப்பொருள் - (அதனால்) உண்மைப்பொருளை, கண்டார் - உணர்ந்தவர், மற்று ஈண்டு - திரும்பி இப்பிறப்பினிடத்து, வாரா நெறி - வாராத வழியை, தலைப்படுவர் - ஆடைவார்.

நடு௭. ஓர்த்துள்ள முள்ள துணரி னொருதலையாப்
பேர்த்துள்ள வேண்டா பிறப்பு.

(பரி - ரை) உள்ளம் ஒருதலையா ஓர்த்து உள்ளது உணரின் - அவ்வளவு கேட்ட உபதேசமொழிப்பொருளை ஒருவனுள்ளம் அளவைகளானும் பொருந்துமாற்றானுந் தெளிய ஆராய்ந்து, அதனால் முதற்பொருளை யுணருமாயின், பேர்த்துப் பிறப்பு உள்ள வேண்டா - அவனுக்கு மாறிப் பிறப்புளதாக நினைக்க வேண்டா, எ - று.

ஒருதலையா வோர்த்தென இயையும். † அளவைகளும் பொருந்துமாறும் மேலே யுரைத்தாம். இதனால் விமரிசம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளம் - (அப்படிக்கேட்கப்பட்ட உபதேசப்பொருளை ஒருவனது) உள்ளமானது, ஒருதலை ஆக - நிச்சயப்பட்டு, ஓர்த்து - (பிரமாணங்களாலும் யுத்தியினாலும்) ஆராய்ந்து, உள்ளது - (அதனால்) முதற்பொருளை, உணரின் - அறியுமாயின், பிறப்பு - (அவனுக்குப்) பிறவியுள்ளதாக, பேர்த்து - மாறி, உள்ளவேண்டா - நினைக்கவேண்டுவதில்லை.

நடு௮. பிறப்பென்னும் பேதைமை நீங்கச் சிறப்பென்னுஞ்
செம்பொருள் காண்ப தறிவு.

* கேள்வி யெனினும், சிவண மெனினும் ஒக்கும். விமரிசமெனினும், சிந்தித்த லெனினும், மனன மெனினும் ஒக்கும். பாவனையெனினும், தெளித லெனினும், நிதித்தியாசன மெனினும் ஒக்கும்.

† உசஉ-ம் குறளுரையிற் காண்க.

(பரி - ரை) பிறப்பு என்னும் பேதைமை நீங்க - பிறப்பிற்கு முதற்காரணமாய் அவிச்சை கெட, சிறப்பு என்னும் செம்பொருள் காண்பது அறிவு - வீட்டிற்கு நிமித்தகாரணமாய் செவ்வியபொருளைக் காண்பதே ஒருவர்க்கு மெய் யுணர்வாவது, எ -று.

பிறப்பென்னும் பேதைமை யெனவும், சிறப்பென்னுஞ் செம்பொருளெனவும், காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஐவகைக் குற்றங்களுள் அவிச்சை ஏனைய நான்கிற்குங் காரணமாத லுடைமையின், அச் சிறப்புப்பற்றி அதனையே பிறப்பிற்குக் காரணமாக்கிக் கூறினர். எல்லாப்பொருளினுஞ் சிறந்ததாகலான், வீடு சிறப்பெனப்பட்டது. தோற்றக் கேடுக ளின்மையின் கித்தமாய், நோன்மையாற் றன்ன யொன்றுங் கலத்த லின்மையின் தூய்தாய்த், தான் எல்லாவற்றையுங் கலந்து நிற்கின்ற முதற்பொருள் விகாரமின்றி எஞ்ஞான்றும் ஒருதன்மைத்தாதல்பற்றி, அதனைச் செம்பொரு ளென்றார். மேல் மெய்ப்பொருளெனவும் உள்ளதெனவுங் கூறியதூஉம் இதுபற்றியென வுணர்க. அதனைக் காண்கையாவது, உயிர் தன் அவிச்சை கெட்டு அதனோடு ஒற்றுமையுற இடைவிடாது பாவித்தல். இதனைச் சமாதி யெனவும், சுக்கிலத்தியானம் எனவுங் கூறுப. உயிர் உடம்பி னீங்குங்காலத்து அதனால் யாதொன்று பாவிக் கப்பட்டது அஃது அதுவாய்த் தோன்றுமென்பது எல்லா ஆகமங்கட்குந் துணிபாகலின், வீடெய்துவார்க்கு அக்காலத்துப் பிறப்பிற்கு ஏதுவாய் பாவனை கெடுதற்பொருட்டுக் கேவலப் பொருளையே பாவித்தல் வேண்டுதலான், அதனை முன்னே பயிற்செய் இத்தனின் மிக்க வுபாய மில்லையென்ப தறிசு. இதனாற் பாவனை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிறப்பு என்னும் - பிறவிக்கு முதற்காரண மெனப்படுகிற, பேதைமை - அஞ்ஞானமானது, நீங்க - கெட, சிறப்பு என்னும் - மோகஷத்திற்கு நிமித்தகாரண மெனப்படுகிற, செம்பொருள் - செவ்விய பொருளை, காண்பது - அறிவது, அறிவு - (ஒருவனுக்கு) மெய்யறிவாம். அ

நடுகூ. * சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகின் மற்றழித்துச் சார்தரா சார்தரு நோய்.

* இவ்வருமைத் திருக்குறளைத் திருக்கடவுர் உய்யவந்ததேவநாயனார்: திருக்களிற்றுப்படியாரிலே “சார்புணர்ந்து சார்பு கெடவொழுகி நென்றமையாற், சார்புணர்வுதானே தியானமுமாஞ்-சார்பு, கெடவொழுகி னல்ல சமாதியுமாங்கேதப் படவருவ தில்லவினைப்பற்று.” எனவெடுத் தருளிச்செய்தார். இவ் வுய்யவந்ததேவநாயனார் பெரும்பற்றப்படுவியூரில் எழுந்தருளியிருந்தபொழுது தம்மையடைந்த ஓர் அகிபக்குவர்பொருட்டு இந்நூலுச்செய்து இதன் பெருமையை உலகத்துள்ளார் உணர்ந்துய்யுமாறு திருவுளங்கொண்டு திருவம் பலத்திற் சென்று வணங்கி, திருக்களிற்றுப்படியிலே இந்நூல வைக்குமளவில் அத் திருக்களிற்றுக்கை நிமிர்ந்து இதனை வாங்கிப் பாமகருணாநிதியாகிய நடரா

(பரி - ரை) சார்பு உணர்ந்து சார்பு கெட ஒழுகின் - ஒருவன் எல்லாப் பொருட்குஞ் சார்பாய அச் செம்பொருளை யுணர்ந்து இருவகைப் பற்றும் அற ஒழுக்கவல்லனாயின், சார்தரும் நோய் அழித்து மற்றுச் சார்தரா - அவனை முன் சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்கள் அவ் வுணர்வொழுக்கங்களை யழித்துப் பின் சாரமாட்டா, எ - து.

ஆகுபெயராற் சாருமிடத்தையும் சார்வனவற்றையுஞ் சார்பு என்றார். ஈண்டு ஒழுக்கமென்றது யோகநெறி யொழுதுதலை. அஃது இயமம், நியமம், இருப்பு, உயிர்நிலை, மனவொருக்கம், தாரணை, தியானம், சாமாதியென எண் வகைப்படும். அவற்றின் பரப்பெல்லாம் ஈண்டு உரைப்பிற் பெருகும்; யோக துல்களுட் காண்க. மற்றுச் சார்தரா வென இயையும். சாரக்கடவனவாய் நின்ற துன்பங்களாவன: பிறப்பு அநாதியாய் வருதலின் உயிரான் அளவின்றி யீட்டப்பட்ட வினைகளின் பயன்களுள் இறந்த உடம்புகளான் அனுபவித்தன வும் பிறந்த வுடம்பான் முகந்து நின்றனவும் ஒழியப் பின்னு மனுபவிக்கக்கட வனவாய்க் கிடந்தன. அவை விளக்கின்முன் இருள்போல் ஞானயோகங்களின் முன்னர்க்கெடுதலான், அழித்துச் சார்தரா என்றார். இதனை ஆருகதர் உவர்ப்பு என்ப. பிறப்பிற்குக் காரணமாகலான், நல்வினைப்பயனும் நோய் எனப்பட் டது. மேல் மூன்று உபாயத்தானும் பரம்பொருளை யுணரப் பிறப்பறு மென் றார். அஃது அறும்வழிக் கிடந்த துன்பங்களெல்லாம் என்செய்யு மென்னுங் கடாவை யாசங்கித்த அவை ஞானயோகங்களின் முதிர்ச்சியுடைய வுயிரைச் சாரமாட்டாமையானும், வேறு சார்பு இன்மையானும் கெட்டுவிடு மென்பது இதனற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) - சார்பு - (ஒருவன்) எல்லாப் பொருள்களுக் கும் சார்பாகிய அச் செம்பொருளை, உணர்ந்து - அறிந்து, சார்பு - இருவகைப் பற்றுக்களும், கெட - கெடும்படி, ஒழுகின் - நடக்க வல்லவனாயின், சார்தரும் - (முன் அவனைச்) சேர்தற் சூரியவையாய் நின்ற, நோய் - துன்பங்கள், அழித்து - (அவ் வுணர்வையும் ஒழுக் கத்தையும்) கெடுத்து, மற்று சார்தரா - பின் சேரமாட்டாவாம். கூ

நகூ. காமம் வெகுளி மயக்க மிவைமூன்ற
மூலங் கெடக்கெடு நோய்.

(பரி - ரை) காமம் வெகுளி மயக்கம் இவை மூன்றன்நாமம் கெட - ஞான யோகங்களின் முதிர்ச்சியுடையார்க்கு விழைவு, வெறுப்பு, அவிச்சையென்னும் சரது திருவடியிலே கொடுத்தமையால் அத்திருப்படைவீட்டினுள்ள எழுதுது திருமடத்து முதலிகளும், தில்லைவாழந்தனர் மூவாயிரவரும் மாசேசுரர் நாற்பத் தெண்ணாயிரவரும், திருக்கோயிற் நிருத்தொண்டு செய்யும் திருப்பேர் ஏழாயிரத்துத்தொளாயிரவரும் பிறரும் சந்திதியிலே கூடிநின்று வியப்புற்று, இந் தூற்குத் திருக்களிறுப்படியா ரெனத் திருநாமஞ்சாத்தினார்களென் றறிக. இது சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம் பதினான்கினு ளொன்று.

இக் குற்றங்கண் மூன்றனுடைய பெயருங் கூடக் கெடுதலான், நோய் கெடும் . அவற்றின் காரியமாய வினைப்பயன்கள் உளவாகா, எ - று.

அநாதியாய அவிச்சையும், அதுபற்றி யானென மதிக்கும் அகங்காரமும், அதுபற்றி எனக்கு இதுவேண்டு மென்னும் அவாவும், அதுபற்றி அப்பொருட் கண் செல்லும் ஆசையும், அதுபற்றி அதன் மறுதலைக்கண் செல்லுங் கோபமு மென வடநூலார் குற்றம் ஐத்தென்றார். இவர் அவற்றுள் அகங்காரம் அவிச் சைக்கண்ணும் அவாவுதல் ஆசைக்கண்ணும் அடங்குதலான், மூன்றென்றார். இடையறாத ஞான யோகங்களின் முன்னர் இக் குற்றங்கண் மூன்றுங் 'காட் டத்தீ முன்னர்ப் பஞ்சத்துப்போலு' மாகலின், அம் மிகுதி தோன்ற இவை மூன்ற ஞமங்கெட என்றார். இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது. கெடவென்பது எச்சத்திரிவு. நோயென்பது சாதிடையொருமை. காரணமாய அக் குற்றங்களைக் கெடுத்தார் காரியமாகிய இருவினைகளைச் செய்யாமையின், அவர்க்கு வரக்கடவ துண்பங்களு மில்லையென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது. முன் கிடந்த துண்பங்களும் மேல் வரக்கடவ துண்பங்களும் இலவாதல் மெய் புணர்வின் பயனாகலின், இவை யிரண்டு பாட்டும் இவ் வதிகாரத்த வாயின். இவ்வாற்றானே மெய் புணர்ந்தார்க்கு நிற்பன எடுத்த வுடம்பும், அதுகொண்ட வினைப்பயன்களுமே யென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—காமம் வெகுளி மயக்கம் - (ஞான யோகங் களின் முதிர்ச்சி யுடையவர்க்கு) விருப்பு வெறுப்பு அஞ்ஞானம் எனப்படுகிற, இவை மூன்றன் - இக் குற்றம் மூன்றனது, நாமம் - பெயரும், கெட - கெடுதலால், நோய் - (அசுவகளின் காரியங்க ளாகிய) வினைப்பயன்கள், கெடும் - உண்டாத வில்லை. க௦

நட-ம் அதிகாரம்—அவாவறுத்தல்

அஃதாவது, முன்னும் பின்னும் வினைத்தொடர்பு அறுத்தார்க்கு நடுவு நின்ற உடம்பும் அது கொண்ட வினைப்பயன்களும் நின்றமையின், வேதனை பற்றி ஓரோவழித் துறக்கப்பட்ட புலன்கண்மேற் பழைய பயிற்சிவயத்தான் நினைவு செல்லுமன்றே, அந் நினைவும் அவிச்சையெனப் பிறவிக்கு வித்தாமாக லின், அதனை இடைவிடாது மெய்ப்பொரு ளுணர்வான் அறுத்தல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ந.சூ.க. அவாவென்ப வெல்லா வுயிர்க்குமெஞ் ஞான்றுந் தவாஅப் பிறப்பினும் வித்து.

(பரி - ரை) எல்லா உயிர்க்கும் எஞ்ஞான்றும் தவாப் பிறப்பு ஈனும் வித்து- எல்லா வுயிரிக்கும் எக்காலத்தும் கெடாது வருகின்ற பிறப்பினை விளைவிக்கும் வித்து, அவா என்ப - அவாவென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ - று.

உடம்பு நீங்கிப்போங்காலத்து அடுத்த வினையும், அது காட்டுங் கதிநிமித் தங்களும், அக்கதிக்கண் அவாவும் உயிரின்கண் முறையே வந்துதிப்ப, அறிவை மோகம் மறைப்ப, அவ் வுபிரை அவ்வவா அக் கதிக்கட் கொண்டு செல்லுமாக லான், அதனைப் பிறப்பினும் வித்தென்றும், கதியவத்தா னுளதாய அவ் வுயிர் வேறுபாட்டினும், அவை தன்மைதிரியும் * உற்சர்ப்பிணி அவசர்ப்பிணி யென் னுங் காலவேறுபாட்டினும், அது வித்தாதல் வேறுபடாமையின் எல்லாவுயிர்க்கு மெஞ்ஞான்று மென்றும், இஃது எல்லாச் சமயங்கட்கும் ஒத்தலான் என்ப வென்றுங் கூறினார். இதனைப் பிறப்பிற்கு அவா வித்தாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எல்லா உயிர்க்கும் - உயிர்களுக் கெல்லாம், எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், தவா - கெடாது வருகின்ற, பிறப்பு - பிறவியை, ஈனும் - விளைவிப்பதாகிய, வித்து-காரணம், அவா - ஆசையாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவார்கள். க

௩௬௨. † வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை மற்றது வேண்டாமை வேண்ட வரும்.

(பரி - ரை) வேண்டுங்கால் பிறவாமை வேண்டும் - பிறப்புத் துன்ப மாத லறிந்தவன் ஒன்றை வேண்டிற் பிறவாமையை வேண்டும்; அது வேண் டாமை வேண்ட வரும் - அப் பிறவாமை தான் ஒருபொருளையும் அவாவாமை யை வேண்ட அவனுக்குத் தானே புண்டாம், எ - று.

அநாதியாகத் தான் பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களால் துன்பமுற்று வருகின்றமையை புணர்ந்தவனுக்கு ஆசை இன்பத்தின்கண்ணே யாகவின் பிறவாமையை வேண்டு மென்றும், ஈண்டைச் சிற்றின்பங் கருதி ஒருபொருளை யவாவின் அது பிறப்பினும் வித்தாய்ப் பின்னும் முடிவில்லாத துன்பமே விளைத்தலின், அது வேண்டாமை வேண்ட வருமென்றுங் கூறினார். பிறவா மையின் சிறப்புக் கூறிப் பின் அது வரும் வழி கூறத் தொடங்குகின்றமை யின், மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—வேண்டுங்கால் - (பிறப்புத் துன்பமாயிருக் கையை அறிந்தவன் ஒன்றை) வேண்டினால், பிறவாமை - பிறவா திருக்கையை, வேண்டும் - விரும்பும்; அது - அப்பிறவாமையானது,

* உற்சர்ப்பிணியாவது - உலகம் வாழ்நாள் போக முதலியவற்றான் வளர் பிறைபோலப் பெருகுங் காலம். அவசர்ப்பிணியாவது - அஃது அவற்றால் தேய் பிறைபோலச் சுருங்குங் காலம்.

† இவ் அருமைத் திருக்குறள் திருக்களிற்றுப்படியாரிலே “வேண்டுங்கால் வேண்டும் பிறவாமை யென்றமையால், வேண்டு மஃதே யஃதொன்றும் - வேண்டினது, வேண்டாமை வேண்டவரு மென்றமையால் வேண்டிகே, வேண்டாமை வேண்டுமெவன் புரல்.” என வெடுத்தருளிச் செய்யப்பட்டது.

வேண்டாமை - (தான் ஒரு பொருளையும்) விரும்பாமை, வேண்ட - விரும்ப, வரும் - (அவனுக்குத்) தானே உண்டாம். உ

௩௬௩. வேண்டாமை யன்ன விழுச்செல்வ மீண்டில்லை யாண்டு மஃதொப்ப தில்.

(பரி - ரை) வேண்டாமை அன்ன விழுச்செல்வ ஈண்டு இல்லை - ஒரு பொருளையும் அவாவாமையை யொக்கும் விழுமிய செல்வம் காணப்படுகின்ற இவ்வுலகின்கண் இல்லை, ஆண்டும் அஃது ஒப்பது இல் - இனி அவ்வளவே யன்று, கேட்கப்படுகின்ற துறக்கத்தின் கண்ணும் அதனை யொப்பதில்லை, எ - து.

மக்கள் செல்வமும் தேவர் செல்வமும் மேன்மே னோக்கக் கீழாதலுடைமையின், தனக்கு மேலில்லாத வேண்டாமையை விழுச்செல்வமென்றும், அதற்கு இரண்டில்கினும் ஒப்பதில்லை யென்றுக் கூறினார். ஆக அளவை போலாது காட்சியளவை எல்லாரானும் தெளியப்படுதலின், மக்கள் செல்வம் வகுத்து முற் கூறப்பட்டது. பிறவாமைக்கு வழியா மெனவும், விழுச்செல்வமா மெனவும், வேண்டாமையின் சிறப்பு இவ் விரண்டு பாட்டானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) - வேண்டாமை அன்ன - (ஒரு பொருளையும்) விரும்பாமைபோலும், விழுச்செல்வம் - மேலாகிய செல்வமானது, ஈண்டு - (காணப்படுகிற) இவ்வுலகத்தில், இல்லை - இலது; (அவ்வளவேயன்றி), ஆண்டும் - (கேட்கப்படுகிற) அவ்வுலகத்திலும், அஃது ஒப்பது - அது போல்வது, இல் - இல்லை. ௩

௩௬௪. தூய்மை யென்ப தவாவின்மை மற்றது வாய்மை வேண்ட வரும்.

(பரி - ரை) தூய்மை என்பது அவாவின்மை - ஒருவர்க்கு வீடென்று சொல்லப்படுவது அவாவில்லாமை; அது வாய்மை வேண்ட வரும் - அவ்வாவில்லாமை தான் மெய்மையை வேண்டத் தானே யுண்டாம், எ - து.

வீடாவது உயிர் அவிச்சைமுதலிய மாசு நீங்குதலாகலின், அதனைத் தூய்மையென்றும், காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்துத் தூய்மையென்ப தவாவின்மை யென்றும், மெய்மையுடைய பாத்தை ஆகுபெயரான் மெய்மையை யென்றுக் கூறினார். மற்று: மேலையதுபோல வினைமாற்றின்கண் வந்தது. வேண்டதல் - இடைவிடாது பாவித்தல். அவாவறுத்தல் வீட்டிற்குப் பரம்பரை யானன்றி நேரே யேதுவென்பதாம், அது வரும் வழியும் இதனற் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) - தூய்மை என்பது - (ஒருவர்க்கு) முத்தியென்று சொல்லப்படுவது, அவா இன்மை - ஆசை யில்லாழையாம்;

அது-அவ் ஆசை யில்லாமை, வாய்மை - மெய்ம்மையாகிய கடவுளை,
வேண்ட - விரும்ப, வரும் - தானே யுண்டாம்.

நகரு. அற்றவ ரென்பா ரவாவற்றார் மற்றையா
ரற்றாக வற்ற திலர்.

(பரி - ரை) அற்றவர் என்பார் அவா அற்றார் - பிறவி அற்றவரென்று சொல்லப்படுவார் அதற்கு நேரே யேதுவாகிய அவா அற்றவர்கள்; மற்றையார் அற்று ஆக அற்றது இலர் - பிற ஏதுக்களற்று அஃதொன்றும் அறாதவர்கள், அவற்றால் சில துன்பங்க ளற்றதல்லது அவர்போற் பிறவி யற்றிலர், எ - று.

இதனால் அவா அறுத்தாரது சிறப்பு விதிமுகத்தானும், எதிர்மறைமுகத்தா னுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அற்றவர் என்பார் - (பிறவி) அற்றவரென்று சொல்லப்படுமவர், அவா அற்றார் - (அதற்கு நேரே ஏதுவாகிய) ஆசை அற்றவர்; மற்றையார் - பிற ஏதுக்கள் அற்று அதுவொன் றும் அறாதவர், அற்று ஆக அற்றது இலர் - (அவ் ஏதுக்களாலே சில துன்பங்கள் அற்றவரல்லாமல்) அவர்போற் பிறவி யற்றிலர். ௫

நகரு. அஞ்சுவ தோரு மறனே யொருவனை
வஞ்சிப்ப தோரு மவா.

(பரி - ரை), ஒருவனை வஞ்சிப்பது அவா - மெய்யுணர்தல் ஈருகிய கா ணங்களெல்லாம் எய்தி அவற்றான் வீடெய்தற்பாலனாய் ஒருவனை மறவிவழியற் புகுந்து பின்னும் பிறப்பின்கண்ணே வீழ்த்துக் கெடுக்க வல்லது அவா; அஞ்சுவதே அறன் - ஆகலான், அவ்வவாவை அஞ்சிக் காப்பதே துறவறமாவது, எ-று.

ஒருமென்பன அசைகிலை. அநாதியாய்ப் போந்த அவா, ஒரோவழி வாய் மை வேண்டலை யொழிந்து பராக்காற் காவானாயின், அஃது இடமாக அவனறி யாமற் புகுந்து பழைய இயற்கையாய் நின்று பிறப்பினை யுண்டாக்குதலான், அதனை வஞ்சிப்ப தென்றார். காத்தலாவது - வாய்மை வேண்டலை இடை விடாது பயின்று அது செய்யாமற் பரிகரித்தல். இதனால் அவாவின் குற்ற மும், அதனைக் காப்பதே அறமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஒருவனை - (துறந்த) ஒருவனை, வஞ்சிப்பது - பின்னும் பிறவியிலே தள்ளிக் கெடுக்கவல்லது, அவா - ஆசையாம்; (ஆகலால்), அஞ்சுவது - (அவ் அவாவை) அஞ்சிக் காப்பதே, அறன்-
துறவறமாம்.

நகரு. அவாவனை யாற்ற வறுப்பிற் றவாவனை
தான்வேண்டு மாற்றான் வரும்.

(பரி - ரை) அவாவினை ஆற்ற அறுப்பின் - ஒருவன் அவாவினை யஞ்சித் தவாக் கெடுக்க வல்லனாயின், தவா வினை தான் வேண்டும் ஆற்றான் வரும் - அவனுக்குக் கெடாமைக்கு ஏதுவாகிய வினை தான் விரும்பு நெறியானே புண்டாம், எ-று.

கெடாமை - பிறவித்துன்பங்களான் அழியாமை. அதற்கேதுவாகிய வினை யென்றது மேற் சொல்லிய துறவறங்களை. வினை - சாதியொருமை. தான் விரும்பு நெறி - மெய் வருந்தா நெறி. அவாவினை முற்ற அறுத்தானுக்கு வேறு அறஞ் செய்யவேண்டா, செய்தனவெல்லாம் அறமாமென்பது கருத்து. இதனால் அவாவறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அவாவினை - (ஒருவன்) ஆசையை, ஆற்ற அறுப்பின் - முழுதும் அறுத்தால், (வஞ்சித்தும் வாராமற் கெடுக்க வல்லவனாயி நென்றபடி), (அவனுக்கு) தவாவினை - கெடாமைக்கு ஏதுவாகிய செயல், தான் வேண்டும் ஆற்றல் - தான் விரும்பும் வழியினால், வரும் - உண்டாகும். ஈ

௩௭௮. அவாவில்லார்க் கில்லாகுந் துன்பமஃ துண்டேற்
றவாஅது மேன்மேல் வரும்.

(பரி - ரை) அவா இல்லார்க்குத் துன்பம் இல்லாகும் - அவா இல்லாதார்க்கு வாக்கடவதொரு துன்பமுமில்லை; அஃது உண்டேல் தவாது மேன்மேல் வரும் - ஒருவற்குப் பிற காரணங்களெல்லாம் இன்றி அஃதொன்றும் உண்டாயின், அதனானே எல்லாத் துன்பங்களும் முடிவின்றி இடைவிடாமல் வரும், எ-று.

உடம்பு முகந்துகின்ற துன்பம் முன்பே செய்துகொண்டதாகலின், ஈண்டுத் துன்ப மென்றது, இதுபொழுது அவாவாற் செய்துகொள்வனவற்றை. தவாது மேன்மேல் வரு மென்றதனான், மூலகைத் துன்பங்களுமென்பது பெற்றும். இதனால் அவாவே துன்பத்திற்குக் காரணமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அவா இல்லார்க்கு - ஆசை யில்லாதவார்க்கு, துன்பம் - (வரக்கடவது) ஒருதுன்பம், இல்லாகும் - இல்லையாகும்; (ஒருவனுக்குப் பிற காரணங்களெல்லாம் இல்லாதிருந்தும்), அஃது உண்டேல் - அவ் வொன்றுமாத் திரம் உண்டாயின், தவாது - (அதனால் எல்லாத் துன்பங்களும்) முடிவில்லாமல், மேல் மேல் - மேலு மேலும், வரும் - உண்டாகும். அ

௩௭௯. இன்ப மிடையறு தீண்டு மவாடுவென்னுந்
துன்பத்துட் டுன்பங் கெடின.

(பரி - ரை) அவா என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின - அவாவென்று சொல்லப்படுகின்ற மிக்க துன்பம் ஒருவற்குக் கெடாமாயின், ஈண்டும்

இன்பம் இடை அருது - அவன் வீடு பெற்றவழியேயன்றி உடம்போடு கின்ற வழியும் இன்பம் இடையருது, எ - று.

துன்பத்துள் துன்பம் - ஏனைத் துன்பங்களெல்லாம் இன்பமாக வருந் துன்பம். விளைவின்கண்ணே அன்றித் தோற்றத்தின்கண்ணுந் துன்பமாகவின், இவ்வாறு கூறப்பட்டது. காரணத்தைக் காரியமாக உபசரித்து அவாவென்னுந் துன்பத்துட் டென்ப மென்றும், அது கெட்டார்க்கு மனந் தடுமாறாத கிரம்பி நின்றவான் ஈண்டு மின்ப மிடையரு தென்றதுங் கூறினார். இனி ஈண்டு மென்பதற்குப் பெருகுமென் றுரைப்பாரு முளர். இதனால் அவா அறுத்தார் வீட்டின்பம் உடம்போடு நின்றே எய்துவ ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அவா என்னும் - ஆசை என்று சொல்லப்படுகிற, துன்பத்துள் துன்பம் - துன்பங்களுள்ளே மிகுந்த துன்பமானது, கெடின் - (ஒருவனுக்குக்) கெடுமாயின், (அவன்முத்தி பெற்ற விடத்தேயல்லாமல்), ஈண்டும் - இங்கேயும் (உடம்போடு கூடிநின்ற விடத்தும் என்றபடி), இன்பம் - சுகம், இடை அருது - நடுவேயீங்காது.

ந. எ. ௦. ஆரா வியற்கை யவாநீப்பி னந்நிலையே
பேரா வியற்கை தரும்.

(பரி - ரை) ஆரா இயற்கை அவா நீப்பின் - ஒருகாலும் கிரம்பாத இயல்பினைபுடைய அவாவின் ஒருவன் நீக்குமாயின், அந்நிலையே பேரா இயற்கை தரும் - அந் நீப்பு அவனுக்கு அப்பொழுதே எஞ்ஞான்றும் ஒரு நிலையமும் இயல்பைக் கொடுக்கும், எ - று.

கிரம்பாமையாவது - தாமேயன்றித் தம் பயனும் நிலையாமையின் வேண்டா தனவாய பொருள்களை வேண்டி மேன்மேல் வளர்தல். அவ் வளர்ச்சிக்கு அளவின்மையின், நீத்தலே தக்கதென்பது கருத்து. களிப்புக் கவற்சிகளும், பிறப்புப் பிணி மூப்பு இறப்புக்களும் முதலாயினவின்றி உயிர் கிராசிய இன்பத்தாய் நின்றவின், வீட்டினைப் பேராவியற்கை யென்றும், அஃது அவா நீத்த வழிப் பெறுதல் ஒருதலையாகவின் அந்நிலையே தருமென்றதுங் கூறினார்: * “நன்றாய் ஞானங் கடந்துபோய் நல்லிந் திரிய மெல்லாமீர்த், தொன்றாய்க் கிடந்த வரும்பெரும்பா முலப்பி லதனை யுணர்ந்துணர்ந்து, சென்றாய் கின்பத் துன்பங்கள் செற்றுக் களைந்து பசையற்றா, லன்றே யப்போதே வீடுமதுவே வீடு வீடாமே.” என்பதும் இக் கருத்தேபற்றி வந்தது. இந்நிலைமை யுடையவனை வடநூலார் சீவன்முத்தன் என்ப. இதனால் வீடாவது இதுவென்பதாலும், அஃது அவா அறுத்தார்க்கு அப்பொழுதே உளதாமென்பதாலும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஆரா இயற்கை - (ஒருபோதும்) கிரம்பாத இயல்பையுடைய, அவா - ஆசையை, நீப்பின் - (ஒருவன்) விடுவா

* திருவாய்மொழி, எ-அ-ம் திருப்பதிகம் - சு.

னரின், (அவ்விடுகை), அச்சிலையே-(அவனுக்கு) அப்போதே, பேரா
இபற்கை - எப்போதும் ஒரு நிலைமையனார் தன்மைபை, தரும் -
கொடுக்கும். ௧௦

துறவறவியல் முற்றிற்று.

இவ்வாற்றான் இம்மை மறுமை வீடென்னு மூன்றினையும் பயத்தற் சிறப்
புடைத்தாய அறங் கூறினார்; இனிப் பொருளு மின்பமங் கூறுவார், அவற்
றின் முதற்காரணமாகிய ஊழின் வலி கூறுகின்றார்.

௩௮-ம் அதிகாரம்—ஊழ்

அஃதாவது, இருவினைப்பயன் செய்தவனையே சென்றடைதற்கு ஏது
வாகிய நியதி. ஊழ், பால், முறை, உண்மை, தெய்வம், நியதி, விதியென்பன
ஒருபொருட் கிளவி. இது பொருளினப்பங்கன் இரண்டற்கும் பொதுவாய்
ஒன்றனுள் வைக்கப்படாமையானும், மேற்கூறிய அறத்தோடு இயைபுடைமை
யானும், அதனது இறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

௩௮௧. ஆகூழாற் றேன்று மசைவின்மை கைப்பொருள்
போகூழாற் றேன்று மடி.

(பரி - னை) கைப்பொருள் ஆகு ஊழால் அசைவின்மை தோன்றும் -
ஒருவற்குக் கைப்பொருளாதற்குக் காரணமாகிய ஊழான் முயற்சி புண்டாம்;
போகு ஊழால் மடி தோன்றும் - அஃது அழிதற்குக் காரணமாகிய ஊழான்
மடி புண்டாம், எ - று.

ஆகூழ் போகூழ் என்னும் வினைத்தொகைகள் எதிர்காலத்தான் விரிக்கப்
பட்டுக் காரணப்பொருளவாய் நின்றன. அசைவு - மடி. பொருளின் ஆக்க
அழிவுகட்குத் துணைக்காரணமாகிய முயற்சி மடிகளையும் தானே தோற்றுவதிக்கு
மென்பது கருத்து.

(தே - ப - னை)—கைப்பொருள் - (ஒருவனுக்கு) கையிற்
கிடைத்தபொருள், ஆகு ஊழால் - ஆகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழி
னாலே, அசைவு இன்மை - முயற்சியானது, தோன்றும் - உண்டா
கும்; போகு ஊழால் - போகுதற்குக் காரணமாகிய ஊழினாலே,
மடி - சோம்பலானது, தோன்றும் - உண்டாகும். ௧

௩௮௨. பேதைப் படுக்கு மிழவூ முறிவகற்று
மாகலூ முற்றக் கடை.

(பரி - னை) இழவு ஊழ் (உற்றக்கடை) அறிவு பேதைப்படுக்கும் - ஒருவ
னுக்கு எல்லா அறிவு முளவாயினும் கைப்பொரு ளிழத்தற் கேதுவாகிய ஊழ்

வந்து உற்றவிடத்து அஃது அதனைப் பேதையாக்கும்; ஆகல் ஊழ் உற்றக் கடை அகற்றும் - இனி அவனறிவு சுருங்கியிருப்பினும் கைப்பொருளாதற் கேதுவாகிய ஊழ் வந்து உற்றவிடத்து அஃது அதனை விரிக்கும், எ - று.

கைப்பொரு ளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இழுவூழ் ஆகலாழ் என்பன இரண்டும் வேற்றுமைத்தொகை. உற்றக்கடை யென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இயற்கையானுய அறிவையும் வேறுபடுக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அறிவு-(ஒருவனுக்கு) எல்லா அறிவும் (உண்டாயிருந்தாலும்), இழவு - (கைப்பொருளை) இழத்தற்குக் காரணமாகிய, ஊழ் - பழவினை, உற்றக்கடை - பொருத்திய விடத்து, பேதைப்படுக்கும் - (அதனை) அறியாமை யாக்கும்; ஆகல் - (அவனறிவு சுருங்கியிருந்தாலும் கைப்பொருள்) ஆகுதற்குக் காரணமாகிய, ஊழ் - விதி, உற்றக்கடை - பொருத்தியவிடத்து, அகற்றும் - (அதனை) விசாலப்படுத்தும். ௨

௩௭௩. நுண்ணிய நூல்பல கற்பினு மற்றுந்தன்
னுண்மை யறிவே மிகும்.

(பரி - ரை) நுண்ணிய நூல் பல கற்பினும் - பேதைப்படுக்கும் ஊழுடையான் ஒருவன் நுண்ணிய பொருள்களை யுணர்த்தும் நூல் பலவற்றையுங் கற்றா யினும், மற்றும் தன் உண்மை அறிவே மிகும் - அவனுக்குப் பின்னுந்தன் ஊழானாகிய பேதைமை யுணர்வே மேற்படும், எ - று.

பொருளின் நுண்மை நூலின்மே லேற்றப்பட்டது. மேற்படுதல் - கல்வியறிவைப் பின்னிரங்குதற்காக்கிச் செயலுக்குத் தான் முற்படுதல். * “காதன் மிக்குழிக் கற்றவுங் கைகொடா - வாதல் கண்ணகத் தஞ்சனம் போலுமால்” என்பதும் அது, செயற்கையானாகிய அறிவையுங் கீழ்ப்படுத்து மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நுண்ணிய - (அறியாமை யாக்குவதாகிய லுழுகுடையவனொருவன்) நுட்பமான பொருள்களையுடைய, நூல் பல - பல நூல்களையும், கற்பினும் - கற்றா யினும், மற்றும் - (அவனுக்குப்) பின்னும், தன் உண்மை - தனது ஊழினாலாகிய அறிவே, மிகும் - மேற்படும். ௩

௩௭௪. இருவே லுலகத் தியற்கை திருவேறு
தெள்ளிய ராதலும் வேறு.

(பரி - ரை) உலகத்து இயற்கை இரு வேறு - உலகத்து ஊழினாலுய இயற்கை இரண்டுகூறு; திரு வேறு தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு - ஆதலாற் செவ்வு முடையாராதலும் வேறு, அறிவுடைபாராதலும் வேறு, எ - று.

* சீவ கசிந்தாமணி: கனகமாலையா றிலம்பகம் - ௭௬.

செல்வத்தினைப் படைத்தலுங் காத்தலு பயன்கோடலும் அறிவுடையார்க்கல்லது இயலாவன்றே, அவ்வாறன்றி அறிவுடையார் வறியராகவும் ஏனையார் செல்வராகவும் காண்டலான், அறிவுடையாராதற்காகும் ஊழ் செல்வமுடையாராதற்கு ஆகாது. செல்வமுடையாராதற்காகும் ஊழ் அறிவுடையாராதற்கு ஆகாதென்றதாயிற்று. ஆகவே, செல்வஞ் செய்யுங்கால் அறிவாகிய துணைக்காரணமும் வேண்டா வென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—உலகத்து - உலகத்தில், இயற்கை - (ஊழினாலாகிய) இயற்கையானது, இருவேறு - இரண்டு கூறு யிருக்கின்றது; (ஆதலால்), திரு வேறு - செல்வமுடையவராதலும் வேறு; தெள்ளியர் ஆதலும் வேறு - அறிவுடையவராதலும் வேறு. ச

௩௮௫. நல்லவை யெல்லாஅந் தீயவாந் தீயவு
நல்லவாஞ் செல்வஞ் செயற்கு.

(பரி - ரை) செல்வம் செயற்கு - செல்வத்தை யாக்குதற்கு, நல்லவை எல்லாம் தீயவாம் - நல்லவையெல்லாந் தீயவாய் அழிக்கும்; தீயவும் நல்லவாம் - அதுவேயன்றித் தீயவைதாமும் நல்லவாய் ஆக்கும், ஊழ்வயத்தான், எ - று.

நல்லவை தீயவை யென்பன காலமும், இடனும், கருவியும், தொழிலும் முதலாயவற்றை. * ஊழானென்பது அதிகாரத்தாற் பெற்றும். அழிக்கும் ஊழ் உற்றவழிக் காலமுதலிய நல்லவாயினும் அழியும்; ஆக்கும் ஊழ் உற்றவழி அவை தீயவாயினும் ஆகுமென்பதாயிற்று. ஆகவே, காலமுதலிய துணைக்காரணங்களையும் வேறுபட்டு மென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—செல்வம் - செல்வத்தை, செயற்கு - உண்டாக்குதற்கு, நல்லவை எல்லாம் - நற்கருமங்க ளெல்லாம், தீய ஆம் - தீயவையாய் அழிக்கும்; (அது மாத்திரமல்லாமல்) தீயவும் - தீயவைதாமும், நல்ல ஆம் - நல்லவையாய் ஆக்கும், (ஊழ் வசத்தால்). ௫

௩௮௬. பரியினு மாகாவாம் பாலல்ல வுய்த்துச்
சொரியினும் போகா தம்.

(பரி - ரை) பால் அல்ல பரியினும் ஆகாவாம். தமக்கு ஊழல்லாத பொருள்கள் வருந்திக் காப்பினும், தம்மிடத்து கில்லாவாம்; தம் உய்த்துச் சொரியினும் போகா - ஊழால் தமவாய் பொருள்கள் புறத்தே கொண்டுபோய்ச் சொரிந்தாலும், தம்மை விட்டுப் போகா, எ - று.

பொருள்களி னிலையும் போக்கும் ஊழினுன் ஆவதல்லது காப்பு இகழ்ச்சிகளான் ஆகாவென்பதாம். இவை ஆறு பாட்டானும் பொருட்குக் காரணமாய் ஊழின் வலி கூறப்பட்டது.

* இவ்வாறு அதிகாரத்தால் வருவித்து முடிப்பதனை வடநூலார் அறு ஷங்கம் என்பர்.

(தே - ப - ரை)—பால் - ஊழினாலே, அல்ல - தம்முடையவை யாகாத பொருள்கள், பரியினும் - வருந்திக் காப்பாற்றினாலும், ஆகா ஆம் - (தம்மிடத்து) நில்லாமற்போகும்; தம - தம்முடைய வையாகிய பொருள்கள், உய்த்து - (புறத்தே) கொண்டுபோய், சொரியினும் - பெய்துவிட்டாலும், போகா - (தம்மை விட்டுப்) போகாவாம்.

க.

௩௮௭. வகுத்தான் வகுத்த வகையல்லாற் கோடி
தொகுத்தார்க்குந் துய்த்த லரிது.

(பரி - ரை) கோடி தொகுத்தார்க்கும் - ஐம்பொறிகளான் நுகரப்படும் பொருள்கள் கோடியை முயன்று தொகுத்தார்க்கும், வகுத்தான் வகுத்த வகை அல்லால் துய்த்தல் அரிது - தெய்வம் வகுத்த வகையானல்லது நுகர்த லுண்டாகாது, எ - று.

ஓர் உயிர் செய்த வினையின் பயன் பிறிது ஒருயிரின்கட் செல்லாமல் அங் வுயிர்க்கே வகுத்தலின், வகுத்தா னென்றார். † “இசைத்தலு முரிய வேறிடத் தான்.” என்பதனான் உயர்திணையாயிற்று. படையாதார்க்கே அன்றிப் படைத் தார்க்கு மென்றமையால், உம்மை எச்சவும்மை. ‡ வெறுமுயற்சிகளாற் பொருள் களைப் படைத்தல்லது நுகர்த லாகாது; அதற்கு ஊழ் வேண்டுமென்ப தாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—கோடி - (அனுபவிக்கப்படும் பொருள்கள்) கோடியை, தொகுத்தார்க்கு - வருந்திச் சேர்த்தவார்க்கும், வகுத் தான் - தெய்வத்தினால், வகுத்த - வகுக்கப்பட்ட, வகை அல்லால் - வகையாலல்லது, துய்த்தல்-அனுபவித்தல், அரிது-உண்டாகாது. எ

௩௮௮. துறப்பார்மற் றுப்புர வில்லா ருறற்பால
ஆட்டா கழியு மெனின்.

(பரி - ரை) துப்புரவு இல்லார் துறப்பார் - வறுமையான் நுகர்ச்சி யில்லா தார் துறக்குங் கருத்துடையராவர், உறல்பால ஊட்டா கழியும் எனின் - ஊழ் கள் உறுதற்பாலவாய் துன்பங்களை உறுவியாதொழியுமாயின், எ - று.

துறப்பா ரென்பது ஆரீற்று எதிர்கால முற்றுச்சொல். தம்மால் விடப் பெறுவதை தாமே விடப்பெற்றுவைத்துங் கருத்து வேறுபாட்டால் துன்ப முறு கின்றது ஊழின் வலியா னென்பது எஞ்சி நின்றவின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது.

† தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம், கிளவியாக்கம் - இக.

‡ வெறு முயற்சி - நல்வினை தீவினை யிரண்டினும் படைமுயற்சி. இலக் கணக்கொத்து: வினையியல், பதினேழாஞ் சூத்திர வரையிற் காண்க.

(தே - ப - ரை)—உறல்பால - (ஊழ்கன்) அடையும் பகுதிய வாகிய துன்பங்களை, ஊட்டா - அடைவிக்காமல், கழியும் எனின் - நீங்குமாயின், துப்புரவு இல்லார் - (வறுமையால்) அனுபவிக்கப்படும் பொரு ளில்லாதார், துறப்பார் - துறக்குங் கருத்துடையராவர். அ

நளக, நன்றாங்கா னல்லவாக் காண்பவ ரன்றாங்கா

லல்லற் படுவ தெவன்.

(பரி - ரை) நன்று ஆம்கால் நல்ல ஆக காண்பவர் - நல்வினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய இன்பங்களைத் துடைக்குந் திறன் நாடாது இவை நல்ல வென்று இயைந் தனுபவிப்பார், அன்று ஆம் கால் அல்லல் படுவது எவன் - ஏனைத் தீவினை விளையுங்கால் அதன் விளைவாய துன்பங்களையும் அவ்வா றனு பவியாது துடைக்குந் திறன் நாடி அல்ல லுழப்பது என்கருதி? எ - று.

தாமே முன் செய்துகொண்டமையானும், ஊட்டாது கழியாமையானும், இரண்டு மியைந்த அனுபவிக்கற்பால; அவற்றுள் ஒன்றற்கு இயைந் தனுபவி த்து, ஏனையதற்கு அது செய்யாது வருந்துதல் அறிவன் றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் இன்பத் துன்பங்கட்குக் காரணமாய ஊழின் வலி கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நன்று - நல்வினை, ஆம் கால் - இன்பங்களைக் கொடுக்கும்போது, நல்ல ஆக - (அவ் விற்பங்களை நீக்கும் விதந் தேடாமல் இவை) நல்லவையென் றிசைந்து, காண்பவர் - அனுப விப்பவர், அன்று - மற்றைத்தீவினை, ஆம் கால் - துன்பங்களைக் கொடு க்கும்போது, அல்லல் படுவது - (அத் துன்பங்களையும் அப்படி அனு பவியாமல் நீக்கும் விதந் தேடித்) துன்பப்படுவது, எவன் - யாது? கூ

நா.அ. ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று

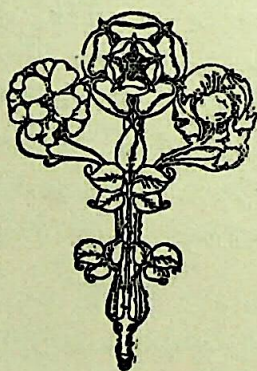
சூழினுந் தான்முந் துறும்.

(பரி - ரை) மற்று ஒன்று சூழினும் தான் முந்தறும் - தன்னை விலக்குதற் பொருட்டுத் தனக்கு மறுதலையாவதோ ருபாயத்தைச் சூழினும், தான் அவ் வுபாயமேயானும் பிறிதொன்றானும் வழியாக வந்து அச் சூழ்ச்சியின் முற்பட்டு கிற்கும்; ஊழின் பெருவலி யா உள - அதனால் ஊழ்போல மிக்க வலியுடையன யாவை யுள, எ - று.

பெருவலி - ஆகுபெயர். சூழ்தல் - பலருடனும் பழுதற எண்ணுதல். செய் தற்கே அன்றிச் சூழ்தற்கும் அவதி கொடாது என்றமையின், உம்மை எச்ச வும்மை. எல்லாம் வழியாக வருதலுடைமையின், ஊழே வலிய தென்பதாம். இதனால் அவ் விருவகை ஊழின் வலியும் பொதுவாகக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மற்று ஒன்று - (தன்னை விலக்குதற் பொருட்
டுத்) தனக்குப் பகையாகிய ஒருபாயத்தை, சூழினும் - ஆராய்ந்தா
லும், தான் - அவ் ஆழ், முந்தறும் - (அவ் வுபாயத்தையாவது மற்
றொன்றையாவது வழியாகக்கொண்டு வந்து அவ் வாராய்ச்சிக்கு) முற்
பட்டு நிற்கும்; ஊழின் - (அதனால்) ஊழ்கீபால், பெரு வலி - மிகு
ந்த வலிமையுடையவை, யா - எவை, உள - இருக்கின்றன? ௧௦

அறத்துப்பால் முற்றிற்று.

பொருட்பால்

அரசியல்

இனி இல்லறத்தின் வழிப்படுவனவாய பொருள் இன்பங்களுள் இருமையும் பயப்பதாய பொருள் கூறுவா நெடுத்துக்கொண்டார். அது தன் துணைக் காரணமாய அரசனீதி கூறவே யடங்கும். அரசனீதியாவது - காவலை நடாத்து முறைமை. அதனை அரசியல், அங்கவியல், ஒழிபியல் என மூவகைப்படுத்தி, மலர்தலையுலகிற்கு உயிரெனச் சிறந்த அரசனது இயல்பு இருபத்தைந் ததிகாரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் இறைமாட்சி கூறுகின்றார்.

நகரம் அதிகாரம்—இறை மாட்சி

அஃதாவது, அவன்றன் நற்குண நற்செய்கைகள், உலகபாலர் உருவாய் நின்று உலகக் காத்தலின், இறையென்றார்; * “திருவுடைமன்னரைக் காணிற் றிருமால்க் கண்டேனே யென்னும்” என்று பெரியாரும் பணித்தார்.

நடிக. படைகுடி கூழமைச்சு நட்பா னுறு
முடையா னரசரு ளேறு.

(பரி - ரை) படை குடி கூழ் அமைச்சு நட்பு அரண் ஆறும் உடையான் - படையுங் குடியுங் கூழும் அமைச்சும் நட்பும் அரணும் என்று சொல்லப்பட்ட ஆறங்கங்களைப் முடையவன், அரசருள் ஏறு-அரசருள் ஏறுபோல்வான், ஏ - று.

ஈண்டுக் குடி யென்றது அதனையுடைய நாட்டினை. கடமென்றது அதற் கேதுவாய பொருளை. அமைச்சு, நாடு, அரண், பொருள், படை, நட்பு என் பதே முறையாயினும், ஈண்டுச் செய்யுள் நோக்கிப் பிறழ் வைத்தார். ஆறு முடையா நென்றதனால், அவற்றுள் ஒன்று இவ்வழியும் அரசனீதி செல்லா தென்பது பெற்றும்; வடநூலார் இவற்றிற்கு அங்கம் எனப்பெயர் கொடுத்த தூஉம் அது நோக்கி. ஏறு என்பது உபசார வழக்கு. இதனால் அரசற்கு அங்க மாவன இவையென்பதூஉம், இவை முற்றும் உடைமையே அவன் வெற்றிக்கு ஏது வென்பதூஉம் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—படை - சேனையும், குடி - நாடும், கூழ் - பொருளும், அமைச்சு - மந்திரியும், நட்பு - நட்பும், அரண் - அர

* “திருவுடை மன்னரைக் காணிற் றிருமால்க் கண்டேனே யென்னும், முரு வுடை வண்ணங்கள் காணி னுலகநந்தானென்று துள்ளுங், கருவுடைத்தேவிற்க ளெல்லாங் கடல்வண்ணன் கோயிலே யென்னும், வெருவிலும் வீழ்விலு மோ வாள் கண்ணன் கழல்கள் விரும்புமே.”—திருவாய்மொழி: நகரம் திருப் பதிகம் - அ.

ணும், (என்று சொல்லப்படுகிற) ஆறும் - ஆறு அங்கங்களையும், உடையான் - உடையவன், அரசருள் ஏறு - மன்னருள் ஆண்டிங்கம் போல்வானாவான்.

நஅஉ. அஞ்சாமை யீகை யறிவுக்க மிந்நான்கு

. மெஞ்சாமை வேந்தற் கியல்பு.

(பரி - ரை) வேந்தற்கு இயல்பு - அரசனுக்கு இயல்பாவது, அஞ்சாமை ஈகை அறிவு ஊக்கம் இந்நான்கும் எஞ்சாமை - திண்மையும் கொடையும் அறிவும் ஊக்கமும் என்னும் இந்நான்கு குணமும் இடைவிடாது நின்றல், எ -று.

ஊக்கம் - வினைசெய்யதற்கண் மனவெழுச்சி. இவற்றுள் அறிவு ஆறங்கத் திற்கும் உரித்து; ஈகை படைக்கு உரித்து; ஏனையவினைக்குரிய. உயிர்க்குணங்களுள் ஒன்று தோன்ற ஏனைய அடங்கிவரும், அவற்றுள் இவை யடங்கின், அரசற்குக் கெடுவன பலவாமாகலின், இவை எப்பொழுதும் தோன்றி நின்றல் இயல்பாக வேண்டுமென்பார், எஞ்சாமை வேந்தற் கியல் பென்றார்.

(தே - ப - ரை)—வேந்தற்கு - அரசனுக்கு, இயல்பு - இயல்பாவது, அஞ்சாமை - உறுதியும், ஈகை - கொடையும், அறிவு - விவேகமும், ஊக்கம் - மனவெழுச்சியும், இந்நான்கும் - இந்நான்கு குணங்களும், எஞ்சாமை - நடுவே நீங்காது நின்றலாம். உ

நஅந. தூங்காமை கல்வி துணிவுடமை யிம்முன்று
நீங்கா நிலஞள் பவற்கு.

(பரி - ரை) நிலன் ஆள்பவற்கு - நிலத்தினை யாளுந் திருவுடையாற்கு, தூங்காமை கல்வி துணிவுடைமை இம்முன்றும் நீங்கா - அக் காரியங்களில் விரைவுடைமையும், அவை யறிதற்கேற்ற கல்வியுடைமையும், ஆண்மையுடைமையுமாகிய இம் முன்று குணமும் ஒருகாலும் நீங்கா, எ -று.

கல்வியது கூறுபாடு முன்னர்க் கூறப்படும். ஆண்மையாவது ஒன்றினையும் பாராது கடித்திற் செய்வதாகலின், அஃதுநாண்டு உபசாரவழக்கால் துணிவெனப் பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. இவற்றுட் கல்வி ஆறங்கத் திற்கும் உரித்து, ஏனைய வினைக்குரிய. நீங்கா என்பதற்கு மேல் எஞ்சாமைக்குரைத்தாங்கு உரைக்க.

(தே - ப - ரை)—நிலன் ஆள்பவற்கு - நிலத்தினை ஆளுந் திருவினை யுடையவனுக்கு, தூங்காமை (உடைமை) - அக்காரியங்களிலே விரைவுடைமையும், கல்வி (உடைமை) - (அவைகளை அறிதற்கு ஏற்ற) கல்வி யுடைமையும், துணிவு உடைமை - ஆண்மையுடைமையும் ஆகிய, இம் முன்றும் - இம்முன்று குணங்களும், நீங்கா - (ஒருபோதும்) நீங்காவாம்.

நஅச. அறனிமூக்கா தல்லவை நீக்கி மறனிமூக்கா
மான முடைய தரசு.

(பரி - ரை) அறன் இழுக்காது - தனக்கு ஒதிய அறத்தின் வழுவாதொழுகி, அல்லவை நீக்கி - அறனல்லவை தன்னுட்டின்கண்ணும் நிகழாமற் கடிந்து, மறன் இழுக்கா மானம் உடையது அரசு - வீரத்தின் வழுவாத தாழ்வின் மையினையுடையான் அரசன், எ - று.

அவ்வறமாவது - ஒதல், வேட்டல், ஈதலென்னும் பொதுத்தொழிலினும், படைக்கலம் பயிற் - பல்லுயிரோம்பல் - பகைத்திறந்தொரிதல் என்னுஞ்சிறப்புத் தொழிலினும், வழுவாது நிற்கல். * “மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யரசின் கொற்றம்” என்பதனால் இவ்வறம் பொருட்குக் காரணமாத லறிக. அல்லவை கொலை, களவு முதலாயின. குற்றமாய மானத்தி னீக்குதற்கு, மறனிமூக்கா மானமென்றார்; அஃதாவது,

† “வீரின்மையின் விலங்காமென மதவேழமு மெறியா
னேறுண்டவர் நிகராயினும் பிறர்மிச்சிலென் றெறியான்
மாறன்மையின் மறம்வாடுமென் றியையாரையு மெறியா
றாறன்மையின் முதியாரையு மெறியானயி லுழுவன்.”

எனவும் † “அழியுநர் புறக்கொடை யயில்வே லோச்சான்” எனவுஞ் சொல்லப்படுவது. அரசு-அரசனது தன்மை; அஃது உபசாரவழக்கால் அவன் தன்மே னின்றது.

(தே - ப - ரை)—அறன்-(தனக்குச் சொல்லப்பட்ட) அறத்தி லிருந்து, இழுக்காது - தவறாது நடந்து, அல்லவை - அறமல்லாதவைகளை (பாவங்களை), நீக்கி - (தனது நாட்டிலும்) உண்டாகாமல் கடிந்து, மறன் - வீரத்திலிருந்து, இழுக்கா - தவறாத, மானம் - மானத்தை, உடையது - உடையவன், அரசு - அரசனாவான். ச

நஅரு. இயற்றலு மீட்டலுங் காத்தலுங் காத்த
வகுத்தலும் வல்ல தரசு.

(பரி - ரை) இயற்றலும்-தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேன்மே லுளவாக்கலும், ஈட்டலும் - அங்ஙனம் வந்தவற்றை ஒருவழித் தொகுத்தலும், காத்தலும்-தொகுத்தவற்றைப் பிறர்கொள்ளாமற் காத்தலும், காத்த வகுத்தலும் - காத்தவற்றை அறம் பொருள் இன்பங்களின் பொருட்டு விடுத்தலும், வல்லது அரசு - வல்லவனே அரசன், எ - று.

ஈட்டல், காத்தல், வகுத்தல் என்றவற்றிற் கேற்ப இயற்ற லென்பதற்குச் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. பொருள்களாவன - மணி, பொன்,

* புறநானூறு: ௫௫.

† சீவகசிந்தாமணி: மண்மகளிலம்பகம் - ௧௫௬. புறப்பொருள் வெண்பா மாலை: வஞ்சிப்படலம் - ௨௦.

நெல் முதலாயின. அவை வரும் வழிகளாவன - பகைவரை யழித்தலும், திறை கோடலும், தன்னாடு தலையளித்தலும் முதலாயின. பிற ரொன்றது: பகைவர், கன்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வார் முதலாயினார். கடவுளார், அந்தணர், வறியோரென் றிவர்க்கும் புகழிற்குங் கொடுத்தலை அறப்பொருட்டாகவும்; யானை சூதிரை, படை, நாடு, அரண் என்றிவற்றிற்கும் பகையொடு கூடலிற் பிரிக்கப் படுவார்க்குந் தன்னிற் பிரிதலிற் கூட்டப்படுவார்க்குங் கொடுத்தலைப் பொருட் பொருட்டாகவும்; மண்டபம், வாவி, செய்குன்று, இளமாக்கா முதலிய செய் தற்கும், ஐம்புலன்களான் நுகர்வனவற்றிற்குங் கொடுத்தலை இன்பப்பொருட் டாகவுங் கொள்க. இயற்றன் முதலிய தவறாமற் செய்தல் அரிதாகலின், வல்ல தென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் மாட்சியே கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இயற்றலும் - (தனக்குப் பொருள்கள் வரும் வழிகளை மேலுமேலும்) உண்டாக்கலும், ஈட்டலும் - (அப்படிவந்த வைகளை) ஒரிடத்தே சேர்த்தலும், காத்தலும் - (சேர்க்கப்பட்ட வைகளைப் பிறர் கொள்ளாமல்) காத்தலும், காத்த - காக்கப்பட்ட வைகளை, வகுத்தலும் - (அறம் பொருள் இன்பங்களின் பொருட் டிச்) செலவுசெய்தலும், வல்லது - வல்லவன், அரசு - அரசனாவான்.

௩௮௬. காட்சிக் கெளியன் கடுஞ்சொல்ல னல்லனேல்
மீக்கூறு மன்ன னிலம்.

(பரி - ரை) காட்சிக்கு எளியன் - முறை வேண்டினார்க்குங் குறை வேண்டினார்க்குங் காண்டற்கு எளியனாய், கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் - யாவர் மாட்டுங் கடுஞ்சொல்லன் அல்லனுமாயின், மன்னன் நிலம் மீக்கூறும் - அம் மன்னனது நிலத்தை எல்லா நிலங்களினும் உயர்த்திக் கூறும் உலகம், ஏ - நு.

முறை வேண்டினார் - வலியரான் நலிவெய்தினார். குறை வேண்டினார் - வறுமையுற் றிரந்தார். காண்டற்கெளிமையாவது - பேரத்தாணிக்கண் அந்தணர் சான்றோர் உள்ளிட்டாரோடு செவ்வியுடையனா யிருத்தல். கடுஞ் சொல் - கேள்வியினும் வினையினுங் கடியவாய சொல். நிலத்தை மீக்கூறு மெனவே, மன்னனை மீக்கூறுதல் சொல்லவேண்டாவாயிற்று. மீக்கூறுதல் - இவன் காக்கின்ற நாடு: பசி பிணி பகைமுதலிய வின்றி யாவார்க்கும் பேரின்பத் தருதலின், தேவருள்கினும் நன்றென்றல். உலகமென்னும் எழுவாய் வருவிக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மன்னன் - அரசன், காட்சிக்கு எளியன் - (வழக்கு அறிவிப்பவர்க்கும் குறை யிரப்பவர்க்கும்) காணுதற்கு எளியவனாகிய, கடுஞ்சொல்லன் அல்லனேல் - (யாவரிடத்தும்) கடிய சொல்லினன் அல்லாதவனுமா யிருந்தால், நிலம் - (அவனது) நிலத்தை, மீக்கூறும் - (உலகம் எல்லா நிலங்களிலும்) உயர்த்திச்சொல்லும்.

நஅஎ. இன்சொலா லீத்தனிக்க வல்லாற்குத் தன்சொலாற்
முன்கண் டனைத்திவ் வுலகு.

(பரி - ரை) இன் சொலால் ஈத்து அளிக்க வல்லாற்கு - இனிய சொல்லு
டனே ஈதலைச் செய்து அளிக்கவல்ல அரசனுக்கு, இவ் வுலகு தன் சொலால்
தான் கண்ட அனைத்து - இவ் வுலகந் தன் புகழோடு மேவித் தான் கருதிய
அளவிற்கும், எ - று.

இன்சொல் - கேள்வியினும் வினையினும் இனியவாய சொல். ஈதல் -
வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தல். அளித்தல் - தன் பரிவாரத்தானும்
பகைவரானும் நலிவுபடாமற் காத்தல். இவை அரியவாகலின் வல்லாற்கு என்
றும், அவன் மண்முழுது மாளுமாகலின் இவ் வுலகென்றுங் கூறினர். கருதிய
வளவிற்குத் தல் - கருதிய பொருளெல்லாஞ் சூத்தல்.

(தே - ப - ரை)—இன் சொலால்=இனிய சொல்லுடனே, ஈத்து=
கொடுத்து, அளிக்க - காக்க, வல்லாற்கு - வல்ல அரசனுக்கு, இவ்
வுலகு - இவ் வுலகமானது, தன்சொலால் - தன் புகழோடு பொருந்தி,
தான் கண்ட அனைத்து - தான் கருதிய அளவினதாகும். எ

நஅஅ. முறைசெய்து காப்பாற்று மன்னவன் மக்கட்
கிறையென்று வைக்கப் படும்.

(பரி - ரை) முறை செய்து காப்பாற்றும் மன்னவன் - தான் முறை
செய்து பிறர் நலியாமற் காத்தலையுஞ் செய்புமரசன், மக்கட்கு இறை என்று
வைக்கப்படும் - பிறப்பான் மகனேயாயினும், செயலான் மக்கட்குக் கடவு
ளென்று வேறு வைக்கப்படும், எ - று.

முறை - அறதூலும் நீதிதூலுஞ் சொல்லும் நெறி. பிற ரொன்றது மேற்
சொல்லியாரா. வேறுவைத்தல் - மக்களிற் பிரித்து உயர்த்துவைத்தல்.

(தே - ப - ரை)—முறை செய்து - (தான்) நீதி செலுத்தி, காப்
பாற்றும் - (பிறர் வருந்தாமல்) காத்தலுஞ்செய்யும், மன்னவன் - அரசு
ன், (பிறப்பால் மனிதனேயாயினும்), மக்கட்கு - மனிதர்களுக்கு,
இறை என்று - (செயலினாலே) கடவுளென்று, வைக்கப்படும் - வைக்
கப்படுவன். அ

நஅக. செவிகைப்பச் சொற்பொறுக்கும் பண்புடை வேந்தன்
கவிகைக்கீழ்த் தங்கு முலகு.

(பரி - ரை) சொல் செவி கைப்பப் பொறுக்கும் பண்பு உடை வேந்தன் -
இடிக்குந் துணையாயினர் சொற்களைத் தன் செவி பொறுதாகவும் விளைவு நோக்
கிப் பொறுக்கும் பண்புடைய அரசனது, கவிகைக் கீழ்த் தங்கும் உலகு -
குடை கீழற்கண்ணே தங்கும் உலகம், எ - று.

செவி கைப்ப என்பதற் கேற்ப இடிக்குந் துணையா ரென்பது வருவிக்கப் பட்டது. நாவின் புலத்தைச் செவிமே லேற்றிக் கைப்ப என்றார். பண்புடைமை - விசேட வுணர்வினனாதல். அறநீதிகளிற் நவரமுமையின், மண் முழுதத் தானே யாளு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சொல் - (கண்டித்துப் புத்தி சொல்லுந் துணையாயினவரது) சொற்களை, செவி கைப்ப - (தன்) செவிபொறுதாகவும், பொறுக்கும் - (அவைகளின் பயனைக்குறித்துப்) பொறுக்கும், பண்பு உடை - குணமுடைய, வேந்தன் - அரசனது, கவிகைக்கீழ் - குடைநிழலின் கீழே, உலகு - உலகமானது, தங்கும்—.

நகூ0. கொடையளி செங்கோல் குடியோம்ப னான்கு முடையானும் வேந்தர்க் கொளி.

(பரி - ரை) கொடை - வேண்டுவார்க்கு வேண்டுவன கொடுத்தலும். அளி - யாவார்க்குத் தலையளி செய்தலும், செங்கோல் - முறை செய்தலும், குடி ஒம்பல் - தளர்ந்த குடிகளைப் பேணலுமாகிய, நான்கும் உடையான் - இந்நான்கு செயலையு முடையவன், வேந்தர்க்கு ஒளியாம் - வேந்தர்க்கெல்லாம் விளக்காம், எ - று.

தலையளி - முகமலர்ந்து இனிய கூறல். செவ்விய கோல்போறவின், செங்கோ லெனப்பட்டது. குடியோம்பலென எடுத்துக் கூறினமையால், தளர்ச்சி பெற்றும்; அஃதாவது, ஆறி லொன்றாய பொருடன்னையும் வறுமை நீங்கிய வழிக் கொள்ளல் வேண்டின் அவ்வாறு கோடலும், இழத்தல் வேண்டின் இழத்தலுமாம். சாதிமுழுதும் விளக்கவின், விளக்கென்றார். ஒளி . ஆகுபெயர். இவை ஐந்து பாட்டானும் மாட்சியும் பயனும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—கொடை - (வேண்டுவோர்க்கு வேண்டுமவைகளைக்) கொடுத்தலும், அளி - (யாவரிடத்தும்) முகமலர்ந்து இன் சொற் சொல்லுதலும், செங்கோல் - முறை செய்தலும், குடியோம்பல் - (தளர்ந்த) குடிகளைக்காத்தலும் (ஆகிய), நான்கும் - இந்நான்கு செயல்களையும், உடையான் - உடையவன், வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கெல்லாம், ஒளி ஆம் - விளக்காம்.

சு0-ம் அதிகாரம்—கல்வி

அஃதாவது, அவ்வரசன் தான் கற்றற்றுகுரிய நூல்களைக் கற்றல். அவையாவன: அறநூலும், நீதிநூலும், யானை-குதிரை-தேர்-படைக்கல மென்றிவற்றி நூல்களும் முதலாயின. அரசன் அறிவுடைய ஞாயக்கால் தன்னுயிர்க்கேயன்றி மன்னுயிர்க்கும் பயன்படுத னோக்கி, இஃது அரசியலுள் வைக்கப்பட்டதாயினும், யாவார்க்கும் உறுதி பயத்தற் சிறப்புடைமையிற் பொதுப்படக் கூறுகின்

றார். மேல் 'தூங்காமை கல்வி' எனத் தோற்றுவாய் செய்த மாட்சியை விரித் துக் கூறுகின்றமையின், இஃது இறைமாட்சியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

நகக. கற்க கசடறக் கற்பவை கற்றபி
னிற்க வதற்குத் தக.

(பரி - றை) கற்பவை கசடு அறக் கற்க - ஒருவன் கற்கப்படு தூல்களைப் பழுதறக் கற்க; கற்ற பின் அதற்குத் தக நிற்க - அங்ஙனங் கற்றால் அக் கல்விக்குத் தக அவை சொல்லுகின்ற நெறிக்கண்ணே நிற்க, எ - று.

கற்பவை யென்றதனான், அறம் பொருள் இன்பம் வீடென்னும் உறுதிப் பொரு ளுணர்த்துவனவன்றிப் பிறபொரு ளுணர்த்துவன சின்னூட் பல்பிணிச் சிற்றறிவினர்க்கு ஆகா வென்பது பெற்றும். கசடறக் கற்றலாவது - விபரீத ஐயங்களை நீக்கி மெய்ப்பொருளை நல்லோர் பலருடனும் பலகாலும் பயிற்ல். நின்றலாவது - இவ்வாழ்வுழிக் * “கருமமு முன்படாப் போகமுந் துவ்வாத், தருமமுந் தக்கார்க்கே செய்” தலினும், துறந்துழித் தவத்தான் மெய்யுணர்ந்து அவா அறுத்தலினும், வழுவாமை. சிறப்புடை மகற்காயிற் கற்றல்வேண்டு மென்பதூஉம், அவனாற் கற்கப்படு தூல்களும், அவற்றைக் கற்குமாறும், கற்றத னாற் பயனும் இதனாற் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - றை)—கற்பவை - (ஒருவன்) கற்கப்படு தூல்களை, கசடு அற - பழுதற, கற்க - கற்கக்கடவன்; கற்ற பின் - (அப்படி) கற்ற பின்பு, அதற்கு - அக் கல்விக்கு, தக - தகுதியாக, நிற்க - (அவைகளால் சொல்லப்பட்ட வழியில்) நிற்கக்கடவன். க

நககஉ. எண்ணென்ப வேளை யெழுத்தென்ப விவ்விரண்டுங்
கண்ணென்ப வாழு முயிர்க்கு.

(பரி - றை) எண் எனப ஏனை எழுத்து என்ப இவ்விரண்டும் - அறியா தார் எண்ணென்று சொல்லுவனவும் மற்றை யெழுத்தென்று சொல்லுவனவு மாகிய கலைகள் இரண்டினையும், வாழும் உயிர்க்குக் கண் எனப - அறிந்தார் சிறப்புடை யுயிர்க்குக் கண்ணென்று சொல்லுவர், எ - று.

எண்ணென்பது கணிதம்: அது, கருவியுஞ் செய்கையும் என இரு வகைப்படும்; அவை ஏரம்பழுதலிய தூல்களுட் காண்க. எழுத்தெனவே, அத னோடு ஒற்றுமையுடைய சொல்லும் அடங்கிற்று. இவ் விருதிறமும், அற முதற் பொருள்களைக் காண்டற்குக்கருவியாகலின், கண் எனப்பட்டன. அவை கருவியாதல்,

“ஆதி முதலொழிய வல்லா தனவெண்ணி
னீதி வழுவா நிலமையவான்—மாதே
யறமார் பொருளின்பம் வீடென் றிவற்றின்
றிறமாமோ வெண்ணிறந்தாற் செப்பு.”

* நாலடியார்: அறிவுடைமை-க0.

“ எழுத்தறியத் தீருமிழிதகைமை தீர்ந்தான்
மொழித்திறத்தின் முட்டறுப்பா னாகு—மொழித்திறத்தின்
முட்டறுத்த நல்லோன் முதனூற் பொருளுணர்ந்து
கட்டறுத்து வீடு பெறும்.”

இவற்றா னறிக. என்ப வென்பவற்றுள், முன்னைய விரண்டும் அஃறி
ணைப் பன்மைபெயர்; பின்னது உயர்திணைப் பன்மை வினை. அறியாதார், அறி
ந்தா ரென்பன வருவிக்கப்பட்டன. சிறப்புடை .யுயிரென்றது மக்களுயிருள்
ளும் உணர்வு மிகுதியுடையதனை. இதனாற் கற்கப்படு தூல்கட்குக் கருவியாவன
வும். அவற்றது இன்றி யமையாமையுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—எண் என்ப - (அறியாதவாராலே) எண்ணெ
ன்று சொல்லப்படுவனவும், ஏனை எழுத்து என்ப - மற்றை பெழுத்
தென்று சொல்லப்படுவனவும் ஆகிய, இவ்விரண்டு - இக் கலைக
ளிரண்டையும், வாழும் உயிர்க்கு - வாழ்தற்குரிய மனிதர்க்கு, கண் -
கண்களாகும், என்ப - என்று சொல்லுவார், (அறிந்தோர்). ௨

௩௬௩, கண்ணுடைய ரென்பவர் கற்றோர் முகத்திரண்டு
புண்ணுடையர் கல்லாதவர்.

(பரி - ரை) கண் உடையர் என்பவர் கற்றோர் - கண்ணுடைய ரென்று
உயர்த்துச் சொல்லப்படுவார் கற்றவரே; கல்லாதவர் முகத்து இரண்டு புண்
உடையர் - மற்றைக் கல்லாதவர், முகத்தின்கண் இரண்டு புண்ணுடையர்,
(கண்ணிலர்), எ - று.

தேயம் இடையிட்டவற்றையுங் காலம் இடையிட்டவற்றையுங் காணும்
ஞானக்கண் ணுடைமையின் கற்றாரைக் கண்ணுடைய ரென்றும், அஃதின்றி
நோய் முதலியவற்றான் துன்பஞ் செய்யும் ஊனக்கண்ணே உடைமையிற்
கல்லாதவரைப் புண்ணுடைய ரென்றுங் கூறினார். மேற் கண்ணன்மையுணர்
பின்ற ஊனக்கண்ணின் மெய்ம்மை கூறியவாற்றான், பொருணூல்களையுங்
கருவிநூல்களையுங் கற்றாரது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவும் இதனாற் ரொகுத்
துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—கற்றோர் - கற்றவர், கண் உடையர் - கண்
களை யுடையவர், என்பவர் - என்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுவார்;
கல்லாதவர் - கற்காதவர், முகத்து - முகத்தினிடத்து, இரண்டு
புண் உடையர் - இரண்டு புண்களையுடையவராவார், (கண்ணிலர்).

௩௬௪. உவப்பத் தலைக்கடி யுள்ளப் பிரித
லனைத்தே புலவர் தொழில்.

(பரி - ரை) உவப்பத் தலைக்கடி உள்ளப் பிரிதல் அனைத்தே - யாவரை
பும் அவர் உவக்குமாறு தலைப்பெய்து இனி இவரை யாமெவ்வனங் கூடுதுமென

நினைபுமாறு நீங்குதலாகிய அத்தன்மைத்து, புலவர் தொழில் - கற்றறிந்தாது தொழில், ஏ - று.

தாம் நல்வழியொழுக்கல், பிறர்க்கு உறுதி கூறல் என்பன இரண்டுத் தொழிலென ஒன்றா யடங்குதலின், அத்தன்மைத் தென்றார். அத்தன்மை - அப்பயனைத் தருந்தன்மை. நல்லொழுக்கங் காண்டலானும், தமக்கு மதூரமும் உறுதிபுமாய் கூற்றுக்கள் நிகழ்வு எதிர்வுகளின் இன்பம் பயத்தலானும், கற்றார்மாட்டு எல்லாரும் அன்புடையராவ ரென்பதாம். இதனாற் கற்றாது உயர்வு வருத்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—புலவர் - கற்றறிந்தவரானது, தொழில்-செயல், உவப்ப - (யாவரும்) மகிழும்படி, தலைக்கூடி - (அவரைச்) சேர்ந்து, உள்ள - (இனி இவரை நாம் எப்போது காண்போமென்று) நினைக்கும்படி, பிரிதல் - நீங்குதலாகிய, அனைத்து - அத்தன்மையை யுடையதாம்.

நகூடு. உடையார்மு னில்லார்போ லேக்கற்றுங் கற்றார்
கடையரே கல்லா தவர்.

(பரி - ரை) உடையார்முன் இல்லார்போல் ஏக்கற்றும் கற்றார்-“பிறரை நிலை முனியாது கற்றல் நன்று” தலான், செல்வார்முன் நல்குந்தார் நிற்குமாறு போலத் தாமும் ஆசிரியர் முன் ஏக்கற்று நின்றும் கற்றார் தலையாயினர்; கல்லாதவர் கடையரே - அந்நிலைக்கு நாணிக் கல்லாதவர் எஞ்ஞான்று மிழிந்தாரோ யாவர், ஏ - று.

உடையார் இல்லா ரென்பன உலகவழக்கு. ஏக்கறுதல் - ஆசையாற்றாது தல். கடைய ரென்றதனான் அதன் மறுதலைப்பெயர் வருவிக்கப்பட்டது. பெய்யாய மானநோக்கி மெய்யாய் கல்வி யிழந்தார் பின் ஒருஞானமும் அறிவுடைய ராகாமையின், கடையரே யென்றார். இதனாற் கற்றாது உயர்வும் கல்லாதாரது இழிவுக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—உடையார் முன் - செல்வர் முன்னே, இல்லார்போல் - வறியவர்போல், ஏக்கற்றும் - (தம் ஆசிரியர்முன்) ஏக்கற்று நின்றும், கற்றார் - கற்றவர்கள், (உயர்ந்தவராவார்); கல்லாதவர் - (அந்நிலைக்கு நாணிக்) கற்காதவர், கடையரே - (எப்போதும்) இழிந்தவரே யாவர்.

நகூகூ. தொட்டனைத் தூறு மணற்கேணி மாந்தர்க்குக்
கற்றனைத் தூறு மறிவு.

* புறநானூறு: கஅக.

(பரி - ரை) மணல் கேணி தொட்ட அனைத்து ஊறும் - மணலின்கட்கேணி தோண்டிய அளவிற்காக ஆறும்; மாந்தர்க்கு அறிவு கற்ற அனைத்து ஊறும் - அதுபோல மக்கட்கு அறிவு கற்ற அளவிற்காக ஆறும், எ - று.

ஈண்டுக் கேணி யென்றது அதன்கண் நீரை. அளவிற்காக என்றது, அதனளவுஞ் செல்ல என்றவாறு. சிறிது கற்ற துணையான் அமையாது மேன்மேற் கற்றல் வேண்டு மென்பதாம். இஃது ஊழ் மாறுகொள்ளா வழியாகலின், மேல், † “உண்மையறிவே மிகும்” என்றதனோடு மலையாமை யறிக.

(தே - ப - ரை)—மணல் - மணலினிடத்தே, கேணி - கேணி யானது, தொட்ட அனைத்து - தோண்டிய அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும்; (அதுபோல்), மாந்தர்க்கு - மனிதருக்கு, அறிவு - அறிவானது, கற்ற அனைத்து - கற்ற அளவினதாக, ஊறும் - சுரக்கும். கூ

நகூள. யாதானு நாடாமா லுராமா லென்னொருவன்
சாந்துணையும் கல்லாத வாறு.

(பரி - ரை) யாது ஆனும் நாடு ஆம் - கற்றவனுக்குத் தன்னாடுத் தன்னாருமேயன்றி யாதானும் ஒருநாடும் நாடாம், யாதானும் ஓர் ஊரும் ஊராம்; ஒருவன் சாம் துணையும் கல்லாத ஆறு என் - இங்ஙனமாயின், ஒருவன் தானிறக்கு மளவுக் கல்லாது கழிகின்றது என் கருதி? எ - று.

உயிரோடு சேரலிற் சாந்துணையு மென்றார். பிறர் நாடுகளும் ஊர்களுந் தம்போல உற்றுப் பொருட்டுகொடையும் பூசையும் உவந்து செய்தற் கேதுவாக லிற் கல்விபோலச் சிறந்தது பிறிதில்லை, அதனையே எப்பொழுதுஞ் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—யாது ஆனும் - (கற்றவனுக்குத் தன்னாடும் ஊருமேயல்லாமல்) யாதாயினு மொரு நாடும், நாடு ஆம் - தன்னாடாம், (யாது ஆனும்) - யாதாயினும் ஓர் ஊரும், ஊர் ஆம் - தன் ஊராம்; (அப்படியிருக்க ஒருவன்), சாம் துணையும் - இறக்குமளவும், கல்லாத ஆறு - கல்லாமற் கழிகின்றது, என் - யாது? எ

நகூஅ. ஒருமைக்கட் டான்கற்ற கல்வி யொருவற்
கெழுமையு மேமாப் புடைத்து.

(பரி - ரை) ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தான் ஒருமைக்கண் கற்ற கல்வி - தானொரு பிறப்பின்கண் கற்ற கல்வி, எழுமையும் ஏமாப்பு உடைத்து - எழு பிறப்பினுஞ் சென்று உதவுதலை யுடைத்து, எ - று.

† திருக்குறள்: ந.எ.ந.

வினைகன்போல உயிரின்கட் கிடந்து அது புக்குழிப் புருமாகலின், எழுமையுமேமாப் புடைத் தென்றார். * எழுமை மேலே கூறப்பட்டது. உதவுதல் - நன்னெறிக்கண் உய்த்தல்.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தான் - , ஒருமைக்கண் - ஒரு பிறப்பில், கற்ற கல்வி - கற்ற கல்வியானது, எழுமையும் - எழு பிறப்புகளிலும், ஏமாப்பு - போய் உதவுதலை, உடைத்து - உடையதாகும்.

அ

நககக. தாமின் புறுவ துலகின் புறக்கண்டு
காமுறுவர் கற்றறிந் தார்.

(பரி - ரை) தாம் இன்பு உறுவது உலகு இன்புறக் கண்டு - தாம் இன்புறுதற்கு ஏதுவாகிய கல்விக்கு உலக மின்புறுதலால் அச் சிறப்பு நோக்கி, கற்றறிந்தார் காமுறுவர் - கற்றறிந்தார் பின்னும் அதனையே விரும்புவர், எ - று.

தாம் இன்புறுதலாவது - கிகழ்வின்கட் சொற்பொருள்களின் சுவை நுகர்வானும், புகழ் பொருள் பூசை பெறுதலானும், எதிர்வின்கண் அறம் வீடுபயத்தலானும், அதனை இடையறாத இன்ப மெய்துதல். உலகு இன்புறுதலாவது - இம் மிக்காரோடு தலைப்பெய்து அறியாதனவெல்லாம் அறியப்பெற்றே மென்றும், † “யாண்டு பலவாக நரையிலமாயினேம்” என்றும் உவத்தல். செல்வமாயின், ஈட்டல் காத்தல் இழத்தலென் றிவற்றாற் றுன்புறுதலும், பலரையும் பகையாக்கலு முடைத்தென அறிந்து அதனைக் காமுறுமையிற் கற்றறிந்தாரென்றும், கரும்பு அயிறற்குக் கூலிபோலத் தாம் இன்புறுதற்கு உலகு இன்புறுதல் பிறவாற்றா னின்மையின் அதனையே காமுறுவ ரென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—தாம் - தாங்கள், இன்பு உறுவது - இன்பமடைதற்கு ஏதுவாகியகல்விக்கு, உலகு - உலகமானது, இன்பு உற - இன்பமடைய, கண்டு - (அச் சிறப்பு) நோக்கி, கற்று அறிந்தார் - (நூல்களைக்) கற்றறிந்தவர்கள், காமுறுவர் - (பின்னும் அதனையே) விரும்புவார்.

க

சு00. கேடில் விழுச்செல்வங் கல்வி யொருவற்கு
மாடல்ல மற்றையவை.

(பரி - ரை) ஒருவற்குக் கேடு இல் விழுச்செல்வம் கல்வி - ஒருவனுக்கு அழிவில்லாத சீரிய செல்வமாவது கல்வி; மற்றையவை மாடு அல்ல - அஃது ஒழிந்த மணியும் பொன்னு முதலாயின செல்வமல்ல, எ - று.

அழிவின்மையாவது - தாயத்தார், கன்வர், வலியர், அரசரென் றிவராற் கொள்ளப் படாமைபும் வழிபட்டார்க்குக் கொடுத்துழிக் குறையாமைபுமாம்.

* கூஉ-ம் குறஞரையிற் காண்க.

† புறநானூறு: ககக.

சீர்மை - தக்கார்கண்ணே நின்றல். மணி பொன் முதலியவற்றிற்கு இவ் விரண்டு மின்மையின், அவற்றை மாடல்ல வென்றார். இவை ஐந்து பாட்டானுங் கல்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, கேடு இல் - அழிவில்லாத, விழுச்செல்வம் - சிறப்பாகிய செல்வமாவது, கல்வி - விதையாகும்; மற்றையவை - அது நீங்கலாகிய மணியும் பொன்னும் முதலான செல்வம், மாடு அல்ல - செல்வமல்ல. க௦

சக-ம் அதிகாரம்—கல்லாமை

அஃதாவது, கற்றலைச் செய்யாமை; என்றது அதனின் ஆய இழிபினை. கல்விச்சிறப்பு மேல் விதிமுகத்தாற் கூறியதுணையான் முற்றுப்பெறுமை நோக்கி, எதிர்மறை முகத்தானுங் கூறுகின்றதாகலின், இது கல்வியின் பின்வைக்கப்பட்டது.

ச௦க. அரங்கின்றி வட்டாடி யற்றே நிரம்பிய நூலின்றிக் கோட்டி கொளல்.

(பரி - ரை) அரங்கு இன்றி வட்டு ஆடியற்று - அரங்கினை யிழையாத வட்டாடினாற் போலும், நிரம்பிய நூல் இன்றிக் கோட்டி கொளல் - தான் நிரம்புதற் கேதுவாகிய நூல்களைக் கல்லாது ஒருவன் அவையின்கண் ஒன்றனைச் சொல்லுதல், ஏ - நு.

அரங்கு - வகுத்த தானம். வட்டாடல் - உண்டை புருட்டல். இவை **“கட்டளை யன்ன வட்டாங் கிழைத்துக், கல்லாச் சிறு அர் நெல்லிவட்டாடும்”* என்பதனு னறிக. நிரம்புதல் - அறியவேண்டுவன வெல்லா மறிதல். கோட்டி யென்பது ஈண்டு ஆகுபெயர், † *“புல்லாவெழுத்திற் பொருளில் வறுங் கோட்டி”* என்புழிப்போல. சொல்லும் பொருளும் நெறிப்படா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நிரம்பிய - (தான்) நிரம்புதற்கு ஏதுவாகிய, நூல் - நூல்களை, இன்றி - இல்லாமல், கோட்டி கொளல் - (ஒருவன்) சபையின்கண் ஒன்றைச் சொல்லுதல், அரங்கு - வகுக்கு மிடம்,

* *“என்பருந் துயவும் வான்பொரு நெடுஞ்சினப், பொரியரைவேம்பின் புள்ளிநீழற், கட்டளை யன்ன வட்டாங் கிழைத்துக், கல்லாச் சிறு அர் நெல்லி வட்டாடும், வில்லேருழவர் வெம்முனைச் சீறார்ச், சுரன்முதல் வந்த வுரன்மாய் மாலை, புள்ளினெ னல்லனோயானே புள்ளிய, வினைமுடித் தன்ன வினியோண், மலைமாண் சுடரொடு படர்பொழுதெனவே.”* நற்றிணை: கூ.

† *“புல்லா வெழுத்திற் பொருளில்வறுங் கோட்டி, கல்லாவொருவனுரைப் பவுங்கண்ணோடி, நல்லார் வருந்தியுங் கேட்பரே மற்றவன், பல்லாரு ணணல் பரிந்து.”* நாலடியார்; மேன்மக்கள்-டு.

இன்றி - இல்லாமல், வட்டு ஆடியற்று - உன்டை யுருட்டியது போலும். க

சௌ. கல்லாதான் சொற்கா முறுதன் முலையிரண்டு மில்லாதான் பெண்காமுற் றற்று.

(பரி - ரை) கல்லாதான் சொல் காமுறுதல் - கல்வியில்லாதா னொருவன் அவையின்கண் ஒன்றுசொல்லுதலை அவாவுதல், முலை இரண்டும் இல்லாதான் பெண் காமுற்றது அற்று - இயல்பாகவே முலையிரண்டு மில்லாதா னொருத்தி பெண்மையை அவாவிறை போலும், எ - று.

† “இளைத்தென அறிந்த சினை” ஆகலின், தொகையொடு முற்றும்மை கொடுத்தார். சிறிது மில்லாதா னென்பதாம். அவாவியவழிக் கடைபோகாது, போகினும் நகை விளைக்கு மென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—கல்லாதான் - கல்வியில்லாதவ னொருவன், சொல் - (சபையினிடத்து ஒன்று) சொல்லுதலை, காமுறுதல் - வேண்டுகல், முலை இரண்டும் - இரண்டு முலைகளும், இல்லாதான் - இல்லாதவனொருத்தி, பெண் - பெண்மையை, காமுற்றது அற்று - வேண்டுவது போலும். உ

சௌ. கல்லா தவரு நனிநல்லர் கற்றார்முற்
சொல்லா திருக்கப் பெறின்.

(பரி - ரை) கல்லாதவரும் நனி நல்லர் - கல்லாதாரும் மிக நல்லராவர், கற் றார் முன் சொல்லாது இருக்கப் பெறின் - தாமே தம்மை யறிந்து கற்றார் அவையின்கண் ஒன்றினையுஞ் சொல்லாதிருத்தல் கூடுமாயின், எ - று.

உம்மை இழிவுசிறப்பும்மை. தம்மைத் தாம் அறியாமையின் அது கூடா தென்பார் பெறினென்றும், கூடின் ஆண்டுத் தம்மை வெளிப்படுத்தாமையா னும், பின் கல்வியை விரும்புவராகலானும் நனி நல்ல ரென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானுங் கல்லாதார் அவைக்கட் சொல்லுதற்குரியர் அன் மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கற்றார் முன் - (தாமே தம்மை அறிந்து) கற் றோர் சபையின்கண், சொல்லாதிருக்க - (யாதொன்றையும்) பேசா திருக்க, பெறின் - பெறுவராயின், கல்லாதவரும் - கற்றிலாதவரும், நனி நல்லர் - மிகவும் நல்லவ ராவார். க

சௌ. கல்லாதா னொட்பங் கழியநன் றுயினுங்
கொள்ளா ரறிவுடை யார்.

† தொல்காப்பியம்: சொல்லதிகாரம், சிளவியாக்கம் - ௩௩.

(பரி - ரை) கல்லாதான் ஒட்பம் கழிய நன்று ஆயினும் - கல்லாதவனது ஒண்மை ஒரோவழி மிக நன்றாயிருப்பினும், அறிவுடையார் கொள்ளார் - அறிவுடையார் அதனை ஒண்மையாகக் கொள்ளார், எ - று.

ஒண்மை - அறிவுடைமை. அது நன்றாகாது, ஆயிற்றாயினும் * ஏரெழுத்துப் போல்வதோர் விழுக்காடாகலின், கிலைபெற்ற தூலறிவுடையார் அதனை மதியா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கல்லாதான் - கற்காதவனது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையானது, கழிய நன்று ஆயினும் - (ஒரோவிடத்தே) மிக நன்றாயிருப்பினும், அறிவுடையார் - அறிவுடையவர், கொள்ளார் - (அதனை அறிவுடைமையாகக்) கொள்ளார். ச

சு௦௫. கல்லா வொருவன் தகைமை தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வு படும்.

(பரி - ரை) கல்லா ஒருவன் தகைமை - தூல்களைக் கல்லாதவொருவன் யான் அறிவுடையேனெனத் தன்னை மதிக்கு மதிப்பு, தலைப்பெய்து சொல்லாடச் சோர்வு படும் - அவற்றைக் கற்றவன் கண்டு உரையாடக் கெடும், எ - று.

கற்றவனென்பது வருவிக்கப்பட்டது. யாதானுமோர் வார்த்தை சொல்லுந் துணையுமே கிற்பது, சொல்லியவழி வழப்படுதலின், அழிந்துவிடு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கல்லாதாரது இயற்கையறிவின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கல்லா ஒருவன்-(தூல்களைக்) கற்காத வொருவன், தகைமை - (அறிவுடையேனென்று தன்னை மதிக்கும்) மதிப்பானது, தலைப்பெய்து - (அவைகளைக் கற்றவன்) கண்டு, சொல்லாட - பேச, சோர்வுபடும் - கெடும். ௫

சு௦௬. உளரென்னு மாத்திரைய ரல்லாற் பயவாக் களரணையர் கல்லா தவர்.

(பரி - ரை) கல்லாதவர் - கல்லாதவர், உளர் என்னும் மாத்திரையர் அல்லால் - காணப்படுதலான் இலரல்லர் உளரென்று சிலர் சொல்லு மளவினாராத

* “நந்து நாகுநீர் வண்டுசென் னடைவழி யெழுத்தாய், வந்து வீழினும் விழும்.” என்றார் திருவிளையாடற் புராணத்தினும். சமணரைக் கழுவேற்றிய படலம்-௩௦.

மற்றும், ஏரல் எழுத்து - நத்தைக்கீற்றில் தோன்றும் எழுத்திற் றுன்பொருள் மாலைபுடையார், இவ்வுரைக் குறிப்பாக, “ஏரல் - நத்தை, வட தூலார் குணகூரமென்ப” என்றெழுதிச் சொல்லுதலாலும், ‘நீர்மே லெழுத்து’ என்னும் பாடம் கல்லாத னொட்பத்துக்கு ஏற்ற உவமையாகாமையானும், பிரதிசுள் பலவற்றினுங் கண்ட இப்பாடத்தி னுண்மை தெரியப்படும்.

லன்றி, பயவாக் களர் அனையர் - தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாமையால் விளையாத களர்நிலத்தோடு ஒப்பர், எ - று.

களர் தானும் பேணற்பா டுழிந்து உயிர்கட்கும் உணவுமுதலிய உதவாதது போலத், தாமும் நன்குமதிக்கற்பாடு அழிந்து பிறர்க்கும் அறிவுமுதலிய உதவா ரென்பதாம். இதனாற் கல்லாதாது பயன்படாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கல்லாதவர் - கற்றிலாதவர் (காணப்பட்டுக் கொண்டிருக்கையால்), உளர் என்னும் - உள்ளவரென்று (சிலராலே) சொல்லப்படும், மாத்திரையர் அல்லால் - அளவினராதல் அல்லாமல், (தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன் படாமையால்), பயவா களர் அனையர் - விளையாத களர்நிலத்தோடு ஒப்பாவார். சு

ச௦௭. நுண்மா னுழைபுல மில்லா நெழினல

மண்மாண் புனைபாவை யற்று.

(பரி - ரை) நுண் மாண் நுழை புலம் இல்லான் எழில் நலம் - நுண்ணிதாய் மாட்சிமைப்பட்டுப் பல நூல்களினுஞ் சென்ற அறிவு இல்லாதவனுடைய எழுச்சியும் அழகும், மண் மாண் புனை பாவை அற்று - சுவையான் மாட்சிமைப்படப் புனைந்த பாவையுடைய எழுச்சியும் அழகும் போலும், எ - று.

அறிவிற்கு மாட்சிமையாவது - பொருள்களைக் கடிதிற் காண்டலும், மறவாமைபும் முதலாயின. பாவை - ஆகுபெயர் † “உருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிது” ஆகலான், எழினலங்களும் ஒருபயனே யெனினும், நூலறிவு இவ்வழிச் சிறப்பில வென்பதாம். இதனான் அவர் வடிவழகாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நுண் - நுட்பமாகிய, மாண் = மாட்சிமைப்பட்டு, நுழை - (பல நூல்களினும்) சென்ற, புலம் - அறிவை, இல்லான் - இல்லாதவனது, எழில் - எழுச்சியும், நலம் - அழகும், மண் - சுண்ணச்சாந்தினாலே, மாண் - மாட்சிமைப்பட, புனை - அலங்கரிக்கப்பட்ட, பாவை அற்று - பாவையினது எழுச்சியும் அழகும் போலும். எ

ச௦௮. நல்லார்கட் பட்ட வறுமையி னின்னாதே

கல்லார்கட் பட்ட திரு.

(பரி - ரை) நல்லார்கண் பட்ட வறுமையின் இன்னாது - கற்றார்மாட்டு வின்ற வறுமையினும் இன்னாது, கல்லார்கண் பட்ட திரு - கல்லாதார்மாட்டு வின்ற செல்வம், எ - று.

† “கருவி மாமழை கனைபெயல் பொழிந்தென வழிநா, ளருவி போற் றொடர்ந் தருதன வரும்பினி யழலுட், கருவிற் காய்த்திய கட்டளைப் படிமையிற் பிழையா, வுருவின் மிக்கதோ ருடம்பது பெறுதலு மரிதே.” சீவகசிந்தாமணி: முத்தியிலம்பகம் - கடுசி.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது. தத்தலியின் அன்றி மாறி நின்றலால் தாம் இடுக்கட் படுதலும் உலகிற்குத் துன்பஞ் செய்தலும் இரண்டற்கும் ஒக்குமாயினும், திருக் கல்லாரைக் கெடுக்க, வறுமை நல்லாரைக் கெடாது நின்றலான், வறுமையினுந் திரு இன்னொதென்றார். இதனால் அவர் திருவின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கல்லார்கள் - கல்லாதவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, திரு - செல்வமானது, நல்லார்கள் - கற்றவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, வறுமையின் - தரித்திரத்தினும், இன்னாதே - துன்பஞ் செய்வதேயாகும். அ

சகூ. மேற்பிறந்தா ராயினுங் கல்லாதார் கீழ்ப்பிறந்துங் கற்ற ரனைத்திலர் பாடு.

(பரி - ரை) கல்லாதார் மேல்பிறந்தார் ஆயினும் - கல்லாதார் உயர்ந்த சாதிக்கட் பிறந்தாராயினும், கீழ்ப் பிறந்தும் கற்றார் அனைத்துப்பாடு இவர் - தாழ்ந்த சாதிக்கட் பிறந்தவைத்துங் கற்றாது பெருமை அளவிற்குய பெருமையிற், எ - று.

உடலோ டொழியுஞ் சாதி யுயர்ச்சியினும் உயிரோடு செல்லுங் கல்வி யுயர்ச்சி சிறப்புடைத் தென்பதாம். இதனால் அவர் சாதியுயர்ச்சியாற் பயனின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கல்லாதார் - கற்றிலாதவர், மேல்பிறந்தார் ஆயினும் - உயர்ந்த சாதியிற் பிறந்தா ராயினும், கீழ்ப்பிறந்தும் - தாழ்ந்த சாதியிற் பிறந்திருந்தும், கற்றார் அனைத்து-கற்றவரது பெருமையளவினவாகிய, பாடு - பெருமையை, இவர் - உடையவராகார். கூ

சகூ. விலங்கொடு மக்க ளனைய ரிலங்குநூல் கற்றாரோ டேனை யவர்.

(பரி - ரை) விலங்கொடு மக்கள் அனையர் - விலங்கோடு நோக்க மக்கள் எத்தனை நன்மையுடையர் அத்துனைத் தீமையுடையர், இலங்கு நூல் கற்றாரோடு ஏனையவர் - விளங்கிய நூலைக் கற்றாரோடு நோக்கக் கல்லாதவர், எ - று.

இலங்கு நூல் என்பது சாதி யொருமைப்பெயர். விளங்குதல் - மேம்படுதல். விளங்கின் மக்கட் கேற்றமாய உணர்வு யிருதி காணப்படுவது கற்றார்கண்ணையாகவின், கல்லாதாரும் அவரும் ஒத்தபிறப்பின ரல்ல ரென்பதாம். மயக்க நிரனிறை. இதனால் அவர் மக்கட் பிறப்பாற் பயனெய்தாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இலங்கு நூல்-விளங்கிய நூலை, கற்றாரோடு-கற்றவருடன், ஏனையவர் - கல்லாதவர், விலங்கொடு - மிருகங்களுடன், மக்கள் அனையர் - மனிதரை ஒப்பாவர். க

சுஉ-ம் அதிகாரம்—கேள்வி

அஃதாவது, கேட்கப்படு தூற்பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் கூறக்கேட்டல். கற்றவழி அதனின் ஆய அறிவை வலியுறுத்தலானும், கல்லாதவழியும் அதனை உண்டாக்குதலானும், இது கல்வி கல்வாமைகளின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சகக. செல்வத்துட் செல்வஞ் செவிச்செல்வ மச்செல்வஞ் செல்வத்து ளெல்லாந் தலை.

(பரி - றை) செல்வத்துள் செல்வம் செவிச் செல்வம் - ஒருவற்குச் சிறப்புடைய செல்வமாவது செவியான் வருஞ் செல்வம், அச் செல்வம் செல்வத்துள் எல்லாம் தலை - அச் செல்வம் பிற செல்வங்க ளெல்லாவற்றினுந் தலையாக லான், எ - று.

செவியான் வருஞ் செல்வம்-கேள்வியான் எல்லாப் பொருளையு மறிதல். பிற செல்வங்கள் பொருளான் வருவன; அவை நிலையாஆகலானும், துன்பவினாவின ஆகலானும், இது தலையாயிற்று. அவற்றை யொழித்து இதனையே செய்க வென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - றை)—செல்வத்துள் செல்வம் - (ஒருவனுக்குச்) சிறப்புடைய செல்வமானது, செவிச் செல்வம் - செவியால் வருஞ் செல்வமாம், அச்செல்வம் - அந்தச் செவிச்செல்வமானது, செல்வத்துள் எல்லாம் - பிற செல்வங்க ளெல்லாவற்றினும், தலை - தலைமையாம். (ஆதலால்).

க

சகஉ. செவிக்குண வில்லாத போழ்து சிறிது வயிற்றுக்கு மீயப் படும்.

(பரி - றை) செவிக்கு உணவு இல்லாத போழ்து - செவிக்கு உணவாகிய கேள்வி யில்லாதபோழுது, வயிற்றுக்கும் சிறிது ஈயப்படும் - வயிற்றுக்குச் சிறிதுணவு இடப்படும், எ - று.

சுவை மிகுதியும் பிற்பயத்தலு முடைய கேள்வி யுள்ளபொழுது வெறுக்கப்படுதலான் இல்லாதபோழ் தென்றும், பெரிதாயவழித் தேடற் துன்பமே யன்றி நோயுங் காமமும் பெருகுதலாற் சிற்தென்றும், அதுதானும் பின்னிருந்து கேட்டற்பொருட்டாகலான் ஈயப்படு மென்றுங் கூறினார். ஈதல் வயிற்றது இழிவு தோன்ற நின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் கேள்வியது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - றை)—செவிக்கு - காதுக்கு, உணவு - உணவாகிய கேள்வியானது, இல்லாத போழ்து - இல்லாத காலத்து, வயிற்றுக்கும் - வயிற்றினுக்கும், சிறிது - சிறிதுணவு, ஈயப்படும் - இடப்படும்.

உ

சகந். செவியுணவிற கேள்வி யுடையா ரவியுணவி
 னுன்றரோ டொப்பர் நிலத்து.

(பரி - ரை) செவியுணவின் கேள்வி உடையார் - செவியுணவாகியகேள்வி
 யின் யுடையார், நிலத்து அவி உணவின் ஆன்றரோடு ஒப்பர் - நிலத்தின்
 கண்ணராயினும், அவியுணவினயுடைய தேவரோ டொப்பர், எ - று.

செவியுணவு - செவியானுண்ணும் உணவு. அல்வழிக்கண் வந்த இன்
 சாரியையது னகரம் வலிந்து நின்றது. அவியாகிய வுணவு தேவர்க்கு வேள்வித்
 தீயிற் கொடுப்பன. அறிவான் நிறைந்தமையான் ஆன்ற ரொன்றும், துன்ப மறி
 யாமையாற் தேவரோ டொப்ப ரொன்றுக் கூறினார். இதனால் அதனை யுடையா
 ரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செவி உணவின் - செவியுணவாகிய, கேள்வி-
 கேள்வியை, உடையார் - உடையவர், நிலத்து - பூமியிலிருக்கினும்,
 அவி உணவின் - அவியாகிய வுணவினையுடைய, ஆன்றரோடு -
 தேவரோடு, ஒப்பர் - ஒப்பாவார்.

சகசு. கற்றில னாயினுங் கேட்க வஃதொருவற்
 கொற்கத்தி னூற்றார் துணை.

(பரி - ரை) கற்றிலன் ஆயினும் கேட்க - உறுதி நூல்களைத் தான் கற்றில
 னாயினும் அவற்றின் பொருள்களைக் கற்றறிந்தார் சொல்லக் கேட்க; அஃது
 ஒருவற்கு ஒற்கத்தின் ஊன்று ஆம் துணை - அக் கேள்வி ஒருவனுக்குத் தளர்ச்சி
 வந்துழிப் பற்றுக்கோடாந் துணையாகலான், எ - று.

உம்மை கற்கவேண்டுமென்பதுபட நின்றது. தளர்ச்சி - வறுமையான்
 ஆதல் அறிவின்மையான் ஆதல் இடுக்கட் பட்டுழி மனந் தளர்தல். அதனை
 கேள்வியின் ஆய அறிவு நீக்குமாகலின், ஊற்றாந்துணை யென்றார். ஊன்றென்
 னும் ஆகுபெயரின் னகரம் திரிந்து நின்றது.

(தே - ப - ரை)—கற்றிலன் ஆயினும் - (உறுதி நூல்களைத்
 தான்) கல்லானாயினும், கேட்க - (அவைகளின் பொருள்களைக் கற்
 றார் சொல்லக்) கேட்கக்கடவன்; அஃது - அக் கேள்வியானது, ஒரு
 வற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒற்கத்தின் - தளர்ச்சி வந்த விடத்து,
 ஊன்று ஆம் துணை - பற்றுக்கோடாந் துணையாம், (ஆதலால்).

சகரு. இழுக்க லுடையுழி யூற்றுக்கோ லற்றே
 யொழுக்க முடையார்வாய்ச் சொல்.

(பரி - ரை) இழுக்கல் உடை உழி ஊற்றுக்கோல் அற்று - வழக்குதலை
 யுடைய சேற்று நிலத்து இயங்குவார்க்கு ஊன்றுகோல் போலுதவும், ஒழுக்கம்

உடையார் வாய்ச்சொல் - காவற் சாகாடு உகைப்பார்க்கு ஒழுக்கமுடையார் வாயிற் சொற்கள், எ - து.

அவாய் நிலையான் வந்த உவமையடையாற் பொருளடை வருவிக்கப்பட்டது. ஊற்றுகிய கோல்போ லுதவுதல் - தளர்ந்துழி அதனை நீக்குதல். கல்வியுடையாரேனும் ஒழுக்கமில்லாதார் அறிவிலராகலின், அவர் வாய்ச்சொற் கேட்கப்படா தென்பது தோன்ற ஒழுக்கமுடையார் வாய்ச்சொல் என்றார். வாயென்பது தீச்சொ லறியாமையாகிய சிறப்புணர் நின்றது. அவற்றைக் கேட்க வென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—ஒழுக்கம் உடையார் - (அரசனுக்கு) நன்னடக்கை யுடையவரது, வாய்ச் சொல் - வாயிற் பிறக்குஞ் சொல், இழுக்கல் உடையுழி - வழக்குதலையுடைய சேற்று நிலத்தில், ஊன்றுகோல் அற்றே - ஊன்று கோலேபோ லுதவும். ரு

சகசு. எனைத்தானு நல்லவை கேட்க வனைத்தானு
மான்ற பெருமை தரும்.

(பரி - ரை) எனைத்தானும் நல்லவை கேட்க - ஒருவன் சிறிதாயினும் உறுதிப்பொருள்களைக் கேட்க; அனைத்தானும் ஆன்ற பெருமை தரும். அக் கேள்வி அத்துணையாயினும் நிறைந்த பெருமையைத் தரும் ஆகலான், எ - து.

எனைத்து அனைத்து என்பன கேட்கும் பொருண்மேலுங் காலத்தின் மேலும் நின்றன. அக் கேள்வி மறைத்துளிப்போல வந்தீண்டி எல்லா அறிவுகளை யும் உளவாக்கலின், சிறிதென்று இகழற்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நல்லவை - (ஒருவன்) உறுதிப் பொருள்களில், எனைத்து ஆனும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும், கேட்க - கேட்கக் கடவன்; (அக் கேள்வியானது) அனைத்து ஆனும் - அவ்வளவினாலும்; ஆன்றபெருமை - நிறைந்த பெருமையை, தரும் - கொடுக்கும் (ஆதலால்). சு

சகஎ. பிழைத்துணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லா ரிழைத்துணர்ந்
தீண்டிய கேள்வி யவர்.

(பரி - ரை) பிழைத்து உணர்ந்தும் பேதைமை சொல்லார் - பிறழ வுணர்ந்தவழியும், தமக்குப் பேதைமை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொல்லார், இழைத்து உணர்ந்து ஈண்டிய கேள்வியவர் - பொருள்களைத் தாரும் நுண்ணிதாக ஆராய்ந்தறிந்து அதன்மேலும் ஈண்டிய கேள்வியினை யுடையார், எ - து.

பிழைப்பவென்பது திரிந்து நின்றது. பேதைமை-ஆகுபெயர். ஈண்டுதல் - பலவாற்றான் வந்து நிறைதல். பொருள்களின் மெய்மையைத் தாரும் அறிந்து அறிந்தாரோடு ஒப்பிப்பதஞ் செய்தார் தாமதஞ் செய்தான் மயங்கின ராயி

னும், அவ்வாறல்லது சொல்லா ரென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானுங் கேட்டார்க்கு வரு நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இழைத்து உணர்ந்து - (பொருள்களை) துட்பமாக ஆராய்ந்தறிந்து, ஈண்டிய - (அதன்மேலும்) நிறைந்த, கேள்வியவர் - கேள்வியையுடையவர், பிழைத்து உணர்ந்தும் - பிழைபட அறிந்தவிடத்தும், பேதைமை - (தமக்கு) அறியாமையைத் தருஞ் சொற்களை, சொல்லார் - சொல்லமாட்டார். எ

சுகஅ. கேட்பினுங் கேளாத் தகையவே கேள்வியாற்
ரோட்கப் படாத செவி.

(பரி - ரை) கேட்பினும் கேளாத் தகையவே - தம் புலமைய ஓசை மாத்திரத்தைக் கேட்குமாயினுஞ் செவியார் தன்மையவேயாம், கேள்வியால் தோட்கப்படாத செவி - கேள்வியால் துளைக்கப்படாத செவிகள், எ - று.

ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது. ஓசைமாத்திரத்தான் உறுதி யெய்தாமையின் கேளாத் தகைய வென்றும், மனத்தின்கண் நூற்பொருள் நுழைதற்கு வழியாக்கலிற் கேள்வியைக் கருவியாக்கியும் கூறினார். பழையதுளை துளை அன்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கேள்வியால் - கேள்விகளால், தோட்கப்படாத - தொளைக்கப்படாத, செவி - காதுகள், கேட்பினும் - (தமக்குரிய ஓசையைக்) கேட்குமாயினும், கேளாத் தகையவே - செவிடாந் தன்மையினவேயாம். அ

சுகக. நுணங்கிய கேள்விய ரல்லார் வணங்கிய
வாயின ராத லரிது.

(பரி - ரை) நுணங்கிய கேள்வியர் அல்லார் - நுண்ணிதாகிய கேள்வியுடையர் அல்லாதார், வணங்கிய வாயினர் ஆதல் அரிது - பணிந்த மொழியினை யுடையராதல் கூடாது, எ - று.

கேட்கப்படுகின்ற பொருளினது நுண்மை கேள்விமே லேற்றப்பட்டது. வாய் - ஆகுபெயர். பணிந்தமொழி - பணிவைப் புலப்படுத்திய மொழி. கேளாதார் உணர்வின்மையால் தம்மை வியந்து கூறுவ ரென்பதாம், அல்லாலென்பது உம் பாடம்.

(தே - ப - ரை)—நுணங்கிய - நுட்பமாகிய, கேள்வியர் அல்லார் - கேள்வியை யுடையவரல்லாதவர், வணங்கிய - வணக்கத்தைக் காட்டுகிற, வாயினர் ஆதல் - சொல்லையுடையவ ராகுதல், அரிது - கூடாது. கூ

சஉ௦. செவியிற் சுவைபுணரா வாயுணர்வின் மாக்க
ளவியினும் வாழினு மென்.

(பரி - ரை) செவியின் சுவை உணரா வாய் உணர்வின் மாக்கள் - செவியான் நுகரப்படுஞ் சுவைகளை யுணராத வாயுணர்வினையுடைய மாந்தர், அவியினும் வாழினும் என் - சாவினும் வாழினும் உலகிற்கு வருவதென்ன? எ - று.

செவியான் நுகரப்படுஞ் சுவைகளாவன - சொற்சுவையும், பொருட்சுவையும்; அவற்றுள் சொற்சுவை: குணம், அலங்காரம் என இருவகைத்து. பொருட்சுவை: காமம், நகை, கருணை, வீரம், உருத்திரம், அச்சம், இழிப்பு, வியப்பு, சாந்தம் என ஒன்பது வகைத்து. அவையெல்லாம் ஈண் கொப்பிற் பெருகும். வாயுணர்வென்பது இடைப் பதங்கள் தொக்குவன்ற மூன்றும் வேற்றுமைத்தொகை: அது வாயான் நுகரப்படுஞ் சுவைகளை யுணரும் உணர்வென விரியும். அவை: கைப்பு, காழ்ப்பு, புளிப்பு, உவர்ப்பு, துவர்ப்பு, தித்திப்பு என ஆறும். செத்தால் இழப்பதும் வாழ்ந்தாற் பெறுவதும் இன்மையின், இரண்டும் ஒக்கு மென்பதாம். வாயுணவி னென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானுங்கேளாதவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செவியின் சுவை - காதுகளால் அறியப்படுஞ் சுவைகளை, உணரா - அறியாத, வாய் உணர்வின் - வாயால் உண்ப்பட்ட பொருளின் சுவையை அறியும் அறிவினையுடைய, மாக்கள் - மனிதர், அவியினும் - இறந்தாலும், வாழினும் - வாழ்ந்தாலும், என் - (உலகத்துக்கு வருவது) யாது? ௧௦

சாந-ம் அதிகாரம்—அறிவுடைமை

அஃதாவது, கல்வி கேள்விகளின் ஆய அறிவோடு உண்மை அறிவுடைய ஒதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஉ௧. அறிவற்றங் காக்கும் கருவி செறுவார்க்கு
முள்ளழிக்க லாகா வரண்.

(பரி - ரை) அறிவு அற்றம் காக்கும் கருவி - அரசர்க்கு அறிவென்பது இறுதி வாராமற் காக்கும் கருவியாம்; செறுவார்க்கு அழிக்கல் ஆகா உள் அரண் - அதுவேயுமன்றிப் பகைவர்க்கு அழிக்கலாகாத உள்ளானுமாம், எ - று.

காத்தல் - முன்னறிந்து பரிகரித்தல். உள்ளரண் - உள்ளாய அரண்; உள் புக்கு அழிக்கலாகா அரணென்றமாம். இதனால் அறிவினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறிவு - (அரசர்க்கு) அறிவென்பது, அற்றம் - முடிவு வாராமல், காக்கும் - பாதுகாக்கும், கருவி - படைபாம்; (அதுவல்லாமல்) செறுவார்க்கும் - பகைவார்க்கும், அழிக்கல்

ஆகா - அழிக்கக்கூடாத, உள் - உள்ளாகிய, அரண் - காவலிடமு
மாம், க

சஉஉ. சென்ற விடத்தாற் செலவிடா தீதொரீஇ
நன்றின்பா லுய்ப்ப தறிவு.

(பரி - ரை) சென்ற இடத்தால் செல விடா - மனத்தை அது சென்ற
புலத்தின்கட் செல்ல விடாது, தீது ஓரீஇ நன்றின்பால் உய்ப்பது அறிவு -
அப் புலத்தின் நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து தீயதனில் நீக்கி நல்லதன்கட்
செலுத்துவது அறிவு, எ - று.

வினைக்கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. ஓசை, ஊறு, ஒளி,
சுவை, நாற்றம் எனப் புலம் ஐந்தாயினும், ஒருகாலத்து ஒன்றின்கண் அல்லது
செல்லாமையின், இடத்தா லென்றார். விடாதென்பது கடைக்குறைந்து நின்
றது. 'குதிரையை நிலமறிந்து செலுத்தும் வாதுவன்போல' வேறுக்கி மனத்
தைப் புலமறிந்து செலுத்துவது அறிவென்றார். அஃது உயிர்க்குணமாகலின்.

(தே - ப - ரை)—சென்ற இடத்தால் - (மனத்தை அது) போன
விஷயத்தில், செல விடாது - போகவிடாமல், (அவ் விஷயங்களின்
நன்மை தீமைகளை ஆராய்ந்து), தீது - தீயதிலிருந்து, ஓரீஇ - நீக்கி,
நன்றின்பால் - நல்லதனிடத்து, உய்ப்பது - போகவிடுவது, அறிவு -
அறிவாம். உ

சஉஈ. எப்பொருள் யார்யார்வாய்க் கேட்பினு மப்பொருண்
மெய்ப்பொருள் காண்ப தறிவு.

(பரி - ரை) எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினும் - யாதொரு
பொருளை யாவர் யாவர் சொல்லக் கேட்பினும், அப் பொருள் மெய்ப்பொருள்
காண்பது அறிவு - அப் பொருளின் மெய்யாய பயனைக் காண வல்லது
அறிவு, எ - று.

குணங்கண் மூன்றும் மாறி மாறி வருதல் யாவார்க்கும் உண்மையின், உயர்ந்த
பொருள் இழிந்தார் வாயினும், இழிந்த பொருள் உயர்ந்தார் வாயினும், உறுதிப்
பொருள் பகைவர் வாயினும், கெடுபொருள் நட்பார் வாயினும் ஒரோவழிக்
கேட்கப்படுதலான் எப்பொருள் யார் யார் வாய்க் கேட்பினு மென்றார். அடுக்குப்
பன்மை பற்றி வந்தது. வாயென்பது அவர் அப் பொருளின்கட் பயிலாமை
புணர நின்றது. மெய்யாதல் - நிலைபெறுதல். சொல்வாரது இயல்பு நோக்
காது அப் பொருளின் பயனோக்கிக் கொள்ளுதல் ஒழிதல் செய்வ தறிவென்
பதாம்.

(தே - ப - ரை)—எப்பொருள் - யாதொரு பொருளை, யார் யார்
வாய்க்-எவரெவர் வாயில், கேட்பினும் - கேட்டாலும், அப்பொருள் -

அப் பொருளினது, மெய்ப்பொருள் - மெய்யாகியபயனை, காண்பது - காண வல்லது, அறிவு - அறிவாம்.

ந

சஉச. எண்பொருள வாகச் செலச்சொல்லித் தான்பிறர்வாய் நுண்பொருள் காண்ப தறிவு.

(பரி - ரை) தான் எண்பொருளவாகச் செலச் சொல்லி - தான் சொல்லுஞ் சொற்களை அரிய பொருளவாயினும் கேட்பார்க்கு எளியபொருளவாமாறு மனங் கொளச் சொல்லி, பிறர் வாய் நுண்பொருள் காண்பது அறிவு - பிறர் வாய்க் கேட்குஞ் சொற்களின் நுண்ணிய பொருள் காண அரிதாயினும் அதனைக் காணவல்லது அறிவு, எ - று.

உடையவன் தொழில் அறிவின்மே லேற்றப்பட்டது. சொல்லுவன வழுவின்றி இனிது விளங்கச் சொல்லுக வென்பார் சொன்மேல் வைத்தும், கேட்பன வழுவினும் இனிது விளங்காவாயினும் பயனைக்கொண்டொழிக வென்பார் பொருண்மேல் வைத்துங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—எண்பொருள் ஆக - (கேட்பவர்க்கு) எளிய பொருளினவாக, செல-மனங் கொள்ள, சொல்லி—, நுண்பொருள் - (காணுதற்கரிய) நுட்பமாகிய பொருளையும், காண்பது - காண வல்லது, அறிவு - அறிவாம்.

ச

சஉரு. உலகத் தழீஇய தொட்ப மலர்தலுங் கூம்பலு மில்ல தறிவு.

(பரி - ரை) உலகம் தழீஇயது ஒட்பம் - உலகத்தை நட்பாக்குவது ஒரு வனுக்கு ஒட்பமாம்; மலர்தலும் கூம்பலும் இல்லது அறிவு - அந் நட்பின்கண் முன் மலர்தலும் பின் கூம்புதலு மின்றி ஒருநிலையனாவது அறிவாம், எ - று.

தழீஇயது இல்லது என்பன அவ்வத் தொழின்மே னின்றன. உலகமென்பது ஈண்டு உயர்ந்தோரை. அவரோடு * கயப்பூப்போல வேறுபடாது கோட்டுப்பூப்போல ஒரு நிலையே நட்பாயினான் எல்லா இன்பமும் எய்துமாகலின், அதனை அறிவென்றார். காரியங்கள் காரணங்களாக உபசரிக்கப்பட்டன. இதனைச் செல்வத்தின் மலர்தலும் நல்குரவிற் கூம்பலு மில்லதென்று உரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—உலகம்-(ஒருவனுக்கு) உயர்ந்தோரை, தழீஇயது - நட்பாக்குவது, ஒட்பம் - அறிவுடைமையாம்; மலர்தலும் -

* “கோட்டுப்பூப் போல மலர்ந்துபிற் கூம்பாது, வேட்டதே வேட்டதா நட்பாட்சி - தோட்ட, கயப்பூப்போன் முன்மலர்ந்து பிற்கூம்பு வாரை, நயப் பாரு நட்பாரு மில்.” நாஸ்தியார்: நட்பாராய்தல்-டு.

(முன்னே) விரிதலும், கூம்பலும் - (பின்னே) குவிதலும், இல்லது - (அந்நட்பினிடத்தே) இல்லாதது. அறிவு - அறிவாம். ௫

சஉகூ. எவ்வ துறைவ துலக முலகத்தோ
டவ்வ துறைவ தறிவு.

(பரி - ரை) உலகம் எவ்வது உறைவது - உலகம் யாதொருவாற்றான் ஒரு குவதாயிற்று, உலகத்தோடு அவ்வது உறைவது அறிவு - அவ் வுலகத்தோடு மேவித் தானும் அவ்வாற்றா நொழுருவது அரசனுக்கறிவு, எ -று.

உலகத்தையெல்லாம் யான் கியமித்தலான் என்னை கியமிப்பாரில்லையெ னக்கருதித் தானினைத்தவாரே ஒழுக்கற் பாவமும் பழியுமாம் ஆகலான், அவ்வா நொழுருதல் அறிவன் மென விலக்கியவாறாயிற்று. இவை ஐந்து பாட்டானும் அதனது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகமானது, எவ்வது - எவ்விதத்தினால், உறைவது - நடப்பதாயிருக்கின்றது, உலகத்தோடு - அவ் வுலகத் துடன் பொருந்தி, அவ்வது - அவ்விதத்தால், உறைவது - (தானும்) நடப்பது, அறிவு - (அரசனுக்கு) அறிவாம். ௬

சஉஎ. அறிவுடையா ராவ தறிவா ரறிவிலா
ரஃதறி கல்லா தவர்.

(பரி - ரை) அறிவுடையார் ஆவது அறிவார் - அறிவுடையராவார் வாந் கடவதனை முன் அறியவல்லார்; அறிவு இலார் அஃது அறி கல்லாதவர் - அறி விலராவார் அதனை முன் அறியமாட்டாதார், எ -று.

முன்னறிதல் - முன்னே யெண்ணி யறிதல். அஃது அறிகல்லாமையா வது - வந்தா லறிதல். இனி, ஆவதறிவா ரென்பதற்குத் தமக்கு நன்மையறிவா ரென் னுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—ஆவது - வாக்கடவதை, அறிவார் - (முன் னே) அறியவல்லவர், அறிவுடையார் - அறிவையுடையவராவார்; அஃது - அவ் வாக்கடவதை, அறி கல்லாதவர் - (முன்னே) அறிய மாட்டாதவர், அறிவிலார் - அறிவில்லாதவ ராவார். ௭

சஉஅ. அஞ்சுவ தஞ்சாமை பேதைமை யஞ்சுவ
தஞ்ச லறிவார் தொழில்.

(பரி - ரை) அஞ்சுவது அஞ்சாமை பேதைமை - அஞ்சப்படுவதனை அஞ் சாமை பேதைமையாம்; அஞ்சுவது அஞ்சல் அறிவார் தொழில் - அவ் அஞ்சப் படுவதனை அஞ்சதல் அறிவார் தொழிலாம், எ -று.

பாவமும் பழியுங் கேடும் முதலாக அஞ்சப்படுவன பலவாயினும், சாதி பற்றி அஞ்சுவ தென்றார். அஞ்சாமை - எண்ணுது செய்து நின்றல். அஞ்ச தல் - எண்ணித் தவிர்தல். அது காரிய மன்றென்று இகழப்படாதென்பார் அறிவார் தொழி லென்றார். அஞ்சாமை இறைமாட்சியாகச் சொல்லப்பட்ட மையின், ஈண்டு அஞ்சவேண்டுமிடங் கூறியவாறு. இவை யிரண்டு பாட்டா னும் அதனையுடையாறு இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அஞ்சுவது-அஞ்சத்தருவதற்கு, அஞ்சாமை- அஞ்சாதிருத்தல், பேதைமை - அறிவின்மையாம்; அஞ்சுவது - அஞ்சத்தருவதற்கு, அஞ்சல் - பயப்படுதல், அறிவார் தொழில் - அறிவுடையார் தொழிலாம்.

சஉக. எதிரதாக் காக்கு மறிவினார்க் கில்லை
யதிர வருவதோர் நோய்.

(பரி - ரை) எதிரது ஆக காக்கும் அறிவினார்க்கு - வாக்கடவதாகிய அதனை முன்னறிந்து காக்கவல்ல அறிவினையுடையார்க்கு, அதிர வருவது ஓர் நோய் இல்லை - அவர் நடுங்க வருவதொரு துன்பமு மில்லை, எ - று.

நோயென வருகின்றமையின், வானா எதிரதா என்றார். இதனாற் காக்க லாங் காலம் உணர்த்தப்பட்டது. காத்தல் - அதன் காரணத்தை விலக்குதல், அவர்க்குத் துன்ப மின்மை இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எதிரது ஆக - (பின் வாக்கடவதை) முன்ன தாக அறிந்து, காக்கும் - காக்க வல்ல, அறிவினார்க்கு - அறிவுடை யார்க்கு, அதிர - (அவர்) நடுங்கும்படி, வருவது ஓர் நோய் - வருவ தாகிய ஒரு துன்பமும், இல்லை - இலது.

சாந௦. அறிவுடையா ரெல்லா முடையா ரறிவிலா
ரென்னுடைய ரேனு மிலர்.

(பரி - ரை) அறிவு உடையார் எல்லாம் உடையார் - அறிவுடையார் பிறி தொன்று மிலராயினும் எல்லா முடையாராவர்; அறிவு இலார் என் உடையார் ஏனும் இலர் - அறிவிலாதார் எல்லா முடையாராயினும் ஒன்று மிலராவர், எ - று.

செல்வங்களெல்லாம் அறிவாற் படைக்கவுங் காக்கவும் படுதலின் அஃது உடையாரை எல்லா முடைய ரென்றும், அவையெல்லாம் முன்னே யமைந்து கிடப்பினும் அழியாமற் காத்தற்குந் தெய்வத்தான் அழிந்துழிப் படைத்தற்குங் கருவியுடையர் அன்மையின் அஃதில்லாதாரை என்னுடையரேனுமில் ரென் றுங் கூறினார். என்னு மென்புழி உம்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனா ன் அவரது உடைமையும் ஏனையாறு இன்மையும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—அறிவு உடையார் - அறிவுடையவர், எல்லாம் உடையார் - (வேறென்றும் இல்லாதவரா யிருந்தாலும்) எல்லா முடையவ ராவார்; அறிவு இலார் - அறிவில்லாதவர், என் உடையர் ஏனும் - எல்லா முடையவரா யிருந்தாலும், இலர் - (ஒன்றும்) இல் லாதவ ராவார்.

கௌ

சச-ம் அதிகாரம்—குற்றங் கடிதல்

அஃதாவது, காமம், வெகுளி, கடுமப்பற்றுள்ளம், மானம், உவகை, மத மெனப்பட்ட குற்றங்கள் ஆறையும் அரசன் தன்கண் கிகழாமற் கடிதல். இவற்றை வடநூலார் பகைவர்க்கம் எனப். இவைகுற்றமென் றறிதலும் கடித லும் அறிவுடையார்க்கல்லது கூடாமையின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சநக. செருக்குஞ் சினமுஞ் சிறுமையு மில்லார் பெருக்கம் பெருமித நீர்த்து.

(பரி - ரை) செருக்கும் சினமும் சிறுமையும் இல்லார் பெருக்கம் - மதமும் வெகுளியுங் காமமுமாகிய குற்றங்க ளில்லாத அரசரது செல்வம், பெருமித நீர்த்து - மேம்பாட்டு நீர்மையினையுடைத்து, எ - று.

மதம் - செல்வக்களிப்பு. சிறியோர் செயலாகலின், அளவிறந்த காமஞ்சிறு மை யெனப்பட்டது. இவை நீதியல்லன செய்வித்தலான், இவற்றைக் - கடிந் தார் செல்வம் நல்வழிப்பாடும் நிலைபேறு முடைமையின், மதிப்புடைத் தென்ப தாம். மிகுதிபற்றி இவை முற் கூறப்பட்டன.

(தே ப - ரை)—செருக்கும்-மதமும், சினமும் = குரோதமும், சிறுமையும் - காமமும் ஆகிய (குற்றங்களை), இல்லார் - இல்லாத அரசரது, பெருக்கம் - செல்வமானது, பெருமித நீர்த்து - மேம் பாட்டுக் குணத்தை யுடையதாம்.

க

சநஉ. இவறலு மாண்பிறந்த மானமு மாணு வவகையு மேத மிறைக்கு.

(பரி - ரை) இவறலும் - வேண்டும்வழிப் பொருள் கொடாமையும், மாண்பு இறந்த மானமும் - நன்மையின்கிய மானமும், மாணு உவகையும் - அளவிறந்த வவகையும், இறைக்கு ஏதம் - அரசனுக்குக் குற்றம், எ - று.

மாட்சியான மானத்தி னீக்குதற்கு மாண்பிறந்தமான மென்றார்: அஃதா வது, * “அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்னோர் தந்தைதாயென் றிவ”ரை வணங்காமையும், முடிக்கப்படாதாயினும் கருதியது முடித்தே விடுத லும் முதலாயின. அளவிறந்த வவகையாவது - கழி சண்ணேட்டம். பிறருஞ்

* புறப்பொருள்வெண்பாமாலை; பாடாண்படலம்-நா.

† சின்னேகாமம் கழிகண்ணோட்ட மென்றிவற்றை யறந்தெரிதிகிரிக்கு வழி யடையாகும் தீதென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் குற்றங்களாவன இவை யென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இவறலும் - உலோபகுணமும், மாண்பு இறந்த மானமும் - நன்மையில் நீங்கிய மானமும், மாணு உவகையும் - அளவிறந்தமகிழ்ச்சியும், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஏதம் - குற்றங்களாம்.

உ

சாநக. தினைத்துணையாக் குற்றம் வரினும் பனைத்துணையாக் கொள்வர் பழிநாணு வார்.

(பரி - ரை) பழி நாணுவார் - பழியை யஞ்சுவார், தினைத்துணையாக் குற்றம் வரினும் பனைத்துணை ஆக கொள்வர் - தங்கண்திணையளவாக் குற்றம் வந்த தாயினும் அதனை அவ்வளவாகவன்றிப் பனியினளவாகக் கொள்வர், எ - று.

குற்றம் - சாதிப்பெயர். தமக்கேலாமையிற் சிறிதென்று பொறார் பெரிதாகக் கொண்டு வருந்திப் பின்னும் அது வாராமற் காப்ப ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பழி நாணுவார் - பழிக்கு அஞ்சுவார், தினைத்துணை ஆம் குற்றம் - திணையளவாகிய சிறிய குற்றமானது, வரினும்-(தம்மிடத்து) வந்த தாயினும், பனைத்துணை ஆக - (அதனை அவ்வளவாக நினையாமல்) பனியினளவு பெரிதாக, கொள்வர் - எண்ணுவார்.

ந

சாநச. குற்றமே காக்க பொருளாகக் குற்றமே யற்றந் தருஉம் பகை.

(பரி - ரை) அற்றம் தருஉம் பகை குற்றமே - தனக்கு இறுதி பயக்கும் பகை குற்றமே; குற்றமே பொருளாகக் காக்க - ஆதலான், அக் குற்றம் தன்கண் வாராமையே பயனாகக் கொண்டு காக்கவேண்டும், எ - று.

இவைபற்றியல்லது பகைவர் அற்றந் தாராமையின் இவையேபகையாவன வென்னும் வடநூலார் மதம் பற்றிக் குற்றமே யற்றந்தருஉம் பகை யென்றும், இவற்றது இன்மையே குணங்களது உண்மையாகக்கொண் டென்பார் பொருளாகவென்றுக் கூறினர். குற்றமே காக்கவென்பது “அரும் பணிபுற நீமை காக்க” என்பதுபோல நின்றது.

(தே - ப - ரை)—அற்றம் - முடிவை, தரும் பகை-(தனக்குத்) தரும் பகை, குற்றமே-; (ஆதலால்) குற்றமே - அக் குற்றம் (தன்

† பதிறுப்பத்து - உஉ.

னிடத்து வாராமையையே), பொருள் ஆக - பயனாகக் கொண்டு, காக்க - காக்கவேண்டும். ச

சுநடு. வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை யெரிமுன்னர் வைத்தாறு போலக் கெடும்.

(பரி - ரை) வருமுன்னர்க் காவாதான் வாழ்க்கை - குற்றம் வாக்கடவதா கின்ற முற்காலத்திலே அதனைக் காவாத அரசன் வாழ்க்கை, எரிமுன்னர்வைத் துறுபோலக் கெடும் - அது வந்தால் எரிமுகத்து நின்ற வைக்குவைபோல அழி ந்துவிடும், எ - று.

குற்றமென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்னரென்றத னீற்றது பகு திப்பொருள் விசுதி. வருமென்னும் பெயரெச்சம் முன்னரென்னுங் காலப் பெயர் கொண்டது; அதனாக்காலங் காலம் பெறப்பட்டது. குற்றஞ் சிறி தாயினும் அதனாற் பெரிய செல்வம் அழிந்தேவிடு மென்பது உவமையாற் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—வரும் முன்னர் - (குற்றம்) வரும் முன்னே தானே, காவாதான் - (அதனை வாராமல்) காவாத அரசனது, வாழ் க்கை - வாழ்வானது, (அது வந்தால்) எரி முன்னர் - தீமுன் நின்ற, வைத்தாறு போல - வைக்கோலின் கூட்டம்போல, கெடும் - அழி ந்துபோம். ரு

சுநகூ. தன்குற்ற நீக்கிப் பிறர்குற்றம் காண்கிற்பி

னென்குற்ற மாகு மிறைக்கு.

(பரி - ரை) தன் குற்றம் நீக்கிப் பிறர் குற்றம் காண்கிற்பின் - முன்னர்த் தன் குற்றத்தைக் கண்டு கடிந்து பின்னர்ப் பிறர் குற்றம் காண வல்லனாயின், இறைக்கு ஆகும் குற்றம் என் - அரசனுக்கு ஆக்கடவகுற்றம் யாது? எ - று.

அரசனுக்குத் தன் குற்றம் கடிப்பாவழியே பிறர் குற்றம் கடிதல் குற்ற மாவது, கடிந்தவழி முறைசெய்தலா மென்பார், என்குற்ற மாகு மென்றார்; எனவே, தன்குற்றம் கடிந்தவனை முறைசெய்தற் குரியவ னென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் அவற்றது கடிதற்பாடு பொதுவகையாற் கூறப்பட்ட து. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—தன் குற்றம் - தனது குற்றத்தை, நீக்கி - (முன்னேகண்டு) பரிகரித்து, பிறர் குற்றம்-(பின்பு) பிறரது குற்றத் தை, காண்கிற்பின் - ஆராய வல்லனாயின், இறைக்கு - அரசனுக்கு, ஆகும் குற்றம் - ஆக்கடவதாகிய குற்றம், என் - யாது? கூ

சுநஎ. செயற்பால செய்பா திவறியான் செல்வ

முயற்பால தன்றிக் கெடும்,

(பரி - னை) செயல்பால செய்யாது இவறியான் செல்வம் - பொருளாற் றனக்குச் செய்துகொள்ளப்படுமவற்றைச் செய்துகொள்ளாது அதன்கட் பற் றுள்ளஞ் செய்தானது செல்வம், உயல்பாலது அன்றிக் கெடும் - பின் உளதாம் பான்மைத்தன்றி வறிதே கெடும், எ - று.

செயற்பாலவாவன - அறம் பொரு ளின்பக்கள். பொருளாற் பொருள் செய்தலாவது - பெருக்குதல்; * அது “பொன்னி னாகும் பொருபடை யப் படை, தன்னி னாகுந் தாணி தாணியிற், பின்னை யாகும் பொரும்பொரு ளப் பொரு, மென்னுங் காலேத் துன்னுதன வில்லையே.” என்பதனா னறிக. அறஞ் செய்யாமையானும் பொருள் பெருக்காமையானும் உயற்பாலதன்றி யென்றும், இன்பப்பயன் கொள்ளாமையிற் கெடுமென்றுங் கூறினார். உயற்பாலதின்றி யென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—செயல்பால - (பொருளிணுவே தனக்குச்) செய்துகொள்ள வேண்டியவற்றை, செய்யாது - செய்துகொள்ளா மல், இவறியான் - (அதனிடத்து) உலோபஞ் செய்தவனது, செல் வம் - செல்வமானது, உயல்பாலது அன்றி - பின்புள்ளதாகும் பகுப் பினதன்றி, கெடும் - (வினை) கெடும். எ

சநஅ. பற்றுள்ள மென்னு மிவறன்மை யெற்றுள்ளு
மெண்ணப் படுவதொன் றன்று.

(பரி - னை) பற்று உள்ளம் என்னும் இவறன்மை - பொருளை விடத்தகு மிடத்த விடாது பற்றுதலைச் செய்யு முள்ளமாகிய உலோபத்தினது தன்மை, எற்றுள்ளும் எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று - குற்றத்தன்மைக ளெல்லாவற் றுள்ளும் வைத்தெண்ணப்படுவ தொன்றன்று, மிக்கது, எ - று.

இவறலது தன்மையாவது - குணங்களுெல்லாம் ஒருக்குளவாயினும் அவற் றைக் கீழ்ப்படுத்தத் தான் மேற்பட வல்ல வியல்பு. ஒழிந்தன அதுமாட்டாமை யின், எற்றுள்ளு மெண்ணப்படுவ தொன்றன் மென்றார். எவற்றுள்ளு மென் பது இடைக்குறைந்து கின்றது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் உலோபத்தின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பற்று உள்ளம் என்னும் - (பொருளை விட வேண்டியவிடத்து விடாது) பற்றுகின்ற வுள்ளமாகிய, இவறன்மை - உலோபத்தினது குணமானது, எற்றுள்ளும் - எல்லாக் குற்றங்க ளுள்ளும், எண்ணப்படுவது ஒன்று அன்று - (வைத்து) எண்ணப் படுவதொரு குற்ற மன்று (மிகப் பெரியது). அ

சநகூ. வியவற்க வெஞ்ஞான்றுக் தன்னை நயவற்க
நன்றி பயவா வினை.

* சீவகசிந்தாமணி: விமலையாரிலம்பகம்-௩௩.

உகஅ சடு-ம் அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

(பரி - ரை) எஞ்ஞான்றும் தன்னை வியவற்க - தான் இறப்ப வுயர்ந்த ஞான்றும் மதத்தாற் றன்னை நன்குமதியா தொழிக; நன்றி பயவா வினை நய வற்க - தனக்கு நன்மை பயவா வினைகளை மானத்தால் விரும்பா தொழிக,எ-று.

தன்னை வியந்துழி இடமுங் காலமும் வலியும் அறியப்படாமையானும், அறனும் பொருளும் இகழப்படுதலானும், எஞ்ஞான்றும் வியவற்க என்றும், கரு தியது முடித்தே விடுவென்று அறம் பொரு ளின்பங்கள் பயவா வினைகளை நயப்பின் அவற்றாற் பாவமும் பழியுங் கேடும் வருமாகலின், அவற்றை நயவற்க வென்றுங் கூறினார். இதனால் மத மானங்களின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்திலும், (தான் மிக வும் உயர்ந்தகாலத்திலு மென்றபடி), தன்னை வியவற்க - (மதத்தி னாலே) தன்னை நன்கு மதியா திருக்கக்கடவன்; நன்றி - நன்மையை, பயவா - (தனக்குத்) தராத, வினை - தொழில்களை, நயவற்க - (மானத்தால்) விரும்பா திருக்கக்கடவன். கூ

சச௦. காதல காத லறியாமை யுய்க்கிற்பி

னேதில வேதிலார் னூல்.

(பரி - ரை) காதல காதல் அறியாமை உய்க்கிற்பின் - தான் காதலித்த பொருள்களை அவர் அக்காத லறியாமல் அனுபவிக்க வல்லவனாயின், ஏதிலார் னூல் ஏதில - பகைவர் தன்னை வஞ்சித்தற்கெண்ணும் எண்ணம் பழுதாம்,எ-று.

அறிந்தவழி அவை வாயிலாகப் புருந்து வஞ்சிப்பராகலின், அறியாமலுய்த் தால் வாயிலின்மையின் வஞ்சிக்கப்படா னென்பதாம். காமம், வெகுளி, உவகை யென்பன முற்றக் கடியுங் குற்றம் அன்மையின், இதனால் பெரும்பான்மைத் தாகிய காம நுகருமாறு கூறி, ஏனைச் சிறுபான்மை அவற்றிற்குப் பொதுவகை விலக்கினையே கொண்டொழிந்தார்.

(தே - ப - ரை)—காதல - (தான்) விரும்பிய பொருள்களை, காதல் - அவ் விருப்பத்தை, அறியாமை - (அவர்) அறியாதபடி, உய்க்கிற்பின் - அனுபவிக்க வல்லவனாயின், ஏதிலார் - பகைவர், னூல் - (தன்னை வஞ்சித்தற்கு எண்ணும்) எண்ணமானது, ஏதில - பழுதாம். க௦

சடு-ம் அதிகாரம்—பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

அஃதாவது, மூவிரகுற்றமும் முறைமையிற் கடிதலிற் காவற்சாகாடு உகைத்தற் குரியனாய் அரசன் தீநெறி விலக்கி நன்னெறிச் செலுத்தும் பேரறி வுடையாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கோடல். அதிகாரமுறைமையும் இதனா னே விளங்கும். பேரறிவுடையராவார் - அரசர்க்கும் அங்கங்கட்கும் மாணுடத் தெய்வக் குற்றங்கள் வாராமற் காத்தற்குரிய அமைச்சர், புரோகிதர்.

சுரு-ம் அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல் உகக

சசக. அறனறிந்து மூத்த வறிவுடையார் கேண்மை
திறனறிந்து தேர்ந்து கொளல்.

(பரி - ரை) அறன் அறிந்து மூத்த அறிவுடையார் கேண்மை - அறத்தி
னது நுண்மையை யறிந்து தன்னின் மூத்த அறிவுடையாரது கேண்மையை,
தேர்ந்து திறன் அறிந்து கொளல் - அரசன் அதனது அருமையை யோர்ந்து,
கொள்ளுந் திறமறிந்து கொள்க, எ - று.

அறநுண்மை நூலானேயன்றி உய்த்துணர்வானும் அறியவேண்டதெவின்,
அறனறிந் தென்றார். மூத்தல் - அறிவானும், சீலத்தானும், காலத்தானும் முதிர்
தல். அறிவுடையார் - நீதியையும் உலகியலையும் அறிதலைபுடையார். திறனறித
லாவன - நன்குமதித்தல், உயர்ச்செய்தல், அவர்வரைகிற லென்பன முதலாக
அவர் பணிப்புண்ணுந் திறனறிந்து செய்தல்.

(தே - ப - ரை) - அறன் அறிந்து - அறத்தினது நுட்பத்தை
அறிந்து, மூத்த - (தன்னைப் பார்க்கிலும்) முதிர்ந்த, அறிவுடை
யார் - அறிவுடையவரது, கேண்மை - நட்பை, தேர்ந்து - (அதனது
அருமையைத்) தெரிந்து, திறன் அறிந்து - (கொள்ளும்) வகை
யறிந்து, கொளல் - (அரசன்) கொள்ளக்கடவன். க

சசஉ. உற்றநோய் நீக்கி யுறுஅமை முற்காக்கும்
பெற்றியார்ப் பேணிக் கொளல்.

(பரி - ரை) உற்ற நோய் நீக்கி - தெய்வத்தானாக மக்களாகத் தனக்கு
வந்த துன்பங்களை நீக்குமா றறிந்து நீக்கி, உறுமை முன் காக்கும் பெற்றியார் -
பின் அப் பெற்றியன வாராவண்ணம் முன்னறிந்து காக்கவல்ல தன்மையினை
புடையாரை, பேணிக் கொளல் - அரசன் அவர் உவப்பன செய்து துணையாகக்
கொள்க, எ - று.

தெய்வத்தான் வருந் துன்பங்களாவன - மழையினது இன்மை மிகுதி
களானும், காற்றுத் தீப் பிணியென் றிவற்றானும், வருவன. அவை, கடவுளரை
புந் தக்கோரையும் நோக்கிச் செய்யுஞ் சாந்திகளான் நீக்கப்படும். மக்களான்
வருந் துன்பங்களாவன - படைவர், கள்வர், சுற்றத்தார், வினைசெய்வா ரென்
றிவர்களான் வருவன. அவை, சாம பேத தான தண்டங்களுகிய நால்வகை புபா
யத்துள் ஏற்றதனால் நீக்கப்படும். முற்காத்தலாவது - தெய்வத்தான் வருவன
வற்றை உற்பாதங்களா னறிந்து, அச் சாந்திகளாற் காத்தலும்; மக்களான் வரு
வனவற்றை அவர் குணம், இங்கிதம், ஆகாரம், செய லென்பனவற்றான் அறி
ந்து அவ் வுபாயங்களுள் ஒன்றாற் காத்தலுமாம். ஆகவே, புரோகிதரையும்
அமைச்சரையும் கூறியவாறாயிற்று. இங்கிதம் - குறிப்பான் டிகமும் உறுப்பின்
தொழில். ஆகாரம் - குறிப்பின்றி டிகமும் வேறுபாடு. உவப்பன - நன்குமதித்
தன் முதலியன. இவை யிரண்டு பாட்டானும் பெரியாரது இலக்கணமும், அவ

உஉ௦ சநு-ம் அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல்

ரைத் துணையாகக் கோடல் வேண்டுமென்பதும், கொள்ளுமாறுங் கூறப் பட்டன.

(தே - ப - ரை)—உற்ற - (தெய்வத்தாலாவது மனிதராலாவது தனக்கு) வந்த, நோய் - துன்பங்களை, நீக்கி - (நீக்கும் விதம் அறிந்து) நீக்கி, உறுமை-(பின்பு அவை) வாராதபடி, முன் காக்கும்-முன்னறிந்து காக்கவல்ல, பெற்றியார் - தன்மையுடையவரை, பேணி - (அரசன்) அவர் மகிழ்த்தக்கவைகளைச் செய்து, கொளல் - துணையாகக் கொள்ளக்கடவன்.

உ

சசந. அரியவற்று ளெல்லா மரிதே பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல்.

(பரி - ரை) பெரியாரைப் பேணித் தமராக் கொளல் - அப் பெரியவர்களை அவர் உவப்பன அறிந்து செய்து தமக்குச் சிறந்தாராகக் கொள்ளுதல், அரியவற்றுள் எல்லாம் அரிது - அரசர்க்கு அரிய பேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும் அரிது, எ - று.

உலகத்து அரியனவெல்லாம் பெறுதற்குரிய அரசர்க்கு இப் பேறு சிறந்ததென்பது, இதனால் அவையெல்லாம் உளவாதல் நோக்கி.

(தே - ப - ரை)—பெரியாரை - அந்தக் குணமுடையவர்களை, பேணி - அவர் மகிழ்த்தக்கவைகளைச் செய்து, தமர் ஆக - தமக்குச் சிறந்தவராக, கொளல் - கொள்ளுதல், அரியவற்றுள் எல்லாம் - (அரசர்க்கு) அரியபேறுகள் எல்லாவற்றுள்ளும், அரிதே - அரியதே.

சசச. தம்மிற் பெரியார் தமரா வொழுகுதல் வன்மையு ளெல்லாந் தலை.

(பரி - ரை) தம்மில் பெரியார் தமர் ஆக ஒழுகுதல்-அறிவு முதலியவற்றால் தம்மின் மிக்கார் தமக்குச் சிறந்தாராகத் தாம் அவர்வழி நின்றொழுகுதல், வன்மையுள் எல்லாம் தலை - அரசர்க்கு எல்லா வலியுடைமையினுந் தலை, எ - று.

பொருள், படை, ஆண்களானவை வலியினும் இத் துணைவலி சிறந்ததென்றது, இவர் அவற்றை னீக்கப்படாத தெய்வத்துன்பமுதலியனவும் நீக்குதற்கு உரியராகலின்.

(தே - ப - ரை)—தம்மில் பெரியார் - (அறிவு முதலியவற்றால்) தம்மி லுயர்ந்தோர், தமர் ஆக - தமக்குச் சிறந்தவராகக் கருதி, ஒழுகுதல் - (தாம் அவர் வழியில்நின்று) நடத்தல், வன்மையுள் எல்லாம் - (அரசர்க்கு) எல்லா வலியுடைமைகளிலும், தலை - தலைமையாகிய வலிமையாம்.

சுரு-ம் அதி. பெரியாரைத் துணைக்கோடல் உட்க

சசரு. சூழ்வார்கண் னாக வொழுகலான் மன்னவன்
சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல்.

(பரி - ரை) சூழ்வார் கண் ஆக ஒழுகலால் - தன் பாரம் அமைச்சரைக் கண்ணாகக் கொண்டு நடத்தலான், மன்னவன் சூழ்வாரைச் சூழ்ந்து கொளல் - அரசன் அத்தன்மையராய் அமைச்சரை ஆராய்ந்து தனக்குத் துணையாகக் கொள்க, எ - று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற் றெருக்கது. தானே சூழ வல்லனாயினும் அள விறந்த தொழில்களான் ஆகுலமெய்தும் அரசன் பாரம் அதுவே தொழிலாய் அமைச்சரான் அல்லது இனிது நடவாமைபற்றி, அவரைக் கண்ணாகக் கூறி னார். ஆராய்தல் - அமைச்சியலுட் சொல்லப்படுமே இலக்கணத்தின ரென்பதனை யாராய்தல். இவை மூன்று பாட்டானும் பெரியாரைத் துணைக்கோடலின் சிற ப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சூழ்வார் - மந்திரிகளை, கண் ஆக - கண் னாகக்கொண்டு, ஒழுகலால் - (தன் பாரம்) நடத்தலால், மன்னவன் - அரசன், சூழ்வாரை - (அத் தன்மையாகிய) மந்திரிகளை, சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, கொளல் - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவன். ரு

சசசு. தக்கா ரினத்தனய்த் தானொழுக வல்லானைச்
செற்றார் செயக்கிடந்த தில்.

(பரி - ரை) தக்கார் இனத்தனய்த் தான் ஒழுக வல்லானை - தக்காராகிய இனத்தை யுடையனய்த் தானும் அறிந்தொழுக வல்ல அரசனை, செற்றார் செயக் கிடந்தது இல்-பகைவர் செய்யக் கிடந்ததொருதன்பமு மில்லை, எ - று.

தக்கார் - அறிவொழுக்கங்களால் தகுதியுடையார். ஒழுகுதல் - அறநீதிக ளின் நெறி வழுவாமல் நடத்தல். வஞ்சித்தல், கூடினரைப் பிரித்தல், வேறு பகை வினை த்தல் என்றிவற்றானும், வலியானும், பகைவர் செய்யுந் துன்பங்கள் பலகிறத்தவாயினும், தானுமறிந்து அறிவார் சொல்லுங் கொண்டு ஒழுகுவான் கண் அவற்று ளொன்றும் வாராதென்பார், செற்றார்செயக்கிடந்ததில் என்றார்.

(தே - ப - ரை)—தக்கார் இனத்தன் ஆய் - பெரியோராகிய இனத்தை யுடையனாகி, தான் ஒழுக - தானும் (அறிந்து) நடக்க, வல்லானை - வல்ல அரசனை, செற்றார் - பகைவர், செயக் கிடந்தது - செய்யக் கிடந்த ஒரு துன்பமும், இல் - இல்லை. சு

சசஎ. இடிக்குந் துணையாரை யாள்வாரை யாரே
கெடுக்குந் தகைமை யவர்.

(பரி - ரை) இடிக்கும் துணையாரை ஆள்வாரை - தீயன கண்டால் நெருங் கிச் சொல்லுந் துணையாந் தன்மையை யுடையாரை இவர் மெக்குச் சிறந்தா

ரென்றும் அரசரை, கெடுக்கும் தகைமையவர் யார் - கெடுக்கும் பெருமையுடைய பகைவர் உலகத்தியாவார்? எ - று.

தியன் - பாவங்களும் நீதியல்லனவும். துணையார் தன்மையாவது - தமக்கு அவையின்மையும் அரசன்கண் அன்புடைமையும். அத்தன்மையுடையார் நெறியினீங்க விடாமையின், அவரை யாளும் அரசர் ஒருவரானுங் கெடுக்கப் படா ரென்பதாம். நெருங்கிச் சொல்லும் அளவினோரையென் றுரைப்பாரு முளர். இவை யீரண்டு பாட்டானும் அதன் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இடிக்கும் - கோபித்துப் புத்தி சொல்லும், துணையாரை - துணையார் தன்மையை யுடையவரை, ஆள்வாரை - (இவர் நமக்குச் சிறந்தவரென்று) ஆளும் அரசரை, கெடுக்கும் தகைமையவர் - கெடுக்கும் பெருமையையுடைய பகைவர், யார் - (உலகத்தில்) யாவார். எ

சசஅ. இடிப்பாரை யில்லாத வேமரா மன்னன்
கெடுப்பா ரிலானுங் கெடும்.

(பரி - ரை) இடிப்பாரை இல்லாத ஏமரா மன்னன் - கழுறுதற்குரியாரைத் தனக்குத் துணையாகக் கொள்ளாமையிற் காவலற்ற அரசன், கெடுப்பார் இலானும் கெடும் - பகையாய்க் கெடுப்பார் இல்லையாயினும் தானே கெடும், எ - று.

இல்லாத ஏமராகி என்பன பெயரெச்ச அடுக்கு. கெடுப்பார் உளராவ ரென்பது தோன்ற, இலானு மென்றார். தானே கெடுதலாவது - பாக னில்லாத யானேபோல நெறியல்லாநெறிச் சென்று கெடுதல்.

(தே - ப - ரை)—இடிப்பாரை - உறுதி சொல்லுதற்குரியவரை, இல்லாத - (தனக்குத் துணையாகக்) கொள்ளாமையால், ஏமரா - காவலற்ற, மன்னன் - அரசன், கெடுப்பார் இல் ஆனும் - (பகையாய்க்) கெடுப்பவர் இல்லாதிருந்தாலும், கெடும் - (தானே) கெடுவன்.

சசக. முதலிலார்க் கூதிய மில்லை மதலையாஞ்
சார்பிலார்க் கில்லை நிலை.

(பரி - ரை) முதல் இலார்க்கு ஊதியம் இல்லை - முதற்பொரு ளில்லாத வணிகர்க்கு அதனால் வரும் ஊதியமில்லையாம்; மதலையாம்சார்பு இல்லார்க்கு நிலை இல்லை - அதுபோலத் தம்மைத் தாங்குவதாந் துணை யில்லாத அரசர்க்கு அதனால் வரும் நிலை யில்லை, எ - று. •

முதலைப் பெற்றே இலாபம் பெறவேண்டுமாறுபோலத் தாங்குவாரைப் பெற்றே நிலைபெறவேண்டு மென்பதாம். நிலை - அரசர் பாரத்தோடு சலியாது கிற்றல்.

(தே - ப - ரை)—முதல் இலார்க்கு - முதற்பொரு ளில்லாத வணிகர்க்கு, ஊதியம் - (அதனால் வரும்) ஆதாயம், இல்லை - இலது; (அதுபோல) மதலை ஆம் - (தம்மைத்) தாங்குவதாகிய, சார்பு இலார்க்கு - துணை யில்லாத அரசர்க்கு, கிலை - (அதனால் வரும்) நிலையானது, இல்லை - இலது.

க

சரு௦. பல்லார் பகைகொளவிற பத்தடுத்த தீமைத்தே
நல்லார் தொடர்கை விடல்.

(பரி - ரை) பல்லார் பகை கொளவின் பத்து அடுத்த தீமைத்து - தான் தனியனாய் வைத்துப் பலரோடும் பகை கொள்ளுதலிற் பதிற்று மடங்கு தீமை யுடைத்து, நல்லார் தொடர் கைவிடல் - அரசன் பெரியாரோடு நட்பினைக் கொள்ளாதொழிதல், ஏ - று.

பலர் பகையாயக்கால் * “மோதி முள்ளொடு முப்பகை கண்டிடல், பேது செய்து பிளந்திடல்” என்பவை யல்லது ஒருங்கு வினையாக்குறித்துச் செய்தாலும் ஒருவாற்றா னுய்தல் கூடும். நல்லார் தொடர் கைவிட்டால் ஒருவாற்றா னும் உய்தல் கூடாமையின், இது செய்தல் அதனினுந் தீதென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அது செய்யாதவழிப் படுங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நல்லார் - (அரசன்) பெரியவருடைய, தொடர் கைவிடல் - நட்பை விட்டிருத்தல், பல்லார் - (தான் தனியனாயிருந்து) பலரோடும், பகைகொளவின்-பகைகொள்ளுதலைப் பார்க்கினும், பத்து அடுத்தபத்துப்பங்கு அடிகமாகிய, தீமைத்தே - தீமையை யுடையதேயாம்.

க௦

சக-ம் அதிகாரம்—சிற்றினஞ் சேரமை

அஃதாவது, சிறிய இனத்தைப் பொருந்தாமை. சிறிய இனமாவது - †“நல்லதன் நலனும் தீயதன் தீமை யு மில்லென்போரும்” விடரும் தூர்த்தரும் நடரும் உள்ளிட்ட குழு. அறிவைத் திரித்து இருமையுங் கெடுக்கும் இயல்பிற்றாய அதனைப் பொருந்திற் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனின்றென்பது உணர்த்தற்கு இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

சருக. சிற்றின மஞ்சும் பெருமை சிறுமைதான்
சுற்றமாச் சூழ்ந்து விடும்.

* “நீதியா லறுத் தந்திதி யீட்டுத, லாதி யாய வரும்பகை நாட்டுதன், மோதி முள்ளொடு முப்பகை கண்டிடல், பேது செய்து பிளந்திடல் பெட்ட தே.” சீவகசிந்தாமணி: விமலையாரிலம்பகம்-௩௨.

† புறநானூறு: ௨௬.

(பரி - ரை) பெருமை சிறு இனம் அஞ்சும் - பெரியோ ரியல்பு சிறிய இனத்தை அஞ்சாநிற்கும்; சிறுமை தான் சுற்றமாச் சூழ்ந்துவிடும் - ஏனைச் சிறியோ ரியல்பு அது சேர்ந்தபொழுதே அதனைத் தனக்குச் சுற்றமாக எண்ணித் துணியும், ஏ - று.

தத்தம் அறிவு திரியுமாதும் அதனால் தமக்கு வருந் துன்பமும் நோக்கவின் அறிவுடையா ரஞ்சுவ ரென்றும், அறிவொற்றுமையாற் பிறிது நோக்காமையின் அறிவிலாதார் தமக்குச் சுற்றமாகத் துணிவரென்றுங் கூறினார். பொருளின் தொழில்கள் பண்பின்மேனின்றன. இதனால் சிறிய இனம் பெரியோர்க்கு ஆகா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பெருமை - பெரியோருடைய சுபாவகுணமானது, சிறு இனம் - சிறிய இனத்தைக் கண்டு, அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்கும்; சிறுமைதான் - மற்றச் சிறியோருடைய சுபாவகுணமானது, (அந்தச் சிற்றினஞ் சேர்ந்தவுடனே), சுற்றம் ஆக - (தனக்கு) உறவாக, சூழ்ந்துவிடும் - எண்ணித் தழுவிக்கொள்ளும். க

சுருஉ. நிலத்தியல்பா நீர்திரிந் தற்றாகு மாந்தர்க்
கினத்தியல்ப தாகு மறிவு.

(பரி - ரை) நிலத்து இயல்பான் நீர் திரிந்து அற்று ஆகும் - தான் சேர்ந்த நிலத்தினது இயல்பானே நீர் தன் தன்மை திரிந்து அந் நிலத்தின் தன்மைத் தாம்; மாந்தர்க்கு இனத்து இயல்பு அறிவு (திரிந்து) அது ஆகும் - அதுபோல, மாந்தர்க்குத் தாம் சேர்ந்த இனத்தினது இயல்பானே அறிவுந் தன் தன்மை திரிந்து அவ்வினத்தின் தன்மைத்தாம், ஏ - று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. விசும்பின்கண் தன் தன்மைத்தாய நீர் நிலத்தோடு சேர்ந்தவழி, நிறம் சுவை முதலிய பண்புகள் திரிந்தாற்போலத் தனி நிலக்கண் தன் தன்மைத்தாய அறிவு பிற இனத்தோடு சேர்ந்தவழிக் காட்சிமுதலிய தொழில்கள் திரியுமென இதனால் அதனது காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நீர் = நீரானது, நிலத்து = (தான் சேர்ந்த) நிலத்தினது, இயல்பான் - குணத்தினாலே, திரிந்து - (தனது) தன்மை வேறுபட்டு, அற்று ஆகும் - அந் நிலத்தினது தன்மையதாகும்; (அதுபோல) மாந்தர்க்கு-மனிதர்க்கு, அறிவு - அறிவானது, இனத்து - (தாம் சேர்ந்த) இனத்தினது, இயல்பு - குணத்தினாலே, (திரிந்து) - தனது தன்மை வேறுபட்டு, அது ஆகும் - அவ்வினத்தினது தன்மையதாகும். ௨

சுருங். மனத்தானு மாந்தர்க் குணர்ச்சி யினத்தானு
மின்னு னெனப்படுஞ் சொல்.

(பரி - ரை) மாந்தர்க்கு உணர்ச்சி மனத்தான் ஆம் - மாந்தர்க்குப் பொது வுணர்வு தம் மனங் காரணமாக வுண்டாம்; இன்னான் எனப்படும் சொல் இனத் தான் ஆம் - இவன் இத்தன்மையனென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படும் சொல் இனங் காரணமாக வுண்டாம், எ - று.

இயற்கையாய் புலனுணர்வுமாத் திரத்திற்கு இனம் வேண்டாமையின் அதனை மனத்தானு மென்றும், செயற்கையாய் விசேடவுணர்வுபற்றி நல்ல நென்றாகத் தீயனென்றாக கிகழுஞ் சொற்கு இனம் வேண்டுதலின் அதனை இனத்தானு மென்றுங் கூறினார். உவமையளவை கொள்ளாது அத் திரிபும் மனத்தானு மென்பாரை நோக்கி இதனான் அது மறுத்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மாந்தர்க்கு - மனிதர்க்கு, உணர்ச்சி - பொது அறிவானது, மனத்தான் - (தம்) மனங் காரணமாக, ஆம் - உண்டா கும்; இன்னான் எனப்படும் - (இவன்) இத் தன்மையனென்று (உல கத்தாராலே) சொல்லப்படும், சொல் - சொல்லானது, இனத்தான் - இனங் காரணமாக, ஆம் - உண்டாகும். ௩

சருச. மனத்து ளதுபோலக் காட்டி யொருவற்
கினத்து ள தாகு மறிவு.

(பரி - ரை) அறிவு - அவ் விசேட வுணர்வு, ஒருவற்கு மனத்து ளது போலக் காட்டி - ஒருவற்கு மனத்தின்கண்ணே யுளதாவதுபோலத் தன்னைப் புலப்படுத்தி, இனத்து ளது ஆகும் - அவன் சேர்ந்த இனத்தின்கண்ணே யுள தாம், எ - று.

மெய்ம்மை நோக்காமுன் மனத்து ளது போன்று காட்டியும், பின் நோக்கிய வழிப் பயின்ற இனத்து ளதாய் மிருத்தலின், காட்டியென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். விசேடவுணர்வுதானும் மனத்தின்கண்ணே அன்றே ளதாவதென் பாரை நோக்கி, ஆண்டுப் புலப்படுந் துணையுள்ளது அதற்கு மூலம் இன மென்பது இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறிவு - அந்த விசேட அறிவு, ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, மனத்து - மனத்தினிடத்து, ளதுபோல - உண்டா வது போல, காட்டி-(தன்னைக்) காட்டி, இனத்து - (அவன் சேர்ந்த) இனத்தினிடத்தே, ளது ஆகும் - உண்டாகும். ௪

சருரு. மனந்தூய்மை செய்வனை தூய்மை பிரண்டும்
மினந்தூய்மை தூவா வரும்.

(பரி - ரை) மனம் தூய்மை செய்வனை தூய்மை இரண்டும் - அவ்விசேட வுணர்வு புலப்படுத்தி கிடனாய் மனந் தூயனாதற்றன்மையும் செய்யும் வினை

தாயனாதற்றன்மையுமாகிய இரண்டும், இனம் தாய்மை தாவா வரும் - ஒருவற்கு இனம் தாயனாதற்றன்மை பற்றுக்கோடாக உளவாம், எ - று.

மனந் தாயனாதலாவது - விசேடவுணர்வு புலப்படுமாறு இயற்கையாய் அறியாமையி னீங்குதல். செய்வினை தாயனாதலாவது - மொழி மெய்களாற்செய்யும் நல்வினை யுடையனாதல். தாவென்பது அப்பொருட்டாதல் * “தாவறத் துறந்தாரை” என்பதனுமறிக. ஒருவன் இனந்தாயனாகவே அதனோடு பயிற்செய்யத் தான் மனந் தாயனாய் அதன்கண் விசேடவுணர்வு புலப்பட்டு அதனற் சொல்லுஞ் செயலுந் தாயனாமென, இதனல் இனத்துள்ளவாமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மனம் - (அந்த விசேட அறிவு வெளிப்படுதற்கு இடமாகிய) மனம், தாய்மை - பரிசுத்தனாதற்றன்மையும், செய்வினை - செய்தொழில், தாய்மை - பரிசுத்தனாதற்றன்மையும், இரண்டும்-(ஆகிய) இரண்டும், இனம்-(சேர்ந்த) இனம், தாய்மை - பரிசுத்தனாதற்றன்மை, தாவா - பற்றுக்கோடாக, வரும் - உண்டாகும்.

சடுக. மனந்தாயார்க் கெச்சநன் றாகு மினந்தாயார்க் கில்லைநன் றாகா வினை.

(பரி - ரை) மனம் தாயார்க்கு எச்சம் நன்று ஆகும் - மனந் தாயாயினார்க்கு மக்கட்பேறு நன்றாகும்; இனம் தாயார்க்கு நன்று ஆகா வினை இல்லை - தாயாயினார்க்கு நன்றாகாத வினை யாது மில்லை, எ - று.

காரியங் காரணத்தின் வேறுபடாமையின் எச்ச நன்றாகுமென்றும், நல்லினத்தோ டெண்ணிச் செய்யப்படுதலின் எல்லா வினையு நல்லவாமென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—மனம் தாயார்க்கு - மனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, எச்சம் - மக்கட்பேறு, நன்று ஆகும் - நலமுடையதாம்; இனம் தாயார்க்கு - இனம் பரிசுத்தமானவர்க்கு, நன்று ஆகா வினை - நன்றாகாத செயல், இல்லை - (யாதும்) இல்லை.

சடுஎ. மனநல மன்னுயிர்க் காக்க மினநல மெல்லாப் புகழுந் தரும்.

(பரி - ரை) மன் உயிர்க்கு மனநலம் ஆக்கம் (தரும்) - சிலபெற்ற ஷயிர்க்கு மனத்தது நன்மை செல்வத்தைக் கொடுக்கும்; இன நலம் எல்லாப் புகழும் தரும் - இனத்தது நன்மை அதனோடு எல்லாப் புகழையுந் கொடுக்கும், எ-று.

மன்னுயி ரென்றது ஈண்டு உயர்திணைமே னின்றது. தருமென்னும் இடவழுவமைதிச்சொல் முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. மனநன்றாதலானே அறமாகலின் அதனை ஆக்கந்தரு மென்றும்,

* கலித்தொகை; நெய்தற்கலி-௧.

புகழ் கொடுத்தற்குரிய நல்லோர்தாமே இனமாகலின் இனநல மெல்லாப் புகழும் தரு மென்றுங் கூறினார். மேல் மனநன்மை இனநன்மைபற்றி வருமென்பதனை உட்கொண்டு அஃது இயல்பாகவே யுடையார்க்கு அவ்வினநன்மை வேண்டா வென்பாரை நோக்கி, அதுவேயன்றி அத்தன்மைய பலவற்றையுந் தருமென அவர்க்கும் அது வேண்டு மென்பது இவ் விரண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மன உயிர்க்கு - நிலைபெற்ற வுயிர்களுக்கு, மனநலம் - மனத்தினது நன்மையானது, ஆக்கும் - செல்வத்தைத் (தரும்); இன்நலம் - இனத்தினது நன்மையானது, எல்லாப்புகழும் - (அதனோடு) எல்லாப் புகழையும், தரும் - கொடுக்கும். எ

சருஅ. மனநல நன்குடைய ராயினுஞ் சான்றோர்க்
கினநல மேமாப் புடைத்து.

(பரி - ரை) மனநலம் நன்கு உடையர் ஆயினும் - மனநன்மையைமுன்னை நல்வினையால் தாமே யுடையராயினும், சான்றோர்க்கு இனநலம் ஏமாப்பு உடைத்து - அமைந்தார்க்கு இனநன்மை அதற்கு வலியாதலை யுடைத்து, எ - று.

நன்காலென்னும் மூன்றனுருபு விகாரத்தாற் றெக்கது. அந் நல்வினை உள்வழியும் மனநலத்தை வளர்த்துவருதலின், அதற்கு ஏமாப்புடைத்தாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—மன நலம் - மன நன்மையை, நன்கு - (முன்னை) நல்வினையினாலே, உடையர் ஆயினும் - (தாமே) உடையவராயிருந்தாலும், சான்றோர்க்கு - கிறைந்தோர்க்கு, இனநலம் - இன நன்மையானது, ஏமாப்பு - (அதற்கு) வலிமையாதலை, உடைத்து - உடையது. அ

சருகூ. மனநலத்தி னாகு மறுமைமற் றஃது
மினநலத்தி னேமாப் புடைத்து.

(பரி - ரை) மனநலத்தின் மறுமை ஆகும் - ஒருவற்கு மனநன்மையானே மறுமையின்ப முண்டாம்; மற்று அஃதும் இனநலத்தின் ஏமாப்பு உடைத்து - அதற்கு அச் சிறப்புத்தானும் இனநன்மையான்வலி பெறுதலையுடைத்து, எ-று.

மனநலத்தினாகு மறுமை யென்றது மறுமை பயப்பது மனநன்மைதானே பிறிதொன் றன்றென்னும் மதத்து யுடம்பட்டுக் கூறியவாறு. மற்று - வினை மாற்று. உம்மை இறந்தது தழீஇய எச்சவும்மை. ஒரோவழித்தாமதகுணத்தான் மனநலந் திரியினும் நல்லினம் ஒப்ப நிறுத்தி மறுமை பயப்பிக்குமென நிலை பெறச் செய்யுமாறு கூறப்பட்டது. இவை யைந்து பாட்டானுஞ் சிற்றினஞ் சேராமையது சிறப்பு நல்லினஞ் சேர்தலாகிய எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறியவாறு நிக.

உஉஅ சஎ-ம் அதி. தெரிந்து செயல்வகை

(தே - ப - ரை)—மன நலத்தின் - மன நன்மையால், மறுமை-
மறுமை யின்பம், ஆகும் - உண்டாம்; மற்று அஃதும் - அதற்கு
அச்சிறப்புத்தானும், இனநலத்தின் - இன நன்மையால், ஏமாப்பு -
வணிபெறுதலை, உடைத்து - உடையதாம். கூ

சகூ. நல்லினத்தி னூங்குந் துணையிலை தீயினத்தி
னல்லற் படுப்பதாஉ மில்.

(பரி - ரை) நல் இனத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை - ஒருவற்கு நல்லின
த்தின் மிக்க துணையு மில்லை; தீயினத்தின் (ஊங்கு) அல்லல் படுப்பதாஉம்இல்-
தீயவினத்தின் மிக்க பகையு மில்லை, எ - று.

ஐந்தனுருபுகள் உறழ்பொருளின்கண் வந்தன. ஊங்கென்பது பின்னுங்
கூடறி உம்மை மாற்றி யுரைக்கப்பட்டது. நல்லினம் அறியாமையின் நீக்கித்
துயருறாமற் காத்தலின் அதனைத் துணையென்றும், தீயினம் அறிவின் நீக்கித்
துயருறுவித்தலின் அதனைப் பகையென்றுங் கூறினார். அல்லற்படுப்பதென்
பது ஏதுப்பெயர். இதனால் விதியெதிர் மறைகள் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—நல் இனத்தின் ஊங்கு துணையும் இல்லை -
(ஒருவனுக்கு) நல்ல இனத்தின் மிகுந்த துணையும் இல்லை; தீயி
னத்தின் (ஊங்கு) - தீய இனத்தின் மிகுந்த, அல்லல் படுப்பதும் -
துன்பத்தை விளைவிப்பதும் (பகையும்), இல் - இல்லை. கூ

சஎ-ம் அதிகாரம்—தெரிந்து செயல்வகை

அஃதாவது, அரசன் தான் செய்யும் வினைகளை ஆராய்ந்து செய்யத்
திறம். அச் செயல் பெரியாரைத் துணைக்கோடல் பயனுடைத்தாயவழி அவ
ரோடுஞ் செய்யப்படுவதாகலின், இது சிற்றினஞ் சேராமையின் பின் வைக்
கப்பட்டது.

சகூ. அழிவதாஉ மாவதாஉ மாகி வழிபயக்கு
மூதியமுஞ் சூழ்ந்து செயல்.

(பரி - ரை) அழிவதாஉம் - வினை செய்யுங்கால் அப்பொழுது அதனாவழி
வதனையும், ஆவதாஉம் - அழிந்தாற் பின் ஆவதனையும், ஆகி வழி பயக்கும் -
ஊதியமும் - ஆய்வின்று பிற்பொழுது தரும் ஊதியத்தையும், சூழ்ந்து செயல் -
சீர்தூக்கி உறுவதாயிற் செய்க, எ - று.

உறுவதாவது - நிகழ்விற்கண் அழிவதனில் ஆவது மிக்கு எதிர்வினும்
அது வளர்ந்து வருதல். அழிவதின்மையின், எதிர்வின்கண் வரும் ஆக்கத்தை
ஊதிய மென்றார்: எனவே, அவ் வூதியம் பெறின் நிகழ்விற்கண் அழிவதும்
ஆவதந் தம்முள் ஒத்தாலும் ஒழிதற்பாற்றன்றென்பது பெற்றும். இரண்டு கால
த்தும் பயனுடைமை தெரிந்துசெய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அழிவதும் - (தொழில் செய்யுமிடத்து அதனால்) அழிவதையும், ஆவதும் - (அழிந்தால் பின்) ஆவதையும், ஆகி - ஆகி நின்று, வழி பயக்கும் - பின்பு தருகின்ற, ஊதியமும் - ஆதாயத்தையும், சூழ்ந்து - ஆராய்ந்து, செயல் - (ஆதாயம் அதிகப் பட்டால்) செய்யக்கடவன்.

க

சகூஉ. தெரிந்த வினத்தொடு தேர்ந்தெண்ணிச் செய்வார்க்கரும்பொருள் யாதொன்று மில்.

(பரி - ரை) தெரிந்த இனத்தொடு தேர்ந்து எண்ணிச் செய்வார்க்கு - தாம் தெரிந்து கொண்ட இனத்துடனே செய்யத்தரும் வினையை ஆராய்ந்து பின்தாமேயும் எண்ணிச் செய்து முடிக்கவல்ல அரசர்க்கு, அரும் பொருள் யாதொன்றும் இல் - எய்துதற்கரிய பொருள் யாதொன்று மில்லை, எ -று.

ஆராயப்படுவனவெல்லாம் ஆராய்ந்து போந்த இனமென்றமாம். செய்வார்க்கு என்றதனால், வினையென்னுஞ் செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. வினையாவது - மேற்சேறன்முதல் வேறல் ஈருய தொழில். பொருள்கட்கேதுவாய அதனிற நவருமையின், அரிய பொருள்களெல்லாம் எளிதி நெய்துவரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானுஞ் செய்யத்தரும் வினையும் அது செய்யுமாதும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—தெரிந்த - (தாம்) தெரிந்துகொண்ட, இனத்தொடு - இனத்துடனே, தேர்ந்து - (செய்யத்தகுந் தொழிலை) ஆராய்ந்து, எண்ணி - (பின்பு தாமும் தனித்து) ஆலோசித்து, செய்வார்க்கு - செய்து முடிக்கவல்ல அரசருக்கு, அரும்பொருள் - பெறுதற்கரிய பொருள், யாதொன்றும் இல் - யாதொன்றும் இல்லை. உ

சகூஉ. ஆக்கங் கருதி முதலிழக்குஞ் செய்வினை யூக்கா ரறிவுடை யார்.

(பரி - ரை) ஆக்கம் கருதி முதல் இழக்கும் செய்வினை - மேல் எய்தக்கடவ ழுகியத்தினை நோக்கி முன் எய்திகின்ற முதல் தன்னையும் இழத்தற் கேதுவாய் செய்வினையை, அறிவுடையார் ஊக்கார் - அறிவுடையார் மேற்கொள்ளார், எ-று.

கருதியென்னும் வினையெச்சம் இழக்குமென்னும் பெயரொச்சவினை கொண்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. ஆக்கமேயன்றி முதலையும் இழக்கும் வினைகளாவன - வலியுங் காலமும் இடனும் அறியாது பிறர்மண்கொள்வான் சென்று தம்மண்ணும் இழத்தல் போல்வன. முன் செய்துபோந்த வினையாயினு மென்பார், செய்வினை யென்றார்.

(தே - ப - ரை)—ஆக்கம் கருதி - (பின் பெறக்கடவதாகிய) இலாபத்தை நினைத்து, முதல் - (முன் பெற்றுள்ள) முதலையும்,

இழக்கும் - இழத்தற்கு ஏதுவாகிய, செய்வனை - தொழிலை, அறிவுடையார் - விவேகிகள், ஊக்கார் - மேற்கொள்ளார். ௩

சகசு. தெளிவி லதனைத் தொடங்கா ரிளிவென்னு
மேதப்பா டஞ்சு பவர்.

(பரி - ரை) தெளிவு இல் அதனைத் தொடங்கார் - இனத்தோடு தனித்தும் ஆராய்ந்து துணிதலில்லாத வினையைத் தொடங்கார், இனிவு என்னும் ஏதப்பாடு அஞ்சுபவர் - தமக்கு இளிவாவென்னுந் குற்றம் உண்டாதலை அஞ்சுவார், எ - று.

தொடங்கின் இடையின் மடங்க லாகாமையின், தொடங்கா ரென்றார். இளிவாவு - அவ் வினையாற் பின் அழிவு எய்தியவழி அதன்மேலும் அறிவும் மானமும் இலரென்று உலகத்தார் இகழும் இகழ்ச்சி. அஃதுண்டாதல் ஒருதலையாகலின், தெளிவுள்வழித் தொடங்குக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — இனிவு என்னும் - (தமக்கு) இழிவென்று சொல்லப்பட்ட, ஏதப்பாடு - குற்ற முண்டாவதற்கு, அஞ்சுபவர் - பயப்படுகுவார், தெளிவு இல் அதனை - (இனத்தோடும் தனித்தும் ஆராய்ந்து) தெளியாத தொழிலை, தொடங்கார் - செய்யத் தொடங்கார். ௪

சகரு. வகையறச் சூழா தெழுதல் பகைவரைப்
பாத்திப் படுப்பதோ ராறு.

(பரி - ரை) வகை அறச் சூழாது எழுதல் - சென்றால் நிகழும் திறங்களை யெல்லாம் முற்ற எண்ணாது சில எண்ணிய துணையானே அரசன் பகைவர் மேற் செல்லுதல், பகைவரைப் பாத்திப் படுப்பது ஓர் ஆறு - அவரை வளரு நிலத்திலே நிலைபெறச் செய்வதொரு நெறியாம், எ - று.

அத் திறங்களாவன - வலி, காலம், இடன் என்றிவற்றால் தனக்கும் பகைவர்க்கும் உளவாம்பிலைமைகளும், வினை தொடங்குமாறும், அதற்கு வரும் இடையூறுகளும், அவற்றை நீக்குமாறும், வெல்லுமாறும், அதனைப் பெறும் பயனும் முதலாயின. அவற்றுட் சில எஞ்சினும் பகைவர்க்கு இடனும் ஆகலான், முற்றுப்பெற எண்ணவேண்டு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒழியத் தகும்வினையும் ஒழியாவழிப் படும் இழுக்குந் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — வகை - (சென்றால் நடக்கும்) விதங்களை யெல்லாம், அறச் சூழாது - முற்ற எண்ணாமல் (சில எண்ணிய வளவில் என்றபடி), எழுதல் - (அரசன் பகைவர்மேல்) செல்லுதல், பகைவரை - அப் பகைவரை, பாத்தி - வளருதலத்திலே, படுப்பது - நிலைபெறச் செய்வதாகிய, ஓர் ஆறு - ஒரு வழியாம். ௫

சுகசு. செய்தக்க வல்ல செயக்கெடுஞ் செய்தக்க
செய்யாமை யானுங் கெடும்.

(பரி - ரை) செய்தக்க அல்ல செயக் கெடும் - அரசன் தன்வினைகளுள் செய்யத்தக்கன அல்லவற்றைச் செய்தலாற் கெடும்; செய்தக்க செய்யாமையானும் கெடும் - இனி அதனானேயன்றிச் செய்யத்தக்கனவற்றை செய்யாமை தன்னானுங் கெடும், எ - று.

செய்யத்தக்கன அல்லவாவன - பெரிய முயற்சியினவும், செய்தாற் பயன் இல்லனவும், அது சிறிதாயினவும், ஐயமாயினவும், பின் துயர் விளைப்பனவும் எனவிவை. செய்யத்தக்கன ஆவன - அவற்றின்மறுதலையாயின. இச் செய்தல் செய்யாமைகளான் அறிவு ஆண்மை பெருமை யென்னும் மூவகை ஆற்றலுள் பொருள் படையென இருவகைத்தாய் பெருமை சுருக்கிப் பகைவர்க்கு எளியனும் ஆகலான், இரண்டுங் கேட்டிற்கு ஏதுவாயின. இதனாற் செய்வன செய்து ஒழிவன ஒழிகவென இருவகையனவும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—செய்தக்க அல்ல-(அரசன் தனது தொழில்களில்) செய்யத் தகாதவைகளை, செய - செய்தலால், கெடும் - கெடுவான்; (அன்றியும்) செய்தக்க - செய்யத்தக்கவைகளை, செய்யாமை யானும் - செய்யாமையினாலும், கெடும் - கெடுவான்.

சு

சுகஎ. எண்ணித் துணிக் கருமந் துணிந்தபி

னெண்ணுவ மென்ப திழுக்கு.

(பரி - ரை) கருமம் எண்ணித் துணிக் - செய்யத்தக்க கருமமும் முடிக்கும் உபாயத்தை யெண்ணித் தொடங்குக; துணிந்தபின் எண்ணுவம் என்பது இழுக்கு - தொடங்கி வைத்துப் பின் எண்ணக்கடவேம் என்றொழிதல் குற்றமாதலான், எ - று.

துணிவுபற்றி நிகழ்தலின், துணிவெனப்பட்டது. சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெக்கது. உபாயமென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. * அது கொடுத்தல், இன்சொற் சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒதுத்தல் என நால்வகைப்படும். இவற்றை வடநூலார் தான சாம பேத தண்டம் என்ப. அவற்றுள் முன்னைய இரண்டும் ஐவகைய, ஏனைய மூவகைய; அவ்வகைகளெல்லாம் ஈண்டிரைப்பிற் பெருகும். இவ் வுபாயமெல்லாம் எண்ணுது தொடங்கின் அவ்வினை மாற்றாநூல் விலக்கப்பட்டு முடியாமையானும், இடையின் ஒழிதலாகாமையானும்,

* அரும்பொருள் கொடுத்தல், தரும்பொருள் பெறுது விடுதல். கொடுக்கும் பொருள் கொடுத்தல், பிறன் பொருள்கொண்டு கொடுத்தல், இறையொழிதல் எனக் கொடுத்தல் ஐந்து. வணங்கல், புகழ்தல், எதிர்கோடல், நட்புக்கூறல், உறவுகூறல் என இன்சொற் சொல்லல் ஐந்து. நட்பு ஒழிதல், கூடினரைப் பிரித்தல், வேறுபகை வினைத்தல் என வேறுபடுத்தல் மூன்று. துன்பஞ் செய்தல், பொருள் கோடல், கோறல் என ஒதுத்தல் மூன்று.

அரசன் துயருறுதலின், அவ் எண்ணுமையை இழக்கென்றார். செய்வனவற்றையும் உபாயமறிந்தே தொடங்குக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கருமம் - (செய்யத்தக்க) தொழிலையும், எண்ணி - (முடிக்கும் உபாயத்தை) ஆலோசித்து, துணிக - தொடங்கக்கடவன்; துணிந்த பின் - தொடங்கிய பின்பு, எண்ணுவம் என்பது - ஆராயக்கடவோ மென்பது, இழுக்கு - குற்றமாதலால். எ

சகஅ. ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம் பலர்நின்று
போற்றினும் பொத்துப் படும்.

(பரி - ரை) ஆற்றின் வருந்தா வருத்தம்-முடியும் உபாயத்தாற் கருமத்தை முயலாத முயற்சி, பலர் நின்று போற்றினும் பொத்துப்படும் - துணைவர் பலர் நின்று புரைபடாமற் காப்பினும் புரைபடும், எ - று.

முடியுமுபாயத்தான் முயறலாவது - கொடுத்தலைப் பொருணசையாளன் கண்ணும்; இன்சொல்லைச் செப்பமுடையான், மடியாளன், முன்னே பிறரோடு பொருது நொந்தவன் என இவர்கண்ணும்; வேறுபடுத்தலைத் துணைப்படையாளன், தன் பகுதியோடு பொருந்தாதான் என இவர்கண்ணும்; ஒறுத்தலை இவற்றின் வாராதவழி இவர்கண்ணுந் தேறப்படாத கீழ்மக்கள்கண்ணுஞ் செய்து, வெல்லுமாற்றான் முயறல். புரைபடுதல் - கருதிய நன்மையன்றிக்கருதாத தீமை பயத்தல். உபாயத்தது சிறப்புக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—ஆற்றின் - முடியு முபாயத்தால், வருந்தா வருத்தம் - (கருமத்தைக் குறித்து) வருந்தாத முயற்சியானது, பலர் நின்று - (துணைவர்) பலர் கூடிநின்று, போற்றினும் - (குற்றப்படாமல்) காப்பினும், பொத்துப்படும் - குற்றப்படும். அ

சகக. நன்றற்ற லுள்ளுந் தவறுண் டவரவர்
பண்பறிந் தாற்றுக் கடை.

(பரி - ரை) நன்று ஆற்றலுள்ளும் தவறு உண்டு - வேற்று வேந்தர்மாட்டு நன்றான வுபாயஞ் செய்தற்கண்ணுங் குற்ற முண்டாம், அவரவர் பண்பு அறிந்து ஆற்றக்கடை - அவரவர் குணங்களை ஆராய்ந்தறிந்து அவற்றிற் கியையச் செய்யாவிடின், எ - று.

நன்றான உபாயமாவது - கொடுத்தலும் இன்சொற் சொல்லுதலுமாம். அவை யாவர்கண்ணும் இனியவாதற் சிறப்புடைமையின், உம்மை சிறப் பும்மை, அவற்றை அவரவர் பண்பறிந்து ஆற்றுமையாவது-அவற்றிற்கு உரியால்வாதார்களே செய்தல். தவறு - அவ்வின முடியாமை.

(தே - ப - ரை)—நன்று - (வேற்றரசரிடத்து) நல்ல வுபாயத்தை, ஆற்றலுள்ளும் - செய்யுமிடத்தும், தவறு-குற்றம், உண்டு—;

அவர் அவர் - அவரவருடைய, பண்பு-குணங்களை, அறிந்து-(ஆராய்ந்து) அறிந்து, ஆற்றாக்கடை - (அக் குணங்களுக்கு இசையச்) செய்யாவிடத்து.

சு

சஎ௦. எள்ளாத வெண்ணிச் செயல்வேண்டும் தம்மொடு
கொள்ளாத கொள்ளா துலகு.

(பரி - ரை) தம்மொடு கொள்ளாத உலகு கொள்ளாது - அரசர்வினைமுடித் தற் பொருட்டுத் தம் நிலையையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்வாராயின் உலகத் தம்மை யிகழாவிடும்; எள்ளாத எண்ணிச் செயல்வேண்டும் - ஆகலான், அஃது இகழா உபாயங்களை நாடிச் செய்க, எ - று.

தம்மென்பது ஆகுபெயர். தம் நிலையையோடு பொருந்தாத உபாயங்களைச் செய்தலாவது - தாம் வலியராய் வைத்து மெலியார்க்குரிய கொடுத்தன்முதலிய மூன்றனைச் செய்தலும், மெலியராய் வைத்து வலியார்க்குரிய ஒதுத்தலைச் செய்தலுமாம். இவை யிரண்டும் அறிவிலார் செய்வன ஆகலின், உலகக் கொள்ளா தென்றார். அஃது எள்ளாதன செய்தலாவது - அவற்றைத் தத்தம் வன்மைகட்கு ஏற்பச் செய்தல். மேல் இடவகையான் உரிமை கூறிய உபாயங் கட்கு வினைமுதல் வகையான் உரிமை கூறியவாறு. இவை நான்கு பாட்டா னுஞ் செய்வனவற்றிற்கு உபாயமும் அதனது உரிமையும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—தம்மொடு - அரசர் தொழில் (முடித்தற் பொருட்டுத்) தமது நிலையையோடு, கொள்ளாத - பொருந்தாத உபாயங்களைச் (செய்வாராயின்), உலகு - உலகமானது, கொள்ளாது - அங்கீகரியாது (இகழ்வு மென்றபடி); (ஆகலால்), எள்ளாத - (அவ் வுலகம்) இகழாத உபாயங்களை, எண்ணி - ஆராய்ந்து, செயல்வேண் டும் - செய்யக்கடவர்.

க௦

சஅ-ம் அதிகாரம்—வலி யறிதல்

அஃதாவது, அவ் வுபாயங்களுள் ஒதுத்தல் குறித்த அரசன் நால்வகை வலியையும் அளந் தறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சஎக. வினைவலியுந் தன்வலியு மாற்றான் வலியும்

துணைவலியுந் தூக்கிச் செயல்.

(பரி - ரை) வினை வலியும் - தான் செய்யக் கருதிய வினை வலியையும், தன் வலியும் - அதனைச் செய்து முடிக்குந் தன் வலியையும், மாற்றான் வலியும் - அதனை விலக்கலுறும் மாற்றான் வலியையும், துணை வலியும் - இருவர்க்குந் துணையாவார் வலியையும், தூக்கிச் செயல் - சீர்தூக்கித் தன்வலி மிகு மாயின் அவ் வினையைச் செய்க, எ - று.

இந் நால்வகை வலியுள் வினைவலி அரண்முற்றலும் கோடலும் முதலிய தொழிலானும், ஏனைய மூவகை ஆற்றலானும் கூறுபடுத்துத் தூக்கப்படும். தன் வலி மிகவின்கட் செய்கவென்ற விதியால், தோற்றல் ஒரு தலையாயகுறையின் கண்ணும், வேறல் ஐயமாய ஒப்பின்கண்ணும் ஒழிகவென்பது பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—வினைவலியும்-(தான் செய்யக்கருதிய) தொழிலது வலிமையையும், தன் வலியும் - (அதனைச் செய்து முடிக்கும்) தனது வலிமையையும், மாற்றான் வலியும் - (அதனை விலக்கும்) பகைவனது வலிமையையும், துணை வலியும் - (இருவர்க்கும்) துணையாவாது வலிமைகளையும், தூக்கி - ஆராய்ந்து, செயல் - (தன்வலி மிகுமாயின் அத் தொழிலைச்) செய்யக்கடவன்.

சஎஉ. ஒல்வ தறிவ தறிந்ததன் கட்டங்கிச்
செல்வார்க்குச் செல்லாத தில்.

(பரி - ரை) ஒல்வது அறிவது அறிந்து - தமக்கியலும் வினையையும் அதற்கு அறிய வேண்டுவதாய வலியையும் அறிந்து, அதன்கண் தங்கிச் செல்வார்க்கு - எப்பொழுதும் மனமொழிமெய்களை அதன்கண் வைத்துப் பகைமேற் செல்லும் அரசார்க்கு, செல்லாதது இல் - முடியாத பொருளில்லை, எ - று.

ஒல்வதெனவே வினைவலி முதலாய மூன்றும் அடங்குதலின், ஈண்டு அறிவதென்றது துணைவலியேயாயிற்று. எல்லாப் பொருளும் எய்துவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் வலியின் பகுதியும் அஃதறிந்து மேற்செல்வா ரெய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஒல்வது-(தமக்குச்) செய்யக்கூடுந் தொழிலையும், அறிவது அறிந்து - (அதற்கு) அறியவேண்டும் வலியையும் அறிந்து, அதன்கண் - அதனிடத்து, தங்கி - (மனமொழிமெய்களை எப்போதும்) வைத்து, செல்வார்க்கு-(பகைமேல்) செல்லும் அரசார்க்கு, செல்லாதது - முடியாத பொருள், இல் - இல்லை.

சஎங். உடைய தம் வலியறியா ஈடுக்கத்தி னூக்கி
யிடைக்கண் முரிந்தார் பலர்.

(பரி - ரை) உடைய தம் வலி அறியார் - கருத்தாவாதலையுடைய தம்வலியின் அளவறியாதே, ஊக்கத்தின் ஊக்கி - மனவெழுச்சிபால் தம்மின் வலியாரோடு வினை செய்தலைத் தொடங்கி, இடைக்கண் முரிந்தார் பலர் - அவர் அடர்த்தலான் அது செய்து முடிக்கப் பெறாது இடைபே கெட்ட அரசர் உலகத்துப் பலர், எ - று.

உடையவென்பது அவாய் கின்றமையின், செயப்படுபொருள் வருவிக்கப் பட்டது. மூவகையாற்றலுள்ளுஞ் சிறப்புடைய அறிவுடையார் சிலராதலின்,

முரிந்தார் பல ரென்றார். அதனால் தம் வலி யறிந்தே தொடங்குக வென்பது எஞ்சிநின்றது.

(தே - ப - ரை)—உடைய - (தலைவனாதலை) உடைய, தம் வலி-
தமது வலிமையி னளவை, அறியார் - தெரிந்து கொள்ளாதவராகி,
ஊக்கத்தின் - மன வெழுச்சியால், ஊக்கி - (தம்மின் வலியவரோடு)
போர்செய்யத் தொடங்கி, இடைக்கண் - (அவர் முரிய அடித்தலால்
தாம் அது செய்து முடிக்கப்பெறுது) நடுவிலே, முரிந்தார் - கெட்ட
அரசர், பலர் - (உலகத்துப்) பலராவர். ௩

சஎச. அமைந்தாங் கொழுகா னளவறியான் தன்னை
வியந்தான் விரைந்து கெடும்.

(பரி - ரை) ஆங்கு அயைந்து ஒழுகான் - அயல் வேந்தரோடு பொருந்தி
ஒழுகுவதுஞ் செய்யாது, அளவு அறியான் - தன் வலியளவறிவதுஞ் செய்
யாது, தன்னை வியந்தான் - தன்னை வியந்து அவரோடு பகைத்த அரசன்,
விரைந்து கெடும் - விரையக் கெடும், எ - று.

காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்து, வியந்தா னென்றார். விரையவென்
பது திரிந்து நின்றது. நட்பாயொழுதுதல், வலியறிந்து பகைத்தல் என்னு மிர
ண்டனான் ஒன்றன்றே அயல்வேந்தரோடு செயற்பாலது, இவையன்றித் தான்
மெலியனாய் வைத்து அவரோடு பகை கொண்டானுக்கு ஒருபொழுதும் நிலை
யின்மையின், விரைந்து கெடு மென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் தன் வலி
அறியாவழிப் படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆங்கு - அயல் வேந்தரிடத்து, அமைந்து -
பொருந்தி, ஒழுகான் - நடவாதவனாகியும், அளவு - (தன் வலி)
அளவை, அறியான் - அறியாதவனாகியும், தன்னை வியந்தான் -
தன்னை மெச்சிக்கொண்டு (அவரோடு பகைத்த) அரசன், விரைந்து-
விரைவாக, கெடும் - கெடுவான். ச

சஎரு. பீலிபெய் சாகாடு மச்சிறு மப்பண்டஞ்
சால மிகுத்துப் பெயின்.

(பரி - ரை) பீலி பெய் சாகாடும் அச்சு இறும் - பீலி யேற்றிய சகடமும்
அச்சு முறியும், அப் பண்டம் சால மிகுத்துப் பெயின் - அப்பீலியை அது
பொறுக்கு மளவன்றி மிகுத்தேற்றின், எ - று.

உம்மை சாகாட்டது வலிச்சிறப்பே அன்றிப் பீலியது நொய்மைச்சிறப்
புந் தோன்ற நின்றது. இறும் என்னுஞ் சினைவினை முதன்மே னின்றது. எளிய
ரென்று பலரோடு பகை கொள்வான் தான் வலியனையாயினும் அவர் தொக்க
வழி வலியழியு மென்னும் பொருள் தோன்ற நின்றமையின், இது பிறிது

மோழ்தல் என்னும் அலங்காரம்: இதனை நுவலாநுவற்சி என்பாரும், ஒட்டு என்பாரு முளர். ஒருவன் தொகுவார் பலரோடு பகை கொள்ளற்க என்றமையின், இதனால் மாற்றான் வலியும் அவன் துணைவலியும் அறியாவழிப்படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பீலி - மயிலிறகை, பெய் - ஏற்றிய, சாகாடும் - வண்டியும், அச்ச இறும் - இருசு முறியும், அப்பண்டம் - அம்மயிலிறகை, சால மிகுத்து - (அது சுமக்குமளவினல்லாமல்) மிகவும் அதிகப்படுத்தி, பெயின் - ஏற்றினால். ரு

சஎசு. துணிக்கொம்ப ரேறினா ரஃதிறந் தூக்கி
னுயிர்க்கிறுதி யாகி விடும்.

(பரி - ரை) கொம்பர் துணி ஏறினா அஃது இறந்து ஊக்கின் - ஒரு மரக் கோட்டினது துணிக்கண்ணே ஏறிகின்றார் தம் ஊக்கத்தால் அவ் அளவினைக் கடந்து மேலும் ஏற ஊக்குவராயின், உயிர்க்கு இறுதி ஆகிவிடும் - அவ் ஐக்கம் அவர் உயிர்க்கு இறுதியாய் முடியும், எ - று.

துணிக்கொம்ப ரொன்பது கடைக்க ணென்பதுபோலப் பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறும்வேற்றுமைத் தொகை. பன்மை அறிவின்மைபற்றி இழித்தற்கண் வந்தது. இறுதிக்கு ஏதுவாவதனை இறுதி யென்றார். பகைமேற் செல்வான் ரொடங்கித் தன்னாற் செல்லலாமளவுஞ் சென்று கின்றான் பின் அவ்வளவில் கில்லாது மனவெழுச்சியான் மேலுஞ் செல்லுமாயின், அவ் எழுச்சி வினை முடிவிற்கு ஏதுவாகாது அவன் உயிர்முடிவிற்கு ஏதுவாமென்னும் பொருள் தோன்ற கின்றமையின், இதுவும் மேலையலங்காரம். அளவறிந்து கிற்றல்வேண்டுமென்றமையின், இதனால் வினைவலி அறியாவழிப் படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கொம்பர் - (ஒரு மரக்) கொம்பினது, துணி - துணியில், ஏறினா - ஏறி கின்றவர், அஃது - (தம் வலிமையால்) அவ் வளவினை, இறந்து - கடந்து, ஊக்கின் - மேலும் ஏற வலிமை கொள்வாராயின், உயிர்க்கு - (அவ்வலிமை அவர்) உயிர்க்கு, இறுதி ஆகிவிடும் - முடிவாகிவிடும். சு

சஎஎ. ஆற்றி னளவறிந் தீக வதுபொருள்
போற்றி வழங்கு நெறி.

(பரி - ரை) ஆற்றின் அளவு அறிந்து ஈக - ஈயு நெறியானே தமக்குள்ள பொருளின் எல்லையை யறிந்து அதற்கேற்ப ஈக; அது பொருள் போற்றி வழங்கும் நெறி - அங்ஙனம் ஈதல் பொருளைப் பேணிக்கொண்டொழுகும் நெறியாம், எ - று.

ஈயுநெறி மேல் இறைமாட்சியுள் * 'வகுத்தலும் வல்லதாக' என்புழி உரைத்தாம். எல்லைக்கேற்ப ஈதலாவது ஒன்றான எல்லையை நான்கு கூறுக்கி, அவற்றுள் இரண்டினத் தன் செலவாக்கி, ஒன்றனை மேல் இடர்வந்துழி அது நீக்குதற்பொருட்டு வைப்பாக்கி, கின்ற வொன்றனை யீதல்: பிறரும் † "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல்" என்றார். பேணிக்கொண்டொழுகுதல் - ஒருவரோடு நட்பிலாத அதனைத் தம்மோடு நட்புண்டாக்கிக்கொண்டு ஒழுகுதல். முதலிற் செலவு சுருங்கிற் பொருள் ஒருகாலும் நீங்கா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஆற்றின் - (கொடுக்கும்) வழியினாலே, அளவு (தனக்குள்ள பொருளின்) அளவை, அறிந்து - தெரிந்து, ஈக - (அதற்கு ஏற்கக்) கொடுக்கக்கடவன்; அது - அக் கொடுத்தலானது, பொருள் - போருளை, பொற்றி வழங்கும் நெறி - காப்பாற்றிக் கொண்டு நடக்கும் வழியாம்.

எ

சஎஅ. ஆகா றளவிட்டி தாயினுங் கேடில்லை
போகா தகலாக் கடை.

(பரி - ரை) ஆகு ஆறு அளவு இட்டிது ஆயினும் கேடு இல்லை-அரசார்க்குப் பொருள் வருகின்ற நெறியளவு சிறிதாயிற்றாயினும் அதனால் கேடில்லையாம், போகு ஆறு அகலாக்கடை - போகின்ற நெறியளவு அதனின் பெருகாதாயின், எ - று.

இட்டிதெனவும் அகலாதெனவும் வந்த பண்பின் தொழில்கள் பொருண்மே னின்றன. பொருளென்பது அதிகாரத்தான் வருவித்து, அளவென்பது பின்னுங் கூட்டி யுரைக்கப்பட்டன. முதலுஞ் செலவுத் தம்முள் ஒப்பினுங் கேடில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஆகு ஆறு - (அரசனுக்குப் பொருள்) வருகின்ற வழியானது, அளவு - அளவினால், இட்டிது ஆயினும் - சிறியதாயிருந்தாலும், கேடு இல்லை - (அதனால்) கெடுதல் இல்லை, போகு ஆறு - போகின்ற வழி, (அளவு) - அளவினால், அகலாக்கடை - (அதனில்) அதிகப்படாதாயின்.

அ

சஎக. அளவறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை யுளபோல
வில்லாகித் தோன்றாக் கெடும்.

* ஈஅடும் குறளுரையிற் காண்க.

† "வருவாயுட் கால்வழங்கி வாழ்தல் செருவாய்ப்பச், செய்தவை நாடாச் சிறப்புடைமை - யெய்தப், பலநாடி நல்லவை கற்றலிம் மூன்று, நலமாட்சி நல்லவர் கோள்." திரிகடுகம்-௨க.

(பரி - ரை) அளவு அறிந்து வாழாதான் வாழ்க்கை - தனக்குள்ள பொருளின் எல்லையை அறிந்து அதற்கேற்ப வாழமாட்டாதான் வாழ்க்கைகள், உளபோல இல்லாகித் தோன்றாகக் கெடும் - உள்ளன போலத் தோன்றி மெய்ம்மையான் இல்லையாய்ப் பின்பு அத் தோற்றமும் இன்றிக் கெட்டுவிடும், எ - று.

அவ் எல்லைக்கேற்ப வாழ்தலாவது - அதனிற் சுருக்கக் கூடாதாயின் ஒப்பவாயினும் ஈத்துந் துய்த்தும் வாழ்தல். தொடக்கத்திற் கேடு வெளிப்படாமை யின், உளபோலத் தோன்றி யென்றார். முதலிற் செலவு யிக்கால் வரும் ஏதங் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—அளவு - (தனக்குள்ள பொருளின்) அளவை, அறிந்து - தெரிந்து, வாழாதான் - (அதற்கேற்க) வாழமாட்டாதவனது, வாழ்க்கை - வாழ்க்கைகளானவை, உளபோல - உள்ளவை போலத் (தோன்றி), இல்லாகி - (மெய்ம்மையால்) இல்லைபாகி, தோன்று - (பின்பு) அத் தோற்றமும் இல்லாமல், கெடும் - அழியும்.

சஅ௦. உளவரை தூக்காத வெப்புர வான்மை
வளவரை வல்லைக் கெடும்.

(பரி - ரை) உள வரை தூக்காத ஒப்புரவு ஆண்மை - தனக்குள்ள அளவு தூக்காமைக்கு ஏதுவாய் ஒப்புரவான்மையால், வளவரை வல்லைக் கெடும் - ஒரு வன் செல்வத்தின் எல்லை விரையக் கெடும், எ - று.

ஒப்புரவேயாயினும் மிகலாகாதென்றமையான், இதுவுமது. இவை நான்கு பாட்டானும் மூவகையாற்றலுள் பெருமைபின் பகுதியாய் பொருள் வலியறிதல் சிறப்பு நோக்கி வகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உளவரை - (தனக்கு) உள்ள பொருளினவை, தூக்காத - ஆராயாமைக் கேதுவாகிய, ஒப்புரவு ஆண்மை - உபகார முடைமையால், வளவரை - (ஒருவனது) செல்வத்தினாலு, வல்லைக் கெடும் - விரைவாகக் கெடும். ௧௦

சக-ம் அதிகாரம்—கால மறிதல்

அஃதாவது, வலியான் மிகுதியுடையனாய்ப் பகைமேற் சேறலுற்ற அரசன் அச் செலவிற்கேற்ற காலத்தினை யறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனே விளங்கும்.

சஅ௧. பகல்வெல்லுங் கூகையைக் காக்கை யிகல்வெல்லும்
வேந்தர்க்கு வேண்டும் பொழுது.

(பரி - ரை) கூகையைக் காக்கை பகல் வெல்லும் - தன்னின் வலிதாய் கூகையைக் காக்கை பகற்பொழுதின்கண் வெல்லாவிற்றும்; இகல் வெல்லும்

வேந்தர்க்குப் பொழுது வேண்டும் - அதுபோல, பகைவரது இகலை வெல்லக் கருதும் அரசர்க்கு அதற்கேற்ற காலம் இன்றியமையாதது, எ - று.

எடுத்துக்காட்டுவமை. காலம் அல்லாவழி வலியாற் பயனில்லை யென்பது விளக்கி நின்றது. இனிக் காலமாவது - வெம்மையுங் குளிர்ச்சியுந் தம்முன் ஒத்து நோய் செய்யாது தண்ணீரும் உணவும் முதலிய உடைத்தாய்த் தானே வருந்தாது, செல்லும் இயல்பினதாம். இதனால் காலத்தது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—காக்கை - காக்கையானது, கூகையை - (தன்னைப் பார்க்கிலும் வலிதாகிய) கோட்டானை, பகல் - பகற்பொழுதில், வெல்லும் - செயிக்கும்; (ஆதலால்), இகல் - பகைவரை, வெல்லும் - வெல்லக் கருதுகின்ற, வேந்தர்க்கு - அரசர்க்கு, பொழுது வேண்டும் - (அதற்கேற்ற) காலம் வேண்டும். க

சஅஉ. பருவத்தோ டொட்ட வொழுக நிருவினைத் தீரமை யார்க்குங் கயிறு.

(பரி - ரை) பருவத்தோடு ஒட்ட ஒழுகல் - அரசன் காலத்தோடு பொருந்தவினை செய்து ஒழுகுதல், திருவினைத் தீரமை ஆர்க்கும் கயிறு - ஒரு வர்கண்ணும் நிலலாது நீங்குஞ் செல்வத்தைத் தன்கண் நீங்காமற் பிணிக்குங் கயிறும், எ - று.

காலத்தோடு பொருந்துதல் - காலந் தப்பாமற் செய்தல். தீராமையென்ற தனால், தீர்தன்மாலைய தென்பது பெற்றாம். வினை வாய்த்து வருதலான், அதனின் ஆகுஞ் செல்வம் எஞ்ஞான்றும் நீங்கா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பருவத்தோடு ஒட்ட - (அரசன்) காலத்தோடு பொருந்த, ஒழுகல் - (தொழில் செய்து) நடத்தல், திருவினை - (ஒருவரிடத்தும் நிலலாது நீங்குஞ்) செல்வத்தை, தீரமை - (தன்னிடத்து) நீங்காமல், ஆர்க்கும் - கட்டுவதாகிய, கயிறு - கயிறாகும். உ

சஅங். அருவினை யென்ப வுளவோ கருவியாற் கால மறிந்து செயின்.

(பரி - ரை) அருவினை என்ப உளவோ - அரசரால் செயதற்கரிய வினைகளென்று சொல்லப்படுவன உளவோ, கருவியான் காலம் அறிந்து செயின் - அவற்றை முடித்தற்கு ஆம் கருவிகளுடனே செய்தற்கு ஆம் காலம் அறிந்து செய்வராயின், எ - று.

கருவிகளாவன - மூவகையாற்றலும், நால்வகை புபாயங்களுமாம். அவை உளவாயவழியுங் காலம் வேண்டுமென்ப தறிவித்தற்கு, கருவியா னென்றார். எல்லா வினையும் எளிதின் முடிபு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கருவியால் - (முடித்தற்கு அமைந்த) காரணங்களுடனே, காலம் - (செய்தற்கு ஆகும்) காலத்தையும், அறிந்து - தெரிந்து, செயின் - செய்வாராயின், அருவினை என்ப - (அரசரால்) செய்தற்கு அரிய தொழில்களென்று சொல்லப்படுவன, உளவோ - உண்டோ.

ந

சஅச. ஞாலங் கருதினுங் கைகூடுங் காலங்
கருதி யிடத்தாற் செயின்.

(பரி - ரை) ஞாலம் கருதினுங் கைகூடும் - ஒருவன் ஞாலமுழுதுங் தானே ஆளக் கருதினாயினும் அஃது அவன் கையகத்ததாம், காலம் கருதி இடத்தான் செயின் - அதற்குச் செய்யும் வினையைக் காலமறிந்து இடத்தோடு பொருந்தச் செய்வனாயின், எ - று.

இடத்தா னென்பதற்கு மேற்கருவியா னென்பதற்கு உரைத்தாங்குரைக்க. கைகூடாதனவும் கைகூடு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானுங் காலம் அறிதற் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—காலம் - காலத்தை, கருதி - அறிந்து, இடத்தால் - இடத்தோடு பொருந்த, செயின் - (அதற்காகச் செய்யுந் தொழிலைச்) செய்வானாயின், ஞாலம் - (ஒருவன்) பூமி முழுவதையும், கருதினும் - (தானே ஆள) நினைத்தாலும், கைகூடும் - (அது) அவன் கைக்குள் இருந்ததாம்.

ச

சஅரு. காலங் கருதி யிருப்பார் கலங்காது
ஞாலங் கருது பவர்.

(பரி - ரை) கலங்காது ஞாலம் கருதுபவர் - தப்பாது ஞாலமெல்லாங் கொள்ளக் கருதும் அரசர், காலம் கருதி இருப்பார் - தம் வலி மிகுமாயினும் அது கருதாது அதற்கேற்ற காலத்தையே கருதி அது வருந்துணையும் பகைமேற் செல்லார், எ - று.

தப்பாமை - கருதிய வழியே கொள்ளுதல். வலிமிகுதி காலங் கருதியென்றதனாற் பெற்றும். அது கருதாது செல்லின் இருவகைப் பெருமையுந் தேய்ந்து வருத்தமும் உறுவராகலின், இருப்ப ரென்றார். இருத்தலாவது - நடப்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்டலென்னும் அறுவகைக் குணங்களுள் மேற் செலவிற்கு மாறாயது. இதனாற் கால வாராவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கலங்காது - தப்பாமல், ஞாலம் - பூமி முழுவதையும், கருதுபவர் - (கைக்கொள்ள) நினைக்கு மரசர், காலம் - (தம் வலி மிகுமாயினும்) அதை நினையாமல் அதற்கேற்ற) காலத்

தையே, கருதி - நினைத்து, இருப்பர் - (அது வருமளவும் பகைமேற் செல்லாது) காத்திருப்பர்.

ஞ

சஅசு. ஊக்க முடையா னெடுக்கம் பொருதகர்
தாக்கற்குப் பேருந் தகைத்து.

(பரி - ரை) ஊக்கம் உடையான் ஒடுக்கம் - வலி மிகுதியுடைய அரசன் பகைமேற் செல்லாது காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு, பொரு தகர் தாக்கற்குப் பேரும் தகைத்து - பொருகின்ற தகர் தன் பகை கெடப் பாய்தற்பொருட்டுப் பின்னே கால் வாங்குந் தன்மைத்து, எ - று.

உவமைக்கண் தாக்கற்கு என்றதனால், பொருளினும் வென்றி யெய்தற் பொருட்டென்பது கொள்க. இதனால் அவ் விருப்பின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஊக்கம் உடையான் - மிகுந்த வலிமையுடைய அரசன், ஒடுக்கம் - (பகைமேற் செல்லாது) காலம் பார்த்திருக்கின்ற இருப்பு, பொரு தகர் - சண்டை செய்கின்ற ஆட்டுக்கடா, தாக்கற்கு- (தன் பகை கெடப்) பாய்தற்பொருட்டு, பேரு தகைத்து - பின்னே கால்வாங்கிப்போம் தகைமைத்து.

சு

சஅஎ. பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார் காலம்பார்த்
துள்வேர்ப்ப ரொள்ளி யவர்.

(பரி - ரை) ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய அரசர், ஆங்கே பொள்ளெனப் புறம் வேரார் - பகைவர் மிகை செய்த பொழுதே அவரறியப் புறத்து வெகு னார்; காலம் பார்த்து உள் வேர்ப்பார் - தாம் அவரை வெல்லுதற்கேற்ற காலத் தினை யறிந்து அது வருந் துணையும் உள்ளே வெகுள்வர், எ - று.

பொள்ளென வென்பது குறிப்புமொழி. வேரார் வேர்ப்பரெனக் காரணத் தைக் காரியமாக வுபசரித்தார். அறிய வெகுண்டிழித் தம்மைக் காப்பர் ஆகலிற் புறம் வேரா ரென்றும், வெகுளி யொழிந்துழிப் பின்னும் மிகை செய்யாம லடக்குதல் கூடாமையின் உள்வேர்ப்ப ரென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—ஒள்ளியவர் - அறிவுடைய அரசர், ஆங்கே - (பகைவர் குற்றஞ்செய்த) அப்பொழுதே, பொள்ளென - (அவ ரறிய) விரைவாக, புறம் வேரார் - புறத்தில் கோபஞ் செய்யார்; காலம் - (அவரை வெல்லுதற்கேற்ற) காலத்தை, பார்த்து - அறிந்து, உள் வேர்ப்பார் - உள்ளே கோபங் கொண்டிருப்பர்.

எ

சஅஅ. செறுநரைக் காணிற் சுமக்க விறுவரை
காணிற் கிழக்கார் தலை.

(பரி - ரை) செறுநரைக் காணின் சுமக்க - தாம் வெல்லக் கருதிய அரசர் பகைவருக்கு இறுதிக்காலம் வருந்துணையும் அவரைக் கண்டாற் பணிசு; இறுவரை காணின் தலை கிழக்காம் - பணியவே அக்காலம் வந்திறும்வழி அவர் தகை வின்றி யிறுவர், எ - று.

பகைமை ஒழியும் வகை மிகவுந் தாழ்கவென்பார் சுமக்கவென்றும், அங்ஙனந் தாழவே அவர் தம்மைக் காத்த லிகழ்வாராகலின் தப்பாமற் கெடுவ ரென்பார் அவர் தலை கீழாமென்றுந் கூறினார். தலைமேற்கொண்ட தொருபொருளைத் தள்ளுங்கால் அது தன் தலை கீழாக விழுமாகலின், அவ் வியல்பு பெறப்பட்டது. இவை யிரண்டு பாட்டானும் இருக்கும்வழிப் பகைமை தோன்றாம லிருக்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செறுநரை - (வெல்லக்கருதிய அரசர்) பகைவரை, காணின் - கண்டால், சுமக்க - (அவர்க்கு முடிவுகாலம் வருமளவும்) பணியக்கடவர்; இறுவரை காணின் - அக்காலம் வந்து முடியுமிடத்து, தலை - (அவரது) தலை, கிழக்காம் - கீழ் விழும். அ

சஅகூ. எய்தற் கரிய தியைந்தக்கா லந்நிலையே
செய்தற் கரிய செயல்.

(பரி - ரை) எய்தற்கு அரியது இயைந்தக்கால் - பகையை வெல்லக் கருதும் அரசர் தம்மா லெய்துதற்கரிய காலம் வந்து கூடியக்கால், அந்நிலையே செய்தற்கு அரிய செயல் - அது கழிவதற்கு முன்பே அது கூடாவழித் தம்மாற் செய்தற்கரிய வினைகளைச் செய்க, எ - று.

ஆற்றன் முதலியவற்றாற் செய்துகொள்ளப் படாமையின் எய்தற்கரிய தென்றும், அது தானேவந் தியைதல் அரிதாகலின் இயைந்தக்கா லென்றும், இயைந்தவழிப் பின்னில்லாது ஒடுதலின் அந்நிலையே யென்றும், அது பெருவழிச் செய்யப்படாமையிற் செய்தற்கரிய என்றுங் கூறினார். இதனாற் காலம் வந்துழி விரைந்து செய்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எய்தற்கு அரியது - (பகையை வெல்லக் கருதும் அரசர் தம்மாலே) பெறுதற்கரிய காலம், இயைந்தக்கால் - வந்து கூடியக்கால், அந்நிலையே - அது நிற்குமளவிலே, செய்தற்கு அரிய - (அக் காலம் வராததற்கு முன்னே) செய்தற்கு அரியனவாக யிருந்த தொழில்களை, செயல் - செய்யக்கடவர்.

சகூ௦. கொக்கொக்க கூம்பும் பருவத்து மற்றதன்
குத்தொக்க சீர்த்த விடத்து.

(பரி - ரை) கூட்பும் பருவத்துக் கொக்கு ஒக்க - வீணமேற் செல்லாதிருக் குங் காலத்துக் கொக்கு இருக்குமாறுபோல இருக்க; மற்றுச் சீர்த்த இடத்து அதன் குத்து ஒக்க - மற்றைச் செல்லங் காலம் வாய்த்தவழி அது செய்து முடிக்குமாறுபோலத் தப்பாமற் செய்து முடிக்க, எ-று.

மீன் கோடற்கு இருக்கும்வழி அது வந்தெய்துத் துணையும் முன்னறிந்து தப்பாமற் பொருட்டு உயிரில்லதுபோன் றிருக்கும் ஆகலானும், எய்தியவழிப் பின் தப்புவதற்கு முன்பே விரைந்து குத்தும் ஆகலானும், இருப்பிற்குஞ் செய விற்குங் கொக்கு உவமையாயிற்று. கொக்கொக்க என்றாராயினும் அது கூட்பு மாறுபோலக் கூட்புக என்றும், குத்தொக்க என்றாராயினும் அது குத்துமாறு போலக் குத்துக் என்றும் உரைக்கப்படும், இது தொழிலுவமமாகலின். உவமை முகத்தால் இருப்பிற்குஞ் செயலிற்கும் இலக்கணங் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—கூட்பும் பருவத்து - தொழின்மேற் செல்லா திருக்கவேண்டுங் காலத்தில், கொக்கு ஒக்க - கொக்கு இருப்பது போல் இருக்கக்கடவன்; மற்றுச் சீர்த்தவிடத்து - மற்றைச் (செல் லுங் காலம்) வாய்த்தவிடத்து, அதன் குத்து ஒக்க - அது தப்பா மற் குத்திக்கொள்வதுபோலத் தப்பாமற் செய்து முடிக்கக்கடவன்.

௫௦-ம் அதிகாரம்—இட னறிதல்

அஃதாவது, வலியுங் காலமும் அறிந்து பகைமேற் செல்வான் தான்வெல் லுதற் கேற்ற சிலத்தினை யறிதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

சகுக. தொடங்கற்க வெவ்வினையு மெள்ளற்க முற்று மிடங்கண்ட பின்னல் லது.

(பரி - ரை) முற்றும் இடம் கண்டபின் அல்லது - பகைவரை முற்றுதற் காவது ஓரிடம் பெற்றபின் அல்லது, எவ்வினையும் தொடங்கற்க - அவர்மாட்டு யாதொரு வினையையுந் தொடங்காதொழிக; எள்ளற்க - அவரைச் சிறிய ரென்று இகழாதொழிக, எ - று.

முற்றுதல் - வீணத்தல். அதற்காம் இடமாவது வாயில்களானும் தூழைக ளானும் அவர் புகலொடு போக்கொழியும் வகை அரணியைச் சூழ்ந்து ஒன்றற் கொன்று துணையாய்த் தம்முள் நலிவிவாத பல படை யிருப்பிற்கும் மதிலும் அகழுமுதலிய அரண் செய்யப்பட்ட அரசிருப்பிற்கும் ஏற்ற சிலக்கிடக்கையும் நீரு முடையது. அது பெற்றால் இரண்டுஞ் செய்யக் வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—முற்றும் - (பகைவரை) வீணத்துக்கொள்வ தற்கான, இடம் - ஓரிடத்தை, கண்டபின் அல்லது - பெற்றபின் பன்றி, எவ்வினையும் - (அவரிடத்து) யாதொரு தொழிலையும்,

தொடங்கற்க - தொடங்காதிருக்கக்கடவர்; எள்ளற்க - (அவரைச் சிறியரென்று) இகழாதிருக்கக்கடவர். க

சகூஉ. முரண்சேர்ந்த மொய்ம்பி னவர்க்கு மரண்சேர்ந்தா மாக்கம் பலவுந் தரும்.

(பரி - ரை) முரண் சேர்ந்த மொய்ம்பினவர்க்கும் - மாறுபாட்டோடுகூடிய வலியினை யுடையார்க்கும், அரண் சேர்ந்து ஆம் ஆக்கம்பலவும் தரும் - அரண்ச் சேர்ந்து ஆகின்ற ஆக்கம் பல பயன்களையுங் கொடுக்கும், ஏ - று.

மாறுபாடாவது - ஞாலம் பொதுவெனப் பொரு அரசர் மனத்தின்கண் நிகழ்வதாகலானும், வலியுடைமை கூறியவதனானும், இது பகைமேற் சென்ற அரசர் மேற்றாயிற்று. உம்மை சிறப்பும்மை. அரண்சேராதா மாக்கமு முண்மையின், ஈண்டு ஆக்கம் விசேடிக்கப்பட்டது. ஆக்க மென்றது அதற் கேதுவாய முற்றினை. அது கொடுக்கும் பயன்களாவன - பகைவரால் தமக்கு நலவின்மையும், தாம் நிலபெற்று நின்ற அவரை நலிதலும் முதலாயின.

(தே - ப - ரை)—முரண் - மாறுபாட்டை, சேர்ந்த - அடைந்த, மொய்ம்பினவர்க்கும் - வலிமையை யுடையவருக்கும், அரண் சேர்ந்து - அரண்ச் சேர்ந்து, ஆம் - ஆகின்ற, ஆக்கம் - பெருக்கமானது, பலவும் - பல பயன்களையும், தரும் - கொடுக்கும். ௨

சகூஉ. ஆற்றாரு மாற்றி யடுப விடனறிந்து
போற்றார்கட் போற்றிச் செயின்.

(பரி - ரை) ஆற்றாரும் ஆற்றி அடுப - வலியர் அல்லாதாரும் வலியாய் வெவ்வர், இடன் அறிந்து போற்றிப் போற்றார்கண் செயின் - அதற்கேற்ற இடத்தினை யறிந்து தம்மைக் காத்துப் பகைவர் மாட்டு வினைசெய்வராயின், ஏ - று.

வினையென்பதூஉம் தம்மையென்தூஉம் அவாய்கிலையான் வந்தன. காத்தல் - பகைவரான் நலிவு வாராமல் அரணுனும் படையானுங் காத்தல். இவ்வாற்றான் வினை செய்வராயின் மேற்சொல்லிய வலியின்றியும் வெவ்வ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—இடன் அறிந்து - (வெல்லுதற்கு ஏற்ற) இடத்தை அறிந்து, போற்றி - (தம்மையப்) பாதுகாத்துக்கொண்டு, போற்றார்கண் - பகைவரிடத்து, செயின் - (தொழிலைச்) செய்வராயின், ஆற்றாரும் - வலியில்லாதவரும், ஆற்றி - பலமுடையவராகி, அடுப - வெல்லுவர். ௩

சகூசு. எண்ணியா ரெண்ண மிழப்ப ரிடனறிந்து
துன்னியாந் துன்னிச் செயின்.

(பரி - ரை) இடன் அறிந்து துன்னியார் - தாம் வினைசெய்தற் கேற்ற இடத்தினை யறிந்து சென்ற அரசர், துன்னிச் செயின் - அரணைப் பொருந்தி நின்று அதனைச் செய்வராயின், எண்ணியார் எண்ணம் இழப்பர் - அவரை வெல்வதாக எண்ணியிருந்த பகைவர் அவ் எண்ணத்தினை யிழப்பர், எ - று.

அரணென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. எண்ணமென்றது எண்ணப் பட்ட தம் வெற்றியை. அதனை யிழப்ப ரென்றார், அவர் வினை செய்யாமல் தம்மைக் காத்தமையின். இதனால் அவர் பகைவர் தோற்ப ரென்பதாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் பகைவர் அரணின் புறத்திறுப்பார் அதற்கு ஆய்மறிதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இடன் - (தாம் தொழில் செய்தற்கேற்ற) இடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, துன்னியார் - சென்ற அரசர், துன்னி - (அவ் வரணைப்) பொருந்திநின்று, செயின் - (அத்தொழிலைச்) செய்வாராயின், எண்ணியார் - (முன்பு அவரை வெல்ல) எண்ணியிருந்த பகைவர், எண்ணம் - அவ் வெண்ணத்தை, இழப்பர் - இழந்துவிடுவர்.

சு

சகூரு. நெடும்புனலுள் வெல்லு முதலை யடும்புனவி
நீங்கி னதனைப் பிற.

(பரி - ரை) முதலை நெடும் புனலுள் (பிற) வெல்லும் - முதலை ஆழமுடைய நீரின்கண் ஆயின் பிறவற்றையெல்லாம் தான் வெல்லாநிற்கும்; புனலின் நீங்கின் அதனைப் பிற அடும் - அப் புனலின் நீங்குமாயின் அதனைப் பிறவெல்லாம் வெல்லாநிற்கும், எ - று.

எனவே, எல்லாருந் தந்நிலத்து வலிய ரென்பது கூறப்பட்டது. பிற வென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. நிலப்படா நீரின்கட் பிறவெல்லாம் நிறல் ஆற்றாமையின் அவையெல்லாம் முதலைக்கு எளியவாம், அவை யியங்குதற் குரிய நிலத்தின்கண் அஃது இயங்கல் ஆற்றாமையின் அஃது அவற்றிற்கெல்லாம் எளிதாமென்றது, மேற்செல்லும் அரசர் பகைவர் நிறறல் ஆற்ற இடனறிந்து செல்வராயின் அவர்தமக் கெளியராவர் அன்றித் தாம் நிறறல் ஆற்றாவிடத்துச் செல்வராயின் அவர்க்கு எளியராவரென்னும் பொருடோன்ற நின்றமையின், இது பிறிதுமொழிதல் என்னும் அலங்காரம். அவரை அவர் நிறறல் ஆற்றாவிடத்துச் சென்று வெல்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—முதலை - முதலையானது, நெடும் புனலுள் - ஆழமுள்ள நீரிலானால், பிற - பிற வுயிர்களை யெல்லாம், வெல்லும் - வெல்லாநிற்கும்; புனலின் - அந் நீரினின்றும், நீங்கின் - நீங்கினால், அதனை - அம் முதலையை, பிற - பிறவுயிர்க ளெல்லாம், அடும் - வெல்லும்.

௫

சகசு. கடலோடா கால்வ நெடுந்தேர் கடலோடு
நாவாயு மோடா நிலத்து.

(பரி - ரை) கால் வல் நெடு தேர் கடல் ஓடா - நிலத்தின்கண் ஓடும் கால் வலிய நெடிய தேர்கள் கடலின்கண் ஓடமாட்டா; கடல் ஓடும் நாவாயும் நிலத்து ஓடா - இனி அக் கடலின்கண் ஓடும் நாவாய்கடாமும் நிலத்தின்கண் ஓட மாட்டா, எ - று.

கடலோடா என்ற மறுதலையடையான் நிலத்து ஓடு மென்பது வருவிக்கப் பட்டது. கால்வநெடுந்தே ரென்பது ஓடுதற்கேற்ற காலும் பெருமையுமுடைய வாயினு மென்பதுபட நின்றது. மேற்சென்றார் பகைவரிடங்களை யறிந்து அவ ற்றிற் கேற்ற கருவிகளான் வினைசெய்க வென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் மேலை யலங்கார மாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—வல் கால் - (நிலத்தில் ஓடுகின்ற) வலிமை ஆகிய உருளைகளையுடைய, நெடு தேர் - பெரிய தேர்கள், கடல் - கடலில், ஓடா - ஓடமாட்டாவாம்; கடல் ஓடும் - கடலில் ஓடுகின்ற, நாவாயும் - மரக்கலங்களும், நிலத்து - நிலத்தில், ஓடா - ஓட மாட்டாவாம்.

சகசு. அஞ்சாமை யல்லாற் துணைவேண்டா வெஞ்சாமை
யெண்ணி யிடத்தாற் செயின்.

(பரி - ரை) எஞ்சாமை எண்ணி இடத்தான் செயின் - பகையிடத்தி வினைசெய்யுந் திறங்களை யெல்லாம் ஒழியாதெண்ணி அவற்றை அரசர் இடத் தொடு பொருந்தச் செய்வராயின், அஞ்சாமை அல்லால் துணை வேண்டா-அச் செயற்குத் தம் திண்மையல்லது பிறிதொரு துணை வேண்டுவதில்லை, எ - று.

திண்ணியராய் நின்று செய்து முடித்தலே வேண்டுவதல்லது துணை வேண்டா வென்றார், அவ் வினை தவறுதற் கேதுவின்மையின். இவை மூன்று பாட்டானும் வினை செய்தற்காம் இடனறிதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எஞ்சாமை - (அரசர் பகைவரிடத்துத் தொழில் செய்யும் விதங்களையெல்லாம்) குறையாமல், எண்ணி - ஆலோசித்து, இடத்தால் - இடத்தோடு பொருந்த, செயின் - செய்வாராயின், அஞ்சாமை அல்லால் - (அச் செயலுக்குத் தமது) தைரியமல்லாமல், துணை - (வேறொரு) துணை, வேண்டா - வேண்டுவதில்லை. எ

சகசு. சிறுபடையான் செல்லிடஞ் சேரி னுறுபடையா
னூக்க மழிந்து விடும்.

(பரி - ரை) உறு படையான் - பெரும்படையுடைய அரசன், சிறு படை யான் செல் இடம் சேரின் - ஏனைச் சிறுப்படையுடையானை யழித்தல் கருதி
CC-O. Jangamwadi Math Collection, Varanasi. Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

அவன் புகலைச் சென்று சாருமாயின், ஊக்கம் அழிந்துவிடும் - அவனாற் தன் பெருமை அழியும், எ - று.

செல்லிடம் - அவனுக்குச் செல்லுமிடம். அழிந்துவிடு மென்பது எழுந்திருக்கு மென்றாற்போல ஒரு சொல் ஊக்கத்தின் அழிவு உடையான்மேல் ஏற்றப்பட்டது. தன் படைப்பெருமை நோக்கி இடேனக்காது செல்வனாயின், அஃது அப்படைக்கு ஒருங்கு சென்று வினைசெயல் ஆகாமையான் ஆகப் பயிற்சியின்மையான் ஆக அப் பெருமையாற் பயனின்றித் தானழிந்துவிடு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உறு படையான் = பெருஞ்சேனையையுடைய அரசன், சிறு படையான்-சிறிய சேனையுடையவனது, செல் இடம்-செல்லு மிடத்தை, சேரின் - (அவனை அழிக்க நினைத்துச்) சேர்வனாயின், ஊக்கம் - (அவனால் தன்) பெருமை, அழிந்துவிடும் - அழிந்துபோம்.

அ

சககக. சிறைநலனுஞ் சீரு மிலரெனினு மாந்த
ருறைநிலத்தோ டொட்ட லரிது.

(பரி - ரை) சிறை நலனும் சீரும் இலர் எனினும் - அரண் அழித்தற்கு அருமையும் பெருமையாகிய ஆற்றலுமுடையர் அல்லராயினும், மாந்தர் உறைநிலத்தோடு ஒட்டல் அரிது - வினைக்குரிய மாந்தரை அவர் உறைகின்ற நிலத்தின்கண் சென்று தாக்குத லரிது, எ - று.

நிலத்தோ டென்பது வேற்றுமை மயக்கம். ஆண்மையுடையாராச் சிறுமை நோக்கி இருப்பின்கண் சென்று தாக்கின் அவர் அதுவிட்டுப்போதற் றுணிவினரன்றிச் சாதற் றுணிவினராவர்; ஆகவே, அவர்க்கு பெரும்படை உடையு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சிறை நலனும் - அழித்தற்கு அரிய கோட்டையும், சீரும் - பெருமையாகிய வலிமையும், இலர் எனினும் - இல்லாதவராயினும், மாந்தர் - (தொழில் செய்ததற்குரிய) மனிதரை, உறை நிலத்தோடு - (அவரது) இருப்பிடத்திற் சென்று, ஒட்டல் - தாக்குதல், அரிது - அரியது.

க

௩௦௦. காலாழ் களரி னரியடுங் கண்ணஞ்சா
வேலாண் முகத்த களிறு.

(பரி - ரை) கண் அஞ்சா வேல் ஆள் முகத்த களிறு - பாகர்க்கு அடங்காவுமாய் வேலாட்களைக் கோத்த கோட்டவுமாய் களிறுகளை, கால். ஆழ் களரின் நரி அடும் - அவை காலாழும் இயல்பிற்றாய் சேற்று நிலத்துப் பட்டுழி நரி கொல்லும், எ - று.

முகம் - ஆகுபெயர். ஆண்மையும் பெருமையு முடையாரும் தமக்கு ஏலா நிலத்துச் செல்லின் அவற்றார் பயனின்றி மிகவும் எளியரால் அழிவரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இதுவும் அவ் வலங்காரம். வேலாழ் முகத்தவென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர். வேற்படை குளித்த முகத்தவாயின் அதுவும் நரியடுதற் கேதுவாய் முடிதலின், அது பாடமன்மை யறிக. இவை மூன்று பாட்டானும் பகைவரைச் சார்தலாகாவிடனும் சார்ந்துழிப்படும் இழுக்குங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—கண் அஞ்சா - பாகர்க்கு அடங்காதனவும், வேல் ஆள் முகத்த - வேலையுடைய ஆட்களைக் கோத்த கொம்பு களையுடையனவும் ஆகிய, களிறு - யானைகளே, கால் ஆழ் - கால் புதைகிற இயல்பினதாகிய, களரில் - சேற்று நிலத்தில் (அகப்பட்ட விடத்து), நரி - நரிகளானவை, அடும் - கொல்லும். க௦

ருக-ம் அதிகாரம்—தேரிந்து தெளிதல்

அஃதாவது, அமைச்சர் முதலாயினாரைப் பிறப்புக் குணம் அறிவென் பனவற்றையுஞ் செயலையுங் காட்சி கருத்து ஆகமமென்னும் அளவைகளான் ஆராய்ந்து தெளிதல். வலிமுதன் மூன்றும் அறிந்து பகைமேற் செல்வானுக் குத் தானே வினையுற்றுச் செய்தற்பொருட்டும் அறைபோகாமற்பொருட்டும் இது வேண்டுதலின், அவற்றின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ருக. அறம்பொரு ளின்ப முயிரச்ச நான்கின்
றிறந்தெரிந்து தேறப் படும்.

(பரி - னா) அறம் பொருள் இன்பம் உயிர் அச்சம் - அரசனாற் றெளியப் படுவான் ஒருவன், அறமும் பொருளும் இன்பமும் உயிர்ப்பொருட்டான் வரும் அச்சமுமென்னும், நான்கின் திறம் தெரிந்து தேறப்படும் - * உபதை நான்கின் திறத்தான் மனவியல் ஆராய்ந்தால் பின்பு தெளியப்படும், எ - று.

அவற்றுள், அறவுபதையாவது - புரோகிதரையும் அறவோரையும் விட்டு அவரால் இவ்வரசன் அறவோன் அன்மையின் இவனைப் போக்கி அறனும் உரி மையு முடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம், இதுதான் யாவர்க்கு மியைந்தது, நின் கருத்தென்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவீதல். பொருளுபதையாவது - சேனைத்தலைவனையும் அவனோடு இயைந்தாரையும் விட்டு, அவரால் இவ் வரசன் இவறன்மாலையன் ஆகவின் இவனைப் போக்கிக் கொடையும் உரிமையுமுடையானொருவனை வைத்தற்கெண்ணினம், இது தான் யாவர்க்கு மியைந்தது, நின்கருத்தென்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லு வீதல். இன்பவுபதையாவது - தொன்றுதொட்டு உரிமையொடு பயின்றான் ஒரு தவமுது மகளை விட்டு, அவளால் உரிமையுள இன்னான் நின்னைக் கண்டு வருத்தமுற்றுக் கூட்டுவிக்க வேண்டுமென்று என்னை விடுத்தான், அவனைக்

கடுவையாயின் நினக்குப் பேரின்பமேயன்றிப் பெரும் பொருளும் கைகூடு
மெனச் சூளுறவோடு சொல்லுதல். அச்சவுபதையாவது - ஒரு நிமித்தத்தின்
மேலிட்டு ஓரமைச்சுஞல் ஏனையோரை அவனின்கண் அழைப்பித்து, இவர்
அறைபோவானெண்ணற்குக் குழியினொன்று தான் காவல் செய்து, ஒருவ
னில் இவ்வரசன் நம்மைக் கொல்வான் சூழ்கின்றமையின் அதனை நாம் முற்
படச் செய்து நமக்கினிய அரசனெருவனை வைத்தால் ஈண்டை யாவர்க்கு
மீயைந்தது நின் கருத்தென்னை யெனச் சூளுறவோடு சொல்லுவித்தல். இந்
நான்கினுந் திரிபிலனையுபழி எதிர்காலத்தந் திரிபிலனெனக் கருத்தளவையாற்
றெளியப்படு மென்பதாம். * இவ் வடநூற் பொருண்மையை யுட்கொண்டு இவ
ரோதிய தறியாது பிறரொல்லாம் இதனை உயிரொச்சமெனப் பாடந் திரித்துத்
தத்தமக்குத் தோன்றியவாறே யுரைத்தார்.

(தே - ப - ரை)—அறம் - (அரசனால் சோதிக்கப்படுவான் ஒரு
வன்) தருமமும், பொருள் - பொருளும், இன்பம் - காமமும், உயிர்
அச்சம் - உயிர்ப்பொருட்டால் வரும் பயமும், நான்கின் - ஆகிய
நான்கு தந்திரங்களினுடைய, திறம் - திறத்தினால், தெரிந்து -
(மனநிலை) ஆராய்ந்து, தேறப்படும் - (பின்) தெளியப்படுவான். க

நெஉ. குடிப்பிறந்து குற்றத்தி நீங்கி வடுப்பரியு
நாணுடையான் கட்டே தெளிவு.

(பரி - ரை) குடிப் பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து, குற்றத்தின் நீங்கி -
குற்றங்களினின்று நீங்கி, வடுப் பரியும் நாண் உடையான் கட்டே தெளிவு -
நமக்கு வடு வருங்கொலென் தஞ்சாநிற்கும் நாணுடையவன் கண்ணதே அரச
னது தெளிவு, ஏ - று.

குற்றங்களாவன - மேல் அரசனுக்குச் சொல்லிய வகையாலும் †, மடி,
மறப்பு, பிழைப் பென்றிவை முதலாயவுமாம். நாண் இழிதொழில்களின் மனஞ்
செல்லாமை. இவை பெரும்பான்மையும் தக்கோர்வாய்க் கேட்டலாகிய ஆகம
அளவையாற் றெரிவன. இந்நான்கு முடையவையே தெளிக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தெளிவு - (அரசரது) தெளிவானது, குடிப்
பிறந்து - (உயர்ந்த) குடியில் பிறந்து, குற்றத்தின் - குற்றங்களினின்
றும் நீங்கி, வடு - (நமக்குப்) பழுது வருமோவென்று, பரியும் - அஞ்சி
நிற்கும், நாணுடையான் கட்டே - நாணமுடையவனிடத்தே. உ

நெங. ஆரியகற் றுசற்றார் கண்ணுந் தெரியுங்கா
லின்மை யரிதே வெளிது.

* இவ் வுபதை நான்கும் சாணக்கியரது அர்த்தசாஸ்திரம், முதற் பகுதி,
க0-ம் அத்தியாயத்திற் கூறப்பட்டுள்ளன. † சஙக-சஙஉ-ம் குறள்களிற் காண்க.

(பரி - ரை) அரிய கற்று ஆசு அற்றார் கண்ணும் - கற்றற்கரிய நூல்களைக் கற்று மேற்சொல்விய குற்றங்க ளற்றார் மாட்டும், தெரியுங்கால் வெளிது இன்மை அரிது - நுண்ணிதாக ஆராயுமிடத்து வெண்மையில்லாமை அரிது, எ -று.

வெண்மை - அறியாமை; அஃது இவர்மாட் னெதாவது மனத்தது நிலையாமையான் ஒரோவழி யாகலின், தெரியுங்கா லென்றார். காட்சியளவையாற் றெரிந்தால் அதுவு மில்லாதாரே தெளியப்படுவ ரென்பது குறிப்பெச்சம். இவ்வளவையுள்ளான் இக் குணமும் குற்றமும் தெரிந்து குணமுடையாரைத் தெளிக வென்பது இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அரிய கற்று - (கற்றற்கு) அருமையாகிய நூல்களைக் கற்று, ஆசு - (முன் சொல்லப்பட்ட) குற்றங்கள், அற்றார் கண்ணும் - தீர்த்தவரிடத்தும், தெரியுங்கால் - (துட்பமாக) ஆராயுமிடத்து, வெளிது - அறியாமையானது, இன்மை - இல்லாதிருக்கை, அரிதே - அரியதே.

நு௦௪. குணநாடிக்குற்றமு நாடி யவற்றுண் மிகைநாடி மிக்க கொளல்.

(பரி - ரை) குணம் நாடி - குணக் குற்றங்களுள் ஒன்றே யுடையார் உலகத் தின்மையின் ஒருவன் குணங்களை யாராய்ந்து, குற்றமும் நாடி - ஏனைக் குற்றங்களை யு மாராய்ந்து, அவற்றுள் மிகை நாடி - பின் அவ் விருபகுதியுள்ளு மிக்கவற்றை யாராய்ந்து, மிக்க கொளல் - அவனை அம்மிக்கவற்றினே யறிக, எ-று.

மிகையுடையவற்றை மிகை யென்றார். அவையாவன - தலைமையானு பன்மையானு உயர்ந்தன. அவற்று னறிதலாவது குணமிக்கதாயின் வீனைக் குரியனென்றும், குற்ற மிக்கதாயின் அல்லனென்று மறிதல். குணமே யுடையார் உலகத் தரியாகலின், இவ்வகை யாவரையுந் தெளிகவென்பது இதனுற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—குணம் - (குணகுற்றங்களில் ஒன்றே யுடையார் உலகில் இல்லாமையால்) குணங்களை, நாடி - ஆராய்ந்து, குற்றமும் - மற்றைக் குற்றங்களையும், நாடி - ஆராய்ந்து, அவற்றுள் - (பின்பு) அவ் விருவகையுள்ளும், மிகை - மிகுந்தவைகளை, நாடி - ஆராய்ந்து, மிக்க - மிகுந்தவைகளால், கொளல் - (அவரை) அறியக் கடவன்.

நு௦௫. பெருமைக்கு மேனைச் சிறுமைக்குந் தத்தங் கருமமே கட்டளைக் கல்.

(பரி - ரை) பெருமைக்கும் ஏனைச் சிறுமைக்கும் கட்டளைக்கல் - பிறப்புக் குணம் அறிவென்பனவற்றுள் மிக்கனெய்தும் பெருமைக்கும் மற்றைச் சிறுமை

மைக்கும் உரை கல்லாவது, தத்தம் கருமமே-தாந்தாஞ் செய்யுங் கருமமே, பிறி தில்லை, எ - று.

இஃது ஏகதேசவுருவகம். மக்களது பெருமையுஞ் சிறுமையுந் தப்பாம லறிய லுறுவார்க்குப் பிற கருவிகளு முளவாயினும், முடிந்தகருவி செயலென் பது தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். இதனாற் குணங் குற்றங்கள் நாடற்குக் கருவி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பெருமைக்கும்-(குடிப்பிறப்புக் குணம் அறிவு என்பவற்றால் மனித ரடையும்) பெருமையாகிய பொன்னின் மாற் றறிதற்கும், ஏனைச் சிறுமைக்கும் - மற்றைச் சிறுமையாகிய பொன் னின் மாற்றறிதற்கும், கட்டளைக்கல் - உரைகல்லாவது, தம் தம் கருமமே - தங்கள் தங்கள் செயல்களேயாம். ரு

ரு௦௬. அற்றாரைத் தேறுத லோம்புக மற்றவர் பற்றிலர் நாணாற் பழி.

(பரி - ரை) அற்றாரைத் தேறுதல் ஒம்புக - சுற்ற மில்லாரைத் தெளிதலை யொழிக; அவர் மற்றுப் பற்று இலர் - அவர் உலகத்தோடு தொடர்பிலர், பழி நாணாற் - ஆகலாற் பழிக்கஞ்சார், எ - று.

பற்றில ரென்பதனால் சுற்றமென்பது வருவிக்கப்பட்டது. உலகத்தார் பழிப்பன வொழிதற்கும் புகழ்வன செய்தற்கு மேதுவாகிய உலகநடையியல்பு சுற்ற மில்லாதார்க்கு இன்மையின், அவர் தெளியப்படா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அற்றாரை - சுற்ற மில்லாதவரை, தேறுதல் ஒம்புக - தெளித லொழியக்கடவன்; அவர் மற்றுப் பற்றிலர் - அவர் உலகத்தோடு சம்பந்தமில் ராதலால், பழி - பழிக்கு, நாணாற் - அஞ்சார். கூ

ரு௦௭. காதன்மை கந்தா வறிவறியார்த் தேறுதல் பேதைமை யெல்லாந் தரும்.

(பரி - ரை) காதன்மை கந்தா அறிவு அறியார்த் தேறுதல் - அன்புடைமை பற்றுக்கோடாகத் தமக் கறியவேண்டவன அறியாதாரைத் தெளிதல், பேதை மை எல்லாம் தரும் - அரசனுக்கு எல்லா அறியாமையையுங் கொடுக்கும், எ-று.

தன்னோடு அவரிடைநின்ற அன்புபற்றி அரசன் அறிவிலார்மேல் வினையை வைப்பின், அஃது அவ ரறிவின்மையாற் கெடும்; கெட்டால் அவர்க்குளதேயன்றி வினைக்குரியாரை அறியாமை, மேல்வினை வறியாமை முதலாக அவனுக்கு அறியாமை பலவு முளவா மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—காதன்மை - அன்புடைமையானது, கந்து ஆக - பற்றுக்கோடாக, அறிவு - (நமக்கு) அறிய வேண்டுமவைகளை,

அறியார் - அறியாதவரை, தேறுதல் - தெளிதலாவது, பேதைமை எல்லாம் - அரசனுக்கு எல்லா அறியாமையையும், தரும் - கொடுக்கும்.

எ

௫௦௮. தோரன் பிறனைத் தெளிந்தான் வழிமுறை
தீரா விடும்பை தரும்.

(பரி - ரை) பிறனைத் தோரன் தெளிந்தான் - தன்னோடியையுடையனல் லாதானைப் பிறப்பு முதலியவற்றானும் செயலானும் ஆராயாது தெளிந்த அரசனுக்கு, வழிமுறை தீரா இடும்பை தரும் - அத் தெளிவு தன்வழி முறையினும் நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும், எ - று.

இயைபு-தன் குடியொடு தொடர்ந்த மரபு. இதனானே அதுவும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். தெளிதல் - அவன்கண்ணே வினையை வைத்தல். அவ்வினை கெடுதலால் தன் குலத்துப் பிறந்தாரும் பகைவர் கைப்பட்டிக் கீழாய் விடுவ ரென்பதாம். நான்கனுருபு விகாரத்தாற் றெருக்கது.

(தே - ப - ரை)—பிறனை - தன்னோடு சம்பந்தம் இல்லாதவனை, தோரன் - (பிறப்புமுதலியவற்றானும் செய்கையாலும்) ஆலோசியாதவனாகி, தெளிந்தான் - தெளிந்த அரசனுக்கு, (அத் தெளிவு), வழிமுறை - (அவன்) குடிவழிக்கிரமத்திலும், தீரா - நீங்காத, இடும்பை - துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும்.

அ

௫௦௯. தேறற்க யாரையுந் தோராது தேர்ந்தபிற்
தேறுக தேறும் பொருள்.

(பரி - ரை) யாரையும் தோராது தேறற்க - யாவரையும் ஆராயாது தெளியாதொழிக்; தேர்ந்தபின் தேறும் பொருள் தேறுக - ஆராய்ந்தபின் தெளியும் பொருட்களை ஐயுறு தொழிக, எ - று.

தேறற்கவென்ற பொதுமையான் ஒருவினைக் கண்ணுந் தெளியலாகாதென்பது பெற்றும். ஈண்டுத் தேறுக வென்றது தாற்பரியத்தால் ஐயுறவினது விலக்கின்மே னின்றது. தேறும் பொரு ளென்றது அவாவ ராற்றற் கேற்ற வினைகளை. பொருள் - ஆகுபெயர்.

(தே - ப - ரை)—யாரையும் - யாவரையும், தோராது - ஆராயாமல், தேறற்க - தெளியாதிருக்கக் கடவன்; தேர்ந்தபின் - ஆராய்ந்தபின், தேறும் பொருள் - தெளியும் பொருள்களை, தேறுக - தெளியக்கடவன்.

க

௫௧௦. தோரன் றெளிவுந் தெளிந்தான்க ணையுறவுந்
தீரா விடும்பை தரும்.

(பரி - ரை) தேரான் தெளியும் - அரசன் ஒருவனை யாராயாது தெளிதலும், தெளிந்தான்கண் ஐயுறவும் - ஆராய்ந்து தெளிந்தவன்மாட்டு ஐயப்படுதலும் இவ்விரண்டும், தீரா இடம்பை தரும் - அவனுக்கு நீங்காத துன்பத்தைக் கொடுக்கும், எ - று.

வினை வைத்தபின் ஒருதவறு காணாதுவைத்து ஐயுறுமாயின், அதனை அவனறிந்து இனி இது சில்லாதென்னுங் கருத்தான் அவ்வினையை நெகிழ்த்து விடும், அதுவே யன்றிப் பகைவரால் எளிதிற் பிரிக்கவும் படும், ஆகலாற் றெளிந்தான்கண் ஐயுறவு மாகாதாயிற்று. தெளிவிற்கெல்லு கூறியவாறு. இவையென்று பாட்டானும், தெளியப்படாதார் இவரென்பதானும், அவரைத் தெளிந்தாற்படு மிழுக்கும், தெளிவிற்கெல்லையும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—தேரான் - (அரசன் ஒருவனை) ஆராய்ந்திலனாகி, தெளிவும் - தெளிதலும், தெளிந்தான்கண் - ஆராய்ந்து தெளியப்பட்டவனிடத்தே, ஐயுறவும் - சந்தேகப்படுதலும், தீரா இடம்பை - (அவனுக்கு) நீங்காத துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும். ௧௦

ருஉ-ம் அதிகாரம்—தெரிந்து வினையாடல்

அஃதாவது, அத் தெளியப்பட்டாரை அவர் செய்யவல்ல வினைகளை யறிந்து அவற்றின்கண்ணே யாளுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ருகக. நன்மையும் தீமையும் நாடி நலம்புரிந்த தன்மையா னுளப் படும்.

(பரி - ரை) நன்மையும் தீமையும் நாடி - அரசன் முதற்கண் ஒருவினையைத் தன்கண் வைத்தால், அதன்கண் ஆவனவும் ஆகாதனவுமாய் செயல்களை யாராய்ந்தறிந்து, நலம் புரிந்த தன்மையான் - அவற்றுள் ஆவனவற்றையே விரும்பிய வியல்பினையுடையான், ஆளப்படும் - பின் அவனாற் சிறந்த வினைகளிலே யாளப்படும், எ - று.

தன்னை புரிமை யறிதற் பொருட்டு அகம்புறங்கட்கு நவொயதோர் வினையை அரசன் தன்கண் வைத்தவழி அதன்கண் ஆஞ்செயல்களையே செய்தவன் பின்னும் அவ் வியல்பினதாற்பற்றி அகமாய் வினைக்கண்ணே யாளப்படுவனென்பதாயிற்று, புரிந்தவென்ற இறந்தகாலத்தான், முன்னுரிமை யறிதற் பொருட்டு வைத்த வினையாதல் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—நன்மையும் தீமையும் - (அரசன் முதலில் ஒரு தொழிலைக் கொடுத்தால் அதில்) ஆவனவும் ஆகாதனவும் ஆகிய செயல்களை, நாடி - ஆராய்ந்தறிந்து, நலம் - (அவைகளுள்) ஆமவை

களையே, புரிந்த - விரும்பிய, தன்மையான் - தன்மையுடையவன், ஆளப்படும் - (பின்பு சிறந்த தொழில்களில் அவன்) ஆளப்படுவான்.

௫௧௨. வாரி பெருக்கி வளம்படுத் துற்றவை
யாராய்வான் செய்க வினை.

(பரி - ரை) வாரி பெருக்கி - பொருள் வருவாயில்களை விரியச்செய்து, வளம் படுத்தி - அப் பொருளாற் செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை ஆராய்வான் - அவ்வாயில்கட்கும் பொருட்குஞ் செல்வங்கட்கு முற்ற இடையூறுகளை நாடோறு மாராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினை செய்க - அரசனுக்கு வினைசெய்க, எ - று.

வாயில்களாவன-மேல் * இறைமாட்சியுள் “இயற்றலும்” என்புழி யுரைத்தனவும், உழவு, பசுக்காவல், வாணிகமென்னும் † வார்த்தையுமாம். செல்வங்களாவன - ஆண்டுப் பொருளு மின்பமுமாக உரைக்கப்பட்டன. இடையூறுகளாவன - அரசன், வினைசெய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர், கன்வரென் நிவரான் வரு நலிவுகள்.

(தே - ப - ரை)—வாரி - (பொருள்கள்) வரும் வழிகளை, பெருக்கி - விரியச்செய்து, வளம் படுத்து - (அப் பொருள்களாலே) செல்வங்களை வளர்த்து, உற்றவை - (அவ் வரும்வழிகளுக்கும் பொருள்களுக்கும் செல்வங்களுக்கும்) வந்த இடையூறுகளை, ஆராய்வான் - (தினந்தோறும்) ஆராய்ந்து நீக்கவல்லவன், வினை - தொழிலை, செய்க - (அரசனுக்குச்) செய்பக்கடவன். ௨

௫௧௩. அன்பறிவு தேற்ற மவாவின்மை யிந்நான்கு
நன்குடையான் கட்டே தெளிவு.

(பரி - ரை) அன்பு - அரசன்மாட் டன்பும், அறிவு - அவனுக்காவன அறிபுமறிவும், தேற்றம் - அவை செய்தற்கட் கலங்காமையும், அவாவின்மை - அவற்றூற் பொருள் கையுற்றவழி அதன்மேல் அவாவின்மையுமாகிய, இந்நான்கும் நன்கு உடையான்கட்டே தெளிவு - இந்நான்கு குணங்களையும் நிலைபெறவுடையான் மேலதே வினையை விட்டிருக்குந் தெளிவு, எ - று.

இந்நான்கு நன்குடைமை இவன் செய்கின்ற வினைக்கண் யாது மாராய வேண்டுமெதிலில்லையென்று அரசன் நெளிதற் கேதுவாகவின், அவனை அதன் பிறப்பிடனுக்கிக் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஆடற்குரியான திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அன்பு - (அரசனிடத்து) அன்பும், அறிவு - (அவனுக்கு ஆவனவற்றை அறியும்) அறிவும், தேற்றம் - (அவை

* திருக்குறள் - ௩௮௫.

† வார்த்தை - விர்த்தி, தொழில்.

களைச் செய்யுமிடத்து) மனங் கலங்காமையும், அவா இன்மை - (அவற்றால் பொருள் கைகூடியவழி அதன்மேல்) ஆசை இல்லாமையும், இந்நான்கும் - ஆகிய இந்நான்கு குணங்களையும், நன்கு உடையான்கட்டே - நிலையாக உடையவனிடத்ததே, தெளிவு - (தொழிலை விட்டிருக்கும்) தெளிவு.

ந

ருகசு. எனைவகையாற் தேறியக் கண்ணும் வினைவகையான் வேறாகு மாந்தர் பலர்.

(பரி - ரை) எனைவகையான் தேறியக்கண்ணும் - எல்லா வகையானு மாராய்ந்து தெளிந்து வினை வைத்தபின்னும், வினை வகையான் வேறாகும் மாந்தர் பலர் - அவ் வினையி னியல்பானே வேறுபடு மாந்தர் உலகத்துக்குப் பலர், எ-று.

* கட்டியங்காரன்போல அரசுவின்பத்தினை வெஃகி விகாரப்படுவதல்லது அதனைக் குற்றமென் றொழிந்து தம்மியல்பினிற்பார் அரியாகவின், வேறாகு மாந்தர் பல ரென்றார். வினை வைப்பதற்குமுன் எல்லாக் குணங்களு முடைய ராய் வைத்தபின் விகாரப்படுவாரை இடையாயதொரு வினையை வைத்தறிந்து ஒழிக்க வென்பதாம். இதனால் ஒருவகையா லொழிக்கப்படுவார் இவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எனைவகையால் - எல்லா வகைகளாலும், தேறியக்கண்ணும் - ஆராய்ந்து தெளிந்து தொழிலைவைத்த பின்னும், வினைவகையான் - அத்தொழிலின் தன்மையினாலே, வேறு ஆகும் - வேறு படுகின்ற, மாந்தர் - மனிதர், பலர் - (உலகத்தில்) பலர். ச

ருகரு. அறிந்தாற்றிச் செய்கிற்பாற் கல்லால் வினைதான் சிறந்தானென் றேவற்பாற் றன்று.

(பரி - ரை) அறிந்து ஆற்றிச் செய்கிற்பாற்கு அல்லால் - செய்யுமுபாயங்களை யறிந்து செயலானும் இடையூறுகளானும் வருந் துன்பங்களைப் பொறுத்து முடிவுசெய்ய வல்லானையல்லது, வினைதான் சிறந்தான் என்று ஏவற்பாற்றன்று - வினைதான் இவன் நம்மாட்டு அன்புடையனென்று பிறனொருவனையேவு மியல்புடைத்தன்று, எ - று.

செய்கிற்பாற்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். அறிவாற்றல்களானல்லது அன்பான் முடியாதென இதனால் வினையினதியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வினைதான் - தொழில்தான், அறிந்து - (செய்யும் உபாயங்களை) அறிந்து, ஆற்றி - (செயலானும் இடையூறுக

* கட்டியங்காரன் - சிவகசிந்தாமணியிற் கூறப்படும் சச்சந்த னென்னும் அரசனுடைய மந்திரி.

ளானும் வருந்துன்பங்களைப்) பொறுத்து, செய்கிற்பாற்கு அல்லால்-
(முடிவு) செய்ய வல்லவனுக்கு அல்லது, சிறந்தான் என்று - (இவன்
நம்பிட்டு) அன்புடையவனென்று, ஏவல்பாற்று அன்று - (வே
றொருவனை) ஏவுதற்றன்மையை உடையதன்று. ௫

௫௧௬. செய்வானை நாடி வினைநாடிக் காலத்தோ
டெய்த வுணர்ந்து செயல்.

(பரி - ரை) செய்வானை நாடி - முதற்கண்ணே செய்வான திலக்கணத்
தை யாராய்ந்து, வினை நாடி - பின் செய்யப்படும் வினையினதியல்பை யாராய்
ந்து, காலத்தோடு எய்த உணர்ந்து செயல் - பின் அவனையும் அதனையும் காலத்
தோடுபடுத்திப் பொருந்த அறிந்து அவனை அதன்கண் ஆடலைச்செய்க, எ-று.

செய்வானது இலக்கணமும் வினையினது இயல்பும் மேலே கூறப்பட்டன.
காலத்தோ டெய்த வுணர்ந்தலாவது - இக்காலத்து இவ்வினையுடையான்
செய்யின் இவ்விதப்பிறுய வினை முடியுமென்று கூட்டி யுணர்தல்.

(தே - ப - ரை)—செய்வானை - (முன்னே) செய்பவ னிலக்
கணத்தை, நாடி - ஆராய்ந்து, வினை - (பின்னே செய்யப்படுந்) தொ
ழிவி னியல்பை, நாடி - ஆராய்ந்து, காலத்தோடு - (பின்பு அவனை
யும் அத்தொழிலையும்) காலத்துடனே (சேர்த்து), எய்த - பொருந்த,
உணர்ந்து - அறிந்து, செயல் - (அவனை அத் தொழிலினிடத்து
ஆளுதல்) செய்யக்கடவன். ௬

௫௧௭. இதனை யிதனா லிவன்முடிக்கு மென்றாய்ந்
ததனை யவன்கண் விடல்.

(பரி - ரை) இதனை இதனா லிவன் முடிக்கும் என்று ஆய்ந்து - இவ்வினை
யை இக்கருவியால் இவன் முடிக்கவல்லனெனக் கூறப்படுத்தாராய்ந்து, அதனை
அவன்கண் விடல் - மூன்றுந் தம்மு ளியைந்தவழி அவ் வினையை அவன்கண்
னே விடுக, எ - று.

கருவி துணைவரும், பொருளும் முதலாயின. வினைமுதலும் கருவியும்
வினையுந் தம்முளியைதலாவது ஒரொன்றோடு ஏனைய விரண்டற்கும் பொரு
த்த முண்டாதல். விடுதல் - அதற்கு அவனை யுரியனுக்குதல்.

(தே - ப - ரை)—இதனை - இத்தொழிலை, இதனா ல் - இந்தக்
காரணத்தால், இவன் முடிக்கும் என்று - இவன் முடிக்க வல்லவ
னென்று, ஆய்ந்து - (பகுத்து) ஆராய்ந்து, அதனை - (இம் மூன்றும்
தம்முள் ஒத்திருந்தவிடத்து) அத்தொழிலை, அவன்கண் - அவ
னிடத்தே, விடல் - விடக்கடவன். ௭

௩௧௮. வினைக்குரிமை நாடிய பின்றை யவனை
யதற்குரிய னாகச் செயல்.

(பரி - னா) வினைக்கு உரிமை நாடிய பின்றை - ஒருவனை அரசன் தன்
வினை செய்தற்குரியவனாகவாராய்ந்து துணிந்தால், அவனை அதற்கு உரியனாகச்
செயல் - பின் அவனை அதற்குரியனாறு உயரச் செய்க, எ - று.

உயரச் செய்தலாவது - அதனைத் தானே செய்துமுடிக்கு மாற்றலுடைய
னாக்குதல். அது செய்யாக்காலங் கெடுமென்பது கருத்து.

(தே - ப - னா)—உரிமை - (ஒருவனை அரசன்) தன் தொழில்
செய்தற்கு உரியனாயிருக்கையை, நாடியபின்றை - ஆராய்ந்து துணி
ந்த பின்பு, அவனை அதற்கு - அவனை அத் தொழில் செய்தற்கு,
உரியன் ஆக - உரியவனாக, செயல் - (உயரச்) செயக்கடவன். அ

௩௧௯. வினைக்கண் வினையுடையான் கேண்மைவே ருக்
நினைப்பானை நீங்குந் திரு.

(பரி - னா) வினைக்கண் வினை உடையான் கேண்மை - எப்பொழுதும்
தன் வினையின்கண்ணே முயற்சியுடையான் அவ் வுரிமையாற் றனக்குக்
கேளா யொழுதுகின்ற தன்மையை, வேருக் நினைப்பானைத் திரு நீங்கும் - அது
பொறுதார் சொற் கேட்டு அரசன் மாறுபடக் கருதுமாயின், திருமகள் அவனை
விட்டு நீங்கும், எ - று.

கேளா யொழுதுகின்ற தன்மையாவது - தான் பிறனும் நில்லாது கேளிர்
செய்யு முரிமை யெல்லாங் செய்தொழுதுதல். அவனை அவமதிப்பாகக்
கொண்டு செறக் கருதுமாபிற் பின் னொருவரும் உட்பட்டு முயல்வா ரில்லை
யாம்; ஆகவே, தன் செல்வங் கெடுமென்பது கருத்து. இந்நான்கு பாட்டானும்
ஆந்தற் குரியான யாளுந்திறங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - னா)—வினைக்கண் - (தன்) தொழிலினிடத்தே,
வினை உடையான் - (எப்போதும்) முயற்சியை யுடையவன், (அவ்
வுரிமையால்), கேண்மை - (கனக்குச்) சுற்றமாய் நடக்கின்ற தன்
மையை, வேறு ஆக - (அது பொறுதவரது சொல்லைக்கேட்டு) மாறு
பட, நினைப்பானை - நினைக்கும் அரசனை, திரு - திருமகள், நீங்கும் -
விட்டு நீங்குவாள்.

௩௨௦. நாடோறு நாடுக மன்னன் வினைசெய்வான்
கோடாமை கோடா துலகு.

(பரி - னா) வினை செய்வான் கோடாமை உலகு கோடாது - வினை செய்
வான் கோடா தொழிய் உலகங் கோடாது; மன்னன் நாடோறும் நாடுக - ஆத
லான் அரசன் அவன் செயலை நாடோறு மாராய்க, எ - று.

அஃதொன்றினையு மாராயவே அதன் வழித்தாய உலகமெல்லா மாராய்ந்தானும், அதனால் அவனுரிமை அழியாமற் றன்னுள்ளே யாராய்ந்து போதுக வென்பதாம். இதனால் ஆண்டவழிச் செய்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வினை செய்வான் - தொழில் செய்பவன், கோடாமை - கோணுதிருக்க, உலகு - உலகமானது, கோடாது - கோணுது; (ஆதலால்), மன்னன் - அரசன், நாள்தோறும் - தினந்தோறும், நாடுக - (அவன் செயலை) ஆராயக்கடவன். க௦

ருந-ம் அதிகாரம்—சுற்றந் தழால்

அஃதாவது, அரசன் தன் கிளைஞரைத் தன்னி னீங்காமல் அணைத்தல். வினை செய்வாரைக் கூறி ஏனைச் சுற்றந் கூறுகின்ற ராகவின், இது தெரிந்து வினையாடலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஉக. பற்றற்ற கண்ணும் பழைமைபா ராட்டுதல்
சுற்றத்தார் கண்ணே யுள.

(பரி - ரை) பற்று அற்ற கண்ணும் பழைமை பாராட்டுதல் - ஒருவன் செல்வந் தொலைந்து வறியனாவழியும் விடாது தம்மோடு அவனிடையே பழைமையை எடுத்துக் கொண்டாடு மியல்புகள், சுற்றத்தார் கண்ணே உள - சுற்றத்தார் மாட்டே உளவாவன, எ - று.

சிறப்புமமை வறியனாவழிப் பாராட்டப் படாமை விளக்கி நின்றது. பழைமை பற்றறுக்காலத்துத் தமக்குச் செய்த உபகாரம். பிறரெல்லாம் அவன் பற்றற்றபொழுதே தாமும் அவனோடு பற்றறுவ. ராகவின், ஏகாரந் தேற்றத் தின்கண் வந்தது. இதனால் சுற்றத்தது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பற்று அற்ற கண்ணும் - (ஒருவன்) செல்வந் தொலைந்து வறுமைப்பட்டவிடத்தும், பழைமை - (தம்மோடு அவனிடத்து உண்டாகிய) பழைமையை, பாராட்டுதல் - (எடுத்துக்) கொண்டாடுந் தன்மைகள், சுற்றத்தார்க ண்ணே - உறவினரிடத்தே, உள - உளவாகும். க

ருஉஉ. விருப்பருச் சுற்ற மியையி னருப்பரு
வாக்கம் பலவுந் தரும்.

(பரி - ரை) விருப்பு அருச் சுற்றம் இயையின் - அன்பருத சுற்றம் ஒருவற்கு எய்துமாயின், அருப்பு அரு ஆக்கம் பலவும் தரும் - அஃது அவற்குக் கிளைத்தல் அருத செல்வங்கள் பலவற்றையுந் கொடுக்கும், எ - று.

உட்பகையி னீக்குதற்கு விருப்பருச் சுற்றமென்றும், தானே வளர்தற்கு ஒருதலையாய செல்வத்தி னீக்குதற்கு அருப்பரு வாக்கமென்றும், விசேஷித்

தார். தொடை நோக்கி விகாரமாயிற்று. இயையினென்பது அதனதருமை விளக்கி நின்றது. ஆக்க மென்பது ஆகுபெயர். பலவுமென்றது அங்கங்கள் ஆறையு நோக்கி. பலர் கூடி வளர்த்தலின், அவை மேன்மேற் கிளைக்கு மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—விருப்பு அறு - அன்பு நீங்காத, சுற்றம் - சுற்றமானது, இபையின் - (ஒருவனுக்கு) வாப்க்குமாயின், (அது) அரும்பு அறு - கிளைத்தல் நீங்காத, ஆக்கம் பலவும் - பல செல்வங்களையும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். ௨

நூஉ. அளவளா வில்லாதான் வாழ்க்கை குளவளாக்
கோடின்றி நீர்நிறைந் தற்று.

(பரி - ரை) அளவளாவு இல்லாதான் வாழ்க்கை - அச்சுற்றத்தோடு நெஞ்சு கலத்த வில்லாதவன் வாழ்க்கை, குள வளாக் கோடு இன்றி நீர் நிறைந்தற்று - குளப்பரப்புக் கரையின்றி நீர் நிறைந்தாற்போலும், எ -று.

சுற்றத்தோ டென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. நெஞ்சுகலப்புத் தன்னளவும் அதனளவும் உசாவுதலான் வருவதாகலின், அளவளா வென்பது ஆகுபெயர். வாழ்க்கை யென்றதூஉம் அதற் கேதுவாய செல்வங்களை. நிறைதலென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின் ரொழில் இடத்தின்மே னின்றது. சுற்ற மில்லாதான் செல்வங்கள் தாங்குவா நின்மையின் புறத்துப் போமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அளவளாவு இல்லாதான்-(அச் சுற்றத்தோடு) நெஞ்சு கலத்த வில்லாதவனது, வாழ்க்கை - செல்வம், குள வளா - குளப் பரப்பானது, கோடு இன்றி - கரையிலலாமல், நீர் நிறைந்தா அற்று - நீர் நிறைந்தாற்போலும். ௩

நூஉச. சுற்றத்தாற் சுற்றப் படவொழுக்கல் செல்வந்தான்
பெற்றத்தாற் பெற்ற பயன்.

(பரி - ரை) செல்வம் பெற்றத்தான் பெற்ற பயன் - செல்வம் பெற்ற வதனால் ஒருவன் பெற்ற பயனாவது, சுற்றத்தான் தான் சுற்றப்பட ஒழுகல்-தன் சுற்றத்தால் தான் சூழப்படும் வகை அதனைத் தழீஇ யொழுகுதல், எ -று.

பெற்ற என்பதனுள் அகாரமும் அதனென்பதனுள் அன் சாரியையும் தொடை நோக்கி விகாரத்தாற் ரொக்கன. இவ் வொழுக்குப் பகையின்றி அரா சாடாற்கேதுவாகலின், இதனைச் செல்வத்திற்குப்பயனென்றார். இவைமூன்று பாட்டானும் சுற்றந்தழால் செல்வத்திற் கேதுவும் அரணும் பயனுமா மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செல்வம் - செல்வத்தை, பெற்றத்தால் - பெற்ற அதனால், பெற்ற பயன் - (ஒருவன்) பெற்ற பயனாவது, சுற்

றத்தால் - (தன்) சுற்றத்தினுலே, தான் சுற்றப்பட - தான் சூழப் படும் வகை, ஒழுக்கல் - (அச் சுற்றத்தைத்) தழுவி நடத்தலாம். சு

நூரு. கொடுத்தலு மின்சொலு மாற்றி னடுக்கிய

சுற்றத்தாற் சுற்றப் படும்.

(பரி - ரை) கொடுத்தலும் இன்சொலும் ஆற்றின் - ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன கொடுத்தலையும் இன்சொற் சொல்லுதலையும் வல்லனாயின், அடுக்கிய சுற்றத்தான் சுற்றப்படும் - தம்மிற் றொடர்ந்த பலவகைச் சுற்றத்தானே சூழப்படும், எ - று.

இரண்டும் அவநிறந்தாற்றாத லரிதென்பது தோன்ற, ஆற்றி னென்றார். தம்மிற் றொடர்தலாவது - சுற்றத்தகு சுற்றமும் அதனது சுற்றமுமாய் அற்றற் பணிப்புண்டு வருதல். இவ் வுபாயங்களை வடநூலார் தானமுஞ் சாமமு மென்ப.

(தே - ப - ரை) — கொடுத்தலும் - (ஒருவன் சுற்றத்திற்கு வேண்டுவன) கொடுத்தலையும், இன் சொலும் - இனிப்சொற் சொல்லுதலையும், ஆற்றின் - செய்ய வல்லவனாயின், அடுக்கிய - (தம்மில்) தொடர்ந்த, சுற்றத்தால் - (பலவகைச்) சுற்றத்தாலும், சுற்றப்படும் - சூழப்படுவான். ரு

நூசு. பெருங்கொடையான் பேணன் வெகுளி யவனின்
மருங்குடையார் மாநிலத் தில்.

(பரி - ரை) பெருங் கொடையான் வெகுளி பேணன் - ஒருவன் மிக்க கொடையை யுடையனுமாய் வெகுளியை விரும்பானுமாயின், அவனின் மருங்கு உடையார் மாநிலத்து இல் - அவன் போலக் கிளையுடையார் இவ் வுலகத் தில்லை, எ - று.

மிக்ககொடை - ஒன்றானும் வறுமையெய்தாமற் கொடுத்தல். விரும்பாமை, இஃது அரசற்கு வேண்டுவ தொன்றென்று அளவிறந்து செய்யாமை.

(தே - ப - ரை) — பெருங் கொடையான் - (ஒருவன்) மிகுந்த கொடையையுடையவனும், வெகுளி - கோபத்தை, பேணன் - விரும்பாதவனும் (ஆனால்), அவனின் - அவனைப்போல, மருங்கு உடையார் - சுற்றமுடையவர், மாநிலத்து - இப் பெரிய உலகத்தில், இல் - இல்லை. சு

நூஎ. காக்கை கரவா கரைந்துண்ணு மாக்கமு
மன்ன ரார்க்கே யுள.

(பரி - ரை) காக்கை கரவா கரைந்து உண்ணும் - காக்கைகள் தமக்கிரையா யின் கண்டவழி மறையாது இனத்தை யழைத்து அதனோடுங்கூட வுண்ண கிற்கும்; ஆக்கமும் அன்ன நீரார்க்கே உள - சுற்றத்தா னெய்தும் ஆக்கங்களும் அப்பெற்றித்தாய இயல்பினை யுடையார்க்கே உளவாவன, எ - று.

அவ் ஆக்கங்களாவன - பகையின்மையும், பெருஞ்செல்வ முடைமையும் முதலாயின. எச்சவும்மையான் அறமு மின்பமுமே யன்றிப் பொருளு மெய்து மென்பது பெறுதும். அப் பெற்றித்தாய இயல்பென்றது தாம் நுகர்வன வெவ் வாம் அவரும் நுகருமாறு வைத்தல்.

(தே - ப - ரை)—காக்கை - காகங்கள், கரவா - (இரை கண்ட விடத்து) மறைக்காமல், கரைந்து - (இனத்தை) அழைத்து, உண் ணும் - (அதனோடு) உண்ணுகிற்கும்; ஆக்கமும் - (சுற்றத்தால் வரும்) செல்வங்களும், அன்ன நீரார்க்கே - அப்படிப்பட்ட குணத்தை யுடையவார்க்கே, உள - உள்ளனவாகும். எ

௫௨அ. பொதுநோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கி
னதுநோக்கி வாழ்வார் பலர்.

(பரி - ரை) பொது நோக்கான் வேந்தன் வரிசையா நோக்கின் - எல்லா ரையும் ஒரு தன்மையாக நோக்காது அரசன் தத்தந் தகுதிக்கேற்ப நோக்கு மாயின், அது நோக்கி வாழ்வார் பலர் - அச் சிறப்பு நோக்கி அவனை விடாது வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர், எ - று.

உயர்ந்தார் நீங்குதல் நோக்கிப் பொதுநோக்கை விலக்கி, எல்லாரும் விடா தொழுதுதல் நோக்கி வரிசை நோக்கை விதித்தார். இந் நான்கு பாட்டானுஞ் சுற்றந் தழுவு முபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேந்தன் - அரசன், பொது நோக்கான் - எல் லாரையும் ஒரு தன்மையாக நோக்காமல், வரிசை ஆக - அவரவர் தகுதிக்கு ஏற்க, நோக்கின் - நோக்குவானாயின், அது நோக்கி - அச் சிறப்பு நோக்கி, வாழ்வார் பலர் - (அவனை விடாது) வாழுஞ் சுற்றத்தார் பலர். அ

௫௨கூ. தமராகித் தற்றுறந்தார் சுற்ற மமராமைக்
காரண மின்றி வருமும்.

(பரி - ரை) தமர் ஆகித் தன் துறந்தார் சுற்றம் - முன் தமராய் வைத்துத் தன்னோடு அமராது யாதானுமொரு காரணத்தால் தன்னைப் பிரிந்து போயவர் பின்னும் வந்து சுற்றமாதல், அமராமைக் காரணம் இன்றி வரும் - அவ் வமரா மைக் காரணம் தன்மாட் டில்லையாகத் தானே புளதாம், எ - று.

அமராமைக் காரணமின்றி யென்றதனால், முன் அஃதுண்டாய்த் துறத் தல் பெற்றும்: அஃதாவது, அரசன் தான் நெறிகெட வொழுகல் வெறுப்பன செய்த லென்றிவை முதலியவற்றான் வருவது. ஆக்கம் வருவிக்கப்பட்டது. இயற்கையாகவே அன்புடையாய் சுற்றத்தார்க்குச் செயற்கையான் வந்த நீக் கம் அதனை யொழிய ஒழிபும், ஒழிந்தால் அவர்க்கன்பு செய்துகொள்ள வேண்டா, பழைய இயல்பாய் கிற்கு மென்பார், வருமென்றார்.

(தே - ப - ரை)—தமர் ஆகி - (முன்பு) சுற்றத்தாராயிருந்து, தன் துறந்தார் - யாதோ ஒரு காரணத்தால் தன்னைப் பிரிந்து போனவர், சுற்றம் - (பின்னும் வந்து) சுற்றத்தாராகுதல், அமரா மைக் காரணம் - அப் பொருந்தாமையின் காரணம், இன்றி - (தன் னிடத்து) இல்லையாக, வரும் - (தானே) உண்டாகும். கூ

ருஉ௦. உழைப்பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே வேந்த னிழைத்திருந் தெண்ணிக் கொளல்.

(பரி - ரை) உழைப் பிரிந்து காரணத்தின் வந்தானே - காரணமின்றித் தன்னிடத்து நின்றுப் பிரிந்துபோய்ப் பின் காரணத்தான் வந்த சுற்றத்தானே, வேந்தன் இழைத்து இருந்து எண்ணிக் கொளல் - அரசன் அக் காரணத்தைச் செய்துவைத்து ஆராய்ந்து தழீஇக் கொள்க, ஏ - று.

வாளா உழைப்பிரிந் தென்றமையின், பிரிதற்குக் காரண மின்மை பெற் றும். வருதற் காரணத்தைச் செய்யாதவழிப் பின்னும் பிரிந்துபோய்ப் பகை யோடு கூடமொகலின் இழைத்திருந் தென்றும், அன்பின்றிப் போய்ப் பின்னுங் காரணத்தான் வந்தமையின் எண்ணிக்கொள லென்றும் கூறினார். பிரிந்து போய் சுற்றத்தாருள் தீமை செய்யப்போய் அதனை யொழிய வருவானும் அது செய்யாமற்போய்ப் பின் நன்மை செய்ய வருவானும் தழுவுப்படுமொகலின், தழுவுமாறு முறையே இவ் விரண்டு பாட்டானும் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உழை-(காரண மின்றித்) தன்னிடத்தி னின் றும், பிரிந்து-பிரிந்துபோய், காரணத்தின் - (பின்பு) காரணத்தால், வந்தானே - வந்த சுற்றத்தானே, வேந்தன் - அரசன், இழைத்து இருந்து-அக் காரணத்தைச் செய்துவைத்து, எண்ணி - ஆராய்ந்து, கொளல்-(தழுவி) கொள்ளக்கூடவன். கூ௦

ருச-ம் ஆதிகாரம்—பொச்சாவர்மை

அஃதாவது, உருவும் திருவும் ஆற்றலும் முதலாயவற்றான் மகிழ்ந்து தற் காத்தலினும் பகையுழித்தன் முதலிய காரியங்களினும் சோர்தலைச் செய் யாமை. மேற்சொல்லிய சுற்றத்தாராற் பய னுள்ளது இச் சோர்வு இல் வழியாக வின், இது சுற்றந்தழாலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகக. இறந்த வெகுளியிற் நீதே சிறந்த
வுவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு.

(பரி - ரை) சிறந்த உவகை மகிழ்ச்சியிற் சோர்வு - மிக்க வுவகைக் களிப்
பான் வரும் மறவி, இறந்த வெகுளியின் தீது - அரசனுக்கு அளவிறந்த வெகு
ளியினுந் தீது, எ - று.

மிக்க வுவகை - பெருஞ் செல்வம், பேரின்பம், பெருமித மென்றிவற்றான்
வருவது. அளவு பகைவரை அடர்த்தற்கும் கொடியோரை ஒறுத்தற்கும்
வேண்டுவது. இறந்த வெகுளி ஒரோவழிப் பகைவரையுந் கொல்லும், இஃது
அன்னதன்றித் தன்னையே கோறலின், அதனினுந் தீதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—சிறந்த உவகை - மிகுந்த அகமலர்ச்சியினது,
மகிழ்ச்சியின் - களிப்பால் வருவதாகிய, சோர்வு - மறதியானது,
இறந்த வெகுளியின் - (அரசனுக்கு) அளவு கடந்த கோபத்தினும்,
தீதே - தீயதேயாம். க

ருகஉ. பொச்சாப்புக் கொல்லும் புகழை யறிவினை
நிச்ச நிரப்புக்கொன் றுங்கு.

(பரி - ரை) புகழைப் பொச்சாப்புக் கொல்லும் - ஒருவன் புகழினை அவன்
மறவி கெடுக்கும், அறிவினை நிச்சநிரப்புக் கொன்றாங்கு - அறிவினை நிச்ச
நிரப்புக் கெடுக்குமாறு போல, எ - று.

நிச்ச நிரப்பு-நாடோறும் இரவான் வருந்தித் தன்வயிறுநிறைத்தல். அஃது
அறிவுடையான்கண் உண்டாயின் அவற்கு இளிவரவானும் பாவத்தானும் என்
ளற்பாட்டினை விளைத்து அவன் நன்குமதிப்பினை யழிக்கும்; அதுபோல, மறவி
யும்புகழுடையான்க ணுண்டாயின் அவற்குத் தற்காவாமையானும் காரியக்கேட்
டானும் எள்ளற்பாட்டினை விளைத்து அவன் நன்கு மதிப்பினை அழிக்கு மென்ப
தாயிற்று. இவை யிரண்டுபாட்டானும் பொச்சாப்பினது குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறிவினை - ஞானத்தை, நிச்ச நிரப்பு - நித்
திய தரித்திரமானது, கொன்றாங்கு - கெடுக்கும் விதம்போல,
பொச்சாப்பு - (ஒருவனுடைய) மறதியானது, புகழை - (அவன்)
புகழை, கொல்லும் - கெடுக்கும். உ

ருகங். பொச்சாப்பார்க் கில்லை புகழ்மை யதுவுலகத்
தெப்பானூ லோர்க்குந் துணிவு.

(பரி - ரை) பொச்சாப்பார்க்குப் புகழ்மை இல்லை - பொச்சாந் தொழுது
வார்க்குப் புகழுடைமை யில்லை; அது உலகத்து எப்பால் னூலோர்க்கும் துணிவு-
அவ்வின்மை இந் நீதி னூலுடையார்க்கே யன்றி உலகத்து எவ்வகைப்பட்ட
நூலுடையார்க்கும் ஒப்ப முடிந்தது, எ - று.

அரசர்க்கேயன்றி அறமுதலிய என்னினும் முயல்வார் யாவர்க்கும் அவை கைகூடாமையிற் புகழில்லை யென்பது தோன்ற, எப்பாணாலோர்க்குந் துணி வென்றார்.

(தே - ப - ரை)—புகழ்மை - புகழுடையரா யிருக்கையானது, பொச்சாப்பார்க்கு - மறதியுடையவர்க்கு, இல்லை - இலது; அது - அவ் இல்லாமையானது, (இந் நீதி நூலுடையார்க்கே அன்றி), உல கத்து - உலகத்துள்ள, எப்பால் நூலோர்க்கும் - எவ்வகைப்பட்ட நூலுடையவர்க்கும், துணிவு - (ஒப்ப முடிந்த) தெளிவாம். ௩

ருகச. அச்ச முடையார்க் கரணில்லை யாங்கில்லை

பொச்சாப் புடையார்க்கு நன்கு.

(பரி - ரை) அரண் அச்சம் உடையார்க்கு இல்லை - காடு மலை முதலிய அரண்களுள்ளே நிற்பினும், மனத்தின்கண் அச்சமுடையார்க்கு அவற்றாற் பய னில்லை; ஆங்கு நன்கு பொச்சாப்பு உடையார்க்கு இல்லை - அதுபோலச் செல்வ மெல்லா முடையராயினும், மனத்தின்கண் மறவியை யுடையார்க்கு அவற்றாற் பய னில்லை, எ - று.

நன்மைக்கு ஏதுவாகலின், நன்கென்றார். அச்சமுடையார் ஈன்ற அரணழி புமாறுபோல மறவியுடையாருடைய செல்வங்களும் அழிபு மென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—அச்சம் உடையார்க்கு - (மனத்தின்கண்) அச்ச முடையார்க்கு, அரண் - (காடு மலை முதலாகிய) அரண்க ளில் (இருந்தாலும்), இல்லை - (அவைகளாலே பயன்) இல்லை; ஆங்கு - அதுபோலவே, பொச்சாப்பு உடையார்க்கு - மறதியுடையார்க்கு, நன்கு - செல்வமெல்லாம் (உடையராயிருந்தாலும்), இல்லை - (அவைகளாலே பயன்) இல்லை. ௪

ருகரு. முன்னுறக் காவா திழுக்கியான் றன்பிழை பின்னா றிரங்கி விடும்.

(பரி - ரை) முன்னுறக் காவாது திழுக்கியான் - தன்னுறக்கப்படுந் துன்பங்களை அவை வருதற்கு முன்னே அறிந்து காவாது மறந்திருந்தான், பின் னுறு தன் பிழை இரங்கிவிடும் - பின் வந்து உற்றகாலத்துக் காக்கலாகாமையின் அப் பிழைப்பினை நினைந் திரங்கிவிடும், எ - று.

காக்கப்படுந் துன்பங்களாவன-சோர்வுபார்த்துப் பகைவர் செய்வன. ஊற் றின்கணென்புழி உருபுஞ் சாரியையும் உடன்றொக்கன. உற்றகாலத்துக் காக்க லாகாமையின், இரங்கிவிடு மென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொச்சாப் புடையார்க்கு வரும் ஏதக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—முன் உற - (வாராமற் காக்கப்படுந் துன்பங்
களை அவை வருதற்கு) முற்பட, காவாது - (அறிந்து) காவாமல்,
இழுக்கியான் = மறந்திருந்தவன், பின் ஊறு - பின் துன்பம் வந்த
காலத்தில் (காக்கக் கூடாமையால்), தன் பிழை - தன்னுடைய அத்
தவறு (நினைத்து), இரங்கிடும் - இரங்கி விடுவான். ரு

ருநக. இழுக்காமை யார்மாட்டு மென்றும் வழக்காமை
வாயி னதுவொப்ப தில்.

(பரி - ரை) இழுக்காமை யார்மாட்டும் என்றும் வழக்காமை வாயின் - அர
சர்க்கு மறவாமைக் குணம் யாவார்மாட்டும் எக்காலத்தும் ஒழிவின்றி வாய்க்கு
மாயின், அது ஒப்பது இல் - அதனை யொக்கும் நன்மை பிறிதில்லை, எ - று.

வினைசெய்வார் சுற்றத்தாரென்னுந் தம்பாலார்கண்ணும் ஒப்பவேண்டுத
லின் யார்மாட்டு மென்றும், தாம் பெருகியஞான்றும் சுருங்கியஞான்றும் ஒப்ப
வேண்டுதலின் என்றுமென்றும், எல்லாக் காரியங்களினும் ஒப்பவேண்டுதலின்
வழுக்காமை யென்றும் கூறினர். வாயினென்பது முதனிலைத்தொழிற்பெயராடி
யாகவந்த வினையெச்சம். வாய்த்தல்-நேர்படுதல்.

(தே - ப - ரை)—இழுக்காமை-(அரசர்க்கு) மறவாமையானது,
யார்மாட்டும் - யாவரிடத்தும், என்றும் - எக்காலத்திலும், வழக்
காமை - ஒழிவில்லாமல், வாயின் - வாய்க்குமாயின், அது-அதனை,
ஒப்பது - ஒக்கும் நன்மையானது, இல்-இல்லை. க

ருநக. அரியவென் றுகாத வில்லைபொச் சாவாக்
கருவியாற் போற்றிச் செயின்.

(பரி - ரை) அரிய என்று ஆகாத இல்லை-இவை செய்தற்கரியனவென்று
சொல்லப்பட்டு ஒருவற்கு முடியாத காரியங்களில்லை, பொச்சாவாக்கருவியான்
போற்றிச் செயின் - மறவாத மனத்தானே எண்ணிச் செய்யப்பெறின், எ-று.

பொச்சாவாத என்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தாற்றெடுக்கது. அந்தக்காண
மாகவிற் * கருவி யென்றார். இடைவிடாத கினைவும் தப்பாத சூழ்ச்சியு முடை
யார்க்கு எல்லாம் எளிதின் முடியு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும்
பொச்சாவாமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

* பொச்சாவாக்கருவி என்பதற்குப் பொச்சாவாமையாகிய கருவியெனப்
பொருள் கோடலே சிறப்பு. அது தொல்காப்பியத்து வினையியலுள் “கிலனும்
பொருளும்” என்னும் முப்பத்தேழாஞ் சூத்திரத்துரையிலே சேனாவரையர்
“கின்முகங்காணுமருந்தினென் என்புழிக் காட்சியை மருந்தென்றாகவிற் காணு
மருந்தென்பது வினைப்பெயர் கொண்-தாம், பொச்சாவாக் கருவியாற் போற்
றிச்செயின் என்புழிப்பொச்சாவாக்கருவி என்பதும் அது” எனக் கூறுமாற்றா
னுணர்க. இலக்கணவிளக்க நூலார்க்கும் இலக்கணவிளக்கச் சூராவளியார்க்கும்
இதுவே கருத்தென்க.

(தே - ப - ரை)—பொச்சாவாத - மறவாத, கருவியால் - மனத் தால், போற்றிச் செயின் - எண்ணிச் செயின், அரிய என்று - (இவை செய்தற்கு) அரியனவென்று சொல்லப்பட்டு, ஆகாத இல்லை - முடியாத காரியங்களில்லை. எ

நு௩அ. புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டுஞ் செய்யா இகழ்ந்தார்க் கெழுமையு மில்.

(பரி - ரை) புகழ்ந்தவை போற்றிச் செயல்வேண்டும் - நீதி நூலுடையார் இவை அரசர்க்குரியனவென்று உயர்த்துக் கூறிய செயல்களைக் கடைப்பிடித்துச் செய்க, செய்யாது இகழ்ந்தார்க்கு எழுமையும் இல்-அங்ஙனஞ் செய்யாது மறந்தவர்க்கு எழுமையினும் நன்மையிலலை ஆகலான், எ -று.

அச்செயல்களாவன † மூவகையாற்றலும், நால்வகை உபாயமும், ஐவகைத் தொழிலும், அறுவகைக்குணமும் முதலாய் செயல்கள். சாதிதருமமாகிய இவற்றின் வழிஇயோர்க்கு உள்ளது விரயத்துன்பமேயாகலின், எழுமையுமில்லென்றார். எழுமை-ஆகுபெயர். இதனாற் பொச்சாவாது செய்யவேண்டுவன கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—புகழ்ந்தவை - (நீதி நூலுடையார் இவை அரசர்க்கு உரியவைபென்று) உயர்த்திச் சொல்லிய செயல்களை, போற்றி - மறவாது, செயல்வேண்டும் - செய்யக்கடவர்; செய்யாது- (அப்படிச்) செய்யாமல், இகழ்ந்தார்க்கு - மறந்தவர்க்கு, எழுமையும் - எழு பிறப்பிலும் வரும் நன்மை, இல் - இல்லை, (ஆதலால்). அ

நு௩க. இகழ்ச்சியிற் கெட்டாரை புள்ளாக தாந்தம் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்து.

(பரி - ரை) தம் மகிழ்ச்சியின் தாம் மைந்து உறும் போழ்து - அரசர் தம் மகிழ்ச்சிக்கண் தாம் வலியுறும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் கெட்டாரை உள்ளாக - முற்காலத்த அதனின் ஆய சோர்வாற் கெட்டவர்களை நினைக்க, எ -று.

காரணங்களோடு அவர்களுதாய உரிமையை மகிழ்ச்சிமே லெற்றித் தம் மகிழ்ச்சியி னென்றும், இகழ்ச்சியுங் கேடும் உடன்றோன் றுமாகலின் மகிழ்ச்சியின் மைந்துறும் போழ்தென்றுக் கூறினார். கெட்டாரை உள்ளவே, நாரும்

† மூவகையாற்றல்-அறிவு, ஆண்மை, பெருமை என்பன; நால்வகை உபாயம்-கொடுத்தல், இன்சொற்சொல்லல், வேறுபடுத்தல், ஒறுத்தல் என்பன; ஐவகைத்தொழில்-மேற்சேறல், அரண்முற்றல், கோடல், பொருதல், வேறல் என்பன; அறுவகைக் குணம்-நட்பாக்கல், பகையாக்கல், மேற்சேறல், இருத்தல், பிரித்தல், கூட்ட லென்பன. இவற்றுள் மூவகையாற்றலை சகசு-ம் குறளுரையினும், நால்வகை உபாயத்தை சகசு-ம் குறளுரையினும், ஐவகைத்தொழிலை சகசு, சகசு-ம் குறளுரையினும், அறுவகைக் குணத்தை சஅடு-ம் குறளுரையினும் காண்க.

அவ்வாறே கெடுதுமென்று அதன்கண் மைந்துருரென்பது கருத்து. எண்ணுக வென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—தம் மகிழ்ச்சியின் - (அரசர்) தமது மகிழ்ச்சியில், தாம் மைந்துறும் போழ்து - தாம் வலிபட நிற்கும்பொழுது, இகழ்ச்சியின் - (முற்காலத்தில் அம் மகிழ்ச்சியில்தோன்றிய) மறதியினால், கெட்டாரை - கெட்டவர்களை, உள்ளாக - நினைக்கக்கடவர். கூ

௫௫௦. உள்ளிய தெய்த லெளிதுமன். மற்றுந்தா
னுள்ளிய துள்ளப் பெறின்.

(பரி - ரை) தான் உள்ளியது எய்தல் எளிது மன் - அரசனுக்குத் தான் எய்த நினைத்த பொருளை அந் நினைத்த பெற்றியே எய்துதல் எளிதாம், மற்றும் உள்ளியது உள்ளப் பெறின்-பின்னும் அதனையே நினைக்கக் கூடுமாயின், எ - று.

அது கூடாதென்பது ஒழிந்து நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அதனையே நினைத்தலாவது - மறவியின்றி அதன்கண்ணே முயறல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பொச்சாவாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளியது - (அரசன் தான் பெற) நினைத்த பொருளை, எய்தல் - (அந் நினைத்தபடியே) அடைதல், எளிதுமன் - எளிதாகும், மற்றும் தான்-பின்னும் அவன், உள்ளியது - அந் நினைத்தபொருளையே, உள்ளப் பெறின் - நினைக்கக் கூடுமானால். க௦

௫௫-ம் அதிகாரம்—செங்கோன்மை

அஃதாவது, அரசனாற் செய்யப்படும் முறையினது தன்மை. அம் முறை ஒருபாற் கோடாது செவ்விய கோல் போறவின் செங்கோ லெனப்பட்டது. வடதுலாரும் தண்டம் என்றார். அது சோர்வில்லாத அரசனாற் செயற்பாலது ஆகலின், இது பொச்சாவாமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௫௧. ஓர்ந்துகண் ணோடா திறைபுரிந் தியார்மாட்டுந்
தேர்ந்துசெய் வஃதே முறை.

(பரி - ரை) ஓர்ந்து - தன் கீழ் வாழ்வார் குற்றஞ் செய்தால் அக் குற்றத்தை நாடி, யார்மாட்டும் கண்ணோடாது - யாவர்மாட்டும் கண்ணோடாது, இறைபுரிந்து - நடுவு நிலைமையைப் பொருந்தி, தேர்ந்து - அக் குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை தூலோரோடும் ஆராய்ந்து, செய்வஃதே முறை - அவ்வளவிற்காகச் செய்வதே முறையாம், எ - று.

நடுவுநின்றல் இறைக் கியல்பாகலின் அதனை யிறை யென்றும், உயிரினுஞ் சிறந்தார்கண்ணும் என்பார் யார்மாட்டு மென்றுங் கூறினார். இறைமை இறை

யெனவும், செய்வது செய்வஃதெனவும் நின்றன. இதனாற் செங்கோன்மையது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஓர்ந்து - (தன்கீழ் வாழ்வார் செய்த குற்றத்தை) ஆராய்ந்து, யார்மட்டும் - யாவரிடத்தும், கண்ணோடாது - தாட்சிணியப்படாமல், இறை புரிந்து - நடுவுநிலைமையை விரும்பி, தேர்ந்து - (அக்குற்றத்திற்குச் சொல்லிய தண்டத்தை நூலோரோடும்) ஆராய்ந்து, செய்வஃதே - அவ்வளவினதாகச் செய்தலே, முறை - நீதியாம்.

நுசஉ. வானோக்கி வாழு முலகெல்லா மன்னவன்
கோளோக்கி வாழும் குடி.

(பரி - ரை) உலகு எல்லாம் வான் நோக்கி வாழும் - உலகத்து உயிரெல்லாம் மழைபுளதாயின் உளவாகாநிற்குமே யெனினும், குடி மன்னவன் கோல் நோக்கி வாழும்-குடிகள் அரசன் செங்கோ லுளதாயின் உளவாகாநிற்கும், எ-று.

நோக்கி வாழ்தல் இன்றி யமையாமை. வானினுய வுணவை வான் என்றும், கோலினுய ஏமத்தைக் கோல் என்றும் கூறினார். அவ் ஏமம் இவ்வழி உணவுளதாயினும் குடிகட்கு அதனாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உலகு எல்லாம் - உயிர்களெல்லாம், வான் நோக்கி - மழையை நோக்கி, வாழும் - வாழாநிற்கும், (ஆயினும்) குடி - குடிகள், மன்னவன் - அரசனது, கோல் நோக்கி - செங்கோலை நோக்கி, வாழும் - வாழாநிற்கும்.

நுசங். அந்தணர் நூற்கு மறத்திற்கு மாதியாய்
நின்றது மன்னவன் கோல்.

(பரி - ரை) அந்தணர் நூற்கும் அறத்திற்கும் ஆதியாய் நின்றது - அந்தணர்க்கு உரித்தாய வேதத்திற்கும் அதனாற் சொல்லப்பட்ட அறத்திற்கும் காணமாய் நிலபெற்றது, மன்னவன் கோல் - அரசனாற் செலுத்தப்படுகின்ற செங்கோல், எ - று.

அரசர் வணிகரென்னும் எனையோர்க்கும் உரித்தாயினும், தலைமைபற்றி அந்தணர் நூல் என்றார். * “மாதவர் கோன்பு மடவார்கற்புங், காவலன் காவ” லன்றித் தங்கா ஆதலின், ஈண்டு அறமென்பது அவை யொழிந்தவற்றை. வேதமும் அறனும் அநாதியாயினுஞ் செங்கோல் இவ்வழி நடவா ஆகலின், அதனை அவற்றிற்கு ஆதி யென்றும், அப்பெற்றியே தனக்கு ஆதியாவது பிறிதில்லை யென்பார் நின்றதென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானுஞ் செங்கோலது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

* முண்மேகலை: இருபத்திரண்டாவது, சிறைசெய்த காதை, ௨௦௮-௨௦௯.

(தே - ப - ரை)—மன்னவன் கோல்-அரசன் செங்கோலானது, அந்தணர் நூற்கும் - அந்தணர்க்கு உரித்தாகிய வேதத்திற்கும், அறத்திற்கும் - (அதனால் சொல்லப்பட்ட) தருமத்திற்கும், ஆதி ஆய் - காரணமாகி, நின்றது - நிலைபெற்றது. ௩

ருசச. குடிதழீஇக் கோலோச்ச மாநில மன்ன னடிதழீஇ நிற்கு முலகு.

(பரி - ரை) குடி தழீஇக் கோல் ஓச்சம் மாநிலம் மன்னன் அடி - தன் குடிகளையும் அணைத்துச் செங்கோலையுஞ் செலுத்தும் பெருநில வேந்தன் அடியை, தழீஇ நிற்கும் உலகு - பொருந்தி விடார் உலகத்தார், எ - று.

அணைத்தல் - இன்சொற் சொல்லுதலும், தளர்த்துழி வேண்டவன கொடுத்தலும் முதலாயின. இவ் விரண்டனையும் வழுவாமற் செய்வான் நிலமுழுதும் ஆளுமாகலின் அவனை மாநில மன்னன் என்றும், அவன்மாட் டியாவரும் நீங்கா அன்பினராவர் ஆகலின் அடிதழீஇ நிற்குமுலகு என்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—உலகு - உலகத்தார், குடி தழீஇ - (தன்) குடிகளையும் அணைத்துக் கொண்டு, கோல் ஓச்சம் - செங்கோலையும் செலுத்தும், மாநிலமன்னன் - பெரிய நிலவேந்தனது, அடி தழீஇ - அடியை அணைத்துக்கொண்டு, நிற்கும் - விடாது நிற்பார். ௪

ருசரு. இயல்புளிக் கோலாச்ச மன்னவ னாட்ட பெயலும் விளையுளுந் தொக்கு.

(பரி - ரை) பெயலும் விளையுளும் தொக்கு - பருவமழையுங் குன்றாத விளையும் ஒருங்கு கூடி, இயல்புளிக் கோல் ஓச்சம் மன்னவன் நாட்ட - நூல்கள் சொல்லிய வியல்பாற் செங்கோலைச்செலுத்தும் அரசனது நாட்டின்கண்ண வாம், எ - று.

உளியென்பது மூன்றாவதன் பொருள்படுவதோ ரிடைச்சொல். வானும் நிலனுஞ் சேரத் தொழிற்பட்டு வளஞ் சுரக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பெயலும் - (காலத்தப்பாத) மழையும், விளையுளும் - (குறையாத) விளையும், தொக்கு - (ஒருமிக்கக்) கூடி, இயல்புளி - (நூல்கள் சொல்லிய) இயல்பால், கோல் ஓச்சம் - செங்கோலைச் செலுத்தும், மன்னவன் - அரசனது, நாட்ட - நாட்டிலுள்ளன வாட். ௫

ருசசு. வேலன்று வென்றி தருவது மன்னவன் கோலது உங் கோடா தெனின்.

(பரி - ரை) மன்னவன் வென்றி தருவது வேல் அன்று கோல் - மன்ன வனுக்குப் போரின்கண் வென்றியைக் கொடுப்பது அவன் எறியும் வேலன்று கோல், அதுவும் கோடாது எனின் - அஃதும் அப்பெற்றித்தாவது தான் கோடாதாயின், எ - று.

கோல் செவ்வியவழியே வேல் வாய்ப்பதென்பார் வேலன்றென்றார்:
* “மாண்ட - வறநெறி முதற்றே யாசின் கொற்றம்” என்றார் பிறரும். கோடா னென்பது பாடமாயின், கருவியின் தொழில் வினமுதன்மே னின்றதாக வுரைக்க.

(தே - ப - ரை)—மன்னவன் - அரசனுக்கு, வென்றி தருவது - (போரில்) வெற்றியைத் தருவது, வேல் அன்று - (அவன் எறியும்) வேற்படையன்றாகும், கோல் - (அவனது) செங்கோலாகும்; அது வும் - அக்கோலும், (அவ்வாறாவது) கோடாது எனின் - (தான்) கோணாதிருக்குமாயின்.

நுசௌ. இறைகாக்கும் வையக மெல்லா மவனை
முறைகாக்கும் முட்டாச் செயின்.

(பரி - ரை) வையகம் எல்லாம் இறை காக்கும் - வையகத்தையெல்லாம் அரசன் காக்கும்; அவனை முறை காக்கும் - அவன்றன்னை அவனது செங் கோலே காக்கும், முட்டாச் செயின் - அதனை முட்ட வந்துழியும் முட்டாமற் செலுத்துவனாயின், எ - று.

முட்டாமற் செலுத்தியவாறு † மகனை முறைசெய்தான்கண்ணும், ‡ தன் கை குறைத்தான்கண்ணும் காண்க. முட்டாதென்பதன் இறுதியிலே விகாரத் தாற் றொக்கது. இவை நான்கு பாட்டானும் அதனைச் செலுத்தினான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இறை - அரசன், வையகம் எல்லாம் - பூமி முழுதையும், காக்கும் - காப்பாற்றுவான்; முறை - (அவனது) செங்கோல், அவனை - அவ்வரசனை, காக்கும் - காப்பாற்றும், முட் டாச்செயின் - முட்டுப்படாமல் அதைச் செலுத்த வல்லவனாயின்.

நுசஅ. எண்பதத்தா னோரா முறைசெய்யா மன்னவன்
றண்பதத்தாற் றானே கெடும்.

(பரி-ரை) எண்பதத்தான் ஓரா முறை செய்யா மன்னவன் - முறை வேண்டினார்க்கு எளிய செவ்வியை புடையனாய் அவர் சொல்லியவற்றை
* புறநாநூறு: ௧௫.

† மனுநீதி கண்டசோழன்: சிலப்பதிகாரம், ௨௦, வழக்குரை காதை-௧௩-௧௫.
‡ போற்கைப்பாண்டியன்: சிலப்பதிகாரம் ௨௩, கட்டுரை காதை, ௪௨-௧௩.

தூலோர் பலரோடும் ஆராய்ந்து நின்றவுண்மைக்கொப்ப முறை செய்யாத அரசன், தண்பதத்தான் தானே கெடும் - தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று தானே கெடும், எ - று.

எண்பதத்தா னென்னும் முற்று வினையெச்சமும், ஓராவென்னும் வினையெச்சமும், செய்யாவென்னும் பெயரெச்ச எதிர்மறையுட் செய்தல்வினையெண்டன. தாழ்ந்த பதம் - பாவமும் பழியும் எய்திநிற்கும்வினையெண்டன. * “அல்லவை செய்தாற் கறங்கூற்றம்” ஆகலின், பகைவர் இன்றியுந் கெடு மென்றார். இது எண் முறை செலுத்தாதானது கேடு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எண்பதத்தான் - (நீதி வேண்டினோர்க்கு) எளிதாகிய சமயத்தை யுடையவனாகி, ஓரா-(அவர் சொல்லியவற்றை தூலோர் பலரோடும்) ஆராய்ந்து, முறைசெய்யா - (சின்ற உண்மைக்கேற்க) நீதி செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், தண் பதத்தால் - தாழ்ந்த பதத்திலே நின்று, தானே கெடும் - (ஒருவர் கெடுக்க வேண்டாமல்) தானே கெடுவான். அ

நசுக். குடிபுறங் காத்தோம்பிக் குற்றங் கடிதல்
வடுவன்று வேந்தன் நொழில்.

(பரி - ரை) குடி புறங்காத்து ஒம்பிக் குற்றம் கடிதல் - குடிகளைப் பிறர் நலியாமற் காத்துத் தானும் நலியாது பேணி, அவர் மாட்டுக் குற்ற நிகழின் அதனை யொறுப்பா நொழித்தல், வேந்தன் வடு அன்று தொழில் - வேந்தனுக்குப் பழியன்று, தொழில் ஆகலான், எ - று.

துன்பஞ் செய்தல், பொருட் கோடல், கோறல் என ஒறுப்பு மூன்று; அவற்றுள் ஈண்டைக்கு எய்துவன முன்னையவென்பது குற்றங்கடிதல் லென்பதனாற் பெற்றும். தன் கீழ் வாழ்வானா ஒறுத்தல் அறன் அன்மையின் வடுவா மென்பதனை ஆசங்கித்து, அஃதாசாது, அரசனுக்கு அவரை அக் குற்றத்தின் நீக்கித் தூயராக்குதலுஞ் சாதிதரும் மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—குடி - குடிகளை, புறங்காத்து - பிறர்வருத் தாமற் காத்து, ஒம்பி - தானும் வருந்தாமற் காத்து, குற்றம் - (அவரிடத்தில்) குற்றம் உளதாயின், கடிதல் - (அதை நீர்க்கும்பொருட்டுத்) தண்டித்தல், வேந்தன் தொழில் - அரசனது தொழிலாம், (ஆதலால்), வடு அன்று - பழியன்று. க

நடு. கொலையிற் கொடியாரை வேந்தொறுத்தல் பைங்கூழ்
களைகட் டதனொடு நோர்.

* நான்மணிக்கடிகை; அடு. மேலே உசும் பக்கத்திற் காண்க.

(பரி - ரை) வேந்து கொடியாரைக் கொலையின் ஒறுத்தல் - அரசன் கொடியவர்களைக் கொலையான் ஒறுத்துத் தக்கோரைக் காத்தல், பைங்கூழ் களை கட்டதனொடு நேர் - உழவன் களையைக் களைந்து பைங்கூழைக் காத்ததனொடு டொக்கும், எ - று.

கொடியவ ரென்றது - தீக் கொளுவுவார், நஞ்சு இடுவார், கருவியிற் கொல்வார், கள்வார், ஆறு அலைப்பார், சூறை கொள்வார், பிறன் இல் விழைவா ரென்றிவர் முதலாயினாரை. இவரை வடநூலார் ஆததாயிகள் என்ப. இப் பெற்றியாரைக் கண்ணோடிக் கொல்லாவழிப் புற்களைக்கு அஞ்சாநின்ற பைங் கூழ்போன்று நலிவு பல எய்தி உலகு இடர்ப்படுதலின், கோறலும் அரசற்குச் சாதிதரும மென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டனுஞ் செங்கோல் செலுத் தும் வெண்குடை வேந்தற்குத் தீயார்மாட்டு மூவகை யொறுப்பும் ஒழியற்பால அல்லவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேந்து - அரசன், கொடியாரை - கொடிய வர்களை, கொலையின் - கொலையினாலே, ஒறுத்தல் - தண்டித்து (நல் லோரைக் காப்பாற்றல்), பைங்கூழ் - (உழவன்) பயிரை, களைகட் டதனொடு - களைபைக்களைந்து காத்ததனொடு, நேர்-ஒக்கும். க௦

நுசு-ம் அநிகாரம்—கொடுங்கோன்மை

அஃதாவது, அம் முறையினது கோடுதற் றன்மை. ஈண்டும் உவமையின் பெயர் பொருண்மேலாயிற்று. செங்கோன்மைக்கு மாறாகலின், இஃது அதன் பின் வைக்கப்பட்டது.

நுநுக. கொலைமேற்கொண் டாரிற் கொடிதே யலைமேற்கொண் டல்லவை செய்தொழுகும் வேந்து.

(பரி - ரை)கொலைமேற்கொண்டாரின் கொடிது - பகைமைபற்றிக் கொல் லுதற்றொழிலைத் தம்மேற்கொண்டு ஒழுகுவாரினுங் கொடியன், அலை மேற் கொண்டு அல்லவை செய்து ஒழுகும் வேந்து - பொருள் வெஃகிக் குடிகளை அலைத்தற்றொழிலைத் தன்மேற் கொண்டு முறையல்லவற்றைச் செய்தொழுகும் வேந்தன், எ - று.

அவர் செய்வது ஒருபொழுதைத் துன்பம், இவன் செய்வது எப்பொழு துந் துன்பமாமென்பதுபற்றி, அவரினுங் கொடிய நென்றார். பான்மயக் குறழ்ச்சி. வேந்தென்பது உயர்திணைப்பொருட்கண் வந்த அஃறிணைச்சொல். அலை கொலையினுங் கொடிதென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—அலை - (பொருளை விரும்பிக் குடிகளை) அலைத்தற்றொழிலை, மேற்கொண்டு-(தன்) மேற்கொண்டு, அல்லவை- நீதியில்லாதவைகளைச் செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வேந்து - அரசன், கொலை - (பகைமைபற்றிக்) கொல்லுதற் றொழிலை, மேற்

கொண்டாரின் - (தம்) மேற்கொண்டு நடப்பவரினும், கொடிது -
கொடியனாவன். க

௫௫௨. வேலொடு நின்ற னிடுவேன் ததுபோலுங்
கோலொடு நின்ற னிரவு.

(பரி - ரை) வேலொடு நின்றான் - ஆறலைக்குமிடத்துத் தனியே வேல்
கொண்டு நின்ற கள்வன், இடு என்றது போலும் - ஆறுசெல்வாளை நின் கைப்
பொருள் தா என்று வேண்டதலோ டொக்கும், கோலொடு நின்றான் இரவு -
ஒறுத்தற்றொழிலோடு நின்ற அரசன் குடிகளைப்பொருள் வேண்டிதல், எ - று.

வேலொடு நின்ற நென்றதனாற் பிறரொடு நில்லாமையும், இரவென்ற
தனாற் இறைப்பொருள் அன்மையும், பெற்றும். தாராக்கால் ஒறுப்பலென்னுங்
குறிப்பினன் ஆகலின், இரவாற் கோடலும் கொடுங்கோன்மையாயிற்று.
இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கொடுங்கோன்மையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கோலொடு - ஒறுத்தற்றொழிலோடு, நின்
றான் - நின்ற அரசன், இரவு - (குடிகளைப் பொருள்) வேண்டிதல்,
வேலொடு - வேல்கொண்டு, நின்றான் - (வழியில் அடித்துப் பறிக்கு
மிடத்துத் தனியே) நின்ற கள்வன், இடு என்றதுபோலும் - (வழிப்
போக்களை நோக்கி உன் கைப் பொருளைத்) தாவென்று வேண்டிதல்
போலும். ௨

௫௫௩. நாடொறு நாடி முறைசெய்யா மன்னவ
னாடொறு நாடு கெடும்.

(பரி - ரை) நாள் தொறும் நாடி முறை செய்யா மன்னவன் - தன்னாட்டு
நிகழ்ந் தீமைகளை நாடோறும் ஆராய்ந்து அதற்கு ஒக்க முறைமையைச் செய்
யாத அரசன், நாடொறும் நாடு கெடும் - நாடோறும் நாடிழக்கும், எ - று.

அரசனுக்கு நாடு உறுப்பாகலின், அதன் வினை அவன்மே னின்றது.
இழத்தல் - பயன் எய்தாமை. மன்னவனாடு நாடொறுங் கெடுமென் றுரைப்
பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—நாள் தொறும் - தினந்தோறும், நாடி - (தன்
னாட்டில் நடக்கும் தீமைகளை) ஆராய்ந்து, முறை-நீதியை, செய்யா-
(அதற்கு ஒக்கச்) செய்யாத, மன்னவன் - அரசன், நாள் தொறும் -
நாள் தோறும், நாடு கெடும் - நாடிழப்பான். ௩

௫௫௪. கூழுங் குடியு மொருங்கிழக்குங் கோல்கோடிச்
சூழாது செய்யு மரசு.

(பரி - ரை) சூழாது கோல் கோடிச் செய்யும் அரசு - மேல் விளைவது எண்ணுது முறைதப்பச் செய்யும் அரசன், கூடும் குடியும் ஒருங்கு இழக்கும் - அச் செயலான் முன் ஈட்டிய பொருளையும் பின் ஈட்டுதற் கேதுவாகிய குடிகளையுஞ் சேர இழக்கும், ஏ - று.

கோடவென்பது திரிந்து நின்றது. முன் ஈட்டிய பொருள் இழத்தற் கேது வருகின்ற பாட்டாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—சூழாது-(மேல் விளைவை) எண்ணுமல், கோல் கோடி - நீதி தப்ப, செய்யும் - செய்கின்ற, அரசு-அரசன், (அச் செயலால்) கூடும் - (முன்பு சம்பாதித்துவைத்த) பொருளையும், குடியும் - (பின்பு பொருள் சேர்ப்பதற்குக் காரணமாகிய) குடிகளையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இழக்கும் - இழப்பான். ச

நடுநடு. அல்லற்பட் டாற்றா தழுதகண் ணீரன்றே
செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை.

(பரி - ரை) அல்லல் பட்டு ஆற்றாது அழுத கண்ணீர் அன்றே - அரசன் முறை செய்யாமையாற் குடிகள் துன்பமுற்று அதனைப் பொறுக்கமாட்டாது அழுத கண்ணீரன்றே, செல்வத்தைத் தேய்க்கும் படை - அவன் செல்வத்தைக் குறைக்குங் கருவி, ஏ - று.

அழுதகண்ணீர் - அழுதலான் வந்த கண்ணீர். செல்வமாகிய மரத்தை யென்னுமையின், இஃது ஏகதேச வருவகம். அல்லற்படுத்திய பாவத்தது தொழில் அதற்கேதுவாகிய கண்ணீர்மே னின்றது. அக் கண்ணீரிற் கொடிது பிறிதின்மையின், செல்வங் கடிதிற் றேயுமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—செல்வத்தை-(அரசன்) செல்வத்தை, தேய்க்கும்-குறைக்கும், படை-ஆயுதம், (அவன் நீதி செய்யாமையினாலே), அல்லல் பட்டு-(குடிகள்) துன்பப்பட்டு, ஆற்றாது-(அதனைப்) பொறுக்கமாட்டாமல், அழுதகண்ணீர் அன்றே-அழுத கண்ணீர் அன்றே.

நடுநடு. மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை யஃதின்னேன்
மன்னவா மன்னர்க் கொளி.

(பரி - ரை) மன்னர்க்கு மன்னுதல் செங்கோன்மை - அரசர்க்குப் புகழ் கள்தாம் நிலைபெறுதல் செங்கோன்மையான் ஆம்; அஃது இன்றேல் மன்னர்க்கு ஒளி மன்னாவாம் - அச் செங்கோன்மை யில்லையாயின், அவர்க்கு அப் புகழ்கள்தாம் உளவாகா, ஏ - று.

விகாரத்தாற் ரொக்க மூன்றாவது விரித்து ஆக்கம் வருவித்துரைக்கப்பட்டது. மன்னுதற்கேது புகழாதல் * “இந்நிலத்து மன்னுதல் வேண்டி னிசை

* நான்மணிக் கடிதை.

நடுக்" என்பதனு மறிக. மன்னுமை - ஒருகாலு கிலையாமை. பழிக்கப்பட்டால் ஒளி மன்னுவாம்; ஆகவே, தாமு மன்னு ரென்பதாயிற்று. வென்றி, கொடை முதலிய ஏதுக்களாற் புகழ் பகுதிப்படுதலின், பன்மையாற் கூறினர். அவை யெல்லாம் செங்கோன்மை யில்வழி இலவா மென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானுங் கொடுங்கோலனுயினுன் எய்துங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மன்னர்க்கு - அரசர்க்கு, மன்னுதல் - (புகழ் கள்) நிலைபெறுதல், செங்கோன்மை - நீதியினாலேயாம்; அஃது - அந்நீதி, இன்றேல் - இல்லையாயின், மன்னர்க்கு - அவ் வரசர்க்கு, ஒளி = அப் புகழ்கள், மன்னு ஆம் - நிலைபெறுத லில்லையாம். சு

நடுஎ. துளியின்மை ஞாலத்திற் கெற்றற்றே வேந்த
னளியின்மை வாழு முயிர்க்கு.

(பரி - ரை) துளி இன்மை ஞாலத்திற்கு ஏற்று - மழையில்லாமை வைய த்து வாழு முயிர்க்கு எவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும், அற்றே வேந்தன் அளி இன்மை வாழும் உயிர்க்கு - அவ்வகைத் துன்பம் பயக்கும் அரசன் தண்ணளி யில்லாமை அவனுட்டு வாழும் குடிகட்கு, எ - று.

சிறப்புப்பற்றித் துளியென்பது மழைமே னின்றது; உயிரென்பது குடி கண்மேனின்றது. மேல் வானோக்கிவாழு மென்றதனை எதிர்மறை முகத்தாற் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—வேந்தன் - அரசனது, அளி இன்மை - அரு ளில்லாமையானது, வாழும் - (அவன் நாட்டில்) வாழும், உயிர்க்கு - குடிகளுக்கும், துளி - மழையினது, இன்மை - இல்லாமையானது, ஞாலத்திற்கு - பூமியில் வாழும் உயிர்களுக்கு, ஏற்று - எவ்வகைத் துன்பந் தருமோ, அற்று - அவ்வகைத் துன்பம் தரும். எ

நடுஅ. இன்மையி னின்னா துடைமை முறைசெய்யா
மன்னவன் கோற்கீழ்ப் படிண்.

(பரி - ரை) முறை செய்யா மன்னவன் கோல் கீழ்ப் படிண் - முறை செய்யாத அரசனது கொடுங்கோலின் கீழ் வாழின், இன்மையின் உடைமை இன்னது - யாவர்க்கும் பொருளினது இன்மையினும் உடைமை இன் னது, எ - று.

தனக்குரிய பொருளோடு அமையாது மேலும் வெஃகுபோனது நாட்டுக் கைந்நோவ யாப்புண்டல் முதலிய வருவது பொருளுடையார்க்கே யாகலின், அவ் வுடைமை இன்மையினும் இன்னதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவனுட்டு வாழ்வார்க்கு வருங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—முறைசெய்யா - நீதிபைச் செய்பாத, மன்னவன் - அரசனது, கோல் கீழ் - கொடுங்கோலின் கீழ், படின - வாழின், இன்மையின் - (யாவார்க்கும்) பொருளில்லாமையினும், உடைமை - பொருளுடைமையானது, இன்னாது - துன்பந் தருவதாம். அ

நூக. முறைகோடி மன்னவன் செய்யி னுறைகோடி
யொல்லாது வானம் பெயல்.

(பரி - ரை) மன்னவன் முறை கோடிச் செய்யின் - மன்னவன் தான் செய்யும் பொருளை முறை தப்பச் செய்யுமாயின், உறை கோடி வானம் பெயல் ஒல்லாது - அவனுட்டுப் பருவமழை இன்றும்வகை மேகம் பொழிதலைச் செய்யாது, எ - று.

இரண்டிடத்துங் கோடவென்பன திரிந்துவின்றன. உறை கோடுதலாவது பெய்யுங்காலத்துப் பெய்யாமை. அதற்கு ஏது வருகின்ற பட்டாற்கூறுப.

(தே - ப - ரை)—மன்னவன் - அரசன், முறை கோடி - நீதி தப்ப, செய்யின் - (பொருளைச்) சம்பாதிப்பானாயின், (அவனது நாட்டில்) உறை - பருவமழையானது, கோடி - இல்லாமற்போக, வானம்-மேகமானது, பெயல்-பொழிதலை, ஒல்லாது-பொருந்தாது.

நூக. ஆபயன் குன்று மறுதொழிலோர் நூன்மறப்பர்
காவலன் காவா னெனின்.

(பரி - ரை) காவலன் காவான் எனின் - காத்தற்குரிய அரசன் உயிர்களைக் காவானாயின், ஆபயன் குன்றும் - அறனில்லாத அவனுட்டுப் பசுக்களும் பால் குன்றும்; அறுதொழிலோர் நூல் மறப்பர் - அந்தணரும் நூல்களை மறந்திவிடுவர், எ - று.

ஆபயன் - ஆவாற் கொள்ளும் பயன். அறுதொழிலாவன: ஓதல், ஓதுவித்தல், வேட்டல், வேட்டித்தல், ஈதல், ஏற்றல் என இவை. பசுக்கள் பால் குன்றியவழி அவியின்மையானும், அது கொடுத்தற்குரியார் மந்திரங் கற்பம் என்பன ஒதாமையானும், வேள்வி நடவாதாம்; ஆகவே, வானம் பெய லொல்லாதென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவனுட்டின்கண் நிகழும் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—காவலன் - காத்தற்குரிய அரசன், காவான் எனின் - (உயிர்களைக்) காப்பாற்றானாயின், (அவனது நாட்டிலே) ஆபசுக்களும், பயன் குன்றும் - பால் சுருங்கும்; அறு தொழிலோர் - அந்தணரும், நூல் - நூல்களை, மறப்பர் - மறந்துவிடுவர். க

௫௭-ம் அதிகாரம்—வேருவந்த செய்யாமை

அஃதாவது, குடிகள் அஞ்சுவதும், * பகுதி அஞ்சுவதும், தான் அஞ்சுவது மாய தொழில்களைச் செய்யாமை. அவை செய்தல் கொடுங்கோன்மைப்பாற்படுதலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

௫௭௧. தக்காங்கு நாடித் தலைச்செல்லா வண்ணத்தா

லொத்தாங் கொறுப்பது வேந்து.

(பரி - ரை) தக்காங்கு நாடி - ஒருவன் தன்னின் மெலியார்மேற் சென்ற வழி அதனை நடுவாக சின்னராய்ந்து, தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் ஒத்தாங்கு ஒறுப்பது வேந்து - பின்னும் அது செய்யாமற்பொருட்டு அவனை அக் குற்றத்திற்கு ஒப்ப ஒறுப்பானே அரசனாவான், எ - று.

தக்காங்கு ஒத்தாங்கு என்பன ஒருசொல். தகுதியென்பது நடுவிலைமையாதல் † “தகுதி யெனவொன்று நன்றே” என்பதனுனு மறிக. இதனானே தக்காங்கு நாடாமைபும், பிறிதோர் காரணம்பற்றி மிக வொறுத்தலும், குடிகளஞ்சும் வினையாதல் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—தக்காங்கு - (ஒருவன் மெலியவனுக்குத் தீங்கு செய்தவிடத்து) நடுவாய்நின்று, நாடி - (அதனை) ஆராய்ந்து, தலைச்செல்லா வண்ணத்தால் - (பின்னும்) அது செய்யாதிருத்தற் பொருட்டு, ஒத்தாங்கு - (அக் குற்றத்துக்கு) ஏற்க, ஒறுப்பது - (அவனைத்) தண்டிப்பவனே, வேந்து - அரசனாவான். க

௫௭௨. கடிதோச்சி மெல்ல வெறிக நெடிதாக்க

நீங்காமை வேண்டு பவர்.

(பரி - ரை) கடிது ஒச்சி - அவ்வொத்தாங்கு ஒறுத்தல் தொடங்குங்கால் அளவிறப்பச் செய்வார்போற் றொடங்கி, மெல்ல எறிக - செய்யுங்கால் அளவிறவாமற் செய்க, ஆக்கம் நெடிது நீங்காமை வேண்டுபவர் - ஆக்கத் தங்கண் நெடுங்காலம் நின்றலை வேண்டுவார், எ - று.

கடிதோச்சல் குற்றஞ் செய்வார் அவனை யஞ்சுதற் பொருட்டும், மெல்ல எறியல் யாவரும் வெருவாமைப் பொருட்டோம். தொடங்கின அளவிற குறைதல்பற்றி மென்மை கூறப்பட்டது. ஒச்சுதல் எறித லென்பன இரண்டும் உவமைபற்றி வந்தன. இவையிரண்டு பாட்டானும் குடிகள் வெருவந்த செய்யாமை யது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆக்கம் - செல்வமானது, நெடிது - நெடுங்காலம், நீங்காமை - நீங்காமல் நின்றலை, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், கடிது ஒச்சி - (தண்டிக்கத் தொடங்கும்போது) அளவுகடக்கச் செய்பவர்போலே தொடங்கி, மெல்ல எறிக - (செய்யும்போது) அளவு கடவாமற் செய்யக்கடவர். உ

* பகுதி - மந்திரிமுதலியவர்கள்.

† குறன்: ககக.

உஎஅ நுஎ-ம் ஆதி. வெருவந்த செய்யாமை

நுகூட. வெருவந்த செய்தொழுகும் வெங்கோல னாயி
நெருவந்த மொல்லைக் கெடும்.

(பரி - ரை) வெருவந்த செய்து ஒழுகும் வெங்கோலன் ஆயின் - குடிகள்
வெருவிய செயல்களைச் செய்து நடக்கும் வெங்கோலனாயின், ஒருவந்தம்
ஒல்லைக் கெடும் - அரசன் ஒருதலையாகக் கடிதிற் கெடும், எ - று.

வெங்கோல னென்பது ஈண்டு வாளா பெயராய் நின்றது. ஒருவந்தம், ஒரு
தலை, ஏகாந்தம் என்பன ஒருபொருட் கிளவி. அச் செயல்களுங் கேடுகளும்
முன்னர்க் கூறப்படும்.

(தே - ப - ரை)—வெருவந்த செய்து - (அரசன் குடிகள்) அஞ்
சத்தக்க செயல்களைச் செய்து, ஒழுகும் - நடக்கும், வெங்கோலன்
ஆயின் - கொடுங்கோலனாயிருந்தால், ஒருவந்தம் - நிச்சயமாகவே,
ஒல்லை - கடிதில், கெடும் - (அவன்) கெடுவான். ஈ

நுகூச. இறைகடிய னென்றுரைக்கு மின்னாச்சொல் வேந்த
னுறைகடுகி யொல்லைக் கெடும்.

(பரி - ரை) இறை கடியன் என்று உரைக்கும் இன்னாச்சொல் வேந்தன் -
குடிகளான் நம் மிறைவன் கடியனென்று சொல்லப்படும் இன்னாத சொல்லை
புடைய வேந்தன், உறை கடுகி ஒல்லைக் கெடும் - ஆயுளுங் குறைந்து செல்வ
முங் கடிதின் இழக்கும், எ - று.

(பரி - ரை) நெஞ்சு நொந்து சொல்லுதலான், இன்னாமை பயப்பதாய்
சொல்லை இன்னாச் சொல் என்றார். உறையென்பது முதனிலைத் தொழிற்
பெயர்; அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் உறைதலைச் செய்யும் நாண்மே னின்
றது. அது குறைதலாவது அச் சொல் இல்லாதார்க்கு உள்ளதிற் சுருங்குதல்.

(தே - ப - ரை)—இறை - (குடிகளால் நம்) அரசன், கடியன்
என்று - கடுமைபை புடையவனென்று, உரைக்கும் - சொல்லப்படு
கிற, இன்னாச்சொல் - துன்பத் தருஞ் சொல்லைபுடைய, வேந்தன் -
அரசன், உறை கடுகி - ஆயுளுங் குறைந்து, ஒல்லைக் கெடும்-(செல்வ
மும்) கடிதின் இழப்பான். ஈ

நுகூரு. அருஞ்செவ்வி யின்னா முகத்தான் பெருஞ்செல்வம்
பேய்கண் டன்ன துடைத்து.

(பரி - ரை) அருஞ்செவ்வி இன்னா முகத்தான் பெருஞ் செல்வம் - தன்
னைக் காண வேண்டுவார்க்குக் காலம் அரியனாய்க் கண்டால் இன்னாத முகத்
தினை புடையானது பெரிய செல்வம், பேய் கண்டு அன்னது உடைத்தி -
பேயாற் காணப்பட்டாற் போல்வதொரு குற்ற முடைத்து, எ - று.

எனவே, இவை யிரண்டும் வெருவந்த செய்த லாயின. இவை செய்வா னைச் சார்வார் இன்மையின், அவனது செல்வந் தனக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படா தென்பது பற்றிப் பேசும்கண் டன்ன துடைத் தென்றார். காணுதல் - தன்வய மாக்குதல்.

(தே - ப - ரை)—அருஞ் செவ்வி - (தன்னைக் காணவேண்டு வார்க்கு) அரிதாகிய சமயத்தையும், இன்னு முகத்தான்-(கண்டால்) இனிமையில்லாத முகத்தையும் உடையவனது, பெருஞ் செல்வம் - மிக்க செல்வமானது, பேய் - பேயால், கண்டு அன்னது - காணப் பட்டாற்போல்வ தொரு குற்றத்தை, உடைத்து - உடையதாகும்.

நிகுசு. கடுஞ்சொல்லன் கண்ணில னாயி நெடுஞ்செல்வ நீடின்றி யாக்கே கெடும்.

(பரி - ரை) கடுஞ் சொல்லன் கண் இலன் ஆயின் - அரசன் கடியசொல் லையும் உடையனாக் கண்ணோட்டமு மிலனாயின், நெடுஞ் செல்வம் நீடு இன்றி ஆங்கே கெடும் - அவனது பெரிய செல்வம் நீடுதலின்றி அப்பொ முதே கெடும், ஏ - று.

“வேட்டங் கடுஞ்சொன் மிகுதண்டஞ் சூதுபொரு, வீட்டங்கட் காமமோ டேழு” எனப்பட்ட விதனங்களுட் கடுஞ்சொல்லையும் மிகுதண்டத்தையும் இவர் இவ் வெருவந்த செய்தலுள் அடக்கினார். கண் - ஆகுபெயர். இவை செய்தபொழுதே கெடுஞ் சிறுமைத்த அன்றாயினு மென்பார், நெடுஞ் செல்வ மென்றார். நீடுதல் - நீட்டித்தல்.

(தே - ப - ரை)—கடுஞ் சொல்லன் - (அரசன்) கடுஞ்சொல்லை யுடையவனும், கண் இலன் - கண்ணோட்டமில்லாதவனும், ஆயின் - ஆனால், நெடுஞ் செல்வம் - (அவனது) பெரிய செல்வமானது, நீடு இன்றி - நீடுத லில்லாமல், ஆங்கே - அப்பொழுதே, கெடும் - அழியும்.

நிகுசு. கடுமொழியுங் கையிகந்த தண்டமும் வேந்த னடுமுரண் தேய்க்கு மரம்.

(பரி - ரை) கடு மொழியும் கையிகந்த தண்டமும் - கடிய சொல்லுங் குற் றத்தின் மிக்க தண்டமும், வேந்தன் அடு முரண் தேய்க்கும் அரம் - அரசனது பகை வெல்லுதற்கேற்ற மாறுபாடாகிய இரும்பினத் தேய்க்கும் அரமாம், ஏ - று.

கடுமொழியால் தானையுங் கையிகந்த தண்டத்தால் தேசமுங்கெட்டுமுரண் சுருங்கி வருதலின் அவற்றை அரமாக்கி, திண்ணிதாயினுந் தேயு மென்றற்கு அடுமுரணை இரும்பாக்கினார். ஏகதேசவுருவகம். * அரமென்பதனைத் தனித்

* இவ்வாறு ஒருமைப்பெயரை வாக்கியபேதமாகத் தனித்தனி கூட்டி முடிப்பதனைத் தேர்வடமிறுப்பார்போலப் பிரத்தியேகபந்தாந்நுவயம் என்பர் வடநூலார்.

தனி கூட்டுக. இவை ஐந்து பாட்டானும்: செவ்வியன்மை, இன்னொருமுகம், உடைமை, கண்ணோட்டம் இன்மை, கடுஞ்சொற் சொல்லல், கையிகந்ததன் டம் என்றவைகள் குடிசுளஞ்சும் வினையென்பதூஉம், இவை செய்தான் ஆயு ளும் அடுமுராணுஞ் செல்வமும் இழக்குமென்பதூஉங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—கடு மொழியும் - கடுஞ்சொல்லும், கையிகந்த தண்டமும் - (குற்றத்தின்) மேற்பட்ட தண்டமும், வேந்தன் - அரசன், அடும் - (தன் பகையை) வெல்லுதற்கு ஏற்ற, முரண்-மாறுபா டாகிய இரும்பை, தேய்க்கும் - குறைக்கும், அரம் - அரமாம். எ

நுகுஅ. இனத்தாற்றி யெண்ணுத வேந்தன் சினத்தாற்றிச் சீறிற் சிறுகுந் திரு.

(பரி - ரை) இனத்து ஆற்றி எண்ணுத வேந்தன் - காரியத்தைப்பற்றி வந்த எண்ணத்தை அமைச்சர்மேல் வைத்து அவரோடு தானும் எண்ணிச் செய்யாத அரசன், சினத்து ஆற்றிச் சீறின் - அப்பிழைப்பால் தன் காரியந் தப்பியவழித் தன்னைச் சினமாகிய குற்றத்தின்கண்ணே செலுத்தி அவரை வெகுளுமாயின், திருச் சிறுகும் - அவன் செல்வம் நாடோறுஞ்சுருங்கும், எ-று.

அரசர் பாரம் பொறுத்தியத்தல் ஒப்புமையான் அமைச்சரை இனமென் றும், தான் பின் பிழைப்பாத லறிந்து அமையாத அதனை அவர்மேல் ஏற்றி வெகுளின் அவர் வெரீஇ நீங்குவர்; நீகங்கே, அப் பிழைப்புத் தீருமாறும் அப் பாரம் இனிதய்க்குமாறும் இலனமென்பது நோக்கித் திருச் சிறுகுமென்றுங் கூறினார். இதனாற் பகுதியஞ்சும் வினையும் அது செய்தான் எய்துங் குற்றமுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—இனத்து ஆற்றி - (காரியத்தைப் பற்றிவந்த எண்ணத்தை) மந்திரிகள்மேல் வைத்து, எண்ணுத - (அவரோடு தானும்) எண்ணிச் செய்யாத, வேந்தன் - அரசன், (அதனால்தன் காரியந் தப்பியவிடத்து) சினத்து ஆற்றி - (தன்னைக்) கோபத்திலே செலுத்தி, சீறின் - (அவரைக்) கோபிப்பானாயின், திரு - (அவ னது) செல்வமானது, சிறுகும் - (நாஸ்தோறும்) சுருங்கும். அ

நுகுக. செருவந்த போழ்திற் சிறைசெய்யா வேந்தன் வெருவந்து வெய்து கெடும்.

(பரி - ரை) சிறை செய்யா வேந்தன் - செருவருதற்கு முன்னே தனக் குப் புகலாவதோர் அரண் செய்துகொள்ளா அரசன், செரு வந்த போழ்தில் வெருவந்து வெய்து கெடும் - அது வந்தகாலத்து ஏமம் இன்மையான் வெரு லிக்குடிதற் கெடும், எ - று.

பகையை வெருவிச் சேர்ந்தார் நீங்குதலின் தமியனுய்த் தானும் வெருவி அப் பகைவயத்தொ மென்பதாம், இதனால் தான் அஞ்சும் வீனையும் அது செய் தான் எய்தும் பயனும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—சிறை செய்யா - (போர்வருதற்கு முன்னே தனக்கொரு காப்பிடமாக) அரண் செய்துகொள்ளாத, வேந்தன் - அரசன், செருவந்த போழ்தில்-போர்வந்த காஸத்தில், வெருவந்து - (காப்பிடம் இல்லாமையால்) அஞ்சி, வெய்து - விரைவில், கெடும் - கெடுவான்.

கூ

ருஎ௦. கல்லார்ப் பிணிக்குங் கடுங்கோ லதுவல்ல தில்லை நிலக்குப் பொறை.

(பரி - ரை) கடுங்கோல் கல்லார்ப் பிணிக்கும் - கடுங்கோலனாய் அரசன் நீதிநூன்முதலிய கல்லாதாரைத் தனக்குப் பகுதியாகக் கூட்டாநிற்கும்; அது அல்லது நிலக்குப் பொறை இல்லை - அக்கூட்டம் அல்லது நிலத்திற்கு மிகையாய் பாரம் பிறிதில்லை, எ - று.

கடுங்கோ லென்பது ஈண்டு மிக்க தண்டத்தின் மேற்றன்றி அதனைச் செய்வான் மேற்றாயிற்று. அவன் அது செய்தற்கு இயைவாரையல்லது கூட்டாமையின் கல்லார்ப் பிணிக்கு மென்றும், ஏனையவற்றையெல்லாம் பொறுக்கின்றது இயல்பாகவின் நிலத்திற்குப் பொறை அதுவல்ல தில்லையென்றுங் கூறினார். நிலக்கென்பது செய்யுள் விகாரம். இதனால் வெருவந்த செய்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கடுங்கோல் - கடுங்கோலனாகிய அரசன், கல்லார் - (நீதிநூல் முதலியவற்றைக்) கல்லாதவரை, பிணிக்கும் - (தனக்குக் காரியஞ் செய்பவராகக்) கூட்டாநிற்பன்; அது அல்லது - அக் கூட்டமல்லாமல், நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை - (அதிகமான) பாரம், இல்லை - (வேறே) இல்லை.

க௦

ருஅ-ம் அதிகாரம்—கண்ணோட்டம்

அஃதாவது, தன்னொடு பயின்றாரைக் கண்டால் அவர் கூறியன மறுக்க மாட்டாமை. இஃது அவர்மேற் கண் சென்றவழி நிகழ்வதாகவின், அப்பெயர்த் தாயிற்று. மேல் வெருவந்த செய்யாமையுட் கூறியவதனையே நிறப்புப்பற்றி விரித்துக் கூறுகின்றமையின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருஎக. கண்ணோட்ட மென்னுங் கழிபெருங் காரிகை யுண்மையா னுண்டிவ் வுலகு.

(பரி - ரை) கண்ணோட்டம் என்னும் கழிபெருங் காரிகை உண்மையான் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகின்ற சிறப்புடைய அழகு அரசர்மாட்டு உண்டாகலான், இவ்வுலகு உண்டு - இவ்வுலகம் உண்டாகாநின்றது, எ - று.

கழிபெருங்காரிகை யென்புழி ஒருபொருட் பன்மொழி இவ் வுயிரழகது சிறப்புணர நின்றது. அவ்வழகு அதற்கு உறுப்பாகலின், உண்மையானென நிலைபேறும் கூறினார். இன்மை வெருவந்த செய்தலாகலின் அவர்நாட்டு வாழ்வார் புலியை யடைந்த புல்வாயினம் போன்று ஏமஞ் சாராமைபற்றி, இவ்வுலகுண்டென்றார்.

(தே - ப - ரை)—கண்ணோட்டம் என்னும் - கண்ணோட்டமென்று சொல்லப்படுகிற, கழி பெருங் காரிகை - மிக்க சிறப்புடைய அழகானது, உண்மையால் - (அரசரிடத்தே) உண்டாதலால், இவ்வுலகு - இந்த வுலகம், உண்டு - உண்டாகாநின்றது. க

நி.௪௨. கண்ணோட்டத் துள்ள துலகிய லஃதிலா
ருண்மை நிலக்குப் பொறை.

(பரி - ரை) உலகு இயல் கண்ணோட்டத்து உள்ளது - உலகநடை கண்ணோட்டத்தின்கண்ணே நிகழ்வது; அஃது இலார் உண்மை நிலக்குப்பொறை - ஆகலான், அக் கண்ணோட்ட மில்லாதார் உளராதல் இந் நிலத்திற்குப் பாரமாதற்கே, பிறிதொன்றற்கு அன்று, எ - று.

உலக நடையாவது - ஒப்புரவு செய்தல், புறந் தருதல், பிழைத்தன பொறுத்தல் என்றிவை முதலாயின. அவை நிகழாமையால் தமக்கும் பிறர்க்கும் பயன்படாபென்பதுபற்றி, நிலக்குப் பொறை யென்றார். ஆதற்கென்பது சொல் லெச்சம். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் கண்ணோட்டத்தது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகு இயல் - உலக நடையானது, கண்ணோட்டத்து - கண்ணோட்டத்தினிடத்தே, உள்ளது-உண்டாவது; (ஆதலால்), அஃது இலார் - அக் கண்ணோட்ட மில்லாதவர், உண்மை - உள்ளவராதல், நிலக்கு - பூமிக்கு, பொறை - பாரமாவதற்கே (வேறொன்றுக்கு அன்று). உ

நி.௪௩. பண்ணென்னும் பாடற் கிபையின்றேற் கண்ணென்னும்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(பரி - ரை) பண் என்னும் பாடற்கு இயைபு இன்றேல் - பண் என்ன பயத்ததாம் பாடற்றொழிலோடு பொருத்தம் இன்றாயின்!, கண் என் ஆம் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அதுபோலக் கண் என்ன பயத்ததாம் கண்ணோட்ட மில்லாத விடத்து! எ - று.

பண் கண் என்பன சாதிப்பெயர். பண்களாவன - பாலையாழ்முதலிய நூற்று மூன்று. * பாடற்றொழில்களாவன - யாழின்கண் வார்தல் முதலிய எட்டும்; † பண்ணல் முதலிய எட்டும்; மிடற்றின்கண் எடுத்தல், படுத்தல், நலிதல், கம்பிதம், சூடில மென்னுமைந்தும்; பெருவண்ணம், இடைவண்ணம் வனப்புவண்ணமுதலிய வண்ணங்கள் எழுபத்தாறுமாம். இவற்றோ டியையாத வழிப் பண்ணுற் பயனில்லாதவாறுபோலக் கண்ணோட்டத் தியையாதவழிக் கண்ணுற் பயனில்லை யென்பதாம். கண் சென்றவழி நிகழ்தல்பற்றி அதனை யிடமாக்கினார். இறுதிக்கட் கண்ணென்பதனைக் ‡ “கண்ணகன் ஞாலம்” என் புழிப்போலக் கொள்க.

(தே - ப - ரை)—பண் - இசையானது, பாடற்கு - பாடற் றொழிலோடு, இயைபு இன்றேல் - பொருத்த மில்லையாயின், என் ஆம் - என்ன பயனுடையதாம்; (அதுபோல) கண் - கண்ணானது, கண்ணோட்டம் இல்லாதகண் - கண்ணோட்ட மில்லாத இடத்து, என் ஆம் - என்ன பயனுடையதாம்.

நாச. உளபோன் முகத்தெவன் செய்யு மளவினாற்
கண்ணோட்ட மில்லாத கண்.

(பரி - ரை) முகத்து உளபோல் எவன் செய்யும் - கண்டார்க்கு முகத்தின் கண் உளபோற் றேன்றல் அல்லது வேறென்ன பயனைச் செய்யும், அளவி னான் கண்ணோட்டம் இல்லாத கண் - அளவிறவாத கண்ணோடுதலையுடைய அல்லாத கண்கள், எ - று.

தோன்றல் அல்லது என்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலயான் வந்தன. கழி கண்ணோட்டத்தி னீக்குதற்கு, அளவினானென்றார். ஒரு பயனையுஞ் செய்யா வென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—அளவினால் - அளவோடு கூடி, கண்ணோட் டம் இல்லாத - கண்ணோடுத லில்லாத, கண் - கண்கள், முகத்து - (கண்ணோர்க்கு) முகத்தினிடத்து, உளபோல் - உள்ளனபோல் தோன்றுவதல்லது, எவன் செய்யும்-வேறென்ன பயனைச் செய்யும்?

நாரு. கண்ணிற் கணிகலங் கண்ணோட்ட மஃதின்றேற்
புண்ணென் றுணரப் படும்.

* வார்தல் முதலிய இசைக்காணங்கள் எட்டாவன - வார்தல், வடித்தல், உந்தல், உறழ்தல், உருட்டல், எள்ளல், பட்டடை என விவை.

† பண்ணல் முதலிய கலைத்தொழில்கள் எட்டாவன - பண்ணல், பரிவட் டனை, ஆராய்தல், தைவரல், செலவு, வினையாட்டு, கையூழ், குறுபோக்கு என விவை.

‡ திரிகடுகம்; க.

(பரி - ரை) கண்ணிற்கு அணி கலம் கண்ணோட்டம்-ஒருவன் கண்ணிற்கு அணியுங் கலமாவது கண்ணோட்டம்; அஃது இன்றேல் புண் என்று உணரப்படும் - அக் கல மில்லையாயின் அஃது அறிவுடையாராற் புண்ணென் றறியப்படும், எ - று.

வேறணிகலம் இன்மையின் கண்ணிற் கணிகல மென்றும், கண்ணுய்த் தோன்றினும் நோய்களானும் புலன் பற்றலானும் துயர்விளைத்தல் நோக்கிப் புண்ணென் றுணரப்படு மென்றங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஓடாது நின்ற கண்ணின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கண்ணிற்கு - (ஒருவனது) கண்ணிற்கு, அணி கலம் - அணிதற்குரிய ஆபரணம், கண்ணோட்டம் - தாட்சிணியமாம்; அஃது இன்றேல் - அவ்வாபரணம் இல்லையாயின், புண் என்று உணரப்படும் - (அறிவுடையோரால்) அது புண்ணென்று அறியப்படும்.

நிளசு. மண்ணோ டியைந்த மரத்தனையர் கண்ணோ டியைந்துகண் ணோடாதவர்.

(பரி - ரை) கண்ணோடு இயைந்து கண்ணோடாதவர் - ஒடுதற்குரிய கண்ணோடு பொருந்திவைத்து அஃதோடாதவர், மண்ணோடு இயைந்த மரத்த அனையர் - இயங்காதின்ற ராயினும் மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற மரத்தினையொப்பர், எ - று.

ஓடாதவ ரென்புழிச் சினைவினை முதன்மே னின்றது. மரமுக் கண்ணோ டியைந்து கண்ணோடாமையின், இது தொழிலுவமம். இதனைச் சுதைமண்ணோடு கூடிய மரப்பாவையென் றுரைப்பாரு முளர். அஃது உரையன்மை காணப்படிக் கண்ணுன்னறி அதனுண் மறைந்து நிற்கின்ற ஒருசாருள்ளீட்டாற் கூறினமையானும், **“மரக்கண்ணோ மண்ணுள்வார் கண்ணென், நிரக்கண்டாய்”* என்பதனுனு மறிக.

(தே - ப - ரை)—கண்ணோடு - (தாட்சிணியப்படுதற்கு உரிய) கண்ணோடு, இயைந்து - கூடியிருந்தும், கண்ணோடாதவர் - தாட்சிணியப்படாதவர், (நடந்து திரிபவராயினும்), மண்ணோடு இயைந்த-மண்ணோடு பொருந்திநிற்கின்ற, மரத்து அனையர்-மரத்தை ஒப்பர்.

நிளஎ. கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலர் கண்ணுடையார்
கண்ணோட்ட மின்மைபு மில்.

* *“வரக்கண்டு நாணதே வல்லையா நெஞ்சே, மரக்கண்ணோ மண்ணுள்வார் கண்ணென் - நிரக்கண்டாய், வாளுமுவை வெல்கொடியான் வண்புனனீர் நாடற்கென், ரோளமுவந் தோன்றத் தொழுது”* முத்தொள்ளாயிரம்-

(பரி - ரை) கண்ணோட்டம் இல்லவர் கண் இலர் - கண்ணோட்ட மில்லாதவர் கண்ணுடையரும் அல்லர்; கண் உடையார் கண்ணோட்டம் இன்மையும் இல் - கண்ணுடையவர் கண்ணோட்ட மிலராதலும் இல்லை, எ - று.

கண்ணுடையராயின் காட்சிக்கண்ணே அஃதோடும் என்பதுபற்றிக் கண்ணோட்ட மில்லவர் கண்ணிலரெனக் கூறிப் பின் அதனை எதிர்மறைமுகத்தான் விளக்கினார். உம்மை இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை. இவை யிரண்டு பாட்டாறுங் கண்ணோடாதாரது இழிவு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கண்ணோட்டம் இல்லவர் - தாட்சிணியம் இல்லாதவர், கண் இலர் - கண்ணுடையரும் அல்லர்; கண் உடையார் - கண்ணுடையவர், கண்ணோட்டம்இன்மையும் - தாட்சிணியம் இலராதலும், இல் - இல்லை. எ

நி.அ. கருமஞ் சிதையாமற் கண்ணோட வல்லார்க்
சூரிமை யுடைத்திவ் வுலகு.

(பரி - ரை) கருமம் சிதையாமல் கண்ணோட வல்லார்க்கு - முறை செய்த லாகிய தந்தொழில் அழியாமற் கண்ணோட வல்ல வேந்தர்க்கு, உரிமை உடைத்து இவ்வுலகு - உரித்தாந் தன்மையுடைத்து இவ்வுலகம், எ - று.

தம்மொடு பயின்றார் பிறரை யிடுக்கண் செய்துழி அவரைக் கண்ணோடி ஒருதார்க்கு முறை சிதைதல் மேல் † “ஒர்த்துகண்ணோடாது” என்ற முறையிலக்கணத்தானும் பெற்றும். முறை சிதைய வரும்வழிக் கண்ணோடாமையும் வாராவழிக் கண்ணோடலும் ஒருவற்கு இயல்பாத வருமையின் கண்ணோடவல்லார்க்கு என்றும், அவ்வியல் புடையார்க்கு உலக முழுதும் நெடுங்காலஞ் சேரலின் உரிமையுடைத்தென்றுங் கூறினார். இதனாற் கண்ணோடுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இவ்வுலகு - இவ்வுலகம், கருமம்-(நீதிசெய்த லாகிய தமது) தொழில், சிதையாமல் - அழியாமல், கண்ணோட வல்லார்க்கு - தாட்சிணியப்படவல்ல அரசர்க்கு, உரிமை - உரிய தாந் தன்மையை, உடைத்து - உடையதாம். அ

நி.கூ. ஒறுத்தாற்றும் பண்பினார் கண்ணுங்கண் ணோடிப்
பொறுத்தாற்றும் பண்பே தலை.

(பரி - ரை) ஒறுத்து ஆற்றும் பண்பினர்கண்ணும் - தம்மை யொறுக்கு மியல்புடையாரிடத்தும், கண்ணோடிப் பொறுத்து ஆற்றும் பண்பே தலை-கண்ணோட்ட முடையராய்க் குற்றத்தைப் பொறுக்கு மியல்பே அரசர்க்குத் தலையாய இயல்பாவது, எ - று.

† குறள்: ஓசக.

பண்பினு ரொன்றதலை அவர் பயிற்சி பெற்றும். ஒறுத்தாற்றும், பொறுத் தாற்றும் என்பன ஈண்டு ஒரு சொன்னீர்.

(தே - ப - ரை)—ஒறுத்து ஆற்றும் பண்பினார் கண்ணும் - (தம்மை) வருத்தும் இயல்புடையவரிடத்தும், கண்ணோடி - தாட்சி னிய முடையராகி, பொறுத்து ஆற்றும் பண்பே - (அக் குற்றத் தைப்) பொறுக்குந் தன்மையே, தலை - (அரசர்க்கு) முதன்மை யாகிய நற்குணம்.

நுகம். பெயக்கண்டு நஞ்சுண் டமைவர் நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டு பவர்.

(பரி - ரை) நஞ்சு பெயக் கண்டும் உண்டு அமைவர் - பயின்றார் தமக்கு நஞ்சிடக் கண்டுவைத்தும் கண் மறுக்கமாட்டாமையின் அதனை யுண்டு பின் னும் அவரோடு மேவுவர், நயத்தக்க நாகரிகம் வேண்டுபவர் - யாவரானும் விரும் பத்தக்க கண்ணோட்டத்தினை வேண்டுமவர், எ - று.

நாகரிகமென்பது கண்ணோட்டமாதல் * “முந்தை யிருந்து நட்போர் கொடுப்பி, நஞ்சு முண்பர் நனிநா கரிகர்” என்பதனுனு மறிக. அரசர் அவரை ஒருது கண்ணோடற்பாலது தம்மாட்டுக் குற்றஞ் செய்துழி யென்பது இவ்வீர ண்டு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நயத்தக்க - (யாவராலும்) விரும்பத்தக்க, நாகரிகம் - தாட்சிணியத்தை, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர், நஞ்சு - நஞ்சை, பெயக்கண்டும் - (பழகினவர்) இடக்கண்டும், உண்டு - (மறுக்கமாட்டாமல் அதனை) உண்டு, அமைவர் - பின்னும் அவரோடு பழகுவார்.

நுகம் அதிகாரம்—ஒற்றாடல்

அஃதாவது: பகை, நொதுமல், நட்பு என்னும் மூன்று திறத்தார்மாட்டும் நிகழ்ந்தன அறிதற்கு ஒற்றரை ஆளுதல். மேற்சொல்லிய இலக்கணத்தனைய அரசனுக்குத் தன்னாடு செலுத்துங்காலும் பிறர்நாடு கொள்ளுங்காலும் வேண்டு வன கூறுகின்றாராகலின், அவ் விருமைக்கும் இன்றியமையாதாய் இது முன் வைக்கப்பட்டது.

நுகம். ஒற்று முரைசான்ற நூலு மிவையிரண்டுந் தெற்றென்க மன்னவன் கண்.

(பரி - ரை) ஒற்றும் உரை சான்ற நூலும் இவைஇரண்டும் - ஒற்றும் புத முமைந்த நீதி நூலுமாகிய இவை யிரண்டினையும், மன்னவன்கண் தெற்றென்க - அரசன் தன்னிரண்டு கண்ணுமாகத் தெளிக, எ - று.

* நற்றிணை: ௩௩௩.

ஒற்றுத் தன்கண் செல்லமாட்டாத பார்ப்பொழுது சென்று கண்டு ஆண்டு நிகழ்ந்தன வெல்லாம் உணர்த்தலானும், நூல் அந் நிகழ்ந்தவற்றிற்குத் தன் னுணர்வு செல்லமாட்டாத வினைகளை யெல்லாஞ் சொல்லி யுணர்த்தலானும், இவ்விரண்டினையுமே தனக்கு ஊனக்கண்ணும் ஞானக்கண்ணுமாகத் துணிந்து கொண்டு ஒழுகுதல் என்பதாம். ஒற்றனை ஒற்றென்றார், வேந்தனை வேந்தென் றுற்போல. தெற்றென்க வென்பது தெற்றெனென்பது முதனிலையாக வந்த வியங்கோள்; அது தெற்றெனவென்னுஞ் செயவெனெச்சத்தா னறிக. இது னால் ஒற்றினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மன்னவன் - அரசன், ஒற்றும் - ஒற்றினும், உரை சான்ற - புகழ் நிறைந்த, நூலும் - (நீதி) நூலும், இவை இர ண்டும் - ஆகிய இவ்விரண்டையும், (கண்) - தன்னிரு கண்களுமாக, தெற்றென்க - தெளியக்கடவன். க

ருஅஉ. எல்லார்க்கு மெல்லா நிகழ்பவை யெஞ்ஞான்றும் வல்லறிதல் வேந்தன் றொழில்.

(பரி - ரை) எல்லார்க்கும் நிகழ்பவை எல்லாம் எஞ்ஞான்றும் வல் அறிதல்- எல்லார்கண்ணும் நிகழ்வன எல்லாவற்றையும் நாடோறும் ஒற்றன் விரைந்தறி தல், வேந்தன் தொழில் - அரசனுக்குரிய தொழில், எ - று.

எல்லார்க்கு மென்றது மூன்று திறத்தாரையும். நான்காவது எழாவதன் பொருட்கண் வந்தது. நிகழ்வனவெல்லா மென்றது நல்லவுந் தீயவுமாய் சொற் களையுஞ் செயல்களையும். அவை நிகழ்ந்தபொழுதே அவற்றிற்குத் தக்க அளி யாகத் தெறலாகச் செய்ய வேண்டுதலின் வல்லறித லென்றும், அவ் இரு தொழிற்கும் அறிதல் காரணமாகலின் அதனையே யுபசாரவழக்காற் றொழி லென்றும் கூறினார். ஒற்ற னென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதனால் ஒற்றி னுய பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எல்லார்க்கும் = எல்லாரிடத்தும், நிகழ்பவை எல்லாம் - நடப்பன எல்லாவற்றையும், எஞ்ஞான்றும் - தினந் தோறும், வல் அறிதல் - (ஒற்றனாலே) விரைந்தறிதல், வேந்தன் தொழில் - அரசனுக்கு உரிய தொழிலாம். உ

ருஅங். ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருடெரியா மன்னவன் கொற்றங் கொளக்கிடந்த தில்.

(பரி - ரை) ஒற்றினுன் ஒற்றிப் பொருள் தெரியா மன்னவன் - ஒற்றி னானே எல்லார்கண்ணும் நிகழ்ந்தவற்றை ஒற்றுவதது அவற்றன் எய்தும் பயனை ஆராயாத அரசன், கொற்றம் கொளக் கிடந்தது இல் - வென்றியடை யுக் கிடந்தது வேறொரு நெறி யில்லை, எ - று.

அந் நிகழ்ந்தனவும் பயனும் அறியாது பகைக்கு எளியதனால் பிறிதிற்றீரா மையின், கொற்றம் கொளக்கிடந்த தில்லென்றார். இதற்குக் கொளக்கிடந்த தொரு வென்றி யில்லையென் றுரைப்பினு மமையும். இதனால் அத் தொழில் செய்யாதவழி வருங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒற்றினான் - ஒற்றனைக்கொண்டு, ஒற்றி - (எல்லாரிடத்தும் நிகழ்ந்தவைகளை) அறிந்து வரச்செய்து, பொருள் - (அவற்றால் அடையும்) பயனை, தெரியா - ஆராய்ந்தறியாத, மன்ன வன் - அரசன், கொற்றம் கொளக் கிடந்தது - வெற்றியடையக் கிடந்தது, இல் - (வேறொரு வழி) இல்லை. ௩

நாஅசு. வினைசெய்வார் சுற்றம் வேண்டாதா ரென்றாக் கனைவரையு மாராய்வ தொற்று.

(பரி - ரை) தம் வினை செய்வார் சுற்றம் வேண்டாதார் என்ற அனைவரையும் ஆராய்வது - தங் காரியஞ் செய்வார், சுற்றத்தார், பகைவர் என்று சொல் லப்பட்ட அனைவரையும் சொற்செயல்களான் ஆராய்வானே, ஒற்று - ஒற்ற னாவான், எ - று.

தம்மென்றது அரசனோ னெப்படுத்தி. அவனுக்குங் காரியஞ் செய்வார் செய்வனவும், சுற்றத்தார் தன்னிடத்தும் நாட்டிடத்துஞ் செய்வனவும், பகை வர் தன் அற்றம் ஆராய்தலும் மேற்றேறப்படுதலும் முன்னிட்டுத் தன்னிடத் துச் செய்வனவு மறிந்து, அவற்றிற் கேற்றன செய்யவேண்டுதலின், இம் மூவகையாரையும் எஞ்சாம லாராயவேண்டு மென்பார், அனைவரையு மாராய்வ தொற்றென்றார்.

(தே - ப - ரை)—தம் - தம்முடைய, வினை செய்வார் - காரியஞ் செய்பவர், சுற்றம் - சுற்றத்தார், வேண்டாதார் - பகைவர், என்ற - என்று சொல்லப்பட்ட, அனைவரையும் - யாவரையும், ஆராய்வது - (சொல்லாலும் செயலாலும்) ஆராய்பவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான்.

நாஅரு. கடாஅ வருவொடு கண்ணஞ்சா தியாண்டு முகாஅமை வல்லதே யொற்று.

(பரி - ரை) கடா உருவொடு - ஒற்றப்பட்டார் கண்டால் ஐயுறாத வடி வொடு பொருந்தி, கண் அஞ்சாது - அவர் ஐயுற்று அறியலுநின் செயிர்த்து நோக்கிய அவர் கண்ணிற்கு அஞ்சாது நின்று, யாண்டும் உகாமை வல்லதே ஒற்று - நான்கு உபாயமுஞ் செய்தாலும் மனத்துக் கொண்டவற்றை உமிழா மை வல்லவனே ஒற்றனாவான், எ - று.

கடாவென்பது கடுக்குமென்னும் பெயரெச்சத் தெதிர்மறை. ஐயுறாத வடிவாவன - பார்ப்பார், வணிகர் முதலாயினார் வடிவு.

(தே - ப - ரை)—கடா - (எவரது செய்தியை அறிதற்குச் சென்றானே அவராலே) சந்தேகிக்கப்படாத, உருவொடு - வடிவொடு (பொருந்தி), கண் அஞ்சாது - (அவர் சந்தேகித்து அறியத்தொடங்கினால் கோபித்துப் பார்க்கின்ற அவர்) கண்ணிற்கு அஞ்சாமனின்றி, யாண்டும் - நான்கு உபாயங்களும் செய்தாலும், உகாமை - (மனத்திலுள்ளவைகளை) உமிழாதிருக்க, வல்லதே - வல்லவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான். ரு

ருஅக. துறந்தார் படிவத்த ராகி யிறந்தாராய்ந்த
தென்செயினுஞ் சோர்வில தொற்று.

(பரி - ரை) துறந்தார் படிவத்தர் ஆகி இறந்த ஆராய்ந்து - முற்றத்திறந்தாராயும் விரதவொழுக்கினராயும் உள்புகுதற்கரிய இடங்களெல்லாம் உள்புகு ஆராயவேண்டுவன ஆராய்ந்தறிந்து, என் செயினும் சோர்வு இவது ஒற்று - ஆண்டையார் ஐயுற்றுப் பிடித்து எல்லாத் தன்பமுஞ் செய்து கேட்டாலும் தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே ஒற்றனாவான், எ - று.

விரதவொழுக்கம் - தீர்த்தயாத்திரை முதலாயின. செயினு மென்பது அறவோ ரென்று செய்வாரின்மை விளக்கி கின்றது. மேல் நால்வகை யுபாயத்தினுஞ் சோர்வின்மை சொல்லிவைத்து ஈண்டுத் தண்டத்தைப் பிரித்துக் கூறியது அதனது பொறுத்தற்கு அருமைச்சிறப்பு நோக்கி. இதனுள் படிவமென்ற தனை வேடமாக்கித் துறந்தார் வேடத்தாராகி யென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—துறந்தார் (ஆகி) - முழுதுந் துறந்தோராகியும், படிவத்தர் ஆகி - விரதவொழுக்கத்தோராகியும், இறந்து - (போகக்கூடாத இடங்களிலெல்லாம்) போய், ஆராய்ந்து - (ஆராயவேண்டுவனவற்றை எல்லாம்) ஆராய்ந்தறிந்து, என் செயினும் - (அவ்விடத்துள்ளோர் சந்தேகித்துப்பிடித்து)என்ன தன்பஞ்செய்து கேட்கினும், சோர்விலது - தன்னை வெளிப்படுத்தாதவனே, ஒற்று - க
ஒற்றனாவான்.

ருஅள. மறைந்தவை கேட்கவற் றுகி யறிக்கவை
யையப்பா டில்லதே யொற்று.

(பரி - ரை) மறைந்தவை கேட்க வற்று ஆகி - ஒற்றப்பட்டார் மறையச் செய்த செயல்களை அவர்க்குள்ளாயினோற் கேட்க வல்லனாய், அறிந்தவை ஐயப்பாடு இல்லதே ஒற்று - கேட்டறிந்த செயல்களின் பின் ஐயப்படாது துணியவல்லவனே ஒற்றனாவான், எ - று.

மறைந்தவை சொல்லுவாரை அறிந்து, அவர் அயிராமற் சென்றொட்டித் தாமே சொல்லுவதை அதற்கேற்றசொல்லாகச் செயலாக முன்னே விளைத்து

அத் தொடர்பாற் கேட்டுங்காலும் உருதார்போன்று நின்று கேட்கவேண்டுதல்
விற கேட்கவற்றுகி யென்றும், கேட்டறிந்தவற்றைத் தானே ஐயுற்றுவந்து
சொல்லின் அரசனால் அவற்றிற் கேற்ற வினை செய்யலாகாமையின் ஐயப்பா
டில்லதே யென்றுங் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் ஒற்றினது இலக்
கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மறைந்தவை = (எவரது செயல்களை அறியச்
சென்றானோ அவரது) மறைவாயுள்ளசெயல்களை, கேட்க வற்று ஆகி-
(அவருக்கு உள்ளானவராலே) கேட்க வல்லவனாக, அறிந்தவை -
(கேட்டு) அறியப்பட்ட அச் செயல்களிலே, ஐயப்பாடி இல்லதே -
(பின்) சந்தேகப்படுதல் வில்லாதவனே, ஒற்று - ஒற்றனாவான். எ

ருஅஅ. ஒற்றொற்றித் தந்த பொருளையு மற்றுமோ
ரொற்றினு லொற்றிக் கொளல்.

(பரி - ரை) ஒற்று ஒற்றித் தந்த பொருளையும் - ஒரொற்றன் ஒற்றிவந்
தறிவித்த காரியத்தன்னையும், மற்றும் ஓர் ஒற்றினால் ஒற்றிக்கொளல் - பிறன்
ஒரொற்றனாலும் ஒற்றுவித்து ஒப்புமை கண்டுகொள்க, எ - று.

ஒற்றப்பட்டாரோடு ஒத்துகின்று மாறுபடக் கூறலுங் கூடுமாகலின், ஒரு
வன் மாற்றந் தேறப்படா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஒற்று - ஒரொற்றனாலே, ஒற்றி - மறைவா
யறிந்துவந்து, தந்த - அறிவிக்கப்பட்ட, பொருளையும் - காரியத்
தையும், மற்றும் ஓர் ஒற்றினால் - பின்னும் ஒரொற்றனாலும், ஒற்றி-
அறிந்துவரச் செய்து, கொளல் - (ஒப்புமை கண்டு) கொள்ளக்கட
வன். அ

ருஅகூ. ஒற்றொற்றி னுணராமையாள்க வுடன்மூவர்
சொற்றொக்க தேறப் படும்.

(பரி - ரை) ஒற்று ஒற்று உணராமையுடைய ஆள்க - ஒற்றரை யானுமிடத்து ஒரு
வனை யொருவன் அறியாமல் ஆள்க; உடன் மூவர் சொல் தொக்க தேறப்படும்-
அங்ஙனம் ஆண்ட வொற்றர் மூவரை ஒரு பொருண்மேல் வேறுவேறு விட்டால்
அம் மூவர் சொல்லும் பயனால் ஒத்தனவாயின், அது மெய்யென்று தெளியப்
படும், எ - று.

ஆயினென்பது வருவிக்கப்பட்டது. ஒருவனை யொருவன் அறியின் தம்முள்
இயைந்து ஒப்பக் கூறுவார்களின் உணராமையாள்க என்றும், மூவர்க்கு நெஞ்சு
ஒற்றுமைப்பதெனும் பட்டால் நீடுகின்றலுங் கூடாமையின் தேறப்படுமென்றுங்
கூறினார். இதனானே அஃது ஒத்திலவாயின் பின்னும் ஆராய்கவென்பதாஉம்
பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—ஒற்று - (ஒற்றரை ஆளுமிடத்து) மற்றே ரொற்றனை, உணராமை - அறியாதிருக்கும்படி, ஆள்க - ஆளக்கடவர்; (அப்படி ஆளப்பட்ட ஒற்றர்களுள்), உடன் மூவர் - (ஒரு பொருண்மேல் வேறு வேறு விடப்பட்ட) மூவருடைய, சொல் - சொற்களும், தொக்க - (பயனால்) ஒத்திருக்குமாயின், தேற்றப்படும் - (அப் பொருள் மெய்யென்று) தெளியப்படும். கூ

ருகூ0. சிறப்பறிய வொற்றின்கட் செய்பற்க செய்யிற் புறப்படுத்தா னொகு மறை.

(பரி - ரை) ஒற்றின்கண் சிறப்பு அறியச் செய்யற்க - மறைந்தவை அறிந்து கூறிய ஒற்றின்கண் செய்யுஞ் சிறப்பினை அரசன் பிறாறியச் செய்யா தொழிக்; செய்யின் மறை புறப்படுத்தான் ஆகும் - செய்தானாயின் தன்னகத்து அடக்கப்படும் மறையைத்தானே புறத்திட்டானும், எ - று.

மறையாவது - அவன் ஒற்றனாயுதாஉம், அவன் கூறியதுஉமாம். சிறப்புப் பெற்ற இவன் யாவனென்றும், இது பெறுதற்குக்காரணம் யாதென்றும் வினவுவாரும் இருப்பாரும் அயலாராகலின், புறப்படுத்தானொகு மென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒற்றரை ஆளுமாதும், அவரான் கிகழ்ந்தன அறியுமாதும், அறிந்தாற் சிறப்புச் செய்யுமாறுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஒற்றின்கண் - (இரகசியங்களை அறிந்து சொல்லிய) ஒற்றனிடத்துச் செய்யும், சிறப்பு - சிறப்பை, அறிய - (பிறர்) அறிய, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக்கடவன்; செய்யின் - செய்வானாயின், மறை - (தன்னுள் அடக்கப்படும்) இரகசியங்களை, புறப்படுத்தான் ஆகும் - (தானே) வெளிப்படுத்தினவன் ஆவான்.

சூ0-ம் அதிகாரம்—ஊக்க முடைமை

அஃதாவது, மனம் மெலிதலின்றி வினை செய்தற்கண் கிளர்ச்சி யுடைத் தாதல். ஒற்றரான் கிகழ்ந்தன அறிந்து அவற்றிற் கேற்ற வினை செய்வானுக்கு இஃது இன்றியமையாமையின், ஒற்றாடலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

ருகூக. உடைய ரொனப்படுவ தூக்கமஃ தில்லா முடைய துடையரோ மற்று.

(பரி - ரை) உடையர் எனப்படுவது ஊக்கம் - ஒருவரை உடையரென்று சொல்லச் சிறந்தது ஊக்கம்; அஃது இல்லார் மற்று உடையது உடையரோ - அவ் ஆக்க மில்லாதார் வேறுடையது தானும் உடையராவரோ, ஆகார், எ - று.

வேறுடைய தென்றது முன் எய்தினின்ற பொருளை. உம்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது. காக்கும் ஆற்றல் இலராகலின், அதுவும் இழப்ப ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உடையர் எனப்படுவது - (ஒருவரை) உடையவரென்று சொல்லுதற்குச் சிறந்தது, ஊக்கம் - மனவெழுச்சியாம்; அஃது இல்லார் - அம் மனவெழுச்சி யில்லாதவர், மற்று உடையது - வேறுடைத்தா யிருந்ததை, உடையரோ-தாம் உடைய ராவரோ (ஆகார்). ௧

ருகஉ. உள்ள முடைமை யுடைமை பொருளுடைமை
நில்லாது நீங்கி விடும்.

(பரி - ரை) உள்ளம் உடைமை உடைமை - ஊக்கமுடைமையே ஒருவனுக்கு நிலைநின்ற உடைமையாவது; பொருள் உடைமை நில்லாது நீங்கிவிடும் - மற்றைப் பொருளுடைமை நிலைநில்லாது நீங்கிப்போம், எ - று.

உள்ளம் - ஆகுபெயர். ஊக்கம் உள்ளத்துப் பண்பாகவின், அதற்கு நிலை நின்றலும், பொருள் உடம்பினும் வேறாய் அழிதன்மாலுத்தாகவின் அதற்கு நிலைநில்லாமைபுங் கூறினார். கூறவே, அஃது உடைமை யன்றென்பது பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளம் உடைமை - (ஒருவனுக்கு) ஊக்கம் உடைமையே, உடைமை - (நிலைபெற்ற) உடைமையாம்; பொருள் உடைமை - மற்றைப் பொருளுடைமையானது, நில்லாது - நிலைபெறாமல், நீங்கிவிடும் - நீங்கிப்போம். உ

ருக௩. ஆக்க மிழந்தேமென் றல்லாவா ளுக்க
மொருவந்தம் கைத்துடை யார்.

(பரி - ரை) ஆக்கம் இழந்தேம் என்று அல்லாவார் - இழந்தாராயினும் யாம் கைப்பொருளை யிழந்தேமென் றல்லவார், ஒருவந்தம் ஊக்கம் கைத்து உடையார் - நிலைபெற்ற ஊக்கத்தைக் கைப்பொருளாக வுடையார், எ - று.

ஆக்கம் - ஆகுபெயர். ஒருவந்தமாய ஆக்கமென்க. கைத்து - கையகத்தாய் பொருள்; * “கைத்துண்டாம் போழ்தே காவா தறஞ் செய்ம்மின்” என்றார் பிறரும். அல்லாவாமைக்கேது வருகின்ற பாட்டார் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—ஒருவந்தம் - நிலைபெற்றதாகிய, ஊக்கம்-மனவுறுதியை, கைத்து - கைப்பொருளாக, உடையார் - உடையவர் (இழந்தாராயினும்), ஆக்கம் - கைப்பொருளை, இழந்தேம் என்று - இழந்தோமென்று, அல்லாவார் - மனஞ் சுழலார். ௩

* “மற்றறிவா நல்வின யாமினைய மென்னாது, கைத்துண்டாம் போழ்தே காவாதறஞ் செய்ம்மின், முற்றி யிருந்த கனியொழியத்தீவளியா, நன்கா புதிர் தலு முண்டு” நாலடியார்; இளமை நிலையாமை-௧.

ருகூசு. ஆக்க மதர்வினாய்ச் செல்லு மசைவிலா
ஆக்க முடையா னுழை.

(பரி - ரை) அசைவு இலா ஊக்கம் உடையானுழை - அசைவில்லாத ஊக்
கத்தை யுடையான்மாட்டு, ஆக்கம் அதர் வினாய்ச் செல்லும் - பொருள் தானே
வழி வினவிக்கொண்டு செல்லும், எ - று.

அசைவின்மை - இடுக்கண் முதலியவற்றால் தளராமை. வழி வினவிச்
சென்று சார்வார்போலத் தானே சென்று சாரு மென்பார், அதர் வினாய்ச்
செல்லு மென்றார். எய்திநின்ற பொருளினும் அதற்குக் காரணமாய் ஆக்கஞ்
சிறந்த தென்பது இவை நான்கு பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அசைவு இலா - அசைவில்லாத, ஊக்கம்
உடையானுழை - மனத்திடுப முடையவனிடத்தே, ஆக்கம் -
பொருளானது, அதர் வினாய் - வழி கேட்டுக்கொண்டு, செல்லும் -
போம்.

ச

ருகூரு. வெள்ளத் தனைய மலர்நீட்ட மாந்தர்தம்
முள்ளத் தனைய துபர்வு.

(பரி - ரை) வெள்ளத்து அனைய மலர் நீட்டம்-கின்ற நீரின் அளவினவாம்
நீர்ப்பூக்களின் தாளினது நீளங்கள்; மாந்தர்தம் உள்ளத்து அனையது உயர்வு -
அதுபோல் மக்கள்தம் ஊக்கத் தளவினதாம் அவ ருயர்ச்சி, எ - று.

மலர் - ஆகுபெயர். நீர் மிக்கதுணையும் மலர்த்தான் நீரு மென்பது பட,
வெள்ளத்தனைய வென்றார். இவ் வுயர்வு ஆற்றலான் ஊக்கமிக்க துணையும் மக்க
ளுயர்வ ரென்பது பெறப்பட்டது. உயர்தல் - பொருள் படைகளான் மிகுதல்.

(தே - ப - ரை)—மலர் - நீர்ப்பூவின் காம்புகளினது, நீட்டம் -
நீளம், வெள்ளத்து அனைய - (கின்ற) நீரளவினவாம்; (அதுபோல்)
உயர்வு - உயர்ச்சியானது, மாந்தர்தம் - மனிதரது, உள்ளத்து
அனையது - மனவுறுதியி னளவினதாம்.

ரு

ருகூசு. உள்ளுவ தெல்லா முயர்வுள்ளன் மற்றது
தள்ளினுந் தள்ளாமை நீர்த்து.

(பரி - ரை) உள்ளுவது எல்லாம் உயர்வு உள்ளல் - அரசராயினார் கருதுவ
தெல்லாம் தம் உயர்ச்சியையே கருதுக; அது தள்ளினும் தள்ளாமை நீர்த்து -
அவ் வுயர்ச்சி பால்வகையார் கூடிற்றில்லையாயினும், அக் கருத்துத் தள்ளாமை
நீர்மை யுடைத்து, எ - று.

உம்மை தள்ளாமை பெரும்பான்மையாதல் விளக்கிற்று. தள்ளியவழிபுந்
தாளாண்மையிற் றவறின்றி, நல்லோராம் பழிக்கப்படாமையின், தள்ளாவியற்

கைத் தென்பதாம். மேல் உள்ளத்தினைய துயர்வு என்றதனையே வற்புறுத்திய வாறு.

(தே - ப - ரை)—உள்ளுவது எல்லாம் - (அரசரானவர்) நினைப்பதெல்லாம், உயர்வு - (தமது) உயர்ச்சியையே, உள்ளல் - நினைக்கக்கடவர்; அது - அவ்வுயர்ச்சியானது, தள்ளினும் - (விதிவகையினாலே) கூடாமற் போயினும், தள்ளாமை நீர்த்து - (அந் நினைப்பு) தள்ளாமைக் குணமுடையதாம்.

கூ

ருகூஎ. சிதைவிடத் தொல்கா ருரவோர் புதையம்பிற் பட்டுப்பா டீன்றுங் களிது.

(பரி - ரை) களிது புதை அம்பின் பட்டுப் பாடு ஊன்றும் - களிது புதையாகிய அம்பாற் புண்பட்டவிடத்துத் தளராத தன் பெருமையை நிலைநிறுத்தும்; உரவோர் சிதைவிடத்து ஒல்கார் - அதுபோல, ஊக்கமுடையார் தாம் கருதிய உயர்ச்சிக்குச் சிதைவு வந்தவிடத்துத் தளராத தம் பெருமையை நிலைநிறுத்துவர், எ - டு.

புதை - அம்புக்கட்டு: பன்மை கூறியவாறு. பட்டா லென்பது பட்டெனத் திரிந்து கின்றது. ஒல்காமை களிற்றுடனும், பாடீன்றுதல் உரவோருடனும், சென்றியைந்தன. தள்ளினுந் தவறாது உள்ளியது முடிப்ப ரென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஊக்கமுடையாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களிது - யானை, புதை அம்பின் - கட்டாகிய அம்பினாலே, பட்டு - (புண்) பட்டவிடத்து, பாடீ ஊன்றும் - (தளராமல் தன்) பெருமையை நிலைநிறுத்தும்; (அதுபோல), உரவோர் - மனவெழுச்சியையுடையவர், சிதைவிடத்து - (தாம் நினைத்த உயர்ச்சிக்கு) அழிவுவந்தவிடத்து, ஒல்கார் - தளராமல் தம் பெருமையை நிலைநிறுத்துவர்.

எ

ருகூஅ. உள்ள மிலாதவ ரெய்தா ருலகத்து வள்ளிய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி - ரை) உள்ளம் இலாதவர் - ஊக்க மில்லாத அரசர், உலகத்து வள்ளியம் என்னும் செருக்கு எய்தார் - இவ் வுலகத்தாருள் யாம் வண்மையுடையே மென்று தம்மைத் தாமதித்தலைப் பெரூர், எ - டு.

ஊக்க மில்லையாகவே, முயற்சி, பொருள், கொடை, செருக்கு இவை முறையே இலவாமாகலின், செருக்கெய்தா ரென்றார். கொடை வென்றியினாய் இன்பம் தமக்கல்லது பிரர்க்குப் புலனாகாமையின் தன்மையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளம் இலாதவர் - மனவெழுச்சி யில்லாத அரசர், உலகத்து - இவ் வுலகத்தாருள், வள்ளியம் என்னும் - வண்

மையை யுடையமென்று (தம்மைத் தாமே மதிக்கும்), செருக்கு - மதிப்பை, எய்தார் - பெறார்.

அ

ருக்க. பரியது கூர்ங்கோட்ட தாயினும் யானே

வெருஉம் புலிதாக் குறின்.

(பரி - ரை) பரியது கூர்ங்கோட்டது ஆயினும் - எல்லா விலங்கினும் தான் பேருடம்பினது, அதுவேயுமன்றிக் கூரிய கோட்டையு முடையதாயினும், யானே புலி தாக்குறின் வெருஉம் - யானே தன்னைப் புலி யெதிர்ப்படின அதற்கஞ்சும், எ - று.

பேருடம்பான் வலி மிகுதி கூறப்பட்டது. புலியின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச் சிறப்பு முடைத்தாயினும் யானே ஊக்க மின்மையான் அஃதுடைய அதற்கு அஞ்சுமென்ற இது, பகைவரின் மிக்க மெய்வலியுங் கருவிச்சிறப்பு முடையராயினும் அரசர் ஊக்க மிலா ராயின் அஃதுடைய அரசர்க்கு அஞ்சவ ரென்பது தோன்ற லின்றமையின், பிறிது மொழிதல்.

(தே - ப - ரை)—யானே - யானையானது, பரியது - (எல்லா மிருகங்களினும்) பெரிய உடம்பையுடையது, (அதுவும் அன்றி) கூர்ங்கோட்டது - கூர்மையான கொம்புகளையு முடையது, ஆயினும் - ஆனாலும், புலி - புலியானது, தாக்குறின் - (தன்னை) எதிர்ப்படின, வெருஉம் - (அதற்கு) அஞ்சும்.

க

௬௦. உரமொருவற் குள்ள வெறுக்கையஃ தில்லார்

மரமக்க ளாதலே வேறு.

(பரி - ரை) ஒருவற்கு உரம் உள்ள வெறுக்கை - ஒருவற்குத் தீண்ணிய அறிவாவது ஊக்க மிகுதி; அஃது இல்லார் மரம் - அவ் ஐக்கமிகுதி யில்லாதார் மக்க ளாகார்; மரங்கள் ஆவார்; மக்கள் ஆதலே வேறு - சாதிமரங்களோடு இம் மரங்களிடை வேற்றுமை வடிவு மக்கள் வடிவே; பிறிதில்லை, எ - று.

உரமென்பது அறிவாதல், * 'உரனென்னுந் தோட்டியான்' என்பதனுனுமறிக. மரமென்பது சாதியொருமை. மக்கட்குள்ள நல்லறிவுங் காரிய முயற்சியும் இன்மைபற்றி மரமென்றும், மாத்திற்குள்ள பயன்பா டின்மைபற்றி மக்க ளாதலே வேறென்றுங் கூறினார். பயன் - பழமுதலியவும், தேவர்கோட்டம், இல்லம், தேர், நாவாய்க்கு உறுப்பாதலும் முதலிய இவை மூன்று பாட்டானும் ஊக்க மில்லாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, உரம் - திடமான அறிவாவது, உள்ள வெறுக்கை - மனவெழுச்சியின் மிகுதியாம்; அஃது - அதனை, இல்லார் - இல்லாதவர், மரம் - (மனித ராகார்)

* குறள், ௩-ம் அதி. நீத்தார் பெருமை - ச.

மரங்க ளாவார்; வேறு - (சாதிமரங்களோடு இம் மரங்களிடத்து) வேற்றுமை, மக்கள் ஆதலே-மனிதவடிவாயிருக்கையே, (வேறில்லை).

கூக-ம் அதிகாரம்—மடி யின்மை

அஃதாவது, கருதியன செய்யுங்காற் சோம்புத லில்லாமை. ஊக்கமுடையார்க்கு ஒரோவழிக் குணவயத்தான் மடி வருதல் நோக்கி, இஃது ஊக்கமுடையமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூக. குடியென்னுங் குன்றா விளக்க மடியென்னு
மாசூர மாய்ந்து கெடும்.

(பரி - ரை) குடி என்னும் குன்றா விளக்கம் - தான் பிறந்த குடியாகிய நந்தா விளக்கு, மடி என்னும் மாசு ஊர மாய்ந்து கெடும் - ஒருவன் மடியாகிய இருள் அடர் நந்திப்போம், எ - று.

உலகநடை புள்ளதுணையும் இடையறாது தன்னுட் பிறந்தாரை விளக்குத லிற் குடியைக் குன்றாவிளக்க மென்றும், தாமதகுணத்தான் வருதலின் மடியை மாசென்றும், அஃது ஏனை யிருள்போலாது அவ் விளக்கைத் தான் அடர்ந்து மாய்க்கும் வலிபுடைமையின் மாசூர மாய்ந்து கெடு மென்றுங் கூறினார். கெடுதல் - பெயர் வழக்கமும் இல்லையாதல்.

(தே - ப - ரை)—குடி என்னுங் குன்றா விளக்கம் - (தான் பிறந்த) குடியாகிய கெடாத விளக்கானது, மடி என்னும் மாசு - (ஒருவனது) சோம்பலாகிய இருளானது, ஊர-அடர், மாய்ந்து கெடும் - கெட்டுப்போம்.

க

கூஉ. மடியை மடியா லொழுகல் குடியைக்
குடியாக வேண்டு பவர்.

(பரி - ரை) குடியைக் குடியாக வேண்டுபவர் - தாம் பிறந்த குடியை மேன்மேலுயரும் நற்குடியாக வேண்டுவார், மடியை மடியா ஒழுகல் - மடியை மடியாகவே கருதி முயற்சியோ டொழுகுத, எ - று.

முயற்சியோ டென்பது அகாய் நிலையான் வந்தது. நெருப்பிற் கொடியது பிறிதின்மைபற்றி நெருப்பை நெருப்பாகவே கருதுக வென்றாற்போல, மடியிற்றீயது பிறிதின்மைபற்றிப் பின்னும் அப் பெயர்தன்னானே கூறினார். அங்ஙனங் கருதி அதனைக் கடிந்து முயன்றொழுகவே தாம் உயர்வர், உயரவே குடியுயரு மென்பார், குடியைக் குடியாக வேண்டுவ ரென்றார். அங்ஙனம் ஒழுகாக்காற் குடியழியு மென்பது கருத்து. இனி மடியா வென்பதனை வினையெச்சமாக்கிக் கெடுத்தொழுகுத வென்று உரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—குடியை - (தாம் பிறந்த) குடியை, குடி ஆக-(மேன்மே லுயரும்) நற்குடியாக, வேண்டுபவர் - விரும்புவோர்,

மடியை - சோம்பலை, மடிஆக-சோம்பலாகவே (நினைத்து), ஒழுக்கல்-
(முயற்சியோடு) நடக்கக்கடவர்.

உ.

சூ௦௩. - மடிமடிக் கொண்டொழுகும் பேதை பிறந்த
குடிமடியுந் தன்னினு முந்து.

(பரி - ரை) மடி மடிக்கொண்டு ஒழுகும் பேதை பிறந்த குடி - விடத்தருவ
தாய மடியைத் தன்னுள்ளே கொண்டொழுகும் அறிவில்லாதான் பிறந்த குடி,
தன்னினும் முந்து மடியும் - அவன்தன்னினும் முந்தற அழியும், எ - று.

அழிவு தருவதனை அகத்தே கொண்டொழுகுதலிற் பேதை யென்றும்,
அதனாற் புறந்தாப்படுவதாகலிற் குடி தன்னினு முந்தற அழியுமென்றும்
கூறினார். ஆக்கத்திற் பிற்படினும் அழிவின் முற்படு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மடி - மடிக்கத்தருவதாகிய, மடி-சோம்பலை,
கொண்டு - (தன்னுள்ளே) கொண்டு, ஒழுகும் - நடக்கும், பேதை -
அறிவில்லாதவன், பிறந்த - தான் பிறந்த, குடி - குடியானது,
தன்னினும் - அவனினும், முந்து - முற்பட, மடியும் - அழியும். ந.

சூ௦௪. குடிமடிந்து குற்றம் பெருகு மடிமடிந்து
மாண்ட வுஞற்றி லவர்க்கு.

(பரி - ரை) மடி மடிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு - மடியின்கண்ணே
வீழ்தலாற் றிருந்திய முயற்சி யிலராயினார்க்கு, குடி மடிந்து குற்றம் பெருகும் -
குடியும் மடிந்து குற்றமும் பல்கும், எ - று.

மடிந்தெனத் திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் இலவரென்னுங் குறிப்பு
வினைப்பெயர் கொண்டது. குற்றங்கள் முன்னர்க் கூறுப. இவை நான்கு பாட்
டானும் மடியின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மடி-சோம்பலிலே, மடிந்து - மடிந்து வீழ்த
லால், மாண்ட உஞற்று இலவர்க்கு - திருத்தமாகிய முயற்சி யில்லா
தார்க்கு, குடி - குடியும், மடிந்து - கெட்டு, குற்றம் - குற்றங்களும்,
பெருகும்-பல்கும். ச

சூ௦௫. நெடுநீர் மறவி மடிதுயி னான்குங்
கெடுநீரார் காமக் கலன்.

(பரி - ரை) மடி நெடுநீர் மறவி துயில் நான்கும் - மடியும் விரைந்து செய்
வதனை நீட்டித்துச் செய்யு மியல்பும் மறப்பும் துயிலுமாகிய இந்நான்கும்,
கெடும் நீரார் காமக் கலன் - இறக்கும் இயல்பினைபுடையார் விரும்பி யேறும்
மரக்கலம், எ - று.

முன்னிற்கற்பாலதாய மடி செய்யுள் நோக்கி இடை கின்றது. நெடுமை யாகிய காலப்பண்பு அதன்கண் நிகழ்வதாய செயன்மே னின்றது. காலநீட் டத்தையுடைய செயன்முதல் மூன்றாம் தாமதகுணத்திற் றேன்றி உடனிகழ் வனவாகலின், மடியோடு ஒருங்கு எண்ணப்பட்டன. இறக்கும் இயல்பு - நாளு லத்தல். இவை துன்புறு நீரார்க்கு யின்புறுத்துவபோன்று காட்டி அவர் விரும் பிக் கொண்டவழித் துன்பத்திடை வீழ்த்தலின், நாள் உலந்தார்க்கு ஆக்கம் பயப்பதுபோன்று காட்டி அவர் விரும்பி யேறியவழிக் கடவிடை வீழ்க்குங் கலத்தினை யொக்குமென்னும் உவமைக்குறிப்புக் காமக்கல னென்னுஞ் சொல் லாற் பெறப்பட்டது. இதற்கு விரும்பிப்பூணும் ஆபரணமென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—மடி - சோம்பலும், நெடு நீர் - (விரைவிற் செய்தற் குரியவைகளை) நீட்டித்துச் செய்யுங் குணமும், மறவி - மறதியும், துயில் - நித்திரையும், நான்கும் - ஆகிய இந் நான்கும், கெடுநீரார் - இறக்கு மியல்பினைபுடையவர், காமக் கலன் - விரும்பி யேறு மரக்கலமாம்.

ரு

கூகூ. படியுடையார் பற்றமைந்தக் கண்ணு மடியுடையார் மாண்பய னெய்த லரிது.

(பரி - ரை) படி உடையார் பற்று அமைந்தக்கண்ணும் - நிலமுழுதும் ஆண்டாரது செல்வந் தானே வந்தெய்திய விடத்தும், மடி உடையார் மாண் பயன் எய்தல் அரிது - மடியுடையார் அதனான் மாண்ட பயனை எய்துத லில்லை, எ - று.

உம்மை எய்தாமை விளக்கிகின்றது. மாண் பயன் - பேரின்பம். அச்செல் வம் அழியாமற் காக்கும் முயற்சி யின்மையின் அழியும்; அழியவே, தம் துன்ப நீங்கா தென்பதாம். இதற்கு நிலமுழுதுமுடைய வேந்தர் துணையாதல் கூடிய விடத்தும் என் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—படி உடையார் - நில முழுமையும் ஆண்ட அரசரது, பற்று - செல்வமானது, அமைந்தக்கண்ணும் - (தானே வந்து) சேர்ந்தவிடத்தும், மடி உடையார் - சோம்ப லுடையவர், மாண் பயன் - (அதனால்) பெரும் பயனை, எய்தல் அரிது - அடைத லில்லை.

கூ

கூௌ. இடிபுரிந் தெள்ளுஞ்சொற் கேட்பர் மடிபுரிந்து மாண்ட வுஞற்றி லவர்.

(பரி - ரை) மடி புரிந்து மாண்ட உஞற்று இலவர் - மடியை விரும்புத் தான் மாண்ட முயற்சி யில்லாதார், இடி புரிந்து எள்ளும் சொல் கேட்பர் - தம்

நட்டார்முன் கழறுதலை மிகச் செய்து அதனை பயன் காணாமையிற் பின் இகழ்ந்து சொல்லுஞ் சொல்லைக் கேட்பார், எ - று.

இடியென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயரான், நட்டா ரென்பது பெற்றும். அவர் இகழ்ச்சி சொல்லவே, பிறர் இகழ்ச்சி சொல்லாமையே முடிந்தது. அவற்றிற்கெல்லாம் மாறு சொல்லும் ஆற்ற வின்மையின், கேட்ப ரென்றார்.

(தே - ப - ரை)—மடி புரிந்து - சோம்பலை விரும்புதலால், மாண்ட - சிறந்த, உஞற்று இலவர் - முயற்சி யில்லாதவர், இடி புரிந்து - (தம் நட்பினர்) கண்டித்துப் புத்தி சொல்லி, (அதனால் பயன் காணாமையினால்) எள்ளும் சொல் - (பின்) இகழுஞ் சொல்லை, கேட்பார் - கேட்பார்கள். எ

கூஅ. மடிமை குடிமைக்கட் டங்கிற்றன் னென்னார்க்
கடிமை புகுத்தி விடும்.

(பரி - ரை) மடிமை குடிமைக்கண் தங்கின் - மடியினது தன்மை குடிமையுடையான்கண்ணே தங்குமாயின், தன் ஒன்னார்க்கு அடிமை புகுத்திவிடும் - அஃது அவனைத் தன் பகைவர்க்கு அடியனாந்தன்மையை அடைவித்து விடும், எ - று.

மடியினதுதன்மை - காரியக் கேடு. குடிமை-குடிசெய்தற் றன்மை. அஃது அதனைபுடைய அரசன்மேற்றாதல், தன் ஒன்னார்க்கு என்றதனை அறிக. அடியனாந்தன்மை - தாழ்ந்துவின்று ஏவல் கேட்டல். இவை நான்கு பாட்டானும் மடிமைக் குற்றங்கள் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—மடிமை - சோம்பற்றன்மையானது, குடிமைக்கண் - குடிமையுடைய அரசனிடத்தே, தங்கின் - தங்குமாயின், (அது) தன் ஒன்னார்க்கு - தன் பகைவர்க்கு, அடிமை - அடியனாந்தன்மையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும். அ

கூகூ. குடியாண்மை யுள்வந்த குற்ற மொருவன்
மடியாண்மை மாற்றக் கெடும்.

(பரி ரை) ஒருவன் மடி ஆண்மை, மாற்ற - ஒருவன் தன் மடியானுந் தன்மையை ஒழிக்கவே, குடி ஆண்மையுள் வந்த குற்றம் கெடும் - அவன் குடியுள்ளும் ஆண்மையுள்ளும் வந்த குற்றங்கள் கெடும், எ - று.

மடியானுந்தன்மை - மடிபுடைமைக்கு ஏதுவாய் தாமதஞ்ஞம். குடியாண்மையென்பது உம்மைத்தொகை. அவற்றின்கண் வந்த குற்றமென்றது மடியானன்றி முன்னே பிற காரணங்களான நிகழ்ந்தவற்றை. அவையும் மடியாண்மையை மாற்றி முயற்சியுடையனாக நீங்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஒருவன் மடி ஆண்மை - ஒருவன் சோம்பலை ஆளுநர் தன்மையை, மாற்ற - ஒழிக்கவே, குடி - (அவனது) குடியுள்ளும், ஆண்மையுள் - ஆண் தன்மையுள்ளும், வந்த குற்றம் - வந்த குற்றங்கள், கெடும் - கெட்டுப்போம்.

கூக௦, மடியிலா மன்னவ னெய்து மடியளந்தான்
ருஅய தெல்லா மொருங்கு.

(பரி - ரை) அடி அளந்தான் தாயது எல்லாம் - தன் அடியளவானே எல்லா வலகையும் அளந்த இறைவன் கடந்த பாப்பு முழுதையும், மடி இலா மன்ன வன் ஒருங்கு எய்தும் - மடியிலாத அரசன் முறையான் அன்றி ஒருங்கே யெய்தும், எ - று.

அடியளந்தா னென்றது வாளா பெயராய் நின்றது. தாவியதென்பது இடைக்குறைந்து நின்றது. எப்பொழுதும் வினையின்கண்ணே முயறலின், இடையீட்டின்றி யெய்து மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் மடியிலா தான் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மடி இலா - சோம்ப வில்லாத, மன்னவன் - அரசன், அடி - (தன்) அடியினது அளவினாலே, அளந்தான் - (எல்லா உலகங்களையும்) அளந்த கடவுள், தாயது எல்லாம் - கடந்த உலக விரிவு முழுவதையும், ஒருங்கு - ஒருசேர, எய்தும் - அடைவான்.

கூஉ-ம் அதிகாரம்—ஆள்வினையுடைமை

அஃதாவது, இடைவிடாத மெய்முயற்சி யுடையதாகல். அஃது ஆளும் வினை யெனக் காரியத்தாற் கூறப்பட்டது. மடி கெடுத்தாலும் வினை முயற்சியானன்றி ஆளப்படாமையின், இது மடிபின்மைபின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூக௧. அருமை யுடைத்தென் றசாவாமை வேண்டும்

பெருமை முயற்சி தரும்.

(பரி - ரை) அருமை உடைத்து என்று அசாவாமை வேண்டும் - தம் சிறுமையோக்கி நாம் இவ்வினை முடித்த லருமையுடைத்தென்று கருதித்தனரா தொழிக்; பெருமை முயற்சி தரும் - அது முடித்தற் கேற்ற பெருமையைத் தமக்கு முயற்சி யுண்டாக்கும், எ - று.

சிறுமை நோக்கி யென்பது பெருமை தரும் என்றதனானும், வினைமுடித்த லென்பது அதிகாரத்தானும், வருவிக்கப்பட்டன. விடாது முயலத் தாம்பெரிய ராவர்; ஆகவே, அரியனவும் எளிதின் முடியு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அருமை உடைத்து என்று - (தமதுசிறுமை நோக்கி நாம் இத்தொழிலை முடித்தல்) அருமையை யுடையதென்று,

வினைத்து, அசாவாமை வேண்டும் - தளராதிருக்க வேண்டும்; பெருமை - (அத் தொழிலை முடித்தற்கு ஏற்ற) பெருமையை, முயற்சி - முயற்சியானது, தரும் - (தமக்கு) உண்டாக்கும். க

சூகஉ. வினைக்கண் வினைகெட லோம்பல் வினைக்குறை
தீர்த்தாரிற் தீர்ந்தன் றுலகு.

(பரி - ரை) வினைக்குறை தீர்த்தாரின் உலகு தீர்ந்தன்று - வினையாகிய குறையைச் செய்யாது விட்டாரை உலகம் விட்டது; வினைக்கண் வினை கெடல் ஓம்பல் - ஆதலால், செய்யப்படும் வினைக்கண் தவிர்த்திருத்தலை யொழிக, எ - று.

குறை - இன்றியமையாப் பொருள். அது * “பயக்குறை யில்லாதாம் வாழுநாளே” என்பதனுணு மறிக. இதற்கு வினை செய்யவேண்டுங் குறையை நீங்கினுரின் நீங்கிறென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—உலகு - உலகமானது, வினைக் குறை-தொழி லாகியகுறையை, தீர்த்தாரின் - செய்யாது விட்டவரை, தீர்ந்தன்று - விட்டது; (அதனால்) வினைக்கண் - (செய்யத்தகும்) தொழிலினி டத்தே, வினை கெடல் - செயலற்றிருக்கையை, ஓம்பல் - ஒழியக் கடவன். உ

சூக௩. தாளாண்மை யென்னுந் தகைமைக்கட் டங்கிற்றே
வேளாண்மை யென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி - ரை) தாளாண்மை என்னும் தகைமைக்கண் தங்கிற்று - முயற்சி யென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்த குணத்தின்கண்ணே நிலபெற்றது, வேளாண்மை என்னும் செருக்கு - எல்லார்க்கும் உபகாரஞ் செய்தலென்னும் மேம்பாடு, எ - று.

பொருள் கைகூடுதலான் உபகரித்தற்குரியார் முயற்சியுடையா ரென்பார் அவ்வக்குணங்கண்மேல் வைத்தும், அது பிறர்மாட் டிலையென்பார் தங்கிற்றே யென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் முயற்சியது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேளாண்மை என்னும் செருக்கு - (யாவர்க் கும்) உபகாரஞ் செய்தலென்னு மேம்பாடானது, தாளாண்மை என் னும் தகைமைக்கண் - முயற்சி யென்னும் உயர்ந்த குணத்தினிடத் தே, தங்கிற்று - நிலபெற்றது. ௩

* புறநானூறு: ௧௮௮, சூஉ-ம் குறளில் மேலெடுத்துக் காட்டினும்.

கூகசு. தாளாண்மை யில்லாதான் வேளாண்மை பேடினை
வாளாண்மை போலக் கெடும்.

(பரி - ரை) தாளாண்மை இல்லாதான் வேளாண்மை - முயற்சி யில்லாத
வன் உபகாரியாதன்மை, பேடினை வான் ஆண்மை போலக் கெடும் - படை
கண்டால் அஞ்சும் பேடி அதனினுடத் தன் கையில் வாளை ஆளுதற்றன்மை
போல இல்லையாம், எ - று.

ஆளுன்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பேடி வாளைப் பணி கோடற்
கருத்துடையனாயினும் அது தன் அச்சத்தான் முடியாதவாறுபோல, முயற்சி
யில்லாதான் பலர்க்கும் உபகரித்தற் கருத்துடையனாயினும் அது தன் வறுமை
யான் முடியாதென்பதாம். வாளாண்மையென்பதற்கு வாளாற் செய்யும் ஆண்
மையென் றுரைப்பாரு முளர். இதனால் அஃதில்லாதானது குற்றங் கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தாளாண்மை இல்லாதான் - முயற்சி யில்லா
தவன், வேளாண்மை - உபகாரியாத் தன்மையானது, பேடி - (சேனை
யைக் கண்டால் அஞ்சும்) பேடியானவன், கைவான் ஆண்மைபோல-
(அச் சேனையிடத்தே) கையில் வாளை ஆளுதற்றன்மைபோல,
கெடும் - இல்லையாம்.

கூகரு. இன்பம் விழையான் வினைவிழைவான் தனக்கேளிர்
துன்பம் துடைத்து நான் தூண்.

(பரி - ரை) இன்பம் விழையான் வினை விழைவான் - தனக்கின்பத்தை
விரும்பானாகி வினை முடித்தலையே விரும்புவான், தன் கேளிர் துன்பம் துடை
த்து ஊன்றும் தூண் - தன் கேளிராகிய பாரத்தின் துன்பத்தினுள் நீக்கி அத
னைத் தாங்குந் தூணும், எ - று.

இஃது ஏகதேச வருவகம். ஊன்று மென்றது அப் பொருட்டாதல்
† “மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி யாங்கு” என்பதனானுமறிக. சுற்றத்தார் நட
டாரது வறுமையுந்தீர்த்து அவர்க்கு ஏமஞ்செய்யும் ஆற்றலை யுடையனானுமென
வே, தன்னைக் கூறவேண்டாவாயிற்று. காரியத்தை விழையாது காரணத்தை
விழைவான் எல்லாப் பயனு மெய்து மென்றதனால், காரணத்தை விழையாது
காரியத்தை விழைவான் யாது மெய்தா னென்பது பெற்றும். இதனால் அஃ
துடையானது நன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இன்பம் விழையான் - (தனக்கு) இன்பத்தை
விரும்பாதவனாகி, வினை விழைவான் - தொழில் முடித்தலையே விரும்பும்

† “சிதலை தினப்பட்ட வால மாததை, மதலையாய் மற்றதன் வீழுன்றி
யாங்குக், குதலைமை தந்தைகட் டோன்றிற்றான் பெற்ற, புதல்வன் மறைப்பக்
கெடும்.” நாலடியார். தாளாண்மை—எ.

புவோன், தன் கேளிர் - தன் சுற்றத்தாரது, துன்பம்-துன்பத்தை, துடைத்து - போக்கி, ஊன்றும் - (குடும்ப பாரத்தைத்) தாங்குவ தாகிய, தூண் - தூணும். ௫

கூகக. முயற்சி திருவினை யாக்கு முயற்றின்மை யின்மை புகுத்தி விடும்.

(பரி - ரை) முயற்சி திருவினை ஆக்கும் - அரசர்மாட் ளெதாய முயற்சி அவரது செல்வத்தினை வளர்க்கும்; முயற்று இன்மை இன்மை புகுத்திவிடும் - அஃகில்லாமை வறுமையை யடைவித்துவிடும், எ - று.

செல்வம் - அறுவகை அங்கங்கள். வறுமை - அவற்றான் வறியராதல். அதனை யடைவிக்கவே, பகைவரான் அழிவ ரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—முயற்சி - (அரசரிடத்து உண்டாகிய) முயற்சியானது, திருவினை - (அவரது) செல்வத்தை, ஆக்கும் - வளர்க்கும்; முயற்று இன்மை - அம் முயற்சி யில்லாமையானது, இன்மை - வறுமையை, புகுத்திவிடும் - அடைவித்துவிடும். கூ

கூக௭. மடியுளான் மாமுகடி யென்ப மடியிலான் றுளுளா டாமரையி னாள்.

(பரி - ரை) மா முகடி மடி உளான் - கரிய சேட்டை ஒருவன் மடியின் கண்ணே யுறையும்; தாமரையினான் மடி இலான் தான் உளான் என்ப - திருமகள் மடியிலாதானது முயற்சிக்கண்ணே யுறையுமென்று சொல்லுவர். அறிந்தோர், எ-று.

பாவத்தின் கருமை அதன் பயனாய முகடிமே லேற்றப்பட்டது, மடியும் முயற்சியும் உடையார்மாட்டு நிலையை அவைதம்மேல் வைத்துக் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ் இருமைக்கும் ஏது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மா முகடி - கரிய மூதேவியானவள், மடி - (ஒருவனது) சோம்பலினிடத்தே, உளான் - இருப்பாள்; தாமரையி னாள் - சீதேவியானவள், மடி. இலான் - சோம்ப லில்லாதவனது, தான் - முயற்சியினிடத்தே, உளான் - இருப்பாள், என்ப - என்று சொல்லுவர் (அறிவுடையோர்). எ

கூகஅ. பொறியின்மை யார்க்கும் பழியன் றறிவறிந் தாள்வினை யின்மை பழி.

(பரி - ரை) பொறி இன்மை யார்க்கும் பழி அன்று - பயனைத் தருவதாய விதியில்லாமை ஒருவற்கும் பழி யாகாது; அறிவு அறிந்து ஆள்வினை இன்மை பழி-அறிய வேண்டுமவற்றை யறிந்து வினைசெய்யாமையேபழியாவது, எ-று.

அறியவேண்டவன வலிமுதலாயின. தெய்வம் இயையாவழி ஆள்வினையுடைமையாற் பயனில்லை யென்பாரை நோக்கி, உலகம் பழவினைபற்றிப் பழியாது ஈண்டைக் குற்றமுடைமைபற்றியே பழிப்பதென்றார். அதனால் விடாது முயல்கவென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—பொறி இன்மை - (பயனைத் தருவதாகிய) விதி யில்லாமை, யார்க்கும் - யாவர்க்கும், பழி அன்று-பழியாகாது; அறிவு அறிந்து - அறியவேண்டு மவைகளை அறிந்து, ஆள் வினை இன்மை - தொழில் செய்யாமையே, பழி - பழியாகும். அ

கூகக. தெய்வத்தா லாகா தெனினு முயற்சிகள்
மெய்வருத்தக் கூலி தரும்.

(பரி - ரை) தெய்வத்தான் ஆகாது எனினும் - முயன்ற வினை பால்வகையாற் கருதிய பயனைத் தாராதாயினும், முயற்சி தன் மெய் வருத்தக் கூலி தரும் - முயற்சி தனக்கிடமாய உடம்பு வருந்திய வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும், பாழாகாது, எ - று.

தெய்வத்தா ளையவழித் தன்னளவின் மிக்க பயனைத் தருமென்பது உம்மையாற் பெற்றும். இருவழியும் பாழாகல் இன்மையின் தெய்வநோக்கி யிராது முயல்க வென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—தெய்வத்தான் - (முயற்சி செய்ததொழில்) விதிவகையால், ஆகாது எனினும் - (கருதியபயனைத்) தாராதாயினும், முயற்சி-முயற்சியானது, தன்மெய் - தனக்கிடமாகிய உடம்பு, வருத்தக் கூலி தரும் - (வருத்திய) வருத்தத்தின் கூலியளவு தரும் (பாழாகாது). கூ

கூஉ௦. ஊழையு முப்பக்கம் காண்ப ருலைவின்றித்
தாழா துஞ்று பவர்.

(பரி-ரை) ஊழையும் உப்பக்கம் காண்பர்-பயனை விலக்குவதாய ஆழியையும் புறங் காண்பர், உலைவு இன்றித் தாழாது உஞ்றுபவர் - அவ் விலக்கிற்கு இனையாது வினையைத் தாழ்வற முயல்வார், எ - று.

தாழ்வறுதல் சூழ்ச்சியினும், வலிமுதலிய அறிதலினும், செயலினும் குற்றமுறுதல். ஊழ் ஒருகாலாக இருகாலாகவல்லது விலக்கலாகாமையின் பலகான் முயற்வார் பயனெய்துவ ரென்பார், உப்பக்கம் காண்ப ரென்றார். தெய்வத்தான் இடுக்கண் வரினும் முயற்சி விடற்பாலதன் நென்பது இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஊழையும் - (பயனை விலக்குவதாகிய) விதியையும், உப்பக்கம் காண்பர் - புறங் காண்பர், உலைவு இன்றி -

(அவ் விலக்கிற்கு) இனையாமல், தாமாது - குற்றம் அற, உஞற்று
பவர் - (தொழிலை) முயல்வோர். க௦

கூட-ம் அதிகாரம்—இடுக்க ணழியாமை

அஃதாவது, வினையின்கண் முயல்வான், தெய்வத்தான் ஆக, பொருளின்
மையான் ஆக, மெய்வருத்தத்தான் ஆகத் தனக்கு இடுக்கண் வந்துழி, அதற்கு
மனங் கலங்காமை. அதிகார முறைமையும் இதளுனே விளங்கும்.

கூஉக. இடுக்கண் வருங்கா னகுக வதனை
யடுத்தார்வ தஃதொப்ப தில்.

(பரி - னை) இடுக்கண் வருங்கால் நகுக - ஒருவன் வினையாற் றனக்கிடுக்
கண் வருமிடத்து அதற்குழியாது உள் மகிழ்க்; அதனை அடுத்த ஊர்வது
அஃது ஒப்பது இல் - அவ் இடுக்கணை மேன்மேல் அடாவல்லது அம் மகிழ்ச்சி
போல்வது பிறிதில்லை யாகலான், எ - று.

வினை இனிது முடிந்துழி கிகழ்ப்பாலதாய மகிழ்ச்சியை அதற்கிடையே
இடுக்கண் வருவழிச் செய்யவே, அவன் அழிவின்றி மனவெழுச்சியான் அத
னைத் தள்ளி அக்குறை முடிக்கும் ஆற்றலுடையனும் ஆகலின், அதனை யடுத்
தார்வ தஃதுதொப்பதில் லென்றார்.

(தே - ப - னை)—இடுக்கண் - (ஒருவன் விதியால் தனக்குத்)
துன்பமானது, வருங்கால் - வருமிடத்து, நகுக - (அதற்குச் சளி
யாமல்) மன மகிழ்க்கடவன்; அதனை - அக் துன்பத்தை, அடுத்து -
மேலு மேலுமாய், ஊர்வது - நெருக்கவல்லது, அஃது ஒப்பது - அம்
மகிழ்ச்சிபோல்வது, இல் - (வேறே) இலது (ஆதலால்.) க

கூஉஉ. வெள்ளத் தனைய விடும்பை யறிவுடையா
னுள்ளத்தி னுள்ளக் கெடும்.

(பரி - னை) வெள்ளத்து அனைய இடும்பை - வெள்ளம்போலக் கரை யில
வாய இடும்பைக னெல்லாம், அறிவுடையான் உள்ளத்தின் உள்ளக் கெடும்-அறி
வுடையவன் தன் உள்ளத்தான் ஒன்றினை நினைக்க, அத் துணையானே
கெடும், எ - று.

இடும்பையாவது உள்ளத்து ஒருகோட்பாடே யன்றிப் பிறிதில்லை யென்
பதாஉம் அது மாறுபடக்கொள்ள நீங்கு மென்பதாஉம் அறிதல் வேண்டிதலின்,
அறிவுடையா னென்றும், அவ்வுபாயத்தெண்மை தோன்ற உள்ளத்தினுள்ள
வென்றுங் கூறினர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஊழிஞன் ஆய இடுக்கணால்
அழியாமைக்கு உபாயங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வெள்ளத்து அனைய-வெள்ளம்போலக் கரையிலாத, இடும்பை - துன்பமெல்லாம், அறிவுடையான் - அறிவுடையவன், உள்ளத்தின் - உள்ளத்தினாலே, உள்ள - (ஒன்றை) நினைத்தவனாலே, கெடும் - கெட்டுப்போம்.

௨

கஉ௩. இடும்பைக் கடும்பை படுப்ப ரிடும்பைக் கடும்பை படாஅ தவர்.

(பரி - ரை) இடும்பைக்கு இடும்பை படாதவர் - வீண செய்யுங்கால் அதற்கிடையே வந்த துன்பத்திற்கு வருந்தாதவர், இடும்பைக்கு இடும்பை படுப்பர் - அத் துன்பத்தனக்குத் தாம் துன்பம் வீணப்பர், எ - று.

வருந்துதல் - இளைத்துவிட நினைத்தல். மனத்திப்ப முடையராய் விடாது முயலவே வீண முற்றுப்பெற்றுப் பயன்படும்; படவே, எல்லா இடும்பையுமில்வாமாகவின், இடும்பைக் கடும்பை படுப்ப ரொன்றார். வருகின்ற பாட்டு இரண்டினும் இதற்கு இவ்வாறே கொள்க. சேர்ப்போருட்பின்வருநிலை.

(தே - ப - ரை)—இடும்பைக்கு - (தொழில் செய்யும்போது அதற்கு நடுவிலே வந்த) துன்பத்திக்கு, இடும்பை படாதவர் - வருந்தாதவர், இடும்பைக்கு - அத் துன்பத்திற்கு, இடும்பை - துன்பத்தை, படுப்பர் - உண்டாக்குவார்.

௩

கஉ௪. மடுத்தவா யெல்லாம் பகடன்னு னுற்ற இடுக்க ணிடர்ப்பா டுடைத்து.

(பரி - ரை) மடுத்த வாய் எல்லாம் பகடு அன்னான் - விலங்கிய விடங்கெல்லாவற்றினுஞ் சகடம் ஈர்க்கும் பகடுபோல வீணயை யெடுத்துக்கொண்டு உய்க்கவல்லானே, உற்ற இடுக்கண் இடர்ப்பாடு உடைத்து - வந்துற்ற இடுக்கண் தானே இடர்ப்படுதலை யுடைத்து, எ - று.

மடுத்தவாயெல்லா மென்பது பொதுப்பட நின்றமையின், சகடத்திற்கு அளற்று கிலமுதலியவாகவும், வீணக்கு இடையூறுகளாகவுங் கொள்க. பகடு மருங்கொற்றியும் மூக்கூன்றியும் தாடவழ்ந்தும் * அரிதின் உய்க்குமாறு போலத் தன் மெய் வருத்த நோக்காது முயன் றுய்ப்பா னென்பார், பகடன்னு னென்றார்.

(தே - ப - ரை)—மடுத்த வாய் எல்லாம் - தடைப்பட்ட விடங்கனிலெல்லாம், பகடு அன்னான் - (பண்டியை இழுத்துச் செல்லுங்) கடாப்போலத் தொழிலை மேற்கொண்டு செலுத்த வல்லவனே,

* சீவகசிந்தாமணி: முத்தியிலம்பகம்-கஅ௬.

உற்ற - அடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடர்ப்பாடு - தானே துன்பப்படுதலை, உடைத்து - உடையதாம். ச

கூஉரு. அடுக்கி வரினு மழிவிலா னுற்ற
விடுக்க ணிடுக்கட் படும்.

(பரி - ரை) அடுக்கி வரினும் - இடைவிடாது மேன்மேல் வந்தனவாயினும், அழிவு இலான் உற்ற இடுக்கண் இடுக்கண் படும் - தன்னுள்ளக் கோட்பாடுவிடாதான் உற்ற இடுக்கண்தாம் இடுக்கணிலே பட்டுப்போம், எ - று.

ஒன்றே பலகால் வருதலும் வேறுபட்டன விராய் வருதலும் அடங்க, அடுக்கி வரினு மென்றார். அழிவென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின்மே னின்றது. இவை மூன்று பாட்டானும் தெய்வத்தா னையதற்கு அழியாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அடுக்கி வரினும் - இடைவிடாது மேலுமே லும் வந்தனவாயினும், அழிவு இலான் - (தன் உள்ளக் கோட்பாடு) விடாதவனை, உற்ற - அடைந்த, இடுக்கண் - துன்பமானது, இடுக்கண்படும் - (தான்) துன்பத்திலே படும். ரு

கூஉசு. அற்றேமென் றல்லற் படுபவோ பெற்றேமென்
ரோம்புத தேற்று தவர்.

(பரி - ரை) அற்றேம் என்று அல்லல் படுபவோ - வறுமைக்காலத்து யாம் வறிய மாயினேமென்று மனத்தால் துய ருழப்போ, பெற்றேம் என்று ஒம்பு தல் தேற்றுதவர் - செல்வக்காலத்து இது பெற்றேமென்று இவறுதலை யறியாதார், எ - று.

பெற்றவழி இவறுமை நோக்கி அற்றவழியும் அப் பகுதி விடாதாகலின், அல்லற்பாடு இல்லையாயிற்று. இதனாற் பொருளின்மையான் ஆயதற்கு அழியா மையும் அதற்கு உபாயமுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—பெற்றேம் என்று - (செல்வக்காலத்து) இது பெற்றேமென்று, ஒம்புதல் - உலோபஞ் செய்தலை, தேற்றுதவர் - அறியாதவர், அற்றேம் என்று - (வறுமைக்காலத்து) வறியேமாயி னேமென்று, அல்லல் படுபவோ - மனத்தினாலே துன்பப்படுவோ ரோ. சு

கூஉ௭. இலக்க முடம்பிடும்பைக் கென்று கலக்கத்தைக்
கையாறுக் கொள்ளாதா மேல்.

(பரி - ரை) உடம்பு இடும்பைக்கு இலக்கம் என்று - நாற்கதியினும் உள்ள உடம்புகள் இடும்பை யென்னும் வாளுக்கு இலக்கென்று தெளிந்து, கலக்கத்

தைக் கையாறு ஆ கொள்ளாதாம் மேல் - தம்மேல் வந்த இடம்பையை இடம்பை யாகக் கொள்ளார் அறிவுடையார், எ - று.

ஏகதேசவுருவகம். உடம்பு - சாதிப்பெயர். கலக்கமென்னுங் காரியப்பெயர் காரணத்தின்மே னின்றது. கையாறென்பது ஒருசொல்; இதற்கு ஒழுக்கநெறி யென் றுரைப்பாரு முளர். இயல்பாகக் கொள்வ ரென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—மேல் - அறிவுடையார், உடம்பு - தேகமா னது, இடம்பை - துன்பமாகிய வாளுக்கு, இலக்கம் என்று - குறி யிடமென்று தெளிந்து, கலக்கத்தை - தம்மேல் வந்த துன்பத்தை, கையாறு ஆ - துன்பமாக, கொள்ளாதாம் - கொள்ளார். எ

கூஉஅ. இன்பம் விழையா னிடம்பை யியல்பென்பான் றுன்ப முறுத லிலன்.

(பரி - ரை) இன்பம் விழையான் இடம்பை இயல்பு என்பான் - தன் உடம்பிற்கு இன்பமாயவற்றை விரும்பாதே வினையால் இடம்பை யெய்துதல் இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான், துன்பம் உறுதல் இலன் - தன் முயற்சியாற் றுன்ப முறன், எ - று.

இன்பத்தை விழையினும், இடம்பையை யியல்பென்னாது காக்கக் கருதி னும், துன்பம் விளைதலின், இவ் விரண்டுஞ் செய்யாதானைத் துன்பமுறுதலில னென்றார்.

(தே - ப - ரை)—இன்பம் - (தன் உடம்பிற்கு) இன்பமானவை களை, விழையான் - விரும்பானாக, இடம்பை - (வினையால்) துன்ப மடைதல், இயல்பு என்பான் - இயல்பென்று தெளிந்திருப்பான், துன்பம் உறுதல் இலன் - (தன் முயற்சியால்) துன்பமடையான். அ

கூஉக. இன்பத்து ளின்பம் விழையாதான் றுன்பத்துட் டென்ப முறுத லிலன்.

(பரி - ரை) இன்பத்துள் இன்பம் விழையாதான் - வினையாற் றனக்கின்பம் வந்துழி அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான் விரும்பாதான், துன்பத் துள் துன்பம் உறுதல் இலன் - துன்பம் வந்துழியும் அதனை யனுபவியாநின்றே மனத்தான் வருந்தான், எ - று.

துன்பம் - முயற்சியான் வரும் இடுக்கண். இரண்டையும் ஒருதன்மையாகக் கோடலின், பயன்களு மிலவாயின.

(தே - ப - ரை)—இன்பத்துள் - (வினையினாலே) இன்பம் வந்த விடத்து, இன்பம் - அவ் இன்பத்தை, விழையாதான் - (அனுபவித்

துக்கொண்டே மனத்தால்) விரும்பாதவன், துன்பத்துள் - துன்பம் வந்தவிடத்தும், துன்பம் - அத் துன்பத்தை, உறுதல் இலன். (அனு பவித்துக்கொண்டே மனத்தால்) அடையான். க

கூட௦. இன்னுமை யின்ப மெனக்கொளி னாகுந்தன்
நென்னார் விழையுஞ் சிறப்பு.

(பரி - ரை) இன்னுமை இன்பம் எனக் கொளின் - ஒருவன் வினை செய் யுமிடத்து முயற்சியான் வருந் துன்பந்தன்னையே தனக்கு இன்பமாகக் கற்பித் துக்கொள்வனாயின், தன் ஒன்னார் விழையும் சிறப்பு ஆகும் - அதனாற் றன்பகை வர் நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாய உயர்ச்சி யுண்டாம், எ - து.

துன்பந்தானும் உயிர்க்கு இயல்பன்றிக் கணிகமாய் மனத்திடை நிகழ்வ தோர் கோட்பாடாகலின், அதனை மாறுபடக்கொள்ளவே, அதற்கு இழிவின்றி மனமகிழ்ச்சி யுடையனாய் அதனாற் றெடங்கிய வினை முடித்தேவிடம் ஆற்ற லுடையனா மென்பது கருத்து. இவை நான்கு பாட்டானும் மெய்வருத்தத்தான் ஆயதற்கு அழியாமையும் அதற்கு உபாயமும் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — (ஒருவன் தொழில் செய்யுமிடத்து) இன்னு மை - (முயற்சியால் வருந்) துன்பத்தையே, இன்பம் எனக்கொளின் - (தனக்கு) இன்பமாக நினைத்துக்கொள்ளுவானாயின், (அதனால்), தன் ஒன்னார் - தன் பகைவர், விழையும் - நன்கு மதித்தற்கு ஏது வாகிய, சிறப்பு - உயர்ச்சியானது, ஆகும் - உண்டாகும். க௦

அரசியல் முற்றிற்று

அங்கவியல்

இனி முறையானே அரசியல் நடாத்துதற்கண் ஒன்றற்கொன்று துணையாய் அங்கங்கள் ஆறனதியல்பு முப்பத்திரண் டதிகாரத்தாற் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டு, அவை யாறனுள்ளும் * “காவற் சாகாடு கைத்தற்” கண் அவ்வரசற்கு இணையாய் அமைச்சன தியல்பு பத்ததிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் அமைச்சக் கூறுகின்றார்.

கூசு-ம் அதிகாரம்—அமைச்சு

அஃதாவது, அமைச்சனது தன்மை: என்றது அவன்றன் குணங்களை யுஞ் செயல்களையும்.

கூடக. கருவியுங் காலமுஞ் செய்கையுஞ் செய்யு
மருவினையு மாண்ட தமைச்சு.

(பரி - ரை) கருவியும் - வினை செய்யுங்கால் அதற்கு வேண்டுங் கருவிகளும், காலமும் - அதற்கேற்ற காலமும், செய்கையும் - அது செய்யுமாறும், செய்யும் அருவினையும் - அவ்வாற்றிற் செய்யப்படும் அவ் அரிய வினைதானும், மாண்டது அமைச்சு - வாய்ப்ப எண்ண வல்லவனே அமைச்சனாவான், எ - று.

கருவிகள் - தானையும் பொருளும். காலம் - அது தொடங்குங் காலம். செய்கை யெனவே, அது தொடங்கும் உபாயமும், இடையூறு நீக்கி முடிவு போக்குமாறும் அடங்கின. சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பயன் றருவதென்பார், அருவினை யென்றார். இவை யைந்தனையும் வடநூலார் மந்திரத்திற்கு அங்கமென்ப.

(தே - ப - ரை)—(தொழில் செய்யும்போது) கருவியும் - (அதற்கு வேண்டுஞ் சாதனங்களும், காலமும் - (அதற்கேற்ற) காலமும், செய்கையும் - (அது) செய்யும் விதமும், செய்யும் அருவினையும் - (அவ் விதத்திலே செய்யப்படும்) அரிய தொழில்களும், மாண்டது - பொருந்த எண்ண வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.

கூடக. வன்கண் குடிகாத்தல் கற்றறித லாள்வினையோ
டைந்துடன் மாண்ட தமைச்சு.

(பரி - ரை) வன்கண் - வினை செய்தற்கண் அசைவின்மையும், குடி காத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும், கற்று அறிதல் - நீதிநூல்களைக் கற்றுச் செய்வன தவிரவன அறிதலும், ஆள்வினை - முயற்சியும், ஐந்துடன் மாண்டது அமைச்சு - மேற் சொல்லிய அவ் அங்கங்கள் ஐந்துடனே திருந்த வுடையானே அமைச்சனாவான், எ - று.

புறநானூறு: கஅகூ.

எண்ணெடு நீண்டது. அவ் வைந்தெனச் சுட்டு வருவிக்க. இந் நான்குணையும் மேற்கூறியவற்றோடு தொகுத்துக் கூறியது, அவையு மிவற்றோடு கூடியே மாட்சிமைப்பட வேண்டுதலானும், அவற்றிற்கு ஐந்தென்னுந் தொகை பெறுதற்கும். இனி இதனை ஈண்டு எண்ணியவற்றிற்கே தொகையாக்கிக் குடி காத்த லென்பதனைக் குடிப்பிறப்பும் அதனை யொழுக்கத்தாற் காத்தலு மெனப் பகுப்பாரும், கற்றறித லென்பதனைக் கற்றலும் அறிதலு மெனப் பகுப்பாரு முளர். அவர் உடன் என்பதனை முற்றும்மைப்பொருட்டாக்கியும், குடி யென்பதனை ஆகுபெயராக்கியும் இடர்ப்படுப.

(தே - ப - ரை)—வன்கண்-(தொழில் செய்யுமிடத்து) அசைவு இல்லாமையும், குடி காத்தல் - குடிகளைக் காத்தலும், கற்று அறிதல் - (நீதிநூல்களைக்) கற்று (விதிவிலக்குகளை) அறிதலும், ஆள் வினை-முயற்சியும், ஐந்துடன் - (முன் சொல்லப்பட்ட) அங்கங்கள் ஐந்துடனே, மாண்டது - திருந்த வுடையவனே, அமைச்சு - மந்திரி யாவான்.

உ

கூநந. பிரித்தலும் பேணிக் கொளலும் பிரிந்தார்ப்

பொருத்தலும் வல்ல தமைச்சு.

(பரி - ரை) பிரித்தலும் - வீனை வந்துழிப் பகைவார்க்குத் துணையாயினாரை அவரிற் பிரிக்கவேண்டிற் பிரித்தலும், பேணிக் கொளலும் - தம்பாலாரை அவர் பிரியாமற் கொடை இன்சொற்களாற் பேணிக்கொள்ளுதலும், பிரிந்தார்ப் பொருத்தலும் - முன்னே தம்மினுந் தம்பாலாரினும் பிரிந்தாரை மீண்டுப் பொருத்தவேண்டிற் பொருத்தலும், வல்லது அமைச்சு - வல்லவனே அமைச்சு னாவான், எ - று.

இவற்றுள் அப்பொழுதை நிலக்கேற்ற செய லறிதலும் அதனை அவரறியாமல் ஏற்ற வுபாயத்தாற் கடைப்பிடித்தலும் அறியவாதல் நோக்கி, வல்ல தென்றார். வடநூலார் இவற்றுட் பொருத்தலைச் சந்தி யென்றும், பிரித்தலை விக்கிரகம் என்றுங் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—(போர்வந்தவிடத்து) பிரித்தலும்-(பகைவார்க்குத் துணையாயினவரை அவரைவிட்டுப் பிரிக்கவேண்டினால்) பிரித்தலும், பேணிக் கொளலும் - (தம்மிடத்தோரை இடை பிரியாமற் கொடையினாலும் இன்சொல்வினாலும்) காத்துக்கொள்ளுதலும், பிரிந்தார் - (தம்மை விட்டும் தமரை விட்டும்) பிரிந்தவரை, பொருத்தலும்—, வல்லது - வல்லவனே, அமைச்சு - மந்திரியாவான்.

ந

கூநச. தெரிதலுந் தேர்ந்து செயலு மொருதலையாச் சொல்லலும் வல்ல தமைச்சு.

(பரி - ரை) தெரிதலும் - ஒரு காரியச்செய்கை பலவாற்றாற் றோன்றின் அவற்றுள் ஆவது ஆராய்ந்தறிதலும், தேர்ந்து செயலும் - அது செய்யுங்கால் வாய்க்குந் திறனாடிச் செய்தலும், ஒருதலையாச் சொல்லலும் - சிலரைப் பிரித் தல் பொருத்தல் செயற்கண் அவர்க்கு இதுவே செயற்பாலதென்று துணிவு பிறக்கும்வகை சொல்லுதலும், வல்லது அமைச்சு - வல்லவனே அமைச்சு னவான், எ - று.

தெரிதல் செயன்மேலதாயிற்று, வருகின்றது அதுவாகலின்.

(தே - ப - ரை)—(ஒரு காரியச்செய்கை பலவிதமாகத் தோன் றினால்) தெரிதலும் - (அவற்றுள் ஆவதை) ஆராய்ந் தறிதலும், தேர்ந்து செயலும் - (அது செய்யும்போது பலிக்கும் விதம்) நாடிச் செய்தலும், (சிலரைப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்கவினாலே) ஒரு தலையாச் சொல்லலும் - (அவர்க்கு இதுவே நம்பத்தக்கதென்று) துணிவு பிறக்கும் வகைசொல்லலும், வல்லது - வல்லவனே, அமை ச்சு - மந்திரியாவான்.

கூ.௩௩. அறனறிந் தான்றமைந்த சொல்லானெஞ் ஞான்றுந் திறனறிந்தான் தேர்ச்சித் துணை.

(பரி - ரை) அறன் அறிந்து ஆன்று அமைந்த சொல்லான் - அரசனாற் செய்யப்படும் அறங்களை யறிந்து தனக்கேற்ற கல்வியா னிறைந்தமைந்த சொல்லை யுடையனாய், எஞ்ஞான்றும் திறன் அறிந்தான் - எக்காலத்தும் வீணே செய்யுந் திறங்களை யறிந்தான், தேர்ச்சித் துணை - அவர்க்குச் சூழ்ச்சித் துணை யாம், எ - று.

தன்னரசன் சுருங்கிய காலத்தும் பெருகிய காலத்தும் இடைநிகராய் காலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றார். சொல்லா னென்பதனை ஒடு வருயின் பொருட்டாய் ஆன் உருபாக்கி யுரைப்பாரு முளர். இவை யைத்து பாட்டானும் அமைச்சரது குணத்தன்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறன் - (அரசனாலே செய்யப்படும்) அறங் களை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆன்று அமைந்த - (தனக்குவற்ற கல்வி யாலே) நிறைந்தமைந்த, சொல்லான் - சொல்லை யுடையவனாய், எஞ் ஞான்றும் - எந்நாளிலும், திறன் - தொழில் செய்யுந் திறங்களை, அறிந்தான் - அறிந்தவன், தேர்ச்சி - ஆலோசனைக்கு, துணை-துணை யாவான்.

கூ.௩௩. மதிதுட்ப நூலோ டுடையார்க் கதிதுட்பம்
யாவுள முன்னிற் பவை.

(பரி - னா) மதி நுட்பம் தூலோடு உடையார்க்கு - இயற்கையாகிய நண்ணறிவைச் செயற்கையாகிய தூலறிவோடு உடையாய அமைச்சர்க்கு, அதி நுட்பம் முன் நிற்பவை யா ள - மிக்க நுட்பத்தையுடைய சூழ்ச்சிகளாய் முன்னிற்பன யாவையுள்? எ - று.

மதிநுட்ப மென்பது பின்மொழிநிலையல். அது தெய்வந்தா வேண்டுதலின் முற் கூறப்பட்டது. தூலென்பதூஉம் அதிநுட்ப மென்பதூஉம் ஆகுபெயர். அதி யென்பது வடசொல்லுள் மிகுதிப்பொருளதோ ரிடைச்சொல்; அது திரிந்து நுட்ப மென்பதனோடு தொக்கது. முன்னிற்தல்-மாற்றார் சூழ்ச்சியாயின தஞ்சூழ்ச்சியால் அழியாது நிற்தல். இனி அதிநுட்ப மென்று பாடமோதி, அதனி னுட்பம் யாவென் றுரைப்பாருமுளர்; அவர் சூழ்ச்சிக் கினமாய் முன் சுட்டப்படுவதொன் றில்லாமையும், சுட்டுப் பெயர் ஐந்தாம் உருபேற்ற வழி; அவ்வாறு நில்லாமையு மறிந்திலர். பகைவர் சூழ்வனவற்றைத் தாமறிந்து அழித்து அவாறிந் தழியாதன தாஞ் சூழ்வ ரென்பது கருத்து. இதனால் அவாறு நிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - னா)—மதி நுட்பம் - (இயற்கையாகிய) புத்தி நுட்பத்தை, தூலோடு-(செயற்கையாகிய) தூலறிவோடு, உடையார்க்கு-உடைய மந்திரிகளுக்கு, அதி நுட்பம் - அதிக நுட்பத்தையுடைய ஆலோசனைகளாய், முன் நிற்பவை - எதிர் நிற்பவை, யா ள - எவை யுள்? கூ

கூநள. செயற்கை யறிந்தக் கடைத்து முலகத்
தியற்கை யறிந்து செயல்.

(பரி - னா) செயற்கை அறிந்தக்கடைத்தும் - தூலநெறியான் வினைசெய்யுந் திறங்களை அறிந்தவிடத்தும், உலகத்து இயற்கை அறிந்து செயல் - அப்பொழுது நடக்கின்ற உலகவியற்கையை யறிந்து அதனோடு பொருந்தச் செய்க, எ - று.

கடைத்துமென்புழித்த பகுதிப்பொருள் விசுதி. தூலநெறியேயாயினும் உலக நெறியோடு பொருந்தாதன செய்யற்க, செய்யுன் அது பழிக்குமென இயற்கையறிவாற் பயன் கூறியவாறு.

(தே - ப - னா)—செயற்கை - தூல் வழியினால் தொழில் செய்யுந் திறத்தை, அறிந்தக் கடைத்தும் - அறிந்த விடத்தும், உலகத்து - உலகத்திலே, இயற்கை - அப்போது நடக்கின்ற இயற்கையை, அறிந்து - தெரிந்து, செயல் - (அதனோடு பொருந்தச்) செய்யக்கடவன். எ

கூநஅ. அறிகொன் றறியா னெனினு முறுதி
யுழையிருந்தான் கூறல் கடன்.

(பரி - ரை) அறி கொன்று அறியான் எனினும் - அறிந்து சொல்லிப்பாது அறிவையும் அழித்து அரசன் தானும் அறியானையினும், உறுதி கூறல் உழையிருந்தான் கடன் - அக்குற்ற நோக்கி யொழியாது அவனுக்கு உறுதியாயின கூறுதல் அமைச்சனுக்கு முறைமை, எ - று.

அறியென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். கோறல் - தான் கொள்ளாமை மேலும் இகழ்ந்து கூறுதல். உழையிருந்தா னெனப் பெயர் கொடுத்தார்,* அமாத் திய ரென்னும் வடமொழிப்பெயர்க்கும் பொருண்மை அதுவாகலின். உறுதி கூறுக்கால் அவனது இறுதி யெய்தற்குற்றத்தை உலகந் தன்மே லேற்றமென் பார், கூறல் கட னென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவர் செயல் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறி கொன்று - (அறிந்து சொல்லினவரது) அறிவையும் அழித்து, அறியான் எனினும் - (தானும்) அறியானே யாயினும், (அக் குற்றநோக்கிக் கைவிடாமல்) உறுதி - (அரசனுக்கு) உறுதியானவைகளை, கூறல் - சொல்லுதல், உழை இருந்தான் - மந் திரியினது, கடன் - முறையாகும். அ

கூகூ. பழுதெண்ணு மந்திரியிற் பக்கத்துட் டெவ்வோ ரெழுபது கோடி யுறும்.

(பரி - ரை) பக்கத்துள் பழுது எண்ணும் மந்திரியின் - பக்கத்திலிருந்து பிழைப்ப எண்ணும் அமைச்ச னொருவனில், ஓர் எழுபதுகோடி தெவ் உறும் - அரசனுக்கு எதிர் நிற்பார் ஒரு எழுபதுகோடி பகைவ ருறுவர், எ - று.

எழுபது கோடி யென்றது மிகப் பலவாய எண்ணிற்கொன்று காட்டிய வாறு. வெளிப்பட நின்றலான் அவர் காக்கப்படுவர், இவன் உட்பகையாய் நின்ற லார் காக்கப்படாநென்பதுபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். எழுபதுகோடி மடங்கு மல்லரென் றுரைப்பாரும், எழுபது கூறு தலையென்று பாடம் ஒதுவாறு முள்.

(தே - ப - ரை)—பக்கத்துள் - பக்கத்திலிருந்து, பழுது எண் ணும் - தீங்கு செய்ய எண்ணும், மந்திரியின்-மந்திரி யொருவனில், தெவ் - (அரசனுக்கு) எதிர் நிற்பவர், ஓர் எழுபது கோடி - ஒரெழு பதுகோடி பகைவர், உறும் - உறுவர். கூ

கூச௦. முறைப்படச் சூழ்ந்து முடிவிலவே செய்வர் திறப்பா டிலா அ தவர்.

(பரி - ரை) முறைப்படச் சூழ்ந்தும் முடிவு இலவே செய்வர் - செய்யப் படும் வினைகளை முன் அடைவுபட எண்ணிவைத்தும், செய்யுங்கால் அவை முடிவிலவாகவே செய்யாநிற்பர், திறப்பாடு இலாதவர் - முடித்தற் கேற்ற கூறுபா டில்லாதார், எ - று.

* அமாத்திய ரென்பதனுள் 'அமா' என்பதற்குப் பொருள் 'அண்மை'.

அக் கூறுபாடாவன - வந்த வந்த இடையூறுகட்கு ஏற்ற ஏற்ற பரிகார மறிந்து செய்தலும், தாம் திண்ணிய ராதலுமாம். பிழையாம லெண்ண வல்ல ராய் வைத்தும் செய்துமுடிக்க மாட்டாரு முள ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அமைச்சருள் விடப்படுவாரது குற்றக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(செய்யப்படுந் தொழில்களை), திறப்பாடு - (முடித்தற் கேற்ற) கூறுபாடு, இலாதவர் - இல்லாதவர், முறைப் படச் சூழ்ந்தும் - (முன்) அடைவுபட ஆலோசித்திருந்தும், முடிவு இலவே செய்வர் - (செய்யும்பொழுது அவை) முடிவில்லனவாகவே செய்யாநிற்பர்.

௧௦

கூடு-ம் அதிகாரம்—சொல் வன்மை

அஃதாவது, தான் கருகிய வீணை முடியுமாற்றால் அமைச்சியல் நடத்தற்கு ஏதுவாய சொற்களைச் சொல்ல வல்லதைல். மேல் † “ஒருதலையாச் சொல்ல லும் வல்ல” தென்றதனையே சிறப்புப்பற்றி விரித்துரைக்கின்றமையின், இஃது அமைச்சின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூசக. நானல மென்னு நலனுடைமை யந்நலம்

யானலத் துள்ளது உ மன்று.

(பரி - ரை) நா நலம் என்னும் நலன் உடைமை - அமைச்சர்க்கு இன்றி யமையாக் குணமாவது சான்றோரான் நா நலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப் படும் நலத்தினை யுடையராதல், அந்நலம் யானலத்து உள்ளது உம் அன்று - அந்நலம் பிறர்க்கும் பிறநல மெல்லாவற்றுள்ளும் அடங்குவதன்றி மிக்கதாக லான், எ - று.

நாவா லுளதாய நலமென விரியும். இந்நலம் உலகத்தைத் தம்வயத்தது ஆக்கும் அமைச்சர்க்கு வேறாகவேண்டு மென்னும் நீதிதூல் வழக்குப்பற்றி நானலமென்னு நலனென்றும், பிறர்க்கும் இதுபோற் சிறந்தது பிறிதின்மையான் அந்நலம் யானலத்துள்ளது உ மன்றென்றுக் கூறினார். பிரித்தல் பொருத்தல் முதலிய தொழிலில்லாதார்க்கும் இஃது இன்றியமையாதபின் அத் தொழிலார்க் குக் கூறவேண்டுமோ என்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—(மந்திரிகட்கு அவசியம் வேண்டிய குணமா வது), நா நலம் என்னும்—நாவின லுளதாய நலமென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்படும், நலன் உடைமை - நலமுடையராதல்; அந் நலம் - அந் நன்மை (பிறர்க்கும்), யானலத்து - பிற நலங்களிலெல்லாம், உள்ள தும் அன்று - அடங்குவதுமன்று, (மிக்கது ஆதலால்).

௧

கூசு. ஆக்கமுங் கேடு மதனால் வருதலாற்
காத்தோம்பல் சொல்லின்கட் சோர்வு.

(பரி - ரை) ஆக்கமுங் கேடும் அதனால் வருதலால் - தம் அரசற்கும் அங்
கங்கட்கும் ஆக்க அழிவுகள் தஞ்சொல்லான் வருமாகலான், சொல்லின் கண்
சோர்வு காத்து ஓம்பல் - அப் பெற்றித்தாய சொல்லின்கண் சோர்தலை அமைச்
சர் தங்க ணிகழாமற் போற்றிக் காக்க, எ - று.

ஆக்கத்திற்கு ஏதுவாய நற்சொல்லையும், கேட்டிற்கு ஏதுவாய தீச்சொல்லு
யும் சொல்லாத லொப்புமைபற்றி அதனாலென்றார். செய்யுளாகலின், சுட்டுப்
பெயர் முன்வந்தது. பிறர் சோர்வு போலாது உயிர்கட்கெல்லாம் ஒருங்கு வருவ
தால், காத்தோம்ப லென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் இஃது இவர்க்கு
இன்றியமையா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆக்கமும் - (தம் அரசனுக்கும் அங்கங்களுக்
கும்) பெருக்கமும், கேடும் - அழிவும், அதனால் - அச்சோர்வினாலே,
வருதலால் - வருமாதலால், சொல்லின்கண் - (மந்திரிகள்) சொல்லி
னிடத்து, சோர்வு - சோர்தலை, காத்து ஓம்பல் - (தம்மிடத்து
உண்டாகாமல்) காக்கக்கடவர். உ

கூசு. கேட்டார்ப் பிணிக்குத் தகையவாய்க் கேளாரும்
வேட்ப மொழிவதாஞ் சொல்.

(பரி - ரை) கேட்டார்ப் பிணிக்கும் தகை அவாய் - நட்பா யேற்றுக்கொண்
டாரைப் பின் வேறுபடாமற் பிணிக்குங் குணங்களை அவாவி, கேளாரும் வேட்ப
மொழிவது - மற்றைப் பகையாய் ஏற்றுக்கொள்ளாதாரும் பின் அப் பகைமை
யொழிந்த நட்பினை விரும்பும்வண்ணஞ் சொல்லப்படுவதே, சொல்லாம் -
அமைச்சர்க்குச் சொல்லாவது, எ - று.

அக் குணங்களாவன - வழுவின்மை, சுருங்குதல், விளங்குதல், இனிதாதல்,
விழுப்பயன்றருத லென்றிவை முதலாயின. அவற்றை அவாவுதலாவது -
சொல்லுவான் குறித்தனவேயன்றி வேறு நுண்ணுணர்வுடையோர் கொள்ப
வற்றின்மேலும் நோக்குடைத்தாதல். அவாய் என்னுஞ் செய்தெனெச்சம்
மொழிவதென்னுஞ் செயப்பாட்டு வினை கொண்டது. இனிக் கேட்டார் கேளா
ரென்பதற்கு நூல்கேட்டார் கேளாதாரெனவும், வினவியார் வினவாதாரெனவு
முறைப்பாரு முனர். தகையவா யென்பதற்கு எல்லாருங் தகுதியையுடைய
வாயென் றுரைத்தார்; அவர் அப் பன்மை மொழிவதென்னும் ஒருமையோடு
இயையாமை நோக்கிற்றிவர். இதனஞ்சொல்லினது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கேட்டார் - (கட்பாய்) ஏற்றுக்கொண்டவ
ரை, பிணிக்கும் - (பின் வேறுபடாமல்) கட்டும், தகை - குணங்
களை, அவாய் - அவாவி, கேளாரும் - (மற்றப் பகையாய்) ஏற்றுக்

கொள்ளாதவரும், வேட்ப - (பின் அப் பகைமை ஒழிந்து நடப்பினே) விரும்பும்வண்ணம், மொழிவது - சொல்லப்படுவதே, சொல் - சொல்லாம்.

ந.

கூசுசு. திறனறிந்து சொல்லுக சொல்லை யறனும்
பொருளு மதனினூஉங் கில்.

(பரி - ரை) சொல்லைத் திறன் அறிந்து சொல்லுக - அப் பெற்றித்தாய சொல்லை அமைச்சர் தம்முடையவும் கேட்பாருடையவுமாய திறங்களை யறிந்து சொல்லுக, அதனின் ஊங்கு அறனும் பொருளும் இல் - அங்கனஞ் சொல்லு தற்கு மேற்பட்ட அறனும் பொருளு மில்லையாகலான், எ - று.

அத் திறங்களாவன - குடிப்பிறப்பு, கல்வி ஒழுக்கம், செல்வம், உருவம், பருவம் என்பனவற்றான் வருந் தகுதி வேறுபாடுகள். அவற்றையறிந்து சொல்லுதலாவது - அவற்றால் தமக்கும் அவர்க்கு முளவாய ஏற்றத் தாழ்வுகளை யறிந்து அவ்வம் மரபாற் சொல்லுதல். அஃது உலகத்தோ டொட்ட வொழு கலையும் இனிமையையும் பயத்தலின் அறனாயிற்று; தங் காரிய முடித்தலிற் பொருளாயிற்று. அறனும் பொருளு மெனக் காரணத்தைக் காரியமாக்கிக் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—சொல்லை - (மந்திரிகள் அப்படிப்பட்ட) சொல்லை, திறன் - (தம்முடையவும்கேட்பாருடையவும் ஆன) திறங் களை, அறிந்து - தெரிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்; அதனின் ஊங்கு-அப்படிச் சொல்லுதற்கு மேற்பட்ட, அறனும் பொருளும்- தருமமும் பொருளும், இல் - இல்லை, (ஆதலால்.)

ச

கூசுநு. சொல்லுக சொல்லைப் பிறிதோர்சொ லச்சொல்லை
வெல்லுஞ்சொ லின்மை யறிந்து.

(பரி - ரை) சொல்லைப் பிறிது ஓர் சொல் வெல்லும் சொல் இன்மை அறிந்து - தாஞ் சொல்லக் கருதிய சொல்லைப் பிறிதோர் சொல்லாய் வெல்ல வல்லது ஒரு சொல் இல்லாமை யறிந்து, அச் சொல்லைச் சொல்லுக-பின் அச் சொல்லைச் சொல்லுக, எ - று.

பிறிதோர்சொல் - மாற்றாது மறுதலைச் சொல். வெல்லுதல் - குணங் ளான் மிகுதல். அதுவே வெல்லச் சொல்லுக என்பதாம். இனிப் பிறிதோர் சொல் வெல்லுஞ் சொல்லெனச் செவ்வெண்ணுக்கி, ஒத்த சொல்லும் மிக்க சொல்லு முளவாகாமற் சொல்லுகவென் றுரைப்பாரு முளர். இது சொந் பொநட்பின்வந்நிலை.

(தே - ப - ரை)—சொல்லை-(தாம் சொல்லக் கருதிய) சொல்லை, வெல்லும்சொல் - வெல்லவல்ல சொல்லாகிய, பிறிது ஓர் சொல் -

வேறொரு சொல், இன்மை - இல்லாமைபை, அறிந்து - தெரிந்து, அச் சொல்லை - அந்தச் சொல்லை, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர். ரு

கசக. வேட்பத்தாஞ் சொல்லிப் பிறர்சொற் பயன்கோடன் மாட்சியின் மாசற்றார் கோள்.

(பரி - ரை) வேட்பத் தாம் சொல்லிப் பிறர் சொல் பயன் கோடல் - பிறர்க்குத் தாம்சொல்லுங்கால் அவர் பின்னுங்கேட்டலை விரும்புமாறு சொல்லி, அவர் தமக்குச் சொல்லுங்கால் அச் சொல்லின் பயனைக் கொண்டொழிதல், மாட்சியின் மாசு அற்றார் கோள் - அமைச்சியலுள் குற்றம் அற்றாது துணிபு, எ - று.

பிறர் சொற்களுள் குற்றம் உளவாயினும் அவை நோக்கி யிகழா ரென்ப தாம், வல்லாரை யிகழ்தல் வல்லநர்க்குத் தகுதி யன்மையின், இதுவும் உடன் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் அதனைச் சொல்லுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேட்பத் தாம் சொல்லி - (பிறர் பின்னுங் கேட்டலை) விரும்பும்படி தாஞ் சொல்லி, பிறர் சொல் - பிறர் (தமக்குச் சொல்லுஞ்) சொல்லினது, பயன் கோடல் - பயனைக் கொண்டு விடுதல், மாட்சியில்-(மந்திரி) இலக்கணத்திற், மாசு அற்றார்-குற்றம் அற்றவரது, கோள் - துணிவு.

கசக. சொல்லவல்லன் சோர்வில னஞ்சா னவனை யிகல்வெல்லல் யார்க்கு மரிது.

(பரி - ரை) சொல்ல வல்லன் - தான் எண்ணிய காரியங்களைப் பிறர்க்கு ஏற்பச் சொல்லுதல் வல்லனாய், சோர்வு இலன் - அவை மிகப் பலவாயவழி ஒன்றிலுஞ் சோர்விலனாய், அஞ்சான் - அவைக்கு அஞ்சாநாயினான் யாவன், அவனை இகல் வெல்லல் யார்க்கும் அரிது - அவனை மாறுபாட்டின்கண் வெல்லுதல் யாவர்க்கு மரிது, எ - று.

ஏற்பச் சொல்லுதல் - அவர்க்கு அவை காரிய மல்லவாயினும் ஆமெனத் துணியும் வகை சொல்லுதல். சோர்வு - சொல்லவேண்டுவதனை மறப்பான் ஒழிதல். இம் மூன்று குணமு முடையானை மாற்றாராய்ப் பிரித்தல் பொருத்தல் செய்து வெவ்வா ரில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சொல்ல வல்லன் - (தான் எண்ணிய காரியங்களைப் பிறர்க்கேற்க) சொல்லுதல் வல்லனாகி, சோர்வு இலன்=(அவை மிகவும் பலவானவிடத்து ஒன்றிலுஞ்) சோர்வில்லாதவனாகி, அஞ்சான் அவனை - (சுபைக்கு) அஞ்சாதவன் (யாவன்) அவனை, இகல் - மாறுபாட்டிலே, வெல்லல் - வெல்லுதல், யார்க்கும் - யாவர்க்கும், அரிது - அரியது.

கூசுஅ. விரைந்து தொழில்கேட்டு ஞால நிரந்தினிது
சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின்.

(பரி - ரை) தொழில் நிரந்து இனிது சொல்லுதல் வல்லார்ப் பெறின் - சொல்லப்படுங் காரியங்களை நிரல்படக் கோத்து இனிதாகச் சொல்லுதல் வல்லாரைப் பெறின், ஞாலம் விரைந்து கேட்கும் - உலகம் அவற்றை விரைந்து ஏற்றுக்கொள்ளும், எ - று.

தொழில்-சாதியொருமை. நிரல்படக் கோத்தல்-முன் சொல்வனவும் பின் சொல்வனவும் அறிந்து அம் முறையே வைத்தல். இனிதாகத் - கேட்டார்க்கு இன்பம் பயத்தல். சொல்லுதல் வல்லான் நூரூயிரவருள் ஒருவன் என்ற வட மொழிபற்றிப் பெறினென்றார். ஈண்டுக் கேட்டல் - ஏற்றுக்கோடல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்வாற்றாற் சொல்லுதல் வல்லாரது சிறப்புக் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தொழில் - (சொல்லப்படும்) காரியங்களை, நிரந்து - ஒழுங்குபடக் கோத்து, இனிது - இனிதாக, சொல்லுதல் வல்லார் - சொல்லுதல் வல்லாரை, பெறின் - பெற்றால், ஞாலம் - உலகமானது, விரைந்து கேட்கும் - (அவைகளை) விரைந்து ஏற்றுக் கொள்ளும். அ

கூசுக்க. பலசொல்லக் காழுறுவர் மன்றமா சற்ற
சிலசொல்ல தேற்ற தவர்.

(பரி - ரை) மாசு அற்ற சில சொல்லல் தேற்றதவர் - குற்றமற்றனவாய்ச் சிலவாய வார்த்தைகளை அவ்வாற்றாற் சொல்லுதலை யறியாதார், பல சொல்லக் காழுறுவர்-பலவாய வார்த்தைகளைத் தொடுத்துச் சொல்ல விரும்புவார், எ - று.

குற்றம் மேற் சொல்லிய * குணங்கட்கு மறுதலையாயின. இடைவிடாது பல சொல்லுதலுஞ் சொல்வன்மையென்று விரும்புவாரு முளர், அவர் இவ்வாறு சொல்ல மாட்டாதாரே, வல்லார் அது செய்யாரென யாப்புறுப்பார், மன்ற என்றார்.

(தே - ப - ரை)—மாசு அற்ற-குற்றம் அற்றவைகளாய், சில - சிலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்லல் - (அவ் வகையால்) சொல்லுதலை, தேற்றதவர் - அறியாதவர், பல - பலவாகிய வார்த்தைகளை, சொல்ல - தொடுத்துச் சொல்ல, காழுறுவர் - விரும்புவார். கூ

கூடு. இணரூழ்த்து நாரா மலரணையர் கற்ற
துணர விரித்துரையா தார்.

* சொற்குணங்களை கூசுந்-ம் திருக்குற ஞரையிற் காண்க.

(பரி - ரை) கற்றது உணர் விரித்து உரையாதார் - கற்றுவைத்த தூலப் பிறர் அறியும்வண்ணம் விரித்துரைக்க மாட்டாதவர், இணர் ஊழ்த்தும் நாரு மலர் அணையர் - கொத்தின்கண்ணே மலர்ந்துவைத்தும் நாராத பூவை யொப்பர், எ - று.

செவ்விபெற மலர்ந்து வைத்தும் நாற்ற மில்லாத பூச் சூடப்படாதவாறு போல, தூலைக் கற்றுவைத்துஞ் சொல்லமாட்டாதார் நன்குமதிக்கப்படா ரென்ற மையின், இது தொழிலுவம மாயிற்று. இவை இரண்டு பாட்டானும் அது மாட் டாதாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கற்றது - கற்ற தூல்களை, உணர் - (பிறர்) அறியும் விதமாக, விரித்து உரையாதார் - விரித்துச் சொல்ல மாட் டாதவர், இணர் - கொத்தினிடத்தே, ஊழ்த்தும் - மலர்ந்திருந்தும், நாரு - மணக்காத, மலர் அணையர் - பூப் போல்வர். க௦

சூசூ-ம் அதிகாரம்—வினைத் தூய்மை

அஃதாவது, செய்யப்படும் வினைகள் பொருளேயன்றி அறமும் புகழும் பயந்து நல்லவாதல். சொல்லேயன்றிச் செயலும் நன்றாகவேண்டு மென்கின்ற மையின், இது சொல்வன்மையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

சூருக. துணைநல மாக்கந் தருஉம் வினைநலம்
வேண்டிய வெல்லாந் தரும்.

(பரி - ரை) துணை நலம் ஆக்கம் தருஉம்-ஒருவனுக்குத் துணையது நன் மை செல்வ மொன்றினையுங் கொடுக்கும்; வினைநலம் வேண்டிய எல்லாம் தரும்-அவ்வளவன்றி வினையது நன்மை அவன் வேண்டியன யாவற்றையுங் கொடுக் கும், எ - று.

வேண்டியவெல்லாம் என்றது இம்மைக்கண் அறம் பொருள் இன்ப முத லாயவற்றையும், மறுமைக்கண் தான் விரும்பிய பதங்களையும். இதனால் காணப் படுந் துணைநன்மையினுங் கருதப்படும் வினைநன்மை சிறந்ததென வினைத்தூய் மையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—துணை நலம் - (ஒருவனுக்கு) துணையினது நன்மையானது, ஆக்கம்-செல்வம் ஒன்றையே, தரும்-கொடுக்கும்; வினை நலம் - தொழிலினது நன்மையானது, வேண்டிய எல்லாம் - (அவன்) வேண்டியவைகளை யெல்லாம், தரும் - கொடுக்கும். க

சூருஉ. என்று மொருவுதல் வேண்டும் புகழொடு
நன்றி பயவா வினை.

(பரி - ரை) புகழொடு நன்றி பயவா வினை - தம் அரசனுக்கு இம்மைக்கண் புகழும் மறுமைக்கண் அறமும் பயவாத வினைகளை, என்றும் ஒருவுதல் வேண்டும் - அமைச்சர்க்கு எக்காலத்தும் ஒழிதல்வேண்டும், எ - று.

பெருகல், சுருங்கல், இடைபிறர் லென்னும் நிலவேறுபாடு காலத்தான் வருதலின், என்று மென்றார். வேண்டுமென்பது ஈண்டு இன்றியமையாதென்னும் பொருட்டு.

(தே - ப - ரை)—புகழொடு - (தம் அரசனுக்குப்) புகழையும், நன்றி - அறத்தையும், பயவா - தராத, வினை - தொழில்களை, என்றும் - எக்காலத்தும், ஒருவுதல் வேண்டும் - (மந்திரிகளுக்கு) ஒழிதல் வேண்டும். உ.

கூருக. ஒலுதல் வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை யாஅது மென்னு மவர்.

(பரி - ரை) ஆதும் என்னுமவர் - மேலாக்கடவேமென்று கருதுவார், ஒளி மாழ்கும் வினை செய் ஒதல்வேண்டும் - தம் ஒளி கெடுதற்குக் காரணமாய வினையைச் செய்தலைத் தவிர, எ - று.

ஒதல்வேண்டு மென்பது ஒருசொன்னீர்மைத்து. ஒலுதலென்பது குறைந்துவின்றது, ஒளி தாமுளகாலத்து எல்லாரானும் னேங்குமதிக்கப்படுதல். செய்யென்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் மாற்றப்பட்டது. அன்றிச் செய்வினையென வினைத்தொகையாக்கியவழிப் பொருளின்மை யறிக. ஒளி கெடவருவது ஆக்கமன் றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஆதும் - மேலாக்கடவோம், என்னுமவர் - என்று நினைப்பவர், ஒளி - (தம்) ஒளி, மாழ்கும் - கெடுதற்குக் காரணமாகிய, வினை - தொழிலை, செய் - செய்தலை, ஒதல் வேண்டும் - ஒழியக்கடவர். ஈ.

கூருச. இடுக்கட் படினு மினிவந்த செய்யார்
நடுக்கற்ற காட்சி யவர்.

(பரி - ரை) இடுக்கண் படினும் இனிவந்த செய்யார் - தாம் இடுக்கணிலே பட வரினும், அது தீர்தற்பொருட்டு முன் செய்தார்க்கு இனிவந்த வினைகளைச் செய்யார், நடுக்கு அற்ற காட்சியவர் - துணக்கமற்ற தெளிவினையுடையார், எ - று.

சிறிதுபோழ்கிற் கழிவதாய இடுக்கணைக்கி எஞ்ஞான்றும் கழியாத இழிவு எய்தற்பாலதன்று என்பதூஉம், அஃது எய்தினாலும் வருவது வருமென்பதூஉம் தெளிவராகலால், செய்யா ரென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நடுக்கு அற்ற - அசைவற்ற, காட்சியவர் - தெளிவை யுடையவர், இடுக்கண்படினும் - தாம் துன்பத்திலே பட

வரினும், (அது தீர்த்தற்பொருட்டு), இனிவந்த - (முன் செய்தவர்க்கு) இழிவுவந்த தொழில்களை, செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள். ச

கூருடு. எற்றென் றிரங்குவ செய்யற்க செய்வானேன்
மற்றென் செய்யாமை நன்று.

(பரி - ரை) எற்று என்று இரங்குவ செய்யற்க - யான் செய்தது எத்தன்மைத்தென்று பின் தானே யிரங்கும் வினைகளை ஒருகாலுஞ் செய்யா தொழிக்; செய்வானேல் மற்று அன்ன செய்யாமை நன்று - அன்றி ஒருகால் மயங்கி அவற்றைச் செய்யுந் தன்மையன் ஆயினாயின், பின்னிருந்து அவ் விரங்கல்களைச் செய்யாதொழிதல் நன்று, எ - று.

இரங்குவவென முன் வந்தமையிற் பின் அன்னவெனச் சுட்டி யொழிந்தார். அவ் வினைகளை பன்மையான், இரக்கமும் பலவாயின. அச் செயற்குப் பின்னிருந் திரங்குவனாயின், அது தீரும் வாயி லறிந்தில னெனவும், திட்பமில் னெனவும், பயனில்லன செய்கின்ற னெனவும், தன்பழியைத் தானே தூறுகின்ற னெனவும், எல்லாரு மிகழ்தலிற் பின்னிரங்காமை நன்றென்றார். இதுவும், வினைத்தாயார் செயலாகலின், உடன் கூறப்பட்டது. பிற்றொடருக்குச் செய்வானாயின் அவைபோல்வனவுஞ் செய்யாமை நன்றெனப் பிறரெல்லாம் இயைபற வுரைத்தார்.

(தே - ப - ரை)—எற்று என்று - (நான் செய்தது) எப்படிப்பட்டதென்று, இரங்குவ - (பின் தானே) இரங்குந் தொழில்களை, செய்யற்க - (ஒருகாலும்) செய்யாதிருக்கக்கடவன்; செய்வானேல் - (ஒருகால் மயங்கி அவைகளைச்) செய்வானாயின், மற்று - பின்பு, அன்ன-அவ் இரங்கல்களை, செய்யாமை-செய்யாதிருத்தல், நன்று - நலமுடையது. ரு

கூருக. ஈன்றாள் பசிகாண்பா னாயினுஞ் செய்யற்க
சான்றோர் பழிக்கும் வினை.

(பரி - ரை) ஈன்றாள் பசி காண்பான் ஆயினும் - தன்னைப் பயந்தானது பசியை வறுமையாற் கண்டு இரங்குந் தன்மையனாயின னெனினும், சான்றோர் பழிக்கும் வினை செய்யற்க - அது சுட்டி அறிவுடையார் பழிக்கும் வினைகளை ஒருவன் செய்யாதொழிக, எ - று.

இறந்த மூப்பினராய இருமுதுகுராவருங் கற்புடைமனைவியுங் குழவியும் பசியான் வருந்து மெல்லக்கண் தீயன பலவுஞ் செய்தாயினும் புறந்தருக என்னும் அறதூற் பொதுவிதி பொருணூல்வழி யொழுதுதலும் அரசர் தொழிற் குரிய ராதலும் நன்கு மதிக்கற்பாடுமுடைய அமைச்சர்க்கு எய்தாமைபற்றி, இவ்வாறு கூறினார். இவை ஐந்து பாட்டானும் பாவமும் பழியும் பயக்கும் வினை செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஈன்றான் - (ஒருவன் தன்னைப்) பெற்ற தாயி னது, பசி - பசியை, காண்பான் ஆயினும் - (வறுமையாலே) கண்டிருக்குந் தன்மைய னாயினு னெனினும், (அதைக் குறித்து), சான்றோர் பழிக்கும் - (அறிவால்) நிறைந்தோர் பழிக்கும், வினை - தொழில்களை, செய்யற்க - செய்யாதிருக்கக் கடவன். ௬

௬௫௭. பழிமலைந் தெய்திய வாக்கத்திற் சான்றோர்
கழிநல் குரவே தலை.

(பரி - ரை) பழி மலைந்து எய்திய ஆக்கத்தின் - சாலாதர் தீய வினைகளைச் செய்து அதனால் பழியைத் தம்மேற்கொண்டு பெற்ற செல்வத்தின், சான்றோர் கழி நல்குரவே தலை - அது மேற்கொள்ளாத சான்றோர் அனுபவிக்கும் மிக்க நல்குரவே உயர்ந்தது, எ - று.

நிலையாத செல்வத்தின் பொருட்டு நிலையின பழியை மேற்கோடல் சால் போடு இயையாமையின், சான்றோர்கழி நல்குரவே தலை யென்றார்.

(தே - ப - ரை)—பழி மலைந்து - (சான்றோரல்லாதவர் தீத் தொழிலைச் செய்து அதனால்) பழியைத் தம்மேற்கொண்டு, எய்திய - பெற்ற, ஆக்கத்தின் - செல்வத்தைக்காட்டிலும், சான்றோர் - (அது மேற்கொள்ளாத) சான்றோ ரனுபவிக்கும், கழி நல்குரவே - மிகுந்த வறுமையே, தலை - உயர்ந்தது. ௭

௬௫௮. கடிந்த கடிந்தொரார் செய்தார்க் கவைதா
முடிந்தாலும் பீழை தரும்.

(பரி - ரை) கடிந்த கடிந்து ஓரார் செய்தார்க்கு - துலோர் கடிந்த வினைகளைத் தாமும் கடிந்தொழியாது பொருளுகைச் செய்த அமைச்சர்க்கு, அவை தாம் முடிந்தாலும் பீழை தரும் - அவை தூய அன்மையின் முடியா, ஒருவாற்றான் முடியினும் பின் துன்பத்தையே கொடுக்கும், எ - று.

முடிதல் - கருதிய பொருள் தருதல். பீழை தருதலாகிய பொருளின் ரொழில் அதற்குக் காரணமாய் வினைகண்மே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கடிந்த - (துலோர்) தள்ளிய தொழில்களை, கடிந்து ஓரார் - (தாமும்) தள்ளிவிடாராகி, செய்தார்க்கு - (பொருளைக் குறித்துச்) செய்த மந்திரிகளுக்கு, அவைதாம் - அத் தொழில்கள், (தூயவை யல்லாமையால் முடியாவாம்), முடிந்தாலும் - (ஒரு வழியால்) முடிந்தாலும், பீழை - (பின்) துன்பத்தை, தரும் - கொடுக்கும். ௮

கருக. அழக்கொண்ட வெல்லா மழப்போ மிழப்பினும்
பிற்பயக்கு நற்பா லவை.

(பரி - ரை) அழக் கொண்ட எல்லாம் அழப் போம் - ஒருவன் தீவினை
களைச் செய்து பிறர் இரங்கக் கொண்ட பொருளெல்லாம் இம்மையிலே அவன்
ரூன் இரங்கப்போகாநிற்கும்; நல்பாலவை இழப்பினும் பின் பயக்கும்-மற்றைத்
தூய வினையான் வந்த பொருள்கள் முன்னிழந்தான் ஆயினும் அவனுக்குப் பின்
னர் வந்து பயன் கொடுக்கும், எ - று.

பின் எனவே, மறுமையும் அடங்கிற்று. பொருள்களான் அவற்றிற்குக்
காரணமாய வினைகளது இயல்பு கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன் தீத்தொழில்களைச் செய்து) அழக்
கொண்ட எல்லாம் - (பிறர்) துக்கிக்கக்கொண்ட பொருள்களெல்
லாம், அழப்போம் - (இம்மையில் அவன்) துக்கிக்கப்போகாநிற்கும்;
நல்பாலவை - மற்ற நல்ல தொழில்களால் வந்த பொருள்கள்,
இழப்பினும் - (முன்) இழந்தானாயினும், பின் பயக்கும் - பின்வந்து
பயன் கொடுக்கும்.

ககூ. சலத்தாற் பொருள்செய்தே மார்த்தல் பசுமட்
கலத்துணீர் பெய்திரீஇ யற்று.

(பரி - ரை) சலத்தால் பொருள் செய்து ஏமாத்தல் - அமைச்சன் தீய
வினைகளாற் பொருள் படைத்த அதனால் அரசனுக்கு ஏமஞ் செய்தல், பசு
மண் கலத்துள் நீர் பெய்து இரீஇயற்று - பசிய மட்கலத்துள்ளே நீரைப்பெய்து
அதற்கு ஏமஞ் செய்ததனோடு ஒக்கும், எ - று.

முன் ஆக்கம் பயப்பனபோற் ரோன்றிப் பின் அழிவேபயத்தலால், அவை
* சல மெனப்பட்டன. ஏமாத்தல் லென்பது ஏமாத்தல் லென்றாயிற்று. ஏம
த்தை யடையப் பண்ணுத லென்றவாறு. இருத்துதல் - நெடுங்காலம் இருப்பச்
செய்தல். அரசனும் பொருளும் சேரப்போ மென்பதாம். பிறரெல்லாம் ஏமா
த்த லென்று பாடமோதி, அதற்கு மகிழ்த லென்றும், இரீஇயற்று என்பதற்கு
வைத்தாற்போலு மென்று முரைத்தார்; அவர் அவை தன்வினையும் பிறிதின்
வினையும் உவமையிலக்கணத்தோடு மாறுகோடல் நோக்கற்றிலர். இவை
கான்கு பாட்டானும் அதற்குக் காரணம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சலத்தால் - (மந்திரி) தீத்தொழில்களால்,
பொருள் செய்து - பொருளைச் சம்பாதித்து, ஏமம் ஆர்த்தல்-(அத்
னால் அரசனுக்குக்) காப்புச் செய்தல், பசு மண்கலத்துள் - பசிய

* சலம் - வடசொல்லின்திரிபு. இதற்கு 'வெளிக்கு ஒருவகையாகக்காணப்
பட்டு உள்ளே ஒருவகையாக இருப்பது' என்பது பொருள்.

மட்பாத்திரத்தில், நீர் பெய்து - நீரை வார்த்து, இரீஇயற்று - (அதற்குக்) காப்புச் செய்ததனோடொக்கும். ௧௦

சுள-ம் அதிகாரம்—வினைத் திட்டம்

அஃதாவது, அத் தூய வினை முடிப்பானுக்கு வேண்டுவதாய் மனத் திண்மை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

௧௧௧. வினைத்திட்டம் மென்ப தொருவன் மனத்திட்டம்
மற்றைய வெல்லாம் பிற.

(பரி - ரை) வினைத்திட்டம் என்பது ஒருவன் மனத்திட்டம் - வினைசெய்தற்கண் திண்மையென்று சொல்லப்படுவது அதனை முடித்தற்கு உரியானொருவன் மனத்தினது திண்மை; மற்றைய எல்லாம் பிற - அஃது ஒழிந்தன வெல்லாம் அதற்குத் திண்மையென்று சொல்லப்படா, எ - று.

ஒழிந்தனவாவன - படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் திண்மைகள். அவையும் அதற்கு வேண்டுவனவாய் இனமாகலின் மற்றைய வென்றும், வேண்டினும் அஃது இவ்வழிப் பயனிலவாகலிற் பிறவென்றுங் கூறினார். இதனால் வினைத்திட்டமாவது இன்ன தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வினைத்திட்டம் என்பது - தொழில் செய்யுமிடத்து வலிமை பென்று சொல்லப்படுவது, ஒருவன் - (அதனை முடித்தற்குரிய) ஒருவனது, மனத்திட்டம் - மனத்தினது வலிமையாம்; மற்றைய எல்லாம் - அது நீங்கலான வல்லமைகளெல்லாம், பிற - (அதற்கு) வலிமையென்று சொல்லப்படுவனவல்ல. ௧

௧௧௨. ஊரொரா லுற்றபி னொல்காமை யிவ்விரண்டி
னொறென்ப ராய்ந்தவர் கோள்.

(பரி - ரை) ஆய்ந்தவர் கோள் - முன் நீதி யாராய்ந்த அமைச்சரது துணிபு, ஊறு ஓரால் உற்றபின் ஒல்காமை இவ்விரண்டின் ஆறு என்பர் - பழுதுபடும் வினைகளைச் செய்யாமையும் செய்யும் வினை தெய்வத்தாற் பழுதுபட்டவழி அதற்குத் தளராமையுமாகிய இவ் விரண்டின் வழியென்பர் நூலோர், எ - று.

தேவர்க்கும் அசுரர்க்கும் அமைச்சப்பூண்ட வியாழி வெள்ளிகனது துணிபு தொகுத்துப் பின் † நீதி நூலுடையார் கூறியவாறு கூறுகின்றமையின், ஈண்டு வினைத்தாய்மையும் உடன் கூறினார். உறுத லுடையதனை முன் ஊறென்றமையின், உற்றபி நென்றும், இவ் விரண்டின்கண்ணே பட்டதென்பார் இரண்டினொன்றாக் கூறினார். ஊரொரார் என்று பாடம் ஒதுவாரு முனர்; அஃது

† ஈண்டு நீதி நூலுடையார் என்றது சாணக்கியரையும் காமந்தகரையும்.

ஒல்காமையென்னு மெண்ணோடும் இரண்டென்னுந் தொகையோடும் இயையாமை அவ ரறிந்திலர்.

(தே - ப - ரை)—ஆய்ந்தவர் - (முன்பு நீதிநூலை) ஆராய்ந்த மந்திரிகளது, கோள் - துணிவு, ஊறு - பழுதுபடுந் தொழிலை, ஓரால் - செய்யாமைபும், உற்றபின் - (செய்யுந் தொழில் ஊழினாலே) பழுதுபட்டவிடத்து, ஒல்காமை - (அதற்குத்) தளராமைபும் (ஆகிய), இவ்விரண்டின் - இவ் விரண்டினது, ஆறு - வழியாகும், என்பர் - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர்.

உ

கூகூஉ. கடைக்கொட்கச் செய்தக்க தாண்மை யிடைக்கொட்கி
னெற்றா விழுமந் தரும்.

(பரி - ரை) கடைக் கொட்கச் செய்யத்தக்கது ஆண்மை - செயப்படும் வினையை முடிவின்கட் புலப்படுமவகை முன்னெல்லாம் மறைத்துச் செய்வதே திட்டமாவது; இடைக் கொட்கின் எற்றா விழுமம் தரும் - அங்ஙனமன்றி இடையே புலப்படுமாயின் அப் புலப்பாடு செய்வானுக்கு நீக்காத இடம்பையைக் கொடுக்கும், எ - று.

மறைத்துச் செய்வதாவது - அங்கம் ஐந்தும் எண்ணியவாறு பிறர் அறியாமலும், தான் அறிந்ததூஉம், தன் இங்கிதம் - வடிவு - செயல் - சொற்களான் அவர் உய்த்துணராமலும் அடக்கிச் செய்தல். அத் திட்டம், ஆண்டன்மையான் வருதலின், ஆண்மை யெனப்பட்டது. எற்றா விழுமமாவன - பகைவர் முன்னறிந்த அவ் வினையை விலக்குதல், செய்வானே விலக்குதல் செய்வாகலின், அவற்றான் வருவன. விழுமம் சாதிப் பெயர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அதனது பகுதி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கடை - (செய்யப்படுந் தொழிலை) முடிவிலே, கொட்க - சுழல, (வெளிப்பட வென்றபடி), செய்யத்தக்கது - (அதற்கு முன்னெல்லாம் மறைத்துச்) செய்வதே, ஆண்மை - வலியாகும்; இடை - நடுவிலே, கொட்கின் - வெளிப்படுமாயின், (அவ் வெளிப்படுதல்), எற்றா - நீக்கப்படாத, விழுமம் - துன்பத்தை, தரும் - (செய்தவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

ந

கூகூசு. சொல்லுதல் யார்க்கு மெளிய வரியவாஞ்
சொல்லிய வண்ணஞ் செயல்.

(பரி - ரை) சொல்லுதல் யார்க்கும் எளிய - யாம் இவ்வினையை இவ்வாற்றாற் செய்து மென கிரல்படச் சொல்லுதல் யாவார்க்கும் எளிய; சொல்லிய வண்ணம் செயல் அரியவாம் - அதனை அவ்வாற்றாநே செய்தல் யாவார்க்கும் அரியவாம், எ - று.

சொல்லுதல், செயல் என்பன சாதிப்பெயர். அரியவற்றை யெண்ணிச் சொல்லுதல் திட்டமில்லாதார்க்கும் இயறலின், எளிய வென்றார். இதனால் அதனது அருமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சொல்லுதல் - (இத்தொழிலை இவ்விதத்தால் செய்வோமென்று ஒழுங்குபடச்) சொல்லுதல், யார்க்கும் - எவர்க்கும், எளிய-எளியவையாகும்; சொல்லியவண்ணம் - (அதனை) அச் சொல்லப்பட்ட விதத்தால், செயல் - செய்தல், அரியவாம் - அரியவையாம்.

சு

சுசுரு. வீடுறய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் வேந்தன்க னூடுறய்தி யுள்ளப் படும்.

(பரி - ரை) வீறு எய்தி மாண்டார் வினைத்திட்டம் - எண்ணத்தாற் சிறப் பெய்திப் பிற இலக்கணங்களானும் மாட்சிமைப்பட்ட அமைச்சரது வினைத் திட்டம், வேந்தன்கண் ஊறு எய்தி உள்ளப்படும் - வேந்தன்கண்ணே உறு தலை யெய்தலான், எல்லாரானும் நன்கு யதிக்கப்படும், எ - று.

வேந்தன்கண் ஊறு எய்தல் - எடுத்த வினை அதனால் முற்றுப்பெற்றுச் செல்வமும் புகழும் அவன்கண்ண வாதல். எய்தலா நென்பது திரிந்து தின்றது. உள்ளல்-மதிப்பான் மறவாமை. இதனால் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வீறு எய்தி - (எண்ணத்தினாலே) சிறப்பை அடைந்து, மாண்டார் - (மற்றை யிலக்கணங்களானும்) மாட்சிமைப்பட்ட மந்திரிகளது, வினைத்திட்டம்-தொழில் வலிமையானது, வேந்தன்கண் - அரசனிடத்து, ஊறு எய்தி - உறுதலை அடைதலாலே, உள்ளப்படும் - (எல்லாரானும்) நன்கு மதிக்கப்படும். ரு

சுசுசு. எண்ணிய வெண்ணியாங் கெய்துப் வெண்ணியார் திண்ணிய ராகப் பெறின்.

(பரி - ரை) எண்ணிய எண்ணியாங்கு எய்துப் - தாம் எய்த எண்ணிய பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் அவ் எண்ணியவாரே எய்துவர்; எண்ணியார் திண்ணியர் ஆகப்பெறின் - எண்ணியவர் அவற்றிற்கு வாயிலாகிய வினைக்கண் திண்மையுடையராகப் பெறின், எ - று.

எளிகினெய்துப் என்பார், எண்ணியாங்கெய்துப் என்றார். அவர் அவ்வாறல்ல தெண்ணாமையிற் திண்ணியராகவே வினை முடியும், அது முடிய அவையாவையுட்கைகூட்டு மென்பது கருத்து. இதனால் அஃதுடையா ரெய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எண்ணியார் - (ஒரு பொருளை அடைய) எண்ணினவர், திண்ணியர் ஆகப் பெறின் - (அப் பொருட்கு வழி

யாகிய தொழிவிடத்து) வலிமைபுடையராகப் பெற்றால், எண்ணிய - (தம்மால்) எண்ணப்பட்ட பொருள்களை யெல்லாம், எண்ணி ஆங்கு - அவ் எண்ணியபடியே, எய்துப - அடைவர்.

கூகௌ. உருவுகண் டெள்ளாமை வேண்டு முருள்பெருந்தேர்க்
கச்சாணி யன்னு ருடைத்து.

(பரி - ரை) உருள் பெருந் தேர்க்கு அச்ச ஆணி அன்னார் உடைத்து - உருளாகின்ற பெரிய தேர்க்கு அச்சின்கண் ஆணிபோல வினைக்கண் திண்ணி யாரை யுடைத்து உலகம்; உருவு கண்டு எள்ளாமை வேண்டும் - அதனால் அவரை வடிவின் சிறுமை நோக்கி இகழ்தலை யொழிக, எ - று.

சிறுமை, எள்ளாமைவேண்டும் என்பதனானும்; உவமையானும் பெற்றும். அச்ச - உருள் கோத்த மாம். ஆணி - உருள் கழலாது அதன்கடைக்கட் செருகு மது; அது வடிவாற் சிறிதாயிருந்தே பெரிய பாரத்தைக் கொண்டுய்க்குந் திட்ட முடைத்து; அதுபோல, வடிவாற் சிறியாயிருந்தே பெரிய வினைகளைக் கொண்டுய்க்குந் திட்டமுடைய அமைச்சரு முளர்; அவரை அத் திட்டநோக்கி அறிந்துகொள்க வென்பதாம். இதனால் அவரை யறியுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(உலகம்) உருள் - உருளாகின்ற, பெருந் தேர் க்கு - பெரிய தேர்க்கு, அச்ச ஆணி அன்னார் - அச்சினிடத்தே ஆணிபோல் தொழிவினிடத்தே வலிமையை யுடையவரை, உடை த்து - உடையது; (அதனால்) உருவுகண்டு - (அவர்) வடிவினிடத்தே சிறுமை நோக்கி, எள்ளாமை வேண்டும் - (அவரை) இகழாமை வேண்டும்.

எ

கூகஅ. கலங்காது கண்ட வினைக்கட் டுளங்காது
துக்கக் கடிந்து செயல்.

(பரி - ரை) கலங்காது கண்ட வினைக்கண் - மனந் தெளிந்து செய்வதாகத் துணிந்த வினையின்கண், துளங்காது துக்கம் கடிந்து செயல் - பின் அசைத் வின்றி நீட்டித்தலை யொழிந்து செய்க, எ - று.

கலங்கியவழி ஒழிவதும் செய்வதுபோற் றேன்றாமாகலின், தெளிந்து பல காலாராய்ந்து தாஞ் செய்வதாக ஓர்த்த வினையைக் கலங்காது கண்டவினை யென்றார். துளங்காமை - திட்டமுடைமை.

(தே - ப - ரை)—கலங்காது - (மனம்) கலங்காமல், கண்ட - (செய்வதாகத்) துணிந்த, வினைக்கண் - தொழிவினிடத்து, துளங் காது - (பின்) அசைதல் இல்லாமல், துக்கம் கடிந்து - ஆலசியத் தை ஒழித்து, செயல் - செயுக்கடவர்,

அ.

சுசுக. துன்ப முறவரினுஞ் செய்க துணிவாற்றி
யின்பம் பயக்கும் வினை.

(பரி - ரை) துன்பம் உறவரினும் - முதற்கண் மெய்ம்முயற்சியால் தமக்குத் துன்பம் மிக வருமாயினும், இன்பப்பயக்கும் வினை துணிவு ஆற்றிச் செய்க-அது நோக்கித் தளர்த்து முடிவின்கண் இன்பம் பயக்கும் வினையைத் திட்டமுடையராய்ச் செய்க, எ - று.

துணிவு - கலங்காமை. அஃதுடையார்க்கல்லது கணிகமாய முயற்சித்துன்ப நோக்காது நிலையுதலுடைய * பரிணாம இன்பத்தை நோக்கிச் செய்தல் கூடாமையின், துணிவாற்றிச் செய்க என்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவர் வினை செய்யுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—துன்பம் - (முதலில் மெய்ம் முயற்சியால்) துன்பம், உறவரினும் - (தமக்கு) மிக வரினும் (அது கண்டு தளராமல்), இன்பம் - சுகத்தை, பயக்கும் - (முடிவிலே) தருகின்ற, வினை-தொழிலை, துணிவு ஆற்றி - வலிமை யுடையராய், செய்க - செய்யக்கடவர்.

கூ

சுஎ௦. எனைத்திட்ட மெய்தியக் கண்ணும் வினைத்திட்டம்
வேண்டாரை வேண்டா தலகு.

(பரி - ரை) வினைத் திட்டம் வேண்டாரை-வினைத் திட்டத்தை இது நமக்குச் சிறந்த தென்று கொள்ளாத அமைச்சரை, எனைத் திட்டம் எய்தியக்கண்ணும் - ஒழிந்த திட்டங்களெல்லா முடையராயவிடத்தும், வேண்டாது உலகு - நன்குமதியார் உயர்ந்தோர், எ - று.

மனத்தின்கண் திட்ட மில்லாதார்க்குப் படை, அரண், நட்பு முதலியவற்றின் திட்டங்களெல்லாம் உளவாயினும், வினை முடியாதாம்; ஆகவே, அவையெல்லாம் கெடுமென்பதுபற்றி உலகு வேண்டா தென்றார். இதனால் வினைத் திட்ட மில்லாதாது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகு - உயர்ந்தோர், வினைத் திட்டம் - தொழில் வலிமையை, வேண்டாரை - (இது நமக்குச் சிறந்த தென்று) கொள்ளாத மந்திரிகளை, எனைத் திட்டம் - அவை நீங்கலாகிய வலிமைகளெல்லாம், எய்தியக்கண்ணும் - உடையவராகிய விடத்தும், வேண்டாது - நன்கு மதியார்.

க௦

* பரிணாம இன்பம் : முடிவி னுளதாகுஞ் சுகம்.

கூஅ-ம் அதிகாரம்—வினை செயல்வகை

அஃதாவது, அத் திட்டமுடைய அமைச்சன் அவ் வினையைச் செய்யுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூஎக. சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லத்துணிவு
தாழ்ச்சியுட் டங்குத றீது.

(பரி - ரை) சூழ்ச்சி முடிவு துணிவு எய்தல் - விசாரத்திற்கு எல்லையாவது விசாரிக்கின்றான் இனி இது தப்பாதென்னுந் துணிவினைப் பெறுதல், அத் துணிவு தாழ்ச்சியுள் தங்குதல் தீது - அவ்வனந் துணிவுபெற்ற வினை பின் நீட்டிப் பின்கண் தங்குமாயின், குற்றமுடைத்து, எ - று.

சூழ்ச்சி முடிவு துணிவெய்த லெனவே, துணிவெய்துமளவுஞ் சூழவேண்டு மென்பது பெற்றும். பின்னர்த் துணிவு - ஆகுபெயர். நீட்டிப்பு - செய்யுந் காலத்துச் செய்யாமை. அஃதுள்வழிக் காலக்கழிவாகலானும் பகைவர் அறிந் தழித்தலானும் முடியாமையின், அதனைத் தீதென்றார்.

(தே - ப - ரை)—சூழ்ச்சி - ஆலோசனைக்கு, முடிவு - எல்லை யாவது, துணிவு எய்தல் - (ஆலோசிப்பவன் இனி இது தப்பா தென்னும்) துணியைப் பெறுதல்; அத் துணிவு-அப்படித் துணிவு பெற்றதொழில், தாழ்ச்சியுள் - (பின்) ஆலசியத்தில், தங்குதல் - பொருந்துதல், தீது - குற்றமுடையதாம்.

கூஎஉ. தூங்குக தூங்கிச் செயற்பால தூங்கற்க
தூங்காது செய்யும் வினை.

(பரி - ரை) தூங்கிச் செயல்பால தூங்குக - நீட்டித்துச் செய்யும் பகுதிய வாய்வினைகளுள் நீட்டிக்க; தூங்காது செய்யும் வினை தூங்கற்க - நீட்டியாது செய்யும் வினைகளுள் நீட்டியாதொழிக, எ - று.

இருவழியும் இறுதிக்கண் தொக்க ஏழாவது விரிக்கப்பட்டது. இருவகை வினைகளும் வலியானுங் காலத்தானும் அறியப்படும். மாறிச் செயின், அவை வாயாவென்பது கருத்து. * மேற்றூங்காமை யென்றார், ஈண்டு அதனைப்பகுத் துக் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பொது வகையால் வினை செய்யுந் திறம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தூங்கி - ஆலசியித்து, செயல் பால - செய் யும் பகுதியையுடைய தொழில்களுள், தூங்குக - ஆலசியம் பண் ணக்கடவன்; தூங்காது - ஆலசியம் பண்ணாமல், செய்யும் வினை - செய்யுந் தொழில்களுள், தூங்கற்க - ஆலசியம் பண்ணாதிருக்கக் கடவன்,

* திருக்குறள்: கூஅஉ.

சுஎஃ. ஒல்லும்வா யெல்லாம் வினைநன்றே யொல்லாக்காற்
செல்லும்வாய் நோக்கிச் செயல்.

(பரி - ரை) ஒல்லும் வாய் எல்லாம் வினை நன்று - வினை செய்யுங்கால்
இயலுமிடத் தெல்லாம் போராற் செய்தல் நன்று; ஒல்லாக்கால் செல்லும் வாய்
நோக்கிச் செயல் - அஃது இயலாவிடத்து ஏனை மூன்று உபாயத்துள்ளும் அது
முடிவது ஒருபாய நோக்கிச் செய்க, எ - று.

இயலுமிடம் - பகையின் தான் வலியுறு காலம். அக்காலத்துத் தண்ட
மே நன்றென்றார், அஞ்சுவது அதற்கேயாகலின். இயலாவிடம் - ஒத்த கால
மும் மெலியகாலமும். அவ்விரண்டு காலத்துஞ் சாம பேத தானங்களுள் அது
முடியு முபாயத்தாற் செய்க வென்றார், அவை ஒன்றற்கொன்று வேறுபா
டுடையவேனும் உடம்படுத்தற் பயத்தால் தம்மு னொக்குமாகலின். இதனால்
வலியான், ஒப்பான், மெலியான் என மூலமவகைத்தென்பதாஉம், அவற்றுள்
வலியது சிறப்பும், கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—ஒல்லும்வாய் எல்லாம் - (தொழில் செய்யும்
போது) கூடுமிடத்தெல்லாம், வினை - தண்டஞ் செய்தல், நன்று -
நலமுடையதாம்; ஒல்லாக்கால் - (அது) கூடாதவிடத்து, செல்லும்
வாய் நோக்கி - (மற்றை மூன்று உபாயங்களிலே அது) முடிவதோ
ருபாயம் நோக்கி, செயல் - செய்யக்கடவன்.

சுஎச. வினைபகை யென்றிரண்டி னெச்ச நினைபுங்காற்
றீயெச்சம் போலத் தெறும்.

(பரி - ரை) வினை பகை என்ற இரண்டின் எச்சம் - செய்யத் தொடங்
கிய வினையும் களையத்தொடங்கிய பகையு மென்று சொல்லப்பட்ட இரண்ட்
னது ஒழிவும், வினைபுங்கால் தீ எச்சம்போலத் தெறும் - ஆராயுங்கால் தீயினது
ஒழிவுபோலப் பின் வளர்ந்து கெடுக்கும், எ - று.

இனி இக் குறை என்செய்வதென்று இகழ்ந்தொழியற்க, முடியச்செய்க
என்பதாம். பின் வளர்த லொப்புமைபற்றிப் பகையெச்சமும் உடன் கூறினார்.
இதனால் வலியான் செய்யுந் திறங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வினை - (செய்யத் தொடங்கிய) தொழிலும்,
பகை - (அழிக்கத் தொடங்கிய) பகையும், என்ற இரண்டின் -
என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினது, எச்சம் - குறையும், நினைபுங்
கால் - ஆராயுமிடத்து, தீ எச்சம் போல - தீயினது குறைபோல்,
தெறும் - (பின் வளர்ந்து) கெடுக்கும்.

சுஎரு. பொருள்கருவி காலம் வினையிடனொ டைந்து
மிருடர வெண்ணிச் செயல்.

(பரி - ரை) பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தும்-வினைசெய்யுமிடத்துப் பொருளுங் கருவியுங் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ் வைந்தனையும், இருள் தீர எண்ணிச் செயல் - மயக்கமற எண்ணிச் செய்க, எ - று.

எண்ணெடு பிறவழியுங் கூட்டப்பட்டது. பொருள் - அழியும் பொருளும், ஆகும்பொருளும். கருவி - தன் தானையும், மாற்றார் தானையும். காலம் - தனக்கு ஆம் காலமும், அவர்க்கு ஆம் காலமும். வினை - தான் வல்ல வினையும் அவர் வல்ல வினையும். இடம் - தான் வெல்லுமிடமும், அவர் வெல்லுமிடமும். இவற்றைத் தான் வென்றி யெய்துந் திறத்திற் பிழையாம லெண்ணிச் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பொருள் - (தொழில் செய்யுமிடத்து) பொருளும், கருவி - சாதனமும், காலம் - காலமும், வினை - தொழிலும், இடன் - இடமும் (ஆகிய), ஐந்தும்—, இருள் தீர - மயக்கம் நீங்க, எண்ணி - நினைத்து, செயல் - செய்யக்கடவன். ௫

கூஎக. முடிவு மிடையூறு முற்றியாக் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(பரி - ரை) முடிவும்-வினை செய்யுங்கால் அதுமுடிதற்கு உளதாம் முயற்சியும், இடையூறும் - அதற்கு வரு மிடையூறும், முற்றியாங்கு எய்தும் படு பயனும் - அது நீங்கி முடிந்தார் றுனெய்தும் பெரும் பயனும், பார்த்துச் செயல் - சீர்துக்கிச் செய்க, எ - று.

முடிவு - ஆகுபெயர். முயற்சி யிடையூறுகளது அளவிற் பயனதளவு பெரிதாயிற் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—முடிவும் - (தொழில் செய்யுமிடத்து அது) முடிதற்கு உளதாகிய முயற்சியையும், இடையூறும் - (அதற்கு வரும்) இடையூற்றையும், முற்றி - (அவ் இடையூறு நீக்கி) முடித்தால், எய்தும் - (தான்) அடையும், படு பயனும் - பெரும் பயனையும், பார்த்து - ஆலோசித்து, செயல் - செய்யக்கடவன். ௬

கூஎள. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளனக் கொளல்.

(பரி - ரை) செய் வினை செய்வான் செயல் முறை - அவ்வாற்றாற் செய்யப்படும் வினையைத் தொடங்கினான் செய்யு முறைமையாவது, அவ் வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல் - அதனது உளப்பாட்டினை அறிவான் கருத்தினைத் தானறிதல், எ - று.

அவ்வா நென்றது பொருண்முதலிய வெண்ணிலையும் முடிவுமுதலிய தூக்கிலையும். உள்ளறிவான் - முன்செய்து போந்தவன். அவன் கருத்தி-அவன்

செய்து போந்த உபாயம். அதனை யறியவே, தானும் அதனைச் செய்து பயனெய்து மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந் திறங்கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செய் வினை - (அவ் வழியால்) செய்யப்படுந் தொழிலை, செய்வான் - செய்யத் தொடங்கினவன், செயல் முறை - செய்ய முறையாவது, அவ்வினை - அத் தொழிலினது, உள் - உள்பாட்டை, அறிவான் - அறிபவனது, உள்ளம் - கருத்தை, கொளல் - (தான்) அறிதல்.

எ

சுஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோட. வினைகவுள் யானையால் யானையாத் தற்று.

(பரி - ரை) வினையால் வினை ஆக்கிக் கோடல் - செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதும் ஓர் வினையை முடித்துக்கொள்க; வினை கவுள் யானையால் யானையாத்தது அற்று - அது மதத்தால் வினைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர் வினையைப் பணித்ததனோ டொக்கும், எ - று.

பணித்தற்கு அருமை தோன்ற வினைகவு னென்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதும் ஓர் வினையை முடித்தற்கு உபாயமாகாது எண்ணிச் செய்க; செய்யவே, அம்முறையான் எல்லா வினையும் எளிதின் முடியு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—வினையால் - (செய்யப்படுகின்ற) தொழிலால், வினை - (அப்படிப்பட்ட) வேறொரு தொழிலை, ஆக்கிக் கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக்கடவன்; (அது) வினை கவுள் - (மதத்தால்) வினைந்த கபோலத்தை யுடைய, யானையால் - யானையினாலே, யானை - (அப்படிப்பட்ட வேறொரு) வினையை, யாத்தது அற்று - கட்டியதோடு ஒக்கும்.

அ

சுஎக. நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் வினைந்ததே யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

(பரி - ரை) நட்டார்க்கு நல்ல செயலின் வினைந்ததே - வினை செய்வானால் தன் நட்டார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் வினைந்து செய்யப்படும், ஒட்டாரை ஒட்டிக்கொளல் - தன் பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல், எ - று.

அவ்வினை வாய்த்தற் பயத்தவாய இவ்வினையும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு புலனாவதன்முன்னே செப்கவென்பார், வினைந்த தென்றார். வினைந்து செய்யப்படுவ தென்றவாறு. வினை செய்யுந் திறமாகலிற் பகைவரோ டொட்டாராயிற்று. தன் ஒட்டார் பிறருட் கூடாமல் மாற்றிவைத்த லெனினு மமையும்.

(பரி - ரை) பொருள் கருவி காலம் வினை இடனெடு ஐந்தும்-வினைசெய்யு மிடத்துப் பொருளுக் கருவியுக் காலமும் வினையும் இடனுமாகிய இவ் வைந்த னையும், இருள் தீர எண்ணிச் செயல் - மயக்கமற எண்ணிச் செய்க, எ - து.

எண்ணெடு பிறவழியுக் கூட்டப்பட்டது. பொருள் - அழியும் பொரு ளும், ஆகும்பொருளும். கருவி - தன் தானையும், மாற்றார் தானையும். காலம் - தனக்கு ஆம் காலமும், அவர்க்கு ஆம் காலமும். வினை - தான் வல்ல வினையும் அவர் வல்ல வினையும். இடம் - தான் வெல்லு மிடமும், அவர் வெல்லு மிட மும். இவற்றைத் தான் வென்றி யெய்துந் திறத்திற் பிழையாம லெண்ணிச் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பொருள் - (தொழில் செய்யுமிடத்து) பொரு ளும், கருவி - சாதனமும், காலம் - காலமும், வினை - தொழிலும், இடன் - இடமும் (ஆகிய), ஐந்தும்—, இருள் தீர - மயக்கம் நீங்க, எண்ணி - நினைத்து, செயல் - செய்யக்கடவன். ௫

கூஎக. முடிவு மிடைபூறு முற்றியாக் கெய்தும்
படுபயனும் பார்த்துச் செயல்.

(பரி - ரை) முடிவும்-வினை செய்யுங்கால் அதுமுடிதற்கு உளதாம் முயற்சி யும், இடையூறும் - அதற்கு வரு மிடைபூறும், முற்றியான்கு எய்தும் படு பய னும் - அது நீக்கி முடிந்தார் றுனெய்தும் பெரும் பயனும், பார்த்துச் செயல் - சீர்தூக்கிச் செய்க, எ - து.

முடிவு - ஆகுபெயர். முயற்சி யிடைபூறுகளது அளவிற் பயனதளவு பெரி தாயிற் செய்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—முடிவும் - (தொழில் செய்யுமிடத்து அது) முடிதற்கு உளதாகிய முயற்சியையும், இடையூறும் - (அதற்கு வரும்) இடையூற்றையும், முற்றி - (அவ் இடையூறு நீக்கி) முடித் தால், எய்தும் - (தான்) அடையும், படு பயனும் - பெரும் பயனை யும், பார்த்து - ஆலோசித்து, செயல் - செய்பக்கடவன். கூ

கூஎஎ. செய்வினை செய்வான் செயன்முறை யவ்வினை
யுள்ளறிவா னுள்ளாக் கொளல்.

(பரி - ரை) செய் வினை செய்வான் செயல் முறை - அவ்வாற்றார் செய் யப்படும் வினையைத் தொடங்கினான் செய்யு முறைமையாவது, அவ் வினை உள் அறிவான் உள்ளம் கொளல் - அதனது உள்பாட்டினை அறிவான் கருத்தி னைத் தானறிதல், எ - து.

அவ்வா நென்றது பொருண்முதலிய வெண்ணிலையும் முடிவுமுதலிய தூக்கலையும். உள்ளறிவான் - முன்செய்து போந்தவன். அவன் கருத்து-அவன்

செய்து போந்த உபாயம். அதனை யறியவே, தானும் அதனைச் செய்து பயனெய்து மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஒப்பான் செய்யுந் திறங்கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செய் வினை - (அவ் வழியால்) செய்யப்படுந் தொழிலை, செய்வான் - செய்யத் தொடங்கினவன், செயல் முறை - செய்யு முறையாவது, அவ்வினை - அத் தொழிலினது, உள் - உள்பாட்டை, அறிவான் - அறிபவனது, உள்ளம் - கருத்தை, கொளல் - (தான்) அறிதல். எ

சுஎஅ. வினையான் வினையாக்கிக் கோடல். வினைகவுள் யானையால் யானையாத் தற்று.

(பரி - ரை) வினையால் வினை ஆக்கிக் கோடல் - செய்கின்ற வினையாலே அன்னது பிறிதும் ஓர் வினையை முடித்துக்கொள்க; நனை கவுள் யானையால் யானை யாத்தது அற்று - அது மதத்தால் நனைந்த கபோலத்தினையுடைய யானையாலே அன்னது பிறிதுமோர் யானையைப் பிணித்ததனோடொக்கும், ஏ - ஊ.

பிணித்தற்கு அருமை தோன்ற நனைகவு என்பது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. தொடங்கிய வினையானே பிறிதும் ஓர் வினையை முடித்தற்கு உபாயமாகாது எண்ணிச் செய்க; செய்யவே, அம்முறையான் எல்லா வினையும் எளிதின முடிபு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—வினையால் - (செய்யப்படுகின்ற) தொழிலால், வினை - (அப்படிப்பட்ட) வேறொரு தொழிலை, ஆக்கிக் கோடல் - முடித்துக்கொள்ளக்கடவன்; (அது) நனை கவுள் - (மதத்தால்) நனைந்த கபோலத்தையுடைய, யானையால் - யானையினாலே, யானை - (அப்படிப்பட்ட வேறொரு) யானையை, யாத்தது அற்று - கட்டியதோடு ஒக்கும். அ

சுஎக. நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே யொட்டாரை யொட்டிக் கொளல்.

(பரி - ரை) நடடார்க்கு நல்ல செயலின் விரைந்ததே - வினை செய்வானால் தன் நடடார்க்கு இனியவற்றைச் செய்தலினும் விரைந்து செய்யப்படும், ஒட்டாரை ஒட்டிக்கொளல் - தன் பகைவரோடு ஒட்டாரைத் தனக்கு நட்பாக்கிக் கோடல், ஏ - ஊ.

அவ்வினை வாய்த்தற் பயத்தவாய இவ்விரண்டும் பகைவர்க்குத் தன்மெலிவு புலனாவதன்முன்னே செப்கவென்பார், விரைந்த தென்றார். விரைந்து செய்யப்படுவ தென்றவாறு. வினை செய்யுந் திறமாகலிற் பகைவரோ டொட்டாராயிற்று. தன் ஒட்டார் பிறருட் கூடாமல் மாற்றிவைத்த லெனினு மமையும்.

(தே - ப - ரை)—நட்டார்க்கு - (தொழில் செய்பவனால் தனது) நட்பினருக்கு, நல்ல செயலின் - நல்ல வகைகளைச் செய்தலினும், ஒட்டாரை - (தன் பகைவரது) பகைவரை, ஒட்டிக் கொளல் - (தனக்கு) நட்பாக்கிக் கொள்ளுதல், விரைந்ததே - விரைந்து செய்யத் தருவதாம்.

கூ

கூஅ௦. உறைசிறியா ருண்ணடுங்க லஞ்சிக் குறைபெறிற்
கொள்வர் பெரியார்ப் பணிந்து.

(பரி - ரை) உறை சிறியார் - ஆளுமிடஞ் சிறியராய அமைச்சர், உள் நடுங்கல் அஞ்சி - தம்மின் வலியார் எதிர்த்தவழித் தம் பகுதி நடுங்கலை யஞ்சி, குறை பெறின் பெரியார்ப் பணிந்து கொள்வர் - அந்நிலைக்கு வேண்டுவதாய சந்து கூடுமாயின், அவரைத் தாழ்ந்து அதனை யேற்றுக்கொள்வர், எ - று.

இடம் - நாமும் அரணும். அவற்றது சிறுமை ஆள்வார்மே லேற்றப்பட்டது. மெலியாரோடு சந்திக்கு வலியார் இயைத லரிதாகலின், பெறி னென்றார். அடியிலே மெலியராயினார் தம் பகுதியும் அஞ்சி நீங்கின் முதலொடுங் கெடுவ ராகலின், அதுவாராமற் சிறிது கொடுத்தஞ் சந்தினை யேற்றுக்கொள்க வென்ப தாம். பணிதல் மானமுடையார்க்குக் கருத்தன்மையின், கொள்வரென உலகிய லாற் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் மெலியான் செய்யுந் திறங் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உறை சிறியார் - ஆளும் இடஞ் சிறியராகிய மந்திரிகள், (தம்மின் மிக்க வலியவர் எதிர்த்தவிடத்தே), உள் - (தமது) அங்கங்கள், நடுங்கல் - நடுங்குதலுக்கு, அஞ்சி - பயந்து, குறை பெறின் - (அந் நிலைக்கு வேண்டுவதாகிய) சந்தி கூடுமாயின், பெரியார் - அப் பெரியவரை, பணிந்து - வணங்கி, கொள்வர் - (அதனை) ஏற்றுக்கொள்ளுவர்.

க௦

கூக-ம் அதிகாரம்—தூது

அஃதாவது, சந்தி விக்கிரகங்கட்கு வேற்று வேந்தரிடைச் செல்வாரது தன்மை. அவ் வீரண்டினையும் மேல் வினைசெயல்வகை யென்றமையின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது. தான் வகுத்துக் கூறுவான், கூறியது கூறுவான் எனத் தூது இருவகைப்படும். அவருள் முன்னோன் அமைச்சரோடு ஒப்பாகலானும், பின்னோன் அவனிற் காற்கூறு குணங் குறைந்தோ னாக லானும், இஃது அமைச்சியலாயிற்று.

கூஅக. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்தல் வேந்தவரம்
பண்புடைமை தூதுரைப்பான் பண்பு.

(பரி - ரை) அன்பு உடைமை - தன் சுற்றத்தார்மாட்டு அன்புடையதாலும், ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் - அமைச்சுப் பூணற் கமைந்த குடியின்கண் பிறத்தலும், வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை-அரசர்சாதி விரும்பும் பண்புடையதாலும், தூது உரைப்பான் பண்பு - தூது வார்த்தை சொல்வானுக்கு இலக்கணம், எ - று.

முன்னைய இரண்டனாலும், முறையே சுற்றத்தார்க்குத் தீங்கு வாராமல் தான் பேணி யொழுகலும், தன் முன்னோர் தூதியல் கேட்டறிதலும் பெற்றும். வேந்தவாம் பண்புடைமை முன்னர் மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகற்கண் பெறப்படும். அதனால் வேற்றரசரும் அவன் வயத்தராதல் பெறுதும்.

(தே - ப - ரை)—அன்பு உடைமை - (தன் சுற்றத்தாரிடத்து) அன்புடையவதாலும், ஆன்ற குடிப் பிறத்தல்-(மந்திரித்தொழில் செய்தற்கு) அமைந்த குடியிலே பிறத்தலும், வேந்து அவாம் பண்பு உடைமை - அரசர் சாதி விரும்பும் குணமுடையவ தாலும், தூது உரைப்பான் - தூதுவார்த்தையைச் சொல்லுவோனுக்கு, பண்பு - இலக்கணமாம். க

சூஅஉ. அன்பறி வாராய்ந்த சொல்வன்மை தூதுரைப்பார்க்கின்றி யமையாத மூன்று.

(பரி - ரை) அன்பு - தம்மரசன்மாட்டு அன்புடைமையும், அறிவு - அவனுக்கு ஆவன அறியும் அறிவுடைமையும், ஆராய்ந்த சொல்வன்மை - அவற்றை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுங்கால் ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வன்மையு மென, தூது உரைப்பார்க்கு இன்றியமையாத மூன்று - தூது உரைக்க விரியார்க்கு இன்றியமையாத குணங்கள் மூன்று, எ - று.

ஆராய்தல் - அவற்றிற்கு உடம்படுஞ் சொற்களைத் தெரிதல். இன்றியமையாத மூன்றெனவே, அமைச்சர்க்குச் சொல்லிய பிற குணங்களும் வேண்டுமென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டு பாட்டானும் இருவகையார்க்கும்பொது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அன்பு - (தம்அரசனிடத்து) அன்புடைமையும், அறிவு - (அவனுக்கு ஆமவைகளை அறியும்) அறிவுடைமையும், ஆராய்ந்த சொல் வன்மை - (அவைகளை வேற்று வேந்தரிடத்துச் சொல்லும்போது) ஆராய்ந்து சொல்லுதல் வலிமையும், (என) தூதுஉரைப்பார்க்கு-தூதுசொல்ல உரியவர்க்கு, இன்றியமையாத - அவசியமாக வேண்டிய குணங்கள், மூன்று - மூன்றாம். உ

சூஅ௩. நூலாரு ணூல்வல்ல னாகுதல் வேலாருள் வென்றி வினைபுரைப்பான் பண்பு.

(பரி - ரை) வேலாருள் வென்றி வினை உரைப்பான் பண்பு - வேலை யுடைய வேற்றரசரிடைச் சென்று தன் அரசனுக்கு வென்றி தரும் வினை யைச் சொல்லுவானுக்கு இலக்கணமாவது, தூலாருள் தூல் வல்லன் ஆகுதல் - நீதிதூலை யுணர்ந்த அமைச்சரிடைத் தான் அந் தூலை வல்லனாதல், எ - று.

கோறன்மாலைய ரென்பது தோன்ற வேலா ரென்றும், * தூது வினை யிரண்டும் அடங்க வென்றி வினை யென்றுங் கூறினார். வல்லனாதல் - உணர்வு மாத்திர முடையராய அவர் முன் வகுக்கும் ஆற்ற லுடையனாதல்.

(தே - ப - ரை)—வேலாருள் - வேலினை யுடைய வேற்றரச ரிடத்து, வென்றி - (தன் அரசனுக்கு) வெற்றியைத் தருகின்ற, வினை உரைப்பான் - தொழிலைச் சொல்வோனுக்கு, பண்பு-இலக்கண மாவது, தூலாருள் - நீதிதூலை அறிந்த மந்திரிகளிடத்து, தூல் வல்லன் ஆகுதல் - (தான்) அந் தூலில் வல்லவ னாகுதல். ௩

கூஅச. அறிவுரு வாராய்ந்த கல்வியிம் மூன்றன்
செறிவுடையான் செல்க வினைக்கு.

(பரி - ரை) அறிவு - இயற்கையாகிய அறிவும், உரு - கண்டார் விரும்புங் தோற்றப் பொலிவும், ஆராய்ந்த கல்வி - பலரோடும் பலகாலும் ஆராயப்பட்ட கல்வியும் என, இம் மூன்றன் செறிவு உடையான் - நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாய இம் மூன்றனு கூட்டத்தை யுடையான், வினைக்குச் செல்க - வேற்று வேந்த ரிடைத் தூதுவினைக்குச் செல்க, எ - று.

இம் மூன்றும் ஒருவன்பாற் கூடுத லரிதாகலின், செறிவுடையா னென் றார். இவற்றான் நன்குமதிப்புடையனாகவே, வினை இனிதுமுடியு மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—அறிவு - (இயற்கை) அறிவும், உருவு - (கண் டோர் இச்சிக்கும்) தோற்றப்பொலிவும், ஆராய்ந்த கல்வி - (பலரோ டும் பலகாலும்) ஆராயப்பட்ட கல்வியும் (என), இம் மூன்றின் - (நன்குமதித்தற்கு ஏதுவாகிய) இம் மூன்றினது, செறிவு உடை யான் - கூட்டத்தை உடையவன், வினைக்கு - (வேற்றரசரிடத்துத் தூது) தொழிலுக்கு, செல்லுத - செல்லக்கடவன். ௪

கூஅரு. தொகச்சொல்லித் தூவாத நீக்கி நகச்சொல்லி
நன்றி பயப்பதாந் தூது.

(பரி - ரை) தொகச் சொல்லி - வேற்றரசர்க்குப் பல காரியங்களைச் சொல்லும்வழிக் காரணவகையால் தொகுத்துச் சொல்லியும், தூவாதநீக்கி நகச் சொல்லி - இன்னாத காரியங்களைச் சொல்லும்வழி வெய்ய சொற்களை நீக்கி

* தூதுவினை - சந்திவிக்கிரகம்.

மஞ் சொல்லுதற் கேற்ற இடமறிந்து, எண்ணி - சொல்லுமாற்றை முன்னே விசாரித்து, உரைப்பான் தலை - அவ்வாறு சொல்லுவான் தூதரின் மிக்கான், எ - று.

செய்ய முறைமையாவது - அவர் நிலையும் தன் அரசனிலையும் தன்னிலையும் தூக்கி அவற்றிற் கேற்பக் காணு முறைமையும் சொல்லு முறைமையும் முதலாயின. செவ்வி - தன் சொல்லு யேற்றுக்கொள்ளும் மன நிகழ்ச்சி. அது காலவயத்த தாகவிற் கால மென்றார். இடம் - தனக்குத் துணையாவா ருடனாய் வ்டம். எண்ணுதல் - தான் அது சொல்லுமாறும், அதற்கு அவர் சொல்லும் உத்தரமும், அதற்குப் பின் தான் சொல்லுவனவுமாக இவ்வாற்றான் மேன்மேற் றானே கற்பித்தல். வடதுலார் இவ் விருவகையாருடன் ஓலையெடுத்து நிற்பா ரையுங் கூட்டித் தூதரைத் தலை, இடை, கடையென்று வகுத்துக் கூறினாராக லின், அவர் மதமுந் தோன்றத் தலை யென்றார். தூதென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இவை ஐந்து பாட்டானும் தான் வகுத்துக் கூறுவான திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கடன் - (வேற்றரசனிடத்துத் தான் செய்யும்) முறைமையை, அறிந்து - தெரிந்து, காலம் கருதி - (அவர்) சமயம் பார்த்து, இடன் - (சென்ற கருமஞ் சொல்லுதற்கு ஏற்ற) இடத்தை, அறிந்து - தெரிந்து, எண்ணி - (சொல்லும் வழியை முன்னே) விசா ரித்து, உரைப்பான் - (அவ் வழி) சொல்லுவோன், தலை - (தூதரில்) மிக்கவன்.

எ

சூ.அ.அ. தூய்மை துணைமை துணிவுடைமை பிம்மூன்றின்
வாய்மை வழியுரைப்பான் பண்பு.

(பரி - ரை) வழி உரைப்பான் பண்பு - தன்னரசன் வார்த்தையை அவன் சொல்லியவாறே வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்லுவான திலக்கணமாவன, தூய்மை - பொருள் காமங்களால் தூயனதலும், துணைமை - தனக்கு அவரமைச் சர் துணையாந் தன்மையும், துணிவு உடைமை - துணிதலுடைமையும், இம்மூன் றின் வாய்மை - இம் மூன்றோடு கூடிய மெய்ம்மையு மென இவை, எ - று.

பொருள் காமங்கன்பற்றி வேறுபடக் கூறமைப்பொருட்டுத் தூய்மையும், தன்னரசனுக்கு உயர்ச்சி கூறியவழி எம்மேனோக்கு அஃது இயல்பெனக் கூறி அவர் வெகுளி நீக்குதற்பொருட்டுத் துணைமையும், இது சொல்லின் இவர் ஏதஞ் செய்வரென் றொழியாமைப்பொருட்டுத் துணிவுடைமையும், யாவா னுந் தேறப்படுதற்பொருட்டு மெய்ம்மையும், வேண்டப்பட்டன. இன் ஒடுவின் பொருட்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—வழி - (தன் அரசன் வார்த்தையை) அவன் சொல்லிய வழியே, உரைப்பான் - (வேற்றரசர்க்குச்) சொல்லுவா னது, பண்பு - திலக்கணமாவது, தூய்மை - (பொருளாலும் காமத்

தாலும்) பரிசுத்தனாலும், துணைமை - (தனக்கு அவர் மந்திரிகள்) துணையார் தன்மையும்; துணிவு உடைமை - துணிதலை யுடைமையும், இம் மூன்றின் - இம் மூன்றோடு கூடிய, வாய்மை - மெய்ம்மையும் ஆம். அ

சூஅக. விடுமாற்றம் வேந்தர்க் குரைப்பான் வடுமாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன்.

(பரி - ரை) விடு மாற்றம் வேந்தர்க்கு உரைப்பான்-தன் அரசன் சொல்லி விட்ட வார்த்தையை வேற்றரசர்க்குச் சென்று சொல்ல விரியான், வடு மாற்றம் வாய்சோரா வன்கணவன் - தனக்கு வரும் ஏதத்திற்கு அஞ்சி அவனுக்குத் தாழ்வான வார்த்தையை வாய்சோர்துஞ் சொல்லா தின்மையை யுடையான், எ - று.

தாழ்வு சாதிதரும் அன்மையின், வடு என்றார். வாய்சோராவெனக் காரியங் காரணத்து ளடக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வடுமாற்றம் - (தனக்கு வரும் துன்பத்திற்கு அஞ்சி அவனுக்கு) தாழ்வான வார்த்தையை, வாய்சோரா - வாய் தவறியுஞ் சொல்லாத, வன்கணவன் - வலிமை யுடையவன், விடு மாற்றம் - (தன் அரசன் சொல்லி) விட்ட வார்த்தையை, வேந்தர்க்கு - வேற்றரசர்க்கு, உரைப்பான் - சொல்லுதற் குரியன். கூ

சூகூ. இறுதி பயப்பினு மெஞ்சா திறைவற்

குறுதி பயப்பதார் தூது.

(பரி - ரை) இறுதி பயப்பினும் எஞ்சாது - அவ் வார்த்தை தன்னுயிர்க்கு இறுதி தருமாயினும் அதற்கு அஞ்சி யொழியாது, இறைவற்கு உறுதி பயப்பது தூதுஆம் - தன் அரசன் சொல்லியவாறே அவனுக்கு மிகுதியை வேற்றரசரிடைச் சொல்லுவானே தூதனாவான், எ - று.

இறுதி பயப்பினு மென்றதனால், ஏனைய பயத்தல் சொல்லவேண்டா வாயிற்று. இவை மூன்று பாட்டானுங் கூறியது கூறவான திலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இறுதி பயப்பினும் - (அவ் வார்த்தை தனக்கு முடிவைத் தருமாயினும், அஞ்சாது-(அதற்குப்) பயப்படாது, (தன் அரசன் சொன்னபடியே) இறைவர்க்கு - அவ் வரசனுக்கு, உறுதி - மிகுதியை, பயப்பது - (வேற்றரசரிடத்துச்) சொல்லுவானே, தூது ஆம் - தூதனாவான். ஈ

எ-ம் அதிகாரம்—மன்னரைச் சேர்ந்தொழுகல்

அஃதாவது, அமைச்சர் அரசரைப் பொருந்தி யொழுமுமாய். இது,
* வேந்தவாம் பண்புடைமை யென மேலே வேண்டப்பட்டமையின், தூதின்
பின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அகலா தணுகாது தீக்காய்வார் போல்க
விகல்வேந்தர்ச் சேர்ந்தொழுகு வார்.

(பரி - ரை) இகல் வேந்தர்ச் சேர்ந்து ஒழுகுவார் - மாறுபடுதலையுடைய
அரசரைச் சேர்ந்தொழுகும் அமைச்சர், அகலாது அணுகாது தீக் காய்வார்
போல்க - அவரை மிக நீங்குவதும் மிகச் செறிவதுஞ் செய்யாது தீக் காய்வார்
போல இடைசிலத்திலே சிற்க, எ - று.

கடிதின் வெகுநூற் தன்மையரென்பது தோன்ற, இகல்வேந்த ரென்றார்.
மிக அகலிற் பயன் கொடாது மிக அணுகின் அவமதிப்பற்றித் தெறும் வேந்தர்க்கு
மிக அகலிற் குளிர் நீக்காது மிக அணுகிற் சடுவதாய தீயோ னேதாய தொழி
லுவம் பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இகல் - மாறுபடுதலையுடைய, வேந்தர்-அரச
ரை, சேர்ந்து - அடுத்த, ஒழுகுவார்-நடக்கு மந்திரிகள், அகலாது -
அவரை மிக நீங்காமலும், அணுகாது - மிக நெருங்காமலும், தீக்
காய்வார் போல்க - நெருப்பிற் குளிர் காய்வார்போல் (நடுவிடத்து)
நிற்கக்கடவர்.

க

கூகஉ. மன்னர் விழைப விழையாமை மன்னரான்
மன்னிய வாக்கந் தரும்.

(பரி - ரை) மன்னர் விழைப விழையாமை-தம்மாற் சேரப்பட்ட மன்னர்
விரும்புவனவற்றைத் தாம் விரும்பாதொழிதல், மன்னரான் மன்னிய ஆக்கம்
தரும்-அமைச்சர்க்கு அவரானே நிலைபெற்ற செல்வத்தைக் கொடுக்கும், எ - று.

ஈண்டு விழைப என்றது அவர்க்குச் சிறப்பாக விரியவற்றை. அவை நுக
ரப்படுவன, ஒப்பனை, மேன்மையென் றிவை முதலாயின. இவற்றை ஒப்பிற்கு
அஞ்சித் தாம் விழையாதொழியவே, அவ் அச்ச நோக்கி யுவந்து அவர்தாமே
எல்லாச் செல்வமும் நல்குவ ரென்பது கருத்து. எனவே, அவற்றை விரும்பிற்
கேடுதரு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மன்னர் - (தம்) அரசரால், விழைப - விரும்
பப் பட்டவைகளை, விழையாமை-(தாம்) விரும்பாதிருத்தல், மன்ன
ரால் - அவ் வரசராலே, மன்னிய - நிலைபெற்ற, ஆக்கம்-செல்வத்தை,
தரும் - (மந்திரிகளுக்குக்) கொடுக்கும்.

உ

* நீதிக்குறள்: கூஅக.

௬௬௩. போற்றி னறியவை போற்றல் கடுத்தபின்
தேற்றுதல் யார்க்கு மரிது.

(பரி - ரை) போற்றின் அறியவை போற்றல் - அமைச்சர் தம்மைக் காக்கக் கருதின் அறிய பிழைகள் தங்கண் வாராமற் காக்க; கடுத்தபின் தேற்றுதல் யார்க்கும் அரிது - அவற்றை வந்தனவாகக் கேட்டு அவ் அரசர் ஐயற்றால் அவரைப் பின் தெளிவித்தல் யாவார்க்கும் அரிதாகலான், எ - று.

அறிய பிழைகளாவன - அவரார் பொறுத்தற்கரிய அறைபோதல், உரிமையோடு மருவல், அரும்பொருள் வெளவென் றிவை முதலாயின. அவற்றைக் காத்தலாவது - ஒருவன் சொல்லியக்கால், தகுமோ என்று ஐயுறுது தகாதென் றே அவர் துணிய பொழுதல். ஒருவாற்றாற் றெளிவித்தாலும் கடன்கொண் டான் தோன்றப் பொருள் தோன்றுமாறு போலக் கண்டுழியெல்லாம் அவை கினைக்கப்படுதலின் யார்க்கு மரிதென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் அது பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—போற்றின் - (மந்திரிகள் தம்மைக்) காத்துக் கொள்ள வேண்டினால், அறியவை - அறிய பிழைகளே, போற்றல் - (தம்மிடத்திலே வாராமல்) காக்கக்கடவர்; கடுத்த பின் - (அவ் வரசர் அவை வந்தவைகளாகக் கேட்டுச்) சந்தேகித்த பின்பு, தேற்றுதல் - (அவரைப் பின்) தெளிவித்தல், யார்க்கும் - யாவார்க்கும், அரிது - அறியது, (ஆதலால்.) நட

௬௬௪. செவிச்சொல்லுஞ் சேர்ந்த நகையு மவித்தொழுக
லான்ற பெரியா ரசத்து.

(பரி - ரை) ஆன்ற பெரியார் அகத்து - அமைந்த அரசர் அருகிருந்தால், செவிச்சொல்லும் சேர்ந்த நகையும் அவித்து ஒழுகல் - அவர் காண ஒருவன் செவிக்கண் சொல்லுதலையும் ஒருவன் முகநோக்கி நகுதலையும் தவிர்த் தொழுக, எ - று.

சேர்தல் - பிறனோடு சேர்தல். செய்தொழுகின், தங் குற்றங் கண்டு செய் தனவாகக் கொள்வ ரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—ஆன்ற - நிறைந்த, பெரியார் அகத்து-அரச ரிடத்து இருக்கும்போது, செவிச் சொல்லும் - (ஒருவன்) காணிலே சொல்லுதலையும், சேர்ந்த நகையும் - (ஒருவன்முக) நோக்கி நகைத் தலையும், அவித்து - நீக்கி, ஒழுகல் - நடக்கக்கடவன். ச

௬௬௫. எப்பொருளு மோரார் தொடரார்மற் றப்பொருளை
விட்டக்காற் கேட்க மறை.

(பரி - ரை) மறை - அரசனுக்குப் பிறரோடு மறை நிகழ்வுழி, எப்பொருளும் ஓரார் - யாதொரு பொருளை யுஞ் செவிகொடுத்துக் கேளாது, தொடரார் - அவனை முடுகி வினவுவதுஞ் செய்யாது, அப்பொருளை விட்டக்கால் கேட்க - அம் மறைப்பொருளை அவன் தானே அடக்காது சொல்லியக்காற்கேட்க, எ-று.

ஓர்தற்கு எதற்கும் பொருளாயினு மென்பார், எப்பொருளு மென்றார். மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—மறை - (அரசனுக்குப் பிறரோடு) ரகசியம் (நிகழு மிடத்து), எப்பொருளும் - யாதொரு பொருளையும், ஓரார் - (செவிகொடுத்துக்) கேளாமலும், தொடரார் - (அவனை) முடுகி வினவாமலும், அப் பொருளை - அந்த ரகசியப் பொருளை, விட்டக்கால் - (அவனை அடக்காமல்) சொல்லினால், கேட்க - கேட்கக்கடவார். ரு

கூகூ. குறிப்பறிந்து காலம் கருதி வெறுப்பில வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல.

(பரி - ரை) குறிப்பு அறிந்து - அரசனுக்குக் காரியஞ் சொல்லுங்கால் அப் பொழுது நிகழ்கின்ற அவன் குறிப்பினை யறிந்து, காலம் கருதி - சொல்லுதற் கேற்ற காலத்தையும் கோக்கி, வெறுப்பு இல வேண்டுப வேட்பச் சொல்ல. வெறுப்பிலவுமாய் வேண்டுவனவுமாய் காரியங்களை அவன் மனம் விரும்பும் வகை சொல்லுக, எ - று.

குறிப்புக் காரியத்தின்கண் அன்றிக் காம வெகுளி யுள்ளிட்டவற்றி னிகழ்வுழியும் அதற்கு ஏலாக்காலத்துஞ் சொல்லுதல் பயனின்றாகலிற் குறிப்பறிந்து காலக்கருதி யென்றும், அவனுடம்படாதன முடிவு போகாமையின் வெறுப்பிலவென்றும், பயனில்லவும் பயன் சுருங்கியவுஞ் செய்தல் வேண்டாமையின் வேண்டுப வென்றும், அவற்றை இனியவாய்ச் சுருங்கி விளங்கிய பொருளவாய் சொற்களாற் சொல்லுக என்பார் வேட்பச் சொல் லென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—(அரசனுக்குக் காரியஞ்சொல்லும்போது) குறிப்பு அறிந்து - (அப்பொழுது நிகழ்கின்ற அவனது) குறிப்பை அறிந்து, காலம் கருதி - (சொல்லுதற்கு ஏற்ற) காலத்தையும் பார்த்து, வெறுப்பு இல - வெறுப்பில்லாதனவும், வேண்டுப - வேண்டுவனவும் ஆகிய காரியங்களை, வேட்ப - (அவன் மனம்) விரும்பும் வகை, சொல்ல - சொல்லக்கடவார்.

கூகூ. வேட்பன சொல்லி வினையில லெஞ்ஞான்றும் கேட்டினுஞ் சொல்லா விடல்.

(பரி - ரை) வேட்பன சொல்லி - பயன் பெரியனவுமாய் அரசன் விரும்புவனவுமாய் 'காரியங்களை அவன் கேட்டிலனாயினுஞ் சொல்லி, எஞ்ஞான்றும்

௭௦-ம் அதி. மன்னரைச் சேர்ந்தொழுதல் நடந

வினை இல கேட்பினும் சொல்லா விடல் - எஞ்ஞான்றும் பயனிலவாயவற்றைத் தானே கேட்டாலுஞ் சொல்லாது விடுக, ௭ - து.

வினையில வெனவுங் கேட்பினு மெனவும் வந்த சொற்களான், அவற்றின் மறுதலைச் சொற்கள் வருவிக்கப்பட்டன. வினையான் வருதலின் வினையென்றும், வறுமைக் காலமுமடங்க எஞ்ஞான்று மென்றும் கூறியார். சொல்லுவனவுஞ் சொல்லாதனவும் வருத்துக் கூறியவாறு. இவை நான்கு பாட்டானும் சிறப்பு வகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேட்பன - (பெரும்பய னுள்ளவையும் அரசன்) விரும்புவனவும் (ஆகிய காரியங்களை), சொல்லி-(அவன் கேட்டிலனாயினும்) சொல்லி, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், வினை இல - பயனில்லாதவைகளை, கேட்பினும் - (தானே) கேட்டாலும், சொல்லாவிடல் - சொல்லாது விடக்கடவன்.

௭

சூசூஅ. இனைய ரினமுறைய ரென்றிகழார் நின்ற
வொளியோ டொழுகப் படும்.

(பரி - ரை) இனையர் இன முறையர் என்று இகழார் - இவர் எம்மின் இனையரென்றும் எமக்கு இன்ன முறையினையுடைய ரென்றும் அரசரை யவ மதியாது, நின்ற ஒளியோடு ஒழுகப்படும் - அவர்மாட்டு நின்ற வொளியோடு பொருந்த ஒழுகுதல் செயப்படும், ௭ - து.

ஒளி-உறங்காநிற்கவுந் தாம் உலகங் காக்கின்ற அவர் கடவுட்டன்மை. அதனோடு பொருந்த வொழுகலாவது - அவர் கடவுளருந் தாம் மக்களுமா யொழுகுதல். அவ் வொளியாற் போக்கப்பட்ட விளமையும் முறையும்பற்றி இகழ்வாயின், தாமும் போக்கப்படுவ ரென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—இனையர் - (இவர் எமக்கு) இனையவர், இன முறையர் - (எமக்கு) இன்ன முறையினர், என்று இகழார் - என்று (அரசரை) அவமதியாமல், நின்ற - (அவரிடத்து) நிலைபெற்ற, ஒளியோடு - ஒளியோடு பொருந்த, ஒழுகப்படும் - நடக்கத்தகும். அ

சூசூக. கொள்ளப்பட்டே மென்றெண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார்
துளக்கற்ற காட்சி யவர்.

(பரி - ரை) கொள்ளப்பட்டேம் என்று எண்ணிக் கொள்ளாத செய்யார் - அரசனால் யாம் நன்குமதிக்கப்பட்டேம் என்று கருதி அவன் விரும்பாதவற்றைச் செய்யார், துளக்கு அற்ற காட்சியவர் - கிலைபெற்ற அறிவினையுடையார், ௭ - து.

*“உறங்கு மாயினு மன்னவன் நன்றொளி, கறங்கு தெண்டுகா வையகங் காக்குமா, லிறங்கு கண்ணிமை யார்விழித் தோயிருந், தறங்கன் வெனவ வதன் புறங் காக்கலார்.” சீவகசிந்தாமணி: நாமகளிலம்பகம் - உகக.

கொள்ளாதனசெய்து அழிவெய்துவார் கொளப்பாட்டிற்குப் பின் தம்மை வேறொருவராகக் கருதுவராகலின், முன்னையராகவே கருதி யஞ்சி யொழுது வாரைத் துளக்கற்ற காட்சியவ ரென்றார்.

(தே - ப - ரை)—துளக்கு அற்ற - அநசுவற்ற, காட்சியவர் - அறிவுடையவர், கொள்ளப்பட்டேம் என்று - (அரசனாள்) நன்கு மதிக்கப்பட்டோ மென்று, எண்ணி - கருதி, கொள்ளாத-(அவன்) விரும்பாதவைகளை, செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள். கூ

எ௦௦. பழைய மெனக்கருதிப் பண்பல்ல செய்யுங்
கெழுதகைமை கேடு தரும்.

(பரி - ரை) பழையம் எனக் கருதிப் பண்பு அல்ல செய்யும் கெழுதகைமை - அரசனுக்கு யாம் பழையமெனக் கருதித் தமக்கு இயல்பல்லாதவற்றைச் செய்ய முரிமை, கேடு தரும் - அமைச்சர்க்குக் கேட்டினைப் பயக்கும், எ - று.

அவன் பொறுது செறும்பொழுதின் அப் பழமைநோக்கிக் கண்ணோடாது உயிரை வெளவுதலான், அவன் வேண்டாதன செய்தற்கு ஏதுவாய கெழுதகைமை கேடுதரு மென்றார். இவை மூன்று பாட்டானும் பொறுப்ப ரென்று அரசர் வெறுப்பன செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பழையம் என-(அரசனுக்குப்) பழையமையோ மென, கருதி - நினைத்து, பண்பு அல்ல - (தமக்கு) இயல்பல்லாதவைகளை, செய்யும்-செய்கின்ற, கொழுதகைமை - உரிமையானது, கேடு தரும் - (மந்திரிகளுக்குக்) கேட்டைத் தரும். கோ

எக-ம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

அஃதாவது, அரசர் கருதிய அதனை அவர் கூறும் லறிதல். இது மன்னரைச்சேர்ந்தொழுகற்கு இன்றியமையாதாகலின், அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எ௦௧. கூறுமை நோக்கிக் குறிப்பறிவா னெஞ்ஞான்று
மாறாநீர் வையக் கணி.

(பரி - ரை) குறிப்புக் கூறுமை நோக்கி அறிவான் - அரசனாற் குறித்த கருமத்தை அவன் கூறவேண்டாவகை அவன் முகத்தானங் கண்ணானு நோக்கி அறியு மமைச்சன், எஞ்ஞான்றும் மாறா நீர் வையக்கு அணி - எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீராற் சூழப்பட்டவையத்தின்னார்க்கு ஓராபரணமாம், எ - று.

ஒட்பமுடையனாய் எல்லார்க்கும் அழகு செய்தலான், வையக்கணி யென்றார். குறிப்பும் வையமும் ஆகுபெயர். வையத்திற் கென்பது விகாரப்பட்டு நின்றது.

(தே - ப - ரை)—குறிப்பு - (அரசனால்) குறிக்கப்பட்ட காரியத்தை, கூறுமை - (அவன்) சொல்ல வேண்டா வகை, நோக்கி - (அவன் முகத்தையாவது கண்ணையாவது) பார்த்து, அறிவான் - அறிகிற மந்திரியானவன், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், மாறா நீர் - வற்றாத நீரினாலே சூழப்பட்ட, வையக்கு - உலகத்துள்ளார்க்கு, அணி - ஆபரணம்.

எ௦௨. ஐயப் படாது தகத்த துணர்வாணத்
தெய்வத்தோ டொப்பக் கொளல்.

(பரி - ரை) அகத்தது ஐயப்படாது உணர்வாண - ஒருவன் மனத்தின் கண் நிகழ்வதனை ஐயப்படாது ஒருதலையாக வுணரவல்லாணை, தெய்வத்தோடு ஒப்பக் கொளல் - மகனேயாயினும், தெய்வத்தோ டொப்ப நன்கு மதிக்க, எ-று. உடம்பு முதலியவற்றான் ஒவ்வானினும் பிறர் நினைத்தது உணருந் தெய்வத்தன்மை யுடைமையின், தெய்வத்தோ டொப்ப வென்றார்.

(தே - ப - ரை)—அகத்தது - (ஒருவனது) மனத்தினிடத்து நிகழ்வதை, ஐயப்படாது - சந்தேகப் படாமல், உணர்வாண - (துணிவாக) அறிய வல்லவனை, தெய்வத்தோடு ஒப்ப - (மனிதனேயாயினும்) தெய்வத்தோடு சமானமாக, கொளல் - நன்கு மதிக்கக் கடவன்.

எ௦௩. குறிப்பிற் குறிப்புணர் வாரை யுறுப்பினுள்
யாது கொடுத்திங் கொளல்.

(பரி - ரை) குறிப்பின் குறிப்பு உணர்வாரை - தம் குறிப்பு நிகழுமாற்றிந்து அதனால் பிறர் குறிப்பறியுந் தன்மையாரை, உறுப்பினுள் யாது கொடுத்திங் கொளல் - அரசர் தம் உறுப்புக்களுள் அவர் வேண்டுவ தொன்றனைக் கொடுத்தாயினும், தமக்குத் துணையாகக் கொள்க, எ - று.

உன் நிகழுநெறி யாவார்க்கும் ஒத்தலின், பிறர் குறிப்பறிதற்குத் தம் குறிப்புக் கருவியாயிற்று. உறுப்புக்களாவன - பொருளும் நாமும் யானை குதிரைகளும் முதலிய புறுத்தறுப்புக்கள். இதற்குப் பிறர் முகக்குறிப்பானே அவர் மனக் குறிப்புணர்வாரை யென் றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானுங் குறிப்பறிவாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—குறிப்பின் - (தம்) குறிப்பு நிகழும் விதம் (அறிந்து), குறிப்பு உணர்வாரை - (அதனால்) பிறர் குறிப்பு அறியுந் தன்மையவரை, உறுப்பினுள் - (அரசர் தம்) உறுப்புகளுள், யாது

கொடுத்தும் - (அவர் வேண்டுவது) யாதொன்றைக் கொடுத்தாயினும், கொளல் - (தமக்குத் துணையாகக்) கொள்ளக்கடவர். ௩

எஃசு. குறித்தது கூறமைக் கொள்வாரோ டேனை
யுறுப்போ ரணையரால் வேறு.

(பரி - ரை) குறித்தது கூறமைக் கொள்வாரோடு - ஒருவன் மனத்துக் கருதியவதனை அவன் கூறவேண்டாமல் அறிய வல்லாரோடு, ஏனை உறுப்பு ஓரணையர் - மற்றை மாட்டாதார் உறுப்பால் ஒரு தன்மையராக வொப்பாராயினும், வேறு - அறிவான் வேறு, எ -று.

கொள்ளாதா ரென்பதூஉம், ஆயினு மென்பதூஉம் அவாய்நிலையான் வந்தன. சிறந்த அறிவின்மையின், விலக்கென்னுங் கருத்தான் வேறென்றார்.

(தே - ப - ரை) - குறித்தது - (ஒருவன் மனத்தில்) நினைத்ததை, கூறமை - (அவன்) சொல்லாமல், கொள்வாரோடு - அறிய வல்லவரோடு, ஏனை - மற்றை (அறியமாட்டாதவர்), உறுப்பு - அவயவத்தால், ஓரணையர் - ஒரு தன்மையாக வொப்பினும், வேறு - (அறிவால்) வேறு. ௪

எஃடு. குறிப்பிற் குறிப்புணரா வாயி னுறுப்பினு
ளென்ன பயத்தவோ கண்.

(பரி - ரை) குறிப்பின் குறிப்பு உணரா ஆயின் - குறித்தது காணவல்லதங்காட்சியாற் பிறர் குறிப்பினை புணரமாட்டாவாயின், உறுப்பினுள் கண் என்ன பயத்தவோ - ஒருவன் உறுப்புக்களுட் சிறந்த கண்கள் வேறென்ன பயனைச் செய்வன? எ -று.

முதங்கட் குறிப்பு ஆகுபெயர். குறிப்பறிதற்கண் துணையாதற் சிறப்புப் பற்றி உயிரதுணர்வு கண்மே லேற்றப்பட்டது. அக் கண்களாற் பயனில்லையென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் குறிப்பறியாதிழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) - குறிப்பின் - (குறித்ததை அறிய வல்லவன்) காட்சியால், குறிப்பு - (பிறர்) குறிப்பை, உணரா ஆயின் - அறிய மாட்டா ஆயின், உறுப்பினுள் - (ஒருவனுக்கு) அவயவங்களுள், கண் - சிறந்த கண்கள், என்ன பயத்தவோ - (வேறே) என்ன பயன் செய்வனவோ? ௫

எஃகூ. அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோ நெஞ்சங்
கடுத்தது காட்டு முகம்.

(பரி - ரை) அடுத்தது காட்டும் பளிங்குபோல் - தன்னை யடுத்த பொருளது நிறத்தைத் தானே கொண்டு காட்டும் பளிங்குபோல, நெஞ்சங் கடுத்தது

முகம் காட்டும் - ஒருவன் நெஞ்சத்து மிக்கதனை அவன் முகம் தானே கொண்டு காட்டும், எ - து.

அடுத்ததென்பது ஆகுபெயர். கடுத்ததென்பது கடியென்னும் உரிச்சொலடியாய் வந்த தொழிற்பெயர். உவமை ஒரு பொருள் பிறிதொரு பொருளின் பண்பைக் கொண்டு தோற்றுதலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது.

(தே - ப - ரை)—அடுத்தது - (தன்னை) அடுத்த பொருளினது நிறத்தை, காட்டும் - (தான் கொண்டு) காட்டுகிற, பளிங்குபோல் - கண்ணாடிபோல், நெஞ்சம் - (ஒருவனது) நெஞ்சத்தில், கடுத்தது - மிகுந்த குணத்தை, முகம் - (அவன்) முகமானது, காட்டும் - (தான் கொண்டு) காட்டும்.

க

எ௦௭. முகத்தின் முதுக்குறைந்த துண்டோ வுவப்பினும்
காயினுந் தான்முந் துறும்.

(பரி - ரை) உவப்பினும் காயினும் தான் முந்தறும் - உயிர் ஒருவனை யுவத்தலானுங் காய்தலானு முறின், தானறிந்து அவற்றின்கண் அதனின் முற்பட்டு சிற்குமாகலான், முகத்தின் முதுக்குறைந்தது உண்டோ - முகம்போல அறிவு மிக்கது பிறிதுண்டோ இல்லை, எ - து.

உயிர்க்கே அறிவுள்ளது ஐம்பூதங்களா னியன்ற முகத்திற்கில்லை யென்பாரை நோக்கி, உயிரது கருத்தறிந்து அஃது உவக்குறின் மலர்ந்து காய்வுறிக் கருகியும் வரலான், உண்டென மறுப்பார் போன்று, குறிப்பறிதற்குக் கருவி கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—உவப்பினும் - (உயிரானது) விரும்பினாலும், காயினும் - வெறுத்தாலும், தான் - தான் (அறிந்து), முந்தறும் - (அவ் விரண்டினும் அவ் வுயிருக்கு) முற்பட்டு நிற்கும், (ஆகலால்) முகத்தின் - முகம்போல, முதுக் குறைந்தது - அறிவு மிகுந்தது, உண்டோ - உளதோ, (இல்லை).

எ

எ௦௮. முகநோக்கி நிற்க வமையு மகநோக்கி
யுற்ற துணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி - ரை) அகம் நோக்கி உற்றது உணர்வார்ப் பெறின் - குறையுறவானும் தன் மனத்தைக் குறிப்பானறிந்து தான் உற்றவதனைத் தீர்ப்பாரைப் பெறின், முகம் நோக்கி நிற்க அமையும் - அவர் தன்முகம் நோக்கும் வகை தானும் அவர் முகநோக்கி அவ் எல்லைக்கணிற் அமையும், எ - து.

உணர்வா ரெனக் காரியத்தைக் காரணமாக்கிக் கூறினார். அவ் எல்லையைக் கடந்து சொல்லுமாயின் இருவர்க்குஞ் சிறுமையா மாகலின், அது வேண்டா

வென்பதாம். குறையுறுவா னியல்பு கூறுவார் போன்று கருவி கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டானுங் குறிப்பறிதற் கருவி முகமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அகம் நோக்கி - (குறையுறுவோன் தன்) மனத்தைக் குறிப்பால் அறிந்து, உற்றது - (தான்) உற்றதனை, உணர்வார் - அறிந்து தீர்ப்பாரை, பெறின் - பெற்றால், முகநோக்கி - (அவர் தன் முகத்தைக் பார்க்கும்படி அவர்) முகத்தைப் பார்த்து, நிற்க - (அவ்வளவிலே) நிற்க, அமையும் - போதும். அ

எகசு. பகைமையும் கேண்மையும் கண்ணுரைக்குங் கண்ணின் வகைமை புணர்வார்ப் பெறின்.

(பரி - ரை) கண்ணின் வகைமை உணர்வார்ப் பெறின் - வேந்தர்தந் நோக்கு வேறுபாட்டின் தன்மையை அறியவல்ல அமைச்சரைப் பெறின், பகைமையும் கேண்மையும் கண் உரைக்கும் - அவர்க்கு மனத்துக்கிடந்த பகை மையையும் ஏனைக் கேண்மையையும் வேற்று வேந்தர் சொல்லிற்றிலராயினும் அவர் கண்களே சொல்லும், எ -று.

இறுதிக்கட் கண் ஆகுபெயர். நோக்குவேறுபாடாவன - வெறுத்த நோக்க மும் உவந்த நோக்கமும். உணர்தல் - அவற்றை அவ்வக் குறிகளான் அறிதல்.

(தே - ப - ரை)—கண்ணின் வகைமை - (தமது) பார்வை வேறுபாட்டுத் தன்மையை, உணர்வார் - அறியவல்ல மந்திரிகளை, பெறின் - (அரசர்) பெற்றால், (அவர்க்கு) பகைமையும் கேண்மையும் - (மனத்திலுள்ள) பகைத்தன்மையும் நட்புத்தன்மையும், கண் - (வேற்றரசர் சொல்லாமற் போயினும் அவர்) கண்களே, உரைக்கும் - சொல்லும். சு

எக௦. நுண்ணிய மென்பா ரளக்குங்கோல் காணுங்காற் கண்ணல்ல தில்லை பிற.

(பரி - ரை) நுண்ணியம் என்பார் அளக்கும் கோல் - யாம் நுண்ணி வுடையே மென்றிருக்கும் அமைச்சர் அரசர் கருத்தினை யளக்கும் கோலாவது, காணுங்கால் கண்ணல்லது பிற இல்லை - ஆராயுமிடத்து அவர் கண்ணல்லது பிற வில்லை, எ -று.

அறிவினுண்மை அஃதுடையார்மே லேற்றப்பட்டது. இங்கிதம், வடிவு, தொழில், சொல்லென்பன முதலாகப் பிறர் கருத்து அளக்கு மளவைகள் பல. அவையெல்லாம், முன் அறிந்தவழி அவரான் மறைக்கப்படும், நோக்கம் மனத் தொடு கலத்தலான் ஆண்டு மறைக்கப்படாதென்பது பற்றி, அதனையே பிரித்துக் கூறினார். இனி அலைக்குங் கோலென்று பாடம் ஒதி, நுண்ணியமென்றிருக்கும் அமைச்சரை அரசரலைக்குங் கோலாவது கண்ணென வுரைத்து,

தன் வெகுளி நோக்கால் அவர் வெகுடற்குறிப்பறித வென்பது கருத்தாக்கு வாரு முளர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் நுண் கருவி நோக்கென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நுண்ணியம் என்பார் - துட்ப அறிவுடையேம் என்றிருக்கு மந்திரிகள், அளக்கும் கோல் - (அரசரது கருத்தை) அளக்கும் கோலாவது, காணுங்கால் - ஆராயுமிடத்து, கண் அல்லது - (அவரது) கண்களல்லாமல், பிற - வேறு, இல்லை - இல்லை.

௪௨-ம் அதிகாரம்—அவை யறிதல்

அஃதாவது, அரசனோடிருந்த அவையின தியல்பை யறிதல். காரியஞ் சொல்லுங்கால் அவன் குறிப்பதறிதலேயன்றி இதவும் வேண்டதெவின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

எகக. அவையறிந் தாராய்ந்து சொல்லுக சொல்லின்
ஞெகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(பரி - ரை) சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர் - சொல்லின் குழுவீனை யறிந்த தூய்மையினையுடையார், அவை அறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக - தாமொன்று சொல்லுங்கால் அப்பொழுதை யவையினையறிந்து ஆராய்ந்து சொல்லுக, எ - று.

சொல்லின் குழுவெனவே, * செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச் சொல் என்னும் மூவகைச் சொல்லு மடங்கின. தூய்மை - அவற்றுள் தமக்கு ஆகாதன பொழித்த ஆவன கோடல். அவை யென்றது ஈண்டு அத னளவை. அது மிகுதி, ஒப்பு, தாழ்வென மூவகைத்து. அறிதல் - தம்மொடு தூக்கி யறிதல். ஆராய்தல் - இவ் அவைக்கண் சொல்லுங் காரியம் இது, சொல்லும் ஆறு இது, சொன்னால் அதன்முடிவு இதுவென்று இவையுள்ளிட்டன ஆராய்தல்.

(தே - ப - ரை)—சொல்லின் தொகை - சொல்லின் கூட்டத்தை, அறிந்த - தெரிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்த குணமுடையவர், (தாம் ஒன்று சொல்லும்போது) அவை - (அப்பொழுதுள்ள) சபையை, அறிந்து - தெரிந்து, ஆராய்ந்து - ஆராய்ச்சி செய்து, சொல்லுக - சொல்லக்கூடவர். க

எகஉ. இடைதெரிந்து நன்குணர்ந்து சொல்லுக சொல்லி
னடைதெரிந்த நன்மை யவர்.

* செஞ்சொல், இலக்கணச்சொல், குறிப்புச்சொல் என்பனவற்றை முறையே வாசகம், லக்ஷகம், வியஞ்சகம் எனவும் கூறுவர் வடநூலார்.

(பரி - ரை) சொல்லின் நடைதெரிந்த நன்மையவர் - சொற்களின் நடையினை ஆராய்ந்தறிந்த நன்மையினை யுடையார், இடை தெரிந்து நன்கு உணர்ந்து சொல்லுக - அவைக்கண் ஒன்று சொல்லுங்கால் அதன் செவ்வியை யாராய்ந்தறிந்து வழப்படாமல் மிகவுந் தெரிந்து சொல்லுக, எ - று.

† சொற்களி னடையாவது அம் மூவகைச் சொல்லும் சொம்பொருள், இலக்கணப் பொருள், குறிப்புப்பொரு ளென்னும் பொருள்களைப் பயக்குமாறு. செவ்வி - கேட்டற்கண் விருப்புடைமை. வழிசொல் வழுவும், பொருள் வழுவும். இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஒன்று சொல்லுங்கால் அவை யறிந்தே சொல்லவேண்டு மென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சொல்லின் நடை - சொற்களது நடையை, தெரிந்த - ஆராய்ந்து அறிந்த, நன்மையவர் - நன்மையை யுடையவர், இடை தெரிந்து - (சபையினிடத்து ஒன்று சொல்லும்போது) சமயத்தை ஆராய்ந்தறிந்து, நன்கு உணர்ந்து - (வழப்படாமல்) மிகவுந் தெளிந்து, சொல்லுக - சொல்லக்கடவர்.

உ

எகந. அவையறியார் சொல்லன்மேற் கொள்பவர் சொல்லின் வகையறியார் வல்லது உ மில்.

(பரி - ரை) அவை அறியார் சொல்லல் மேற்கொள்பவர் சொல்லின் வகை அறியார் - அவையினது அளவை யறியாது ஒன்று சொல்லுதலைத் தம்மேற் கொள்வார் அச் சொல்லுதலின் கூறுபாடும் அறியார், வல்லதும் இல் - கற்று வல்ல கலையும் அவர்க்கில்லை, எ - று.

அம் மூவகைச் சொற்களால் வருஞ் சொல்லுதல் வகைமை கேட்பாரது உணர்வுவகைமைபற்றி வருதலாற் சொல்லின்வகையறியா ரென்றும், இஃது அறியார் யாதுமறியாரென்று எல்லாரானு மிகழப்படுதலின் வல்லது உ மில்லென்றும் கூறினார். இதனால் அவை யறியாக்கால் வருங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அவை - சபையினளவை, அறியார் - அறியாதவராகி, சொல்லல் - (ஒன்று) சொல்லுதலை, மேற்கொள்பவர் - தம்மேற் கொள்ளுபவர், சொல்லின் வகை - அச் சொல்லின் கூறுபாடும், அறியார் - தெரியாராவர்; வல்லது உம் - (மற்றும்) வல்லகலையும், இல் - (அவர்க்கு) இல்லை,

ந

எகச. ஒளியார்முன் னொள்ளிய ராதல் வெளியார்முன் வாண்சுதை வண்ணங் கொளல்.

† அவை பொருளை உணர்த்தும் வகையினை முறையே அபிதை, இலக்கண, வியஞ்சனவிருத்தி யெனவும் கூறுவர் வடநூலார்.

(பரி - ரை) ஒளியார்முன் ஒள்ளியர் ஆதல்-அறிவால் ஒள்ளியார் அவைக் கண் தாமும் ஒள்ளியராக, வெளியார்முன் வான் சதை வண்ணம் கொளல் ஏனை வெள்ளைகள் அவைக்கண் தாமும் வாலிய சதையி னிறத்தைக் கொள்க, எ - று.

ஒள்ளியா ரொன்றது மிக்காரையும் ஒத்தாரையும். அது விகாரத்தால் ஒளியாரொன ின்றது. ஒள்ளியராதல் தந்துலறிவுஞ் சொல்வன்மையுந் தோன்ற விரித்தல். அவை யறியாத புல்லரை வெளியா ரொன்றது, வயிரமின் மாத்தை வெளிநென்னும் வழக்குப்பற்றி. அவர் மதிக்கும் வகை அவரினும் வெண்மையுடையராக வென்பார், வான்சதை வண்ணம் கொள லென்றார். அவையள வறிந்தார் செய்யுந் திறம் இதனாற் றொகுத்துக் கூறப்பட்டது. முன்னர் விரித்துக் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—ஒளியார் முன் - (அறிவால்) ஒள்ளியாரது சபையினிடத்து, ஒள்ளியர் ஆதல் - (தாமும்) ஒள்ளியராகக்கடவர்; வெளியார் முன்-(மற்றை) அறிவீனர்களது சபையினிடத்து, வான் சதை வண்ணம்-தாமும் வெண் சுண்ணச் சாந்து திறத்தை, கொளல்-கொள்ளக்கடவர்.

ச

எகரு. நன்றென்ற வற்றுள்ளு நன்றே முதவருண் முந்து கிளவாச் செறிவு.

(பரி - ரை) நன்று என்றவற்றுள்ளும் நன்றே - ஒருவற்கு இது நன்றென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்க ளெல்லாவற்றுள்ளும் நன்றே, முதவருன் முந்து கிளவாச் செறிவு - தம்மின் மிக்கார் அவைக்கண் அவரின் முற்பட்டு ஒன்றனைச் சொல்லாத அடக்கம், எ - று.

தம் குறையும் அவர் மிகுதியும் முந்து கிளந்தாற் படுமிகுக்கும் கிளவாக்கா லெய்து நன்மையும் அறிந்தே யடங்கினமையின், அவ்வடக்கத்தினே நன்றென்றவற்றுள்ளு நன்றென்றார். முன் கிளத்தலையே விலக்கினமையின், உடன் கிளத்தலும் பின் கிளத்தலுமா மென்பது பெற்றும். இதனாற் மிக்கார் அவைக் கண் செய்யுந் திறம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—முதுவருன் - (தம்மின்) மிகுந்தவரது சபையினிடத்து, முந்து - (அவருக்கு) முற்பட்டு, கிளவா - (ஒன்றைச்) சொல்லாத, செறிவு - அடக்கம், நன்று என்றவற்றுள்ளும் - (ஒருவர்க்கு இது) நல்லதென்று சிறப்பித்துச் சொல்லப்பட்ட குணங்கள் பலவினும், நன்றே - நல்லதாம்.

ரு

எகக. ஆற்றி னிலைதளர்ந் தற்றே வியன்புல மேற்றுணர்வார் முன்ன ரிழுக்கு.

(பரி - ரை) ஆற்றின் நிலை தளர்ந்தால் அற்று - வீடு எய்தற்பொருட்டு நன்னெறிக்க ணின்றொருவன் அந் நெறியினின்றும் நிலை தளர்ந்து வீழ்ந்தா லொக்கும், வியன் புலம் ஏற்று உணர்வார் முன்னர் இழுக்கு - அகன்ற தூற் பொருள்களை யுட்கொண்டு அவற்றின் மெய்மை யுணரவல்லார் அவைக்கண் வல்லா னொருவன் சொல்லிழுக்குப் படுதல், எ - று.

நிலை தளர்ந்து வீழ்தல் “உரனென்னுந் தோட்டியா னோரைத்துங்கா”த் தொழுகியான் பின்னிழுக்கிக் கூடாவொழுக்கத்தனாதல். பயனிழத்தலே யன்றி இகழவும்படு மென்பதாம். இதனால் அதன்கண் இழுக்கியவழிப் படுங் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வியன் புலம் - விரிந்த தூற்பொருள்களை, ஏற்று - உட்கொண்டு, உணர்வார் முன்னர் - (அவைகளின் மெய்ம் மையை) அறிய வல்லவர் சபையினில், இழுக்கு - (வல்லவனொருவன்) சொல்லிழுக்குப்படுதல், (முத்தி பெறற்பொருட்டு நல்வழியில் சின் தவனொருவன்), ஆற்றின் - அவ் வழியினின்றும், நிலை தளர்ந்தால் அற்றே - நிலைதளர்ந்து வீழ்ந்தால் ஒக்கும், சு

எகஎ. கற்றறிந்தார் கல்வி விளங்குங் கசடறச் சொற்றெறிதல் வல்லா ரகத்து.

(பரி - ரை) கசடு அறச் சொல் தெரிதல் வல்லார் அகத்து-வழுப்படாமற் சொற்களை யாராய்தல் வல்லா ரவைக்கட் சொல்லின், கற்று அறிந்தார் கல்வி விளங்கும் - பல தூல்களையுங் கற்று அவற்றினைய பயனை யறிந்தாரது கல்வி யாவார்க்கும் விளங்கித் தோன்றும், எ - று.

சொல்லி நென்பது யவாய்நிலையான் வந்தது. ஆண்டே சொல்லுக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கசடு அற - வழுப்படாமல், சொல் தெரிதல்- சொற்களை ஆராய்தலில், வல்லார் அகத்து - வல்லவர் சபையிடத் தே, (சொல்லினால்), கற்று - (பல தூல்களையுங்) கற்று, அறிந்தார்- (அவைகளாலாகிய பயனை) அறிந்தவரது, கல்வி - கல்வியானது, விளங்கும் - (யாவார்க்கும்) விளங்கித் தோன்றும். எ

எகஅ. உணர்வ துடையார்முற் சொல்லல் வளர்வதன் பாத்தியு ணீர்சொரிந் தற்று.

(பரி - ரை) உணர்வது உடையார்முன் சொல்லல் - பிறர் உணர்த்தலின் றிப் பொருள்களைத் தாமே யுணரவல்ல அறிவினையுடையார் அவைக்கண் கற் றார் ஒன்றனைச் சொல்லுதல், வளர்வதன் பாத்தியுந் நீர் சொரிந்தால் அற்று-

தானே வளர்வதொரு பயிர் நின்ற பாத்திக்கண் நீரினைச் சொரிந்தாற் போலும், எ - று.

தானேயும் வளர்த்தருளிய கல்வி மிக வளரு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஒத்தார் அவைக்கண் எவ்வழியுஞ் சொல்லுக வென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உணர்வது - (பொருள்களைத் தாமே) அறிய வல்ல அறிவை, உடையார்முன் - உடையவர் சபையினிடத்து, சொல்லல் - (கற்றவர் ஒன்றைச்) சொல்லுதல், வளர்வதன் - (தானே) வளர்வதொரு பயிர் நின்ற, பாத்தியுள் - பாத்தியினுள்ளே, நீர் சொரிந்தால் அற்று - நீரைச் சொரிந்தாற்போலும். அ

எககூ. புல்லவையுட் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க நல்லவையு ணன்கு செலச்சொல்லு வார்.

(பரி - ரை) நல் அவையுள் நன்கு செலச் சொல்லுவார் - நல்லாரிருந்த அவைக்கண் நல்ல பொருள்களை அவர் மனக்கொள்ளச் சொல்லுதற்குரியார், புல் அவையுள் பொச்சாந்தும் சொல்லற்க - அவை யறியாத புல்ல ரிருந்த அவைக்கண் அவற்றை மறந்துஞ் சொல்லாதொழிக, எ - று.

சொல்லின், தம்மை அவை யறியாமை நோக்கி நல்லவையும், பொருளறி யாமையாற் புல்லவைதானும் இகழ்தலின், இரண்டு அவைக்கும் ஆகாரென்பது கருதிப் பொச்சாந்துஞ் சொல்லற்க வென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நல்ல அவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையினிட த்து, நன்கு - நல்ல பொருள்களை, செல - (அவர்) மனக் கொள்ள, சொல்லுவார் - சொல்லுதற்கு உரியவர், புல் அவையுள் - (அவை யறியாத) புல்லரிருந்த சபையினிடத்து, பொச்சாந்தும் - மறந்தும், சொல்லற்க - (அவைகளைச்) சொல்லாதொழியக்கடவர். கூ

எஉ௦. அங்கணத்து ஞாக்க வமிழ்தற்றாற் றங்கணத்த ரல்லார்முற் கோட்டி. கொளல்.

(பரி - ரை) தம் கணத்தார் அல்லார்முன் கோட்டி கொளல் - நல்லார் தம் மினத்தரல்லாதார் அவைக்கண் ஒன்றையுஞ் சொல்லற்க; அங்கணத்துள் உக்க அமிழ்த அற்று - சொல்லின், அது தாய்தல்லாத முற்றத்தின்கண் உக்க அமிழ் தினை யொக்கும், எ - று.

கொள்ளென்னும் முதனிலைத் தொழிற் பெயர் முன்னின்று பின் எதிர் மறை அல் விசுவதியோடு கூடி * “மகனெனல்” என்பதுபோ னின்றது. சொல்லின் அது என்பன அவாய் நிலையான் வந்தன. பிறரெல்லாம் கொள

* திருக்குறள்: கககூ.

லென்பதனைத் தொழிற்பெயராக்கி யுரைத்தார்; அவர் அத் தொழில் அமிழ் தென்னும் பொருளுவமையோடு இயையாமை நோக்கிற்றிலர். சாவாமருந்தாத லறிந்து துகர்வார் கையினும் படாது அவ் அங்கணத்துக்கு மியையின்றிக் கெட்ட வாறு தோன்ற, உக்கவமிழ் தென்றார். அச்சொற் பயனில் சொல்லா மென்ப தாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் தாழ்ந்தார் அவைக்கண் ஒருவழியுஞ் சொல்லற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(நல்லோர்) தம் கணத்தர் அல்லார்முன் - தம்மினத்தவ ரல்லாதவர் சபையிடத்து, கோட்டி கொளல் - (யாதொன்றையும்) சொல்லாதிருக்கக்கடவர்; (சொன்னால் அது) அங் கணத்தாள் - (பரிசுத்தமல்லாத) முற்றத்தாள், உக்க - வீழ்ந்த, அமி ழ்து அற்று - அமிர்ந்த மொக்கும்.

௧௦

எங்-ம் அதிகாரம்—அவை யஞ்சாமை.

அஃதாவது, சொல்லுதற்குரிய அவையினை யறிந்து சொல்லுங்கால் அதற்கு அஞ்சாமை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எஉக. வகையறிந்து வல்லவை வாய்சோரார் சொல்லின் றோகையறிந்த தூய்மை யவர்.

(பரி - ரை) வகை அறிந்து வல் அவை வாய் சோரார் - கற்றுவல்ல அவை, அல்லா அவை யென்னும் அவை வகையினை யறிந்து வல்ல அவைக்கண் ஒன்று சொல்லுங்கால் அச்சத்தான் வழுப்படச் சொல்லார், சொல்லின் தொகை அறிந்த தூய்மையவர் - சொல்லின் தொகையெல்லா மறிந்த தூய்மை யினை யுடையார், எ - று.

இருந்தாது வன்மை அவைமே லேற்றப்பட்டது. வல்லவை யென்பதற் குத் தாக் கற்றுவல்ல தூற் பொருள்களை யென் றுரைப்பாரு முளர். அச்சத்தா னென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. † சொல்லின் றோகை, தூய்மை என்பன வற்றிற்கு மேலுரைத்தாங்கு உரைக்க.

(தே - ப - ரை)—சொல்லின் தொகை அறிந்த - சொற்களது தொகையை அறிந்த, தூய்மையவர் - பரிசுத்தகுண முடையவர், வகையறிந்து - (கற்றுவல்லசபை முடசபை என்கிற சபையின்) வகையை அறிந்து, வல்லவை - கற்றுவல்ல சபையில், (ஒன்று சொல் லும்போது) வாய்சோரார் - (அச்சத்தாற்) பிழைப்படச் சொல்லார். க

எஉஉ. கற்றருட் கற்ற ரென்படுவர் கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லு வார்.

† திருக்குறள்: எகக.

(பரி - ரை) கற்றருள் கற்றார் எனப்படுவர் - கற்ற ரெல்லாரினும் இவர் நன்கு கற்றாரென்று உலகத்தாராற் சொல்லப்படுவார், கற்றார்முன் கற்ற செலச் சொல்லுவார் - கற்றார் அவைக்கண் அஞ்சாதே தாம் கற்றவற்றை அவர் மனங் கொள்ளும்வகை சொல்லவல்லார், எ - று.

உலகமறிவது அவனாயேயாகலின், அதனாற்புகழப்படுவாரும் அவ ரென்ப தாம்.

(தே - ப - ரை)—கற்றார் முன் - கற்றோர் சபையினிடத்தே, கற்ற - (தாமே) கற்றவைகளை, செல - (அவர்) மனங் கொள்ளும் வகை, சொல்லுவார் - (அஞ்சாமல்) சொல்ல வல்லவர், கற்றருள் - கற்றவ ரெல்லாரினும், கற்றார் - (இவர்) நன்றாகக் கற்றவர், எனப்படு வர் - என்று (உலகத்தோரால்) சொல்லப்படுவர். உ

௭௨௩. பகையகத்துச் சாவா ரெளிய ரரிய

ராவையகத் தஞ்சா தவர்.

(பரி - ரை) பகை அகத்துச் சாவார் எனியர்-பகையிடை யஞ்சாது புக்குச் சாவ வல்லார் உலகத்துப் பலர்; அவை அகத்து அஞ்சாதவர் அரியர் - அவை யிடை யஞ்சாது புக்குச் சொல்ல வல்லார் சிலர், எ - று.

அஞ்சாமை சாவா ரென்பதனோடு கூட்டி, அதனாற் சொல்லவல்லா ரென்பது வருவித் துணைக்கப்பட்டது. இவை மூன்றுபாட்டானும் அவை யஞ் சாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பகை அகத்து - பகையினிடத்து, சாவார் - (அஞ்சாது போய்) இறக்கவல்லவர், எனியர் - (உலகத்துப்) பலர்; அவை அகத்து - சபையினிடத்து, அஞ்சாதவர் - (அஞ்சாமல் போய்ச்சொல்ல) வல்லவர், அரியர் - சிலர். ௩

௭௨௪. கற்றார்முற் கற்ற செலச்சொல்லித் தாங்கற்ற

மிக்காருண் மிக்க கொளல்.

(பரி - ரை) கற்றார்முன் கற்ற செலச்சொல்லி - பல தூல்களையுங் கற்றார் அவைக்கண் தங் கற்றவற்றை அவர் மனம் கொள்ளுமாற்றற் சொல்லி, தாம் கற்ற மிக்க மிக்காருள் கொளல் - அவற்றின் மிக்க பொருள்களை அம் மிக்க கற்றாரிடத்து அறிந்துகொள்க, எ - று.

எல்லாம் ஒருவர்க்குக் கற்றல் கூடாமையின் வேறுவேறாய் கல்வியுடையார் பலரிருந்த அவைக்கண் தங் கற்றவற்றை அவர்க்கேற்பச் சொல்லுக; சொல்லவே, அவரும் அவையெல்லாஞ் சொல்லுவாராகலான், வீணக் கற்கப் பெருதன கேட்டறியலா மென்பதாயிற்று. இதனால் அதனது ஒருசார் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கற்றார் முன் - (பல நூல்களையும்) கற்றோர் சபையினிடத்து, கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை, செல - (அவர்) மனங்கொள்ளும்படி, சொல்லி - சொல்லிக்காட்டி, தாம் கற்ற - தாம் கற்றவைகளினும், மிக்க - அதிகமான பொருள்களை, மிக்காருள் - அதிகமாகக் கற்றவரிடத்து, கொளல் - அறிந்து கொள்ளக்கடவர்.

எஉரு. ஆற்றி னளவறிந்து கற்க வவையஞ்சா
மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு.

(பரி - ரை) ஆற்றின் அளவு அறிந்து கற்க - சொல்லிலக்கண நெறியானே அளவைநூலை அமைச்சர் உட்பட்டிக் கற்க, அவை அஞ்சா மாற்றம் கொடுத்தற் பொருட்டு - வேற்று வேந்தர் அவையிடை யஞ்சாது அவர் சொல்லிய சொற்கு உத்தரஞ் சொல்லுதற் பொருட்டு, எ - று.

அளவைநூல் சொன்னால் கற்றே கற்கவேண்டுதலின், அதற்கு அஃது ஆறெனப்பட்டது. அளக்கும் கருவியை அளவென்றார், ஆகுபெயரான். அவர் சொல்ல வேல்வ தொருசொற் சொல்லலாவது, கியாயத்து வாத செற்ப வித ண்டைகளும் சலசாதிகளும் முதலிய கற்றார்க்கேயாகலின், அவற்றைப் பிழையாமற் கற்கவேன்பதாம். இதனால் அதன் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அவை-(வேற்றுவேந்தர்) சபையில், அஞ்சா-அஞ்சாமல், மாற்றம் - எதிர்மொழியை, கொடுத்தற் பொருட்டு - சொல்லும்பொருட்டு, ஆற்றின் - (சொல்லிலக்கண) வழியால், அளவு - அளவைநூலை, அறிந்து - தெரிந்து, கற்க - (மந்திரிகள்) கற்கக்கடவர்.

ரு

எஉசு. வாரொடென் வன்கண்ண ரல்லார்க்கு நாலொடெ
னுண்ணவை யஞ்சு பவர்க்கு.

(பரி - ரை) வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு வாரொடு என் - வன்கண்மையுடைய ரல்லாதார்க்கு வாரொடு என்ன இயைபுண்டு; நுண் அவை அஞ்சுபவர்க்கு நாலொடு என் - அதுபோல, நுண்ணியாரது அவையை யஞ்சுவார்க்கு நாலொடு என்ன இயைபுண்டு, எ - று.

இருந்தாரது நண்மை அவைமே லேற்றப்பட்டது. நூற்குரியரல்ல ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—வன்கண்ணர் அல்லார்க்கு - செளரியமுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, வாரொடு - வாளுடனே, என் - யாது (சம்பந்தமுண்டு)? (அதுபோல) நுண் அவை - புத்திநுட்பமுடையவரது

சபையை, அஞ்சபவர் - பயப்படுபவர்க்கு, நூலொடு-கல்வியுடனே,
என் - என்ன (சம்பந்தமுண்டு)?

எஉஎ. பகையகத்துப் பேடிக்கை யொள்வா ளவையகத்
தஞ்ச மவன்கற்ற நூல்.

(பரி - ரை) பகை அகத்துப் பேடி கை ஒள் வாள் - எறியப்படும்-பகை நடு
வண் அதனை யஞ்சும் பேடி பிடித்த கூர்வானோ யொக்கும், அவை அகத்து அஞ்
சமவன் கற்ற நூல் - சொல்லப்படும் அவை நடுவண் அதனை அஞ்சமவன் கற்ற
நூல், எ - று.

பேடி பெண்ணியல்பு மிக்கு ஆணியல்பு முடையவள். களமும் வாய்த்துத்
தானும் நன்றியருந்ததேயாயினும் பிடித்தவன் குற்றத்தால் வாள் ஈறப்பின்
றியினாற்போல, அவையும் வாய்த்துத் தானும் நன்றியருந்ததே யாயினும் கற்ற
வன் குற்றத்தால் நூல் ஈறப்பின்றியற்று.

(தே - ப - ரை)—அவை அகத்து - (சொல்லப்படும்) சபை
நடுவில், அஞ்சமவன் - (அதனை) அஞ்சமவன், கற்ற நூல் - கற்
றறிந்தநூல், பகை அகத்து - (எறியப்படும்) பகை நடுவில், பேடி -
(அதனை அஞ்சும்) பேடி, கை - கையிற் பிடித்த, ஒள் வாள் - கூர்
வானோ (ஒக்கும்).

எஉஅ. பல்லவை கற்றும் பயமிலரே நல்லவையு
ணன்கு செலச்சொல்லா தார்.

(பரி - ரை) நல் அவையுள் நன்கு செலச் சொல்லாதார் - நல்லா ரிருந்த
அவைக்கண் நல்ல சொற்பொருள்களைத் தம் அச்சத்தான் அவர்க்கேற்கச்
சொல்ல மாட்டாதார், பல்லவை கற்றும் பயம் இலரே - நூல்களைக் கற்ற ராயி
னும் உலகிற்குப் பயன்படுதலில், எ - று.

அறிவார்ப்புற் சொல்லாமையிற் கல்வியினுண்மை யறிவாரில்லை யென்ப
தாம். இனிப் பயமிலர் என்பதற்குக் கல்விப்பய னுடையாலலொன் றுரைப்
பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—நல் அவையுள் - நல்லவரிருந்த சபையுள்,
நன்கு-நல்லசொற்பொருள்களை, செல - (அவர்க்கு) ஏற்க, சொல்லா
தார் - (அச்சத்தால்) சொல்லமாட்டாதவர், பல்லவை கற்றும் - பல
நூல்களைக் கற்றாராயினும், பயம் இலரே - (உலகத்துக்குப்) பிர
யோசனப்படுதலில்.

எஉக. கல்லா தவரிற் கடையென்ப கற்றறிந்து
நல்லா ரவையஞ்ச வார்.

(பரி - ரை) கற்று அறிந்தும் நல்லார் அவை அஞ்சுவார் - நூல்களைக் கற்று வைத்தும் அவற்றைப் பயன் அறிந்துவைத்தும் நல்லாரிருந்த அவையினை யஞ்சி ஆண்டுச் சொல்லாதாரை, கல்லாதவரின் கடை என்ப - உலகத்தார் கல்லாதவரினும் கடையரென்று சொல்லுவார், எ - று.

அக் கல்வியறிவுகளாற் பயன் தாமும் எய்தாது பிறரை எய்துவிப்பதஞ் செய்யாது கல்வித் துன்பமே யெய்திநின்றவின், கல்லாதவரிற் கடையென உலகம் பழிக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கற்று - (நூல்களைக்) கற்று, அறிந்தும் - (அவைகளாலே பயனை) அறிந்திருந்தும், நல்லார் - நல்லவரிருந்த, அவை - சபையை, அஞ்சுவார் - அஞ்சி (அவ்விடத்தில்) சொல்லாதவரை, கல்லாதவரின் - மூடரினும், கடை - கடையர், என்ப-என்று (உலகத்தோர்) சொல்லுவார்.

கூ

எந். உளரெனினு மில்லாரோ டொப்பர் களனஞ்சிக்
கற்ற செலச்சொல்லா தார்.

(பரி - ரை) களன் அஞ்சிக் கற்ற செலச் சொல்லாதார் - அவைக்களத்தை அஞ்சித், தாம் கற்றவற்றை அதற்கேற்கச் சொல்லமாட்டாதார், உளர் எனினும் இல்லாரொடு ஒப்பர் - உயிர் வாழ்கின்றாராயினும், உலகத்தாரால் எண்ணப் படாமையின் இறந்தாரோ டொப்பர், எ - று.

நண்டுக் களன் என்றது ஆண்டிருந்தாரை. இவை ஐந்து பாட்டானும் அவை யஞ்சுவாரது இழிபு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களன் - சபையை, அஞ்சி - பயந்து, கற்ற - (தாம்) கற்றவைகளை, செல-(அதற்கு) ஏற்க, சொல்லாதார் - சொல்ல மாட்டாதவர், உளர் எனினும் - உயிரோ டிருந்தாராயினும், இல்லா ரொடு ஒப்பர் - (உலகத்தோரால் எண்ணப்படாமையால்) இறந்தவ ரோ டொப்பாவார்.

கௌ

அங்கவியலில் அமைச்சியல் முற்றிற்று.

எசு-ம் அதிகாரம்—நாடு

இனி, அவ் வாசனாலும் அமைச்சனாலும் கொண்டுக்கப்படுவதாய் ஏனை அரண்முதலிய அங்கங்கட்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாய் நாடு ஓரதிகாரத் தாம் கூறுகின்றார்.

எந். தள்ளா விளையுளுந் தக்காருந் தாழ்விலாச்
செல்வருஞ் சேர்வது நாடு.

(பரி - ரை) தள்ளா விளையுளும் - குன்றாத விளையுளைச் செய்வோரும், தக்காரும் - அறவோரும், தாழ்வு இலாச் செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வ முடையோரும், சேர்வது நாடு - ஒருங்கு வாழ்வதே நாடாவது, எ - று.

மற்றைய யுயர்திணைப் பொருள்களோடுஞ் சேர்தற் றொழிலோடும் இயை யாமையின், விளையு னென்பது உழவார்மே னின்றது. குன்றமை-எல்லாவுணவு களும் கிறைய உளவாதல். இதனால் வாழ்வார்க்கு வறுமை யின்மை பெறப் பட்டது. அறவோர் - துறந்தோர், அந்தணர் முதலாயினர். *“நற்றவஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃகிடம்” என்றார் பிறரும். இதனால் அழி வின்மை பெறப்பட்டது. கேடில்லாமை - வழங்கத் தொல்லையாமை. செல்வர் கலத்திலுங் காலினும் அரும்பொருள் தரும் வணிகர். இதனால் அரசனுக்கும் வாழ்வார்க்கும் பொருள் வாய்த்தல் பெறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நாடு - நாடாவது, தள்ளா விளையுளும் - குன் றாத விளையு செய்வோரும், தக்காரும்-அறவோரும், தாழ்வு இலாச் செல்வரும் - கேடில்லாத செல்வமுடையோரும், சேர்வது - கூடி வாழ்வதே.

க

எ௩௨. பெரும்பொருளாற் பெட்டக்க தாகி யருங்கேட்டா லாற்ற விளைவது நாடு.

(பரி - ரை) பெரும் பொருளால் பெட்டக்கது ஆகி - அளவிறந்த பொரு ளுடைமையாற் பிற தேயத்தாரானும் விரும்பத்தக்கதாய், அருங்கேட்டால் ஆற்ற விளைவது நாடு - கேடிண்மையோடு கூடிமிக விளைவதே நாடாவது, எ-று.

அளவிறப்புப் பொருள்களது பன்மைமேலும் தனித்தனி அவற்றின் மிகுதிமேலும் கின்றது. கேடாவது - மிக்க பெயல், பெய வின்மை, எலி, விட் டில், கிளி, அரசன்மை யென்றிவற்றான் வருவது. “மிக்கபெயலோடு பெய வின்மையெலி விட்டில்கிளி - யக்கணர சண்மையோ டாறு.” இவற்றை வட நூலார் ஈதிகள் என்ப. இவற்றுண் முன்னையவற்றது இன்மை அரசன் அரசத்தானும், பின்னையது இன்மை அவன் மறத்தானும் வரும். இவ் இன் மைகளான் மிக விளைவதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—நாடு - நாடாவது, பெரும் பொருளால் - அளவற்ற பொருளுடைமையால், பெட்டக்கது ஆகி - (பிற தேசத் தாராலும்) விரும்பத்தக்கதாகி, அருங்கேட்டால் - அழிவில்லாமை யோடு கூடி, ஆற்ற விளைவது - மிக விளைவதே.

உ

* “நற்ற வஞ்செய் வார்க்கிடந் தவஞ்செய்வார்க்கு மஃகிட, நற்பொ ருள் செய்வார்க்கிடம் பொருள்செய் வார்க்கு மஃகிடம், வெற்ற வின்பம் விளைவிப் பான் விண்ணுவந்து வீழ்ந்தென, மற்றை நாடு வட்ட மாக வைகு மற்றந் நாட் றோ.” சீவகசிந்தாமணி; நாமகளிலம்பகம் - சஅ.

௭௩௩. பொறையொருங்கு மேல்வருங்காற் றுங்கி யிறைவற்
கிறையொருங்கு நேர்வது நாடு.

(பரி - ரை) பொறை ஒருங்கு மேல் வருங்கால் தாங்கி - பிற நாடுகள் பொறுத்த பாரமெல்லாம் ஒருங்கே தன்கண் வருங்கால் அவற்றைத் தாங்கி, இறைவற்கு இறை ஒருங்கு நேர்வது நாடு - அதன்மேல் தன் அரசனுக்கு இறைப்பொருண் முழுவதையும் உடம்பட்டுக் கொடுப்பதே நாடாவது, எ - று.

பாரங்கள்-மக்கட்டொருதிலும், ஆன் எருமை முதலிய விலங்குத் தொகுதியும். தாங்குதல் - அவை தத்தந் தேயத்துப் பகை வந்து இறுத்ததாக, அரசு கோல் கோடியதாக, உணவின்மையானாகத் தன்கண் வந்தால் அவ்வத் தேயங்களைப்போல இனிதிரூப்பச் செய்தல். அச் செயலால் இறையைக் குறைபடுத்தாது தானே கொடுப்ப தென்பார், இறை யொருங்கு நேர்வ தென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நாடு - நாடாவது, பொறை - (பிற நாடுகள் சுமந்த) பாரமெல்லாம், ஒருங்கு - ஒருங்கு சேர, மேல் வருங்கால் - (தன்) மேல் வரும்போது, தாங்கி - (அவைகளைத்) தாங்கி, இறைவற்கு - (அதன்மேலும் தன்) அரசனுக்கு, இறை ஒருங்கு - இறைப்பொருண் முழுவதையும், நேர்வது = உடன்பட்டுக் கொடுப்பதே.

௩௩

௭௩௪. உறுபசியு மோவாப் பிணியுஞ் செறுபகையுஞ்
சேரா தியல்வது நாடு.

(பரி - ரை) உறு பசியும்-மிக்க பசியும், ஓவாப் பிணியும் - நீங்காத நோயும் செறு பகையும் சேராது - புறத்து நின்றுவந்து அழிவு செய்யும் பகையுமின்றி, இயல்வது நாடு - இனிது நடப்பதே நாடாவது, எ - று.

உறு பசி: உழவ ருடைமையானும் ஆற்ற விளைதலாலும் சேராதாயிற்று. ஓவாப் பிணி - தீக் காற்று மிக்க குளிர் வெப்பங்களும் நுகரப்படும் அவற்றது தீமைபு மின்மையிற் சேராதாயிற்று. செறுபகை - அரசன் ஆற்றலும் நிலைப்படையும் அடவியும் அரணு முடைமையிற் சேராதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—நாடு - நாடாவது, உறு பசியும் - அதிக பசியும், ஓவாப் பிணியும்-நீங்காத நோயும், செறு பகையும் - (புறத்திலிருந்து வந்த) அழிவு செய்யும் பகையும், சேராது - அடையப் பெருமல், இயல்வது - இனிது நடப்பதே.

௪

௭௩௫. பல்குழுவும் பாழ்செய்யு முட்பகையும் வேந்தலைக்குங்
கொல்குறும்பு மில்லது நாடு.

(பரி - ரை) பல்குழுவும் - சங்கேத வயத்தான் மாறுபட்டுக் கூடும் பல கூட்டமும், பாழ் செய்யும் உள் பகையும் - உடனுறையாநின்றே பாழாகச்

செய்யும் உற்பகையும், வேந்து அலைக்கும் கொல் குறும்பும் இல்லத நாடு - அளவு வந்தால் வேந்தனை யலைக்குங் கொல்வினைக் குறும்பரு மில்லாததே நாடாவது, எ - று.

சங்கேதம் - சாதிப்பற்றியும், கடவுள் பற்றியும் பலர்களுதாம் ஒருமை. உட்பகை - ஆறு அலைப்பார், கள்வர், குறளை கூறுவார் முதலியமக்களும்; பன்றி, புலி, காடி முதலிய விலங்குகளும். உட்பகை குறம்பு என்பன ஆகுபெயர். இம் மூன்றும் அரசனும் வாழ்வாராலுங் கடியப்பட்டு நடப்பதே நாடென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நாடு - நாடாவது, பல் குழுவும் - (சங்கேத வசத்தால் மாறுபட்டுக் கூடும்) பல கூட்டமும், பாழ் செய்யும் - (உடனிருந்துகொண்டே) பாழாகச் செய்யும், உள் பகையும் - (கள் ளர்முதலிய) உட்பகையும், வேந்து அலைக்கும் - (சமயம் வந்தால்) அரசனை அலைக்கின்ற, கொல் குறும்பும் - கொலைத்தொழிற் குறும்ப ரும், இல்லத - இல்லாததே. ௩

௩௩௬. கேடறியாக் கெட்ட விடத்தும் வளங்குன்ற

நாடென்ப நாட்டிற் தலை.

(பரி - ரை) கேடு அறியா - பகைவராற் கெடுத லறியாததாய், கெட்ட விடத்தும் வளம் குன்ற நாடு - அரிதிற் கெட்டதாயினும் அப்பொழுதுத் தன் வளங் குன்றாத நாட்டினை, நாட்டின் தலை என்ப - எல்லா நாட்டினுந் தலை யென்று சொல்லுவர் தூலோர், எ - று.

அறியாத குன்றாத என்னும் பெயரெச்சங்களின் இறுதிநிலைகள் விகாரத் தால் தொக்கன. கேடறியாமை அரசன் ஆற்றலானும், கடவுட்பூசை அறங்கள் என்றிவற்றது செயலானும் வரும். வளம் - ஆகாரங்களிற் படுவனவும், வயலினுந் தண்டலையினும் விளைவனவுமாம். குன்றாமை - அவை செய்ய வேண்டாமல் இயல்பாகவே புளவாயும் முன்னீட்டப்பட்டுங் குறைவறுதல். இவை ஆறு பாட்டானும் நாட்டது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கேடு அறியா - (பகைவராலே) கெடுத லறி யாததும், கெட்டவிடத்தும் - (அரிதில்) கெட்டவிடத்தும், வளம் குன்ற - (அப்பொழுதும்) வளங்குறையாததும் ஆன, நாடு - நாட்டை, நாட்டின் - (எல்லா) நாடுகளினும், தலை - முதன்மைய தாகும், என்ப - என்று (தூலோர்) சொல்லுவர். ௬

௩௩௭. இருபுனலும் வாய்ந்த மலையும் வருபுனலும்
வல்லரணு நாட்டிற் குறுப்பு.

(பரி - ரை) இரு புனலும் - கீழ்நீர் மேனீர் எனப்பட்ட தண்ணீரும், வாய்ந்த மலையும் - வாய்ப்புடைத்தாய மலையும், வரு புனலும் - அதனினின்றும் வருவதாய நீரும், வல் அரணும் - அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு உறுப்பு - நாட்டிற்கு அவயவமாம், எ - று.

ஈண்டுப் புன லென்றது தூவு கேணிதளும், ஏரிகளும், ஆறுகளுமாகிய ஆதாரங்களை, அவயவமாதற் குரியன அவையேயாகவின். அவற்றான் வானம் வறப்பினும் வளனுடைமை பெறப்பட்டது. இடையதன்றி யொருபுடையதாக லும் தன் வளத் தருதலும் மாரிக்கண் உண்டநீர் கோடைக்கண் உமிழ்தலுமுடை மைபற்றி வாய்ந்த மலையென்றார். அரண் - ஆகுபெயர். இதனால் அதன் அவய வங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இருபுனலும் - (தன்னிடத்துக் கீழ்நீர் மேல் நீர் எனப்படும்) இருவகை நீரும், வாய்ந்த மலையும் - வாய்ப்புடைத் தாகிய மலையும், வரு புனலும் - (அதிவிருந்து) வருவதாகிய நீரும், வல் அரணும் - அழியாத நகரியும், நாட்டிற்கு - நாட்டினுக்கு, உறுப்பு - அவயவமாம்.

எநஅ. பிணியின்மை செல்வம் விளைவின்ப மேம
மணியென்ப நாட்டிற்கிவ் வைந்து.

(பரி - ரை) பிணி இன்மை செல்வம் விளைவு இன்பம் ஏமம் இவ்வைந்து - நோயின்மையுஞ் செல்வம் விளைதல் இன்பம் காவல் என்றிவை யுடைமையு மாகிய இவ் வைந்திணையும், நாட்டிற்கு அணி என்ப - நாட்டிற்கு அழகென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ - று.

பிணியின்மை: கில நலத்தான் வருவது. செல்வம்: மேற் சொல்லியன. இன்பம்: விழவும் - வேள்வியும் - சான்றோரு முடையையானும், நுகர்வன உடையையானும், கில நீர்களது நன்மையானும், வாழ்வார்க்கு உண்ணிகழ்வது காவ லெனவே அரசன் காவலும், வாழ்வேர் காவலும், அரண் காவலும் அடங் கின. பிறதேயங்களி னுள்ளாரும் விழைந்து பின் அவையுள்ளாமைக் கேதுவாய அதனழகு இதனால் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிணி இன்மை - நோயில்லாமையும், செல்வம்- செல்வமும், விளைவு - பயிர்விளைவும், இன்பம் - சுகமும், ஏமம் - காவ லும், இவ்வைந்து - ஆகிய இவ் வைந்திணையும், நாட்டிற்கு - தேசத் திற்கு, அணி - அழகாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர்.

எநகூ. நாடென்ப நாடா வளத்தன நாடல்ல
நாட வளந்தரு நாடு.

(பரி - ரை) நாடா வளத்தன நாடு என்ப - தங்கண் வாழ்வார் தேடி வருந்தா மல் அவர்பால் தானே யடையுஞ் செல்வத்தை யுடையவற்றை நூலோர்

நாடு என்று சொல்லுவார்; நாடு வளம் தரும் நாடு நாடு அல்ல - ஆதலால் தேடி வருந்தச் செல்வம் அடைவிக்கும் நாடுகள் நாடாகா, எ - று.

நாடுதல் இருவழியும் வருத்தத்தின்மே னின்றது. * “பொருள் செய்வார் க்கு மஃதிடம்” என்றார் பிறரும். நூலோர் விதிபற்றி எதிர்மறை முகத்தாற் குற்றங் கூறியவாறு. இவ்வாறன்றி என்பவென்பதனைப் பின்னுகூட்டி இரு பொருள்பட வுரைப்பின், அனுவாதமாம்.

(தே - ப - ரை)—நாடா - (தம்மிடத்து வாழ்வோர்) தேடி வருந் தாமல், வளத்தன - (அவரிடத்துத் தானே அடையும்) செல்வத்தை யுடையவைகளை, நாடு - நாடுகள், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல் லுவார்; (ஆதலால்), நாட - தேடிவருந்த, வளம் தரும் - செல்வத்தை அடைவிப்பவையாகிய, நாடு-நாடுகள், நாடு அல்ல-நாடுகள் ளாகாவாம்.

எசு. ஆங்கமை வெய்தியக் கண்ணும் பயமின்றே
வேந்தமை வில்லாத நாடு.

(பரி - ரை) வேந்து அமைவு இல்லாதநாடு - வேந்தனோடு மேவுத வில்லாத நாடு, ஆங்கு அமைவு எய்தியக்கண்ணும் பயம் இன்றே - மேற் சொல்லிய குணங்க ளெல்லாவற்றானும் நிறைந்திருந்தாயினும் அவற்றாற் பய னுடைத் தன்று, எ - று.

வெந்தமைவு எனவே, குடிகள் அவன்மாட்டு அன்புடையாதலும், அவன் றான் இவர்மாட்டு அருளுடையதாலும் அடங்கின. அவை யில்வழி வாழ் வோரின்மையின், அவற்றாற் பய னின்றாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அதன் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வேந்து - அரசனோடு, அமைவு இல்லாத - பொருந்துதலில்லாத, நாடு - தேசம், ஆங்கு - மேற்சொல்லியகுணங் களாலெல்லாம், அமைவு எய்தியக்கண்ணும் - நிறைந்துள்ளதாயி னும், பயம் இன்றே - (அவைகளால்) பய னுடைத்தன்று. க௦

எடு-ம் அதிகாரம்—அரண்

இனி, அந்நாட்டிற்கு உறுப்பா யடங்குமாயினும் பணவரால் தொலைவு வந் துழி அது தனக்கும் அரசன்றனக்கும் ஏமமாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பிறிதோங்க மாக ஒதப்பட்ட அரண் இவ் வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எசு. ஆற்று பலர்க்கு மாண்பொரு ளாஞ்சித்தற்
போற்று பலர்க்கும் பொருள்.

* மேலே கூறும் பக்கத்திற் காட்டிய ‘நற்றவஞ் செய்வார்க்கிடம்’ என் னுஞ் செய்யுளின் உள்ளது.

(பரி - ரை) ஆற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருள் - மூவகையாற்றலு முடைய ராய்ப் பிறர்மேற் செல்வார்க்கும் அரண் சிறந்தது; அஞ்சித் தன் போற்றுபவர்க்கும் (அரண்) பொருள் - அவையின் நித் தம்மேல் வருவார்க்கு அஞ்சித் தன்னையே யடைவார்க்கும் அரண் சிறந்தது, எ - று.

பிறர்மேற் செல்லுங்கால் உரிமை பொருண் முதலியவற்றைப் பிறனொருவன் வெவ்வாமல் வைத்துச் செல்லவேண்டு மாகலாலும், அப் பெருமை தொலைந்து இறுதிவந்துழிக்கடனடுவண் உடைகலத்தார் போன்று ஏமங்காணாது இறுவராகலானும், ஆற்றுபவர்க்கும் போற்றுபவர்க்கும் அரண் பொருளாயிற்று. ஆற்றலுடையராயினும் அரண் இவ்வழி அழியும்பால ராகலின், அவரை முற் கூறினார். இதனால் அரணினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அரண்-கோட்டையானது, ஆற்றுபவர்க்கும்- (மூவகை வலிமையு முடையவராய்ப்) பிறர்மேற் செல்வோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும்; அஞ்சி - (அவையல்லாமல் தம்மேல் வருவோர்க்கு) அஞ்சி, தன் போற்றுபவர்க்கும் - தன்னையே அடைவோர்க்கும், பொருள் - சிறந்ததாகும். க

எசஉ. மணிநீரு மண்ணு மலைபு மணிநிழற்

காடு முடைய தரண்.

(பரி - ரை) மணி நீரும் மண்ணும் மலையும் அணிநிழல் காடும் உடையது அரண் - மணிபோலு நிறத்தினையுடைய நீரும், வெள்ளிடை சிலமும், மலையும், குளிர்த்த கிழலையுடைய காடும் உடையதே அரணாவது, எ - று.

எஞ்ஞான்றும் வற்றாத நீரென்பார் மணிநீ ரென்றும், நீரு கிழலு மில்லா மருகில மென்பார் மண்ணென்றும், செறிந்த நாடென்பார் அணிநிழற்கா டென்றும் கூறினார். மகிழ்புறத்து மருகிலம் பகைவர் அரண் பற்றமைப் பொருட்டு. நீர் அரண், சில அரண், மலை அரண், காட் டரண் என இப்பற்கையுஞ் செயற்கையுமாய இந்நான்கு அரணுஞ் சூழப்படுவது அரண் என்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அரண்-கோட்டையாவது, மணிநீரும் - மணி போல் நிறத்தையுடைய நீரும், மண்ணும்-வெள்ளிசிலமும், மலையும்-, அணி நிழல் காடும் - குளிர்த்த கிழலையுடைய காடும், உடையது - உடையதே. உ

எச௩. உயர்வகலந் திண்மை யருமையிந் நான்கி

னமைவர ணென்றுரைக்கு நூல்.

(பரி - ரை) உயர்வு அகலம் திண்மை அருமை இந்நான்கின் அமைவு-உயர்ச்சியும் அகலமும் திண்மையும் அருமையும் என்று சொல்லப்பட்ட இந்நான்கின் மிகுதியையுடைய மதிலை, அரண் என்று உரைக்கும் நூல்-அரணென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ - று.

அமைவு நூல் என்பன ஆகுபெயர். உயர்வு - ஏணி யெய்தாதது. அகலம் - புறத்தோர்க்கு அகழலாகா அடி யகலமும், அகத்தோர்க்கு நின்று வினை செய்ய லாந் தலையகலமும். திண்மை - கல்லிட்டிகைகளாற் செய்தலிற் குத்தப்படாமை. அருமை - பொறிகளான் அணுகற்கு அருமை. பொறிகளாவன: * “வளைவிற் பொறியு மயிற்செறி நிலையுந், அருவிர லாகமுந் கல்லுமிழ் கவணும், பரிவுறு வெந்நெயும் பாகடு குழிசியுந், காய்பொன் னுலையுந் கல்லிடு கூடையுந், தூண்டி லுந் துடக்கு மாண்டலை யடுப்புந், கவையுந் கழுவுந் புதையும் புழையு, மைய வித் துலாமுந் கைபெய ருசியுந், சென்றெறி சிரலும் பன்றியும் பணையு, மெழுவஞ் சீப்பு முழுவிறற் கணையமுந், கோலும் குந்தமும் வேலுஞ் சூலமும்” என்றிவை முதலாயின.

(தே - ப - ரை)—உயர்வு - உயர்ச்சியும், அகலம் - அகலமும், திண்மை - வலிமையும், அருமை - அருமையும் (என்னப்பட்ட), இந்நான்கின் - இவை நான்கினுடைய, அமைவு - மிகுதியையுடைய மதிலை, அரண் என்று - கோட்டை யென்று, நூல் - நூலோர், உரைக் கும் - சொல்லுவார்.

ந

எசச. சிறுகாப்பிற் பேரிடத்த தாகி யுறுபகை
யூக்க மழிப்ப தரண்.

(பரி - ரை) சிறுகாப்பின் பேர் இடத்தது ஆகி - காக்கவேண்டுமிடஞ் சிறி தாய் அகன்ற இடத்தை யுடைத்தாய், உறு பகை ஊக்கம் அழிப்பது அரண் - தன்னை வந்து முற்றிய பகைவரது மனவெழுச்சியைக் கெடுப்பதே அர ணாவது, எ - று.

வாயிலும் வழியும் ஒழிந்த இடங்கள் மலை, காடு, நீர்நிலை யென் றிவற்றுள் ஏற்பன வுடைத்தாதல்பற்றிச் சிறுகாப்பி னென்றும், அகத்தோர் நலிவின் றி யிருத்தல்பற்றிப் பேரிடத்ததாகி யென்றும், தம் வலி நோக்கி இதுபொழுதே யழித்து மென்று வரும் பகைவர் வந்து கண்டால் அவ் லுக்கம் ஒழிதல்பற்றி ஊக்கம் அழிப்ப தென்றாக் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, சிறு காப்பின் - காக்கவேண்டுமிடஞ் சிறியதாய், பேரிடத்தது ஆகி - பாரந்த இடத் தை உடையதாய், உறு பகை - (தன்னைச்) சூழ்ந்த பகைவரது, ஊக்கம் - மன வெழுச்சியை, அழிப்பது - கெடுப்பதே.

ச

எசரு. கொளற்கரிதாய்க் கொண்டகூழ்த் தாகி யகத்தார்
நிலைக்கெளிதா நீர தரண்.

(பரி - ரை) கொளற்கு அரிது ஆய - புறத்தாராற் கோடற்கு அரிதாய், கொண்ட கூழ்த்த ஆகி - உட்கொண்ட பலவகை யுணவிற்குய், அகத்தார் நிலை

* சிலப்பதிகாரம்: அடைக்கலக்காதை, ௨௦௭-௨௧௬.

க்கு எளிது ஆம் நீரது அரண் - அகத்தாரது போர்கிலைக்கு எளிதாய் நீர்மையை புடையதே அரணுவது, எ - று.

கோடற்கருமை - இளை கிடங்குகளானும் பொறிகளானும் இடங் கொள்ளுதற்கு அருமை. உணவு தலைமைபற்றிக் கூறினமையின், மற்றுள்ள நுகரப்படுவனவும் அடங்கின. நிலைக்கெளிதா நீர்மையாவது - அகத்தார் விட்ட ஆபுதமுதலிய புறத்தார்மேல் எளிதிற் சேறலும், அவர் விட்டன அகத்தார்மேற் செல்லாமைபும், பதணப் பார்ப்பும் முதலாயின.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, கொளற்கு அரிதாய் - (புறத்தோராலே) கொள்ளுதற்கு அரிதாய், கொண்ட - உட்கொண்ட, கூழ்த்து ஆகி - (பலவகை) உணவை உடையதாகி, அகத்தார் - உள்ளிடத்தோரது, நிலைக்கு - (போர்) நிலைக்கு, எளிது ஆம் - எளியதாகிய, நீரது - குணத்தையு முடையதே. ௫

எசக. எல்லாப் பொருளு முடைத்தா யிடத்துதவ
நல்லா ளுடைய தரண்.

(பரி - ரை) எல்லாப் பொருளும் உடைத்தாய் - அகத்தோர்க்கு வேண்டும் பொருள்க ளெல்லாவற்றையும் உள்ளே யுடைத்தாய், இடத்து உதவும் நல்லான் உடையது அரண் - புறத்தோரால் அழிவெய்தும் எல்லைக்கண் அஃது எய்தாவகை யுதவிக் காக்கும் நல்ல வீரரையு முடையதே அரணுவது, எ - று.

அரசன்மாட்டு அன்பும், மானமும், மறமும், சோர்வின்மையும் முதலிய நற்குணங்க ளுடைமைபற்றி நல்லா ளென்றார்.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, எல்லாப் பொருளும் - (உள்ளிடத்தோர் வேண்டும்) பொருள்கள் யாவையும், உடைத்தாய் - உடையதாகி, இடத்து - (புறத்தோரால்) அழிவடையுமளவில், உதவும் - (அது வராதபடி) உதவிக் காக்கவல்ல, நல்ல ஆள் - நல்ல வீரரையும், உடையது - உடையதே. ௬

எசஎ. முற்றியு முற்று தெறிந்து மறைப்படுத்தும்
பற்றற் கரிய தரண்.

(பரி - ரை) முற்றியும் - புகலொடு போக்கு ஒழியும் வகை நெருங்கிச் சூழ்ந்தும், முற்றது எறிந்தும் - அங்கனஞ் சூழாது நெகிழ்ந்த இடனோக்கி ஒருமுகமாகப் பொருதும், அறைப்படுத்தும் - அகத்தோரை அவர் தெளிந்தோரை விட்டுக் கீழறுத்தத் திறப்பித்தும், பற்றற்கு அரியது அரண் - புறத்தோரார் கொள்ளுதற்கு அரியதே அரணுவது, எ - று.

இம் மூன்று உபாயத்தாளும் முதலாவது எல்லாப் பொருளு முடைமையானும், ஏனைய நல்லா ளுடைமையானும், வாயாவாயின.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, முற்றியும் - (வரவுபோக்கு ஒழியும் வகை) நெருங்கிச்சூழ்த்தும், முற்றாது - அப் படிச் சூழாமல், எறிந்தும் - (நெகிழ்ந்தவிட நோக்கி) ஒருமுகமாகப் போர்செய்தும், அறைப்படுத்தும் - (உள்ளிடத்தோரை அவருக்கு நம்பிக்கையானவரை விட்டுக்) கீழறுத்துத் திறப்பித்தும், பற்றற்கு அரியது - (புறத்தோராலே) பிடித்துக் கொள்ளுதற்கு அரியதே. எ

எசஅ. முற்றற்றி முற்றி யவரையும் பற்றற்றிப் பற்றியார் வெல்வ தரண்.

(பரி - ரை) முற்று ஆற்றி முற்றியவரையும் - தானைப் பெருமையாற் சூழ்தல் வல்லராய் வந்து சூழ்ந்த புறத்தோரையும், பற்றியார் பற்று ஆற்றி வெல்வது அரண் - தன்னைப் பற்றிய அகத்தோர் தாம் பற்றிய இடம் விடாதே நின்று பொருது வெல்வதே அரணாவது, எ - று.

உம்மை சிறப்பும்மை. பற்றின்கண்ணே யாற்றி யென விரியும். பற்று-ஆகுபெயர். வெல்வதென உடையார் தொழில் அரண்மே னின்றது. பெரும் படையானைச் சிறுபடையான் பொறுத்து நிற்குந் துணையேயன்றி வெல்லு மியல்பின தென்பதாம். இதற்குப் பிறிது உரைப்பாரு முளர். இவை யேழு பாட்டானும் அரணது இலக்கணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, முற்று ஆற்றி - (சேனைப் பெருமையால்) சூழ்தல் வல்லவராகி, முற்றியவரையும் - (வந்து) சூழ்ந்த புறத்தோரையும், பற்றியார் - (தன்னைப் பற்றிய) உள்ளிடத்தோர், பற்று ஆற்றி - (தாம்) பற்றியவிடம் விடாதே நின்று, வெல்வது - (போர் செய்து) வெல்வதே. அ

எசகூ. முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீரெய்தி மாண்ட தரண்.

(பரி - ரை) முனைமுகத்து மாற்றலர் சாய வினைமுகத்து வீறு எய்தி - போர் தொடங்கின அளவிலே பகைவர் கெடுமவண்ணம் அகத்தோர் செய்யும் வினை வேறுபாடுகளான் வீறு பெற்று, மாண்டது அரண் - மற்றும் வேண்டு மாட்சியையுடையதே அரணாவது, எ று.

தொடக்கத்திற் கெட்டார் பின்னுங் கூடிப் பொருதல் கூடாமையின் முனைமுகத்துச் சாயவென்றார். வினை வேறுபாடுகளாவன - பகைவர் தொடங் கிய போரினை யறிந்து எய்தல், எறிதல், குத்துதல், வெட்டுதல் என்றிவை முத லாய வினைகளுள் அதனைச் சாய்ப்பன செய்தல். மற்றும் வேண்டுமாட்சி யென்றது புறத்தோ ரறிவாமற் புகுதல் போதல் செய்தற்குக் கண்ட சுருங் கைவழி முதலாயின வுடைமை.

௩௬௮ எகா-ம் அதி. பொருள் செயல்வகை

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, முனைமுகத்து - போர்தொடங்கின அளவிலே, மாற்றலர் - பகைவர், சாய - செட, வினைமுகத்து - (உள்ளிடத்தோர் செய்யும்) தொழில் வேறுபாடுகளால், வீறு எய்தி - வீறு பெற்று, மாண்டது - (மற்றும் வேண்டும்) பெருமையை யுடையதே. கூ

எரு௦. எனைமாட்சித் தாகியக் கண்ணும் வினைமாட்சி யில்லார்க ணில்ல தரண்.

(பரி - ரை) அரண் - அரண், எனை மாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும் - மேற் சொல்லப்பட்ட மாட்சியெல்லா முடைத்தாய விடத்தும், வினை மாட்சி இல்லார்கண் இல்லது - வினைசெய்தற்கண் மாட்சி யில்லாதார்மாட்டு அவை யிலதாம், எ - று.

வாளா இருத்தலும், அளவறியாது செய்தலும், ஏலாதது செய்தலும் எல்லாம் அடங்க வினைமாட்சி யில்லா ரென்றும், ஏற்ற வினையை யளவறிந்து செய்து காவாக்கால் அம் மாட்சிகளாற் பயனின்றி யழியு மென்பார் அவை யுடைத்தன் றென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் காப்பாரா யின்றியமையா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அரண் - கோட்டையாவது, எனை மாட்சித்து ஆகியக்கண்ணும் - (முன் சொல்லப்பட்ட) பெருமையெல்லாம் உடைத்தாகிய விடத்தும், வினை - தொழில் செய்யுமிடத்து, மாட்சி - பெருமையை, இல்லார்கண் - இல்லாதவரிடத்து, இல்லது - (அவை) இலதாம். கூ

எகா-ம் அதிகாரம்—பொருள் செயல்வகை

இனிப் பெரும்பான்மையும் நாட்டானும் அரணும் ஆக்கவுங் காக்கவுங் படுவதாய பொருளைச் செய்தலின் திறம் இவ் வதிகாரத்தாற் கூறுகின்றார்.

எருக. பொருளல் லவரைப் பொருளாகச் செய்யும்
பொருளல்ல தில்லை பொருள்.

(பரி - ரை) பொருள் அல்லவரைப் பொருளாகச் செய்யும் பொருள் அல்லது - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதாரையும் படுவாராகச் செய்யவல்ல பொருளையொழிய, பொருள் இல்லை - ஒருவனுக்குப் பொருளாவ தில்லை, எ - று.

மதிக்கப்படாதார் - அறிவிலாதார், இழிகுலத்தார். இழிவு சிறப்பும்மை விராத்தால் தொக்கது. மதிக்கப்படுவாராகச் செய்தல் - அறிவுடையாரும் உயர் குலத்தாரும் அவர்பாற் சென்று நிற்கப் பண்ணுதல்; அதனால் ஈட்டப்படுவது அதுவே பிறிதில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பொருள் அல்லவரை - ஒரு பொருளாக மதிக்கப்படாதவரையும், பொருள் ஆகச் செய்யும் - பொருளாக மதிக்கப்படச்செய்யவல்ல, பொருள் அல்லது - பொருளையல்லாமல், பொருள் - (வேறு) பொருள், இல்லை - இல்லையாம். க

எருஉ. * இல்லாரை யெல்லாரு மெள்ளுவர் செல்வரை
யெல்லாருஞ் செய்வர் சிறப்பு.

(பரி - ரை) இல்லாரை எல்லாரும் எள்ளுவர் - எல்லா நன்மையு முடைய ராயினும் பொரு ளில்லாரை யாவரு மிகழ்வர்; செல்வரை எல்லாரும் சிறப்புச் செய்வர் - எல்லாத் தீமையு முடையராயினும் அஃது உடையாரை யாவரும் உயர்ச்செய்வர், எ - று.

உயர்ச்செய்தல் - தாம் தாழ்ந்து கிற்றல். இகழ்த்தகண்ணுந் தாழ்த்தகண் ணும் பகைவர், நட்பார், நொதுமலர் என்னும் மூவகையாரு மொத்தலின், யாவரு மென்றார். பின்னுங் கூறியது அதனை வலியுறுத்தற்பொருட்டு.

(தே - ப - ரை)—இல்லாரை - (எல்லா நன்மையு முடையராயி னும் பொருள்) இல்லாதவரை, எல்லாரும் - யாவரும், எள்ளுவர் - இகழ்வர்; செல்வரை - (எல்லாத் தீமையு முடையராயினும்) அப் பொரு ளுடையவரை, எல்லாரும் - யாவரும், சிறப்புச் செய்வர்-உய ர்ச்செய்வர். உ

எருங. பொருளென்னும் பொய்யா விளக்க மிருந றுக்கு
மெண்ணிய தேயத்துச் சென்று.

(பரி - ரை) பொருள் என்னும் பொய்யா விளக்கம் - பொருளென்று எல் லாரானுஞ் சிறப்பிக்கப்படும் நக்தா விளக்கு, எண்ணிய தேயத்துச் சென்று இருள் அறுக்கும் - தன்னைச் செய்தவர்க்கு அவர் நினைத்த தேயத்துச் சென்று பகையென்னு மிருளைக் கெடுக்கும், எ - று.

எல்லார்க்கும் எஞ்ஞான்றும் இன்றியமையாததாய் வருதல்பற்றிப் பொய் யா விளக்கமென்றும், ஏனை விளக்கோடு இதனிடையே வேற்றுமை தோன்ற எண் ணிய தேயத்துச் சென்றென்றற்குக் கூறினார். ஏகதேசவுருவகம். இவை மூன்று பாட்டானும் பொருளது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பொருள் என்னும் - பொருளென்று (எல் லாராலும்) சிறப்பிக்கப்படும், பொய்யா விளக்கம் - கெடாத விளக் கானது, (தன்னைச் சம்பாதித்தவர்க்கு) எண்ணிய - அவர் நினைத்த

* இத் திருக்குறள் சேரமான்பெருமானுனுர் திருக்கைய நூன வுலாவில் எடுத்துரைக்கப்பட்டது.

நூல் என்-ம் அதி. பொருள் செயல்வகை

தேயத்துச் சென்று - நாடுகளிற் போய், இருள் - (பகை யென்னும்)
இருளை, அறுக்கும் - கெடுக்கும். ௩

எருசு. அறனீனு மின்பமு மீனுந் திறனறிந்து
தீதின்றி வந்த பொருள்.

(பரி - ரை) திறன் அறிந்து தீது இன்றி வந்த பொருள் - செய்யுந் திறத்
தினை யறிந்து அரசன் கொடுங்கோன்மையிலகை உளதாய பொருள், அறன்
ஈனும் இன்பமும் ஈனும் - அவனுக்கு அறத்தையுங் கொடுக்கும், இன்பத்தையுங்
கொடுக்கும், எ - று.

செய்யுந் திறம் - தான் பொருள் செய்தற்குரிய நெறி. இலகைவென்பது
இன்றியெனத் திரிந்து நின்றது. செங்கோலெனன்று புகழப்படுதலானும் கட
வுட்புகை தானங்களாற் பயனெய்தலானும் அறனீனுமென்றும், நெடுங்கால
நின்று தயக்கப்படுதலான் இன்பமுமீனு மென்றும் கூறினார். அதனால் அத்
திறத்தான் ஈட்டுக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—திறன் அறிந்து - (சம்பாதிக்கும்) திறத்தை
அறிந்து, தீது இன்றி - (அரசன்) கொடுங்கோன்மையிலகை, வந்த
பொருள் - அடைந்த செல்வம், அறன் - (அவனுக்கு) அறத்தையும்,
ஈனும்-கொடுக்கும், இன்பமும்-இன்பத்தையும், ஈனும்-கொடுக்கும்.

எருடு. அருளொடு மன்பொடும் வாராப் பொருளாக்கம்
புல்லார் புரள விடல்.

(பரி - ரை) அருளொடும் அன்பொடும் வாராப் பொருள் ஆக்கம் - தாங்
குடிகண்மாட்டுச் செய்யும் அருளொடும் அவர் தம்மாட்டுச் செய்யும் அன்போ
டுக்கடி வாராதபொருளீட்டத்தை, புல்லார் புரளவிடல் - அரசர் பொருந்தாது
கழியவிகை, எ - று.

அவற்றோடு கூடிவருதலாவது ஆறிலொன்றாய் வருதல். அவ்வாறுவாராத
பொருளீட்டம் பசுமட்கலத்து ணீர்போலச் செய்தானையுங் கொண்டிறத்தவின்
அதனைப் புல்லாரென் ரெழியாது புரளவிட வென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—அருளொடும் - (தாம் குடிகளிடத்துச் செய்
யும்) கருணையோடும், அன்பொடும் - (அவர் தம்மிடத்துச் செய்யும்)
அன்போடும், வாரா - (கூடி) வாராத, பொருள் ஆக்கம் - பொருட்
சம்பாத்தியத்தை, புல்லார் - (அரசர்) பொருந்தாராகி, புரளவிடல் -
நீங்க விடக்கடவர். ௫

எருசு. உறுபொருளு முல்கு பொருளுந்தன் னென்னுந்
தெறுபொருளும் வேந்தன் பொருள்..

(பரி - ரை) உறு பொருளும் - உடையா ரின்மையின் தானே வந்துற்ற பொருளும், உல்கு பொருளும் - சுங்கமாகிய பொருளும், தன் ஒண்ணுத் தெறு பொருளும் - தன் பகைவரைத் திறையாகக் கொள்ளும் பொருளும், வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள்கள், எ - று.

உறுபொருள் - வைத்தா ரிறந்துபோக நெடுங்காலம் நிலத்தின்கண் கிடந்து பின் கண்டெடுத்ததூஉம், தாயத்தார் பெறுததூஉமாம். சுங்கம் - கலத்தினுங் காலினும் வரும் பண்டங்கட்கு இறையாயது. தெறு பொருள் - தெறுதலான் வரும் பொருளென விரியும். ஆறிலென் றெழியவும் உரியன கூறியவாறு. இவை மூன்று பாட்டானும் அஃது ஈட்டு நெறி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உறு பொருளும் - (உடையவர் இல்லாமையால் தானே வந்து) கிடைத்த பொருளும், உல்கு பொருளும் - தீர்வை யாகிய பொருளும், தன் ஒண்ணர் - தன் பகைவரை, தெறு பொரு ளும் - வென்று (திறையாகக் கொள்ளும்) பொருளும், வேந்தன் பொருள் - அரசனுக்குரிய பொருள். ௬

எருள. அருளென்னு மன்பின் குழவி பொருளென்னுஞ் செல்வச் செவிலியா லுண்டு.

(பரி - ரை) அன்பு ஈன் அருள் என்னும் குழவி - அன்பினால் ஈனப்பட்ட அருளென்னுங் குழவி, பொருள் என்னும் செல்வச் செவிலியால் உண்டு - பொருளென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுஞ் செல்வத்தையுடைய செவிலியான் வளரும், எ - று.

தொடர்பு பற்றாதே வருத்த முற்றார்மேற் செல்வதாய அருள் தொடர்பு பற்றிச் செல்லுமுன்பு முதிர்ந்துழி உளதாவதாகலின் அதனை அன்பு ஈன் குழவி யென்றும், அது வறியார்மேற் செல்வது அவ் வறுமை களையவல்லார்க் காதலிற் பொருளை அதற்குச் செவிலி யென்றும், அஃது உலகிற் செவிலியர் போலாது தானே யெல்லாப் பொருளு முதவி வளர்த்தலிற் செல்வச் செவிலி யென்றுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை)—அன்பு ஈன் - அன்பினால் ஈன்றிடப்பட்ட, அருள் என்னும் - அருளென்கிற, குழவி - குழந்தையானது, பொருள் என்னும் - பொருளென்று (உயர்த்திச்) சொல்லப்படும், செல்வம் - செல்வத்தையுடைய, செவிலியால் - வளர்க்குந் தாயால், உண்டு - வளரும். ௭

எருஅ. குன்றேறி யானைப்போர் கண்டற்றூற் றன்கைத்தொன் றுண்டாகச் செய்வான் வினை.

(பரி - ரை) தன் கைத்து உண்டாக ஒன்று செய்வான் வினை - தன் கைய தாகிய பொரு ளுண்டாக ஒரு வினையை யெடுத்துக்கொண்டான் அதனைச்

செய்தல், குன்று ஏறி யானைப்போர் கண்டது அற்று - ஒருவன் மலைமே லேறி
கின்று யானைப்போரைக் கண்டா லொக்கும், ஏ - று.

ஒன்றென்பது வீனையாதல் செய்வா னென்றதனாற் பெற்றும். குன்றேறி
யான்: அச்சமும் வருத்தமு மின்றி கிலத்திடை யானையும் யானையும் பொரு
போரைத் தான் இனிதிருந்து காணுமதுபோலக், கைத்துண்டாக வீனையை
மேற்கொண்டானும் அச்சமும் வருத்தமு மின்றி வல்லாரை யேவித் தான்
இனிதிருந்து முடிக்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தன் கைத்து - தன் கையதாகிய பொருள்,
உண்டு ஆக - உளதாக, ஒன்று - ஒரு தொழிலை, செய்வான் - செய்
பவனது, வீனை - செய்தலானது, குன்று ஏறி - (ஒருவன்) மலைமேல்
ஏறி நின்று, யானைப்போர் - யானைகளது போரை, கண்டது அற்று -
கண்டதனோ டொக்கும். அ

எருக. செய்க பொருளைச் செலுநர் செருக்கறுக்கு
மெஃகதனிற் கூரிய தில்.

(பரி - ரை) பொருளைச் செய்க - தமக்கு ஒன்றுண்டாகக் கருதுவார்
பொருளை யுண்டாக்குக; செலுநர் செருக்கு அறுக்கும் எஃகு - தம் பகைவர்
தருக்கின யறுக்கும் படைக்கலம் அதுவாம்; அதனிற கூரியது இல் - அதற்கு
அதுபோலக் கூரிய படைக்கலம் பிறிதில்லை, ஏ - று.

அதுவாம், அதற்கென்பன அவாய்கிலையான் வந்தன. பொருளைச் செய்ய
வே பெரும்படையும் நட்பு முடையராவர்; ஆகவே, பகைவர் தருக்கொழிந்து
தாமே யடங்குவ ரென்பாரா செலுநர் செருக்கறுக்கு மெஃகென்றும், ஏனை
யெஃகுகள் அதுபோல அருவப் பொருளை யறுக்க மாட்டாமையின் அதனிற
கூரிய தில்லென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—(தமக்கு ஒன்று உண்டாக நினைப்பவர்)
பொருளை - செல்வத்தை, செய்க - சம்பாதிக்கக்கடவர்; செலுநர் -
(அப் பொருள் தம்) பகைவரது, செருக்கு - களிப்பை, அறுக்கும் -
கெடுக்கும், எஃகு - ஆயுதமாம்; அதனின - அதுபோல, கூரியது -
கூரிய ஆயுதம்; இல் - (வேறு) இல்லை. கூ

எக௦. ஒன்பொருள் காழ்ப்ப வியற்றியார்க் கெண்பொரு
ளேனை யிரண்டு மொருங்கு.

(பரி - ரை) ஒன் பொருள் காழ்ப்ப இயற்றியார்க்கு - நெறியான் வரும்
பொருளை இறப்ப மிகப் படைத்தார்க்கு, ஏனை இரண்டும் ஒருங்கு என்
பொருள் - மற்றை அறனு மின்பமும் ஒருங்கே யெளிய பொருள்களாம், ஏ - று.

காழ்த்தல் - முதிர்ந்தல். பயன் கொடுத்தல்லது போகாமையின் ஒன்பொருளென்றும், ஏனை யிரண்டும் அதன் விளைவாகவின் தாமே யொருகாலத்திலே யுளவா மென்பார் என்பொருளென்றும் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் அதனை வரும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒன் பொருள் - நல்ல வழியால் வரும் பொருளை, காழ்ப்ப - மிக அதிகமாக, இயற்றியார்க்கு - உண்டாக்கினவர்க்கு, ஏனை இரண்டும் - மற்றை அறமும் இன்பமும், ஒருங்கு - ஒருசேர, என் பொருள் - எளிய பொருள்களாம். க௦

எ-ம் அதிகாரம்—படை மாட்சி

இனி, அப் பொருளினான் ஆவதாய் வெல்வதாய் படை இரண்டதிகாரத்தார் கூறுவான் ரெடங்கி, முதற்கண் படைமாட்சி கூறுகின்றார். அஃதாவது, படையினது நன்மை.

எகக. உறுப்பமைந் தூறஞ்சா வெல்படை வேந்தன்
வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை.

(பரி - ரை) உறுப்பு அமைந்து ஊறு அஞ்சா வெல் படை - யானமுதலிய நான்கு உறுப்பானும் சிறைந்து போரின்கண் ஊறுபடுதற்கு அஞ்சாது நின்று பகையை வெல்வதாய் படை, வேந்தன் வெறுக்கையுள் எல்லாம் தலை - அரசன் செல்வங்க ளெல்லாவற்றுள்ளுந் தலையாய செல்வம், எ - று.

ஈண்டுப் படையென்றது அந்நான்கண் ரெகுதியை. ஊறு அஞ்சியவழி வேறல் கூடாமையின் ஊறஞ்சா வென்றும், ஒழிந்த அங்கங்கட்கும் அரசன் மனக்குங் காவலாகவின் வெறுக்கையு ளெல்லாந் தலை யென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—உறுப்பு - (யானமுதலாகிய) நாலுறுப்புகளாலும், அமைந்து - சிறைந்து, ஊறு - (போரிலே) காயம் படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாது நின்று, வெல் - (பகையை) வெல்வதாகிய, படை - சேனையானது, வேந்தன் - அரசனது, வெறுக்கையுள் எல்லாம் - செல்வங்களிலெல்லாம், தலை - முதன்மையாகிய (செல்வமாம்). க

எகஉ. உலைவிடத் தூறஞ்சா வன்கண் டொலைவிடத்துத்
தொல்படைக் கல்லா லரிது.

(பரி - ரை) தொலைவிடத்து உலைவிடத்து ஊறு அஞ்சா வன்கண் - தான் சிறிதாயவழியும் அரசற்குப் போரின்கண் உலைவு வந்தால் தன்மே லுறுவதற்கு அஞ்சாது நின்று தாங்கும் வன்கண்மை, தொல் படைக்கு அல்லால் அரிது - அவன் முன்னோரைத் தொடங்கிவரும் படைக்கல்லது உளதாகாது, எ - று.

இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மூலப்படை, கூலிப்படை, நாட்டுப் படை, காட்டுப்படை, துணைப்படை, பகைப்படை யென்னும் அறு வகைப் படையுள்ளுஞ் சிறப்புடையது மூலப்படையாகலான், அதனை அரசன் * “வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுந், கொல்களிறு மாவுந் கொடுத்தளிக்க” என்பது குறிப்பெச்சம். இப் படையை வடநூலார் மௌலம் என்ப.

(தே - ப - ரை)—தொலைவிடத்து - (தான்) சிறிதாகிய விடத் தும், உலைவிடத்து-(அரசனுக்குப் பேரினிடத்து) அழிவு வந்தால், ஊறு - (தன்மேல்) காயம் படுதற்கு, அஞ்சா - அஞ்சாது நின்று தாங்கும், வன்கண் - செளரியமானது, தொல் படைக்கு அல்லால் - அவன் முன்னேரைத் தொடங்கிவருஞ் சேனைக்கல்லாமல், அரிது - உண்டாகாது.

உ

எகந. ஒலித்தக்கா லென்னு முவரி யெலிப்பகை
நாக முயிர்ப்பக் கெடும்.

(பரி - ரை) எலிப்பகை உவரி ஒலித்தக்கால் என்னும் - எலியாய பகை திரண்டு கடல்போல வொலித்தால் நாகத்திற்கு என்ன ஏதம் வரும்?, நாகம் உயிர்ப்பக் கெடும் - அந் நாகம் உயிர்த்ததுணையானே அது தானே கெடும், எ-று.

உவமைச்சொல் தொக்குகின்றது. இத் தொழி லுவமத்தால் திரட்சி பெற் றும். வீரல்லாதார் பலர் திரண்டார்த்தால் அதற்கு வீரன் அஞ்சான், அவன் கிளர்ந்த துணையானே அவர் தாங்கெடுவ ரென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பிற்துமொழிதல் என்னும் அலங்காரம். வீரல்லாதார்பலரினும்வீரனொரு வனை யாடல் நன்றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே அரச னுக்குப் படை ஏனை யங்கங்களுட் சிறந்ததென்பதூஉம், அது தன்னுள்ளும் மூலப்படை சிறந்த தென்பதூஉம், அது தன்னுள்ளும் வீரன் சிறந்தா னென்ப தூஉம் கூறப்பட்டன,

(தே - ப - ரை)—எலிப்பகை - எலிகளாகிய பகை (திரண்டு), உவரி - கடல்போல, ஒலித்தக்கால் - இரைந்தால், என் ஆம் - (பாம் புக்கு)என்ன துன்பம் வரும்?, நாகம் - அப் பாம்பு, உயிர்ப்ப - மூச் செறிந்த அளவிலே, கெடும் - (அது தானே) கெடும்.

ந

எகச. அழிவின் றறைபோகா தாகி வழிவந்த
வன்க ணதுவே படை.

* “வெல்பொறியு நாடும் விழுப்பொருளுந் தண்ணடையுந், கொல்களிறு மாவுந் கொடுத்தளித்தான் - பல்புரவி, நன்மணித் திண்டோர் நயவார் தலை பணிப்பப், பன்மணிப்பூணுன் படைக்கு.” வேண்பாமாலை: தும்பைப் பட லம் - உ.

(பரி - ரை) அழிவு இன்று - போரின்கண் கெடுதலின்றி, அறைபோகாது ஆகி - பகைவரற் கீழ் அதுக்கப்படாததாய், வழிவந்த வன்கண்துவே படை-தொன்றுதொட்டு வந்த தறுகண்மையை யுடையதே அரசனுக்குப் படையாவது, எ - று.

அழிவின்மையான் மறமானங்க ளுடைமையும், அறைபோகாமையான் அரசன்மாட்டு அன்புடைமையும் பெறப்பட்டன. வழிவந்த வன்கண்மை: †“கன்னினின்று நெந்தை கணவன் களப்பட்டான், முன்னின்று மொய்யவந்தாரென்னையர் - பின்னின்று, கைபோய்க் கணையுதைப்பக் காவலன் மேலோடி, யெய் போற் கிடந்தானென்னேறு.” என்பதனானறி. குற்றியலுகரத்தின் முன்னர் உடம்படுமெய் விகாரத்தான் வந்தது. இது வருகின்ற பாட்டுள்ளும் ஒக்கும்.

(தே - ப - ரை)—படை-(அரசனுக்குப்) படையாவது, அழிவு இன்று-(போரினிடைத்துக்) கெடுதலில்லாமல், அறைபோகாது ஆகி-(பகைவரால்) கீழறுக்கப்படாததாகி, வழிவந்த-பழமையாக வந்த, வன்கண்துவே - செளரிய முடையதே. ச

எகரு. கூற்றுடன்று மேல்வரினும் கூடி யெதிர்திற்று
மாற்ற லதுவே படை.

(பரி - ரை) கூற்று உடன்று மேல் வரினும் - கூற்றுவன்றானே வெகுண்டு மேல் வந்தாலும், கூடி எதிர்திற்கும் ஆற்றல்அதுவே படை - நெஞ்சொத்து எதிரின்று தாங்கும் ஆற்றலுடையதே படையாவது, எ - று.

* மருந்தில் கூற்றுகலின், உம்மை சிறப்பும்மை. மிகப் பலர் நெஞ்சு ஒத்தற்குக் காரணம் அரசன்மே லன்பு. ஆற்றல் - மன வலி.

(தே - ப - ரை)—படை - சேனையாவது, கூற்று - எமன், உடன்று - கோபித்து, மேல் வரினும் - எதிர்ப்பினும், கூடி - மனமொத்து, எதிர்திற்கும் - எதிரின்று தாங்கும், ஆற்றலதுவே-மனவலிமையை யுடையதே. ரு

எகசு. மறமான மாண்ட வழிச்செலவு தேற்ற
மெனநான்கே யேமம் படைக்கு.

(பரி - ரை) மறம் மானம் மாண்ட வழிச்செலவு தேற்றம் என நான்கே-தறுகண்மையும் மானமும் முன் வீராயினர் சென்ற நன்னெறிக்கண் சேறலும் அரசனால் தேறப்படுதலும் என இந்நான்கு குணமுமே, படைக்கு ஏமம் - படைக்கு அரணாவது, எ - று.

† வெண்பாமாலை: வாகைப்படலம் - உஉ.

* “மருந்தில் கூற்றத் தருந்தொழில் சாயா.” புறநானூறு: ௩.

இவற்றான் முறையே பகைவரைக்கடித்திற் கொன்றுகின்றலும் அரசனுக்குத் தாழ்வு வாராமற் காத்தலும், * “அழியுநர்புறக்கொடையிலவானோச்சா” மை முதலியவும், அறைபோகாமையுமாகிய செய்கைகள் பெறப்பட்டன. இச் செய்கையார்க்குப் பகைவர் நணுகாராகலின், வேறாண் வேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மறம் - செளரியமும், மானம் - மானமும், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, வழிச்செலவு - (முன் வீரர் சென்ற) நல்வழியிலே செல்லுதலும், தேற்றம்-(அரசனால்) நம்பப்படுதலும், என நான்கே - என இந்நான்கு குணமுமே, படைக்கு - சேனைக்கு, ஏமம் - காவலாம்.

எகௌ. தார்தாங்கிச் செல்வது தானை தலைவந்த

போர்தாங்குந் தன்மை யறிந்து.

(பரி - ரை) தலைவந்த போர் தாங்கும் தன்மை அறிந்து - மாற்றாரால் வருக்கப்பட்டுத் தன்மேல் வந்த படையின் போரை விலக்கும் வகுப்பறிந்து வருத்துக்கொண்டு, தார் தாங்கிச் செல்வது தானை - அவர் தூசியைத் தன்மேல் வாராமற் றடுத்துத் தான் அதன்மேற் செல்வதே படையாவது. எ - று.

படை வகுப்பாவது வியூகம்; அஃது எழுவகை யுறுப்பிற்றாய், வகையால் நான்காய், விரியான் முப்பதாம். † உறுப்பு ஏழாவன-உரமுதற் கோடியீராயின. † வகை நான்காவன - தண்டம், மண்டலம், அசங்கதம், போகம் என விவை. § விரி முப்பதாவன-தண்டவிரி பதினேழும், மண்டலவிரி இரண்டும், அசங்கத விரி ஆறும், போகவிரி ஐந்துமென விவை. இவற்றின் பெயர்களும் இலக்கண மும் ஈண்டு உரைப்பிற் பெருகும்; அவை யெல்லாம் வடநூல்களுட் கண்டு கொள்க. இவை நான்கு பாட்டானும் படையினதிலக்கணங் கூறப்பட்டது.

* வெண்பாமாலை, வஞ்சிப்படலம்-௨௦.

† உறுப்பு ஏழாவன: உரம், இறக்கை யிரண்டு, மத்தியம், பிரதிக்கிரகம் பிரி வட்டம், கோடி என விவை.

‡ தண்டம்: சேனையைக் குறுக்காக நிறுத்துவது. மண்டலம்; பாம்பு மண்டல மிடுவதுபோலச் சேனையை நிறுத்துவது. அசங்கதம்: சேனையை வேறு வேறாக நிறுத்துவது. போகம்: சதுரங்க சேனையை ஒன்றுக்குப் பின் ஒன்றாக நிறுத்துவது.

§ தண்டவிரி பதினேழாவன: பிரதாம், திருடகம், சியாவஸ்தம், சூகி, பிரதிட்டம், சுப்பிரதிட்டம், சியேநம், விஜயம், சஞ்சயம், விசாலம், கிஜயம், சூசி, ஸ்தானா, கர்ணம், சமுமுகம், ரதாசியம், வலயம் என விவை. மண்டலவிரி இரண்டாவன: சர்வதோபத்திரம், தூர்ஜயம் என விவை. அசங்கதவிரி ஆறாவன: அர்த்தசங்கிரம், உத்தானம், சிருங்காடம், கர்க்கடக சிருங்காரி, காசுபாரி, கோதிநா என விவை. போகவிரி ஐந்தாவன: கோமுகத்திரிகை, கிம்சகம், சஞ்சாரி, சகடம், பந்தம் என விவை. இவற்றைக் காணந்தகம் என்னு நூலுட் கண்டுகொள்க.

(தே - ப - ரை)—தானை - சேனையானது, தலைவந்த - (பகைவராலே வகுக்கப்பட்டுத்) தன்மேல் வந்த, போர் - (படையின்) போரை, தாங்குந் தன்மை - விளக்கும் வகுப்பை, அறிந்து-தெரிந்து (வகுத்துக்கொண்டு), தார் - (அவரது) தூசிப்படையை, தாங்கி - (தன்மேல் வாராமல்) தடுத்து, செல்வது - (தான் அதன்மேலே) செல்வதே.

எ

எசுஅ. அடற்றகையு மாற்றலு மில்லெனினுந் தானை

படைத்தகையாற் பாடு பெறும்.

(பரி - ரை) தானை - தானை, அடல் தகையும் ஆற்றலும் இல் எனினும் - பகைமேல் தான் சென்று அடிக் தறுகண்மையும் அது தன்மேல் வந்தால் பொறுக்கும் ஆற்றலும் இல்லையாயினும், படைத்தகையால் பாடு பெறும் - தன் தோற்றப் பொலிவானே பெருமை யெய்தும், எ - று.

இல்லெனினு மெனவே, அவற்றது இன்றியமையாமை பெறப்பட்டது, படைத்தகை யென்றது ஒருபெயர்மாத்நிரமாய் கின்றது. தோற்றப்பொலிவாவது - அலங்கரிக்கப்பட்ட தேர், யானை, குதிரைகளுடனும்; பதாகை, கொடி, குடை, பல்லியம், காசு முதலியவற்றுடனும் அணிந்து தோன்றும் அழகு. பாடு - கண்ட அளவிலே பகைவர் அஞ்சும் பெருமை.

(தே - ப - ரை)—தானை - சேனை, அடல் தகையும் - (பகைமேல் தான் சென்று) போர் செய்யுஞ் செளரியமும், ஆற்றலும் - (அது தன்மேல் வந்தால்) பொறுக்கும் வலிமையும், இல் எனினும் - இல்லையாயினும், படைத்தகையால் - தனது தோற்றப்பொலிவால், பாடு - பெருமையை, பெறும் - அடையும்.

அ

எசுசு. சிறுமையுஞ் செல்லாத் துனியும் வறுமையு

மில்லாயின் வெல்லும் படை.

(பரி - ரை) சிறுமையும் செல்லாத் துனியும் வறுமையும் இல்லாயின் - தான் தேய்ந்து சிறிதாகலும் மனத்தினின்று நீங்காத வெறுப்பும் நல்குவும் தனக்கில்லையாயின், படை வெல்லும் - படை பகையை வெல்லும், எ - று.

விட்டுப்போதலும் கின்றது நல்குதலும் அரசன் பொருள் கொடாமையான் வருவன. செல்லாத் துனியாவது - மகளிரை வெளவல், இளிவரவாயின் செய்தன் முதலியவற்றான் வருவது. இவை யுள்வழி அவன்மாட்டு அன்பின்றி உற்றுப் போராமையின், இல்லாயின் வெல்லு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—சிறுமையும் - (தான் தேய்ந்து) சிறிதாகலும், செல்லாத் துனியும் - (மனத்திலிருந்து) நீங்காத வெறுப்பும், வறுமையும் - தாரித்திரியமும், இல் ஆயின் - (தனக்கு) இல்லையாயின், படை-சேனையானது, வெல்லும் - (பகையை) வெல்லும். சு

௭௭௦. நிலைமக்கள் சால வுடைத்தெனினுந் தானை
தலைமக்க எில்வழி யில்.

(பரி - ரை) நிலைமக்கள் சால உடைத்து எனினும் - போரின்கண் நிலை
புடைய வீரரை மிக வுடைத்தேயாயினும், தலைமக்கள் இல்வழித் தானை இல் -
தனக்குத் தலைவராகிய வீர ரில்லாதவழித் தானை நில்லாது, எ - று.

படைத்தலைவர் நிலையுடையாரளிப் போவாராயிற் காண்போ ரில்லென்ப
பொராது தானும் போமென்பார், தலைமக்க எில்வழி யில்லென்றார். இவை
மூன்று பாட்டானும், முறையே படைத்தகை யின்மையானும், அரசன் கொ
டைத் தாழ்வுகளானும் தலைவ ரின்மையானும், தாழ்வு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நிலைமக்கள் - (போரிடத்து) நிலையையுடைய
வீரரை, சால உடைத்து எனினும் - மிக வுடையதாயினும், தலைமக்
கள் - (தனக்கு) தலைவராகிய வீரர், இல்வழி - இல்லாவிடத்து,
தானை - சேனை, இல் - நில்லாது. க௦

எஅ-ம் அதிகாரம்—படைச் செருக்கு

அஃதாவது, அப் படையது மற மிகுதி. அதிகார முறைமையும் இதன
னே விளங்கும்.

௭௭௧. என்னமுன் னில்லன்மின் நெவ்வீர் பலரென்னை
முன்னின்று கன்னின் நவர்.

(பரி - ரை) நெவ்வீர் என் று முன் நின்று கல் நின்றவர் பலர் - பகைவீர்,
இன்றினாங்கு என்றலைவன் எதிர் போரேற்று நின்று அவன் வேல்வாய் வீழ்
ந்து பின் கல்லின்கண்ணே நின்ற வீரர் பலர்; என் று முன் நில்லன்மின் -
நீவீர் அதன்கண்ணி னும்முடற்கண் நின்றல் வேண்டின், என் தலைவனெதிர்
போரேற்று நின்றலை யொழியின், எ - று.

என்னையெனத் தன்னொடு தொடர்பு படுத்துக் கூறினமையின் அவன்
வேல்வாய் வீழ்தல் பெற்றும். * கல் - நடுகல். † “நம்பன் சிலவாய் நடக்குந்
கணை மிச்சி லல்லா, லம்பொன் முடிப்பூ ணரசுமயிலை” எனப் பதுமுகன் கூறி
ஞற்போல ஒரு வீரன் தன் மறம் அரசன்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. ‡ இப்
பாட்டு நெடுமொழி வஞ்சி.

* நடுகல்விலக்கணம், தொல்: பொருள், புறம், நும் சூத்திரத்துட் காண்க.

† “பைம்பொற் புனகப் பருமக்களி யானை யீட்டஞ், செம்பொ னெடுந்
தோர்த் தொகை மாக்கடற் றானை வெள்ள, நம்பன் சிலவாய் நடக்குங்கணை மிச்
சிலல்லா, லம்பொன் மணிப்பூ ணரசுமயிலை யென்று நக்கான்.” சீவகசிந்தா
மணி: காந்தருவத்தையா ரிலம்பகம் - நுகள்.

‡ நெடுமொழிவஞ்சியென்பது-ஒன்னுதார் படைகெழுமித் தன்னுண்மை
யெடுத்துரைத்தன்று. வேண்பாமாலை: வஞ்சிப்படலம் - கஉ.

(தே - ப - ரை)—தெவ்வீர் - பகைவரே!, என் - என்னுடைய, ஐ முன் - தலைவனெதிர், நின்று - (போரோற்று) நின்று, கல் நின்ற வர் - (அவன் வேல்பட்டு வீழ்ந்து) கல்வினிடத்தே நின்ற வீரர், பலர் - அநேகர், என் - (நீர் அதனிடத்து நில்லாமல் உம்முடவிலே நிற்கையை வேண்டி) என்னுடைய, ஐமுன் - தலைவனெதிர், நில்லன் மின் - (போரோற்று) நில்லாதேயுங்கள். க

எஎஉ. கான முயலெய்த வம்பினில் யானை
பிழைத்தவே லேந்த வினிது.

(பரி - ரை) கானம் முயல் எய்த அம்பினில் - கானத்தின்கண் ஓடும் முய லைப் பிழையாம லெய்த அம்பை யேந்தலினும், யானை பிழைத்த வேல் ஏந்தல் இனிது - வெள்ளிடை நின்ற யானையை யெறிந்து பிழைத்த வேலை யேந்துதல் நன்று, எ - று.

கானமுய லென்றதனால் வெள்ளிடை நின்ற என்பதும், பிழைத்த என்ற தனால் பிழையாம லென்பதும், முயற்குத் தக எய்த என்றதனால் யானைக்குத் தக எறிதலும், வருவிக்கப்பட்டன. இது மாற்றாசன் படையோடு பொருதான் ஓர் வீரன் அது புறங்கொடுத்ததாக நாணிப் பின்னவன் றன்மேற் செல்லலுற்றா னது கூற்று.

(தே - ப - ரை)—கானம் - காட்டில் ஓடுகிற, முயல் - முசலை, எய்த - (தப்பாமல்) எய்த, அம்பினில் - அம்பை ஏந்துதலைப் பார்க்கி லும், யானை - (வெளியிலத்திலே நின்ற) யானையை, பிழைத்த வேல் - (எறிந்து) தப்பிய வேலை, ஏந்தல் - ஏந்துதல், இனிது - நன்று. உ

எஎங். பேராண்மை யென்ப தறுகனெண் றுற்றக்கா
ஊராண்மை மற்றத னெஃகு.

(பரி - ரை) தறுகண் பேர் ஆண்மை என்ப - பகைவர்த்மேற் கண்ணோடாது செய்யும் மறத்தை னாலோர் மிக்க ஆண்டன்மை யென்று சொல்லுவர்; ஒன்று உற்றக்கால் ஊராண்மை அதன் எஃகு (என்ப) - அவர்க்கு ஒரு தாழ்வு வந்த தாயிற் கண்ணோடி அது தீர்த்துக்கோடற்பொருட்டு ஊராண்மை செய்தலை னாலோர் அதற்குக் கூர்மை யென்று சொல்லுவர், எ - று.

என்பவென்பது பின்னு மியைந்தது. ஊராண்மை - உபகாரியாந்தன்மை; அஃதாவது, இலங்கையர் வேந்தன் போரிடைத் தன் தானை முழுதும் படத் தமியனாய் அகப்பட்டானது நிலைமை நோக்கி, அயோத்தியர் இறைமேற்செல்

லாது இன்றுபோய் நாளை கின் தானையோடு வாவென விட்டாற் போல்வது இவை யிரண்டு பாட்டுந் * தமிழ்சி.

(தே - ப - ரை)—தறுகண் - பகைவரிடத்தே (முகங் கொடாமற் செய்கிற) மறம், பேர் ஆண்மை - மிகுந்த ஆண்மையாகும், ஒன்று உற்றக்கால் - (அவர்க்கு) ஒரு தாழ்வு வந்ததாயின், (அது தீர்த்துக்கொள்ளுதற் பொருட்டு), ஊராண்மை - (முகங் கொடுத்து) உபகாரியாந்தன்மை, அதன் - அதற்கு, எஃகு - கூர்மையாகும், என்ப - என்று (நூலோர்) சொல்லுவர். ௩௮

௭௭௪. கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன்
மெய்வேல் பறியா நகும்.

(பரி - ரை) கைவேல் களிற்றொடு போக்கி வருபவன் - தன் கைப் படையாய் வேலைத் தன்மேல் வந்த களிற்றொடு போக்கி வருகின்ற களிற்றுக்கு வேல் நாடித் திரிவான், மெய் வேல் பறியா நகும் - தன் மார்பின்கண் கின்ற வேலைக் கண்டு பறித்து மகிழும், ௭ - று.

களிற்றொடு போக்கல் - களிற்றினது உயிரைக் கொடுபோமாறு விடுதல். மகிழ்ச்சி தேடியது எய்தலான். இதனுள் களிற்றையல்லது எறியா நென்பதூஉம், சின மிகுதியான் வேலிடை போந்தது அறிந்தில நென்பதூஉம், பின்னும் போர்மேல் விருப்பின நென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. † நூழிலாட்டு.

(தே - ப - ரை)—கை வேல் - (தன்) கைப்படையாகிய வேலை, களிற்றொடு - (தன்மேல் வந்த) யானையோடு, போக்கி - எறிந்து விட்டு, வருபவன் - (வருகின்ற யானைக்கு வேல் தேடித்) திரிபவன், மெய் வேல் - தன் மார்பிலிருந்த வேலை, (கண்டு), பறியா - பிடுங்கி, நகும் - பகிழ்வான். ௪

௭௭௫. விழித்தகண் வேல்கொண் டெறிய வழித்திமைப்பி
லோட்டன்றோ வன்க ணவர்க்கு.

(பரி - ரை) விழித்த கண் - பகைவரை வெகுண்டு நோக்கிய கண், வேல் கொண்டு எறிய அழித்து இமைப்பின் - அவர் வேலைக்கொண் டெறிய அஃது ஆற்றாது அந்நோக்கை யழித்து இமைக்குமாயின், வன்கணவர்க்கு ஒட்டு அன்றோ - அது வீரர்க்குப் புறங்கொடுத்தலாம், ௭ - று.

* “தந்நீசியென்பது அழிபவர் புறங்கொடையயில்வா ளோச்சாக், கழிதது கண்மை காதலித் துரைத்தன்று.” வேண்பாமாலை: வஞ்சிப்படலம் - ௩.

† “நூழிலாட் டென்பது களங்கமுமிய படையிரிய வுளங் கழிந்தவேல் பறித்தோச்சின்று.” வேண்பாமாலை: தும்பைப்படலம் - ௧௩.

அவ் வெகுளி நோக்க மீட்டலும் போரின்கண் மீட்சியெனக் கருதி அது வஞ் செய்யா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—விழித்த கண் - (பகைவரைக்) கோபித்துப் பார்த்த கண், வேல் கொண்டு - (அவர்) வேலைக்கொண்டு, எறிய - வீச, அழித்து - (அதற்குப் பொறாமல் அப் பார்வையை) அழித்து, இமைப்பின் - இமைக்குமாயின், (அவ் விமைத்தல்), வன்கணவர்க்கு - வீரர்க்கு, ஓட்டு அன்றோ - தோற்பாம். டு

எஎசு. விழுப்புண் படாதநா எல்லாம் வழக்கினுள் வைக்குந்தன் னானே யெடுத்தா.

(பரி - ரை) தன் நானே எடுத்து - தனக்குச் சென்ற நான்களை யெடுத்தெண்ணி, விழுப்புண் படாத நாள் எல்லாம் வழக்கினுள் வைக்கும் - அவற்றை விழுப்புண் படாத நான்களையெல்லாம் பயன் படாது கழிந்த நாளுள்ளே வைக்கும் வீரன், எ - று.

விழுப்புண் - முகத்தினும் மார்பினும் பட்ட புண். போர் பெற்றிருக்கவும் அது பெருத நாள்களோடுங் கூட்டு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் ஊறஞ்சாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன் நானே - (வீரனுனவன்) தனக்குக் கழிந்த நாட்களை, எடுத்து - எடுத்து (எண்ணி), (அந்நாட்களுள்), விழுப்புண் - பெருங் காயங்கள், படாத நாள் எல்லாம் - படாத நாட்களை யெல்லாம், வழக்கினுள் - (பயன் படாது) கழிந்த நாட்களுள்ளே, வைக்கும் - வைப்பான். சு

எஎஎ. சுழலு மிசைவேண்டி வேண்டா வுயிரார் கழல்யாப்புக் காரிகை நீர்த்து.

(பரி - ரை) சுழலும் இசைவேண்டி வேண்டா உயிரார் - துறக்கத்துத் தம்மொடு செல்லாது வையத்தைச் சூழ்ந்து நிற்கும் புகழை வேண்டி உயிர் வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல் யாப்புக் காரிகை நீர்த்து - கழல் கட்டுதல் அலங்கார நீர்மையையுடைத்து, எ - று.

வையத்தைச் சூழு மெனவே, அதன் பெருமை பெற்றும். செயப்படு பொருள் வருவிக்கப்பட்டது. சூழ்தல் - அகத்திடல். துறக்கமும் புகழும் எளிதின் எய்துவராகலின், ஆபரணமாவது அதுவே யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சுழலும் (பூயியைச்) சூழ்ந்து நிற்கும், இசை - புகழை, வேண்டி - விரும்பி, வேண்டா உயிரார் - உயிர் வாழ்தலை வேண்டாத வீரர், கழல் - வீரக்கழலை, யாப்பு - கட்டுதல், காரிகை நீர்த்து - அலங்கார குணமுடையதாம். எ

எஎஅ. உறினுயி ரஞ்சா மறவ ரிறைவன்
செறினுஞ்சீர் குன்ற விலர்.

(பரி - ரை) உறின் உயிர் அஞ்சா மறவர் - போர் பெறின் தம் உயிர்ப்பொருட்டு அஞ்சாது அதன்மேற் செல்லும் வீரர், இறைவன் செறினும் சீர் குன்றல் இலர் - தம் இறைவன் அது வேண்டாவென்று முனியினும் அவ்வீரமிகுதி குன்றார், எ - று.

போர்பெற் றறியாமையின், அது பெற்றால் அரசன் தடுப்பினும் கில்லா ரென்பதாம். பிறரும் * “போரென்றிற் புகலும் புனைகழன் மறவர்” என்றும், † “புட்பகைக், கேவா னாகலின் சாவேம் யாமென - நீங்கா மறவர் வீங்குதோள் புடைப்ப” என்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—உறின் - (போர்) பெறின், உயிர் - (தம்) உயிர்ப்பொருட்டு, அஞ்சா - அஞ்சாமல் (அதன்மேற் செல்லும்), மறவர் - வீரர், இறைவன் - (தம்) அரசன், செறினும் - (அது வேண்டா என்று) கோபிக்கினும், சீர் குன்றல் இலர் - அவ் வீர மிகுதி குறைதல் இலர்.

அ

எஎகூ. இழைத்த திகவாமைச் சாவாரை யாரே
பிழைத்த தொறுக்கிற் பவர்.

(பரி - ரை) இழைத்தது இகவாமைச் சாவாமை - தாங்குநின் வஞ்சினந் தப்பாமற் பொருட்டுச் சென்று சாவவல்ல வீரரை, பிழைத்தது ஒறுக்கிற்பவர் யார் - அது தப்பியவாறு சொல்லி என்னுதற்குரியார் யாவர்? எ - று.

இழைத்தல் - இன்னது செய்யேனாயின் இன்னனாகுக எனத் தான் வகுத்தல். சொல்லியென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. வஞ்சின முடிப்பான்புக்கு முன்னே சாவினுந் தொலைவன்மையின், அது முடித்தாராவ ரெனச் சாதற் சிறப்புக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—இழைத்தது - (தாம்) சொல்லிய சபதம், இகவாமை - தப்பாமற் பொருட்டு, சாவாமை - (போய்) சாகவல்ல வீரரை, பிழைத்தது - (அது) தப்பிய விதம் (சொல்லி), ஒறுக்கிற்பவர் - இகழ்தற்குரியவர், யார் - யாவர்?

கூ

எஎ௮. புரந்தார்கண் ணீர்மல்கச் சாகிற்பிற் சாக்கா
முரந்துகோட் டக்க துடைத்து.

(பரி - ரை) புரந்தார் கண் நீர் மல்கச் சாகிற்பின் - தமக்குச் செய்தநன்றி களை மீனைந்து ஆண்ட அரசர் கண்கள் நீர் மல்கும்வகை போரிடைச் சாவப்

* புறநானூறு: ௩௧.

† புறநானூறு: ௬௮.

பெறின், சாக்காடு இரந்து கோள் தக்கது உடைத்து - அச் சாக்காடு இரந்தாயினுங் கொள்ளுந் தகுதியை யுடைத்து, எ - று.

மல்குதலாகிய இடத்து நிகழ்பொருளின் றொழில் இடத்தின்மே னின் றது. கிளையழ இல்லிடை நோயால் வளிவார் பழவினப்பயனே யெய்தலின், அடுத்த வினையால் தறக்கமெய்துஞ் சாதலை இரந்துகோட் டக்க துடைத் தென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் உயிர் ஓம்பாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(தமக்குச் செய்த நன்றினை நினைத்து), புரந்தார்-ஆண்ட அரசரது, கண் - கண்கள், நீர் மல்க - நீர்பெருகும்படி, சாகிற்பின் - (போரிலே) சாகப் பெறின், சாக்காடு - அச் சாவு, இரந்து-இரந்தாயினும், கோள் தக்கது - கொள்ளுந் தகுதியை, உடைத்து - உடையது.

க௦

எகம் அதிகாரம்—நட்பு

இனி, அப் படைபோல அரசனுக்கு வினையிடத்து உதவுவதாய நட்பினை ஐந்ததிகாரம் விதிமுதத்தானும் பன்னிரண்டதிகாரம் எதிர்மறை முதத்தானும் கூறுவான் தொடங்கி, விதிமுத அதிகாரம் ஐந்தனுள்ளும் முதற்கண் நட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது, இன்னதென்பதாஉம் அதிகார முறைமையும் இதனுள் விளங்கும்.

எஅக. செயற்கரிய யாவுள நட்பி னதுபோல்
வினைக்கரிய யாவுள காப்பு.

(பரி - ரை) நட்பின் செயற்கு அரிய யா உள - நட்புப்போலச் செய்து கோடற்கு அரிய பொருள்கள் யாவையுள? அதுபோல் வினைக்கு அரிய காப்பு யா உள - செய்துகொண்டால் அதுபோலப் பகைவர் செய்யும் வினைக்குப் புகற்கு அரிய காவலாவன யாவையுள? எ - று.

நட்புச்செய்தற்கு ஆவாரைப் பெறுதலும், பெற்றார் செய்யு முபாயமும், செய்தார் நிரிபின்றி கிற்றலுமுதலிய அரியவாகலின் நட்பிற் செயற்கரியன வில்லை யென்றும், செய்தார் பகைவாஞ்சி வினை தொடங்காராகலின் அது போல வினை வாராமைக்கு அரிய காவலில்லை யென்றும் கூறினார். நட்புத்தான் இயற்கை செயற்கை யென இரு வகைப்படும். அவற்றுள் இயற்கை: பிறப்பு முறையான் ஆயதாஉம் தேயமுறையான் ஆயதாஉம் என இரு வகைப்படும். அவற்றுள் முன்னையது சுற்றமாகலின் அது சுற்றந்தழாலின் அடங்கிற்று; எனையது பகையிடை யிட்டதேயத்தாகலின், அது துணைவலியென வலியறிதலு ளடங்கிற்று. இனி நண்டுச் சொல்லப்படுவது முன் செய்த வுதவிபற்றி வருஞ் செயற்கையேயாகலின், அதன் சிறப்பு இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நட்பின் - கிரேகம்போல, செயற்கு அரிய - சம்பாதித்துக்கொள்ளுதற்கு அரிய பொருள்கள், யா - எவைகள்,

உள - இருக்கின்றன? (சம்பாதித்துக் கொண்டால்) அதுபோல் - அச்சிநேகத்தைப் போல, ஷீனைக்கு அரிய - (பகைவர் செய்யும்) தொழிலுக்குப் (புகுதற்கு) அரிய, காப்பு - காவலானவை, யா - எவைகள், உள - இருக்கின்றன? க

எஅஉ. நிறைநீர நீரவர் கேண்மை பிறைமதிப்
பின்னீர பேதையார் நட்பு.

(பரி - ரை) நீரவர் கேண்மை பிறை நிறை நீர - அறிவுடையார் நட்புக்கள் பிறை நிறையுந் தன்மைபோல நாடோறு நிறையுந் தன்மையவாம்; பேதையார் நட்பு மதிப்பின் நீர - மற்றைப் பேதைமையுடையார் நட்புக்கள் நிறைந்த மதிப்பின் குறையுந் தன்மைபோல நாடோறுந் குறையுந் தன்மையவாம், எ - று.

நீரவ ரென்றார், இனிமைபற்றி. கேண்மை, நட்பு என்பன ஒருபொட்கிளவி. செய்தாரது பன்மையான் நட்பும் பலவாயின. அறிவுடையாரும் அறிவுடையாருஞ் செய்தன முன் சுருங்கிப் பின் பெருகற்கும், பேதையாரும் பேதையாருஞ் செய்தன முன் பெருகிப் பின் சுருங்கற்கும் காரணம் தம்முள் முன் அறியாமையும் பின் அறிதலுமாம்.

(தே - ப - ரை)—நீரவர் - அறிவுடையவரது, கேண்மை - சிநேகம், பிறை - பிறைபோல, நிறை நீர - (நாடோறும்) நிறையுந் தன்மையவனவாம்; பேதையார் - அறிவில்லாதவரது, நட்பு - சிநேகம், மதி - (நிறைந்த) சந்திரன்போல, பின் நீர - பின்னே (நாடோறும்) குறையுந் தன்மையவனவாம். உ

எஅ௩. நவிரொறு நூனயம் போலும் பயிரொறும்
பண்புடை யாளர் தொடர்பு.

(பரி - ரை) பண்பு உடையாளர் தொடர்பு பயில் தொறும் - நற்குணமுடைய மக்கள் தம்முட் செய்த நட்புப் பயிலுந்தோறும் அவர்க்கு இன்பஞ் செய்தல், நூல் நவிர்தொறும் நயம் போலும் - நூற்பொருள் கற்குந்தோறும் கற்றார்க்கு இன்பஞ் செய்தலை யொக்கும், எ - று.

நயத்தினைச் செய்தலான், நய மெனப்பட்டது. இருமையினும் ஒருகாலுக்கு ஒருகால் மிகு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அச் சிறப்பிற்கு ஏது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பண்புடையாளர் - நற்குணமுடைய மக்கள், தொடர்பு - (தங்களிலே செய்த) நட்பு, பயில்தொறும் - பழகுந்தோறும், (அவருக்கு இன்பஞ் செய்தல்), நூல் - நூற்பொருள், நவிர்தொறும் - கற்குந்தோறும், நயம்போலும் - (கற்பவர்க்கு) இன்பஞ் செய்தல்போலும்.

எ-அச. நகுதற் பொருட்டன்று நடடன் மிகுதிக்கண்
மேற்சென் றிடித்தற் பொருட்டு.

(பரி - ரை) நடடல் நகுதல் பொருட்டு அன்று - ஒருவனோ டொருவன் நட்புச்செய்தல் தம்முள் நகுதற்கு இயைந்தன சொல்லி நகையாடற் பொருட் டன்று; மிகுதிக்கண் மேற்சென்று இடித்தல்பொருட்டு - அவர்க்கு வேண்டாத செய்கை யுளதாயவழி முற்பட்டுக் கழறுதற்பொருட்டு, எ - று.

பழியும் பாவமும் தருஞ் செய்கை துன்பமே பயத்தலான் வேண்டப்படுவ தன்மையின் அதனை மிகுதி யென்றும், அதுசெய்தற்கு முன்னே மீட்டல் வேண்டதலின் மேற்சென்று என்றும், இன்சொற்கு மீளாமையின் இடித்தற் பொருட்டு என்றும் கூறினர். இதனால் நட்பின் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நட்டல் - (ஒருவரோடு ஒருவர்) நட்புச்செய் தல், (நகை செய்தற்கு ஏற்றவைசொல்லி) நகுதல்பொருட்டு - நகை செய்தற்பொருட்டு, அன்று - அல்ல; மிகுதிக்கண் - (அவர்க்கு) வேண்டாத செய்கை (உண்டான விடத்து), மேற்சென்று - முற் பட்டு, இடித்தல்பொருட்டு - கண்டித்துப் புத்தி சொல்லுதற் பொருட்டு.

ச

எஅரு. புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா வுணர்ச்சிதா னட்பாம் கிழமை தரும்.

(பரி - ரை) புணர்ச்சி பழகுதல் வேண்டா - ஒருவனோ டொருவன் நட்பாதற்குப் புணர்ச்சியும் பழகுதலுமாகிய காரணங்கள் வேண்டுவதில்லை; உணர்ச்சிதான் நட்பாம் கிழமை தரும் - இருவர்க்கும் ஒத்த உணர்ச்சிதானே நட்பாம் உரிமையைக் கொடுக்கும், எ - று.

புணர்ச்சி - ஒரு தேயத்தா ராதல்; * “இன்றே போல்களும் புணர்ச்சி” என்றதும் அதனை. பழகுதல் பலகாற் கண்டு சொல்லாடியும் மருவுதல். †இவ்விரண்டுமின்றிக் கோப்பெருஞ் சோழனுக்கும் பிசிராந்தையார்க்கும்போல உணர்ச்சி யொப்பின், அதுவே உடன்உயிர் நீங்கு முரிமைத்தாய நட்பினைப் பயக்கு மென்பதாம். நட்பிற்குப் புணர்ச்சி, பழகுதல், உணர்ச்சியொத்த லென் னுங் காரண மூன்றனுள்ளும் பின்னது சிறப்புடைத்தென்பது இதனால் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவனோடு ஒருவன் நட்பாகுதற்கு), புணர்ச்சி - ஓரிடத்திருத்தலும், பழகுதல் - பலதரங் கண்டு பேச லும், வேண்டா - வேண்டுவதில்லை; உணர்ச்சிதான் - (இருவர்க்கும்) ஒத்த அறிவுதானே, நட்பு ஆம் - சிநேகமாகும், கிழமை - உரி மையை, தரும் - கொடுக்கும்.

ரு

* புறநானூறு: ௫௮.

† புறநானூறு: ௨௧௭.

எஅசு. முகநக நட்பது நட்பன்று நெஞ்சத்
தகநக நட்பது நட்பு.

(பரி - ரை) முகம் நக நட்பது நட்பு அன்று - கண்டவழி அகமொழிய
முகமாத்திரமே மலரும் வகை நட்குமது நட்பாகாது; நெஞ்சத்து அகம் நக நட
பது நட்பு - அன்பால் அகமு மலர நட்குமதே நட்பாவது, எ-று.

நெஞ்சின்கண் நிகழ்வதனை நெஞ்சென்றார். இறந்ததுதழீஇய எச்சவும்மை
விகாரத்தாற் றொக்கது. இதனால் இரண்டும் ஒருங்கே மலரவேண்டு மென்பது
பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—முகம் நக - (கண்டவிடத்து) முகமாத்திரமே
மலரும் வகை, நட்பது - சிநேகிப்பது, நட்பு அன்று - சிநேகமன்று;
நெஞ்சத்து அகம் நக - (அன்பால்) உள்ளமும் மலர, நட்பது -
சிநேகிப்பதே, நட்பு - சிநேகமாம். க

எஅஎ. அழிவி னவைநீக்கி யாறுய்த் தழிவின்க
ணல்ல லுழைப்பதா நட்பு.

(பரி - ரை) அழிவின் அவை நீக்கி ஆறு உய்த்து - கேட்டினைத் தருந்
தீநெறிகளைச் செல்லுங்கால் விலக்கி, ஏனை நன்னெறிகளைச் செல்லாக்காற்
செலுத்தி, அழிவின்கண் அல்லல் உழப்பது நட்பாம் - தெய்வத்தாற் கேடு வந்
துழி அது விலக்கப்படாமையின் அத் துன்பத்தை உடன் அனுபவிப்பதே
ஒருவனுக்கு நட்பாவது, எ-று.

ஆறென வருகின்றமையின், அழிவினைத் தருமவையென் றொழிந்தார்.
‡“தெருண்ட அறிவினவர்” என்புழிப்போல இன் சாரியை நிற்க இரண்ட
னுருபு தொக்கது. இனி நவையென்று பாடம் ஒதி, அதற்குப் போர் அழிவினுஞ்
செல்வ அழிவினும் வந்த துன்பங்களென்றும், அழிவின்கண் என்பதற்கு யாக்
கையழிவின்கண் என்றும் உரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—நட்பு - (ஒருவனுக்கு) நட்பாவது, அழி
வின் - அழிவைத் தருகிற, அவை - தீய வழிகளிலே, நீக்கி - நீங்கக்
செய்து, ஆறு . நல்வழிகளிலே, உய்த்து - நடத்தி, அழிவின்கண் -
(ஊழினாலே) கேடுவந்தவிடத்து, அல்லல் - அத்துன்பத்தை, உழப்
பது ஆம் - உடனிருந்து அனுபவிப்பதேயாம். எ

எஅஅ. உடுக்கை யிழந்தவன் கைபோல வாங்கே
யிடுக்கண் களைவதா நட்பு.

(பரி - ரை) உடுக்கை இழந்தவன் கைபோல - அவையிடை ஆடை ருலைந்
தவனுக்கு அப்பொழுதே கைசென்று உதவி அவ் இளிவால் களையுமாறுபோல,

‡ நாலடியார்: இரவச்சம் - க,

ஆங்கே இடுக்கண் களைவது நட்பு ஆம் - நட்புவுக்கு இடுக்கண் வந்தழி அப் பொழுதே சென்று உதவி அதனைக் களைவதே நட்பாவது, எ - று.

அற்றங் காத்தற்கண் கை தன் மனத்தினு முற்படுதலின், அவ் விரைவு இடுக்கண் களைவுழியும் அதற்கொத்த தொழிலுவமையினும் வருவிக்க. உடைய வன் தொழில் நட்பின்மே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நட்பு - நட்பாவது, உடுக்கை இழந்தவன் - (சபையினிடத்து) ஆடை குலைந்தவனுக்கு, கைபோல - கையுதவுதல் போல, (கிணக்கிக்கப்பட்டவனுக்கு), ஆங்கே - அப்பொழுதே, இடுக்கண் - துன்பத்தை, களைவது ஆம் - நீக்குவதாம். அ

எஅக. நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் கொட்பின்றி
யொல்லும்வா யூன்று நிலை.

(பரி - ரை) நட்பிற்கு வீற்றிருக்கை யாதெனின் - நட்பினுக்கு அரசிருக்கை யாதெனின், கொட்பு இன்றி ஒல்லும் வாய் ஊன்றும் நிலை - அஃது ஒரு ஞான்றும் திரிபின்றி இயலும் எல்லையெல்லாம் அறம் பொருள்களிற் றனராமைத் தாங்குந் திண்மை, எ - று.

ஒரு ஞான்றும் வேறுபடாது மறுமையிம்மைக்கு உறுதியாய் அறம் பொருள்களில் தளர்ந்துழி அத் தளர்ச்சி நீக்கி அவற்றின்கண் டிறுத்துதற்கு மேல் ஒரு செயலு மின்மையின், அதனை நட்பிற்கு முடிந்தவெல்லையென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நட்பிற்கு - கிணக்கத்திற்கு, வீற்றிருக்கை - அரசிருக்கை, யாது எனின் - ஏதெனின், கொட்பு இன்றி - (எந்நாளும்) வேறுபடாமல், ஒல்லும் வாய் - கூடுமிடத் தெல்லாம், ஊன்றும் நிலை - (அறம்பொருள்களிலே தளராமல்) தாங்குந் திண்மை. கூ

எகூ. இனைய ரிவரெமக் கின்னம்பா மென்று

புனையினும் புல்லென்னு நட்பு.

(பரி - ரை) இவர் எமக்கு இனையர் யாம் இன்னம் என்று புனையினும் - இவர் நமக்கு இத்துணை அன்பினர் யாம் இவர்க்கு இத்தன்மைய மென்று ஒரு வரை யொருவர் புணந்து சொல்லினும், நட்புப் புல் என்னும் - நட்புப் புல்லி தாய்த் தோன்றும், எ - று.

இவர்க்கென்பது வருவிக்கப்பட்டது. தாம் அவரென்னும் வேற்றுமையின்றிவைத்துப் புணந்துரைப்பினும் வேற்றுமை புண்டாமாகலின், நட்புப் புல்லென்னு மென்றார். இவை ஐந்து பாட்டானும் நட்பினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இவர் எமக்கு - இவர் நமக்கு, இனையர் - இவ்வளவு புனையினர், யாம் - நாம், இன்னம் என்று - (இவர்க்கு) இவ்

வளவு அன்பினேம் என்று, புணையினும் - (ஒருவரை) ஒருவர் சிறப்பிக்கினும், நட்பு - சினேகம், புல் என்னும் - சிறிதாய்த் தோன்றும்.

௮௦-ம் அதிகாரம்—நட்பாராய்தல்

அஃதாவது, மேற் சொல்லிய இலக்கணத்தாரை யாராய்ந்தறிந்தே நட்க வேண்டுதலின், அவரை யாராயுந் திறம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

எகுக. நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை நட்டபின்
வீடில்லை நட்பாள் பவர்க்கு.

(பரி - ரை) நட்பு ஆள்பவர்க்கு நட்பின் வீடு இல்லை - நட்பினை விரும்பி அதன்கண்ணே நிற்பார்க்கு ஒருவனோடு நட்புச் செய்தபின் அவனை விடுதலுண்டாகாது; நாடாது நட்டலின் கேடு இல்லை - ஆகலான், ஆராயாது நட்புச் செய்தல்போலக் கேடு தருவது பிறிதில்லை, எ - று.

ஆராய்தல் - குணஞ் செய்கைகளை நன்மையை யாராய்தல். கேடு - ஆகு பெயர். நட்கின் தாம் அவரென்னும் வேற்றுமை யின்மையின் வீடில்லை யென்றும், அவ் வேற்றுமை யின்மையான் அவன்கட் பழிபாவங்கள் தமவா மாகலின் இருமையுங் கெடுவ ரென்பது நோக்கி நாடாது நட்டலிற் கேடில்லை யென்றங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—நட்பு ஆள்பவர்க்கு - நட்பை விரும்பி அதனிடத்தே நிற்பவர்க்கு, நட்ட பின் - (ஒருவனோடு) நட்புச் செய்தபின், வீடு - (அவனை) விடுதல், இல்லை - உண்டாகாது; (ஆதலால்), நாடாது - ஆராயாமல், நட்டலின் - சினேகித்தல்போல, கேடு - கேடு (தருவது), இல்லை - (வேறே) இல்லையாம். க

எகுகஉ. ஆய்ந்தாய்ந்து கொள்ளாதான் கேண்மை கடைமுறை
தான்சாந் துயரந் தரும்.

(பரி - ரை) ஆய்ந்து ஆய்ந்து கேண்மை கொள்ளாதான் - குணமுஞ் செய்கையும் நல்லனென்பது பலகாலும் பலவாற்றாறு மாராய்ந்து ஒருவனோடு நட்புக் கொள்ளாதவன், கடைமுறை தான் சாம் துயரம் தரும் - முடிவில் தான் சாதற்கு ஏதுவாய் துன்பத்தினைத் தன் மாற்றார் விளைக்கவேண்டாமல் தானே விளைக்கும், எ - று.

கடைமுறைக்கண் என இறுதிக்கண் தொக்க ஏழாவது விரிக்க. குணமுஞ் செயலுந் தீயானோடு கொள்ளின் அவற்கு வரும் பகைமை யெல்லாந் தன் மேல்வாய்ப் பின் அவற்றான் இறந்துவிடு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் ஆராயாவழிப் படும் இழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(குணமுஞ் செய்கையும் நல்ல நென்பதும் அல்ல நென்பதும்) ஆராய்ந்து - (பலகால்) ஆராய்ந்தும், ஆய்ந்து - (பல வழியால்) ஆராய்ந்தும், கேண்மை - (ஒருவனோடு) நட்பை, கொள்ளாதான் - கொள்ளாதவன், கடைமுறை - முடிவில், தான் சாம் - தான் சாவதற்கு ஏதுவாகிய, துயரம்-துன்பத்தை, தரும்- (தானே) விளைத்துக்கொள்ளுவான். ௨

எகூந. குணனுங் குடிமையும் குற்றமும் குன்று இன்னும் அறிந்து வினனு மறிந்தியாக்க நட்பு.

(பரி - ரை) குணனும் குடிமையும் குற்றமும் குன்று இன்னும் அறிந்து - ஒருவன் குணத்தினையும் குடிப்பிறப்பினையும் குற்றத்தினையும் குறைவற்ற சுற்றத்தினையும் ஆராய்ந்தறிந்து, நட்புயாக்க - அவனோடு நட்புச் செய்க, எ - று.

குற்ற மில்லாதார் உலகத்தின்மையின் உள்ளது பொறுக்கப்படுவதாயின் அவர் நட்பு விடற்பாற்றன்று என்பார் குற்றமு மென்றும், சுற்றப் பிணிப்புடையார் நட்பாரோடும் பிணிப்புண்டு வருதலிற் குன்றுவினனு மென்றும், விடப் படின தங்குறையா மென்பார் அறிந்தியாக்க என்றங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—குணனும் - (ஒருவனது) குணத்தையும், குடிமையும் - குடிப்பிறப்பையும், குற்றமும் - குற்றத்தையும், குன்று இன்னும் - குறைவற்ற சுற்றத்தையும், அறிந்து - (ஆராய்ந்து) அறிந்து, நட்பு யாக்க - (அவனோடு) சினேகஞ் செய்யக்கடவன்.

எகூச. குடிப்பிறந்து தன்கட் பழிநாணு வாளைக் கொடுத்துங் கொளல்வேண்டு நட்பு

(பரி - ரை) குடிப் பிறந்து தன்கண் பழி நாணுவாளை - உயர்ந்த குடியின் கண் பிறந்து தன்மாட்டு உலகர் சொல்லும் பழிக்கு அஞ்சுவாளை, கொடுத்தும் நட்புக் கொளல் வேண்டும் - சில கொடுத்தாயினும் நட்புக் கோடல் சிறந்தது, எ - று.

குடிப்பிறப்பால் தான் பிழைசெய்யாமையும், பழிக்குஅஞ்சலாற் பிழைத்தன பொறுத்தலும் பெற்றும். இவை யிரண்டு முடையாளைப் பெறுத லருமையின், அவன் நட்பை விலை கொடுத்துங் கொள்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—குடிப்பிறந்து - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்து, தன்கண் - தன்னிடத்து, பழி - (உலகத்தார்) சொல்லும் பழிக்கு, நாணுவாளை - அஞ்சுபவனை, கொடுத்தும் - (யாதாயினும் ஒன்றை) கொடுத்தாயினும், நட்புக் கொளல்வேண்டும் - சினேகஞ் செய்தல் வேண்டும். ௪

எகரு. அழச்சொல்லி யல்ல திடித்து வழக்கறிய
வல்லார்நட் பாய்ந்து கொளல்.

(பரி - ரை) அல்லது அழச் சொல்லி - தாம் உலகவழக்கல்லது செய்யக் கருதிற் சோகம் பிறக்கும்வகை சொல்லி விலக்கியும், இடித்து - செய்தக்காற் பின்னுஞ் செய்யாவகை நெருக்கியும், வழக்கு அறிய வல்லார் - அவ் வழக்குச் செய்யாவழிச் செய்விக்கவும் வல்லாரை, ஆய்ந்து நட்புக் கொளல் - ஆராய்ந்து நட்புக் கொள்க, எ - று.

அழச்சொல்லி யிடித்தென வந்த பரிகார வினைகளான் அவற்றிற் கேற்ற குற்றவினைகள் வருவிக்கப்பட்டன. வழக்கு - உலகத்தார் அடிபடச் செய்து போந்த செயல். தம்மொடு நாட்டாரும் அறியும்வகை அறிவித்த லரிதாகலின், அறிய வல்லா ரென்றார். இரண்டாவது இறுதிக்கண் தொக்கது.

(தே - ப - ரை)—அல்லது - (தாம்) உலகநடை யல்லாததை (செய்ய நினைக்கின்), அழச் சொல்லி-அழும்வகை சொல்லி (விலக்கி யும்), இடித்து - (செய்தாக்கால் பின்னும் செய்யாவகை) நெருக்கியும், வழக்கு - அவ் வுலகநடையைச் (செய்யாவிடத்து), அறிய வல்லார்-செய்விக்கவும் வல்லவரை, ஆய்ந்து - ஆராய்ந்து, நட்பு கொளல் - சினேகஞ் செய்யக்கடவர்.

ரு

எகசு. கேட்டினு முண்டோ ருறுதி கிளைஞரை
நீட்டி யளப்பதோர் கோல்.

(பரி - ரை) கிளைஞரை நீட்டி அளப்பது ஓர் கோல் - ஒருவனுக்குக் கேடென்பது தன் நட்பாக்கிய புலங்களை யெஞ்சாமல் அளப்பது ஓர்கோல்; கேட்டினும் ஓர் உறுதி உண்டு - ஆகலின் அதன்கண்ணும் அவனாற் பெறப் படுவதோர் நல்லறிவுண்டு, எ - று.

தத்த நட்பு எல்லைகள் சுருங்கியிருக்கவும் செல்வக்காலத்துப் புறத்துத் தோன்றாமற் போந்தார் பின் கேடுவந்துழிச் செயல் வேறுபடுதலின் அக் கேட் டால் அவை வரையறுக்கப்படு மென்பதுபற்றிக் கேட்டினைக் கோலாக்கியும், அதனால் அவரை யளந்தறிந்தால் ஆவாராயே கோடலின் அவ் அறிவை உறுதியென்றுக் கூறினார். கிளைஞர் - ஆகுபெயர். இஃது ஏகதேசவுருவகம். இவை நான்குபாட்டானும் ஆராயுமாதம், ஆராய்ந்தால் நட்கப்படுவார் இவரென் பதுஉங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவனுக்குக் கேடென்பது) கிளைஞரை சுற்றத்தாரது நட்பாகிய (நிலங்களை), நீட்டி அளப்பது - குறையா மல் அளப்பதாகிய, ஓர் கோல்-ஒரு கோலாம்; (ஆதலால்), கேட்டி னும் - அக் கேட்டினிடத்தும், ஓர்உறுதி - (அவராலே பெறப்படும்) ஒரு நல்லறிவு, உண்டு - உளது.

சு

எகௌ. ஊதிய மென்ப தொருவற்குப் பேதையார்
கேண்மை யொரீஇ விடல்.

(பரி - ரை) ஒருவற்கு ஊதியம் என்பது - ஒருவனுக்குப் பேறு என்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் கேண்மை ஒரீஇ விடல் - அறிவிலாரோடு நட்புக் கொண்டானாயின் அதனை யொழிந்து அவரின் நீங்குதல், எ - று.

நட்பொழிந்தாலும் நீங்காக்கால் * “வெறிகமழ் சந்தனமும் வேங்கையும் வே” மாறுபோலத் தீங்கு வருதலின் விட லென்றும், நீங்கியவழித் தீங்கு ஒழி தலேயன்றி இருமை யின்பத்திற்கு உரிமை யெய்தலு முடைமையின் அதனை யூதியமென்றுக் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஊதியம் என்பது - பேறென்று சொல்லப்படுவது, பேதையார் = அறிவில்லாதவரது, கேண்மை - நட்பை, ஒரீஇ - ஒழிந்து, விடல் - (அவரை) விட்டு நீங்குதல். எ

எகஅ. உள்ளற்க வுள்ளஞ் சிறுகுவ கொள்ளற்க
வல்லற்க னூற்றறுப்பார் நட்பு.

(பரி - ரை) உள்ளம் சிறுகுவ உள்ளற்க - தம் ஊக்கஞ் சுருங்குதற்குக் காரணமாய வினைகளைச் செய்ய நினையாதொழிக்; அல்லல்கண் ஆற்று அறுப்பார் நட்புக் கொள்ளற்க - அதுபோலத் தமக்கு ஒரு துன்பம் வந்துழிக் கைவிடுவார் நட்பினைக் கொள்ளாதொழிக, எ - று.

உள்ளஞ் சிறுகுவவாவன - தம்மின் வலியாரோடு தொடங்கியனவும் பயனில்லனவுமாம். ஆற்றென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். முன்னெல்லாம் வலியராவார் போன்று ஒழிதலின், வலியறுப்பா ரென்றார். எடுத்துக்காட்டு வமை. கொள்ளின் அழிந்தேவிடு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உள்ளம் - (தம்) மனவெழுச்சி, சிறுகுவ - சுருங்குதற்குக் காரணமாகிய தொழில்களை, உள்ளற்க - (செய்ய) நினையாதிருக்கக்கடவர்; (அதுபோல), அல்லற் கண் - (தமக்கொரு) துன்பம் வந்தவிடத்து, ஆற்று அறுப்பார்-கைவிடுவோரது, நட்பு - சிநேகத்தை, கொள்ளற்க - கொள்ளாதிருக்கக்கடவர். அ

எகக. கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை யடுங்காலை
புள்ளினு முள்ளஞ் சுடும்.

(பரி - ரை) கெடுங்காலைக் கைவிடுவார் கேண்மை - ஒருவன் கெடுங்காலத்து அவனை விட்டு நீங்குவார் முன் அவனோடு செய்த நட்பு, அடுங்காலை உள்ளி

* நாலடியார்: நல்லினஞ் சேர்தல் - ௧௦.

னும் உள்ளம் சுடும் - தன்னைக் கூற்று அடுங்காலத்து ஒருவன் நினைப்பினும், அந் நினைத்த வள்ளத்தைச் சுடும், எ - று.

நினைத்த துணையானே இயைபில்லாத பிறனுக்குங் கூற்றினுங் கொடிதா மெனக் கைவிடெண்ணிச் செய்த நட்பின் கொடுமை கூறியவாறு. இனி அவன் ருனே ஆக்கியகேடு தன்னை யடுங்காலை யுள்ளினும் அக் கேட்டினுஞ் சுடுமென் றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானும் ஆராய்ந்தால் நட்கப்படாதார் இவ ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கெடும் காலை - (ஒருவன்) கெடுங்காலத்து, கைவிடுவார் - (அவனை விட்டு) நீங்குவார், கேண்மை - (முன் அவ னோடு செய்த) நட்பானது, அடும் காலை - (கூற்றுவன்) கொல்லுங் காலத்து, உள்ளினும் - (ஒருவன்) நினைக்கினும், உள்ளம் - (அந் நினைத்த) உள்ளத்தை, சுடும் - வருத்தும். கூ

அஃ. மருவுக மாசற்றார் கேண்மையொன் றீத்து
மொருவுக வொப்பிலார் நட்பு.

(பரி - ரை) மாசு அற்றார் கேண்மை மருவுக - உலகோடு ஒத்துக் குற்ற மற்றார் நட்பினையே பயில்க; ஒப்பு இலார் நட்பு ஒன்று ஈத்தும் ஒருவுக - உல கோடு ஒத்தவில்லார் நட்பினே அறியாது கொண்டாராயின், அவர் வேண்டிய தொன்றனைக் கொடுத்தாயினும் விடுக, எ - று.

உலகோடு ஒத்தார் நட்பு இருமை யின்பமும் பயத்தலின் மருவுக என்றும், அதனோடு மாறியினார் நட்புத் துன்பமே பயத்தலின் அதன் ஒழிவை விலை கொடுத்துங் கொள்க என்றுங் கூறினார். இதனால் அவ் விருமையுந் தொகுத் துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—மாசு அற்றார் - (உலகோடு ஒத்து) குற்ற மற்றவரது, கேண்மை - நட்பையே, மருவுக - பழக்ககடவன்; ஒப்பு இலார் - (உலகத்தோடு) ஒத்தவில்லாதவரது, நட்பு - சினேகத்தை, (ஆராயாது கொண்டால்), ஒன்று - (அவருக்கு வேண்டிய) ஒன்றை ஈத்தும் - கொடுத்தாயினும், ஒருவுக - விடக்கடவன். க௦

அக-ம் அதிகாரம்—பழைமை

அஃதாவது, நட்பாரது பழையார்தன்மைபற்றி அவர் பிழைத்தன பொறுத்தல். காரணப்பெயர் காரியத்திற்கு ஆயிற்று. ஆராய்ந்து நட்கப்பட்டா ரெனினும் பொறுக்கப்படுங் குற்றமுடையராகலானும் ஊழ்வகையானும் நட்பார் மாட்டுப் பிழையுளதா மென்பது அறிவித்தற்கு, இது நட்பாராய்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அக. பழமை யெனப்படுவ தியாதெனின் யா துங்
கிழமையைக் கீழ்த்திடா நட்பு.

(பரி - னா) பழமை எனப்படுவது யாது எனின் - பழமையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், கிழமையை யாதும் கீழ்த்திடா நட்பு. அது பழமையோர் உரிமையாற் செய்வனவற்றைச் சிறிதுஞ் சிதையாது அவற்றிற்கு உடம்படும் நட்பு, எ - று.

கிழமை - ஆகுபெயர். கெழுதகைமையென வருவனவுமது. உரிமையாற் செய்வனவாவன - கருமமாயின செய்யுங்காற் கேளாது செய்தல், கெடுமுவகை செய்தல், தமக்கு வேண்டியன தாமே கோடல், பணிவச்சங்களின்மை யென்றிவை முதலாயின. சிதைத்தல் - விலக்கல். இதனாற் பழமையாவது காலஞ் சென்றதன்று இப்பெற்றித்தாய நட்பென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) - பழமை எனப்படுவது - பழமை என்று சொல்லப்படுவது, யாது எனின் - யாதென்றுகேட்கின் (அது), கிழமையை - (பழமையோர்) உரிமையாலே செய்தவைகளை, யாதும் - சிறிதாயினும், கீழ்த்திடா - சிதைக்காமல் (அவைகளுக்கு உடன் படுவதாகிய), நட்பு - சிநேகமாம். க

அஃ. நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை மற்றதற்
குப்பாதல் சான்றோர் கடன்.

(பரி - னா) நட்பிற்கு உறுப்புக் கெழுதகைமை - நட்பிற்கு அவயவமாவன நட்பார் உரிமையாற் செய்வன, அதற்கு உப்பு ஆதல் சான்றோர் கடன் - அதனால் அவ் வுரிமைக்கு இனியாதல் அமைந்தார்க்கு முறைமை, எ - று.

வேறன்மைதோன்ற உறுப்பென்றார். உறுப்பென்பது ஈண்டு இலக்கணையடியாக வந்த குறிப்புச்சொல். அவயவமாத லறிந்தே இனியவராவ ரென்பது தோன்றச் சான்றோர்மேல் வைத்தார்.

(தே - ப - ரை) - நட்பிற்கு - சிநேகத்திற்கு, உறுப்பு - அவயவமாவன, கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையாற் செய்பவையாம்; (ஆதலால்), அதற்கு - அவ் வுரிமைக்கு, உப்பு ஆதல் - இனிமையாதல், சான்றோர் - நிறைந்தோர்க்கு, கடன் - முறைமை. உ

அஃ. பழகிய நட்பெவன் செய்யுங் கெழுதகைமை
செய்தாங் கமையாக் கடை.

(பரி - னா) கெழுதகைமை செய்தாங்கு அமையாக்கடை - தாம் உடம்படாதனவேனும் நட்பார் உரிமையாற் செய்தனவற்றிற்குத் தாஞ் செய்தாற் போல உடம்படாராயின், பழகிய நட்பு எவன் செய்யும் - அவரோடு பழைய தாய் வந்த நட்பு என்ன பயனைச் செய்யும்? எ - று.

செய்தாற்போல வடம்படுதலாவது - தாமும் அவரிடத்து உரிமையாலும் படுதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பழைமையான்வரு முரிமையது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கெழுதகைமை - (நட்பினர்) உரிமையினாலே செய்தவைகளுக்கு, செய்தாங்கு - (தாம்) செய்தவைபோல, அமையாக்கடை - உடன்படாராயின், பழகிய - (அவரோடு) பழையதாய் வந்த, நட்பு - சினேகம், எவன் - என்ன பயனை, செய்யும்-தரும்? ந

அச்சு. விழைதகையான் வேண்டி யிருப்பர் கெழுதகையார்
கேளாது நட்பார் செயின்.

(பரி - ரை) நட்பார் கெழுதகையால் கேளாது செயின்-தங் கருமத்தை நட்பார் உரிமையார் கேளாது செய்தாராயின், விழை தகையான் வேண்டியிருப்பர் - அச் செயலது விழையப்படுந்தன்மைபற்றி அதனை விரும்புவர் அறிவுடையார், எ - று.

ஒருவர்க்குத் தங் கருமம் தாமழியாமன் முடிந்திருத்தலினாலுடங்கு நன்மையின்மையின், அச் செயல் விழையத்தக்கதாயிற்று. அதனை அவ்வாறறிந்து விரும்புதல் அறிவுடையார்க்கு அல்லது இன்மையின், அவர்மேல் வைத்துக் கூறினார். வேண்டியிருப்ப ரென்பது எழுந்திருப்ப ரென்பதுபோல ஒருசொன்னீர்மைத்து. இதனால் கேளாது செய்துழி அதனை விரும்புக வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நட்பார் - நட்பினர், கெழுதகையால் - உரிமையால், கேளாது - (தம்மைக்) கேளாமல், செயின் - (தங்கருமத்தைச்) செய்தாராயின், விழைதகையான் - (அச்செயலது) விரும்பப்படுந்தன்மைபற்றி, (அறிவுடையோர்), வேண்டியிருப்பர் - (அதனை) விரும்புவர்.

அரு. பேதைமை யொன்றோ பெருங்கிழமை யென்றுணர்க
நோதக்க நட்பார் செயின்.

(பரி - ரை) நோ தக்க நட்பார் செயின் - தாம் வெறுக்கத்தக்கனவற்றை நட்பார் செய்தாராயின், பேதைமை ஒன்றோ பெருங்கிழமை என்று உணர்க-அதற்குக் காரணம் ஒன்றிற் பேதைமையென்றதல் ஒன்றின் மிக்க வுரிமையென்றதல், கொள்க, எ - று.

ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். செயினெனவே, தம் மியல்பார் செய்யாமை பெற்றும். இது வருகின்றவற்றுள்ளும் ஒக்கும். இழுவூன் வரும் பேதைமையாவர்க்கு முண்மையின் தமக்கு ஏதங்கொண்டா ரென்றதல் ஊழ்வகையான் எம்மின் வரற்பாலது ஒற்றுமை மிகுதிபற்றி அவரின் வந்த

தென்றாதல் கொள்வதல்லது அன்பின்மையென்று கொள்ளப்படா தென்பதாம். கேடும் வகை செய்யின் அதற்குக் காரணம் இதனாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நோ தக்க - (தாம்) வெறுக்கத்தக்கவைகளை, நட்பார் - சினேகித்தவர், செயின் - செய்தாராயின், (அதற்குக்காரணம்), பேதைமை ஒன்றே-அறியாமையொன்றே, பெருங்கீழ்மை-மிகுந்த உரிமையு (மாம்), என்று - என்று, உணர்க - அறியக்கடவர்.

அஃக. எல்லைக்க ணின்றார் துறவார் தொலைவிடத்துந்
தொல்லைக்க ணின்றார் தொடர்பு.

(பரி - ரை) எல்லைக்கண் ணின்றார் - நட்புவரம்பு இகவாது அதன்கண்ணே ணின்றவர், தொல்லைக்கண் ணின்றார் தொடர்பு தொலைவிடத்தும் துறவார் - தம் மொடு பழமையிற் றிரியாது ணின்றாது நட்பின அவரார் றெலைவு வந்த விடத்தும் விடார், எ - று.

பழமையிற் றிரியாமை - உரிமை யொழியாமை. தொலைவு - பொருட் கேடும், போர்க்கேடும்.

(தே - ப ரை)—எல்லைக்கண் ணின்றார் - (நட்பின்) வரம்பிலே ணின்றவர், தொல்லைக்கண் ணின்றார் - (தம்மோடு) பழமையில் வேறு பட்டாது ணின்றவரது, தொடர்பு - நட்பை, தொலைந்தவிடத்தும்- (அவராலே) தொலைவு வந்த விடத்தும், துறவார் - விடார். க

அஃள. அழிவந்த செய்யினு மன்பரா ரன்பின்
வழிவந்த கேண்மை யவர்.

(பரி - ரை) அழி வந்த செய்யினும் அன்பு அரூர் - நட்பார் தமக்கு அழிவு வந்தவற்றைச் செய்தாராயினும் அவர்மாட்டு அன்பு ஒழியார், அன்பின் வழி வந்த கேண்மையவர் - அன்புடனே பழையதாய் வந்த நட்பினையுடையார், எ-று.

அழியென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். அழிவு - மேற்சொல்லிய கேடுகள். இவை இரண்டு பாட்டானுங் கேடுசெய்தக்கண்ணும் நட்பு விடற் பாற்றன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அன்பின் - அன்புடனே, வழிவந்த - பழைய தாய்வந்த, கேண்மையவர் - நட்பினையுடையவர், அழிவந்த - அழிவு வந்தவைகளை, செய்யினும் - செய்தாராயினும், அன்பு அரூர் - (அவரிடத்தே) அன்பு நீங்கார். எ

அஃஅ. கேளிழுக்கக் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு
நாளிழுக்க நட்பார் செயின்.

(பரி - ரை) கேள் இழுக்கம் கேளாக் கெழுதகைமை வல்லார்க்கு - நட்பார் செய்த பிழையைத் தாமாகவேயன்றிப் பிறர் சொன்னாலுங் கொள்ளாத உரிமையறிய வல்லார்க்கு, நட்பார் இழுக்கம் செயின் நாள் - அவர் பிழை செய்வாராயின், அது பயன்பட்ட நாளாம், எ - று.

பிழையாவன - சொல்லாது நற்பொருள் வெளவல், பணியாமை, அஞ்சாமை முதலாயின. கேட்டல் - உட்கோடல். கெழுதகைமை வல்லா ரென்பது ஒருபெயராய்க் கேளாதவென்னு மெச்சத்திற்கு முடிபாயிற்று. செய்து போந்துழியல்லது அவ் வுரிமை வெளிப்படாமையின், செய்யாதன நாளல்லவாயின. இதனாற் பிழைபொறுத்தற் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கேள் - நட்பினரது, இழுக்கம் - பிழையை, கேளா - (பிறர் சொல்லினும்) கேளாத, கெழுதகைமை வல்லார்க்கு - உரிமையறிய வல்லவார்க்கு, நட்பார் - அந்நட்பினர், இழுக்கம் - பிழையை, செயின் - செய்தாராயின் (அது), நாள் - (பயன்பட்ட) நாளாம்.

அ

அஃக. கெடாஅ வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை விடாஅர் விழையு முலகு.

(பரி - ரை) கெடா வழிவந்த கேண்மையார் கேண்மை - உரிமையறாது பழையதாய் வந்த நட்பினைபுடையாரது நட்பினை, விடார் உலகு விழையும் - அவர் பிழைநோக்கி விடுதல் செய்யாதாரை உலகம் நட்புக்குறித்து விரும்பும், எ - று.

கெடாதென்பதன் இறுதிநிலை விகாரத்தால் தொக்கது. விடாதாரை யெனவே, விடுதற் காரணங் கூறப்பட்டது. நம்மாட்டும் இவர் இத்தன்மையாராவ ரென்று யாவருந் தாமே வந்து நட்பாவ ரென்பதாம். கெடாரென்று பாடமோதி, நட்புத்தன்மையிற் கெடாராகி யென்றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—கெடா - (உரிமை) கெடாமல், வழிவந்த - பழையதாய்வந்த, கேண்மையார் - நட்பையுடையவரது, கேண்மை - நட்பை, விடார் - (அவர்பிழைநோக்கி) விடாதவரை, உலகு - உலகமானது, விழையும் - (நட்புக்குறித்து) விரும்பும்.

க

அகம். விழையார் விழையப் படுப பழையார்கட் பண்பிற் தலைப்பிரியா தார்.

(பரி - ரை) பழையார்கண் பண்பின் தலைப் பிரியாதார் - பழைய நட்பார் பிழை செய்தாராயினும் அவர்மாட்டுத் தம் பண்பி னீங்காதார், விழையார் விழையுப்படுப - பகைவரானும் விரும்பப்படுவர், எ - று.

தம் பண்பாவது - செய்யாதமுன்போல அன்புடையாதல். மூன்றனுரு புஞ் சிறப்பும்மையும் விகாரத்தாற் றெருக்கன. அத்திரியின்மை நோக்கிப் பகைவ ரும் நட்பாராவ ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பழைமை யறிவார் எய்தும் பயன் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பழையார்கள் - பழைய நட்பினரிடத்து (அவர் பிழை செய்தாராயினும்), பண்பின்தலைப் பிரியாதார் - (தம் பண்பு) நீங்காதவர், விழையார் - பகைவராலும், விழையப்படுப - விரும்பப்படுவர். க௦

அஉ-ம் அதிகாரம்—தீநட்பு

இனிப் பொறுக்கப்படாத குற்ற முடைமையின் விடற்பாலதாய நட்பு நட பாராய்தற்கட் சுருங்கச் சொல்லிய துணையான் அடங்காமையின் அதனை யிரு வகைப்படுத்த இரண்டதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் தீநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது, தீக்குணத்தாரோடு உளதாய நட்பு. குணத்தின் தீமை ஒற்றுமைபற்றி உடையார் மேற்றாய், அது பின் அவரோடு செய்த நட பின்மேற்றாயிற்று. அதிகார முறைமை கூறுமையே விளங்கும்.

அகக. பருகுவார் போலினும் பண்பிலார் கேண்மை

பெருகலிற் குன்ற வினிது.

(பரி - ரை) பருகுவார் போலினும் பண்பு இலார் கேண்மை - காதன் மிகு தியாற் பருகுவார் போன்றாராயினும் தீக்குணமுடையார் நட்பு, பெருகலின் குன்றல் இனிது - வளர்தலின் தேய்தனன்று, எ - று.

* “பருக வன்ன வருகா நோக்கமொடு” என்றார் பிறரும். நற்குணமில்லா ரெனவே, தீக்குணமுடையா ரென்பது அருத்தாபத்தியான் வந்தது. பெருகி னால் வருங் கேடு குன்றினால் வாராமையின், குன்றலினி தென்றார். இதனால் தீநட்பினது ஆகாமை பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்பு வகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—பருகுவார் போலினும் - (ஆசைமிகுதியால்) உண்பவர் போன்றாராயினும், பண்பு இலார் - குணமில்லாதது, (தீக்குணமுடையவரது என்றபடி), கேண்மை - நட்பானது, பெருக லின் - வளர்தலினும், குன்றல் - குறைதல், இனிது - நல்லது. க

அகஉ. உறினட் டறினொரு உ மொப்பிலார் கேண்மை

பெறினு மிழப்பினு மென்.

(பரி - ரை) உறின் நட்டு அறின் ஒருஉம் ஒப்பு இலார் கேண்மை - தமக் குப் பயனுள்வழி நட்புச் செய்து அஃது இவ்வழி ஒழியும் ஒப்பிலாதது நட

* பொருநராற்றுப்படை: அடி - எழு.

பினை, பெறினும் இழப்பினும் என் - பெற்றால் ஆக்க மியாது? இழந்தாற் கேடியாது? எ - று.

தமக் குற்றனபார்ப்பார் பிறரோடு பொருத்தமில் ராகலின், அவரை ஒப் பிலா ரென்றார். அவர்மாட்டு நொதுமற்றன்மையே அமைபு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உறின் - (தமக்குப் பயன்) உள்ளவிடத்து, நட்டு - சிநேகித்து, அறின் - (அது) இல்லாவிடத்து, ஒருஉம் - ஒழியும், ஒப்பு இலார் - ஒப்பில்லாதவரது, கேண்மை - சிநேகத்தை, பெறினும் - பெற்றாலும், (என்) - (செல்வம்) யாது?, இழப்பினும் - இழந்தாலும், என் - (கேடு) யாது? உ

அகந. உறுவது சீர்தூக்கு நட்பும் பெறுவது
கொள்வாருங் கள்வரு நேர்.

(பரி - ரை) உறுவது சீர்தூக்கும் நட்பும் - நட்பளவு பாராது அதனால் வரும் பயனளவு பார்க்கும் நட்பாரும், பெறுவது கொள்வாரும்-கொடுப்பாரைக் கொள்ளாது விலையைக் கொள்ளும் பொதுமகளிரும், கள்வரும் - பிறர் கேடு நோக்காது அவர் சோர்வு நோக்குங் கள்வரும், நேர் - தம்முள் ஒப்பர், எ - று.

நட்பு - ஆகுபெயர். பொருளையே குறித்து வஞ்சித்தொழுவுகலின், கணிகை யர் கள்வரென் றிவரோ டொப்ப ரென்பதாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டா னுந் தமக்குறுவது பார்ப்பார் நட்பின் நீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உறுவது - (நட்பளவு பாராமல் அதனால்) வரும் பிரயோசனத்தளவு, சீர்தூக்கும் - பார்க்கும், நட்பும் = நட்பினரும், பெறுவது - (கொடுப்பாரைக் கொள்ளாமல்) விலையை, கொள்வாரும் - கொள்ளும் வேசையரும், கள்வரும் - (பிறர் கேடு நோக்காது அவர் சோர்வு பார்க்கும்) கள்வரும், நேர் - (தம்முள்) ஒப்பர். 15

அகசு. அமரகத் தாற்றறுக்குங் கல்லாமா வன்னார்
தமரிற் றனிமை தலை.

(பரி - ரை) அமர் அகத்து ஆற்று அறுக்கும் கல்லா மா அன்னார் தமரின் - அமர் வாராதமுன்னெல்லாந் தாங்குவதுபோன்று வந்துழிக் களத்திடை வீழ்த் துப்போல் கல்வியில்லாத புரவிபோல்வாரது தமர்மையில், தனிமை தலை - தனிமை சிறப்புடைத்து, எ - று.

கல்லாமை-† கதியைத்தும், சாரி பதினெட்டும், பொருமுராணற்றலும் அந் யாமை. துன்பம் வாராத முன்னெல்லாந் துணையாவார்போன்று வந்துழி விட்டு

† “விக்கிரமம் வல்கிதம் வெல்லு முபகண்டம், மத்திமஞ் சாரியோ டைந்து” மல்லகதி முதலியவாக வேறு கூறுவது முண்டு.

நீங்குவரென்பது உவமையாற் பெற்றும். அவர் தமரானால் வரும் இறுதி தனியானால் வாராமையின், தனிமையைத் தலை யென்றார்: எனவே, அதுவுந் தீதாதல் பெறுதும்.

(தே - ப - ரை)—(முன்னெல்லாம் தாங்குவதுபோல விருந்து) அமரசத்து - போர்வந்தவிடத்து, ஆற்று அறுக்கும் - போர்க்களத்திலே தள்ளிவிட்டுப் போகின்ற, கல்லா - கல்லியில்லாத, மா அன்னார் - குதிரை போல்பவரது, தமரின் - தமரார் தன்மையினும், தனிமை - தனியாயிருத்தலே, தலை - சிறப்புடைத்து. ௪

அகநு. செய்தேமஞ் சாராச் சிறியவர் புன்கேண்மை
யெய்தவி னெய்தாமை நன்று.

(பரி - ரை) செய்து ஏமம் சாராச் சிறியவர் புல் கேண்மை - செய்து வைத்தாலும் அரணுகாத கீழ்மக்களது தீநட்பு, எய்தலின் எய்தாமை நன்று-ஒரு வார்க்கு உண்டாதலின் இல்லையாதல் நன்று, எ - று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. அரணுகாமை - தொலைவின்கண் விட்டு நீங்குதல். எய்தலின் எய்தாமை நன்றென்பதற்கு மேலுரைத்தாங்கு உரைக்க. சாராதவென்னும் பெயரெச்சங் கேண்மையென்னும் பெயர் கொண்டது; சிறியவ ரென்பதனைக் கொள்ளின், செய்தென்பது வின்று வற்றும். இவை யிரண்டு பாட்டானுந் தொலைவிற் றுணையாகாத நன்பின் தீமை கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செய்து - செய்து வைத்தாலும், ஏமம் சாரா - காவலாகாத, சிறியவர் - கீழ்மக்களது, புல் கேண்மை - தீநட்பு, எய்தலின் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாதலினும், எய்தாமை - இல்லாதிருத்தல், நன்று - நல்லது. ௫

அகநு. பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பி னறிவுடையா
ரேதின்மை கோடி யுறும்.

(பரி - ரை) பேதை பெருங்கெழீஇ நட்பின் - அறிவிலானது மிகச் செறிந்த நட்பின், அறிவுடையார் ஏதின்மை கோடி உறும் - அறிவுடையான பகைமை கோடி மடங்கு நன்று, எ - று.

கெழீஇயவென்பதன் இறுதிதலை விகாரத்தால் தொக்கது. பன்மை உயர்தற்கண் வந்தது. அறிவுடையான் பகைமை ஒரு தீங்கும் பயவாமையானும், பேதை நட்பு எல்லாத் தீங்கும் பயத்தலானும், கோடியுறு மென்றார். பெருங்கழி நட்பென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—பேதை - அறிவில்லாதவனது, பெருங்கெழீஇ நட்பின் - மிக பெருங்கிய நட்பைப்பார்க்கினும், அறிவுடையார் -

அறிவுடையவரது, ஏதினமை - பகைமை, கோடி உறும் - கோடிப் பங்கு நல்லது.

சு

அகன. நகைவகைய ராகிய நட்பிற் பகைவரார்
பத்தடுத்த கோடி யுறும்.

(பரி - ரை) நகை வகையர் ஆகிய நட்பின் - தாமறிதல் வகையராகாது நகுதல் வகையராதற்கு ஏதுவாகிய நட்பான் வருவனவற்றின், பகைவரால் பத்து அடுத்த கோடி உறும் - பகைவரான் வருவன பத்துக்கோடி மடங்கு நல்ல, எ - று.

நட்டி - ஆகுபெயர். அந் நட்பாவது - விடமருந் தூர்த்தரும் வேழம்பரும் போன்று பலவகையான் நகுவித்துத் தாம் பயன்கொண் டொழிவாரோடு உள தாயது. பகைவரா லென்பது அவாய்கிற்றலின், வருவனவென்பது வருவிக்கப் பட்டது. பத்தடுத்த கோடி - பத்தாகத் தொகுத்த கோடி. அந் நட்பான் வரு மின்பங்களின் அப் பகைவரான் வருந் துன்பங்கள் இறப்ப நல்ல வென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாஞ் சொல்லிலக்கணத்தோடு மாறுகொள வுரைத்தார்.

(தே - ப - ரை)—நகை வகையர் ஆகிய - (தாம் அறிதல் வகைய ராதற்கல்லாமல்) நகுதல் வகையராதற்கு ஏதுவாகிய, நட்பின் - நட்பால் (வருமவைகளின்), பகைவரால் - பகைவரால் (வருபவை), பத்தடுத்த கோடி - பத்துக்கோடி மடங்கு, உறும் - நல்லவையாம். எ

அகஅ. ஒல்லங் கரும முடற்று பவர்கேண்மை
சொல்லாடார் சோர விடல்.

(பரி - ரை) ஒல்லங் கருமம் உடற்றுபவர் கேண்மை - தம்மான் முடியுங் கருமத்தை முடியாதாக்கிச் செய்யாதாரோடு கொண்ட நட்பினை, சொல்லாடார் சோர விடல் - அது கண்டால் அவரறியச் சொல்லாதே சோரவிடிக, எ - று.

முடியாதாக்குதல் - * முடியாதாக நடித்தல். சோரவிடல் - விடுகின்றவாறு தோன்றாமல் ஒருகாலக்கொருகால் ஓயவிடுதல். அறியச் சொல்லினும் விடு கின்றவாறு தோன்றினும் அதுபொழுது பரிகரித்துப் பின்னு நட்பா யொழுகக் கருதுவராகலின், சொல்லாடாரென்றுஞ் சோரவிடலென்றுங் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் முறையே பேதையார், நகுவிப்பார் இயல்வது செய்யாதா ரென்றிவர்கள் நட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒல்லங் கருமம் - (தம்மாலே) முடியுந் தொழிலை, உடற்றுபவர் - முடியாதாகச் செய்பவரோடு கொண்ட, கேண்மை - நட்பை, (அது கண்டால்) சொல்லாடார் - (அதை அவ ரறியச்) சொல்லாமல், சோரவிடல் - தளரவிடக்கடவர். அ

* 'முடியாதாகக் கடத்தல்' எனவும் பாடும்.

அகக. கனவினு மின்னாது மன்னோ வினாவேறு
சொல்வேறு பட்டார் தொடர்பு.

(பரி - ரை) வினாவேறு சொல் வேறு பட்டார் தொடர்வு - வினையுஞ் சொல்லும் ஒவ்வாது வேறுவேறு யிருப்பார் நட்பு. கனவினும் இன்னாது - நனவின் கண்ணே யன்றிக் கனவின் கண்ணும் இன்னாது, எ - று.

வினா சொற்கள்தொவ்வாமை முதன்மே லேற்றப்பட்டது. அஃதாவது, வினையிற் பகைவராய்ச் சொல்லின் நட்பாராயிருத்தல். நிகழ்வின் கண் உளதாயிருத்தலால், கனவினு மின்னா தென்றார். உம்மை எச்சவும்மை; இழிவு சிறப்புமையுமாம். மன்னும் ஒவும் அசைநிலை.

(தே - ப - ரை)—வினாவேறு-தொழில் வேறு, சொல் வேறு - பேச்சு வேறு, பட்டார் - பட்டவரது, தொடர்பு - நட்பு, கனவினும் - (நனவிலே மாத்திரமல்லாமல்) கனவிலும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும். க்

அஉ0. எனைத்துங் குறுகுத லோம்பன் மனைக்கெழீஇ
மன்றிற் பழிப்பார் தொடர்பு.

(பரி - ரை) மனைக் கெழீஇ மன்றில் பழிப்பார் தொடர்பு-தனியே மனைக்கணிருத்துழி நட்பாடிப் பலரோடு மன்றின்க் கணிருத்துழிப் பழிகூறுவார் நட்பு, எனைத்தும் குறுகுதல் ஒம்பல்-சிறிதாயினுந் தம்மை நணுகுதலைப்பரிசரிக்க, எ-று

மனைக்கட் கெழுமலும் மன்றின்கட் பழித்தலுந் தீதாகலின், அவர் ஒரு காலுந் தம்மை நணுகாவகை குறிக்கொண்டு காக்கவென்பார், அவர் நட்பின் மேல் வைத்துக் கூறினர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் வஞ்சர் நட்பின் தீமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மனை - வீட்டிலே (தனித்திருந்தபோது), கெழீஇ - நட்பாடி, மன்றில் - சபையிலே (பலருடனிருந்தபோது), பழிப்பார் - பழி சொல்வோரது, தொடர்பு - நட்பு, எனைத்தும் - எவ்வளவு சிறிதாயினும், குறுகுதல்-(தம்மைச்) சேர்தலை, ஒம்பல் - பரிசரிக்கக்கடவர். க0

அங்-ம் அதிகாரம்—கூடா நட்பு

இனி எனைக் கூடாநட்புக் கூறுகின்றார். அஃதாவது, பகைமையான் அகத் தாற் கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் புறத்தாற் கூடி யொழுதுவார் நட்பு.

அஉக. சீரிடங் காணி நெறிதற்குப் பட்டடை
நேரா நிறந்தவர் நட்பு.

(பரி - ரை) நேரா நிரந்தவர் நட்பு - கூடாதிருந்தே தமக்கு வாய்க்குமிடம் பெறுந்துணையும் கூடி யொழுதுவார் நட்பு, சீரிடம் காணின் எறிதற்குப் பட்டை - அது பெற்றால், அறவெறிதற்குத் துணையாய் பட்டடையாம், எ - று.

எறியுமெல்ல வாராமுனெல்லார் தாங்குவதுபோன்றிருந்து வந்துழி அற வெறிவிப்பதாய் பட்டடைக்கும் அத்தன்மைத்தாய் நட்பிற்குந் தொழிலொப்புமை யுண்மையான், அதுபற்றி அந் நட்பினைப் பட்டடையாக வுபசரித்தார். தீர்விடமென்று பாடம் ஒதி முடிவிடமென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—நேரா-கூடாதிருந்தே, நிரந்தவர் - (வாய்க்குமிடம் காணுமளவும்) புறத்திற்கூடி நடப்பவரது, நட்பு - சிநேகம், சீர் இடம் - வாய்க்குமிடத்தை, காணின் - கண்டால், எறிதற்கு - (அற) வெறிதற்குத் (துணையாகிய), பட்டடை - பட்டடையாம். க

அஉஉ. இனம்போன் றினமல்லார் கேண்மை மகளிர்
மனம்போல வேறு படும்.

(பரி - ரை) இனம் போன்று இனம் அல்லார் கேண்மை - தமக்கு உற்றார் போன்று உறுதாரோடு உளதாய் நட்பு, மகளிர் மனம்போல வேறுபடும் - இடம் பெற்றார் பெண்பாலார் மனம்போல வேறுபடும், எ - று.

அவர் மனம் வேறுபடுதல் * “பெண்மனம் பேதின் றொருப்படுப்பேனென்னு, மெண்ணி லொருவன்” என்பதனுனு மறிக. நட்பு வேறுபடுதலாவது - பழைய பகையே யாதல். இவை யிரண்டு பாட்டானும் கூடாநட்பினது குற்றந் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இனம் போன்று - (தமக்கு) உற்றவர் போன்று, இனம் அல்லார் - உறுதவரோடு உண்டாகிய, கேண்மை - நட்பானது, (இடம்பெற்றால்) மகளிர் - பெண்பாலார், மனம்போல - மனதைப்போல, வேறுபடும் - மாறும். உ

அஉஉ. பலநல்ல கற்றக் கடைத்து மனநல்ல
ராகுதன் மாணர்க் கரிது.

(பரி - ரை) நல்ல பல கற்றக்கடைத்தும் - நல்லன பல நூல்களைக் கற்ற விடத்தும், மனம் நல்லர் ஆகுதல் மாணர்க்கு அரிது - அதனுன் மனந்திருந்தி நட்பாதல் பகைவார்க்கில்லை, எ - று.

நல்லன - மனக்குற்றங் கெடுப்பன. மன நல்லரெனச் சினைவினை முதன்மே னின்றது. நல்ல ராகுதல் - செற்றம் விடுதல். உள்ளே செற்றமுடையாரைக் கல்விபுடைமைபற்றி நட்பென்று கருதற்க வென்பதாம்.

* வளையாபதி.

(தே - ப - ரை)—நல்ல - நல்லவையாகிய, பல - பல நூல்
களை, கற்றக்கூடத்தும் - கற்றவிடத்தும் (அதனால்), மனம் நல்லர்
ஆகுதல் - மனம் திருந்தி நட்பினராகுதல், மாணார்க்கு - பகைவர்
க்கு, அரிது - இல்லை. ந.

அஉச. முகத்தி னினிய நகாஅ வகத்தின்னா
வஞ்சரை யஞ்சப் படும்.

(பரி - ரை) முகத்தின் இனிய நகாஅ அகத்த இன்னா வஞ்சரை - கண்ட
பொழுது முகத்தால் இனியவாகச் சிரித்து எப்பொழுதும் மனத்தால் இன்னா
ராய வஞ்சரை, அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும், எ - று.

நகையது வகைபற்றி இனியவென்றும், அகத்துச் செற்றம் நிகழவும் அத
ற்கு மறுதலையாய நகையைப் புறத்து விளைத்தலின் வஞ்ச ரொன்றும், அச்செற்
றங் குறிப்பறிதற் கருவியாய முகத்தானுந் தோன்றாமையின் அஞ்சதல் செய்
யப்படு மென்றும் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானுங் குற்றத்திற்கு ஏது
வாய அவர் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(கண்டபோது) முகத்தின் - முகத்தால்,
இனிப - இனிமை யுள்ளனவாக, நகா - சிரித்து, அகத்து - மனத்
தால், இன்னா - (எப்பொழுதும்) இனியராகாத, வஞ்சரை - வஞ்
சகரை, அஞ்சப்படும் - அஞ்சல்வேண்டும். ச

அஉரு. மனத்தி னமையா தவரை யெனைத்தொன்றுஞ்
சொல்லினுற் றேறற்பாற் றன்று.

(பரி - ரை) மனத்தின் அமையாதவரை - மனத்தால் தம்மோடு மேவா
தாரை, எனைத்தொன்றும் சொல்லினால் தேறல் பாற்று அன்று - யாதொரு
கருமத்தினுஞ் சொல்லாற் றெளிதன் முறைமைத் தன்று நீதினால், எ-று.

நீதினா லென்பது அவாய்கிலையான் வந்தது. பகைமை மறைத்தற்பொரு
ட்டுச் சொல்லுகின்ற வஞ்சனைச் சொல்லைச் செவ்விய சொல்லெனக் கருதி
அவரைக் கருமங்களிற் றெளிதல் நீதினான்முறைமை யன்றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மனத்தின் - மனத்தால், அமையாதவரை -
(தம்மோடு) பொருந்தாதவரை, எனைத்து ஒன்றும் - யாதொரு கரு
மத்திலும், சொல்லினால் - (அவர் பேசும்) பேச்சினால், தேறல்
பாற்று - தெளிதன் முறைமையது, அன்று - அல்ல (என்று நீதி
நூல் சொல்லும்). ரு

அஉகூ. நடடார்போ னல்லவை சொல்லினு மொட்டார்சொ
லொல்லையுணரப் படும்.

(பரி - ரை) நடடார்போல் நல்லவை சொல்லினும் - நடடார்போன்று நன்மை பயக்குஞ் சொற்களைச் சொன்னாராயினும், ஒட்டார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும் - பகைவர் சொற்கள் அது பயவாமை அச் சொல்லியபொழுதே யறியப்படும், எ - று.

சொல்லினு மெனவே, சொல்லாமையே பெற்றும். ஒட்டாராதலால்தீமை பயத்தல் ஒருதலை யென்பார், ஒல்லை யுணரப்படு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நடடார்போல் - நட்பினார்போல, நல்லவை - நன்மையைத் தருஞ் சொற்களை, சொல்லினும் - சொன்னாலும், ஒட்டார்சொல் - பகைவர் சொற்கள், (அது தாராமை), ஒல்லை - விரைவிலே (சொல்லியபொழுதே யென்றபடி), உணரப்படும் - அறியப்படும்.

சு

அஉஎ. சொல்வணக்க மொன்றார்கட் கொள்ளற்க வில்வணக்கந் தீங்கு குறித்தமை யான்.

(பரி - ரை) வில் வணக்கம் தீங்கு குறித்தமையான் - வில்லினது வணக்கம் ஏற்றவர்க்குத் தீமை செய்தலைக் குறித்தமையால், ஒன்றார்கண் சொல்வணக்கம் கொள்ளற்க - பகைவர்மாட்டிப் பிறக்குஞ் சொல்லினது வணக்கத்தையும் தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறித்ததென்று கருதற்க, எ - று.

தம் வணக்கம் அன்றென்பது தோன்றச் சொல்வணக்க மென்றும், வில் வணக்கம் வேறாயினும் வணங்குத லொப்புமைபற்றி அதன் குறிப்பை யேது வாக்கியங் கூறினார். வில்லியது குறிப்பு அவனியை வில்வணக்கத்தின்மேனிற்றலான், ஒன்றாது குறிப்பும் அவரியை சொல்வணக்கத்தின் மேலாதாயிற்று. இதுவுந் தீங்கு குறித்த வணக்கமென்றே கொண்டு அஞ்சிக் காக்க வென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அவரைச் சொல்லாந் நெளியற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வில் வணக்கம் - வில்லினது வணக்கம், தீங்கு குறித்தமையான் - (ஏற்றவர்க்குக்) தீமை செய்தலைக் குறித்தமையால், ஒன்றார்கண் - பகைவரிடத்தே (பிறக்குந்), சொல் வணக்கம் - சொல்லினது வணக்கத்தையும், கொள்ளற்க - (தமக்கு நன்மை செய்தலைக் குறித்ததென்று) சினைபாதிருக்கக்கடவர்.

எ

அஉஅ. தொழுதகையுள்ளும் படையொடுங்கு மொன்றா முதுகண் ணீரு மனைத்து.

(பரி - ரை), ஒன்றார் தொழுத கையுள்ளும் படை ஒடுங்கும் - ஒன்றார் குறிப்பை யுணர வல்லார்க்கு அவர் தொழுத கையதத்தும் படைக்கலம் மறைந்திருக்கும்; அழுத கண்ணீரும் அனைத்து - அவரழுத கண்ணீரும் அவ்வாறே அது மறைந்திருத்தற் கிடனும், எ - று.

தாம் நட்பென்பதனைத் தம் கையானுங் கண்ணுந் தேற்றிப் பின் கோற்றருவாங்க விருக்கின்ற படைக்கலம் உய்த்துணர்வுழித் தேற்றுகின்ற பொழுதே அவற்றுள்ளே தோன்றுமென்பார், ஒங்கு மென்றார். பகைவர் தம் மென்மைகாட்டித் தொழினும் அழினும், அவர் குறிப்பையே நோக்கிக் காக்க வென்பதாம். இதனால் அவரைச் செயலாற் றெளியற்க வென்பது கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(பகைவர் குறிப்பை அறிய வல்லவர்க்கு) ஒன் னார் - பகைவர், தொழுத கையுள்ளும் - கும்பிட்ட கையுள்ளும், படை - ஆயுதமானது, ஒடுங்கும் - மறைந்திருக்கும்; அழுதகண்ணீ ரும் - (அவர்) அழுத கண்ணீரும், அனைத்து - அப்படியே அது மறைந்திருத்தற்கு இடமாம். அ

அஉகூ. மிகச்செய்து தம்மெள்ள வாறை நகச்செய்து
நட்பினுட் சாப்புல்லற் பாற்று.

(பரி - ரை) மிகச் செய்து தம் எள்ளுவாறை - பகைமை தோன்றாமற் புறத்தின்கண் நட்பினை மிகச் செய்து அகத்தின்கண் தம்மையெழும் பகைவ ரை, நட்பினுள் நகச்செய்து சாப்புல்லற் பாற்று - தாமும் அந் நட்பின்கண்ணே நின்று புறத்தின்கண் அவர் மகிழும் வண்ணஞ்செய்து அகத்தின்கண் அது சாம் வண்ணம் பொருந்தற்பான்மை யுடைத்து அரசநீதி, எ - று.

நின்றென்பதூஉம் அரசநீதியென்பதூஉம் அவாய்வினையான் வந்தன. அக னென்று புறநென்று ஆதல் ஒருவற்குத் தகாதெனினும் பகைவர் மாட்டாயின் தகுமென்பது நீதிநூற் றுணிபென்பார், அதன்மேல் வைத்துக் கூறினார். சாவ வென்பத னிறுதிநிலை விகாரத்தால் தொக்கது, * “கோட்டின் வாய்ச் சாங் குத்தி” என்புழிப்போல. எள்ளுவாறைப் புல்லலெனக் கூட்டுக.

(தே - ப - ரை)—(அரச நீதியானது) மிகச் செய்து - (புறத்தி லே நட்பை) மிகச் செய்து, தம் எள்ளுவாறை - (உள்ளே) தம்மை இகழும் பகைவரை, நட்பினுள் - (தாமும்) அந் நட்பினிடத்தே நின்று, நகச் செய்து - (புறத்திலே அவர்) மகிழும்படி. செய்து, சாப் புல்லற் பாற்று - (உள்ளே அது) சாம்படக்குப் பொருந்துந் தன்மை யுடைத்து. கூ

அஉ௦. பகைநட்பாங் காலம் வருங்கான் முகநட்
டகநட் பொரீஇ, விடல்.

• (பரி - ரை) பகை நட்பாம் காலம் வருங்கால் - தம் பகைவர் தமக்கு நட்டாரா யொழுங்குங் காலம் வந்தால், முகம் நட்டு அகம் நட்பு ஓரீஇ விடல் - தாமும்

* கவி, முல்லை, இ.

அவரோடு முகத்தால் நட்புச் செய்து அகத்தால் அதனை விட்டுப் பின் அதுவுத் தவிர்க, எ - று.

அக்காலமாவது - தம்மானும் பகையென்று வெளிப்பட நீக்கலாகாத அளவு. இதனானே ஆமளவெல்லாம் நீக்குக வென்பது பெற்றும். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அந் நட்பிடை யொழுமுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பகை - (தம்) பகைவர், நட்பு ஆம் காலம் - நட்பினராய் நடக்குங் காலம், வருங்கால் - வரும்போது, முகம் - (தாமும்) முகத்தால், நட்டு - (அவரோடு) நட்புச் செய்து, அகம் - மனத்தால், நட்பு - சினேகத்தை, ஓரீஇ-நீங்கி, விடல் - (பின் அதையும) விடக்கடவர்.

க0

அச-ம் அதிகாரம்—பேதைமை

இனி, அந் நட்பினை யெதிர்மறுத்துப் பகைமுகத்தாற் கூறிய தொடங்கி னார். அப் பகைதான் முற்றக் கடியுங் குற்றம் அன்மைபின் உளவாய வெகுளி யானுங் காமத்தானும் வருவதாம். அவற்றுள் வெகுளியான் வருவன ஐந்ததி காரத்தானும், காமத்தான் வருவன ஐந்ததிகாரத்தானுங் கூறுவார், அவ் விரண் டற்கும் அடியாய மயக்கத்தை இருவகைப்படுத்து, இரண்டதிகாரத்தாற் கூறு வான் தொடங்கி, முதற்கண் பேதைமை கூறுகின்றார். அஃதாவது, யாதும் அறியாமை.

அநக. பேதைமை யென்பதொன் றியாதெனி னே தங்கொண் டேதியம் போக விடல்.

(பரி - ரை) பேதைமை என்பது ஒன்று - பேதைமை யென்று சொல்லப் படுவது ஒருவனுக்கு ஏனைக் குற்றங்க ளெல்லாவற்றினும் மிக்கதொன்று; யாது எனின் ஏதம் கொண்டு ஊதியம் போகவிடல்-அதுதான் யாதென்று வினவின், தனக்குக் கேடு பயப்பனவற்றைக் கைக்கொண்டு ஆக்கம் பயப்பனவற்றைக் கைவிடுதல், எ - று.

கேடு - வறுமை, பழி, பாவங்கள். ஆக்கம் - செல்வம், புகழ், அறங்கள். தானே தன் இருமையுங் கெடுத்துக்கோட லென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பேதைமை என்பது - பேதைமை யென்று சொல்லப்படுவது, ஒன்று - (மற்றைக் குற்றங்களிலெல்லாம் மிகுந் தது) ஒன்று, யாது எனின் - (அது) யாதென்று வினவினால், ஏதம் கொண்டு - (தனக்குக்) கேடு தருமவைகளைக் கைக்கொண்டு, ஊதி யம் - ஆக்கந்தருமவைகளை, போகவிடல் - கைவிடுதல்.

க

அ௩௨. பேதைமையு ளெல்லாம் பேதைமை காதன்மை
கையல்ல தன்கட் செயல்.

(பரி - ரை) பேதைமையுள் எல்லாம் பேதைமை - ஒருவனுக்குப் பேதை
மை யெல்லாவற்றுள்ளும் மிக்க பேதைமையாவது, கை அல்லதன்கண் காதன்
மை செயல் - தனக்கு ஆகாத ஒழுக்கத்தின்கண் காதன்மை செய்தல், எ - று.

இருமைக்கும் ஆகாவென்று நூலோர் கடிந்த செயல்களைவிரும்பிச் செய்த
லென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பேதைமையது இலக்கணங் கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவனுக்குப்) பேதைமையுள் எல்லாம் -
பேதைமை யெல்லாவற்றுள்ளும், பேதைமை - மிகுந்த பேதைமை
யாவது, கை அல்லதன்கண் - (தனக்கு) ஆகாத செய்கையில்,
காதன்மை - ஆசையை, செயல் - செய்தலாம். ௨

அ௩௩. நாணுமை நாடாமை நாரின்மை யாதொன்றும்
பேணுமை பேதை தொழில்.

(பரி - ரை) நாணுமை - நாணவேண்டுமவற்றுக்கு நாணுமையும், நாடாமை
நாடவேண்டுமவற்றை நாடாமையும், நார் இன்மை - யாவர்மாட்டும் முறிந்த
சொற்செயலுடைமையும், யாதொன்றும் பேணுமை - பேணவேண்டுமவற்றுள்
யாதொன்றினையும் பேணுமையும், பேதை தொழில் - பேதையது
தொழில், எ - று.

நாணவேண்டுமவை - பழி பாவங்கள். நாடவேண்டுமவை - கருமங்களிற்
செய்வனதவிர்வன. முறிதல் - கண்ணறுதல். பேணவேண்டுமவை - குழிப்
பிறப்பு, கல்வி, ஒழுக்க முதலாயின. இவை பேதைக்கு எஞ்ஞான்று மியல்பாய்
வருதலின், தொழி லென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நாணுமை - (நாணவேண்டு மவைகளுக்கு)
நாணுமையும், நாடாமை - (நாடாவேண்டுமவைகளை) நாடாமையும்,
நார் இன்மை - (யாவரிடத்திலும்) முறிந்த சொற்செய லுடைமை
யும், யாது ஒன்றும் - (பேணவேண்டு மவைகளுள்) யாதொன்றை
யும், பேணுமை - பேணுமையும், பேதை தொழில் - மூடனது
தொழில்களாம். ௩

அ௩௪. ஒதி யுணர்ந்தும் பிறர்க்குரைத்துந் தானடங்காப்
பேதையிற் பேதையா ரில்.

(பரி - ரை) ஒதி - மனமொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாய நூல்களை
யோதியும், உணர்ந்தும் - அவ் அடக்கத்தான் வரும் பயனையுணர்ந்தும், பிறர்க்கு

உரைத்தும் - அதனை யறியலுறப் பிறர்க்கு உரைத்தும், தான் அடங்காப் பேதையின் - தான் அவையடங்கி யொழுகாத பேதைபோல, பேதையார் இல்-பேதையார் உலகத் தில்லை, எ - று.

உம்மை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. இப் பேதைமை தனக்கு மருந்தாய் இவற்றால் தீராமையானும், வேற்றாமருந்து இன்மையானும், பேதையிற் பேதையிற் ரில்லென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் பேதையதுதொழில் பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—ஒதி - (மன மொழிமெய்கள் அடங்குதற்கு ஏதுவாகிய நூல்களை) ஒதியும், உணர்ந்தும் - (அவ் அடக்கத்தால் வரும்பயனை) அறிந்தும், பிறர்க்கு - மற்றவர்களுக்கு, உரைத்தும் - (அதனை அறியும்படி) சொல்லியும், தான் அடங்கா - தான் (அவை) அடங்கிடவாத, பேதையின் - மூடன்போல, பேதையார் - மூடர், இல் - (உலகில்) இல்லை.

அந்நி. ஒருமைச் செயலாற்றும் பேதை யெழுமைபுந் தான்புக் கழுந்து மளறு.

(பரி - ரை) பேதை - பேதையாயினான், எழுமையும் தான் புக்கு அழுத்தும் அளறு - வரும் பிறவிகளெல்லாந் தான் புக்கு அழுத்தும் நிரயத்தினை, ஒருமைச் செயல் ஆற்றும் - இவ் வொரு பிறப்புள்ளே செய்துகொள்ள வல்லனும், எ - று.

எல்லாப் பிறப்பும் ஏழா யடங்குதல் அறியப்பட்டமையின், முற்றும்மை கொடுத்தார். அழுத்துதற்கு இடனாய் நிரயம்; ஈண்டைப் பிறப்புக்களினுங் கொடுவினை வயத்தால் அந்நிரயத்துன்பமே யுழந்துவருதலின், எழுமைபுந் தான் புக்கழுந்து மளரென்றார். முடிவில் காலமெல்லாம் தான் நிரயத்துன்பம் உழத்தற்கு ஏதுவாக் கொடுவினையே யறிந்து சிலகாலத்துள்ளே செய்து கோடல் பிறர்க்கு அரிதாகலின், ஆற்று மென்றார். இதனால் அவன் மறுமைச் செயல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பேதை - மூடனானவன், எழுமையும்-(வரும்) எழுவகைப் பிறவிகளிலெல்லாம், தான் புக்கு - தான் புகுத்தி, அழுந்தும் - அழுத்துதற்கிடமாகிய, அளறு - நாகத்தை, ஒருமை - இவ் வொருபிறப்புள்ளே, செயல் ஆற்றும் - செய்துகொள்ள வல்லவனாவான்.

அந்நக. பொய்ப்படு மொன்றோ புனைபூணுங் கையறியாப் பேதை வினைமேற் கொளின்,

(பரி - ரை) கை அறியாப் பேதை வினை மேற்கொளின் - செய்யு முறை மையறியாத பேதை ஒரு கருமத்தை மேற்கொள்வானாயின், பொய்ப்படும் ஒன்றோ புனை பூணும் - அதுவும் புரைபடும், தானும் தனை பூணும், எ - று.

புரைபடுதல் - பின் ஆகாவகை உள்ளழிதல். ஒன்றோவென்பது எண்ணிடைச்சொல். அதனைபுங் கெடுத்துத் தானும் கெடுமென்பதாம். இதனான் அவன் செல்வம் படைக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கை அறியா - செய்யு முறைமை யறியாத, பேதை - மூடனானவன், வினை - ஒரு தொழிலை, மேற்கொளின் - மேற் கொள்ளுவானாயின், பொய்ப்படும் - (அதுவும்) புரைபடும், ஒன்றோ-(அது) ஒன்றுதானோ, புனை பூணும்-(தானும்) தனை பூணும்.

அருள. ஏதிலா ராரத் தமர்பசிப்பர் பேதை

பெருஞ்செல்வ முற்றக் கடை.

(பரி - ரை) பேதை பெருஞ் செல்வம் உற்றக்கடை - பேதையாயினான் பெரியசெல்வத்தைத்தெய்வத்தான் எய்தியவழி, ஏதிலார் ஆரத் தமர் பசிப்பர். தன்னோடு ஓரியையு மில்லாதார் கிறைய, எல்லா இயைபுமுடைய தமராயினார் பசியாநிற்பர், எ - று.

எல்லா நன்மையுஞ் செய்துகோடற் கருவியென்பது தோன்றப் பெருஞ் செல்வ மென்றும், அதனைப் படைக்கும் ஆற்றலில்லாமை தோன்ற உற்றக்கடை யென்றும், எல்லாம் பெறுதல் தோன்ற ஆரவென்றும், உணவும் பெருமை தோன்றப் பசிப்ப ரென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—பேதை - மூடனானவன், பெருஞ் செல்வம் - பெரிய செல்வத்தை, உற்றக்கடை - (ஊழால்) அடைந்தவிடத்து, ஏதிலார் - (தன்னோடு) ஒரு சம்பந்தமு மில்லாதவர், ஆர - கிறைய, தமர் - (எல்லாச் சம்பந்தமுமுடைய) தம்மவர், பசிப்பா - பசியாநிற்பர்.

அருஅ. மைய லொருவன் களித்தற்றுற் பேதைதன்

கையொன் றுடைமை பெறின்.

(பரி - ரை) பேதை தன் கை ஒன்று உடைமை பெறின் - பேதையாயினான் தன் கைக்கண்ணே ஒன்றினை யுடைமையாகப் பெற்றானாயின், மையல் ஒருவன் களித்தற்று - அவன் மயங்குதல் முன்னே பித்தினையுடையானோருவன் அம் மயக்கத்தின்மேலே மதுவுண்டு மயங்கினும்போலும், எ - று.

பெறி னெனவே, தெய்வத்தானன்றித் தன்னாற் பெருமை பெற்றும். பேதைமையுஞ் செல்வங்களிப்பும் ஒருங்குடைமையால் அவன் செய்வன மையலும் மதுக்களிப்பும் ஒருங்குடையான் செய்வனபோல் தலைதடுமாறு மென்ப

தாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவன் செல்வம் எய்தியவழிப் பயன் கொள்ளுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பேதை - மூடனானவன், தன் கை - தன் கையில், ஒன்று - ஒருபொருளை, உடைமை பெறின் - உடைமை யாகப் பெற்றானாயின், மையல்லஒருவன் - பித்தினையுடைய ஒருவன், களித்தற்று - (அம் மயக்கத்தின்மேலே) மதுவுண்டு மயங்கியது போலும்.

அ

அநுசூ. பெரிதினிது பேதையார் கேண்மை பிரிவின்கட்
பிழை தருவதொன் றில்.

(பரி - ரை) பிரிவின்கண் தருவது பிழை ஒன்று இல் - பின் பிரிவு வ் துழி அஃது இருவர்க்குந் தருவதொரு துன்ப மில்லை; பேதையார் கேண்மை பெரிது இனிது - ஆகலாற் பேதையாயினார் தம்முட் கொண்ட நட்பு மிக இனிது, எ - று.

நாடோறந் தேய்ந்து வருதலின், துன்பந் தாராதாயிற்று. புகழ்வார் போன்று பழித்தவாறு. இதனால் அவரது நட்பின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிரிவின்கண் - (பின்) பிரிவு வந்தவிடத்து, (அப்பிரிவு) தருவது - (இருவருக்கும்) தருவதாகிய, பிழை ஒன்று - துன்ப மொன்று, இல் - இல்லை; (ஆகலால்), பேதையார் கேண்மை - பேதையாயினார் (தம்முட்கொண்ட) நட்பு, பெரிது இனிது - மிகவு மினிது.

க

அசு. கழாஅக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்றாற் சான்றோர்
குழாஅத்துப் பேதை புகல்.

(பரி - ரை) சான்றோர் குழாத்துப் பேதை புகல் - சான்றோர் அவையின் கண் பேதையாயினான் புகுதல், கழாக்கால் பள்ளியுள் வைத்தற்று - தூய அல்ல மிதித்த காலை இன்பந் தரும் அமளிக்கண்ணே வைத்தாற்போலும், எ - று.

கழுவாக்கா லென்பது இடக்காட்க்கு. அதனால் அவ் வம்ளியும் இழிக்கப் படுமாறுபோல, இவனால் அவ் அவையும் இழிக்கப்படு மென்பதாம். இதனால் அவன் அவையிடை இருக்குமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சான்றோர்-பெரியோரது, குழாத்து - சபையி னிடத்து, பேதை - மூடனானவன், புகல் - புகுதல், கழாஅக் கால் - கழுவாத காலை, (அசுத்த மிதித்த காலை யென்றபடி), பள்ளி யுள் - (இன்பந் தரும்) சயனத்தின் மேல், வைத்தற்று - வைத்தல் போலும்.

க

அடு-ம் அநீகாரம்—புல்லறிவாண்மை

இனி ஏனைப் புல்லறிவாண்மை கூறுகின்றார். அது புல்லிய அறிவினை ஆடற்றன்மையென விரியும். அஃதாவது, தான் சிற்றறிவினனாயிருந்தே தன்னைப் போறிவினனாக மதித்து உயர்ந்தோர் கூறும் உறுதிச்சொற் கொள்ளாமை.

அசக. அறிவின்மை யின்மைபு ளின்மை பிறிதின்மை
யின்மையா வையா துலகு.

(பரி - னா) இன்மைபுள் இன்மை அறிவு இன்மை - ஒருவனுக்கு இல்லாமை பலவற்றுள்ளும் மிக்க இல்லாமையாவது அறிவில்லாமை; பிறிது இன்மை இன்மையா வையாது உலகு - மற்றைப் பொரு ளில்லாமையோ வெனின், அதனை அப்பெற்றித்தாய இல்லாமையாகக் கொள்ளார் உலகத்தார், எ - று.

அறிவென்பது ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நல்லறிவின்மே னின்றது. புல்லறிவாளர் செல்வம் எய்தியவழியும் இம்மை மறுமைப்பயன் எய்தாமையின் அதனை இன்மைபுள் இன்மை யென்றும், நல்லறிவாளர் வறுமை யெய்திய வழியும் அஃது இழவாமையின் அதனை இன்மையா வையாது என்றுங் கூறினார். இது னற் புல்லறிவினது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - னா)—இன்மைபுள் - (ஒருவனுக்கு) இல்லாமை பலவுள்ளும், இன்மை - மிகுந்த இல்லாமையாவது, அறிவு இன்மை - அறிவில்லாமை; பிறிது இன்மை - மற்றைப் பொருளில்லாமையோ வெனின், (அதனை), உலகு - உலகத்தார், இன்மை ஆ - (அப்படிப்பட்ட) இல்லாமையாக, வையாது - கொள்ளார். க

அசஉ. அறிவிலா நெஞ்சுவந் தீதல் பிறிதியாது
மில்லை பெறுவான் றவந்.

(பரி - னா) அறிவு இலான் நெஞ்சு உவந்து ஈதல் - புல்லறிவுடையான் ஒருவனுக்கு மனமுவந்து ஒன்று கொடுத்தல் கூடிற்றாயின், பெறுவான் தவம் பிறிது யாதும் இல்லை - அதற்குக் காரணம் பெறுகின்றவ னல்லவையே, வேறொன்று மில்லை, எ - று.

ஒரோவழி நெஞ்சுவந்து ஈதல் கூடலிற் புல்லறிவாளரும் நல்வினை செய்பவன்பார்க்குப், பெறுவான் வீழ்பொரு ளெய்தியான் போல்வதல்லது இம்மை நோக்கியாக மறுமை நோக்கியாக ஈகின்றார் அல்லனெனக் கூறியவாறு. கூடிற்றாயின் அதற்குக் காரண மென்னுஞ் சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. இதனால் அஃதுடையார் தம்மாட்டு நல்லன செய்த லறியாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - னா)—அறிவு இலான் - புல்லறிவுடையவன், நெஞ்சு உவந்து - மன மகிழ்ந்து, ஈதல் - (ஒருவனுக்கு ஒன்று) கொடுத்தல்,

(கூடியதாயின் அதற்குக் காரணம்), பெறுவான் - பெறுகின்றவனது, தவம் - நல்வினையே, பிறிது யாதும் இல்லை - வேறொன்றும் இல்லை. 2

அசுந. அறிவிலார் தாந்தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை
செறுவார்க்குஞ் செய்த லரிது.

(பரி - ரை) அறிவு இலார் தாம் தம்மைப் பீழிக்கும் பீழை - புல்லறிவுடையார் தாமே தம்மை வருத்தும் வருத்தம், செறுவார்க்கும் செய்தல் அரிது. அது செய்தற்கு உரியாய தம் பகைவார்க்குஞ் செய்த லரிது, எ - று.

பகைவர் தாம் அறிந்ததென்றனைக் காலம் பார்த்திருந்து செய்வதல்லது வறுமை, பழி, பாவமுதலிய பலவற்றையும் எக்காலத்துஞ் செய்யமாட்டாமை யின், அவர்க்குஞ் செய்தலரி தென்றார். இதனால் அவர் தம்மாட்டுந் தீயன செய்த லறிவரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறிவு இலார் - புல்லறிவுடையவர், தாம் - தாமே, தம்மை - தங்களை, பீழிக்கும் - வருத்தும், பீழை - வருத்தமானது, செறுவார்க்கும் - (வருத்துதற்குரிய) பகைவார்க்கும், செய்தல் அரிது - செய்த லரிதாம்.

அசுச. வெண்மை யெனப்படுவ தியாதெனி னெண்மை
புடையம்பா மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி - ரை) வெண்மை எனப்படுவது யாது எனின் - புல்லறிவுடையென்று சொல்லப்படுவது யாதென்று வினவின், யாம் ஒண்மை உடையம் என்னும் செருக்கு - அது தம்மைத்தாமே யாம் நல்லறிவுடையமென்று நன்கு மதிக்கும் மயக்கம், எ - று.

வெண்மையாவது அறிவு முதிராமை. ஒண்மையெனக் காரியப்பெயர் காணத்திற் காயிற்று. உலகத்தா ரிகழ்தல் அறிந்துவைத்தும் அவ்வாறு மதித்த லான், மயக்க மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—வெண்மை எனப்படுவது - புல்லறிவுடையெனப்படுவது, யாது எனின் - யாதென்று வினவின், (அது) யாம் ஒண்மை உடையம் - யாம் நல்லறிவு உடையோம், என்னும் - என்று (தம்மைத் தாமே) நன்கு மதிக்கும், செருக்கு - மயக்கம்.

அசுநி. கல்லாத மேற்கொண் டொழுகல் கசுடற
வல்லது உ மையந் தரும்.

(பரி - ரை) கல்லாத மேல் கொண்டு ஒழுகல் - புல்லறிவானர் தாம் கல்லாத நல்களையுங் கற்றாராகத் தாம் மேலிட்டுக்கொண்டு ஒழுகுதல், கசுடற வல்

லதூஉம் ஐயம் தரும் - கசடறக் கற்றதொரு நூலுண்டாயின், அதன்கண்ணும் பிறர்க்கு ஐயத்தை விளைக்கும், எ - று.

வல்லதென ஏழாவது இறுதிக்கண் தொக்கது. உண்டாயி னென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. ஐயம் அது வல்லரென்பதூஉம் இவ்வாறு கொல்லோ வென்பது.

(தே - ப - ரை)—(புல்லறிவாளர்), கல்லாத - (தாம்) கல்லாத நூல்களையும், மேல் கொண்டு - (கற்றவராக) மேலிட்டுக்கொண்டு, ஒழுகல் - நடக்குதல், கசடி அற - குற்றமற, வல்லதும்-கற்றதொரு நூல் (உண்டாயின்) அதனிடத்தும், ஐயம் - சந்தேகத்தை, தரும் - (பிறருக்கு) விளைக்கும். ரு

அசக. அற்ற மறைத்தலோ புல்லறிவு தம்வயிற்

குற்ற மறையா வழி.

(பரி - ரை) தம் வயின் குற்றம் மறையாவழி - புல்லறிவாளர் தங்கண் டிகழும் குற்றங்களை யறிந்து கடியாராயின், அற்றம் மறைத்தலோ புல் அறிவு - ஆடையால் அற்ற மறைத்தாராகத் தம்மைக் கருதுதலும் புல்லறிவாம், எ - று.

குற்ற மறைத்தலாவது அவற்றை இலவாக்குதல். மறைக்கப்படுவன பல வற்றுள்ளும் உயர்ந்தவற்றையெல்லாம் மறையாது தாழ்த்ததொன்றினையே மறைத்து அவ்வளவால் தம்மையு முலகவொழுக்கினராக மதித்தலும் புல்லறி வென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அவர் தம்மை வியத்தற் குற்றம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(புல்லறிவாளர்), தம் வயின் - தம்மிடத்து உண்டாகும், குற்றம் - குற்றங்களை, மறையாவழி - (அறிந்து) கடியாராயின், அற்றம் - மறைக்கத்தக்க அவயவத்தை, மறைத்தலோ - (ஆடையால்) மறைத்தவராகத் தம்மை நினைத்தலும், புல் அறிவு - புல்லறிவாம். கூ

அசஎ. அருமறை சோரு மறிவிலான் செய்யும்

பெருமிறை தானே தனக்கு.

(பரி - ரை) அரு மறை சோரும் அறிவு இலான் - பெறுதற்கரிய உபதே சப்பொருளைப் பெற்றாலும் உட்கொள்ளாது போக்கும் புல்லறிவானன், தானே தனக்குப் பெருமிறை செய்யும் - அவ்வுறுதி யறியாமையால் தானே தனக்கு மிக்க வருத்தத்தைச் செய்துகொள்ளும், எ - று.

சோருமென இடத்து டிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின்மே னின் றது. மிக்க வருத்தம் - பொறுத்தற்கரிய துன்பங்கள். இனி அருமறைசோரு மென்பதற்குப் பிறரெல்லாம் உள்ளத்து அடக்கப்படும் எண்ணத்தை வாய்

சோர்ந்து பிறர்க்கு உரைக்குமென் றுரைத்தார்; அது பேணுமை யென்னும் பேதைமையாவதன்றிப் புல்லறிவாண்மை யன்மை யறிக.

(தே - ப - ரை)—அருமறை - பெறுதற்கரிய உபதேசப் பொருளை, சோரும் - (பெற்றாலும்) உட்கொள்ளாது போக்கும், அறிவு இலான் - புல்லறிவாளன், (அவ் வறுதி அறியாமையால்) தானே தனக்கு - தனக்குத் தானே, பெருமிறை - மிகுந்த வருத்தத்தை, செய்யும் - செய்துகொள்ளுவான்.

எ

அசஅ. ஏவவுஞ் செய்கலான் றுன்றேறு னவ்வுயிர்

போலு மளவுமோர் நோய்.

(பரி - ரை) ஏவவும் செய்கலான் - புல்லறிவாளன் தனக்கு உறுதியாய வற்றை அறிவுடையார் சொல்லாநிற்கவுஞ் செய்யான்; தான் தேரான் - அத வன்றித் தானாகவும் இவை செய்வனவென்று அறியான்; அவ்வுயிர் போம் அளவும் ஓர் நோய் - அவ்வுயிர் யாக்கையி னீங்குமளவும் நிலத்திற்குப் பொறுத் தற்கு அரியதொரு நோயாம், எ - று.

உயிர் தான் உணர்தற்றன்மைத்தாயிருந்தும் நின்ற யாக்கைவயத்தான் மரு டற்றன்மைத்தாய் வேறுபடுதலின் அவ்வுயி றொன்றும், அதனி னீங்கியபொழு தே அதற்கு இரண்டனுள்ளொன்று கூடுதலிற் போமளவு மென்றும், குலமலை முதலிய பொறுக்கின்ற நிலத்திற்குப் பாவயாக்கை பெரும் பொறையாய்த் துன்பஞ் செய்தலின் ஒருநோ யென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—(புல்லறிவாளன்), ஏவவும் - (தனக்கு உறுதி யானவைகளை அறிவுடையோர்) சொல்லவும், செய்கலான் - செய் யான்; (அதுவல்லாமல்), தான் - தானாகவும், தேரான் - (இவை செய்பவையென்று) அறியான்; அவ்வுயிர் - அந்த உயிரானது, போம் அளவும் - (உடம்பை விட்டு) நீங்குமளவும், ஓர் நோய் - (பூமிக்குப் பொறுத்தற்கரிய) ஒரு நோயாம்.

அ

அசகூ. காணாதாற் காட்டுவான் றுன்காணான் காணாதான்
கண்டானுந் தான்கண்ட வாறு.

(பரி - ரை) காணாதான் காட்டுவான் தான் காணான் - தன்னை எல்லாம் அறிந்தானாக மதித்தலாற் பிறரால் ஒன்றறிபுந் தன்மை யிலாதானே அறிவிக்கப் படுவான் அவனாற் பழிக்கப்பட்டுத் தான் அறியானாய் முடியும்; காணாதான் தான் கண்ட ஆறு கண்டான் ஆம் - இனி அவ் அறிபுந்தன்மை யில்லாதான் கொண்டது விடாமையால் தான் அறிந்தவாற்றால் அதனை அறிந்தானாய் முடியும், எ - று.

புல்லறிவாளர்க்கு நல்லறிவு கொளுதல் ஒருவாற்றானும் இயைவதன் மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(தன்னை எல்லாம் அறிந்தவனாக மதித்தலால்) காணாதான் - (பிறரால் ஒன்றை) அறியுந் தன்மை யில்லாதவனை, காட்டுவான் - அறிவிக்கப் புகுவான், தான் காணான் - (அவனாலே பழிக்கப்பட்டுத்) தான் அறியாதவனாய் முடியும்; காணாதான் - (இனி) அவ் அறியுந்தன்மை யில்லாதவன், (தான் கொண்டது விடாமையால்) தான் கண்ட ஆறு - தான் அறிந்த விதத்தால், கண்டான் ஆம் - (அதனை) அறிந்தவனாய் முடியும். கூ

அரு. உலகத்தா ருண்டென்ப தில்லென்பான் வையத் தலகையா வைக்கப் படும்.

(பரி - ரை) உலகத்தார் உண்டு என்பது இல் என்பான் - உயர்ந்தோர் பலரும் உண்டென்பதோர் பொருளைத் தன் புல்லறிவான் இல்லையென்று சொல்லுவான், வையத்து அலகை ஆ வைக்கப்படும் - மகனென்று கருதப் படான் வையத்துக் காணப்படுவதோர் பேயென்று கருதப்படும், எ - று.

கடவுளும் மறுபிறப்பும் இருவினைப்பயனும் முதலாக அவர் உளவென்பன பலவேனுஞ் சாதிபற்றி உண்டென்பதென்றும், தானே வேண்டிய கூறலால் ஒப்பும் வடிவால் ஒவ்வாமையு முடைமையின் தன் யாக்கை காந்த மக்கன் யாக்கையுள் தோன்றுதல் வல்ல அலகை யென்றுங் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் உறுதிச்சொற் கொள்ளாமையது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகத்தார் - உயர்ந்தோர்பலராலும், உண்டு என்பது - உண்டெனப்படுகிற பொருளை, இல் என்பான் - (தன் புல்லறிவால்) இல்லையென்று சொல்லுவோன், (மனிதனென்று நினைக்கப்படான்), வையத்து - பூமியிலே, அலகை ஆ - (காணப்படுகிற) ஒரு பேயென்று, வைக்கப்படும் - நினைக்கப்படுவான். கூ

அக-ம் அதிகாரம்—இகல்

இனி அவற்றான் வரும் வெகுளி காமங்களுள் அரசர்க்கு வெகுளி பெரும் பான்மைத்தாகலின், அதனான் வருவன கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் இகல் கூறுகின்றார். அஃதாவது, இருவர் தம்முட் பொருது வலி தொலைதற்கு ஏதுவாய மாறுபாடு.

அருக. இகலென்ப வெல்லா வுயிர்க்கும் பகலென்னும் பண்பின்மை பாரிக்கு நோய்.

(பரி - ரை) எல்லா உயிர்க்கும் பகல் என்னும் பண்பு இன்மை பாரிக்கும் நோய் - எல்லா வுயிர்க்கும் பிற வுயிர்களோடு கூடாமையென்னுந் தீக்குணத் தை வளர்க்குங் குற்றம், இகல் என்ப-இகலென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ-து.

மக்களையும் விலங்குகளோடு ஒப்பிப்பதென்பது தோன்ற எல்லா வுயிர்க்கு மென்றும், பகுதிக்குணத்தை இடைகின்று விளைத்தலிற் பகலென்னும் பன் பின்மை யென்றுங் கூறினார். நற்குண மின்மை அருத்தாபத்தியால் தீக்குண மாயிற்று. இதனால் இகலது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லா உயிர்களுக் கும், பகல் என்னும் - (பிற வுயிரோடு) கூடாமைபென்னும், பண்பு இன்மை - தீய குணத்தை, பாரிக்கும் - வளர்க்கும், நோய் - குற்ற மாவது, இகல் - மாறுபாடாம், என்ப - என்று சொல்லுவார் (துலோர்).

க

அருஉ. பகல்கருதிப் பற்றா செயினு மிகல்கருதி
யின்னாசெய் யாமை தலை.

(பரி - ரை) பல் கருதிப் பற்றா செயினும் - தம்மோடு கூடாமையைக் கருதி ஒருவன் வெறுப்பன செய்தானாயினும், இகல் கருதி இன்னா செய்யா மை தலை - அவனோடு மாறுபடுதலைக் குறித்துத் தாம் அவனுக்கு இன்னாதவர் றைச் செய்யாமை உயர்ந்தது, எ - று.

செய்யிற் பகைமை வளரத் தாம் தாழ்ந்துவரலானும், ஒழியின் அப் பற்றா தன தாமே யோய்ந்துபோகத் தாம் ஒங்கிவரலானும், செய்யாமை தலை யென் றார். பற்றாத வென்பது விகாரமாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—பகல் - (தம்மோடு) கூடாமையை, கருதி - நினைத்து, பற்றா - வெறுப்பவைகளை, செயினும் - (ஒருவன்) செய்தா னாயினும், இகல் கருதி - (அவனோடு) மாறுபடுதலைக் குறித்து, இன்னா - துன்பந்தருமவைகளை, செய்யாமை - (தாம் அவனுக்குச்) செய்யாமை, தலை - உயர்ந்தது.

உ

அருங். இகலென்னு மெவ்வனோய் நீக்கிற் றவலில்லாத்
தாவில் விளக்கந் தரும்.

(பரி - ரை) இகல் என்னும் எவ்வ நோய் நீக்கின் - மாறுபாடென்று சொல் லப்படுகின்ற துன்பத்தைச் செய்யு நோயை ஒருவன் தன் மனத்தினின்று நீக்குமாயின், தவல் இல்லாத் தாவில் விளக்கம் தரும் - அவனுக்கு அந் நீக்குதல் எஞ்ஞான்றும் உளதாதற்கு ஏதுவாய புகழைக் கொடுக்கும், எ - று.

தவல் இல்லாமை அருத்தாபத்தியான் அப்பொருட் டாயிற்று. தாவில் விளக்கம் வெளிப்படா. யாவரு நண்பராவர்; ஆகவே, எல்லாச் செல்வமு மெய் திக் கொடைமுதலிய காரணங்களாற் புகழ் பெறு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) இகல் என்னும் - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற, எவ்வம் - துன்பத்தைச் (செய்யும்), நோய் -

நோபை, நீக்கின்-(தன்மனத்திலிருந்து) நீக்குவானாயின், (அந் நீக்குதல்), தவல் இல்லா - (எந்நாளும்) அழிவில்லாமைக்கு ஏதுவாகிய, தாவில் விளக்கம் - கெடுதல் வில்லாத புகழை, தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

ந.

அருசு. இன்பத்து ளின்பம் பயக்கு மிகலென்னுந்
துன்பத்துட் டென்பங் கெடின.

(பரி - ரை) இகல் என்னும் துன்பத்துள் துன்பம் கெடின - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற துன்பங்க ளெல்லாவற்றினும் மிக்க துன்பம் ஒருவனுக்கு இல்லையாயின், இன்பத்துள் இன்பம் பயக்கும் - அவ் இன்மை அவனுக்கு இன்பங்க ளெல்லாவற்றினும் மிக்க இன்பத்தினைக் கொடுக்கும், எ - று.

துன்பத்துள் துன்பம் - பலரோடு பொருது வலி தொலைதலான் யாவர்க்கு மெளியனா யுறுவது. அதனை இடையின்றியே பயத்தலின், இகலென்னு மென்றார். இன்பத்து ளின்பம் யாவரு டட்பாகலின் எல்லாப் பயனு மெய்தி யுறுவது.

(தே - ப - ரை)—இகல் என்னும் - மாறுபாடென்று சொல்லப்படுகின்ற, துன்பத்துள் - துன்பங்கள் பலவினும், துன்பம் - மிகுந்த துன்பம், கெடின - (ஒருவனுக்கு) இல்லையாயின், (அவ் இல்லாமை), இன்பத்துள் - இன்பங்கள் பலவினும், இன்பம் - மிகுந்த இன்பத்தை, பயக்கும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

சு

அருநு. இகலெதிர் சாய்ந்தொழுக வல்லாரை யாரே
மிகலுக்குந் தன்மையவர்.

(பரி - ரை) இகல் எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை-தம்முள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனை யேற்றுக்கொள்ளாது சாய்ந்தொழுக வல்லாரை, மிகல் ஊக்கும் தன்மையவர் யார் - வெல்லக் கருதுந் தன்மையுடையார் யாவர்? எ-று.

இகலை யொழிந்தொழுகல் வேந்தர்க்கு எவ்வாற்றானும் அரிதாகலின் வல்லாரை யென்றும், யாவர்க்கும் நண்பாகலின் அவரை வெல்லக் கருதுவார் யாவரு மில்லை யென்றுங் கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் இகலாதார்க்கு வரும் நன்மை கூறப்பட்டதி.

(தே - ப - ரை)—இகல் - மாறுபாடு, (தம் மனத்துத் தோன்றியவிடத்து) எதிர் சாய்ந்து ஒழுக வல்லாரை - (அதனை) ஏற்றுக் கொள்ளாமற் சாய்ந்து நடக்க வல்லவரை, மிகல் ஊக்கும் - வெல்ல நினைக்கும், தன்மையவர் - தன்மையையுடையவர், யார் - யாவர்? னு

அருக. இகலின் மிகலினி தென்பவன் வாழ்க்கை

தவலுங் கெடலு நணித்து.

(பரி - ரை) இகலின் மிகல் இனிது என்பவன் வாழ்க்கை - பிறரோடு மாறுபடுதற்கண் மிகுதல் எனக்கு இனியதென்று அதனைச் செய்வானது உயிர் வாழ்க்கை, தவலும் கெடலும் நணித்து-பிழைத்தலும் முற்றக்கெடுதலுஞ் சிறிது பொழுதுள் உளவாம், எ - று.

மிகுதல் - மேன்மேல் ஊக்குதல். இனிதென்பது தான் வேறல் குறித்தல். பிழைத்தல் - வறுமையான் இன்னுதாதல். முற்றக் கெடுதல் - இறத்தல். இவற் றோடு நணித்து என்பதனைத் தனித்தனி கூட்டி, உம்மைகளை எதிராகும் இறந்த துத் தழீஇய எச்சவும்மைகளாக வுரைக்க. பொருட்கேடும் உயிர்க்கேடும் அப் பொழுதே யுளவா மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—இகலின் - (பிறரோடு) மாறுபடுதலிலே, மிகல் - மிகுதல், இனிது என்பவன் - (எனக்கு) இனிதென்று செய்பவனது, வாழ்க்கை - உயிர்வாழ்க்கை, தவலும் - பிழைபடுத லும், நணித்து - சிறிதுபொழுதி லுண்டாம்; கெடலும் - முழுதுங் கெடுதலும், (நணித்து) - சிறிது பொழுதி லுண்டாம். சு

அருள. மிகன்மேவன் மெய்ப்பொருள் காணு ரிகன்மேவ லின்னா வறிவி னவர்.

(பரி - ரை) இகல் மேவல் இன்னா அறிவினவர் - இகலோடு மேவுதலை யுடைய இன்னாத அறிவினையுடையார், மிகல் மேவல் மெய்ப்பொருள் காணர் - வெற்றி பொருந்துதலையுடைய நீதி தூற்பொருளை யறியமாட்டார், எ - று.

இன்னா அறிவு - தமக்கும்-பிறர்க்குந் தீங்கு பயக்கும் அறிவு. வெற்றி வழி னின்றார்க்கு உளதாவது. காணப்படும் பயத்ததாகலின், மெய்ந்து லெனப்பட் டது. இகலால் அறிவு கலங்குதலின், காணா ரென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டா னும் இகலினார்க்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இகல் மேவும் - மாறுபாட்டோடு பொரு ள்துதலையுடைய, இன்னா - துன்பஞ் செய்கின்ற, அறிவினவர் - அறி வையுடையவர், மிகல் மேவும் - வெற்றி பொருந்துதலை யுடைய, மெய்ப்பொருள் - நீதிதூற்பொருளை, காணார் - அறியமாட்டார். எ

அருஅ. இகலிற் கெதிர்சாய்த லாக்க மதனை
மிகலாக்கி னாக்குமாங் கேடு.

(பரி - ரை) இகலிற் கு எதிர் சாய்தல் ஆக்கம் - தன் உள்ளத்து மாறுபாடு தோன்றியவழி அதனை மெதிர்தலை யொழிதல் ஒருவனுக்கு ஆக்கமாம்; அதனை மிகல் ஊக்கின் கேடு ஊக்குமாம் - அது செய்யாது அதன்கண் மிகுதலை மேற் கொள்வானாயிற் கேடுத் தன்கண் வருதலை மேற்கொள்ளும், எ - று.

எதிர்தல் - ஏற்றுக்கோடல். சாய்ந்தபொழுதே வருதலின், சாய்தல் ஆக்க மென்றார். இகலிற்கெனவும் அதனை யெனவும் வந்தன வேற்றுமை மயக்கம்.

(தே - ப - ரை) — இகலிற்கு - (தன்னுள்ளத்து) மாறுபாடு தோன்றியவிடத்து, எதிர் சாய்தல் - (அதற்கு) எதிரிடுதலை யொழித் தல், ஆக்கம் - (ஒருவனுக்கு) ஆக்கமாம்; அதனை - அம் மாறு பாட் டிலே, மிகல் - மிகுதலை, ஊக்கின் - மேற்கொள்ளுவானாயின், கேடு - கேடும், ஊக்கும் ஆம் - (தன்னிடத்து வருதலை) மேற்கொள்ளும். அ

அருக. இகல்காணு னாக்கம் வருங்கா லதனை
மிகல்காணுங் கேடு தாற்கு.

(பரி - ரை) ஆக்கம் வருங்கால் இகல் காணுன் - ஒருவன் தன்கண் ஆக்கம் வரும்வழிக் காரண முண்டாயினும் இகலை நினையான், கேடு தாற்கு அதனை மிகல் காணும் - தனக்குக் கேடு செய்துகோடற்கண் காரண மின்றியும் அதன் கண் மிகுதலை நினைக்கும், எ - று.

இகலான் வருங் கேடு பிறா னன்றென்பது தோன்றத் தாற்கென்றார். நான்காவதும் இரண்டாவதும் ஏழாவதன்கண் வந்தன. ஆக்கக் கேடுகட்கு முன் நடப்பன இகலினது இன்மை உண்மைக ளென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — (ஒருவன்) ஆக்கம் வருங்கால் - (தன்னிடத்து) ஆக்கம் வரும்போது, (காரணம் உண்டாயினும்), இகல் - மாறு பாட்டை, காணுன் = நினையான்; கேடு தாற்கு - (தனக்குக்) கேடு செய்துகொள்ளு மிடத்து, (காரணம் இல்லாதிருந்தும்), அதனை - அதனிடத்தே, மிகல் - மிகுதலை, காணும் - நினைப்பான். கூ

அகம். இகலானு மின்னாது வெல்லா நகலானு
நன்னய மென்னுஞ் செருக்கு.

(பரி - ரை) இகலான் இன்னாது எல்லாம் ஆம் - ஒருவனுக்கு மாறுபாடொன் றானே இன்னாது வெல்லாம் உளவாம்; நகலான் நல் நயம் என்னும் செருக்கு ஆம் - நட்பு ஒன்றானே நல்ல நீதியென்னும் பெருஞ் செல்வம் உளதாம், எ - று.

இன்னாது - வறுமை, பழி, பாவ முதலாயின. நகல் - மகிழ்தல். நகலென் பதுஉஞ் செருக்கென்பதுஉம் தத்தங் காரணங்கட் காயின. நயமென்னுஞ் செருக்கெனக் காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். இவை மூன்று பாட்டா னும் அவ் இருமையுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை) — இகலான் - மாறுபாடொன்றினாலே, இன் னாது எல்லாம் - துன்பஞ் செய்பவையெல்லாம், ஆம் - உண்டா கும்; நகலான் - நட்பொன்றினாலே, நல் நயம் என்னும் - நல்ல நீதி யென்னும், செருக்கு - பெருஞ் செல்வம், ஆம் - உண்டாகும். ௧௦

அள-ம் அதிகாரம்—பகைமாட்சி

அஃதாவது, அறிவின்மைமுதலிய குற்றங்க ளுடைமையாற் பகையை மாட்சிப்படுத்தல். அரசர்க்கு எவ்வாற்றினும் பகையின்மை கூடாமையின் மேற் பொதுவகையான் விலக்கப்பட்ட இகலை ஈண்டுச் சிறப்புவகையான் விதிக்கின்ற ராகலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

அகக. வலியார்க்கு மாறேற்ற லோம்புக வோம்பா
மெலியார்மேன் மேக பகை.

(பரி - ரை) வலியார்க்கு மாறு ஏற்றல் ஒம்புக - தம்மின் வலியார்க்குப் பகையா யெதிர்தலை ஒழிக; மெலியார்மேல் பகை ஒம்பா மேக-ஏனே மெலியார்க்குப் பகையாதலை ஒழியாது விரும்புக, எ - று.

வலியா ரென்புழித் துணைவலியும் அடங்கலின், மெலியா ரென்புழித் துணைவலி யின்மையுங் கொள்ளப்படும். அத் துணைதான்: படை பொருண்முதலிய வேற்றுமைத்துணையும், நல்லறிவுடைமை நீதி நூல்வழியொழுக்கன் முதலிய ஒற்றுமைத்துணையும் என இரண்டாம். அவ் விரண்டு மில்லாமை வெவ்வார்க்கு வலி தொலையாமையின் அவரோடு பகைத்தல் விதிக்கப்பட்டது. சிங்கநோக்காகிய இதனுள் பகைமாட்சி பொதுவகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வலியார்க்கு - (தம்மின்) வலியவர்க்கு, மாறு ஏற்றல் - பகையா யெதிர்தலை, ஒம்புக - ஒழியக்கடவர்; மெலியார்மேல் - (மற்றை) மெலியவர்க்கு, பகை - பகையாகுதலை, ஒம்பா-ஒழியாமல், மேக - விரும்பக்கடவர்.

அகஉ. அன்பில னுன்ற துணையிலன் றுன்றுவ்வா
னென்பரிபு மேதிலான் துப்பு.

(பரி - ரை) அன்பு இலன் - ஒருவன் தன் சுற்றத்தின்மே லன்பிலன்; அன்ற துணை இலன் - அதுவேயன்றி வலிய துணையிலன்; தான் துவ்வான் - அதன்மேல் தான் வலியிலன்; ஏதிலான் துப்பு என் பரியும் - அப் பெற்றியான்மேல் வந்த பகைவன் வலியினை யாங்ஙனம் தொலைக்கும்? எ - று.

சுற்றமும் இருவகைத் துணையும் தன்வலியு மிலனாகலின், அவன்மேற் செல்வார்க்கு வலி வளர்வதன்றித் தொலையா தென்பதாம். ஊவ்வான் - துவ்வானைச் செய்யான்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) அன்பு இலன் - (தன் சுற்றத்தார்மேல்) அன்பிலன், ஆன்ற துணை இலன் - (அதுவேயன்றி) வலிய துணையிலன்; தான் துவ்வான் - (அதன்மேல்) தான் வலியிலன்; (அப்படிப்பட்டவன்), ஏதிலான் - (தன்மேல் வந்த) பகைவனது, துப்பு - வலிமையை, என் பரியும் - எப்படித்தொலைப்பான்? உ

அசுந. அஞ்சு மறியா னமைவில னீகலான்

றஞ்சு மெளியன் பகைக்கு.

(பரி - ரை) அஞ்சும் - ஒருவன் அஞ்சவேண்டாதவற்றிற்கு அஞ்சாநிற்கும்; அறியான் - அறியவேண்டுமெவற்றை அறியான்; அமைவு இலன் - பிறரோடு பொருத்த மிலன்; ஈகலான் - இவற்றின்மேலும் யாவர்மாட்டும் இவறன்மாலையன்; பகைக்குத் தஞ்சம் எளியன் - இப் பெற்றியான் பகைவர்க்கு மிக எளியன், எ - து.

† தஞ்சம் எளியன் என்பன ஒருபொருட் பன்மொழி. இந்நான்கு குற்றமு முடையான் பகையின்றியும் அழியுமாகலின், தஞ்சமெளிய னென்றார்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) அஞ்சும் - (அஞ்சவேண்டாதவைகளுக்கு) அஞ்சுவான்; அறியான் - (அறியவேண்டுமவைகளை) அறியான்; அமைவு இலன் - (பிறரோடு) பொருத்த மிலன்; ஈகலான் - (இவைகளின்மேலும் யாவரிடத்தும்) உலோபகுணமுடையன், (இப்படிப்பட்டவன்), பகைக்கு - பகைவர்க்கு, தஞ்சம் எளியன் - மிக எளியனாவான். ஈ

அசுச. நீங்கான் வெகுளி நிறையில னெஞ்ஞான்றும்

யாங்கணும் யார்க்கு மெளிது.

(பரி - ரை) வெகுளி நீங்கான் - ஒருவன் வெகுளியின் நீங்கான்; நிறை இலன் - அதுவேயன்றித் தான் நிறையுடையனல்லன்; எஞ்ஞான்றும் யாங்கணும் யார்க்கும் எளிது - அவன்மேற் சேறல் எக்காலத்தும் எவ்விடத்தும் யார்க்கு மெளிது, எ - து.

* நிறை - மறை பிறாறியாமை வெகுடன்மாலையனாகலானும், மறை வெளிப்படுத்தலானும், மேற் செல்வார்க்குக் காலமும் இடனும் வலியு மறிந்து சேறல் வேண்டாதாயிற்று. இனி இனிதென்று பாடம் ஒதி அவன் பகைமை இனிதென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) வெகுளி நீங்கான் - கோபத்தினின்றும் நீங்கான்; நிறை இலன் - (அதுவேயன்றித் தான்) நிறையுடையனல்லன்; (அவன்மேலே செல்லுதல்), எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், யாங்கணும் - எவ்விடத்தும், யார்க்கும் - எவருக்கும், எளிது - எளிதாம். ச

அசுரு. வழிநோக்கான் வாய்ப்பன செய்யான் பழிநோக்கான்
பண்பிலன் பற்றார்க் கினிது.

† “தஞ்சக் கிளவி யெண்மைப் பொருட்டே.” நோல்காப்பியம்: சொல்-உகசு.

* “நிறையெனப் படுவது மறைபிறாறியாமை.” கலி: நெய்தல் - கசு.

(பரி - ரை) வழி நோக்கான் - ஒருவன் நீதிநூலை யோதான்; வாய்ப்பன செய்யான் - அது விதித்த தொழில்களைச் செய்யான்; பழி நோக்கான்-தனக்கு வரும் பழியைப் பாரான்; பண்பு இலன் - தான் பண்புடையனல்லன்; பற்றார்க்கு இனிது - அவன் பகைவர்க்கு அப் பகைமையினிது, எ - று.

தொல்லோ ஈடிப்பட வழங்கிவந்த தாகலான் வழியென்றும், தப்பாது பயன்படுதலின் வாய்ப்பன வென்றும், இக் குற்றங்க ளுடையான் தானே யழிதலிற் பற்றார்க் கினிதென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) வழி நோக்கான் - நீதிநூலைக் கல்லான்; வாய்ப்பன செய்யான் - (அது) விதித்த தொழில்களைச் செய்யான், பழி நோக்கான் - (தனக்குவரும்) பழியைப் பாரான்; பண்பு இலன் - குணமுடையனல்லன்; பற்றார்க்கு இனிது - (அவன் பகைமை) பகைவர்க்கு இனிது.

அகசு. காணச் சினத்தான் கழிபெருங் காமத்தான்
பேணுமை பேணப் படும்.

(பரி - ரை) காணச் சினத்தான் - தன்னையும் பிறரையும் தான் அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய வெகுளியையுடையான் யாவன்; கழி பெருங் காமத்தான்-மேன்மேல் வளராகின்ற மிக்க காமத்தை யுடையான் யாவன்; பேணுமை பேணப்படும் - அவரது பகைமை விரும்பிக் கொள்ளப்படும், எ - று.

காணாத சினமென்பது விகாரமாயிற்று. முன்னேனுக்கு யாவரும் பகையாகலானும், ஏனையோனுக்குக் காரியந் தோன்றாமையானும், தாமே யழிவரென்பதபற்றி, இவர் பேணுமை பேணப்படு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—காணச் சினத்தான் - (தன்னையும் பிறரையும்) அறியாமைக்கு ஏதுவாகிய கோபத்தை யுடையவன், கழி பெருங் காமத்தான் - மேலுமேலும் வளராகின்ற மிகுந்த காமத்தையுடையவன், (ஆகிய இவரது) பேணுமை- பகைமை, பேணப்படும்-விரும்பிக் கொள்ளப்படும்.

அகசு. கொடுத்தும் கொள்வேண்டு மன்ற வடுத்திருந்து
மாணாத செய்வான் பகை.

(பரி - ரை) அடுத்து இருந்து மாணாத செய்வான் பகை - வினையைத் தொடங்கியிருந்து அதற்கு ஏலாதன செய்வான் பகைமையை, கொடுத்தும் கொள்ள மன்ற வேண்டும் - சில பொருள் அழியக் கொடுத்தாயினும் கோடல் ஒருதலையாக வேண்டும், எ - று.

ஏலாதன - மெலியனாய் வைத்துத் துணிதலும், வலியனாய் வைத்தித் தணிதலும் முதலாயின. அப்பொழுது அதனால் சிலபொரு ளழியினும் பின் பல

பொருளெய்தற்கு ஐய மின்மையின், கொளல் வேண்டு மன்ற என்றார். இவை ஆறுபாட்டானும் அது சிறப்புவுகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அடுத்தது இருந்து - (தொழிலைத்) தொடங்கி யிருந்து, மாணாக - (அதற்கு) ஏற்காதவைகளை, செய்வான் - செய் பவனது, பகை - பகைமையை, கொடுத்தும்-(சிலபொருள் அழியக்) கொடுத்தாயினும், மன்ற - நிச்சயமாக, கொளல் வேண்டும் - கொள் ளல் வேண்டும். எ

அகஅ. குணனிலனாய்க் குற்றம் பலவாயின் மாற்றார்க் கினனிலனா மேமாப் புடைத்து.

(பரி - ரை) குணன் இலனாய்க் குற்றம் பல ஆயின் இனன் இலன் ஆம் - ஒருவன் குணனென்று மிலனாய் உடைய குற்றம் பலவாயவழி, அவன் துணை யிலனும்; மாற்றார்க்கு ஏமாப்பு உடைத்து - அவ் விலனாதரானே அவன் பகை வர்க்குத் துணையாதலே புடைத்து, எ - று.

குணம் - இறைமாட்சியுட் சொல்லியன. குற்றம் இவ் அதிகாரத்துச் சொல்லியனவும், மற்றும் அத்தன்மையனவும். துணை - சுற்றம், நட்பு, பொருள், படைமுதலாயின. பகைவர்க்கு இவற்றானுளதாம் பயன்றானே புனதாமாகலின், ஏமாப்புடைத் தென்றார். இலனா யென்னுஞ் செய்தெ னெச்சம் உடைய வென வந்த பெயரெச்சக் குறிப்புக் கொண்டது.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) குணன் இலன் ஆய் - குண மொன்று மிலனாய், குற்றம் பல ஆயின் - (உடைய) குற்றம் பல வாகிய விடத்து, இனன் இலன் ஆம் - (அவன்) துணை யில்லாதவ னாகும்; (அவ் இலனாகுகையே), மாற்றார்க்கு - (அவன்) பகைவர்க்கு, ஏமாப்பு உடைத்து - துணையாகுகையை புடையது. அ

அகக. செறுவார்க்குச் சேணிகவா விற்ப மறியிலா வஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின்.

(பரி - ரை) அறிவு இலா அஞ்சம் பகைவர்ப் பெறின் - நீதியை யறிதலில் லாத அஞ்சம் பகைவரைப் பெற்றால், செறுவார்க்குச் சேண் இன்பம் இகவா- அவரைச் செறுவார்க்கு உயர்ந்த இன்பங்கள் நீங்கா, எ - று.

உபாயம் அறிதலும் அறிந்தாற் செய்தமுடிக்குந் தின்மையு மில்லாதாரே பகைவராதல் கூடாமையிற் பெறி னென்றும், அவரையறிந்து மேற் சென்ற பொழுதே பகையின்மையுஞ் செல்வமும் ஒருங்கே யெய்தலிற் சேணுடை யின்பங்கள் இகவா வென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—அறிவு இலா - (நீதியை) அறித லில்லாத, அஞ்சம் - பயப்படுகின்ற, பகைவர் - பகைவரை, பெறின் - பெற்

றூல், செறுவார்க்கு - (அவரை) வெல்வார்க்கு, சேண் - உயர்வுள்ள, இன்பம் - இன்பங்கள், இகவா - நீங்கா.

அஎ௦. கல்லான் வெகுளுஞ் சிறுபொரு ளெஞ்ஞான் று
மொல்லாணை யொல்லா தொளி.

(பரி - ரை) கல்லான் வெகுளும் சிறு பொருள் ஒல்லாணை - நீதிநூலைக் கல்லாதானொடு பகைத்தலான் வரும் எளிய பொருளை மேவாதானை, எஞ்ஞான் றும் ஒளி ஒல்லாது - எஞ்ஞான்றும் புகழ் மேவாது, எ - று.

சிறு பொருள் - முயற்சி சிறிதாய பொருள். நீதி யறியாதானை வேறல் எளிதாயிருக்கவும் அது மாட்டாதானை வெற்றியான் வரும் புகழ் கூடாதென்ப தாம்; ஆகவே, அச்சிறிய முயற்சியாற் பெரிய பய னெய்துக என்றவாறாயிற்று. இதற்குப் பிறரெல்லாம் அதிகாரத்தோடு மாறாதன்மேலும் ஒரு பொருட்டொ டர்பு படாம லுரைத்தார். இவை மூன்று பாட்டானும் அதனியை பயன் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கல்லான் - (நீதி நூல்களைக்) கல்லாதவனொடு, வெகுளும் - பகைத்தலால் வரும், சிறு பொருள் - எளிய பொருளை, ஒல்லாணை - அடையாதவனை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், ஒளி - புகழ், ஒல்லாது - அடையாது.

க௦

அஅ-ம் அதிகாரம்—பகைத்திறந் தெரிதல்

அஃதாவது, மாணாத பகையை ஆக்குதற் குற்றமும், முன் ஆகியின்ற பகை யுள் நட்டி ஆக்கற்பாலதும், நொதுமல் ஆக்கற்பாலதும், அவற்றின்கண் செய்வ தும், ஏனைக் களைதற்பாலதன்கண் செய்வனவும், களைதற் பருவமும், களையாக் காற் படு மிழுக்கும் என்று இத்திறங்களை ஆராய்தல். இரட்டிறமொழித லென் பதனால் பகையது திறமும் பகையிடத்தாக்குந் திறமுமென விரிக்கப்பட்டது. இவையெல்லாம் மாணாப் பகையவாகலின், இது பகைமாட்சியின் பின் வைக்கப் பட்டது.

அஎக. பகையென்னும் பண்பி லதனை யொருவ னகையேயும் வேண்டற்பாற் றன்று.

(பரி - ரை) பகை என்னும் பண்பு இலதனை - பகையென்று சொல்லப் படுந் தீமை பயப்பதனை, ஒருவன் நகையேயும் வேண்டற்பாற்று அன்று - ஒரு வன் விளையாட்டின்கண்ணையானும் விரும்புத லியற்கைத்தன்று என்று நீதிநூல் கூறும், எ - று.

மாணாத பகையை ஆக்கிக்கூடல் எவ்வாற்றானும் தீமையே பயத்தலிற் பண்பில தென்றும், அதனை விளையாட்டின்கண் வேண்டினுஞ் செற்றமே விளைந்து மெய்யாமாகலின் நகையேயு மென்றும், வேண்டாமை தொல்லையோ

ரது துணிவென்பார் நீதிநூன்மேல் வைத்துங் கூறினார். அப் பெயர் அவாய் நிலையான் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) பகை என்னும் - பகையென்று சொல்லப்படும், பண்பு இலதனை - தீமையுண்டாக்குவதனை, நகையேயும் - வினையாட்டிடத்தே யாயினும், வேண்டல் பார்த்து அன்று - விரும்புதற்றன்மையை யுடையதன்று, (நீதிநூல்). க

அளஉ. வில்லை ரூழவர் பகைகொளினுங் கொள்ளற்க

சொல்லே ரூழவர் பகை.

(பரி - ரை) வில் ஏர் உழவர் பகை கொளினும் - ஒருவன் வில்லை ஏராக வுடைய உழவரோடு பகைகொண்டா னாயினும், சொல் ஏர் உழவர் பகைகொள்ளற்க - சொல்லை ஏராகவுடைய உழவரோடு பகை கொள்ளாதொழிக, ஏ - று.

சொல் ஆகுபெயரான் நீதிநூன்மே னின்றது. வீரம் சூழ்ச்சி என்னும் ஆற்றல்களுள் வீரமேயுடையாரோடு பகை கொண்டாற் கேடு வருதல் ஒருதலையன்று, வந்ததாயினுந் தனக்கேயாம்; எனச் சூழ்ச்சியுடையாரோடாயின் தன் வழியு னுள்ளார்க்குந் தப்பாது வருதலின், அது கொள்ளினும் இது கொள்ளற்க என்றார். உம்மையான் அதுவு மாகாமை பெறுதும். இரண்டு முடையாரோடு கொள்ள லாகாமை சொல்லவேண்டாவாயிற்று. உருவகவிசேடம்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) வில் ஏர் - வில்லை ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, (வீரர் என்றபடி), பகை கொளினும் - மாறு கொண்டாலும், சொல் ஏர் - சொல்லை ஏராகவுடைய, உழவர் - உழவரோடு, (அமைச்சர்கள் என்றபடி), பகை - விரோதத்தை, கொள்ளற்க - கொள்ளா தொழியக்கடவன். உ

அளங். ஏழற் றவரினு மேழை தமியனாய்ப்

பல்லார் பகைகொள் பவன்.

(பரி - ரை) தமியனாய்ப் பல்லார் பகை கொள்பவன் - தான் தனியனாய் வைத்துப் பலரோடு பகை கொள்வான், ஏழற்றவரினும் ஏழை - பித்துற்றாரினும் அறிவிலன், ஏ - று.

தனிமை - சுற்றம் நட்புப் படைமுதலிய இன்மை. மயக்கத்தால் ஒப்பாராயினும் ஏழற்றவர் அதனால் தீங்கெய்தாமைபின், தீங்கெய்துதலுமுடைய இவனை அவரினும் ஏழை யென்றார். தீங்காவது - துணையுள்வழியும் வேறல் ஐயமாயிருக்க அஃது இன்றியுப் பலரோடு பகை கொண்டு அவரால் வேறு வேறு பொருதற்கண்ணும் ஒருங்கு பொருதற்கண்ணும் அழிந்தேவிடுதல். இவை மூன்று பாட்டானும் பகை கோடற் குற்றம் பொதுவினுஞ் சிறப்பினுங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தமியன் ஆய் - (தான்) தனியனா யிருந்து
கொண்டு, பல்லார் - பலரோடும், பகை கொள்பவன் - மாறுபடு
பவன், ஏழுற்றவரினும் - பித்தங் கொண்டவரினும், ஏழை - அறி
விலன்.

௩

அசை. பகைநட்பாக் கொண்டொழுகும் பண்புடையாளன்
றகைமைக்கட் டங்கிற் றலகு.

(பரி - ரை), பகை நட்பு ஆகொண்டு ஒழுகும் பண்புடையாளன் தகைமைக்
கண் - வேண்டியவழிப் பகையை வேறுபடுத்தித் தனக்கு நட்பாகச் செய்து
கொண்டொழுகும் இயல்பினையுடைய அரசனது பெருமையுள்ளே, தங்கிற்று
உலகு - அடங்கிற்று இவ் வுலகு, எ - று.

வேண்டியவழி யென்பது ஆக்கத்தான் வந்தது. வேறுபடுத்தல் - பகை
நிலைமையி னீக்குதல். ஒழுகல் - நீதிவழி யொழுகல். பெருமை-பொருள், படை
யென இருவகைத்தாய ஆற்றல். அதன் வழித்தாதற்கு எஞ்ஞான்றும் திரியின்
மையின், அத்தூணிவுபற்றித் தங்கிற் றென்றார்.

(தே - ப - ரை)—பகை - பகையை, நட்பு ஆகொண்டு ஒழுகும் - (வேண்டியபோது வேறுபடுத்தித் தனக்கு) நட்பாகச் செய்து
கொண்டு நடக்கும், பண்பு உடையாளன் - இயல்பையுடைய அரச
னது, தகைமைக்கண் - பெருமையுள்ளே, உலகு - உலகம், தங்
கிற்று - சுவாநீனமா யிருக்கின்றது.

ச

அளநு. தன்னுணை யின்றாற் பகையிரண்டாற் றுனெருவ
னின் றுணையாகக் கொள்கவற்றி னென்று.

(பரி - ரை) தன் துணை இன்று-தனக்குதவுந் துணையோவெனின் இல்லை;
பகை இரண்டு - நலிவு செய்யும் பகையோவெனின் இரண்டு; ஒருவன் தான்
அவற்றின் ஒன்று இன் துணையாக் கொள்க - அங்ஙனமாய் வின்றவழி ஒருவனா
கிய தான் அப் பகை யிரண்டனுள் பொருந்தியது ஒன்றை அப்பொழுதைக்கு
இனிய துணையாகச் செய்துகொள்க, எ - று.

பொருந்தியது ஏனையதுனை வேறற்கு ஏற்றது. அப்பொழுது - அவ் வெவ்
லும் பொழுது. திரியின்றாகச் செய்துகொள்க வென்பார், இன்றுணையா வென்
றார். ஆல்கள் அசை. இவை யிரண்டு பாட்டானும் நட்பாக்கற்பாலது கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தன் துணை - தனக்கு உதவுந் துணையோ
வெனில், இன்று - இல்லை; பகை இரண்டு - (நலிவு செய்யும்) பகை
யோவெனில் இரண்டு; (இப்படியிருக்கையில்), தான் ஒருவன் - ஒரு
வனாகிய தான், அவற்றின்-அப் பகை யிரண்டனுள், ஒன்று-(பொரு

ந்தியதாகிய) ஒன்றை, இன் துணையா - (அக்காலத்துக்கு) இனிய துணையாக, கொள்க - (செய்து) கொள்ளக்கடவன். ௫

அளக. தேறினுந் தேரூ விடினு மழிவின்கட்

டேரூன் பகாஅன் விடல்.

(பரி - ரை) தேறினும் தேரூவிடினும் - பகைவனை முன் தெளிந்தானாயினும் தெளிந்திலனாயினும், அழிவின்கண் தேரூன் பகான் விடல் - தனக்குப் புறத்து ஒருவினையால் தாழ்வு வந்துழிக் கூடாது நீக்காது இடையே விட்டு வைக்க, எ - று.

முன் தெளிந்தானாயினும் அப்பொழுது கூடாதொழிக வென்றது, உள்ளாய் மின்று கெடுத்தல் நோக்கி. தெளிந்திலனாயினும் அப்பொழுது நீக்கா தொழிக வென்றது, அவ் அழிவிற்குத் துணையாதல் நோக்கி. இதனால் நொதும் வாக்கற்பாலது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(பகைவன்) தேறினும் - (முன்) தெளிந்தானாயினும், தேரூவிடினும் - தெளிந்திலனாயினும், அழிவின்கண் - (தனக்குப் புறத்து ஒரு தொழிலால்) தாழ்வு வந்தவிடத்து, தேரூன் - கூடானாகியும், பகான் - நீங்கானாகியும், விடல் - (நடுவே) விட்டு வைக்கக்கடவன். ௬

அளள. நோவற்க நொந்த தறியார்க்கு மேவற்க

மென்மை பகைவ ரகத்து.

(பரி - ரை) நொந்தது அறியார்க்கு நோவற்க - நொந்ததனைத் தாமாக அறியாத நட்பார்க்குத் தன் நோவு சொல்லற்க; மென்மை பகைவர் அகத்து மேவற்க - வலியின்மை பார்த்திருக்கும் பகைவர்மாட்டு அவ் வலியின்மையை மேலிட்டுக் கொள்ளற்க, எ - று.

நோ என்னும் முதனிலைத் தொழிற்பெயர் ஈண்டு அது சொல்லுதற்கண் ஆயிற்று. பகைவர்கண் தவிர்வது கூறுவார், நட்பார்கண் தவிர்வதும் உடன்கூறினார். இதனால் அவ் விருபகுதிக்கண்ணுஞ் செய்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நொந்தது - நொந்ததனை, அறியார்க்கு - (தாமாக) அறியாத நட்பினார்க்கு, நோவற்க - (தன்) நோவுசொல்லாதிருக்கக்கடவன்; மென்மை - வலியில்லாமையை, பகைவர் அகத்து - (அதைப் பார்த்திருக்கும்) பகைவரிடத்து, மேவற்க - மேலிட்டுக் கொள்ளாதிருக்கக்கடவன். ௭

அளஅ. வகையறிந்து தற்செய்து தற்காப்ப மாயும்

பகைவர்கட் பட்ட செருக்கு.

(பரி - ரை) வகை அறிந்து தன் செய்து தன் காப்ப - தான் வினை செய்யும் வகையை அறிந்து அது முடித்தற்கேற்பத் தன்னைப் பெருக்கி மறவி புகாமல் தன்னைக் காக்கவே, பகைவர்கண் பட்ட செருக்கு மாயும் - தன் பகைவர் மாட்டு உளதாய களிப்புக் கெடும், எ - று.

வகை - வலியனாய்த் தானெதிரே பொருமாலும், மெலியனாயவளவிற்போர் விலக்குமாலும் முதலாயின. பெருக்கல் - பொருள் படைகளாற் பெருக்கச் செய்தல். களிப்பு - இவற்றான் வேறுமென் மெண்ணி மகிழ்ந்திருத்தல். இவ்விதஞ் சிறிந்து தாமே அடங்குவ ரென்பதாம். இதனால் களை தற்பாலதன்கண் செய்வன கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வகை அறிந்து - (தான் தொழில் செய்யும்) வகையை அறிந்து, தன் செய்து - (அது முடித்தற்கு ஏற்பத்) தன்னைப் பெருக்கி, தன் காப்ப - (மறதி அடையாமல்) தன்னைக் காக்கவே, பகைவர்கண் - (தன்) பகைவரிடத்து, பட்ட - உண்டாகிய, செருக்கு - களிப்பு, மாயும் - கெடும். அ

அளக. இளைதாக முண்மரங் கொல்க களையுநர்
கைகொல்லுங் காழ்த்த விடத்து.

(பரி - ரை) முன் மரம் இளைதாகக் கொல்க - களையவேண்டுவதாய முன்மரத்தை இளைதாய நிலைமைக்கண் களைக; காழ்த்த இடத்துக் களையுநர் கைகொல்லும் - அன்றியே முதிர்ந்தநிலைமைக்கண் களையலுறின் களைவார் கையினை அது தான் களையும், எ - று.

களையப்படுவதாய தம் பகையை அது மெலிதாய காலத்தே களைக; அன்றியே வலிதாய காலத்துக் களையலுறின் தம்மை அதுதான் களையு மென்பது தோன்ற நின்றமையின், இது பரிந்துமொழிதல். இதனால் களையும் பருவங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—முன் மரம் - (களையவேண்டுவதாகிய) முன்ற மரத்தை, இளைதாக - இளைதாகிய நிலையிலே, கொல்க - களையக்கடவர்; (அல்லாமல்), காழ்த்த இடத்து - முதிர்ந்த நிலையில், (களையத் தொடங்கினால்), களையுநர் - களைபவரது, கை - கையை, கொல்லும் - (அது தானே) களையும். சு

அஅ. உயிர்ப்ப வுளரல்லர் மன்ற செயிர்ப்பவர்
செம்மல் சிதைக்கலா தார்.

(பரி - ரை) செயிர்ப்பவர் செம்மல் சிதைக்கலாதார் - தம்மொடு பகைப்பாதி தருக்கினைக் கெடுக்கலாயிருக்க இகழ்ச்சியான் அது செய்யாத அரசர்,

உயிர்ப்ப உளரல்லர் மன்ற - பின் உயிர்க்குமாத்திரத்திற்கும் உளரல்லர் ஒருதலையாக, எ - று.

அவர் வலியராய்த் தம்மைக் களைதல் ஒருதலையாகலின், இறந்தாரேயாவ ரென்பதாம். அவர் உயிர்த்த துணையானே தாம் இறப்பொனினுமமையும். இத னாற் களையாவழிப் படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—செயிர்ப்பவர் - (தம்மோடு) பகைப்பவரது, செம்மல்-தருக்கை, (கெடுக்கலாயிருக்க), சிதைக்கலாதார்-(இகழ்ச்சி யால்) கெடுக்காத அரசர், உயிர்ப்ப - (பின்) மூச்சுவிடு மாத்திரத் திற்கும், மன்ற - நிச்சயமாக, உளர் அல்லர் - இருக்கின்றவரல்லர்.

அகம்-ம் அதிகாரம்—உட்பகை

அஃதாவது, புறப்பகைக்கு - இடனுக்கிக் கொடுத்து அது வெல்லுந் துணையும் உள்ளாய்கிற்கும் பகை. இதுவும், களையப்படுவதன்பாலதாகலின், பகைத் திறந் தெரிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

அஅக. நிழனீரு மின்னாது வின்னா தமர்நீரு

மின்னாவா மின்னா செயின்.

(பரி - ரை) நிழல் நீரும் இன்னாது இன்னா - ஒருவனுக்கு அனுபவிக்க வேண்டவனவாய் நிழலும் நீரும் முன் இனியவேனும் பின் நோய் செய்வன இன்னாவாம்; தமர் நீரும் இன்னா செயின் இன்னா ஆம் - அதுபோலத், தழுவ வேண்டவனவாய் தமரியல்புகளும் முன் இனியவேனும் பின் இன்னா செய்வன இன்னாவாம், எ - று.

நோய் - பெருங்கால், பெருவயிறு முதலாயின. தமர் என்றதனால் உட்பகையாதற்கு உரியராய் ஞாதியரென்ப தறிக. இன்னா செயல் - முன்வெளிப் படாமைகின்று துணை பெற்றவழிக் கெடுத்தல்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவனுக்கு) நிழல் நீரும் - (அனுபவிக்கப் படுவனவாகிய) நிழலும் நீரும், இன்னாது - (முன் இன்பஞ் செய்வன வாயினும் பின்) நோய் செய்யுமவை, இன்னா - இனியனவல்லவாம்; (அதுபோல), தமர் நீரும் - (தழுவவேண்டவனவாகிய) தம்மவ ரியல்புகளும், இன்னா செயின் - (முன் இன்பஞ் செய்வனவாயினும் பின்) துன்பஞ் செய்யுமவை, இன்னா ஆம் - இனியன அல்லவாம். க

அஅஉ. வான்போல் பகைவரை யஞ்சற்க வஞ்சக

கேள்போல் பகைவர் தொடர்பு.

(பரி - ரை) வான்போல் பகைவரை அஞ்சற்க - வான்போல எறிதுமென்று வெளிப்பட்டு கிற்கும் பகைவர் பகையினை அஞ்சாதொழிக; கேள் போல் பகை

வர் தொடர்பு அஞ்சுக - அங்ஙனம் கில்லாது கேள்போல மறைந்து நிற்கும் பகைவர் நட்பினை அஞ்சுக, எ - று.

பகைவர் - ஆகுபெயர். முன்னே யறிந்து காக்கப்படுதலான் அஞ்சற்க என்றும், அங்ஙனம் அறியவும் காக்கவும் படாமையிற் கெடுதல் ஒருதலை யென்பது பற்றி அஞ்சுக என்றுங் கூறினர். பின் செய்யும் பகையினுங் கொடிதாகலானும் காக்கலாகாத தாகலானும், அஞ்சப்படுவது முன் செய்த அவர் தொடர்பாயிற்று. இவை யிரண்டு பாட்டானும் உட்பகை ஆகாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வாள்போல் - வாள்போலே (வெட்டுவோமென்று வெளிப்பட்டு நிற்கும்), பகைவரை - பகையாளிகளை, அஞ்சற்க - அஞ்சாதிருக்கக்கடவர்; (அப்படி நில்லாமல்), கேள்போல் - உறவினர்போலே (மறைந்து நிற்கும்), பகைவர் - பகைவரது, தொடர்பு - நட்பை, அஞ்சுக - பயப்படக் கடவன். ௨

அஅந. உட்பகை யஞ்சித்தற் காக்க வுலைவிடத்து
மட்பகையின் மாணத் தெறும்.

(பரி - ரை) உட்பகை அஞ்சித் தன் காக்க - உட்பகையாயினோரையஞ்சித் தன்னைக் காத்துக்கொண்டொழுகு; உலைவிடத்து மண் பகையின் மாணத் தெறும் - அங்ஙனம் ஒழுகாதவழித் தனக்கோர் தளர்ச்சி வந்தவிடத்துக் குயவன் மட்கலத்தை யறுக்குங் கருவிபோல அவர் தப்பாமற் கெடுப்பர், எ-று.

காத்தல் - அவர் அணையாமலும் அவர்க்கு உடம்படாமலும் பரிகரித்தல். மண்ணைப் பகுக்குங் கருவி மட்பகை யெனப்பட்டது. பகைமை தோன்றாமல் உள்ளாயிருந்தே கீழறுத்தலின், கெடுதல் தப்பா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உட்பகை - உட்பகையாயினோரை, அஞ்சி - பயந்து, தன் காக்க - தன்னைக் காத்துக்கொண்டு நடக்கக்கடவர்; (அப்படி நடவாதபோது), உலைவிடத்து - (தனக்கு ஓர்) தளர்ச்சி வந்தவிடத்து, மண் பகையின் - (குயவன்) மட்கலத்தை அறுக்கும் ஆயுதம்போல, மாண - தப்பாமல், தெறும் - (அவர்) கெடுப்பர். ௩

அஅச. மனமாண வுட்பகை தோன்றி னினமாண
வேதம் பலவுந் தரும்.

(பரி - ரை) மனம் மாண உள் பகை தோன்றின் - புறந் திருந்தியது போன்று அகந்திருந்தாத உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின், இனம் மாண ஏதம் பலவும் தரும் - அஃது அவனுக்குச் சுற்றம் வயமாகாமைக்கு ஏதுவாகிய குற்றம் பலவற்றையுந் கொடுக்கும், எ - று.

அவை சுற்றத்தாரை உள்ளாய்வின்று வேறுபடுத்தலும், அதனால் அவர் வேறுபட்டவழித் தான் தேரூமைபும், பின் அவற்றான் வினாவனவுமாம்.

(தே - ப - ரை)—மனம் மாண - (புறந் திருந்தியதுபோன்று) அகந் திருந்தாத, உள் பகை - உள் பகையானது, தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாமாயின், (அது) இனம் மாண - சுற்றம் வசப் படாமைக்கு ஏதுவாகிய, ஏதம்பலவும் - பல குற்றங்களையும், தரும் - (அவனுக்கு) உண்டாக்கும். ௪

அஅதி. உறன்முறையா னுட்பகை தோன்றி னிறன்முறையா னேதம் பலவுந் தரும்.

(பரி - ரை) உறல் முறையான் உள் பகை தோன்றின் - புறத்து உறவு முறைத் தன்மையோடு கூடிய உட்பகை அரசனுக்கு உண்டாவதாயின், இறல் முறையான் ஏதம் பலவும் தரும் - அஃது அவனுக்கு இறத்தன் முறையோடு கூடிய குற்றம் பலவற்றையுங் கொடுக்கும், எ - று.

அவை புறப்பகைத் துணையாய் கின்றே அது தோன்றும் கொறன் முதலிய வஞ்சனை செய்தலும், அமைச்சர்முதலிய உறுப்புக்களைத் தேய்த்தலும் முதலாயின.

(தே - ப - ரை)—உறல் முறையான் - (புறத்தில்) உறவுமுறைத் தன்மையோடு கூடிய, உட்பகை - உள் பகையானது, தோன்றின் - (அரசனுக்கு) உண்டாயின், (அது) இறல் முறையான் - இறத்தன் முறைமையோடு கூடிய, ஏதம் பலவும் - குற்றம் பலவற்றையும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும். ௫

அஅசு. ஒன்றாமை யொன்றியார் கட்படி னெஞ்ஞான்றும் பொன்றாமை யொன்ற லரிது.

(பரி - ரை) ஒன்றாமை ஒன்றியார்கண் படிந் - பகைமை தனக்கு உள்ளாயினார் மாட்டே புறக்குமாயின், பொன்றாமை ஒன்றல் எஞ்ஞான்றும் அரிது - அரசனுக்கு இறவாமை கூடுதல் எஞ்ஞான்றும் அரிது, எ - று.

பொருள் படைமுதலிய உறுப்புக்களாற் பெரியனாகலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றார். இவை நான்கு பாட்டானும் அதனால் தனக்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒன்றாமை - பகைமை, ஒன்றியார்கண் - (தனக்கு) உள்ளாயினாரிடத்து, படிந் - உண்டாகுமாயின், பொன்றாமை - இறவாமை, ஒன்றல் - (அரசனுக்குக்) கூடுதல், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அரிது - அரிது. ௬

அஅஎ. செப்டின் புணர்ச்சிபோற் கூடினுங் கூடாதே யுட்பகை யுற்ற குடி.

(பரி - ரை) செப்பின் புணர்ச்சிபோல் கூடினும் - செப்பினது புணர்ச்சி போலப் புறத்து வேற்றுமை தெரியாமற் கூடினாராயினும், உள் பகை உற்ற குடி கூடாது - உட்பகை உண்டாய குடியிலுள்ளார் அகத்துத் தம்முட் கூடார், எ - று.

செப்பினது புணர்ச்சி - செப்பு மூடியோடு புணர்ந்த புணர்ச்சி. உட்பகை யான் மனம் வேறுபட்டமையிற் புறப்பகை பெற்றுழி வீற்று வீற்றுவ ரென்ப தாம். குடிக்கூடாதென்பதனை நாடு வந்த தென்பதுபோலக் கொள்க. உட்பகை தானுற்ற குடியோடு கூடாதென்றும், உட்பகை புண்டாயகுடி அப்பகையோடு கூடாதென்றும் உரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—செப்பின் - செப்பினது, புணர்ச்சிபோல் - (மூடிகளின்) சேர்க்கைபோல, கூடினும் - (புறத்தே வேற்றுமை தெரியாமற்) கூடினாராயினும், உள்பகை - உட்பகையானது, உற்ற - உண்டாகிய, குடி - குடியிலுள்ளார், கூடாதே - (அகத்தேதம்முள்) கூடார்.

எ

அஅஅ. அரம்பொருத பொன்போலத் தேயு முரம்பொரு துட்பகை யுற்ற குடி.

(பரி - ரை) உள் பகை உற்ற குடி - முன் வளர்ந்து வந்ததாயினும் உட்பகை புண்டாய குடி, அரம் பொருத பொன் போலப் பொருது உரம் தேயும் - அரத்தாற் பொரப்பட்ட இரும்புபோல அதனாற் பொரப்பட்டு வலிதேயும், எ - று.

பொருதென்னுஞ் செயப்பாட்டு வினையெச்சம் தேயுமென்னும் வினை கொண்டது. அஃது உரத்தின் தொழிலாயினுங் குடிமே லேற்றுதலின், வினை முதல் வினையாயிற்று. காரியஞ் செய்வதுபோன்று பொருந்தி மெல்லமெல்லப் பிரிவித்தலான், வலி தேய்ந்துவிடு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவன் குடிக்கு வருந் தீங்கு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(முன் வளர்ந்து வந்ததாயினும்) உள் பகை உற்ற குடி - உட்பகையுள்ள குடியானது, அரம் பொருத - அரத்தினாலே தேய்க்கப்பட்ட, பொன்போல - இரும்புபோல, பொருது - (அதனாலே) தேய்க்கப்பட்டு, உரம் - வலிமை, தேயும் - குறையும்.

அஅகூ. எட்பக வன்ன சிறுமைத்தே யாயினு முட்பகை யுள்ளதாங் கேடு.

(பரி - ரை) உள் பகை எள் பகவ அன்ன சிறுமைத்தே ஆயினும் - அரசனது உட்பகை அவன் பெருமையை நோக்க எள்ளின் பிளவையொத்த சிறுமை புடைத்தேயாயினும், கேடு உள்ளதாம் - பெருமையெல்லாம் அழிய வருந் கேடு அதன் அகத்ததாம், எ - று.

கூ0-ம் அதி. பெரியாரைப் பிழையாமை சாநா.

எத்துணையும் பெரிதாய கேடு தனக்கு எல்லை வருந்துணையும் எத்துணையுஞ் சிறிதாய உட்பகையுள்ளே யடங்கியிருந்து, வந்தால் வெளிப்பட்டு நிற்குமென்பதாம். இதனால் அது சிறிதென்று இகழப்படாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள் பகை - (அரசனது) உட்பகை, (அவன் பெருமையைநோக்க) எள் பகவு அன்ன-எள்ளின் பிளவையொத்த, சிறுமைத்தே ஆயினும் - சிறுமையுடையதேயாயினும், கேடு - (அப் பெருமை யெல்லாம் அழியவரும்) கேடு, உள்ளது ஆம் - (அதன்) அகத்ததாம். கூ

அகூ0. உடம்பா டிலாதவர் வாழ்க்கை குடங்கருட்
பாம்போடு உடனுறைந் தற்று.

(பரி - ரை) உடம்பாடு இலாதவர் வாழ்க்கை - மனப்பொருத்த மில்லாதாரோடு கூட ஒருவன் வாழும் வாழ்க்கை, குடங்கருள் பாம்போடு உடன் உறைந்தற்று - ஒரு குடிவள்ளே பாம்போடுகூட உறைந்தாற்போலும், எ - று.

குடங்கமென்னும் வடசொற் றிரிந்து கின்றது. இடச் சிறுமையானும் பயிற்சியானும் பாம்பாற் கோட்படல் ஒருதலையாம்; ஆகவே, அவ் வுபமையால் அவனுயிர்க்கு இறுதி வருதல் ஒருதலையென்பது பெற்றும். இதனால் கண்ணோடாதவரைக் கடிக்கவென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உடம்பாடு இலாதவர் - மனப்பொருத்த மில்லாதவரோடு, வாழ்க்கை - (ஒருவன்) கூடி வாழும் வாழ்வு, குடங்கருள் - ஒரு குடிசையினுள்ளே, பாம்போடு - பாம்புடனே, உடன் உறைந்தற்று - கூடி வாழ்ந்தாற் போலும். கூ0

கூ0-ம் அதிகாரம்—பெரியாரைப் பிழையாமை

அஃதாவது, பெரியாயினுரை அவமதித்த ஒழுக்காமை. இரட்டுறமொழிதலென்பதனால் பெரியா ரென்பது ஆற்றலாற் பெரியாராய வேந்தர்மேலும், தவத்தாற் பெரியாராய முனிவர்மேலும் கின்றது. மேற்சொல்லாது எஞ்சுகின்றதாகவின், இது வெகுளியான் வருவனவற்ற திறுதிக்கண் வைக்கப்பட்டது.

அகூக. ஆற்றுவா ராற்ற விகழாமை போற்றுவார்
போற்றலு ளெல்லாந் தலை.

(பரி - ரை) ஆற்றுவார் ஆற்றல் இகழாமை - எடுத்துக்கொண்டன யாவும் முடிக்க வல்லாருடைய ஆற்றல்களை அவமதியாமை, போற்றுவார் போற்றலுள் எல்லாம் தலை - தங்கண் தீங்கு வாராமற் காப்பார் செய்யுங் காவல்க ளெல்லாவற்றினும் மிக்கது, எ - று.

ஆற்றலென்பது பெருமை, அறிவு, முயற்சியென்னும் மூன்றன்மேலும் நின்றவிற சாதியொருமை. இகழ்ந்தவழிக் களைய வல்லாரென்பது தோன்ற ஆற்றுவாரென்றும், அரண், படை, பொருள், நட்பு முதலிய பிற காவல்கள் அவரானழியுமாவதின் அவ் விதமுமையைத் தலையாய காவலென்றுக் கூறினார். பொதுவகையால் அவ் இருதிருத்தாரையும் பிழையாமையது சிறப்பு இதனற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆற்றுவார் - (எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டவையாவும் முடிக்க) வல்லாருடைய, ஆற்றல்-வல்லமைகளை, இகழாமை-அவமதியாமை, போற்றுவார் - (தம்மிடத்துத் தீங்கு வாராமல்) காப்பவருடைய, போற்றலுள் எல்லாம் - காவல்களுக்கு எல்லாம், தலை - மிக்கது.

க

அகூஉ. பெரியாரைப் பேணு தொழுகிற் பெரியாராம்
பேரா இடம்பை தரும்.

(பரி - ரை) பெரியாரைப் பேணுது ஒழுக்கின்-ஆற்றல்களாம் பெரியாராயினரை வேந்தர் நன்குமதியாது அவமதித்து ஒழுகுவாராயின், பெரியாரால் பேரா இடம்பை தரும் - அவ் வொழுக்கம் அப் பெரியாரால் அவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் நீங்காத துன்பங்களைக் கொடுக்கும், எ - று.

அத் துன்பங்களாவன - இருமையினும் இடையறாது வரும் மூவகைத் துன்பங்களும். அவையெல்லாம் தாமே செய்துகொள்கின்றன என்பது தோன்ற, ஒழுக்கத்தை வினைமுதலாக்கியும் பெரியாரைக் கருவியாக்கியும் கூறினார். பொதுவகையால் அவரைப் பிழைத்தற் குற்றம் இதனற் கூறப்பட்டது. இனிச் சிறப்புவகையாற் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—(வேந்தர்) பெரியாரை - (வலிமைகளாலே) பெரியாராயினரை, பேணுது - நன்கு மதியாமல் (அவமதித்து), ஒழுக்கின் - நடப்பாராயின், (அந் நடக்கையானது), பெரியாரால் - அப் பெரியவரால், பேரா இடம்பை - (எந்நாளும்) நீங்காத துன்பங்களை, தரும் - (அவருக்குக்) கொடுக்கும்.

உ

அகூஉ. கெடல்வேண்டிற் கேளாது செய்க வடல் வேண்டி
னாற்று பவர்க ணிழுக்கு.

(பரி - ரை) அடல் வேண்டின் ஆற்றுபவர்கண் இழுக்கு - வேற்றுவேந்தரைக் கோறல் வேண்டியவழி அதனை அப்பொழுதே செய்யவல்ல வேந்தர்மாட்டுப் பிழையின, கெடல் வேண்டின் கேளாது செய்க - தான் கெடுதல் வேண்டினனாயின் ஒருவன் நீதிநூலைக் கடந்து செய்க, எ - று.

அப் பெரியாரை * “காலனுங் காலம் பார்க்கும் பாராது, வேனீண்டு தானே விழுமியோர் தொலைய, வேண்டிடத் தலைம் வெல்போர் வேந்தர்” என்றார் பிறரும். நீதிநூல் செயலாகாதென்று கூறலின், கேளா தென்றார்.

(தே - ப - ரை)—அடல் வேண்டின் - (வேற்று வேந்தரை) கொல்லுதல் வேண்டியவிடத்து, ஆற்றுபவர்கண் - (அதனை அப் பொழுதே) செய்யவல்ல வேந்தரிடத்து, இழுக்கு - பிழையை, கெடல் வேண்டின் - (தான்) கெடுதல் வேண்டினானாயின், கேளாது - (நீதிநூலிலே சொல்லப்பட்டதைக்) கேளாமல், செய்க - (ஒருவன்) செய்யக்கூடவன்.

அகாசு. கூற்றத்தைக் கைகால் விளித்தற்றா லாற்றுவார்க் காற்றா தா ரின்னா செயல்.

(பரி - ரை) ஆற்றுவார்க்கு ஆற்றாதார் இன்னா செயல் - மூவகை யாற்றலு முடையார்க்கு அவை யில்லாதார் தாம் முற்பட்டு இன்னாதவற்றைச் செய்தல், கூற்றத்தைக் கையால் விளித்தற்று - தானேயும் வாற்பாலனாய் கூற்றுவனை அதற்கு முன்னே கைகாட்டி அழைத்தா லொக்கும், எ - று.

கையால் விளித்தல் இகழ்ச்சிக் குறிப்பிற்று. தாமேயும் உயிர்முதலிய கோடற் குரியாரை அதற்கு முன்னே விரைந்து தம்மேல் வருவித்துக்கொள் வார் இறப்பினது உண்மையும் அண்மையும் கூறியவாறு. இவை யிரண்டு பாட்டானும் வேந்தரை பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆற்றுவார்க்கு - (மூவகை) ஆற்றலுமுடைய வார்க்கு, ஆற்றாதார் - அவ்வாற்ற வில்லாதவர், இன்னா - இன்னாதவை களை, செயல் - (முற்பட்டுச்) செய்தல், கூற்றத்தை - (தானேயும் வருந் தன்மையனாகிய) யமனை, கையால் - (அதற்கு முன்னே) கை காட்டி, விளித்தற்று - அழைத்தா லொக்கும்.

அகாரு. யாண்டுச்சென் றியாண்டு முளராகாரர் வெந்துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர்.

(பரி - ரை) வெம் துப்பின் வேந்து செறப்பட்டவர் - பகைவார்க்கு வெய் தாய வலியினையுடைய வேந்தரை செறப்பட்ட அரசர், யாண்டுச் சென்று யாண்டும் உள்ள ஆகார் - அதனைத் தப்பி எங்கேபோ யுளராவர், ஓரிடத்தும் உள ராகார், எ - று.

இடைவந்த சொற்கள் அவாய்நிலையான் வந்தன. வெந்துப்பின் வேந்தாக லால் தன்னிலம் விட்டுப் போயவார்க்கு இடங்கொடுப்பா ரில்லை; உளராயின், இவர் இனி யாகாரென்பது கோக்கி அவனோடு நட்புக்கோடற் பொருட்டும்

தானே வந்தெய்திய அவருடைமை வெளவுதற் பொருட்டுக் கொல்வர்; அன் றெனின், உடனே யழிவரென்பன நோக்கி, யாண்டுச்சென் றியாண்டு முள ராகாரென்றார். இதனால் அக் குற்றமுடையார் அருமையுடைய அரண் சேர்ந் தும் உய்யா ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வெம் துப்பின் - வெவ்விதாகிய வலிமையை யுடைய, வேந்து - வேந்தனால், செறப்பட்டவர் - கோபிக்கப்பட்ட அரசர், யாண்டுச் சென்று - (அவனைத் தப்பி) என்கே போய், (உள ராவார்), யாண்டும் - எவ்விடத்தும், உளர் ஆகார் - பிழைத்திரார்.

அககூ. எரியாற் சுடப்படினு முய்வுண்டா முய்யார்
பெரியார்ப் பிழைத்தொழுகு வார்.

(பரி - ரை) எரியால் சுடப்படினும் உய்வு உண்டாம் - காட்டிடைச் சென்ற னொருவன் ஆண்டைத் தீயாற்சுடப்பட்டானாயினும் ஒருவாற்றான் உயி ருய்தல் கூடும்; பெரியார்ப் பிழைத்து ஒழுகுவார் உய்யார் - தவத்தாற் பெரியாரைப் பிழைத்து ஒழுகுவார் எவ்வாற்றானும் உயி ருய்யார், எ - று.

தீ முன் உடம்பினைக் கதவி அதுவழியாக உயிர்மேற் சேறலின் இடையே உய்யவங் கூடும்; அருந்தவர் வெகுளி அன்னதன்றித் தானிற்பது கணமாய் அதற்குள்ளே * யாவர்க்குங் காத்தலரி தாகலின், அது கூடாதாகலான், அதற் கேதுவாய பிழை செய்யற்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(காட்டிடைச் சென்ற னொருவன்) எரியால் - (அவ்விடத்துத்) தீயால், சுடப்படினும் - சுடப்பட்டாலும், உய்வு - (ஒரு வழியால்) உயிர் பிழைத்தல், உண்டாம் - கூடும்; பெரியார் - (தவத்தால்) பெரியார்க்கு, பிழைத்து ஒழுகுவார் - பிழைசெய்து நடப்பவர், உய்யார் - (எவ் வழியாலும்) உயிர் பிழைபார். கூ

அகௌ. வகைமாண்ட வாழ்க்கையும் வான்பொருளு மென்றார்
தகைமாண்ட தக்கார் செறிந்.

(பரி - ரை) தகை மாண்ட தக்கார் செறிந் - சாப அருள்கட்கு ஏதுவாய பெருமை மாட்சிமைப்பட்ட அருந்தவர் அரசனை வெகுள்வராயின், வகை மாண்ட வாழ்க்கையும் வான் பொருளும் என்னும் - உறுப்பழகு பெற்ற அவன் அரசாட்சியும் ஈட்டிவைத்த பெரும் பொருளும் என்பட்டுவிடும்? எ - று.

உறுப்பு - அமைச்சு, நாடு, அரண், படை யென இவை. செறினென்பதி அவர் செருமை தோன்ற ின்றது. இவ் எச்சத்தான் முன் வருவனவற்றிற் கும் இஃது ஒக்கும். அரசர் தம் செல்வக்களிப்பான் அருந்தவர்மாட்டுப் பிழை

* திருக்குறள்: உகூ.

கூ0-ம் அதி. பெரியாரைப் பிழையாமை சாநள்

செய்வராயின், அச்செல்வம் அவர் வெகுளித் தீயான் ஒருகணத்தன்னே வெந்து விடுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) — தகை - (சாபானுக்கிரகங்களுக்கு ஏதுவாகிய) பெருமையால், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, தக்கார் - அருந்தவர், செறின் - (அரசனைக்) கோழிப்பாராயின், வகை - அங்கங்களால், மாண்ட - அழகு பெற்ற, வாழ்க்கையும் - (அவன்) அரசாட்சியும், வான் பொருளும் - (சம்பாதித்து வைத்த) பெரும் பொருளும், என்னும் - எப்படியாய்விடும்? எ

அகஅ. குன்றன்னார் குன்ற மதிப்பிற் குடியொடு
நின்றன்னார் மாய்வர் நிலத்து.

(பரி - ரை) குன்று அன்னார் குன்றமதிப்பின் - குன்றத்தை யொக்கும் அருந்தவர் கெட நிலைப்பாராயின், நிலத்து நின்று அன்னார் குடியொடு மாய்வர் - அப்பொழுதே இந் நிலத்து நிலைபெற்றற்போலுஞ் செல்வர் தங் குடியொடும் மாய்வர், எ - று.

வெயில் மழை முதலிய பொறுத்தலுஞ்சலியாமைபும் உள்ளிட்ட குணங்களுடைமையின், குன்றன்னார் ரென்றார்: * “மல்லன் மலையனைய மாதவர்” என்றார் பிறரும். நிலைபெற்றற்போறலாவது இறப்பப் பெரியராகவின் இவர்க்கு எஞ்ஞான்றும் அழிவில்லை யென்று கண்டாராம் கருதப்படுதல்.

(தே - ப - ரை) — குன்று அன்னார் - மலைபை பொக்கும் அருந்தவர், குன்ற - கெட, மதிப்பின் - நிலைப்பாராயின், நிலத்து - இந் நிலத்து, நின்று அன்னார் - நிலைபெற்றற்போலுள்ள செல்வர், குடியொடு-(தங்) குடியொடு, மாய்வர் - (அப்பொழுதே) கெடுவர். அ

அகக. ஏந்திய கொள்கையார் சீறி னிடைமுரிந்து
வேந்தனும் வேந்து கெடும்.

(பரி - ரை) ஏந்திய கொள்கையார் சீறின் - காத்தற்கு அருமையான் உயர்ந்த விரதங்களை உடையார் வெகுள்வராயின், வேந்தனும் இடைவேந்துமுரிந்து கெடும்-அவராற்றலான் இந்திரனும் இடையே தன்பதம் இழந்து கெடும், எ-று.

† “வேந்தன் மேய தீம்புன லுலகமும்” என்றார் பிறரும். நகுடனென்பான் இந்திரன் பதம் பெற்றுச் செல்கின்ற காலத்துப் பெற்ற களிப்பு மிகுதியான் அகத்தியன் வெகுள்வதோர் பிழை செய அதனை சாபம் எய்தி அப்பதம் இடையே இழந்தா னென்பதனை யுட்கொண்டு, இவ்வாறு கூறினார். இவை நான்கு பாட்டானும் முனிவரைப் பிழைத்தலின் குற்றங் கூறப்பட்டது.

* சீவகசிந்தாமணி: முத்தியியல்பகம் - ௧௯௧.

† தொல்காப்பியம்: பொருளதிகாரம், அகத்திணையியல் - ௫.

சுந அ கூக-ம் அதி. பெண்வழிச் சேறல்

(தே - ப - ரை)—ஏந்திய கொள்கையார் - (காத்தற்கு அருமை யால்) உயர்ந்த விரதங்களை யுடையார், சேறின் - (அவர் வலிமைபால்) கோபித்தால், வேந்தனும் - இந்திரனும், இடை வேந்து முரிந்து - நடுவே தன் பதம் இழந்து, கெடும்-கெடுவான். கூ

கூ00. இறந்தமைந்த சார்புடைய ராயினு முய்யார்
சிறந்தமைந்த சீரார் செறின்.

(பரி - ரை) சிறந்து அமைந்த சீரார் செறின் - கழிய மிக்க தவத்தினை யுடையார் வெருள்வராயின், இறந்து அமைந்த சார்பு உடையர் ஆயினும் உய் யார் - அவரான் வெருளப்பட்டார் கழியப் பெரிய சார்பு உடையராயினும், அதுபற்றி உய்யமாட்டார், எ -று.

சார்பு - அரண், படை, பொருள், நட்பு என இவை. அவையெல்லாம் வெருண்டவரது ஆற்றலால் திரிபுரம்போல அழிந்துவிடுமாவின், உய்யாரென் றார். சீருடையது சீரெனப்பட்டது. இதனால் அக் குற்றமுடையார் சார்பு பற்றியும் உய்யா ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சிறந்து அமைந்த - மிகவும் அதிகமான, சீரார் - தவத்தை யுடையவர், செறின் - கோபிப்பாராயின், (அக் கோபிக்கப்பட்டவர்), இறந்து அமைந்த - மிகவும் பெரிய, சார்பு உடையார் ஆயினும் - துணையாய் அங்கங்களை யுடையவராயினும், உய்யார் - (அதுபற்றி) உய்யமாட்டார். கூ0

கூக-ம் அதிகாரம்—பெண்வழிச் சேறல்

இனிக் காமத்தான் வருவன நேரே பகையல்ல வாயினும் ஆக்கஞ் சிதைத் தல் அழிவு தலைத்தருத லென்னுந் தொழில்களாற் பகையோ டொத்தலிற் பகைப்பாற் படுவனவாம், ஆகலான், அவற்றைப் பகைப் பகுதியது இறுதிக்கண் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் பெண்வழிச் சேறல் கூறுகின்றார். அஃ தாவது, தன் வழி யொழுகற்பாலளாய இல்லான் வழியே தான் ஒழுகுதல்.

கூ0க. மனைவிழைவார் மாண்பய னெய்தார் வினைவிழைவார்
வேண்டாப் பொருளு மது.

(பரி - ரை) மனை விழைவார் மாண் பயன் எய்தார் - இன்பங் காரணமாகத் தம் மனையாளை விழைந்து அவள் தன்மையராய் ஒழுகுவார் தமக்கு இன்றுணையாய் அறத்தினை யெய்தார்; வினை விழைவார் வேண்டாப் பொருளும் அது - இனிப் பொருள் செய்தலை முயல்வார் அதற்கு இடையீட்டுண்டு இகழும்பொரு ளும் அவ் வின்பம், எ -று.

மனையும் விழைதலும் பயனும் ஆகுபெயர். அவ் வின்பம் அவடன்மையரா தற்கு ஏதுவாய் வின்பம். அஃது அவளாற் பயனாய் அறத்தினும் அவ் அறத்திற்

குந் தனக்கும் ஏதுவாய பொருளினுஞ் செல்லவிடாமையின், விடற்பாற்
றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மனை விழைவார்-(இன்பங் காரணமாகத்) தம்
மனையானை விரும்பி (அவள் வழி) நடப்பவர், மாண் பயன்-(தமக்கு)
இனிய துணையாகிய (அறத்தை), எய்தார் - அடையார்; வினை விழை
வார் - பொருள் சம்பாதித்தலிலே முயல்பவர், வேண்டாப் பொரு
ளும் - (அதற்கு விரோதமென்று) இகழும் பொருளும், அது - அவ்
வீன்பம்.

க

கூ௦௨. பேணுது பெண்விழைவா னுக்கம் பெரியதோர்
நாணுக நாணுத் தரும்.

(பரி - ரை) பேணுது பெண் விழைவான். ஆக்கம் - தன் ஆண்மையை
விட்டு மனையாளது பெண்மையை விழைவான் எய்திவின்ற செல்வம், பெரி
யது ஓர் நாண் ஆக நாணுத் தரும் - இவ் வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம் பெரி
யதோர் நாணுண்டாகத் தனக்கும் நாணுதலைக் கொடுக்கும், ஏ - று.

எய்திவின்றதாயிற்று, படைக்கும் ஆற்ற விலனாகவின். அச் செல்வத்தால்
ஈதலும் துய்த்தலும் முதலிய பயன் கொள்வான் அவளாகவின், அவ் ஆண்மைச்
செய்கை அவள் கண்ண தாயிற்றென்று ஆண்பாலார் யாவரும் நாண் அதனால்
தன் ஆண்மையின்மை அறிந்து பின்தானும் நாணுமென்பது நோக்கிப் பெரிய
தோர் நாணுக நாணுத்தரு மென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் மனைவிழை
தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பேணுது - (தன் ஆண்மையை) விரும்பாமல்,
பெண் விழைவான்-(மனையவளது) பெண் மையை விரும்புவானது,
ஆக்கம் - செல்வம், (இவ் வுலகத்து ஆண்பாலார்க்கெல்லாம்), பெரி
யது ஓர் நாண் - மிக்கதொரு வெட்கம், ஆக - உண்டாக, நாணு -
நாணுதலை, தரும் - (தனக்கும்) கொடுக்கும்.

உ

கூ௦௩.. இல்லாள்கட் டாழ்ந்த வியல்பின்மை யெஞ்ஞான்று
நல்லாரு ணுணுத் தரும்.

(பரி - ரை) இல்லாள்கண் தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை - ஒருவன் இல்லாண்
மாட்டுத் தாழ்தற்கு ஏதுவாய அச்சம், நல்லாருள் நாணு எஞ்ஞான்றும் தரும் -
அஃது இலராய நல்லாரிடைச் செல்லுங்கால் நாணுதலை அவனுக்கு எக்காலத்
துங் கொடுக்கும், ஏ - று.

அவன்தான் அஞ்சி ஒழுகுதல் இப்பாசுவின், அவனை யஞ்சுதல் இயல்
பின்மையாயிற்று. அங்ஙனம் அஞ்சி யொழுகுதலின், அவனை நியமிப்பா ரில்லை

யாம்; ஆகவே, எல்லாக் குற்றமும் விளையு மென்பது நோக்கி, எஞ்ஞான்றும் நாணுத்தரு மென்றார்.

(தே - ப - ரை) — (ஒருவன்) இல்லாள் கண் - இல்லாளிடத்து, தாழ்ந்த இயல்பு இன்மை - தாழ்த்தற் கு ஏதுவாகிய அச்சம், நல்லாருள் - (அவ் வச்சமில்லாத) நல்லாரிடத்து, (செல்லுங்கால்) நாணு - நாணுதலை, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், தரும் - (அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

ந

கூசு. மனையாளை யஞ்சு மறுமையி லாளன்

வினையாண்மை வீறெய்த வின்று.

(பரி - ரை) மனையாளை அஞ்சும் மறுமை இலாளன் - தன் மனையாளை அஞ்சி ஒழுகுகின்ற மறுமைப்பய னில்லாதானுக்கு, வினை ஆண்மை வீறு எய்தல் இன்று - வினையை ஆளுந் தன்மை உண்டாயவழியும் நல்லோரார் கொண் டாடப்படாது, எ - று.

உண்டாயவழியு மென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. இவ்வறஞ் செய்தற் குரிய நன்மை யின்மையின் மறுமையிலா னென்றும், வினையை யாளுந் தன்மை தன்றன்மை யில்லாத அவனான் முடிவு போகாமையின் வீறெய்த விந் தென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை) — மனையாளை - (தன்) மனையாளை, அஞ்சும் - அஞ்சி நடக்கின்ற, மறுமை இலாளன் - மறுமைப்பய னில்லாத வனுக்கு, வினை ஆண்மை - கொழிலை யாளுந் தன்மை, (உண்டாகிய வழியும்) வீறு எய்தல் இன்று - (நல்லோராடலை) கொண்டாடப் படாது.

சு

கூடு. இல்லாளை யஞ்சுவா னஞ்சுமற் றெஞ்ஞான்று

நல்லார்க்கு நல்ல செயல்.

(பரி - ரை) இல்லாளை அஞ்சுவான் - தன் மனையாளை அஞ்சுவான், நல்லார்க்கு நல்ல செயல் எஞ்ஞான்றும் அஞ்சும் - தான் தேடிய பொருளேயாயினும் அதனால் நல்லார்க்கு நல்லன செய்தலை எஞ்ஞான்றும் அஞ்சாநிற்கும், எ - று.

நல்லார் - தேவர், அருந்தவர், சான்றோர், இருமுதுகுரவர் முதலாயினரும் நல் விருந்தினரும். நல்லன செய்தல் - அவர் விரும்புவன கொடுத்தல். அது செய்யவேண்டும் நாள்களினு மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றார். * “இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகம் கொன்ற நெஞ்சிற், புல்லாள் னை” என்றார் பிறரும்.

* “இல்லாளை யஞ்சி விருந்தின்முகம் கொன்ற நெஞ்சிற், புல்லாள் னை மறந்தோற்கி லெனப்பு கைந்து, வில்லா ளழுவம் பிளந்திட்டு வெகுண்டுநோக்கி, கொல்யாளை யுந்திக் குடைமேலுமோர் கோறெடுத்தான்.” சீவகசிந்தாமனி: மண்மகளிலும்புகம் - ௨.௧௭.

(தே - ப - ரை)—இல்லாளை அஞ்சுவான் - (தன்) மனையாளை அஞ்சுவோன், (தான் தேடிய பொருளேபாயினும்), நல்லார்க்கு - நல்லவர்க்கு, நல்ல செயல் - (அப் பொருளாலே) நல்லவைகள் செய்தற்கு, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், அஞ்சும் - அஞ்சாநிற்பன். ௫

கூ௦கூ. இமையாரின் வாழினும் பாடினரே யில்லா
எமையார்தோ ளஞ்சு பவர்.

(பரி - ரை) இல்லான் அமை ஆர் தோள் அஞ்சுபவர் - தம் இல்லாளுடைய வேய்போலுந் தோளினே அஞ்சுவார், இமையாரின் வாழினும் பாடி இலர் - வீரத்தால் துறக்க மெய்திய அமரர்போல இவ் வுலகத்து வாழ்ந்தாராயினும், ஆண்மை யிலர், எ - று.

அமரர்போல வாழ்தலாவது - பகைத்த வீரர் தோள்களை யெல்லாம் வேற லான் நன்கு மதிக்கப்பட்டு வாழ்தல். அது கூடாமையின் வாழினு மென்றார். அமையார் தோளெனவே, அஞ்சுதற் காரணத்தது எண்மை கூறியவாறு. வீரர் தோள்களை வென்றாராயினும் இல்லான் தோள்களை அஞ்சுவார் ஆண்மையில ரென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் அவனை யஞ்சுதற் குற்றங் கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இல்லாள் - (தம்) இல்லாளுடைய, அமை ஆர் தோள் - வேய்போலுந் தோளுக்கு, அஞ்சுபவர் - அஞ்சி நடப்பவர், இமையாரின் - (வீரத்தாலே சுவர்க்க மடைந்த) தேவர்போல, வாழினும் - (இவ் வுலகத்து) வாழ்ந்தாராயினும், பாடி இலர் - ஆண்மை யிலர். கூ

கூ௦எ. பெண்ணேவல் செய்தொழுகு மாண்மையி னுனுடைப்
பெண்ணே பெருமை யுடைத்து.

(பரி - ரை) பெண் எவல் செய்து ஒழுகும் ஆண்மையின் - † நாணின்றித் தன் இல்லாளது எவற்றொழிலைச் செய்து திரிகின்றவனது ஆண்டன்மையின், நாண் உடைப் பெண்ணே பெருமை உடைத்து - நாணினையுடைய அவன் பெண் தன்மையே மேம்பாடுடைத்து, எ - று.

நானுடைப் பெண்ணென வேண்டாது கூறியது அவன் எவல் செய்வா னது நாணின்மை முடித்தற்காதலின், அம் மறுதலைத் தொழில் வருவிக்கப்பட் டது. எவல் - ஆகுபெயர். இறுதிக்கண் பெண்ணென்பதூஉம் அது. எவல் செய்வித்துக் கோடற்சிறப்புத் தோன்றப் பெண்ணே யெனப் பிரித்தார்.

† “பெண்மை ஆண்மைக்குப் பொருள் கட்டலுஞ்சிய அமைதித்தன் மை, ஆளுந்தன்மை” என்பர் நீச்சினூர்க்கினியர்.

(தே - ப - ரை)—பெண் - இல்லாளது, ஏவல் - ஏவற்றெழுநிலை, செய்து ஒழுகும் - (நாண மில்லாமல்) செய்து திரிகின்றவனது, ஆண்மைபின் - ஆண்டன்மையைக்காட்டிலும், நாண் உடை - நாணத்தை யுடைய, பெண்ணே - (அவள்) பெண் தன்மையே, பெருமை - மேம்பாட்டை, உடைத்து - உடையது.

எ

கூ௦அ. நட்டார் குறைமுடியார் நன்றற்றார் நன்னுதலாள் பெட்டாங் கொழுகு பவர்.

(பரி - ரை) நல் நுதலாள் பெட்டு ஆங்கு ஒழுகுபவர் - தாம் வேண்டியவாறன்றித் தம் மனையாள் வேண்டியவாறு ஒழுகுவார், நட்டார் குறை முடியார் - தம்மொடு நட்புச் செய்தார் உற்ற குறை முடிக்கமாட்டார்; நன்று ஆற்றார்-அது வேயன்றி மறுமைக்குத் துணையாய் அறஞ் செய்யவு மாட்டார், எ - று.

நன்னுதலா னென்பதனை * “அமையார்தோள்” என்புழிப்போலக் கொள்க. அவன்தானே அறிந்து ஏவலும் பொருள் கொடுத்தலுங் கூடாமையின், இருமைக்கும் வேண்டவன செய்யமாட்டா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(தாம் வேண்டியபடியன்றி) நல் நுதலாள் - (தம்) மனையாள், பெட்டு ஆங்கு - வேண்டியபடி, ஒழுகுபவர் - நடப்பவர், நட்டார் - (தம்மொடு) நட்புச் செய்தவரது, குறை-குறையை, முடியார் - முடிக்கமாட்டார்; (அதுவல்லாமலும்) நன்று - (மறுமைக்குத் துணையாகிய) அறத்தையும், ஆற்றார் - செய்யமாட்டார். அ

கூ௦கூ. அறவினையு மான்ற பொருளும் பிறவினையும் பெண்ணேவல் செய்வார்க ணில்.

(பரி - ரை) அற வினையும் - அறச்செயலும், ஆன்ற பொருளும் - அதி முடித்தற்கு ஏதுவாய் பொருட்செயலும், பிற வினையும் - அவ் விரண்டின் வேறாய் இன்பச்செயல்களும், பெண் ஏவல் செய்வார்கண் இல் - தம் மனையாள் ஏவல் செய்வார்மாட்டி உளவாகா, எ - று.

புலன்கள் ஐந்தாகலின், பிறவினை யெனப் பன்மையாயிற்று. அவைகளோக்கி அறச்செயல் பொருட்செயல்கள் முன்னே யொழிந்தார்க்குத் தலைமை அவ் கண்ணதாகலின், பின் அவைதாமும் இலவாயின வென்பது தோன்ற, அவற்றைப் பிரித்துக் கூறினார். இவை மூன்று பாட்டானும் அவளேவல் செய்தற்குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அறவினையும்-அறச்செயலும், ஆன்ற பொருளும் - அது முடித்தற்கு ஏதுவாகிய பொருட்செயலும், பிறவினையும் - அவ்விரண்டின் வேறுகிய இன்பச் செயல்களும், பெண் ஏவல்-

* திருக்குறள்: கூ௦கூ.

(தம்) மனையா னேவலை, செய்வார்கண் - செய்பவரிடத்து, இல் - உண்டாகா.

கூ

கூகச. எண்ணேந்த நெஞ்சத் திடனுடையார்க் கெஞ்ஞான்றும் பெண்ணேந்தாம் பேதைமை யில்.

(பரி - ரை) எண் சேர்ந்த நெஞ்சத்து இடன் உடையார்க்கு - கருமச் சூழ் ச்சிக்கண் சென்ற நெஞ்சத்தினையும் அதனின் ஆய செல்வத்தினையும் உடைய ராய வேந்தர்க்கு, பெண் சேர்ந்து ஆம் பேதைமை எஞ்ஞான்றும் இல் - மனையானைச் சேர்தலான் விளையும் பேதைமை எக்காலத்தும் உண்டாகாது, எ - று.

† “இடனில் பருவத்தும்” எனவும் † “இடனின்றி யிரந்தோர்க்கு” எனவும் வந்தமையான், இடனென்பது அப்பொருட்டாத லறிக. இனமைக்காலத்து மென்பார், எஞ்ஞான்று மென்றார். அப் பேதைமையாவது மெற் சொல்லிய விழைதல், அஞ்சல், ஏவல்செய்த லென்னும் மூன்றற்குங் காரணமாயது. எதிர் மறைமுகத்தான் அம் மூன்றும் இதனற் றெருகுத்துக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—எண் சேர்ந்த - (கரும) ஆலோசனையிலே சென்ற, நெஞ்சத்து - மனத்தையும், இடன் - (அதனுலாகிய) செல்வத்தையும், உடையார்க்கு, - உடையவர்களுக்கு, பெண் சேர்ந்து ஆம் - மனையானைச் சேர்தலால் விளையும், பேதைமை - அறிவின்மை, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், இல் - உண்டாகாது. கூ

கூஉ-ம் அதிகாரம்—வரைவின் மகளிர்

அஃதாவது, தந்தலம் விலைகொடுப்பார் யாவர்க்கும் விற்பதல்லது அதற்கு ஆவார் ஆகாதா ரென்னும் வரைவிலாத மகளிரது இயல்பு; ஆதலால், தமக்குரிய மகளிரான் வருங் குற்றத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூகக. அன்பின் விழையார் பொருள் விழையு மாய்தொடியா ரின்சொ லிழுக்குத் தரும்.

(பரி - ரை) அன்பின் விழையார் பொருள் விழையும் ஆய் தொடியார் - ஒருவனை அன்புபற்றி விழையாது பொருள்பற்றி விழையும் மகளிர், இன் சொல் இழுக்குத் தரும் - அது கையுறுத்துணையும் தாம் அன்புபற்றி விழைந்தா ராகச் சொல்லும் இனிய சொல் அவனுக்குப் பின் இன்னொமையைப் பயக்கும், எ - று.

பொரு ளென்புழி இன் விகாரத்தால் தொக்காது. ஆய்ந்த தொடியினை யுடையா ரென்றதனனும், இனியசொல் என்றதனனும், அவர் கருவி கூறப் பட்டது. அச்சொல் அப்பொழுதைக்கு இனிதுபோன்று பின் வறுமை பயத்த லின், அது கொள்ளற்க வென்பதாம்.

† திருக்குறள்: ௨௧௮.

† கவி: பாலை - க.

(தே - ப - ரை)—அன்பின் விழையார் - (ஒருவனை) அன்பு பற்றி விரும்பாராகி, பொருள் விழையும் - பொருள்பற்றி விரும்பும், ஆய் தொடியார் - ஆய்ந்தணிந்த வளையையுடைய மகளிர், இன் சொல் - (அது கைவருமளவும் அன்புபற்றி விரும்பினராகச் சொல்லும்) இனியசொல், இழுக்கு - இன்னொமையை, தரும்-(அவனுக்குக்) கொடுக்கும்.

கூஉ. பயன் தூக்கிப் பண்புரைக்கும் பண்பின் மகளிர்
நயன் தூக்கி நள்ளா விடல்.

(பரி - ரை) பயன் தூக்கிப் பண்பு உரைக்கும் பண்பு இல் மகளிர் - ஒருவனுக்கு உள்ள பொருளை அளந்தறிந்து அஃது எய்துத்துணையும் தம் பண்புடைமை சொல்லும் பண்பில்லாத மகளிரது, நயன் தூக்கி நள்ளா விடல் - ஒழுகலாற்றினை ஆராய்ந்தறிந்து அவரைப் பொருந்தாது விடுக, எ - து.

பண்பு சொல்லின்கணல்லது தங்கட் கிடவாமை தோன்றப்பண்பின்மகளிரன்றும், அவர்க்கு அது சாதிதருமமாதல் தூலானேயன்றி அவர் செயலானுமறிந்தென்பார் நயன் தூக்கி யென்றும், அவ்வறிவு அவரை விடுத்தற்கு உபாயமென்பது தோன்றப் பின் நள்ளாவிட லென்றும் கூறினர்.

(தே - ப - ரை)—பயன் தூக்கி-(ஒருவனுக்கு உள்ள) பொருளை அளந்தறிந்து, பண்பு உரைக்கும் - (அது கிடைக்குமளவும்) தமது குணமுடைமை சொல்லும், பண்பு இல் மகளிர் - குணமில்லாத மகளிரது, நயன் தூக்கி - நடக்கைவழியை ஆராய்ந்தறிந்து, நள்ளா-(அவரைப்) பொருந்தாமல், விடல் - விடக்கடவர்.

கூகந. பொருட்பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்க மிருட்டறையி
லேதில் பிணந்தழீஇ யற்று.

(பரி - ரை) பொருள் பெண்டிர் பொய்ம்மை முயக்கம் - கொடுப்பானாவிரும்பாது பொருளையே விரும்பும் பொதுமகளிரது பொய்ம்மையையுடைய முயக்கம், இருட்டு அறையில் எதில் பிணம் தழீஇயற்று - பிணமெடுப்பார் இருட்டறைக்கண்ணே முன் அறியாத பிணத்தைத் தழுவினாற்போலும், எ-து.

பொருட்டு முயங்கும் மகளிர் கருத்துஞ் செயலும் ஆராயாது சாதிபும் பருவமும் ஒவ்வாதானே முயக்குங்கால் அவர் குறிப்புக் கூவிக்குப் பிணமெடுப்பார் காணப்படாததோ ரிடத்தின்கண் இயைபில்லாததோர் பிணத்தைஎடுக்குங்கால் அவர் குறிப்போடு ஒக்கு மெனவே, அகத்தால் அருவராகின்றும் பொருளைக்கிப் புறத்தால் தழுவுவர்; அதனை யொழிக வென்பதாம். இவை மூன்றும் பாட்டானும் அவர் சொல்லும் செயலும் பொய்யென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பொருள் பெண்டிர் - (கொடுப்பாரைவிரும்பாது பொருளையே விரும்பும்) பொது மகளிரது, பொய்ம்மை - பொய்ம்மையையுடைய, முயக்கம் - தழுவுதன், (பிண மெடுப்பவர்) இருட்டு அறையில் - இருள் வீட்டில், ஏதில் பிணம் - முன்னறியாத பிணத்தை, தழீஇ அற்று - தழுவினாற்போலும். ௩

கூகச. பொருட்பொருளார் புன்னலந் தோயா ரருட்பொரு ளாபு மறிவி னவர்.

(பரி - ரை) பொருள் பொருளார் புல் நலம் - இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து பொருளாகிய பொருளையே விரும்பும் மகளிரது புல்லிய நலத்தை, அருள் பொருள் ஆயும் அறிவினர் தோயார் - அருளோடு கூடிய பொருளை ஆராய்ந்து செய்யும் அறிவினையுடையார் தீண்டார், எ - று.

அறமுதலிய நான்கும் பொரு ளெனப்படுதலின், பொருட்பொருள் அருட் பொருளென விசேடித்தார். புன்மை இழிந்தார்க்கே உரித்தாதல். தாம் விரும்புகின்ற அறத்திற்கு அவர் மெய்ந்நலம் மறுதலை யாகலின், தோயா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பொருள் பொருளா - (இன்பமாகிய பொருளை இகழ்ந்து) பொருளாகிய பொருளையே விரும்பு மகளிரது, புல் நலம் - புல்லிய நலத்தை, அருள் பொருள் - அருளோடு கூடிய பொருளை, ஆயும் - ஆராய்ந்து சம்பாதிக்கும், அறிவினவர் - அறிவை யுடையவர், தோயார் - தீண்டார். ச

கூகரு. பொதுநலத்தார் புன்னலந் தோயார் மதிநலத்தின் மாண்ட வறிவி னவர்.

(பரி - ரை) மதி நலத்தின் மாண்ட அறிவினர் - இயற்கையாகிய மதி நன்மையான் மாட்சிமைப்பட்ட செயற்கை யறிவினையுடையார், பொது நலத் தார் புன் நலம் தோயார் - பொருள் கொடுப்பார்க்கெல்லாம் பொதுவாய ஆசையினையுடைய மகளிரது புல்லிய நலத்தைத் தீண்டார், எ - று.

மதிநன்மை - முற் பிறப்புக்களிற் செய்த நல்வினகளான் மனந்தெளிவுடைத்தாதல். அதனான்திக் கல்வியறிவு மாட்சிமைப்படாமையின் மதி நலத்தின் மாண்டவறிவினவ ரென்றும், அவ்அறிவுடையார்க்கு அவர்ஆசையது பொதுமையும் மெய்ந்நலத்தது புன்மையும் விளங்கித் தோன்றலின் தோயா ரென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—மதி நலத்தின் - (இயற்கையாகிய) மதி நன்மையால், மாண்ட - மாட்சிமைப்பட்ட, அறிவினவர் - (செயற்கை) யறிவை யுடையவர், பொது நலத்தார் - (பொருள் கொடுப்பவர்க்

கெல்லாம்) பொதுவாகிய ஆசையைபுடைய மகளிரது, புல் நலம் - புல்லிய நலத்தை, தோயார் - தீண்டார்.

கூகக. தந்நலம் பாரிப்பார் தோயார் தகைசெருக்கிப் புன்னலம் பாரிப்பார் தோள்.

(பரி - ரை) தகை செருக்கிப் புல் நலம் பாரிப்பார் தோள் - ஆடல், பாடல், அழகு என்பனவற்றை கனித்துத் தம் புல்லிய நலத்தை விட கொடுப்பார் யாவர்மாட்டும் பார்ப்பும் மகளிர் தோளினே, தம் நலம் பாரிப்பார் தோயார் - அறிவு ஒழுக்கங்களானு தம் புகழை உலகத்துப் பார்ப்பதற்குரிய உயர்ந்தோர் தீண்டார், எ-று.

ஆடன் முதலிய மூன்றுமுடைமை அவர்க்கு மேம்பாடாகலிந்தகையென்றும், தோயின் அறிவு ஒழுக்கங்கள் அழியுமாகலின் அவற்றைப் புழம் பார்ப்பவார் தோயா ரென்றங் கூறினார். தந்நலம் என்புழி நலம் ஆகுபெயர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவரை உயர்ந்தோர் தீண்டா ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தகை - ஆடல் பாடல் அழகென்பவைகளாலே, செருக்கி - கனித்து, புல் நலம் - (தம்) புல்லிய நலத்தை, பாரிப்பார் - (விட கொடுப்பவர்க்கெல்லாம்) பார்ப்பு மகளிரது, தோள் - தோளை, தம் நலம் - (அறிவு ஒழுக்கங்களாலாகிய) தமது புகழை, பாரிப்பார் - (உலகத்தே பார்ப்பதற்குரிய) உயர்ந்தோர், தோயார் - தீண்டார்.

கூகக. நிறைநெஞ்ச மில்லவர் தோய்வர் பிறநெஞ்சிற் பேணிப் புணர்பவர் தோள்.

(பரி - ரை) நெஞ்சின் பிற பேணிப் புணர்பவர் தோள் - நெஞ்சினும் பிற வற்றை ஆசைப்பட்டு அவை காரணமாகக் கொடுப்பாரை மெய்யாற் புணரும் மகளிர் தோள்களை, நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் தோய்வர் - நிறையால் திருந்திய நெஞ்ச மில்லாதார் தோய்வர், எ - று.

பொருளும் அதனாற் படைக்கப்படுவனவும் விரும்பும் நெஞ்ச அவற்றின் மேலதாகலின், புணர்வது உடம்புமாத்திர மென்பது அறிந்து அதுவழி ஓடாதி நிற்கும் நெஞ்சினையுடையார் தோயாமையின், அஃதிலார் தோய்வ ரென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சின்-நெஞ்சினால், பிற - வேறு பொருள்களை, பேணி-ஆசைப்பட்டு, (அவை கொடுப்பவரைப்) புணர்பவர் - (அவை காரணமாக மெய்யினாலே) புணரு மகளிரது, தோள் - தோள்களை, நிறை நெஞ்சம் இல்லவர் - நிற்கச்செய்தவினாலே (திருந்திய) நெஞ்ச மில்லாதவர், தோய்வர் - தீண்டுவர்.

கூகஅ. ஆபு மறிவின ரல்லார்க் கணங்கென்ப

மாய மகளிர் முயக்கு.

(பரி - ரை) மாய மகளிர் முயக்கு - உருவு சொற் செயல்களான் வஞ்சித் தலை வல்ல மகளிரது முயக்கத்தை, ஆபும் அறிவினர் அல்லார்க்கு அணங்கு என்ப - அவ் வஞ்சனை ஆராய்ந்தறியும் அறிவுடைய ரல்லார்க்கு அணங்கு தாக்கு என்று சொல்லுவர் தூலோர், எ - று.

அணங்கு - காமநெறியான் உயிர் கொள்ளும் தெய்வமகள். தாக்கு - தீண்டல். இவ் வருவகத்தான் அம் முயக்கம் முன் இனிதுபோன்று பின் உயிர்கோடல் பெற்றும். இது தூலோர் துணிவென்பது தோன்ற அவர்மேல் வைத்துக் கூறினர். அப் பெயர் அவாய்லையான் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—மாய மகளிர் - (உருவு சொற் செயல்களால்) வஞ்சித்தல் வல்ல மகளிரது, முயக்கு - புணர்ச்சியை, ஆபும் - (அவ் வஞ்சனையை) ஆராய்ந்தறியும், அறிவினர் அல்லார்க்கு - அறிவுடையவ ரல்லாதவர்க்கு, அணங்கு - அணங்கு தாக்கு, என்ப - என்று சொல்வர் (தூலோர்). அ

கூகக. வரைவிலா மாணிழையார் மென்றோள் புரையிலாப்

பூரியர்க ளாழு மளறு.

(பரி - ரை) வரைவு இலா மாண் இழையார் மெல் தோள் - உயர்ந்தோர் இழிந்தோர் என்னுது விலை கொடுப்பார் யாவரையும் முயங்கும் மகளிரது மெல்லிய தோள்கள், புரை இலாப் பூரியர்கள் ஆமும் அளறு - அக் குற்றத்தை யறியும் அறிவில்லாத கீழ்மக்கள் புக்கழுந்து கிரயம், எ - று.

உயர்தற்கு ஏதுவாகலின், புரை யெனப்பட்டது. சாதியான் இழிந்தாரி னீக்குதற்குப் புரையிலாப் பூரியர்க ளென்றும், அவர் ஆழ்தற்கு ஏது உருவ முதலிய மூன்று மென்பது தோன்ற மாணிழையார் மென்றோ ளென்றும், அவர்க்கு அளற்றினை யிடையின்றிப் பயக்கு மென்பது தோன்ற உருவகமாக்கியுங் கூறினர்.

(தே - ப - ரை)—வரைவு இலா - உயர்ந்தோர் இழிந்தோரென்னுது விலை கொடுப்பவர் யாவரையும் கூடும், மாண் இழையார் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணத்தை யுடையவரது, மெல் தோள் - மெல்லிய தோள்கள், புரை இலா - (அக் குற்றத்தை அறியும்) அறிவில்லாத, பூரியர்கள் - கீழ்மக்கள், ஆமும் - (புகுந்து) அழுந்தும், அளறு - நரகமாம். கூ

கூஉ௦. இருமனப் பெண்டிருங் கள்ளுங் கவறுந்

திருநீக்கப் பட்டார் தொடர்பு.

(பரி - ரை) இருமனப் பெண்டிரும் கள்ளும் கவறும் - கவர்த்த மனத்தினை யுடைய மகளிரும் கள்ளும் சூதுமென இம் மூன்றும், திரு நீக்கப்பட்டார் தொடர்பு - திருமகளால் துறக்கப்பட்டார்க்கு நட்பு, எ - று.

இரு மனம் - ஒருவனோடு புணர்தலும் புணராமையும் ஒருகாலத்தே யுடைய மனம். கவறு - ஆகுபெயர். ஒத்த குற்றத்த வாகவின், கள்ளும் சூதும் உடன் கூறப்பட்டன. * வடநூலாரும் இக் கருத்தான் விதனமென உடன் கூறினர். வருகின்ற அதிகார முறைமையும் இதனால் அறிக. திணைவிரா யெண்ணிய வழிப் பன்மை பற்றி முடிபு கோடலின், ஈண்டு, அஃறிணையாற் கொண்டது. திரு நீக்கப்பட்டமை இக் குறிகளான் அறியப்படு மென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் சேர்வார் இழிந்தோ ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இரு மனப் பெண்டிரும் - கவர் மனத்தை யுடைய மகளிரும், கள்ளும் - கள்ளுண்ணலும், கவறும் - சூதும், திரு - திருமகளால், நீக்கப்பட்டார் - விடப்பட்டவர்க்கு, தொடர்பு - நட்புகளாம்.

கௌ

கூட-ம் அதிகாரம்—கள்ளுண்ணாமை

இனி ஒழுக்கமும் உணர்வும் அழித்தற்கண் அவ் வரைவின் மகளிரோடு ஒப்பதாய கள்ளினை யுண்ணாமையது சிறப்பு எதிர்மறைமுகத்தாற் கூறுகின்றார்.

கூஉக. உட்கப் படாஅ ரொளியிழப்ப ரெஞ்ஞான்றும்
கட்காதல் கொண்டொழுது வார்.

(பரி - ரை) கள் காதல் கொண்டு ஒழுகுவார் - கள்ளின்மேற் காதல் செய் தொழுகும் அரசர், எஞ்ஞான்றும் உட்கப்படார் - எஞ்ஞான்றும் பகைவரான் அஞ்சப்படார்; ஒளி இழப்பர் - அதுவேயன்றி முன் எய்திகின்ற ஒளியினை யிழப்பர், எ - று.

அறிவின்மையால் பொருள் படை முதலியவற்றாற் பெரியராய்காலத்தும் பகைவர் அஞ்சார், தம் முன்னோரா னெய்திகின்ற ஒளியினையும் இகழற்பாட் டான் இழப்ப ரென்பதாம். இவை யிரண்டானும் அரசு இனிது செல்லாதென் பது இதனால் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கள் காதல் கொண்டு - கள்ளின்மேல் ஆசை கொண்டி, ஒழுகுவார் - நடக்குமரசர், எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், உட்கப்படார் - (பகைவரால்) அஞ்சப்படார்; (அதுவே பல்லாமல்) ஒளி - (முன் பெற்றுநின்ற) ஒளியையும், இழப்பர்—.

கூஉஉ. உண்ணற்க கள்ளை யுணிலுண்க சான்றோரா
னெண்ணப் படவேண்டா தார்.

* காமந்தகம்: அத்தியாயம் - கக, சுலோகம் - கஉச.

(பரி - ரை) கள்ளை உண்ணற்க - அறிவுடையராயினார் அஃது இலாதற்கு ஏதுவாய கள்ளினை உண்ணாதொழிக; உணில் சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதார் உண்க - அன்றியே உண்ணல் வேண்டுவார் உளராயின், நல்லோரால் எண்ணப்படுதலை வேண்டாதார் உண்க, எ - று.

பெறுதற்கரிய அறிவைப் பெற்றுவைத்தும் கள்ளான் அழித்துக்கொள்வாரை இயல்பாகவே அஃதில்லாத விலங்குகளுடனும் எண்ணாகவின், சான்றோரான் எண்ணப்பட வேண்டாதா ருண்க வென்றார்.

(தே - ப - ரை)—(அறிவுடையராயினார்), கள்ளை - (அவ்வறிவு கெடுதற்கு ஏதுவாகிய) கள்ளினை, உண்ணற்க - உண்ணாதிருக்கக்கடவர்; உணில் - உண்ணவேண்டுவா ருண்டாயின், சான்றோரான் - நல்லோரால், எண்ணப்பட வேண்டாதார் - எண்ணப்படுதலை வேண்டாதவர், உண்க - உண்ணக்கடவர். உ

கூஉக. ஈன்றான் முகத்தேயு மின்னதா லென்மற்றுச் சான்றோர் முகத்துக் களி.

(பரி - ரை) ஈன்றான் முகத்தேயும் களி இன்னதா - யாத செய்யினும் உவக்குந் தாய் முன்பாயினும் கள்ளுண்டு களித்தல் இன்னதாம்; மற்றுச் சான்றோர்முகத்து என் - ஆனபின், குற்றம் யாதும் பொருத சான்றோர் முன்பு களித்தல் அவர்க்கியாதாம்? எ - று.

மன மொழி மெய்கள் தம்வயத்த அன்மையான் காணழியும், அழியவே, ஈன்றாட்கும் இன்னதாயிற்று; ஆனபின், கள் இருமையுங் கெடுத்த லறிந்து சேய்மைக்கண்ணே கடியுஞ் சான்றோர்க்கு இன்னதாதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஈன்றான் முகத்தேயும் - (எது செய்தாலும் மகிழும்) தாய் முன்பாயினும், களி - (கள்ளுண்டு) களித்தல், இன்னதா - துன்பஞ் செய்வதாம்; (ஆதலால்), மற்றுச் சான்றோர் முகத்து - (பின் குற்றம் யாதும் பொருத) பெரியோர் முன்பு, (அக் களித்தல்), என் - (அவர்க்கு) யாதாகும்? கூ

கூஉச. நாணென்னு நல்லாள் புறங்கொடுக்குங் கள்ளென்னும்

பேணப் பெருங்குற்றத் தார்க்கு.

(பரி - ரை) கள் என்னும் பேணப் பெருங் குற்றத்தார்க்கு - கள்ளென்று சொல்லப்படுகின்ற யாவரு மிகழும் மிக்க குற்றத்தினையுடையாரை, நாண் என்னும் நல்லாள் புறங்கொடுக்கும் - நாணென்று சொல்லப்படுகின்ற உயர்ந்தவன் போக்குதற்கு அஞ்சி அவர்க்கு எதிர்முகமாகாள், எ - று.

காணுதற்கும் அஞ்சி உலகத்தார் சேய்மைக்கண்ணே நீங்குவராகவிற்பேண வென்றும், பின் ஒருவாற்றினும் கழுவப்படாமையிற் பெருங்குற்ற

மென்றும், இழிந்தோர்பால் நில்லாமையின் நல்லா னென்றும் கூறினார். *பென் பாலாக்கியது வடமொழி முறைமைபற்றி. இவை மூன்று பாட்டானும் ஒன் யிழத்தற் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கள் என்னும்-களளென்று சொல்லப்படுகிற, பேண - (யாவரும்) இகழும், பெருங் குற்றத்தார்க்கு - மிகுந்த குற்றத்தை யுடையவர்க்கு, நாண் என்னும் நல்லாள் - நாணமாகிய நல்லவள், (அவரைப் பார்த்தற்கு அஞ்சிப்) புறங்கொடுக்கும் - எதிர் முகமாகாள்.

கூஉரு. கையறி யாமை யுடைத்தே பொருள்கொடுத்து
மெய்யறி யாமை கொளல்.

(பரி - ரை) பொருள் கொடுத்து மெய் அறியாமை கொளல் - ஒருவன் விலைப்பொருளைக் கொடுத்துக் கள்ளால் தனக்கு மெய்ம்மறப்பினைக் கொள்ளு தல், கை அறியாமை உடைத்து - இவன் பழவினைப்பயனாய் செய்வ தறியா மையைத் தனக்குக் காரணமாக வுடைத்து, எ - று.

தன்னை யறியாமை சொல்லவே, ஒழிந்தன யாவு மறியாமை சொல்லல் வேண்டாவாயிற்று. கை அப்பொருட்டாதல் + “பழனுடைப்பெருமாம் வீழ் தெனக் கையற்று” என்பதனுனு மறிக. அறிவார் விலைகொடுத்து ஒன்றினைக் கொள்ளுங்கால் தீயது கொள்ளாமையின் மெய்யறியாமை கொளல் முன்னை யறியாமையான் வந்த தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்), பொருள் கொடுத்து - விலைப் பொருளைக் கொடுத்து, மெய் அறியாமை - (கள்ளாலே தனக்கு) மெய்ம் மறதியை, கொளல் - கொள்ளுதல், கை அறியாமை-(அவன் பழவினைப் பயனாகிய) செய்வ தறியாமையை, உடைத்து-(தனக்குக் காரணமாக) உடைத்து.

கூஉசு. துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறல்ல ரெஞ்ஞான்று
நஞ்சுண்பார் கள்ளுண் பவர்.

(பரி - ரை) துஞ்சினார் செத்தாரின் வேறு அல்லர் - உறங்கினார், செத்தா ரின் வேறாத லுடையரேனும், அக்காலத்து அறிவின்மையான் வேறென்ப் படார்; கள் உண்பவர் எஞ்ஞான்றும் நஞ்சு உண்பார் - அவ்வாறே கள்ளுண்பார், நஞ்சு உண்பாரின் வேறாத லுடையரேனும், எக்காலத்தும் அறிவின்மையான் வேறெனப்படார், அவர்தாமே யாவர், எ - று.

* பிரயோகவிவேகம்: திங்ஷப்படலம் - கரு; வடமொழிபுள் ‘லச்சை’ என் பது பிரயோக விவேகம் - சக.

† புறநானூறு: உஃ; “தீர்ந்தென” எனவும் பாடம்.

உறங்கினார்க்கும் கள்ளுண்பார்க்கும் வேற்றுமை உயிர்ப்பு நிற்பல். வேறாதலும் வேறன்மைபு முடைமை காட்டற்கு உவமை புணர்க்கப்பட்டது. இதனை நிரளிறையாக்கி, திரிக்கப்படுதலால் உறங்கினாரும் நஞ்சுண்பாரு மொப்பர், கைவிடப்படுதலாற் செத்தாருங் கள்ளுண்பாரும் ஒப்ப ரொன்றுரைப்பாரு முளர்; அதிகாரப்பொருள் பின்னதாயிருக்க யாது மியையிலாத நஞ்சுண்பார் க்கு உவமை புணர்த்து ஈண்டுக் கூறல் பயனின்றாகலானும், சொற்கிடக்கை நிரளிறைக்கு ஏலாமையானும், அஃது உரையன்மை யறிக. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவரது அறிவீழ்த்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—துஞ்சினார் - உறங்கினவர், செத்தாரின் - இறந்தாரினும், வேறு அல்லர் - (வேறாயினும் அக்காலத்தே அறிவில்லாமையால்) வேறெனப்பட்டார்; (அப்படியே), கள் உண்பவர்-, எஞ்ஞான்றும் - எக்காலத்தும், நஞ்சுண்பார் - (அறிவில்லாமையால்) நஞ்சுண்பவரேயாவர்; (அவரின் வேறாயினும் வேறெனப்பட்டார்.) கூ

கூஉஎ. உள்ளொற்றி யுள்ளார் நகப்படுவ ரெஞ்ஞான்றங்
கள்ளொற்றிக் கண்சாய் பவர்.

(பரி - ரை) கள் ஒற்றிக் கண் சாய்பவர் - கள்ளை மறைந்துண்டு அக்களிப்பால் தம்மறிவு தளர்வார், உள்ளார் உள் ஒற்றி எஞ்ஞான்றும் நகப்படுவர் - உள்ளார் வாழ்பவரான் உண்ணிகழ்கின்ற துய்த்துணர்ந்து எஞ்ஞான்றும் நகுதல் செய்யப்படுவர், எ - று.

உள்ளார் - ஆகுபெயர். உண்டென்பது அவாய்நிலையான் வந்தது. உய்த்துணர்ந்தல்-தளர்ச்சியாற் களிப்பினையுணர்ந்து அதனாற் கள்ளுண்ட துணர்ந்தல்.

(தே - ப - ரை)—கள் ஒற்றி - கள்ளை மறைந்து (குடித்து), கண் சாய்பவர் - (அக்களிப்பால்) அறிவு சோர்பவர், உள்ளார் - உள்ளார் வாழ்பவரால், உள் ஒற்றி - (உள்ளே நடக்கிற காரியத்தை) ஆலோசித்தறிந்து, எஞ்ஞான்றும் - எந்நாளும், நகப்படுவர் - சிரிக்கப்படுவர். எ

கூஉஅ. களித்தறியே னென்பது கைவிடுக நெஞ்சத்
தொளித்தது உ மாங்கே மிகும்.

(பரி - ரை) களித்து அறியேன் என்பது கைவிடுக-மறைத்துண்டுவைத்து யான் கள்ளுண்டறியே னென்று உண்ணாதபொழுது தம் ஒழுக்கங் கூறுதலையொழிக; நெஞ்சத்து ஒளித்ததும் ஆங்கே மிகும் - அவ் வுண்டபொழுதே பிறர் அறியின் இழுக்காமென்று முன் நெஞ்சத்தொளித்த குற்றமும் முன்னையவ்வின் மிக்கு வெளிப்படுதலான், எ - று.

களித்தறியேனெனக் காரியத்தார் கூறினர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அது மறைக்கப்படா தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களித்து அறியேன் என்பது—(மறைந்துண்டு கள்ளுண் டறியேனென்று (உண்ணாதுபொழுது தமது ஆசாரஞ் சொல்லுதலை, கைவிடுக - விடக்கடவர்; (அவ் வுண்டபொழுதே நெஞ்சத்து ஒளித்ததூஉம் - (முன் பிறர் அறிந்தால் இழுக்காமென்று) மனத்தில் ஒளித்த குற்றமும், ஆங்கே மிகும் - (முன்னை யளவின்) மிகுந்து வெளிப்படும் (ஆதலால்).

கூஉகூ. களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல் கீழ்நீர்க் குளித்தானைத் தீத்துரீஇ யற்று.

(பரி - ரை) களித்தானைக் காரணம் காட்டுதல்-கள்ளுண்டு களித்தானொருவனை இஃது ஆகாதென்று பிறனொருவன் காரணம் காட்டித் தெளிவித்தல், நீர்க் கீழ்க் குளித்தானைத் தீத் துரீஇயற்று - நீருண் மூழ்கினனொருவனைப் பிறனொருவன் விளக்கினால் நாடுதலை யொக்கும், எ - று.

களித்தானை யென்னு மிரண்டாவது * “அறிவுடை யந்தண னவனைக் காட் டென்றானே” என்புழிப்போல நின்றது. நீருள் விளக்குச் செல்லாதாற் போல அவன் மனத்துக் காரணஞ் செல்லா தென்பதாம். இதனால் அவனைத் தெளிவித்தல் முடியாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—களித்தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த ஒருவனை, காரணம் காட்டுதல் - (இது ஆகாதென்று மற்றொருவன்) காரணம் காட்டித் தெளிவித்தல், கீழ் நீர் குளித்தானை - நீருள்ளே மூழ்கிய ஒருவனை, தீ - விளக்கினால், துரீஇயற்று - (மற்றொருவன்) தேடுதலை யொக்கும்.

கூநூ. கள்ளுண்ணுப் போழ்திற் களித்தானைக் காணுங்கா லுள்ளான்கொ லுண்டதன் சோர்வு.

(பரி - ரை) கள் உண்ணுப் போழ்தில் களித்தானை - கள்ளுண்பானொருவன் தான் அஃது உண்ணாது தெளிந்திருந்த பொழுதின்கண் உண்டு களித்த பிறனைக் காணுமன்றே, காணுங்கால் உண்டதன் சோர்வு உள்ளான்கொல். காணுங்கால் தான் உண்டபொழுது உளதாஞ் சோர்வினை அவன் சோர்வால் அதுவும் இற்றென்று கருதான் போலும், எ - று.

சோர்வு - மன மொழி மெய்கள் தன் வயத்த அல்லவாதல். கருதலனை யான் அதன் இழுக்கினை புய்த்துணரின் ஒழியுமென இதனால் அஃதொழிதற் காரணம் கூறப்பட்டது.

* கலித்தொகை: மருதம்-எ.

(தே - ப - ரை)—(கள்ளுண்பவ னொருவன்), கள் உண்ணப் போழ்தில் - கள்ளை யுண்ணாமல் தெளிந்திருந்த பொழுதில், களித் தானை - (கள்ளுண்டு) களித்த பிறனை, காணுங்கால்—, உண்டதன் சோர்வு-(தான்)உண்டபொழுது உண்டாம் தன்சோர்வை, உள்ளான் கொல் - (அவன் சோர்வால் அதுவும் இப்படிப்பட்டதென்று) நினை யான்போலும்.

க௦

கூசு-ம் அதிகாரம்—சூது

இனி, அக்கள்ளுண்டல்போல அறம் பொருள் இன்பங்கட்கு இடையீடாகிய சூதாடலும் பிணியுழத்தலுங் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் சூதினது இயல்பு கூறுகின்றார்.

கூடக. வேண்டற்க வென்றிடினுஞ் சூதினை வென்றதூஉந் தூண்டிற்பொன் மீன்விழுங்கி யற்று.

(பரி - ரை) வென்றிடினும் சூதினை வேண்டற்க - தான் வெல்லும் ஆற்ற லுடையனாயினும் சூதாடலை விரும்பாதொழிக; வென்றதூஉம் தூண்டில் பொன் மீன் விழுங்கியற்று - வென்று பொரு ளெய்துவார் உளராலெனின், அவ் வென்ற பொருடானும் இரையான் மறைந்த தூண்டி விரும்பினை இரையெனக் கருதி மீன் விழுங்கிஹ்ரபோலும், எ - று.

வேறல் ஒருதலையன்மையின் வென்றிடினு மென்றும், கருமங்கள் பலவுங் கெதெலின் வேண்டற்க வென்றுங் கூறினார். எய்திய பொருள் சூதாவொர் நீங்காமைக்கு இட்டதோர் தனை யென்பதூஉம், அதனாற் பின் துய ருழத்தலும், உவமையாற் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—வென்றிடினும் - (தான்) வெல்லும் வலிமையுடையனாயினும், சூதினை=சூதாடுதலை, வேண்டற்க-விரும்பாதிருக்கக்கடவன்; (வென்று பொருள் பெறுவார் உண்டென்றால்) வென்றதூஉம் - அவ்வென்ற பொருளும், தூண்டில் பொன் - (இரையால் மறைந்த) தூண்டி விரும்பை, மீன் விழுங்கியற்று - மீன் விழுங்கியதுபோலும்.

க

கூடக. ஒன்றெய்தி நூறிழக்குஞ் சூதர்க்கு முண்டாங்கொ னன்றெய்தி வாழ்வதோ ராறு.

(பரி - ரை) ஒன்று எய்தி நூறு இழக்கும் சூதர்க்கும் - அத் தூண்டிற் பொன் போன்ற ஒன்றனை முன் பெற்று இன்னும் பெறுதுமென்னுங் கருத்தால் நூற்றினை யிழந்து வறியராஞ் சூதர்க்கும், நன்று எய்தி வாழ்வது ஓர் ஆறு உண்டாங்கொல் - பொருளால் அறனு மின்பமு மெய்தி வாழ்வதொரு நெறியுண்டாமோ? ஆகாது, எ - று.

அவ்வாற்றாற் பொருளிழந்தே வருதலான், அதன லெய்தம் பயனும் அவ ர்க்கில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஒன்று எய்தி-(அத்துண்டி விரும்புபோன்ற) ஒன்றனை முன் பெற்று, (இன்னும் பெறுவோமென்னுங் கருத்தால்), நூறு இழக்கும் - நூற்றினை இழந்து வறியாராகும், சூதார்க்கும் - சூதாடுவோர்க்கும், நன்று எய்தி - (அப் பொருளால்) அறமும் மின்ப மும் பெற்று, வாழ்வது ஓர் ஆறு - வாழ்வதொரு வழி, உண்டாங் கொல் - உண்டாமோ?

உ

கூநக. உருளாய மோவாது கூறிற் பொருளாயம்
போலும் புறமே படும்.

(பரி - ரை) உருள் ஆயம் ஓவாது கூறின் - உருளுங் கவற்றின்கண் பட்ட ஆயத்தை இடைவிடாது கூறிச் சூதாடுமாயின், பொருள் ஆயம் போய்ப் புறமே படும்-அரசன் ஈட்டிய பொருளும் அவன் பொருள் வருவாயும் அவனைவிட்டுப் போய்ப் பகைவர்கண்ணே தங்கும், எ - று.

கவற்றினது உருட்சியை அதனினுய ஆயத்தின்மே லேற்றியும், சூதா டலை அது கூறலாகிய காரணத்தின்மே விட்டுங் கூறினார். பொருளாய மென் றது உம்மைத்தொகை. ஆயம் - வடமொழித் திரிசொல். காத்தற்கண்ணும் இயற்றற்கண்ணும் கருத்திலனாகவின், அவை யிரண்டும் பகைவர்பாற் செல்லு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உருள் ஆயம் - (உருளுங் கவற்றில் அகப் பட்ட) ஆதாயத்தை, ஓவாது - இடைவிடாமல், கூறின் - சொல்லிச் (சூதாடு) மாயின், பொருள் - (அரசன் சம்பாதித்த) பொருளும், ஆயம் - (அவன்) பொருள் வருவாயும், போய் - (அவனை விட்டுப்) போய், புறமே படும் - பகைவரிடத்தே தங்கும்.

ந

கூநச. சிறுமை பலசெய்து சீரழிக்குஞ் சூதின்
வறுமை தருவதொன் றில்.

(பரி - ரை) சிறுமை பல செய்து சீர் அழிக்கும் சூதின் - தன்னை விழைத் தார்க்கு முன்னில்லாத துன்பங்கள் பலவற்றையும் விளைத்து உள்ள புகழையும் கெடுக்குஞ் சூதபோல், வறுமை தருவது ஒன்று இல் - மல்குரவினைக் கொடுக்க வல்லது பிறிதொன்றில்லை, எ - று.

அத் துன்பங்கள் முன்னர்க் கூறுப. நல்வினைகளையும் நல்லினத்தையும் நீக்கித் தீவினைகளையுந் தீயினத்தையுங் கூட்டுதலால், சீரழிக்கு மென்றார். வறு மைக்கு எல்லையாவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சிறுமை பல - (முன்னில்லாத) துன்பங்கள் பலவும், செய்து - (தன்னை விரும்பினவர்க்குச்) செய்து, சீர் - (உள்ள) புகழையும், அழிக்கும் - கெடுக்கும், சூதின் - சூதுபோல, வறுமை - வறுமையை, தருவது - கொடுக்கவல்லது, ஒன்று - வேறொன்று, இல் - இல்லை.

கூரு. கவலும் கழகமும் கையும் தருக்கி
யிவறியா ரில்லாகி யார்.

(பரி - ரை) இல்லாகியார் - முற்காலத்துத் தாம் உளராகியே இலராகி யொழுகினார், கவலும் கழகமும் கையும் தருக்கி இவறியார் - கவற்றினையும் அஃது ஆடுங் களத்தினையும் அவ்வாடற்கு வேண்டுங் கைத்தொழிலினையும் மேற்கொண்டு கைவிடாத வேந்தர், எ - று.

கைத்தொழில் - வெல்லுமாயம் படப் பிடித்தெறிதல். † அவ் விவறுதலாற் பாண்டவர் தம் அரசு விட்டு வனத்திடைப் போய் ஆண்டு மறைந்தொழுகினா ரென அனுபவங் காட்டியவாறு. இவை ஐந்து பாட்டானும் அதனது வறுமை பயத்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இல்லாகியார் - (முற் காலத்திலே தாம் இருந் தும்) இல்லாதவரா டொழுகினவர், கவலும் - சூதின்மையும், கழகமும் - அதை யாடு மிடத்தினையும், கையும் - (அவ் ஆடுதற்கு வேண்டும்) கைத்தொழிலினையும், தருக்கு இவறியார் - மேற்கொண்டு கை விடாத வேந்தர்.

கூசு. அகடாரா ரல்ல லுழப்பர்சூ தென்னு
முசடியான் மூடப்பட்டார்.

(பரி - ரை) சூது என்னும் முசடியான் மூடப்பட்டார் - தன் பெயர் சொல் லல் மங்கலமன்மையிற் சூதென்று சொல்லப்படும் முசடியான் விழுங்கப்பட் டார், அகடு ஆரார் அல்லல் உழப்பர் - இம்மைக்கண் வயிரூர்ப்பெரூர், மறுமைக் கண் கிரயத்துன்ப முழப்பர், எ - று.

செல்வங் கெடுத்து நல்குரவு கொடுத்தற்றொழில் வேறுபடாமையிற் சூதெ ன்னு முசடி யென்றும், வெற்றி தோல்விகள் நோக்கி ஒருபொழுதும் விடாராக லின் ஈண்டு அகடாரா ரென்றும், பொய்யுங் களவும் முதலிய பாவங்க ளீட்ட லின் ஆண்டு அல்ல லுழப்ப ரென்றங் கூறினார். வயிரூராமெ சொல்லவ, ஏனைப் புலன்கள் நுகரப்பெறுமை சொல்லவேண்டா வாயிற்று. உழப்ப ரென் பது எதிர்கால வினை.

† “அவ்வாயந் தவறுதலால்” எனவும் பாடம்.

(தே - ப - ரை)—சூது என்னும் - (தனது பெயர் சொல்லல் மங்கல மல்லாமையால்) சூதென்று (வேறு பெயர்) சொல்லப்படுகிற, முகடியால் - மூதேனியால், மூடப்பட்டார் - விழுங்கப்பட்டவர், அகடு ஆரார் - (இம்மையிலே) வயிறு நிறையப் பெறார்; அல்லல் உழப்பர் - (மறுமையிலே) நாகத் துன்ப மனுபவிப்பர்.

கூட௭. பழகிய செல்வமும் பண்புங் கெடுக்குங்
கழகத்துக் காலே புகின்.

(பரி - ரை) காலே கழகத்துப் புகின் - அறம் பொரு ளின்பங்கட்கு அடைத்த காலம் அரசனுக்குச் சூதாடு களத்தின்கண் கழியுமாயின், பழகிய செல்வமும் பண்பும் கெடுக்கும் - அக் கழிவு தொன்றுதொட்டு வந்த அவன் செல்வத்தினையும் நற்குணங்களையும் போக்கும், எ - று.

பழகியவென்பது பண்புடனு மீயையும். தான் செய்துகொள்ளும் அற முதலியவே யன்றி முன்னேரைத் தொடங்கி வருகின்ற செல்வமும், முன் செய்த நல்வினையின் பயனாய் பண்பும், இலவா மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—காலே - (அறம் பொரு ளின்பங்களுக்கு விதித்த) காலம், கழகத்து-சூதாடுமிடத்து, புகின் - (அரசனுக்குக்) கழியுமாயின், (அக் கழிவு), பழகிய-நெடுநாளாய் வந்த, செல்வமும்- (அவன்) செல்வத்தையும், பண்பும் - நற்குணங்களையும், கெடுக்கும்- போக்கும்.

கூட௮. பொருள்கெடுத்துப் பொய்மேற் கொளீஇ யருள்கெடுத்தல் லுழப்பிக்குஞ் சூது.

(பரி - ரை) சூது - சூது, பொருள் கெடுத்து - தன்னைப் பயின்றவன் பொருளைக் கெடுத்து, பொய் மேற்கொளீஇ - பொய்யை மேற்கொள்ளப் பண்ணி, அருள் கெடுத்து - மனத்தெழும் அருளைக் கெடுத்து, அல்லல் உழப்பிக்கும் - இவ்வாற்றான் அவனை இருமையினுந் துன்ப முதுவிக்கும், எ - று.

இத்தொழில்கண் மூன்றற்கும் சூது வினைமுதலாகவும், தோல்வி-வெற்றி-செற்றம் என்பன முறையே கருவிகளாகவுள்ளன. முன்னதனான் இம்மையினும், ஏனையவற்றான் மறுமையினுமாம். பொருள் கொடுத்தென்பது பாடமாயின், அவ் எச்சத்திற்கு முடிவு மேற்கொளீஇ யென்புழி மேற்கோடலாகிய வினை முதல்வினை.

(தே - ப - ரை)—சூது—, பொருள் கெடுத்து - (தன்னைப் பழகினவனது) பொருளைக் கெடுத்து, பொய் - பொய்யை, மேற்கொளீஇ - மேற்கொள்ளப் பண்ணி, அருள் கெடுத்து - (மனதில்

எழுதிற) அருளைக் கெடுத்து, (இவ் வழியால்), அல்லல் உழப்பிக்கும் - (அவனை இருமையிலும்) துன்பம் உறுவிக்கும். அ

கூகூ. உடைசெல்வ முடுணை கல்வியென் னைந்து
மடையாவா மாயங் கொளின்.

(பரி - ரை) ஆயம் கொளின் - அரசன் சூதினைத் தனக்கு வினோதத் தொழிலாக விரும்புமாயின், ஒளி கல்வி செல்வம் ஊண் உடை என்று ஐந்தும் அடையாவாம் - அவனை ஒளியும் கல்வியும் செல்வமும் ஊணும் உடையுமென்றிவ்வைந்துஞ் சாராவாம், எ - று.

ஆயம் - ஆகு பெயர். இச் சிறப்புமுறை செய்யுளைக்கிப் பிறழ்நின்றது. செல்வம் - அறுவகை புறப்புக்கன். ஊணுடை யென்பனவற்றால் துப்புரவுக் கொல்லாங் கொள்ளப்படும். காலமும் கருத்தும் பெருமையின், இவை புளவாகாவென்பதாம். இவை நான்கு பாட்டானும் சிறுமை பல செய்து அவற்றா னிருமையுங் கெடுத்தல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(அரசன்) ஆயம் - சூதினை, கொளின் - (தனக்கு விளையாட்டுக் தொழிலாக) விரும்புவானாயின், ஒளி - ஒளியும், கல்வி - கல்வியும், செல்வம் - செல்வமும், ஊண் - ஊணும், உடை - உடையும், என்ற ஐந்தும் - என்று சொல்லப்பட்ட இவ்வைந்தும், அடையாவாம் - (அவனைச்) சேராவாம். கூ

கூச௦. இழத்தொறுஉங் காதலிக்குஞ் சூதே போற்றுன்ப
முழத்தொறுஉங் காதற் றுயிர்.

(பரி - ரை) இழத்தொறுஉங் காதலிக்கும் சூதேபோல் - சூதாடலான் இருமைப் பயன்களையு மிழக்குந்தோறும் அதன்மேற் காதல் செய்யுஞ் சூதன்போல, துன்பம் உழத்தொறுஉங் காதற்று உயிர் - உடம்பான் மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும் அதன்மேற் காதலையுடைத்து உயிர், எ - று.

சூது - ஆகுபெயர். உயிரினது அறியாமை கூறுவார்போன்று சூதனது அறியாமை கூறுதல் கருத்தாகலின், அதனையாப்புறுத்தற்பொருட்டு உவமமாகிக் கூறினார். இதன் எதிர்மறை முகத்தாற் சூதினை வெறுத்தொழிவானையொக்கும் உடம்பினை வெறுத்தொழியு முயிரொனவுங் கொள்க. இதனை அஃது ஒழிதற்கு அருமையும், ஒழிந்தாரது பெருமையுங் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—இழத்தொறுஉங் - (சூதாடலால் இருமைப் பயன்களையும்) இழக்குந் தோறும், காதலிக்கும் - (அதன்மேல்) ஆசை செய்யும், சூதேபோல் - சூதனைபோல, உயிர்—, துன்பம் உழத்தொறுஉங் - (உடம்பால்) மூவகைத் துன்பங்களையும் அனுபவிக்குந்தோறும், காதற்று - (அதன்மேல்) ஆசையை யுடைத்து.

கூடு-ம் அதிகாரம்—மருந்து

பழவினையானும் காரணங்களானும் மக்கட்கு வாதமுதலிய பிணிகள் வருந்
அவற்றுள் பழவினையான் வருவன அதன் கழிவின்கணல்லது தீராமையின்
அவை யொழித்து, ஏனைக் காரணங்களான் வருவனவற்றைத் தீர்க்கும் மருத்
தின் திறங் கூறுகின்றார். காரணங்களாவன - உணவு செயல்களது ஒவ்வாமையாகவின், பிணிகளுங் காரணத்தான் வருவனவாயின.

கூசக. மிகினுங் குறையினு நோய்செய்யு நூலோர்
வளிமுதலா வெண்ணிய மூன்று.

(பரி - ரை) மிகினும் குறையினும் - உணவுஞ் செயல்களும் ஒருவன் பகு
திக்கொத்த அளவினவன்றி அதனின் மிகுமாயினும் குறையுமாயினும், நூலோர்
வளிமுதலா எண்ணிய மூன்றும் நோய் செய்யும் - ஆயுள்வேதமுடையாரால்
வாதமுதலாக எண்ணப்பட்ட மூன்று நோயும் அவனுக்குத் துன்பஞ் செய்
யும், எ - று.

நூலோர் எண்ணிய வெனவே, அவர் அவற்றான் வகுத்த வாதப்பகுதி பித்
தப்பகுதி ஐப்பகுதியென்னும் பகுதிப்பாடும் பெற்றும். அவற்றிற் குணவொத்
தலாவது - சுவை விரியங்களானும் அளவானும் பொருந்துதல். செயல்கள் ஒத்த
லாவது - மன மொழி மெய்களாற் செய்யுந் தொழில்களை அவைவருந்துவதற்கு
முன்னே யொழிதல். இவை இரண்டும் இங்ஙனமன்றி மிகுதல் குறைதல்
செய்யின், அவை தத்தலிலயி னில்லாவாய் வருத்து மென்பதாம். காரண மி
ண்டும் அவாய் கிலையான் வந்தன. முற்றுமை விகாரத்தால் தொக்கது. இத
னால் யாக்கைகட்கு இயல்பாகிய நோய் மூவகைத்தென்பதாஉம், அவை துன்
பஞ்செய்தற் காரணம் இருவகைத்தென்பதாஉம் கூறப்பட்டன. இன்பஞ்
செய்தற் காரணம் முன்னர்க் கூறுப.

(தே - ப - ரை)—(உணவும் செயல்களும் ஒருவன் சரீர சுபா
வத்துக்கு ஒத்த அளவினவன்றி) மிகினும் - (அதனின்) மிகுமாயி
னும், குறையினும் - குறையுமாயினும், நூலோர் - ஆயுள்வேத
முடையோரால், வளி முதல் ஆ - வாதமுதலாக, எண்ணிய - எண்
ணப்பட்ட, மூன்று - மூன்று நோயும், நோய் - துன்பத்தை, செய்
யும் - (அவனுக்குச்) செய்யும்.

கூசஉ. மருந்தென வேண்டாவாம் யாக்கைக் கருந்திய
தற்றது போற்றி யுணின்.

(பரி - ரை) அருந்தியது அற்றது போற்றி உணின் - ஒருவன் முன்னுன்
டது அற்றபடியைக் குறிகளாற் மெளிய அறிந்து பின் உண்ணுமாயின், யாக்கை
கைக்கு மருந்து என வேண்டாவாம் - அவன் யாக்கைக்கு மருந்தென்று வேறு
வேண்டாவாம், எ - று.

குறிகளாவன - யாக்கை நொய்ம்மை, தேக்கின் றாய்மை, காணக்கள் தொழிற்கு உரியவாதல், பசிமிசுத லெனவிவை முதலாயின. பிணிகள் யாக்கையவாகலின், யாக்கைக்கென்றார். உணி னென்பது அதனருமை தோன்ற நின்றது.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) அருந்தியது - (முன்) உண்ணப்பட்டது, அற்றது - சீரணித்தபடியை, போற்றி - (குறிகளாலே) தெரிய அறிந்து, உணின் - (பின்னே) உண்பானாயின், யாக்கைக்கு - (அவன்) உடம்புக்கு, மருந்து என - மருந்தென்று, வேண்டா ஆம் - (வேறு) வேண்டுமெனில்லை. உ

கூசுந. அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதுடம்பு
பெற்ற னெடிதுய்க்கு மாறு.

(பரி - ரை) அற்றல் அளவு அறிந்து உண்க - முன்னுண்டது அற்றல் பின்னுண்பதனை அறுமளவு அறிந்து அவ்வளவிற்காக உண்க, உடம்பு பெற்றான் நெடிது உய்க்கும் ஆறு அஃது - இறப்பவும் பலவாய பிற யாக்கைகளிற் பிழைத்துப் பெற்றகரிய இம் மானுட யாக்கையைப் பெற்றான் அதனை நெடுங்காலங் கொண்டு செலுத்த நெறி அதுவாகலான், எ - று.

இம்மை மறுமை வீடுபேறுக ளெய்தற்பாலது ஈதொன்றுமேயாகலின் உடம்பு பெற்ற னென்றும்; அது நெடிது நின்றழி அவை பெருகச் செய்து கொள்ளலா மாகலின் நெடிதுய்க்குமா நென்றங் கூறினார். பெற்றாலென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—அற்றல் - (முன் உண்ணப்பட்டது) சீரணித்தால், (பின் உண்ணப்படுவதனை), அளவு அறிந்து - (அறும்) அளவு அறிந்து, உண்க - (அவ்வளவினதாக) உண்ணக்கடவன்; உடம்பு - (பெறுதற்கரிய இம்மனித) உடம்பை, பெற்றான் - பெற்றவன், நெடிது - நெடுங்காலம், உய்க்கும் ஆறு - (அதனைக்) கொண்டு செலுத்தும் வழி, அஃது - அதுவாம், (ஆதலால்). ந.

கூசுச. அற்ற தறிந்து கடைப்பிடித்து மாறல்ல
துய்க்க துவரப் பசித்து.

(பரி - ரை) அற்றது அறிந்து - முன் உண்டது அற்றபடியை யறிந்து, துவரப் பசித்து - பின் மிகப் பசித்து, மாறு அல்ல கடைப்பிடித்துத் துய்க்க - உண்ணுங்கால் மாறுகொள்ளாத உணவுகளைக் குறிக்கொண் டென்க, எ - று.

* அற்றதறிந்தென்னும் பெயர்த்துரை அநனை யாப்புறுத்தற்பொருட்டு. உண்டது அற்றலும் அதன் பயனாகிய இரதம் அருதாகலான் அதுவும் அறல் வேண்டுமென்பார், மிகப்பசித்தென்றார். பசித்தல் வினை ஈண்டு உடையான்மே

* பெற்றதன் பெயர்த்துரை எனவும் பிரதிபேதம். பெயர்த்துரை - அதுவாதம்.

னின்றது. மாறுகொள்ளாமையாவது - உண்பான் பகுதியோடு மாறுகொண்
மையும், காலவியல்போடு மாறுகொள்ளாமையும், சுவைவீரியங்களால் தம்முள்
மாறுகொள்ளாமையுமாம். அவையாவன - முறையே வாத பித்த ஐகனாவை
பகுதிக்கு அடாதவற்றைச் செய்வனவாதலும், பெரும் பொழுது சிறுபொழு
தென்னுங் காலவேறுபாடுகளுள் ஒன்றற்கு ஆவன பிறிதொன்றற்கு ஆகாம
யும், தேனு நெய்யுந் தம்முள் அளவொத்த நஞ்சாதல் போல்வனவுமாம். அவற்
றைக் குறிக்கொள்ளாது மனம்பட்ட ஆற்றால் துய்ப்பின் அதனுனே நோயும்
மரணமும் வருதலின், கடைப்பிடித் தென்றார்.

(தே - ப - ரை)—அற்றது அறிந்து - (முன் உண்ணப்பட்டது)
சீரணித்தபடியை அறிந்து, துவரப் பசித்து - (பின்னே) மிகப்
பசித்து, (உண்ணும்போது), மாறு அல்ல-மாறு கொள்ளாத உணவு
களை, கடைப்பிடித்து - குறிக்கொண்டு, துய்க்க - உண்ணக்கடவன்.

சுசுரு. மாறுபா டில்லாத வுண்டி மறுத்துண்ணி
னுறுபா டில்லை யுயிர்க்கு.

(பரி - ரை) மாறுபாடு இல்லாத உண்டி மறத்து உண்ணின். அம் மூவகை
மாறுகோளு மில்லாத உணவைத் தன்னுள்ளம் வேண்டிய அளவினுன்றிப்
பிணிவாரா அளவினால் ஒருவ னுண்ணுமாயின், உயிர்க்கு ஊறுபாடு இல்லை -
அவ னுயிர்க்குப் பிணிகளாற் துன்பம் விளைத லுண்டாகாது, எ - று.

உறுவதனை ஊறென்றார்; அஃது இன்பத்திற் செல்லாதாயிற்று, இல்லை
யென்பது தொடர்பாகலின். துன்ப முறுவது உயிரோயாதலின், அதன்மேல்
வைத்துக் கூறினார். மாறுபாடு இல்வழியுங் குறைதல் நன்றென்பதாம். இவை
நான்கு பாட்டானும் உண்ணப்படுவனவும், அவற்றதளவும், காலமும், பயனும்
கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—மாறுபாடு இல்லாத - அம் மூவகை மாறு
கோளும் இல்லாத, உண்டி - உணவை, மறுத்து - (தன் உள்ளம்
வேண்டிய அளவை) மறுத்து, (பிணிவாராத அளவில்), உண்ணின் -
(ஒருவன்) உண்டால், உயிர்க்கு - (அவன்) உயிர்க்கு, ஊறுபாடு -
(பிணிகளாலே) துன்பம் விளைதல், இல்லை - உண்டாகாது. ௫

சுசுசு. இழிவறிந் துண்பான்க ணின்பம்போ னிற்கும்
கழிபே ரிரையான்க ணைய்.

(பரி - ரை) இழிவு அறிந்து உண்பான்கண் இன்பம்போல் - அக் குறை
தலை நன்றென் றறிந்து அவ்வாறே புண்பவன்மாட்டு இன்பம் நீங்காது நீலை
நிற்குமாறுபோல், கழிபேர் இரையான்கண் நோய் நிற்கும் - மிகப்பெரிய
இரையை வீழ்க்குவான்மாட்டு நோய் நீங்காது நீலைநிற்கும், எ - று.

அவ்வாறே யுண்டல் உண்ணலாமளவிற் சிறிது குறைய வுண்டல். இன்ப மாவது - வாதமுதலிய மூன்றும் தத்தகிலையில் திரியாமையின் மன மொழி மெய்கள் அவன் வயத்தவாதலும், அதனால் அறமுதலிய நான்கும் எய்தலுமாம். இரையை யளவின்றி யெடுத்து அதனால் வருந்தும் விலக்கோ டொத்தலின், இரையா னென்றார். விதி யெதிர்மறைகளை உவமமும் பொருளு மாக்கியது இரண்டானும் பெறுதற்கு.

(தே - ப - ரை)—இழிவு அறிந்து - அக் குறைதலை (நல்ல தென்று) அறிந்து, உண்பான்கண் - (அவ்வாறே) உண்பவனிடத்து, இன்பம்போல் - இன்பம் (நீங்காது நிலைசிற்குமாறு) போல, கழிபேர் இரையான்கண் - மிகப் பெரிய இரையை விழுங்குவோனிடத்து, நோய்—, நிற்கும் - நீங்காதிருக்கும்.

சு

கூசஎ. தீயள வன்றித் தெரியான் பெரிதுண்ணி
தேயள வின்றிப் படும்.

(பரி - ரை) தெரியான் தீ அளவு அன்றிப் பெரிது உண்ணின் - தன் பகுதியும் அதற்கேற்ற வுணவும் காலமும் ஆராயாது வேண்டியதோ ருணவை வேண்டியதோர் காலத்து வயிற்றுத் தீயளவன்றி ஒருவன் மிக வுண்ணுமாயின், நோய் அளவு இன்றிப் படும் - அவன்மாட்டு நோய்கள் எல்லாற வளரும், எ-று.

தெரியாமை வினைக்குச் செயப்படுபொருள்கள் அதிகாரத்தான் வந்தன. நோய் - சாதியொருமை. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ்வகை யுண்ணுவழிப் படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தெரியான் - (தன் சார சுபாவமும் அதற் கேற்ற வுணவும் காலமும்) ஆராயாது, (வேண்டிய உணவை வேண்டிய காலத்து), தீயளவு அன்றி - (வயிற்று) தீயளவல்லாமல், பெரிது உண்ணின் - (ஒருவன்) மிக வுண்ணுமாயின், நோய்—, அளவு இன்றி - அளவில்லாமல், படும் - (அவனிடத்தே) வளரும்.

எ

கூசஅ. நோய்நாடி நோய்முத னாடி யதுதணிக்கும்
வாய்நாடி வாய்ப்பச் செயல்.

(பரி - ரை) நோய் நாடி - மருத்துவனையினன் ஆதான்மாட்டு மிகழ்கின்ற நோயை அதன் குறிகளான் இன்னதென்று துணிந்து, நோய் முதல் நாடி-பின் அது வருதற் காரணத்தை ஆராய்ந்து தெரிந்து, அது தணிக்கும் வாய் நாடி - பின் அது தீர்க்கு முயாயத்தினை யறிந்து, வாய்ப்பச் செயல் - அதனைச் செய்வும் வழிப் பிழையாமற் செய்க, எ - று.

காரணம் - உணவு செய லென முற்கூறிய இரண்டும். அவற்றை ஆயுள் வேதமுடையார் கிதான மென்ப. அவை நாடுதற் பயன் நோயினையும் வாயினையும்

யும் ஐயமறத் துணிதல். மருந்துசெய்தல், உதிரங் களைதல், அறுத்தல், சுடுதல் முதலிய செயல்களெல்லாம் அடங்குதற்கு, அது தணிக்கும்வா யென்றார். * “கமுவாபுருள்” என்றார் பிறரும். பிழையாமை - பழைய மருத்துவர் செய்த வருகின்ற முறைமையில் தப்பாமை.

(தே - ப - ரை)—(மருத்துவன்) நோய் - (நோயாளியிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயை, நாடி - (அதன் குறிகளால் இன்னதென்று) துணிந்து, நோய் முதல் - (பின்பு) அந் நோய் வருதற் காரணத்தை, நாடி - ஆராய்ந்து, அது தணிக்கும் வாய் - (பின்) அது தீர்க்கும் உபாயத்தினை, நாடி - அறிந்து, வாய்ப்ப செயல் - (அதனைப்) பிழை படாமற் செய்யக்கடவன்.

சுசுசு. உற்று னளவும் பிணியளவுங் காலமும்
கற்றான் கருதிச் செயல்.

(பரி - ரை) கற்றான் - ஆயுள்வேதத்தினைக் கற்ற மருத்துவன், உற்றான் அளவும் பிணி அளவும் காலமும் கருதிச் செயல் - அவ் வுபாயத்தினைச் செய்யுங்கால், ஆதான் அளவினையும் அவன்க ணிகழ்கின்ற நோயின் அளவினையும் தன் செயற்கேற்ற காலத்தினையும் அந்நூல் நெறியால் நோக்கி, அவற்றோடு பொருந்தச் செய்து, எ - று.

ஆதானளவு-பகுதி, பருவம், வேதனை, வலிகளி னளவு. † பிணியளவு-சாத்தியம், அசாத்தியம், யாப்பியமென்னுஞ் சாதி வேறுபாடும், தொடக்க நடுவீ நென்னும் அதன் பருவ வேறுபாடும், வன்மை மென்மைகளு முதலாயின. காலம் - மேற் சொல்லியன. இம் மூன்றும் பிழையாமல் துனெறியானும் உணர்வு மிகுதியானும் ஆராய்ந்து செய்யக் வென்பார், கற்றான் கருதிச்செய் லென்றார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ் விழுக்குப் பட்டுழி மருத்துவன் தீர்க்குமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கற்றான் - (ஆயுள் வேதத்தைக்) கற்ற மருத்துவன், (அவ் வுபாயத்தைச் செய்யுங்கால்), உற்றான் அளவும் - நோயாளி யளவையும், பிணி அளவும் - (அவனிடத்து நிகழ்கின்ற) நோயி னளவையும், காலமும் - (தன் செயற்கேற்ற) காலத்தினையும், கருதி - (அந் நூல்வழியால்) நோக்கி, செயல் - (அவைகளோடு) பொருந்தச்) செய்யக்கடவன்.

* புறநானூறு - ஈசு.

† சாத்தியம் - தீர்க்கத் தக்கது. அசாத்தியம்-தீர்க்கத் தகாதது. யாப்பியம் - பெரும்பான்மை தீர்க்கத்தக்கதும் கிறுபான்மை தீர்க்கத்தகாததுமெனக் கொள்ளத்தக்கது.

கூடு. உற்றவன் தீர்ப்பான் மருந்துழைச் செல்வானென்
றப்பானும் கூற்றே மருந்து.

(பரி - ஐ) மருந்து - பிணிக்கு மருந்தாவது, உற்றவன் - அதனை யுற்ற
வன், தீர்ப்பான் - அதனைத் தீர்க்கு மருத்துவன், மருந்து-அவனுக்குக் கருவி
மாகிய மருந்து, உழைச் செல்வான் என்ற அப்பால் நாற்கூற்று - அதனைப்
பிழையாமல் இயற்றுவானென்று சொல்லப்பட்ட நான்கு பகுதியையுடைய
நான்கு திறத்தது, எ - று.

நான்கென்னும் எண் வருகின்றமையின், அது நோக்கி அப்பாலென்
றொழிந்தார். நாற்கூற்ற தென்பது விகாரமாயிற்று. அவற்றுள் உற்றவன் வகை
நான்காவன - பொருளுடைமை, மருத்துவன் வழிவிற்பல், நோய்க்கிலை யுணர்த்
தல் வன்மை, மருத்துத்துன்பம் பொறுத்தல் என இவை. தீர்ப்பான் வகை நான்
காவன - நோய்கண்டு அஞ்சாமை, ஆசிரியனை வழிபட் டோதிய கல்வியுறுண்
ணறிவு முடைமை, பலகாலும் தீர்த்துவருதல், மனமொழிமெய்கள் தூயவாதல்
என இவை. மருந்தின் வகை நான்காவன - பல பிணிகட்கும் ஏற்றல், சுவை
வீரியம் விளைவு ஆற்றல்களான் மேம்படுத்தல், எளிதி செய்தப்படுத்தல், பகுதி
யோடு பொருத்துதல் என இவை. இயற்றுவான் வகை நான்காவன - ஆதான்
மாட்டு அன்புடைமை, மன மொழி மெய்கள் தூயவாதல், சொல்லியன அவ்
வாறே செய்தல் வன்மை, அறிவுடைமை என இவை. இவை யெல்லாம்
கூடியவழியல்லது பிணி தீராமையின், இத் தொகுதியையும் மருந் தென்றார்.
ஆயுள்வேத முடையாரும் இவை கால்களாக நடக்குமென்பதுபற்றிப் பாத
மென்றும், இவை மாறுபட்டவழிச் சாத்தியமு முதிர்ந்து அசாத்தியமா மென்
றுங் கூறினார். இதனால் அதனைத் தீர்த்தற்கு வேண்டவனவெல்லாம் தொகுத்
துக் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—மருந்து - (பிணிக்கு) மருந்தாவது, உற்ற
வன் - (அதனை) அடைந்தவன், தீர்ப்பான் - (அதனைத்) தீர்க்கு மருத்
துவன், மருந்து - (அவனுக்குச் சாதனமாகிய) மருந்து, உழைச்
செல்வான் - (அதனைத் தப்பாமல்) செய்பவன், என்ற - என்று
சொல்லப்பட்ட, அப்பால் - அந்நான்கு பகுதியையுடைய, நாற்
கூற்று - நான்கு திறத்தது.

க௦

அங்கவியல் முற்றிற்று.

—

ஒழிபியல்

இனி, அவ் அரசியலினும் அங்கவியலினும் அடங்கா தொழிந்தவற்றிற் பிழைப்பு பதின்மூன் றதிகாரத்தாற் கூறுவான் றொடங்கி, முதற்கண் குடிமை கூறுகின்றார்.

கூகா-ம் அதிகாரம்—குடிமை

அஃதாவது, உயர்ந்த குடியின்கண் பிறந்தாரது தன்மை. உயர்ந்த குடிப் பிறப்பு நால்வகை வருணத்தார்க்கும் இன்றியமையாதாகலின், அச் சிறப்புப் பற்றி இது முன் வைக்கப்பட்டது.

கூடுக. இற்பிறந்தார் கண்ணல்ல தில்லை யியல்பாகச்
செப்பமு நாணு மொருங்கு.

(பரி - ரை) செப்பமும் நாணும் ஒருங்கு - செம்மையும் நாணும் சேர, இல் பிறந்தார்கண் அல்லது இயல்பாக இல்லை - குடிப்பிறந்தார்மாட்டல்லது பிறர்மாட்டு இயற்கையாக உளவாகா, எ - று.

இல்லுக் குடி குலமென்பன ஒருபொருள்; ஈண்டு உயர்ந்தவற்றின்மேல். செம்மை - கருத்துஞ் சொல்லுஞ் செயலுந் தம்முள் மாறாகாமை. நாண் - பழி பாவங்களின் மடங்குதல். இவை இற்பிறந்தார்க்காயின் ஒருவர் கற்பிக்கவேண்டாமல் தாமே புளவாம்; பிறர்க்காயின் கற்பித்த வழியும் நெடிது கில்லா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—செப்பமும் - செம்மையும், நாணும் - வெட்கமும், ஒருங்கு - ஒருசேர, இல் பிறந்தார்கண் அல்லது - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவரிடத்தல்லாமல் (பிறரிடத்தே), இயல்பு ஆக - சுபாவமாக, இல்லை - உண்டாகா.

கூடுஉ. ஒழுக்கமும் வாய்மையு நாணுமும் மூன்று
மிழுக்கார் குடிப்பிறந்தார்.

(பரி - ரை) குடிப் பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியின்கண் பிறந்தார், ஒழுக்கமும் வாய்மையும் நாணும் இம் மூன்றும் இழுக்கார் - தமக்குரிய ஒழுக்கம் மெய்மை நாண் எனப்பட்ட இம் மூன்றன்கண்ணும் கல்வியானன்றித் தாமாகவே வருவார், எ - று.

ஒழுக்கமுதலியன மெய்ம் மொழி மனங்களின வாகலின், அம் முறைய வாயின. இழுக்குதல் அறியாது வருகின்றமையின், இழுக்கா ரென்றார்.

(தே - ப - ரை)—குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவர், (தமக்குரிய), ஒழுக்கமும் - நன்னடக்கையும், வாய்மையும் - மெய்ம்

மையும், நாணும் - வெட்கமும் ஆகிய, இம் மூன்றும் - இம் மூன்றிடத்தும், இழுக்கார் - (நூலறிவா லல்லாமல் தாமாகவே) வழுவார்.

கூருந். நகையீகை யின்சொ லீகழாமை நான்கும்
வகையென்ப வாய்மைக் குடிக்கு.

(பரி - ரை) வாய்மைக் குடிக்கு - எக்காலத்துந் திரிபில்லாத குடியின்கண் பிறந்தார்க்கு, நகை நகை இன்சொல் இகழாமை நான்கும் வகை என்ப - உறியார் சென்றவழி முகமலர்ச்சியும், உள்ளன கொடுத்தலும், இன்சொற் சொல்லுதலும், இகழாமைபுகிய இந் நான்கும் உரிய கூறென்று சொல்லுவர் நூலோர், எ - று.

பொய்மை திரிபுடைமையின் திரிபின்மையை வாய்மை யென்றும்,*இல்லாரை யெல்லாரு மென்றவராகலின் இகழாமையை அவர் கூறுக்கியுங் கூறினார். குடி - ஆகுபெயர். நான்கின் வகையென்பது பாடமாயின், வாய்மைக் குடிப்பிறந்தார்க்குப் பிறரின் வேறுபாடு இந் நான்கா னுளதாமென் றுரைக்க. இவை மூன்று பாட்டானுங் குடிப்பிறந்தாது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வாய்மை - (எக்காலத்தும்) வேறுபடாத, குடிக்கு - குடியிற் பிறந்தவர்க்கு, (வறியவர் சென்றவிடத்து), நகை - முகமலர்ச்சியும், நகை - (உள்ளவை) கொடுத்தலும், இன்சொல் - இனியசொற் (சொல்லுதலும்), இகழாமை - இகழாமையும், நான்கும் - (ஆகிய) நான்கும், வகை - (உரிய) வகையாகும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (நூலோர்).
ந

கூருசு. அடுக்கிய கோடி பெறினுங் குடிப்பிறந்தார்
குன்றுவ செய்த லிலர்.

(பரி - ரை) அடுக்கிய கோடி பெறினும் - பலவாக அடுக்கிய கோடி யளவிற்குய பொருளைப் பெற்றாராயினும், குடிப்பிறந்தார் குன்றுவ செய்தல் இலர் - உயர்ந்த குடியின்கண் பிறந்தார் தம் ஒழுக்கங் குன்றுந் தொழில்களைச் செய்யார், எ - று.

அடுக்கிய கோடி யென்பது ஈண்டு எண்ணப்படும் பொருண்மேனின்றது. குன்றுந் தொழில்கள் - குன்றுதற்கு ஏதுவாய தொழில்கள்.

(தே - ப - ரை)—அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக்கிய, கோடி - கோடியளவினதாகிய பொருளை, பெறினும் - பெற்றாலும், குடிப்பிறந்தார் - உயர்ந்த குடியிலே பிறந்தவர், குன்றுவ - (தம் ஒழுக்கம்) குன்றுந் தொழில்களை, செய்தல் இலர் - செய்யமாட்டார்கள். ச

* திருக்குறள்: எருஉ.

சுருடு. வழங்குவ துள்வீழ்ந்தக் கண்ணும் பழங்குடி
பண்பிற் தலைப்பிரித லின்று.

(பரி - ரை) பழங்குடி - தொன்றதொட்டு வருகின்ற குடியின்கண் பிறந்தார், வழங்குவது உள் வீழ்ந்தக்கண்ணும் - தாம் கொடுக்கும் பொருள் பண்டையிற் சுருங்கியவிடத்தும், பண்பின் தலைப்பிரிதல் இன்று - தம் பண்புடையின் நீங்கார், எ - று.

தொன்றதொட்டு வருதல் - சேர சோழ பாண்டிய ரென்றூர்போல் படைப்புக்காலந் தொடங்கி மேம்பட்டு வருதல். அவர்க்கு நல்குவாவது வழங்குவது உள்வீழ்வதாகலின், அதனையே கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—பழம் குடி-பழமைதொட்டுவருகிற குடியிலே பிறந்தவர், வழங்குவது - (தாம்) கொடுக்கும் பொருள், உள் வீழ்ந்த கண்ணும் - முன்னையளவிலே சுருங்கியவிடத்தும், பண்பின் - (தமது) குணமுடைமையில், தலைப்பிரிதல் இன்று - நீங்கார். ௫

சுருசு. சலம்பற்றிச் சால்பில செய்யார்மா சற்ற
குலம்பற்றி வாழ்துமென் பார்.

(பரி - ரை) மாசு அற்ற குலம் பற்றி வாழ்தும் என்பார் - வசையற்று வருகின்ற நம் குடிமரபினோடு ஒத்து வாழக்கடவேமென்று கருதி அவ்வாறு வாழ்வார், சலம்பற்றிச் சால்பு இல செய்யார் - வறுமை புற்றவழியும், வஞ்சனையைப் பொருந்தி, அமைவிலவாய தொழில்களைச் செய்யார், எ - று.

அமைவின்மை - அம் மரபிற்கு ஏலாமை. இவை மூன்று பாட்டானும் அவர் வறுமை புற்றவழியும் அவ் வியல்பின் வேறுபடா ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மாசு அற்ற - வசையற்று வருகின்ற, குலம்பற்றி - (நமது) குடிமரபினோடு ஒத்து, வாழ்தும் என்பார் - வாழ்க்கடவேமென்று நினைத்து அப்படியே வாழ்வோர் (வறுமையுற்ற விடத்தும்), சலம் பற்றி - வஞ்சனையைப் பொருந்தி, சால்பு இல - அமைவில்லாத தொழில்களை, செய்யார் - செய்யமாட்டார்.

சுருஎ. குடிப்பிறந்தார் கண்விளங்குங் குற்றம் விசம்பின்
மதிக்கண் மறுப்போ லுயர்ந்து.

(பரி - ரை) குடிப் பிறந்தார்கண் குற்றம் - உயர்ந்த குடியின்கண் பிறந்த மாட்டு உளதாங் குற்றம், விசம்பின் மதிக்கண் மறுப்போல் உயர்ந்து விளங்கும் - தான் சிறிதேயாயினும் விசம்பின்கண் மதியிடத்து மறுப்போல ஒங்கித் தோன்றும், எ - று.

உயர்குடிமுதலிய பொருள்வகை மூன்றற்கும் விசம்புமுதலிய உவமை வகை யொத்துப் பான் மாறுபட்டது. குடியது உயர்ச்சியானும், மதிபோன்ற அவர் நற்குணங்களோடு மாறுதலானும், உலகெங்கும் பார்த்து வெளிப்படு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—குடி பிறந்தார்கள் - உயர்ந்த குடியிற் பிறந்தவரிடத்தே (உண்டாகிற), குற்றம் - குற்றமானது, (தான் சிறியதேயாயினும்), விசம்பின் - ஆகாசத்தின்கண், மதிக்கண் - சந்திரனிடத்து, மறுபோல் - களங்கம்போல, உயர்ந்து - ஒங்கி, விளங்கும் - தோன்றும். எ

கூருஅ. நலத்தின்க ணுரின்மை தோன்றி னவனைக் குலத்தின்க ணையப் படும்.

(பரி - ரை) நலத்தின்கண் நார் இன்மை தோன்றின் - குளநல முடைய னாய் வருகின்றவன்கண்ணே ஈரமின்மை யுளதாமாயின், அவனைக் குலத்தின்கண் ஐயப்படும் - அவனை அக் குலப்பிறப்பின்கண்ணே ஐயப்படும் உலகம், எ - று.

நலமும் குலமும் ஆகுபெயர். நாரின்மையாற் கொடாமையுங் கடுஞ்சொல்லுமுதலிய கூறப்பட்டன. தோன்றினென்பது தோன்றாமை விளக்கிவின்றது. நலனுடையனாய் வருதலி னிடையே இவைதோன்றலின், உள்ளது ஐயமாயிற்று. உலகமென்பது அவாய் நிலையான் வந்தது. ஐயப்பட்டென்பது பாடமாயின், ஐயப்படுகவென விதியாக்கி யுரைக்க. இவை யிரண்டு பாட்டானும் வேறுபட்டவழிப் படு மிழுக்குக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நலத்தின்கண் - (குல) நலமுடையனாய் வருகின்றவனிடத்தே, நார் இன்மை - அன்பில்லாமை, தோன்றின் - உண்டாமையின், அவனை—, குலத்தின்கண் - அக் குலப் பிறப்பிடத்தே, ஐயப்படும் - சந்தேகப்படும் (உலகம்). அ

கூருகூ. நிலத்திற் கிடந்தமை கால்காட்டுங் காட்டும் குலத்திற் பிறந்தார்வாய்ச் சொல்.

(பரி - ரை) நிலத்திற் கிடந்தமை கால் காட்டும்-நிலத்தி னியல்பை அதன்கண் முளைத்த முளை காட்டும்; குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்சொல் காட்டும்-அது போலக் குலத்தி னியல்பை அதன்கண் பிறந்தார் வாயிற்சொற் காட்டும், எ-று.

கிடந்தமை - உள்ளபடி. முளைத்தமாத்திரத்தானே நன்மையுந் தீமையுந் தெரிதலின், இலாபமுதலிய கூறாயினார்; ஆகவே, பொருளினுஞ் செயன்முதலியன வேண்டாவாயின. குலத்தியல்பு அறிதற்கருவி கூறுவார்போன்று, இன் சொல் வேண்டுமென்றவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—திலத்தில் கிடந்தமை - திலத்தி னியல்பை, கால் - (அதனிடத்தே முனைத்த) முனையானது, காட்டும் - காட்டி விடும்; (அதுபோல), குலத்தில் பிறந்தார் வாய்ச்சொல் - நல்ல குலத்தில் பிறந்தவர்களின் வாயிலுண்டாகுஞ் சொற்கள், காட்டும் - (அக் குலத்தி னியல்பைச்) காட்டும்.

சுசு௦. நலம்வேண்டி னுணுடைமை வேண்டுங் குலம்வேண்டின் வேண்டிக யார்க்கும் பணிவு.

(பரி - ரை) நலம் வேண்டின் நாண் உடைமை வேண்டும் - ஒருவன் தனக்கு நலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், தான் நாணுடையதலை வேண்டுங் குலம் வேண்டின் யார்க்கும் பணிவு வேண்டிக - குலனுடைமையை வேண்டுவனாயின், பணியப்படுவார் யாவர்மாட்டும் பணிதலை வேண்டிக, எ - று.

நலம் - புகழ் புண்ணியங்கள். வேண்டுமென்பது விதிப்பொருட்டாய் கின்றது, * “வினைப்படு தொகுதியி னும்மை வேண்டும்” என்புழிப்போல. † அந்தணர் சான்றோர் அருந்தவத்தோர் தம்முன்றோர் தந்தை தாயென்றிவ ரெல்லாரு மடங்க, யார்க்கு மென்றார். பணிவு - இருக்கை யெழுவும், எதிர்செவவும் முதலாயின. இவை யிரண்டு பாட்டானும் குடிமைக்கு வேண்டுவன கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) நலம் வேண்டின் - (தனக்கு) நலமுடைமை வேண்டுவானாகில், நாண் உடைமை - நாணமுடையவதலை, வேண்டும் - வேண்டக்கடவன்; குலம் வேண்டின் - குலமுடைமையை வேண்டுவானாயின், யார்க்கும் - (வணங்கத்தக்க) யாரிடத்தும், பணிவு - வணங்குதலை, வேண்டிக - வேண்டக்கடவன்.

சுள-ம் அதிகாரம்—மானம்

இனிக் குடிப் பிறந்தார்க்கு உரியவாய குணங்கள் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் மானங் கூறுகின்றார். அஃதாவது, எஞ்ஞான்றும் தங்கிலையில் தாழ்மையும். தெய்வத்தால் தாழ்வு வந்துழி உயிர் வாழாமையுமாம். இஃது, அக் குடிப்பிறப்பினை கிறத்துத லுடைமையின், அச் சிறப்புப்பற்றி முன் வைக்கப்பட்டது.

சுசு௧. இன்றி யமையாச் சிறப்பின வாயினுங் குன்ற வருப ஷிடல்.

* தோல்காப்பியம்: கிளவியாக்கம் - ந.ந.

† வேண்பாமாலை: பாடாண்படலம் - ந.ந.

(பரி - ரை) இன்றி அமையாச் சிறப்பின ஆயினும்-செய்யாதவழித் தாம் அமையாத சிறப்பினை யுடையவே யெனினும், குன்ற வருப விடல் - தம் குடிப்பிறப்புத் தாழ்வருஞ் செயல்களை யொழித, எ - று.

அமையாமை - இறத்தல். குடிப்பிறப்பென்பது அதிகார முறைமையான் வந்தது. † இறப்ப வருவழி இளிவந்தன செய்தாயினும் உய்கவென்னும் வட நூன் முறைமையை மறுத்து, உடம்பினது நிலையின்மையையும் மானத்தினது நிலையுடைமையையுந் தூக்கி அவை செய்யற்க வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—இன்றி அமையா - செய்யாதவிடத்தே தாம் அடையாத, சிறப்பின ஆயினும்-சிறப்புடையவை யானாலும், குன்ற- (தம் குடிப்பிறப்பானது) தாழ், வருப - வருஞ் செயல்களை, விடல் - விடக்கடவன்.

க

சுசுஉ. சீரினுஞ் சீரல்ல செய்யாரே சீரோடு

பேராண்மை வேண்டு பவர்.

(பரி - ரை) சீரினும் சீர் அல்ல செய்யார் - புகழ் செய்யுமிடத்துத் தம் குடிமைக்கு ஒவ்வாத இளிவரவுகளைச் செய்யார், சீரோடு பேர் ஆண்மை வேண்டுபவர் - புகழுடனே மானத்தை நிறுத்துதலை விரும்புவார், எ - று.

எவ்விடத்தும் நிலை குலையாத திண்மையான் உளதாதல்பற்றிப் பேராண்மை யென்னப்பட்டது. நிலையுடைய புகழின்பொருட்டாகவுஞ் செய்யா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சீரோடு - புகழுடனே, பேர் ஆண்மை - மானத்தை நிறுத்துதலை, வேண்டுபவர் - விரும்புகின்றவர்கள், சீரினும் - புகழ் சம்பாதிக்குமிடத்தும், சீர் அல்ல - (தங் குடிக்கு) ஒவ்வாத (இழி தொழில்களை), செய்யார் - செய்யமாட்டார்கள். உ

சுசுங். பெருக்கத்து வேண்டும் பணிதல் சிறிய

சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு.

(பரி - ரை) பெருக்கத்துப் பணிதல் வேண்டும்-குடிப்பிறந்தார்க்கு நிறைந்த செல்வ முளதாயவழி யாவர்மாட்டும் பணிவு வேண்டும்; சிறிய சுருக்கத்து உயர்வுவேண்டும்-குறைந்த நல்குரவு உளதாயவழிப்பணியாமை வேண்டும், எ-று.

பணியாமை - தாழ்வு வாராமற் பழைய வுயர்ச்சிக்கண்ணே நின்றல். செல்வக்காலை அஃது உயர்ச்சி செய்யத் தாம் தாழ்தலும், அல்லற்காலை அது தாழ்வு செய்யத் தாம் உயர்தலும், வேண்டு மென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் தாம் தாழ்தற்கு ஏதுவாயின செய்யாமைச் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

† மனு ஸ்மிருதி: அத்-க௦, சுலோ-க௦௪.

(தே - ப - ரை)—(குடிப்பிறந்தவர்க்கு), பெருக்கத்து-நிறைந்த செல்வம் உண்டானவிடத்து, பணிதல் வேண்டும் - (யாவரிடத்தும்) பணிவு வேண்டும்; சிறிய - குறைந்த, சுருக்கத்து - வறுமை புண்டானவிடத்து, உயர்வு வேண்டும் - பணியாமை வேண்டும்.

கூகசு. தலையி னிழிந்த மயிரணையர் மாந்தர்
நிலையி னிழிந்தக் கடை.

(பரி - ரை) மாந்தர் - குடிப்பிறந்த மாந்தர், நிலையின் இழிந்தக்கடை - தம் உயர்ந்தநிலையை விட்டு அதனினின்றும் தாழ்ந்தவழி, தலையின் இழிந்தமயிர் அணையர் - தலையை விட்டு அதனினின்றும் வீழ்ந்த மயிரினை யொப்பர், எ-று.

அந் நிலையை விடாது நின்றவழிப் பேணப்படுதலும், விட்டுத் தாழ்ந்தவழி இழிக்கப்படுதலும், உவமையாற் பெற்றும்.

(தே - ப - ரை)—மாந்தர் - (குடிப்பிறந்த) மனிதர், நிலையின் - (தம் உயர்ந்த) நிலையிலிருந்து, இழிந்தக்கடை - தாழ்ந்தவிடத்து, தலையின் இழிந்த - தலையிலிருந்து வீழ்ந்த, மயிர் அணையர் - மயிர் போல்வர்.

கூகரு. குன்றி னணையாருங் குன்றுவர் குன்றுவ
குன்றி யணைய செயின்.

(பரி - ரை) குன்றின் அணையாரும் - குடிப்பிறப்பான் மலைபோல வயர்ந்தோரும், குன்றுவ குன்றி அணைய செயின் குன்றுவர் - தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களை ஒரு குன்றியளவாயினுஞ் செய்வாரின் தாழ்வார், எ - று.

குன்றியணையவு மென்னும் இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கத் தாழ்த்தற்கு ஏதுவாய் செயல்களாவன இனிவந்தன. சொற்பின் வருநிலை.

(தே - ப - ரை)—குன்றின் அணையாரும் - (குடிப்பிறப்பால்) மலைபோல உயர்ந்தவரும், குன்றுவ - தாழ்த்தற்கு ஏதுவாகிய செயல்களை, குன்றி அணைய - ஒரு குன்றிமணி யளவாயினும், செயின் - செய்தால், குன்றுவர் - தாழ்வார்.

கூகசு. புகழின்றூற் புத்தேனுட் பெய்யாதா லென்மற்
றிகழ்வார்பின் சென்று நிலை.

(பரி - ரை) இகழ்வார்பின் சென்று நிலை - மானத்தை விட்டுத் தன்னை யவமதிப்பார் பின்னே ஒருவன் சென்று நிற்கின்ற நிலை, புகழ் இன்று - இவ் வுலகத்துப் புகழ் பயவாது; புத்தேள் நாட்டு உய்யாது - ஏனப் புத்தேளுலகத் துச் செலுத்தாது, மற்று என் - இனி அவனுக்கு அது செய்வதாயாது? எ - று.

புகழ் பயப்பதனைப் புகழ் என்றார். பயனாய் இவ்விரண்டு மின்றிக் கொன்னே மானங் கெடுகின்றது என்னை யென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டா னும் அவை செய்தற் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இகழ்வார் பின் - (தம்மை) அவமதிப்பவர் பின்னே, சென்று நிலை - (ஒருவன் மானம் விட்டு) சென்று நிற்கின்ற நிலை, புகழ் இன்று - (இவ் வுலகத்துப்) புகழ் உண்டாக்காது; புத் தேள்நாட்டு - (மற்றைத்) தெய்வலோகத்திலே, உய்யாது - செலுத் தாது; மற்று - இனி, என் - (அவனுக்குச் செய்வது) யாது? சு

கூசுஎ. ஒட்டார்பின் சென்றொருவன் வாழ்தலி னந்நிலையே
கெட்டா னெனப்படுத னன்று.

(பரி - ரை) ஒட்டார் பின் சென்று ஒருவன் வாழ்தலின் - தன்னை யிகழ் வார்பின்னே சென்று பொருள் பெற்று அதன லொருவன் உயிர் வாழ்தலின், அந்நிலையே கெட்டான் எனப்படுதல் நன்று - அது செய்யாது இறந்தா னென்று சொல்லப்படுதல் அவனுக்கு நன்று, எ - று.

ஒட்டுதல் - பொருத்துதல். அந்நிலையே யென்றது செல்லாத முன்னை நிலைக்கண்ணே நின்று என்றவாறு; அப்பொழுதே யென்றமாம். புகழும் புத் தேள் நாடும் பயவாதேனும் பொருள் பெற்று உயிர்வாழ்வா மென்பாரை நோக் கிக் கூறியது.

(தே - ப - ரை)—ஒட்டார் பின் - (தன்னை) இகழ்வார் பின்னே, சென்று - போய், (பொருள் பெற்று), ஒருவன் வாழ்தலின் - (அத னால்) ஒருவன் உயிர் வாழ்தலைக்காட்டிலும், அந்நிலையே - முன்னை நிலையிலே நின்று, கெட்டான் எனப்படுதல் - இறந்தானென்று சொல்லப்படுதல், நன்று - (அவனுக்கு) நன்று. எ

கூசுஅ. மருந்தோமற் றானேழும் வாழ்க்கை பெருந்தகைமை
பீடழிய வந்த விடத்து.

(பரி - ரை) பெருந்தகைமை பீடு அழிய வந்தவிடத்து - உயர்குடிப்பிறப் புத் தன் வலியாகிய மானம் அழிய வந்துழி, ஊன் ஓமபும் வாழ்க்கை மற்று மருந்தோ - இறத்த லொழிந்த பயனில்லாத வுடம்பினைக் காக்கும் வாழ்க்கை பின்னு மிறவாமைக்கு மருந்தாமோ? எ - று.

மற்றென்பது மேற் சொல்லிய இறப்பினை மாற்றிகின்றது. நற்குணங்கட் கெல்லாம் இடனாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பெருந்தகைமை யென்றும், அவை யெல் லாவற்றுள்ளும் அதற்கு வலியாதற் சிறப்புப்பற்றிப் பீடென்றும், அஃது அழிந் தால் நின்று வெற்றுடம்பு இழிக்கப்படுதலின் அதனை ஊனென்றும், பின்னு மிறத்தல் ஒருதலையென்பார் மருந்தோவென்றுங் கூறினார். மானத்தின் தொழில் அதற்கு இடனாகிய குடிப்பிறப்பின்மேல் கின்றது.

(தே - ப - ரை)—பெருந் தகைமை - உயர்குடிப் பிறப்பானது, பிடு - (தன்) வலியாகிய மானம், அழிய வந்தவிடத்து - அழியும்படி நேரிட்டபோது, ஊன் ஒம்பும் - (இறந்துபோகாமல் பயனில்லாத) உடம்பைக் காப்பாற்றும், வாழ்க்கை - வாழ்வானது, மற்று மருத் தோ - (பின்னும் இறவாமை) மருந்தாமோ? அ

கூகக. மயிரீப்பின் வாழாக் கவரிமா வன்னு
ருயிரீப்பர் மானம் வரின்.

(பரி - ரை) மயிர் ரீப்பின் வாழாக் கவரிமா அன்னார் - தன் மயிர்த்திரளின் ஒரு மயிர் ரீங்கினும் உயிர் வாழாத கவரிமாவை யொப்பார், மானம் வரின் உயிர் ரீப்பர் - உயிர் ரீங்கத் தான் மானமெய்து மெல்லை வரின், அதனைத் தாங்காது இறப்பர், எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. உயிரும் மானமும் உடனில் லாமைக்கண், பின்னும் போவதாய உயிரை நீத்து எஞ்ஞான்றும் நிற்பதாய மானத்தை யெய்துவ ரென்பதாம். உவமை அவர்க்கு அஃதியல்பென்பது விளக்கி நின்றது.

(தே - ப - ரை)—மயிர் ரீப்பின் - (தன் மயிர்த்திரளில்) ஒரு மயிர் ரீங்கினும், வாழா - உயிர் வாழாத, கவரிமா அன்னார் - கவரி மாவை யொப்பவர், மானம் வரின் - (உயிர் நீக்குதற்கான) மானம் பெறுமளவு வரின், உயிர் - அவ் வுயிரை, ரீப்பர் - விடுவர். க

கூஎ௦. இளிவரின் வாழாத மான முடையா
ரோளிதொழு தேத்து முலகு.

(பரி - ரை) இளி வரின் வாழாத மானம் உடையார் ஒளி - தமக்கு நிர் இழிவு வந்துழிப் பொறுத்து உயிர் வாழாது அதனை நீத்த மானமுடையாரை புகழ்வடிவினை, தொழுது ஏத்தும் உலகு - எஞ்ஞான்றும் தொழுது துதியாநிற் பர் உலகத்தார், எ - று.

* “புலவர் பாடும் புகழுடையோர் விசும்பின், வலவ னேவா வான லூதி யெய்து” வராகலின், துறக்கச் செலவு சொல்லவேண்டா வாயிற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் மானப்பொருட்டாய இறப்பினது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இளி வரின் - (தமக்கு) ஓர் அவமானம் வந்த விடத்து, வாழாத - (பொறுமல்) உயிரினிட்ட, மானம் உடையார் - மானமுடையவரது, ஒளி - புகழ் வடிவை, உலகு - உலகத்தார், தொழுது ஏத்தும் - (எந்நாளுந்) தொழுது துதியாநிற்பர். ௧௦

* புறநானூறு: உ௭.

கூஅ-ம் அதிகாரம்—பெருமை

அஃதாவது, செயற்கரிய செய்தல், தருக்கின்மை, பிற்குற்றம் கூருண் ணென நிறைவு முதலிய நற்குணங்களாற் பெரியாரது தன்மை. கிலையினுமேன்மே லுயர்த்தற் பயத்தவாய இவை உளவாவது கிலையிற் ருழாமையுள்வழி யாகவின், இது மானத்தின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூஎக. ஒளியொருவற் குள்ள வெறுக்கை யிளியொருவற் கஃகிற்று வாழ்து மெனல்.

(பரி - ரை) ஒருவற்கு ஒளி உள்ள வெறுக்கை - ஒருவனுக்கு ஒளியாவது பிறாற் செயற்கரிய செய்வேமென்று கருதும் ஊக்க மிகுதி; ஒருவற்கு இளி அஃது இறந்து வாழ்தும் எனல் - ஒருவனுக்கு மாசாவது அச் செயலை யொழி ந்த உயிர் வாழக்கடவே மென்று கருதுதல், எ - று.

ஒளி - தானுளரைய காலத்து மிகுத் தோன்றுதலுடைமை. * “ஒளிகிறு னோங்கு புகழ் செய்யான்” என்றார் பிறரும். மேலும் † “செயற்கரிய செய்வார் பெரியார்” என்றாராயினும், ஈண்டு அவை அளவிறந்த வொப்புரவு ஈகை முதலிய வாம். அவற்றினரைய பெருமையை அதன் காரணத்தின் மேலிட்டு உள்ள வெறுக்கை யென்றும், அது தன்னையே அதன் காரியமாகிய ஒளியாக்கிபுங் கூறினார். இவ்வாறு இதன் எதிர்மறைக்கண்ணும் ஒக்கும். இதனாற் பெருமை யின் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, ஒளி - ஒளியாவது, உள்ள வெறுக்கை-(பிறராலே செய்தற்கு அரியவைகளைச் செய்வோ மென்று நினைக்கிற) மனவெழுச்சியின் மிகுதி; ஒருவற்கு - ஒரு வனுக்கு, இளி-மாசாவது, அஃது இறந்து-அச் செயலை யொழிந்து, வாழ்தும் எனல் - உயிர் வாழக் கடவோ மென்று நினைத்தல். க

கூஎஉ. பிறப்பொக்கு மெல்லா வுயிர்க்குஞ் சிறப்பொவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமை யான்.

(பரி - ரை) எல்லா உயிர்க்கும் பிறப்பு ஒக்கும் - எல்லா மக்க னுயிர்க்கும் பொதுவாகிய பிறப்பியல்பு ஒக்குமெனினும், சிறப்பு ஒவ்வா செய்தொழில் வேற்றுமையான் - பெருமை சிறுமை யெனப்பட்ட சிறப்பியல்புகள் ஒவ்வா, அவை செய்யுந் தொழில்களது வேறுபாட்டான்; எ - று.

வேறுபாடு - நல்லனவும், தீயனவும், இரண்டுமாயினவும், இரண்டு மல்லவா யினவுமாய அளவிறந்த பாருபாடுகள். வினைவயத்தாற் பஞ்சபூத பரிணாமமாகிய யாக்கையைப் பொருந்திவந்து அதன்பயன் அறுபவத்தல் எல்லா வருணத்தார் க்கும் ஒத்தலிற் பிறப்பொக்கு மென்றும், பெருமை சிறுமைக்குக் கட்டளைக்

* “உண்ணு னெனிகிறு னோங்கு புகழ்செய்யான், னுன்னருங் கேளிர் துயர்களையான் - கொன்னே, வழங்கான் பொருள்காத் திருப்பானேல் அ ஆ, விழந்தானென் றெண்ணப்படும்.” நாலடியார்: செல்வ கிலையாமை-கூ.

† திருக்குறள்-உக.

கல்லாகிய தொழிற் பாகுபாடுகள் வருணந்தோறும் யாக்கைதோறும் வேறுபடுத்திற் சிறப்பொவ்வா என்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—எல்லா உயிர்க்கும் - எல்லா மக்க ளுயிர்க்கும், பிறப்பு - (பொதுவாகிய) பிறப்பியல்பு, ஒக்கும்-ஒத்திருக்கும், (ஆயினும்), சிறப்பு-(பெருமை சிறுமை யெனப்பட்ட) சிறப்பியல்புகள், செய் தொழில் - செய்யுந் தொழில்களது, வேற்றுமையான். வேறுபாட்டால், ஒவ்வா - ஒத்திடாவாம். ௨

சுஎஊ. மேலிருந்து மேலல்லார் மேலல்லர் கீழிருந்துங் கீழல்லார் கீழல் லவர்.

(பரி - ரை) மேல் அல்லார் மேல் இருந்தும் மேல் அல்லர் - † செயற்கரிய செய்கலாது சிறியராயினார், உயர்ந்த அமளிமுதலியவற்றின் மிசையிருந்தாராயினும், பெரியராகார்; கீழ் அல்லவர் கீழ் இருந்தும் கீழ் அல்லார் - அவை செய்த பெரியராயினார், தாழ்ந்த வெறுநிலத் திருந்தாராயினும், சிறிய ராகார், எ - று.

மேலிருத்தல் கீழிருத்தல்களாற் செல்வ நல்குரவுகளும், மேல் கீழ்களாற் பெருமை சிறுமைகளும், கருதப்பட்டன. இவை யிரண்டு பாட்டானும் முறையே குடிமைமாத் திரத்தானுஞ் செல்வமாத் திரத்தானும் அஃது உளதாகாமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—மேல் அல்லார் - (செய்தற்கு அரியவைகளைச் செய்யமாட்டாமல்) சிறியராயினோர், மேல் இருந்தும் - உயர்ந்த ஆதனங்களில் இருந்தாராயினும், மேல் அல்லர் - பெரிய ராகார்; கீழ் அல்லவர் - (அவை செய்து) பெரியராயினோர், கீழ் இருந்தும் - தாழ்ந்த வெறுநிலத்தில் இருந்தாராயினும், கீழ் அல்லார் - சிறிய ராகார். ௩

சுஎசு. ஒருமை மகளிரே போலப் பெருமையுந் தன்னைத்தான் கொண்டொழுகி னுண்டு.

(பரி - ரை) ஒருமை மகளிரே போல - கவராத மனத்தினையுடைய மகளிர் நிறையின் வழுவாமல் தம்மைத் தாம் காத்துக்கொண் டொழுதுபோல, பெருமையும் தன்னைத் தான் கொண்டு ஒழுகின் உண்டு - பெருமைக்குணனும், ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல் தன்னைத் தான் காத்துக்கொண் டொழுதுபோல, அவன்கணுண்டாம், எ - று.

பொருளின் தொழில் உவமையினும் வந்தது. கற்புண்டாதல் தோன்றின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. ஒழுகுதல் - மன மொழி மெய்களை யெடுக்கி ஒப்புரவுமுதலிய செய்துபோதல். இதனால் அஃது உளதாமாறு கூறப்பட்டது.

† திருக்குறள்: ௨௬.

(தே - ப - ரை)—ஒருமை - பிளவுபடாத மனத்தையுடைய, மகளிரே போல - மக்களைப்போல, தன்னைத் தான்-, கொண்டு ஒழுக்கின் - (ஒருவன் நிறையின் வழுவாமல்) காத்துக்கொண்டு நடக்க வல்லனாயின், பெருமையும் - பெருமைக்குணமும், உண்டு - (அவனிடத்து) உண்டாம். ச

கஎரு. பெருமை யுடையவ ராற்றுவா ராற்றி
னருமை யுடைய செயல்.

(பரி - ரை) பெருமை உடையவர் - அவ்வாற்றாற் பெருமையுடையாயினார், அருமை உடைய செயல் ஆற்றின் ஆற்றுவார் - தாம் வறியராயவழியும் பிறராற் செய்தற்கு அரியவாய தம் செயல்களை விடாது அவை செய்யு நெறியாற் கடைபோகச் செய்தலை வல்லராவர், எ - று.

வறியராயவழியு மென்பது, முன்செய்து போந்தமை தோன்றப் பெருமையையவ ரொன்றதனாலும், ஆற்றுவா ரொன்றதனாலும் பெற்றும். இதனால் அதனையுடையார் செய்தி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பெருமை உடையவர் - (அவ் வழியாலே) பெருமையுடையவராயினார், (தாம் வறியராகிய வழியும்), அருமை உடைய - (பிறராலே செய்தற்கு) அருமையுடையனவாகிய, செயல் - (தஞ்) செயல்களை, ஆற்றின் - (அவை செய்யும்) வழியால், ஆற்றுவார் - (முடிவுபெறச்) செய்ய வல்லராவர். ரு

கஎசு. சிறியா ருணர்ச்சியு னில்லை பெரியாரைப்
பேணிக்கொள் வேமென்னு னோக்கு.

(பரி - ரை) பெரியாரைப் பேணிக் கொள்வேம் என்னும் நோக்கு - அப் பெற்றியராய பெரியாரை வழிபட்டு அவ ரியல்பினை யாக் கோடுமென்னுந் கருத்து, சிறியார் உணர்ச்சியுள் இல்லை - மற்றைச் சிறியாரினர் மனத்தின் கண் உளதாகாது, எ - று.

குடிமை, செல்வம், கல்வி யென்றிவற்றது உண்மைமாத்திரத்தால் தம்மை வியந்திருப்பார்க்கு அவை நமக்கு இயல்பென்று அமைந்திருப்பாரை வழிபட்டு அஃதுடையராதல் கூடா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பெரியாரை - (அப்படிப்பட்ட) பெரியாரை, பேணி - வழிபட்டு, கொள்வேம் என்னும் - (அவ ரியல்பைக்) கொள்வோமென்னும், நோக்கு - கருத்து, சிறியார் - (மற்றைச்) சிறியராயினோரது, உணர்ச்சியுள் - மனத்தினிடத்து, இல்லை - உண்டாகாது. ச

கூஎஎ. இறப்பே புரிந்த தொழிற்றாஞ் சிறப்புந்தான்
சீரல் லவர்கட் படிண்.

(பரி - ரை) சிறப்புந் தான்-தனக்கொக்கும் பெரியாரிடத்து அமைந்திருத்
தலைச் செய்வதாய சிறப்புத்தானும், சீர் அல்லவர்கண் படிண் - தனக்கு ஒத்
வாத சிறியாரிடத்துப் படுமாயின், இறப்பே புரிந்த தொழிற்றும் - அதனையே
ழிந்து தருக்கின்கண்ணே மிக்க செயலை யுடைத்தாம், எ-று.

தருக்கினை மிகச் செய்யு மென்பதாயிற்று. சிறப்பு - குடிமை, செல்வம்,
கல்விகளினுய மிகுதி. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அஃதிலார் செய்தி கூறப்
பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சிறப்பும் - (தனக்குத்தகும் பெரியாரிடத்து
அடங்கியிருத்தலைச் செய்வதாகிய) சிறப்பும், தான்-, சீரல்லவர்கண்
படிண்-(தனக்குத்தகாத) சிறியவரிடத்து உண்டாமாயின், இறப்பே
புரிந்த - (அடங்கியிருத்த லொழிந்து) செருக்கினிடத்திலே
மிகுந்த, தொழிற்றும் - செயலையுடைத்தாம்.

கூஎஅ. பணியுமா மென்றும் பெருமை சிறுமை
யணியுமார் தன்னை வியந்து.

(பரி - ரை) பெருமை என்றும் பணியும் - பெருமையுடையார் அச் சிறப்பு
உண்டாயானுந் தருக்கின்றி அமைந் தொழுகுவர்; சிறுமை (என்றும்)
தன்னை வியந்து அணியும் - மற்றைச் சிறுமையுடையார் அஃது இவ்வாத்
னானுந் தம்மை வியந்து புனையாநிற்பார், எ - று.

பொருளின் தொழில்கள் பண்பின்மே லேற்றப்பட்டன. இஃது * அந்ந்
மறைக்கும் பெருமை யென்புழியு மொக்கும். என்று மென்பது பின்னும்வ்
தியைந்தது. ஆமென்பன இரண்டும் அசை. புனைதல் - பிறரின் தமக்கோர் மித்
தியை யேற்றிக்கோடல். இதற்கு உயர்ந்தார் தாழ்வார் தாழ்ந்தார் உயர்வார் இஃ
தொரு விரோத மிருந்தவா நென்னென உலகியலை வியந்து கூறிற்றாக்குவாரு
முளர்.

(தே - ப - ரை)—பெருமை - பெருமையுடையவர், என்றும்.
சிறப்புண்டாகிய நாளினும், பணியும் - அடங்கி நடப்பார்; சிறுமை.
(மற்றைச்) சிறுமையுடையவர், (என்றும்)-அது இல்லாத நாளினும், அ
தன்னை வியந்து - தம்மை மெச்சி, அணியும் - சிறப்பிப்பார்.

கூஎசு. பெருமை பெருமித மின்மை சிறுமை
பெருமித மூர்ந்து விடல்.

* திருக்குறள்: கூஅ௦.

(பரி - ரை) பெருமை பெருமிதம் இன்மை - பெருமைக்குணமாவது காரண முண்டாயவழியும் அஃது இயல்பாதனேக்கித் தருக்கின்றி யிருத்தல்; சிறுமை பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல் - சிறுமைக்குணமாவது அஃது இவ்வழியும் அதனை யேற்றுக்கொண்டு தருக்கின் முடிவிற்கண்ணே நின்றவிடுதல், எ - று

அளவறத் தருக்குத லென்பதாயிற்று. விடுமென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்; முற்றுத்தொடரும் ஏழுவாய்த்தொடரும் தம்முள் இயையாமையின், அது பாடமன்மை யுணர்க.

(தே - ப - ரை)—பெருமை - பெருமைக் குணமாவது, பெருமிதம் இன்மை - (காரணம் உண்டாகியவிடத்தும் அது இயல்பாதனேக்கிச்) செருக்கில்லா திருத்தல்; சிறுமை-சிறுமைக்குணமாவது, பெருமிதம் ஊர்ந்து விடல் - (காரணம் இல்லாவிடத்தும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டு) செருக்கின் முடிவிலே நின்றவிடுதல். கூ

கூஅ௦. அற்ற மறைக்கும் பெருமை சிறுமைதான் குற்றமே கூறி விடும்.

(பரி - ரை) பெருமை அற்றம் மறைக்கும் - பெருமைபுடையார் பிறர் மானத்தையே கூறி அவமானத்தை மறையாநிற்பர்; சிறுமை குற்றமே கூறி விடும் - மற்றைச் சிறுமைபுடையார் பிறர் குணத்தை மறைத்துக்குற்றத்தையே கூறிவிடுவர், எ - று.

மறைத்தலுங் கூறலும் ஏனையிடத்து மியைந்தன. அற்றம் - ஆகுபெயர், தானென்பது அசை. இவை மூன்று பாட்டானும் இருவர் செயலும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—பெருமை - பெருமைபுடையவர், அற்றம் மறைக்கும்-(பிறர் மானத்தையே சொல்லி) அவமானத்தை மறையா நிற்பர்; சிறுமை-மற்றைச் சிறுமைபுடையவர், குற்றமே கூறிவிடும்-(பிறர் குணத்தை மறைத்துக்) குற்றத்தையே சொல்லிவிடுவர். கூ

கூக-ம் அதிகாரம்—சான்றண்மை

அஃதாவது, பல குணங்களானு நிறைந்து அவற்றை யாடற்றன்மை. பல குணங்களானு மென்பது சாலுதற் றொழிலாற் பெறப்படுதலின், அவற்றை யென்பது வருவிக்கப்பட்டது. பெருமைபுடங்காத குணங்கள் பலவற்றையுந் தொகுத்துக்கொண்டு கிற்றலின், இஃது அதன்பின் வைக்கப்பட்டது.

கூஅ௧. கடனென்ப நல்லவை யெல்லாம் கடனறிந்து

சான்றண்மை மேற்கொள் பவர்க்கு.

(பரி - ரை) கடன் அறிந்து சான்றண்மைமேல் கொள்பவர்க்கு - நமக்குத் தகுவது இதுவென் றறிந்து சான்றண்மையை மேற்கொண் டொழுகுவார்க்கு,

நல்லவை எல்லாம் கடன் என்ப - நல்லனவாய் குணங்களெல்லாம் இயல்பாய் இருக்குமென்று சொல்லுவர் தூலோர், எ - று.

சில குணங்க ளிலவாயவழியும் உள்ளன செய்துகொண்டனவாயவழியுஞ் சான்றோன்மையென்னுஞ் சொற்பொருள் கூடாமையின், தூலோர் இவ் ஏதும் பெயர்பற்றி அவ் ரிலக்கணம் இவ்வாறு கூறுவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கடன் அறிந்து - (நமக்கு இது) தருவ தென்று அறிந்து, சான்று - (பல குணங்களாலும்) நிறைந்து, ஆண்மை - (அவைகளை) ஆளுதற்றன்மையே, மேல் கொள்பவர்க்கு - மேற்கொண்டு நடப்பவர்க்கு, நல்லவை எல்லாம் - நல்ல குணங்களெல்லாம், கடன் - இயல்பாய் இருக்கும், என்ப - என்று சொல்லுவர் (தூலோர்).

கூஅஉ. குணநலஞ் சான்றோர் நலனே பிறநல மெந்நலத் துள்ளதூஉ மன்று.

(பரி - ரை) சான்றோர் நலன் குண நலமே - சான்றோர் நலமாவது குணங்களாய் நலமே; பிற நலம் எந்நலத்தும் உள்ளது அன்று - அஃதொழிந்த வுறுப்புக்களாய் நலம் ஒரு நலத்தினு முள்ளதன்று, எ - று.

அகநலத்தை முன்னே பிரித்தமையின் ஏனைப் புறநலத்தைப் பிறநல மென்றும், அது குடிப்பிறப்புந் கல்வியுமுதலாக தூலோ ரொடுத்த நலங்களுட் புகுதாமையின் எந்நலத்துள்ளதூஉ மன்றென்றுங் கூறினார். இவை யிரண்டு பாட்டானும் சால்பிற் கேற்ற குணங்கள் பொதுவாகையாற் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—சான்றோர் நலன் - சான்றோர் நலமாவது, குண நலம் - குணங்களாலாகிய நலமே; பிற நலம் - அது நீங்கலான (உறுப்புக்களாலாகிய) நலம், எந்நலத்து உள்ளதும் - எந்நலத்திலு முள்ளதும், அன்று - அல்லதாம்.

கூஅங். அன்புநா னொப்புரவு கண்ணோட்டம் வாய்மையோ டைந்துசால் பூன்றிய தூண்.

(பரி - ரை) அன்பு - சுற்றத்தார்மேலே யன்றிப் பிறர்மேலு முளதாய் அன்பும், நாண் - பழிபாவங்களில் நாணலும், ஒப்புரவு - யாவர்மாட்டும் ஒப்புரவு செய்தலும், கண்ணோட்டம் - பழையார்மேற் கண்ணோடலும், வாய்மை - எவ்விடத்தும் மெய்ம்மை கூறலும் என, சால்பு உன்றிய தூண் ஐந்து - சால்பெனும் பாரத்தைத் தாங்கிய தூண்கள் ஐந்து, எ - று.

எண்ணோடு முன்னவற்றோடுக்கூடிற்று. இக்குணங்கள் இவ்வழிச் சால்பு நிலைபெறுமையின், இவற்றைத் தூணென்றார். ஏகதேச வருவகம்.

(தே - ப - ரை)—அன்பு - (சுற்றத்தார்மேலே யல்லாமல் பிறர்மேலும் உண்டாகிய) அன்பும், நாண் - (பழிபாவங்களில்) நாளும், ஒப்புரவு - (யாவரிடத்தும்) உபசாரஞ் செய்தலும், கண்ணோட்டம் - (பழையவர்மேல்) கண்ணோடலும், வாய்மையோடு - (எவ்விடத்தும்) மெய்ம்மை சொல்லலும் என, சால்பு - சால்பென்னும் (பாரத்தை), ஊன்றிய - தாங்கிய, தூண் - தூண்கள், ஐந்து - ஐந்தாகும்.

ந

கூஅச. கொல்லா நலத்தது நோன்மை பிறர்தீமை
சொல்லா நலத்தது சால்பு.

(பரி - ரை) நோன்மை கொல்லா நலத்தது - பிற அறங்களும் வேண்டுமாயினுந் தவம் ஒருபிரையுங் கொல்லாத அறத்தின்கண்ணதாம்; சால்பு பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது - அதுபோலப் பிற குணங்களும் வேண்டுமாயினுஞ் சால்பு பிறர் குற்றத்தைச் சொல்லாத குணத்தின் கண்ணதாம், எ - று.

நலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொரு ளிரண்டினையுந் தலைமை தோன்ற இவ் விரண்டற்கும் அதிகாரமாக்கிக் கூறினார். தவத்திற்குக் கொல்லா அறஞ் சிறந்தாற்போலச் சால்பிற்குப் பிறர் குற்றஞ் சொல்லாக்குணஞ் சிறந்ததென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நோன்மை - தவமாவது, கொல்லா நலத்தது - (பிற அறங்களும் வேண்டுமாயினும்) ஒருபிரையுங் கொல்லா அறத்தினிடத்ததாம்; (அதுபோல), சால்பு - சால்பாவது, பிறர்தீமை சொல்லா நலத்தது - (பிற குணங்களும் வேண்டுமாயினும்) பிறர் தீமையைச் சொல்லாத குணத்தினிடத்ததாம்.

ச

கூஅரு. ஆற்றுவா ராற்றல் பணித லதுசான்றோர்
மாற்றாரை மாற்றும் படை.

(பரி - ரை) ஆற்றுவார் ஆற்றல் பணிதல் - ஒரு கருமத்தைச் செய்து முடிப்பாரது ஆற்றலாவது அதற்குத் துணையாவாரைத் தாழ்ந்து கூட்டிக் கொள்ளுதல்; சான்றோர் மாற்றாரை மாற்றும் படை அது - இனிச் சால்புடையார் தம் பகைவரைப் பகைமை யொழிக்குங் கருவியும் அது, எ - று.

ஆற்றல் - அது வல்லராத் தன்மை. இறந்ததுதழீஇய எச்சவுடமை விகாரத் தால் தொக்கது. சால்பிற்கு ஏற்ற பணிதற் குணத்தது சிறப்புக் கூறுவார், ஏனையது முடன் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—ஆற்றுவார் - (ஒரு கருமத்தைச்) செய்து முடிப்பவரது, ஆற்றல்-வலிமையாவது, பணிதல்-(அதற்குத் துணையாவாரைத்) தாழ்ந்து கூட்டிக்கொள்ளுதல்; சான்றோர் - (இனிச்)

சால்புடையவர், மாற்றாரை-பகைவரை, மாற்றும் படை - (பகைமை) ஒழிக்குஞ் சாதனமும், அது - அப்படிப் பணிதலேயாம். ௫

கூஅக. சால்பிற்குக் கட்டளை யாதெனிற றேல்வி
துலையல்லார் கண்ணுங் கொளல்.

(பரி - ரை) சால்பிற்குக் கட்டளை யாது எனின் - சால்பாகிய பொன்னின் அளவறிதற்கு உரைகல்லாகிய செயல் யாதெனின், தோல்வி துலை அல்லா கண்ணும் கொளல் - அது தம்மின் உயர்த்தார்மாட்டுக் கொள்ளுந் தோல்வியை இழிந்தார்மாட்டுங் கோடல், எ - று.

துலை - ஒப்பு. எச்ச வும்மையான் இருதிறத்தார்கண்ணும் வேண்டுதல் பெற்றும். கொள்ளுதல் - வெல்லுமாற்ற லுடையராயிருந்தே ஏற்றுக்கொள்ளு தல். இழிந்தாரை வெல்லுதல் கருதித் தம்மோடு ஒப்பித்துக்கொள்ளாது தோல்வி யான் அவரின் உயர்வராயின், அதனும் சால்பளவு அறியப்படு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) - சால்பிற்கு - சால்பாகிய (பொன்னின்) அள வறிதற்கு, கட்டளை - உரைகல்லாகிய (செயல்), யாது எனின் - என்னவெனின், தோல்வி - (அது தம்மி னுயர்த்தவரிடத்துக் கொள் னும்) தோற்றை, துலை அல்லார்கண்ணும் = இழிந்தவரிடத்தும், கொளல் - (வெல்லும் வலிமை யுடையராயிருந்தே) ஏற்றுக்கொள்ளுத் தாம். ௬

கூஅஎ. இன்னுசெய் தார்க்கு மினியவே செய்யாக்கா
லென்ன பயத்ததோ சால்பு.

(பரி - ரை) இன்னு செய்தார்க்கும் இனியவே செய்யாக்கால்-தமக்கு இன் னுதவற்றைச் செய்தார்க்குஞ் சால்புடையார் இனியவற்றைச் செய்யாராயின், சால்பு என்ன பயத்தது - அச் சால்பு வேறென்ன பயனை யுடைத்து? எ - று.

சிறப்பும்மை அவர் இன்னு செய்தற்கு இடனாதல் விளக்கின்றது. ஓச ரம் அசை. வினா எதிர்மறைப்பொருட்டு. தாமும் இன்னு செய்வாராயின், சால்பா லொருபயனு மில்லை யென்பதாம். இவை ஐந்து பாட்டானுஞ் சிறப்பு வகையாற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை) - (சால்புடையவர்) இன்னு-(தமக்குத்) துன்பத் தருமவைகளை, செய்தார்க்கும் - செய்தவர் னுக்கும், இனியவே - இன்பத்தருமவைகளையே, செய்யாக்கால் - செய்யாவிடின், சால்பு - அச்சால்புடைமை, என்னபயத்தது-(வேறே) என்னபயனுடைத்து?

கூஅஅ. இன்மை யொருவற் கினிவன்று சால்பென்னுந்
திண்மையுண் டாகப் பெறின்.

(பரி - ரை) சாற்பு என்னும் திண்மை உண்டாகப்பெறின் - சால்பென்று சொல்லப்படும் வலி யுண்டாகப்பெறின், ஒருவற்கு இன்மை இனிவு அன்று - ஒருவனுக்கு நல்குரவு இனிவாகாது, எ - று.

தளராமை நாட்டுதலின், வலியாயிற்று. இன்மையான் வருவதனை இன்மை தானாக உபசரித்துக் கூறினார். சாற்புடையார் நல்குந்தவழியும் மேம்படுதலுடைய ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—சாற்பு என்னும் - சால்பென்று சொல்லப்படும், திண்மை - வலிமை, உண்டு ஆகப் பெறின் - உண்டாகப் பெற்றால், ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, இன்மை - வறுமையால் வருவது, இனிவு அன்று - இகழ்வாகாது. அ

குகு. ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் சான்றாண்மைக் காழி யெனப்படு வார்.

(பரி - ரை) சான்றாண்மைக்கு ஆழி எனப்படுவார் - சாற்புடைமையாகிய கடற்குக் கரையென்று சொல்லப்படுவார், ஊழி பெயரினும் தாம்பெயரார் - ஏனைக் கடலுங் கரையுள் நில்லாமற் காலம் திரிந்தாலும் தாம் திரியார், எ - று.

சான்றாண்மையது பெருமை தோன்ற அதனைக் கடலாக்கியும், அதனைத் தாங்கிக்கொண்டு நின்றவின் அஃது உடையாரைக் கரையாக்கியுள் கூறினார்; * “பெருங்கடற் காழியனையன் மாதோ” என்றார் பிறரும். ஏகதேச வருவகம்.

(தே - ப - ரை)—சான்றாண்மைக்கு - சாற்புடைமையாகிய (கடலுக்கு), ஆழி எனப்படுவார் - கரையென்று சொல்லப்படுவார், ஊழி பெயரினும் - (மற்றைக் கடலும் கரையுள் நில்லாமல்) காலம் வேறுபட்டாலும், தாம் பெயரார் - தாம் வேறுபடார். க

குகு. சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றி நிருநிலந்தான் ருங்காது மன்னே பொறை.

(பரி - ரை) சான்றவர் சான்றாண்மை குன்றின் - பல குணங்களான நிறைந்தவர் தம் தன்மை குன்றுவராயின், இருநிலந்தான் பொறை தாங்காது - மற்றையிருநிலந்தானுந் தன் பொறையைத் தாங்காதாய் முடியும், எ - று.

தானுமென்னும் எச்சவுண்மை விகாரத்தால் தொக்கது. அவாக்கு அது குன்றமையும் அதற்கு அது தாங்கலும் இயல்பாகலான், அவை யெஞ்ஞன்று முளவாகாவென்பது தோன்ற நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசை. இதற்கு இருநிலம் பொறை தாங்குவது சான்றவர் துணையாக வருதலான் அதுவும் அது தாங்கலாற்றாதென் றுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவற்றால் நிறைந்தவரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

* புறநானூறு: ௩௩௦.

(தே - ப - ரை)—சான்றவர் - (பல குணங்களாலும்) நிறைந்தவர், சான்றாண்மை - (தமது) தன்மை, குன்றின் - குன்றுவராயின், இரு நிலந்தான் - மற்றைப் பெரிய பூமிதானும், பொறை - (தன்) பாரத்தை, தாங்காது - தாங்காதாய் முடியும்.

30

க00-ம் அதிகாரம்—பண்புடைமை

அஃதாவது, பெருமை சான்றாண்மைகளில் தாம் வழுவாது கிண்டி எல்லாரியல்புகளும் அறிந்து ஒத்தொழுகுதல்; * “பண்பெனப் படுவதுபாடற் தொழுகல்.” என்றார் பிறரும். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கூகூக. எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்ப யார்மாட்டும்

பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(பரி - ரை) யார்மாட்டும் எண்பதத்தால் - யாவார்மாட்டும் எளிய செவ்விய ராதலால், பண்புடைமை என்னும் வழக்கு எய்தல் எளிது என்ப - அரிதாய பண்புடைமை யென்னும் நன்னெறியினை பெய்துதல் எளிதென்று சொல்லுவர் னாலோர், எ - று.

குணங்களால் நிறைந்து செவ்வி யெளியரு மாயக்காற் பண்புடைமை தானே உளதா மாகலின், எண்பதத்தா லெய்த லெளிதென்றும், அஃது உக் கத்தை யெல்லாம் வசிகரித்தற் பயத்ததாகலின் அதனைத் தொல்லோர் சென்ற நன்னெறியாக்கியும், அதனை யெளிதின் எய்துதற்கு இது னாலோர் ஓசிய வுபாயமென்பார் அவர்மேல் வைத்துக் கூறினர்.

(தே - ப - ரை)—யார் மாட்டும் - யாவரிடத்தும், எண்பதத் தால் - எளியசமயத்தரா யிருந்தால், பண்பு உடைமை என்னும் - பண்புடைமை யெனப்படுகின்ற, வழக்கு-(அரிதாகிய) நல்வழியை, எய்தல் - அடைதல், எளிது—, என்ப - என்று சொல்லுவர் (நாலோர்).

கூகூஉ. அன்புடைமை யான்ற குடிப்பிறத்த லிவ்விரண்டும்
பண்புடைமை யென்னும் வழக்கு.

(பரி - ரை) அன்புடைமை ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் இவ் விரண்டும் - பிற மேல் அன்புடையதெனும் உலகத்தோடமைந்த குடியின்கண் பிறத்தலுமாகிய இவ்விரண்டும், பண்பு உடைமை என்னும் வழக்கு - ஒருவனுக்குப் பண்புடைமை யென்று உலகத்தார் சொல்லும் நன்னெறி, எ - று.

அமைதல் - ஒத்துவருதல். குடிப்பிறத்த லென்றது பிறந்தார் செயலை. தனித்தவழி ஆகாது இரண்டுக் கூடியவழியே ஆவதென்பது தோன்ற, முந்

* கலி: நெய்தல் - கூ.

றும்மை கொடுத்தார். காரணங்கள் காரியமாக வுபசரிக்கப்பட்டன. இவை யிரண்டு பாட்டானும் பண்புடையராதற் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அன்பு உடைமை - (பிறர்மேல்) அன்புடைய னுதலும், ஆன்ற குடிப் பிறத்தல் - (உலகத்தோடு) அமைந்த குடி யிற் பிறத்தலும் (ஆகிய), இவ்விரண்டும்—, பண்பு உடைமை என் னும் - (ஒருவனுக்குப்) பண்புடைமை யென்று (உலகத்தார்) சொல் லும், வழக்கு - நல்வழி. ௨

கூகூ௩. உறுப்பொத்தன் மக்களொப் பன்றால் வெறுத்தக்க பண்பொத்த லொப்பதா மொப்பு.

(பரி - ரை) உறுப்பு ஒத்தல் மக்கள் ஒப்பு அன்று - செறியத்தகாத வுடம் பால் ஒத்தல் ஒருவனுக்கு நன்மக்களோடு ஒப்பாகாமையின் அது பொருந்துவ தன்று; ஒப்பதாம் ஒப்பு வெறுத்தக்க பண்பு ஒத்தல் - இனிப் பொருந்துவதாய ஒப்பாவது செறியத்தக்க பண்பா லொத்தல், எ - று.

வடநூலார் அங்க மென்றமையின், உறுப்பென்றார். ஒருவனுக்கு நன்மக்க ளோடு பெறப்படும் ஒப்பாவது உயிரின் வேறாய் நிலையுதலில்லா வுடம்பு ஒத்த லன்று, வேறன்றி நிலையுதலுடைய பண்பு ஒத்தலாகலான், அப்பெற்றித்தாய அவர் பண்பினை யுடையனாக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உறுப்பு ஒத்தல் - (நெருங்கத்தகாத) உடம் பாலொத்தல், மக்கள் ஒப்பு அன்று - (ஒருவனுக்கு) நல்ல மனித ரோடு (ஒப்பாகாமையால்) பொருந்துவதன்று; ஒப்பது ஆம் - (இனிப்) பொருந்துவதாகிய, ஒப்பு - ஒப்பாவது, வெறுத்தக்க - நெருங்கத்தக்க, பண்பு ஒத்தல் - பண்பா லொத்தல். ௩

கூகூ௪. நயனெடு நன்றி புரிந்த பயனுடையார் பண்புபா ராட்டு மூலகு.

(பரி - ரை) நயனெடு நன்றி புரிந்த பயன் உடையார் பண்பு - நீதியையும் அறத்தையும் விரும்புதலாற் பிறர்க்குந் தமக்கும் பயன்படுதலுடையாரது பண் பினை, உலகு பாராட்டும் - உலகத்தார் கொண்டாடாநிற்பர், எ - று.

புரிந்தவென்னும் பெயரசெச்சம் ஈண்டுக் காணப்பொருட்டு. நயனெடு நன்றி புரிதலும் பயனுடைமையும் பண்புகாரணமாக வந்தமையின், அதனைப் பாராட்டு மென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நயன் - நீதியையும், நன்றி - அறத்தையும், புரிந்த - விரும்புதலால், பயன் உடையார் - (பிறர்க்குந் தமக்கும்) பயன்படுதலுடையவரது, பண்பு - பண்பை, உலகு - உலகத்தார், பாராட்டும் - கொண்டாடாநிற்பர். ௪

கூகூரு. நகையுள்ளு மின்னா திகழ்ச்சி பகையுள்ளும்
பண்புள பாடறிவார் மாட்டு.

(பரி - ரை) இகழ்ச்சி நகையுள்ளும் இன்னாது-தன்னை யிகழ்தல் ஒருவற்ரு
வினையாட்டின்கண்ணும் இன்னாது; பாடு அறிவார்மாட்டுப் பகையுள்ளும் பண்பு
உள ஆகலாற் பிறர் பாடறிந்து ஒழுருவார்மாட்டுப் பகைமை யுள்வழியும் அஃத
உளதாகாது இனியவாய பண்புகளே உளவாவன, எ - று.

பாடறிவா ரெனவே, அவ் இன்னாமை யறிதலும் பெற்றும். அதனை யறி
ந்தவர் பின் அது செய்யார் இனியவே செய்வா ரென்பது கருத்து. இதற்குப்
பிறரெல்லாம் இரண்டு தொடருந் தம்முள் இயையாம லுரைப்பாரும், இன்ன
தென்னுஞ் சொற்குப் பிறவாதென் றுரைப்பாரு மாயினர்.

(தே - ப - ரை)—இகழ்ச்சி - (தன்னை) இகழ்தல், நகை யுள்
ளும் - (ஒருவனுக்கு) வினையாட்டினிடத்தும், இன்னாது - துன்பங்
தருவதாம்; (ஆதலால்), பாடு அறிவார்மாட்டு - (பிறர்) இயல் பறிந்து
நடப்பவரிடத்து, பகையுள்ளும் - பகையுள்ளவிடத்தும், பண்பு -
(அப் பகை உண்டாகாமல் இனிமையாகிய) பண்புகளே, உள -
உண்டாவனவாம். ௫

கூகூகூ. பண்புடையார்ப் பட்டுண் டிலக மதுவின்னேன்
மண்புக்கு மாய்வது மன்.

(பரி - ரை) பண்பு உடையார்ப் பட்டு உலகம் உண்டு - பண்புடையார்
கண்ணே படுதலால் உலகியல் எஞ்ஞான்றும் உண்டாய் வாராகின்றது; இன்
றேல் அது மண் புக்கு மாய்வது - ஆண்டுப் படுத லில்லையாயின், அது மண்
ணின்கண் புக்கு மாய்ந்துபோவதாம், எ - று.

படவென்பது திரிந்து கின்றது. உலகு ஆகுபெயர். மற்றைப் பண்பில்லார்
சார்பு அனமையின் ஓர் சார்பு ம்ன்றி மண்ணின்கண் புக்கு மாயுமது வேண்டி
வாயிற் றென்பதுபட கின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. இவை
நான்கு பாட்டானும் அதனை யுடையாரது உயர்ச்சி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பண்பு உடையார் - பண்புடையவரிடத்தே,
பட்டு - படுதலால், உலகம் - உலகியல், உண்டு - (எந்நாளும்) உள
தாய் வராகின்றது; இன்றேல் - (அங்கே படுதல்) இல்லையாயின்,
அது - அவ் வுலகியல், மண் புக்கு - மண்ணிலே புகுந்து, மாய்வது -
மாய்ந்துபோவதாம். ௬

கூகூ௭. அரம்போலுங் கூர்மைய ரேனு மரம்போல்வர்
மக்கட்பண் பில்லா தவர்.

(பரி - ரை) மக்கள் பண்பு இல்லாதவர் - நன்மக்கட்கேட்புரிய பண்பில்லாதவர், அரம்போலும் கூர்மையர் ஏனும் - அரத்தின் கூர்மைபோலும் கூர்மையை யுடையரோ யாயினும், மரம் போல்வர்-ஓரறிவற்றாய மரத்தினை யொப்பர், எ-று.

அரம் - ஆகுபெயர். ஓரறிவு - ஊற்றினை யறிதல். உவமையிரண்டனும், முன்னது தான் மடிவின்றித் தன்னை யுற்ற பொருள்களை மடிவித்தலாகிய தொழில்பற்றி வந்தது; ஏனையது விசேட அறிவின்மையாகிய பண்புபற்றி வந்தது. அவ்விசேட அறிவிற்குப் பயனாய மக்கட்பண்பு இன்மையின், அதுதானு மில்லையென்ப தாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—மக்கள் - (நல்) மக்களுக்கே (உரிய), பண்பு இல்லாதவர்—, அரம் போலும் - அரத்தைப்போலும், கூர்மையர் ஏனும் - கூர்மையை யுடையரோயாயினும், மரம் போல்வர் - (பரி சத்தை அறிதலென்னும் ஓரறிவினதாகிய) மரத்துக்கொப்பாவர். எ

கூகஅ. நண்பாற்றா ராகி நயமில் செய்வார்க்கும்

பண்பாற்றா ராதல் கடை.

(பரி - ரை) நண்பு ஆற்றார் ஆகி நயம் இல செய்வார்க்கும் - தம்மொடு நட்பினைச் செய்யாது பகைமையைச் செய்தொழுதுவார் மாட்டும், பண்பு ஆற்றார் ஆதல் கடை - தாம் பண்புடையரா யொழுதுமை அறிவுடையார்க்கு இழக்காம், எ - று.

நயம் - ஈரம். சிறப்பும்மை அவர் பண்பாற்றாமைக்கு இடனாதல் தோன்றின்றது. அதனைச் செய்யின் தாரும் அவர் தன்மையராவ ரென்பார், கடையென்றார்.

(தே - ப - ரை)—நண்பு - நட்பினை, ஆற்றார் ஆகி - (தம்மொடு) செய்பாதவராகி, நயம் இல - பகைமையை, (ஈர மில்லாமையை என்றபடி), செய்வார்க்கும் - செய்து நடப்பவரிடத்தும், பண்பு ஆற்றார் ஆதல் - (தாம்) பண்புடையவராய் நடவாமை, கடை - (அறிவுடையவர்க்கு) இழக்காம். அ

கூகக. நகல்வல்ல ரல்லார்க்கு மாயிரு ஞாலம்

பகலும்பாற் பட்டன் றிருள்.

(பரி - ரை) நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு - பண்பின்மையான் ஒருவரோடு கலந்து உண்மகிழ்தல் மாட்டாதார்க்கு, மா இரு ஞாலம் பகலும் இருன்பால் பட்டன்று - மிகவும் பெரிய ஞாலம் இருளில்லாத பகற்பொழுதிலும் இருளின்கண் கிடந்ததாம், எ - று.

எல்லாரோடுங் கலந்தறியப் பெருமையிற் பண்பில்லார்க்கு உலகியல் தெரியா தென்பார், உலக மிருளின்கட்பட்ட தென்றார். பாழ்பட்டன் றிரு னென்று பாடமோதி, இருள் நீங்கிற்றன்று என் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—நகல் வல்லர் அல்லார்க்கு - பண்பில்லாமை யால் (ஒருவரோடு கலந்து) உண்மகிழ்தல் மாட்டாதவார்க்கு, மா இரு ஞாலம் - மிகவும் பெரிய பூமியானது, பகலும் - (இருளில்லாத) பகற்பொழுதிலும், இருட்பால் - இருளினிடத்தே, பட்டன்று - கிடந்ததாம்.

௧௦௦௦. பண்பிலான் பெற்ற பெருஞ்செல்வ நன்பால்
கலத்தீமை யாற்றிரிந் தற்று.

(பரி - ரை) பண்பு இலான் பெற்ற பெருஞ் செல்வம் - பண்பில்லாதவன் முன்னே நல்வினையான் எய்திய பெரிய செல்வம் அக் குற்றத்தால் ஒருவரும் பயன்படாது கெடுதல், நல் பால் கலம் தீமையால் திரிந்தற்று - நல்ல ஆன்பல் ஏற்றகலத்தின்குற்றத்தால் இன்சுவைத்து ஆகாது கெட்டாற் போலும், எ - டி.

கலத்தீமை யென்பது மெலிந்து நின்றது. தொழிலுமமமாகவின் பெரு ளின்கண் ஒத்த தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. படைக்குமாற்றல் இலாதுத் தோன்றப் பெற்றவென்றும், எல்லாப் பயனுங் கோடற்கேற்ற இடனுடைமை தோன்றப் பெருஞ்செல்வ மென்றுங் கூறினார். அச் செல்வமும் பயன்படா தென்ற இதனாவருகின்ற அதிகாரப்பொருண்மையுந் தோற்றுவாய் செய்யப் பட்டது. இவை நான்கு பாட்டானும் அஃது இல்லாந்து இழிவு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பண்பு இலான் - பண்பில்லாதவன், பெற்ற - (முன்னே நல்வினையினால்) அடைந்த, பெருஞ் செல்வம்—, (அக் குற் றத்தால் ஒருவார்க்கும் பயன்படாது கெடுதல்), நல் பால் - நல்ல (பசுவின்) பால், கலம் - (ஏற்ற) கலத்தினது, தீமையால் - குற்றத் தால், திரிந்தற்று - கெட்டாற்போலும்.

௧௦௧-ம் அதிகாரம்—நன்றியில் செல்வம்

அஃதாவது, ஈட்டியாற்கும் பிறர்க்கும் பயன்படுத லில்லாத செல்வத்தி னது இயல்பு. உடையானது குற்றஞ் செல்வத்தின்மே லேற்றப்பட்டது. அந் தீ கார முறைமை மேல் தோற்றுவாய் செய்தவனாற் பெற்றும்.

௧௦௦௧. வைத்தான்வாய் சான்ற பெரும்பொரு ளஃதுண்ணன்
செத்தான் செயக்கிடந்த தில்.

(பரி - ரை) வாய் சான்ற பெரும் பொருள் வைத்தான் அஃது உன் னான் - தன் மனையகலமெல்லாம் நிறைதற்கு ஏதுவாய் பெரும்பொருளை யீட்டி

வைத்து உலோபத்தால் அதனை யுண்ணாதவன், செத்தான் செயக்கிடந்தது இல் - உளையினுஞ் செத்தாலும், அதன்கண் அவனும் செயக்கிடந்தது ஓர் உரிமையின்மையான், எ - று.

வைத்தா னென்பது முற்றெச்சம். எண்ணுதல் - அதனால் ஐம்புலன்களையும் நுகர்தல். வாய்சான்ற பெரும்பொருளை வைத்தா னொருவன் அதனை யுண்ணாது செத்தவழி அதன்கண் அவனும் செயக்கிடந்தது ஒருரிமையிலையாகலான், வையாது பெற்றபொழுதே நுகர்கவென்று உரைப்பினு மமையும். இதற்குச் செத்தா னென்பது எச்சம். அதனால் ஈட்டியானுக்குப் பயன்பட விண்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—வாய் சான்ற - (தம்) மனையிடமெல்லாம் நிறைதற்கு ஏதுவாகிய, பெரும் பொருள் - பெரிய பொருளை, வைத்தான் - (சம்பாதித்து) வைத்தவனாகி, அஃது - அதனை, உண்ணான் - (உலோபத்தால்) அனுபவியாதவன், (உளையினும்), செயக்கிடந்தது - (அதனிடத்து அவனாலே) செயக்கிடந்ததோ ருரிமையானது, இல் - இல்லை (ஆதலால்), செத்தான் - செத்தவனே யாவன். க

க00உ. பொருளானு மெல்லாமென் றீயா திவறு

மருளானு மாணப் பிறப்பு.

(பரி - ரை) பொருளான் எல்லாம் ஆம் என்று - பொருளொன்று முண்டாக அதனால் எல்லா முண்டாமென் றறிந்து அதனை யீட்டி, ஈயாது இவறும் மருளான் - பின் பிறர்க்கு ஈயாது பற்றுள்ளஞ் செய்யு மயக்கத்தாலே, மாணப் பிறப்பு ஆம் - ஒருவனுக்கு நிறைத லில்லாத பேய்ப்பிறப்பு உண்டாம், எ - று.

இருமையினும் எய்து மின்பங்கள் பலவும் அடங்க எல்லாமென்றும், ஈட்டுதற்குமுன் உண்டாய அறிவுபின் மயங்குதலின் மருனென்றும், பொருளுண்டாயிருக்கப் பிறர் பசி கண்டிருந்த தீவினைபற்றி உணவுக ளுளவாயிருக்கப் பசித்து வருந்தும் பிறப்புளதா மென்றும் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—பொருளான் - பொருளொன்றினால், எல்லாம் ஆம் என்று. எல்லாம் உண்டாகும் என்று (அறிந்து), (அதனைச் சம்பாதித்து), ஈயாது இவறும் - (பின் பிறர்க்குக்) கொடாது உலோபத்துவஞ் செய்யும், மருளான் - மயக்கத்தினாலே, மாணப் பிறப்பு - நிறைதலில்லாத (பேய்ப்) பிறப்பு, ஆம் - (ஒருவனுக்கு) உண்டாம்.

க00ங். ஈட்ட மிவறி யிசைவெண்டா வாடவர்

தோற்ற நிலக்குப் பொறை.

(பரி - ரை) ஈட்டம் இவறி இசை வேண்டா ஆடவர் தோற்றம் - யாம் பிறரின் மிக ஈட்டுதும் என்று பொருளினது ஈட்டன் மாத்திரத்தையே விரும்பி அதன் பயனாய புகழைவிரும்பாத மக்களது பிறப்பு, நிலக்குப் பொறை. நிலத்திற்குப் பாரமாம் அத்தனையே, எ - று.

இசை இருமைக்கும் உறுதியாய அறமாகலின் ஈகையான் அதனையே வேண்டல் செய்யாது ஈட்டல் துன்பத்தையும் காத்தல் துன்பத்தையும் வேண்டிய அறிவின்மைபற்றி, நிலக்குப் பொறை யென்றார். பிறப்பென்றது அத்தருரிய வுடம்பினே.

(தே - ப - ரை)—ஈட்டம்-(பிறரின் மிகச்) சம்பாதிப்போமென்று, இவறி - (பொருட் சம்பாதித்தன் மாத்திரத்தையே) விரும்பி, இசை வேண்டா ஆடவர் - (அதன் பயனாகிய) புகழை விரும்பாத மக்களது, தோற்றம் - (பேய்ப்) பிறப்பு, நிலக்கு பொறை-பூமிக்குப் பாரமேயாம்.

௧௦௦௪. எச்சமென் றென்னெண்ணுங் கொல்லோ வொருவரா
னச்சப் படாஅ தவன்.

(பரி - ரை) ஒருவரால் நச்சப்படாதவன் - ஒருபொருளும் ஈந்தறியாமை யின் ஒருவராலும் நச்சப்படுத வில்லாதவன், எச்சம் என்று என் எண்ணுங் கொல்-தான் இறந்தவழி ஈண்டு ஒழிந்து நிற்பதாக யாதனைக் கருதுமோ? எ-று.

ஈண்டு ஒழிந்ததிற்கும் புகழ் ஈவான்மே லன்றி நில்லாமையின் அவனுக்கு அதனோடு யாது மியையிலீல யென்பார், என்னெண்ணுங் கொல்லோ வென்றார். ஓகாரம் அசை. இவை மூன்று பாட்டானும் பிறர்க்குப் பயன்பட வின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒருவரான் - (ஒரு பொருளுங் கொடுத்த அறியாமையால்) ஒருவராலும், நச்சப்படாதவன் - இச்சிக்கப்படாதவன், (தான் இறந்தவிடத்து), எச்சம் என்று - (இங்கே) ஒழிந்து நிற்பதாக, என் எண்ணுங்கொல் - எதை நினைப்பானோ?

௧௦௦௫ கொடுப்பதூஉந் துய்ப்பதூஉ மில்லார்க் கருக்கிய
கோடியுண் டாயினு மில்.

(பரி - ரை) கொடுப்பதூஉம் துய்ப்பதூஉம் இல்லார்க்கு - பிறர்க்கு ஈவதும் தாம் நுகர்வதுமாய இரண்டு செய்கையு முடைய ரல்லாதார்க்கு, அடுக்கிய கோடி உண்டாயினும் இல் - பலவாக அடுக்கிய கோடி பொருளுண்டாயினும் ஒன்று மில்லை, எ - று.

இன்பத்தினும் அறஞ் செந்தமையின், கொடுத்தற் றெழில் முற் கூறப் பட்டது. அடுக்கியகோடி யென்றது ஈண்டு எண்ணப்படும் பொருண்மே னின் றது. ஒன்று மில்லார்போலப் பய னிரண்டு மிழத்தலின், இல்லென்றார்.

(தே - ப - ரை)—கொடுப்பதூஉம் - (பிறர்க்கு) ஈவதும், துய்ப் பதூஉம் - (தான்) அனுபவிப்பதுமாகிய, (இரண்டு செய்கையும்), இல்லார்க்கு - உடையரல்லாதவர்க்கு, அடுக்கிய - (பலவாக) அடுக் கிய, கோடி உண்டாயினும் - கோடிப்பொருள் உண்டாயினும், இல்- (ஒன்றும்) இல்லை. ரு

க00க. ஏதம் பெருஞ்செல்வந் தான்றுவ்வான் தக்கார்க்கொன் றீத வியல்பிலா தான்.

(பரி - ரை) தான் துவ்வான் தக்கார்க்கு ஒன்று ஈதல் இயல்பு இலாதான் - தான் நுகரானாய் அதன்மேலுந் தகுதியுடையார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன் றனை ஈத வியற்கையிலனாயினான், பெருஞ் செல்வம் ஏதம் - இரண்டுஞ் செய் தற்கு இடனுடைத்தாய செல்வத்திற்கு ஒரு நோய், ஏ - று.

தகுதி - தானக் கோடற்கு ஏற்புடைமை. ஏதம் - ஆகுபெயர். நுகரப்படுத லும் ஈயப்படுதலுமாகிய தொழிற் குரியதனை அன்றாக்கினமையின், நோய் என்றார். ஈதல் இயல்பிலாதானது பெருஞ் செல்வம் அவனுக்கு ஈட்டல் காத் தல் முதலியவற்றால் துன்பமேயாமென் றுரைப்பாரு முளர், இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ் விருமையும் உடன் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—தான் துவ்வான் - தான் அனுபவிப்பதவனாகி, (அதன்மேலும்), தக்கார்க்கு - தகுதியுடையவர்க்கு, ஒன்று - (அவர் வேண்டியது) ஒன்றை, ஈதல் இயல்பு இலாதான் - கொடுத்தற்றன் மை யில்லாதவன், பெருஞ்செல்வம்-(அவ்விரண்டுஞ் செய்தற்கு இட முடையதாகிய) பெரிய செல்வத்திற்கு, ஏதம் - ஒரு நோய். கூ

க00௭. அற்றார்க்கொன் றுற்றதான் செல்வ மிகநலம் பெற்றா டமியண்மூத் தற்று.

(பரி - ரை) அற்றார்க்கு ஒன்று ஆற்றதான் செல்வம் - ஒருபொருளும் இலராயினார்க்கு அவர் வேண்டிய தொன்றனைக் கொடாதானது செல்வம் கொன்னே கழித்தல், மிக நலம் பெற்றான் தமியன் மூத்தற்று-பெண்டிரின் மிக்க நலத்தினைப் பெற்றா னொருத்தி கொடுப்பா ரின்மையிற் கொழுநன் இன்றித் தமியனாய் மூத்த தன்மைத்த, ஏ - று.

நலம் - வடிவி னன்மையும் குணத்தி னன்மையும். இரண்டும் ஒருங்கு பெறுத லரிதாகலின், பெற்றா னென்றார். கொடுப்பாருங் கொழுநனுமே யன்

றித் தானும் பயனிழந்து கழிந்த குமரியோடு உவமை கூறினமையின், தானும் ஏற்பானுமேயன்றிச் செல்வமும் பயனிழந்து கழியு மென்பதாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—அற்றார்க்கு - (ஒருபொருளும்) இலராயினுக் கு, ஒன்று - (அவர் வேண்டியது) ஒன்றனை, ஆற்றுகான் - கொட தவனது, செல்வம் - செல்வமானது (வீணாகக் கழிதல்), மிக நலம் பெற்றாள் - (அழகு குணமுதலிய) மிகுந்த நலத்தினைப் பெற்ற வொருத்தி, (கொடுப்பா ரில்லாமையினாலே), தமிழள் - (கணவ னில்லாமல்) தனியளாய், மூத்தற்று - மூத்த தன்மைத்து.

கூ.0அ. நச்சப் படாதவன் செல்வ நடுவரு
ணச்சு மரம்பழுத் தற்று.

(பரி - ரை) நச்சப்படாதவன் செல்வம் - வறியார்க்கு அணியனுயிருந்தல் ஒன்றுக் கொடாமையின் அவரான் நச்சப்படாதவன் செல்வ மெய்துதல், ஊர் நடுவுள் நச்சமரம் பழுத்தற்று - ஊரிடை நிற்பதோர் நச்சமரம் பழுத்தற் போலும், ஏ - து.

நடுவு ரென்பது பின்முன்னாகத் தொக்க ஆறும் வேற்றுமைத் தொடை அண்மை யுடைமைகளாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(வறியவார்க்குச் சமீபனு யிருந்தும் ஒன்றுக் கொடாமையால்), நச்சப்படாதவன் - (அவரால்) இச்சிக்கப்படாதவன், செல்வம் - செல்வம் (பெறுதல்), நடுவருள் - ஊர் நடுவுள்ள, நச்சமரம் - எட்டிமரம், பழுத்தற்று - பழுத்தல் போலும்.

கூ.0கூ. அன்பொரீஇத் தற்செற் றறநோக்கா தீட்டிய
வொண்பொருள் கொள்வார் பிறர்.

(பரி - ரை) அன்பு ஓரீஇ - ஒருவன் கொடாமைப்பொருட்டுச் சுற்றத்தர் நட்பார்கண் அன்பு செய்தலை யொழிந்து, தன் செற்று - வேண்டுவன நுகராத தன்னைச் செறுத்து, அறம் நோக்காது - வறியார்க்கு ஈதன்முதலிய அறத்தை நினப்பதுஞ் செய்யாது, ஈட்டிய ஒன் பொருள் கொள்வார் பிறர் - ஈட்டிய ஒள்ளிய பொருளைக் கொண்டுபோய்ப் பயன் பெறுவார் பிறர், ஏ - து.

பயனாய் அறனும் இன்பமுஞ் செய்துகொள்ளாதானுக்குப் பொருளா லுள் ளது ஈட்டல் துன்பமே யென்பது தோன்ற ஈட்டிய வென்றும், அவன்வழியி னுள்ளார்க்கும் உதவாதென்பது தோன்றப் பிற ரென்றுங் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்), அன்பு ஓரீஇ - (கொடாதிருத்தற் பொருட்டுச் சுற்றத்தாரிடத்தும் நட்பினரிடத்தும்) அன்பு செய்வதனை ஒழிந்து, தன் செற்று - (வேண்டுவன அனுபவியாமல்)

தன்னை வருத்தி, அறன் நோக்காது - (வலியவர்க்குக் கொடுத்தலாதி யாகிய) அறத்தை நினையாமல், ஈட்டிய ஒள் பொருள் - சம்பாதித்த ஒள்ளிய பொருளை, பிறர் கொள்வார் - அன்னியர் (கொண்டுபோய்ப் பயன்) கொள்ளுவார். கூ

க௦௧௦. சீருடைச் செல்வர் சிறுதுனி மாரி
வறங்கூர்ந் தீனைய துடைத்து.

(பரி - ரை) சீர் உடைச் செல்வர் சிறுதுனி - புகழுடைத்தாய செல்வத் தினையுடையவரது பிற்குங் காலஞ் சிறிதாய வறுமை, மாரி வறம் கூற்றந்தனை யது உடைத்து - உலகத்தையெல்லாம் நிலைநிறுத்து மேகம் வறுமை மிக்காற் போல்வதோர் இயல்பினையுடைத்து, எ - று.

துனி - வெறுப்பு; அதனைச் செய்தலால் துனி யெனப்பட்டது. யாவர்க் கும் பயன் பட்டார் அதனான் வறியராயவழியும் அவ் வறுமை கடிதி னீங்குத லிற் பின்புஞ் செல்வராய்ப் பயன்படுவ ரென்பது உவமையாற் பெறப்பட் டது; படவே, நன்றியில்லாத செல்வம் எஞ்ஞான்றும் பயன்படா தென்பதா யிற்று. இதற்குச் சீருடைச் செல்வர் செல்வர் இரவலரோடு வெறுக்கும் நிலை யில் வெறுப்பு மாரி அறங்கூர்ந்தனைய தன்மையை யுடைத்தென அதிகாரத் தோடு பொருந்தாமை மேலும் ஒர் பொருட்டொடர்பு படாம லுரைப்பாரு முளர். இவை நான்கு பாட்டானும் அச் செல்வத்தது குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சீர் உடை - புகழுடைத்தாகிய, செல்வர் - செல்வத்தினை யுடையவரது, சிறு துனி - (பிற்குங் காலம்) சிறிய வறுமை, மாரி - (உலகத்தையெல்லா நிலைநிறுத்துகிற) மேகம், வறம் கூர்ந்து அநீனயது - வறுமை மிகுந்தது போல்வதோ ரியல்பினை, க௦ உடைத்து - உடையது.

க௦௨-ம் அதிகாரம்—நாணுடைமை

அல்தாவது, மேற் சொல்லிய சால்பு பண்புமுதலிய குணங்களான் உயர்ந் தோர் தமக்கு ஒவ்வாத கருமங்களில் நாணுத லுடையராக் தன்மை. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க௦௧௧. கருமத்தா னாணுத் தாணுத் திருநுத்
னல்லவர் நாணுப் பிற.

(பரி - ரை) நாணுக் கருமத்தால் நாணுதல் - நன்மக்கள் நாணுவது இழிந்த கருமங் காரணமாக நாணுதல்; பிற திரு நுதல் நல்லவர் நாணு - அல்தன்றி மன மொழி மெய்களது ஒடுக்கத்தான் வருவனவோவெனின், அவை அவர் அள வல்ல அழகிய நுதலினையுடைய குலமகளிர் நான்கன், எ - று.

பிற குலங்களிற் நாண் என்றதனால் ஏனையது நன்மக்கள் நான் என்பதும், நாணுத லென்றதனால் கருமத்த திழிவும் பெற்றும். திருநுதல் நல்லவென்பது புகழ்ச்சிக் குறிப்பு. ஏதுப்பன்மைபற்றிப் பிற என்றார். இனி அற்றமறைத்தன் முதலியன பொதுமகளிர் நானே டொக்குமென் றுரைப்பாரு முளர்; அவர்க்கு நாண் கேடு பயக்குமென விலக்கப்பட்டமையானும், அவர் பெயரார் கூறப் படாமையானும் அஃது உரையன்மை யறிக. இதனால் நானினது இலக்கணம் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நாணு - (நன்மக்களது) நாணுவது, கருமத் தால் நாணுதல் - (இழிந்த) கருமங் காரணமாக நாணுதலாம்; பிற - அதல்லாமல் (மனமொழிமெய்களது ஒடுக்கத்தால் வருகிற) நாணங் கள், திரு நுதல் - அழகிய நெற்றியையுடைய, நல்லவர் - குலமகளி ரது, நாணு - நாணங்கள்போலும்.

கௌ. ஊணுடை யெச்ச முயிர்க்கெல்லாம் வேறல்ல

நாணுடைமை மாந்தர் சிறப்பு.

(பரி - ரை) ஊண் உடை எச்சம் உயிர்க்கு எல்லாம் வேறு அல்ல-ஊண் உடையும் அவை யொழிந்தனவும் மக்களுயிர்க் கெல்லாம் பொது; மாந்தர் சிறப்பு நாண் உடைமை - நன்மக்கட்குச் சிறப்பாவது நாணுடைமையே, அவை யல்ல, எ - று.

ஒழிந்தன - உறக்கமும் அச்சமும் காமமும். சிறப்பு - அவ் வுயிர்களின் வேறுபாடு. அச்சமென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—ஊண் - உண்டியும், உடை - ஆடையும், எச் சம் - (உறக்கம் காமம் அச்சம் என்பன) ஒழிந்தவைகளும், உயி ர்க்கு எல்லாம் - (மக்கள்) உயிர்க்கெல்லாம், வேறு அல்ல - பொது வாம்; மாந்தர் சிறப்பு - நன்மக்களுக்குச் சிறப்பாவது, நாண் உடை மை - நாணமுடைமையாம், (அவையல்ல).

கௌ. ஊனைக் குறித்த வுயிரெல்லா நானென்னு

நன்மை குறித்தது சால்பு.

(பரி - ரை) உயிர் எல்லாம் ஊனைக் குறித்த - எல்லா வுயிர்களும் உடம் பினைத் தமக்கு நிலைக்களனாகக் கொண்டு அதனை விடா; சால்பு நாண் என்னும் நன்மை குறித்தது - அதுபோலச் சால்பு நானென்னு நன்மைக்குணத்தைத் தனக்கு நிலைக்களனாகக் கொண்டு அதனை விடாது, எ - று.

உடம்பென்பது சாதியொருமை. நன்மை - ஆகுபெயர். உயிர் உடம்போடு கூடியல்லது பய நெய்தாதவாறுபோலச், சால்பு நானேடுகூடியல்லது பய நெய்தா தென்பதாம். ஊனைக்குறித்த என்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—உயிர் எல்லாம்-எல்லா வுயிர்களுந், ஊண் - உடம்பை, குறித்த - (தமக்கு) இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாவாம்; (அதுபோல்), சால்பு - (நற்குணங்களின்) நிறைவானது, நாண் என்னு நன்மை - நாணென்கிற நற்குணத்தை, குறித்தது - (தனக்கு) இருப்பிடமாகக் கொண்டு அதனை விடாது. ௩

கக்கசு. அணியன்றோ நாணுடைமை சான்றோர்க் கஃதின்றேற்
பிணியன்றோ பீடு நடை.

(பரி - ரை) சான்றோர்க்கு நாண் உடைமை அணி அன்றோ - சான்றோர் க்கு நாணுடைமை ஆபரணமாம்; அஃது இன்றேல் பீடு நடை பணி அன்றோ- அவ்வாபரண மில்லையாயின் அவர் பெருமிதத்தையுடைய நடைகண்டார்க்குப் பிணியாம், எ-று.

அழகு செய்தலின் அணி யென்றும், பொறுத்தற்கு அருமையிற் பணி யென்றங் கூறினார். ஓகா இடைச்சொற்கள் எதிர்மறைக்கண் வந்தன. இவை மூன்று பாட்டானும் அதன் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சான்றோர்க்கு - நற்குண நிறைந்தோர்க்கு, நாண் உடைமை - நாணமுடைமை, அணி அன்றோ - ஆபரணமாம், அஃது அன்றேல் - அவ்வணி இல்லையாயின், பீடு நடை - (அவர்) பெருமித நடை, பணி அன்றோ - (கண்டவர்க்கு) நோயாம். ௪

கக்கடு. பிறர்பழியுந் தம்பழியு நாணுவார் நாணுக்
குறைபதி யென்னு முலகு.

(பரி - ரை) பிறர் பழியும் தம் பழியும் நாணுவார் - பிறர்க்கு வரும் பழியை யுந் தமக்கு வரும் பழியையும் ஒப்பமதித்து நாணுவாரை, உலகுநாணுக்குஉறை பதி என்னும் - உலகத்தார் நாணுக்கு உறைவிடமென்று சொல்லுவார், எ - று.

ஒப்ப மதித்தல் - அதுவுந் தமக்கு வந்ததாகவே கருதுதல். அக்கருத்துடை யார் பெரியராகலின், அவரை உயர்ந்தோர் யாவரும் புகழ்வ ரென்பதாம். இத னால் அதனை யுடையாரது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—பிறர் பழியும் - பிறர்க்கு வரும் பழியையும், தம் பழியும் - தமக்கு வரும் பழியையும், நாணுவார் - (ஒப்பாக மதித்து) நாணுவாரை, உலகு - உலகத்தார், நாணுக்கு—, உறை பதி என்னும் - இருப்பிடமென்று சொல்லுவார். ௫

கக்கசு. நாண்வேலி கொள்ளாது மன்னோ வியன்ஞாலம்
பேணலா மேலா யவர்.

(பரி - ரை) மேலாயவர் - உயர்ந்தவர், வேலி நாண் கொள்ளாது - தமக்கு ஏமமாக நாணினைக் கொள்வதன்றி, வியன் ஞாலம் பேணலர் - அகன்ற ஞாலத்தைக் கொள்ள விரும்பார், எ - று.

பழிபாவங்கள் புகுதாமற் காத்தலின், வேலி யென்றார். நாணும் ஞாலமும் தம்முள் மாறாயவழி அந் நாணினைக் கொள்வதல்லது அவை புகுது நெறியாய ஞாலத்தினைக் கொள்ள விரும்பா ரென்பதாம். மன்னும் ஒவும் அசை. நாணியே வேலியைப் பெற்றல்லது ஞாலம்பெற விரும்பாரென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—மேலாயவர் - உயர்ந்தவர், வேலி - (தமக்குக்) காப்பாக, நாண் - நாணத்தை, கொள்ளாது - கொள்வதல்லாமல், வியன் ஞாலம் - பரப்பான பூமியை, பேணலர் - கொள்ள விரும்பார்.

கௌ. நாணு லுயிரைத் துறப்ப ருயிர்ப்பொருட்டா
 னுண்டெவார் நாணுள் பவர்.

(பரி - ரை) நாண் ஆள்பவர் - நாணினைது சிறப்பறிந்து அதனை விடாது ஒழுகுவார், நாணுல் உயிரைத் துறப்பர்-அந்நாணு முயிருந் தம்முள் மாறாயவழி நாண் சிதையாமற் பொருட்டு உயிரை நீப்பர்; உயிர்ப்பொருட்டு நாண் துறவர்- உயிர் சிதையாமற் பொருட்டு நாணினை நீக்கார், எ - று.

உயிரினும் நாண் சிறந்த தென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவர் செயல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நாண் ஆள்பவர் - நாணத்தை (அதனது சிறப்பறிந்து) விடாது நடப்பவர், (அந்நாணும் உயிருந் கூடிநிற்க மாட்டாத விடத்து), நாணுல் - நாண் சிதையாமற் பொருட்டு, உயிர் துறப்பார் - உயிரை நீக்குவார்; உயிர் பொருட்டான் - உயிர் சிதையாமற் பொருட்டு, நாண் துறவார் - நாணினை நீக்கார். எ

கௌஅ. பிறர்நாணத் தக்கது தானாணு னுயி
 னறநாணத் தக்க துடைத்து.

(பரி - ரை) பிறர் நாணத்தக்கது தான் நாணுன் ஆயின் - கேட்டாருங் கண்டாரு நாணத்தக்க பழியை ஒருவன் தான் நாணாது செய்யுமாயின், அறம் நாணத்தக்கது உடைத்து - அந்நாணுமை அவனை அறம் விட்டு நீக்கத்தக்க குற்றத்தினை யுடைத்து, எ - று.

தானெனச் செய்வானைப் பிரிக்கின்றாராகலின், பிற ரென்றார். நாணு இயைபில்லாதானை அறஞ் சாரா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பிறர் - கேட்டவரும் கண்டவரும், நாணத் தக்கது - நாணத்தக்க பழியை, தான் நாணுன் ஆயின் - (ஒருவன்)

தான் நாணுது செய்வானாயின், (அந் நாணுமை), அறம் நாணத்தக் கது - அறமானது (அவனை) விட்டு நீங்கத்தக்க குற்றத்தை, உடைத்து - உடையது.

அ

க௦௧௯. குலஞ்சுடுங் கொள்கை பிழைப்பி னலஞ்சுடு
நாணின்மை நின்றக் கடை.

(பரி - ரை) கொள்கை பிழைப்பின் குலம் சுடும் - ஒருவனுக்கு ஒழுக்கம் பிழைக்குமாயின் அப் பிழைப்பு அவன் குடிப்பிறப்பொன்றையுங் கெடுக்கும்; நாண் இன்மை கின்றக்கடை நலம் சுடும் - ஒருவன்மாட்டு நாணின்மை நின்றவழி அந் நிலை அவன் நலம் யாவற்றையுங் கெடுக்கும், எ - று.

கிற்றல் - ஒருபொழுது நீங்காமை. நலம் சாதியொருமையாகவின், பிறப்பு, கல்வி, குணம், செயல், இனமென் றிவற்றான் வந்தனவெல்லாம் கொள்ளப் படும். ஒழுக்க அழிவினும் நாணழிவு இறப்பத் தீதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கொள்கை - ஒழுக்கம், பிழைப்பின் - (ஒருவனுக்கு) வழுவமாயின், (அவ் வழுவ), குலம் சுடும் - (அவன்) குடிப்பிறப் பொன்றையும் கெடுக்கும்; நாண் இன்மை - நாணில்லாமை, நின்றக்கடை - (ஒருவன்கண்ணே) நின்றவிடத்து, (அந் நிலை), நலம் - (அப் பிறப்பு கல்வி குணம் செயல் இனம் என்பவைகளால்) அவனுக்கு வரும்) நலம் யாவையும், சுடும் - கெடுக்கும்.

கூ

க௦௨௦. நாணகத் தில்லா ரியக்க மாப்பாவை
நாணு லுயிர்மருட்டி யற்று.

(பரி - ரை) அகத்து நாண் இல்லார் இயக்கம் - தம் மனத்தின்கண் நாணில்லாத மக்கள் உயிருடையார்போன் றியங்குகின்ற இயக்கம், மாப்பாவை நாணல் உயிர் மருட்டியற்று - மரத்தாற் செய்த பாவை இயந்திரக் கயிற்றினால்தான் இயக்கத்தால் உயிருடைத்தாக மயக்கினுற் போலும், எ - று.

கருவியே கருத்தாவாயிற்று. நாணில்லாத மக்களியக்கம் நாணுடையபாவையியக்கம் போல்வதல்லது உயிரியக்க மன்றென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் நாணில்லாது இழிவு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அகத்து - (தம்) மனத்தில், நாண் - நாணத்தை, இல்லார் - இல்லாத மக்கள், இயக்கம் - (உயிருடையவர்போன்று சஞ்சரிக்கின்ற) சஞ்சரிப்பு, மாப்பாவை - மரத்தாற் செய்யப்பட்ட பாவை, நாணல் - எந்திரக் கயிற்றினாலாகிய (சஞ்சரிப்பால்), உயிர் - உயிருடையதாக, மருட்டியற்று - மயக்குதல் போலும். க௦

க௦௩-ம் அதிகாரம்—குடி செயல்வகை

அஃதாவது, ஒருவன் தான் பிறந்த குடியை உபாச்செய்தலின் திறம், இது தாழ்வின்கண் நானுதலுடையார்க்கு உளதாவதாகலின் நானுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க௦௨க. கருமஞ் செய்வொருவன் கைதுவே எனன்னும் பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(பரி - ரை) கருமம் செய்க கைதுவேன் என்னும் பெருமையின் - தன் குடி செய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கரும முடியாமையின் எண்ணிய கருமஞ் செய்தற்கு யான் கையொழியே எனன்னும் ஆள்வினைப் பெருமைபோல, ஒருவன் பீடு உடையது இல் - ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடைய பெருமை பிறிதில்லை, எ - து.

குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாய கருமச் செயலாற் செல்வமும் புகழு மெய்திக் குடி யுயருமாகலின், பீடுடையதில் என்றார். குடிசெய்தற் கருமமே நடத்தலால், தன் கருமஞ் செய்ய வென்றும் பிறர் கருமஞ் செய்யவென்று முறைப்பாரு முளர்; தன் கருமமும் அதுவேயாகலின், பிறராவல் செய்தல் தலைமையன்மையானும்; அவை யுரையன்மை யறிச்சு.

(தே - ப - ரை)—ஒருவன்—, (தன் குடி செய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கரும முடியாமையால்), கருமம் செய - அக் கருமஞ் செய்தற்கு, கை துவேன் என்னும் - கையொழியே எனன்றும், பெருமையின் - முயற்சிப் பெருமைபோல, பீடு உடையது - மேம்பாடுடைய பெருமை, இல் - (அவனுக்கு) இல்லை.

க௦௨உ. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி
னீள்வினையா னீளுங் குடி.

(பரி - ரை) ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள்வினையான் முயற்சியும் நிறைந்த அறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத கருமச்செயலால், குடி நீளும் - ஒருவன் குடி யுயரும், எ - து.

நிறைதல் - இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடு கூடிசிரம்புதல். ஆள்வினை மடிபுகுதாமற் பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயர்த்தற்கேற்ற செயல்களும் அவை முடிக்குந் திறமும் பிழையாம லெண்ணுதற் பொருட்டு. இவையிரண்டு பாட்டானும் அச் செயற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆள்வினையும் - முயற்சியும், ஆன்ற அறிவும் - நிறைந்த அறிவும், என இரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய, நீள் வினையான் - ஒப்பி இல்லாத கருமச்செயலால், குடி - (ஒருவனது) குடி, நீளும் - உயரும்.

க௦௨௩ குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(பரி - ரை) குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு - என் குடியினை யுயர்ச்
செய்யக்கடவேனென்று கொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின் முயலும் ஒருவ
னுக்கு, தெய்வம் மடிதற்றுத் தான் முந்துறும் - தெய்வம் ஆடையைத் தற்றுக்
கொண்டு தான் முந்துற்று நிற்கும், எ-று.

முயற்சியை அதன் காரணத்தாற் கூறினார். தற்றுதல் - இறுக வுடுத்தல்.
முன்னடப்பார் செயல் நியதிமே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—குடி செய்வல் என்னும் - (என்) குடியினை
உயர்ச்செய்யக்கடவேனென்று கொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்க
ளின் முயலுகிற), ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தெய்வம் - தெய்வ
மானது, மடி-உடையை, தற்று - இறுக வுடுத்திக்கொண்டு, தான்-,
முந்துறும் - முன்னே யுற்று நிற்கும். ௩

க௦௨௪. சூழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞற்று பவர்க்கு.

(பரி - ரை) தங் குடியைத் தாழாது உஞற்றுபவர்க்கு - தங் குடிக்காம்
வினையை விரைந்து முயல்வார்க்கு, சூழாமல் தானே முடிவு எய்தும்-அவ் வினை
முடிக்குந் திறம் அவர் சூழவேண்டாமல் தானே முடிவெய்தும், எ - று.

குடி - ஆகுபெயர். தெய்வ முந்துறுதலாற் பயன் கூறியவாறு. இவை யிர
ண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வந் துணையாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தம் குடியை - தங்குடிக்கார் தொழிலை,
தாழாது - விரைந்து, உஞற்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு, (அத்
தொழில் முடிக்கும் விதம்), சூழாமல் - ஆலோசிக்க வேண்டாமல்,
தானே முடிவு எய்தும் - தானே முடிவுபெறும். ௪

க௦௨௫. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(பரி - ரை) குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வானை - குற்றமாயின
செய்யாது தன் குடியை யுயர்ச்செய் தொழுகுவானை, சுற்றமாகச் சுற்றும்
உலகு - அவனுக்குச் சுற்றமாக வேண்டித் தாமே சென்று சூழ்வர் உலகத்
தார், எ - று.

குற்றமாயின - அற நீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாமும் பயனெய்
தல் நோக்கி யாவருஞ் சென்று சார்வ ரென்பதாம்.

க௦௩-ம் அதிகாரம்—குடி செயல்வகை

அஃதாவது, ஒருவன் தான் பிறந்த குடியை உயர்ச்செய்தலின் திறம், இது தாழ்விற்கண் நாணுதலுடையார்க்கு உளதாவதாகலின் நாணுடைமையின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க௦௨க. கருமஞ் செய்வொருவன் கைதூவே னென்னும் பெருமையிற் பீடுடைய தில்.

(பரி - ரை) கருமம் செய்க கைதூவேன் என்னும் பெருமையின் - தன் குடி செய்தற்பொருட்டுத் தொடங்கிய கரும முடியாமையின் எண்ணிய கருமஞ் செய்தற்கு யான் கையொழியே னென்னும் ஆள்வினைப் பெருமைபோல, ஒருவன் பீடு உடையது இல் - ஒருவனுக்கு மேம்பாடுடைய பெருமை பிறிதில்லை, எ - று.

குடிசெய்தற்கென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. பலவகைத்தாய கருமச் செயலாற் செல்வமும் புகழு மெய்திக் குடி யுயருமாகலின், பீடுடையதில் என்றார். குடிசெய்தற் கருமமே நடத்தலால், தன் கருமஞ் செய்ய வென்றும் பிறர் கருமஞ் செய்யவென்று முறைப்பாரு முளர்; தன் கருமமும் அதுவேயாகலினும், பிறரோவல் செய்தல் தலைமையன்மையானும்; அவை யுரையன்மை யறிக்.

(தே - ப - ரை)—ஒருவன்—, (தன் குடி செய்தற் பொருட்டுத் தொடங்கிய கரும முடியாமையால்), கருமம் செய - அக் கருமஞ் செய்தற்கு, கை தூவேன் என்னும் - கையொழியே னென்றிற், பெருமையின் - முயற்சிப் பெருமைபோல, பீடு உடையது - மேம்பாடுடைய பெருமை, இல் - (அவனுக்கு) இல்லை.

க௦௨௨. ஆள்வினையு மான்ற வறிவு மெனவிரண்டி னீள்வினையா னீளுந் குடி.

(பரி - ரை) ஆள்வினையும் ஆன்ற அறிவும் என இரண்டின் நீள்வினையான் முயற்சியும் நிறைந்த அறிவுமென்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய இடையருத கருமச்செயலால், குடி நீளும் - ஒருவன் குடி யுயரும், எ - று.

நிறைதல் - இயற்கையறிவு செயற்கையறிவோடு கூடிவிரம்புதல். ஆள்வினை மடிபுகுதாமற் பொருட்டு. ஆன்றவறிவு உயர்த்துகேற்ற செயல்களும் அவை முடிக்குந் திறமும் பிழையாம லெண்ணுதற் பொருட்டு. இவையிரண்டு பாட்டா னும் அச் செயற்குக் காரணங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆள்வினையும் - முயற்சியும், ஆன்ற அறிவும் - நிறைந்த அறிவும், என இரண்டின் - என்று சொல்லப்பட்ட இரண்டினையுமுடைய, நீள் வினையான் - ஒப்பு இல்லாத கருமச்செயலால், குடி - (ஒருவனது) குடி, நீளும் - உயரும்.

க௦௨௩ குடிசெய்வ லென்னு மொருவற்குத் தெய்வ
மடிதற்றுத் தான்முந் துறும்.

(பரி - ரை) குடி செய்வல் என்னும் ஒருவற்கு - என் குடியினை யுயர்ச்
செய்யக்கடவேனென்று கொண்டு அதற்கேற்ற கருமங்களின் முயலும் ஒருவ
னுக்கு, தெய்வம் மடிதற்றுத் தான் முந்துறும் - தெய்வம் ஆடையைத் தற்றுக்
கொண்டு தான் முந்துறு நிற்கும், எ - று.

முயற்சியை அதன் காரணத்தாற் கூறினார். தற்றுதல் - இறுக வுடித்தல்.
முன்னடப்பார் செயல் நியதிமே லேற்றப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—குடி செய்வல் என்னும் - (என்) குடியினை
உயர்ச்செய்யக்கடவேனென்று கொண்டு (அதற்கு ஏற்ற கருமங்க
ளின் முயலுகிற), ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, தெய்வம் - தெய்வ
மானது, மடி-உடையை, தற்று - இறுக வுடித்திக்கொண்டு, தான்-,
முந்துறும் - முன்னே யுற்று நிற்கும். ௩

க௦௨௪. குழாமற் றானே முடிவெய்துந் தங்குடியைத்
தாழா துஞ்று பவர்க்கு.

(பரி - ரை) தங் குடியைத் தாழாது உஞ்றுபவர்க்கு - தங் குடிக்காம்
வினையை விரைந்து முயல்வார்க்கு, குழாமல் தானே முடிவு எய்தும்-அங் வினை
முடிக்குந் திறம் அவர் குழவேண்டாமல் தானே முடிவெய்தும், எ - று.

குடி - ஆகுபெயர். தெய்வ முந்துறுதலாற் பயன் கூறியவாறு. இவை யிர
ண்டு பாட்டானும் அதற்குத் தெய்வந் துணையாதல் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தம் குடியை - தங்குடிக்கார் தொழிலை,
தாழாது - விரைந்து, உஞ்றுபவர்க்கு - முயல்பவர்க்கு, (அத்
தொழில் முடிக்கும் விதம்), குழாமல் - ஆலோசிக்க வேண்டாமல்,
தானே முடிவு எய்தும் - தானே முடிவுபெறும். ௪

க௦௨௫. குற்ற மிலனாய்க் குடிசெய்து வாழ்வானைச்
சுற்றமாச் சுற்று முலகு.

(பரி - ரை) குற்றம் இலனாய்க் குடி செய்து வாழ்வானை - குற்றமாயின
செய்யாது தன் குடியை யுயர்ச்செய் தொழுகுவானை, சுற்றமாகச் சுற்றும்
உலகு - அவனுக்குச் சுற்றமாக வேண்டித் தாமே சென்று சூழ்வர் உலகத்
தார், எ - று.

குற்றமாயின - அற நீதிகட்கு மறுதலையாய செயல்கள். தாரும் பயனெய்
தல் கோக்கி யாவருஞ் சென்று சார்வ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—குற்றம் இலன் ஆய் - குற்றமானவை செய் திலனாகி, குடிசெய்து - (தன்) குடியை உயரச்செய்து, வாழ்வானை வாழ்கின்றவனை, சுற்றம் ஆ - (அவனுக்கு) உறவாகவேண்டி, உலகு உலகத்தார், சுற்றும் - (தாமே சென்று) சூழ்வார். 6

கௌ. நல்லாண்மை யென்ப தொருவற்குத் தான்பிறந்த வில்லாண்மை யாக்கிக் கொளல்.

(பரி - ரை) ஒருவற்கு நல் ஆண்மை என்பது-ஒருவனுக்கு நல்ல ஆண்மை யென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுவது, தான் பிறந்த இல்லாண்மை ஆக்கிக் கொளல் - தான் பிறந்த குடியினை யானுந் தன்மையைத் தனக்கு உளதாகிக் கோடல், எ - று.

போர்த்தொழிலி னீக்குதற்கு நல்லாண்மை யென விசேடித்தார். குடியினை யானுந் தன்மை குடியிலுள்ளாரை யுயரச்செய்து தன் வழிப்படுத்தல், அதனைச் செய்துகோடல் நல்லாண்மை ஆமாறு வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும்.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு - ஒருவனுக்கு, நல் ஆண்மை என்பது - நல்ல ஆண்மையென்று (உயர்த்திச்) சொல்லப்படுவது, தான் பிறந்த—, இல் ஆண்மை - குடியை ஆளுதற் றன்மையை, ஆக்கிக் கொளல் - (தனக்கு) உண்டாக்கிக்கொள்ளுதல். 7

கௌ. அமரகத்து வன்கண்ணர் போலத் தமரகத்து மாற்றுவார் மேற்றே பொறை.

(பரி - ரை) அமரகத்து வன் கண்ணர்போல - களத்தின்கட் சென்ற பலராயினும் போர் தாங்குதல் வன்கண்ணர் மேலதானுற்போல, தமரகத்தும் பொறை ஆற்றுவார் மேற்றே - குடியின்கண் பிறந்தார் பலராயினும் அதன் பாரம் பொறுத்தல் அது வல்லார் மேலதாம், எ - று.

பொருட்கொக்க வேண்டுஞ் சொற்கள் உவமைக்கண் வருவிக்கப்பட்டன. நன்கு மதிக்கப்படுவார் அவரே யென்பதாம். இவை மூன்று பாட்டானும் அதன் செய்வா ரெய்துஞ் சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—அமரகத்து - களத்தினிடத்து, (சென்றவர் பலராயினும் போர் தாங்குதல்), வன்கண்ணர் போல - சூர் (மேலாகுதல்) போல, தமரகத்தும் - குடியினிடத்தும், (பிறந்தவர் பலராயினும்), பொறை-(அதன் பாரம்) பொறுத்தல், ஆற்றுவார் மேற்றே - வல்லவர் மேலதேயாம். 8

கௌஅ. குடிசெய்வார்க் கில்லை பருவ மடிசெய்து
மானங் கருதக் கெடும்.

(பரி - ரை) மடி செய்து மானம் கருதக் கெடும் - தங் குடியினை யுயரச் செய்வார் அச் செயலையே நோக்காது காலத்தை நோக்கி மடியினைச் செய்து கொண்டு மானத்தையும் கருதுவாரிற் குடி கெடும்; குடி செய்வார்க்குப் பருவம் இல்லை - ஆகலான் அவர்க்குக் கால நியதி யில்லை, எ - று.

காலத்தை நோக்கி மடிசெய்தல் - வெயில் மழை பனியென்பன வுடைமை நோக்கிப் பின்னாச் செய்துமென் றொழிந்திருத்தல். மானங்கருதுதல் - இக் குடியிலுள்ளார் யாவரும் இன்பமுற இக்காலத்துத் துன்பமுறவேன் யானே வென்று உட்கோடல். மேல் * 'இகல் வெல்லும் வேந்தர்க்கு வேண்டும்பொழு' தென்றது உட்கொண்டு இவர்க்கும் வேண்டுமோ வென்று கருதினும் அது கருதற்கவென்று மறுத்தவாறு.

(தே - ப - ரை)—மடிசெய்து - (குடியுயரச் செய்தலை நோக்காது காலத்தை நோக்கிச்) சோம்பல் செய்துகொண்டு, மானம் - மானத்தையும், கருத - நினைப்பராகில், கெடும் - (குடி) கெடும்; (ஆதலால்), குடி செய்வார்க்கு—, பருவம் - கால நியதி, இல்லை—அ

கௌக. இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ குடும்பத்தைக்
குற்ற மறைப்பா னுடம்பு.

(பரி - ரை) குடும்பத்தைக் குற்றம் மறைப்பான் உடம்பு - மூவகைத் துன்பமும் உறற்பாலதாய தன் குடியை அவை யுறாமற் காக்க முயல்வானது உடம்பு, இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல் - அம் முயற்சித் துன்பத்திற்கே கொள்கலமாம் அத்துணையோ, அஃதொழிந்த இன்பத்திற்கு ஆதலிலையோ? எ - று.

† “உறைப்பெய லோலை போல; மறைக்குவன் பெருமகிழ்ந்தி வருவேலே” என்புழியும் மறைத்தல் இப் பொருட்டாயிற்று. என் குடிமுழுதும் இன்புற்றயாவே நான் இருமைபு மெய்துதலான் இம் மெய்வருத்தமாத் திரம் எனக்கு நன்றென்று முயலு மறிவுடையான் அஃது ஒருநூன் றும் ஒழியாமை நோக்கி, இடும்பைக்கே கொள்கலங் கொல்லோ என்றார். இது குறிப்பு மொழி. இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவர் அது செய்யு மியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—குடும்பத்தை-(தன்) குடியை, குற்றம் மறைப்பான்-(மூவகைத்) துன்பங்களும் அடையாமற் காக்க முயல்பவனது, உடம்பு—, இடும்பைக்கே-(முயற்சித்) துன்பத்திற்கே, கொள்கலம் கொல்-கொள்கலமா மவ்வளவோ, (இன்பத்திற் காகுதலில்லையோ?)

க௦௩௦. இடுக்கண் கால் கொன்றிட வீழு மடுத்தான்று
நல்லா ளிலாத குடி.

(பரி - னா) இடுக்கண் கால் கொன்றிடவீழும் - துன்பமாகிய நவியம் பு
ந்து தன் முதலை வெட்டிச் சாய்க்க ஒரு பற்றின்றி வீழாநிற்கும், அடுத்து ஊ
றும் நல் ஆள் இலாத குடி - அக்காலத்துப் பற்றாவன கொடுத்துத் தாங்கவ
நல்ல ஆண்மகன் பிறவாத குடியாகிய மரம், எ - று.

முதல் - அதன் வழிக்கு உரியார். வளர்ப்பாரைப் பெற்றுழிவளர்த்தபய
படுதலும் அல்லாவழிக் கெடுதலு முடைமையின், மரமாக்கினார்; † "தா
சிறை வாவலுறை தொன்மாங்க ளன்ன, வோங்குருல நையவத னுட்பிற
வீரர், தாங்கல்கடன்" என்றார் பிறரும். இது குறிப்புநவகம். இதனால் அவர்
லாத குடிக்கு உளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - னா) — அடுத்து - (தான் வீழும்போது) முட்டு
கொடுத்து, ஊன்றும் - தாங்கவல்ல, நல் ஆள் - நல்ல ஆண்மகன்,
இலாத - பிறவாத, குடி - குடியாகிய (மரம்), இடுக்கண் - துன்ப
மாகிய (கோடரியானது), கால்-(தன்) முதலை, கொன்றிட - வெட்டிச்
சாய்க்க, வீழும் - (ஒரு பற்றில்லாமல்) வீழாநிற்கும்.

க௦௪-ம் அதிகாரம்—உழவு

அஃதாவது, சிறுபான்மை வாணிகர்க்கும் பெரும்பான்மை வேளாளர்க்கு
முரித்தாய உழுதற் றொழில். செய்விக்குங்கால் ஏனையோர்க்கு முரித்து. இது
மேற் குடியுயர்தற்கு ஏதுவென்ற ஆள்வினை வகையாகவின், குடிசெயல்வன
யின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க௦௩௧. சுழன்றுமேர்ப் பின்ன துலக மதனா

உழந்து முழுவே தலை.

(பரி - னா) சுழன்றும் ஏர்ப் பின்னது உலகம் - உழுதலான் வரும் மெய்
வருத்த நோக்கிப் பிறதொழில்களைச் செய்து திரிந்தும், முடிவில் ஏருடைய
வழியதாயிற்று உலகம்; அதனால் உழந்தும் தலை உழுவே - ஆகலான் எல்லா
வருத்த முற்றும், தலையாய தொழில் உழுவே, எ - று.

ஏ - ஆகுபெயர். பிற தொழில்களாற் பொரு ளெய்தியவழியும் உணவின்
பொருட்டு உழுவார்கட் செல்லவேண்டுதலிற் சுழன்று மேர்ப்பின்ன துலக
மென்றும், வருத்த மிலவேனும் பிற தொழில்கள் கடையென்பது போத
உழந்து முழுவே தலை யென்றுங் கூறினார். இதனால் உழவினது கிறப்புத்
கூறப்பட்டது.

† சீவகசுந்தாமணி: காந்தருவதத்தையா ரிலம்பகம் - சு.

(தே - ப - ரை)—உலகம்—, சுழன்றும் - (உழுதலால் வருமெய் வருத்தநோக்கிப் பிற தொழில்களைச் செய்து) திரிந்தும், ஏர் பின்னது - (முடிவிலே) ஏருடையார் வழியதாயிற்று; அதனால்-ஆதலால், உழந்தும்-வருத்தமுற்றும், தலை-தலைமையாகிய (தொழில்), உழவே-உழுதலேயாம். க

க௦௩௨. உழுவா ருலகத்தார்க் காணியஃ தாற்று

தெழுவாரை யெல்லாம் பொறுத்து.

(பரி - ரை) அஃது ஆற்றாது எழுவாரை எல்லாம் பொறுத்து - அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாது பிற தொழில்கண்மேற் செல்வார் யாவரையும் தாங்குதலால், உழுவார் உலகத்தார்க்கு ஆணி - அது வல்லார் உலகத்தாராகிய தேர்க்கு அச்சாணி யாவர், எ - று.

* “காடுகொன்று நாடாக்கிக் குளந்தொட்டு” என்றற்போலஉழுவாரென்றது உழுவிப்பார்மேலுஞ் செல்லும். உலகத்தா ரென்றது ஈண்டு இவரை யொழிந்தாரை. கலங்காமல் நிறுத்தற்கண் ஆணி போறலின், ஆணி யென்றார். பொறுத்தலா னென்பது திரிந்து நின்றது. ஏகதேச வருவகம். அஃது ஆற்றார் தொழுவாரே யெல்லாம் பொறுத்தென்று பாடமோதி, அது மாட்டாதார் புரப்பார் செய்யும் பரிபவமெல்லாம் பொறுத்து அவரைத் தொழுவாரேயாவ ரென்றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—உழுவார் - உழுதலில் வல்லவர், அஃது ஆற்றாது - அவ்வுழுதலைச் செய்யமாட்டாமல், எழுவாரை எல்லாம் - (பிற தொழில்களிலே) மேற்செல்லோர் யாவரையும், பொறுத்து - தாங்குதலால், உலகத்தார்க்கு - உலகத்தாராகிய (தேர்க்கு), ஆணி-அச்சாணியாவார். ௨

க௦௩௩. உழுதுண்டு வாழ்வாரே வாழ்வார்மற் றெல்லாந்

தொழுதுண்டு பின்செல் பவர்.

(பரி - ரை) உழுது உண்டு வாழ்வாரேவாழ்வார்-யாவரு முன்னும் வகை உழுதலைச்செய்து அதனால் தாமு முண்டு வாழ்கின்றாரே தமக்குரியாய் வாழ்கின்றவர்; மற்று எல்லாம் தொழுது உண்டு பின் செல்பவர் - மற்றையா ரெல்லாம் பிறரைத் தொழுது அதனால் தாமுண்டு அவரைப் பின் செல்கின்றவர்.

மற்றென்பது வழக்குப்பற்றி வந்தது. தாமு மக்கட் பிறப்பினாய் வைத்துப் பிறரைத் தொழுது அவர் சில கொடுப்பத் தம் உயிரோம்பி அவர் பின் செல்வார் தமக்குரியரல்ல ரென்பது கருத்து.

* பட்டினப்பாலை: அடி - ௨௮௩ - ௪.

(தே - ப - ரை)—உழுது - (எல்லாரும் உண்ணும்படி) உழு தலைச்செய்து, உண்டு - (அதனால் தாமும்) உண்டு, வாழ்வாரே. வாழ்கின்றவர்களே, வாழ்வார் - (தமக்கு உரியராய்) வாழ்கின்ற வர், மற்றெல்லாம் - மற்றவரெல்லாரும், தொழுது - (பிறரைத்) தொழுது, உண்டு - (அதனால் தாமும்) உண்டு, பின் செல்பவர். (அவரைப்) பின் செல்லுகின்றவர்.

கஞ்ச. பலகுடை நீழலுந் தங்குடைக்கீழ்க் காண்ப
ரலகுடை நீழ லவர்.

(பரி - ரை) அலகு உடை நீழலவர் - உழுதற்றொழிலான் செல்லின யுடையராய தண்ணளியுடையோர், பல குடை நீழலும் தம் குடைக்கீழ்க் காண் பர் - பல வேந்தர் குடை நிழலதாய மண் முழுதினையுந் தம் அரசன் குடைக் கீழே காண்பர், எ - று.

அலகு - கதிர்; அஃது ஈண்டு ஆகுபெயராய் சென்மேலதாயிற்று. உடைய வென்பது குறைந்துகின்றது. நீழல் போறலின், நீழ லெனப்பட்டது, நீழ லவ சென்பது இரப்போர்க்கெல்லாம் ஈத னேக்கி. ஒன்றுமைபற்றித் தங்குடை யென்றார். குடைநீழலென்பதும் ஆகுபெயர்; * “ஊன்றுசான் மருங்கி வீண் தன் பயனே” என்றதனால் தம் அரசனுக்குக் கொற்றம் பெருக்கி மண் முழு தும் அவனதாகக் கண்டிருப்ப சென்பதாம்; † “இரப்போர் சுற்றமும் புர்ப் போர் கொற்றமு முழவிடை விளைப்போர்” என்றார் பிறரும்.

(தே - ப - ரை)—அலகு உடை - (உழுதற் றொழிலால்) செல்லி யுடையராகிய, நீழலவர் - தண்ணளியுடையோர், பல குடை நீழ லும் - பலவேந்தர் குடை நிழலதாகிய (பூமி முழுதையும்), தம் குடைக்கீழ் - தம் (வேந்தர்) குடைக்கீழே, காண்பர்—

கஞ்சு. இரவா ரிரப்பார்க்கொன் றீவர் கரவாது
கைசெய்துண் மாலையவர்.

(பரி - ரை) கை செய்து ஊண் மாலையவர் இரவார் - தங்கையா லுமுத உண்டலை யியல்பாகவுடையார் பிறரைத் தாம் இரவார்; இரப்பார்க்கு ஒன்ற கரவாது ஈவர் - தம்மை யிரப்பார்க்கு அவர் வேண்டியதொன்றினக் கரவாது கொடுப்பர், எ - று.

செய்து என்பதற்கு உழுதலை யென வருவிக்க. கைசெய்துண் மாலைய ரென்பது ஒருஞானமும் அழிவில்லாத செல்வமுடைய சென்னும் ஏதவை யுட்கொண்டு கின்றது.

* புறநானூறு: ௩௩.

† சீலப்பதிகாரம்: நாகொண் காதை - ௧௪௧.

(தே - ப - ரை)—கை - (தங்) கைபால், செய்து - (உழுதல்) செய்து, ஊண் மாலையவர் - உண்ணுதலை இயல்பாக வுடையவர், இரவார் - (பிறரைத் தாம்) இரவார்; இரப்பார்க்கு - (தம்மை) இரப்பவர்க்கு, ஒன்று - அவர் (வேண்டியது) ஒன்றை, கரவாது - ஒளிக்காமல், ஈவர் - கொடுப்பார். ௫

க௦௩௬. உழவினார் கைம்மடங்கி நிலை விழைவதூஉம்
விட்டேமென் பார்க்கு நிலை.

(பரி - ரை) உழவினார் கை மடங்கின் - உழுதலை யுடையார் கை அதனைச் செய்யாது மடங்குமாயின், விழைவதூஉம் விட்டேம் என்பார்க்கு நிலை இல்லை - யாவரும் விழையு முணவும் யாந் துறந்தோ மென்பார்க்கு அவ் அறத்தின்கண் கிற்றலு முளவாகா, எ - து.

உம்மை இறுதிக்கண்ணும் வந்தியைந்தது. உணவின்மையால், தாம் உண்ட லும் இல்லறஞ் செய்தலும் யாவர்க்கு மில்லையாயின. அவர் உறுப்புமாத்திரமாய் கை வாளா இருப்பின் உலகத்து இம்மை மறுமை வீடென்னும் பயன்கள் நிகழா வென்பதாம். ஒன்றனை மனத்தால் விழைதலு மொழிந்தே மென்பார்க்கு என வுரைப்பாரு முளர். இவை ஐந்து பாட்டானும் அதனைச் செய்வாது சிறப்புக் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உழவினார் - உழுதலை யுடையவர், கை மடங் கின் - கை (அதனைச் செய்யாது) மடங்குமாயின், விழைவதூஉம் - (யாவரும்) விரும்பு முணவும், விட்டேம் என்பார்க்கு - துறந் தோ மென்பார்க்கு, நிலை - (அவ் அறத்திலே) கிற்றலும், இல்லை - உளவாகா. ௬

க௦௩௭. தொடிப்புழுதி கஞ்சா வுணக்கிற் பிடித்தெருவும்
வேண்டாது சாலப் படும்.

(பரி - ரை) தொடிப் புழுதி கஞ்ச ஆ உணக்கின் - ஒரு நிலத்தினை. புழு தவன் ஒருபலப் புழுதி கஞ்சாம்வண்ணம் அதனைக் காயவிடுவானாயின், பிடித்து எருவும் வேண்டாது சாலப் படும் - அதன்கட் செய்த பயிர் ஒருபிடியின்க ணடங்கிய எருவு மிடவேண்டாமற் பிணைத்து விளையும், எ - து.

பிடித்து - பிடியின்கண்ணது. பிடித்த என்பதன் விகார மென்பாரு முளர். வேண்டாமல், சான்று என்பன திரிந்துகின்றன.

(தே - ப - ரை)—(ஒரு நிலத்தினை யுழுதவன்), தொடிப் புழுதி - ஒருபலப் புழுதி, கஞ்ச ஆ - காற்பலமாம்படி, உணக்கின் - (அதனைக்) காயவிடுவானாயின், (அதனிடத்துச் செய்த பயிர்), பிடி

த்து எருவும் - ஒரு பிடியில் அடங்கிய எருவும், வேண்டாது -
(இட) வேண்டாமல், சாலப் படும் - பருத்து விளையும். எ

க௦௩அ. ஏரினு நன்று லெருவிடுதல் கட்டபி
நீரினு நன்றதன் காப்பு.

(பரி - ரை) ஏரினும் எரு இடுதல் நன்று - அப் பயிர்க்கு அவ் வழுதலினும் எருப் பெய்தல் நன்று; கட்டபின் அதன் காப்பு நீரினும் நன்று - இவ்விரண்டுஞ் செய்து களை கட்டால் அதனைக் காத்தல் அதற்கு நீர்கால் யாத்தலினு நன்று, எ - று.

ஏர் - ஆகுபெயர். காத்தல் - பட்டிமுதலியவற்றான் அழிவெய்தாமற் காத்தல். உழுதல், எருப்பெய்தல், களைகட்டல், நீர்கால்யாத்தல், காத்தலென்றும் முறையவாய இவ் வைந்தும் வேண்டு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(அப் பயிர்க்கு), ஏரினும்-அவ் வழுதலினும், எரு இடுதல் - எருப் பெய்தல். நன்று - நல்லதாம்; கட்டபின் - (இவ் விரண்டுஞ் செய்து) களை பிடுங்கியபின், அதன் காப்பு-அதனைக் காத்தல், நீரினும் - நீர் பாய்ச்சலினும், நன்று - நலந் தருவதாம். அ

க௦௩க. செல்லான் கிழவ னிருப்பி னிலம்புலந்
தில்லாளி னாடி விடும்.

(பரி - ரை) கிழவன் செல்லான் இருப்பின் - அந் நிலத்திற்கு உரியவன் அதன்கண் நாடோறுஞ் சென்று பார்த்து அடுத்தன செய்யாது மடிந்திருக்கு மாயின், நிலம் இல்லாளின் புலந்து ஊடிவிடும்-அஃது அவன் இல்லான்போலத் தன்னுள்ளே வெறுத்துப் பின் அவனோடு ஊடிவிடும், எ - று.

செல்லுதல் - ஆகுபெயர். பிறரை யேவியிராது தானே சேறல்வேண்டு மென்பது போதாக் கிழவ னென்றார். * தன்கட் சென்று வேண்டுவன செய் யாது வேறிடத்திருந்தவழி மனையான் ஊடுமாறுபோல என்றது அவன் போக மிழத்தல் நோக்கி. இவை மூன்று பாட்டானும் அது செய்யுமாறு கூறப் பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கிழவன் - (அந் நிலத்துக்கு) உரியவன், செல் லான் - (அதனிடத்து நாள்தோறும்) போய்ப் பார்த்து வேண்டிய வை செய்யாது, இருப்பின் - (சோம்பி) இருந்தால், நிலம் - அந் நிலம், இல்லாளின் - மனைவிபோல, புலந்து - (தன்னுள்) வெறுத்தி, ஊடிவிடும் - (அவனோடு) பிணங்கிவிடும்.

* 'அதன்கட் சென்று' எனவும் பாடும்.

க௦௪௦. இலமென் றசைஇ யிருப்பாரைக் காணி
னிலமென்னு நல்லா ணகும்.

(பரி - னா) இலம் என்று அசைஇ இருப்பாரைக் காணின் - யாம் வறியே
மென்று சொல்லி மடிந்திருப்பாரைக் கண்டால், நிலம் என்னும் நல்லாள் நகும்-
நிலமகனென்று உயர்த்துச் சொல்லப்படுகின்ற நல்லாள் தன்னுள்ளே நகாநிற்
கும், எ - று.

உழுதன்முதலிய செய்வார் யாவர்க்குஞ் செல்வங் கொடுத்து வருகின்ற
வாறுபற்றி நல்லா னென்றும், அது கண்டுவைத்தும் அது செய்யாது வறுமை
யுறுகின்ற பேதைமைபற்றி நகு மென்றுங் கூறினார். இரப்பாரை யென்று
பாடம் ஒதுவாரு முளர். இதனை அது செய்யாதவழிப் படு யிழுக்குக் கூறப்
பட்டது. வருகின்ற அதிகார முறைமைக்குக் காரணமு மிது.

(தே - ப ரை)—இலம் என்று - வறியேமென்று சொல்லி,
அசைஇ இருப்பாரை - சோம்பியிருப்பவரை, காணின் - கண்டால்,
நிலம் என்னும் நல்லாள்-நிலமகனென்று உயர்த்திச் சொல்லப்படுகிற
நல்லாள், நகும்-(தன்னுள்ளே) சிரியாநிற்பள். க௦

க௦௫-ம் அதிகாரம்—நல்தூவு

அஃதாவது, நுகரப்படுவன யாவு மில்லாமை.

க௦௪௧. இன்மையி னின்றோத தியாதெனி னின்மையி
னின்மையே யின்றோ தது.

(பரி - னா) இன்மையின் இன்னாதது யாது எனின்-ஒருவனுக்கு வறுமை
போல இன்னாதது யாதென்று வினவின், இன்மையின் இன்னாதது இன்
மையே - வறுமைபோல இன்னாதது வறுமையே, பிறி தில்லை, எ - று.

இன்னாதது - துன்பஞ் செய்வது. ஒப்பதில்லை யெனவே, மிக்கதின்மை
சொல்லவேண்டா வாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—இன்மையின் - (ஒருவனுக்கு) வறுமைபோல,
இன்னாதது - துன்பஞ் செய்வது, யாது எனின் - யாதென்று வினா
வின், இன்மையின் - வறுமைபோல, இன்னாதது - துன்பஞ் செய்
வது, இன்மை - வறுமையே. க

க௦௪௨. இன்மை யெனவொரு பாவி மறுமையு
மிய்மையு மின்றி வரும்.

(பரி - னா) இன்மை என ஒரு பாவி - வறுமை யென்று சொல்லப்படுவ
தொரு பாவி, மறுமையும் இம்மையும் இன்றி வரும் - ஒருவனுழை வருங்கால்
அவனுக்கு மறுமை யின்பமும் இம்மை யின்பமு மில்லையாக வரும், எ - று.

இன்மையென பொருபாலி யென்பதற்கு மேல் * ‘அழுக்காறென பொருபாலி’ என்புழி யுரைத்தாங்கு உரைக்க. மறுமை இம்மை யென்பன ஆகுபெயர். ஈயாமையானுந் துவ்வாமையானும் அவை யிலவாயின. இன்றிலு மென்று பாடமோதிப் பாலியா லென விரித்துரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—இன்மை என - வறுமையெனப்படுகிற, ஒரு பாவி—, (ஒருவனிடத்து வரும்போது), மறுமையும் - மறுமையின்ப மும், இம்மையும் - இம்மையின்பமும், இன்றி - (அவனுக்கு) இல் லாக, வரும் - வரும்.

க௦௪௩. தொல்வரவுந் தோலுந் கெடுக்குந் தொகையாக நல்குர வென்னு நசை.

(பரி - ரை) நல்குரவு என்னும் நசை - நல்குரவென்று சொல்லப்படும் ஆசை, தொல்வரவுந் தோலுந் தொகையாகக் கெடுக்கும்-தன்னாற்றப்பட்டா ருடைய பழைய குடிவாவினையும் அதற்கேற்ற சொல்லினையும் ஒருங்கே கெடுக்கும், எ - று.

நசை யில்வழி நல்குரவு மில்லையாகலின் நல்குரவையே நசையாகி, அஃது அக்குடியில் தொல்லோர்க் கில்லாத இழிதொழில்களையும் இனிவந்த சொற்களையும் உளவாக்கலான் அவ் விரண்டினையு மொருங்கு கெடுக்கு மென் றார்: † “குடிப்பிறப் பழிக்கும் விழுப்பங்கொல்லும்” என்றார் பிறரும். தோல வது ‡ “இழுமென் மொழியால் விழியியது நுவறல்” என்றார் தொல்காப்பிய னாரும்; இதற்கு உடம்பென் றுரைப்பாரு முளர்; அஃது அதற்குப் பெயர யினும் உடம்பு கெடுக்கும் என்றற்கோர் பொருட் சிறப்பில்லாமை யறிக.

(தே - ப - ரை)—நல்குரவு என்னும் - வறுமையென்று சொல் லப்படுகிற, நசை - ஆசை, தொல் வரவு - (தன்னாலே பற்றப் பட்டவருடைய) பழையகுடிவாவினையும், தோலு - (அதற்கேற்ற) சொல்லினையும், கெடுக்கும் - (ஒருசீசாக்) கெடுக்கும்.

க௦௪௪. இற்பிறந்தார் கண்ணையு மின்மை யிளிவந்த சொற்பிறக்குஞ் சோர்வு தரும்.

(பரி - ரை) இற்பிறந்தார் கண்ணையும் - இனிவந்த சொற்பிறவாத குடிப் பிறந்தார்மாட்டேயும், இனிவந்தசொல் பிறக்கும் சோர்வு இன்மை தரும்-அத பிறத்தற்கு ஏதுவாகிய சோர்வினை நல்குரவு உண்டாக்கும், எ - று.

சிறப்பும்மை அவர்மாட்டு அது பிறவாமை தோன்ற கின்றது. இனிவந்த சொல்-இனிவருதற்கு ஏதுவாகிய சொல்; அஃதாவது, எமக்கு ஈயவேண்டு மென்றபொருள்.

* திருக்குறள்: ககஅ. † மணிமேகலை: கக-வது பாத்திரம்-பெற்றகாலை.

‡ பொருள்: செய்யுளியல்-௨ நகு.

மென்றல். சோர்வு - தாம் உறுகின்ற துன்ப மிகுதிபற்றி ஓரோவழித் தம் பிறப் பினை மறந்து அது சொல்லுவதாக நினைத்தல்.

(தே - ப - ரை)—இன்மை - வறுமைபானது, இல் பிறந்தார் கண்ணையும்-உயர்ந்த குடிப்பிறந்தவரிடத்தேயும், இனிவந்த சொல்-அவமானச்சொல், பிறக்கும் - பிறத்திற்கு ஏதுவாகிய, சோர்வு - சோர்வினை, தரும் - உண்டாக்கும். ச

க௦௬. நல்குர வென்னு மிடம்பையுட் பல்குரைத் துன்பங்கள் சென்று படும்.

(பரி - ரை) நல்குரவு என்னும் இடம்பையுள் - நல்குரவென்று சொல்லப் படுந் துன்ப மொன்றனுள்ளே, பல் துன்பங்கள் சென்று படும் - பல துன்பங்க ளும் வந்து விளையும், எ - று.

குரை - இசைகிறை. செலவு விரைவின்கண் வந்தது. துன்பமுந் தானு முடனே கிழித்தலின் நல்குரவைத் துன்பமாக்கியும், அத் துன்பமடியாகச் செல் வர் கடைநோக்கிச் சேறற் றுன்பமும், அவரைக் காண்டற் றுன்பமும், கண் டான் மறுத்துழி கிழமுந் துன்பமும், மறவழியும் அவர் கொடுத்தது வாங்கற் றுன்பமும், அது கொடுவந்து துகர்வன கூட்டற் றுன்பமு முதலாயின நாடோ றும் வேறுவேறாக வருதலின் எல்லாத் துன்பங்களு முளவாமென்றுங் கூறி னார். இவை ஐந்து பாட்டானும் நல்குரவின் கொடுமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நல்குரவு என்னும் - வறுமைபென்று சொல் லப்படும், இடம்பையுள் - துன்ப மொன்றினுள்ளே, பல்-பலவாகிய, துன்பங்கள் - துன்பங்களும், சென்று - வந்து, படும் - விளையும். ௫

க௦௭. நற்பொரு ணன்குணர்ந்து சொல்லினு நல்கூர்ந்தார் சொற்பொருள் சோர்வு படும்.

(பரி - ரை) நல் பொருள் நன்கு உணர்ந்து சொல்லினும் - மெய்ந்துற் பொருளைத் தெளிய அறிந்து சொன்னாராயினும், நல்கூர்ந்தார் சொல் பொருள் சோர்வு படும் - நல்கூர்ந்தார் சொல்லுஞ்சொற் பொருளின்மையைத் தலைப் படும், எ - று.

பொருளின்மையைத் தலைப்பதெலாவது - யாம் இவர் சொல்லியன விரும் பிக் கேட்குமாயின் கண்ணோடி இவர் உறுகின்ற குறை முடிக்கவேண்டு மென் றஞ்சி யாவருங் கேளாமையின் பயனில் சொல்லாய் முடிதல். கல்வியும் பயன் படா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நல் பொருள் - மெய்ந்துற் பொருளை, நன்கு உணர்ந்து - தெளியவறிந்து, சொல்லினும் - சொன்னாலும், நல்கூர்ந்

தார் - வறுமைப்பட்டவரது, சொல் - சொல்லானது, பொருள்
சோர்வு = பொரு ளில்லாமையை, படும் - கூடும்.

க௦௪௭. அறஞ்சாரா நல்குர வீன்றதா யானும்
பிறன்போல நோக்கப் படும்.

(பரி - ரை) அறம் சாரா நல்குரவு - அறத்தோடு இயைபில்லாத நல்கு
வுடையான், ஈன்ற தாயானும் பிறன்போல நோக்கப்படும்-தன்னை வீன்ற தாயா
னும் பிறனைக் கருதுமாறுபோலக் கருதி நோக்கப்படும், எ - று.

அறத்தோடு கூடாமை - காரண காரியங்களு ளொன்றா யீயையாமை.
நல்குரவு - ஆகுபெயர். சிறப்பும்மை அவளது இயற்கை யன்புடைமை விளக்கி
நின்றது. கொள்வது இன்றா தலேயன்றிக் கொடுப்பது உண்டாதலு முடைமை
யின், அதுநோக்கிச் சுற்றத்தார் யாவருந் துறப்ப ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அறம் சாரா - அறத்தோடு பொருந்துத லில்
லாத, நல்குரவு - வறுமையையுடையவன், ஈன்ற தாயானும் -
(தன்னைப்) பெற்றதாயினாலும், பிறன் போல - ஏதிலன்போல, நோக்
கப்படும் - (நினைத்துப்) பார்க்கப்படுவான்.

க௦௪௮. இன்றும் வருவது கொல்லோ நெருநலுங்
கொன்றது போலு நிரப்பு.

(பரி - ரை) நெருநலும் கொன்றதுபோலும் நிரப்பு - நெருநற்குங் கொ
ன்றது போன்று எனக்கு இன்னாதவற்றைச் செய்த நல்குரவு, இன்றும் வருவது
கொல் - இன்றும் என்பால் வாக்கடவதோ, வந்தால் இனி யாது செய்
வேன்? எ - று.

அவ் இன்னாதனவாவன - * மேற் சொல்லிய துன்பங்கள். நெருநன்மீ
வருந்தித் தன் வயிறு கிறைத்தா னெருவன் கூற்றா.

(தே - ப - ரை)—நெருநலும் - நேற்றும், கொன்றதுபோலும் -
கொன்றதுபோன்று (எனக்குத் துன்பங்களைச் செய்த), நிரப்பு -
வறுமையானது, இன்றும் - இன்றைக்கும், வருவதுகொல் - (என்
னிடத்து) வாக்கடவதோ, (வந்தால் இனி யாது செய்வேன்?)

க௦௪௯. நெருப்பினுட் டுஞ்சலு மாகு நிரப்பினுள்
யாதொன்றுங் கண்பா டரிது.

(பரி - ரை) நெருப்பினுள் துஞ்சலும் ஆகும் - மந்திர மருந்துகளான் ஒரு
வனுக்கு நெருப்பிடையே கிடந்து உறங்கலுமாம்; நிரப்பினுள் யாதொன்றும்
கண்பாடு அரிது - நிரப்பு வந்துழி யாதொன்றானு முறக்க யில்லை; எ - று.

கிருக்குறள்: க௦௪௯.

நெருப்பினும் கிரப்புக் கொடிதென்றவா றாயிற்று. இதுவும் அவன் கூற்று. இவை நான்கு பாட்டானும் நல்கூர்ந்தார்க்கு உளதாங் குற்றங் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நெருப்பினுள் - நெருப்பிலே, தஞ்சலும் - (கிடந்து) தூங்கலும், ஆகும் - (மந்திரமருந்துகளால் ஒருவனுக்குக்) கூடும்; கிரப்பினுள் - வறுமை வந்தவிடத்து, யாது ஒன்றும் - யாதொன்றாலும், கண்பாடு - தூங்குதல், அரிது - இல்லை. கூ

காஞ்சு. துப்புர வில்லார் துவரத் துறவாமை

யுப்பிற்குங் காடிக்குங் கூற்று.

(பரி - ரை) துப்புரவு இல்லார் துவரத் துறவாமை - நுகரப்படும் பொருள்களில்லாதவர் தம்மாற் செயற்பாலது முற்றத் துறத்தலேயாகவும் அது செய்யாதொழிதல், உப்பிற்கும் காடிக்கும் கூற்று - பிற ரில்லின் உளவாய உப்பிற்கும் காடிக்குங் கூற்றும், எ - று.

மானம் அழியாமையிற் செயற்பாலது அதுவே யாயிற்று. முற்றத் துறத்தல் - சுற்றந்தானே விட்டமையின் ஒருவாற்றால் துறந்தாராயினர் கின்ற தம் முடம்பினையுந் துறத்தல். அது செய்யாது கொண்டிருத்தல் இரண்டினையு மாளப்பண்ணுதலின், அதனை அவற்றிற்குக் கூற்றென்றார். இனி முற்றத் துறத்தலாவது - துப்புரவு இல்லாமையின் ஒருவாற்றால் துறந்தாராயினர் பின்ன வற்றை மனத்தால் துறவாமையென் றுரைப்பாரு முளர். இதனான் அஃது உள தாயவழிச் செல்வது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—துப்புரவு இல்லார்-அனுபவிக்கப்படும்பொருளில்லாதவர், (தம்மாலே செயத்தகுவது முழுதுந் துறத்தலே யாகவும்), துவரத் துறவாமை - முழுதுந் துறவாதொழிதல், (பிறர் வீட்டிலுள்ள), உப்பிற்கும் காடிக்கும்—, கூற்று - எமனாகும். கா

கஞ்சு-ம் அதிகாரம்—இரவு

இனி மானந் தீரா இரவு இரவாமையோ டொத்தலின், அதனனும் வீடு எய்தற் பயத்ததாய உடம்பு ஒம்பப்படுமென்னும் அறனால் வழக்குப்பற்றி மேலெய்திய துவரத் துறத்தல் விலக்குதற் பொருட்டு இரவு கூறுகின்றார். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

காஞ்சு. இரக்க விரத்தக்கார்க் காணிற் காப்பி
னவர்பழி தம்பழி யன்று.

(பரி - ரை) இரத் தக்கார்க் காணின் இரக்க - நல்கூர்ந்தார் இரத்தற்கு ஏற்புடையாரைக் காணில், அவர்மாட்டு இரக்க; காப்பின் அவர் பழி தம் பழி அன்று. இரந்தால் அவர் காந்தாராயின் அவர்க்குப் பழியாவதல்லது தமக்குப் பழியா காமையான், எ - று.

இரவென்னு முதனிலைத் தொழிற்பெயரது இறுதிக்கண் நான்கனுருபு விகாரத்தால் தொக்கது. இரத்தற்கு ஏற்புடையராவார் உரையாமை முன்னுந் தும் ஒண்மைபுடையராய் மாற்றாது ஈவார். அவர் உலகத்து அரியாகலின் காணினென்றும், அவர்மாட் டிரந்தார்க்கு இரவான் வரும் இழிவின்மையின் இரக்கவென்றும், அவர் ஈதலிற் குறைகாட்டாமையின் கரப்பி னென்றும், காட்டுவராயின் அப் பழி துவெள்ளுதலைக்கண் மாசுபோல அவர்கட் கடிது சேறலின் அவர்பழி யென்றும், ஏற்பிலார்மாட்டு இரவன்மையின் தம்பழி யன்றென்றுக் கூறினார்.

(தே - ப - ரை)—(வறுமைப் பட்டவர்), இரத்தக்கார் - இரத்தற்கு ஏற்புடையவரைக் (கேட்குமுன்னமே அறிந்து கொடுப்பவரை என்றபடி), காணின் - கண்டவிடத்து, இரக்க = (அவரிடத்தே) இரக்கக்கடவர், கரப்பின் - (அப்படிப் பட்டவர்) ஒளித்தாராயின், அவர் பழி - அவருக்குப் பழியாகுமே (யல்லது), தம் பழி அன்று. தமக்குப் பழி யாகாது.

காடுஉ. இன்ப மொருவற் கிரத்த விரந்தவை
துன்ப முறா அ வரின்.

(பரி - ரை) ஒருவற்கு இரத்தல் இன்பம் - ஒருவற்கு இரத்தல்தானும் இன்பத்திற் கேதுவாம், இரந்தவை துன்பம் உற வரின் - இரந்த பொருளின் ஈவாரது உணர்வுடைமையான் தான் துன்புறமல் வருமாயின்; எ - று.

இன்பம் - ஆகுபெயர். உறம லென்பது கடைக்குறைந்து நின்றது. துன்பம் - சாதியொருமைப் பெயர். அவையாவன - ஈவார்கண் காலமு மிடனும் அறிந்து சேறலும், அவர் குறிப்பறிதலும், அவரைத் தம்வயத்த ராக்கலும், அவர் மன நெகிழ்வன நாடிச் சொல்லுவு முதலியவற்றான் வருவனவும், மறுத்திழி வருவனவுமாம். அவை யுறமல் வருதலாவது - அவர் முன்னுணர்ந்து ஈயக் கோடல். இரந்தவர் துன்ப முறாவரினென்று பாடமோதி, இரக்கப்பட்டவர் பொருளின்மை முதலியவற்றால் துன்புறது எதிர்வந் தீவாராயின் என்றுரைப் பாரு முளர். இவை யிரண்டு பாட்டானும் நல்குரவான் உயிரீங்கு மெல்லைக்கண் இனிவில்லா இரவு விலக்கப்படாதென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஒருவற்கு—, இரந்தவை - இரந்த பொருள்கள், (ஈவாரது அறிவுடைமையால்), துன்பம் உற - (தான்) துன்ப முறமல், வரின் - வருமாயின், இரத்தல் - இரத்தலும், இன்பம் - இன்பத்திற்கு ஏதுவாம்.

காடுஉ. கரப்பிலா நெஞ்சிற் கடனறிவார் முன்னின்
நிரப்புமோ ரேள ருடைத்து.

(பரி - ரை) காப்பு இலா நெஞ்சின் கடன் அறிவார் முன் நின்று இரப்பும். காத்தலில்லா நெஞ்சினையுடைய மாணமறிவார் முன்னர் நின்று அவர்மாட்டு ஒன்றிரத்தலும், ஓர் ஏர் உடைத்து - நல்குந் தார்க்கு ஓர் அழகுடைத்து, எ - று.

* “சிறிய சுருக்கத்து வேண்டு முயர்வு” என்றதனால், அவர்க்கு அது கடனெனப்பட்டது. அதனை யறிதல் - சொல்லுதலுற்று உரைக்கலாகாமைக் கேதுவாய் அதன் இயல்பினை யறிதல். அவ் அறிவுடையார்க்கு முன்னிற்றன் மாத்திரமே யமைதலின் முன்னின் நென்றும், சொல்லுதலான் வருஞ் சிறுமை யெய்தாமையின் ஒரே ருடைத்தென்றுங் கூறினார். உம்மை அதனிழிபு விளக்கி நின்றது.

(தே - ப - ரை)—காப்பு இலா - ஒளித்த வில்லாத, நெஞ்சின் - நெஞ்சினையுடைய, கடன் அறிவார் முன் - மாணம் அறிவார்முன், நின்று—, இரப்பும் - (அவரிடத்தே ஒன்றை) இரத்தலும், ஓர் ஏர் உடைத்து - (வறுமைப்பட்டவர்க்கு) ஓரழகை உடைத்து. ஈ.

க0ருச. இரத்தலு மீதலே போலும் காத்தல் கனவினுந் தேற்றாதார் மாட்டு.

(பரி - ரை) காத்தல் கனவிலும் தேற்றாதார்மாட்டு இரத்தலும் - தமக்குள்ளு காத்தலைக் கனவின் கண்ணும் அறியாதார்மாட்டுச் சென்று ஒன்றினை யிரத்தலும், ஈதலே போலும் - வறியார்க்கு ஈதலே போலும், எ - று.

உம்மை ஈண்டு மவ்வாறு நின்றது. தான் புகழ் பயவாதாயினும் முன்னுள தாய புகழ் கெட வாராமையின், ஈதலேபோலு மென்றார். ஏகாரம் ஈற்றசை.

(தே - ப - ரை)—காத்தல் - (தமக்கு உள்ளது) மறைத்தலை, கனவினும்—, தேற்றாதார்மாட்டு-அறியாதவரிடத்து, இரத்தலும் - யாசித்தலும், ஈதலே போலும் - (வறியவர்க்குக்) கொடுத்தலே போலும். ச

க0ருரு. காப்பிலார் வையகத் துண்மையாற் கண்ணின் நிரப்பவர் மேற்கொள் வது.

(பரி - ரை) கண் நின்று இரப்பவர் மேற்கொள்வது - சொல்லுதல் மாட்டாது முன்னிற்றன் மாத்திரத்தான் இரப்பார் உயிரோம்பற்பொருட்டு அதனை மேற்கொண்டு போதுகின்றது, காப்பு இலார் வையகத்த உண்மையான் - அவர்க்கு உள்ளது காவாது கொடுப்பார் சிலர் உலகத்துளாராய தன்மையானே, பிறிதொன்றான் அன்று, எ - று.

அவர் இல்லையாயின், மாண நீக்கமாட்டாமையின் உயிர் நீப்ப ரென்பதாம்.

* திருக்குறள்: ககக.

(தே - ப - ரை)—கண் நின்றது - (சொல்லமாட்டாமல்) முன்னின்றமாத்நிரத்தால், கரப்பு இலார் - (அவர்க்கு உள்ளது) ஒளிக்காமற் கொடுப்பவர், வையகத்து - உலகத்து, உண்மையால் - இருக்கின்றபடியினாலே, இரப்பவர்-, மேற்கொள்வது - (இரத்தலை) மேற்கொள்வது, (உயிர்காத்தற் பொருட்டேயாம்). 6

க௦நக. கரப்பிடும்பை யில்லாரைக் காணினிரப்பிடும்பை
யெல்லா மொருங்கு கெடும்.

(பரி - ரை) கரப்பு இடும்பை இல்லாரைக் காணின் - உள்ளது காத்தலாகிய நோயில்லாரைக் கண்டால், கிரப்பு இடும்பை எல்லாம் ஒருங்கு கெடும் - மானம் விடாது இரப்பார்க்கு கிரப்பான் வருந் துன்பங்களெல்லாஞ் சேரக்கெடும், எ-த.

காத்தல் ஒருவற்று வேண்டுவதொன்று அன்மையின் அதனை நோயென்றும், அஃது இல்லாத இரக்கத்தக்காரைக் கண்டபொழுதே அவர் கழிபுவனவராகவின் எல்லா மொருங்கு கெடுமென்றுங் கூறினார். இடும்பை - ஐடு பெயர். முழுதுங் கெடுமென்று பாடமோதி, எஞ்சாமற் கெடுமென் றுரைப்பாருமளர்.

(தே - ப - ரை)—கரப்பு இடும்பை - (உள்ளதை) ஒளித்தலாகிய நோயை, இல்லாரை - உடையரல்லாரை, காணின்-, (மானம் விடாம விரப்பவர்க்கு), கிரப்பு இடும்பை எல்லாம் - வறுமையால் வருந் துன்பங்களெல்லாம், ஒருங்கு கெடும் - ஒருசேரக் கெடும். 6

க௦நௌ. இகழ்ந்தெள்ளா தீவாரைக் காணின் மகிழ்ந்துள்ள
முள்ளு ஞுவப்ப துடைத்து.

(பரி - ரை) இகழ்ந்து எள்ளாது ஈவாரைக் காணின் - தம்மை அவமதித்த இழிவு சொல்லாது பொருள் கொடுப்பாரைக் கண்டால், உள்ளம் மகிழ்ந்து உள்ள உவப்பது உடைத்து - அவ் இரப்பாரது உள்ள மகிழ்ந்து உள்ளுள்ளே யுயக்குந் தன்மை யுடைத்து, எ - று.

இகழ்ந்தெள்ளா தெனவே, நன்கு மதித்தலும் இனியவை கூறலும் பெறுதும். கிரப்பிடும்பை கெடுதலனவேயன்றி ஐம்புலன்களானும் பேரின்ப மெய்தி ஞாராகக் கருதலான், உள்ளு ஞுவப்பதுடைத் தென்றார். இவை ஐந்து பாட்டினும் அவ் இரத்தக்காரது இயல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இகழ்ந்து-(தம்மை) அவமதித்து, எள்ளாது இழிவு சொல்லாமல், ஈவாரை - (பொருள்) கொடுப்பவரை, காணின்- கண்டால், உள்ளம் - (அவ் இரப்பவரது) மனம், மகிழ்ந்து - மகிழ்ந்து

வடைந்து, உள் உள் - உள்ளுள்ளே, உவப்பது - மகிழுந்தன்மையை, உடைத்து - உடையதாகும். எ

கௌ. இரப்பாரை யில்லாயி னீர்க்கண்மா ஞால
மரப்பாவை சென்றுவந் தற்று.

(பரி - ரை) இரப்பார் இல்லாயின் - வறுமையுற்று இரப்பா ரில்லையாயின், ஈரம் கண் மா ஞாலம் - குளிர்ந்த இடத்தைபுடைய பெரிய ஞாலத்துள்ளார் செலவு வரவுகள், மரப்பாவை சென்று வந்தற்று - உயிரில்லாத மரப்பாவை இயந்திரக்கயிற்றூற் சென்று வந்தாற்போலும், எ - று.

ஐகாரம் அசைநிலை. ஞாலமென்னும் ஆகுபெயர்ப்பொருட்டு உவமையோ டொத்த தொழில் வருவிக்கப்பட்டது. ஞாலத்துள்ளா ரென்றது அவரை யொழிந்தாரை. அவர்க்கு ஈதலைச் செய்து புகழும் புண்ணியமும் எய்தாமையின், உயிருடையரல்ல ரென்பதாம்; “ஈவாரூத் கொள்வாரு மில்லாத வானத்து, வாழ்வாரே வன்க ணவர்.” என்றார் பிறரும். இத் தொடையின்ப நோக்காது இரப்பவ ரில்லாயினென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—இரப்பார் - (வறுமையுற்று) இரப்பவர், இல்லாயின் - இல்லையாயின், ஈரம் கண் மா ஞாலம் - குளிர்ந்த இடமுடைய பெரிய பூமியிலுள்ளவரது, (செலவு வரவுகள்), மரப்பாவை - (உயிரில்லாத) மரப்பாவை, சென்று வந்தற்று-(இயந்திரக்கயிற்றூல்) சென்று வந்தாற்போலும். அ

கௌ. ஈவார்க ணென்னுண்டாந் தோற்ற மிரந்துகோண்
மேவா ரிலா அக்கடை.

(பரி - ரை) இரந்து கோள் மேவார் இலாக்கடை - அவர்பார் சென்று ஒன்றனை யிரந்துகோடலை விரும்புவார் இவ்வுழி, ஈவார்கண் தோற்றம் என்னுண்டாம் - கொடுப்பார்மாட்டு என்ன புகழுண்டாம்? யாது மில்லை, எ - று.

தோற்றம் - ஆகுபெயர். மேவுவா ரென்பது விகாரமாயிற்று. கொடுத்தல் வன்மை வெளிப்படாமையின், அதனை புகழ் எய்தா ரென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் உலகிற்கு இரப்பார் வேண்டுமென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இரந்து கோள் - (அவரிடத்துச் சென்று ஒன்றனை) இரந்துகொள்ளுதலை, மேவார் இலாக்கடை - விரும்புவா ரில்லாதவழி, ஈவார்கண் - கொடுப்பவரிடத்து, என் - என்ன, தோற்றம் - புகழ், உண்டாம் - உண்டாகும், (யாது மில்லை என்றபடி). கூ

கஞ்ச. இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டு நிரப்பிடும்பை
தானேபுஞ் சரலுங் கரி.

(பரி - ரை) இரப்பான் வெகுளாமை வேண்டும் - ஈவானுக்குப் பொருளுதவாவழி இவனெனக்கு ஈசின்றிலென்று அவனை யிரப்பான் வெகுளா தொழிதல் வேண்டும்; நிரப்பு இடம்பை தானேயும் கரிசாலும் - அது வேண்டிய பொழுது உதவா தென்பதற்கு வேறு சான்று வேண்டா, நிரப்பாகிய தன்னிடம்பை தானேயுஞ் சான்றாத லமையும், எ - று.

யாவார்க்கும் தேடவேண்டதெனும் நிலையின்மையு முதலிய பிறசான்று முண்டென்பதுபட நின்றமையின், உம்மை எச்சவும்மை. தனக்கேயன்று மற்றையிரந்தார்க்கும் அற்றைக்கன்று பொருள் கடைக்கூட்டற்கு அவனுந் துன்பத்தைத் தனக்கேயாக வைத்துத் தானுந் துன்பந்தானறிந்து வெகுளந் தவென்பதாம். இதனால் அவர்க்கு இன்றியமையாதது ஓரியல்பு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—(ஈவானுக்குப் பொருள் உதவாதவிடத்தே), இரப்பான் - இரப்பவன், வெகுளாமை வேண்டும் - (இவன் எனக்குக் கொடுக்கின்றிலென்று அவனைக்) கோபியாதொழிதல் வேண்டும்; (அது வேண்டியபொழுது உதவாதென்பதற்கு வேறு சான்று வேண்டா), நிரப்பு இடம்பைதானேயும் - வறுமையாகிய தந்நோய் தானேயும், கரி - சாஷியாதல், சாலும் - அமையும். க௦

க௦௭-ம் அதிகாரம்—இரவச்சம்

அஃதாவது, மானந் தீர வரும் இரவிற்கு அஞ்சுதல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

க௦௬. காவா துவந்தீயுங் கண்ணன்றார் கண்ணு
மிரவாமை கோடி யுறும்.

(பரி - ரை) காவாது உவந்து ஈயும் கண் அன்றார் கண்ணும் இரவாமை - தமக்குள்ளது காவாது இவர் வரப்பெற்றே மென்று உள் மகிழ்ந்து கொடுக்குங் கண்போலச் சிறந்தார்மாட்டும் இரவாதே ஒருவன் வறுமை கூர்தல், கோடி உறும் - இரந்து செல்லல் எய்தலிற் கோடி மடங்கு நன்று, எ - று.

நல்குரவு மறைக்கப்படாத நடார்மாட்டும் ஆகாதென்பதுபட நின்றமையின், உம்மை உயர்வுசிறப்பின்கண் வந்தது. அவ் இரவான் மானந் தீராதென்னுந் துணையல்லது அதற்கு மிகுதி கூடாமையின், வல்லதோர் முயற்சியான் உயிரோம்பலே நல்லதென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—(ஒருவன்) காவாது - (தனக்குள்ளதை) ஒளிக்காமல், உவந்து - (இவர் வரப்பெற்றேமென்று) உள்ள மகிழ்ந்து, ஈயும் - கொடுக்கும், கண் அன்றார்கண்ணும் - கண்போற் சிறந்தவரிடத்தும், இரவாமை - இரவாமல் வறுமைப்படுதல்; கோடி உறும் - (இரந்து செல்வமுடை தலில்) கோடி மடங்கு நன்றும். க

கௌ௨. இரந்து முயிர்வாழ்தல் வேண்டிற் பரந்து
கெடுக வலகியற்றி யான்.

(பரி - ரை) உலகு இயற்றியான் இரந்தும் உயிர் வாழ்தல் வேண்டின்-இவ்
வலகத்தைப் படைத்தவன் இதன்கண் வாழ்வார்க்கு முயன்று உயிர்வாழ்தலை
யன்றி இரந்து முயிர்வாழ்தலை வேண்டி விதித்தானாயின், பரந்து கெடுக - அக்
கொடியோன்தானும் அவரைப்போன்று எங்கும் அலமந்து கெடுவானாக, எ-று.

மக்களுயிர்க்கெல்லாம் வாழ்நாளும் அதற்கு வேண்வதாய வுண்டியும் அத
ற்கு ஏதுவாய செய்தொழிலும் பழவினை வயத்தாற் கருவொடு கலந்த அன்றே
அவன் கற்பிக்குமன்றே, அவற்றுட் சில வுயிர்க்கு இரத்தலையும் ஒரு செய்
தொழிலாகக் கற்பித்தானாயின் அத் தீவினையால் தானும் அத் துன்ப முறல்
வேண்டு மென்பதாம். இவை யிரண்டு பாட்டானும் அவ் இரவின் கொடுமை
கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உலகு இயற்றியான் - இவ் வலகத்தைப்
படைத்தவன், (இதனிடத்து வாழ்வார்க்கு முயன்று சீவனஞ் செய்
தலை யல்லாமல்), இரந்தும்—, உயிர் வாழ்தல் வேண்டின் - சீவனஞ்
செய்தலை வேண்டி விதித்தானாயின், (அக் கொடியோன்), பரந்து -
(தானும் அவர்போல்) எங்குஞ்சுழன்று, கெடுக - கெடக்கடவன். ௨

கௌ௩. இன்மை யிடும்பை யிரந்துதீர் வாமென்னும்
வன்மையின் வன்பாட்ட தில்.

(பரி - ரை) இன்மை இடும்பை இரந்து தீர்வாம் என்னும் வன்மையின் -
வறுமையான் வருந் துன்பத்தை முயன்று நீக்கக்கடவே மென்று கருதாது இர
ந்து நீக்கக்கடவேமென்று கருதும் வன்மைபோல, வன்பாட்டது இல் - வலி
மைப்பாடுடையது பிறிதில்லை, எ - று.

நெறியாய முயற்சி சிற்ச நெறியல்லாத இரவால் தீர்க்கக் கருதுதலின்,
வன்மையாயிற்று. வன்பாடு - முருட்டுத்தன்மை; அஃதாவது, ஓராது செய்து
கிற்றல். இதனான் வறுமை தீர்தற்கு நெறி இரவன்றென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இன்மை - வறுமையால் வரும், இடும்பை -
துன்பத்தை, (முயற்சி செய்து நீக்கக் கடவோமென்று நினையாமல்),
இரந்து தீர்வாம் என்னும் - இரந்து நீக்கக்கடவேமென்று நினைக்
கும், வன்மையின் - வல்லமைபோல, வன்பாட்டது - வலிமைப்
பாடுடையது, இல் - இல்லை.

கௌ௪. இடமெல்லாங் கொள்ளாத் தகைத்தே யிடமில்லாக்
காலு மிரவொல்லாச் சால்பு.

(பரி - ரை) இடம் இல்லாக்காலும் இரவு ஒல்லாச் சால்பு - நுகரவேண்டு வன இன்றி நல்கூர்ந்தவழியும் பிறர்பாற் சென்று இரத்தலை யுடம்படாத அமைதி, இடம் எல்லாம் கொள்ளாத தகைத்தே - எல்லா வுலகும் ஒருங்கு இயைந்தாலுங் கொள்ளாத பெருமையுடைத்து, எ - று.

அவ் இரத்தலைச் சால்பு விலக்குமாகலின், இரவொல்லாமை அதன்மே லேற்றப்பட்டது. இதனால் அந் நெறியல்லதனைச் சால்புடையார் செய்யா ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இடம் இல்லாக்காலும் - அனுபவிக்கவேண் டுவ தில்லாமல் வருமைப்பட்ட விடத்தும், இரவு - (பிறரிடத்துச் சென்று) இரத்தலுக்கு, ஒல்லா - உடம்படாத, சால்பு - நிறைவு, இடம் எல்லாம் - உலகமெல்லாம், (ஒருசேர இயைந்தாலும்) கொள் ளாத தகைத்து - கொள்ளாத பெருமையுடைத்து. ச

கௌரு. தெண்ணீ ரடுபுற்கை யாயினுந் தாடந்த துண்ணலி னூங்கினிய தில்.

(பரி - ரை) தான் தந்தது தென் நீர் அடு புற்கை ஆயினும் - நெறியாய முயற்சி கொடு வந்து தந்தது தெளிந்த நீர்போலும் அடு புற்கையேயாயினும், உண்ணலின் ஊங்கு இனியது இல் - அதனை யுண்டற்குமேல் இனிய தில்லை, எ - று.

தான் தந்த கூழ் செறிவின்றித் தெண்ணீர் போன்றதாயினும் இழிவாய இரவான்வந்ததன்றித் தம் உடைமையாகலின், அமிழ்தத்தோ டொக்கு மென்ப தாம். இதனால் நெறியினான் ஆயது சிறிதேனும் அது செய்யு மின்பம் பெரி தென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தான் - (வழியாகிய) முயற்சி, தந்தது - (கொண்டுவந்து) தந்தது, தென் நீர் - தெளிந்த நீர்போலும், அடு புற்கை ஆயினும் - சமைத்த கூழேயாயினும், உண்ணலின் ஊங்கு - (அதனை) உண்ணுதற்குமேல், இனியது - இன்பந் தருவது, இல் - இல்லை. ரு

கௌரு. ஆவிற்கு நீரென் றிரப்பினு நாவிற் கிரவி னிளிவந்த தில்.

(பரி - ரை) ஆவிற்கு நீர் என்று இரப்பினும் - தண்ணீர் பெருது இறக்கு நிலைமைத்தாயது ஓர் ஆவினைக் கண்டு அறனோக்கி இதற்குத் தண்ணீர் தால் வேண்டுமென் றிரந்து சொல்லுங்காலும், இரவின் நாவிற்கு இனி வந்தது இல் - அவ் இரவுபோல ஒருவன் நாவிற்கு இனிவந்தது பிரிதில்லை, எ - று.

ஆ காத்தோம்பல் பேரறமாகலின் ஆவிற்கென்றும், பொருள் கொடுத்துக் கொள்ள வேண்டாத எண்மைத்தாகலின் நீரென்றும், இரக்கின்றனுக்கு இளிவு அச் சொல்லளவேயாகலின் நாவிற்கென்றும், அதுதான் எல்லா இளிவினும் மேற்படுதலின் இளிவந்ததில் என்றும் கூறினார். இதனால் அறனும் முயன்று செய்வதல்லது இரந்து செய்யற்க வென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஆவிற்கும் - (தண்ணீர் பெறுது இறக்கு நிலை மையதாகிய) பசுவுக்கு, நீர் என்று - (தருமநீராக்கி) இதற்குத் தண்ணீர் தரல்வேண்டுமென்று, இரப்பினும் - இரந்து சொல்லும்போதும், இரவின் - அவ் இரவுபோல, நாவிற்கு - (ஒருவன்) நாவிற்கு, இளி வந்தது - அவமானம் வந்தது, இல் - இல்லை.

க௦௭௭. இரப்ப னிரப்பாரை யெல்லா மிரப்பிற்
கரப்பா ரிரவன்மி னென்று.

(பரி - ரை) இரப்பாரை எல்லாம் இரப்பன் - இரப்பாரையெல்லாம் யான் இரவாநின்றேன், இரப்பின் கரப்பார் இரவன்மின் என்று - யாது சொல்லி யெனின், நமக்கு இரக்கவேண்டுமாயின் தமக்குள்ளது கரப்பாரை யிரவாதொழியினென்று சொல்லி, எ - று.

இரண்டாவது விகாரத்தாற் ருெக்கது. இவ் இளிவந்தசெயலான் ஊட்டிய வழியும் உடம்பு நில்லாதாகலின் இது வேண்டாவென்பது தோன்ற, இரப்ப னென்றார். இதனால் மானந் தீர வரும் இரவு விலக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—இரப்பாரை எல்லாம்—, இரப்பின் - (உமக்கு) இரக்கவேண்டுமாகில், கரப்பார் - (தமக்கு உள்ளதை) ஒளிப்பவரை, இரவன்மின் என்று - இரவாதிருங்கொன்று சொல்லி, இரப்பன் - (நான்) இரவாநின்றேன்.

க௦௭௮. இரவென்னு மேமாப்பி ரேணி காவென்னும்
பார்தாக்கப் பக்கு விடும்.

(பரி - ரை) இரவு என்னும் ஏமாப்பு இவ் தோணி - இவ் வறுமையென்னும் கடலை இதனால் கடத்துமென்று கருதி ஒருவன் ஏறிய இரவென்னுஞ் சேமம் அற்ற தோணி, கரவு என்னும் பார் தாக்கப் பக்குவிடும் - அதன்கண் ஒடுக்கால் காத்தவென்னும் வன்னிலத்தோடு தாக்குமாயின் பிளந்துபோம், எ - று.

முயற்சியாற் கடப்பதனை இரவாற் கடக்கலுற்றான் அதன் கரை காணாமையின், ஏமாப்பி ரேணி யென்றார். ஏமாப்பின்மை தோணிமே லேற்றப்பட்டது. அது கடத்தற்கு ஏற்ற தன்மையானும், நில மறியாது செலுத்தியவழி உடைதலானும், அதன்கண் ஏற்றக் வென்பதாம். இஃது அவயவ வருவகம்.

(தே - ப - ரை)—(இவ் வறுமையென்னுங் கடலை இதனற்கடப் போமென்று நினைத்து ஒருவன் ஏறிய), இரவு என்னும் - இரத்தல் என்னும், எமாப்பு இல் - காவலற்ற, தோணி - மரக்கலம், (அதனிடத்தே ஒழிக்கால்), கரவு என்னும் - ஒளித்த லென்னும், பார் - வன்னிலத்தோடு, தாக்க - தாக்குமாயின், பக்குவிடும் - பிளந்துபோம்,

கௌக. இரவுள்ள வுள்ள முருகுங் கரவுள்ள வுள்ளதூஉ மின்றிக் கெடும்.

(பரி - ரை) இரவு உள்ள உள்ளம் உருகும் - உடையார்முன் இல்லார் சென்றிரந்து நிற்கலின் கொடுமையை நினைந்தால் எம்முள்ளங் கரைந்து உருக நிற்கும்; கரவு உள்ள உள்ளதூஉம் இன்றிக் கெடும் - இனி அநிலையைக் கண்டிவைத்தவர் இல்லை யென்றலின் கொடுமையை நினைந்தால் அவ் வருகுமளவு தானுமின்றிப் பொன்றிவிடும், எ - று.

* “இரவினை, புள்ளங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ, கொஞ்சக் காற் கொள்வார் குறிப்பு.” என்றார் பிறரும். இரவினுங் கரவு கொடி தென்பதாம். இதற்குப் பிறரெல்லாம் இரக்கின்றவர் உள்ள முருகுமென் றுரைத்தார்.

(தே - ப - ரை)—இரவு - (உடையார்முன் இல்லார் சென்ற) இரந்து நிற்கலின் கொடுமையை, உள்ள - நினைத்தால், உள்ளம் - (எம்) உள்ளம், உருகும் - கரைந்துருகாநிற்கும்; கரவு - (இனி அநிலையைக் கண்டிருந்தவர்) இல்லையென்றலின் கொடுமையை, உள்ள - நினைத்தால், உள்ளதூஉம் - அவ் வருகுமளவுதானும், இன்றி - இல்லாமல், கெடும் - அழிந்துபோம்.

கௌ௦. கரப்பவர்க் கிபாங்கொளிக்குங் கொல்லோ விரப்பவர் சொல்லாடப் போஓ முயிர்.

(பரி - ரை) சொல்லாட இரப்பவர் உயிர் போம் - கரப்பார் இல்லையென்ற சொல்லாடிய துணையானே இரப்பார்க்கு உயிர் போகாபின்றது; கரப்பவர்க்கு யாங்கு ஒளிக்குங்கொல் - இனிச் சொல்லாடுகின்ற அவர்தமக்கு உயிர் பின்பு நிற்கலான் அப்பொழுது எப் புரையுள் புக்கு ஒளித்து நிற்கும்? எ - று.

* “கரவாத திண்ணன்பிற் கண்ணன்றர் கண்ணு, பிரவாத வாழ்வதம் வாழ்க்கை - யிரவினை, புள்ளங்கா லுள்ள முருகுமா லென்கொலோ, கொஞ்சக் காற் கொள்வார் குறிப்பு.” நாலடியார்: இரவச்சம் - ரு.

உயிர்போகலாவது இனி யாமென்செய்தும் என்றேங்கிச் செயலற்று நிற்றல்; † “அந்நிலையே, மாயானோ மாற்றி விடின்” என்றார் பிறரும். கேட்டாரைக் கொல்லவற்றாய சொற் சொல்வாரைக் கோறல் சொல்லவேண்டா வாயினும் அது காண்கின்றிலம் இஃதென்னோவென்பதாம். வறுமை யுற்றுழிமறை யாது இரக்கப்படுவாராய கேளிர்கட்கும் அதனைச் சொல்லா உயிர் போம், ஆனபின் மறைக்கப்படுவாராய பிறர்க்குச் சொல்லாடியக்காற் போகா தெவ்கே யொளித்துநிற்கும் இரண்டானும் போமே யன்றோவென இரவஞ்சின நெரு வன் கூற்றாக்கி யுரைப்பாரு முளர். இவை மூன்று பாட்டானும் அவ் இரவின் குற்றமும் காவின் குற்றமும் ஒருங்கு கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—சொல்லாட - (ஒளிப்பவர் இல்லையென்று) சொல்லிய மாத்திரத்தே, இரப்பவர் - இரப்பவர்க்கு, உயிர்—, போம் - போகாநின்றது; கரப்பவர்க்கு - (இனிச் சொல்லுகின்ற) அவ் வெளிப்பவர்க்கு, (உயிர்பின் இருத்தலால்), யாங்கு - எப்புரை யுள், ஒளிக்குங்கொல் - (அப்பொழுது) புருந்தொளித்து நிற்குமோ?

க௦அ-ம் அதிகாரம்—கயமை

அஃதாவது, மேல் அரசியலுள்ளும் அங்கவியலுள்ளுஞ் சிறப்புலகையாற் கூறப்பட்ட குணங்களுள் ஏற்புடையன குறிப்பினால் யாவர்க்கு மெய்த வைத்த மையின் ஆண்டுக் குறிப்பாற் கூறியனவும் ஈண்டு ஒழிபியலுள் வெளிப்படக் கூறியனவுமாய குணங்கள் யாவு மிலராய கீழோரது தன்மை. அதனால் இஃது எல்லாவற்றிற்கும் பின் வைக்கப்பட்டது.

க௦எக. மக்களே போல்வர் கயவ ரவரன்ன

வொப்பாரி யாங்கண்ட தில்.

(பரி - ரை) மக்களே போல்வர் கயவர் - வடிவால் முழுதும் மக்களை யொப் பர் கயவர்; அவர் அன்ன ஒப்பாரி யாம் கண்டது இல் - அவர் மக்களை யொத் தாற் போன்ற வொப்பு வேறிண்டு சாதிக்கண் யாங் கண்டதில்லை, ஏ - று.

முழுதும் ஒத்தல் தேற்றேகாரத்தாற் பெற்றும். அவ ரென்றது அவர்மாட் டினதாய வொப்புமையை. மக்கட்சாதிக்குங் கயச்சாதிக்கும் வடிவொத்தலிற் குணங்களது உண்மையின்மைகளானல்லது வேற்றுமை யறியப்படா தென்ப தாம். இதனால் கயவரது குற்ற மிகுதி கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கயவர் - கீழோர், மக்களேபோல்வர் - (வடி வால் முழுதும்) மக்களேபோலிருப்பார்; அவர் அன்ன ஒப்பாரி -

† “புறத்துத்தன் னின்மை நலிய வகத்துத்தன், னன்னான நீக்கி நிரீஇ யொருவனை, யீயா யெனக்கென். நிரப்பானே லந்நிலையே, மாயானோ மாற்றி விடின்.” நாலடியார்: இரவச்சம்-அ.

அவர் அம் மக்களை யொத்தல்போன்ற வொப்பு, யாம் - நாங்கள், கண்டதுஇல் - (வேறிரண்டு சாதிகளிடத்துக்) கண்டதில்லை. க

க௦௭௨. நன்றறி வாரிற் கயவர் திருவுடையர்

நெஞ்சத் தவல மிலர்.

(பரி - ரை) நன்று அறிவாரின் கயவர் திரு உடையர் - தமக்கு உறுதியாவன அறிவாரின் அவை யறியாத கீழ்மக்கள் நன்மையுடையர், நெஞ்சத்து அவலம் இலர் - அவர்போல அவை காரணமாகத் தந்நெஞ்சத்தின்கண் கவலை யில்லார்களான், எ - று.

நன்றென்பது சாதியொருமை. உறுதிகளாவன - இம்மை மறுமை வீடுகட்கு உரியவாய புகழ் அற ஞானங்கள். இவற்றை யறிவார் இவை செய்யாநின்றே மிகச் செயப்பெறுகின்றிலே மென்றும், செய்கின்ற இவைதமக்கு இடையூறு வருங்கொ லென்றும், இவற்றின் மறுதலையாய பழிபாவமறியாமையென்பனவற்றுள் யாது விளையுமோ வென்றும், இவ்வாற்றற் கவலை யெய்தவர்; கயவர் அப் புகழ்முதலிய வொழித்துப் பழிமுதலிய செய்யா சிந்தும் யாதுக் கவலையுடையரல்ல ராகலான் திருவுடையரெனக் குறிப்பா லிகழ்த்த வாறு. இதனால் பழிமுதலியவற்றிற்கு அஞ்சா ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—நன்று - (தமக்கு) உறுதியாயினவைகளை, அறிவாரின் - அறிபவர்களினும், கயவர் - (அவை யறியாத) கீழ்மக்கள், திருவுடையர் - நன்மையுடையராவர்; (அவர்போல்), நெஞ்சத்து - (தமது) நெஞ்சினிடத்து, அவலம் இலர் - (அவை காரணமாகக்) கவலை யிலர் (ஆதலால்). ௨

க௦௭௩. தேவ ரணையர் கயவ ரவருந்தா

மேவன செய்தொழுக லான்.

(பரி - ரை) தேவர் அணையர் கயவர் - தேவருங் கயவரும் ஒரு தன்மையர்; அவரும் தாம் மேவன செய்து ஒழுகலான் - அஃதியாதனெனின், தேவரைப்போன்று தம்மை நியமிப்பாரின்றிக் கயவருந் தாம் விரும்புவனவற்றைச் செய்தொழுகலான், எ - று.

உயர்ச்சியும் இழிவுமாகிய தக்காரண வேறுபாடு குறிப்பால் தோன்ற சிந்தாமையின், இது புகழ்வார்போன்று பழித்தவாறாயிற்று. இதனால் விலக்கற்பாடின்றி வேண்டிய செய்வ ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தேவர் அணையர் கயவர் - தேவரும் கயவரும் ஒருதன்மையர்; (அது எதனாலெனில்), அவரும் - அக் கயவரும், (தேவர்போலத் தம்மை நியமிப்பா ரில்லாமல்), தாம் மேவன - தாம் விரும்புமவைகளை, செய்து ஒழுகலான் - செய்து நடத்தலால். ௩

க௦௭௪. அகப்பட்டி யாவாரைக் காணி னவரின்
மிகப்பட்டுச் செம்மாக்குங் கீழ்.

(பரி - ரை) கீழ் - கீழாயினான், அகப்பட்டி ஆவாரைக் காணின் - தன்னிற்
சுருங்கிய பட்டியா யொழுக்குவாரைக் கண்டானான், அவரின் மிகப்பட்டுச்
செம்மாக்கும் - அவ் வொழுக்கத்தின்கண் அவரின் தான் மேம்பட்டு அதனால்
தன் மிகுதி காட்டி யிறுமாக்கும், எ - று.

அகப்பட்டி - அகமாகிய பட்டி. பட்டிபோன்று வேண்டியவாதே யொழு
கலின், பட்டி யென்றார்; * “நோதக்க செய்யுஞ் சிறுபட்டி” என்றார் பிறரும்.
இதனால் அவர் மேம்படுமாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கீழ் - கீழாயினான், அகப்பட்டி ஆவாரை -
(தன்னில்) குறைந்த பட்டியாய் நடப்பவரை, காணின் - கண்டால்,
(அவன் அந் நடக்கையிலே), அவரின் - அவரைக் காட்டிலும், மிகப்
பட்டு - (தான்) மேம்பட்டு, செம்மாக்கும் - (அதனால் தன் மிகுதி
காட்டி) இறுமாப்பான். ச

க௦௭௫. அச்சமே கீழ்கள தாசார மெச்ச
மவாவுண்டே லுண்டாஞ் சிறிது.

(பரி - ரை) கீழ்களது ஆசாரம் அச்சமே - கயவாதாய ஆசாரங் கண்டது
உண்டாயின் அதற்குக் காரணம் அரசனான் ஏதம் வருமென்று அஞ்சும் அச்ச
மே; எச்சம் அவா உண்டேல் சிறிது உண்டாம் - அஃதொழிந்தால், தம்மால்
அவாவப்படும் பொருள் அதனு லுண்டாமாயிற் சிறிதுண்டாம், எ - று.

ஆசாரத்தின் காரணத்தை ஆசார மென்றும், அவாவப்படுவதனை அவா
வென்றுங் கூறினார். எச்சத்தின்கண்ணென்னும் ஏழாவது இறுதிக்கண் நோக்
கது. பெரும்பான்மை அச்சம், சிறுபான்மை பொருட்பேறு இவ்விரண்டானு
மன்றி இயல்பாக வுண்டாகா தென்பதாம். வேண்டிய செய்தலே இயல்பு, ஆசா
ரஞ் செய்தல் இயல்பன் றென்பது இதனற் கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கீழ்களது ஆசாரம் - கீழோரது ஆசாரம்,
(கண்டது உண்டாயின் அதற்குக்காரணம்), அச்சமே - (அரச
னாலே துன்பம் வருமென்று அஞ்சும்) அச்சமே, எச்சம் - (அது)
ஒழிந்தால், அவா - அவாவப்படும் பொருள், உண்டேல் - (அதனால்)
உண்டாமாகில், சிறிது—, உண்டாம் - உண்டாகும். டி

க௦௭௬. அறைபறை யன்னர் கயவர்தாங் கேட்ட
மறைபிறர்க் குய்த்துரைக்க லான்.

* கலி: துற்தீர் - கடு.

(பரி - ரை) தாம் கேட்ட மறை உய்த்துப் பிறர்க்கு உரைக்கலான் - தாம் கேட்ட மறைகளை இடந்தோறும் தாங்கிக்கொண்டு சென்று பிறர்க்குச் சொல்லுதலான், கயவர் அறை பறை அன்னர் - கயவர் அறையப்படும் பறையினை யொப்பர், எ - று.

மறை - வெளிப்படின் குற்றம் விளையுமென்று பிறரை மறைத்து ஒருவன் சொல்லிய சொல். பிறர் - அம் மறைத்தற்கு உரியார். உய்த்தென்றார், அவர்க்கு அது பெரும் பாரமாதல் நோக்கி. பறை ஒருவன் கையால் தன்னை யறிவித்த தொன்றனை இடந்தோறும் கொண்டு சென்று யாவரையும் அறிவிக்குமாவான், இது தொழிலுவம். இதனால் அவரது செறிவின்மை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—தாம் கேட்ட மறை - தாங்கள் கேட்ட இரகசியங்களை, உய்த்து - (இடந்தோறும்) தாங்கிக்கொண்டு போய், பிறர்க்கு—, உரைக்கலான் - சொல்லுதலால், கயவர் - கீழ்மக்கள், அறை பறை அன்னர் - அறையப்படும் பறை போல்வர். க

கௌஎ. ஈர்ங்கை விதிரார் கயவர் கொடிநுடைக்கும்
கூன்கைய ரல்லா தவர்க்கு.

(பரி - ரை) கயவர் கொடிநு உடைக்கும் கூன் கையர் அல்லாதவர்க்குயவர் தம் கதுப்பினை நெரிப்பதாக வளைந்த கையினையுடைய ரல்லாதார்க்கு, ஈர்ங்கை விதிரார் - தாம் உண்டு பூசிய கையைத் தெறித்தல் வேண்டுமென்றீர் தாலும் தெறியார், எ - று.

வளைந்த கை - முறுக்கிய கை. மெலிவார்க்கு யாதுங் கொடார், நலிவார்க்கு எல்லாங் கொடுப்ப ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கயவர் - கீழ்மக்கள், கொடிநு உடைக்கும் - (தம்) கதுப்பினை நெரிப்பதாக, கூன் - வளைந்த, கையர் அல்லாதவர்க்கு - கையினையுடைய ரல்லாதவர்க்கு, ஈர்ங்கை - (தாம்) உண்டு பூசிய கையை, (தெறிக்கவேண்டுமென்று இரந்தாலும்), விதிரார் - தெறியார். எ

கௌஅ. சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் கரும்புபோற்
கொல்லப் பயன்படுங் கீழ்.

(பரி - ரை) சொல்லப் பயன்படுவர் சான்றோர் - மெலியார் சென்று தம் குறையைச் சொல்லிய துணையானே இரங்கிப் பயன்படுவர் மேலாயினர், கீழ் கரும்புபோல் கொல்லப் பயன்படும் - மற்றைக் கீழாயினர் கரும்புபோல வலியுடைய நெருக்கியவழிப் பயன்படுவர், எ - று.

பயன்படுதல்-உள்ளது கொடுத்தல். கீழாயினோது இழிவுதோன்ற, மேலாயினாரையும் உடன் கூறினார். இவை யிண்டு பாட்டானும் அவர் கொடுக்கு மாறு கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—சான்றோர் - மேலாயினோர், சொல்ல - (மேலியவர் போய்த் தங்குற்றையச்) சொல்லியவனினிலே, பயன்படுவர் - (இரங்கிப்) பிரயோசனப்படுவர்; கீழ் - (மற்றைக்) கீழாயினோர், கரும்புபோல்—, கொல்ல - (வலியவர்) நைய நெருக்கியவிடத்தே, பயன் படும் - பிரயோசனப்படுவர். அ

கௌக. உடுப்பதூஉ முண்பதூஉங் காணிற் பிறர்மேல்
வடுக்காண வற்றுகுங் கீழ்.

(பரி - ரை) உடுப்பதூஉம் உண்பதூஉம் கீழ் காணின் - பிறர் செல்வத்தாற் பட்டுந் துகிலு முடுத்தலையும் பாலோடு அடிசி லுண்டலையும் கீழாயினான் காணு மாயின், பிறர்மேல் வடுக் காண வற்று ஆகும் - அவற்றைப் பொருது அவர் மாட்டு வடுவில்லையாகவும் உண்டாக்க வல்லனும், எ - று.

உடுப்பது உண்பதென்பன ஈண்டு அவ்வத் தொழின்மேனின்றன: அவற் றுற் பூண்டல் ஊர்தன்முதலிய பிற தொழில்களுங் கொள்ளப்படும். அவற் றைக் கண்ட துணையானே பொருமை யெய்தலிற காணி னென்றும், கேட் டார் இது கூடுமென் றியையப் படைத்தல் அரிதாகலின் வற்றுகுமென்றுங் கூறினார். இதனாற் பிறர் செல்வம் பொருமை கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கீழ் - கீழாயினோன், உடுப்பதும் - (பட்டுந் துகிலும்) உடுத்தலையும், உண்பதும் - (பாலுஞ் சோறும்) உண்ணு தலையும், காணின் - கண்டால், (அவை பொருமல்), பிறர்மேல்—, (குற்ற மில்லையாகவும்), வடுக் காண - குற்ற முண்டாக்க, வற்று ஆகும் - வல்லவ னாவன். கூ

கௌ.அ. எற்றிற் குரியர் கயவரொன் றுற்றக்கால்
விறற்ற குரியர் விரைந்து.

(பரி - ரை) கயவர் ஒன்று உற்றக்கால் விரைந்து விறற்றகு உரியர்-கயவர் தம்மை யாதானும் ஒரு துன்ப முற்றக்கால் அதுவே பற்றுக்கோடாக விரைந்து தம்மைப் பிறர்க்கு விறற்றகு உரியர்; எற்றிற்கு உரியர் - அதுவன்றி வேறு எத் தொழிற்கு உரியர்? எ - று.

உணவின்மையாகப் பிறிதாக ஒன்று வந்துற்ற துணையா னென்பது தோன்ற ஒன்றுற்றக்கா லென்றும், கொள்கின்றார் தங் கயமை யறிந்து வேண்டா வென்றற்கு முன்னே விற்று கிற்றலின் விரைந்தென்றுங் கூறினார்.

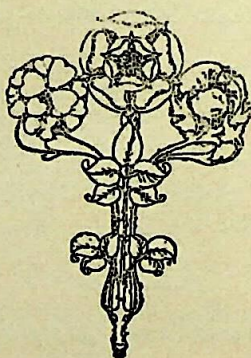
ஒருதொழிற்கு முரியால்ல ரென்பது குறிப்பெச்சம். இதனால் தாம் பிறர்க்கு அடிமையாய் நிற்ப ரென்பது கூறப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—கயவர் - கீழோர், ஒன்று - ஒரு துன்பம், உற்றக்கால் - (தம்மை) அடைந்த விடத்து, (அதுவே சார்பாக), விரைந்து—,விறற்றற்கு உரியர் - (தம்மைப் பிறர்க்கு) விலைசெய்தற்கு உரியவராவர்; (அதுவல்லாமல்), எற்றிற்கு உரியர் - (வேறே) எத் தொழிலுக்கு உரியராவர்.

க௦

ஒழியியல் முற்றிற்று.

பொருட்பால் முற்றிற்று.

காமத் துப்பால்

க ள வ ி ய ல்

இனி அப்பொருளைத் துணைக்காரணமாக வுடைத்தாய் இம்மையே பயப்ப
தாய இன்பம் கூறுவா னெடுத்துக்கொண்டார். ஈண்டு இன்பமென்றது ஒரு
காலத்து ஒருபொருளான் ஐம்புலனு நுகர்தற் சிறப்புடைத்தாய் காமவின்பத்
தினை. இச் சிறப்புப்பற்றி வடநூலுட் போசராசனுஞ் சுவை பலவென்று கூறு
வார் கூறுக; யாங் கூறுவது இன்பச்சுவை யொன்றையுமே என இதனையே
மிகுத்துக் கூறினான். இது புணர்ச்சி பிரிவு என இருவகைப்படும். ஏனை இருத்
தல், இரங்கல், ஊட லென்பனவோ வெனின், இவர் பொருட் பாகுபாட்டினை
அறம் பொருள் இன்பமென வடநூல் வழக்குப்பற்றி யோதுதலான், அவ்வாறே
யவற்றைப் பிரிவின்கண் அடக்கினு ரென்க. இனி அவைதம்மையே தமிழ்
நூல்களோடும் பொருந்தப் புணர்ச்சியைக் களவென்றும் பிரிவைக் கற்பென்றும்
பெரும்பான்மைபற்றி வகுத்து, அவற்றைச் சுவைமிகுதி பயப்ப உலகநடை
யோடு ஒப்பும் ஒவ்வாமைபு முடையவாக்கிக் கூறுகின்றார். அக்கைகளிரண்ட
னுள்ளங் களவாவது பிணி மூப்பு இறப்புக்க ளின்றி எஞ்ஞான்று மொருதன்
மையராய் உருவுந் திருவும் பருவமும் குலனுங் குணனும் அன்புமுதலியவற்றால்
தம்முள் ஒப்புமையுடையராய் தலைமகனுந் தலைமகளும் பிறர் கொடுப்பவும்
அடுப்பவும்ன்றிப் பால்வகையால் தாமே யெதிர்ப்பட்டுப் புணர்ந்துவருவது.
அதனை எழுகாரத்தாற் கூறுவான் தொடங்கி, முதற்கண் தகையணங்குறுத்
தல் கூறுகின்றார்.

க0க0-ம் அதிகாரம்—தகையணங்குறுத்தல்

அஃதாவது, பொழில்விளையாட்டு விருப்பான் ஆய நீங்க அதன்கண் தமிழ்
ளாய் கின்றானே வேட்ட விருப்பான் இளையார் நீங்கத் தமிழனாய் வந்து கண்
ணுற்ற தலைமகன் அவன் வனப்புத் தன்னை வருத்த முறுவித்தலைச் சொல்லு
தல். இது, கண்ணுற்றபொழுதே கிழ்வதாகலின், முதற்கட் கூறப்பட்டது.

க0அக. அணங்குகொ லாய்மயில் கொல்லோ கணங்குழை

மாதர்கொன் மாலுமென் னெஞ்சு.

[தலைமகளுந்வு முதலியன முன்கண் டறிவனவன்றிச் சிறந்தமையின்
அவளைத் தலைமகன் ஐயுற்றது.]

(பரி - ரை) கணம் குழை - இக் கனவிய குழையைபுடையான், அணங்கு
கொல் - இப் பொழிற்கண் உறைவாளோர் தெய்வமகளோ?, ஆய் மயில்கொல் -
அன்றி ஒரு மயில் விசேடமோ?, மாதர்கொல் - அன்றி ஒரு மாலு மாதரோ?,

என் நெஞ்சு மாலும் - இவளை யின்னளென்று துணியமாட்டாது என்னெஞ்சு மயங்காநின்றது, எ - று.

ஒ - அசை. ஆய் மயில் - படைத்தோன் விசேடமாக ஆய்ந்து படைத்த மயில்; மயிற்சாதிபுள் தெரிந்தெடுத்த மயிலென்றமாம். * கனங்குழை - ஆகு பெயர். 'கனங்குழை' என்று பாடமோதிப் 'பலவாய்த்திரண்ட குழை' என்றுரைப்பாரு முளர். எழுதலாகா வருவுந் தன் வருத்தமும்பற்றி அணங்குகொ லென்றும், சாயலும் பொழில்வயி னின்றலும்பற்றி ஆய்மயில்கொ லென்றும், தன்னெஞ்சஞ் சென்றமையும் அவன் எதிர்நோக்கியவாறும்பற்றி மாதர்கொ லென்றுங் கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—கனம் குழை - இக் கனமாகிய குழையை யுடையவள், அணங்குகொல் - (இச் சோலைபி விருப்பவளாகிய) ஒரு தெய்வப்பெண்ணோ? (அல்லாமல்), ஆய் மயில்கொல் - (கடவுளால் ஆராய்ந்து படைக்கப்பட்ட) ஒருமயில் விசேஷமோ?, (அல்லாமல்), மாதர்கொல் - ஒரு மாலுட மாதரோ?, என் நெஞ்சு - என்மனம், மாலும் - (இவளை இன்னளென்று துணியமாட்டாமல்) மயங்காநின்றது.

௧௦௮௨. நோக்கினு னோக்கெதிர் நோக்குத றுக்கணங்கு தானைக்கொண் டன்ன துடைத்து.

[மாணுடமாதாதல் தெளிந்த தலைமகன் அவள் நோக்கினுய வரத்தங் கூறியது]

(பரி - னை) நோக்கினுன் நோக்கு எதிர் நோக்குதல் - இப்பெற்றித்தய வனப்பினை யுடையாள் என் நோக்கிற்கு எதிர் நோக்குதல், தாக்கு அணங்கு தானைக் கொண்டன்னது உடைத்து - தானே தாக்கி வருத்துவதோ ணண்கு தாக்குதற்குத் தானையையும் கொண்டுவந்தாற்போலும் தன்மையையுடைத்தி.

மேலும் அணங்குகொல் ஆய்மயில்கொல் என்றமையான், இகாச்சுட்டி வருவிக்கப்பட்டது. எதிர்நோக்குத லென்றமையின், அது குறிப்பு நோக்கி யிற்று. வனப்பால் வருந்துதன்மேலும் குறிப்புநோக்கால் வருந்துதல் கூறிய வாறு. நோக்கினு னென்பதற்கு என்னால் நோக்கப்பட்டானென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—நோக்கினுள் - (இப்படிப்பட்ட) அழகினை யுடையவள், நோக்கு எதிர் - (என்) பார்வைக்கு எதிரே, நோக்கு தல்—, தாக்கு அணங்கு - (தானே) தாக்கி வருத்துகிற ஒரு தெய்

* 'கனங்குழை' என்றதனை ஆகுபெயரன்றென மறுத்தி, அன்மொழித் தொகையெனக் கொள்வர் இலக்கணவிளக்கச்சூறாவளியார். ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேற்றுமை தோல்காப்பியச் சூத்திரவிரந்தியிற் காண்க.

வப்பெண், தானைக் கொண்டன்னது - (தாக்குதற்குச்) சேனையை யுங் கொண்டு வந்தாற்போலுந் தன்மையை, உடைத்து-உடையது.

கௌ. பண்டறியேன் கூற்றென் பதனை யினியறிந்தேன்
பெண்டகையாற் பேரமர்க் கட்டு.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) கூற்று என்பதனைப் பண்டு அறியேன் - கூற்றென்று துலோர் சொல்வதனைப் பண்டு கேட்டறிவதல்லது கண்டறியேன்; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்; பெண் தகையால் போர் அமர்க் கட்டு - அது பெண்டகையுடனே பெரியவாய் அமர்த்த கண்களையுடைத்து.

பெண்டகை - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்ப்பு என்னுங் குணங்கள். அவை அவ்வக்குறிகளான் அறியப்பட்டன. அமர்த்தல் - அமர் செய்தல்; பெய ரடியாய வினை. பெண்டகையால் இன்பம் பயத்தலு முண்டேனும் துன்பம் பயத்தன் மிகுதிபற்றிக் கூற்றாக்கிக் கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—கூற்று என்பதனை - கூற்றுவனென்று (து லோர்) சொல்லுவதை, பண்டு அறியேன் - முன் (கேட்டறிந்த தல்லது) கண்டறிந்திலேன்; இனி அறிந்தேன் - இப்பொழுது கண்டறிந்தேன்; (அது), பெண் தகையால் - (நாணம் மடம் அச் சம் பயிர்ப்பு என்கிற) பெண்குணங்களுடனே, போர் அமர் - பெரி யவாய்ப் போர் செய்கின்ற, கட்டு - கண்களையுடைத்து. ௩

கௌ. கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்தாற் பெண்டகைப் பேதைக் கமர்த்தன கண்.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) பெண்தகைப் பேதைக்குக் கண் - பெண்டகையையுடைய இப் பேதைக்கு உளவாய கண்கள், கண்டார் உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தான் அமர்த்தன - தம்மைக் கண்டா ருயிருண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி அமர்த்திருந்தன, எ - று.

அமர்த்தல் - மாறுபடுதல். குணங்கட்கும் பேதைமைக்கும் ஏலாது கொடியவா யிருந்தன வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பெண்தகை-பெண்குணங்களுடைய, பேதைக்கு - இப்பேதைக்கு, கண் - கண்கள், கண்டார் - (தம்மைக்) கண்டவரது, உயிர் உண்ணும் தோற்றத்தால் - உயிரை யுண்ணுந் தோற்றத்துடனே கூடி, அமர்த்தன - மாறுபட்டிருந்தன. ௪

௫௨௮ ௧௦௯-ம் அதி. தகையணங்குறுத்தல்

௧௦௮௫. கூற்றமோ கண்ணோ பிணையோ மடவர
னோக்கமும் மூன்று முடைத்து.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) கூற்றமோ - என்னை வருத்துத லுடைமையாற் கூற்றமோ?, கண்ணோ - என்மேல் ஓடுதலுடைமையாற் கண்ணோ?, பிணையோ - இயல்பாக வெருவுதலுடைமையாற் பிணையோ? அறிகின்றிலேன்; மடவரல் நோக்கம் இம் மூன்றும் உடைத்து - இம் மடவரல் கண்களி னோக்கம் இம் மூன்றன் தன்மையு முடைத்தாயிராின்றது, எ - று.

இன்பமும் துன்பமும் ஒருங்கு செய்யாநின்ற தென்பதாம். தொழில்பற்றி வந்த ஐயநிலையுமம்.

(தே - ப - ரை)—கூற்றமோ - (என்னை வருத்துதலாலே) கூற்றமோ?, கண்ணோ - (என்மே லோடுதலாலே) கண்ணோ?, பிணையோ - (இயல்பாக அஞ்சுகலாலே) பெண்மாதோ?, (அறிகின்றிலேன்), மடவரல் நோக்கம் - இம் மாதா (கண்களின்) பார்வையானது, இம் மூன்றும் - இம் மூன்றனுடைய தன்மைகளையும், உடைத்து - உடைத்தாயிருக்கின்றது. ௫

௧௦௮௬. கொடும்புருவங் கோடா மறைப்பி னடுக்கஞர்
செய்யல மன்னிவள் கண்.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) கொடும் புருவம் கோடா மறைப்பின்-பிரியா நட்பாய கொடும் புருவங்கள் தாஞ் செப்பமுடையவாய் விலக்கினவாயின், இவள் கண் நடுங்கு அஞர் செய்யல - அவற்றைக் கடந்து இவள் கண்கள் எனக்கு நடுங்குஞ் சூயரைச் செய்யமாட்டா, எ - று.

நட்டாரைக் கழறுவார்க்குத் தாஞ் செம்மை யுடையராதல் வேண்டவீற் கோடா வென்றும், செய்கின்ற அவற்றிற்கும் உறுகின்ற தனக்கும் இடைநின்று விலக்குங்காலுஞ் சிறிதிடை பெறின் அதுவழியாக வந்து அஞர்செய்யு மாகலின் மறைப்பினென்றுங் கூறினான். நடுங்கு அஞர் - நடுங்கற்கு ஏதுவாய் அஞர். தாம் இயல்பாகக் கோடுதலுடைமையான் அவற்றை மிகுதிக்கண் மேற் சென்று இடிக்கமாட்டாவாயின் வென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக் கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—கொடும் புருவம் - (பிரியா நட்பாகிய) கொடிய புருவங்கள், கோடா மறைப்பின் - (தாம்) செவ்வையிருந்து விலக்கினால், (அவைகளைக் கடந்து), இவள் கண் - இவளது கண்கள், நடுங்கு அஞர் - நடுங்குதற்கு ஏதுவாகியதுயரை, செய்யல - (எனக்குச்) செய்யமாட்டா.

க௦அ௭. கடா அக் களிற்றின்மேற் கட்டபடா மாதர்
படாஅ முலைமேற் துகில்.

[அவர் முலைகளினுய வந்தத்தங் கூறியது.]

(பரி - ரை) மாதர் படா முலைமேல் துகில்-இம் மாதர் படாமுலைகளின்மே
லிட்ட துகில், கடாக் களிற்றின்மேல் கட்டபடாம் - அவை கொல்லாமற் காத்த
லின், கொல்வதாய மதக்களிற்றின்மேல் விட்ட முகபடாத்தினை யொக்கும், எ-று.

கண்ணை மறைத்தல்பற்றிக் கட்டபடா மென்றான். துகிலான் மறைத்தல்
நாணுடை மகளிர்க்கு இயல்பாகலின், அத் துகிலாடே அவற்றின் வெம்மையும்
பெருமையும் கண்டு இத்தினை யாற்றலுடையன இனி யெஞ்ஞான்முற் சாய்
விலவெனக் கருதிப் படாமுலை யென்றான். உவமை சிறிது மறையாவழி அவை
கொல்லுமென்பது தோன்ற நின்றது.

(தே - ப - ரை)—மாதர் - இம் மாதருடைய, படா முலைமேல்
துகில்-சாய்த வில்லாத முலைகளின்மேலிட்ட ஆடையானது, (அவை
கொல்லாமற் காத்தலால்), கடாக் களிற்றின் மேல் - (கொல்லுவ
தாகிய) மதயானையின்மேல் விட்ட, கட்டபடாம் - முகபடாத்தினை
(ஒக்கும்). எ

க௦அ௮ ஒண்ணுதற் கோல வுடைந்ததே ஞாட்பினு
ணண்ணுரு முட்குமென் பீடு.

[நுதலினுய வந்தத்தங் கூறியது.]

(பரி - ரை) ஞாட்பினுள் நண்ணுரும் உட்கும் என் பீடு - போர்க்களத்து
வந்து நேராத பகைவரும் நேர்த்தார்வாய்க் கேட்டு அஞ்சுதற் கேதுவாய என்
வலி, ஒன் றுதற்கு உடைந்ததே - இம் மாதாது ஒள்ளிய றுதலொன்றற்குமே
அழிந்துவிட்டது, எ-று.

மாத ரென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. ஞாட்பினு ளென்றதனற் பகைவ
ராதல் பெற்றும். பீடென்ற பொதுமையான்மனவலியுங் காயவலியுங் கொள்க.
ஒவென்னும் வியப்பின்கட் குறிப்பு அவ் வலிகளது பெருமையும் றுதலது சிறு
மையும் தோன்ற நின்றது. கழிந்ததற் கொங்கலிற் றற்புகழ்த லன்றாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—ஞாட்பினுள் - போர்க்களத்து, நண்ணுரும் -
எதிர்த்திலாதபகைவரும், உட்கும் - (எதிர்த்தவர் வாய்ச் சொற்
கேட்டு) அஞ்சுதற்கு ஏதுவாகிய, பீடு-என் வலி, ஒன் றுதற்கு
ஒ - (இம் மாதருடைய) ஒளி பொருந்திய நெற்றியொன்றற்குமே,
உடைந்தது - அழிந்துவிட்டது. அ

கொக. பிணையேர் மடநோக்கு நானு முடையாட்
கணியெவனே வேதில தந்து.

[அணிநலத்தானுய வருத்தங் கூறியது.]

(பரி - ரை) பிணை ஏர் மடநோக்கும் நானும் உடையாட்டு - புறத்து மாள்
பிணை யொத்த மடநோக்கினையும் அகத்து நாணினையு முடையனாய இவட்டு,
ஏதில தந்து அணி எவன் - ஒற்றுமையுடைய இவ் அணிகளே யமைந்திருக்க
வேற்றுமையுடைய அணிகளைப் படைத்தணிதல் என்ன பயனுடைத்து? எ - று.

மடநோக்கு - வெருவுதலுடைய நோக்கு. இவட்டுப் பாரமாதலும் எனக்கு
அணங்காதலும் கருதாமையின், அணிந்தார் அறிவில் ரொன்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பிணை ஏர் மடநோக்கும் - (புறத்திலே)
பெண்மான் போன்ற அஞ்சுதலுடைய பார்வையையும், நானும் -
(ஒற்றுமையுடைய இப்பார்வையும் நாணமும் ஆகிய அணிகளை
போதுமானவையாயிருக்க), ஏதில தந்து - வேற்றுமையுடைய
அணிகளை யுண்டாக்கி, அணி - அணிதல், எவன் - என்ன பய
னுடைத்து? க

கொக. உண்டார்க ணல்ல தடுநருக் காமம்போற்
கண்டார் மகிழ்செய்த வின்று.

[தலைமகள் குறிப்பறிதலுற்றன் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) அடு நரு - அடப்படு நரு, உண்டார்கண் அல்லது - தன்னை
யுண்டார் மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்வதல்லது, காமம்போல் கண்டார் மகிழ்
செய்தல் இன்று - காமம்போலக் கண்டார்மாட்டு மகிழ்ச்சியைச் செய்
வடைத்தன்று, எ - று.

அடுநரு - வெளிப்படை. காமமென்றது ஈண்டு அது நுகர்தற்கு இடஞ்
கியாரை. கண்டார்கண் என்னும் ஏழாவது இறுதிக்கண் தொக்கது. மகிழ்செய்
தற்கண் காமம் நறவினுஞ் சிறந்ததே யெனினும் இவன் குறிப்பாராய்த் தறியா
மையின் யான் அதுபெற்றிலே நெனக் குறிப்பெச்சம் வருவித்துரைக்க,
* “அரிமயிர்த்திரண்முன்கை” என்னும் புறப்பாட்டிற் குறிப்புப்போல.

(தே - ப - ரை)—அடு நரு - காய்ச்சப்பட்ட மதுவானது,
உண்டார்கண் அல்லது - (தன்னை) உண்டவரிடத்தே யல்லாமல்,
காமம்போல்—, கண்டார் - கண்டவரிடத்தே, மகிழ் செய்தல் -
மகிழ்ச்சி செய்தலை, இன்று - உடைத்தன்று. க

கக0-ம் அதிகாரம்—குறிப்பறிதல்

அஃதாவது, தலைமகன் தலைமகன் குறிப்பினை யறிதலும், தோழி குறிப்பினை யறிதலும், அவள்தான் அவ் விருவர் குறிப்பினை யு மறிதலுமாம். தகையணங்குற்ற தலைமகன் தலைமகளைக் கூடுங்கால் இது வேண்டுமொகலின், தகையணங்குறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

க0கக. இருநோக் கிவளுண்க ணுள்ள தொருநோக்கு
நோய்நோக்கொன் றந்நோய் மருந்து.

[தலைமகன் தலைமகன் உளப்பாட்டேக் குறிப்பினை அவள்
நோக்கினுள் அறிந்தது.]

(பரி - ரை) இவள் உண் கண் உள்ளது இரு நோக்கு - இவளுடைய உண்க ண்கத்ததாய நோக்கு இதுபொழுது என்மே லிரண்டு நோக்காயிற்று; ஒரு நோக்கு நோய் நோக்கு ஒன்று அந்நோய் மருந்து - அவற்றள் ஒருநோக்கு என்கண் நோய் செய்யு நோக்கு, ஏனையது அந் நோய்க்கு மருந்தாய நோக்கு.

உண் கண் - மையுண்ட கண். நோய்செய்யுநோக்கு - அவள் மனத்தினையு காமக்குறிப்பினை வெளிப்படுக்கின்ற நோக்கு. மருந்தாய நோக்கு - தன்கண் டிகழ்கின்ற அற்பு நோக்கு. நோய்செய்யு நோக்கினைப் பொதுநோக்கு என்பாரு முளர். அது நோய் செயிற் கைக்கிளையாவதல்லது அகமாகாமை யறிக. இவ் வருத்தந் தீரும் வாயிலு முண்டாயிற் றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—இவள் உண் கண் - இவளுடைய (மை) உண்ட கண்களில், உள்ளது - இருக்கின்ற பார்வையானது, இரு நோக்கு - (இப்பொழுது என்மேல்) இரண்டு பார்வையாயிற்று; (அவற்றுள்), ஒரு நோக்கு - ஒரு பார்வையானது, நோய் நோக்கு - (என்னிடத்து) நோய் செய்யும் பார்வையாம்; ஒன்று - மற்றொரு பார்வையானது, அந்நோய் மருந்து - அந்நோய்க்கு மருந்தான பார்வையாம். க

க0கஉ. கண்களவு கொள்ளுஞ் சிறுநோக்கம் காமத்திற்
செம்பாக மன்று பெரிது.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) கண் களவு கொள்ளும் சிறு நோக்கம் - இவள் கண்கள் யான் காணுமல் என்மேல் நோக்குகின்ற அருகிய நோக்கம், காமத்தில் செம்பாகம் அன்று பெரிது - மெய்யுறு புணர்ச்சியின் ஒத்த பாதியளவன்று, அதனினு மிகும், எ - து.

தான் நோக்கியவழி நாணி யிறைஞ்சியும் நோக்காவழி உற்று நோக்கியும் வருதலாற் களவுகொள்ளு மென்றும், அஃது உளதாங் காலஞ் சிறிதாகலிற் சிறு நோக்க மென்றும், அஃது உளப்பா டெவழி டிகழ்வதாகலின் இனிப் புணர்தல் ஒருதலையென்பான் செம்பாகமன்று பெரிதென்றுங் கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—கண் - (இவளது) கண்கள், களவு கொள்ளும் சிறு நோக்கம் - நான் காணாமல் என்றைப் பார்க்கின்ற சிறிய பார்வை, காமத்தில் - மெய்யுறு புணர்ச்சியில், செய் பாகம் அன்று. ஒத்த பாதியளவன்று, பெரிதா - (அதனிலும்) மிகும்.

க௦௯௩. நோக்கினு னோக்கி யிறைஞ்சினு ளஃதவள்
யாப்பினு ளட்டிய நீர்.

[நோக்கினு நாணினு அறிந்தது.]

(பரி - ரை) நோக்கினுள் - யானேக்காவளவில் தானென்னை யன்போடு நோக்கினுள்; நோக்கி இறைஞ்சினுள் - நோக்கி ஒன்றனை யுட்கொண்டு நாணி இறைஞ்சினுள்; அஃது யாப்பினுள் அவள் அட்டியநீர் - அக் குறிப்பு இருவே மிடையுந் தோன்றிய அற்புப் பயிர் வளர அதன்கண் அவள் வார்த்த நீர் யிற்று, எ - று.

அஃதென்னுஞ் சுட்டுப்பெயர் அச் செய்கைக் கேதுவாய குறிப்பின்மே னின்றது. யாப்பினுள் ஆயதனை யாப்பென்றார். ஏகதேச வருவகம்.

(தே - ப - ரை)—அவள்—, நோக்கினுள் - (நான் பாரதவளவி லே தான் என்னை அன்போடு) பார்த்தாள், நோக்கி - பார்த்து, இறைஞ்சினுள் - (ஒன்றை உட்கொண்டு நாணி) தலை குனிந்தாள்; அஃது - அச் செய்கைக்கு ஏதுவாகிய குறிப்பானது, யாப்பினுள் - (எம்மிருவரிடத்துந் தோன்றிய) அன்பாகியபயிருள், அட்டிய நீர் - (அது வளரும்படி) வார்த்த நீராயிற்று.

க௦௯௪. யானேக்குங் கால நிலனேக்கு நோக்காக்காற்
றானேக்கி மெல்ல நகும்.

[நாணினு மகிழ்ச்சியினு அறிந்தது.]

(பரி - ரை) யான் நோக்குங் கால நிலன் நோக்கும் - யான் தன்னை நோக் குங்கால் தான் எதிர் நோக்காது இறைஞ்சி நிலத்தை நோக்காநிற்கும்; நோக்கா கால் தான் நோக்கி மெல்ல நகும் - அஃதறிந்து யான் நோக்காக்கால் தானெ ன்னை நோக்கித் தன்னுள்ளே மகிழாநிற்கும், எ - று.

மெல்ல - வெளிப்படாமல். மகிழ்ச்சியாற் புணர்த்தற்குறிப்பு இனிது விளந் தும். மெல்ல நகு மென்பதற்கு முறுவலிக்குமென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—யான் நோக்குங் கால - (தன்னை) நான் பார்க்கும்போது, நிலம் நோக்கும் - (எதிர் பாராமல் நாணித் தலை குனிந்து) நிலத்தைப் பாராநிற்கின்றார்; நோக்காக்கால் - (அதை

அறிந்து நான்) பாராதபோது, தான் நோக்கி - தான் (என்னை) பார்த்து, மெல்ல நகும் - (தன்னுள்ளே) மகிழாநிற்பன். ச

க0க௫. குறிக்கொண்டு நோக்காமை யல்லா லொருகண்
சிறக்கணித்தாள் போல நகும்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) குறிக்கொண்டு நோக்காமை அல்லால் - நேரே குறிக்கொண்டு நோக்காத் துணையல்லது, ஒரு கண் சிறக்கணித்தாள் போல நகும் - ஒரு கண்ணைச் சிறக்கணித்தாள்போல என்னை நோக்கிப் பின் தன்னுள்ளே மகிழா நிற்கும், எ - று.

சிறக்கணித்தா னென்பது செய்யுள் விகாரம். சிறக்கணித்தல் - சுருங்குதல். அது தானும் வெளிப்பட நிகழாமைபிற போல வென்றான். நோக்கியென்பது சொல்லெச்சம். இனி யிவளை யெய்துதல் ஒருதலை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—குறிக்கொண்டு - (நேரே) குறிக்கொண்டு, நோக்காமை அல்லால் - பாராமைமாத்திரமே யல்லது, ஒரு கண் - ஒருகண்ணை, சிறக்கணித்தால் போல - சுருக்கினவள்போல, நகும் - (என்னைப் பார்த்துத் தன்னுள்ளே) மகிழா நின்றாள். ௫

க0க௬. உறாஅ தவர்போற் சொலினுஞ் செராஅர்சொ
லொல்லை யுணரப் படும்.

[தோழி சேட்படுத்தவழி அவள் குறிப்பறிந்த தலைமகள்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) உறாதவர்போல் சொலினும் - புறத்து நொதுமலர்போலக் கடுஞ்சொற் சொன்னாராயினும், செரார் சொல் ஒல்லை உணரப்படும் - அகத்துச் செறுதலிலாதார் சொற் பிற்பயத்தல் குறையுற்றாராற் கடிதின் அறியப்படும், எ - று.

கடுஞ்சொ லென்பது இவ்விடங் காவன்மிகுதியுடைத்து, வரற்பாலிவ் வீர் என்நன்முதலாயின. செரா ரெனவே, அருளுடைமை பெறப்பட்டது. தன் குறை முடிக்கக் கருதியே சேட்படுக்கின்றமை குறிப்பா னறிந்து, உலகியன் மேலிட்டுக் கூறியவாறு. இது வருகின்ற பாட்டிற்கும் ஒக்கும்.

(தே - ப - ரை)—உறாதவர்போல் - (புறத்திலே) அயலார் போல, சொலினும் - (கடுஞ்சொல்) சொல்லினும், செரார் சொல் - (உள்ளே) பகையாதவர் சொல், (பின் பிரயோசனப்படுதல்), ஒல்லை உணரப்படும் - (குறை யிரந்தவராலே) கடிதில் அறியப்படும். ௬

க0கௌ. செருஅச் சிறுசொல்லுஞ் செற்றார்போ னோக்கு
முருஅர்போன் றற்றார் குறிப்பு.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) செருச் சிறு சொல்லும் - பின் இனிதாய் முன் இன்னதாய் சொல்லும், செற்றார்போல் நோக்கும் - அகத்துச் செருதிருந்தே புறத்துச் செற்றார்போன்ற வெகுளி நோக்கும், உறார்போன்று உற்றார் குறிப்பு - நொது மலர் போன்று நட்பாயினார்க்கு ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவன, எ - று.

குறிப்பு - ஆகுபெயர். இவை உள்ளே யொருபயன் குறித்துச் செய்கின்றன இயல்பல்லவாகலான், இவற்றிற்கு அஞ்சவேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—செருச் சிறு சொல்லும் - (பின் இனிதாய் முன்னே) இன்னதாகிப் சொல்லும், செற்றார்போல்நோக்கும் - (உள்ளே பகையாதிருந்தே புறத்தே) பகைத்தவர்போன்ற கோபப் பார்வையும், உறார் போன்று - அயலார்போலிருந்து, உற்றார் - நட்பாயினவர்க்கு, குறிப்பு - ஒரு குறிப்புப்பற்றி வருவனவாம். எ

க0கஅ. அசையியற் குண்டாண்டோ ரேளர்யா னோக்கப்
பசையினள் பைய நகும்.

[தன்னை நோக்கி மகிழ்ந்த தலைமகளைக் கண்டு தலைமகள் கூறியது.]

(பரி - ரை) யான் நோக்கப் பசையினள் பைய நகும் - என்னை யகற்றுகின்ற சொற்கு ஆற்றாது யானிரந்துநோக்கியவழி அஃதறிந்து நெகிழ்ந்து உன் மெல்ல நகாநின்றாள்; அசை இயற்கு ஆண்டு ஓர் ஏர் உண்டு - அதனால் துடங்கிய இயல்பினையுடையாட்கு அந் நகையின்கண்ணே தோன்றுகின்றதோர் நன்மைக் குறிப்புண்டு, எ - று.

ஏர் - ஆகுபெயர். அக் குறிப்பு இனிப் பழுதாகா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—யான் நோக்க - (என்னை நீக்குகின்ற சொல்லுக்குப் பொருமல்) நான் (இரந்து) நோக்கியவிடத்து, பசையினள் - (அது தெரிந்து) இரங்கினவளாகி, பைய நகும் - உள்ளே நகாநின்றாள்; (அதனால்), அசை இயற்கு - அசைந்த சாயலையுடையவளுக்கு, ஆண்டு - அந்நகையி னிடத்து, ஓர் ஏர் - ஒரு நன்மைக் குறிப்பு, உண்டு - உளது.

க0கக. ஏதிலார் போலப் பொதுநோக்கு நோக்குதல்

காதலார் கண்ணே யுள.

[தோழி மதியுடம்படுவாள் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) ஏதிலார் போலப் பொது நோக்கு நோக்குதல் - முன் அறியாதார்போல ஒருவரை யொருவர் பொதுநோக்கத்தால் நோக்குதல், காதலார் கண்ணே உள - இக் காதலையுடையார்கண்ணே புனவாகாதின்றன, எ - று.

பொது நோக்கு - யாவர்மாட்டும் ஒருதன்மைத்தாய நோக்கு. நோக்குதற் றொழில், ஒன்றேயாயினும் இருவர்கண்ணு நிகழ்தலானும், ஒருவர்கட்டானுங் குறிப்பு வேறுபாட்டாற் பலவா மாகலானும், உளவெனப் பன்மையாற் கூறப் பட்டது. இருவரும் * “மதுமறைந்துண்டோர் மகிழ்ச்சிபோல உள்ளத்துள்ளே மகிழ்” தலின் அதுபற்றிக் காதலா ரொன்றும், அது புறத்து வெளிப்படாமையின் ஏதிலார்போல வென்றுங் கூறினாள்.

(தே - ப - ரை)—ஏதிலார் போல - முன்னறியாதவர் போல, பொது நோக்கு நோக்குதல் - (ஒருவரை ஒருவர்) பொதுப் பார்வையாகப் பார்த்தல், காதலார்கண்ணே - ஆசையைபுடைய இவ்விருவரிடத்தும், உள - உண்டாகின்றன. கூ

கக00. கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கொக்கின் வாய்ச்சொற்க ளென்ன பயனு மில.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) கண்ணொடு கண்ணினை நோக்கு ஒக்கின் - காமத்திற்குரிய இருவருள் ஒருவர் கண்களோடு ஒருவர் கண்கள் நோக்கா லொக்குமாயின், வாய்ச் சொற்கள் என்ன பயனும் இல் - அவர் வாய்மை தோன்றச் சொல்லுகின்ற வாய்ச்சொற்கள் ஒரு பயனு முண்டயவல்ல, எ - று.

நோக்கால் ஒத்தல் - காதல் நோக்கினவாதல். வாய்ச் சொற்கள் - மனத்தின் கண் இன்றி வாயளவில் தோன்றுகின்ற சொற்கள். இருவர் சொல்லுங் கேட்டு உலகியன்மேல் வைத்துக் கூறியவாறு. இருவர் சொல்லுமாவன - அவன் புணங் காவன்மேலும் அவன் வேட்டத்தின்மேலுஞ் சொல்லுவன. பயனில் சொற்க ளாகலின், இவை கொள்ளப்படா வென்பதாம். இவை புணர்தனிமித்தம்.

(தே - ப - ரை)—(காமத்திற்குரிய இருவருள்), கண்ணொடு - (ஒருவரது) கண்களோடு, கண் இனை - (ஒருவர்) கண்கள், நோக்கு ஒக்கின் - பார்வையால் ஒக்குமாயின், வாய்ச் சொற்கள் - (உண்மை தோன்றச் சொல்லுகின்ற) வாய்ச் சொற்கள், என்ன பயனும் - ஒரு பயனும், இல் - உடையனவல்ல. ௧0

* “ஏனல் காவ லிவளு மல்லன்” என்ற பாட்டு. இறையனாரகப்பொருள்: அ-ம் சூத்திரத் துரையிற் காண்க.

ககக-ம் அதிகாரம்—புணர்ச்சி மகிழ்தல்

அஃதாவது, அங்ஙனங்குறிப்பறிந்து புணர்ந்த தலைமகன் அப் புணர்ச்சி யினை மகிழ்ந்து கூறல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

ககக. கண்டுகேட் கண்டுகேட் துற்றறியு மைம்புலனு
மொண்டொடி கண்ணே யுள. †

[இயற்கைப் புணர்ச்சி யிறுதிக் கண் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்து உற்று அறியும் ஐம்புலனும். கண்ணுற் கண்டும்; செவியாற் கேட்டும்; நாவா லுண்டும்; மூக்கான் மோந்தும்; மெய்யால் தீண்டியும் அனுபவிக்கப்படு மைம்புலனும், ஒண்டொடி கண்ணே உள - இவ் வொள்ளிய தொடியையுடையாள் கண்ணே யுளவாயின, எ - று.

உம்மை முற்றும்மை. தேற்றேகாரம் வேறிடத்தின்மை விளக்கின்றது. வேறு வேறு காலங்களில் வேறுவேறு பொருள்களான் அனுபவிக்கப்படுவன ஒருகாலத்து இவள்கண்ணே யனுபவிக்கப்பட்டன வென்பதாம். வடநூலர் இடக்கர்ப் பொருளவாகச்சொல்லிய புணர்ச்சித் தொழில்களும் ஈண்டு அடக்கிச் கூறப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—கண்டு - (கண்ணுலே) கண்டும், கேட்டு - (செவியாலே) கேட்டும், உண்டு - (நாவாலே) உண்டும், உயிர்த்து - (மூக்காலே) மோந்தும், உற்று - (மெய்யாலே) தீண்டியும், அறியும் - அனுபவிக்கப்படுகிற, ஐம்புலனும்—, ஒள் தொடி கண்ணே - இவ் வொளி பொருந்திய வளையையுடையவளிடத்தே, உள-உண்டாயின.

கககஉ. பிணிக்கு மருந்து பிறம னணியிழை
தன்னோய்க்குத் தானே மருந்து.

[இடந் தலைப்பாட்டின்கண் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) பிணிக்கு மருந்து பிற - வாதமுதலிய பிணிகட்கு மருந்தாவன அவற்றிற்கு நிதானமாயினவன்றி மாறாய இயல்பினை யுடையனவாம்; அணி இழை தன் நோய்க்கு மருந்து தானே - அவ்வாறன்றி இவ் அணியிழையினை யுடையாள் தன்னின் ஆய பிணிக்கு மருந்துத் தானே யாயினாள், எ - று.

இயற்கைப் புணர்ச்சியை நினைந்து முன் வருந்தினானவன் தன்னோ யென்றும், அவ் வருத்தந் தமியானே யிடத்தெகிர்ப்பட்டுத் தீர்த்தானவன் தானே மருந்தென்றுங் கூறினான். இப் பிணியும் எளிதவாயவற்றால் தீர்ப்பெற் றில மென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழிபிசைக்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—பிணிக்கு - (வாதமுதலாகிய) பிணிகளுக்கு. மருந்து - மருந்தாவன, பிற - (அவைகளுக்கு நிதானமானவையல்

†. இத் திருக்குறள் சோமான்பெருமானுநர் திருக்கைய னுள் வுலாவி லெடுத்தவைக்கப்பட்டது.

லாமல்) விரோதமாகிய குணத்தைபுடையவையாம்; (அப்படியல் லாமல்), அணி இழை - இவ் அணியினைபுடையவள், தன்னோய்க்கு- தன்னுலகிய பிணிக்கு, தானே மருந்து - தானே மருந்துமாயினாள்.

கக௦௩. தாம்வீழ்வார் மென்றோட் டியிலி னினிதுகொ
றாமரைக் கண்ணு னுலகு.

[நிரதீசய இன்பத்திற்குரிய நீ இச்சிற்றின்பத்திற் கிண்ணையாதல்
தகாதேன்ற பாங்கற்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) தாம் வீழ்வார் மெல் தோள் துயிலின் இனிதுகொல்-ஐம்புலன் களைபுறுகர்வார்க்குத் தாம் விரும்புமகளிர் மெல்லிய தோளின் கண் துயிலுந் துயில் போல வருந்தாம லெய்தலாமோ, தாமரைக்கண்ணுன் உலகு - அவற்றைத் துறந்த தவயோகிக னெய்துஞ் செங்கண்மா லுலகம்? எ - று.

ஐம்புலன்களையு றுகர்வாரென்னும் பெயர் அவாய்வினயான் வந்தது. இப் பெற்றித்தாய துயிலை விட்டுத் தவயோகங்களான் வருந்தவேண்டுதலின், எம் மனோர்க்கு ஆகாதென்னுங் கருத்தால் இனிதுகொலென்றான். இந்திரானுலகென் றுரைப்பாரு முளர். தாமரைக்கண்ணு னென்பது அவனுக்குப் பெயரன்மையின், அஃது உரையன்மையறிக.

(தே - ப - ரை)—(ஐம்புலன்களையும் அனுபவிப்பவர்க்குத்)
தாம் வீழ்வார் - தாம் விரும்புமகளிரது, மெல் தோள் - மெல்லிய தோள்களிடத்து, துயிலின் - (துயிலும்) துயில்போல, தாமரைக் கண்ணுன் உலகு - (அவைகளைத் துறந்தயோகிகளால் அடையப் படுவதாகிய) கமலக்கண்ணனது உலகம், இனிது கொல் - வருந்தாம லடையக் கூடுவதோ? ௩

கக௦௪. நீங்கிற் றெறுஉங் குறுகுங்காற் றண்ணென்னுந்
தீயாண்டுப் பெற்றா ளிவள்.

[பாங்கற்கூட்டத் தீறுதீக்கண் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நீங்கின் தெறுஉம் குறுகுங்கால் தன் என்னும் தீ - தன்னை யகன்றுழிச் சுடாநிற்கும், அணுகுழிக் குளிராநிற்கும் இப் பெற்றித்தாய தீயை, இவள் யாண்டுப் பெற்றாள் - என்கண் தருதற்கு இவள் எவ்வுலகத்துப் பெற்றாள்? எ - று.

கூடாமுன் துன்புறுதலின் நீங்கிற் றெறுஉ மென்றும் கூடியபின் இன் புறுதலிற் குறுகுங்காற் றண்ணென்னு மென்றும், இப் பெற்றியதோர் தீ உலகத்திலில்லையர் மாகலின் யாண்டுப் பெற்றா னென்றுங் கூறினான். தன் காமத் தீத்தன்னையே அவன் தந்தாளாகக் கூறினான், அவளான் அது வெளிப் பதேலின்.

நிந.அ ககக-ம் அதி. புணர்ச்சி மகிழ்தல்

(தே - ப - ரை)—நீங்கின் - (தன்னை) நீங்கியபோது, நெறும். சுடாநிற்கும், குறுகுங் கால் - நெறுங்கும்போது, தண் என்னும். குளிராநிற்கும், தீ - (இப்படிப்பட்ட) தீயை, (எனக்குத் தருவதற்கு), யாண்டு - எவ்வுலகத்திலே, இவள் பெற்றாள்—.

ககௌ. வேட்ட பொழுதி னவையவை போலுமே
தோட்டார் கதுப்பினு டோள்.

[தோழியிற்கூட்டத் திறுதிக்கண் கொல்லியது.]

(பரி - ரை) வேட்டபொழுதின் அவையவை போலுமே - மிக இனிய வாய பொருள்களைப் பெறுது அவற்றின்மேல் விருப்பங்கூர்ந்த பொழுதின் கண் அவையவை தாமேவந் தின்பஞ் செய்யுமாறுபோல இன்பஞ் செய்யும், தோட்டார் கதுப்பினுள் தோள் - எப்பொழுதும் பெற்றுப்புணரினும், பூவீன யணிந்த தழைத்த கூந்தலினைபுடையாள் தோள்கள், எ - று.

தோடு - ஆகுபெயர். இயற்கைப்புணர்ச்சி, இடந்தலைப்பாடு, பாங்க்கூட்டத்துக்கண் முன்னரே கிகழ்ந்திருக்கப் பின்னரும் புதியவாய் நெஞ்சம் பிணித் தலின், அவ்வாராமைபற்றி இவ்வாறு கூறினான். தொழிலுவம்.

(தே - ப - ரை)—(எப்பொழுது பெற்றுக் கூடினும்), தோடு ஆர் கதுப்பினுள் - மலரானிறைந்த கூந்தலையுடையவளது, தோள் - தோள்கள், வேட்ட பொழுதின் - (மிகவும் இனிய பொருள்களைப் பெற) விரும்பியபொழுது, அவை அவை போலுமே - அவ்வப் பொருள்கள்போல் வந்து (இன்பஞ் செய்யும்). ௫

ககௌ. உறுதோ றுயிர்தளிர்ப்பத் திண்டலாற் பேதைக்
கமிழ்தி னியன்றன தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) உயிர் உறுதோறு தளிர்ப்பத் திண்டலால் - தன்னைப் பெறுது வாடிய என்னுயிர் பெற்றுநுந்தோறுந் தளிர்க்கும்வகை திண்டெலான், பேதைக்குத் தோள் அமிழ்தின் இயன்றன - இப் பேதைக்குத் தோள்கள் திண்டப்படுவதோர் அமிழ்தினுற் செய்யப்பட்டன, எ - று.

ஏதுவாகலாற் நீண்டல் அமிழ்திற்கும் எய்திற்று. வாடிய வயிரைத் தளிர்ப்பித்தல் பற்றி, அவை யமிழ்தி னியன்றன வென்றான். தளிர்ந்தல் - இன்பத்தால் தழைத்தல்.

(தே - ப - ரை)—உயிர் - (தன்னைப் பெறுது வாடிய என்) உயிர், உறுதோறு - (பெற்று) உறுந்தோறும், தளிர்ப்ப - தளிர்க்கும்படி, திண்டலால்—, பேதைக்கு - இம் மங்கைக்கு, தோள் -

தோள்கள், அமிழ்தின் இயன்றன - (தீண்டப்பட்ட) அமிழ்தினாலே செய்யப்பட்டன.

சு

கக௦௭. தம்மி லிருந்து தமதுபாத் துண்டற்ற
லம்மா வரிவை முயக்கு.

[இவளை நீ வரைந்துகொண்டு உலகோர் தம்மில்லிருந்து தமது பாத்துண்ணு
மில்லறத்தோடு படல்வேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) அம் மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமை நிறத்தைபுடைய
அரிவையது முயக்கம், தம்மில் இருந்து தமது பாத் துண்டற்ற - இன்பம்
பயத்தற்கண் தமக்குரிய இல்லின்கணிருந்து உலகோர் தம் தானான் வந்த பொரு
ளைத் தென்புலத்தார் தெய்வம் விருந்து ஒக்கல்கட்குப் பகுத்துத் தங் கூற்றை
புண்டாற்போலும், ஏ.று.

தொழிலுவமம். இல்லறஞ் செய்தா ரெய்தந் துறக்கத்தின்பம் எனக்கு
இப் புணர்ச்சியே தருமென வரைவுடன்படான் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—அம் மா அரிவை முயக்கு - அழகிய மாமை
நிறத்தைபுடைய மாதின்கண் புணர்ச்சிபானது, (இன்பந்தருதலில்),
தம் இல் இருந்து - தமக்குரிய மனையிலிருந்து, தமது - (உல
கோர்) தம் முயற்சியால் வந்த பொருளை, பாத் து - (தென்புலத்
தார் முதலாகிய ஐவர்க்குப்) பகுந்து கொடுத்து, உண்டது அற்று -
(தமது பங்கை) உண்பதுபோலும் (இன்பஞ் செய்கின்றது). எ

கக௦௮. வீழு மிருவர்க் கினிதே வளியிடை

போழப் படாஅ முயக்கு.

[இந்த அன்புடைய நமக்கு ஒருபோழதும் விடாத முயக்கமே
இனியதென வரைவுகடைய தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும் வளி இடை போழப்படா முய
க்கு - ஒரு பொழுது நெகிழாமையிற் காற்றால் இடை யறுக்கப்படாத முயக்கம்,
வீழும் இருவர்க்கு இனிதே - ஒருவரையொருவர் விழைவா ரிருவர்க்கு
யினிதே, ஏ - று.

முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. ஏகாரம் தேற்றத்தின்கண் வந்தது
ஈண்டு இருவ ரில்லை, இன்மையான் இஃது ஒவ்வா தென்பது கருத்து. களவிற்
புணர்ச்சியை மகிழ்ந்து வரைவுடன் படான் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—(நீசொல்லுகின்றது ஒக்கும்), வளி இடை
போழப்படா - (ஒருபொழுதும் நெகிழாமையால்) காற்றால் இடை
யறுக்கப்படாத, முயக்கு - புணர்ச்சியானது, வீழும் இருவர்க்கு -
(ஒருவரை ஒருவர்) விரும்புகிற இருவர்க்கும், இனிதே-இனிதேயாய்.

கக௦௯. ஊட லுணர்தல் புணர்த லிவைகாமங்
கூடியார் பெற்ற பயன்.

[காத் தல் வேண்டாமையின் இடையறவில்லாத கூட்டமே இன்பப்
பயனுடத்தேன வரைவு கடாவியாட்டுச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) ஊடல் உணர்தல் புணர்தல் இவை - புணர்ச்சி யினிதாத்
பொருட்டு வேண்டுவதாய் ஆடலும் அதனை யளவறிந்து நீங்குதலும் அதன்பின்
நிகழ்வதாய் அப் புணர்ச்சிதானுமென இவையன்றே, காமம் கூடியார் பெற்ற
பயன் - வரைந்துகொண்டு காமத்தை யிடைவிடாது எய்தியவர் பெற்ற
பயன்கள்? எ - று.

ஆடவர்க்குப் பிரிவொன்பதொன் றுளதாதன்மேலும் அதுதான் பாத்
யர்மாட்டாதலும், அதனை யறிந்து மகளிர் ஊடிநின்றலும், அவ் ஆடலைத் தவற
செய்தவர் தாமே தம் தவறின்மை கூறி நீக்கலும், பின்னும் அவ் விருவரும்
ஒத்த அன்பினராய்க் கூடலுமன்றே முன்வரைந் தெய்தினார் பெற்ற பயன்
அப் பயன் இருதலைப்புள்ளின் ஒருயிராய உழுவலன்புடைய எமக்கு வேண்ட
வென அவ் வரைந்தெய்தலை யிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—ஊடல் - (புணர்ச்சி இனிதாதற்பொருட்டு
வேண்டும்) ஊடலும், உணர்தல் - (அதனை அளவறிந்து) நீங்குத்
தலும், புணர்தல் - (அதன்பின் உண்டாகின்ற) அப் புணர்ச்சியும்
என்கிற, இவை - இவையல்லவா, காமம் கூடியார் - (விவாகஞ் செய்து
கொண்டு) காமத்தை இடைவிடா தடைந்தவர், பெற்ற பயன் -
பெற்ற பயன்கள்.

கக௧௦. அறிதோ றறியாமை கண்டற்றற் காமஞ்
செறிதோறுஞ் சேயிழை மாட்டு.

[புணர்ந்து உடன்போகின்றான் நன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) அறிதோறு அறியாமை கண்டற்று - நூல்களானும் நன்னு
ணர்வானும் பொருள்களை அறிய அறிய முன்னை அறியாமை கண்டாற்போ
லக் காணப்படாநின்றது, சேயிழைமாட்டுச் செறிதோறும் காமம் - சிவந்த
இழையினைபுடையானே இடைவிடாது செறியச் செறிய இவன்மாட்டுக்
காதல், எ - று.

களவொழுக்கத்திற் பல விடையீடுகளான் எய்தப்பெறுது அவாவற்றான்
இதுபொழுது கிரந்தரமாக எய்தப் பெற்றமையின், செறிதோறு மென்றான்.
அறிவிற்கு எல்லை யின்மையான் மேன்மேலே அறிய அறிய முன்னை அறிவு
அறியாமையாய் முடியுமாறு போலச், செறிவிற்கு எல்லையின்றி மேன்மேற்
செறியச் செறிய முன்னைச் செறிவு செறியாமையாய் முடியாநின்றதெனத்
தன் ஆராமம் கூறியவாறு. இப் புணர்ச்சி மகிழ்தல் தலைமகட்கும் உண்டேனும்
அவன் மாட்டுக் குறிப்பால் நிகழ்வதல்லது கூற்றா னிகழாமை யறிசு.

ககஉ-ம் அதி. நலம்புனைந் துரைத்தல் ருசக

(தே - ப - ரை)—செறி தோறும் - புணரப் புணர, சேயிழை மாட்டு - செம்பொன் ஆபரணத்தையுடைய இவளிடத்து, காமம் - காதல், அறிதோறு - (நூல்களாலும் நுட்ப அறிவாலும் பொருள் களை) அறிய அறிய, அறியாமை-(முன்னை) அறியாமை, கண்டற்று - காணப்படுதல் போலே காணப்படுகின்றது.

க௦

ககஉ-ம் அதிகாரம்—நலம்புனைந் துரைத்தல்

அஃதாவது, தலைமகள் தலைமகள் நலத்தைப் புனைந்து சொல்லியது. இது, புணர்ச்சி மகிழ்ந்துழி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சி மகிழ்தலின் பின் வைக்கப் பட்டது.

கககக. நன்னீரை வாழி யனிச்சமே நின்னினு

மென்னீரன் யாம்வீழ் பவள்.

[இயற்கைப்புணர்ச்சி யிறுதிக்கண் சொல்லியது]

(பரி - ரை) அனிச்சமே வாழி நல் நீரை - அனிச்சப்பூவே! வாழ்வாயாக! மென்மையால் நீ யெல்லாப் பூவினு நல்ல இயற்கையைபுடையை; யாம் வீழ்ப வன் நின்னினும் மெல் நீரன் - அங்ஙனமாயினும் எம்மால் விரும்பப்பட்டவன் நின்னினு மெல்லிய இயற்கையை புடையன், எ - று.

அனிச்சம் - ஆகுபெயர். வாழியென்பது உடன்பாட்டுக் குறிப்பு. இனி யானே மெல்லியனென்னுந் தருக்கினை யொழிவாயாக வென்பதாம். அது பொழுது உற்றறிந்தானாகலின், ஊற்றி னினிமையையே பாராட்டினான். இன் னீர் னென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—அனிச்சமே - அனிச்சப்பூவே!, வாழி-வாழ் வாயாக!; நல் நீரை - (மென்மையாலே நீ எல்லாப் பூவினும்) நல்ல குணமுடையை; (அப்படியிருந்தாலும்), யாம் வீழ்பவள் - எம் மால் விரும்பப்பட்டவள், நின்னினும் மெல் நீரன் - உன்னினு மெல் லிய குணத்தையுடையன்.

க

கககஉ. மலர்காணின் மையாத்தி நெஞ்சே யிவள்கண்

பலர்காணும் பூவொக்கு மென்று.

[இடந் தலைப்பாட்டின்கண் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே - நெஞ்சே!, இவள் கண் பலர் காணும் பூ ஒக்கும் என்று - யானே காணப்பெற்ற இவள் கண்களைப் பலரானுங் காணப்படும் பூக் கள் ஒக்குமென்று கருதி, மலர் காணின் மையாத்தி - தாமரை, குவளை, நீலமுத லிய மலர்களைக் கண்டால் மயங்குகின்றாய், நின்னறிவு இருந்தவாறென்? எ - று.

மையாத்தல் - ஈண்டு ஒவ்வாதவற்றை யொக்குமெனக் கோடல்: இறுமாத்தல், செம்மாத்த லென்பனபோல பொருசொல். இயற்கைப்புணர்ச்சி நீக்கமுதலாகத் தலைமகள் கண்களைக் காணப் பெருமையின் அவற்றோடு ஒரு புடை யொக்கு மலர்களைக் கண்டுழி யெல்லாம் அவற்றின்கண் காதல்செய்து போந்தான். இதுபொழுது அக் கண்களின் நலமுழுதுந் தானே தமியானே யிடத் தெதிர்ப்பட் டனுபவித்தா னாகலின் அம் மலர்கள் ஒவ்வாமை கண்டு ஒப்புமை கருதிய நெஞ்சை யிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே!—, இவள் கண் - (யானே காணப் பெற்ற) இவள் கண்களை, பலர் காணும் - பலராலும் காணப்படுகிற, பூ ஒக்கும் என்று - மலர்கள் ஒக்குமென்று நினைத்து, மலர்காணின் - (தாமரை குவளை நீலமுதலாகிய) மலர்களைக் கண்டால், மையாத்தி - மயங்காநின்றாய்; (உனக்கு அறிவிருந்த விதம் என்ன?) ௨

கக௧௩. முறிமணி முத்த முறுவல் வெறிநாற்றம்
வேலுண்கண் வேய்த்தோ ளவட்கு.

[கூட்டேலுற்ற பாங்கிற்குத் தலைமகள் தலைமகள் தியல்பு கூறியது.]

(பரி - ரை) வேய்த்தோ ளவட்கு - வேய்போலும் தோளினையுடையவட்கு மேனி முறி - நிறம் தளிர் நிறமா யிருக்கும்; முறுவல் முத்தம் - பல்லு முத்தம் யிருக்கும்; நாற்றம் வெறி - இயல்பாய் நாற்றம் நறுநாற்றமாயிருக்கும்; உண்கண் வேல் - உண்கண்கள் வேலாயிருக்கும், எ - று.

பெயரடையானும் ஓரியல்பு கூறப்பட்டது. முறி, முறுவல் வென்பன ஆகு பெயர். உருவகவகையாற் கூறினமையின், புனைந்துரையாயிற்று. கின்றார் கரு தப்பட்டானே யறியேனென்று சேட்படுத்த தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லிய துஉமாம்.

(தே - ப - ரை)—வேய் தோ ளவட்கு - மூங்கில் போலும் தோள்களை யுடையவளுக்கு, மேனி - நிறம், முறி - தளிர்நிறமா யிருக்கும்; முறுவல் - பல்லானது, முத்தம் - முத்தாயிருக்கும்; நாற்றம் - (இயற்கை) வாசனையானது, வெறி - நல்லவாசனையாயிருக்கும்; உண்கண் - (மை) உண்ட கண்கள், வேல் - வேல்களாயிருக்கும்.

கக௧௪. காணிற் குவளை கவிழ்ந்து நிலனோக்கு
மாணிழை கண்ணோவ்வே மென்று.

[பாங்கற் கூட்டத்துக்கேன்று சார்தலுறுவான் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) குவளை - குவளைப்பூக்கள் தாமும், காணின் - காண்டற் றொழி லையுடையவாயின், மாண் இழை கண் ஒவ்வேம் என்று கவிழ்ந்து நிலன் னோக்

கும் - மாண்ட இழையினையுடையாள் கண்களை யாம் ஒவ்வேமென்று கருதி அந் நாணிநு லிறைஞ்சி நிலத்தினை நோக்கும், எ - று.

பண்பானேயன்றித் தொழிலானும் ஒவ்வா தென்பான் காணினென்றும், கண்டால் அவ் வொவ்வாமையால் நாணுடைத்தா மென்பது தோன்றக் கவிழ்ந் தென்றும் கூறினான். காட்சியு நாணு மின்மையிற் செம்மாந்து வானை நோக்கின வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—குவளை - குவளைமலர்கள், காணின் - பார்த்துக் கிறதொழிலை உடையவையாயிருந்தால், மாண் இழை கண் - மாட்சிமைப்பட்ட ஆபரணங்களை யுடையவளது கண்களை, ஒவ்வேமென்று - நிகரேமென்று நினைத்து, கவிழ்த்து - (அந்நாணத்தினாலே) தலை குனிந்து, நிலன் - நிலத்தை, நோக்கும் - பார்க்கும். ௪

கக௧௫. அணிச்சப்பூக் கால்களையாள் பெய்தா னுசுப்பிற்கு நல்ல படாஅ பறை.

[பகற்குறிக்கண் பூ அணி கண்டு சோல்லியது.]

(பரி - ரை) அணிச்சப்பூக் கால் களையாள் பெய்தான் - இவள் தன் மென்மை கருதாது அணிச்சப்பூவை முகிழ் களையாது சூடினாள், நுசுப்பிற்கு நல்ல பறை படா - இனி யிவளிடைக்கு நல்ல பறைக ளொலியா, எ - று.

அம் முகிழ்ப்பாரம் பொருமையின் இடை முரியும்; முரிந்தால் அதற்குச் செத்தார்க்குரிய நெய்தற்பறையே படுவ தென்பதாம். * மக்கட்குரிய சாக்கா டும் பறைபடுதலும் இலக்கணக் குறிப்பால் நுசுப்பின்மே லேற்றப்பட்டன.

(தே - ப - ரை)—(இவள் தன் மென்மை நினையாமல்), அணிச்சப்பூ - அணிச்சமலரை, கால் களையாள் - தாள் களையாளாகி, பெய்தாள் - சூடினாள், நுசுப்பிற்கு - (இனி யிவள்) இடைக்கு, நல்ல - நல்லவையாகிய, பறை - பறைகள், படா - ஒலியா. ௫

கக௧௬. மதியு மடந்தை முகனு மறியா பதியிற் கலங்கிய மீன்.

[இரவுக்குறிக்கண் மதிக்கண்டு சோல்லியது.]

(பரி - ரை) மீன் - வானத்து மீன்கள், மதியும் மடந்தை முகனும் அறியா-வேறுபாடு பெரிதாகவும் தம் மதியினையும் எம் மடந்தை முகத்தினையும் இது மதி இது முகமென்றறியமாட்டாது, பதியின் கலங்கிய - தந் திலையினின்றும் கலங்கித் திரியாவின்றன, எ - று.

* இவ் விலக்கண யடியாகத் தோன்றிய குறிப்பை வடநூலார் இலக்கண பூலத்தோனி யென்பார்,

ஒரிடத்துநில்லாது எப்பொழுது மியங்குதல்பற்றிப் பதியிற் கலங்கிய வென்றான். வேறுபாடு வருகின்ற பாட்டாற் பெறப்படும். இனி இரண்டின யும் பதியிற் கலங்காத மீன்க ளறியுமல்லது கலங்கின மீன்கள் அறியாவென் றுரைப்பினு மமையும்.

(தே - ப - ரை)—மீன் - தாரகைகள், (வேறுபாடு பெரிதாக வும்), மதியும் - (தமது) சந்திரனையும், மடைந்தை முகனும் - (எமது) மாது முகத்தையும், அறியா - (இது சந்திரன் இது முக மென்று) அறியமாட்டாமல், பதியின் - (தன்) நிலையினின்றும், கலங்கிய - கலங்கித் திரியாநின்றன.

ககக௭. அறுவாய் நிறைந்த வலிர்மதிக்குப் போல
மறுவுண்டோ மாதர் முகத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) அம் மீன்கள் அங்கனங் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?, அறு வாய் நிறைந்த அலிர் மதிக்குப்போல - முன் குறைந்தவிடம் வந்து நிரம்பியே விளங்கு மதிக்கட்போல, மாதர் முகத்து மறு உண்டோ - இம் மாதர் முகத்த மறுவுண்டோ, எ - று.

இடம் - கலை மதிக்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். தேய்தலும் வளர்தலும் மறுவுடைமையு மின்மைபற்றி வேறுபாடு அறியலாயிருக்க அறிந்திலவென இகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—(அத் தாரகைகள் அப்படிக்க் கலங்குதற்குக் காரணம் யாது?), அறுவாய் நிறைந்த - முன் குறைந்த கலை வந்து நிறைந்த, அலிர் - விளங்குகிற, மதிக்குப்போல - சந்திரனிடத்துப் போல, மாதர் முகத்து - இம் மாதர் முகத்தினிடத்து, மறு - கனங்கு மானது, உண்டோ - உளதோ, (இல்லை என்றபடி).

கககஅ. மாதர் முகம்போ லொளிவிட வல்லையேற்
காதலை வாழி மதி.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) மதி வாழி - மதியே! வாழ்வாயாக; மாதர் முகம்போல் ஒளிவிட வல்லையேல் காதலை - இம் மாதர் முகம்போல யான் மகிழும் வகை ஒளி வீச வல்லையாயின், நீயும் என் காதலை புடையையாதி, எ - று.

மறுவுடைமையின் அது மாட்டாய்; மாட்டாமைமையின், என்னுற் காதலிக்க வும் படா யென்பதாம். வாழி யென்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

ககஉ-ம் அதி. நலம்புனைந் துரைத்தல் ஐசநு

(தே - ப - ரை)—மதி - சந்திரனே!, வாழி - வாழ்வாயாக
மாதர் முகம்போல்—, ஒளிவிட வல்லையேல்-(நான் மகிழும்படி) ஒளி
விச வல்லாயாகில், காதலை - (நீயும் என்னால்) இச்சிக்கப்படுதலை
யுடைய யாவாய்.

அ

கககக. மலரன்ன கண்ணுண் முகமொத்தி யாயிற்
பலர்காணத் தோன்றன் மதி.

[இதுவும்து.]

(பரி - ரை) மதி - மதியே!, மலர் அன்ன கண்ணுண் முகம் ஒத்தியாயின் -
இம் மலர்போலுங் கண்ணினையுடையான் முகத்தை நீ ஒக்கவேண்டுமெனியாயின்,
பலர் காணத் தோன்றல் - இதுபோல யான் காணத் தோன்று, பலர் காணத்
தோன்றாது, எ - று.

தானே முகத்தி னலமுழுதுங் கண்டு அனுபவித்தானாகலின் ஈண்டும் பலர்
காணத் தோன்றலை யிழித்துக் கூறினான். தோன்றின் மினக்கு அவ் வொப்பு
உண்டாகா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மதி - சந்திரனே!, மலர் அன்ன கண்ணுண்-
இம்மலர்போலுங் கண்களை யுடையவளது, முகம் - முகத்தை, ஒத்தி
ஆயின் - ஒக்க வேண்டுவையாகில், (இதுபோல் யான் காணத்
தோன்று), பலர் காணத் தோன்றல் - பலர் காணத் தோன்றாதே.

ககஉ௦. அனிச்சமு மன்னத்தின் னூனியு மாத
ரடிக்கு நெருஞ்சிப் பழம்.

[உடன்போக்கு உரைத்த தோழிக்கு அதனநமை கூறி மறுத்தது.]

(பரி - ரை) அனிச்சமும் அன்னத்தின் தூவியும் - உலகத்தாரான் மென்
மைக்கு எடுக்கப்பட்ட அனிச்சப்பூவும் அன்னப்புள்ளின் சிறகுமாகிய இரண்
டும், மாதர் அடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம் - மாதாடிக்கு நெருஞ்சிப்பழம்போல வருத்
தஞ் செய்யும், எ - று.

முள் வலிதாத லுடைமையிற் பழம் என்றான். இத்தன்மைத்தாய அடி
*“பாத்தியன்ன குடுமிக் கூர்ங்கற்” களையுடைய வெஞ்சுரத்தை யாங்ணங் கட
க்கு மென்பது குறிப்பாற் பெறப்பட்டது. செம்பொருளே யன்றிக் குறிப்புப்
பொருளும் அடிநலன் அழியாமையாகலின், இதுவு மிவ்வதிகாரத்த தாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—(உலகத்தாரால் மென்மைக்கு எடுக்கப்பட்ட),
அனிச்சமும் - அனிச்சமலரும், அன்னத்தின் னூனியும் - அன்னப்
பறவையி னிறகும், மாதர் அடிக்கு - மாதர் பாதத்திற்கு, நெருஞ்
சிப் பழம் - நெருஞ்சிப் பழம்போல் (வருத்தஞ் செய்யும்). ௧௦

*அகநானூறு: களிற்றியானே ளிரா - இ.

ககந-ம் அதிகாரம்—காதற் சிறப்புரைத்தல்

அஃதாவது, தலைமகன் தன் காதல் மிகுதி கூறலும், தலைமகள் தன் காதல் மிகுதி கூறலுமாம். இது, புணர்ச்சியும் நலனும்பற்றி நிகழ்வதாகலின், புணர்ச்சி மகிழ்தல் நலம்புனைந்துரைத்தல்களின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககஉ க. பாலொடு தேன் கலந் தற்றே பணிமொழி

வாலெயி ஞாறிய நீர்.

[இயற்கைப் புணர்ச்சி யறுதிக்கண் தலைமகள் நன்னயப்பு உணர்ந்தியது.]

(பரி - ரை) பணி மொழி வால் எயிறு ஊறிய நீர் - இம் மெல்லிய மொழியினை யுடையானது வாலிய எயிறாறிய நீர், பாலொடு தேன் கலந்தற்று - பாலுடனே தேனைக் கலந்த கலவைபோலும், எ - று.

கலந்ததற்றென்பது விகாரமாயிற்று, கலக்கப்பட்ட தென்றவாறு. பாலொடு தேன் என்றதனால் அதன் சுவைபோலுஞ் சுவையினை யுடைத் தென்பதாயிற்று. எயிறாறிய என இடத்துங்கழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மே னின்றது. வேறு வேறு அறியப்பட்ட சுவையவாய பாலுந் தேனுங் கலந்தழி அக் கலவை இன்னதென்று அறியலாகாத இன்சுவைத்தா மாகலின், அதிபொருளாகிய நீர்க்கு மெய்துவிக்க.

(தே - ப - ரை)—பணி மொழி - இம் மெல்லிய சொல்லையுடையவளது, வால் எயிறு ஊறிய நீர் - வெண்பல் ஊறிய நீரானது, பாலொடு தேன் கலந்தது ஆற்று - பாலுடனே தேனைக் கலந்த கலவை போலும்.

ககஉஉ. உடம்பொ டுயிரிடை யென்ன மற்றன்ன

மடந்தையோ மெம்மிடை நட்பு.

[பிரிவு அச்சங் கூறியது.]

(பரி - ரை) உடம்பொடு உயிரிடை என்ன அன்ன - உடம்போடு உயிரிடை யுளவாய நட்புக்கள் எத்தன்மைய அத்தன்மைய, மடந்தையோடு எம்மிடை நட்பு - இம் மடந்தையோடு எம்மிடை யுளவாய நட்புக்கள்: எ - று.

என்னவெனப் பன்மையாற் கூறியது, இரண்டுந் தொன்றுதொட்டு வேற்றுமையின்றிக் கலந்துவருதல், இன்பத்துன்பங்கள் ஒக்க வனுபவித்தல், இன்றியமையாமை யென்றிவற்றை நோக்கி. தெய்வப்புணர்ச்சியாகலான் அதிபொழுது உணர்ச்சி யிலளாகியாள் பின் உடையளாமன்றே, ஆயவழி இவன் யாவன்கொ லெனவும் என்கண் அன்புடையன்கொ லெனவும் இன்னு மிவனைத் தலைப்பெய்தல் கூடுங்கொ லெனவும் அவன் மனத்தின்கண் நிகழும்; அந் நிகழ்வனவற்றைக் குறிப்பான் அறிந்து அவை தீரக் கூறியவாறு என்னென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—மடந்தையோடு = இம் மாதோடு, எம்மிடை - எம்மிடத்து உண்டாகிய, நட்பு-நட்புக்கள், உடம்பொடு உயிரிடை -

உடம்போ டியிரிடத்து, என்ன - எப்படிப்பட்டவை, அன்ன - அப்
படிப்பட்டவையாகும்.

உ

ககஉந. கருமணியிற் பாவாய்நீ போதாயாம் வீழும்
திருதுதற் கில்லை யிடம்.

[இடந்தலைப்பாட்டின்கண் தலைமகள் நீக்கத்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கருமணியில் பாவாய் நீ போதாய் - என் கண்ணிற் கருமணியின்
கண் உறையும் பாவாய்!, நீ யங்குநின்றும் போதருவாயாக!; யாம் வீழும் திரு
துதற்கு இடம் இல்லை - போதாதிருத்தியாயின், எம்மால் விரும்பப்பட்ட திரு
துதலை புடையாட்கு இருக்க இடமில்லையாம், எ - று.

யான் காணு தமையாமையின் இவள் புறத்துப் போகற்பாலனன்றி என்
கண்ணுளிருக்கற்பாலன், இருக்குங்கால் நின்னோடொருங்கிருக்க இடம் போதா
மையின் நின்னினுஞ் சிறந்த இவட்கு அவ்விடத்தைக் கொடுத்து நீ போதுவா
யாக வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கருமணியில் பாவாய் - (என் கண்ணில்) கரு
மணியி லிருக்கின்ற பாவையே!, நீ—, போதாய்-(அவ்விடம்விட்டுப்)
போவாயாக!; (போகாதிருப்பாயாகில்), யாம் வீழும் - எம்மால்
விரும்பப்படுகின்ற, திரு துதற்கு - அழகிய நெற்றியையுடைய
வளுக்கு, இடம்—, இல்லை - இல்லையாம்.

ந

ககஉச. வாழ்த லுயிர்க்கன்ன ளாயிழை சாத
லதற்கன்ன னீங்கு மிடத்து.

[பகற்குறிக்கண் புணர்ந்து நீங்குவான் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) ஆய் இழை உயிர்க்கு வாழ்தல் அன்னன் - தெரிந்த இழையினை
புடையான் எனக்குப் புணருமிடத்து உயிர்க்கு உடம்போடு கூடி வாழ்தல்
போலும்; நீங்குமிடத்து அதற்குச் சாதல் அன்னன் - பிரியுமிடத்து அதற்கு
அதனி னீங்கிப்போதல் போலும், எ - று.

எனக்கு என்பதும் புணருமிடத்து என்பதும் அவாய் நிலையான் வந்தன.
வாழ்க்காலத்து வேற்றுமையின்றி வழிநிறைவானும், சாங்காலத்து வருத்தஞ்
செய்தலானும், அவற்றை அவன் புணர்வு பிரிவுகட்கு உவமை யாக்கினான்.

(தே - ப - ரை)—(எனக்கு), ஆய் இழை - ஆராய்ந்து கொள்
ளப்பட்ட ஆபரணத்தை புடையவர், (புணருமிடத்து), உயிர்க்கு—,
நீ வாழ்தல் அன்னன்-(உடம்போடு கூடி) வாழ்தல்போ லாகின்றான்;
நீங்கும் இடத்து - பிரியுமிடத்து, அதற்கு - அவ் வுயிர்க்கு, சாதல்
அன்னன் - அவ் வுடம்பி னீங்கிப்போதல்போ லாகின்றான்.

ச

ருசுஅ ககங-ம் ஆதி. காதற் சிறப்புரைத்தல்

ககஉரு. உள்ளுவன் மன்பான் மறப்பின் மறப்பறியே
ஒள்ளமார்க் கண்ணாள் குணம்.

[ஒருவழித் தணந்து வந்த தலைமகன் நீவிர் தணந்தனான்று
எம்மை யுள்ளியு மறிதீரோ என்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) ஒள் அமர்க் கண்ணாள் குணம் யான் மறப்பின் உள்ளுவன் -
ஒள்ளியவாய் அமரைச் செய்யுங் கண்ணினையுடையான் குணங்களை யான் மறப்
தேனாயின், நினைப்பேன்; மறப்பு அறியேன் - ஒருபொழுதும் மறத்தலை யறி
யேன், ஆகலான் நினைத்தலையு மறியேன், எ - று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. குணங்கள் - நாணம், மடம், அச்சம், பயிர்
ப்பு முதலாயின. இத்துணையுந் தலைமகன் கூற்று; மேல் தலைமகன் கூற்று.

(தே - ப - ரை) —யான்—, ஒள் அமர் கண்ணாள் குணம் - ஒளி
யினவாகிப் போர்செய்கிற கண்களை யுடையவளது குணங்களை, மறப்
பின் - மறந்தேனாயின், உள்ளுவன் - நினைப்பேன்; மறப்பு அறி
யேன் - (ஒருபோதும்) மறத்த லறியேன்; (ஆகலால் நினைத்தலு மறி
யேன்).

ககஉகூ. கண்ணுள்ளிற் போகா ரிமைப்பிற் பருவரார்
நுண்ணியரெங் காத லவர்.

[ஒருவழித் தணப்பின்கண் தலைமகனைத் தோழி இயற்பழிக்கு மென்றஞ்சி
அவள் கேட்பத் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) தாம் காணமைபற்றிச் சேய்மைக்கண் போயினொன்று கருதி
வார் கருதுக, எம் காதலவர் கண்ணுள்ளில் போகார் - எம்முடைய காதலர் எம்
கண்ணகத்துவின்றும் போகார்; இமைப்பின் பருவரார் - யாமறியாது இமைத்
தேமாயின் அதனால் வருந்துவதுஞ் செய்யார், நுண்ணியர் - ஆகலால் காணப்
படா நுண்ணியர், எ - று.

இடைவிடாத நினைவின் முதிர்ச்சியான் எப்பொழுதும் முன்னே தோன்
றலிற் கண்ணுள்ளிற் போகா ரென்றும், இமைத்துழியும் அது கிற்றலான் இமை
ப்பிற் பருவரா ரென்றுங் கூறினாள்.

(தே - ப - ரை) —(தாங்காணமைபற்றித் தூரத்திலே போயினு
ரென்று நினைப்பவர் நினைக்கக்கடவர்); எம் காதலவர்—, கண்ணுள்
ளில் - எமது கண்ணுள்ளேயின்றும், போகார்—; இமைப்பின் -
(அறியாமல்) இமைத்தேமாயின், பருவரார் - (அதனால்) வருந்துவ
துஞ் செய்யார்; (ஆதலாலே), நுண்ணியர் - (காணப்படாத) நுண்
ணியர்.

ககஉஎ. கண்ணுள்ளார் காத லவராகக் கண்ணு
மெழுதேங் கரப்பாக் கறிந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காதலவர் கண் உள்ளார் ஆகக் கண்ணும் எழுதேம் - காதலர்
எப்பொழுதும் எம் கண்ணி னுள்ளாராகலாற் கண்ணினை அஞ்சனத்தா லெழுது
வதுஞ் செய்யேம், கரப்பாக்கு அறிந்து - அத்துணைக்காலமும் அவர் மறைதலை
யறிந்து, எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மை மாற்றப்பட்டது. கரப்பாக்கென்பது வினைப்பெயர்.
வருநின்ற வேபாக்கென்பதும் அது. யான் இடையீழன்றிக் காண்கின்றவரைப்
பிரிந்தாரென்று கருதுமா நென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—காதலவர்—, கண் உள்ளார் ஆக - (எம்)
கண்ணுள் இருக்கின்றாராகலால், கண்ணும் எழுதேம் - கண்ணினை
(மையினால்) எழுதுவதுஞ் செய்பேம்; கரப்பாக்கு அறிந்து - (அவ்
வளவுகாலமும் அவர்) மறைதலை அறிந்து. எ

ககஉஅ. நெஞ்சத்தார் காத லவராக வெய்துண்ட
லஞ்சதும் வேபாக் கறிந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காதலவர் நெஞ்சத்தார் ஆக வெய்து உண்டல் அஞ்சதும் -
காதலர் எந்நெஞ்சினுள்ளா ராகலான் உண்ணுங்கால் வெய்தாக உண்டலை அஞ்
சாகின்றேம், வேபாக்கு அறிந்து - அவர் அதனுன் வெய்துறலை யறிந்து, எ-று.

எப்பொழுதும் எந்நெஞ்சின்கண் இருக்கின்றவரைப் பிரிந்தா ரென்று
கருதுமா நென்னையென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—காதலவர்—, நெஞ்சத்தார் ஆக - நெஞ்ச
ளிருக்கின்ற ராதலால், (உண்ணும்போது), வெய்து உண்டல் -
சூடுள்ளதாக உண்ணுதற்கு, அஞ்சதும் - அஞ்சாநின்றேம், வேபா
க்கு அறிந்து - (அவர் அதனாலே) சூடுறுதலை அறிந்து. அ

ககஉக. இமைப்பிற் கரப்பாக் கறிவ லனைத்திற்கே
யேதில ரொன்னுமில் வூர்.

[வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்கண் தலைமகளாற்றுதற்பொருட்டித் தோழி
தலைமகனை யியற்பழித்தவழி அவள் இயற்பட மொழிந்தது.]

(பரி - ரை) இமைப்பின் கரப்பாக்கு அறிவல் - என் கண் இமைக்குமாயின்
உள்ளிருக்கின்ற காதலர் மறைதலை யறிந்து இமையேன்; அனைத்திற்கே ஏது

லர் என்னும் இவ்வூர் - அவ்வளவிற்கு அவரைத் தயிலா நோய்செய்தார் அன்
பிலரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர், எ - று.

தன் கருத்து அறியாமைபற்றிப் புலந்து சொல்லுகின்றனாகலின்,
தோழியை வேறுபடுத்தி இவ்வூர் ரென்றான். ஒருபொழுதும் பிரியாதவரைப்
பிரிந்தாரென்று பழிக்கற்பாலையல்லையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—இமைப்பின் - (என் கண்) இமைக் குமாயின்,
கரப்பாக்கு அறிவல் - (உள்ளிருக்கிற காதலர்) மறைத லறிந்த
இமையேன்; அனைத்திற்கே - அவ்வளவுக்கே, இவ்வூர்—, ஏதிலர்
என்னும் - (தூங்காது நோய் செய்தார்) அன்பிலர் என்னும். க

ககந௦. உவந்துறைவ ருள்ளத்து ளென்று மிகந்துறைவ
ரேதில ரென்னுமில் லூர்.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) என்றும் உள்ளத்துள் உவந்து உறைவர்-காதலர் எஞ்ஞான்றும்
என் உள்ளத்துள்ளே யுவந்து உறையாநிற்பர்; இகந்து உறைவர் ஏதிலர் என்
னும் இவ்வூர் - அதனை யறியாது அவரைப் பிரிந்துறையாநின்றார் அன்பில்
ரென்று சொல்லாநிற்கும் இவ்வூர், எ - று.

உவந்துறைவ ரென்றதனால் அன்புடைமை கூறினான். பிரியாமையும்
அன்புமுடையாரை இவரெனப் பழிக்கற்பாலை யல்லையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(காதலர்), உள்ளத்துள் - மனதில், என்
றும் - எப்போதும், உவந்து - மகிழ்ந்து, உறைவர் - வாசஞ்செய்யா
நிற்பர்; (அதனை யறியாமல்), இவ்வூர்—, இகந்து உறைவர் - பிரிந்
திராநின்றார், ஏதிலர் என்னும்-அன்பிலாரென்று (அவரைச்சொல்லு
கின்றது.) ௧௦

ககச-ம் அநீகாரம்—நாணுத் துறவுரைத்தல்

அஃதாவது. சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றறைய தலைமகன் நோழிக்குத் தன்
னாண்டு வரைத்தலும், அறத்தொடு நிற்பிக்கலுற்ற தலைமகன் அவட்குத் தன்
னாண்டு வரைத்தலுமாம். இது, காதன் மிக்குழி நிகழ்வதாகலின், காதற் சிறப்
புரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககநக: காம முழந்து வருந்தினார் கேம
மடல்லல் தில்லை வலி.

[சேட்படுக்கப்பட்டு ஆற்றறைய தலைமகன் சொல்லியது]

(பரி - ரை) காமம் உழந்து வருந்தினார்க்கு - அரியராய மகளிரோடு
காமத்தை யனுபவித்துப் பின் அது பெருது துன்புற்ற ஆடவர்க்கு, ஏம மடல்
CC-O. Jangamwadi Math Collection, Varanasi. Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

ககச-ம் அதி. நாணுத் துறவுரைத்தல் ௫௫௧

அல்லது வலி இல்லை - பண்டும் ஏமமாய் வருகின்ற மடல்லது இனி யெனக் கு வலியாவ தில்லை, எ - து.

ஏமமாதல் - அத்துன்ப நீங்கும் வகை அவ் அனுபவத்தினைக் கொடுத்தல். வலி - ஆகுபெயர். பண்டும் ஆடவராயினார் இன்பமெய்தி வருகின்றவாறு சிற்க, நினை யதற்குத் துணையென்று கருதிக் கொள்ளே முயன்ற யான் இதுபொழுது அல்லாமையை யறிந்தே னாகலான் இனி யானும் அவ்வாற்றான் அதனை யெய்துவ லென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை) —காமம் உழந்து - (அரிய மகளிரோடு) காமத்தை அனுபவித்து, (பின் அது பெற்றால்), வருந்தினார்க்கு - துன்ப மடைந்த ஆடவர்க்கு, ஏம மடல் அல்லது - (அத் துன்ப நீங்கும் வகை அவ் வனுபவத்தைக் கொடுக்கும்) காப்பாய் வருகின்ற மடன் மாவல்லது, (பனைமடலாலே செய்யப்பட்ட குதிரை என்றபடி.) வலி - வலியது, இல்லை - (இனி எனக்கு) இல்லை. க

கக௩௨. நோனா வுடம்பு முயிரு மடலேறு

நாணினை நீக்கி நிறுத்து.

[நாணுடைய நுமக்கு அது முடியாதேன மடல் விலக்கவற்றீட்டுச்
சோல்லியது.]

(பரி - ரை) நோனா உடம்பும் உயிரும் மடல் ஏறும் - அவ் வருத்தத்தினைப் பொறுதவுடம்பு முயிரும் அதற்கு ஏமமாய் மடல் மாலினை யூகக் கருதாவின்றன; நாணினை நீக்கி நிறுத்து - அதனை விலக்குவதாய் நாணினை யகற்று, எ - து.

வருந்தினார்க்கு என மேல் வந்தமையிற் செய்யப்படுபொருள் ஈண்டுக் கூற ராயினார். மடல் - ஆகுபெயர். நீக்கி நிறுத்தென்பது ஒரு சொன்னீர்மைத்து. அறிவு நிறை ஒர்ப்புக் கடைப்பிடிமுதலிய முன்னே நீங்கவும் நாண் நீங்காது நின்றது. அதுவு மிது பொழுது நீங்கிற்றென்பான், உடம்பு முயிரு மென்றான். அவைதான் தம்முன் நீங்காமற் பொருட்டு மடலேறு மென்றது அவன் தன் ஆற்றமை யறிந்து கடிதிற் குறை நேர்த்தனோக்கி.

(தே - ப - ரை) —நோனா-(அவ்வருத்தத்தைப்) பொறுத உடம்பும் உயிரும்—, மடல் ஏறும் - (அதற்குக் காப்பாகிய மடன்மாவை) ஏற நினையாவின்றன, நாணினை - (அதனை விலக்குவதாகிய) நாணத்தை, நீக்கி நிறுத்து - ஒழித்துவிடு. உ

கக௩௩. நாணொடு நல்லாண்மை பண்டுடையே னின்றுடையேன்

காமுற்று ரோறு மடல்.

[நாணையன்றி நல்லாண்மையு முடைமையின் முடியாதேன்றித்
சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நாணெடு நல் ஆண்மை பண்டு உடையேன் - நாணும் மிக்
ஆண்டகைமையும் யான் பண்டுடையேன்; - காமுற்றார் ஏறும் மடலினை
உடையேன் - அவை காமத்தா நீங்குதலான், அக் காமமிக்கார் ஏறும் மடலினை
யின்றுடையேன், எ - று.

நாண் - இழிவாயின செய்தற்கண் விலக்குவது. ஆண்மை - ஒன்றற்கு
தளராது நிற்பல். அவை பண்டுள்ளன, இன்றுள்ளது இதுவேயாகலிற் கடிதின்
முடியு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நாணெடு நல் ஆண்மை - நாணத்தையும்
மிஞ்நத ஆண்மையையும், பண்டு - முன்னே, உடையேன்—
(அவைகாமத்தால் நீங்குதலால்), காமுற்றார் ஏறு மடல் - காம
மிஞ்நதவ ரோறுமடலை, இன்று-இப்போது, உடையேன் - உடைய
னாகின்றேன்.

ககநச. காமக் கடும்புன லுய்க்குமே நாணெடு

நல்லாண்மை யென்னும் புணை.

[நாணு நல்லாண்மையுங் காம வெள்ளத்திற் பூ புணையாகலின் அதனுல்
அவை நிங்குவனவல்ல என்றித் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நாணெடு நல் ஆண்மை என்னும் புணை - யான் தன்னைக்கட்
தற்குக் கொண்ட நாணும் நல்லாண்மையுமாகிய புணைகளை, காமம் கடும்புனல்
உய்க்குமே - என்னிற் பிரித்துக் காமமாகிய கடிய புனல் கொண்டுபோக
கின்றது, எ - று.

அது செய்யமாட்டாத வனைப்புனலி னீக்குதற்குக் கடும்புன லென்றான்.
இப் புனற்கு அவை புணையாகா, அதனான் அவை நீங்கு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(நான் தன்னைக் கடத்தற்குக் கொண்ட)
நாணெடு நல் ஆண்மை என்னும் புணை - நாணமும் நல்லாண்மை
யும் ஆகிய புணைகளை, காமம் கடும்புனல் - காமமாகிய கடிய வெள்ள
மானது, உய்க்கும் - (என்னிற் பிரித்து) கொண்டு போகின்றது.

ககநரு. தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தாண் மடலொடு

மாலை யுழக்குந் துயர்.

[இவ் ஆற்றமையும் மடலும் நுமக்கீது எவ்வாறு வந்தன என்றித்
சொல்லியது.]

(பரி - ரை) மாலை உழக்கும் துயர் மடலொடு - மாலைப்பொழுதின்கண்

ககச-ம் அதி. நாணுத் துறவுரைத்தல் ௫௫௩

தொடலைக் குறுந்தொடி தந்தான் - இதுபொழுது எனக்கு மாலைபோலத் தொடர்ந்த சிறுவனையினை யுடையான் தந்தான், எ - று.

காமம் ஏனைப் பொழுதுகளினு முளதேனும் மாலைக்கண் மலர்தலுடைமையின் மாலையுழக்குந் துய ரென்றும், மடலும் அதுபற்றி வந்ததாகலின் அவ்விழிவும் அவளால் தாப்பட்ட தென்றும், அவன்தான் நீ கூறியதே கூறும் இளைமையனென்பது தோன்றத் தொடலைக் குறுந்தொடி யென்றுங் கூறினான். அப் பெயர் உவமைத்தொகைப்புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை. இவை அவள் தந்தனவாகலின் நின்னாள் நீங்குமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—மாலை உழக்கும் துயர் - மாலைக்காலத்து அனுபவிக்குந் துன்பத்தையும், மடலொடு - (அதற்கு மருந்தாகிய) மடன்மாவையும், (முன் அறியேன்); தொடலைக் குறுந்தொடி - மாலைப்பால் தொடர்ந்த சிறிய வனையலைபுடையவள், தந்தான் - (இப் பொழுது) எனக்குத் தந்தான். ௫

கக௩௬. மடலூர்தல் யாமத்து முள்ளுவேன் மன்ற
படலொல்லா பேதைக்கென் கண்.

[மடலூரும்பொழுது இற்றைக்குங் கழிந்ததென்றுட்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) பேதைக்கு என் கண் படல் ஒல்லா - நின் பேதை காரணமாக என்கண்கள் ஒருகாலும் துயிறலைப் பொருந்தா; யாமத்தும் மன்ற மடலூர்தல் உள்ளுவேன் - அதனால் எல்லாருந் துயிலுமிடை யாமத்தும் யானிருந்து மடலூர்தலையே கருதா நிற்பேன், எ - று.

பேதை யென்றது பருவம்பற்றி யன்று, மடமை பற்றி. இனிக் குறை முடிப்பது நாளையென வேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பேதைக்கு - பேதையாகிய எனக்கு, (உன் மாது காரணமாக), என் கண் - எனது கண்கள், படல் ஒல்லா-(ஒரு போதும்) தூங்குதல் பொருந்தாவாம்; (அதனால்), யாமத்தும் - (எல்லாரும் தூங்குகிற) பாதி யிரவிலும், மன்ற மடல் ஊர்தல் - மடல் மா ஏறலையே, உள்ளுவேன் - நினைப்பேன். ௬

கக௩௭. கடலன்ன காம முழந்து மடலேரூப்

பெண்ணிற் பெருந்தக்க தில்.

[பேதைக்கு என்கண் படலொல்லா வென்பதுபற்றி அறிவிலாயமகளிரினும் அஃது உடையராய ஆடவரன்றே ஆற்றற்பால ரென்றுட்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் மடல் ஏரூப் பெண்ணின் - கடல்போலக் கரையற்ற காமநோயினை யனுபவித்தும் மடலூர்தலைச் செய்யாது

௩௩௪ ககச-ம் அதி. நா ணுத் திறவுரைத்தல்

ஆற்றியிருக்கும் பெண்பிறப்புப்போல, பெருந்தக்கது இல் - மிக்க தகுதியினை யுடைய பிறப்பு உலகத்திலே, எ - று.

பிறப்பு விசேடத்தால் அவ் அடக்கம் எனக்கில்லபாகாவின்றது; நீ அஃது அறிகின்றிலை யென்பதாம். இத்துணையுந் தலைமகன் கூற்று; மேல் தலைமகன் கூற்று.

(தே - ப - ரை)—கடல் அன்ன காமம் உழந்தும் - கடல்போற் கறையற்ற காமநோயை அனுபவித்தும், மடல் ஏறு - மடன்மா ஏறு மல் (பொறுத்திருக்கிற), பெண்ணின் - பெண் (பிறப்புப்) போல், பெருந்தக்கது - மிகுந்த தகுதியுடைய பிறப்பு, இல் - (உலகத்தில) இல்லை.

ககநஅ. நிறையரியர் மன்னளிய ரென்னாது காம மறையிறந்து மன்று படும்.

[காப்புச் சிறை மிக்துக் காமம் பெருகியவழிச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நிறை அரியர் (என்னாது) - இவர் நிறைபால் நாயிதூத்தற் அரியரென் றஞ்சுதல் செய்யாது; மன் அளியர் என்னாது - மிகவும் அளிக்கத் தக்காரென் றிரங்குதல் செய்யாது; காமம் மறை இறந்து மன்றுபடும் - மகளி காமமும் அவர் மறைத்தலைக்கடந்து மன்றின்கண்ணே வெளிப்படுவதாயிருந்தது, எ - று.

என்னாதுதன்பது முன்னுங் கூட்டி மகளி ரென்பது வருவிக்கப்பட்டது. எச்சவும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. மன்றென்பது தந்தை தன்னையன நோக்கி. உலகத்துப் பெண்பாலார் காமத்தியல்பு கூறுவான் போன்று, தன் காமம் பெருகியவாறும் இனி அறத்தொடு கிற்றல்வேண்டு மென்பதங் குறிப்பாற் கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—(இவர்), நிறை அரியர் (என்னாது) - நிறை யால் (நாம் மேற்கொள்ளுகற்கு) அரியரென்று அஞ்சாமலும், மன் அளியர் என்னாது - மிகவும் அளிக்கத் தக்கவரென்று இரங்காமலும், காமம் - (மகளிரது) காமமும், மறை இறந்து - (அவர்) மறைத்தலைக் கடந்து, மன்று படும் - சபையிடத்து வெளிப்படுவதாயிருந்தது.

ககநகூ. அறிகிலா ரெல்லாரு மென்றேயென் காம மறுகின் மறுகு மருண்டு.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) எல்லாரும் அறிகிலார் என்று - யான் முன் அடக்கிக்ற்றவன் யென்னை யறிதலிலர் இனி யவ்வாறு எல்லாது யானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்ப வென்று கருதி, என் காமம் மறுகில் மருண்டுமறுகும் - என் காமம் இங்ங் மறுகின்கண்ணே மயங்கிச் சுமலாவின்றது, எ - று.

மயக்குதல் - அம்பலாதல். மறுகுதல் - அலராதல். ஆம்பலும் அலருமாயிற்று; இனி அறத்தொடு கிற்றல்வேண்டு மென்பதாம். அறிவிலா ரென்பதூஉம் பாடம்.

(தே - ப - ரை)—(நான் முன் அடங்கியிருக்கையால்), எல்லாரும்—, அறிகிலார் என்று - (என்னை) அறிந்திலர் (இனி அப்படி அடங்கியிராமல் நானே வெளிப்பட்டு அறிவிப்பேன்) என்று நினைத்து, என் காமம்—, மறுகில் - (இவ்வூர்) வீதியில், மருண்டு மறுகும் - மயங்கிச் சுழல்கின்றது, (சிலரறிந்து பேசிக்கொள்ளும்படிக்கும், பல ரறிந்து தூற்றும்படிக்கும் என்றபடி).

ககச௦. பாங்கண்ணிற் காண நகுப வறிவில்லார்

யாம்பட்ட தாம்படா வாறு.

[சேவிலிக்கு அறத்தொடு நீன்றுவைத்து யான்நிந்தமாறு என்னையென்று நகையாடிய தோழியோடு புலந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) யாம் கண்ணிற் காண அறிவில்லார் நகுப - யாம் கேட்குமாறு மன்றிக் கண்ணுற் காணுமாறு எம்மை யறிவில்லார் நகாநின்றார், யாம் பட்டதாம் படா ஆறு - அவர் அங்ஙனஞ் செய்கின்றது யாமுற்ற நோய்கள் தாமுறமையான், எ - று.

கண்ணி நென்றது முன்கண்டறியாமை புணரகின்றது. அறத்தொடு நின்றமை யறியாது வரைவு மாட்சிமைப்படுகின்றிலனெனப் புலக்கின்றனாகலின் ஏதிலாளாக்கிக் கூறினான். இது, நகாநின்று சேட்படுக்குந் தோழிக்குத் தலைமகன் கூறியதாங்கால், அதிகாரத்திற்கு வலாமை யறிக.

(தே - ப - ரை)—யாம்—, கண்ணில் காண - (கேட்கும்படியுமன்றி) கண்ணுற் காணும்படி, அறிவில்லார்—, நகுப - (எம்மைச்) சிரிக்கின்றார்; (அவர் அப்படிச் செய்கின்றது), யாம் பட்ட - யாம் அடைந்த நோய்களை, தாம் படா ஆறு - தாம் அடையாமையால். க௦

ககடு-ம் அதிகாரம்—அலரறிவுறுத்தல்

அஃதாவது, களவொழுக்கம்வேண்டிய தலைமகன் பிறர் கூறுகின்ற அலர் தனக்காகின்றவாற்றைத் தோழிக்கு அறிவுறுத்தலும், வரைவாக உடன்போக்காக ஒன்று வேண்டிய தலைமகளும் தோழியும் அவ அலரை யவன்றனக்கு அறிவுறுத்தலுமாம். இது, நாணுத் துறந்தவழி கீழ்வதாகலான், நாணுத்தறவுரைத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககசக. அலரொழ வாருயிர் நிற்கு மதனைப்

பலரறியார் பாக்கியத் தால்.

[அல்ல குறிப்பிட்ட பிற்பிறைநூன்று வந்த தலைமகனைத் தோழி
அலர் கூறி வரைவு கடாயவழி அவன் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) அலர் எழ ஆருயிர் நிற்கும் - மடந்தையொடு எம்மிடை உபு
ஊரின்சுண் அலராயெழுதலான் அவனைப் பெருது வருந்தும் என் அரிய
வுயிர் பெற்றதுபோன்ற நிலைபெறும்; அதனைப் பாக்கியத்தால் பலர் அறியார்.
அந்நிலைபெற்றதைத் தெய்வத்தால் யானே யறிவதல்லது கூறுகின்ற பலரு
மறியார், எ - று.

அல்ல குறிப்பட்டுத் தலைமகளை யெய்தப்பெருத வருத்தமெல்லாம்
தோன்ற அரியவுயி ரென்றும், அங்ஙனம் அறியானே எளியளாக்கி யெடுக்கின்ற
மையின், அஃது அவ்வாருயிர்க்குப் பற்றுக்கோடாக நின்ற தென்பான் அவ்
ரோழ ஆருயிர் நிற்குமென்றும், பற்றுக்கோடாதலை அவ் எதிலா ரறியின் தற்று
தொழிவர், ஒழியவே ஆருயிர் போமாகலான் அவரறியா தொழிகின்றதை
தெய்வத்தா னென்றுங் கூறினான். முற்றும்மை விகாரத்தால் தொக்கது.

(தே - ப - ரை)—(உன்மாதாக்கும் எமக்கும் உண்டாகிய நட்டி)
அலர் எழ - (இவ் லூரில்) அலரா யெழுதலால், ஆர் உயிர்-(அவனைப்
பெருது வருந்துகிற என்) அரிய வுபிரானது, நிற்கும் - (அவனைப்
பெற்றதுபோல்) நிலைபெறும்; அதனை - அந்நிலைபெற்றதை, பாக்கி
யத்தால் - நல்லுழால், (நானே அறிவதல்லது), பலர் - (தூறிய
கின்ற) பலரும், அறியார் - அறியமாட்டார்.

ககசஉ. மலரன்ன கண்ணு ளருமை யறியா
தலரெமக் கீந்தகிவ் லூர்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) மலர் அன்ன கண்ணுள் அருமை அறியாது - மலர்போலும்
கண்ணை யுடையாளது எய்தற்கு அருமை யறியாது; இவ்லூர் அலர் எமக்கு உ
த்தது - இவ்லூர் அவனை யெளியளாக்கி அவனோடு அலர் கூறலை எமக்கு உப
கரித்தது, எ - று.

அருமை அல்லகுறிப்பாட்டானும் இடையீடுகளானும் ஆயது. ஈந்ததென்
ருன், தனக்குப் பற்றுக்கோடாகலின், அலர் கூறுவாரை அவர் செய்த வுத்தி
பற்றி இவ்வு ரென்றான்.

(தே - ப - ரை)—மலர் அன்ன கண்ணுள் - மலர்போலும் கண்
களை யுடையவளது, அருமை - (அடைதற்கு) அருமையை அறி
யாது, இவ்லூர் - இந்த லூர், (அவனை எளியவளாக்கி), அலர் - (அவ
னோடு) பழி கூறலை, எமக்கு—, ஈந்தது - உபகரித்தது.

ககசாந. உறாஅதீதா லூரறிந்த கௌவை யதனைப்
பெறாஅது பெற்றன்ன நீர்த்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) ஊர் அறிந்த கௌவை உறாதோ - எங்கட்குக்கட்டமுண்மை
இவ்வூர் அறிதலான் விளைந்த அலர் எனக்கு உறுவதொன்றன்றோ, அதனைப்
பெறாது பெற்றன்ன நீர்த்து - அது கேட்ட என் மனம் அக்கட்டத்தைப்
பெறாதிருந்தே பெற்றாற்போலு நீர்மையை யுடைத்தாகலான், எ - று.

பெற்றன்ன நீர்மை பெற்றவழி யுளதா மின்பம்போலு மின்பமுடைமை.
நீர்த்தென்பதற்கு ஏற்ற மனமென்னும் வினைமுதல் வருவிக்கப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—ஊர் அறிந்த கௌவை - (எங்களுக்குப்
புணர்ச்சி உண்டாயிருக்கையை) இவ்வூர் அறிதலால் விளைந்த அல
ரானது, உறாதோ - (எனக்கு) உறுவதொன்றன்றோ, (அது கேட்ட
என் மனமானது), அதனைப் பெறாது - அப் புணர்ச்சியைப் பெற
திருந்தே, பெற்றது அன்ன நீர்த்து - பெற்றதுபோலுங் குணமுடை
த்து, (ஆகலால்).

ந

ககசச. கவ்வையாற் கவ்விது காம மதுவின்றேற்
றவ்வென்னுந் தன்மை யிழந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காமம் கவ்வையால் கவ்விது - என் காமம் இவ்வு ரெடுக்கின்ற
அலரானே யலர்தலை யுடைத்தாயிற்று; அது இன்றேல் தன்மை இழந்து தவ்
வென்னும் - அவ் அல ரில்லையாயின், தன்னியல் பிழந்து சுருங்கும், எ - று.

அலர்தல் - மேன்மேன் மிகுதல். செவ்வையுடையதனைச் செவ்விதென்
ருற்போலக் கவ்வையுடையதனைக் கவ்வி தென்றார். இயல்பு - இன்பம் பயத்
தல். தவ்வென்னு மென்பது குறிப்புமொழி; * “தூல்கால் யாத்த மாலே வெண்
குடை, தவ்வென் றசைஇத் தாழ்துளி மறைப்ப” என்புழியுமது.

(தே - ப - ரை)—காமம் - (என்) காமம், கவ்வையால் - (இவ்
வூர்) எடுக்கின்ற தூறல், கவ்விது - மேலுமேலும் மிகுதலை யுடைத்
தாயிற்று; அது இன்றேல் - அவ்வலர் இல்லையாயின், தன்மை
யிழந்து - இன்பந் தருத விழந்து, தவ்வென்னும்-சுருங்கிப்போகும்.

ககசாடு. களித்தொறுங் கள்ளாண்டல் வேட்டற்றாற் காமம்
வெளிப்படுந் தோறு மினிது.

* நெடுநல்வாடை: கஅச - கஅடு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) களித்தோறும் கள் உண்டல் வேட்டற்று - கள்ளுண்பார்க்குக் களிக்குந்தோறும் கள்ளுண்டல் இனிதாமாறுபோல், காமம் வெளிப்படுந்தோறும் இனிது - எனக்குக் காமம் அலராந்தோறும் இனிதாகா நின்றது, எ - று.

வேட்கப்பட்டற்ற லென்பது வேட்டற்றாலென நின்றது. வேட்கை மிகுதியால் அலரும் இன்பஞ்செய்யாவின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(கள்ளுண்பார்க்கு), களித்தோறும் - களிக்குந்தோறும், கள் உண்டல்—, வேட்டற்று - இனிதாம் விதம்போல், (எனக்கு), காமம்—, வெளிப்படுந்தோறும்-மிகுந்தோறும், இனிது - இனிதாகாநின்றது. ௫

ககசக. கண்டது மன்னு மொருநா ளலர்மன்னுந் திங்களைப் பாம்புகொண்டற்று.

[இடையீடுகளானும் அல்லதறியானுந் தலைமகனை யெய்தப்பெறாதலை மகள் அவன் சிறைப்புறந்தானுகத் தோழிக்குச் சொல்லுவாளாய் அலரறிவுறிஇ வரைவுகடாயது.]

(பரி - ரை) கண்டது ஒருநாள் - யான் காதலரைக் கண்ணுறப் பெற்றது ஒரு ஞான்றே; அலர் திங்களைப் பாம்பு கொண்டற்று - அதனியை அலர் அவ்வளவிற்கன்றித் திங்களைப் பாம்பு கொண்ட அலர்போன்று உலகெங்கும் பரந்தது, எ - று.

காரியத்தைக் காரணமாக வுபசரித்துப் பாம்புகொண்டற் றென்றான். இது வழியும் மன்னும் உம்மையும் அசைகிலை. காட்சி யின்றியும் அலர் பாக்கின்ற இவ் பொழுக்கம் இனி யாகாது, வரைந்து கோடல் வேண்டு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கண்டது - (தலைவனை நான்) காணப் பெற்றது, ஒரு நாள் - ஒருநாளே யாகும்; அலர் - (அதனு லுண்டாகிய) பழிதூற்றுதலானது, (அவ்வளவின் தன்மை), திங்களை பாம்புகொண்டற்று - சந்திரனைப் பாம்பு கொண்ட அலர்போல் உலகெங்கும் பரந்தது.

ககசஎ. ஊரவர் கெளவை யெருவாக வன்னைசொன்னீராக நீளுமிந் நோய்.

[வரைவுநீட ஆற்றளாய தலைமகளைத் தலைமகன் சிறைப்புறந்தானுத் தலறிந்தோழி ஊரவர் அலரும் அன்னை சொல்லு நோக்கியாற்றல்வேண்டுமெனச்சொல் லெப்பியவழி அவள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) இந் நோய் - இக் காமநோயாகிய பயிர், ஊரவர் கெளவை எருவாக அன்னை சொல் நீராக நீளும்-இவ்வழியின் மகளி ரெடுக்கின்ற அலர் எரு

வாக, அதுகேட்டு அன்னை வெகுண்டு சொல்லுகின்ற வெஞ்சொல் நீராக வளராவின்றது, எ - று.

ஊரவ ரென்பது தொழிலான் ஆனொழித்துமின்றது. ஏகதேசவுருவகம். சுருங்குதற்கு ஏதுவாவன தாமே விரிதற்கு ஏதுவாகாமின்றன வென்பதாம். வரைவாணதல் பயன்.

(தே - ப ரை)—இந்நோய் - இக்காமநோயாகிய (பயிர்), ஊர வர் கெளவை - இவ் வூரிலுள்ள (மகளிர் எடுக்கின்ற) தூறுனது, எரு ஆக-எருவாகவும், அன்னை சொல்-(அதுகேட்டுக் கோபித்துத்) தாய் சொல்லுகின்ற கடுஞ் சொல்லானது, நீர் ஆக—, நீளும் - வளரா நின்றது.

எ

ககசஅ. நெய்யா லெரிதுதுப்பே மென்றற்றாற் கெளவையாற்
காம துதுப்பே மெனல்.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) கெளவையால் காமம் துதுப்பேம் எனல் - ஏதிலா ரெடுக்கின்ற அலரால் நாம் காமத்தை யவித்துமென்று கருதுதல். நெய்யால் எரி துதுப்பேம் என்றற்று. நெய்யா லெரியை யவித்துமென்று கருதுதலோ டொக்கும், எ-று.

மூன்ற னுருபுகள் சுருவிக்கண் வந்தன. கிளர்தற் காரணமாய அலரால் அவித்தல் கூடா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கெளவையால்-(அபலவர் எடுக்கின்ற) அலரா லுண்டாகின்ற, காமம் - காமத்தை, துதுப்பேம் எனல் - அவிப்பே மென்று நினைத்தல், நெய்யால்,—எரி - நெருப்பை, துதுப்பேம் என்றற்று - அவிப்பே மென்று நினைத்தலோ டொக்கும்.

அ

ககசகூ. அலர்நாண வெல்வதோ வஞ்சலோம் பென்றார்

பலர்நாண நீத்தக் கடை.

[வரைவிடை வைத்துப் பிரிவின்க னூற்றளாய தலைமகள் அவன்வந்து
சீறைப்புறந்தானது லறிந்து அலரஞ்சி யாற்றல்வேண்டு மென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) அஞ்சல் ஒம்பு என்றார் பலர் நாண நீத்தக்கடை - தம்மை யெதிர்ப்பட்டஞான்று மின்னிற் பிரியேன் அஞ்சல் ஒம்பு என்றவர்தாமே இன்று கண்டார் பலரும் நாணும்வகை நம்மைத் துறந்தபின், அலர் நாண ஒல்வ தோ - நாம் ஏதிலார் கூறும் அலருக்கு நாணக்கூடுமோ கூடாது, எ - று.

நாணவென்னும் வினையெச்சம் ஒல்வதென்னுந் தொழிற்பெயருள் ஒல்லு தற் ரொழிலோடு முடிந்தது. கண்டார் நாணு விலையையாய் யாம் நாணுதல் யாண்டைய தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(தம்மைக்கண்டநாளில்), அஞ்சல் ஒம்பு என்
றார் - (உன்னை விட்டு நீங்கேன்) அஞ்சதலொழி யென்றவரே, பலர்
நாண - (இன்று கண்டவர்) பலரும் நாணும் வகை, நீத்தக்கடை -
(நம்மை விட்டு) நீங்கிய பின், அலர் - (அபலவர் தூற்றுகிற) தூறுக்கு,
நாண ஒல்வதோ - (நாம்) நாணக் கூடுமோ.

ககரு0. தாம்வேண்டி நல்குவர் காதலர் யாம்வேண்டுங்
கொவை யெடுக்கு மிவ்வூர்.

[தலைமகன் சீறைப்புறந்தானாகத் தோழி தலைமகட்குச் சொல்லுவாளாய்
அலரறிவுறீடு அவன் உடன்போக்கு நயப்பச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) யாம் வேண்டும் கொவை இவ்வூர் எடுக்கும் - உடன்போக்கு
ஏதுவால் நோக்கி யாம் பண்டே விரும்புவதாய் அலரை இவ்வூர்தானே யெய்
நின்றது; காதலர்தாம் வேண்டின் நல்குவர் - இனிக் காதலர்தாமும் யாம் வேண்
டியக்கால் அதனை யினிதி நேர்வர், அதனால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய் வந்ததி
எ - று.

எச்சவும்மை விகாரத்தாற் றெக்கது. நங்கண் காதலுடைமையின் மறு
ரென்பது தோன்றக் காதல ரென்றான். இவ் விருபது பாட்டும் புணர்தனி
மித்தம்.

(தே - ப - ரை)—யாம்—, வேண்டும் கொவை - (உடன் போ
தற்குக் காரணமாதல்பற்றி முன்னமே) இச்சிப்பதாகிய அலரை,
இவ்வூர்—, எடுக்கும் - (கானே) எடுக்கின்றது; காதலர் - (இனி)
தலைவர், வேண்டின் - (நாம்) வேண்டினால், தாம் - தாமும், நல்குவர் -
அதற்கு உடன்படுவர்; (ஆதலால் இவ்வலர் நமக்கு நன்றாய் வந்தது)

களவியல் முற்றிற்று.

கற்பியல்

—♦—

இனிக் கற்பப் பதினெட் டதிகாரத்தாற் கூறுவான்றொடங்கி, முதற்கண் பிரிவாற்றமை கூறுகின்றார்.

கககூ-ம் அதிகாரம்—பிரிவாற்றமை

அஃதாவது, வரைந் தெய்தியபின் தலைமகன் அறம் பொரு ளின்பங்க ளின் பொருட்டுச் சேயிடையினும் ஆயிடையினும் தலைமகளைப் பிரிந்து செல்லும்; செல்லு ஞான்று அப் பிரிவினை அவன் ஆற்றாநாந் தன்மை. அஃது ஈண்டுப் பிரிவுணர்த்திய தலைமகற்குத் தோழி கூறலும், அவன் தனக்குத் தலைமகடானே அவன் குறிப்பான் உணர்ந்து கூறலும், பிரிவுணர்த்தியவழிக் கூறலும், தலைமகன் பிரிந்துழி ஆற்றுவதிக்குந் தோழிக்குத் தலைமகன் மறுத்துக் கூறலுமென நால்வகையாற் கூறப்படும்.

ககருக. செல்லாமை யுண்டே லெனக்குரை மற்று நின் வல்வரவு வாழ்வார்க் குரை.

[பிரிந்து கடிதின் வருவலென்ற தலைமகற்குத் தோழி சொல்லியது.]

(பரி - ரை) செல்லாமை உண்டேல் எனக்கு உரை - நீ யெம்மைப் பிரியாமை யுண்டாயின் அதனை யெனக்குச் சொல்; மற்று நின் வல் வரவு வாழ்வார்க்கு உரை - அஃதொழியப் பிரிந்து போய் விரைந்து வருதல் சொல்வையாயின் அதனை அப்பொழுது உயிர் வாழ்வார்க்குச் சொல், எ - று.

தலைமகளை மொழித்து எனக்கென்றான், தான் அவனென்னும் வேற்றுமையின்மையின். அக் காலமெல்லாம் ஆற்றியிருந்து அவ்வரவு காண வல்லனல்லன், பிரிந்தபொழுதே யிறந்துபடு மென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன். இதனைத் தலைமகன் கூற்றாக்கி யுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—செல்லாமை உண்டேல் - (நீ எம்மைப் பிரியாமை உண்டாயின்,) எனக்கு—, உரை - (அதனைச்) சொல்லு; மற்று-அது நீங்க, நின் வல் வரவு - (பிரிந்துபோய்) நின் விரைந்து வருதலை, வாழ்வார்க்கு - (அப்பொழுது) உயிர் வாழ்வார்க்கு, உரை-சொல்லு.

ககருஉ. இன்க ணுடைத்தவர் பார்வல் பிரிவஞ்சும்

புன்க ணுடைத்தாற் புணர்வு.

[பிரிவு தலைமகன் குறிப்பா னறிந்த தலைமகன் தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) அவர் பார்வல் இன்கண் உடைத்த - தழைபுங் கண்ணிபுங் கொண்டு பின்னின்றஞான்று அவர் நோக்குமாத்திரமும் புணர்ச்சி குறித்தமை யான் நமக்கு இன்ப முடைத்தாயிருக்கும்; புணர்வு பிரிவு அஞ்சும் புன்கண்

உடைத்து - இன்று அப் புணர்ச்சிதான் விசுவாசிற்கவும் அது பிரிவொன்று அஞ்சும் அச்சத்தினை புடைத்தாயிற்று, அவரன்பின் நிலைமையிது, எ - று.

பார்வ லென்றதனாற் புணர்ச்சி பெருத பின்னிலைக் காலம் பெறப்பட்டது. புன்கணென்னுங் காரணப்பெயர் காரியத்தின் மேலாயிற்று. அவ் அச்சத்தினை புடைத்தாதலாவது * “முன்னறழ் முளையெயிற் றமிழ்துறுந் தீநீரைக், கள்ளினு மகிழ்செய்பு மெனவுரைத்த மமையாரென். ஞெள்ளிழை திருத்தும்” பண்டையிற் சிறப்பால் அவன் பிரிதற் குறிப்புக் காட்டி அச்சஞ் செய்த லுடைமை. அழுங்குவித்தல் பயன்.

(தே - ப - ரை)—(தழையு மாலைபுகொண்டு பின்னின்ற தாளில்), அவர் பார்வல் - அவரது பார்வைமாத்திரமும், (புணர்ச்சி குறித்தமையால்), இன்கண் உடைத்து - (நமக்கு) இன்ப முடைத்தாயிருந்தது; (இன்று அப் புணர்ச்சிதான் நடந்துகொண்டிருக்கவும்), புணர்வு - அப் புணர்ச்சி, பிரிவு அஞ்சும் - பிரிவொன்று அஞ்சுகிற, புன்கண் - அச்சத்தினை, உடைத்து - உடைத்தாயிற்று, (அவரன்பி னிலைமை இது).

ககரு௩. அரிதரோ தேற்ற மறிவுடையார் கண்ணும்
பிரிவோ ரிடத்துண்மை யான்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) அறிவு உடையார் கண்ணும் - பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லும் நம் பிரிவாற்றுமையும் அறிதலுடையராய் காதலர்கண்ணும், ஒரிடத்துப் பிரிவு உண்மையான் - ஒரோவழிப் பிரிவு கிழித்தலான், தேற்றம் அரிது - அவ் சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம்மாட்டு அன்புடையரொனத் தேறத் தேற்றம் அரிதாயிருந்தது, எ - று.

அரோ - அசைகிலை. உம்மை உயர்வுசிறப்பின் கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—அறிவு உடையார்கண்ணும் - (பிரியேனென்ற தஞ்சொல்லையும், நம்பிரிவு பொறுமையையும்) அறிதலுடையவராகிய காதலரிடத்தும், ஓர் இடத்து - ஒரோவழி, பிரிவு—, உண்மையான் உண்டாதலால், தேற்றம் - (அவர் சொல்லும் தலையளியும்பற்றி நம் மேல் அன்புடையரொன்று தெளிபுந்) தெளிவு, அரிது - அரிதாயிருந்தது.

ககரு௪. அளித்தஞ்ச லென்றவர் நீப்பிற் றெளித்தசொற்
தேறியார்க் குண்டோ தவறு.

* கவி: பாலைநகர்.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) அளித்து அஞ்சல் என்றவர் நீப்பின் - எதிர்ப்பட்டனான்றே தலையளி செய்து கின்னிற் பிரியேன் அஞ்சலென்றவர் தாமே பின் பிரிவராயின், தெளித்த சொல் தேறியார்க்குத் தவறு உண்டோ-அவர்க்கன்று அவர் தெளிவித்த சொல்லை மெய்யெனத் தெளிந்தார்க்குக் குற்ற முண்டோ? எ - று.

தேறியா ரென்பது தன்னைப் பிறப்போற் கூறல். சொல்லுஞ் செயலு மொவ்வாமைக் குற்றம் அவர்க்கு எய்தும், அஃது எய்தாவகை யழுங்குவியென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—அளித்து - (எதிர்ப்பட்ட நாளே) தலையளி செய்து; அஞ்சல் என்றவர் - (உன்னைவிட்டுப் பிரியேன்) அஞ்சா கிரு என்றவர் (தாமே), நீப்பின் - (பின்னை) பிரிவாராயின், (அவர்க்கல்லாமல்), தெளித்த சொல் - (அவரால்) தெளிவிக்கப் பட்ட சொல்லை, தேறியார்க்கு - (மெய்யென்று) தெளிந்தவர்க்கு, தவறு - குற்றம், உண்டோ - உளதோ? (இல்லை என்றபடி). ச

ககருரு. ஒம்பி அமைந்தார் பிரிவோம்பன் மற்றவர் :
நீங்கி னரிதாற் புணர்வு.

[இதுவுமது]

(பரி - ரை) ஒம்பின் அமைந்தார் பிரிவு ஒம்பல் - என்னுயிரைச் செல்லா மற் காத்தியாயின், அதனை யாளுதற்கு அமைந்தாருடைய செலவினை அழுங்கு விப்பாயாக!, மற்று அவர் நீங்கின் புணர்வு அரிது - அழுங்குவிப்பா ரின்றி அவர் செல்வாராயின் அவரால் ஆளப்பட்ட வுயிருஞ் செல்லும், சென்றற் பின் அவரைக் கூடுதல் எனக்கு அரிதாம், எ - று.

ஆளுதற்கு அமைதல் - இறைவராதற்குத் தெய்வத்தால் ஏற்புடையாதல். மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—ஒம்பின் - (என்னுயிரைச் செல்லாமல்) காப் பாற்றுவையாயின், அமைந்தார் - (அதனை ஆளுதற்கு) அமைந்தவ ரது, பிரிவு - செலவை, ஒம்பல்-அழுங்குவிப்பாயாக!, மற்று அவர் நீங்கின் - அழுங்குவிப்பா ரில்லாமல், அவர் செல்வாராயின் - (அவ ரால் ஆளப்பட்ட உயிரும் செல்லுமாதலால்), புணர்வு - (பின்பு அவரைக்) கூடுதல், அரிது - (எனக்கு) அரிதாம். ரு

ககருகூ. பிரிவுரைக்கும் வன்கண்ண ராயி னரிதவர்
நல்குவ ரென்னு நகை.

[தலைமகன்பிரிவுணர்த்தியவாறு வந்து சொல்லியதோழிக்குச்சொல்லியது]

(பரி - ரை) அவர் பிரிவு உரைக்கும் வன்கண்ணராயின்-நம் கவவுக் கடுமையறிந்த தலைவர்தாமே நம்முனின்று தம் பிரிவினையுணர்த்தும் வன்கண்மையுடையராயின், நல்குவர் என்னும் நகை அரிது - அத் தன்மையார் பின்பு நம் ஆற்றுமை யறிந்து வந்து தலையளி செய்வரென் றிருக்கும் ஆசை விடப்படும்.

அருமை - பயன்படுத லில்லாமை. கூடியிருந்தே அன்பின்றிப் பிரிவு என்னுதலும் உணர்த்தலும் வல்லராயினார் பிரிந்துபோய் அன்புடையராய் நம்மகினைத்துவந்து நல்குதல் யாண்டைய தென்பதாம். அழுங்குவித்தல் பயன்.

(தே - ப - ரை)—அவர்-(நமது பிரிவு பொருமை யறிந்த) அத் தலைவர்தாமே, (நம்முன்னின்றும்), பிரிவு உரைக்கும் - (தம்) பிரிவை அறிவிக்கும், வன்கண்ணர் ஆயின் - அருளில்லாமைபையுடையராயின், (அத்தன்மையரான பின்பு), நல்குவர் என்னும் நகை - (நம் பொருமைபைய அறிந்துவந்து) தலையளி செய்வாரென்னும் ஆசை, அரிது - விடப்படும்.

ககருள. துறைவன் துறந்தமை தூற்றுகொன் முன்கையிறையிறவா நின்ற வளை.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) துறைவன் துறந்தாமை துறைவன் என்னைப் பிரியலுற்ற மையை, முன்கை இறை இறவாநின்ற வளை தூற்றுகொல்-அவனுணர்த்தாமல் தாமே யுணர்ந்து என் முன்கையி னிறையினின்றும் கழலாநின்றவளைகள்எனக்கு அறிவியாவோ? அவன் உணர்த்த வுணர்ந்து வந்து நீ யறிவித்தல்வேண்டுமோ? எ - று.

முன்னே நிகழ்ந்தமையின் துறந்தமை யென்றும், கேட்ட துணையன்மெலிந்த ஆற்றுமையின் இறவாநின்ற என்றுங் கூறினான். அழுங்குவித்த வந்து கூறற்பாலை யல்லையாய் நீயும் இவ் அளைகள் செய்தெனவே செய்தாயெனப் புலந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—துறைவன்—, துறந்தமை - (என்னைப்) பிரியலுற்றமையை, (அவன் அறிவிக்காமல் தாமே அறிந்து), முன்கை இறை - (என்) முன்கை இறையினின்றும், இறவாநின்ற வளை - கழலாநின்ற வளையல்கள், தூற்றுகொல் - (எனக்கு) அறிவியாவோ? (அவன் அறிவிக்க அறிந்துவந்து நீ அறிவித்தல் வேண்டுமோ?) எ

ககருஅ. இன்ன தினனில்லார் வாழ்த லதனினுமின்ன தினியார்ப் பிரிவு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) இன்ன இல் ஊர் வாழ்தல் இன்னாது - மகளிர்க்குத் தம் குறிப் பறியுந் தோழிய ரில்லாத வேற்றாரின்கண் வாழ்த லின்னாது; இனியார்ப் பிரிவு அதனினும் இன்னாது - அதன்மேலுந் தங் காதலரைப் பிரிதல் அதனினு மின் னாது, எ - று.

தலைவன் செலவினை யழுங்குவித்து வாராது உடன்பட்டு வந்தமைபற்றிப் புலக்கின்றனாகலின், இன்னிலுந் ரென்றான். உலகியல் கூறுவாள் போன்று தனக்கு அவ் விரண்டு முண்மை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—இன்ன இல் ஊர் - (மகளிர்க்குத் தங் குறிப் பறிகற) தோழிய ரில்லாத வேற்றாரினிடத்து, வாழ்தல்—, இன் னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும்; (அதன்மேலும்), இனியார் பிரிவு - (தங்) காதலரைப் பிரிதல், அதனினும் - அவ் வாழ்தலைக்காட்டிலும், இன்னாது - துன்பஞ் செய்வதாகும். அ

ககருக. தொடிற்சுடி னல்லது காமநோய் போல
விடிற்சுட லாற்றுமோ தி.

[காமந் தீயேபோன்று தானின்ற விடத்தைச் சுடுமர்கலான்
நீ யாற்றல்வேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) தீத் தொடிந் சுடிந் சுடல் அல்லது - தீத் தன்னைத் தொட் டாற் சுடுமாயிற் சுடுதல்லது, காமநோய்போல விடிந் சுடல் ஆற்றுமோ - காம மாகிய நோய்போலத் தன்னை யகன்றால் தப்பாது சுடுதலை வற்றோ, மாட்டாது, எ - று.

சுடுமாயி னென்பது மந்திர மருந்துகளால் தம்பிக்கப்படாதாயி னென்ற வாறு. காமத்திற்கு அதுவுமில்லை யென்பாள் வானா சுட லென்றான். அகறல் - நுகராமை. சுடலென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. தீயினுங் கொடியதனை யானாற்றுமா நென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தீ - நெருப்பு, தொடிந் - (தன்னைத்) தொட் டால், சுடிந் (சுடல்) - அல்லது - சுட்டாற் சுடலல்லது, காமநோய் போல—, விடிந் - (தன்னை) விட்டு நீங்கினால், சுடல் ஆற்றுமோ - (தப்பாது) சுடல் வல்லதோ? கூ

கககூ. அரிதாற்றி யல்லனோய் நீக்கிப் பிரிவாற்றிப்
பின்னிருந்து வாழ்வார் பலர்.

[தலைவர் பலரும் பிரிவாற்றி யிருப்பார், அது நீ செய்கின்றிலை யென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும். அரிது ஆற்றி அல்லல் நோய் நீக்கி.
பிரிவுணர்த்தியவழி அதற்கு உடம்பட்டுப் பிரியுங்கால் கீழும் அல்லல் நோயின
யு நீக்கி, பிரிவு ஆற்றிப் பின் இருந்து வாழ்வார் பலர் - பிரிந்தால் அப்பிரிவு
தன்னையும் ஆற்றிப் பின்னு மிருந்து உயிர் வாழு மகளிர் உலகத்துப்பலர், எ.து.

பண்டையிற் சிறப்பத் தலையளி பெற்று இன்புறுகின்ற எல்லைக்கண்ணே
அஃதிழந்து துன்புறுதற்கு வடம்படுதல் அறியதொன்றாகலின் அரியதனைச்
செய்தென்றும், செல்லுந் தேயத்து அவர்க் கியாது கிகழு மென்றும், வருந்
துணையும் யாம் ஆற்றியிருக்குமாறு என்னென்றும், அவ்வாவுதான் எஞ்ஞான்ற
வந்தெய்துமென்றும், இவ்வாற்றான் கிகழுக்கவலை மனத்து நீங்காதாகலான்
அல்லலோய் நீக்கி யென்றும், பிரிந்தால் வருந்துணையும் அகத்து கெழும் காம
வேதனையும் புறத்து யாழிசை, மதி, தென்ற லென்றிவை முதலாக வந்து இத்
னைப் வளர்ப்பனவும் ஆற்ற லரியவாகலிற் பிரிவாற்றி யென்றும், தங் காதலனா
யின்றியமையா மகளிருள் இவை யெல்லாம் பொறுத்துப் பின்னு மிருந்து உயிர்
வாழ்வார் ஒருவரு மில்லையென்பது குறிப்பாற் றோன்றப் பின்னிருந்து வாழ்
வார் பலரென்றுங் கூறினான். அரிதென்பது வினைக் குறிப்புப்பெயர். பிரிவின்
கண்கிழ்வனவற்றைப் பிரிவென்றாள். செய்து, நீக்கி, ஆற்றி யென்பன ஓசை
வகையான் அவ்வவற்றது அருமை யுணர சின்றன. சிறப்பும்மை விகாரத்தால்
தொக்கது. யானு மிறந்து படுவ லென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—(நீ சொல்லுகின்றது ஒக்கும்); அரிது ஆற்றி
(பிரிவை அறிவித்தவிடத்து) அதற்கு உடம்பட்டு, அல்லல் நோய் -
(பிரியும்போது உண்டாகிற) துன்ப நோயையும், நீக்கி—, பிரிவு
ஆற்றி - (பிரிந்தால்) அப் பிரிவையும் பொறுத்து, பின் இருந்து -
பின்னும் இருந்து, வாழ்வார்-உயிர்வாழு மகளிர், பலர் - (உலகத்தின்)
பலர்.

ககளம் அதிகாரம்—படர்மெலித் திரங்கல்

அது படரான் மெலிந்திரங்க லென விரியும். அஃதாவது, பிரிவாற்றி
ளாய தலைமகள் தானுறுகின்ற துன்பத்தின எப்பொழுதும் கினைத்தலின் அந்
கினைவான் மெலிந் திரங்குதல். அதிகார முறைமையும் இதனுனே விளங்கும்.

கககக. மறைப்பேன்மன் யானிஃதோ நோயை யிறைப்பவர்க்

கூற்றுநீர் போல மிகும்.

[காமநோயை வெளிப்படுத்தல் நின் நாணுக்கு ஏலாதென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நோயை யான் மறைப்பேன்-இந் நோயைப் பிறாறிதல் நாணி
யான் மறையாசின்றேன்; இஃதோ இறைப்பவர்க்கு ஊற்றுநீர்போல - மிகும்
நிற்பவும் இஃது அந் நாண்வரை கில்லாது நீர் வேண்டுமென் றிறைப்பவர்க்கு
ஊற்றுநீர் மிகுமாறுபோன் மிகாசின்றது, எ - று.

அம் மறைத்தலாற் பயனென் னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழி
யிசைக்கண் வந்தது. “இஃதோ செல்வர்க்கொத்த னென்யான்” என்புழிப்
போல ஈண்டுச் சுட்டுப் பெயரீது திரிந்துகின்றது. இஃதோர் நோயையென்று
பாடம் ஒதுவாருமுளர்; அது பாடமன்மை யறிக. இனி அதற்கடுத்தது நீ
செயல்வேண்டு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பான்—, நோயை - இந் நோயை, மறைப்
பேன்-(பிறர் அறிதற்கு நாணி) மறையாசின்றேன்; (நிற்கவும்), இஃ
தோ - இந் நோயோ, இறைப்பவர்க்கு - (நீர் வேண்டுமென்று)
இறைப்போர்க்கு, ஊற்று நீர்போல—, மிகும் - பெருகும். க

கக௬௨. கரத்தலு மாற்றேனிக் நோயைநோய் செய்தார்க்
குரைத்தலு நாணுத் தரும்.

[ஈண்டையார் அறியாமன் மறைத்தல் ஆண்டையார் அறிபத் தூதுவிதே
லென்னு மிரண்டனுள் ஒன்றுசெயல் வேண்டுமென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) இந் நோயைக் கரத்தலும் ஆற்றேன் - இந்நோயை ஈண்டை
யார் அறியாமன் மறைத்தலும் வல்லென் ஆகின்றிலேன்; நோய் செய்தார்க்கு
உரைத்தலும் நாணுத்தரும் - ஆகாக்கால், நோய் செய்தவர்க்கு உரைக்கவெனின்,
அதுவும் எனக்கு நாணினைத் தாராசின்றது, இனி யென் செய்கோ? எ - று.

ஒருகாலக் கொருகான் மிகுதலிற் கரத்தலும் ஆற்றே னென்றும், சேயி
டைச்சென்றவர்க்கு இது சொல்லித் தூது விட்டால் இன்னு மிருந்தே னென்
பது பயக்கு மென்னுங் கருத்தால் நாணுத் தருமென்றுங் கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—இந் நோயை - இக் காமநோயை, கரத்தலும்
ஆற்றேன் - (இவ்விடத்தோர் அறியாமல்) மறைத்தலும் வல்லே
னாகின்றிலேன்; (ஆகாக்கால்). நோய் செய்தார்க்கு—, (சொல்லென்
பையாயின்), உரைத்தலும் - சொல்லலும், நாணு தரும் - (எனக்கு)
நாணந் தரும், (இனி என் செய்வேன்?). உ

கக௬௩. காமமு நாணு முயிர்காவாத் தூங்குமென்
னேன வுடம்பி னகத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காமமும் நாணும் - காமநோயும் அதனைச் செய்தவர்க்கு உரைக்கலொல்லாத நாணும், நோனா என் உடம்பின் அகத்து - தம்மைப் பொருத என்னுடம்பின்கண்ணே, உயிர் காவாத் தூங்கும் உயிர் காத் தண்டாக அதனிரு தலையினுந் தூங்காநின்றன, எ - று.

பொருமை மெலிவானது. தூங்குமென்பது, ஒன்றினொன்று மிகுது இரண்டும் ஒத்தகிரவென்பது தோன்ற நின்றது. தூது விடவும் ஒழியவும் பன்னுவனவாய காம நாண்கள் தம்மு ளொத்து உயிரினை யிறுவியாநின்றன, யான் அவற்று ளொன்றின்கண் கிற்கமாட்டாமையின் இஃது இற்றேவிடுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—காமமும் - காமநோயும், நாணும் - (அது செய்தவர்க்குச்) சொல்லவொட்டாத நாணும், என் நோனா உடம்பின் அகத்து-(தம்மைப்) பொருத என்னுடம் பினிடத்து, உயிர்-காவா - காவடித் தண்டாக, தூங்கும் - (அதன்இரு தலையினும்) தொங்குகின்றன.

கககசு. காமக் கடன்மன்னு முண்டே யதுநீந்து

மேமப் புனைமன்னு மில்.

[தலைவிமர் காமக்கடல் படார், படினும் அதனை ஏற்ற புணையால் நீத்திக் கடப்ப ரென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) உண்டு காமக் கடலே - யாவார்க்கும் உளவாய் வருகின்ற இவ் விரண்டனுள்ளும் எனக்குண்டாகின்றது காமக்கடலே; அது நீந்தும் ஏமப்புணை இல் - அதனை நீந்தும் அரணுகிய புணை யில்லை, எ - று.

இருவழியும் மன்னும் உம்மும் அசைநிலை. தூதுவிட்டு இதற்குப் புணையாகற்பாலையாய நீயும் ஆபிற்றிலை யென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—(யாவார்க்கும் உண்டாய் வருகின்ற இரண்டினுள்ளும்), காமக்கடலே—, உண்டு - (எனக்கு) உண்டாகின்றது; அது நீந்தும்-அக்கடலைக் கடக்கும், ஏமப் புணை - காப்பாகிய புணை இல் - (எனக்கு) இல்லை.

கககரு. துப்பி னெவனாவர் மற்கொ றுயர்வரவு

நட்பினு ளாற்று பவர்.

[தூது விடாமை நோக்கித் தோழியோடு புலந்து சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நட்பினுள் துயர் வரவு ஆற்றுபவர் - இன்பஞ் செய்தற்குரிய நட்பின்கண்ணே தன்பவரவினைச் செய்ய வல்லவர், துப்பின் எவன் ஆவர்கொல் - துன்பஞ் செய்தற்குரிய பகைமைக்கண் என்செய்வார்கொல்லோ? எ-று.

துப்புப் பகையுமாதல் * “துப்பெதிர்ந்தோர்க்கே யுள்ளாச்சேய்மைய, னட்பெதிர்ந்தோர்க்கே யங்கை யண்மையன்” என்பதனானு மறிக. அப் பகைமை ஈண்டுக் காணுமையின் அவர் செய்வதும் அறியப்பெற்றிலே மென்பதுபட வின்றையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. துயர் வருதலை விலக்கலாயிருக்க அது செய்கின்றிலே யெனப்புலக்கின்றமையின், துயர்வரவு செய்தாளாக்கியும் பிறளாக்கியுங் கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—நட்பினுள் - (இன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) நட்பினிடத்து, துயர் வரவு - துன்பத்தின் வரவினை, ஆற்றுபவர் - செய்ய வல்லவர், துப்பின் - (துன்பஞ் செய்தற்கு உரிய) பகைமையிடத்து, எவன் ஆவர் கொல் - என்ன செய்வரோ? ஐ

கக௭௭. இன்பங் கடன்மற்றுக் காம மஃதெங்காற்
துன்ப மதனிற் பெரிது.

[காமத்தான் இன்ப முற்றர்க்கு அதனியு துன்பம் வநமென்ற
தோழ்க்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) காமம் இன்பம் கடல் - காமம் புணர்வா விற்பஞ் செய்யுங் கால், அவ் இன்பங் கடல்போலப் பெரிதாம்; மற்று அஃது அடுங்கால் துன்பம் அதனின் பெரிது - இனிது அதுதானே பிரிவால் துன்பஞ் செய்யுங்கால், அத் துன்பம் அக் கடலினும் பெரிதாம், எ - று.

மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அடுங்காலென வந்தமையின், மறுதலை யெச்சம் வருவிக்கப்பட்டது. பெற்ற இன்பத்தோடு ஒத்துவரின் ஆற்றலாம்; இஃது அதனது அளவன் நென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—காமம்—, (புணர்ச்சியால் இன்பஞ் செய்யும் போது), இன்பம் - அவ் விற்பம், கடல் - கடல்போற் (பெரிதாம்); மற்று அஃது - இனி அக் காமந்தானே, அடும் கால் - (பிரிவினாலே) துன்பஞ்செய்யும்போது, துன்பம்-அத் துன்பம், அதனின் பெரிது - அக் கடலினும் பெரிதாம். கூ

கக௭௭. காமக் கடும்புன னீந்திக் கரைகானேன்
யாமத்தும் யானே யுளேன்.

[காமக்கடல் நிறைபுணையாக நீந்தப்படு மென்றிதுச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) காமக் கடும்புனல் நீந்திக் கரை கானேன் - காமமாகிய கடலை நீந்தாதேனல்லேன், நீந்தியும் அதற்குக் கரை காண்கின்றிலேன்; யாமத்தும் யானே உளேன் - அக் காணுமைக் காலந்தான் எல்லாருந் துயிலும் அரையிரு ளாயிற்று, அவ் அரையிருட்கண்ணும் அதற்கு ஒரு துணை யின்றி யானே

* புறநானூறு: ௩௮௦

யாயினேன், ஆயும் இறந்துபட்டு உய்ந்து போகாது உளேனாகின்றேன், ஈதொரு தீவினைப்பய னிருந்தவாமென்? எ - து.

கடுமை ஈண்டு மிகுதிக்க ணின்றது. உம்மை முன்னுங் கூட்டப்பட்டது யானே யாயினே னென்பது நீ துணை யாயிற்றிலை யென்னுங் குறிப்பிற்று.

(தே - ப - ரை)—காமம் கடும் புனல் - காமமாகிய கடலை, நீந்தி (பும்)—, கரை காணேன்-(அதற்குக்) கரை காண்கின்றிலேன்; (அக் காணுமைக் காலத்தான் எல்லாரும் நித்திரை செய்யும் பாதி யிரவாயிற்று); யாமத்தும் - அப் பாதியிரளிலும், யானே-(அதற்கு ஒரு துணை யில்லாமல்) யானேயாயினேன்; (ஆகியும்), உளேன்-இற வாதிருக்கின்றேன்; (ஈதொரு தீவினைப்பயன் இருந்தவிதம் என்). எ

கககஅ. மன்னுயி ரெல்லாந் துயிற்றி யளித்திரா
வென்னல்ல தில்லை துணை.

[இரவின் கொடுமை சோல்லி யிரங்கியது.]

(பரி - ரை) இரா அளித்து - இவ் இரா அளித்தாயிருந்தது; மன் உயிர் எல்லாம் துயிற்றி என் அல்லது துணை இல்ல - உலகத்து கிலைபெறுகின்ற உயிர்களையெல்லாந் தானே துயிலப்பண்ணுதலான் என்னையல்லது வேத துணை புடைத்தாயிற்றில்லை, எ - து.

துயிற்றி யெனத் திரிந்துகின்ற வினையெச்சம் அவாய்கிலையான் வந்த உடைத்தாதலோடு முடிந்தது. துணையோ டொன்றுகின்ற உயிர்களுல்லாம் விட்டு இறந்துபடு மெல்லையென என்னையே துணையாகக் கோடலின் அறி வின்றென்பது பற்றி அளித்தென்றான்; இகழ்ச்சிக் குறிப்பு.

(தே - ப - ரை)—இரா - இவ் விரவு, அளித்து-அன்புடைத்தா யிருந்தது; மன் உயிர் எல்லாம் - (உலகத்தில்) கிலைபெற்ற உயிர்களை யெல்லாம், துயிற்றி - (தானே) தூங்கச் செய்தலால், என் அல்லது- என்னை யல்லது, துணை - (வேறு) துணையை, இல்லை - (உடைத்தா யிற்) நிலை.

ககககூ. கொடியார் கொடுமையிற் றாங்கொடிய விற்கா
ணெடிய கழியு மிரா.

[இதுவுமது].

(பரி - ரை) இந்நான் நெடிய கழியும் இரா - காதலரோடு நாம் இன்புற்ற முன்னுள் களிற் குறியவாய் அவர் பிரிவு ஆற்றேமாகின்ற இந்நாங்களிலே - நெடியவாய்ச் செல்கின்ற கங்குல்கள், கொடியார் கொடுமையின் தாம் கொடிய- அக் கொடியாரது கொடுமைக்கு மேலே தாங்கொடுமை செய்யாகின்றன, எ-து.

தன்னாற்றாமை கருதாது பிரிதலின், கொடியா ரென்றான். கொடுமை கடி தின்வாராது நீட்டித்தல். அவர் பிரிவானும் நீட்டிப்பானு முனதாய ஆற்றாமைக் குக் கண்ணோடாமைமேலும் பண்டையி னெடியவாய்க் கொடியவாகா நின்றன வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(காதலரோடு நாம் இன்புற்ற நாள்களிலே குறியவையாயிருந்து), இந்நாள் - (அவர் பிரிவைப் பொறுக்கமாட் டாத) இந்நாள்களிலே, நெடிய - நெடியவையாய், கழிபும் - செல் கின்ற, இரா - இரவுகள், கொடியார் - அக் கொடியவரது, கொடுமை யின் - கொடுமைக்கு மேலே, தாம்—, கொடிய - கொடுமை செய்யா நின்றன.

க

கக௭௦. உள்ளம்போன் னுவழிற் செல்கிற்பின் வெள்ளநீர் நீந்தல மன்னோவென் கண்.

[நீன் கண்கள் போழ்து அழிகின்றனவாகலின் அழற்பாலை யல்ல யென்றேடுதுச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) உள்ளம்போன்று உள்வழிச் செல்கிற்பின் - மனம்போலக் காதலருள்ள தேயத்துக் கடிதிற் செல்ல வல்லனவாயின், என் கண் வெள்ளநீர் நீந்தல - என் கண்கள் இங்ஙனம் வெள்ளமாகிய தநீரை நீந்தா, எ - று.

அது மாட்ட மையின் இனி அவற்றிற்கு நீந்துதலே யுள்ளதென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மனத்திற்குச் செலவாவது கினை வேயாகலின் உள்ளம்போன் றென்றும், மெய்க்கு நடந்துசெல்லவேண்டுதலிற் கண்கள் அதனொடு சென்று காதலரைக் காண்டல் கூடாதென்னுங் கருத்தாற் செல்கிற்பி னென்றுங் கூறினான். இதனான் வருகின்ற அதிகாரமுந் தோற்று வாய் சொல்லப்பட்டது.

(தே - ப - ரை)—உள்ளம் போன்று - மனம் போன்று, உள் வழி - (காதலர்) இருக்கிற நாட்டிற்கு, செல்கிற்பின் - (கடிதிலே) செல்ல வல்லனவாயின், என் கண் - எனது கண்கள், வெள்ள நீர் - வெள்ளமாகிய (தந்) நீரை, நீந்தல - நீந்தா.

க௦

ககஅ-ம் அதிகாரம்—கண்விதுப்பழிதல்

அஃதாவது, கண்கள் தங் காட்சி விதுப்பான் வருந்துதல். காட்சி விதுப் புத் தலைமகனைக் காண்டற் று விராதல். இது படரான் மெலிந்தவழி நிகழ்வதாக லின், படர்மெலிந்திரக்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கக௭௧. கண்டாங் கலுழுவ தெவன்கொலோ தண்டாநோய் தாங்காட்ட யாங்கண் டது.

[நீன் கண்கள் கலுழ்ந்து தம் அழகு இழவாநின்றன, நீ யாற்றல்வேண்டுமென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது]

(பரி - ரை) தண்டா நோய் யாம் கண்டது தாம் காட்ட - இத் தனியா நோயை யாமறிந்தது தாமெமக்குக் காதலரைக் காட்டலானன்றோ; கண் தாம் கலுழ்வது எவன் கொல - அன்று அத் தொழிலவாய கண்கள் இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லி யழுகின்றது என் கருதி? எ - று.

காட்ட வென்பதற் கேற்ற செயப்படுபொருள் வருவிக்கப்பட்டது. இன்றுந் தாமே காட்டுதலல்லது யாங் காட்டுதல் யாண்டைய தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தண்டா நோய்-இத் தீராத (காம) நோயை யாம்—, கண்டது - அறிந்தது, தாம்—, காட்ட - (காதலரை எமக்குக்) காட்டலானன்றோ; கண் தாம் - (அன்று அது செய்து) கண்கள், கலுழ்வது - (இன்று எம்மைக் காட்டச்சொல்லி) அழு கிறது, எவன்கொல் - யாது நினைத்து?

கக௭௨. தெரிந்துணரா நோக்கிய வுண்கண் பரிந்துணராப் பைத லுழப்ப தெவன்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தெரிந்து உணரா நோக்கிய உண் கண் - மேல் விளைவதனை யாராய்ந்தறியாது அன்று காதலரை நோக்கிவின்ற உண்கண்கள், பரிந்து உணராப் பைதல் உழப்பது எவன் - இன்று இது நம்மால் வந்ததாகலிற் பொறுத்தல் வேண்டுமெனக் கூறுபடுத்து உணராது துன்ப முழப்பது என்கருதி? எ - று.

விளைவது - பிரிந்து போயவர் வாராமையிற் காண்டற்கு அரியாய் வருத் துதல். முன்னே வருவதறிந்து அது காவாதார்க்கு அது வந்தவழிப் பொறுத்த லன்றே யுள்ளது. அதுவுஞ் செய்யாது வருந்துதல் கழி மடச்செய்கை யென்ப தாம்.

(தே - ப - ரை)—தெரிந்து உணரா - (மேல் விளைவதனை) ஆராய்ந்தறியாமல், நோக்கிய - (அன்று தலைவரைப்) பார்த்து உண் கண் - (மை) உண்ட கண்கள், (இன்று இது நம்மால் வந்த தாதலால் பொறுத்தல் வேண்டுமென்று), பரிந்து உணரா - கூறு படுத்தி அறியாமல், பைதல் உழப்பது - துன்ப மனுபவிப்பது எவன் - யாது நினைத்து?

கக௭௩. கதுமெனத் தானோக்கித் தாமே கலுழி

மிதுநகத் தக்க துடைத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தாம் கதுமென நோக்கித் தாமே கலுமும் இது - இக் கண்கள் அன்று காதலரைத் தாமே விரைந்து நோக்கி இன்றுந் தாமே யிருந் தழுகின்ற இது, நகத்தக்கது உடைத்து - நம்மாற் சிரிக்கத்தக்கஇயல்பினைபுடைத்து, எ-று.

கண்க ளென்பது அதிகாரத்தான் வந்தது. இதுவென்றது மேற்கூறிய கழிமடச் செய்கையை. அது வருமுன்னர்க் காப்பார்க்கு நகை விளைக்குமாக லான், நகத்தக்கதுடைத் தென்றாள்.

(தே - ப - ரை)—(இக் கண்கள்), கதுமெனத்தாம் நோக்கி - (அன்று காதலரைத்) தாமேவிரைந்து நோக்கி, தாமேகலுமும்—(இன் றும்) தாமே யிருந்து அழுகின்ற, இது - இவ் வறியாமைச் செயல், நகத் தக்கது - (நம்மாலே) சிரிக்கத்தக்க இயல்பை, உடைத்து - உடையது.

௩

ககஎச. பெயலாற்றா நீருலந்த வுண்க ணுபலாற்றா
வ்ய்வினோ யென்க ணிறுத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) உண் கண்-உண் கண்கள்; உயல்ஆற்றா உய்வு இல் நோய்என் கண் நிறுத்து - அன்று யான் உய்மமாட்டாமைக்கு ஏதுவாய ஒழிவில்லாத நோயை என்கண்ணே நிறுத்தி, பெயல் ஆற்றா நீர் உலந்த - தாமும் அழுதலை மாட்டாவண்ணம் நீர் வற்றிவிட்டன, எ - று.

நிறுத்தல் பிரிதலும் பின்கூடாமைபு முடையாராக் காட்டி அதனால் நிலை பெறச் செய்தல். முன் எனக்கின்றதனை செய்தலாற் பின் தமக்கு இன்னதனை தாமே வந்தன வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உண் கண் - (இந்த மை) உண்ட கண்கள், உயல் ஆற்றா - (நான்) பிழைக்கமாட்டாமைக்கு ஏதுவாகிய, உய்வு இல் நோய் - ஒழிவில்லாத நோயை, என் கண்—, நிறுத்து-நிறுத்தி, பெயல் ஆற்றா - (தாமும்) அழமாட்டாதவண்ணம், நீர் உலந்த - நீர் வற்றிவிட்டன.

ச

ககஎரு. படலாற்றா பைத லுழக்குங் கடலாற்றாக்
காமநோய் செய்தவென் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) கடல் ஆற்றாக் காமநோய் செய்த என் கண் - எனக்குக் கட லுஞ் சிறிதாம் வண்ணம் பெரிதாய காமநோயைச் செய்த என் கண்கள், படல் ஆற்றா பைதல் உழக்கும் - அத் தீவினையால் தாமும் துயில்கிலவாய்த் துன்பத் தையு முழுவாபின்றன, எ - று.

ஞெசு ககஅ-ம் அதி. கண்விதுப் பழிதல்

காமநோய் காட்சியான் வந்ததாகலின், அதனைக் கண்களே செய்ததாங்கி
கூறினான். துன்பம் அமுதலா னாயது.

(தே - ப - ரை)—(எனக்கு), கடல் ஆற்று - கடலுஞ் சிறிதாம்
வண்ணம், (பெரிதாகிய), காம நோய் செய்த-காம நோயைச் செய்த,
என் கண் - எனது கண்கள், (அத் தீ வினையாலே), படல் ஆற்று -
(தாமும்) தூங்குநிலவாகி, பைதல் உழக்கும் - துன்பத்தையும்
அனுபவிக்கின்றன.

ககஎசு. ஒஓ வினிதே யெமக்கிநோய் செய்தகண்
டாஅ மிதற்பட்டது.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) எமக்கு இந்நோய் செய்த கண் தாம் இதற்பட்டது - எமக்கு
இக்காம நோயினைச் செய்த கண்கள் தாமும் இத் துயிலா தழுதற்கண்ணே பட்
டது, ஒஓ இனிதே - மிகவு மினிதாயிற்று, எ - று.

ஒவென்பது மிகுதிப்பொருட்கண்வந்த குறிப்புச்சொல். தம்மால் வருத்த
முற்ற எமக்கு அது தீர்த்தாற்போன்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—எமக்கு—, இந் நோய் - இக் காம நோயை
செய்த கண் - செய்த கண்கள், தாம் - தாமும், இதற்பட்டது - இத்
தூங்காமல் - அமுதலிலே பட்டது, ஒஓ இனிது - மிகவும் இனி
தாயிற்று.

ககஎஎ. உழந்துழந் துண்ணீ ரறுக விழைந்திழைந்து
வேண்டி யவர்க்கண்ட கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) விழைந்து இழைந்து வேண்டி அவர்க் கண்டகண் - விழைந்து
உள்ளெகிழ்ந்து விடாதே அன்று அவரைக் கண்ட கண்கள், உழந்துஉழந்து உள்
நீர் அறுக - இன்று இத் துயிலாது அழுங்கலாய துன்பத்தினை யுழந்துழந்து தம்
அகத்துள்ள நீர் அற்றேபோக, எ - று.

அடுக்கு இடைவிடாமைக்கண் வந்தது. அறுதலாகிய இடத்து கிழம்பொரு
ளின் தொழில் இடத்தின்மே னின்றது.

(தே - ப - ரை)—விழைந்து - விரும்பி, இழைந்து - உட்
குழைந்து, வேண்டி—, அவர் கண்ட கண் - (அன்று) அத் தலைவ
ரைப் பார்த்த கண்கள், உழந்து உழந்து - இன்று தூங்காமல்

அழுதற் றுன்பத்தை) அனுபவித்து, உள் நீர் - (தம்) உள்ளிருக்கிற நீர், அறுக - அற்றுப் போகுக.

ககளஅ. பேணுது பெட்டா ருளர்மன்னோ மற்றவர்க்
காணு தமைநில கண்.

[காதலர் பிரிந்து போயினு ரல்லர்; அவர் ஈண்டோர்; அவரைக் காணுமள
வும் நீ யாற்றல்வேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) பேணுது பெட்டார் உளர் - நெஞ்சால் விழையாது வைத்துச்
சொன் மாத்திரத்தால் விழைந்தவர் இவ்விடத்தே புளர்; மற்று அவர்க் கண்
காணுது அமைவு இல - அவ் வண்மையாற் பயன் யாது, அவரைக் கண்கள்
காணு தமைகின்றன வில்லையாயின, எ - று.

செயலாற் பிரிந்துகின்றமையிற் பேணு தென்றும், முன் நலம் பாராட்டிப்
பிரிவு அச்சமும் வன்புறையுங் கூறினாகலிற் பெட்டா ரென்றுங் கூறினாள்.
மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. மற்று வினைமாற்றின்கண் வந்தது. ஓகாரம் அசை
நிலை. யானாற்றவுங் கண்கள் அவரைக் காண்டற்கு விரும்பாநின்றன வென்ப
தாம். இனிக் கொண்கனை யென்று பாடமாயின், என் கண்கள் தம்மைக் காணு
தமைகின்ற கொண்களைத் தாம் காணுது அமைகின்றன வில்லை. இவ்வாறே
தம்மை யொருவர் விழையாதிருக்கத் தாம் அவரை விழைந்தார் உலகத்துளரோ
என்றுரைக்க. இதற்கு மன் அசைநிலை.

(தே - ப - ரை)—பேணுது - (மனத்தால்) விரும்பாநிருந்து,
பெட்டார் - (சொன் மாத்திரத்தால்) விரும்பியவர். உளர் மன் -
(இங்கே) இருக்கின்றார்; அவ் இருத்தலாலே பயன் யாது), கண் -
கண்கள், மற்று அவர் காணுது - அவரைக் காணாமல், அமைவு இல-
பொறுக்கின்றில. அ

ககளக. வாராக்காற் றுஞ்சா வரிற்றுஞ்சா வாயிடை
யாராரு ருற்றன கண்.

[நீயும் ஆற்றி நின் கண்களுந் துயில்வனவாதல் வேண்டு மென்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) வாராக்கால் துஞ்சா - காதலர் வாராதனான்று அவர் வாவு பார்க்
ததுத் துயிலா; வரின் துஞ்சா - வந்தனான்று அவர் பிரிவு அஞ்சித் துயிலா; ஆயி
டைக் கண் ஆராருர் உற்றன-ஆகலான் அவ் விருவழியும் என் கண்கள் பொறுத்
தற்கரிய துன்பத்தினையுடைய, எ - று.

ஆயிடை யெனச் சுட்டு நீண்டது. இனி அவற்றிற்குத் துயில் ஒரு ஞான்று
யில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—வாராக்கால் - (காதலர்) வாராத நாள்களிலே, துஞ்சா = (அவர் வரவு பார்த்துத்) தூங்காவாம்; வரின் - வந்த நாள்களிலே, துஞ்சா - (அவர் பிரிவரென்று அஞ்சி) தூங்காவாம்; (ஆகலால்), ஆயிடை - அவ் விருவழியும், என் கண் - எனது கண்கள், ஆர் அஞர் உற்றன் - பொறுத்தற்கரிய துன்பத்தை யுடையனவாம்.

ககஅ௦. மறைபெற லுரரர்க் கரிதன்று லெம்போ
லறைபறை கண்ணு ரகத்து.

[காதலரை இவ்வூர் இயற் பழியாமல் அவர் கோடுமையை
மறைக்கவேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) எம்போல் அறை பறை கண்ணார் அகத்து மறை பெறல் - எம்மைப்போலும் அறைபறையாகிய கண்ணிலையுடையார் தம் நெஞ்சின்கண் அடக்கிய மறையை யறிதல், ஊரர்க்கு அரிது அன்று - இவ்வூரின் கண்ணுள்ளர்க்கு எளிது, எ - று.

மறையென்றது ஈண்டு மறைக்கப்படுவதனை. அகத்து நிகழ்வதனைப் புறத்துள்ளர்க்கு அறிவித்தலாகிய தொழிலான் ஒற்றுமை யுண்மையின், அறைபறையாகிய கண்ணென்றான். இவ்வனஞ் செய்யுள் விகாரமாகாது அறைபறைக் கண்ணு ரென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர். யான் மறைக்கவும் இவை வெளிப்படுத்தாதின்றன வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—எம் போல் - எம்மைப்போலும், அறைபறை கண்ணார் - அறை பறையாகிய கண்ணையுடையவர், அகத்து - (தமது) நெஞ்சி லடக்கிய, மறை பெறல் - இரகசியத்தை அறிதல், ஊரர்க்கு - இவ்வூர் லுள்ளவர்க்கு, அரிது அன்று - எளிது.

ககக-ம் அதிகாரம்—பசப்புறுபருவரல்

அது பசப்புற்ற பருவர லென விரியும். அஃதாவது, பசப்புறுதலானு வருத்தம். இதனைப் * “பந்தெறிந்தவர்” என்பதுபோலக் கொள். பசப்பவது பிரிவாற்றாமையான் வருவதோர் கிற வேறுபாடு. இது, தலைமகனைக் காண்பெருதவழி நிகழ்வதாகலின், கண்விதுப்பறிதலின் மின்வைக்கப்பட்டது.

ககஅக. நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் பசந்தவென்
பண்பியார்க் குறைக்கோ பிற.

[முன் பிரிவு உடம்பட்ட தலைமகள் அஃது ஆற்றது பசந்தவழித்
தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நயந்தவர்க்கு நல்காமை நேர்ந்தேன் - என்னை நயந்தவர்க்கு அது பொழுது பிரிவை யுடம்பட்ட நான், பசந்த என் பண்பு யார்க்கு உரை

கோ-அதினை யாற்றாது இதுபொழுது பசந்த என் னியல்பினை யார்க்குச் சொல் வேன்? எ - று.

பிறவென்பது அசைநிலை. உடம்படாவழி ஒழிதல் குறித்துப் பிரிவுணர்த் தினராகலின் அவர் அன்புடையரென்னுங் கருத்தான் நயந்தவ ரென்றும், இதவே யுடம்படாக மேலும் பிரிவு நிகழுமாகலின் இனி அவரைக் கூடுத லரி தென்னுங் கருத்தான் நல்காமை பென்றும், முன்ன ருடம்படுதலும் பின்ன ராற்றாது பசத்தலும் பிறர் செய்தனவல்ல வென்பான் பசந்த வென்பண் பென் றும், யான் செய்துகொண்ட னுன்பத்தினை இனி யொருவர்க்குச் சொல்லலும் பழியா மென்னுங் கருத்தால் யார்க்குரைக்கோ வென்றும் கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—நயந்தவர்க்கு - (என்னை) விரும்பிய தலை வர்க்கு, நல்காமை - பிரிவை, நேர்ந்தேன் - (அப்போது) உடன் பட்ட நான், பசந்த - (அதினைப் பொருமல் இப்பொழுது) பசப்பு நிற மடைந்த, என் பண்பு - என் னியல்பை, யார்க்கு உரைக்கோ - யார்க்குச் சொல்வேன்?

க

ககஅஉ. அவர்தந்தா ரென்னுந் தகையா விவர்த்தென்
மேனிமே லுரும் பசப்பு.

[ஆற்றளெனக் கவன்ற தோழிக்கு ஆற்றுவ லென்பதுபட்சீ சொல்லியது.]

(பரி - ரை) யான் ஆற்றியுள்ளேனாகவும், பசப்பு - இப் பசப்புத்தான், தந் தார் அவர் என்னும் தகையால் - என்னை யுண்டாக்கினார் அவரென்னும் பெரு மித்தான், என் மேனி மேல் இவர்த்து ஊரும் - என் மேனியை மேல் சொண்டு செலுத்தாநின்றது, எ - று.

* “குருதிக்கொப் புளிக்கும் வேலான் கூந்தன்மா விவர்த்து செல்ல” என் புழியும் இவர்தல் இப்பொருட்டாத லறிக. இஃது உரிமைபற்றி யூரின்றது, இதற்கு நீ கவலல் வேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(நான் பொறுத்திருக்கவும்), பசப்பு - இப் பசப்பு நிறம், அவர்—, தந்தார் என்னும் தகையால் - (என்னை) உண்டாக்கினு ரென்னுங் கனிப்பு மிகுதியால், என் மேனிமேல்—, இவர்த்து - ஏறி, ஊரும் - செலுத்தாநின்றது.

உ

ககஅஉ. சாயலு நாணு மவர்கொண்டார் கைம்மாறு
நோயும் பசலையும் தந்து.

[அழகு நாணு மழியாமல் நீ யாற்றல்வேண்டு மேன்ற
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கைம்மாறு நோயும் பசலையும் தந்து - பிரிகின்றனானறே அவ் விரண்டற்குந் தலைமாறாக இக் காமநோயினையும் பசலையையும் எனக்குத்

* சீவகசிந்தாமணி: விமலையா ரிலம்பகம்-க.

தந்து, சாயலும் நாணும் அவர் கொண்டார் - என் மேனி யழகினை யும் நாணியும் அவர் கொண்டோயினார், எ - று.

எதிரினினை. அடக்குந்தோறும் மிகுதலான், நோய் நாணிற்ருத் தலை மாறியிற்று. இனி அவர் தந்தாலல்லது அவை யுளவாகலும் இவை யிலவாகலும் கூடா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(பிரிகின்றபொழுதே), கைம்மாற - (அவ் விரண்டிற்கும்) தலைமாறாக, நோயும் பசலையும் - இக் காம நோயையும் பசலையையும், தந்து - (எனக்குத்) தந்து, சாயலும் நாணும். (என் மேனி) அழகையும் நாணத்தையும், அவர்—, கொண்டார். கொண்டு போயினார்.

ககஅச. உள்ளுவன் மன்பா னுரைப்ப தவர்திறமாற்
கள்ளம் பிறவோ பசப்பு.

[பிரிகின்றவர் நெளிவித்த சொற்களையும் அவர் நற்றிறங்களையும் அறிதியாகலின் நீட்டியாது வநவ ரென்றவழிச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) யான் உள்ளுவன் - அவர் சொற்களை யான் மனத்தால் நினை யாநிற்பேன்; உரைப்பது அவர் திறம் - வாக்கா லுரைப்பதும் அவர் நற்றிறங் களையே; பசப்புக் கள்ளம் - அங்கனஞ் செய்யாநிற்கவும், பசப்பு வந்து நின்றது இது வஞ்சனையா யிருந்தது, எ - று.

பிறவும் ஓவும் அகைநிலை. மெய் மற்றை மன வாக்குக்களின் வழித்தால் லின் அதன்கண்ணும் வரற்பாற் றன்றாயிருக்க வந்தமையின், இதன் யேவ் கள்ளமாயிருந்ததெனத் தான் ஆற்றுகின்றமை கூறியவாறாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—யான்—, உள்ளுவன் - (அவர் சொற்கள் மனத்தால்) நினைக்கின்றேன்; உரைப்பது - (வாயால்) சொல்லப் படுவதும், அவர் திறம் - அவர் நற்குணமே; (அப்படிச் செய்யாநிற்க வும்), பசப்பு - பசலை நிறம் (வந்து நின்றது), கள்ளம் - (இது) வஞ் சனையா யிருந்தது.

ககஅரு. உவக்காணென் காதலர் செல்வா ரிவக்காணென்
மேனி பசப்பூர் வது.

[காதலர் பிரிந்து அணித்தாயிருக்கவும் ஆற்றுகின்றில யென்ற தோழிக்கு முன் நிகழ்ந்தது கூறியது.]

(பரி - ரை) எம் காதலர் உவக்காண் செல்வார் - பண்டும் நம் காதலர் உக் கே செல்வாராக, என் மேனி பசப்பூர்வது இவக்காண் - என் மேனி பசப்பூர் வது இக்கேயன்றோ? அப் பெற்றியது இன்று பிறிதொன்றோ? எ - று.

உவக்காண் இவக்காண் என்பன ஒட்டிகின்ற இடைச்சொற்கள். தேய வண்மையாற் காலவண்மை கருதப்பட்டது. அவர் செலவும் பசப்பினது வரவும் பகலிரவுகளின் செலவும் வரவும்போல்வது அறிந்துவைத்து அறியாதாய் போல நீ சொல்லுகின்ற தென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உவக்காண் - அக்காலத்து, எம் காதலர்—, செல்வார் - (பிரிந்து) செல்வாராக, என் மேனி - எனது வடிவம், பசப்பு ஊர்வது - பசலைநிற மடைவது, இவக்காண் - இங்கே யன்றோ? (அப்படிப்பட்டது இன்று வேறொன்றோமோ?) ௫

ககஅ௬. விளக்கற்றம் பார்க்கு மிருளேபோற் கொண்கன் முயக்கற்றம் பார்க்கும் பசப்பு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) விளக்கு அற்றம் பார்க்கும் இருளேபோல் - விளக்கினது மெலிவு பார்த்து நெருங்குவரும் இருளேபோல, கொண்கன் முயக்கு அற்றம் பார்க்கும் பசப்பு - கொண்கன் முயக்கினது மெலிவு பார்த்து நெருங்கி வரும் இப் பசப்பு, எ - று.

பார்க்கு மென்பது இலக்கணச்சொல். முன் பிரியாதிருக்கவுந் தனக்கு அவகாசம் பார்த்து வரும் பசப்புப் பிரிவு பெற்றால் என்செய்யா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—விளக்கு - விளக்கினது, அற்றம் பார்க்கும் - சோர்வு பார்த்து நெருங்கி வருகிற, இருளே போல்—, பசப்பு - பசலை நிறம், கொண்கன் - தலைவனது, முயக்கு - புணர்ச்சியினது, அற்றம் பார்க்கும் - சோர்வு பார்த்து நெருங்கி வரும். ௬

ககஅ௭. புல்லிக் கிடந்தேன் புடைபெயர்ந்தே னவ்வளவி லள்ளிக்கொள் வற்றே பசப்பு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) புல்லிக் கிடந்தேன் புடை பெயர்ந்தேன் - முன்னொரு ஞான்று காதலரைப் புல்லிக் கிடந்த யான் அறியாது புடை பெயர்ந்தேன்; அவ்வளவில் பசப்பு அள்ளிக்கொள்வற்று - அப் புடைபெயர்ந்த அளவிலே பசப்பு அள்ளிக்கொள்வதுபோல வந்து செறிந்தது, எ - று.

கொள்வதென்பது குறைந்து நின்றது. அள்ளிக்கொள்வது - அள்ளிக் கொள்ளப்படும் பொருள். அப் புடைபெயர்ச்சி மாத்திரத்துக்கு அவ் வாரூயது இப் பிரிவின்கணுமாறு சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—புல்லி கிடந்தேன் - (முன்னொரு நாளிலே காதலரைத்) தழுவிக்கிடந்த நான், புடை பெயர்ந்தேன்-(அறியாது)

சற்று விலகினேன்; அவ்வளவில் - அவ் விலகிப் வளசிலே, பசப்பு. பசலை சிறமானது, அள்ளிக் கொள்வற்றே - அள்ளிக் கொள்ளப்படும் பொருள்போல் வந்து நிறைந்தது.

கசஅஅ. பசந்தா ளிவனென்ப தல்லா ளிவனைத்
துறந்தா ரவரென்பா ரில்.

[நீ யிங்ஙனம் பசக்கற்பாலை யல்லே யென்ற தேய்யோடு
புலந்து சொல்லியது.]

(பரி - ரை) இவள் பசந்தாள் என்பது அல்லால் - இவள் ஆற்றி யாத பசந்தாளென்று என்னைப் பழி கூறுவதல்லது, இவளை அவர் துறந்தார் என்பார் இவ்-இவளை யவர் துறந்துபோயினா ரென்று அவரைக் கூறுவா ரொருவரு மில்லை, எ - று.

என்பாரென வேறுபடுத்துக் கூறினான், தன்னையே நெருங்குதல்பற்றிப் புலக்கின்றமையின்.

(தே - ப - ரை)—இவள்—, பசந்தாள் என்பது அல்லால் - (பொறுத்திராமல்) பசலைசிற மடைந்தாளென்று (என்னைப்) பழி சொல்வதல்லது, இவளை—, அவர்—, துறந்தார் என்பார் - துறந்த போயினாரென்று சொல்லுவார், இவ் - இல்லை.

ககஅக. பசக்கமற் பட்டாங்கென் மேனி நயப்பித்தார்
நன்னிலைய ராவ ரெனின்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நயப்பித்தார் நல் நிலையர் ஆவர் எனின் - இப் பிரிவை யானே யுடம்படும் வகை சொல்லியவர் இன்று நின் கருத்தான் நல்ல நிலையினராவ ராயின், என் மேனி பட்டாங்கு பசக்க - என் மேனி பட்டதுபடப் பசப்ப தாக, எ - று.

நன்னிலையராதல் - நன்மைக்கண்ணே நின்றலையுடையராதல். பட்டாங் காக என ஆக்கம் விரித்துரைக்க. முன் இப்பிரிவின் கொடுமை யறியாத என்னை இதற்கு உடம்படுத்திப் பிரிந்தவர் தவறிலாகவே வேண்டுவது, என் மேனியும் பசப்பும் யாது செய்யினென் னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழி யிசைக்கண் வந்தது.

(தே - ப - ரை)—நயப்பித்தார் - (இப் பிரிவை யானே) உடம்படும் வகை சொல்லியவர், நல் நிலையர் ஆவர் எனின் - (இன்று உன் கருத்தால்) நல்ல நிலையின ராவராயின், என் மேனி—, பட்டாங்கு (ஆக) - பட்டாங்குபட, பசக்க - பசலைசிற மடையக்கடவது.

ககக௦. பசப்பெனப் பேர்பெறுத நன்றே நயப்பித்தார்
நல்காமை தூற்றா ரெனின்.

[தலைமகள் ஆற்றுதற் பொருட்டுத் தோழி தலைமகளை யியற்பழித்தவழி
அவள் இயற்பட மொழிந்தது.]

(பரி - ரை) நயப்பித்தார் நல்காமை தூற்றார் எனின் - அன்று தங்குறை
நயப்பித்துக் கூடினவர்க்கு இன்று நல்காமையை நட்போர் தூற்றாராயின்,
பசப்பு எனப் பேர் பெறுதல் நன்றே - பசப்புற்றனென வேற்றுமையானன்
றிப் பசப்புத் தானுயினென ஒற்றுமையால் தாஞ் சொல்ல அப் பெயரைப்
பெறுதல் எனக்கு நன்று, எ - று.

நட்டா ரென்பது அவாய்வினையான் வந்தது. இயற்பழித்தல் பொருது
புலக்கின்ற ளாகலின், இந்நச்சிக் குறிப்பாற் கூறினான். அவரை அருளில்வான்
னது இன்னும் பசந்தாளிவ னென்கையே யானுற்று நெறியாவ தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நயப்பித்தார் - (அன்று) குறை நயப்பித்துக்
கூடினவர்க்கு, நல்காமை - (இன்று) அருளாமையை, தூற்றார்
எனின் - (நட்புற்றோர்) தூற்றாராயின், பசப்பு என - பசப்புத்தா
னுயினுளென்று (ஒற்றுமையால் தாம்) சொல்ல, பேர் பெறுதல்—
நன்றே - (எனக்கு) நன்றும். க௦

கூஉ-ம் அநிகாரம்—தனிப்படர் மிகுதி

அது தனியாகிய படர் மிகுதி யென விரியும். அஃதாவது, படர் மிகுதி
தலைவன்கண் இன்றித் தன்கண்ணதேயாதல் கூறுதல். அறமும் பொருளு
நோக்கிப் பிரிதலின் அவன்கண் இல்லையாயிற்று. இது, பசப்புற்று வருந்தியா
ட்கு உரியதாகலின், பசப்புறு பருவரலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

ககக௧. தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் பெற்றாரே
காமத்துக் காழில் கனி.

[காதலரும் நின்னினும் ஆற்றாராய்க் கடிதின் வநவர், நீ யவரோடு
பேரின்ப நுகர்தி யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) தாம்வீழ்வார் தம்வீழப் பெற்றவர் - தம்மாற் காதலிக்கப்படுங்
கணவர் தம்மைக் காதலிக்கப்பெற்ற மகளிர், பெற்றாரே காமத்துக் காழ் இல்
கனி - பெற்றாரன்றே காமநுகர்ச்சி யென்னும் * பரவல்லாத கனியை, எ - று.

காமம் - ஆகுபெயர். அத்து - அல்வழிக்கண் வந்தது. முன்னே நல்வினை
இல்வழிப் பெறப்படாமையிற் பெற்றா ரென்றும், அவரார் நடைபயின்றி நுக
ரப்படுதலிற் காழில்கனி யென்றுக் கூறினான். நன்காதலர் பிரிதலேயன்றிப்
பின் வாராமைபு முடைமையின், அக் கனி யாம் பெற்றிலே மென்பதாயிற்று.

* பரல் - விதை.

(தே - ப - ரை)—தாம் வீழ்வார் - தம்மாலே விரும்பப்பட்ட
கணவர், தம் வீழ - தம்மை விரும்பு; பெற்றவர் - பெற்ற மகனார்,
காமத்து - காமானுபவத்தினது, காழ் இல் - வித்தில்லாத, கனி -
பழக்கை, பெற்றாரே - பெற்றாரன்றே.

கககஉ. வாழ்வார்க்கு வானம் பயந்தற்றால் வீழ்வார்க்கு
வீழ்வா ரளிக்கு மளி.

[இதுவுமது.]

(பரி - னா) வீழ்வார்க்கு வீழ்வார் அளிக்கும் அளி - அறமும் பொருளு
நோக்கிப் பிரிந்தாற் றம்மை யின்றி யமைபா மகளிர்க்கு அவனாயின்றி யமை
யாக் கணவர் அறிவறிந்து வந்து செய்யுந் தலையளி, வாழ்வார்க்கு வானம் பயத்
தற்று - தன்னையே நோக்கி உயிர் வாழ்வார்க்கு வானம் அளவறிந்து பெய்தற்
போலும், எ - று.

நங் காதலர் நம்மை விழையாமையின் அத் தலையளியில்லையாகலான், மணி வறந்துழி அதனான் வாழ்வார்போல இறந்து படுதலே நமக்குள்ள தென்பதம்.

(தே - ப - ரை) — (அறமும் பொருளும் இன்பமும் நோக்கிப் பிரிந்தால்), வீழ்வார்க்கு - (தம்மை) விட்டிருக்க மாட்டாத மக ளிர்க்கு, வீழ்வார் - (அவரை) விட்டிருக்கமாட்டாத கணவர், அநிக் கும் - அளவறிந்து வந்து செய்கிற, அளி - தலைபளி, வாழ்வார்க்கு - (தன்னையே நோக்கி) உயிர் வாழ்வார்க்கு, வானம் - மழை, பயத் தற்று - அளவறிந்து வந்து பெய்வதுபோலும்.

ககககூ. வீழுநர் வீழப் படுவார்க் கமையுமே
வாழுந மென்னுஞ் செருக்கு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) வீழ்நர் வீழ்ப்படுவார்க்கு அமைபுமே - தாம் விழையுங் கணவரான் விழையப்படு மகளிர்க்கு ஏற்புடைத்து, வாழுகம் என்னும் செருக்கு-காதலர் பிரிந்தாராயினும் நம்மை வினைந்து கடிதின் வருவர் வந்தால் நாம் இன்புற்ற வாழ்தும் என்றிருக்குந் தருக்கு, எ - று.

நாம் அவரான் வீழ்ப்படாமையின், நமக்கு அமைவது இறந்துபா டென்ப
தாம்.

(தே - ப - ரை)—வீழூர் - (தம்மாஸ்) விரும்பப்படுகிற கணவரால், வீழப்புவொர்க்கு - விரும்பப்படுகிற மகளிர்க்கு, (காதலர் பிரிந்தாலும் நம்மை நினைந்து கடிதில் வருவார்) வாழ்நாள் என்னும் - (வந்த

தால் நாம் இன்புற்று) வாழ்வோமென்றி ருக்கிற, செருக்கு - தருக்கு, அமையும் - ஏற்புடைத்தாம். ௩

கககசு. வீழப் படுவார் கெழீஇயிலர் தாம்வீழ்வார்
வீழப் படாஅ ரெனின்.

[காதலரை யியற்பழித்தலை யஞ்சி அவரநுள்ளிமை மறைத்த நீ
கடவுள் கற்பினையாகலிற் கற்புடை மகளிரால் நன்கு
மதிக்கப்படுதி யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) வீழப்படுவார் - கற்புடை மகளிரால் நன்கு மதிக்கப்படுவாரும்,
தாம் வீழ்வார் வீழப்படார் எனின் கெழீஇயிலர் - தாம் விரும்புங் கணவரான்
விரும்பப்படாராயின் தீவினையாட்டியர், எ - று.

சிறப்புமமை விகாரத்தால் தொக்கது. கெழீஇயின்மை - நல்வினை யின்மை;
அஃது அருத்தாபத்தியால் தீவினை யுடைமையாயிற்று. தீவினை யுடையற்கு
அந் நன்குமதிப்பாற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—வீழப்படுவார்-(கற்புடை மகளிராலே) நன்கு
மதிக்கப்படுவாரும், தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படுகிறகணவ
ரால்; வீழப்படார் எனின் - விரும்பப்படாராயின், கெழீஇ யிலர் -
தீவினை யுடையரே யாவர். ௪

கககரு. நாங்காதல் கொண்டார் நமக்கெவன் செய்பவோ
தாங்காதல் கொள்ளாக் கடை.

[அவர்மேற் காதலுடைமையின் அவர் கருத்தறிந்து ஆற்றிலை
யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நாம் காதல் கொண்டார் நமக்கு எவன் செய்ப - நம்மாற் காதல்
செய்யப்பட்டவர் நமக்கு என்ன இன்பத்தைச் செய்வார், தாம் காதல் கொள்ளாக்
கடை - அவ்வாறே தாமும் நங்கட் காதல் செய்யாவழி, எ - று.

எச்சவுமமை விகாரத்தால் தொக்கது. அக் காத லுடைமையால் நாம் பெற்
றது துன்பமே யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நாம் காதல் கொண்டார் - நம்மாலே காதல்
கொள்ளப்பட்டவர், நமக்கு—, எவன்-என்ன இன்பத்தை, செய்ப -
செய்வார்? (அப்படியே), தாம் காதல் கொள்ளாக் கடை - தாமும்
(நம்மிட த்துக்) காதல் செய்யாத விடத்து. ௫

ககககசு. ஒருதலையா னின்னாது காமங்காப் போல
விருதலை யானு மினிது.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காமம் ஒருதலையான் இன்னாது - மகளிர் ஆடவரென்னு மிருதலையினும் வேட்கை ஒருதலைக்கண்ணையாயின் அஃது இன்னாது; காப்போல இருதலையானும் இனிது - காவினது பாரம்போல இருதலைக்கண்ணும் ஒப்பின் அஃது இனிது, எ - று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன்பொருண்மைக்கண் வந்தன. கா-ஆகுபெயர். என் மாட்டு உண்டாய வேட்கை அவர்மாட்டும் உண்டாயின், யான் இவ்வாறு தன்ப முழுத்தல் கூடுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(மகளிர் ஆடவர் எனப்படுகிற இரண்டிடங்களிலும்) காமம் - ஆசையானது, ஒருதலையான்-ஒரிடத்தில் (உண்டாயின்), இன்னாது - தன்பஞ் செய்வதாம்; காபோல - காவடிப்பாரம்போல, இருதலையானும் - இரண்டிடங்களிலும் (ஒத்திருக்குமாயின்), (அது), இனிது - இன்பஞ் செய்வதாம்.

௧௧௧௭. பருவரலும் பைதலும் காணன்கொல் காம
நோருவர்க ணின்றொழுது வான்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) ஒருவர்கண் நின்று ஒழுகுவான் காமன் - காம நுகர்த்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒப்பிற்ற லொழிந்து ஒருவரிடத்தே நின்று பொருகின்ற காமக்கடவுள், பருவரலும் பைதலும் காணன்கொல் - அவ்விடத்துப் பசப்பாலு பருவரலும் படர் மிகுதியும் அறியான் கொலோ? எ - று.

விழையும் வெறுப்பு மின்றி எல்லார்கண்ணு நிகழ்ந்தன அறிதற்குரிய உவளும் என்கண் வேறுபட்டான், இனி யானுய்யுமா நென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(காமத்தை அனுபவித்தற்குரிய இருவரிடத்தும் ஒன்று நில்லாமல்), ஒருவர்கண் நின்று - ஒருவரிடத்தே நின்று, ஒழுகுவான் - போர்செய்கின்றவனாகிய, காமன்—, (அவ் விடத்துப் பசப்பாலாகிய), பருவரலும் - நோபையும், பைதலும் - தன்ப மிகுதியையும், காணன்கொல் - அறியானோ?

௧௧௧௮. வீழ்வாரி னின்சொற் பெருது துலகத்து
வாழ்வாரின் வன்கண ரில்.

[தலைமகன் தூதுவராக் காணாது சொல்லியது.]

(பரி - ரை) வீழ்வாரின் இன் சொல் பெருது வாழ்வாரின் - தம்மால் விரும்பப்படுங் காதலர் திறத்துநின்றும் ஓர் இன்சொல்லளவும் பெருதே பிரிவாற்றி உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல, வன்கணர் உலகத்த இல் - வன்கண்ணுடையார் இவ்வுலகத்திலலை, எ - று.

காதலர் திறத்துச்சொல் யாதானும் எனக்கு இனிதென்னும் கருத்தால் இன்சொ லென்றான். இழிவுசிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. யான் வன் கண்ணேனாகலின் அதுவும் பெறுது உயிர் வாழாநின்றே நென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—வீழ்வாரின்-(தம்மால்) விரும்பப்படுங் காதல ரிடத்திருந்து, இன் சொல்-ஓர் இன் சொலளவும், பெறுது—, வாழ் வாரின் - (பிரிவு பொறுத்து) உயிர் வாழ்கின்ற மகளிர்போல், வன் கணர் - தைரிய முடையவர், உலகத்து—, இல் - இல்லை. அ

ககககக. நசைஇயார் நல்கா ரெனினு மவர்மாட்
டிசையு மினிய செவிக்கு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நசைஇயார் நல்கார் எனினும் - என்னால் நச்சப்பட்ட காதலர் என்மாட்டு அன்பிலரேயாயினும், அவர்மாட்டு இசையும் செவிக்கு இனிய - அவர்திறத் தியாதானும் ஓர் செவிக் கினியவாம், எ - று.

இழிவுசிறப்பும்மை, அவர் வாரலரென்னுஞ் சொல்லாயினும் அமைபு மென்பதுபட நின்றது. அதுவும் பெற்றிலே நென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நசைஇயார் - (என்னால்) விரும்பப்பட்ட தலைவர், நல்கார் எனினும் - (எனக்கு) அருள்செய்யார் ராயினும், அவர் மாட்டு - அவரிடத்து, இசையும் - எச்சொற்களும், செவிக்கு- என் காதுகளுக்கு, இனிய - இன்பஞ் செய்வனவாம். கூ

கஉ00. உறாஅர்க் குறநோ யுரைப்பாய் கடலைச்
செறாஅஅய் வாழிய நெஞ்சு.

[தலைமகன் தூதுவரப் பெறுது தான் தூதுவிடக் கருதியாள்
நெஞ்சோடு சொல்லியது.]

(பரி - ரை) உறார்க்கு உற நோய் உரைப்பாய் நெஞ்சு - நின்னோடு உற தார்க்கு நின்னுறு நோயை யுரைக்கலுற்ற நெஞ்சே!, வாழிய - வாழ்க்கடவாய்; கடலைச் செறாய் - நீ ஆற்றாயாயினும் அரிதாய அதனை யொழிந்து, நினக்குத் தியராஞ் செய்கின்ற கடலைத் தூர்க்க முயல்வாயாக!, அஃது எளிது, எ - று.

உரைக்கலுற்றது அளவிறந்த நோயாகலானும், கேட்பார் உறவிலராகலா னும், அது முடிவதொன்றன்று, முடிந்தாலும் பயனி்லை யென்பது கருதாது, முயலா நின்ற யென்னுங் குறிப்பான், வாழிய வென்றான்.

(தே - ப - ரை)—உறார்க்கு - (உன்னோடு) உறாதவர்க்கு, உற நோய் - (உனது) மிகுந்த நோயை, உரைப்பாய் - சொல்லலுற்ற,

நெஞ்சு கஉக-ம் அதி. நினைந்தவர் புலம்பல்

நெஞ்சு - நெஞ்சே!, வாழிய - வாழ்வாயாக; (நீ பொருளாயினும் அரிதாகிய அதனை விட்டு), கடலை - (உனக்குத் துயரஞ் செய்கின்ற) கடலை, செறும் - தூர்க்க முயற்சி செய்; (அது எளிது). ௧௦

கஉக-ம் அதிகாரம்—நினைந்தவர் புலம்பல்

அஃதாவது, முன் கூடிய ஞான்றை யின்பத்தினை நினைந்து தலைமகன் தனிமை யெய்தலும், பாசறைக்கண் தலைமகன் தனிமை யெய்தலுமாம். இவ்வாறு இருவர்க்கும் பொதுவாதல் பற்றிப் பன்மைப்பாலாற் கூறப்பட்டது. இது, படர்மிகுதி தன்கண்ணதாக நினைந்த தலைமகட்கும் உரித்தாகலின், அவ்வியைபுபற்றித் தனிப்படர் மிகுதியின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௦௧. உள்ளினுந் தீராப் பெருமகிழ் செய்தலாற்
கள்ளினுங் காம மினிது.

[தூதாய்ச் சேன்ற பாங்கனுக்குத் தலைமகன் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) உள்ளினும் தீராப் பெரு மகிழ் செய்தலால் - முன் கூடிய ஞான்றை யின்பத்தினைப் பிரிந்துழி நினைந்தாலும் அதுபொழுது பெற்றோர் போல நீங்காத மிக்க மகிழ்ச்சியைத் தருதலால், கள்ளினும் காமம் இனிது உண்டிழி யல்லது மகிழ்ச்சி செய்யாத கள்ளினும் காமம் இன்பம் பயத்தலுடைத்து, எ - று.

தன் தனிமையுந் தலைமகளை மறவாமையுந் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—(முன் அனுபவித்த நாளை யின்பத்தினை) உள்ளினும் - (பிரிந்தவிடத்து) நினைத்தாலும், (அப்பொழுது பெற்றதுபோல்), தீரா பெரு மகிழ் செய்தலால் - நீங்காத பெரு மகிழ்ச்சியைத் தருதலால், கள்ளினும் - (உண்டபோதல்லது மகிழ்ச்சி செய்யாத) கள்ளைப்பார்க்கிலும், காமம்—, இனிது - இன்பம் தருதலுடைத்து.

கஉ௦௨. எனைத்தொன் றினிதேகாண் காமந்தாம் வீழ்வார்
நினைப்ப வருவதொன் றில்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தாம் வீழ்வார் நினைப்ப வருவது ஒன்று இல் - தம்மால் விரும்பப்படுவாரைப் பிரிவின்கண் நினைத்தால் அந்நினைவார்க்கு அப் பிரிவான் வருவதோர் துன்ப மில்லையாம்; காமம் எனைத்து இனிது ஒன்றேகாண் - காமம் எந்தையேனு மினிதொன்றே காண், எ - று.

புணர்ந்துழியும் பிரிந்துழியும் ஒப்ப இனிதென்பான், எனைத்த மினிதென் றுன் றென்புமமை விகாரத்தால் தெர்த்து தான் ஆற்றியவகை கூறியவாறு.

௩௮௮ கஉக-ம் அதி. நினைந்தவர் புலம்பல்

யே), அவர் நெஞ்சத்து - அவரது நெஞ்சிலும், யாமும்—, உளேம்
கொல் - உள்ளே மாகின்றேமோ (ஆகேமோ).

கஉ௫. தந்நெஞ்சத் தெம்மைக் கடிக்கொண்டார் நாணர்கொ
லெந்நெஞ்சத் தோவா வரல்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தம் நெஞ்சத்து எம்மைக் கடி கொண்டார் - தம்முடைய
நெஞ்சின் கண்ணே யாஞ் செல்லாமல் எம்மைக் காவல் கொண்ட காதலர், எம்
நெஞ்சத்து ஓவா வரல் நாணர்கொல் - தாம் எம்முடைய நெஞ்சின்கண் ஒழி
யாது வருதலை நாணர்கொல்லோ, எ - று.

ஒருவரைத் தம் கண் வருவதற்கு ஒருகாலும் உடம்படாது தாம் அவர்கட்
பலகாலஞ் சேறல் நாணுடையார் செய லன்மையின், நாணர்கொ லென்றான்.

(தே - ப - ரை)—தம் நெஞ்சத்து - தமது நெஞ்சிடத்து, (யாம்
செல்லாமல்), எம்மை—, கடி கொண்டார்-காவல் கொண்ட தலைவர்,
எம் நெஞ்சத்து - எமது நெஞ்சினிடத்து, ஓவா வரல் - ஒழியாமல்
(தாம்) வருதலுக்கு, நாணர்கொல் - நாணர்ரா.

கஉ௬. மற்றியா னென்னுளேன் மன்றோ வவரொடியா
னுற்றநா னுள்ள வுளேன்.

[அவரோடு புணர்ந்தஞான்றை யின்பத்தை நினைந்து இறந்துபா டெந்த
நின்றாய், அது மறத்தல்வேண்டு மென்றுட்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) யான் அவரோடு உற்ற நான் உள்ள உளேன் - யான் அவ
ரோடு புணர்ந்தஞான்றை யின்பத்தை நினைத்தலான் இத் துன்ப வெள்ளத்தும்
உயிர் வாழ்கின்றேன்; மற்று யான் என் உளேன் - அது இன்றாயின், வேறு
எத்தால் உயிர் வாழ்வேன்? எ - று.

நான் - ஆகுபெயர். உயிர் வாழ்தற்கு வேறு முன், அவை பெற்றினை
னென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவை அவன்
துது வருதல், தன் துது சேறன் முதலாயின. அவை யாவு மினமையின்,
இதுவல்லது எனக்குப் பற்றுக்கோடில்லையென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—யான் அவரோடு—, உற்ற நான் - புணர்ந்த
நானே யின்பத்தை, உள்ள - நினைத்தலால், உளேன் - (இத் துன்ப
வெள்ளத்தல்) உயிர் வாழ்கின்றேன்; மற்று - அது இல்லையாயின்,
யான் உளேன் - வேறே எத்தால் உயிர்வாழ்வேன்.

கஉ௭. மறப்பி னெவனாவன் மற்கொன் மறப்பறியே

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) மறப்பு அறியேன் உள்ளினும் உள்ளம் சுடும் - அவ் வின் பத்தை மறத்த லறியேனும் இன்று உள்ளாநிற்கவும், பிரிவு என்னுள்ளத்தைச் சுடாநின்றது, மறப்பின் எவன் ஆவன் - அங்ஙனம் பிரிவாற்றாத யான் மறந்தால் இறந்துபடாது உளேனாவது எத்தால்? எ - று.

மறக்கப்படுவது அதிகாரத்தான் வந்தது. மன் ஈண்டும் அதுபட நின்று ஒழியிசையாயிற்று. கொல் - அசைசில.

(தே - ப - ரை)—மறப்பு அறியேன் - (அவ் இன்பத்தை) மறத்த லறியேனாகி, உள்ளினும் - (இன்று) நினைபாநிற்கவும், (பிரிவானது), உள்ளம் - (என்) உள்ளத்தை, சுடும் - சுடுகின்றது; (அப்படி பிரிவு பொருத நான்), மறப்பின் - மறந்தால், எவன் ஆவன் - எத்தால் இறவாதிருப்பேன்? எ

கஉ௦அ. எனைத்து நினைப்பினும் காயா ரனைத்தன்றோ
காதலர் செய்யுஞ் சிறப்பு.

[இத் துன்பம் அறிந்து வந்து காதலர் எனக்கு இன்பங்
சேய்வா ரென்றுதஞ்ச் சொல்லியது.]

(பரி-ரை) எனைத்து நினைப்பினும் காயார் - தம்மை யான் எனைத்துணையும் மிக நினைந்தாலும் அதற்கு வெகுளார்; காதலர் செய்யும் சிறப்பு அனைத்து அன்றோ - காதலர் எனக்குச் செய்யு மின்பமாவது அவ்வளவன்றோ? எ - று.

வெகுளாமை - அதற்கு உடன்பட்டி கெஞ்சின்கண் சிற்றல். தனக்கு அவ் வின் பத்திற் சிறந்தது இன்மையின், அதனைச் சிறப்பென்றான். காதலர் நம்மாட்டருள் என்றும், செய்யுங்குண மென்றும் பாடம் ஒதுவாரு முனர். தோழி கூறியவதனைக் குறிப்பா னிகழ்ந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—காதலர்—, எனைத்து நினைப்பினும் - (நான் தம்மை) எவ்வளவு மிக நினைத்தாலும், காயார் - (அதற்குக்) கோபியார்; செய்யும் சிறப்பு - (அவர் எனக்குச்) செய்யு மின்பமாவது, அனைத்து அன்றோ - அவ்வளவன்றோ? அ

கஉ௦கூ. விளியுமெ னின்னுயிர் வேறல்ல மென்பா
ரளியின்மை யாற்ற நினைந்து.

[தலைமகன் றாதுவாக் காணாது வந்துகின்றான் வற்புறுத்துந்
தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) வேறு அல்லம் என்பார் அளியின்மை ஆற்ற நினைந்து - முன் பெல்லாம் நாமிருவரும் வேறல்லமென்று சொல்லுவாராது அளியின்மையை மிகவு நினைந்து, என் இன் உயிர் விளியும் - எனது இனிய வுயிர் கழியாநின்றது.

அளியின்மை பின்வருவராகலுமாய்ப் பிரிதலும், பிரிந்து வாராமையும், ஆண்டு நின்றுழித் தூதுவிடாமையும் முதலாயின. பிரிவாற்றல் வேண்டுமென வற்புறுத்தாட்கு என்னுயிர் கழிகின்றது பிரிவிற்கன்று அவர் அன்பின்மைக் கென எதிரழிந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—வேறு அல்லம் என்பார் - (முன்னெல்லாம் நாமிருவரும்) வேறல்லேமென்று சொல்லுவாராது, அளி இன்மை - அருள் இல்லாமையை, ஆற்ற நினைந்து-மிகவும் நினைந்து, என் இன் உயிர் - எனது இனிதாகிய வுயிர், விளியும் - கழிகின்றது. க

கஉ௯ விடாஅது சென்றாரைக் கண்ணினுற் காணப்
படாஅதி வாழி மதி.

[வன்புறை யெதிரழிந்தாள் காமமீக்க கழிபடராற் சோல்லியது.]

(பரி - ரை) மதி - மதியே!, விடாது சென்றாரைக் கண்ணினால் காணப் படாதி - என் நெஞ்சின் இடைவிடாதிருந்தே விட்டுப் போயினாரை யான் என் கண்ணளவானாயினும் எதிர்ப்படும் வகை நீ படாதொழிவாயாக, எ - து.

கண்ணளவான் எதிர்ப்படுதலாவது மதி இருவரானு நோக்கப்படுதலின் இருவர் கண்ணும் அதன்கண்ணே சேர்தல். முதலொடு சினைக்கு ஒற்றுமை யுண்மையிற் சென்றாரைக் காணவென்றும், குறைபுறுகின்ற ருளாகலின் வாழி யென்றுங் கூறினாள். இனிப் படாதென்பது பாடமாயின், கனவிடைக் கண்ணினுற் காணுமாறு மதி படுகின்றதில்லையென அதனாற் றுயில் பெருது வருத்த கின்றாள் கூற்றாக்குக. இப் பொருட்கு வாழி யென்பது அசைநிலை.

(தே - ப - ரை)—மதி - சந்திரனே!, வாழி - வாழக்கடவாய்; விடாது - (என் நெஞ்சை) விடாதிருந்தே, சென்றாரை - (விட்டுப்) போயினாரை, கண்ணினால் - கண்ணளவாலாயினும், காண - எதிர்ப் படும் வகை, படாதி - (நீ) மறையா திருப்பாயாக. ௯0

கஉஉ-ம் அதிகாரம்—கனவுநிலை யுரைத்தல்

அஃதாவது, தலைமகள் தான் கண்ட கனவினது நிலைமையைத் தோழிக்குச் சொல்லுதல். அக் கனவு நனவின் கண் நினைவு மிகுதியாற் கண்டதாகலின் இது கினைந்தவர் புலம்பலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௧௧. காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்

கியாது செய்வேன்கொல் விருந்து.

[தலைமகன் தூதுவரைக் கண்டான் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) காதலர் தூதொடு வந்த கனவினுக்கு - யான் வருந்துகின்றது அறிந்து அது தீரக் காதலர் விடுத்த தூதினைக்கொண்டு என்மாட்டுவந்த கனவினுக்கு, விருந்து யாதுசெய்வேன்-யான் விருந்தாகயாதனைச்செய்வேன்? எ-று.

விருந்தென்றது விருந்திற்குச் செய்யு முபகாரத்தினை. அது கனவின்கொன்று காணுமையின், யாது செய்வேனென்றான்.

(தே - ப - ரை)—(யான் வருந்துகிறதை அறிந்து அது தீர விடுத்த), காதலர் - தலைவரது, தூதொடு - தூதைக்கொண்டு, வந்த- (என்னிடத்து) வந்த, கனவினுக்கு—, விருந்து - விருந்தாக, யாது செய்வேன் - என்ன செய்யமாட்டுவேன்? க

கஉகஉ. கயலுண்கண் யானிரப்பத் துஞ்சிற் கலந்தார்க்
குயலுண்மை சாற்றுவேன் மன்.

[தூது விடக் கருதியான் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கயல் உண் கண் யான் இரப்பத் துஞ்சின்-துஞ்சாது வருந்துகின்ற என் கயல்போலும் உண் கண்கள் யானிரந்தாற் துஞ்சுமாயின், கலந்தார்க்கு உயல் உண்மை சாற்றுவேன் - கனவிடைக் காதலரைக் காண்பேன், கண்டால் அவர்க்கு யாளுற்றியுளேனாய தன்மையை யானே விரியச் சொல்வேன், எ - று.

கயலுண்க ணென்றான், கழிந்த கலத்திற்கு இரங்கி. உயல் - காமநோய்க்குத் தப்புதல். தூதார்க்குச் சொல்லாது யாம் அடக்குவனவும் சொல்லுவனவற்றுள்ளுஞ் சுருக்குவனவற்றின் பரப்புந் தோன்றச் சொல்வேனென்னுங் கருத்தாற் சாற்றுவேனென்றான். இனி அவையுந் துஞ்சா சாற்றலுங் கூடாதென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. முன்னுங் கண்டான் கூற்றுகலின், கனவுநிலை யுரைத்தலாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—கயல் உண் கண் - (தூங்காதழிகின்ற) என் கயல்போலு மையுண்ட கண்கள், யான்—, இரப்ப - இரந்தால், துஞ்சின் - தூங்குமாயின், கலந்தார்க்கு - (கனவிலே காணப்பட்ட) தலைவர்க்கு, உயல் உண்மை-பொறுத்திருக்கிற தன்மையை, சாற்றுவேன் - (யானே) விரியச் சொல்லுவேன். உ

கஉக௩. நனவினா னல்கா தவரைக் கனவினாற்
காண்டலி லுண்டென் னுயிர்,

[ஆற்றளேனக் கவன்றுத் ஆற்றுவ லென்பதுபடச் சோல்லியது.]

(பரி - ரை) நனவினான் நல்காதவரை - நனவின்கண் வந்து தலையி
செய்யாதாரை, கனவினான் காண்டலின் என் உயிர் உண்டு - யான் கனவி
கண் கண்ட காட்சியானே என்னுயிர் உண்டாகாபின்றது, எ - று.

மூன்றனுருபுகள் ஏழன் பொருண்மைக்கண் வந்தன. அக் காட்சியானே
யான் ஆற்றியுளே னாகின்றேன். நீ கவல்ல வேண்டா வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நனவினான் - நனவில் (வந்து), நல்காதவரை -
அருள்செய்யாத தலைவரை, கனவினான் - கனவிடத்து, காண்டலின் -
காணுதலால், என் உயிர்—, உண்டு - இருக்கின்றது.

௧௨௧௪. கனவினா லுண்டாகும் காம நனவினா
னல்காரை நாடித் தரற்கு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நனவினான் நல்காரை நாடித் தரற்கு-நனவின்கண் வந்து த
யளி செய்யாதாரை அவர் சென்றுழி நாடிக்கொண்டுவந்து கனவு தருதலான்,
கனவினான் காமம் உண்டாகும் - அக் கனவின்கண்ணே எனக்கு இன்ப முன்
டாகாபின்றது, எ - று.

காமம் - ஆகுபெயர். நான்காவது மூன்றன் பொருண்மைக்கண் வந்த
இயல்பான் நல்காதவரை அவர் சென்ற தேய மறிந்து சென்று கொண்டுவந்த
தந்து நல்குவத்த கனவால் யானாற்றுவ லென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நனவினான் - நனவில் (வந்து), நல்கா
அருள் செய்யாதவரை, நாடித் தரற்கு-(அவர் போனவிடம்) தேடித்
கொண்டுவந்து தருதலால், கனவினான் - அக்கனவில், காமம் - இன்ப
மானது, உண்டாகும் - (எனக்கு) உண்டாகின்றது.

௧௨௧௫. நனவினாற் கண்டது உ மாங்கே கனவுந்தான்
கண்ட பொழுதே யினிது.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நனவினான் கண்டது உம் (இனிது) ஆங்கே - முன் நனவின்
கண் அவரைக் கண்டு நுகர்ந்த இன்பந்தானு யினிதாயிற்று அப்பொழுதே, கன
வுந்தான் கண்டபொழுதே இனிது-இன்று கனவின்கண் கண்டு நுகர்ந்த வின்ப
மும் அக் கண்டபொழுதே யினிதாயிற்று, அதனான் எனக்கு இரண்டும்
ஒத்தன, எ-று.

இனிதென்பது முன்னுங் கூட்டப்பட்டது. கனவு - ஆகுபெயர். முன்
னும் யான் பெற்றது இவ்வளவே, இன்னும் அதுகொண்டு ஆற்றுவலென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நனவினான்-(முன்னே) நனவினி-த்து, கண்ட
தும் - (தலைவரைக்) கண்டு அனுபவித்த வின்பமும், அங்கே - அக்
கண்டபொழுதே, இனிது - இனிதாயிற்று; கனவுந்தான் - (இன்று)
கனவினிடத்துக் (கண்டு அனுபவித்த வின்பமும்), கண்டபொழுதே-
இக் கண்டபொழுதே, இனிது - இனிதாயிற்று; (அதனால் எனக்கு
இரண்டும் ஒத்தன). ந

கஉகக. நனவென வொன்றில்லை யாயிற் கனவினற்
காதலர் நீங்கலர் மன்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நனவு என ஒன்று இல்லையாயின் - நனவென்று சொல்லப்படு
கின்ற ஒரு பாவி யில்லையாயின், கனவினால் காதலர் நீங்கலர் - கனவின்கண்
வந்துகூடிய காதலர் என்னைப் பிரியார், எ - று.

ஒன்றென்பது அதன் கொடுமை விளக்கி கின்றது. அஃது இடையே புரு
ந்து கனவைப் போக்கி அவரைப் பிரிவித்த தென்பதுபட கின்றமையின், மன்
ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கனவிற்பெற்று ஆற்றுகின்றமை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—நனவு என ஒன்று - நனவென்று சொல்லப்
படுகின்ற ஒரு பாவி, இல்லை ஆயின் - இல்லாவிடின், கனவினான் -
கனவினிடத்து (வந்து கூடிய), காதலர்-அன்பர், நீங்கலர்-(என்னைப்)
பிரியார். க

கஉக௭. நனவினா னல்காக் கொடியார் கனவினா
னென்னெம்மைப் பீழிப் பது.

[விழித்துழிக் காணுளாயினுள் கனவிற் கூட்ட நீனந்து
ஆற்றுளாய்ச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நனவினான் நல்காக் கொடியார் - ஒரு ஞானமும் நனவின் கண்
வந்து தலைபளி செய்யாத கொடியவர், கனவினான் எம்மைப் பீழிப்பது என் -
நாடோறுங் கனவின்கண் வந்து நம்மை வருத்துவது எவ்வியைபுபற்றி? எ - று.

பிரிதலும் பின்னினைந்து வாராமைபு நோக்கிக் கொடியா ரென்றும், கன
வில் தோண்மேலராய் விழித்துழிக் காதலரின் அதனானுந் துன்ப மகாசின்ற
தென்பான் பீழிப்பதென்றுங் கூறினான். நனவின் இல்லது கனவினு யில்லை
யென்பார், அது கண்டில மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நனவினான் - (ஒரு தினமாயினும்) நனவில்
வந்து, நல்கா - அருள் செய்யாத, கொடியார்—, கனவினான் - (தினந்

நிகுசு கஉஉ-ம் அதி. கனவுநிலை யுரைத்தல்

தோறும்) கனவில் வந்து, எம்மை—, பீழிப்பது-வருத்துவது, என். யாதுபற்றி?

கஉகஅ. தஞ்சங்காற் றேண்மேல ராகி விழிக்குங்கா
னெஞ்சத்த ராவர் விரைந்து.

[தான் ஆற்றுதற்போநீடுதீ தலைமகனை யியற்பழித்தாட்து
இயற்பட மொழிந்தது.]

(பரி - ரை) தஞ்சங்கால் தோண்மேலர் ஆகி - என்னெஞ்சவிடாத உறை
காதலர் யான் தஞ்சம்பொழுது வந்து என் தோண்மேலராய், விழிக்குங்கால்
விரைந்து நெஞ்சத்தர் ஆவர் - பின் விழிக்கும்பொழுது விரைந்து பழைய நெஞ்
சின்கண்ண ராவர், எ - று.

கலவி விட்டு மறையுங் கமைபற்றி விரைந்தென்றான். ஒருகாலும் என்னை
னீங்கி யறியாதாரை நீ நோவற்பாலையல்ல யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(என் நெஞ்ச விடாமல் உறைகின்ற காதலர்),
தஞ்சம் கால் - (யான்) தூங்கும்போது, தோன்மேலர் ஆகி—, விழித்
கும்கால்-(பின்) விழிக்கும்போது, விரைந்து—, நெஞ்சத்தர் ஆவர்
(பழைய) நெஞ்சினுள்ளவ ராவர்.

கஉகக. நனவினா னல்காரை நோவர் கனவினாற்
காதலர்க் காணு தவர்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) கனவினாற் காதலர்க் காணுதவர் - தமக்கொரு காதல ரின்
யின் அவரைக் கனவிற் கண்டறியாத மகளிர், நனவினாற் நல்காரை நோவர் -
தாமறிய நனவின்கண் வந்து நல்காத நங் காதலரை அன்பிலரென நோவாநீ
பர், எ - று.

இயற்பழித்தது பொருது புலக்கின்றனாகலின், அயன்மை தோன்ற
கூறினான். தமக்குங் காதல ருளராய் அவரைக் கனவிற் கண்டறிவாராயின் நங்
காதலர் கனவின்கண் ஆற்றி நல்குத லறிந்து நோவா ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(தமக்கு ஒருகாதலர் இல்லாமையாலே), கன
வினாற் - கனவிலே, காதலர்க் காணுதவர் - அங் காதலரைக் காண
லறியாத மகளிர், நனவினால்-(தாம் அறிய) நனவில் வந்து, நல்காரை
அருள் செய்யாத (எனது) காதலரை, நோவர் - (அன்பிலரென்று)
நோவாநிற்பர்.

கஉஉ௦. நனவினா னந்நீத்தா ரென்பர் கனவினாற்

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) இவ்வூரவர் நனவினான் நம் நீத்தார் என்பர் - இவ்வூரின் மகளிர் நனவின்கண் நம்மை நீத்தாரென்று நம் காதலரைக் கொடுமை கூறுகிற்பர்; கனவினான் காணார் கொல் - அவர் கனவின்கண் நீங்காது வருதல் கண்டறியாரோ? எ - று.

என்னொடு தன்னிடை வேற்றுமை யின்றாயின் யான் கண்டது தானுங் கண்டமையும், அது காணாது அவரைக் கொடுமை கூறுகின்றமையின் அயலாளையா மென்னுங் கருத்தால், இவ் வூரவ ரென்றான்.

(தே - ப - ரை)—இ ஊரவர் - இவ் வூரின் மகளிர், நனவினால் - நனவினிடத்து, நம் நீத்தார் என்பர் - நம்மை விட்டு நீங்கினாரென்று (தலைவர்மேலே கொடுமை) சொல்லாநிற்பர்; கனவினான் - கனவினிடத்து, காணார்கொல்-(அவர் நீங்காது வருதலை) கண்டறியாரோ?

கௌ-ம் அதிகாரம்—பொழுதுகண் டிரங்கல்

அஃதாவது, மாலைப்பொழுது வந்துழி அதனைக் கண்டு தலைமக ளிரங்குதல். * “கனா முந்துருத வினையிலை” என்பதுபற்றிப் பகற்பொழுது ஆற்றியிருந்தாட்கு உரியதாகலின், இது கனவுகிலை புரைத்தவின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கௌக. மாலையோ வல்லை மணந்தா ருயிருண்ணும்

வேலைநீ வாழி பொழுது.

[பொழுதோடு புலந்து சொல்லியது.]

(பரி - ரை) பொழுது - பொழுதே!, வாழி - வாழக்கடவாய்; நீ மாலையோ அல்லை - நீ முன்னுள்களின் வந்த மாலையோவெனின், அல்லை; மணந்தார் உயிர் உண்ணும் வேலை - இருந்தவாற்றான் அங்காட் காதலரை மணந்த மகளி ருயிரை புண்ணும் இதுதிக்காலமா யிருந்தாய், எ - று.

முன்னுள் - கூடியிருந்த நாள். அந்நாள் மணந்தா ரொனவே, பின் பிரிந்தா ராதல் பெறுதும். வாழியென்பது குறிப்புச்சொல்; † “வாலிழை மகளி ருயிர்ப் பொதியவழிக்குங் காலே” என்றாற்போல ஈண்டுப் பொதுமையாற் கூறப்பட்டது. வேலை யென்பது ஆகுபெயர். வேலை யென்பதற்கு வேலா யிருந்தா யென்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—பொழுது - பொழுதே!, வாழி - வாழக்கடவாய்; நீ மாலையோ அல்லை - (முன்னுள்களின் வந்த) நீ மாலேக்காலமோ அல்லை; மணந்தார் - (அந் நாள்களிலே காதலரைக் கூடிய)

* பழமொழி: உ.

† கலி: நெய்தல்-உ.

நுகை கஉந-ம் ஆதி. பொழுதுகண் டிரங்கல்

மகளிரது, உயிர் உண்ணும் - உயிரை புண்ணுகிற, வேலை - முடிவு
காலமாயிருந்தாய்.

கஉஉஉ, புன்கண்ணை வாழி மருண்மலை யெங்கென்போல்
வன்கண்ணை தோதின் றுணை.

[தன்னுடிகையாற்றை அதன் மேலிட்டீச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) மருள் மலை - மயங்கிய மாலாய்!, வாழி - வாழ்க்கடவாய்; புன்
கண்ணை நீயும் எம்போலப் புன்கணுடையையாயிருந்தாய்; நின் துணை எம்கேள்
போல் வன்கண்ணதோ - நின் துணையும் எந்துணைபோல வன்கண்மையுடைய
தோ கூறுவாயாக! எ - று.

மயங்குதல் - பகலு மிரவுந் தம்முள்ளே விரவுதல்; கலங்குதலுந் தோன்ற
நின்றது. புன்கண் - ஒளியிழத்தல்; அதுபற்றித் துணையு முண்டாக்கிக் கூறி
ஞன். எச்சவுண்மை விகாரத்தால் தொக்கது. எமக்குத் துன்பஞ் செய்தாய், நீயு
யின்ப முற்றிலு யென்னுங் குறிப்பால் வாழி யென்றான்.

(தே - ப - ரை)—மருள் மலை - மயங்கிய மாலையே!, வாழி -
வாழ்க்கடவாய்; (நீயும்), புன் கண்ணை - (எம்போல்) ஒளிபிழப்ப
யுடையாய்; நின் துணை - உனது துணையும், எம்கேள்போல் - எமத்
துணைபோல, வன் கண்ணதோ - இரக்கமில்லாமை யுடையதே!
(சொல்லு).

கஉஉந. பனியரும்பிப் பைதல்கொண் மலை துனியரும்பித்
துன்பம் வளர வரும்.

[ஆற்றல்வேண்டு மேன்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) பனி அரும்பிப் பைதல் கொள் மலை - காதலர் கூடிய
நாளெல்லாம் என் முன் நடுக்கமெய்திப் பசந்துவந்த மலை, துனி அரும்பித்
துன்பம் வளர வரும் - இந்நாள் எனக்கு இரந்துபாடு வந்து தோன்றி அதற்கு
உளதாந் துன்பம் ஒருகாலுக்கு ஒருகால் மிக வாராநின்றது. எ - று.

குளிர்ச்சி தோன்ற மயங்கிவருமலை யென்னுஞ் செம்பொருள் இத்
குறிப்புணர நின்றது. துனி - உயிர்வாழ்த்தற்கண் வெறுப்பு. அதனுல் யானுத்த
மாறு என்னை யென்பது குறிப்பெச்சம்.

(தே - ப - ரை)—(தலைவர் கூடியநாளெல்லாம்), பனி அரும்பி -
(என் முன்னே) நடுக்கமடைந்து, பைதல் கொள் மலை - பசந்து
வந்த மாலையானது, துனி அரும்பி - (எனக்கு) உயிர்வாழ்த்தலில்
வெறுப்புண்டாகி, துன்பம் - (அதற்கு உண்டாகிற) துன்பம், வளர -
(ஒரு காலுக்கொருகால்) மிக, வரும் - வருகின்றது.

கஉஉச. காதல ரில்வழி மாலைக் கொலைக்களத்
தேதிலர் போல வரும்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) மாலை - காதலர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என் உயிர் தளிர்ப்ப வந்த மாலை, காதலர் இல்வழி - அவரில்லாத இப்பொழுது, கொலைக்களத்து ஏதி லர் போல வரும் - அஃது ஒழிந்து நின்றலேயன்றிக் கொல்லுங் களரிபிற் கொலை ஞர் வருமாறுபோல அவ் வுயிரைக் கோடற்கு வாராசின்றது, எ - று.

ஏதிலர் - அருள் யாது மில்லார். முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய் இன் பஞ் செய்துவந்த பொழுதும் இன்று என்மேற் பகையாய்த் துன்பஞ் செய்து வாராசின்றது; இனி யான் ஆற்றுமா நென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மாலை-(தலைவர் உள்ளபொழுதெல்லாம் என்னு யிர் தளிர்க்க வந்த) மாலை, காதலர் இல் வழி - தலைவ ரில்லாத இப் பொழுது, கொலைக் களத்து - கொலை செய்கிற இடத்திலே, ஏதிலர் போல - கொலைஞர்போல, வரும் - (அவ் வுயிரைக் கொள்ளுதற்கு) வருகின்றது. ச

கஉஉரு. காலேக்குச் செய்தநன் றென்கோ லெவன்கொல்யான்
மாலைக்குச் செய்த பகை.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காலையும், மாலையும், அவர் கூடியஞான்று போலாது இஞ் ஞான்று வேறுபட்டு வாராசின்றன; அவற்றுள், யான் காலேக்குச் செய்த நன்று என் - யான் காலேக்குச் செய்த வபகாரம் யாது?, மாலைக்குச் செய்த பகை எவன் - மாலைக்குச் செய்த அபகாரம் யாது?, எ - று.

கூடியஞான்று பிரிவவொன்று அஞ்சப்பண்ணிய கால அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று கருங்குல் வெள்ளத்திற்குக் கரையாய் வாராசின்றது என்னுங்கருத் தால் நன்றென்கொ லென்றும், கூடியஞான்று இன்பஞ் செய்துவந்த மாலை அஃதொழிந்து இஞ்ஞான்று அளவில் துன்பஞ் செய்யாசின்றதென்னுங் கருத் தால் பகையெவன்கொ லென்றுங் கூறினாள். பகை - ஆகுபெயர். தன்னே டொத்த காலே போலாது மாலை தன் கொடுமையால் துன்பஞ் செய்யாசின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(காலையும், மாலையும், அவர் கூடியநாள் போலல்லாமல் இன்று வேறுபட்டு வருகின்றன, அவைகளுள்), காலேக்கு—, செய்த-(என்னாலே) செய்யப்பட்ட, நன்று - உபகாரம், என் - யாது?, மாலைக்கு-, செய்த - செய்யப்பட்ட, பகை-அபகாரம், எவன் - யாது? ரு

நுகுஅ கஉந-ம் அதி. பொழுதுகண் டிரங்கல்

கஉஉசு. மாலைநோய் செய்தன் மணந்தா ரகலாத
காலை யறிந்த திலேன்.

[இன்று இன்னையாகின்ற நீ அன்று அவர் பிரிவிற்கு உடம்பட்ட
தேன்ன யென்றுட்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) மாலை நோய் செய்தல் - முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய்
இன்பஞ் செய்துபோந்த மாலை இன்று பகையாய்த் துன்பஞ் செய்தலை, மணந்
தார் அகலாத காலை அறிந்தது இலேன் - காதலர் பிரிதற்கு முன்னே அறியப்
பெற்றிலேன், எ - று.

இங்ஙனம் வேறுபடுத லறிந்திலேன், அறிந்தேனாயின் அவர் பிரிவிற்கு
உடம்படே னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—மாலை - (முன்னெல்லாம் எனக்கு நட்பாய்
இன்பஞ் செய்துவந்த) மாலைக்காலம், நோய் செய்தல் - (இன்று
பகையாய்த்) துன்பஞ் செய்தலை, மணாரந்தார் - தலைவர், அகலாத
காலை - பிரிதற்கு முன்னே, அறிந்தது இலேன் - அறியப்பெற்றி
லேன்.

கஉஉஎ. காலை யரும்பிப் பகலெல்லாம் போதாகி
மாலை மலருமிந் நோய்.

[மாலைப்பொழுதின்கண் இளையை யாதற்குக் காரணம்
என்னையென்றுட்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) இந்நோய்-இக் காமநோயாகிய பூ, காலை அரும்பி-காலைப்பொழு
தின்கண் அரும்பி, பகல் எல்லாம் போது ஆகி - பகற்பொழுதெல்லாம் போரும்
பாய் முதிர்ந்து, மாலை மலரும் - மாலைப்பொழுதின்கண் மலராகிற்கும், எ - று.

தயிலெழுந்தபொழுதாகலின் கனவின்கண் கூட்ட நினைந்தாற்றுவதல் பற்
றிக் காலையரும்பி யென்றும், பின் பொழுது செலச்செல அது மறந்து பிரி
வுள்ளியாற்றாநதல்பற்றிப்பகலெல்லாம் போதாகி யென்றும், தத்தந்துணைய
புள்ளி வந்துசேரும் விவங்குகளையும் மககளையும் கண்டு தான் அக்காலத்தி னு
ர்ந்த இன்ப நினைந்து ஆற்றாமை மிகுதிபற்றி மாலை மலரு மென்றும் கூறினான்.
பூப்போல இந்நோய் காலவயத்ததாகாநின்றதென்பது உருவகத்தாற் பெறப்பட்ட
து. ஏகதேச வருவகம்.

(தே - ப - ரை)—இந் நோய் - இக் காம நோயாகிய (பூ), காலை
அரும்பி - காலைப்பொழுதில் அரும்பி, பகல் எல்லாம் போது ஆகி -
பகற்பொழுதெல்லாம் பெரிய அரும்பாய் முதிர்ந்து, மாலை மலரும் -
மாலைப்பொழுதில் மலர்கின்றது.

கஉஉஅ. அழல்போலு மாலைக்குத் தூதாசி யாயன்
குழல்போலுங் கொல்லும் படை.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) ஆயன் குழல் - முன்னெல்லாம் இனியதாய்ப் போந்த ஆயன் குழல், அழல்போலும் மாலைக்குத் தூது ஆகி-இதுபொழுது அழல்போலச் சடுவதாய மாலைக்குத் தூதுமாய், கொல்லும் படை - வந்தென்னைக் கொல்வுழிக் கொல்லும் படையு மாயிற்று, எ - று.

பின்னின்ற போலு மென்பது உரையசை. முன்னரே வரவுணர்த்தலின் தூதாயிற்று, கோற்றகருவியாகலின் படையாயிற்று. தானே சுடவல்ல மாலை இத்துணையும் பெற்றால் என்செய்யா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஆயன் குழல் - (முன்னெல்லாம் இன்பஞ் செய்து) இடையனது வேணுநாதம், அழல் போலும் - (இப்போது) நெருப்புப்போலச் சடுவதாகி, மாலைக்கு தூது ஆகி—, (அம் மாலை வந்து என்னைக் கொல்லுமிடத்து), கொல்லும் படை - கொலை செய்யும் படையுமாயிற்று. அ

கஉஉக. பதிமருண்டு பைத லுழக்கு மதிமருண்டு
மாலை படர்தரும் போழ்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) இதற்கு முன் எல்லாம் யானே மயங்கி நோய் உழந்தேன், மதி மருண்டு மாலை படர்தரும் போழ்து - இனிக் கண்டாரும் மதி மருளும் வகை மாலை வரும்பொழுது, பதி மருண்டு பைதல் உழக்கும் - இப் பதியெல்லாம் மயங்கி நோயுழக்கும், எ - று.

மதிமருள வென்பது மதிமருண்டெனத் திரிந்துவின்றது. கூற்றமாகக் கருதிக் கூறினார்களின் மாலை படர்தரும் போழ்தென்றான். யானிறந்து படுவென்பதாம். மாலை மயங்கிவரும் போழ்து என் பதி சிலை கலங்கி நோயுழக்கு மென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—(இதற்கு முன்னெல்லாம் யானே மதிமயங்கி நோயுழந்தேன்), மதி மருண்டு - (இனிக் கண்டாரும்) மதி மருளும் வகை, மாலை—, படர்தரும் போழ்து - வரும்பொழுது, பதி-இவ்வுரெல்லாம், மருண்டு - மயங்கி, பைதல் உழக்கும் - நோயை அனுபவிக்கும். கூ

கஉ௩௦. பொருண்மாலை யாளரை யுள்ளி மருண்மாலை
மாயுமென் மாயா வுயிர்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) மாயா என் உயிர் - காதலர் பிரிவைப் பொறுத்து இறந்துபடா திருந்த என்னுயிர், பொருள் மாலையாளரை உள்ளி மருள்மலை மாயும் - இன்று பொருளியல்பே தமக்கு இயல்பாக வுடையவரை நினைந்து, இம் மயங்கு மாலேக் கண்ணே இறந்துபடாநின்றது, எ - று.

குறித்த பருவங் கழியவும் பொருள் முடிவு நோக்கி வாராமையிற் சொல் வேறுபடாமையாகிய தம்மியல்பு ஒழிந்தவர் அப் பொருளியல்பே தம்மியல்பு ஆயினர்; கால மிதுவாயிற்று; இனி நீ சொல்லுகின்றவாற்றாற் பயனிலை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—என் மாயா உயிர் - (பிரிவைப் பொறுத்து) இறவாதிருந்த என்னுயிரானது, பொருள் மலை ஆளரை - பொரு ளியல்பே தமக்கியல்பாக வுடையவரை, உள்ளி - நினைந்து, மருள் மலை - இம் மயங்கு மாலையிலே, மாயும் - மாய்கின்றது. ௩௦

கஉச-ம் அதிகாரம்—உறுப்பு நலனழிதல்

அஃதாவது, தலைமகள் தன் கண்ணும், தோளும், நுதலும் முதலாய அவய வங்கள் தம் அழகழிதல். இஃது, இரக்க மிக்குழி நிகழ்வதாகலின், பொழுதுகண் டிரங்கலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉ௩க. சிறுமை நமக்கொழியச் செட்சென்றா ருள்ளி
நறுமலர் நாணின் கண்.

[ஆற்றமை மித்தியான் வேறுபட்ட தலைமகட்துத் தோழி சொல்லியது.]

(பரி - ரை) சிறுமை நமக்கு ஒழியச் செண் சென்றார் உள்ளி - இவ் ஆற் றமை நம் கண்ணே நிற்பத் தாம் சேணிடைச் சென்ற காதலரை நீ நினைத் தழுதலால், கண் நறுமலர் நாணின் - நின் கண்கள் ஒளியிழந்து முன் தமக்கு நாணிய நறுமலர்கட்கு இன்று தாம் நாணிவிட்டன, எ - று.

நமக்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். உள்ளவென்பது உள்ளியெனத் திரி ந்து நின்றது. உள்ளுத லென்பது காரணப்பெயர் காரியத்திற்காய் ஆகுபெயர். இவை கண்டார் அவரைக்கொடுமை கூறுவர், நீ யாற்றல் வேண்டுமென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—சிறுமை - இப் பொருமை, நமக்கு ஒழிய - நம்மிடத்துநிற்க, சேண்சென்றார் - நெடுந்தூரத்திலே சென்ற தலை வரை, உள்ளி - நினைத்து (அழுதலால்), கண் - (உன்) கண்கள், (ஒளியிழந்து), நறுமலர் - (முன்னே தமக்கு நாணின்) நல்ல மலர்

கஉநஉ. நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும்
பசந்து பணிவாருங் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) பசந்து பணி வாரும் கண் - பசப்பெய்தன்மையில் நீர் வார்கின்ற
நின் கண்கள், நயந்தவர் நல்காமை சொல்லுவ போலும் - நம்மால் நயக்கப்பட்ட
வரது நல்காமையைப் பிறர்க்குச் சொல்லுவபோலா நின்றன, இனி நீயாற்றல்
வேண்டும், எ - று.

சொல்லுவ போறல் - அதனை அவர் உணர்த்தற்கு அனுமானமாதல். நயந்த
வர்க்கென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை) - பசந்து - நிறம் வேறுபட்டு, பணி வாரும்
கண் - நீர் ஒழுகுகின்ற கண்கள், நயந்தவர் - (நம்மால்) விரும்பப்
பட்டவரது, நல்காமை - அருள் செய்யாமையை, சொல்லுவபோலும் -
(பிறர்க்குச்) சொல்லுவ போல்கின்றன, (இனி நீ பொறுத்தல்
வேண்டும்). உ

கஉநஉ. தணந்தமை சால வறிவிப்ப போலு
மணந்தநாள் வீங்கிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) மணந்த நாள் வீங்கிய தோள் - காதலர் மணந்த ஞான்று இன்ப
மிகுதியாற் பூரித்த நின் தோள்கள், தணந்தமை சால அறிவிப்பபோலும் -
இன்று அவர் பிரிந்தமையை விளங்க உணர்த்துவதுபோல மெலியா நின்றன
இது தகாது, எ - று.

அன்றும் அவ்வாறு பூரித்த இன்றும் இவ்வாறு மெலிந்தால் இரண்டுங்
கண்டவர் கடிதி னறிந்து அவரைத் தகவின்மை கூறுவ ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை) - மணந்த நாள் - (தலைவர்) கூடிய நாளில், வீங்
கிய - (இன்ப மிகுதியால்) பூரித்த, தோள் - (நினது) தோள்கள்,
தணந்தமை - (இன்று அவர்) பிரிந்தமையை, சால அறிவிப்ப
போலும் - விளங்க அறிவிப்பவைபோல் வாடுகின்றன, (இது
தகாது). உ

கஉநச. பணைநீங்கிப் பைந்தொடி சோருந் துணைநீங்கித்
தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) துணை நீங்கித் தொல் கவின் வாடிய தோள் - அன்றும் தம்
துணைவர் நீங்குதலான் அவராற் பெற்ற செயற்கையழகேயன்றிப்பழைய இயற்

கையழகு மிழந்த இத்தோள்கள், பணை நீங்கிப் பைந்தொடி சோரும் - இன்று அதற்குமேலே தம் பெருமையிழந்து வளை கழலாகின்றன, இவை யிங்கனஞ் செயற்பாலவல்ல, எ - று.

பெருமையிழத்தல் - மெலிதல். பைந்தொடி - பசிய பொன்றாற் செய்த தொடி. சோருமென்னும் வளைத்தொழில் தோண்மே னின்றது. அன்றும் பிளிந்தாரென்று அவர் அன்பின்மை யுணர்த்தி இன்றுங் குறித்த பருவத்து வந்திவரென்று அவர் பொய்மை யுணர்த்தாகின்றன; இனி அவற்றைக் கூறுகின்றார் மேற் குறையுண்டோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—துணை நீங்கி - (அன்றும்) துணைவர் நீங்குதலால், (அவராலே பெற்ற செயற்கை யழகுமாத்திர மல்லாமல்) தொல் கவின் - பழைய இயற்கை யழகும், வாடிய தோள் - இழந்த இத் தோள்கள், (இன்று அதற்குமேலே), பணை நீங்கி - (தம்) பெருமை யிழந்து, பைந்தொடி - பசும்பொன் வளைகள், சோரும் - கழலாகின்றன; (இவை இப்படி செய்யுந் தன்மையனவல்ல).

கஉரு. கொடியார் கொடுமை யுரைக்குந் தொடியொடு தொல்கவின் வாடிய தோள்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) கொடியார் கொடுமை உரைக்கும் - கவவுக்கை நெகிழ்ந்து ஆற்றாதிடகு இக்கால நீட்டத்து என்னுமென்று நினையாத கொடியாரது தோல் மையைத்தாமே சொல்லாகின்றன, தொடியொடு தொல் கவின் வாடிய தோள் வளைகளுக் கழன்று பழைய இயற்கையழகு மிழந்த இத்தோள்கள், இனியதன் யாமறைக்குமாறு என்னை? எ - று.

உரைக்கு மென்பது அப் பொருண்மை தோன்ற கின்ற குறிப்புச்சொல். ஒடு வேறு வினைக்கண் வந்தது. அவரொடு கலந்த தோள்களே சொல்லுவன வானால் அயலார் சொல்லுதல் சொல்லவேண்டுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கொடியார் - (தழுவுங் கை விலகினும் பொருதவருக்கு இப்படிக்கால நீட்டப்பில் என்னுமென்று நினையாத) கொடியவரது, கொடுமை - பொல்லாங்கை, உரைக்கும் - சொல்லுகின்றன, தொடியொடு - வளைகளுங் கழன்று, தொல் கவின் வாடிய தோள் - பழைய இயற்கையழகு மிழந்த இத் தோள்கள், (இனி அதனை மறைக்கும் வழி யாது?).

கஉரு. தொடியொடு தோணெகிழ நோவ லவரைக்

கொடிய ரென்க்குற நென்குற

[தான்ஆற்றுவத்பொருட்டு இயற்பழித்ததோழிக்குத் தலைமகன்சொல்லியது.]

(பரி - ரை) தொடியொடு தோள் நெகிழ - யான் ஆற்றவும் என் வயத்த அன்றித் தொடிகள் கழலுமாறு தோள்கள் மெலிய, அவரைக் கொடியர் எனக் கூறல் நொந்து நோவல் - அவற்றைக் கண்டு நீ யவரைக் கொடியரெனக் கூறு தலைப் பொறுது யான் என்னுள்ளே நோவாவின்றேன், எ - று.

ஒடு மேல்வந்த பொருண்மைத்து. யான் ஆற்றே னுகின்றது அவர் வாரா ததற்கன்று, நீ கூறுகின்றதற் கென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(யான் பொறுக்கவும் என் வசப்படாமல்), தொடியொடு - விளைகள் கழலும்படி, தோள் நெகிழ - தோள்கள் வாட, (அவற்றைக் கண்டு), அவரை—, கொடியர் என கூறல் - (நீ) கொடியவரென்று சொல்லலை, நொந்து - பொறுமல், நோவல் - (என்னுள்ளே) நோகின்றேன்.

௬

கஉ௩௭. பாடு பெறுதியோ நெஞ்சே கொடியார்க்கென் வாடுதோட் பூச லுரைத்து.

[அவ் இயற்பழிப்புப் பொறுது தன் நெஞ்சிற்சுச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே - நெஞ்சே!, கொடியார்க்கு என் வாடு தோள் பூசல் உரைத்து - இவள் கொடியா ரென்கின்றவர்க்கு நீ சென்று என் மெலிகின்ற தோளினால் விளைகின்ற ஆரவாரத்தைச் சொல்லி, பாடு பெறுதியோ - ஒரு மேம்பாடு எய்தவல்லையோ, வல்லையாயின் அதனை யொப்பதில்லை, எ - று.

கொடியார்க்கென்பது கொடியால்வரென்பது தோன்ற நின்ற குறிப்புச் சொல். வாடுதோ ளென்பதும் அவை தாமே வாடாவின்றன வென்பது தோ ன்றகின்றது. பூசல் - ஆகுபெயர், அஃது அவன் தோள் நோக்கி யிறப்பழித் தன்மேலும் அதனால் தனக்காற்றுகை மிகன்மேலும் நின்றது. நின்னுரை கேட்டலும் அவர் வருவர், வந்தால் இவையெலா நீங்கும், நீங்க அஃதெனக் காலத்தினும் செய்த நன்றியாமாகவின், அதன் பயனெல்லா மெய்துதி யென் னுங் கருத்தாற் பாடு பெறுதியோ வென்றான்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே - நெஞ்சமே!, கொடியார்க்கு - (இவ ளாலே) கொடியாரென்று சொல்லப்பட்டவர்க்கு, என் வாடு தோள்- என் வாடுகின்ற தோளினால் விளைகிற, பூசல் - ஆரவாரத்தை, உரை த்து - சொல்லி, பாடு - ஒரு மேம்பாட்டை, பெறுதியோ - அடைய வல்லையோ, (வல்லையாயின் அதனை யொப்பது இல்லை).

௭

கஉ௩௮. முயங்கிய கைகளை யூக்கப் பசுந்தது

பைந்தொடிப் பேதை நுதல்.

[வினை முடிந்து மீளலுற்ற தலைமகன் முன் விகழ்ந்தது நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) முயங்கிய கைகளை ஊக்க - தன்னை யிறுக முயங்கிய கைகளை இவட்கு நோமென்று கருதி ஒருஞான்று யான் நெகிழ்த்தேனாக, பைத் தொடிப் பேதை நுதல் பசந்தது - அத்துணையும் பொறாது பைத்தொடிகளையணிந்த பேதையது நுதல் பசந்தது, அப்பெற்றித்தாய நுதல் இப் பிரிவிற் கியாதுசெய்யுமோ? எ - று.

இனிந் கடிதிற் செல்லவேண்டு மென்பது கருத்து.

(தே - ப - ரை)—முயங்கிய கைகளை - (தன்னை இறுகத்) தழுவி ய கைகளை, (இவளுக்கு நோமென்று நினைத்து), ஊக்க - (ஒரு தினம்) தளர்த்தினேனாக, (அம் மாத்திரமும் பொருமல்), பைத் தொடி - பசிய லளைகளை அணிந்த, பேதை நுதல் - பேதையதி நெற்றியானது, பசந்தது - நிறம் வேறுபட்டது; (அப்படிப்பட்ட நெற்றி இப் பிரிவிற்கு யாது செய்யுமோ?) 4

கஉகக. முயக்கிடைத் தண்வளி போழப் பசப்புற்ற பேதை பெருமழைக் கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) முயக்கிடைத் தண் வளி போழ - அங்ஙனங் கைகளைழுத்த லான் அம் முயக்கிடையே சிறு காற்று நுழைந்ததாக, பேதை பெரு மழைக் கண்பசப்பு உற்ற - அத்துணை விடையீடும் பொறாது, பேதையுடைய பெரிய மழைக் கண்கள் பசப்புற்றன; அத்தன்மையவான கண்கள் மலைகளும், காடுங் நாடுமாய இவ் விடையீடுகளை யெல்லாம் யாங்ஙனம் பொறுத்தன? எ - று.

தன்மை ஈண்டு மென்மைமே னின்றது. போழ வென்றது உடம்பின் மீம் ஒன்றானது தோன்ற வின்றது. மழை - குளிர்ச்சி.

(தே - ப - ரை)—(அப்படித் தழுவி ய கைகளைத் தளர்த்தலால்) முயக்கு இடை - அப் புணர்ச்சிக்கு நடுவே, தண் வளி போழ-சிறு காற்று நுழைந்ததாக, (அவ்வள விடையீடும் பொருமல்), பேதை பெரு மழைக்கண்-பேதையினது பெரிய குளிர்த் கண்கள், பசப்பு உற்ற - பசலைதிற மடைந்தன; (அப்படிப்பட்ட கண்கள் மலைகளும் காடுகளும் நாடுகளும் ஆகிய இவ்விடையீடுகளை யெல்லாம் எப்படியும் பொறுத்தன?) 5

கஉச௦. கண்ணின் பசப்போ பருவா லெய்தின்தே

பொன் னுதல் செய்தது கண்டு

[குதுவுமது.]

(பரி - ரை) கண்ணின் பசப்போ பருவால் எய்தின்று - தண் வளி போழ வந்த கண்ணின் பசப்புத் துன்பமுற்றது, ஒன் துதல் செய்தது கண்டு - தனக்கு அயலாய ஒண்ணுதல் விளைத்த பசப்பைக் கண்டு, எ - று.

அது கைகளை யூக்க அவ்வளவிற்பசந்தது, யான் கைகளையும் ஊக்கி மெய்களு நீங்கிச் சிறுகாற்று ஊடறுக்குந் துணையும் பசந்திலனெனத் தன் வன்மையும் அதன் மென்மையும் கருதி வென்கிற நென்பதாம்; ஆகவே, அவளுதுப் புக்கள் ஒன்றினென்று முற்பட்டு நலனழியும், யான் கடிதிற சேறுமென்பது கருத்தாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—கண்ணின் பசப்போ - (சிறு காற்று நுழைய வந்த) கண்களின் பசப்போ, பருவால் எய்தின்று - துன்ப மடைந்தது; ஒன் துதல் - (தனக்கு அயலாகிய) ஒளி பொருந்திய நெற்றியால், செய்தது - விளைக்கப்பட்ட பசப்பை, கண்டு - பார்த்து. க0

கஉரு-ம் அதிகாரம்—நெஞ்சொடு கிளத்தல்

அஃதாவது, ஆற்றாமை மீதாத் தனக்கோர் பற்றுக்கோடு காணாத தலைமகள் தன் நெஞ்சொடு செய்திற னறியாது சொல்லுதல். இஃது, உறுப்புக்கள் தந்நலன் அழிந்தவழி நிகழ்வதாகலின், உறுப்பு நலனழிதலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉசக. நினைத்தொன்று சொல்லாயோ நெஞ்சே யெனைத்தொன்று மெவ்வநோய் தீர்க்கு மருந்து.

[தன் ஆற்றாமை நீநந் திற னுடியது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே - நெஞ்சே!, எவ்வ நோய் தீர்க்கும் மருந்து ஒன்று - இவ் எவ்வநோயினத் தீர்க்கு மருந்தாவ தொன்றனை, எனைத்து ஒன்றும் நினைத்துச் சொல்லாய் - யான் அறியுமாற்றல் இலன், எத்தன்மைய தியாதொன்றாயினும் நீ யறிந் தெனக்குச் சொல்! எ - று.

எவ்வம்-ஒன்றானுந் தீராமை. உயிரினுஞ் சிறந்த நாணினை விட்டுச் செய்வ தியா தொன்றாயினு மென்பான், எனைத்தொன்று மென்றான்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே!—, எவ்வம் நோய் - ஒன்று லுந் தீராத நோயை, தீர்க்கும் மருந்து—, ஒன்று - ஒன்றை, (நான் அறியும்படியாக), எனைத்து ஒன்றும் - எப்படிப்பட்ட தொன்றாயினும், நினைத்து - அறிந்து, சொல்லாயோ - (எனக்குச்) சொல்லாயோ. க

கஉசஉ. காத லவரில ராகநீ நோவது

பேதைமை வாழியென் னெஞ்சு.

[தலைமகனைக் காண்டற்கண் வேட்கை மீதுதீயாற் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) என் நெஞ்சு வாழி - என்னெஞ்சே! வாழ்வாயாக! அவர் காதல் இலராக நீ நோவது - அவர் நங்கண் காத லிலராகவும் நீ யவர் வாவு நோக்கி வருந்துதற்கு ஏது, பேதைமை-கின்பேதைமையே, பிறிதில்லை, எ-று.

நம்மை கீனையாமையின் நங்கட் காத லிலரென்ப தறியலாம், அஃதறியா மை மேலும் அவர்பாற் செல்லக் கருதாது அவர் வாவுபார்த்து வருந்தாவின்றும் இது நீ செய்துகொள்கின்ற தென்னுங் கருத்தாற் பேதைமை யென்றான். வாழி-இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. யாம் அவர்பாற் சேறலே அறிவாவ தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—என் நெஞ்சு - எனது நெஞ்சே!, வாழி - வாழ்வாயாக!, அவர்—, காதல் இலராக - (நம்மேல்) ஆசையிலராக வும், நீ நோவது-நீ (அவர் வாவுபார்த்து) வருந்துதற்குக் காரணம், பேதைமை - (உன்) அறியாமையேயாம், (வேறொன்று இல்லை). ௨

கஉசங். இருந்துள்ளி யென்பரித நெஞ்சே பரிந்துள்ளல் பைதனோய் செய்தார் கணில்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே இருந்து உள்ளிப் பரிதல் என் - நெஞ்சே! அவர் பாற் செல்வதுஞ் செய்யாது ஈண்டு இறந்துபடுவதுஞ் செய்யாதிருந்து அவர் வாவு கினைந்து நீ வருந்துகின்ற தென்னை?, பைதல் நோய் செய்தார்கண் பரிந்து உள்ளல் இல்- இப் பைது னோய் செய்தார்மாட்டு நமக்கு இரங்கிவரக் கருதித் தல் உண்டாகாது, எ - று.

நம்மாட்டு அருளுடைய ரன்மையின் தாமாக வாரார், நாஞ் சேறலேஇனித் தருவ தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே - மனமே!, இருந்து - (அவரிடத் துக்கும் போகாமல் இங்கேயும் இறத்திடாமல்) இருந்து, உள்ளி - (அவர் வரவை) கினைந்து, பரிதல் - (நீ) வருந்துகின்றது, என் - என்னை?, பைதல் நோய் செய்தார்கண் - இத் துன்பநோய் செய்தவ ரிடத்து, பரிந்து - (நமக்கு) இரங்கி, உள்ளல் - (வர) கினைத்தல், இல் - உண்டாகாது.

கஉசச. கண்ணுங் கொளச்சேறி நெஞ்சே யிவையென்னைத் தின்னு மவர்க்காண லுற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே! கண்ணுங் கொளச்சேறி - நெஞ்சே! நீ யவர்பால்

அவர் காணல் உற்று என்னைத் தின்னும் - அன்றி நீயே சேறியாயின், இவை தாங் காட்சி விதுப்பினால் அவரைக் காண்டல் வேண்டி நீ காட்டென்று என்னைத் தின்பனபோன்று நலியாதிற்கும், எ - று.

கொண்டென்பது கொள்வனத் திரிந்து கின்றது. தின்னு மென்பது இலக்கணக் குறிப்பு. அந் நலிவு தீர்க்கவேண்டு மென்பதாம்: என்றது தான் சேறல் குறித்து.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே!—, (நீ அவரிடத்துச் செல்லுற்றாயாயின்), கண்ணும்கொள சேறி - இக் கண்களையும் உடன்கொண்டு செல்லு!; (அல்லாமல் நீ மாத்கிரம் செல்வாயானால்), இவை - இக் கண்கள், அவர் காணல் உற்று-அவரைக் காணல் வேண்டி, என்னை-தின்னும் - (நீ காட்டென்று) தின்பவைபோல் வருத்தும். ச

கஉசரு. செற்ற ரொனக்கை விடலுண்டோ நெஞ்சேயா
முற்ற லுறாஅ தவர்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே - நெஞ்சே!, யாம் உற்றால் உறுதவர் - யாம் தம்மை யுறத் தாமுறாத நங் காதலரை, செற்றார் எனக் கைவிடல் உண்டோ-வெறுத்தாரொன்று கருதிப் புலந்து கைவிட்டிருக்கும் வலி நமக்கு உண்டோ, இல்லை, எ - று.

உறுதல் - அன்புபடுதல். அவ் வலி யின்மையின் அவர்பாற் செல்வதே நமக்குத் தகுவ தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே-மனமே!, யாம்—, உற்றால்-(தம்மை) விரும்ப, உறுதவர் - (நம்மை) விரும்பாத தலைவரை, செற்றார் என - வெறுத்தாரொன்று நினைந்து, கை விடல் - (பிணங்கி) கைவிட்டிருக்கும் வழி, உண்டோ - (நமக்கு) உண்டோ, (இல்லை). ரு

கஉசக. கலந்துணர்த்துங் காதலர்க் கண்டாற் புலந்துணராய்
பொய்க்காய்வு காய்தியென் னெஞ்சு.

[நீலமகள் கோமே நினைந்து சேல வுடன்படாத நெஞ்சினக் கழறியது.]

(பரி - ரை) என் நெஞ்சு - என் நெஞ்சே!, கலந்து உணர்த்தும் காதலர்க் கண்டால் புலந்து உணராய் - யான் தம்மொடு புலந்தால் அப் புலவியைக் கலவி தன்னானே நீக்கவல்ல காதலரைக் கண்டால் பொய்யேயாயினும் ஒருகால் புலந்து பின் அதனை நீங்கமாட்டாய்; பொய்க் காய்வு காய்தி - அதுவு மாட்டாத நீ இப்பொழுது அவர் கொடியரெனப் பொய்க் காய்வு காயாகின்றாய்; இனியதனை யொழிந்து அவர்பாற் செல்லத் துணிவாயாக, எ - று.

கலத்தலா நென்னும் பொருட்டாய கலக்கவென்பது திரிந்து கின்றது. அதனு லுணர்த்தலாவது கலவி யின்பத்தைக் காட்டி அதனுன் மயக்கிப் புலவிக்குறிப்பினை யொழித்தல். பொய்க்காய்வு - நிலையில் வெறுப்பு. கண்டான் மட்டாத நீ காணாதவழி வெறுக்கின்றதனற் பயனில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—என் நெஞ்சு - எனது நெஞ்சே!, (யான் தம் மோடு பிணங்கினால்), கலந்து - புணர்த்தலால், உணர்த்தும் காதல் - (அப் பிணக்கை) நீக்கவல்ல தலைவரை, கண்டால்—, புலந்து-(பொய் யாகவாயினும் ஒருதரம்) பிணங்கி, உணராய் - (பின்) அதனை நீக்க மாட்டாய்; (அதுவுமாட்டாத நீ இப்போது), பொய் காய்வு காய்தி. (அவரைக் கொடியென்று) பொய்க் காய்வாகக் காய்கின்றாய்; (இனி அதனை யொழிந்து அவரிடத்துச் செல்லத்துணி).

கஉசஎ. காமம் விடுவொன்றோ நாண் விடு நன்னெஞ்சே யானோ பொதேனில் விரண்டு.

[நாண் தடுத்தலின் அச் சேலவொழிவாள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நல் நெஞ்சே - நல்ல நெஞ்சே!, ஒன்று காமம் விடு - ஒன்றின் நாண் விடமாட்டாயாயிற் காமவேட்கையை விடு; (ஒன்று) நாண் விடு - ஒன்றின் அது விடமாட்டாயாயின் நாணனை விடு; இவ்விரண்டு யானோ போதேன் - அன்றியே இரண்டும் விடாமை நின் கருத்தாயின், ஒன்றற்கொன்று மறந்தாயாய இவ் விரண்டினையும் உடன்றற்குமதுகை யானிலன், எ -று.

யானோ வென்னும் பிரிநிலை நீ பொறுப்பினு மென்பதுபட கின்றது. நன் நெஞ்சே யென்றது, இரண்டையும் விடாது பெண்மையை விலைபெறத்தவின், நல்லையென்னுங் குறிப்பிற்று. அது நன்றே யெனினும் என்னுயிருன் டாதல் சாலாமையின், அதற்கு ஆகின்றிலே நென்பதாம். முற்றும்மைவிகரத் தால் தொக்கது.

(தே - ப - ரை)—நல் நெஞ்சே - நல்ல மனமே!, ஒன்று காமம் விடு - ஒன்று (நாணம் விடமாட்டாயாகில்) காம விருப்பத்தை விட்டு விடு; (ஒன்று) நாண் விடு - ஒன்று (காம விருப்பத்தை விடமாட்டாயாகில்) நாணத்தை விட்டுவிடு; (இரண்டும் விடாமை உன் கருத்தாகில்), இவ்விரண்டு - (ஒன்றற்கொன்று பகையாகிய) இவ் விரண்டையும், யானோ - நானோ, பொதேன் - (ஒரு சேரத்) தாங்க வல்லேனல்லேன்.

கஉசஅ. பரிந்தவர் நல்காரென் தேங்கிப் பிரிந்தவர்

பின்னெல்லவாய் போதெனென்று நன் நெஞ்சே

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) என் நெஞ்சு - என் நெஞ்சே! அவர் பரிந்து நல்கார் என்று - அவர் இவ் ஆற்றாமையை யறியாமையின் நொந்து வந்து தலையளி செய்யா ராயினு ரென்று கருதி, பிரிந்தவர் பின் ஏங்கிச் செல்வாய் பேதை - அஃது அறிவித்தற்பொருட்டு நம்மைப் பிரிந்து போவார் பின் ஏங்கிச் செல்லுற்ற நீ யாதமறியாய், எ - று.

ஆற்றாமை கண்ணெவத்தம் நல்காது போயினுரைக் காணாதவழிச் சென்று அறிவித்த துணையானே நல்க வருவ ரென்று கருதினமையிற் பேதை பென் றுள்.

(தே - ப - ரை)—என் நெஞ்சு - எனது நெஞ்சே! அவர்—, (இப் பொருமை அறியாமையால்), பரிந்து - நொந்துவந்து, நல்கார் என்று - அருள்செய்யா ராயினுரென்று நினைந்து, (அதை அறிவித் தற் பொருட்டு), பிரிந்தவர் பின்-(நம்மைப்) பிரிந்துபோகிய தலைவர் பின்னே, ஏங்கி—, செல்வாய் - போகலுற்ற நீ, பேதை - ஒன்று மறியாய்.

அ

கஉசக. உள்ளத்தார் காத லவராக வுள்ளிநீ
யாருழைச் சேறியென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) என் நெஞ்சு - என் நெஞ்சே! காதலவர் உள்ளத்தார் ஆக - காதலர் நின்னகத்தாராக, நீ உள்ளி யார் உழைச் சேறி-முன்பெல்லாம் கண்டு வைத்த இப்பொழுது நீ புறத்துத் தேடிச் செல்கின்றது யாரிடத்து? எ - று.

உள்ள மென்புழி அம்முப் பகுதிப்பொருள் விசுதி. நின் அகத்து இருக் கின்றவரை அஃது அறியாது புறத்துத் தேடிச்சேறல் நகையுடைத்து, அதனை யொழி யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—என் நெஞ்சு - எனது நெஞ்சே! காதலவர் - அன்பர், உள்ளத்தார் ஆக - (உன்) உள்ளிருப்பவராக, (முன்னெல் லாம் கண்டிருந்தும்), நீ—, உள்ளி - (இப்பொழுது புறத்தே) தேடி, யார் உழை - யாரிடத்து, சேறி - செல்லுகின்றாய்? ௬

கஉரு. துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத் துடையேமா
வின்னு மிழத்துக் கவின்.

[அவரை மறந்து ஆற்றல்வேண்டு மேல்பதுபடச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) துன்னாத் துறந்தாரை நெஞ்சத்து உடையேம் ஆ - நம்மைக் கூடாவண்ணந் துறந்துபோயினுரை நாம் நம் அகத்து உடையேமாக, இன்னும்

கவின் இழத்தும்- முன்னிழந்த புறக்கவினேயன்றி நின்ற அக்கவினு மிழப்
போம், எ - று.

* “குன்றி - நெஞ்சுபக வெறிந்த வஞ்சுடர் நெடுவேல்” என்புழிப்போல
நெஞ் சென்பது ஈண்டும் அகப்பொருட்டாய் நின்றது. அவர்நம்மைத்துஞ்
மல் துறந்தாராகவும், நாமவரை மறுத்தன் மாட்டேமாகவும், போன மெய்ச்
வினேயன்றி நின்ற நிறையு மிழப்பே மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—துன்னா - (நம்மைக்) கூடாதவண்ணம், துற்
தாரை - துறந்து போயினாரை, நெஞ்சத்து உடையேம் ஆ - (நம்)
உள்ளுடையேமாக, (முன்னிழந்த புறத்தழிகேபன்றி), இன்னும்—
கவின் - (அகத்து) அழகையும், இழத்தும் - இழப்போம். 30

கடகா-ம் அதிகாரம்—நிறை யழிதல்

† அஃதாவது, தலைமகள்மனத்து அடக்கற்பாலனவற்றை வேட்கை மிஞ்சி
யான் அடக்கமாட்டாது வாய்விடுதல்: † “நிறையெனப் படுவது மறைபிறா
யாமை” என்றார் பிறரும். அஃது அழிதற் காரணம் நெஞ்சொடு கிளந்தன
யின், இது நெஞ்சொடு கிளத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கடருக. காமக் கணிச்சி யுடைக்கு நிறையென்னு
நாணுத்தாழ் வீழ்த்த கதவு.

[நாணு நிறையு மழியாமை நீ யாற்றல்வேண்டு மேன்ற
தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நாணுத் தாழ் வீழ்த்த நிறையென்னுங் கதவு - நாணுகிய தாழி
னைக் கோத்த நிறையென்னுங் கதவினை, காமக் கணிச்சி உடைக்கும் - காமவேட்
கையாகிய கணிச்சி முறியாகின்றது, இனி அவை நின்றலு மில்லை, யான் ஆம்
றலு மில்லை, எ - று.

கணிச்சி - கூந்தலி. நாணுள்ள துணையும் நிறையழியா தாகலின் அதனைத்
தாழாக்கியும், அகத்துக் கிடந்தன பிறர் கொள்ளாமற் காத்தலின் நிறையைக் கத்
வாக்கியும், வலியவாய்த் தாமாக நீங்காத அவ் விரண்டினையும் ஒருங்கு நீங்கலின்
தன். காமவேட்கையைக் கணிச்சியாக்கியுங் கூறினான்.

* (தே - ப - ரை)—நாணுத் தாழ் வீழ்த்த-நாணுகிய தாழினைக்
கோத்த, நிறை என்னும் கதவு - நிறையென்று சொல்லப்படுகிற

* குறுந்தோகை: கடவுள் வாழ்த்து.

† “அஃதாவது, பிறர் அறியாமல் மறைக்கற்பாலதாய் காமவேட்கை, தன்
வரைத்தன்றிப் பெருகலின் தலைமகன் அதனை மறைத்தலாற்றாது வெளிப்பட
கின்றல்.” பாடபேதம்.

† கவி: நெய்தல், கடகா

கதவை, காமக்கணிச்சி - காமவேட்கையாகிய குந்தாவி, உடைக்கும்; முறிக்கின்றது; (இனி அவை நின்றலும் இல்லை, யான் பொறுத்தலும் இல்லை).

க

கஉருஉ. காம மெனவொன்றோ கண்ணின்றென் நெஞ்சத்தை யாமத்து மாளுந் தொழில்.

[நெஞ்சின்கண் தோன்றிய காமம் நெஞ்சா லடக்கப்படு மென்றுட்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) யாமத்தம் என் நெஞ்சத்தைத் தொழில் ஆளும் - எல்லாருந் தொழிலொழியு மிடையாமத்தம் என் நெஞ்சத்தை யொறுத்துத் தொழில் கொள்ளாவின்றது; காமம் என ஒன்று கண் இன்று - ஆகலாற் காமமென்று சொல்லப்பட்டவொன்று கண்ணோட்ட மின்ற யிருந்தது, எ - று.

ஒவென்பது இரக்கக் குறிப்பு. தொழிலின் கண்ணே யாடல் - தலைமகன் பாற் செலவிடுத்தல். * தாயைப் பணி கோடல் உலகிய லன்மையிற் காமமென வொன் றென்றும், அது தன்னைக் கொள்கின்றது அளவறியாது கோடலிற் கண்ணின் றென்றும் கூறினான். அடக்கப்படாமை கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—யாமத்தம் - (எல்லாருந் தொழி லொழிகிற) நரோத்திரியிலும், என் நெஞ்சத்தை—, தொழில் - தொழிவினிலே, ஆளும் - (தண்டித்து) ஆளுகின்றது; (ஆதலால்), காமம் என ஒன்று - காமமென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்று, ஒ - ஐயோ! கண் இன்று - கண்ணோட்ட மில்லதா யிருந்தது.

உ

கஉருங். மறைப்பேன்மற் காமத்தை யானோ குறிப்பின்றித் தும்மல்போற் றோன்றி விடும்.

[மகளிர் காமம் மறைக்கப்படும் என்றுட்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) காமத்தை யான் மறைப்பேன் - இக் காமத்தை யான் என் னுள்ளே மறைக்கக் கருதுவேன்; குறிப்பு இன்றித் தும்மல்போல் தோன்றி விடும் - அதனாலென், இஃது என் கருத்தின் வாராது தும்மல்போல வெளிப் பட்டே விடாவின்றது, எ - று.

மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. ஓகாரம் இரங்கற்கண் வந்தது. தும்மல் அடங்காதாற்போல அடங்குகின்றதில்லையென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—காமத்தை - இக் காமத்தை, யான்—, ஒ - ஐயோ! மறைப்பேன் - (என்னுள்ளே) மறைக்க நினைப்பேன்;

* “தாதையைத் தொழில்கோடல்” எனவும் பாடும்.

(அதனால்) குறிப்பு இன்றி - (இது) என் கருத்தின்வழி வாராமல், தும்மல்போல்—, தோன்றிவிடும் - வெளிப்பட்டே விடுகின்றது. ௩

கடருசு. நிறையுடையே நென்பேன்மன் யானோவென் காம மறையிறந்து மன்று படும்.

[இதுவுமது.]

(பரி - னா) யான் நிறை உடையேன் என்பேன் - இன்றி னூங்கெல்லாம் யானென்னை நிறையுடையே நென்று கருதியிருந்தேன்; என் காமம் மறை இறந்து மன்று படும் - அதனாலென், இன்று என் காமம் மறைத்தலைக் கடந்த மன்றின்கண் வெளிப்படாபின்றது, எ - று.

மன்னும் ஓவும் மேலவற்றின்கண் வந்தன. மன்றுபடுதல் - பலரு மறிதல். இனி என்வரைத்தன் றென்பதாம்.

(தே - ப - னா)—ஓ-ஐயோ!, யான்—, நிறைஉடையேன் என்பேன்-(இது வரையும் என்னை) நிறையுடையே நென்று நினைத்திருப்பேன்; (அதனால்), என் காமம் - எனது காமம், மறை இறந்து - மறைத்தலைக் கடந்து, மன்று படும் - பலருமறியப்படுகின்றது. ௪

கடருரு. செற்றார்பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை காமனோ யுற்ற ரறிவதொன் றன்று.

[நம்மை மறந்தாரா நாமு மறக்கற்பால மென்றுட்குச் சொல்லியது.]

(பரி - னா) செற்றார் பின் செல்லாப் பெருந்தகைமை - தம்மை யகன்ற சென்றார் பின் செல்லாது தாமும் அகன்றுநிற்கு நிறையுடைமை, காமனோய் உற்றார் அறிவது ஒன்று அன்று - காமனோயினை யுறாதார் அறிவதொன்றன்று உற்றார் அறிவதொன்றன்று, எ - று.

இன்பத்தொடு கழியுங் காலத்தைத் துன்பத்தொடு கழியுமாறு செய்தலிற் செற்ற ரென்றான். பின் சேறல் - மனத்தால் இடைவிடாது நினைத்தல். பெருந்தகைமை - ஈண்டு ஆகுபெயர். காமனோ யுறாதார் - மாணமுடையார். நன் றென வுணரார்மாட்டுஞ் சென்றே விற்கும் யானறிவதொன்றன் றென்பதாம்.

(தே - ப - னா)—செற்றார் பின் - (தம்மை) நீங்கிப் போனவர் பின், செல்லா-செல்லாது (தாமும் நீங்கி நிற்கிற), பெருந் தகைமை - நிறையுடைமை யானது, காமனோய் உற்றார் - காமனோயுடைந்தவரால், அறிவது ஒன்று அன்று - அறியப்படுவ தொன்றன்று. ௫

கடருசு. செற்றவர் பின்சேறல் வேண்டி யளித்தரோ

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) செற்றவர் பின் சேறல் வேண்டி - என்னை யகன்று சென்றார் பின்னை யான் சேறலை வேண்டதெலான், என்னை உற்ற துயர் எற்று அளித்து - என்னை யுற்ற துயர் எத்தன்மையது? சால நன்று, எ - று.

செற்றவ ரொன்றது ஈண்டும் அப் பொருட்டு. வேண்ட வென்பதுவேண்டி யெனத் திரிந்துகின்றது. அளித்தென்பது இகழ்ச்சிக் குறிப்பு. இக்காமநோய் யான் சொல்லவுங் கேட்கவும் ஆவதொன்றன்று, சாலக் கொடிதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—செற்றவர் பின் - (என்னை நீங்கிச்) சென்றவர் பின்னை, சேறல் வேண்டி - (பான்) செல்லல் வேண்டதெலால், என்னை உற்ற துயர் - என்னை யடைந்த துன்பமானது, எற்று - எத்தன்மை யது?, அளித்து - மிக நன்று. கூ

கஉருஎ. நானென வொன்றோ வறியலங் காமத்தார்
பேணியார் பெட்ப செயின்.

[பாத்தையிற் பிரிந்து வந்த தலைமகனோடு நிறையழிவார் கூடிய தலைமகள் நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதென்ற தொழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) பேணியார் காமத்தால் பெட்ப செயின்-நம்மால் விரும்பப்பட்ட வர் வந்து காமத்தால் நாம் விரும்பியவற்றைச் செய்யுமளவின், நாண் என ஒன்றோ அறியலம் - நாண் என்று ஒன்றையும் அறியமாட்டேமா யிருந்தேம், எ-று.

பேணியா ரொன்ச் செயப்படுபொருள் வினை முதல்போலக் கூறப்பட்டது. விரும்பியன - வேட்கை மிகவிஞ்ஞ் கருதியிருந்த கலவிகள். நாண் - பாத்தையர் தோய்ந்த மார்பைத் தோய்தற்கு நாணுதல். ஒன்றென்பது ஈண்டுச் சிறிதென்னும் பொருட்டு. இழிவு சிறப்பும்மை விகாரத்தால் தொக்கது. விறையழிவான் அறியாது கூடிய தன் குற்ற நோக்கி, அவனை யு முளப்படுத்தான்.

(தே - ப - ரை)—பேணியார் - (நம்மால்) விரும்பப்பட்ட தலை வர், (வந்து), காமத்தால்—, பெட்ப - (நாம்) விரும்பியவைகளை, செயின் - செய்யுமளவில், நாண் என ஒன்று - நானென்று சொல்லப்பட்ட ஒன்றையும், அறியலம் - அறியமாட்டேமா யிருந்தோம்.

கஉருஅ. பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி யன்றோநம்
பெண்மை யுடைக்கும் படை.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நம் பெண்மை உடைக்கும் படை - நம் விறையாகிய அரணை யழிக்குந் தானை, பன்மாயக் கள்வன் பணிமொழி அன்றோ - பல பொய்களை

வல்ல கள்வனுடைய தாழ்ந்த சொற்களன்றோ? ஆனபின் அது நிற்குமா நெனனை? ஏ - று.

பெண்மை ஈண்டுத் தலைமைபற்றி நிறைமே னின்றது. வந்தாற் புலக்கக் கடவே மென்றும், புலந்தால் அவன் சொற்களானுஞ் செயல்களானும் நீங்கே மென்றும் இவை முதலாக எண்ணிக்கொண் டிருந்தன யாவும் காணுது கலவிக் கண் தன்னினு முற்படும் வகை வந்து தோன்றினு னென்பாள், பன்மாயக்கள்வ னென்றாள். பணி மொழி - நம்மினுந் தான் அன்பு மிகுதியுடையனாகச் சொல் லுஞ் சொற்கள். அவன் அத்தன்மையனாக, சொற்கள் அவையாக, நம் சிறை யழியாதொழியுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நம் பெண்மை - நமது நிறையாகிய (அர ணத்தை), உடைக்கும் - அழிக்கிற, படை - ஆயுதம், பல் மாயம் கள்வன் - பல பொய்கள் பேசவல்ல கள்வனுடைய, பணி மொழி அன்றோ - தாழ்ந்த சொற்களன்றோ? (ஆனபின் அது நிற்கும் விதம் யாது?)

கஉருசு. புலப்ப லெனச்சென்றேன் புல்லினே னெஞ்சங் கலத்த லுறுவது கண்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) புலப்பல் எனச் சென்றேன் - அவர் வந்தபொழுது புலக்கக் கடவே னென்று கருதி முன்னில்லாது பிறிதோரிடத்துப் போயினேன்; நெஞ்சம் கலத்தலுறுவது கண்டு புல்லினேன் - போயும், என்னெஞ்சம் நிறையி னில்லாது அறைபோய் அவரோடு கலத்தல் தொடங்குதலை யறிந்து, இனி அத வாயாதென்று புல்லினேன், ஏ - று.

வாயாமை - புலத்தற் கருவியாய நெஞ்சதானேகலத்தற் கருவியாய் நிற்க லின் அது முடியாமை.

(தே - ப - ரை)—(அவர் வந்தபொழுது), புலப்பல் என-பின்ங் கக்கடவே னென்று நினைத்து, சென்றேன் - (அவரெதிர் நில்லாமல் வேறோரிடத்திலே) போயினேன்; (போகியும்), நெஞ்சம் - (என்) நெஞ்சமானது, (நிறையி னில்லாமல் கீழுறுத்துக்கொண்டுபோய்), கலத்தல் உறுவது-(அவரோடு) கலத்தலைத் தொடங்குவதை, கண்டு அறிந்து, புல்லினேன் - (இனி அது வாயாதென்று) தழுவினேன். க

கஉசு. நிணந்தியி லிட்டன்ன நெஞ்சினாக் குண்டோ

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நிணம் தீயில் இட்டன்ன நெஞ்சினார்க்கு - நிணத்தைத் தீயின் கண்ணே யிட்டால் அஃது உருகுமாறுபோலத் தங் காதலரைக் கண்டால் நிறையழிந்து உருகு நெஞ்சினைபுடையமகளிர்க்கு, புணர்ந்து ஊடி நிற்பேம் எனல் உண்டோ - அவர் புணர யாம் ஊடிப் பின்பு உணராது அந்நிலையே நிற்கக்கடவேமென்று கருதுத லுண்டாருமோ? ஆகாது, எ - று.

புணர்தல் - ஈண்டு மிக நணுகுதல்; எதிர்ப்படலுமாம். புணர வென்பது புணர்ந்தெனத் திரிந்து நின்றது. யான் அத்தன்மையே னாகலின் எனக்கு அஃதில்லையாயிற் றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நிணம் தீயில் இட்டன்ன - நிணத்தைத் தீயிலிட்டால் அது உருகுமாறுபோல் (தம் தலைவரைக் கண்டால் நிறையழிந்து உருகுகின்ற), நெஞ்சினார்க்கு-நெஞ்சினைபுடைய மகளிர்க்கு, ஊடி - (யாம்) பிணங்கி, புணர்ந்து - (பின்) புணர்ந்து, நிற்பேம் எனல் - (அந் நிலையிலே) நிற்கக்கடவேமென்று நினைத்தல், உண்டோ - ஆகாது.

க௦

க௨௭-ம் அதிகாரம்—அவர்வயின்விதும்பல்

அஃதாவது, சேயிடைப் பிரிவின்கண் தலைமகனுந் தலைமகளும் வேட்கை மிகவினான் ஒருவரையொருவர் காண்டற்கு விரைதல். தலைமகன் பிரிவும் தலைமகள் ஆற்றாமையும் அதிகாரப்பட்டு வருகின்றமையின், இருவரையுஞ் சுட்டிப் பொதுவாகிய பன்மைப்பாலாற் கூறினார். பிறரெல்லாம் இதனைத் தலைமகனை நினைந்து தலைமகள் விதப்புற லென்றார்: சுட்டுப்பெயர் சொல்லுவான் குறிப் பொருட்கூடிய பொருளுணர்த்துவதல்லது தானொன்றற்குப் பெயராகாமையானும், கவி கூற்றாய அதிகாரத்துத் தலைமகன் உயர்த்தப் பன்மையாற் கூறப் படாமையானும், அஃது உரையன்மையறிக. இதனுள் தலைமகள் கூற்று நிறையழிவா னிகழ்ந்ததாகலின், அவ் இயைபுபற்றி நிறையழிதலின் பின் வைக்கப் பட்டது.

க௨௯. வாள்ற்றுப் புற்கென்ற கண்ணு மவர்சென்ற
நாளொற்றித் தேய்ந்த விரல்.

[தலைமகள் காண்டல் விதப்பினுந் சோல்லியது.]

(பரி - ரை) அவர் சென்ற நாள் ஒற்றி விரல் தேய்ந்த - அவர் நம்மைப் பிரிந்தபோய் நாங்கள் சுவரின் கணியைத்தவற்றைத் தொட்டு எண்ணுதலான் என் விரல்க் தேய்ந்தன; கண்ணும் வான் அற்றுப் புற்கென்ற - அதுவேயன்றி அவர் வரும் வழி பார்த்து என் கண்களும் ஒளி யிழந்து புல்லியவாயின்; இவ்வாறாயும் அவர் வரவு உண்டாயிற்றில்லை, எ - று.

நாள் - ஆகுபெயர். புல்லியவாதல் - நுண்ணிய காணமாட்டாமை. ஒற்ற வென்பது ஒற்றியெனத் திரிந்துகின்றது. இனி யான் காணுமா நென்னை யென்பதாம். நானெண்ணலும் வழி பார்த்தலும் ஒருகூற செய்தொழியாது இடையின்றிச் செய்தலான், விதும்பாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—விரல்-(என்) விரல்கள், அவர் சென்ற நாள் - அவர் (நம்மைப் பிரிந்து) போகிய நாளுகளை, ஒற்றி-(சுவரிலே குறி வைத்துத்) தொட்டுஎண்ணுதலால், தேய்ந்த-தேய்ந்தன; (அதுவே யன்றி), கண்ணும் - (என்) கண்களும், வரள் அற்று - (அவர் வரும் வழி பார்த்து) ஒளி யிழந்து, புற்கென்ற - புல்லியவாயின; (இவ்வா ராகியும் அவர் வரவு உண்டாயிற்றில்லை).

கஉகஉ. இலங்கிழா யின்று மறப்பினென் றேண்மேற்
கலங்கழியுங் காரிகை நீத்து.

[ஆற்றமை மிததலிள் இடையின்றி நீணக்கற்பாலையல்லே, சீறிது மறக்கல்வேண்டு மென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) இலங்கு இழாய் - விளங்காநின்ற இழையினைபுடையாய், இன்று மறப்பின் - காதலரை இன்று யான் மறப்பேனாயின், மேல் காரிகை நீத்து என் தோள் கலம் கழியும் - மேலுங் காரிகை யென்னை நீப்ப என் தோள் கள் வளை கழல்வனவாம், எ -று.

இலங்கிழா யென்பது இதற்கு நீ யாதும் பரியலை யென்னுங் குறிப்பிற்று இன்று - யான் இறந்துபடுகின்ற இன்று. மேலும் - மறுபிறப்பினும். எச்சவும் மை விகாரத்தால் தொக்கது. நீப்பவென்பது நீத்தெனத் திரிந்துகின்றது. கழியு மென்னும் இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் இடத்தின்மே னின்றது. இவ் எல்லெக்க ணினந்தால் மறுமைக்கண் அவரை யெய்தி யின்புறலாம்; அதனான் மறக்கற்பாலேனல்லே னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—இலங்கு இழாய் - விளங்காநின்ற ஆபரண முடையாய், இன்று - (இறந்துபடுகின்ற) இந்நாளில், மறப்பின் - (தலைவரை) மறப்பேனாயின், மேல் - மறுபிறப்பிலும், காரிகை - அழகானது, நீத்து - (என்னைவிட்டு) நீக்க, என் தோள் - எனது தோள்கள், கலம் கழியும் - வளையல்கள் கழலப்பெறுவனவாம். உ

கஉகஉ. உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்
வரனசைஇ யின்னு முளேன்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) உரன் நசைஇ உள்ளம் துணையாகச் சென்றார் - இன்ப துள்

யாகப் போயினார், வால் நசைஇ இன்னும் உளேன் - அவற்றையிகழ்ந்த ஈண்டு வருதலை நச்சதலான், யான், இவ்வெல்லையினு முளேனாயினேன், எ - று.

உரனென்பது ஆகுபெயர். அந்நசையானுயிர் வாழாநின்றேன். அஃதில்லை யாயின் இறந்துபடுவ லென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உரன் நசைஇ - (இன்பத்தை விரும்பாமல்) வெற்றியை விரும்பி, உள்ளம் துணை ஆக - (நாம் துணையாதலை யிழந்து) தம் மனவெழுச்சி துணையாக, சென்றார்-போயினவர், வால் நசைஇ - (அவைகளை இழந்து இங்கு) வருதலை விரும்புகலால், இன்னும் - இவ் வெல்லையிலும், உளேன் - உயிர் வாழ்கின்றேன். ந

கஉகச. கூடிய காமம் பிரிந்தார் வரவுள்ளிக்
கோடுகொ டேறுமென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) பிரிந்தார் கூடிய காமம் வரவு உள்ளி - நீங்கிய காமத்தராய் நம்மைப் பிரிந்துபோயவர் மேற்கூடிய காமத்துடனே நங்கண் வருதலை நினைந்து; என் நெஞ்சு கோடு கொடு ஏறும் - என் நெஞ்சு வருத்த மொழிந்து மேன்மேற்பிணைத்து எழா நின்றது, எ - று.

வினாவயிற் பிரிவுழிக் காமவிற்ப நோக்காமையும் அது முடிந்தழி அதுவே நோக்கலுந் தலைமகற் கியல்பாகவின், கூடிய காமமொ டென்றான். ஒடு வருபு விகாரத்தாற் றொக்கது. கோடுகொண்டு ஏறலாகிய மாத்தது தொழில் நெஞ்சின்மே லேற்றப்பட்டது. கொண்டென்பது குறைந்து நின்றது. அஃதுள்ளிற்றிலே னாயின் இறந்துபடுவ லென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பிரிந்தார்-(நீங்கிய காமத்தாராகிய நம்மைப்) பிரிந்துபோனவர், கூடிய காமம்-கூடிய காமத்துடனே, வரவு உள்ளி-(நம்மிடத்து) வருதலை நினைத்தலால், என் நெஞ்சு-என்மனமானது, (வருத்தம் ஒழிந்து), கோடு கொண்டு ஏறும் - மேன்மேலும் பருக் தெழுக்கின்றது. ச

கஉகரு. காண்கமற் கொண்கனைக் கண்ணாரக் கண்டபி
னீங்குமென் மென்றோட் பசப்பு.

[தலைமகன் வரவு கூறி ஆற்றையாப்ப பசக்கற்பாலை
யல்லை யென்ற தோழிக்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கண் ஆரக் கொண்கனைக் காண்க - என் கண்ணின் ஆரும் வகை என் கொண்கனை யான் காண்பேனாக; கண்ட பின் என் மெல் தோள் பசப்பு நீங்கும் - அவ்வனங் கண்ட பின் என் மெல்லியதோளின்கண் பசப்புத் தானே நீங்கும், எ - று.

சூ.அ. கஉஎ-ம் அதி. அவர்வயின்விதும்பல்

காண்க வென்பது ஈண்டு வேண்டிக்கோடற் பொருட்டு. அது வேண்டுமென்பதுபட நின்றமையின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. கேட்ட துணையானீங்கா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கண் ஆர - (என்) கண்கள் ஆரும் வகை, கொண்களை - (என்) கணவனை, காண்க - (நான்) காண்பேனாக; கண்ட பின்-(அப்படி) கண்டபின்பு, என் மெல் தோள்-என் மெல்லிய தோளிலுள்ள, பசப்பு-பசலை, நீங்கும் - (தானே) நீங்கும். ௫

கஉசுசு. வருகமற் கொண்க னொருநாட் பருகுவன்
பைதனோ யெல்லாங் கெட.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) கொண்கன் ஒருநாள் வருக-இத்தனை நாளும் வாராக் கொண்கன் ஒருநாள் என்கண் வருவானாக; பைதல் நோய் எல்லாம் கெடப் பருகுவன்வந்தாற் பையுளைச் செய்கின்ற இந்நோயெல்லாங் கெட அவ் வமிர்த்தை வாயில்கள் ஐந்தானும் பருகக்கடவேன், எ - று.

வருக வென்பதற்கும் மன்னென்பதற்கும் மேலுரைத்தவாறே கொண்க அக் குறிப்பு அவ்வொரு நாளெக்குள்ளே இனி வாக்கடவ நோய்களுங் கெடப்பென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—கொண்கன் - (இத்தனை நாளாக வாராதிருந்த) தலைவன், ஒருநாள்-ஒருதினம், வருக - (என்னிடத்து) வருவானாக; (வந்தால்), பைதல் நோய் எல்லாம் - துன்பஞ் செய்கின்ற இந்நோயெல்லாம், கெட - நீங்க, (அவ் வமிர்த்தத்தை), பருகுவன் - (ஐம்பொறிகளாலும்) உண்பேன்.

கஉகௌ. புலப்பேன்கொல் புல்லுவேன் கொல்லோ கலப்பேன்கொல்
கண்ணன்ன கேளிர் வரின்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) கண் அன்ன கேளிர் வரின் - கண்போற் சிறந்த கேளிர் வருவாயின், புலப்பேன்கொல் - அவர் வரவு நீட்டித்தமை நோக்கி யான் புலக்கடவேனோ; புல்லுவேன்கொல் - அன்றி என்னொற்றமை நோக்கிப் புலக்கடவேனோ; கலப்பேன்கொல் - அவ் விரண்டும் வேண்டுதலான் அவ் இரு செயல்களையும் விரவக்கடவேனோ, யாது செய்யக்கடவேன்? எ - று.

புலவியும் புல்லலும் ஒருபொழுதின்கண் விரவாமையிற் கலப்பேன்கொல்வென்றான் முன்புமையுஞ் செய்தல் ஒருத்தாகலின் விதப்பாயிற்று. இனி

கலப்பேன்கொ லென்பதற்கு * ஒரு புதுமை செய்யாது பிரியாத நாட்போலக் கலந்தொழுதுவேனோ வென் றுரைப்பாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—கண் அன்ன கேளிர் - கண்போற் சிறந்தநண் பர், வரின் - வருவாராயின், புலப்பேன்கொல் - (அவர் வரவு நீட்டித் ததைக்குறித்துப்) பிணங்குவேனோ?, புல்லுவேன்கொல் - (என் பொறுக்கமாட்டாமையைக் குறித்துத்) தழுவுவேனோ?, கலப்பேன் கொல் - (இவ்விரண்டும் வேண்டுதலால் இவ் விரு செயல்களையும்) கலப்பேனோ? (யாது செய்யக்கடவேன்?)

எ

கஉசுஅ. வினைகலந்து வென்றிக வேந்தன் மனைகலந்து மாலை யயர்கம் விருந்து.

[வேந்தற்கு உற்றுழிப் பிரிந்த தலைமகன் வினமுடிவு நீட்டித்துழித் தலைமகளை நினைந்து தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) வேந்தன் வினை கலந்து வென்றிக - வேந்தன் வினை செய்த லைப் புரிந்து வெல்வானாக; மனை கலந்து மாலை விருந்து அயர்கம்-யாமும் மனைவி யைச் சென்று கூடி ஆண்டை மாலைப்பொழுதிற்ரு விருந்தயர்வேமாக, எ - று.

மனையென்பது ஈண்டு ஆகுபெயர், † “மங்கல மென்ப மனைமாட்சி” என் புழிப்போல. வினை செய்தற்கண் வந்த மாலைப்பொழுதிற்ரு எதிர்கோடல் அலங் கரித்தன்முதலிய இன்மையின், மனை கலந்து மாலைக்கு விருந்தயர்க் மென் றான். நான்கனுருபு விகாரத்தால் தொக்கது. இது வினமுடிபாழுமன் கூறலான் விதுப்பாயிற்று. பிறரொல்லாம் இதனைத் தலைமகள் கூற்றாக்கி புரைத்தார். தலை மகனைக் கூறுது வேந்தன் வெல்கவென்றும், மனை கலந்தென்றும், மாலைப் பொழுதின்கண் விருந்தயர்க் மென்றும் வந்த அவ் வுரைதானே அது கூடாமை குக்கரியாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—வேந்தன் - அரசன், வினை கலந்து - போர் செய்தல்புரிந்து, வென்றிக - வெல்வானாக; (யாமும்), மனை கலந்து - மனைவியைச் சென்று கூடி, மாலை - (அவ்விடத்து) மாலைக்கு, விரு ந்து-விருந்தினை, அயர்கம்-செய்யக்கடவேம்:

அ

கஉசுசு. ஒருநா ளெழுநாள்போற் செல்லுஞ்சேட் சென்றார் வருநாள்வைத் தேங்கு பவர்க்கு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) சேண் சென்றார் வருநான் வைத்து வங்குபவர்க்கு - சேனி டைச் சென்றதங் காதலர் மீண்டு வாக் குறித்த நாளை யுட்கொண்டு அது வருந்

* “ஒருமை பொதுமை செய்யாது” எனவும் பிரதிபேதம்.

† திருக்குறள்: ௧௦௩

துணையும் உயிர்தாங்கி வருந்து மகளிர்க்கு, ஒருநாள் எழுநாள்போல் செல்லும். ஒருநாள் பலநாள்போல நெடிதாகக் காட்டும், எ - று.

ஏழென்பது அதற்கு மேலாய மிக்க பன்மை குறித்து நின்றது, “ஒருவர் கூடையெழுந்திருந்தது” என்றாற்போல. தலைமகள் வருத்தம் பிரிமேலிட்டுக் கூறியவாறு. இதனை இதுவுந் தலைமகள் கூற்றாகாமை யறிக. இருநாளென்று பாடம் ஒதுவாரு முளர்.

(தே - ப - ரை)—சேண் சென்றார் - தூர தேசத்திற் சென்ற தங்காதலர், வருநாள் வைத்து-(திருமதி) வரக் குறித்தநாளே உட்கொண்டு, ஏங்குபவர்க்கு - (அது வருமளவும் உயிரைத்தாங்கி) வருந்து மகளிர்க்கு, ஒருநாள்-ஒருநாளானது, எழு நாள் போல்-பல நாள் போல, செல்லும் - நெடிதாகக் காட்டும். க

கஉஎ௦. பெறினென்னும் பெற்றக்கா லென்ன முறினென்ன முள்ள முடைந்துக்கக் கால்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) உள்ளம் உடைந்து உக்கக்கால் - காதலி நம் பிரிவினை யாற்றி உள்ள முடைந்து இறந்துபட்டவழி, பெறின் என் - நம்மைப் பெறக்கடவளானு லென்?, பெற்றக்கால் என் - அதுவன்றியே பெற்றாலென்?, உறின் என்-அது வன்றியே மெய்யுறக் கலந்தாற்றானென்? இவை யொன்றானும் பயனில்லை, எ - று.

இம் மூன்றும் உடம்பொடு புணர்த்திக் கூறப்பட்டன. அதன்மேலும் முன்னை வழக்குண்மையின், அதற்கு முன்னே யான் செல்லவேண்டுமென்பது கருத்தாகலின், விதுப்பாயிற்று. இது தலைமகள் கூற்றாயவழி இரங்கலாவ தல்லது விதுப்பாகாமை யறிக.

(தே - ப - ரை)—காதலி—, உள்ளம் உடைந்து - (நம் பிரிவு பொறுமல்) உள்ள முடைந்து, உக்கக்கால்-இறந்தவிடத்து, பெறின் என் - (நம்மைப்) பெறக்கடவளானால் என்ன பயன்?, பெற்றக்கால் என்-(அன்றிப்) பெற்றால் என்னபயன்?, உறின் என்-(அன்றி)மெய்யுறக் கலந்தால் என்னபயன்?, (இவை யொன்றானும் பயன் இல்லை).

கஉஅ-ம் அநிகாரம்—குறிப்பறிவுறுத்தல்

அஃதாவது, தலைமகன், தலைமகள், தோழி யென்றிவர் ஒருவர் குறிப்பினை யொருவர்க்கு அறிவுறுத்தல். இது, பிரிந்துபோய் தலைமகள் வந்து கூடியவழி நினைவதாகலின், அனாவயின் விதம்பலின்பின் வைக்கப்பட்டது.

கஉஎக. கரப்பினுங் கையிகந் தொல்லாநின் னுண்க

னுரைக்க லுறுவதொன் றுண்டு.

[பிரிந்து கூடிய தலைமகன் வேட்கை மிகவிநுப் புதுவது பன்னுளும் பாராட்டித் தலைமகள் இது வொன்றுடைத்தென அஞ்சியவழி அதனை யவள் குறிப்பா னறிந்து அவன் அவட்துச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கரப்பினும் - நீ சொல்லாது மறைத்தாயாயினும், ஒல்லா கையி கந்து - அதற்கு உடம்படாதே நின்னைக் கைகடந்து, நின் உண் கண் உரைக்கல் உறுவது ஒன்று உண்டு - நின் உண் கண்களே எமக்குச் சொல்லுறுவதொரு காரிய முண்டாயிராநின்றது, இனியதனை நீயே தெளியச்சொல்வாயாக, எ-று.

கரத்தல் - நாணன் அடக்குதல். தன்கட் பிரிதற் குறிப்புளதாகக் கருதி வேறுபட்டாளது வேறுபாடு குறிப்பா னறிந்து அவட்குத் தன் பிரியாமைக் குறிப்பு அறிவுறுத்தவாறு.

(தே - ப - ரை)—கரப்பினும் - (சொல்லாது) மறைத்தாயாயினும், ஒல்லா - அதற்கு உடம்படாமல், கையிகந்து - (உன்னைக்) கை கடந்து, நின் உண் கண் - உன் (மை) உண்ட கண்களே, உரைக்கல் உறுவது - (எனக்குச்) சொல்வது, ஒன்று - ஒரு காரியம், உண்டு - உளது, (இனி அதனை நீயே தெளியச் சொல்).

க

கஉஎஉ. கண்ணிறைந்த காரிகைக் காம்போர்தோட் பேதைக்குப்

பெண்ணிறைந்த நீர்மை பெரிது.

[நாணல் அவள் அது சொல்லாளாயவழி அவன் தோழிக்குச்சொல்லியது]

(பரி - ரை) கண் நிறைந்த காரிகைக் காம்பு ஏர் தோள்பேதைக்கு - என் கண்ணிலாந்து அழகினையும் வேயை யொத்த தோளினையுமுடையநின்பேதை க்கு, பெண் நிறைந்த நீர்மை பெரிது - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த மடமை அவ்வளவன்றி மிகுந்தது, எ - று.

இலதாய பிரிவினைத் தன்கண் ஏற்றி அதற்கு அஞ்சுதலான், இவ்வாறு கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—கண் நிறைந்த காரிகை - (என்) கண்ணி றைந்த அழகையும், காம்பு ஏர் தோள் - மூங்கில் போன்ற தோள் களையும் உடைய, பேதைக்கு - (உன்னுடைய) மாதுக்கு, பெண் நிறைந்த நீர்மை - பெண்பாலாரிடத்து நிறைந்த அபியாமை, பெரிது - (அவ்வளவினதன்றி) மிகுந்தது.

உ

கஉஎங். மணியிற் றிகழ்தரு நூல்போன் மடந்தை

யணியிற் றிகழ்வதொன் றுண்டு.

உட்கொண்டது பிரிவு. கள்ளம் - ஆகுபெயர். மறைத்தற் குறிப்புத் தானு முடன் போக்கு உட்கொண்டது. உறு துயர் நன்று செய்யத் தீங்கு விளைதலானும் அதுதான் தீர் திறம் பெருமையானும் உளதாயது. மருந்த - அப்பிரிவின் மை தோழியாற் மெளிவித்தல். நீ அது செய்தல்வேண்டு மென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—செறி தொடி - நெருங்கிய வளைகளையுடைய வள், செய்து - (என்னிடத்து இல்லாத பிரிவை) நினைந்து, இறந்த கள்ளம் - (அது காரணமாக என்னை மறைத்துப்) போன குறிப்பு, உறுதுயர்-(என்) மிகுந்த துயரை, தீர்க்கும் - தீர்க்காநின்ற, மருந்து ஒன்று—, உடைத்து - உடையது. ரு

கஉஎக. பெரிதாற்றிப் பெட்பக் கலத்த லரிதாற்றி
யன்பின்மை சூழ்வ துடைத்து.

[தலைமகள் குறிப்பறிந்த தலைமகள் அதனை அது தெளிவிக்கச்
சென்ற தோழிக்கு அறிவுறுத்தது.]

(பரி - ரை) பெரிது ஆற்றிப் பெட்பக் கலத்தல் - காதலர் வந்து தம் பிரிவி னான் ஆய துன்பத்தினை மிகவும் ஆற்றி நாம் மகிழும் வண்ணக் கலக்கின்ற கலவி, அரிது ஆற்றி அன்பின்மை சூழ்வது உடைத்து - இருந்தவாற்றான் மேலும் அத்துன்பத்தினை அரிதாக ஆற்றியிருந்து அவரன்பின்மையினைபுந் தன்மை புடைத்து, எ - று.

பரிதற் குறிப்பிற்ற செய்கின்றதாகலான், முடிவில் இன்னதாகா நின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பெரிது ஆற்றி - (தலைவர் வந்து தம் பிரிவினா லாகிய துன்பத்தை) மிகவும் ஆற்றி, பெட்ப கலத்தல்-(நாம்) மகிழும் வண்ணம் கூடுகின்ற புணர்ச்சியானது, அரிது ஆற்றி - (பின்னும் அத் துன்பத்தை) அரிதாகப் பொறுத்திருந்து, அன்பு இன்மை - (அவரது) அன்பில்லாமையை, சூழ்வது - நினைபுந் தன்மையை, உடைத்து - உடையது. கூ

கஉஎஎ. தண்ணந் துறைவன் தணந்தமை நம்மினு
முன்ன முணர்ந்த வளை.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தண்ணம் துறைவன் தணந்தமை - குளிர்த்த துறையைபுடை யவன் நம்மை மெய்யாற் கூடியிருந்தே மனத்தாற் பிரிந்தமையை, நம்மினும் வளை முன்னம் உணர்ந்த - அவன் குறிப்பான் அறிதற்குரிய நம்மினும் இவ் வளைகள் முன்னே யறிந்தன, எ - று.

கருத்து டிகழ்ந்ததாகலிற் றணந்தமை பென்றும், யான் தெளிய வுணா தற்கு முன்னே தோள்கள் மெலிந்தன வென்பாள் அதனை வளைமே லேற்றி அது தன்னை புணர்வுடைத்தாக்கியுங் கூறினாள்.

(தே - ப - ரை)—தண்ணம் துறைவன் - குளிர்த்த துறையை யுடையவன், தணந்தமை - (நம்மை மெய்யினாலே கூடியிருந்தே மன த்தினாலே) பிரிந்தமையை, நம்மினும் - (அவன் குறிப்பால் அறிதற் குரிய) நம்மினும், வளை - இவ் வளையல்கள், முன்னம் - முன்னமே, உணர்ந்த - அறிந்தன.

௧௨௮௮. நெருநற்றுச் சென்றாரொங் காதலர் யாமு
மெழுநாளே மேனி பசந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) எம் காதலர் சென்றார் நெருநற்று - எங் காதலர் பிரிந்துபோய் னார் நெருநற்றே; யாமும் மேனி பசந்து எழு நாளேம் - அப் பிரிவிற்கு யாமும் மேனி பசந்து எழுநாளுடைய மாயினேம், எ - று.

நெருநற்றுச் செய்த தலையளியாற் பிரிவு துணியப்பட்ட தென்பாள் நெரு நற்றுச் சென்ற ரொன்றும், அதனை யையுற்றுச் செல்கின்றது எழுநா ளுண் டாகலின் அன்றேமேனி பசந்ததென்பாள் மேனி பசந் தெழுநாளே மென்றுங் கூறினாள். இவ்வாற்றான் தலைமகனது பிரிதற் குறிப்பினை புணர்த்திகின்றது.

(தே - ப - ரை)—எம் காதலர்-எமது தலைவர், நெருநற்று-நேற் றே, சென்றார் - பிரிந்துபோயினார், யாமும் - நாமும், மேனி பசந்து - (அப் பிரிவுக்கு) உடம்பு வேற்றுநிற மடைந்து, எழு நாளேம் - எழு நாளுடையே மாயினேம்.

௧௨௮௯. தொடிநோக்கி மென்றோளு நோக்கி யடிநோக்கி
யஃதாண் டவன்செய் தது.

[தலைமகள் குறிப்பறிந்த தோழி அதனைத் தலைமகற்கு அறிவித்தது.]

(பரி - ரை) யான் அது தெளிவித்தவழித் தெளியாது, தொடி நோக்கி அவர் பிரிய யான் ஈண்டிருப்பின் இவை கில்லாவெனத் தன் தொடியைநோக்கி மெல் தோளும் நோக்கி - அதற்கேதுவாக இவை மெலியுமெனத் தன்மென் றோள்களையு நோக்கி, அடி நோக்கி - பின் இவ்விரண்டும் டிகழாமல் நீர் நடந்து காத்தல்வேண்டு மெனத் தன் அடியையு நோக்கி, ஆண்டு அவன் செய்தது அஃது - அங்ஙனம் அவன் செய்த குறிப்பு உடன்போக்கா யிருந்தது, எ - று.

செய்தகுறிப்பு - செய்தற்கு ஏதுவாய குறிப்பு, அஃதென்றான் * “செறி தொடி செய்துகிறந்தகள்ள” மென்றானாகலின். பிரிதற் குறிப்புண்டாயின் அஃது அழுங்குதல் பயன்.

(தே - ப - ரை)—(யான் அது தெளிவித்தவிடத்தே தெளியாதவர் பிரிய நான் இங்கே யிருந்தால்), தொடி நோக்கி-(இவை நில்லாவென்று தன்) வலையல்களைப் பார்த்து, மெல்தோளும் நோக்கி-(அதற்கு ஏதுவாக இவை மெலியுமென்று) மெல்லிய தோள்களையும்பார்த்து, அடி நோக்கி - (பின் இவ் விரண்டும் உண்டாகாமல் நீர் நடந்துகாத்தல் வேண்டுமென்று தன்) அடிகளையும்பார்த்து, ஆண்டு-அவ்விடத்து, அவள் செய்தது - அவள் செய்த குறிப்பு, அஃது - உடன்போக்கா யிருந்தது.

கூ

கஉஅ௦. பெண்ணினுற் பெண்மை புடைத்தென்ப கண்ணினுற்
காமநோய் சொல்லி யிரவு.

[தலைமகள் பிரியாமைக்குறிப்பினைத் தோழிக்கு அறிவுறுத்தது.]

(பரி - ரை) காம நோய் கண்ணினுல் சொல்லி இரவு - மகளிர் தங்காம நோயினை தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது கண்ணினுற் சொல்லி அது தீர்க்கவேண்டுமென்று அவரை யிரவாது உடன்போதல் குறித்துத் தம் அடியினையிரத்தல், பெண்ணினுல் பெண்மை உடைத்து என்ப - தமக்கியல்பாகிய பெண்மைமேலும் ஒரு பெண்மை புடைத்தென்று சொல்லுவார் அறிந்தோர், எ - று.

தலைமகளது உடன்போதற் றுணிபு தோழியாற் றெளிந்தானாகலின், தன் பிரிவின்மைக் குறிப்பினை யறிவுறுப்பான், அவள் பெண்மையினைப் பிறர்மேலிட்டு வியந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—(மகளிர்), காம நோய் - (தம்) காம நோயை, கண்ணினுல் சொல்லி - (தோழியர்க்கும் வாயாற் சொல்லாது) கண்ணினுற் சொல்லி, இரவு - (அது தீர்த்தல் வேண்டுமென்று அவரை யிரவாமல் உடன்போதல் குறித்துத் தம் அடியினை) இரத்தல், பெண்ணினுல் - (தமக்கு இயல்பாகிய) பெண்மைமேலும், பெண்மை உடைத்து என்ப - ஒரு பெண்மையை புடைத்தென்று (அறிந்தோர்) சொல்லுவார்.

க௦

கடக-ம் அதிகாரம்—புணர்ச்சி விதும்பல்

அஃதாவது, தலைமகனுந் தலைமகளும் புணர்ச்சிக்கண்ணே விராதல். மேற் புணர்ச்சி மிகுதிபற்றித் தலைமகன் பிரிதற் குறிப்பறிவுறுத்த தலைமகள் அவன் மாட்டே நிகழாது வேட்டை மிகவிஞற் பின்னுந் தன்கண்ணே நிகழ்தலான், இது குறிப்பறிவுறுத்தலின் பின் வைக்கப்பட்டது.

கூஉகூ கஉக-ம் அதி. புணர்ச்சி வி தும்பல்

கஉஅக. உள்ளக் களித்தலும் காண மகிழ்தலும்
கள்ளுக்கில் காமத்திற் குண்டு.

[பரிதந்தற்பிபினன் ஆகியானே நீ புலவாமைக்குக் காரணம் யாதேன
நகையாடிய தோழ்க்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) உள்ளக் களித்தலும் - நினைந்த துணையானே களிப்பெய்தலும்,
காண மகிழ்தலும் - கண்ட துணையானே மகிழ்வெய்தலும், கள்ளுக்குஇல் காமத்
திற்கு உண்டு - கள்ளுண்டார்க்கு இல்லை, காமமுடையார்க்கு உண்டு, எ - று.

களித்தல் - உணர்வழியாதது. மகிழ்தல் - அஃதழிந்தது. இவ் விரண்டும்
உண்டழியல்லது இன்மையிற் கள்ளுக்கில் என்றான். உண்டென்பது இறதி
விளக்கு. அப் பெற்றித்தாய காமமுடைய யான் புலத்தல் யாண்டைய தென்
பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உள்ளகளித்தலும்-கினைந்த அளவிலேகளிப்
படைதலும், காணமகிழ்தலும்-கண்ட அளவிலே மகிழ்ச்சி யடைத்
தலும், கள்ளுக்கு - கள்ளுண்டார்க்கு, இல்-இல்லை; காமத்திற்கு -
காமமுடையார்க்கு, உண்டு - உளது.

கஉஅஉ. தினைத்துணையு முடாமை வேண்டும் பனைத்துணையும்
காம நிறைய வரின்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காமம் பனைத்துணையும் நிறைய வரின் - மகளிர்க்குக் காமம்
பனையளவினும் மிக வுண்டாமாயின், தினைத்துணையும் ஊடாமை வேண்டும் -
அவரால், தங் காதலரோடு தினையளவும் ஊடுதல் செய்யாமை வேண்டப்
படும், எ - று.

பனைத்துணையு மென்புழி ஐந்தனுருபு விகாரத்தாற்றெடுக்கது. ஊழின்வரு
த்தமிகுமெனப்பிறர்க்கு உறுதி கூறுவான்போன்று, தன் விதப்புக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—காமம்-காமமானது, பனை துணையும் நிறைய-
பனையளவினு மிக, வரின்-(மகளிர்க்கு) உண்டாமாயின், தினை துணை
யும் - தினையளவும், ஊடாமை - (தங் தலைவரோடு) பிணங்காமை,
வேண்டும் - (அவரால்) விரும்பப்படும்.

கஉஅங. பேணுது பெட்பவே செய்யினும் கொண்கனைக்
காணு தமையல கண்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) பேணுது பெட்பவே செய்யினும் - நம்மை யவமதித்தத்தான்
வேண்டியனவே செய்யுமாயினும், கொண்கனைக் கண் காணுது அமையல -
கொண்கனை என் கண்கள் காணுது அமைதின் தன்வினை.

தன் விதுப்புக்கள் கண்மே லேற்றப்பட்டது. அத் தன்மையேன் அவ னோடு புலங்குமா நென்னை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—பேணாது - (நம்மை) அவமதித்து, பெட்டபே - (தான்) வேண்டுமவைகளையே, செய்யினும் - செய்தாலும், கொண்களை - கணாவனை, கண் - (என்) கண்கள், காணாது-பாராமல், அமையல - அமைகின்றன வில்லை.

ந

கஉஅச. ஊடற்குட் சென்றேன்மற் றோழி யதுமறந்து
கூடற்குட் சென்றதென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தோழி - தோழி! ஊடற்கண் சென்றேன் - காதலரைக் காண முன் அவர் செய்த தவற்றைத் தன்னோடு நினைந்து யானவரோடு ஊடுதற்கண் ணே சென்றேன்; என் நெஞ்சு அது மறந்து கூடற்கண் சென்றது - கண்ட பின் என் நெஞ்சு அதனை மறந்து கூடுதற்கண்ணே சென்றது, எ - று.

சேற னிகழ்கல் நினைத்த நெஞ்சிற்கும் ஒத்தவின், அது மறத்தென்றான். அச் செலவாற் பயனென் னென்பதுபட நின்றமைபின், மன் ஒழியிசைக்கண் வந்தது. அவ் வெல்லையிலே நெஞ்சு அறைபோகலான், அது முடிந்ததில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தோழி - தோழியே!, (அன்பரைக் காணு தற்கு முன் அவர் செய்த குற்றத்தைத் தன்னோடு எண்ணி), ஊடற் கண் சென்றேன் - (அவரோடு) பிணங்குதலிலே சென்றேன்; என் நெஞ்சு - என் மனம், (கண்டபின்), அது மறந்து - அந்ந மறந்து, கூடற்கண் சென்றது - புணர்தலிலே சென்றது.

ச

கஉஅரு. எழுதுங்காற் கோல்காணாக் கண்ணேபோற் கொண்கன்
பழிகானேன் கண்ட விடத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) எழுதுங்கால் கோல் காணாக் கண்ணேபோல் - முன்னெல் லாக் கண்டிருந்தும் எழுதுங்காலத்து அஞ்சனக்கோலி னியல்பு காணமாட்டாத கண்ணேபோல, கொண்கன் பழி கண்டவிடத்துக் கானேன் - கொண்கனது தவறு காணாவிடத்தெல்லாங் கண்டிருந்து அவனைக் கண்டவிடத்துக் காண மாட்டேன், எ - று.

கோல் - ஆகுபெயர். இயல்பு - கருமை. என்னியல்பு இதுவாகலின் அதுமேலும் முடியா தென்பதாம்.

கூஉஅ கஉக-ம் அதி. புணர்ச்சி விதும்பல்

(தே - ப - ரை)—(முன்னெல்லாம் கண்டிருந்தும்), எழுதும் கால் - எழுதும்போது, கோல் - அஞ்சனக்கே நாலி னியல்பை, காணு-காணமாட்டாத, கண்ணேபோல்-நேத்திரம்போல், கொண்கன் பழி-கணவனது குற்றத்தை, (அவனைக் காணாதவிடத்தெல்லாம் கண்டிருந்து), கண்டவிடத்து - (அவனைக்) கண்டவிடத்து, காணேன் - காணமாட்டேன்.

கஉஅக. காணுங்காற் காணேன் தவறாய காணுக்காற்
காணேன் தவறல் லவை.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காணுங்கால் தவறாய காணேன் - கொண்கனை யான் காணும் பொழுது அவன் தவறையவற்றைக் காண்கின்றிலேன்; காணுக்கால் தவறு அல்லவை காணேன் - காணாதபொழுது அவையேயல்லது பிறவற்றைக் காண்கின்றிலேன், எ - று.

செயப்படுபொருள் அதிகாரத்தான் வந்தது. முன்பு நான் கின்றொடு சொல்லிய தவறுகள் இதுபொழுது காணுமையிற் புலந்திலே னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(நான்), காணும் கால் - (கணவனைக்) காணும் பொழுது, தவறு ஆப-(அவன்) குற்றங்களானவைகளை, காணேன் - காண்கின்றிலேன்; காணுக்கால் - (அவனைக்) காணாதபொழுது, தவறு அல்லவை - குற்றங்களல்லாதவைகளை, காணேன் - காண்கின்றிலேன்.

கஉஅஎ. உய்த்த லறிந்து புனல்பாய் பவரோபோற்
பொய்த்த லறிந்தென் புலந்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) உய்த்தல் அறிந்து புனல் பாய்பவரோபோல்-தம்மை யீர்த்துக் கொண்டுபோத லறிந்துவைத்து ஒழுதுகின்ற புனலுட் பாய்வார் செயல்போல், பொய்த்தல் அறிந்து புலந்து என் - புலவி முடிவுபொகாமை யறிந்துவைத்துக் கொண்களோடு புலந்து பெறுவதென்? எ - று.

பாய்வொன்பது ஆகுபெயர். பொய்த்தல் - புரைபதெல். புலந்தாலும் பயனில்லை யென்பதாம். பொய்த்த லறிந்தே னென்பது பாடமாயின் உய்த்த லறிய ஒடுநீருட் பாய்வார்போல் முடிவறியப் பண்டொருகாற் புலந்து முடியாமை யறிந்தேன், இனி அது செயற்பாற்றன்று என வுரைக்க.

(தே - ப - ரை)—உய்த்தல் அறிந்து - (தம்மை) புலந்துக்

நீரிலே பாய்வேவர் செயல்போல், பொய்த்தல் அறிந்து - (பிணக்கு) முடிவுபோகாமை யறிந்திருந்து, புலந்து - (கணவனோடு) பிணங்கி, என் - (பெறுவது) யாது?

எ

கஉஅஅ. இனித்தக்க வினா செயினும் களித்தார்க்குக்
கள்ளற்றே கள்வனின் மார்பு.

[தலைமகள் புணர்ச்சிவிதுப்பு அறிந்த தோழி தலைமகற்குச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கள்வ-வஞ்சகா!, களித்தார்க்கு இனித்தக்க இன்னு செயினும்
கள் அற்றே - தன்னை புண்டு களித்தார்க்கு இனிவரத்தக்க இன்னுதவற்றைச்
செய்யினும், அவரால் மேன்மேல் விரும்பப்படுவதாய கள்ளுப்போலும், நின்
மாப்பு - எங்கட்கு நின் மாப்பு, எ - று.

அவ் இன்னுதன் - நாணின்மை, நிறையின்மை, ஒழுக்கமின்மை, உணர்
வின்மை யென்றிவை முதலாயின. எங்கட்கு நாணின்மை முதலியவற்றைச்
செய்யுமாயினும் எங்களால் மேன்மேல் விரும்பப்படாவின்ற தென்பதாம். கள்வ
என்றதும் அது நோக்கி.

(தே - ப - ரை)—கள்வ - கள்வனே!, நின் மாப்பு-(எங்களுக்கு)
உனது மாப்பு, களித்தார்க்கு - (தன்னை புண்டு) களித்தவர்க்கு, இனி
தக்க - அவமான மடையத்தக்க, இன்னு செயினும் - இனிமை
யில்லவைகளைச் செய்தாலும், கள்அற்று-(அவராலே மேலும்மேலும்
விரும்பப்படுதாகிய) கள்ளுப்போலும். அ

கஉஅக. மலரினு மெல்லிது காமஞ் சிலரதன்
செவ்வி தலைப்படு வார்.

[உணர்ப்புவயின் வாரா லுடற்கண் தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) காமம் மலரினும் மெல்லிது - காமவிற்பம் மலரினு மெல்லிதா
யிருக்கும்; அதன் செவ்வி தலைப்படுவார் சிலர் - அங்ஙனம் மெல்லிதாதலை
யறிந்து அதன் செவ்வியைப் பெறுவார் உலகத்துச் சிலர், எ - று.

தொட்ட துணையானே மணச்செவ்வி யழிவதாய மலர் எல்லாவற்றினும்
மெல்லி தென்பது விளக்கவின், உம்மை சிறப்பின்கண் வந்தது. குறிப்பும்,
வேட்கையும், நுகர்ச்சியும், இன்பமும் ஒருகாலத்தின் கண்ணே யொத்து நுகர்
தற்குரியா ரிருவர் அதற்கேற்ற இடனுங் காலமும் உபகாணங்களும் பெற்றுக்
கூடி நுகரவேண்டுதலின் அதன் செவ்வி தலைப்படுவார் சில ரென்றும், அவர்
முள் யாதானு மொன்றைச் சிறிது வேறுபடினும் வாடுதலின் மலரினு மெல்லி
தென்றுங் கூறினான். குறிப்பு ஒவ்வாமையின் யான் அதுபெறுகின்றிலே
னென்பதாம். தலைமகள் ஊடல் தீர்வது பயன்.

(தே - ப - ரை)—காமம் - காமவிற்பம், மலரினும் - பூவிறும், மெல்லிது-மெல்லியதாயிருக்கும்; (அப்படி மெல்லியதாயிருக்கையை அறிந்து), அதன் செவ்வி - அதன் பக்குவத்தை, தலைப்படுவார் - பெறுவோர், சிலர் - (உலகத்திலே) சிலர். கூ

கஉகூ0. கண்ணிற் றுனித்தே கலங்கினாள் புல்லுத்
லென்னினுந் தான்விதுப் புற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) கண்ணின் துனித்தே - காதலி முன்னொருநாள் புல்லல் விதுப்பிறற் சென்ற என்னொடு தன் கண்மாத்திரத்தான் ஊடி, புல்லுதல் என்னினும் தான் விதுப்புற்றுக் கலங்கினாள் - புல்லுதலை என்னினுந் தான் விதும்பலான் அது தன்னையும் அப்பொழுதே மறந்து கூடிவிட்டான்; அதனால் யான் இத்தன்மையேனாகவும் விதுப்பின்றி யூழிநிற்கின்ற இவள் அவளல்லள், எ - று.

கண்மாத்திரத்தான் ஊடல் - சொல் நிகழ்ச்சி யின்றி அது சிவந்த துணையோதல். அவளாயின் இங்ஙனம் ஊடற்க ணீடாளென்பது பயன்.

(தே - ப - ரை)—(என் காதலி முன்னொருநாள் புணர்ச் சென்ற என்னோடு), கண்ணில் துனித்து - (தன்) கண்மாத்திரத்தாலே பிணங்கி, புல்லுதல் - புணர்தலிலே, என்னினும் - என்னைப்பார்க்கிலும், தான் விதுப்புற்று - தானவிரைவுற்று, கலங்கினாள்-(அதனையும் அப்பொழுதே) மறந்து கூடிவிட்டான்; (அதனால் நான் இப்படி வருந்தவும் விரையாமல் பிணங்கி நிற்கின்ற இவள் அவளல்லள்). கூ0

கூட 0-ம் அதிகாரம்—நெஞ்சொடு புலத்தல்

அஃதாவது, காரண முண்டாயவழியும் புலக்கக் கருதாது புணர்ச்சி விதும்புகின்ற நெஞ்சுடனே தலைமகன் புலத்தலும், தலைமகன் புலத்தலுமாம். அதி கார முறைமையும் இதனுடைய விளங்கும்.

கஉகூக. அவர்நெஞ் சவர்க்காதல் கண்டு மெவனெஞ்சே
நீயெமக் காகா ந்து.

[தலைமகன்கண் தவறுண்டாயவழியும் புலவி கருதாத
நெஞ்சிற் குத்தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே - நெஞ்சே!, அவர் நெஞ்சு அவர்க்கு ஆதல் கண்டும்-அவருடைய நெஞ்சு நம்மை நினையாது அவர்க்காய்நிற்பல் கண்டுவைத்தும், நீ எமக்கு ஆகாதது எவன் - நீ யெமக்காய் நில்லாது அவரை நினைத்தற் காரணம் யாது? எ - று.

அவர்க்காதல் - அவர் கருதியதற்கு உடம்பதெல். எமக்கு ஆகாததென்றது புலவிக்கு உடம்படாமையை. ஒரு கருமத்தைத் தாமாக அறிந்து செய்ய மாட்டாதார் செய்வாரைக் கண்டாயினுஞ் செய்வார். நீ யதுவுஞ் செய்கின்றிலை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே - (எனது) மனமே!, அவர் நெஞ்சு - அவரது மனம், அவர்க்கு ஆதல் கண்டும் - (நம்மை நினைபாமல்) அவர்க்காய் நின்றல் கண்டிருந்தும், நீ எமக்கு ஆகாதது - நீ (அவரையே நினைத்து) எமக்காய் நில்லாமைக்குக் காரணம், எவன் - யாது?

கடகூஉ. உறாஅ தவர்க்கண்ட கண்ணு மவரைச்
செராஅரெனச் சேறியென் னெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) என் நெஞ்சு - என் நெஞ்சே!, உறாதவர்க் கண்ட கண்ணும் - மேலும் நம்மாட்டு அன்புடைய ராகாதவரை உள்ளவா றறிந்தவிடத்தும், செராஅரென அவரைச் சேறி - நாஞ் சென்றால் வெகுளாரொன்பதுபற்றி நீ யவர்மாட்சிச் செல்லாகின்றாய், இப் பெற்றியது மேலுமோர் அறியாமையுண்டோ? எ-று.

அவரையென்பது வேற்றுமை மயக்கம். பழங் கண்ணோட்டம்பற்றி வெகுளா ரொன்பது கந்தாடிச் சென்றாய், நீ கருதியது முடியுமோ வென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—என் நெஞ்சு - எனது மனமே!, உறாதவர் - (நம்மிடத்து) அன்பில்லாத தலைவரை, கண்ட கண்ணும் - (உள்ளபடி) அறிந்தவிடத்தும், செராஅரென - (நாம் போனால்) கோபியாரொன்பது பற்றி, அவரை - அவரிடத்து, சேறி - செல்கின்றாய்; (உனக்கு இப் படிப்பட்டதும் ஓரறியாமை உண்டோ?) உ

கடகூங். கெட்டார்க்கு நட்டாரில் லென்பதோ நெஞ்சேநீ
பெட்டாம் கவர்பின் செல்ல.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே - நெஞ்சே!, நீ பெட்டாங்கு அவர் பின் செல்ல - என்மாட்டு சில்லாது நீ விரும்பியவாறே அவர்மாட்டுச் செல்லுதற்குக் காரணம், கெட்டார்க்கு நட்டார் இல் என்பதோ - கெட்டார்க்கு நட்டார் உலகத்திலே யென்னு வினாவோ, நின் இயல்போ, கூறுவாயாக!, எ - று.

என்னை விட்டு அவர்மாட்டுச் சேறல் நீ பண்டே பயின்றதென்பான் பெட்டாங்கென்றும், தான் இதுபொழுது மானமிலளாகலிற் கெட்டார்க்கென்றும் கூறினான். பின்னென்பது ஈண்டு இடப்பொருட்டு. செல லென்பது ஆகு

பெயர். * “ஒல்கிடத்துலப்பிலா வுணர்விலார் தொடர்” பாயிற்று நின் தொடர்பு என்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே நீ - ஓ மனமே! (என்னிடத்து நில்லாமல்), பெட்டாங்கு - விரும்பியபடியே, அவர் பின் செலல் - அவரிடத்தே செல்லுதற்குக் (காரணம்), கெட்டார்க்கு நட்பார் இல் என்பதோ - கெட்டவர்க்கு நட்புற்றவர் (உலகத்திலே) இல்லை யென்கிற நினைவோ, (உன்னியல்போ சொல்லு). ௩

கடகூச. இனியன்ன நின்னொடு சூழ்வார்யார் நெஞ்சே துணிசெய்து துவ்வாய்கான் மற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நெஞ்சே - நெஞ்சே!, துணி செய்து மற்றுத் துவ்வாய் - நீ யவரைக் கண்டபொழுதே இன்பநுகரக் கருதவதல்லது அவர் தவறு நோக்கி முன் புலவியை யுண்டாக்கி அதனை யளவறிந்து பின் நுகரக் கருதாய்; இனி அன்ன நின்னொடு சூழ்வார் யார் - ஆகலான், இனி அப்பெற்றிப்பட்டவற்றை நின்னொடு எண்ணுவார் யார்? யான் அது செய்யேன், எ - று.

அப்பெற்றிப்பட்டன - புலக்குந் திறங்கள். காணென்பது உரையசை. மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது. முன்னெல்லாம் புலப்பதாக எண்ணியிருந்து பின் புணர்ச்சி விதம்பலின், இவ்வாறு கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—நெஞ்சே - நெஞ்சமே! (நீ அவரைக் கண்ட பொழுதே இன்பமனுபவிக்க நினைப்பதல்லது), துணி செய்து - (அவர் தவறுநோக்கி) பிணக்கை உண்டாக்கி, மற்று துவ்வாய் - (அதனை அளவறிந்து) பின் அனுபவிக்க நினைப்பாய், (ஆதலால்), இனி—, அன்ன - அப்படிப்பட்டவைகளே, நின்னொடு - உன்னுடன், சூழ்வார் - எண்ணுவோர், யார் - யாவர்? (நான் அது செய்யேன்). ௪

கடகூரு. பெருஅமை யஞ்சம் பெறிற்பிளி வஞ்சு
மருஅ விடும்பைத்தென் னெஞ்சு.

[வாயிலாகச் சேன்ற தோழி கேட்பதீ தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) பெருமை அஞ்சம் - காதலரைப் பெருத ஞான்று அப்பெருமைக்கு அஞ்சாநின்றது; பெறின் பிரிவு அஞ்சம் - பெற்றக்கால் வாக்கடவ பிரிவினை யுடனொன்று அதற்கு அஞ்சாநின்றது; என் நெஞ்சு அரு இடும்பைத்தீ ஆகலான், என்னெஞ்சம் எஞ்ஞான்றும் நீங்காத இடும்பையை யுடைத்தாயிற்று.

காதலரைப் பெற்றுவைத்துக் கலவி யிழத்தல் உறுதியன் நென்னுங் கருத் தான் வாயினேர்கின்றாளாகலிற் பெறுமை யஞ்சு மென்றும், கலவி யாராமையின் இன்னு மிவர் பிரிவராயின் யாதுசெய்து மென்பது கிழ்தலிற் பெறிற் பிரிவஞ்சு மென்றும், இவ்விரண்டு மல்லது பரிதினம்மையின் எஞ்ஞான்று மறு விடும்பைத் தென்றும் கூறினான்.

(தே - ப - ரை)—(தலைவரைப் பெறுத நாளிலும்), பெறுமை அஞ்சும் - அப் பெறுமைக்கு அஞ்சாநிற்கும்; பெறின் - பெற்ற நாளிலும், பிரிவு அஞ்சும் - (அவரது) பிரிவை நினைத்து அஞ்சாநிற்கும்; (ஆதலால்), என் நெஞ்சு - என் மனமானது, அறு இடும்பைத்து - (எந்நாளும்) நீங்காத துன்ப முடையது. ரு

கடகுக. தனியே யிருந்து நினைத்தக்கா லென்னைத் தினிய விருந்ததென் நெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) என் நெஞ்சு இருந்தது - என்னெஞ்சு ஈண்டிருந்தது, தனியே இருந்து நினைத்தக்கால் - காதலரைப் பிரிந்திருந்து அவர் கொடுமைகளை யான் தன்னொடு நினைத்தக்கால், என்னைத் தினிய - அவ்வளவறிந்து என்னைத் தின்பதுபோன்று துன்பஞ் செய்தற்கே, எ - று.

எம்மாட்டிருந்தது அன்று அவர் கொடுமைகளை யுட்கொண்டு எனக்கு ஆற்றாமை செய்தற்கே. இன்று அவை நோங்கி அவரோடு புலத்தற்கன் நென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—என் நெஞ்சு—, இருந்தது - (இங்கே) இருந்தது, தனியே இருந்து - அன்பரைப் பிரிந்திருந்து, நினைத்தக்கால் - (அவர் கொடுமைகளை நான் தன்னோடு) நினைத்தக்கால், (அச் சமய மறிந்து) என்னை—, தினிய - தின்பதுபோல் துன்பஞ் செய்தற் பொருட்டே. கூ

கடகுக. நாணு மறந்தே னவர்மறக் கல்லாவென் மாணு மடநெஞ்சிற் பட்டு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) அவர் மறக்கல்லா என் மாணு மட நெஞ்சில் பட்டு - தன்னை மறந்த காதலரைத் தான் மறக்கமாட்டாத என் மாட்சிமை யில்லாத மடநெஞ் சுடனே கூடி, நாணும் மறந்தேன் - எனனுயிரினுஞ் சிறந்த நாண்தன்னையும் மறந்துவிட்டேன், எ - று.

மாணுமை - ஒருநிலையி னில்லாமை. மடமை - கண்டவழி நினைந்து காணாத வழி மறக்குந் தவறறைக் காணவழி நினைந்து கண்டவழி மறத்தல். நாண் -

எஞ்ஞான்றுங் கூடி யொழுதினும் அஞ்ஞான்று கண்டார்போன்று ஒங்குதல். கண்டபொழுதே புணர்ச்சி விதம்பலின், அதனைபு மறந்தே நென்றான்.

(தே - ப - ரை)—அவர் மறக்கல்லா - (தன்னை மறந்த) அவரை மறக்கமாட்டாத, மாணா - மாட்சி யில்லாத, என் மடம் நெஞ்சில் பட்டு - எனது அறிவில்லாத மனத்தோடு கூடி, நாணும் - (என்னுயிரினுஞ் சிறந்த) நாணத்தையும், மறந்தேதன் - மறந்துவிட்டேன்.

கஉகஅ. எள்ளி னிளிவாமென் நெண்ணி யவர்திற முள்ளு முயிர்க்காக நெஞ்சு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) உயிர்க் காதல் நெஞ்சு-உயிர்மேற் காதலையுடைய என்னெஞ்சு, எள்ளின் இளிவு ஆம் என்று எண்ணி - நம்மை யெள்ளிச் சென்றாரென்று நாமும் எள்ளுவோமாயின் பின் நமக்கு இளிவாமென்று கருதி, அவர் திறம் உள் ளும் - அவர் திறத்தினையே நினையாகின்றது, எ - று.

எள்ளுதல் - வாயின் மறுத்தல். இளிவு - வழிபடாமையானும், பிரிவாற் று மையானும், நாணும் சிறையுமுதலிய இழத்தலானும் உளதாவது. திறம் - வாயி னேர்தலும் வருதலும் கூடலு முதலாயின. இளிவிற்கு அஞ்சுதலானும் இறந்து பட மாட்டாமையானும் கூடக் கருதாகின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உயிர். காதல் நெஞ்சு - உயிர்மேல் ஆசை யுடைய (என்) நெஞ்சு, (நம்மை இகழ்ந்து சென்றாரென்று), எள் ளின் - (நாமும்) இகழ்வோமாயின், இளிவு ஆம் என்று எண்ணி - (பின்பு நமக்கு) அவமானமா மென்று நினைத்து, அவர் திறம் - அவர் திறத்தையே, உள்ளும் - நினைகின்றது.

கஉகக. துன்பத்திற் சியாரே துணையாவார் தாமுடைய நெஞ்சந் துணையல் வழி.

[உணர்ப்புவயின் வாரர் லுடங்கண் தலைமகன் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) துன்பத்திற்கு - ஒருவர்க்குத் துன்பம் வந்தழி, அது நீக்கு தற்கு, தாம் உடைய நெஞ்சம் துணை அல்வழி - தாம் உரித்தாகப் பெற்ற தம் முடைய நெஞ்சந் துணையாகாவழி, துணை ஆவார் யாரே - வேறு துணையாவார் ஒருவரு மில்லை, எ - று.

நண்டுத் துன்பமாவது ஊட லுணர்ப்புவயின் வாராமை. அதற்கு நெஞ் சந் துணையாகாமையாவது அவனை யன்பிலனென் றொழியாது கூடற்கண்ணே விதம்பல். ஒரு துணையு மின்மையின், இஃதூற்று விதேலே யுள்ள தென்

பதாம்.

(தே - ப - ரை)—துன்பத்திற்கு - (ஒருவர்க்கு) துன்பம் வந்த விடத்து, (அதை நீக்குதற்கு), தாம் உடைய - தாம் உரித்தாகப் பெற்ற, நெஞ்சம் - (தமது) மனமானது, துணை அல்லவழி - துணை யாகாத விடத்து, துணை ஆவார்—, யாரே - யாவர், (ஒருவரும் இல்லை).

க

கநஃ௦. தஞ்சந் தமரல்ல ரே திலார் தாழ்மடைய
நெஞ்சந் தமரல் வழி.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தாம் உடைய நெஞ்சம் தமர் அல்லவழி - தாம் உரித்தாகவுடைய நெஞ்சம் ஒருவர்க்குத் தமர் அல்லாவழி, ஏதிலார் தமர் அல்லர் தஞ்சம் - அய லார் தமரல்லராதல் சொல்லவேண்டுமோ? எ - று.

பிற னொருத்தியைக் காதலியென்று கருதி என் நெஞ்சே என்னை வரு த்தாதின்றிபின் அப் பிறன் புலக்கின்றது எளிதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தாம் உடைய - தாம் உரித்தாகவுடைய, நெஞ்சம் - மனம், தமர் அல்லவழி - (ஒருவர்க்குத்) தம்மவ ராகாத விடத்து, ஏதிலார் - அயலார், தமர் அல்லர் - தம்மவரல்லராகுதல், தஞ்சம் - எளிதன்றோ?

க௦

கங்க-ம் அதிகாரம்—புலவி

அஃதாவது, இருவர் நெஞ்சம் புணர்ச்சி விதம்பாது புலக்கக் கருதியவழி ஒருவரோடொருவர் புலத்தல். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கநஃ௧. புல்லா திராஅப் புலத்தை யவருறு
மல்லனோய் காண்கஞ் சிறிது.

[வாயிலாகச் சென்ற தோழி தலைமகள் வாயி னேர்தற்போருட்டு
அவளோடு நகையாடிச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) அவர் உறும் அல்லல் நோய் சிறிது காண்கம் - அங்ஙனம் புலந் தார் காதல ரொய்தும் அல்லல் நோயினை யாஞ் சிறிது காணக்கடவேம்; புல்லாது இராப் புலத்தை - நீ யவரை விரைந்து சென்று புல்லாதே இத்தொழிலை மேலி ட்டிக்கொண்டிருந்து புலப்பாயாக, எ - று.

அல்லனோய் - துன்பத்தைச் செய்யுங் காமநோய். சிறிதென்றான், புலவியை நீள விடலாகா தென்பதுபற்றி. புலத்தை யென்புழி ஐகாரம் * “கடம் பூண்டொருகானீ வந்தை” என்புழிப்போல முன்னிலை வினை விசுதி. புலத்தி

* கலி: குறிஞ்சி - ௨௭.

யென்பதா஁ம் பாடம். புலவிக் குறிப்புக் கண்டு அவள் வழியளாய் நின்று நாமுற்ற வருத்தம் அவருஞ் சிறிதுற்றறிதல் வேண்டுமென நகையாடி நேர் வித்தவாறு.

(தே - ப - ரை)—அவர் உறும் - அக் காதல் ரடையும், அல்லல் நோய் - துன்ப நோயினை, சிறிது—, காண்கம் - காணக்கடவோம்; புல்லாது - (நீ அவரை விரைந்து போய்) தழுவாமல், இரா - (இத் தொழிலை மேலிட்டுக்கொண்டு) இருந்து, புலத்தை - பிணக்கு. க

கருஉ. உப்பமைந் தற்றூற் புலவி யதுசிறிது
மிக்கற்றூ னீள விடல்.

[புலவி யொழிந்து வாயில் நேரும் வகை அவள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) புலவி உப்பு அமைந்தற்று - புலவி கலவி இன்பஞ் செயற்கு வேண்டு மளவிற்குதல் உப்புத் துய்ப்பனவற்றை இன்சுவையவாக்கற்கு வேண் டுமளவிற்குதல் போலும்; சிறிது நீளவிடல் அது மிக்கற்று - இனி அதனை யங் வளவிற்கு சிறிது மிகவிடுதல் அவ் வுப்பு அளவின் மிக்கற்போலும், எ - று.

நீளவிடல் - அளவறிந்து உணராது கலவிமே லெழுந்த குறிப்பு அழுங்கு மளவுஞ் செய்தல். சிறிது நீள விடலாகா தென்றாள், நேர்விக்கின்ற ளாகலின். உப்பு மிக்கவழித் துய்ப்பது சுவை யின்றனூற்போலப் புலவி மிக்கவழிக் கலவி இன்பமின்ற மென்றமையின், இது பண்புவமை.

(தே - ப - ரை)—புலவி - பிணக்கு, (புணர்ச்சி யின்பஞ் செய் தற்கு வேண்டுமளவினதாருதல்), உப்பு அமைந்தற்று - உப்பானது (உணவுகளை இன்சுவையாக்குதற்கு) வேண்டுமளவினதாருதல்போ லும்; நீள விடல் - (இனி அதனை அவ்வளவிற்கு சிறிது) மிகவிடுதல், அது சிறிது மிக்கற்று - அவ் வுப்பளவு சிறிது மிகுந்ததுபோலும்.

கருங். அலந்தாரை யல்லெனாய் செய்தற்றூற் றம்மைப்
புலந்தாரைப் புல்லா விடல்.

[பரத்தையரிடத்து நீன்றும் வந்த தலைமகனோடு
தலைமகள் புலந்து சொல்லியது.]

(பரி - ரை) தம்மைப் புலந்தாரைப் புல்லா விடல் - தம்மைப் பெருது புல ந்த மகளிரைப் புலவி நீக்கிக் கலவாது ஆடவர் சேறல், அலந்தாரை அல்லல் நோய் செய்தற்று - பண்டே துன்பமுற் றழிந்தாரை அதன்மேலும் மிக்க துன் பத்தினைச் செய்தாற் போலும், எ - று.

பிற்பாற் சேறலின் தம்மைப் பெருது புலந்து ஊடியிருக்கின்ற பரத்தை யரைப் போய்ப் புலவி நீக்கிப் புல்லாராயின், அவராற்ற ரென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(ஆடவர்), தம்மை புலந்தாரை - தம்மைப் பெறாது பிணங்கிய மகளிரை, (அப் பிணக்கு நீக்கி), புல்லா விடல் - புணராமல் விடுதல், அலந்தாரை - (முன்னமேதுன்பமுற்று) அழிந்த வார்க்கு, அல்லல் நோய் செய்தற்று - (அதன்மேலும்) மிகுந்த துன்பநோய் செய்ததுபோலுமாம்.

௩

கங்௦௪. ஊடி யவரை புணராமை வாடிய வள்ளி முதலரிந் தற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) ஊடியவரை உணராமை - நும்மோடு ஊடிய பரத்தையரை ஊடல் உணர்த்திக் கூடாதொழிதல், வாடிய வள்ளி முதல் அரிந்தற்று - பண்டே நீர் பெறாது வாடிய கொடியை அடியிலே யறுத்தாற் போலும், எ - று.

நீர் பரத்தையரிடத்து இராயவழி எம் புதல்வரைக் கண்டு ஆற்றியிருக்கற் பாலமாய யாம் நும்மோடு ஊடுதற்குரிய மல்லம், அன்மையின் எம்மை புணர்த்தல் வேண்டா, உரியரா யூடிய பரத்தையரையே உணர்த்தல் வேண்டுவது, அதனால் ஆண்டுச் சென்மி நென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஊடியவரை - (உம்மோடு) பிணங்கிய பரத்தையரை, உணர்த்தாமை - பிணக்குத்தீர்த்துக் கூடாமை, வாடிய - (முன்னமே நீர் பெறாமல்) வாடிய, வள்ளி - கொடியை, முதல் அரிந்தற்று - அடியிலே அறுத்தல்போலும்.

ச

கங்௦௫. நலத்தகை நல்லவர்க் கேளர் புலத்தகை

பூவன்ன கண்ணா ரகத்து.

[தலைமகளிப் புலவி நீக்கிக் கூடிய தலைமகன் தன்னுள்ளே சோல்லியது.]

(பரி - ரை) நலத்தகை நல்லவர்க்கு ஏர் - நற்குணங்களால் தகுதியுடைய ராய் தலைவார்க்கும் அழகாவது, பூ அன்ன கண்ணார் அகத்துப் புலத்தகை - தம் பூ அன்ன கண்ணார் நெஞ்சின்கண் நிகழும் புலவி மிகுதியன்றே, எ - று.

சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றெருக்கது. தவறில்லார்க்கும் புலவி இனிதென்பான், நலத்தகை நல்லவர்க்கு மென்றான். அழகு - இன்பப்பயனைத் தலைப்படுதல். தானுகர்ந்த இன்பத்திற் கேதுவாகிய புலவியை வியந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—நலம் தகை - நற்குணங்களாலே தகுதியுடைய, நல்லவர்க்கு - தலைவார்க்கும், ஏர் - அழகாவது, பூ அன்ன கண்ணார் அகத்து - மலர்போலும் கண்ணியர் நெஞ்சி லுண்டாகின்ற, புலத்தகை - பிணக்கின் மிகுதியன்றோ?

௫

௧௩௦௬. துனியும் புலவியு மில்லாயிற் காமங்
கனியுங் கருக்காயு மற்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ௯) துனியும் புலவியும் இல் ஆயின் - முதிர்ந்த கலாமாகிய துனி
யும் இளைய கலாமாகிய புலவியும் இல்லையாயின், காமம் கனியும் கருக்காயும்
அற்று - காமம் செவ்வி முதிர்ந்த பழமும் இளங்காயும் போலும், எ - று.

மிக முதிர்ந்து இறுமெல்லேத்தாய கனி நுகர்வார்க்கு மிகவு மினிமை செய்
தவின் துனி யில்லையாயிற் கனியற்றென்றும், கட்டிளைமைத்தாய காய்நுகருஞ்
செவ்வித்து அன்றாகவின் புலவி யில்லையாயிற் கருக்காயற் றென்றும் கூறி
னான். இவ் விரண்டும் வேண்டுமென்று வியந்து கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—துனியும் - பெரும் பிணக்கும், புலவியும் -
சிறுபிணக்கும், இல் ஆயின் - இல்லையாயின், காமம் - காமமானது,
கனியும் - (பக்குவமுதிர்ந்த) பழமும், கருக்காயும் அற்று - இளங்
காயும் போலும்.

௧௩௦௭. ஊடலி னுண்டாங்கோர் துன்பம் புணர்வது
நீடுவ தன்றுகொ லென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ௯) புணர்வது நீடுவது (கொல்) அன்றுகொல் என்று - இனிப்
புணர்ச்சி நீட்டிக்குமோ நீட்டியாதோ என்று கருதலான், உடலின் ஓர் துன்
பம் உண்டு - இன்பத்திற்கு இன்றியமையாத ஊடலின்கண்ணேயும் ஒரு
துன்ப மிகமும், எ - று.

என்றென்னு மெச்சத்திற்குக் கருதலா னென்பது வருவிக்கப்பட்டது.
சிறப்பும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. கொல்லென்பதனை நீடுவது என்பதனுட
னுங் கூட்டிக். ஆங்கென்பது அசைநிலை. ஊடல் - கூடற்கண் விரைவித்தல்
கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—புணர்வது - புணர்ச்சியானது, நீடுவது
கொல் - நீட்டிக்குமோ, அன்றுகொல் - நீட்டியாதோ, என்று -
என்று நினைத்தால், ஊடலின் - (இன்பத்திற்கு அவசியம் வேண்
டும்) பிணக்கிலேயும், ஓர் துன்பம்—, உண்டு - உண்டாம்.

௧௩௦௮. நோத லெவன்மற்று நொந்தாரென் றஃதறியுங்

காதல ரில்லா வுழி.

[உணர்ப்புவயின் வாரா வுடற்கண் தலைமகன் தலைமகளோடு
புலந்து சோல்லியது.]

(பரி - ரை) நொந்தார் என்று அஃது அறியும் காதலர் இல்லாவழி - இவர்
நம் பொருட்டாக நொந்தாரென்று அந் நோயின் யறியு மன்புடையாரைப்
பெறாவழி, நோதல் மற்று எவன்-ஒருவர் நோகின்றதனும் பயனென்? எ-று.

அறிதல் - ஈண்டு ஊடலை யினிதுணர்தல் - மற்று வினமாற்றின்கண் வந்
தது. இவள் நங் காதலியல்லன், அன்மையின் இந்நோயறியான், அறியாமையின்
காம் புலக்கின்றதனும் பயனில்லை யெனத் தன்னுற்றமை புணர்த்தியவாறு.

(தே - ப - ரை)—நொந்தார் என்று - (இவர் நம்பொருட்டு)
நொந்தாரென்று, அஃது அறியும் - அந்நோயை அறிகிற, காதலர் -
அன்புடையவரை, இல்லாவழி - பெறுதவிடத்து, நோதல் - (ஒரு
வர்) நோகின்றவதனால், எவன் - (பயன்) யாது? அ

கநக. நீரு கிழல தினிதே புலவியும்

வீழுநர் கண்ணே யினிது.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நீரும் கிழலதே இனிது - உயிர்க்கு இன்றியமையாத நீரும்
கிழலின்கண்ணதே இனிதாவது, ஏனை வெயிலின்கண்ணது ஆகாது; புலவியும்
வீழுநர்கண்ணே இனிது - அதுபோலக் கவவிக்கு இன்றியமையாத புலவியும்
அன்புடையார்கண்ணே இனிதாவது, ஏனை யன்பிலார்கண் ஆகாது, எ - று.

கிகழ்கணிருந்த நீர் குளிர்ச்சி மிக்குத் தாகத் தணித்தலின் இனிதாயிற்று.
வீழுநர் ஆற்றாமைக்கு நோதலுங் கூடுதற்கண் வேட்டைய முடைய ராவர்.
இவள் நம்மாட்டு அவ் விரண்டு மின்மையின் இப் புலவிதானு மின்னா தாகா
கின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—நீரும்-(உயிர்க்கு அவசியம் வேண்டும்) நீரும்,
கிழலதே - கிழவி லுள்ளதே, இனிது - இனிதாகும்; (அதுபோல்),
புலவியும் - (புணர்ச்சிக்கு அவசியம் வேண்டும்) பிணக்கும், வீழுநர்
கண்ணே இனிது - அன்புடையவரிடத்தே இனிதாகும், (மற்றை
யன்பிலாரிடத்து ஆகாது). கூ

கநக. ஊட லுணங்க விடுவாரோ டென்னைஞ்சங்

கூடுவே மென்ப தவா.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) ஊடல் உணங்க - தான் ஊடற்கண்ணே மெலியாகிற்கவும்,
விடுவாரோடு கூடுவேம் என்பது என் நெஞ்சம் அவா - விட்டிருக்க வல்லா

ரோடு கூடக்கடவே மென்று என் நெஞ்சம் முயற்றகு ஏது தன் அவாவே, பிறிதில்லை, எ - று.

அன்பும் அருளு மில்லாதாரை உடைய ரென்றும் அவரோடு யாங் கூடுவ மென்றங்கருதி அதற்கு அயறல் அவாவற்றார் செயலாகலின், கூடுவேமென்ப தவா வென்றான். காரியங் காரணமாக வுபசரிக்கப்பட்டது. இக் கூட்டம் முடியா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உடல் உணங்க - (தான்) பிணங்கலிலே வருந்தாநிற்கவும், விடுவாரோடு - (தன்னை) விட்டிருக்க வல்லாரோடு, என் நெஞ்சம்-என் மனம், கூடுவேமென்பது - கூடக்கடவேமென்று முயற்சிசெய்தற்குக் காரணம், அவா - (தன்) ஆசையே (வேறில்லை).

கநஉ-ம் அதிகாரம்—புலவி நுணுக்கம்

அஃது, புலவியது நுணுக்கமென விரியும். அஃதாவது, தலைமகனுந் தலை மகளும் ஓரமளிக்கண் கூடியிருந்துழி அவன்மாட்டுப் புலத்தற்காரணமில்லையாக வுங் காதல் கைம்மிகுதலான் நுண்ணியதோர் காரண முளதாக வுட்கொண்டு அதனை யவன்மே லேற்றி அவன் புலத்தல். காரணத்தி னுணுக்கம் காரியத்தி ன்மேனின்றது. அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கநகக. பெண்ணியலா ரெல்லாருங் கண்ணிற் பொதுவுண்பர்
நண்ணேன் பரத்ததின் மார்பு.

[உலாப்போய்வந்த தலைமகன் பள்ளியிடத்தானாகத்
தலைமகள் சோல்லியது.]

(பரி - ரை) பரத்த - பரத்தமையுடையாய்!, பெண் இயலார் எல்லாரும் கண்ணின் பொது உண்பர் - கின்னைப் பெண்ணியல்பினை யுடையார் யாவருந் தங் கண்ணுற் பொதுவாக வுண்பர்; கின் மார்பு நண்ணேன் - அதனால் அவர் மிச்சிலாய கின் மார்பினைப் பொருந்தேன், எ - று.

கற்பு நாண் முதலிய நற்குணங்க ளின்மையிற் பரத்தையர்க்குள்ளது பெண்ணியற்கை மாத்திரமே யென்னுங் கருத்தாற் பெண்ணியலா ரென்றான். பொதுவாக வுண்டல் தஞ்சேரிச் செலவின் முறையானன்றி ஒருகாலத் தொரு ங்கு நோக்குதல்; அதுவும் ஓர் குற்றம். தானோக்கி யின்புற்றவாறே அவரு நோக்கி யின்புறுவ ரென ஆசங்கித்து அவர்பாற் பொருமை யெய்துதலின்; நுணுக்கமாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—பரத்த - பரத்தையரிடத்துச் செல்லுத்
லுடையாய்!, பெண் இயலார் எல்லாரும் - பெண்ணியல்பினை யுடையாரெல்லாரும், கண்ணின் - (தமது) கண்களால், பொது உண்பர் -

பொதுவாக (உன்னை) அனுபவிப்பர்; (அதனால்), உன் மார்பு - (அவ ரெச்சிலாகிய) நின் மார்பை, நண்ணேன் - பொருந்தேன். க

கநகஉ. ஊடி யிருந்தேமாத் தும்மினார் யாந்தம்மை
நீடுவாழ் கென்பாக் கறிந்து.

[தலைமக னீக்கத்துச் சென்ற தோழிக்குத் தலைமகள்
பள்ளியிடத்து நிகழ்ந்தது கூறியது.]

(பரி - ரை) ஊடி இருந்தேமாத் தும்மினார் - யாம் தம்மோடி யுரையாடா திருந்தேமாகக் காதலர் தும்மினார்; யாம் தம்மை நீடு வாழ்க என்பாக்கு அறிந்து - அது நீங்கித் தம்மை நீடு வாழ்கென் றுரையாடுவேமாகக் கருதி, ஏ - று.

தும்மியங்கால் வாழ்த்துதல் மரபாகலான், உரையாடல் வேண்டிற் றென்ப தாம். இயல்பா னிகழ்ந்த தும்மலைக் குறிப்பா னிகழ்ந்ததாகக் கோடலின், நுணுக்கமாயிற்று.

(தே - ப - ரை)—ஊடி - (யாம் தன்னோடு) பிணங்கி, இருந்தேம் ஆ - (பேசாது) இருந்தேமாக, தும்மினார் - (காதலர்) தும்மினார்; (அப் பிணக்கு நீக்கி), யாம்-நாம், தம்மை—, நீடு வாழ்க என்பாக்கு அறிந்து - நெடுங்காலம் வாழ்கவென்று சொல்லுவேமாக நினைத்து.

கநகந. கோட்டுப்பூச் சூடினும் காபு மொருத்தியைக்
காட்டிய சூடினீ ரென்று.

[தலைமகள் புலவிக் குறிப்பினைக் கண்டு நீவிர் கூடி யொழுகாநிற்கவும் இது நிகழ்தற்குக் காரணம் யாதென்ற தோழிக்குத் தலைமகள் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) கோட்டுப்பூச் சூடினும் - யான் கோடுதலைச் செய்யு மாலையைச் சூடினேனாயினும், ஒருத்தியைக் காட்டிய சூடினீர் என்று கையும் - நம்மாற் காதலிக்கப்பட்டா னொருத்திக்கு இப் பூவணி காட்டல்வேண்டிச் சூடினீரென்று வெகுளாநிற்கும்; இத் தன்மையாட்கு ஒரு காரணம் வேண்டுமோ? ஏ - று.

கோடென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். பூ - ஆகுபெயர். வளையமாகச் சூடினு மென்பதாம்; * “கோட்டங் கண்ணியுங் கொடுத்திரை யாடையும்” என் றார் பிறரும். இனி அம் மருதநிலத்துப் பூவன்றி வேற்று சிலத்துக் கோட்டுப் பூவைச் சூடினேனாயினும் ஈண்டையான் பிற னொருத்திக்கு அவ் வேற்றுப்பூ வணி காட்டல் வேண்டிச் சூடினீ ரென்று வெகுளு மெனினு மமைபும்.

(தே - ப - ரை)—கோட்டுப் பூ - வளைவாகிய பூமாலையை, சூடினும் - அணிந்தாலும், ஒருத்தியை - (உம்மால் இச்சிக்கப்பட்ட)

* புறநானூறு: ௨௭௫.

ஒருத்திக்கு, காட்டிய-(இப் பூ அலங்கரிப்பைக்) காட்டுதல் வேண்டி, குடினீர் என்று - தரித்துக்கொண்ட ரொன்று, காபும் - கோடியா நிற்பர், (இப்படிப்பட்டவளுக்கு ஒரு காரணம் வேண்டுமோ?). ௩

கநகசு. யாரினுங் காதல மென்றேனா லுடினாள்
யாரினும் யாரினு மென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) யாரினும் காதலம் என்றேன் ஆ-காம நுகர்த்தற்குரிய இருவராய் னார் யாவரினும் யாம் மிக்க காதலையுடையே மென்பது கருதி யாரினுங் காதல மென்றேனாக, யாரினும் யாரினும் என்று ஊடினாள் - நின்றோழி அது கரு தாது, என்னாற் காதலிக்கப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் கின்கண் காதலையுடையே னென்றேனாகக் கருதி, அம் மகளிர் யாரினும் என்கட் காதலுடையாயினீ ரொன்று சொல்லிப் புலந்தாள், எ - று.

தலைமகள் கருத்திற்குத் தன்மைப்பன்மை உயர்ச்சிக்கண் வந்தது. யான் அன்பு மிகுதியாற் சொல்லியதனைக் கருத்து வேறுபடக் கொண்டதல்லதுபிறிது காரண மில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)-(காமம் அனுபவித்தற்கு உரிய இருவராய் னுள்ளவர் எவரினும் நாம் மிகுந்த காதலையுடையே மென்பது நினை த்து), யாரினும் காதலம் என்றேன் ஆ - யாரினும் மிகுந்த காத லையுடையேமென்று சொன்னேனாக, (உனதுதோழி அது நினையாமல் உன்னால் விரும்பப்பட்ட மகளிர் பலருள்ளும் உன்னிடத்து மிகுந்த காதலையுடையே மென்றேனாக நினைத்து), யாரினும் யாரினும் என்று- யாரினும் யாரினும் (என்னிடத்துக் காதலை யுடையீர்) என்று சொல் வி, ஊடினாள் - பிணங்கினாள்.

கநகரு. இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியல மென்றேனாக்
கண்ணிறை நீர்கொண்ட னாள்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) இம்மைப் பிறப்பிற் பிரியலம் என்றேன் ஆ - காதன் மிகுதி யான் இம்மையாகிய பிறப்பின்கண் யாம் பிரியேமென்று சொன்னேனாக, கண் ணிறை நீர் கொண்டனாள் - அதனான் எனை மறுமையாகிய பிறப்பின்கட் பிரிய லென்னுங் குறிப்பினேனாகக் கருதி, அவள் தன் கண்ணிறைந்த நீரினைக்கொண் டாள், எ - று.

வெளிப்படு சொல்லைக் குறிப்புச் சொல்லாகக் கொள்கின்றதல்லது என் பாற் றவறில்லை யென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(காதன் மிகுதியால்), இம்மைப் பிறப்பில் - இப்பிறப்பிலே, பிரியலன் என்றேன் ஆ - பிரியேனென்று சொன்னேனாக, (அதனால் என்னை மறுபிறப்பிலே பிரிவேன் என்கிற கருத்துடையேனாக நினைத்து), கண் நிறை நீர் கொண்டனள் - (அவள்) கண்ணிறைந்த நீரைக் கொண்டாள். ரு

கநகக. உள்ளினை நென்றேன்மற் றென்மறந்தீ ரென்றெனைப் புல்லாள் புலத்தக் கனள்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) உள்ளினேன் என்றேன் - பிரிந்த காலத்து நினை யிடையின்றி நினைந்தேனென்னுங் கருத்தால் யான் உள்ளினே நென்றேன்; மற்று என் மறந்தீர் என்று என்னைப் புல்லாள் புலத்தக்கனள் - என, அதனை ஒரு கான் மறந்து பின் நினைந்தே நென்றதாகக் கருதி, என்னை யிடையே மறந்தீ ரென்று சொல்லி முன் புல்லுதற் கமைந்தவள் அஃதொழிந்து புலத்தற்கு அமைந்தாள், எ - று.

மற்று - வினைமாற்றின்கண் வந்தது. அருத்தாபத்தி வகையான் மறத்தலை புட்கொண்டு புலந்தா நென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—உள்ளினேன் என்றேன் - (பிரியில் இடை விடாமல் உன்னை நினைந்தேன் என்கிற கருத்தால்) நினைந்தேனென்றேன்; (அவள் அதனை ஒருகால் மறந்து பின் நினைந்தேனென்று சொல்லியதாக எண்ணி), மற்று - அதற்கு விரோதமாக, என் மறந்தீர் என்று - என்னை மறந்தீரென்று சொல்லி, (முன்னே தழுவுதற்கு அமைந்தவள்), என்னை—, புல்லாள் - தழுவாளாகி, புலத்தக்கனள் - பிணங்கற்கு அமைந்தாள். கூ

கநகக. வழுத்தினு டும்மினே னாக வழித்தழுதாள் யாருள்ளித் தும்மினீ ரென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தும்மினேன் ஆக வழுத்தினுள் - கூடியிருக்கின்றவன் யான் தும்மினேனாகத் தன்னியற்கைபற்றி வாழ்த்தினுள்; அழித்து யார் உள்ளித் தும்மினீர் என்று அழுதாள் - அங்ஙனம் வாழ்த்தியதானே மறித்து, நும்மை நினைத்து வருந்துகின்ற மகளிருள் யாவர் நினைத்தலால் தும்மினீ ரென்று சொல்லிப் புலந்தழுதாள், எ - று.

வாழ்த்தலொடு புலத்தல் இயையாமையின் அழித்தென்றான். அன்புடை யார் நினைத்தவழி அந் நினைக்கப்பட்டார்க்குத் தும்மல்தோன்றுமென்பது மகளிர் வழக்கு. இல்லவழக்கை உள்வழக்காகக் கருதிப் புலந்தா நென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(கூடிபிருக்கின்றவன்), தும்மினேன் ஆக - (யான்) தும்மினேனாக, வழத்தினான் - (தன்னிபற்கை பற்றி) வாழ்த்தினான்; (அப்படி வாழ்த்தியதானே), அழித்து - (அக் கருத்தை) மறித்து (உம்மை நினைந்து வருந்துகின்ற மகளிருள்), யார் உள்ளி - யார் நினைத்தலால், தும்மினீர் என்று—, அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள்.

கநகஅ. தும்முச் செறுப்ப வழதா னுமருள்ள
லெம்மை மறைத்திரோ வென்று.

(பரி - ரை) தும்முச் செறுப்ப - எனக்குத் தும்மல் தோன்றியவழி யாருள்ளித் தும்மினீர் என்று புலத்தலை யஞ்சி, அதனை யான் அடக்கினேன்; அங்கனம் அடக்கவும், நுமர் உள்ளல் எம்மை மறைத்திரோ என்று அழுதான் - நுமர் நம்மை நினைத்தலை எம்மை மறைக்கலுற்றீரோவென்று சொல்லிப் புலத் தழுதான், எ - று.

தும்மு வென்பது முதனிலைத் தொழிற்பெயர். செறுப்ப வென்புழி இறந்தது தழீஇய வெச்சவும்மை விகாரத்தாற் றொக்கது. எம்மை யென்பது நம்மோடியாது மியைபில்லாத வெம்மை யென்பதுபட சின்ற இசையெச்சம். இதனை வடநூலார் காகு என்ப. தும்மினுங் குற்றம் ஒழியினுங் குற்றமாயக்காற் செயற்பாலதியர் தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(எனக்குத் தும்மல் தோன்றிய விடத்தே யார் நினைத்தலால் தும்மினீரென்று பிணங்குதற்கு அஞ்சி), தும்மு செறுப்ப - அத் தும்மலை அடக்கவும், நுமர் உள்ளல் - உம்மவர் (உம்மை) நினைத்தலை, எம்மை மறைத்திரோ என்று - (உம்மோடு ஒரு சம்பந்தமும் இல்லாத) எமக்கு மறைக்கலுற்றீரோ வென்று சொல்லி, அழுதாள் - (பிணங்கி) அழுதாள்.

கநகக. தன்னை யுணர்த்தினுங் காயும் பிறர்க்குநீ
ரிந்நீர ராகுதி ரென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) தன்னை உணர்த்தினும் காயும் - இவ்வாற்றான் ஊடிய தன்னை யான் பணிந்துணர்த்துங்காலும் வெகுளாடுகும்; பிறர்க்கும் நீர் இந்நீரார் ஆகு திர் என்று - பிற மகளிர்க்கும் அவர் ஊடியவழி இவ்வாறே பணிந்துணர்த்து நீர் மையை யுடைய ராகுதி ரென்று சொல்லி, எ - று.

இவள் தெளிவித்தவழியுந் தெளியாளென்பதுபற்றி என்மே லேற்றிய தவற்றை உடம்பட்டுப் பணிந்தேன்; பணிய அதுதானும் புலத்தற் கேதுவாய் முடிந்தது; இனி யிவன்மாட்டுச் செய்யத்தகுவ தியாதென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தன்னை - (இவ்விதத்தாலே பிணங்கிய) தன்னை, உணர்த்தினும் - (நான் வணங்கிப்) பிணக்குத் தீர்க்கும் போதும், காயும் - கோபியாநிற்பன்; பிறர்க்கும் - பிற மகளிர்க்கும், நீர்—, இந்நீரர் ஆகுதி என்று - (அவர் பிணங்கியபோது) இப் படியே வணங்கிப் பிணக்குத் தீர்க்குத் தன்மையீ ராகின்றீரென்று சொல்லி.

க

கந.உ. நினைத்திருந்து நோக்கினுங் காயு மனைத்துநீர் யாருள்ளி நோக்கினீ ரென்று.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நினைத்து இருந்து நோக்கினும் காயும் - என் சொற்களுஞ் செயல்களும் பற்றித் தான் வெகுடலான், அவற்றை யொழிந்திருந்து தன் அவயவங்களது ஒப்பின்மையை நினைந்து அவற்றையே நோக்கினும், என்னை வெகுளாநிற்கும், அனைத்தும் நீர் நோக்கினீர் யார் உள்ளி என்று - என் அவயவ மனைத்தும் நோக்கினீர் அவற்ற தொப்புமையான் எம் மகளிரை நினைந்தென்று சொல்லி, எ - று.

யான் எல்லா அவயவங்களானும் ஒருத்தியோ டொத்தல் கூடாமையின் ஒன்றொருவராகப் பலரையு நினைக்கவேண்டும்; அவரெல்லாரையும் யானறி யச் சொல்லுமி னென்னுங் கருத்தால், அனைத்து நோக்கினீர் யாருள்ளி யென் றுள். வாளாவிருத்தலும் குற்றமாயிற் றென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(என் சொற்களும் செயல்களும் பற்றித் தான் கோபித்தலால்), இருந்து - (அவைகளை யொழிந்து) இருந்து, நினைத்து - (தன் அவயவங்களின் ஒப்பில்லாமையை) நினைத்து, நோக்கினும் - (அவைகளையே) பார்த்துக்கொண்டிருந்தாலும், காயும் - (என்னைக்) கோபியாநிற்பன்; அனைத்தும் - (என் அவயவம்) எல் லாம், நீர்—, யார் உள்ளி நோக்கினீர் என்று - (அவைகளின் ஒப் புமையால்) யாவரை நினைத்துப் பார்த்தீரென்று சொல்லி. க

கந.ந-ம் அதிகாரம்—ஊடலுவகை

அஃதாவது, அப்பெற்றித்தாய ஊடலால் தமக்குக் கூடவின்பஞ் சிறந் துழி அச் சிறப்பிற் கேதுவாய அவ் பூடலைத் தலைமக ளுவத்தலும் தலைமக ளுவத்தலுமாம். அதிகார முறைமையும் இதனானே விளங்கும்.

கந.உக. இல்லை தவறவர்க் காயினு முடுதல்

வல்ல தவரளிக்கு மாறு.

[தலைமகள் காரண மின்றிப் புலக்கின்றமை கேட்ட தோழி அவ்வள
நீ புலக்கின்ற தென்னை யென்றுட்து அவள் சோல்லியது.]

(பரி - ரை) அவர்க்குத் தவறு இல்லையாயினும் - அவர்மாட்டுத் தவறு இல்
லையாயினும், அவர் அளிக்குமாறு ஊடுதல் வல்லது - நமக்கு அவர் தலையளி
செய்கின்றவாறு அவரோடு ஊடுதலை விளைக்க வற்றாகின்றது, எ - று.

அவர்க்கென்பது வேற்றுமை மயக்கம். அளவிறந்த இன்பத்தராகலின்
யான் எய்தற்பாலதாய இத் தலையளி ஒழிந்தாரு மெய்துவ ரெனக் கருதி அது
பொருமையான் ஊட னிகழாவின்ற தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—அவர்க்கு - அவரிடத்து, தவறு - பிழை
கள், இல்லை ஆயினும் - இல்லையானாலும், அவர் அளிக்கும் ஆறு -
(நமக்கு) அவர் அருள் செய்கின்ற விதம், ஊடுதல் வல்லது - பிணங்
கலை (விளைக்க) வல்லதாகின்றது. க

கநஉஉ. ஊடலிற் றேன்றுஞ் சிறு துனி நல்லளி
வாடினும் பாடு பெறும்.

[புலவாக்காலும் அத் தலையளி பெறலாயிருக்க அஃதீழ்ந்து புலவியான்
வந்துவ தென்னை யென்றுட்து அவள் சோல்லியது.]

(பரி - ரை) ஊடலில் தோன்றும் சிறு துனி - ஊடலேதுவாக நங்கண்
தோன்றுகின்ற சிறிய துனிதன்னால், நல் அளி வாடினும் பாடு பெறும் - காந்
வர் செய்பு நல்ல தலையளி வாடுமாயினும் பெருமை யெய்தும், எ - று.

தவறின்றி நிகழ்கின்ற ஆடல் கடிதி னீங்கலின் அத்துன்பமு கில்லாதென்
பாள் சிறுதுனி யென்றும், ஆராமைபற்றி நிகழ்தலின் அதனால் நல்லளிவாடா
தென்பாள் வாடினு மென்றும், பின்னே பேரின்பம் பயக்கு மென்பாள் பாடு
பெறுமென்றும் கூறினாள். அது வருத்தமெனப்படா தென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஊடலில் தோன்றும் - (பிணங்குதலாலே
நம்மிடத்துத்) தோன்றுகின்ற, சிறு துனி - சிறிய துன்பத்தால், நல்
அளி - (தலைவர் செய்கிற) நல்லருள், வாடினும் - குறைவினும்,
பாடு - பெருமையை, பெறும் - அடையும். உ

கநஉந. புலத்தலிற் புத்தேனாடு ண்டோ நிலத்தொடு
நீரியைந் தன்னா ரகத்து.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நிலத்தொடு நீர் இயைந்து அன்னார் அகத்துப் புலத்தலின்
நிலத்தொடு நீர் கலந்தாற்போல ஒற்றுமைபுடைய காதலர்மாட்டுப் புலத்தல்
போல, புத்தேள் நாடு உண்டோ - நமக்கு இன்பந்தருவதொரு புத்தேனாவ
முண்டோ? இல்லை, எ - று.

நீர் தானின்ற நிலத்தியல்பிற்று ஆறாறுபோலக்காதலருந் தாம் கூடியமகளி
ரியல்பின ராகலான் அதுபற்றி அவரோடு புலவி நிகழுமென்பான் நிலத்தொடு
நீரியைந்தன்ரைகத் தென்றும், அவர் நமக்கும் அன்னராகலின் அப் புலவி
பின்னே பேரின்பம் பயவாநின்றதென்பான் புலத்தலிற் புத்தேனா ண்டோடா
வென்றுங் கூறினான். உவமம் பயன்பற்றி வந்தது.

(தே - ப - ரை)—நிலத்தொடு - நிலத்தினோடு, நீர் - நீரானது,
இயைந்து அன்னார் அகத்து - கலந்ததுபோல் ஒற்றுமையுடைய
காதலரிடத்து, புலத்தலின் - பிணங்குதல்போல் (நமக்கு இன்பஞ்
செய்வது), புத்தேள் நாடு-ஒரு தெய்வலோகம், உண்டோ-உளதோ?

கநஉச. புலவி விடாஅப் புலவிபுட் டோன்றுமென்
னுள்ள முடைக்கும் படை.

[அப் புலவி இனி யாதா னீங்குமென்றிதச் சொல்லியது.]

(பரி - ரை) புல்லி விடாப் புலவியுள் தோன்றும் - காதலரைப் புல்லிக்
கொண்டு பின் விடாமைக் கேதுவாகிய அப் புலவிக்கண்ணே யுளதாம், என்
உள்ளம் உடைக்கும் படை - அதன்மேற் சென்ற என் உள்ளத்தைக் கெடுக்கும்
படைக்கலம், எ - று.

புலவிபுளென்னு மேழாவது வினைநிகழ்ச்சிக்கண் வந்தது. என்னுள்ள
முடைக்கும் படைக்கலமென்றது வணக்கத்தையும் பணிமொழியையும். படைக்
கலமென்றான், அவற்றான் அப் புலவியுள்ள மழிதலின், புலவி நீங்குந் திறங்
கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—புல்லி - (அன்பரைத்) தழுவிக்கொண்டு,
விடா - (பின்) விடாமைக்கு ஏதுவாகிய, புலவியுள் - அப் பிணக்கி
னுள்ளே, என் உள்ளம் உடைக்கும் - (தன்மேற் சென்ற) என்னுள்
ளத்தைச் சிதைக்கிற, படை - ஆபுதம், தோன்றும் - காணப்படும்.

கநஉரு. தவறில ராயினுந் தாம்வீழ்வார் மென்றோ
ளகறவி னாங்கொன் றுடைத்து.

[தலைமகளை யூடனீக்கிக் கூடிய தலைமகன் கழியுவகைய
ஐயித் தன்னுள்ளே சொல்லியது.]

(பரி - ரை) தவறு இலர் ஆயினும் தாம் வீழ்வார் மெல் தோள் அகறவின் -
ஆடவர் தங்கண் தவறில ராயினும் உடையார்போல யூடப்பட்டுத் தாம் விரும்பு
மகளிருடைய மெல்லிய தோள்களைக் கூடப்பெருத எல்லைக்கண், ஆங்கு
ஒன்று உடைத்து-அவர்க்கு அப்பெற்றியதோரின்பம் பயத்த லுடைத்து, எ-று.

ஊடையராயக்கால் இறந்த வின்பத்தோடு வருமின்பமு மெய்துவராகவின் அது மிகநன்று. மற்றையிலராயக்காலும் வருமின்பத்தை யிகழ்ந்த தில்லையென்னுங் கருத்தால், தவறிலராயினு மாங்கொன்றுடைத் தென்றான். ஊடலினு வின்பம் அளவிறத்தலிற் கூற்றகு அரிதென்பான், அப்பெற்றியதொன் றென்றான். தவறின்றி யூடியதாஉம் எனக்கின்பமாயிற்று என்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—தவறு இலர் ஆயினும் - (ஆடவர் தம்மிடத்துப்) பிழை யில்லாதவரா யிருந்தாலும், (ஊடையார்போல் பிணங்கப்பட்டு), தாம் வீழ்வார் - தம்மால் விரும்பப்படு மகனிரது, மெத்தோள் - மெல்லிய தோள்களை, அகறவின் - கூடப் பெறாத சமயத்தில், ஆங்கு ஒன்று - (அவர்க்கு) அப்படிப்பட்டதோ ரின்பம், ஊடத்து - (பயத்தல்) ஊடத்து. ௫

காநக. உணவினு முண்ட தறவினிது காமம்
புணர்தலி னூட வினிது.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) உணவினும் உண்டது அறல் இனிது - உயிர்க்கு மேலுண்பதனினும் முன் உண்டததுதல் இன்பத் தரும்; காமம் புணர்தலின் ஊடல் இனிது - அதுபோலக் காமத்திற்கு மேற் புணர்தலினும் முன்னைத் தவறுபற்றி யூதெல் இன்பத் தரும், எ - று.

காமத்திற் கென்புழிச் சாரியையும் நான்கனுருபும் விகாரத்தாற் ரெக்கன். பசித்துண்ணும்வழி மிகவுண்ணலுமாய் இன்சுவைத்துமாம்; அதுபோல, அன்று கூடுமவழி ஆராதமாய்ப் பேரின்பத்ததுமா மெனத் தன்னனுபவம் பற்றிக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—(உயிர்களுக்கு), உணவினும் - (மேலே) உண்ணுதலினும், உண்டது அறல்-முன்னுண்ணப்பட்டது சேரணித்தல், இனிது - இன்பந்தரும்; (அதுபோல), காமம் - காமத்துக்கு, புணர்தலின் - (மேலே) புணர்தலினும், ஊடல் - (முன்னைத் தவறுபற்றிப்) பிணங்கல், இனிது - இன்பத் தரும். ௬

காநக. ஊடலிற் ரோற்றவர் வென்ற ரதுமன்னுங்
கூடலிற் காணப் படும்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) ஊடலின் தோற்றவர் வென்றார் - காமநுகர்த்தற்குரிய இருவருள் ஊடலின்கண் தோற்றவர் வென்ற ராவர்; அது கூடலில் காணப்படும். அஃது அப்பொழுது அறியப்படாதாயினும் பின்னைப் புணர்ச்சியின்கண் அவராவியுப்படும், எ - று.

தோற்றவர் - எதிர்த லாற்றது சாய்ந்தவர். அவர் புணர்ச்சிக்கண் பேரின்ப மெய்தலின் வென்ற ராயினர். மன்னும் உம்மும் அசைசிலை. யான் அது பொழுது சாய்தலின் இதுபொழுது பேரின்பம் பெற்றே னென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—(காமம் அனுபவித்தற்குரிய இருவருள்), ஊடலில் தோற்றவர் - பிணக்கிலே தோற்றவர், வென்றார் - வென்றோராவார்; அது - (அப்பொழுது அறியப்படா தாபினும்), கூடலில் காணப்படும் - (பின்னே) புணர்ச்சியிலே (அவரால்) அறியப்படும். எ

கநஉஅ. ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ நுதல்வெயர்ப்பக்
கூடலிற் றேன்றிய வுப்பு.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) நுதல் வெயர்ப்பக் கூடலில் தோன்றிய உப்பு - இதுபொழுது இவள் நுதல் வெயர்க்கும் வகை கலவியின்கண் உளதாய இனிமையை, ஊடிப் பெறுகுவங் கொல்லோ - இன்னு மொருகால் இவள் ஊடி யாம் பெற வல்லேமோ? எ - து.

கலவியது விசேடம்பற்றி நுதல் வெயர்ப்ப வென்றான். இனிமை - கண்டு கேட்டு உண்டு உயிர்த்த உற்றறிதலானு இன்பம். இனி அப் பேறு கூடாதெனப் பெற்றதன் சிறப்புக் கூறியவாறு.

(தே - ப - ரை)—நுதல் வியர்ப்ப - (இப்போது இவளது) நெற்றி வெயர் வரும்பும் வகை, கூடலில் தோன்றிய - புணர்ச்சியிடத்து உளதாகிய, உப்பு - இனிமையை, (இன்னு மொருகால்), ஊடி-(இவள்) பிணங்கி, பெறுகுவம் கொல் - (யாம்) பெற வல்லமோ?

கநஉக. ஊடுக மன்னோ வெளியிழை யாபிரப்ப
நீடுக மன்னோ விரா.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) ஒளி இழை ஊடுக மன் - ஒளியிழையினை யுடையான் இன்னும் எம்மோடு ஊடுவாளாக; யாம் இரப்ப இரா நீடுக மன் - அங்நனம் அவன் ஊடி சிற்றற்கும் அதனை யுணர்த்துதற்பொருட்டு யாம் இரந்து சிற்றற்கும் காலம் பெறும் வகை இவ்விரவு விடியாது நீட்டித்தல் வேண்டிக், எ - து.

ஊடுக நீடுக வென்பன வேண்டிக்கோடற் பொருள். மன் இரண்டும் ஆக்சத்தின்கண் வந்தன. ஓகாரங்கள் அசைசிலை. கூடலின் ஊடலே யமையுமென்பதாம்.

(தே - ப - ரை)—ஒளி இழை - விளங்குகின்ற ஆபரணத்தை யுடையவள், ஊடுகமன் - (இன்னும் எம்மோடு) பிணங்குவாளாக;

(அப்படிப் பிணங்கி நின்றற்கும் அதனைத் தீர்த்தம் பொருட்டும்),
யாம் - நாம், இரப்ப - இரந்து நின்றற்குக் (காலம் பெறும் வகை),
இரா - இவ் இரவு, நீடுகமன் - (விடியாது) நீட்டித்தல் வேண்டுக. க

கந.ந.0. ஊடுதல் காமத்திற் கின்ப மதற்கின்பங்
கூடி முயங்கப் பெறின்.

[இதுவுமது.]

(பரி - ரை) காமத்திற்கு இன்பம் ஊடுதல் - காமநுகர்ச்சிக்கு இன்பமாவது
அதனை நுகர்தற் குரியராவார் ஆராமைபற்றித் தம்மு னுடுதல்; அதற்கு இன்
பம் கூடி முயங்கப் பெறின் - அவ் ளுடுதற் கின்பமாவது, அதனை யளவறிந்து
நீங்கித் தம்முள் கூடி முயங்குதல் கூடுமாயின், அம் முயக்கம், எ - று.

கூடுதல் - ஒத்த அளவின ராதல். முதிர்ந்த துனியாயவழித் துன்பம் பயத்
தலானும், முதிராத புலவியாயவழிக் கலவி யின்பம் பயவாமையானும், இரண்
டற்கு மிடையாகிய அளவறிந்து நீங்குத லரிதென்பதுபற்றிக் கூடி முயங்கப்
பெறி னென்றான். அவ் விரண்டின்பமும் யான் பெற்றே னென்பதாம்.

ஈண்டுப் பிரிவினை வடதுன்மதம்பற்றிச் செலவு ஆற்றாமை விதப்புப்
புலவி யென நால்வகைத்தாக்கிக் கூறினார். அவற்றுட் செலவு: பிரிவாற்றாமை
யுள்ளும், ஆற்றாமை: படர்மெலிந்திரங்கன்முதல் நிறையழிதலீரயவற்றுள்ளும்,
விதப்பு: அவர்வயின் விதும்பன் முதற் புணர்ச்சிவிதும்பலீரயவற்றுள்ளும்,
புலவி: நெஞ்சொடுபுலத்தன்முதல் ஊடலுவகையீரயவற்றுள்ளுங் கண்டு
கொள்க. அஃதேல் வடதுலார் இவற்றுடனே சாபத்தினுன் ஆய நீக்கத்தினை
யுங் கூட்டிப் பிரிவினை ஐவகைத்தென்றாராலெனின், அஃது, அறம்பொரு
ளின்பமென்னும் பயன்களுள் ஒன்றுபற்றிய பிரிவன்மையானும், முனிவரானே
யான் ஒருகாலத்து ஓர்குற்றத் துளதாவதல்லது உலகியல்பாய் வாராமையானும்,
ஈண்டொழிக்கப்பட்ட தென்க.

(தே - ப - ரை)—காமத்திற்கு - காம அனுபவத்திற்கு, இன்
பம் - இன்பமாவது, ஊடுதல் - (அதனை அனுபவத்திற்குரியோர்
ஆராமைபற்றித் தம்முள்) ஊடுதலாம்; அதற்கு - அவ் ளுடுதற்கு,
இன்பம் - இன்பமாவது, கூடி - (அதனை அளவறிந்து நீங்கித். தம்
முள்) கூடி, முயங்கப்பெறின் - புணர்தல் கூடுமாயின், (அப் புணர்
ச்சியாம்). ௧0

கற்பியல் முற்றிற்று.

காமத்துப்பால் முற்றிற்று.

திருவள்ளுவர் திருக்குறள் மூலமும்-உரையும்
முற்றுப்பெற்றன.

உரைச் சிறப்புப்பாயிரம்

திருத்தகுசீர்த் தெய்வத் திருவள் ஞாவர்தங்
கருத்தமைதி தானே கருதி—விரித்துரைத்தான்
பன்னு தமிழ்தேர் பரிமே லழகனெனு
மன்னு முயர்நாம னுவந்து.

பாடெல்லா நல்லாவின் பாலாமோ பாரிலுள்ள
நூடெல்லாம் வள்ளுவர்செய் நூலாமோ—நூலிற்
பரித்த வுரையெல்லாம் பரிமே லழகன்
தெரித்தவுரை யாமோ தெளி.

திருக்குறளின்

சிறப்புப்பாயிரமாகிய

திருவள்ளுவமாலை

மூலமும் - உரையும்

[அசாரீரி]

க. திருத்தகு தெய்வத் திருவள் ஞுவரோ
 நுத்தகு நற்பலகை யொக்க - விருக்க
 வருத்திர சன்ம ரொனவுரைத்து வானி
 லொருக்கவோ வென்றதோர் சொல்.

(இ - ள்) திரு தகு தெய்வம் - அருட்செல்வத்தையும் (அதற்குத்) தக்க தெய்வத்தன்மையையும் உடைய, திரு வள்ளுவரோடு, உரு தகு நல் பலகை - (அவ ரிருத்தற்குத் தனது) உருவத்தினாலே தக்க நல்ல சங்கப்பலகை யிடத்து, உருத்திரசன்மர்—, ஒக்க இருக்க என உரைத்து - சமாணரா யிருக்கக் கடவ ரொன்று சொல்லி, வானில் - ஆகாசத்திலிருந்து, ஒருக்க - (அவ்விடத் துள்ள புலவர் கருத்தையெல்லாம்) ஒற்றுமை செய்யும்படி, ஓர் சொல் - ஒரு வாக்கியம், ஒ வென்றது - ஒவென்று இரைந்தெழுந்தது, எ - று.

“அருட்செல்வஞ் செல்வத்துட் செல்வம்” என்பவாகலின், திருவென்ற தற்கு அப் பொரு ளுரைக்கப்பட்டது. தெய்வத்தன்மை - தெய்வத்தி னவதார மாய் விளங்குகை; தெய்வத்தன்மை யில்லார்க்கு அருளுளதாயினும் அதனாலே பெரும் பயன் விளையாமையின், தகுதி சொல்லப்பட்டது. திருவள்ளுவர் என் னும் பெயருள் திரு என்பது உயர்வையும், வள்ளுவர் என்பது வன்மையை யுடைய ரொன்பதையும் விளக்கின்றனவாகலின், அது “வேதத்தில் இலைமறை காய்கள்போற் பலவிடங்களினு மறைந்து வெளிப்படாதிருந்த மெய்ப் பொருள் களையெல்லாம் தொகுத்து உலகத்தாருக்குக் கொடுத்தருள் செய்தவர்” என் னுங் காரணம்பற்றி வந்த பெயராயிற்று. வள் - முதனிலை, அர் - இறுதிநிலை, உ-சாரியை. அம் முதனிலைக்குப் பொருள் - ஈகை. உருத்திரசன்மர் - உருத்திர னால் அடைந்த சன்மத்தை யுடையவரென விரியும். அவர் முநக்கடவுளது திருவவதாரமாய் வணிகர் மாபிற் ருன்றிய முங்கைப் பிள்ளையார். அசாரீரி - அருவமா யெங்கு கிறைந்துள்ள முதற் றெய்வம். அரங்கேற்றத் தொடங்கிய காலத்துத் தெய்வப்பலவரோடு ஒப்பவிருந்து கேட்டற்குத் தகுதியுடையோர் யாரென யாவரும் எண்ணமுற்று கின்றவழி இவ் அசாரீரி வாக்கியம் பிறந்தது.

என்றதெனப் படர்க்கை வினையாகக் கூறலின் ஆண்டு நின்று கேட்ட புலவர்களுள் ஒருவர் அதனை இங்ஙனம் பாடலாகச் செய்தன ரென்றறிக.

[நாமகள்]

உ. நாடா முதனான் மறைநான் முகனாஹிற்
பாடா விடைபார தம்பகர்ந்தேன் - கூடாரை
யெள்ளிய வென்றி யிலங்கிலவேன் மாறபின்
வள்ளுவன் வாயதென் வாக்கு.

(இ - ள்) கூடாரை எள்ளிய வென்றி இலங்கு இலை வேல் மாற - பகைவரைப் (புறங்கொடுக்கச் செய்து) இகழ்ந்த வெற்றியை உண்டாக்கி விளங்கா நின்ற தகட்டு வடிவாயுள்ள வேற்படையையுடைய பாண்டியராசனே!, நாடா - (உலகத்தார் விதிவிலக்குகளை அறிந்து உய்யும் வழியை) நாடி, முதல் - படைப்புக்காலத்திலே, நான்முகன் நாவில் - பிரமனது நாவிலிருந்து, நான்மறை பாடா - (இருக்குமுதலாகிய நான்கு வேதங்களையும்) பாடி, இடை - (இதற்கும் அதற்கும்) நடுவான காலத்திலே, பாரதம் பகர்ந்தேன் - பாரதமாகிய வேதத்தைச் சொல்லினேன்; பின் - (அதற்குப்) பிற்பட்ட இக் காலத்திலே, என் வாக்கு - வள்ளுவன் வாயது - (திருக்குறளாகிய வேதத்தைச் சொல்லி) வள்ளுவன் வாயின் கண்ணதாயிற்று, எ - று.

வேதமும் சந்தோரூபமாகையால் பாடா என்றாள். தன் கணவனாகலின், நான்முகனாவி லிருந்தென்றும், அவன் அவதாரமாகலின், வள்ளுவன்வாய தென் வாக்கென்றும் கூறினாள். பாரதம் வியாசரைக்கொண்டு சொல்லப்பட்டது. இதனால் நான்மறை - பூர்வவேதமும், பாரதம் - மத்தியவேதமும், திருக்குறள் - உத்தரவேதமும் என்றதாயிற்று. பூர்வவேதம், பின் வியாசராலே நான்காக வகுக்கப்பட்டமைபற்றி நான்மறை யெனப்பட்டது; அன்றி, நான் எனப் பிரித்து எழுவா யாக்கினுமாம். வேதம் மூவகைத்தென்பதூஉம், இவற்றிற் தோற்ற முறையால் இஃது வாக்கியப் பிரமாணத்தாற் சிறப்புடைத் தென்பதூஉம் சொல்லியபடி.

[இறையனார்]

ங. என்றும் புலரா தியாணர்நாட் செல்லுகினு
நின்றமலர்ந்து தேன்பிலிற்று நீர்மையதாய்க் - குன்றாத
செந்தளிர்க் கற்பகத்தின் றெய்வத் திருமலர்போனம்
மன்புலவன் வள்ளுவன்வாய்ச் சொல்.

(இ - ள்) மன் புலவன் வள்ளுவன் வாய்ச்சொல் - புலவர்க்காசனாகிய வள்ளுவன் வாயிற் பிறந்த திருக்குறளானது, என்றும் யாணர் புலராத - எக்காலத்துந் தன் அழகு கெடாமல், நான் செல்லுகினும் நின்று அலர்ந்து - நெடுங்காலம் கழியினும் நிலைபெற்று மலர்ந்து, தேன் பிலிற்று நீர்மையதாய் - தேனைச் சொரிகின்ற குணமுடையதாய் (விளங்குமாதலால்), குன்றாத செந்தளிர்க் கற்

பகத்தின் - குறைவுபடாத செய்ய தளர்களை யுடைய கற்பகத்தினது, தெய்வத் திருமலர்போனம் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய உயர் வாகிய மலர்போலும், எ - று.

திருக்குறளுக்கு அழகு - சொன்முடிபு பொருண்முடிபின் குணங்களும், அலர்தல் - எங்கும் பரவுதலும், தேன்பிலிற்றல் - இருமை யின்பங்களும் விளைத்தலும் ஆம். சொல் - ஆகுபெயர், இறையனார் கடவுளாகலின், இனி இதிற் சிறப்பதொன் றுளதாவது இன்றென்னுந் துணிவு தோன்ற என்று மென்றும், பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு நாட்செல்லுகினு நின்றென்றும் வாழ்த்துப் பொருள்பட இவ்வாறு கூறினார். இது அழியாதுவின்னு பெருகிப் பயன்பமொறு சொல்லியபடி.

[உக்கிரப்பெருவழதியார்]

ச. நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை முப்பொருளா நான்முகத் தோன், றுன்மறைந்து வள்ளுவனாய்த் தந்துரைத்த - நான் முறையை, வந்திக்க சென்னிவாய் வாழ்த்துகநன் னெஞ் சஞ், சிந்திக்க கேட்க செனி.

(இ - ள்) வள்ளுவனாய்—, தான் மறைந்து - தனது திருமேனியை மறைத்து, நான்மறையின் மெய்ப்பொருளை - நான்கு வேதங்களி னுண்மைப் பொருளை, தந்து - (இவ் வுலகத்திலே) கொணர்ந்து, முப்பொருளா - (அறம் பொருள் இன்பமென்னு) முப்பாற் பொருளதாக, நான்முகத்தோன்-பிரமனால், உரைத்த - திருவாய்மலர்ந்தருளப்பட்ட, நூல் - நூலினது, முறையை - புத்த கத்தை, சென்னி வந்திக்க - (எனது) தலையானது தொழக்கடவது; வாய் வாழ்த்துக - வாயானது வாழ்த்தக்கடவது; நல் நெஞ்சம் சிந்திக்க - நல்ல மனமானது நினைக்கக்கடவது; செவி கேட்க - காதுகளானவை கேட்கக்கடவன, எ - று.

முப்பொருள் - ஆகுபெயர். இவ் வேதப்பொருள் ஆகியிலே வேதஞ் சொல்லியோனாலேயே சொல்லப்பட்டமையால் உலகத்துச் சமயாசாரியர்க ளாலும் பிறராலும் ஒன்றற்கொன்று மாறாகக் கொள்ளப்பட்ட பொருள்கள் போல்வ தன்றென்பது தோன்ற மெய்ப்பொரு ளென்றார். கலைபுணர் புலமை யிற் றலைமையோனாகி, விதிமுறை வழாது முதுநிலம் புரக்கும், பெருந்தகை உக்கிரப்பெருவழி யென்னுந், தன்னிகரில்லா மன்னவர்பெருமான், தான் மேற்கொண்ட சிறப்பைப் பலரும் அறிந்து மேற்கொள்ள இவ்வாறு வழிபாடு கூறினான். “மன்ன னெப்படி மன்னுயி ரப்படி” ஆகலின், இப் புத்தகத்தை முன்னே பூசித்து மெய் மொழி மனங்களால் வணக்கஞ் செய்து பின் கேட்க வேண்டு மென்று சொல்லியபடி.

[கபிலர்]

௩. திணையளவு போதாச் சிறுபுன்னீர்நீண்ட
பணையளவு காட்டும் படித்தான்-மனையுளகு

வள்ளைக் குறங்கும் வளநாட- வள்ளுவனார்
வெள்ளைக் குறட்பா ஷிரி.

(இ - ள்) மனை அளகு வள்ளைக்கு உறங்கும் வளநாட-மனையில் வளர்க்கப் படுகின்ற பறவைப்பேடுகள் உலக்கைப்பாட்டால் கண்ணுறங்குகின்ற வனம் பொருந்திய நாட்டையுடைய அரசனே!, வள்ளுவனார் வெள்ளை குறன்பாவிரி. திருவள்ளுவரால் அருளிச்செய்யப்பட்ட குறள் வேண்பா (மிகப் பெரிய பொருளைத்) தன்னுட்கொண்டு காட்டுதல், தினை அளவு போதாச் சிறு புல் நீர்- தினையரிசியி னளவுக்கும் போதாத சிறிய புல்லினது நுனியின்கண்ணுள்ள பனிநீரானது, நீண்ட பனை அளவு காட்டும் படித்து - உயர்ந்த பனையினன வான அதன் சாயையைத் தன்னுட்கொண்டு காட்டிங் குணம்போலுள்ள குணத்தை யுடைத்து, எ - று.

பனை - ஆகுபெயர். ஆல் - அசை. பறவை - கிளிமுதலியவை. உலக்கைப் பாட்டு - மகளிர் பரிமளப்பொடி இடிக்கின்றபோது பாடும் பாட்டு. விரி - விரித்தல். எப்படி மிகச் சிறிய பனித்துளியிலே மிகப் பெரிய பனைமாத்தின் சாயை அடங்கி விளங்குகின்றதோ, அப்படியே மிகச் சிறிய இக் குறள்வெண் பாவில் மிகப் பெரிய பொருள் அடங்கி விளங்குகின்ற தென்பதாம். இது சுருங்கியிருந்தும் விரிவான பொருளை விளக்குமாறு சொல்லியபடி. இதுமுதலியன சங்கத்துப் புலவராலே பாடப்பட்டன.

[பரணர்]

சு. மாலுங் குறளாய் வளர்ந்திரண்டு மாணடியான்
ஞால முழுது நயந்தளந்தான் - வாலறிவின்
வள்ளுவருந் தங்குறள்வெண் பாவடியால் வையத்தா
ருள்ளுவவெல் லாமளந்தா ரோர்ந்து.

(இ - ள்) மாலும் - திருமாலும், குறளாய் - குறளாய்ப் பிறந்து, வளர்ந்தி-
ரண்டு மாண் அடியால் - இரண்டு பெரிய அடிகளால், ஞாலம் முழுதும்-உலக்
மனைத்தையும், நயந்து அளந்தான் - விரும்பி அளந்தான்; வால் அறிவின்வள்ளு
வரும் - மெய்யறிவினையுடைய திருவள்ளுவரும், தம் குறள் வெண்பா அடி
யால் - தம்மினின்றித் தோன்றி (அந்நிலை நிற்கின்ற) வெண்பாக்குறளின் (இர
ண்டு சிறிய) அடிகளால், வையத்தார் உள்ளுவது எல்லாம்-அவ்வுலகமனைத்திலு
முன்னோரால் நினைக்கப்பட்டவற்றை யெல்லாம், ஓர்ந்து அளந்தார் - ஆராய்
ந்து அளந்தார், எ - று.

உம்மையிரண்டும் முறையே தேவரிற் பெரியோனாகிய என்றும், மனித
ரிற் சிறியராய்க் காணப்பட்ட என்றும் பொருள்பட வின்றன. உவமானத்
திலே வளர்தலும் பெருமையும் சொல்லுதலால் உவமேயத்திலே அவற்றைக்கு
முரணாகிய நிலைபிறறலும் சிறுமையும் வருவிக்கப்பட்டன. மாலுக்குத் தானே
குறளாதலும் பின்பு அந்நிலை நிலவாது வளர்தலும், பேரடிகளால் அளவுபட்ட

உலகத்தை யளத்தலும், திருவள்ளுவருக்குத் தம்மினின்றுக் குறளை உண்டாக்குதலும், அது தன்னிலை நின்றலும், அதன் சிற்றடிகளால் அளவுபடாத நினைப்பின் விடயங்களை அளத்தலும் சொல்லப்படுதலாலும், வேற்றுமை யறிக. நினைக்கப்பட்டன வெல்லாம் இதனாகத்து அளவு செய்யப்பட்டமை சொல்லியபடி.

[நக்கீரர்]

எ. தானே முழுதுணர்ந்து தண்டமிழின் வெண்குறளாலான வறமுதலா மந்நான்கு - மேனோருக் கூழி னுரைத்தாற்கு மொண்ணீர் முகிலுக்கும் வாழியுல கென்னாற்று மற்று.

(இ - ள்) தானே முழுது உணர்ந்து-தாமே (வேதப்பொருள்) அனைத்தையும் அறிந்து, தன் தமிழின் - தன்னிய தமிழின்கண், வெண் குறளால்-குறள் வெண்பாக்களால், ஆன அறம் முதல ஆம் அந்நான்கும் - விட்டு நீங்குதல் கூடாத அறமுதலாகிய அந்நான்கு பொருள்களையும், ஏனோருக்கு - அவற்றையறியாதவர்களுக்கு, (அவர் எளிகிறிய), ஊழின் - முறையால், உரைத்தாற்கும் - சொல்லியருளிய திருவள்ளுவருக்கும், ஒன் நீர் முகிலுக்கும் - ஒன்றிய நீரைத் தந்த மேகத்துக்கும், உலகு - இவ் வுலகமானது, மற்று என் ஆற்றும் - எதிர் நன்றி யாது செய்யும்? (செயக் கிடந்தது ஒன்றும் இல்லை); வாழி - (அவரும் அதுவும்) வாழ்க, எ - று.

ஆனமை - நீங்காம. தானே முழுதுணர்ந்து எனவே ஆசாரியாயிருந்து பிறர் அறிவிக்க அறிந்தில ரென்றதாயிற்று. முழுது மென்னு மும்மை தொகுது. ஒண்மை இனிமைமேல் நின்றது. முறை தூலின் முப்பொருள்களின் கிடக்கை யொழுங்கு. நாயனார் கொடைச்சிறப்புச் சொல்லியபடி.

[மாழலனார்]

அ. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டென்னுமந் நான்கின் றிறந்தெரிந்து செப்பிய தேவை - மறந்தேயும் வள்ளுவ னென்பானோர் பேதை யவன்வாய்ச்சொற் கொள்ளர் ரறிவுடை யார்.

(இ - ள்) அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் அந்நான்கின் - அறமுதலாகச் சொல்லப்பட்ட அவ் வேதப்பொருள்களாகிய நான்கனது, திறம் தெரிந்து - கூறுபாட்டையும் அறிந்து, செப்பிய - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லிய, தேவை - தேவனை, மறந்தேயும் - மறந்தாயினும், வள்ளுவன் என்பான் - ஒரு மனிதனை உட்கொண்டு வள்ளுவனென்று சொல்லுதற்கு ஒருவ னுனையின் அவன், ஓர் பேதை - அறிவில்லாதவ னாவன்; அவன் வாய்ச் சொல்லுவனது வாயிற் பிறந்த அச் சொல்ல. அறிவுடையார் - கொள்ளர்-கொள்ள மாட்டார், எ - று.

அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு - அவற்றினது தொகை வகை விரிகன், மறந்தேபு மென்றதனால், வினைப்புடன் சொல்லுவோன் பேதையிற் பேதையா மென்றதாயிற்று. முன்னும் பின்னுமுள்ள பாட்டுக்களில் இப் பெயர் தெய்வத் தன்மைபைக் குறிப்பிக்கும்படி நன்கு மதித்து உயர்த்திச் சொல்லப்படுதலால், ஒரு மனிதனாக வுட்கொண் டென்பது வருவிக்கப் பட்டது; அன்றி, ஒலிக் குறிப்பினாலே, சாதி யிழிவுதோன்ற வள்ளுவனென்பா னென்னு மமையும். இக் குறிப்பொலியை வடநூலார் காதுகூரம் என்பர். தெய்வப்புலவரை அவ மதிப்பி னிழிவு சொல்லியபடி.

[கல்லாடர்]

கூ. ஒன்றே பொருளென்னின் வேறென்ப வேறென்னி
னன்றென்ப வாறு சமயத்தார் - நன்றென்ன
வெப்பா லவரு மிழைப்பவே வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிந்த மொழி.

(இ - ள்) ஆறு சமயத்தார் - அறுவகை மதத்தோரும், ஒன்றே பொருள் என்னின் - (ஒருமதத்தார் தமது நூலிலே உலகமும் உயிருங் கடவுளுமாகிய) பொருள்கள் ஒன்றேயென்று நாட்டுவராயின், வேறு என்ப - (மற்றொரு மதத் தோர் தமது நூலிலே அதனை மறுத்து அவை) வேறாமென்று நாட்டுவர்; வேறு என்னின் - (அப்படி) வேறென்று நாட்டின், அன்று என்ப - (யின்னொருமதத் தோர் அதனை) அன்றென்று மறுப்பர்; (ஆதலால், சமய நூல்களெல்லாம் இவ் வாறு மறுக்கப்படுகின்றன); வள்ளுவனார் முப்பால் மொழிந்த மொழி - திரு வள்ளுவராலே முப்பாலாகச் சொல்லப்பட்ட நூலை, நன்று என்ன - நன் றென்று கொள்ளுதற்கு, எப்பாலவரும் - எவ்வகைப்பட்ட பகுதியோரும், இழைப - உடன்படுவார், எ - று.

மொழி - ஆகுபெயர். ஆறு மதமாவன-வியாச மதம், சைமினிமதம், பதஞ் சலி மதம், கபில மதம், கணத மதம், அக்ஷபாதமதம்; அன்றிச் சைவ வைணவ முதலியவற்றைக் கூறினுமாம். எச்சமயத்தாரு மென்னாது எப்பாலவரு மென்ற தனால் வேதத்துக்கு உட்பட்ட சமயத்தாரோயன்றிப் புறப்பட்ட சைனம், பௌத்தம், சார்வாகம் முதலிய மதத்தாரும், பலவகைப்பட்ட சாதியாரும், தேசத்தாரும், காலத்தாரும், பிறரும் தழுவப்படுத லறிக. இதுவே பொதுவேத மென்றபடி.

[சீத்தலைச்சாத்தனார்]

க0. மும்மலையு முந்நாடு முந்நதியு முப்பதியு
மும்முரசு முத்தமிழு முக்கொடியு - மும்மாவுந்
தாமுடைய மன்னர் தடமுடிமேற் றூரன்றோ
பாமுறைதோர் வள்ளுவர்முப் பால்.

(இ - ள்) வள்ளுவர் - திருவள்ளுவரது, பா முறை தேர் முப்பால் - பாக்களின் (முன் பின்) முறை தெரிதற் கிடனாகிய திருக்குறளானது, மும்மலையும் (கொல்லிமலை நேரிமலை பொதியமலை எனப்படுகின்ற) மூன்று மலைகளையும், முந்நாடும் - (குடநாடு புனனாடு தென்னாடு எனப்படுகின்ற) மூன்று நாடுகளையும், முந்நதியும் - (பொருளைநதி காவிரிநதி வையைநதி எனப்படுகின்ற) மூன்று நதிகளையும், முப்பதியும் - (கருவூர் உறையூர் மதுரை எனப்படுகின்ற) மூன்று பதிகளையும், மும்முரசும் - * (மங்கலமுரசு வெற்றிமுரசு கொடைமுரசு எனப்படுகின்ற) மூன்று முரசுகளையும், முத்தமிழும் - (இயற்றமிழ் இசைத்தமிழ் நாடகத்தமிழ் எனப்படுகின்ற) மூன்று தமிழ்களையும், முக்கொடியும்-(விற்கொடி புலிக்கொடி மீனக்கொடி எனப்படுகின்ற) மூன்று கொடிகளையும், மும்மாவும் - (கனவட்டம் பாடலம் கோரம் எனப்படுகின்ற) மூன்று குதிரைகளையும், தாம் உடைய மன்னர் - தாம் முறையே யுடைய (சேர சோழ பாண்டியர் எனப்படுகின்ற) மூவரசருடையவும், தடம் முடிமேல் - பெரிய முடிகளின் மேலே கொள்ளப்பட்ட, தார் அன்றோ - மாலையன்றோ, எ - று.

அன்றோ என்றது பலரறி தேற்றம். முப்பால் - ஆகுபெயர். மும்முரசும் முத்தமிழும் அம் மூவரசர்க்கும் பொதுமையவாயினும் இம் முறை புரிமை அவர் குடிமாபிற் கியைந்தனபோலும். அரசர் மூவரும் மேற்கொண்ட சிறப்புச் சொல்லியபடி.

[மருத்துவன்றுமோதாரூர்]

கக. சீந்திரீர்க் கண்டந் தெறிசுக்குத் தேனளாய்
மோந்தபின் யார்க்குந் தலைக்குத்தில் - காந்தி
மலைக்குத்து மாலையான வள்ளுவர்முப் பாலாற்
றலைக்குத்துத் தீர்வுசாத் தற்கு.

(இ - ள்) காந்தி மலைக் குத்து மாலையான - (தன்பகை யென) வெகுண்டு மலையைக் குத்துகின்ற பெரிய களிறுபோலுள்ள அரசனே!, சீந்தி ரீர்க் கண்டம் - சீந்திரீர்ச் சருக்கரையும், தெறி சுக்கு - னெதர்க்கப்பட்ட சுக்கையும், தேன் அளாய் - தேனோடு கலந்து, மோந்தபின்— (அதனால்), யார்க்கும்-யும், தலைக்குத்துடையார்) யாவர்க்கும், தலைக்குத்து— இல் - இல்லையாகும்; வள்ளுவர் முப்பாலால் - திருவள்ளுவர் அருளிச்செய்த முப்பாலினாலே, சாத்தற்கு-சீத்தலைச்சாத்தனார்க்கு, தலைக்குத்து—, தீர்வு - இல்லையாயிற்று, எ - று.

யானைபோல்பவனை யானை யெனலால் ஆகுபெயர். முன் கேட்கப்பட்ட தூல்களிலெல்லாம் பல சொற்குற்றங்களும் பொருட்குற்றங்களும் கண்டு பொருமல் தலையில் அறைந்துகொண்டு வந்தமையால் புண்பட்டுக்குத்தல் உண்டாயிருந்தது. இதன்கண் ஓர் குற்றமும் காணப்பெறாமையால் அது நீங்கிற்றென்க. எப்படி அம் மூன்று சார்க்கும் அதற்கு மருந்தாமோ அப்படியே இதற்கு இம்

* வீரமுரசு, நியாயமுரசு, தியாகமுரசு எனவும் பாட்டி.

மூன்று பாலும் மருந்தாயின வென்பதாம். தீர்வென்னுந் தொழிற்பெயர் மூற்றுப்பொருளில் வந்தது. இதன் குற்றமற்று விளங்குகை சொல்லியபடி.

[நாகன்றேவனார்]

கஉ. தாளார் மலர்ப்பொய்கை தாங்குடைவார் தண்ணீரை
வேளா தொழிதல் வியப்பன்று - வாளாதா
மப்பா லொருபாவை யாய்பவோ வள்ளுவனார்
முப்பான் மொழிமூழ்கு வார்.

(இ - ள்) தான் ஆர் மலர்ப் பொய்கை - நாளத்தோடு பொருந்திய தாமரை மலர்களை யுடைய ஒருகுளத்து நீரின் கண்ணே, குடைவார் - மூழ்குவோர், தண்ணீரை - (வேறு) தண்ணீரை, வேளாது ஒழிதல் - விரும்பாதொழிதல், வியப்பு அன்று - வியப்பைச் செய்வதன்று; வள்ளுவனார் முப்பால் மொழி - திருவள்ளுவரது முப்பால்களையுடைய நூலின்கண்ணே, மூழ்குவார்—, தாம்—, வாளா - வீணாக, அப்பால்—, ஒரு பாவை - ஒரு நூலை, ஆப்பவோ - விரும்புவாரோ (விரும்பார் ஆதலின் இதுவே வியப்பைச் செய்வதாம்), எ - று.

தாளார் மலர் எனலால், தாமரைமல ரெனப்பட்டது. வியப்பைச் செய்வதை வியப்பென்றார். மூழ்குதல், இங்கே கருத்து முழுதும் அழுத்தித் தன்மே னின்றது. மொழி - ஆகுபெயர். ஓகாரம் எதிர்மறை. விரும்புதலாகிய காரணத்தை ஆப்பவோ எனக் காரியமாக உபசரித்தார். அது வியப்பன் றென்றமையாலே இது வியப்பென்றதாயிற்று. உயர்வான பொருள் பெற்றோர்க்கு அதின் இழிவான பொருளையும் பெற விரும்புதல் இயல்பாயிருக்க, குளிர்ச்சி இன்சுவை நறுமணமுதலிய குணங்களாலே சிறந்த ஒரு தாமரைக்குளத்து நீரைப் பெற்றோர்க்கு அதனாற்றினே அமைதி பெற்று வேறு தண்ணீரைப் பெற விரும்பாமை வியப்பைச் செய்வதாயிற்று. ஆயினும், இது காரும் ஒருநூலைக் கற்றோர்க்கு வேறு நூலைக் கற்க விரும்புதலன்றி விரும்பாமை யில்லாதிருக்க இப்போது உளதாகலின் இதுவே பெருவியப்பைச் செய்வதென்றதாயிற்று. இதனால் இந்நூலகத்து எந்நூற் பொருளும் அடங்கிருக்கின்றமை குறிப்பிக்கப்பட்டது. பல நூல்களையுந் கற்க விரும்புவோர்க்கு இது வொன்றே அமைதல் சொல்லியபடி.

[அரிசில்கிழார்]

கங். பரந்த பொருளெல்லாம் பாரதிய வேறு
தெரிந்து திறந்தொறுஞ் சேரச் - சுருங்கிய
சொல்லால் விரித்துப் பொருள்விளங்கச் சொல்லுதல்
வல்லாரார் வள்ளுவரல் லால்.

(இ - ள்) பரந்த பொருள் எல்லாம் - (வேதத்திலே) ஒன்றோடொன்று மயங்கிநின்ற நாவ்வகைப் பொருள்களையும், பார் அறிய - இப் பூமியிலுள்ளோர் அறிதற்பொருட்டு, வேறு தெரிந்து - வேறுகப் பிரித்து, திறம் தொறும் சேர்.

(அது அது தனது தனது) வகையோடு சேரும்படி, சுருங்கிய சொல்லால் - சில சொற்களால், பொருள்விளங்க - கருத்துத்தோன்றும்படி, விரித்துச் சொல்லுதல் - விரியும்படி வைத்துச்சொல்லுதல், வல்லார் - வல்லவர், வள்ளுவர் அல்லால் - வள்ளுவரல்லது, ஆர் - ஒருவரும் இல்லை, எ - று.

பார் - ஆகுபெயர். திறம் - அறமுதலியவற்றின் கூறுபாடு. சுருங்கச்சொல் வல் விளங்கவைத்தன் முதலிய அழகுகள் எப்படி இவரால் அமைக்கப்பட்டனவோ அப்படிப் பிறரால் அமைக்கப்படுதல் கூடாமை காட்டியதாயிற்று. தூலுக்கும், நாயனுக்கும் தகுதி சொல்லியபடி.

[பொன்முடியார்]

கச. கானின்ற தொங்கலாய் காசிபனார் தந்ததுமுன்
கூடின் தளந்த குறளென்ப - தூன்முறையான்
வானின்று மண்ணின் தளந்ததே வள்ளுவனார்
தாநின் தளந்த குறள்.

(இ - ள்) கான் ின்ற தொங்கலாய் - மணந் தங்கப்பெற்ற மாலையையுடைய பாண்டியராசனே!, முன் - முற்காலத்திலே, காசிபனார் தந்தது - கசியபராலே தரப்பட்ட குறளை, கூ ின்று - மண்ணின் கண்ணே ின்று, அளந்த - (உலகத்தை) அளந்த, குறள் என்ப - குறளென்று சொல்லுவார்; தாம் ின்று - தாம் (இங்கே) எழுந்தருளி, வள்ளுவனார் அளந்த குறள் - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட குறள், தூல் முறையான் - தூலின் முறைபோடு கூடி, வான்கின்று - விண்ணின் கண்ணே ின்றும், மண் ின்று - மண்ணின்கண்ணே ின்றும், அளந்தது - (உலகத்தை) அளந்தது, எ - று.

கு 'கூ' என நீண்டது. ஆனுருபு ஒடுவுருபின் பொருளில் வந்தது. அக் குறள் வஞ்சித்துப் பெற்றனத்தலால் தூன்முறையோடு கூடாததாயிற்று. இக் குறளுக்கு ஒலிவடிவும் வரிவடிவுமென இரண்டு வடிவுண்மையால், ஒலிவடிவுக்கு இடம் வாளுதலின் வானின் நென்றும், வரிவடிவுக்கு இடம் மண்ணுதலின் மண்ணின் நென்றும் கூறினார். இக் குறளுக்கு தூன்முறையோடு கூடலும் வானிற்றலும் மிகுத்துச் சொல்லி வேற்றுமை செய்யப்பட்டது. முன் மாலு மென் பாட்டிலே நாயனுக்கும் மாலுக்கும் இப் பாட்டிலே திருக்குறளுக்கும் மாலவதாரக்குறளுக்கும் ஒப்புமை குறித்துச் சொல்லலால் வேறுபாடாம். உலகத்துப் பொருளெல்லாம் இஃது அளத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி.

[கோதமனார்]

கடு. ஆற்ற லழியுமென் தந்தணர்க ணன்மறையைப்
போற்றியுரைத் தேட்டின் புறத்தெழுதா-ரோட்டெழுதி
வல்லுநரும் வல்லாரும் வள்ளுவனார் முப்பாலேச்
சொல்லிடினு மாற்றல்சோர் ின்று.

(இ - ள்) அந்தணர்கள்—, நான்மறையும் - நான்கு வேதங்களையும், உரைத்து - வாய்ப்பாடமாக, போற்றி - காப்பாற்றி, ஆற்றல் அழியும் என்று - (எட்டின் கண் எழுதிவைத்தால் வலியில்லாரும் ஒதுவராதலின் அவற்றின்) வலிமை குறைபுமென்று, எட்டின் புறத்து - எட்டின்கண், எழுதார் - எழுதார்கள்; வள்ளுவனார் முப்பாலை - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, எட்டு எழுதி-எட்டின்கண்ணெழுதிவைத்து, வல்லுநரும் - வலிபுடையவரும், வல்லாரும் - வலியில்லாரும், சொல்லிடினும் - ஒதினாலும், ஆற்றல் சேர்வு இன்று - வலிமை குறைதலில்லை, எ - று.

அவ் வேதத்துக்கு உதாத்தம் அனுதாத்தம் எனப்பட்ட சாங்களின் வழுவாமல் ஒதல்வேண்டுமென்னும் விதிபுனாதாவின் அதற்குத் தகுதியுடைய அந்தணரே அதிகாரிகளாயினார். இதற்கு அஃதில்லாமையால் யாவரும் அதிகாரிகளாவ ரென்றறி. சொல்லிடினுமென்றதனால் பொருளுணர்ச்சிக்கு இதற்கும் வலிமை வேண்டுமென்பது பெறப்பட்டது. ஆற்றல் - சொற்செறிவின் திட்பம். இங்ஙனங் கூறவே அவ் வேதம் சொல்லின்கண்ணே தலைமையுடைத் தென்பதாஉம், இவ் வேதம் பொருளின் கண்ணே தலைமையுடைத் தென்பதாஉம் பெறப்பட்டன. ஒதப்படுதலில் அவ் வேதத்தினும் இது சிறப்புடைமை சொல்லியபடி.

[நத்தத்தனார்]

கக. ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பதருங்குறளும்
பாயிரத்தி னோடு பகர்ந்ததற்பின்-போயொருத்தர்
வாய்க்கேட்க நூலுளவோ மன்னு தமிழ்ப்புலவ
ராய்க்கேட்க வீற்றிருக்க லாம்.

(இ - ள்) பாயிரத்தினோடு - பாயிர நான்குகிளாங்களோடு, ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது அருங்குறளும் - (சேர்ந்து தொகையாகிய) அரிய ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்வெண்பாக்களையும், பகர்ந்ததற்பின் - ஒதி புணர்ந்த பின்பு, போய் ஒருத்தர் வாய் - போய் ஒருவரது வாயாலே, கேட்க - கேட்டறிதற்கு, நூல் உளவோ - வேறுநூல் இருக்கின்றனவோ? (இல்லை என்றபடி), மன்னு தமிழ்ப் புலவராய் - நிலைபெற்ற தமிழிலே புலமை நிரம்பியோராகி, கேட்க - (பிரம் தம்மிடத்து வந்து) கேட்கும்படி, வீற்றிருக்கலாம் - சிறப்பாக விருக்கலாம், எ - று.

வீற்றிருத்தல் - ஒரு சபை நடுவிலே உயர்வாகிய ஆதனத்தில் ஏறியிருத்தல். இவற்றுட் பலவகைப்பட்ட நூல்களின் கருத்துக்களெல்லாம் விளங்கிநிறுவின கேட்க நூலுளவோ என்றார். புலவராயெனவே புலமை நிரம்புதற்கு இவை ஆயிரத்து முந்நூற்று முப்பது குறள்களும் போதுமென்பது பெறப்பட்டது. இதிகாரர்க்கு வரும் இம்மைப்பயன் சொல்லியபடி.

[முகையலூர்ச் சீறுகநுந்தும்பியார்]

கஎ. உள்ளுத லுள்ளி யுரைத்த லுரைத்ததனைத்
தெள்ளுத லன்றே செயற்பால-வள்ளுவரை
முப்பாலின் மிக்க மொழியுண் டெனப்பகர்வா
ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ - ள்) வள்ளுவரை முப்பாலின் மிக்க-திருவள்ளுவரது திருக்குறளின் மேற்பட்ட, மொழி - நூலொன்று, உண்டு எனப் பகர்வார் - உளதென்று சொல்ல வல்லவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட புலவருள்ளும், இல் - இல்லை; (ஆதலால்), செயல்பால - (நாம் இந்நூலைக் குறித்துச்) செயக்கடவன, உள்ளுதல்-(நாம் இதன்பொருளைச்) சிந்துத்துக்கொள்ளுதலும், உள்ளி உரைத்தல் - சிந்தித்துப் (பிறர்க்கு) அதனைச் சொல்லுதலும், உரைத்த அதனைத் தெள்ளுதல் அன்றே - (பிறராலே) சொல்லப்பட்ட அதனைத் தெளிதலும் அன்றே, எ - று.

மொழி - ஆகுபெயர். ஒப்பது வடமொழி வேத மிருத்தலின் மிக்கமொழி யென்றும், தமிழின் மாதிராமன்றி வடமொழி முதலியவற்றினுள்ள புலவரை யுந் தழுவுதற்கு எப்பாவலரினு மென்றும், அறிவொப்புக் காண்டற்கு உரைத்ததனைத் தெள்ளுத லென்றும் கூறினார். உள்ளுத லெனவே கேட்டலும், தெளிதலெனவே அவ்வா ரொழுகலும் அடங்கின. இதுபயிற்சி செய்தொழுகு மாறு சொல்லியபடி.

[ஆசிரியர் நல்லந்துவரை]

கஅ. சாற்றிய பல்சுலையுந் தப்பா அருமறையும்
போற்றி யுரைத்த பொருளெல்லாந் - தோற்றவே
முப்பான் மொழிந்த முதற்பா வலரொப்பா
ரெப்பா வலரினு மில்.

(இ - ள்) சாற்றிய பல் சுலையும் - (அறிவுடையோரால்) சொல்லப்பட்ட பல நூல்களாலும், தப்பா அரு மறையும் - தப்பாத அரிய வேதத்தினாலும், போற்றி - காப்பாற்றிவைத்திருந்து, உரைத்த - (உலகத்தார்க்குச்) சொல்லப் பட்ட, பொருள் எல்லாம் - விடயங்களெல்லாம், தோற்ற - (தன்னிடத்தே) காட்டும்படி, முப்பால் மொழிந்த - திருக்குறளைச் சொல்லிய, முதல் பாவவர் - ஒப்பார் - திருவள்ளுவரை யொப்பவர், எப்பாவலரினும் - எவ்வகைப்பட்ட பாவலருள்ளும், இல் - இல்லை, எ - று.

தம்மாலே சொல்லப்பட்டவற்றில் வழுவருமையால் தப்பா என்றும், பொருளுணர்த்தற்கேயன்றி ஒதுதற்கும் எளிதன் ருதலின் அரு என்றும் விசேடணஞ் செய்யப்பட்டது. எப்பாவலரினுமில் - இதற்கு முன் உரைக்கப் பட்டபடியே கொள்க. முதற்பாவவர் - முதன்மையையுடைய பாவவர். நால்

வகைப் பாக்களில் வெண்பாக்களும் அவற்றுள்ளும் குறள்வெண்பாவும் தலைமை பெற்றுநின்றவின், அக்குறள் வெண்பாவால் தூல் செய்த வல்லமையுடைய ரென்றுமாம். புலமையிலே நாயனாருக்கு ஒப்பின்மை சொல்லியபடி.

[கீரந்தையார்]

கக. தப்பா முதற்பாவாற் றுமாண்ட பாடலினான்
முப்பாவி னாற்பான் மொழிந்தவ - ரெப்பாலும்
வைவைத்த கூர்வேல் வழிதி மனமகிழத்
தெய்வத் திருவள் ளுவர்.

(இ - ள்) எப்பாலும் வை வைத்த கூர் வேல் வழிதி - எவ்விடத்திலும் கூர்மை வைத்த சிறப்புப்பொருந்திய வேலையுடைய பாண்டியராசன், மனம் மகிழ - மனங்களிக்க, தப்பா - (சொல்லப்பட்ட பொருள்) வழுவாமல், முதற்பாவால் - முதன்மையுடைய பாவாகிய குறள்வெண்பாக்களாலே, தாம் மாண்ட பாடலினால் - தாம் மாட்சிபெற்ற பாடற்றொழிவினாலே, முப்பாவின் - மூன்று பால்களிலே, நாற்பால் - (அறமுதலிய) நான்கு பகுதிப் பொருள்களையும், மொழிந்தவர் - திருவாய்மலர்ந்தவர், தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மை பொருந்திய திருவள்ளுவநாயனார், எ - று.

கூர் - சிறப்பு. நான்கனுண் மூன்று அடங்குவதன்றி மூன்றனுள் நான்கு அடங்காமையின் வியந்து கூறப்பட்டதாயிற்று. தூல் செய்த சிறப்பும் அதனால் அரசனை மகிழ்வித்தமையும் சொல்லியபடி.

[சிறுமேதாவியார்]

உ௦. வீடொன்று பாயிர நான்கு விளங்கற
நாடிய முப்பத்து மூன்றென்றாழ் - கூடுபொரு
ளெள்ளி லெழுப திருபதிற் றைந்தின்பம்
வள்ளுவர் சொன்ன வகை.

(இ - ள்) வள்ளுவர் சொன்ன வகை - திருவள்ளுவராலே சொல்லப்பட்ட திருக்குறளின் அதிகாரவகை, பாயிரம் நான்கு - பாயிரம் நான்கதிகாரத்தை யுடைத்து; அறம் முப்பத்து மூன்று - அறம் முப்பத்து மூன்று அதிகாரத்தை யுடைத்து; ஊழ் ஒன்று - ஊழ் ஓரதிகாரத்தை யுடைத்து; பொருள் எழுபது - பொருள் எழுபது அதிகாரத்தை யுடைத்து; இன்பம் இருபதிற்றைந்து - காமம் இருபத்தைந்து அதிகாரத்தை யுடைத்து, எ - று.

அறத்துப்பாலு ளடங்காது அதனை விட்டு தூற்கெல்லாம் பொதுவாய் சிற்றவின் வீடொன்று பாயிர மென்றும், இம்மை மறுமை வீடு மூன்றும் பயத்தற் சிறப்பிற்கும் மூன்றனுண் முதனிறவின் விளங்கற மென்றும், யாவர்க்கும் பொதுப்பட நாடித் தொகுக்கப்பட்ட அறத்தின் கூறுபாடு இவையையாகலின் நாடிய முப்பத்துமூன் மென்றும், மூன்றின்ற அறமும் பின்னின்ற இன்பமும்

கைகூடுதற்குத் துணையாய் நின்றலின் கூடுபொரு ளென்றும், அப் பொருளின் பாகுபாடுகளெல்லாம் இவற்றி னடங்குதலின் எள்ளிலெழுப தென்றும் கூறி னார். எள்ளல் - இகழ்தல். பாயிரநான்கு - பாயிரமானது நான்குதிகாரங்களை யுடைத்து எனப் பிறவும் விரித்துரைத்துக்கொள்க. சில பழைய நூல்களிலே சிலவற்றைச் சாதியாரும் சமயத்தாரும் மிகுத்தும் குறைத்தும் வேறுபடுத்த லால் அப்படிப்பட்ட வேறுபாடு இதற்கும் வரினும் வருமென்று ஆசங்கித்து இதன திகாரங்களுக்கு இங்ஙனம் தொகை செய்தார். பின் இவ்வாறு தொகை செய்யப்பட்டு வருவனவற்றிற்கும் இதுவே கருத்தாகக் கொள்க. மும்பாஸ்களு க்கும் அதிகாரத் தொகை சொல்லியபடி.

[நல்கூர்வேள்வியார்]

உக. உப்பக்க நோக்கி * உபகேசி தோண்மணந்தா
னுத்தர மாமதுரைக் கச்சென்ப - விப்பக்க
மாதானு பங்கி மறுவில் புலச்செந்நாப்
போதார் புனற்கூடற் கச்சு.

(இ - ள்) உப்பக்கம் நோக்கி - அப்பக்கத்தைக்குறித்துச் சென்றோனாகிய,
* உபகேசி தோள் மணந்தான் - உமாதேவியினது தோளை மணந்த கடவுளை,
உத்தர மா மதுரைக்கு - வடமதுரைக்கு, அச்சு என்ப - ஆதாரமென்று சொல் லவர்; இப் பக்கம்—, மாதானுபங்கி - மாதானுபங்கி யெனப்படுகின்ற, மறு இல் புலம் - குற்றமற்ற புலமையாகிய (தேனைச் சொரிகின்ற), செந்நாப் போதார் - செவ்விய நாவாகிய மலரையுடையவர், புனல் கூடற்கு - நீர்வளத் தையுடைய தென்மதுரைக்கு, அச்சு - ஆதாரமாவர், எ -று.

உப்பக்கம் - இடைக்காடர்; அரசன் தன் பாடலை அவமதித்தமைப்பற்றிப் பிணங்கிச் சென்ற பக்கம். உப்பக்கநோக்கி யென்றது வினையாலணையும்பெயர். கேசி - திருமால்; இது அக் கடவுள் சகசிர நாமத்திற் கண்டது. கேசிக்குப் பின் னே பிறந்தவன் உபகேசி யென்றாயது; உபேந்திர னென்பதுபோல. † மாதா

* “உபகேசி நப்பின்ன யென்றும், அவன் தோள் மணந்தான் கண்ண பிராணீ என்றும், உத்தராமதுரை அவன் அவதரித்த வடமதுரை யென்றும், மாதானுபங்கி செருக்கொழிதலுடையான் என்றும் பொருள் கொண்டு இச் செய்யுட்குப் பிறிதோ ருரை கூறுவாரு முளர்.” செந்தமிழ்: தொகுதி - க, பகுதி - உ.

† “இது மாதம், அதுபங்கி என இருமொழி புணர்ந்தது: மாதாதுபங்கி எனவாயது வடநான் முடிபு. மாதம் என்பது செருக்கு; “மாதோ மத” என் பது நிகண்டு. (அமரகோசம்). அது என்பது ஸாதத்யார்த்தத்தில் வந்தது; பங்கி- பங்கத்தையுடையான்; என்றுஞ் செருக்கொழிதலுடையான் என்பது இப் பெயர்க்குப் பொருளாகக் கொள்க. பெரியாரதவாற பெருஞ்சிறப்பு எய்கிய ஞான்றும் தருக்கினறி யமைந்தொழுகுவார் என்பதுகருத்து. ‘பணியுமாமென்றும் பெருமை’ என்னுந் திருக்குறளினையும் (கஅ-ம் அதி. அ-ம் குறள்) அதற்கு ஆசிரியர் பரிமேலழகர் கூறிய உரையினையும் நோக்குக.” என்பார். ஸ்ரீ-ரா-இரா கவையங்கார். செந்தமிழ்: தொகுதி - க, பகுதி - உ.

அனுபங்கி - மாதாவை விகராகக் கொண்டு நடக்கின்ற ஒழுங்கின னெனப்படுத
வின் அவள் பிள்ளைமேலே போல் இவர் உலகத்தார்மேல் அருள்செய்தல்
சொல்லப்பட்டதாயிற்று. நாப்போ தென்றதற் கேற்கப் புலமையிலே தேன்
ஆரோபிக்கப்பட்டது. அச்சப்போற் றுங்குதலால் அச்சென்றார். நாயனாலே
திங்கட் குடையுடைச் சீர்சால் வழுதியுஞ், சங்கப் புலவருந் தழைத்தினி
தோங்கிய, மதுரைக்கு உண்டான சிறப்புச் சொல்லியபடி.

[தொடித்தலை விழுத்தண்டினார்]

உஉ. அறநான் கறிபொரு ளேழொன்று காமத்
திறமூன் மெனப்பகுதி செய்து-பெறலரிய
நாலு மொழிந்தபெரு நாவலரே நன்குணர்வார்
போலு மொழிந்த பொருள்.

(இ - ள்) அறத் திறம் நான்கு - (பாயிரம் இல்லறம் துறவறம் ஊழ் என)
அறப்பாலி னுட்பிரிவுகள் நான்கும், அறி பொருள் திறம் ஏழ் - (அரசு, அமை
ச்சு, அரண், கூழ், படை, நட்பு, ஒழிபு என) அறியப்பட்ட பொருட்பாலின்
உட்பிரிவுகள் ஏழும், காமத்திறம் மூன்று எனப் பகுதி செய்து - (ஆண்பாற்
கூற்று பெண்பாற் கூற்று அவ் விருபாற் கூற்று எனக்) காமத்துப்பாலி னுட்
பிரிவுகள் மூன்றுமாகப் பகுதி செய்து, பெறல் அரிய நாலும் - பெறுதற்கரிய
(அறம்பொருள் இன்பம் வீடு எனப்படுகிற) நான்குபொருள்களையும், மொழிந்த-
சொல்லிய, பெரு நாவலரே—, ஒழிந்த பொருள் - (அவற்றுள் அடங்காது)
ஒழிந்த பொருள் உளதாயின் அதனை, நன்கு உணர்வார் போலும் - நன்றாக
அறியவல்லவர்போலும், எ - று.

திற மென்றது அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. நான்கு -
நான்கு பிரிவுடைத்தென விரித்துரைத்துக்கொள்க. நாவல்லரே யென்றமை
யால் பிறரால் அறியப்படுவ தன்றென்றதாயிற்று. மூப்பாலியற்றொகையும்,
இவற்றி னடங்காதது ஒன்றில்லை யென்பதும் சொல்லியபடி.

[வேள்ளி வீதியார்]

உங. செய்யா மொழிக்குந் திருவள் ளுவர்மொழிந்த
பொய்யா மொழிக்கும் பொருளொன்றே - செய்யா
வதற்குரியா ரந்தணரே யாராயி னேனை
யிதற்குரியா ரல்லாதா ரில்.

(இ - ள்) செய்யா மொழிக்கும் - (ஒருவராலே) செய்யப்படாத மொழி
யாகிய வேதத்துக்கும், திருவள்ளுவர் மொழிந்த - திருவள்ளுவரால் அருளிச்
செய்யப்பட்ட, பொய்யா மொழிக்கும் - (தன்வழியின் ஒழுக்குவோர்க்குப் பயன்
விலாவிலே) பொய்ப்பாத மொழியாகிய திருக்குறளுக்கும், பொருள் ஒன்றே—
ஆராயின்—, செய்யா அதற்கு உரியார் - செய்யப்படாத அவ் வேதமோதுதற்கு

உரியவர், அந்தணரே—; ஏனை இதற்கு உரியர் அல்லாதார்—பொய்ப்படாத இத் திருக்குறள்ஒதுதற்கு உரியவ ரல்லாதவர், இல் (உலகத்தில்) இல்லை, எ-று. பூர்வவேதத்தை நித்தியமென்பார் மதம்பற்றிச் செய்யாமொழியென்றார். அது வடமொழியும் இது தென்மொழியுமாய் நின்று சில வேறுபாடுடையன போற்றேன்றினும் நுண்ணுணர்வா னோக்குவார்க்குக் கருத்து வேறுபடா மையின், பொருளொன்றே யெனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்துக்கூறினர். செய்யாமொழி, பொய்யாமொழி: அன்மொழித்தொகைகள். இதற்குரியரல் லாதார் இல்லென்றதனாலும் பொதுவேதமாத லறிக. அதற்கும் இதற்கும் பொருள் வேறே வென்றும், இதனை யோதற்கு அதிகாரிகளாவார் யாவரோ வென்றும் நிகழ்கின்ற ஐய மொழித்தபடி.

[மாந்தடிமருதனார்]

உச. ஒதற் கெளிதா யுணர்தற் கரிதாகி
வேதப் பொருளாய் மிகவிளங்கித் - தீதற்றே
ருள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ள முருக்குமே
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாண்பு.

(இ - ள்) வள்ளுவர் வாய்மொழி - திருவள்ளுவரது வாயினின்றித் தோன் றிய திருக்குறளினது, மாண்பு - மாட்சியைச் சொல்லின், ஒதற்கு எளிது ஆய் - (அது) ஒதப்படுதற்கு எளிய சொற் றையுடையதாகியும், உணர்தற்கு அரிது - ஆகி - அறியப்படுதற்கு அரிய பொருள்களை யுடையதாகியும், வேதப் பொருள் ஆய் - வேதமெனப்படுஞ் ற பொருளாகியும், மிக விளங்கி - (அவ் வேதத்தின்) மிக விளங்கி, தீது அற்றேர் - குற்றமற்றோர்கள், உள்ளுதோறு உள்ளுதோறு - கினைக்குந்தோறும் கினைக்குந்தோறும், உள்ளம் - (அவர்களுடைய) மனத்தை, உருக்கும் - கரைக்கும், எ - று.

ஒதற்கெளிதா யெனவே நவன்றோர்க்கு இனிமை நன்மொழி புணர்த்தல்க ளும், உணர்தற் கரிதாகி யெனவே ஆழமுடைமையும், வேதப்பொருளா யெனவே விழுமியது பயத்தலும், பிறவுமாகிய அழகுளின் அமைதி சொல் லப்பட்டதாயிற்று. தீதற்றேர் - பொருளாராய்ச்சிக்கு ஏற்ற நுண்ணறிவுடை யோர். உள்ளுதோ றுள்ளுதோ றுள்ளமுருக்கு மெனவே முன் காணப்பட்டதி னும் பின் காணப்படும் பொருள் சிறந்தும் விரிந்துந் தோன்றுதலுடைமை பெறப்பட்டது. இதனது அற்புதமான குணமுடைமைச் சிறப்புச் சொல்லிய படி.

[எறிச்சலூர்மலாடனார்]

உடு. பாயிர நான்கில் லறயிருபான் பன்முன்றே

தூய துறவறமொன் றாழாக - வாய

* வறத்துப்பா னுல்வகையா வாய்ந்துரைத்தார் நூலின்

றிறத்துப்பால் வள்ளுவனார் தேர்த்து.

* “அறத்துபான் முப்பானெட் டாமென் றுரைத்தார்” எனவும் பாடம்,

(இ - ள்) வள்ளுவனார்—, ஆய்ந்து - (அல் வேதத்தின் கருத்துக்களை) ஆராய்ந்து, நூலின் திறத்துப்பால் - (தம்மாலே செய்யப்பட்ட) நூலினது திறத்திற்குத் தக்க நன்மை யுடைமையால், தேர்ந்து-(இவையே உரியவையென்று) தெரிந்து, பாயிரம் நான்கு - பாயிரம் நான்கு அதிகாரமும், இல்லறம் இருபான் - இல்லறவியல் இருபது அதிகாரமும், துறவறம் பன்மூன்று - துறவறவியல் பதினமூன்று அதிகாரமும், ஊழ் ஒன்றுஆக - ஊழ் ஓரதிகாரமுமுடையனவாக, ஆய - ஆக்கூடிய, நால்வகை ஆ - (பாயிர முதலிய) நால்வகையுடைத்தாக, அறத்துப் பால் - அறத்துப்பாலை, உரைத்தார் - கூறினார், எ - று.

நான்குமுதலிய தொகைகளோடு அதிகார முடைத்தென்பது கூட்டுக் முப்பாற் பொருள்களினும் முத்திக்குக் காரணமாதற் சிறப்புடைமையின் தூய துறவற மென்றார். துப்பு - நன்மை. அது எல்லா வருணச்சிரமங்களுக்கும் பொதுவாயிருக்கை. அறப்பால் இயல் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

[போக்கியார்]

உசு. † அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந்
துருவ லரணிரண்டொன் றெண்கூ - ழிருவிய
றிண்படை நட்புப் பதினேழ் குடிபதின்மூன்
றென்பொரு ளேழா மிவை.

(இ - ள்) அரசு இயல்—, ஐயைந்து-இருபத்தைந்து அதிகாரமுடைத்தி அமைச்சு இயல்—, ஈரைந்து - பத்து அதிகாரமுடைத்து; அரண் இரண்டு - அரணியல் இரண்டதிகார முடைத்து; கூழ் ஒன்று - பொருளியல் ஓரதிகார முடைத்து; படை இரு இயல் - படையியல் இரண்டதிகார முடைத்தி நட்புப் பதினேழ்-நட்பியல் பதினேழதிகார முடைத்து—; குடிபதினமூன்று - ஒழிபியல் பதினமூன்றதிகார முடைத்து—; எண் பொருள் - எண்ணப்பட்ட பொருட்பாலுக்கு, இவை ஏழாம் - இவ்வியல்க ளேழாம், எ - று.

இத் தொகைகளோடும் முன்சொல்லப்பட்டபடியே கூட்டுக. அரணுக்கு உருத்திட்பம் சிறத்தலின் உருவல்லர னென்றும், பொருளுடையார்க்கே ஒளி அமைவதாகலின் ஒன்பொரு ளென்றும், படைக்குக் கடும்போரிற் பின்னொ டாத திண்மை யுரித்தாதலின் திண்படை யென்றும் கூறினார். பிற்காலத்தார் அமைச்சுமுதலிய ஐந்தனையும் அங்கவிய லென ஒரியலாக்கியும் வழங்குப பொருட்பால் இயல் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

† இப் பாட்டு நுண்பொருண்மாலையில, “அரசிய லையைந் தமைச்சிய லீரைந், துறாநாடான் பொரு ளொவ்வொன்றுரைசால், படையிரண்டு நட்புப் பதினேழ்பன் மூன்று குடியெழுபான் றெக்கபொருட் கூறு.” எனக் காணப் படுகின்றது. இதுவே பொருந்தமுடைத்தாதல், பரிமேலழகநரை நோக்கித் தெளிக.

[மோசிகீரனார்]

உஎ. * ஆண்பாலே ழாறிரண்டு பெண்பா லடுத்தன்பு
பூண்பா விருபாலோ ராராக - மாண்பாய
காமத்தின் பக்கமொரு மூன்றாகக் கட்டுரைத்தார்
நாமத்தின் வள்ளுவனார் நன்கு.

(இ - ள்) ஆண்பால் ஏழ் - ஆண்பாற்கூற்று எழுகாரமும், பெண்பால் ஆறு இரண்டு-பெண்பாற் கூற்றுப் பன்னிரண்டு அதிகாரமும், அடுத்த அன்பு பூண்பால் - (ஒருவரை யொருவர்) அடுத்து அன்பைப் பூணுதற் பகுதியுடைய, இருபால் - அவ் விருபால், ஓர் ஆறு ஆக - ஆறு அதிகாரமுமாக, மாண்பு ஆய காமத்தின் பக்கம் - மாட்சியான காமத்துப்பாலி னியல்கள், ஒரு மூன்று ஆக - மூன்றாக, நாமத்தின் - பெயர்பெற்ற, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவர், நன்கு கட்டுரைத்தார் - நன்கு கூறினார், எ - று.

இவையே பொருளிலக்கணத்துக்கு அமைய களவியல் கற்பியல் என இரண்டாக்கப்பட்டன. இத் தொகைகளுக்கும் முன் கூறப்பட்டது கொள்க. காமத்துப்பால் இயல் அதிகாரத்தொகை சொல்லியபடி.

[காவிரிப்பூம்பட்டினத்துக் காரீக்கண்ணனார்]

உஅ. ஐயாறு தூறு மதிகார மூன்றுமா
மெய்யாய வேதப் பொருள்விளங்கப் - பொய்யாது
தந்தா னுலகிற்குத் தான்வள் ளுவனாகி
யந்தா மரைமே லயன்.

(இ - ள்) அதிகாரம்—, தூறும் ஐயாறும் மூன்றுமா - அதிகாரம் தூற்று முப்பத்து மூன்றாக, மெய் ஆய வேதப்பொருள் - வடமொழியிலிருந்த மெய்யாகிய வேதப்பொருள், பொய்யாது விளங்க-பொய்யுறுது விளங்கும் பொருட்டு, அம் தாமரைமேல் அயன் - அழகிய தாமரை மலர்மேல் வீற்றிருக்கின்ற நான் முகக்கடவுள், தான் வள்ளுவன் ஆகி - தான் திருவள்ளுவனாகி, உலகிற்குத் தந்தான் - உலகத்தார்க்குத் தமிழிற் செய்து தந்தான், எ - று.

உலகு - இங்கே மக்களை புணர்த்திகின்றது. மெய்யாய வேதப்பொருள் பொய்யாது விளங்க எனவே இதற்கு முன் மெய்யாய பொருள் பொய்யாய் மறைந்தும், பொய்யாய பொருள் மெய்யாய் விளங்கியும் கிடந்தமை சொல்லப் பட்டதாயிற்று. அதிகாரத்தொகையோடு தூற்பொரு ளியல்பு சொல்லியபடி.

[மதுரைத்தமிழ்நாகனார்]

உக. எல்லாப் பொருளு மிதன்பா லுளவிற்பா
வில்லாத வெப்பொருளு மில்லையாற் - சொல்லாத்

* இப் பாட்டை யடுத்து, அடியில் வரும் பாடல் நுண்பொருள்மாலையிற் எழுதப்பட்டுள்ளது:—“புணர்தல் பிரிதற் பொள்ளவு கற்பென், துணருமரு கூற முரைக்கிற் - புணருங், களவே முறுமூன்று கற்பிவையை யைந்தா, அளவுகா மத்துப்பா லாம்.”

பார்தபா வாலென் பயன்வள் னுவனார்
சுரந்தபா வையத் துணை.

(இ - ள்) எல்லாப் பொருளும் - (பலவகை தூல்களாலுஞ் சொல்லப்பட்ட) எல்லாப்பொருளும்; இதன்பால் உள - இந் தூலகத்து அடங்கியிருக்கின்றன; இதன்பால் இல்லாத எப்பொருளும் - இதனிடத்து இல்லாத யாதொரு பொருளும், இல்லை - (எந்தூலகத்தும்) இல்லை; (ஆதலால்), சொல்லால் பார்த பாவால் சொல்லளவினாலே விரிந்த தூல்களால், பயன் என் - பயன்யாது? வள்ளுவனார் சுரந்த பா - திருவள்ளுவராலே தரப்பட்ட இந் தூலென்றே, வையத் துணை - மண்ணுலகத்தாருக்குத் துணையாத லமையும், எ - று.

எல்லாப்பொருள்களு மாவன முதல் வழி சார்பு என மூவகைப்பட்ட அற தூல் பொருணூல் இன்பதூல் வீட்டுதூல் என்பவற்றில் செம்பொருள் ஆக்கப் பொருள் குறிப்புப்பொருள் என இம் மூவகையாற் கொள்ளக் கிடந்த காட்சிப் பொருள்களும் கருத்துப்பொருள்களுமாம். தொழிலும் பண்பும் ஒரோவழிப் பொருளுென்றகு ஏற்புடைமையின் அவையும் இவற்றுள் அடங்குமாறு அறிக. பின்னும் அதனை வலியுறுத்தற்கு இதன்பா வில்லாத எப்பொருளு மில்லை யென்றார். சொல்லாற் பார்த வெனவே அவை பொருளாற் பரப்பின்மை பெறப்பட்டது. பார்த்தல் - பதினாறாம் தூறியாமுதலிய கிரந்த அளவையால் விரிதல். சொல்லாற் பார்த தூல்களை ஆய்வேரார் மலை யகழ்ந்து எலி பிடித்தல் போல் மிகவருந்திச் சிறு பயன் கொள்ளுதலால் என்பய னென்றார். ஆல் - அசை. பா, வையம் - ஆகுபெயர்கள். சின்னாட் பல்பிணிச் சிற்றறிவுடையோர்க்கு விதி விலக்குகள் முற்றும் உள்ளங்கை நெல்லிக்கனிபோல் கண்டு தெளியு மாறு உணர்த்தித் தமொற்றந் தீர்த்தலின் வையத்துணை யென்றார். முற்று ஒருங்குணர விழைவார்க்கு இஃது இன்றியமையாச் சிறப்பிற்று என்றபடி.

[பாரதம் பாடிய பெருந்தேவனார்]

நூ. எப்பொருளும் யாரு மியல்பி னறிவுறச்
செப்பிய வள்ளுவர்தாஞ் செப்பவரு - முப்பாற்குப்
பாரதஞ்சீ ராம கதைமனுப் பண்டைமறை
நேர்வனமற் றில்லை ிகர்.

(இ - ள்) பாரதம் சீராமகதை மனுப் பண்டை மறை நேர்வன - பாரதம் பழைய சீராமகதையையும், மனுஸ்மிருதி பழையவேதத்தையும் ஒப்பனவாரும்; எப்பொருளும்-எவ்வகைப்பட்ட பொருள்களையும், யாரும் - எவ்வகையோரும், இயல்பின் - (அவற்றின்) தன்மையோடு, அறிவுற - அறிய, செப்பிய - (அவர்குச்) சொல்லும்படிக்கு, வள்ளுவர் செப்ப வரு - திருவள்ளுவர் சொல்லவால் வந்த, முப்பாற்கு - திருக்குறளுக்கு, கிகர் - உபமானமாகத் தக்கது, இல்லை - ஒன் றில்லை, எ - று.

மற்று - அசை. அறிதற்கரிய வேதாந்தப்பொருளு மென்றற்கு எப்பொரு ளு மென்றும், உயர்குலத்தாரேயன்றி ஏனையோரு மென்றற்கு யாரு மென்

றும், ஐயந் திரிபின் றி யறிய என்றற்கு இயல்பி னறியுற வென்றும், இதுவே சுருதி குரு இரண்டுரா மென்றற்குச் செப்பியவென்றும் கூறினார். பண்டையென்பது சீராமகதைக்குக் கூட்டிக். கதாரூபமாயிருந்து பாரதாமாயண மெனவும், விதிருபமாயிருந்து சுருதி ஸ்மிருதி யெனவும் கூட்டிச் சொல்லப்படுதலால், உபமான உபமேயங்களாதலாக. எப்பொருளும் யாரு மியல்பின் அறிவுறச் செப்புதல் வேதத்திற் கின்மையால், முன் முப்பாலின் மிக்க மொழியென்ற அதனாற் பெறப்பட்ட வேதத்தி னொப்புமையை மறுத்தபடி.

[உருத்திரசன்மகண்ணார்]

௩௧. மணற்கிளைக்க நீருறு மைந்தர்கள் வாய்வைத்
துணச்சுரங்குற் தாய்முலை யொண்பால் - பிணக்கிலா
வாய்மொழி வள்ளுவர் முப்பான் மதிப்புலவோர்க்
காய்த்தொறு முறு மறிவு.

(இ - ள்) மணல் கிளைக்க - மணலைத் தோண்டித்தோறும், நீர் ஊறும் - நீர் பெருகும்; மைந்தர்கள் வாய் வைத்து உண - புதல்வர்கள் வாய் வைத்து உண்ணுந்தோறும், தாய் முலை - தாயினது முலைக்கண், ஒன் பால் சுரக்கும் - நல்ல பால் பெருகும்; (அவைபோல) பிணக்கு இலா வாய்மொழி - பிணங்குதற்கு ஏதுவில்லாத வாய்மைச்சொல்லுடைய, வள்ளுவர் முப்பால் - திருவள்ளுவரது திருக்குறளை, ஆய்தொறும் - ஆராயுந்தோறும், மதிப் புலவோர்க்கு - அறிவுடைய புலவர்க்கு, அறிவு ஊறும் - அறிவு வளரும், எ - று.

கற்பிதமாகிய சாதிசமயங்களின் மானம்பற்றி உள்ளதை இல்லதாகவும் இல்லதை உள்ளதாகவும், சிறிதைப் பெரிதாகவும் பெரிதைச் சிறிதாகவும், தீயதை நல்லதாகவும் நல்லதைத் தீயதாகவும் புனைந்து பிறர் பிணங்கும்படி சொல்லப்பட்ட தல்லாமையால், பிணக்கிலா வாய்மொழி யென்றார். மதிப்புலவோர்க்கு அறிவுறு மெனவே அவர் அவ்வறிவைக் கொண்டு பிறர்க்கெல்லாம் விதி விலக்குகளைக் கற்பித்தல் வேண்டுமென்றதாயிற்று. இதனைச் சிலகாற் பயிர் மலினமையாது பலகாலும் பயிற்சி செயல்வேண்டு மென்றபடி.

[* பெருஞ்சீத்தனார்]

௩௨. ஏதமில் வள்ளுவ ரின்குறள்வெண் பாவினு
லோதிய லொண்பொரு ளெல்லா - முரைத்ததனாற்
றூதனிழ் தார்மாற தாமே தமைப்பயந்த
வேதமே மேதக் கன.

(இ - ள்) தாது அவிழ் தார் மாற - பொடியொடு விரிந்த பூமூலையை புடைய பாண்டியராஜனே!, ஏதம் இல் வள்ளுவர் - குற்ற மில்லாத திருவள்ளுவர், இன் குறள்வெண்பாவினால் - இனிய குறள்வெண்பாக்களாலே, ஒதிய - (நான்கு வேதங்களாலுஞ்) சொல்லப்பட்ட, ஒன் பொருள் எல்லாம் - ஒன்றிய பொருள்களை யெல்லாம், உரைத்ததனால் - சொல்லினமையால், மேதக்கன் -

* இப்பெயர் 'பெருஞ் சித்திரனார்' எனவும் வழங்கும்.

மேம்பாட்டுக்குத் தக்கவை, தாமே-அக் குறள் வெண்பாக்களோ, தமைப் பயந்த வேதமே - (முதனூலாய் நின்று) அவற்றைப் பயந்த வேதங்களோ, (சீ சொல்வாயாக), எ - று.

தாம் தம்மை எனப்பட்டவை அவை அவற்றை என்னும் பொருளைத் தந்து நின்றன. ஏகாரம் இரண்டும் வினா, பிற நூலாசிரியர்க்கெல்லாம் அவ ரொதிகளாலே மறுக்கப்பட்டு வருங் குற்றம் போல்வது இவர்க்கு இல்லையென் றற்கு ஏதமில் வள்ளுவ ரென்றும், தாங் குறியவாய் நின்று கற்போர்க்கு வருத் தம் விளையாமைபற்றி இன்குற ளென்றும், உணர்வுடையோராலே விரும்பப் பட்ட நற்குணமுடைமைபற்றி ஒன்பொரு ளென்றும் கூறினார். நூலாசிரி யர்க்கும், நூலுக்கும், நூனுதலிய பொருளுக்கும், தகுதி தோன்றச் சொல்லப் பட்ட விசேடண குணங்களாலே இவ் வேதம் அவ் வேதத்தினுஞ் சிறப்புடை மை குறிப்பித்தபடி.

[நரிவேருத்தலையார்]

நாட. இன்பம் பொருளறம் வீடென்னு மிந்நான்கு
முன்பறியச் சொன்னமுது மொழிநூன் - மன்பதைகட்
குள்ள வரிதென் றவைவள் ளுவருலகங்
கொள்ள மொழிந்தார் குறள்.

(இ - ள்) இன்பம் பொருள் அறம் வீடு என்னும் இந்நான்கும் - இன்ப முதலிய இந் நாற்பொரு ளியல்புகளையும், மன்பதைகட்கு - மக்கட் பரப்புக்கு முன்பு - அக்காலத்தில், அறியச் சொன்ன-அறியும்வண்ணஞ் சொல்லப்பட்ட, முது மொழிநூல் - பழமொழி வேதமானது, உள்ள அரிது என்று - ஒதி யுண ரப்படுத்தி அரிதென்று, வள்ளுவர் - திருவள்ளுவர், அவை - அவற்றை, உலகம் கொள்ள - உலகத்தார் எளிதி னுணரும்படி, குறள் - திருக்குறளை, மொழிந்தார் - சொல்லினார், எ - று.

முன்பறிய வெனவே உற்சர்ப்பிணியாதலின் அக்காலத்தோர்க்கு உணர் தற்கேற்ற ஆயுள் நீட்சியும் உணர்வுவலியும் இருந்தன வென்பதூஉம், அவசர்ப் பிணி யாதலின் இக்காலத்தோர்க்கு அவையிலவென்பதூஉம், பெறப்பட்டன. இவ் விரண்டும் அவாவறுத்தன் மூன்றும் பாட்டுரையிற் காண்க. தேயவழக்கிற் படாததும் வருந்திக் கற்போர்க்குமாத்திரம் புலப்படுவதுமாய் எல்லா மொழி கட்கும் முற்பட்டுக் கடவுண்மொழியாய் நின்றவின், முதுமொழி யென்றார். அறமுதலிய நான்கும் பிரிவுபட்டுத் தோன்றாமையை யுடைத்தாதலின் உள்ள அரிதாயிற்று. பழையவேதம் உளதாகவும் வேறிது சொல்லுதற்குக் காரணம் உணர்த்தியபடி.

[மதுரைத் தமிழாசிரியர் செங்குன்றூர்க் கிழார்]

நாச. புலவர் திருவள்ளுவரன்றிப் பூமேற்
சிலவர் புலவரெனச் செப்ப - னிலவ

பிறங்கொளிமா லைக்கும் பெயர்மலை மற்றுங்
கறங்கிருண்மா லைக்கும் பெயர்.

(இ - ள்) பூமேல் - பூவுலகின்கண்ணே, புலவர் திருவள்ளுவர் அன்றி - புலவரெனத் திருவள்ளுவரையன்றி, சிலவர் புலவர் எனச் செப்பல் - வேறு சிலரையும் புலவரென்று சொல்லுதல், மாலை - மாலையென்பது, சிலவு பிறங் கொளி மாலைக்கும் பெயர் - சிலவால் விளங்குகின்ற அந்திக்கும் பெயராக, மற்றும்—, கறங்கு இருள் மாலைக்கும் பெயர் - சூழ்கின்ற இருளையுடைய அந்திக்கும் பெயராக, (செப்பல்) - சொல்லுதல்போலும், எ - று.

செப்பலென்றது பின்னுங் கூட்டப்பட்டது. புலமையாவது - பலவேறு வகைப்பட்ட தூலுணர்ச்சிகளை யெல்லாம் ஒருங்கே கொண்ட பேரறிவுடைமைபாம். உயர்வு ஒப்பற்ற இவரது புலமையைக்குறித்து நோக்குங்கால் ஏனையோர் புலமை புலமையன்றாய் முடிதலின் இவ்வாறு கூறினார். புலவரென்பது நாயனர்க்கே காரணப்பெயராய் மென்றபடி.

[மதுரையறுவைவாணிகள் இளவேட்டனார்]

௩௩. இன்பமுந் துன்பமு மென்னு மிவையிரண்டு
மன்பதைக் கெல்லா மனமகிழ - வன்பொழியா
துள்ளி யுணர வுரைத்தாரே யோதுகீர்
வள்ளுவர் வாபுறை வாழ்த்து.

(இ - ள்) இன்பமும் துன்பமும் என்னும் இவை - (பின் வாக்கடவன வாய) சுகமுந் துக்கமு மென்னப்பட்ட இவற்றினுடைய, இரண்டும் - இரு வகைக் காரணங்களையும், உள்ளி உணர - ஆராய்ந்தறியவும், அன்பு ஒழியாதி - (தம்மேல்) அன்பு நீங்காமல், மனம் மகிழ - உள்ளங் களிகூரவும், மன்பதைக்கு எல்லாம் - மக்கட் பரப்புக்கெல்லாம், ஒது சீர் வள்ளுவர் - புகழப்படுங் சீரை யுடைய திருவள்ளுவர், வாபுறை வாழ்த்தி - வாபுறைவாழ்த்தாக, உரைத்தார் - (திருக்குறளைச்) சொல்லினார், எ - று.

[illegible]

* பொருள்: செய்யுளியல் - ககஉ.

[கவிசாகாப்பெருந்தேவனார்]

௩௬. பூவிற்குத் தாமரையே பொன்னுக்குச் சாம்புனத
மாவிற் கருமுனியா யானைக் - கமரரும்ப
றேவிற் திருமா லெனச்சிறந்த தென்பவே
பாவிற்கு வள்ளுவர்வெண் பா.

(இ - ள்) பூவிற்குத் தாமரை - மலர்களுக்குள்ளே தாமரைமலரும், பொன்னுக்குச் சாம்புனதம் - பொன்களுக்குள்ளே சாம்புனதப் பொன்னும், ஆவிற்கு அருமுனி ஆ - பசுக்களுக்குள்ளே காமதேனுவும், யானைக்கு அமரர் உம்பல் - யானைகளுக்குள்ளே ஐராவதமும், தேவில் திருமால் என - தேவர்களுக்குள்ளே திருமாலும் போல, பாவிற்கு வள்ளுவர் வெண்பா - நூல்களுக்குள்ளே திருவள்ளுவரது குறள் வெண்பா, சிறந்தது—, என்ப - என்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ - று.

ஏ - அசை. பா-ஆகுபெயர். பொன் - ஆடகம், கிளிச்சிறை, சாதரூபம், சாம்புனதம் என நால்வகைப்படும். காமதேனு வசிட்டமுனியிடத்துள்ளதாக வின் அருமுனியா வென்றார். உவமானமுகத்தால் இஃது பல நூல்களினும் சிறந்து நிற்கின்ற மாட்சிமை சொல்லியபடி.

[மதுரைப் பெருமருதனார்]

௩௭. அறமுப்பத் தெட்டுப் பொருளெழுப தின்பத்
திறமிருபத் தைந்தாற் றெளிய - முறைமையால்
வேத விழுப்பொருளை வெண்குறளால் வள்ளுவனா
ரோதவழுக் கற்ற துலகு.

(இ - ள்) அறத் திறம் - அறத்தின் கூறுபாடு, முப்பத்தெட்டால்-முப்பத் தெட்டு அதிகாரங்களாலும், பொருள் திறம் எழுபதால் - பொருட் கூறுபாடு எழுபது அதிகாரங்களாலும், இன்பத் திறம் - காமத்தின் கூறுபாடு, இருபத் தைந்தால் - இருபத்தைந்து அதிகாரங்களாலும், தெளிய - தெளியும் பொருட்டு, முறைமையால் - (காரண காரிய) ஒழுங்கால், வேதவிழுப் பொருளை - வேதத்தின் உயர்வாகிய பொருளை, வெள் குறளால் - குறள்வெண்பாக்களாலே, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவனார், ஒத - ஒதலால், உலகு-உலகமானது, வழுக்கு அற்றது - வழுவுதலின்றும் நீங்கிற்று, எ - று.

திறமும் ஆலும் முன்னுங் கூட்டப்பட்டன. உயர்வாகிய பொருள் - கரும காண்டம் பிரமகாண்ட மிரண்டினுள்ளுஞ் சிறந்த பொருள். வழுக்குதல் - விதியை விலக்கென்றும் விலக்கை விதியென்றும் கோடல். உலகு - மக்களை யுணர்த்திகின்றது, துணிவுபற்றி அற்றதென இறந்தகாலத்தாற் கூறினார். முன்னதின் வேறுபட்ட முப்பால்களின் அதிகாரத் தொகைகளோடு உலகிற்கு விளையும் நன்மை சொல்லியபடி.

[கோவூர்க் கிழார்]

௩௮. அறமுத னான்கு மகவிடத்தோ ரெல்லாந்
திறமுதத் தேர்ந்து தெளியக் - குறள்வெண்பாப்
பன்னிய வள்ளுவனார் பான்முறைநே ரொவ்வாதே
முன்னை முதுவோர் மொழி.

(இ - ள்) அறமுதல் நான்கும் - அறமுதலிய நான்கு பொருள்களையும், அகல் இடத்தோர் எல்லாம் - மண்ணுலகத்திலுள்ளோ ரெல்லாம், திறம் உறத் தேர்ந்து - வகைப்பட அறிந்து, தெளிய - கலக்கத் தீர, குறள் வெண்பாப் பன்னிய - குறள் வெண்பாக்களாலே சொல்லப்பட்ட, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவ நாயனாரது, பால் முறை - முப்பால்களையுடைய புத்தகத்தின்கண்ணே, முன்னை முதுவோர் மொழி - முற்காலத்துள்ள பெரியோரது நூல்களுக்கு, நேர் ஒவ்வாது - நேர்தல் பொருந்தாது, ஏ - று.

மொழி - ஆகுபெயர். பெரியோராவர் - வடமொழியிலும், தென்மொழியிலும், பிற மொழிகளிலும், நூல்செய்த முனிவரும், புலவரும், பிறரும். அந் நூல்களாவன - மனுமுதலியோராலே செய்யப்பட்ட அறநூன்முதலியன. இதன் புத்தகத்தில் முன்னூல்களி லொன்றும் சேர்க்கப்படுதற்குத் தருவ தன்மென்று சொல்லியபடி.

[*உரையூர் முதுகூற்றனார்]

௩௯. தேவிற் சிறந்த திருவள் ளுவர்குறள்வெண்
பாவிற் சிறந்திடுமுப் பால்பகரார் - நாவிற்
குயவில்லை சொற்சுவை யோர்வில்லை மற்றஞ்
செயவில்லை யென்னுந் திரு.

(இ - ள்) தேவில் சிறந்த திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையாற் சிறந்த திருவள்ளுவரது, குறள் வெண்பாவில் சிறந்திடு - குறள் வெண்பாக்களோடு கூடிச் சிறந்து தோன்றுகின்ற, முப்பால் - முப்பால்களையும், பகரார் - ஒதாரது, நாவிற்கு - வாக்கிற்கு, உயல் இல்லை - (இன்சொற் சொல்லி) வாழ்தல் உண்டாகாது, சொல் சுவை ஓர்வு இல்லை - (மனத்திற்குச்) சொற்களின் சுவையை அறிதல் உண்டாகாது, மற்றும் - இவையன்றியும், செயல் இல்லை - (காயத்துக்கு) நல்ல செய லுண்டாகாது, என்னுந்திரு - என்று கினைத்துத் திருமுகன் அவரிடத்துச் சேரான், ஏ - று.

சுவையோர்தற்கும் செயலுக்கும் உரிய மனமும், காயமும் வருவிக்கப்பட்டன. திருமுகன் சேராமையாகிய காரியத்தைக் காரணமாக உபசரித்தார். ஒதார்க்கு உளவாகாமை கூறவே, ஒதுவோர்க்கு இவை யுளவாகலின், வாக்கிற்குக் கடுஞ்சொல், பொய், கோள், புறங்கூறல்களும்; மனத்திற்குப் பிறனில்விழைதல்,

* இப் பெயர் 'முதுகூத்தனார்' எனவும் வழங்கும்.

பிறன்பொருள் விழைகல், பிறன்பொருட்குக் கேடு எண்ணல், பிறவுயிர்க்கு இறுதி யெண்ணல்களும்; காயத்திற்குப் பிறன்மனை புணர்தல், உயிர்க்கொலை செய்தல், பழியுண் உணல், பிறர்பொருள் வெளவல்களும் ஆகிய குற்றங்களெல்லாம் நீங்குமென்பதும் பெறப்பட்டது. அற இன்பக்கட்குக் காரணமாதற் சிறப்பையுடைய பொருட்பேறு இஃதோதவின் உளதா மென்றபடி.

[இழிகட்பெருங்கண்ணனார்]

சு. இம்மை மறுமை பிரண்டு மெழுமைக்குஞ்
செம்மை நெறியிற் நெளிவுபெற - மும்மையின்
வீடவற்றி னான்கின் விதிவழங்க வள்ளுவனார்
பாடின ரின்குறள்வெண் பா.

(இ - ள்) இம்மை மறுமை இரண்டும் - இகபரங்கட்கு ஆவன இரண்டையும், எழுமைக்கும் - (வினைப்பயன் தொடர்த்தற்குரிய) எழ்பிறப்பிற்குமாக, செம்மை நெறியில் - செவ்வையான வழியால், நெளிவு பெற (யாவரும்) நெளிதல் பெறவும், மும்மையின்-(அறம் பொருள் இன்ப மென்னும்) முப்பால்களுள், அவற்றின் - அம் முப்பாற் பொருள்களோடு, வீடு - வீடுமாகிய, நான்கின்விதி - நார்பொருள்களது விதிகளும், வழங்க - வழங்கவும், வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவநாயனார், இன் குறள்வெண்பா-இனிய குறள் வெண்பாவை, பாடினார், எ - று.

செவ்வையானவழி - விதியும், பத்தியும், ஞானமும்: நோயாளிக்கு மருந்தும், அனுபானமும், பத்தியமும் போல் ஒன்றற்காகன்று முரணது கூடிநிற்கும் வழி. வீட்டு விதி துறவறத்திற் காண்க. இம்மை மறுமை வீடு முன்றும் பயக்கு மாறு சொல்லியபடி.

[செயர்க்காவிரியார் மகனார் சாத்தனார்]

சக. ஆவனவு மாகா தனவு மறிவுடையார்
யாவரும் வல்லா ரெடுத்தியம்பத் - தேவர்
திருவள் ளுவர்தாமுஞ் செப்பியவே செய்வார்
பொருவி லொழுக்கம்பூண் டார்.

(இ - ள்) (மக்களுக்கு) ஆவனவும்-ஆவனவற்றையும், ஆகாதனவும் - ஆகாதவற்றையும், அறிவு உடையார் யாவரும்—, எடுத்து இயம்ப - (இனி இதிலிருந்து) எடுத்துச் சொல்லுதற்கு, வல்லார் - வல்லவராவார்; (ஆதலால்) தேவர் திருவள்ளுவர் - தேவராகிய திருவள்ளுவராலே, செப்பியவே - சொல்லப்பட்டவற்றையே, பொருவில் ஒழுக்கம் பூண்டார் - ஒப்பில்லாத ஒழுக்கத்தை மேற்கொண்டவர், செய்வார்—, எ - று.

இங்ஙனங் கூறவே அவ் வேதத்திலிருந்து உள்ளவாறு எடுத்துச் சொல்லுதல் அறிவுடையார்க்கு முடியாமையால், ஒழுக்கம் பூண்டார்க்கு அதன்கண்ணே சொல்லப்பட்டபடி வழுவாமற் செய்தல் கூடாமை காட்டப்பட்டது. தாம்,
CC-O. Jangamwadi Math Collection, Varanasi. Digitized By Siddhanta eGangotri Gyaan Kosha

உம்: அசைகள். ஆவன - இன்பத்தைத் தருவன. ஆகாதன - துன்பத்தைத் தருவன. ஒப்பில்லாத பொழுக்கம் - கொல்லாமை முதலியன. போதகாசிரியருக்கும்; கேட்டொழுக்குவோர்க்கும் வருநன்மை சொல்லியபடி.

[செயலூர்க் கொடுஞ் செங்கண்ணனார்]

சஉ. வேதப் பொருளை விரகால் விரித்துலகோ
ரோதத் தமிழா லுரைசெய்தா - ராதலா
லுள்ளுந் ருள்ளும் பொருளெல்லா முண்டென்ப
வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு.

(இ - ள்) வேதப் பொருளை - வேதத்தின் பொருளை, உலகோர் ஒத - உலகத்தார் ஒதியுணரும் பொருட்டு, விரகால் - உபாயத்தால், விரித்துத் தமிழால் உரைசெய்தார் - விரித்துத் தமிழ் மொழியினாலே சொல்லியருளினார்; ஆதலால்—, உள்ளுநர் உள்ளும் பொருள் எல்லாம் - நினைப்பவர் நினைக்கும் பொருள்களெல்லாம், வள்ளுவர் வாய்மொழி மாட்டு-திருவள்ளுவர் திருவாயிற் பிறந்த திருக்குறளின்கண்ணே, உண்டு என்ப - உண்டென்று (அறிவுடையோர்) சொல்லுவர், எ - று.

உபாயத்தால் விரித்தல் - சொற் சுருக்கத்தால் ஒதற்கு எளிதென மன எழுச்சி புண்டாக்கிக் கற்போரது அறிவு அளவிற்கு ஏற்பப் பொருளளவு விரிய வைத்தல். நினைக்கப்படும் பொருள்களெல்லாம் இதன்கண்ணே இக் காரணத்தால் தோன்றுகின்றன வென்று கூறியபடி.

[வண்ணக்கஞ் சாத்தனார்]

சா. ஆரியமுஞ் செந்தமிழு மாராய்ந் திதனினிது
சீரிய தென்றென்றைச் செப்பரிதா - லாரியம்
வேத முடைத்துத் தமிழ்திரு வள்ளுவன
ரோது குறட்பா வுடைத்து.

(இ - ள்) ஆரியமும் செந்தமிழும் ஆராய்ந்து - வடமொழியையும் தென் மொழியையும் ஆராய்ந்து, இதனின் இது சீரியது என்று - இதைக்காட்டிலும் இது சிறப்புடைத்தென்று, ஒன்றைச் செப்ப அரிது - ஒன்றைத் தெரிந்து சொல்லுதல் கூடாது; ஆரியம் - வடமொழி, வேதம் உடைத்து—, தமிழ்-தமிழ் மொழி, திருவள்ளுவனார் ஒது - திருவள்ளுவநாயனார் சொல்லிய, குறட்பா உடைத்து—, (ஆதலால்), எ - று.

ஆல் - அசை. வடமொழியும் தென்மொழியும் பிறமொழிகள் போலாது பாணினியாரும் அகத்தியனாரும் முதலாகிய முனிவர்களாலே செய்யப்பட்ட இலக்கண நூல்களாலே சீர்திருந்திற்றன்முதலிய குணங்களுடைமையாலும், அது பிராகிருத முதலியவற்றுக்குப் போல் இது ஆங்கிரமுதலியவற்றுக்கு முதலாய் நின்றவாலும், ஒன்றற்கொன்று குறைபாடுடைத்தன்றேனும் வேத

முடைமைபற்றி வடமொழிக்குச் சொல்லப்பட்ட உயர்வு தென்மொழிக்குண் ணே திருக்குறள் உண்டாதலின் இனி யில்லை யென்றதற்கு இதனினிது, சீரிய தென்றொன்றைச் செப்பரி தென்றார். இத் திருக்குறளாலே வட மொழியோடு தென்மொழிக்கு ஒப்புமை நிறைவு சொல்லியபடி.

[களத்தூர்க் கிழார்]

சச. ஒருவ ரிருகுறளே முப்பாவி னோதுந்
தரும முதனான்குஞ் சாலு - மருமறைக
ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார்
புந்தி மொழிந்த பொருள்.

(இ - ள்) அருமறைகள் ஐந்தும் - (இருக்குமுதற் பாரதம் ஈறுகிய) அரிய வேதங்க ளைந்தும், சமயநூல் ஆறும் - (அவ் வேதத்தின் வழிப்பட்ட) சமயநூல் கள் ஆறும், நம் வள்ளுவனார் - நம்முடைய திருவள்ளுவரால், புந்தி மொழிந்த பொருள் - (உலகத்தார்க்குப்) புத்தியாகச் சொல்லப்பட்ட நூல் லடங்கும்; (ஆதலால்), ஒருவர்—, இரு குறளே - (ஒருவிகற்பமும் இருவிகற்பமுமாகிய) இருவகைக் குறள்களையுமே, முப்பாலின் - முப்பால்களில், ஒதும் - அத்தியய னஞ் செய்து அறியப்படுகின்ற, தருமம் முதல் நான்கும் - அறமுதலிய நற் பொருள்களும், சாலும் - (அவருக்குப்) போதும், எ - று.

ஒருவனுக்கே ஐந்தும் ஒதி யுணர முடிவு போகாது வேறுவேறான அநி காரிக ளுடைமைபற்றி, அருமறைக ளைந்து மென்றார். சமயநூல் ஆறும் ஒன்றே பொருளென்னும் பாட்டுரையிற் காண்க. நமக்கெல்லாம் அறிவொழுக்கங் கொளு த்தி நல்வழிப்படுத்த வந்த பரமாசாரியர் இவரே யென்னும் உரிமை தோன்றற்கு நம் வள்ளுவனா ரென்றார். மறைக ளைந்துஞ் சமயநூ லாறுநம் வள்ளுவனார் புந்தி மொழிந்த பொரு ளெனலால், அவை பலவற்றினும் வேறு வேறு வகைப் பட்டுச் சிறந்துகின்ற கருத்துக்களெல்லாம் இவ் வொரு நூற்கண்ணே அடங்கி நிற்கின்றமை சொல்லப்பட்டதாயிற்று. பொருள்: ஆகுபெயர். ஒருவரெனப் பொதுப்படக் கூறலால் இதனை ஒதுதற்குப் பெண்பாலாருக்கும் அதிகார முன் டென்பது கொள்ளப்பட்டது. இவ் வொரு நூல் ஒதி யுணர்ந்தோர்: அருமறை கள் ஐந்தும் சமயநூல் ஆறும் ஒதி யுணர்ந்தோ ராவரென்றபடி.

[நச்சுமனார்]

சரு. எழுத்தசை சீரடி சொற்பொருள் யாப்பு
வழுக்கில் வனப்பணி வண்ண - மிழுக்கின்றி
யென்றெவர் செய்தன வெல்லா மியம்பின
வின்றிவ ரின்குறள்வெண் பா.

(இ - ள்) எழுத்து அசைசீர் அடி சொல் பொருள் யாப்பு வழுக்கு இவ் வனப்பு அணி வண்ணம் - எழுத்துமுதல் வண்ணமீறாகச் சொல்லப்பட்ட இவற்றுள், இழுக்கு இன்றி - வழுவுத லில்லாமல், என்று எவர் செய்தன - எச்

காலத்தில் எவரால் எவை செய்யப்பட்டன, எல்லாம் - (அவை) எல்லாம், இன்று இவர் இன் குறள்வெண்பா - இக்காலத்து இத் திருவள்ளுவராலே செய்யப்பட்ட இவ் வினிய குறள் வெண்பாக்களில், இயம்பின் - சொல்லப்பட்டன, எ று.

வனப்பு - அம்மை, அழகு, தொன்மை, தோல், விருந்து, இயைபு, புலன், இழைபு. அணி - சொல்லணி, பொருளணி, ஒலியணி. வண்ணம் - குறிலகவற் றாங்கிசைவண்ண முதலியன. ஒவ்வொரு காலத்தில் ஒவ்வொரு பாவலர் ஒவ் வொரு குணத்தினாலே சிறந்து விளங்க தூல் செய்தனர்; இவரோ வெனின், எல்லாக் குணங்களாலும் சிறந்து சிறந்து விளங்கச் செய்தமையின் இவ்வாறு கூறினார். இதன் பாக்களின் சிறப்புச் சொல்லியபடி.

[அக்காரக்கனி நச்சுமனார்]

சக. கலைநிரம்பிக் காண்டற் கினிதாடிக் கண்ணி
னிலைநிரம்பு நீர்மைத் தெனினுந் - தொலைவிலா
வானூர் மதியந் தனக்குண்டோ வள்ளுவர்முப்
பானூ னயத்தின் பயன்.

(இ - ள்) (மதியமும் முப்பால் தூலும்), கலை - பதினாறு கலைகளாலும் அறு பத்துநாலு கலைகளாலும், நிரம்பி - நிறைந்து, காண்டற்கு - கோக்குதற்கு (ஆராய்ச்சி செய்தற்கு என்றபடி), இனிதாடி—, கண்ணின் கிலை - முகக் கண்ணினிலையில், (அகக்கண்ணினிலையில்), நிரம்பு-நிரம்புகின்ற, நீர்மைத்து எனினும் - தன்மையுடைத்தாயினும், (குணமுடைத்தாயினும்), வள்ளுவர் முப்பால் தூல்-திருவள்ளுவரது முப்பால் தூலினது, நயத்து - நயத்தால் விளைவதாகிய, இன் பயன் - இனிய பயனானது, தொலைவு இலா வான் ஊர் மதியம் தனக்கு - ஒழிவின்றி ஆகாசத்தின்கண்ணே நிரிகின்ற மதியினிடத்து, உண்டோ—, எ - று.

மதியந்தனக்கென்றது வேற்றுமை மயக்கம். ஓகாரம் எதிமறை. ஆதாரமாகக் கொள்ளுதற்கு ஏற்புடைத்தல்லாத வானை ஆதாரமாகக் கோடலின், இழிவு தோன்றத் தொலைவிலா வானூர் மதிய மென்றார். நயம்-மறுப்பாடமை, மழுங்காமை, குறைவுறாமை முதலியன. பயன் - இம்மை மறுமை வீட்டின் பங்கன். ஒப்புமை சொல்லுதற்கு தூல்களில் ஒன்றும் இன்மையால், ஏனைப் பொருள் பலவுற்றினுஞ் சிறந்த மதியையாயினும் சொல்லுது மெனப் புகின் அதுவும் அதனால் தருவதன் நென்றபடி.

[நப்பாலத்தனார்]

சஎ. அறந்தகனி யான்ற பொருடிரி யின்பு
சிறந்தநெய் செஞ்சொற்றீத் தண்டு - குறும்பாவா
வள்ளுவன ரேற்றினார் வையத்து வாழ்வார்க்
ளுள்ளிரு ணீக்கும் விளக்கு.

(இ - ள்) அறம் - தருமம், தகனி - அகலும்; பொருள்—, திரி - திரியும்; இன்பு-காமம், நெய் - நெய்யும்; செஞ்சொல் - செவ்விய சொல், தீ-நெருப்பும்; குறும் பா-குறட்பா, தண்டு - தண்டும், ஆ - ஆக, வள்ளுவனார் - திருவள்ளுவ நாயனார், வையத்து வாழ்வார்கள் - பூமியின்கண்ணே வாழ்வோரது, உள் இருள்-அகத்திருளை, நீக்கும்-ஒழிப்பதாகிய, விளக்கு—, ஏற்றினார்—, எ - று.

ஆன்றல் - மேம்படுதல். அகத்திருள் - அஞ்ஞானம். தீச்சுடர் - தகனிமுத வியவற்றோடு கூடிப் புறத்திருளை எப்படிக்கெடுக்குமோ அப்படி நாயனாரது திருவாயிற் பிறந்த செஞ்சொல் அறமுதலியவற்றோடு கூடி அகத்திருளைக் கெடுத்தலின் இவ்வனம் உருவகஞ் செயலாயிற்று. மனையகத்து ஏற்றப்படுகிற விளக்கு அம் மனையகத்து உள்ளார்க்கு மாத்திரமே உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருளைக் கெடுக்கவல்லது அன்மையாலும், இஃது உலகத்து வாழ்வோர் பலர்க்கும் உபயோகியாய் நின்றலாலும், அகத்திருள் கெடுத்தலாலும், அதனின் இது பலகோடி மடங்கு மிக்குச் சிறந்து நிற்கின்றமை புணர்த்தியபடி.

[குலபதிநாயனார்]

சஅ. உள்ளக் கமல மலர்த்தி யுளத்துள்ள

தள்ளற் கரியவிரு டள்ளுதலால் - வள்ளுவனார்

வெள்ளைக் குறட்பாவும் வெங்கதிரு மொக்குமெனக்

கொள்ளத் தகுங்குணத்தைக் கொண்டு.

(இ - ள்) உள்ளக் கமலம் மலர்த்தி - நெஞ்சமாகிய தாமரைமலரைமலர்த்தி, உளத்து உள்ள - (மக்களது) அகத்திலுள்ள, தள்ளற்கு அரிய இருள் - (பிரி தொன்றானலே) நீக்கப்படாத அஞ்ஞான இருளை, தள்ளுதலால் - நீக்குதலால், வள்ளுவனார் வெள்ளைக் குறட்பாவும் - திருவள்ளுவரது குறள்வெண்பாவும், வெம் கதிரும் - (புறத்துத் தாமரைமலரை மலர்த்திப் புறத்திருளை நீக்குகின்ற) சூரியனும், குணத்தைக் கொண்டு - அச் செய்கையைக்கொண்டு, ஒக்கும் என - ஒக்குமென்று, கொள்ளத்தகும்—, எ - று.

செயலும் தொழிற்பண்பு எனப்படுதலின் குணம் எனப்பட்டது. அது மலர்த்தலும், தள்ளுதலும் ஆம். குணத்தைக் கொண்டெனவே செயப்படு பொருளைக் கொண்டு ஒக்குமெனக் கொள்ளத் தகாதென்ற தாயிற்று. உலகுக் கெல்லாம் பேரொளியாகிய சூரியனும் இதற்கு ஒருபுடை யொப்பாமென்றபடி.

[தேனிக்குடிக் கீரனார்]

சகூ. பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயினபொய் யல்லாத

மெய்ப்பால மெய்யாய் விளங்கினவே - முப்பாலிற்

றெய்வத் திருவள் ளுவர்செப் பியகுறளால்

வையத்து வாழ்வார் மனத்து.

(இ - ள்) தெய்வத் திருவள்ளுவர் - தெய்வத்தன்மையையுடைய திரு வள்ளுவ நாயனார், முப்பாலின் - மூன்று பால்களையுடையதாக, செப்பிய குற வள்ளுவ நாயனார், முப்பாலின் - மூன்று பால்களையுடையதாக, செப்பிய குற

ளால் - சொல்லப்பட்ட குறள் தூலைக் கேட்டறிதலால், வையத்து வாழ்வார் - உலகின்கண் வாழ்வாருடைய, மனத்து—, பொய்ப்பால - பொய்யின் பகுதியிற் பட்டவை யெல்லாம், பொய்யே ஆய்ப்போயின்—, பொய் அல்லாத - பொய்ம்மையல்லாத, மெய்ப்பால - மெய்யின் பகுதியிற்பட்டவை யெல்லாம், மெய்யாய் விளங்கின - மெய்யே ஆய் விளங்கின, ஏ -று.

குறளால் பொய்ப்பால பொய்யேயாய்ப் போயின மெய்ப்பால மெய்யே யாய் விளங்கின எனவே, இதற்கு முன்னெல்லாம் உண்மை துணியப்படாமையின் பொய்ப்பால மெய்ப்பாலபோன் மேற் கொள்ளப்பட்டும், மெய்ப்பால பொய்ப்பாலபோற் கைவிடப்பட்டும், மயங்கிக்கிடந்தன வென்றதாயிற்று. பொய்யேயாய்ப்போதல் - “வாய்மையெனப்படுவ” தென்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும், மெய்யாய் விளங்கல் - “பொய்மையும் வாய்மையிடத்த” என்றற் றொடக்கத்துத் திருக்குறள்களாலும் அறிக. இதன் மெய்யுணர்வு பயத்தற் சிறப்புச் சொல்லியபடி.

[கோடிஞாநன் மாணிபூதனார்]

௫௦. அறனறிந்தே மான்ற பொருளறிந்தே மின்பின்
றிறனறிந்தேம் வீடு தெளிந்தே - மறனெறிந்த
வாளார் நெடுமாத வள்ளுவனார் தம்வாயாற்
கேளா தனவெல்லாக் கேட்டு.

(இ - ள்) மறன் எறிந்த வான் ஆர் நெடு மாத - பகைவரை யெறிந்த வாட்படை தாங்கிய வீறு ஒங்கும் பாண்டிய ராசனே!, வள்ளுவனார் தம்வாயால்-திருவள்ளுவ நாயனாது வாக்கால், கேளாதன எல்லாம் - (இதற்கு முன்) கேட்கப் பட்டிலாதவை யெல்லாம், கேட்டு - (இப்போது) கேட்டு, அறன் திறன் அறிந்தேம் - அறத்தின் திறத்தை அறிந்தேம்; பொருள் திறன் - பொருளின் திறத்தை, அறிந்தேம்—; இன்பின் திறன்-இன்பத்தின் திறத்தை, அறிந்தேம்—; வீட்டுத் திறன் தெளிந்தேம் - வீட்டின் திறத்தை அறிந்தேம், ஏ -று.

திறன் - கூறுபாடு; அது அறமுதலியவற்றோடுங் கூட்டப்பட்டது. மறன்: ஆகுபெயர். கேளாதன - பிற தூலாசிரியர்க் கெல்லாம் அறிந்த சொல்லுதற்கு எட்டாதிருந்த அறமுதலியவற்றின் றுட்பங்கள். இம்மை மறுமை வீடுகளைக் குறித்து உணர்தற்குரிய உறுதிப்பொருள் நான்கு முணர்தலின் இனி யாதொன்றாலுங் குறைவில்லை யென்றபடி.

[கவுணியனார்]

௫௧. சிந்தைக் கினிய செவிக்கினிய வாய்க்கினிய
வந்த விருவினைக்கு மாமருந்து - முந்திய
நன்னெறி நாமறிய நாப்புலமை வள்ளுவனார்
பண்ணிய வின் குறள்வெண் பா.

(இ - ள்) முந்திய நல்லெறி நாம் அறிய-முற்பட்டதாகிய நல்லவழியைநாம் அறியும்பொருட்டு, நாப்புலமை வள்ளுவனார்-நாவால் விளங்குகின்ற புலமையை யுடைய திருவள்ளுவனாரால், பன்னிய-சொல்லப்பட்ட, இன்குறள் வெண்பா - இனிய குறள் வெண்பாக்கள், சிந்தைக்கு இனிய - (நினைத்தால்) மனத்திற்கு இன்பஞ் செய்வன; செவிக்கு இனிய - (கேட்டால்) காதுக்கு இன்பஞ் செய்வன; வாய்க்கு இனிய - (ஒதினால்) வாய்க்கு இன்பஞ் செய்வன; வந்த இருவினைக்கு - தொடர்ந்து வருகின்ற இருவினைகளாகிய நோய்களுக்கு, மாமருந்து-பெரிய மருந்துகளாவன, எ - று.

குறட்பாவை மருந்தென்றமைக்கு ஏற்க வினையை நோயென்னுமையால் ஏகதேசரூபம். நல்வினையும் பிறவிக்கு ஏதுவாகலால் இருவினை யென்றார். முற்பட்ட நல்வழி - நன்மக்களுக்கு அநாதியா யமைந்துள்ளது; அது சமயத்தாரது பல வகைப்பட்ட கற்பனையினாலே மறைபட்டு நின்றமையின், நாமறிய வென்றார். இந் தூவின் பாக்களைச் சிந்தித்தன்முதலியன செய்யுங்காலும், சொற்பொருள் நயங்களாலே இன்பம் விளைத்துத் தெய்வத்தன்மையால் விளைத்தயும் ஒழிக்கு மென்றபடி.

[மதுரைப்பாலாசிரியனார்]

௫௨. வெள்ளி வியாழம் விளங்கிரவி வெண்டிங்கள்
பொள்ளென நீக்கும் புறவிருளைத் - தெள்ளிய
வள்ளுவ ரின்குறள் வெண்பா வகிலத்தோ
ருள்ளிரு ணீக்கு மொளி.

(இ - ள்) வெள்ளி வியாழம் விளங்கு இரவி வெள் திங்கள் - சுக்கிரன் சாகுரு சூரியன் சந்திரன் எனப்படுகின்ற இவ்வொளிகள், புற இருளை - புறத்த இருளை, பொள் என நீக்கும் - விரைவிலே நீக்கும், (ஆதலின் புறவிருள் நீக்குதற்கு உண்டாகிய ஒளிகளாம்); தெள்ளிய - முற்றுணர்ந்த, வள்ளுவர் இன்குறள் வெண்பா - திருவள்ளுவ நாயனாரது இனிய குறள் வெண்பா, அகிலத்தோர் - உலகத்தோராரது, உள் இருள் நீக்கும் - உள்ளிருளை நீக்குதற்கு உண்டாகிய, ஒளி - ஒளியாம், எ - று.

இவ்வினம் கூறவே புறத்திருளுக்கு அவை பலவுள, அகத்திருளுக்கு இஃதொன்றே புளதென்றதாயிற்று. அவற்றுள் ஒன்றாலும் நீக்கப்படாத அகத்திருளை நீக்கவல்லதாதலின் இதற்கு எவ்வாற்றானும் ஒப்பதொன்றின்ற என்றபடி.

[ஆலங்குடிவங்கனார்]

௫௩. வள்ளுவர் பாட்டின் வளமுரைக்கின் வாய்மடுக்குந்
தெள்ளமுதின் மீஞ்சுவையு மொவ்வாதாம் - மெள்ளமுத்
முண்டறிவார் தேவ ருலகடைய வுண்ணுமால்
வண்டமிழின் முப்பான் மகிழ்ந்து.

(இ - ள்) வள்ளுவர் பாட்டின் வளம் - திருவள்ளுவரது பாட்டினது தீஞ்சுவையை, உரைக்கின் - சொல்லுமிடத்து, வாய் மடுக்கும் தென் அமுதின - உண்ணப்படுகின்ற தெள்ளிய அமுதினது, தீஞ்சுவையும் - தித்திப்பாகிய சுவையும், ஒவ்வாது - ஒப்பாகாது; தென் அமுதம் உண்டு - அத் தெள்ளிய அமுதை யுண்டு, அறிவார் - (அதன் சுவையை) அறிபவர், தேவர் - தேவர்கள்; வள் தமிழின் - வளம் பொருந்திய தமிழ்க் கண்ணதாகிய, முப்பால் - முப்பாலாகிய அதின் மும்மடி சிறந்த பாலை, மகிழ்ந்த—, உலகு அடைய - எல்லாவுலகத்தாரும், உண்ணும் - உண்டு தீஞ்சுவை யறிவார், எ - று.

வளம்: ஆகுபெயர். ஆல்: அசை. அவ் வமிர்தம் வாயுட் பெய்தவழி நாவிற்குப் பட்ட சிறிதுபொழுதளவே தீஞ்சுவை பயப்பது. இப் பாட்டு நெஞ்சின்க ணிலே பெற்று ஒழிவின்றித் தீஞ்சுவை பயத்தலின் ஒவ்வா தென்றார். முப்பால் - சிலிஷ்ட ரூபகம். இனி எவ்வுலகத்தாருக்குங் கருமபூமியாகிய இவ்வுலகத்துட் டோன்றி மெய்ப்பொரு ளுணர்ந்தன்றி வீட்டின்பம பெறுதல் கூடாமையின், உலகடைய வுண்ணு மென்றார். அன்றி அவ்வுலகத்துத் தேவர்களும் தமது மேற்பட்ட அறிவினாலே இதனது உயர் வொப்பற்ற குணத்தை அறிந்து முக்கியப் பிரமாணமாகக் கொண்டு மகிழ்கூர்வ ரென்பதுபற்றி அங்ஙனம் கூறின ரொனினு மமைபும். இஃது இவ்வுலகத்தார்க்கேயன்றி அவ்வுலகத்தார்க்கும் பயன்படுமாறு சொல்லியபடி.

திருத்தணிகைச் சரவணப்பெருமானையர் செய்த

திருவள்ளுவமலை யுரை முற்றிற்று.

[இடைக்காடர் பாடல்]

கடுகைத் தொளைத்தேழ் கடலைப் புகட்டிக்

குறுகத் தறித்த குறள்.

(இ - ள்) குறள் - (நாயனாது தூவின் ஆயிரத்து முந்துற்று முப்பது) குறள் வெண்பாக்களும், கடுகை—, தொளைத்து - (அதனடுவே) தொளை செய்து, ஏழ் கடலை - ஏழு கடனீரையும், புகட்டி - (அத் தொளைபுட்) பெய்து, குறுக - (கன் அளவிற்கு) குறுகும்வண்ணம், தறித்த - தறித்துவைத்தால் அது போல்வனவாகும், எ - று.

மிக்க சிற்றளவிற்கு எடுத்துச் சொல்லப்படுவதொரு துன்பொருளாதலின் கடுகு சொல்லப்பட்டது. இரண்டனுருபு தறித்தவென வினை கொண்டது. தொளைத்தல் - உள்ளீடு போக்குதல். புகவிடென்பது புகட்டென விகாரப்பட்டு முதனிலையாய் நின்றலின் புகட்டி யென்றாயது. தொளையினிடை வெளிக்கும், அதன் புறமூடிக்கும் கொள்ளப்பட்ட பங்கு சிறிதாகஒழிந்தபங்குபெரிதாகலின், குறுக என்றார். தறித்தாலன்ன எனற்பாலது தறித்தவென இடைக் குறைந்து நின்றது. இல்லாத பொருளை உபமானமாகக் கூறலின் இப்பொருளுவனவு,

குறட்பாக்களுள் ஒவ்வொன்றும் அதுபோறவின் தறித்தவெனப் பன்மையாற் கூறலாயிற்று. குறள் பால்பகா அஃறிணைப் பெயராதலின் இங்கே பன்மைக் காயது. இங்ஙனங் கூறவே குறட்பாவின் சொற்சுருக்கமும் அதனுள் அடக்கப் பட்ட பொருள் விரிவும் நோக்கும்வழி அக் கடுகும் ஏழ்கடனீரும்போலு மென்ற தாயிற்று. பொருள் விரிவின் அளவுபடாமை சொல்லியபடி.

இப் பாட்டிலே “அணுவைத் தொளைத்தேழ் கடலைப் புகட் டிக், குறுகத் தறித்த குறள்.” என முதற்சொல்லை மாற்றி ஒளவை யாரால், புகழ்ச்சி செய்யப்பட்டது.

தீருவள் ளுவநாயனார் வரலாறு

[நேரிசை யாகிரியப்பா]

நயமிகு புகழ்ச்சோ ணட்டுளோ ரந்தண
 னுயர்மனைக் கிழத்தியங் குயிர்த்தவோர் மைந்தற்
 கியாணர்சால் பகவ னெனப்பெய ரீந்துபின்
 கோணிலை நாணிலை குறித்தசா தகத்தாற்
 புன்குல மாதுதோள் புணருமென் றோர்திஃ
 தென்குலக் கிழக்கதா மெனவுளங் கழுமிய
 பிழையி னோடுநீஇப் பின்பொரு சிலநாண்
 மாழையுண் கண்ணியை மதலையைத் தணந்து
 கோணைநீர்க் கங்கையிற் குடைகுவா னேகினன்
 பேணுமச் சிறுவனும் பிரம சரியமேற்
 ரோவா வருமறை யோதினா னுணர்ச்சியின்
 மூவா நலத்தினைம் மூவாட் டையனா
 யெந்தையிற் பிரிதாற் கேதுவென் னெனத்தாய்
 புந்தினைந் துமைசெயப் பொருள்வட புலந்துரீஇப்
 போதரு நெறியிடைப் புலைமகள் கருளு
 ராதியென் பெயரின ளரும்பெறற் செவ்வியள்
 பொற்கொடி போன்றெதிர் புகமருண் டினிய
 சொற்கொடு புதுநலந் தோய்ந்துணர்ந் ததன்பி
 னிச்செய நகாதென வெண்ணிவிட் டேகுழி
 மெய்ச்செயற் கற்பினள் விடாதுடன் ரோடாக்
 கண்டுருத் தொருசிலை கைக்கொடு நுதன்மிசைப்
 புண்டர வெறிந்தவட் போக்குபு விரைந்துபோய்த்
 திகழ்பா கீரதி தீரமே லுளபதி
 யகமெலாந் தேடியு மத்தனைக் கண்டிலா
 தாரந்தையிற் றனாதுநா டடைகுவான் மீண்டு
 வரும்பொழு திரவவன் மருவறச் சாலையிற்
 நற்பிரி வாற்றாத் தளர்ச்சியோ ரீர்தொறு
 மற்பக னேடுறு மாதிதற் காணா
 வுற்றடி வணங்கலு முயர்மறை யோனவ
 னெற்றியிற் சிலைவடு நேரி னோக்கிமுன்
 பிணங்குமா தெனத்தெளிந் திவண்வர வென்னென
 வணங்குகிற் பிரிந்துறி னாவிவா மேனென
 வீன்றிடு மகவெலா மீன்றுழி யேவிடுத்
 தூன்றிய துணிபொடு முடன்வர வல்லையேல்

வருகென வண்ணலம் மடவர வியைதலா
 விருவருந் தலந்தொறு மியங்குகா லங்களி
 லுப்பை யெளவை யுறுவை வள்ளியென்
 றிப்புவி போற்றுமீ ரிருவர் மகளிரு
 மன்னுசீ ரதிகமான் வள்ளுவர் கபில
 ரென்னு மாடவ ரிம்முவ ரும்பிறந்
 தெவ்வெத் தலமெவ ரெவர்க்குப் பிறப்பிட
 மவ்வத் தலங்களி னவரவர் வளர்ந்தனர்
 செப்புமவ் வெழுவருட் டிருவள் ளுவர்தா
 மைப்புய லணிபொழின் மயிலாப் பூரில்
 வள்ளுவர் மணையிடை வளர்ந்தன ராங்கவ
 ருள்ளமுத் தேவரு ளொருவ ராகிய
 சதூர்முகன் றிருவவ தார மாதலின்
 முதுமறை யாகம முத்தமிழ்க் கலைபிற
 வையந் திரிபிலா தனைத் துநன் குணர்து
 தெய்வப் புலமையிற் சிறந்தான் குருவா
 யற்புத நீறணிந் தைந்தெழுத் தியம்பித்
 தற்பா லிங்கமெய் தரித்தருள் செயப்பெறீஇ
 வலங்கொள்பு வைசியர் மரபினுற் றெண்குண
 மிலங்குறு வாசுகி யெனும்பெயர் தையலை
 மணந்தக னமர்ந்து மகிழ்ந்துற வறத்தரும்
 வணங்குற வில்லற வாழ்வினுற் றருளா
 லென்னி னுயர்வுறு மினித்தமிழ் மொழியென
 முன்னுறு பெருவட மொழியழக் காறுற
 மலைதரும் பற்பல மதத்தரும் வியந்து
 தலைமிசைக் கொண்டிது தக்கதென் றேத்த
 விம்மை மறுமைவீ டெய்தவிந் றாலென்
 றம்ம வமையுமென் றறிஞருள் ளுவப்ப
 வெங்கட் கிணையிலை யெனத்தருக் குறுகடைச்
 சங்கப் புலவரத் தருக்குளத் தொழிய
 வீரிரு வேதமே யெழுவா யாகிய
 சீரிய விழுமிய செவ்விய நூல்களிற்
 சிறந்த பொருளெலாஞ் செந்தமிழ்க் குறளி
 லறம்பொருள் காமமென் றாகுமுப் பாலாற்
 கூறின ரொருநூல் கொண்டொளந்
 தேறினர் பயனெலாஞ் சேர்ந்துவாழ் குவரே.

[நாயனார் சோநுப ஸ்துதி]

திருமுடி மிசையார் மயிர்முடி யழகுந்
 தீர்க்கபுண் டரநுதி லழகும்
 திரண்மணி புயந்தை வருஞ்செவி யழகுந்
 திகழ்நெடுந் தாடியி னழகும்
 அருமுடி செபமா விகைகின்முத் திரைசே
 ரபயநேர் வலக்கையி னழகும்
 அமிழ்துறழ் தமிழ்மா மறைமுறை வரத
 மமைதரு மிடக்கையி னழகும்
 கருமுடி யோகப் பட்டையி னழகுந்
 கடிகொள்கீட் கோவண வழகும்
 கழல்களிற் றிகிரி வளைவரை யழகுந்
 கமலநல் லாதனத் தழகும்
 தருமுடி முகிறேய் மயிலையி னிடைமா
 தவர்கள்கண் டிரைஞ்சவீற் றிருக்கும்
 தழைபுகழ்த் திருவள் ளவரெனு நாம
 சற்குரு சரணமே சரணம்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

ஆசிரியர் திருநாமங்கள்

திருவள்ளுவர்
 நாயனார்
 தேவர்
 முதற்பாவலர்
 தெய்வப்புவர்
 நான்முகனார்
 மாதானுபங்கி
 செந்நாப்போதார்
 பெருநாவலர்

ஆ—க.

நூலின் திருநாமங்கள்

திருக்குறள்
 முப்பானூல்
 உத்தரவேதம்
 தெய்வநூல்
 திருவள்ளுவர்
 பொய்யாமொழி
 வாயுறைவாழ்த்து
 தமிழ்மறை
 பொதுமறை

ஆ—க.

திருவள்ளுவநாயனார் திருவடிவாழ்க.

திருக்குறள் அகராதி

குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்
அ		அரிதரோதேற்	௩௬௨	அழச்சொல்	௩௬௦
அகடாராரல்	௪௩௩	அரிதாற்றி	௩௬௩	அழல்போ	௩௬௧
அகப்பட்டி	௩௨௧	அரியகற்றா	௨௪௧	அழிவதூஉ	௨௨௮
அகாமுதல்	௩௨	அரியவற்று	௨௨௦	அழிவந்த	௩௬௩
அகலாதனு	௩௪௦	அரியவென்றா	௨௬௩	அழிவினவை	௩௮௬
அகழ்வாரை	௭௩	அருங்கேட	௧௦௦	அழிவின்ற	௩௭௪
அகனமர்ந்தீ	௪௮	அருஞ்செவ்	௨௭௮	அழுக்கற்ற	௮௩
அகனமர்ந்து	௪௪	அருட்செவ்வஞ்	௧௧௩	அழுக்காறவா	௨௦
அஃகாமை	௮௬	அருமறை	௪௭௩	அழுக்காறுடையார்	௮௦
அஃகியகன்	௮௩	அருமையு	௩௦௦	அழுக்காறுடையான் கள்	௮௭
அங்கணத்து	௩௩௩	அரும்பய	௬௩	அழுக்காமென	௮௨
அசையியற்	௩௩௪	அருவினையெ	௨௩௬	அழுக்காற்றி	௮௦
அச்சமுடை	௨௬௪	அருளல்லதி	௧௨௧	அளவல்லசெய்	௧௩௮
அச்சமேகி	௩௨௧	அருளில்லார்	௧௧௮	அளவளாவில்	௨௩௧
அஞ்சாமைய	௨௪௬	அருளென்	௩௭௧	அளவறிந்தார்	௧௩௮
அஞ்சாமை	௧௧௦	அருளொடு	௩௭௦	அளவறிந்து	௨௩௭
அஞ்சுமறியா	௪௨௧	அருங்கருதி	௧௩௭	அளவின் க	௧௩௭
அஞ்சுவதஞ்	௨௧௨	அருஞ்சேர்	௧௧௬	அளித்தஞ்ச	௩௬௨
அஞ்சுவதோ	௧௮௦	அருள்வெஃகி	௮௩	அறங்குறு	௮௮
அடக்கமாராரு	௬௧	அலந்தாவா	௧௩௬	அறஞ்சாரா	௩௦௮
அடல்வேண்டு	௧௬௬	அலகொழுவாரு	௩௩௩	அறஞ்சொல்	௮௬
அடற்றகை	௩௭௭	அலர்நாண	௩௩௬	அறத்தாறிது	௨௧
அடுக்கியகோ	௪௬௩	அல்லலரு	௧௧௭	அறத்தாற்றி	௨௬
அடுக்கிவரினு	௩௦௭	அல்லவை	௩௦	அறத்தான்	௨௨
அடுத்ததுகா	௩௪௬	அல்லற்பட்	௨௭௪	அறத்திற்கே	௪௦
அணங்குகொ	௩௨௩	அவர்தந்தா	௩௭௭	அறத்தினூஉ	௧௧
அணிபன்றோ	௪௬௩	அவர்கெஞ்	௬௩௦	அறம்பொரு	௨௪௮
அந்தணரென்	௧௮	அவாவில்லார்	௧௮௧	அறவாழிய	௬
அந்தணர்நூற்	௨௬௮	அவாவினை	௧௮௦	அறவினையா	௧௩௪
அமாகத்தாற்	௩௬௮	அவாவென்ப	௧௭௭	அறவினையு	௪௪௨
அமாகத்துவ	௪௬௮	அவிசொரிந்	௪௨௪	அறனழிஇ	௮௮
அமிழ்தினு	௩௩	அவையறிந்	௩௬௬	அறனறிந்தா	௩௧௨
அமைந்தாவ்	௨௩௩	அவையறியார்	௩௩௦	அறனறிந்துமு	௨௧௬
அரங்கின்றி	௨௦௦	அவ்வீத்தழுக்	௮௧	அறனறிந்துவெ	௮௭
அரம்பொரு	௪௩௨	அவலிபந்	௮௨	அறனாக்கம்	௮௦
அரம்போலு	௪௮௪	அழக்கொண்	௩௨௪	அறனியலா	௭௩

தறள்	பக்கம்	தறள்	பக்கம்	தறள்	பக்கம்
அறனிழுக்கா	ககக	அன்புடை—ல்வெநு	சௌ	இடிக்குந்நனை	உஉக
அறனீனு	௩௭௦	அன்புநாடு	சௌ	இடிபுரிந் தென்	உகஅ
அறனெனப்	உ௭	அன்புமறனு	உ௮	இடிப்பாரை	உஉஉ
அறனென்கி	கக	அன்புந்மர்ந்த	ச௦	இடுக்கட்ப	௩உக
அறன்கடை	௭க	அன்புபாரீஇ	ச௭௦	இடுக்கண்கா	௮௦௦
அறன்வரை	௭ச	அன்போடியை	௩க	இடுக்கணவ	௩௦௮
அறிகிலா	௮௮ச	அன்றிறிவாமெ	உக	இடும்பைக்கி	௩௦௭
அறிகொன்	௩௧௩	ஆ		இடும்பைக்கே	ச௭க
அறிதோற்றி	௮ச௦	ஆகாறளவிட்	உ௩௭	இடைதெரிந்	௩௭க
அறிந்தாற்றி	உ௮௮	ஆகூழாற்	கஅ௩	இணருழ்த்து	௩௭க
அறிவற்றங்	உ௦௭	ஆக்கங்கருதி	உஉக	இணரொரிதோ	கசஅ
அறிவிலார்தா	சகஉ	ஆக்கமதாவி	உ௭௩	இதனையிதன	உ௮௭
அறிவிலானெ	சகக	ஆக்கமிழந்	உகஉ	இமைப்பிற்கா	௮சக
அறிவினா	க௮க	ஆக்கமுங்	௩௭௭	இமையாரின்	சசக
அறிவினுளெ	௭௭	ஆங்கமை	௩௭௩	இம்மைப்பிறப்	௭௭உ
அறிவின்மை	சகக	ஆபயன்கு	உ௭௭	இயல்பாகு	கக௭
அறிவுடையாரா	உகஉ	ஆபுமறவி	ச௭௭	இயல்பின	உ௭
அறிவுடையாரெ	உக௩	ஆய்ந்தாய்ந்	௩அஅ	இயல்புளி	உ௭௭
அறிவுருவா	௩௩௭	ஆராவியற்கை	கஅஉ	இயற்றலு	கக௭
அறுவாய்வி	௮ச௭	ஆவிந்ருநீரெ	௮௭௭	இரக்கவிர	௮௦௭
அறைபறை	௮உக	ஆவ்வீனையு	ச௭௭	இரத்தலினி	க௦௭
அற்காவியல்	க௭க	ஆற்றருமா	உ௭௭	இரத்தலுமீ	௮௭௭
அற்றதறிந்து	ச௮௭	ஆற்றினளவறிந்	௩௮௭	இரந்துமுயி	௮௭௭
அற்றமறைக்கு	ச௭௭	ஆற்றினளவறிந்தி	உ௭௭	இரப்பனிரப்	௮௭௭
அற்றமறைத்த	ச௭௩	ஆற்றின்வருந்	உ௭௭	இரப்பாரை	௮௭௭
அற்றவரென்	கஅ௦	ஆற்றினிலைத	௩௮௭	இரப்பான்வெ	௮௭௭
அற்றராழிபசி	௭௦௭	ஆற்றிவெழு	உ௭	இரவாரிரப்	௮௭௭
அற்றரூரத்	உ௮௭	ஆற்றுபவர்க்	௩௭௩	இரவுள்ளவுன்	௮௭௭
அற்றரூர்க்கொ	சஅ௭	ஆற்றுவா—லிக	ச௩௩	இரவென்னு	௭௭௭
அற்றரூளவறி	ச௮௭	ஆற்றுவா—ல்பசி	௭௦௭	இருணீங்கி	௮௭௭
அற்றேறமென்	௩௦௭	ஆற்றுவா—ல்பணி	ச௭௭	இருநோக்கி	௭௦௭
அணிச்சப்பூ	௮௭௩	இ		இருந்துள்ளி	௭௭௭
அணிச்சமு	௮௭௮	இகலான	ச௭௭	இருந்தோம்பி	௭௭௭
அன்பகத்தில்	ச௭	இகலிற்கெ	ச௭௭	இருபுனலும்	௭௭௭
அன்பறிவாரா	௩௭௮	இகலின்மி	ச௭௭	இருமனப்பெ	௭௭௭
அன்பறிவு	ச௮௭	இகலெதிர்	ச௭௭	இருமைவகை	௭௭௭
அன்பிலன	ச௮௮	இகலென்ப	ச௭௭	இருவேறுலக	௭௭௭
அன்பிலரெல்	௩௭	இகலென்னு	ச௭௭	இருளசேரிரு	௭௭௭
அன்பிற்குமு	௩௭	இகல்காண	ச௭௭	இலக்கமுடம்	௭௭௭
அன்பின்வழி	ச௮	இகழ்ச்சியிற்	௭௭௭	இலங்கிழா	௭௭௭
அன்பின்விழை	ச௭௭	இகழ்ந்தெ	௮௭௭	இலமென்றசை	௭௭௭
அன்பினுமா	௩௭	இடமெல்லா	௮௭௭	இலமென்று	௭௭௭
அன்புடை—வி	சஅ௭	இடனின்பரு	௭௦௭	இலர்பலாரகியு	௭௭௭

குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்
இலனென்று	௯௮	இன்பம்விழை—னி	௩௦௮	உண்ணுமையே	௧௨௩
இலனென்னு	௧௦௬	இன்பம்விழை—ன	௩௦௨	உதவிவரைத்த	௯௪
இல்வாழ்வா	௨௩	இன்மையடு	௯௬	உப்பமைந்	௩௩௪
இல்லதெனி	௨௧	இன்மையினி—த	௯௦	உயர்வுகலந்	௩௩௪
இல்லாரை	௩௯௬	இன்மையினி—து	௨௭௬	உயிருடம்பி	௧௯௬
இல்லாளையஞ்	௪௪௦	இன்மையு	௭௬	உயிர்ப்பவு	௪௨௮
இல்லாள்கட்	௪௩௬	இன்மையெ	௯௦	உய்த்தல	௩௨௮
இல்லாதவற	௪௪௬	இன்மையொ	௪௮௦	உரமொரு	௨௬௬
இவறலுமாண்	௨௧௪	இன்றியமை	௪௪௮	உரனாசைஇ	௧௧௬
இழத்தொறாஉ	௪௬௭	இன்றும்வ	௯௦௮	உரனென்	௧௪
இழிவறிந்துண்	௪௪௦	இனனாசை—ரை	௧௯௬	உருவுகண்	௩௨௮
இழுக்கலுடை	௨௦௪	இனனாசை—ர்	௪௮௦	உருளாய	௪௬௪
இழுக்காமை	௨௩௬	இனனாதிர்க்க	௧௦௭	உரைப்பா	௧௧௦
இழைத்ததிக	௩௮௨	இனனாதின	௯௪௪	உலகத்தாரு	௪௧௬
இளித்தக்க	௪௨௬	இன்னாமை	௩௦௬	உலகத்தோ	௪௬
இளிவரின்	௪௭௨	இனனாவென	௧௬௨	உலகந்தழீஇ	௨௧௧
இளைதாகமு	௪௨௮	ஈ		உலைவிடத்	௩௭௩
இளையரின்	௩௪௩	ஈட்டிவ	௪௮௭	உவக்காணென்	௯௭௮
இறந்தமைந்	௪௩௮	ஈதலிசைபட	௧௧௦	உவந்துறை	௯௦௦
இறந்தவெ	௨௪௩	ஈத்துவக்கு	௧௦௮	உவப்பத்	௧௬௪
இறந்தாரிற	௧௪௬	ஈர்ங்கைவ	௯௨௨	உழந்துழந்	௯௭௪
இறப்பேபுரி	௪௭௬	ஈவார்க்கென	௯௬௬	உழவினார்	௯௦௩
இறலீனுமெ	௮௭	ஈன்றபொ	௩௭	உழுதுண்டு	௯௦௧
இறுதிபய	௩௩௬	ஈனருணமு	௪௪௬	உழுவாரு	௯௦௧
இறைகடி	௨௭௮	ஈனருள்பசி	௩௨௨	உழைப்பிரி	௨௪௨
இறைகாக்	௨௭௦	உ		உளபோன்	௨௮௩
இற்பிற—கண்ண	௪௪௪	உடம்பாடி	௪௩௩	உளரொனினு	௩௬௮
இற்பிற—கண்ணே	௯௦௬	உடம்பொ	௯௪௬	உளரொன்னு	௨௦௨
இனத்தார்	௨௮௦	உடுக்கையி	௩௮௬	உளவரை	௨௩௮
இனம்போன்	௪௦௨	உடுப்பதுஉ	௯௨௩	உள்ளக்களித்	௧௨௬
இனியவுள	௯௬	உடைசெல்	௪௬௭	உள்ளத்தார்	௧௦௬
இனியயன	௧௩௨	உடைத்தம்	௨௩௪	உள்ளத்தாலு	௧௩௬
இளைத்துணைத்	௪௬	உடைமையு	௪௪	உள்ளத்தார்	௧௪௧
இளையரிவ	௩௮௭	உடையொ	௨௬௧	உள்ளமல்லா	௨௬௪
இன்கணுடை	௯௪௧	உடையார்	௧௧௭	உள்ளமுடை	௨௬௨
இன்சொலாலீத்	௧௬௩	உட்கப்பா	௪௪௮	உள்ளம்போ	௯௭௧
இன்சொலாலீர்	௪௮	உட்பகைய	௪௩௦	உள்ளற்க	௩௬௧
இன்சொலினி	௯௬	உணாவது	௩௬௨	உள்ளியவெல்	௧௪௮
இன்பங்க	௯௬௧	உணலினு	௧௪௮	உள்ளியதெய்	௨௪௭
இன்பத்து—பய	௪௧௭	உண்டார்க	௯௩௦	உள்ளினு	௯௮௬
இன்பத்து—வி	௩௦௮	உண்ணற்க	௪௪௮	உள்ளினே	௪௪௩
இன்பமிடை	௧௮௧	உண்ணாது	௭௮	உள்ளுவதெல்	௨௬௩
இன்பமொ	௯௧௦	உண்ணுமையு	௧௨௨	உள்ளுவன்—னு	௯௭௮

திறள்	பக்கம்	திறள்	பக்கம்	திறள்	பக்கம்
உள்ளவன்—ம	௫௪௮	எ		என்பிலதனை	௪௧
உள்ளொற்றி	௪௫௧	எச்சமென்	௪௮௮	என்றுமொ	௩௨௦
உறங்குவது	௧௪௪	எட்பகவ	௪௩௨	என்னமுன்	௩௮௮
உறன்முறை	௪௩௧	எண்ணேசர்ந்	௪௪௩	ஏ	
உறாஅதவர்க்	௧௩௧	எண்ணித்து	௨௩௧	ஏதம்பெருஞ்	௪௮௧
உறாஅதவர்போ	௫௩௩	எண்ணியவெ	௩௨௭	ஏதிலாரார	௪௦௧
உறாஅதோ	௫௫௭	எண்ணியா	௨௪௪	ஏதிலார்து	௧௨
உறாஅர்க்கு	௫௮௫	எண்ணென்ப	௧௧௫	ஏதிலார்போ	௫௩௪
உறினட்ட	௩௧௭	எண்பதத்தாலெ	௪௮௨	ஏந்தியகொ	௪௩௭
உறினுயிர	௩௮௨	எண்பதத்தானோ	௨௭௦	ஏமுற்றவ	௪௨௫
உறதோறு	௫௩௮	எண்பொருள	௨௧௧	ஏரினுநன்	௫௦௪
உறுபசியு	௩௪௦	எதிரதாக்கா	௨௧௩	ஏரினுழாஅ	௧
உறுபொரு	௩௭௦	எந்நன்றி	௫௪	ஏவவுஞ்செ	௪௧௪
உறுப்பமைந்	௩௭௩	எப்பொருளு	௩௪௧	ஐ	
உறுப்பொத்	௪௮௩	எப்பொருளெ	௧௭௩	ஐந்தலித்தா	௧௫
உறுவதுசீர்	௩௧௮	எப்பொருள்யார்	௨௧௦	ஐயத்தினிங்கி	௧௭௨
உறைசிறி	௩௩௪	எய்தற்கரிய	௨௪௨	ஐயப்படாஅ	௩௪௫
உற்றநோய்நீ	௨௧௬	ஏரியாற்சு	௪௩௩	ஐயுணர்வெய்	௧௭௨
உற்றநோய்நோ	௧௨௫	எல்லாப்பொ	௩௬௬	ஐ	
உற்றவன்	௪௩௩	எல்லார்க்குநன்	௬௩	ஒட்டார்	௪௭௧
உற்றானளவு	௪௬௨	எல்லார்க்குமெ	௨௮௭	ஒண்ணுதற்	௫௨௧
ஊ		எல்லாவளக்	௧௪௩	ஒண்பொரு	௩௭௨
ஊக்கமுடை	௨௪௧	எல்லைக்கணி	௩௧௫	ஒத்ததறிவா	௧௦௨
ஊடலிற்றோற்	௬௪௮	எவ்வதுறை	௨௧௨	ஒப்புரவினா	௧௦௫
ஊடலிற்றோன்	௬௪௬	எழுதுங்கா	௬௨௭	ஒருதலையா	௫௮௩
ஊடலினுண்	௬௩௮	எழுபிறப்பு	௩௪	ஒருநாளெ	௧௧௧
ஊடலுணங்	௬௩௧	எழுமையெ	௫௫	ஒருபொழுதும்	௧௧௩
ஊடலுணர்தல்	௫௪௦	எளிதென	௭௨	ஒருமைக்கட்	௧௧௮
ஊடற்கட்	௬௨௭	எள்ளாத	௨௩௩	ஒருமைச்	௪௦௮
ஊழிப்பெ	௬௪௧	எள்ளாமை	௧௩௫	ஒருமைமக	௪௭௪
ஊழியவ	௬௩௭	எள்ளினிளி	௬௩௪	ஒருமையுளாமை	௬௩
ஊழியிருந்	௬௪௧	எற்றிறகு	௫௩௩	ஒலித்தக்கா	௩௪௪
ஊடுகமன்	௬௪௧	எற்றென்	௩௨௨	ஒல்லங்கரு	௪௦௦
ஊடுதல்	௬௫௦	எனைத்தானுந	௨௦௭	ஒல்லும்வகை	௧௧
ஊனுடை	௪௬௨	எனைத்தானுமெ	௧௫௨	ஒல்லும்வாயெ	௩௩௧
ஊதியமென்	௩௧௧	எனைத்திட்	௩௨௧	ஒல்வதறிவ	௨௩௪
ஊரவர்களுவை	௫௫௮	எனைத்துங்	௪௦௧	ஒழுக்கத்தினெ	௬௮
ஊருணர்நீர்	௧௦௩	எனைத்துணைய	௭௧	ஒழுக்கத்தினெ	௬௮
ஊழிபெய	௪௮௧	எனைத்துளி	௫௮௬	ஒழுக்கத்து	௬௪
ஊழிப்பெரு	௧௮௭	எனைத்தொ	௫௮௬	ஒழுக்கமுடைமை	௬௬
ஊழையு	௩௦௪	எனைப்பகை	௬௧	ஒழுக்கமுடைய	௬௬
ஊறொரா	௩௨௫	எனைமாட்சி	௩௬௮	ஒழுக்கமும்	௬௬
ஊனைக்கு	௪௬௨	எனைவகை	௫௫௫	ஒழுக்கமவியு	௬௬

தறள்	பக்கம்	தறள்	பக்கம்	தறள்	பக்கம்
ஒழுக்கார	௭௩	கண்ணிற்றுனி	௭௩௦	களித்தான	௪௩௨
ஒளியார்மு	௩௩௦	கண்ணின்பச	௭௦௪	களித்தொறு	௩௩௭
ஒளியொருவ	௪௭௩	கண்ணின்று	௮௩	களவார்க்கு	௧௩௩
ஒறுத்தாரை	௭௩	கண்ணுங்கொ	௭௦௬	களஞ்ஞண்ணுப்	௪௩௨
ஒறுத்தார்த்	௭௭	கண்ணுடைய	௧௩௩	கறுத்தினு	௧௩௦
ஒறுத்தாற்	௨௮௩	கண்ணுள்ளார்	௩௪௩	கற்ககசடற	௧௩௩
ஒற்றினுனெ	௨௮௭	கண்ணுள்ளிற்	௩௪௮	கற்றதனலாய	௩
ஒற்றிமு	௨௮௬	கண்ணுடிக	௩௩௩	கற்றறிந்தார்	௩௩௨
ஒற்றொற்றி	௨௯௦	கண்ணுடைத்	௨௮௨	கற்றருட்கற்	௩௩௪
ஒற்றொற்று	௨௯௦	கண்ணுடைமி	௨௮௪	கற்றர்முற்	௩௩௩
ஒன்றாகநல்	௧௩௩	கண்ணுடைமெ	௨௮௧	கற்றிலனயினு	௨௦௬
ஒன்றமை	௪௩௧	கதங்காத்து	௭௩	கற்றீண்டு	௧௭௩
ஒன்றயலக	௧௧௧	கதுமெனத்தா	௩௭௨	கற்றுக்கண்	௩௩௭
ஒன்றனுந்	௭௪	கயலுண்கண்	௩௮௧	கனவினனுண்	௩௧௨
ஒன்றெய்தி	௪௩௩	காத்தலுமாற்	௩௭	கனவினுமி	௪௦௧
ஒன்றூர்த்	௧௨௬	காப்பலர்க்	௩௮௮	கா	
		காப்பிடும்பை	௩௧௨	காக்கபொரு	௭௨
		காப்பிலாநெ	௩௧௦	காக்கைகா	௨௬௦
		காப்பிலார்	௩௧௧	காட்சிக்கெ	௧௧௨
		காப்பினுங்	௭௨௧	காண்ச்சின	௪௨௨
		காவாதுவற்	௩௧௪	காணாதர்	௪௧௪
		கருமஞ்சிதை	௨௮௩	காணிரருவ	௩௪௨
		கருமஞ்செய	௪௧௬	காணுங்காற்	௭௨௮
		கருமணியிற்	௩௪௭	காண்கமற்	௭௧௭
		கருமத்தான	௪௧௧	காதலகாத	௨௧௮
		கருவியுங்கா	௩௧௦	காதலரில்	௩௧௭
		கலங்காதுக	௩௨௮	காதலர்நா	௩௧௦
		கலந்துணர்	௭௦௭	காதலவரி	௭௦௩
		கல்லாதமே	௪௧௨	காதன்மை	௨௩௧
		கல்லாதவரிற்	௩௩௭	காமக்கடன்	௩௪௮
		கல்லாதவரு	௨௦௧	காமக்கடு—லு	௩௩௨
		கல்லாதாறெ	௨௦௧	காமக்கடு—வீ	௩௪௧
		கல்லாதான்	௨௦௧	காமக்கணிச்	௭௧௦
		கல்லார்ப்பி	௨௮௧	காமமுந்நு	௩௪௭
		கல்லாவொரு	௨௦௨	காமமுழந்	௩௩௦
		கல்லான்வெ	௪௨௪	காமமென	௭௧௧
		கலறுங்கழக	௪௩௩	காமமவிடு	௪௦௮
		கவ்வையாற்	௩௩௭	காமமவெருளி	௧௭௧
		கழாஅக்கால்	௪௧௦	காலங்கருதி	௨௪௦
		களவினலாகிய	௧௩௬	காலத்தினுற்	௩௩
		களவின்கட்	௧௩௬	காலாழ்களரி	௨௪௭
		களவென்னு	௧௩௮	காலக்குச்	௩௧௭
		களித்தறியே	௪௩௧	காலையரும்பி	௩௧௮
ஒழுதல்வே	௩௨௧				
ஒதியுணர்ந்	௪௦௭				
ஒம்பினமை	௩௬௩				
ஒர்த்துள்ள	௧௭௪				
ஒர்த்துகண்	௨௬௭				
ஒலவீனிடே	௩௭௪				
கடலன்ன	௩௩௩				
கடலோடா	௨௪௬				
கடனறிந்	௩௩௭				
கடனென்ப	௪௭௭				
கடாஅக்களி	௩௨௬				
கடாஅவரு	௨௮௮				
கடிதோச்சி	௨௭௭				
கடிந்தகடிந்	௩௨௩				
கடுஞ்சொல்	௨௭௧				
கடுமொழியுந்	௨௭௧				
கடைக்கொட்	௩௨௬				
கண்கொடிதி	௧௩௩				
கண்களவு	௩௩௧				
கண்டதூமன்	௩௩௮				
கண்டாங்கலு	௩௭௧				
கண்டாருயரு	௩௨௭				
கண்டுக்கட்	௩௩௬				
கண்ணிறந்	௭௨௧				
கண்ணிற்கணி	௨௮௩				

தறள்	பக்கம்	தறள்	பக்கம்	தறள்	பக்கம்
கானமுயலெ	௩௭௬	கெடுப்பதூஉ	௧௦	சாதலினின்	௩௦௬
கு		கெடுவல்யா	௫௬	சாயலுநா	௫௭௭
குடம்பை	௧௬௩	கெடுவாக	௫௬	சார்புணர்ந்	௧௭௫
குடிசெய்வ	௪௬௭	கெட்டார்	௬௩௬	சால்பிற்குக்	௪௮௦
குடிசெய்வார்	௪௬௬	கே		சான்றவர்	௪௮௧
குடிதழீஇ	௨௬௬	கேடறியா	௩௬௬		
குடிபுறங்காத்	௨௭௧	கேடில்விழு	௧௬௬	சீ	
குடிப்பிறந்தார்	௪௬௬	கேடும்பெ	௫௮	சிறைவிடத்	௨௬௪
குடிப்பிறந்தார்	௨௪௬	கேட்டார்ப்	௩௬௬	சிறப்பறி	௨௬௧
குடிப்பிறந்தார்	௩௮௬	கேட்டினு	௩௬௦	சிறப்பீ—மு	௧௮
குடிமடிந்து	௨௬௭	கேட்டினுங்	௨௦௮	சிறப்பீ—ம்	௧௪௬
குடியாண்மை	௨௬௬	கேளிழுக்கங்	௩௬௫	சிறப்பொடு	௧௧
குடியென்னுங்	௨௬௬	கை		சிறியாருணர்	௪௭௫
குணநலஞ்	௪௭௮	கைம்மாறு	௧௦௧	சிறுகாப்பி	௩௬௫
குணநாடி	௨௫௦	கையறியா	௪௫௦	சிறுபடை	௨௪௬
குணமென்னுங்	௧௭	கைவேல்க	௩௮௦	சிறுமைந	௬௦௦
குணனிலையு	௪௨௩	கோ		சிறுமைபல	௪௫௪
குணனுங்குடி	௩௮௬	கொக்கொக்க	௨௪௨	சிறுமையுஞ்	௩௭௭
குலஞ்சுடுங்	௪௬௫	கொடியார்—பி	௫௭௦	சிறுமையுணீ	௫௧
குழலினிதி	௩௬	கொடியார்—பு	௬௦௨	சிறைகாக்கு	௩௬
குறிக்கொண்	௫௩௩	கொடுத்தலு	௨௬௦	சிறைநல	௩௪௭
குறித்தது	௩௪௬	கொடுத்து	௪௨௨	சிறிநினமஞ்	௨௨௩
குறிப்பறிந்து	௩௪௨	கொடுப்பத	௮௧	சிறிநின்பம்	௮௪
குறிப்பிற்—ரா	௩௪௬	கொடுப்பதூஉ	௪௮௮	சினத்தை	௧௪௭
குறிப்பிற்—ர்	௩௪௫	கொடுப்புரு	௫௨௮	சினமென்னு	௧௪௭
குற்றமில்லாய்	௪௬௭	கொடையளி	௧௬௪	சீ	
குற்றமேகாக்க	௨௧௫	கொலைமே	௨௭௨	சீரிடங்கா	௪௦௧
குன்றன்னார்	௪௩௭	கொலையிற்	௨௭௧	சீரினுஞ்சீ	௪௬௬
குன்றினனை	௪௭௦	கொலைவ்ணைய	௧௫௮	சீருடைச்செ	௪௬௧
குன்றேறி	௩௭௧	கொல்லாந	௪௭௬	சீர்மைசிற	௬௪
கூ		கொல்லாமை	௧௫௭	கூ	
கூடியகாமம்	௬௬௭	கொல்லான்	௧௨௪	கூடச்சுடரும்	௧௨௭
கூத்தாட்ட	௧௫௬	கொளப்பப்	௩௪௩	கூவையொளி	௧௬
கூழங்குடியு	௨௭௩	கொளற்கரி	௩௬௫	கூழலுமிசை	௩௮௧
கூறுமைநோ	௩௪௪	கொன்றன்ன	௫௬	கூழன்றுமேர்	௫௦௦
கூற்றங்குதி	௧௨௮	கோ		கூற்றத்தார்	௨௫௬
கூற்றத்தை	௪௩௫	கோட்டுப்	௬௪௧	கூ	
கூற்றமோ	௫௨௮	கோளில்	௭௪	கூழாமற்றா	௪௬௭
கூற்றுடன்று	௩௭௫	சமன்செய்து	௬௦	கூழ்ச்சிமுடி	௩௩௦
கே		சலத்தார்	௩௨௪	கூழ்வார்கண்	௨௨௧
கெடல்வே	௪௩௪	சலம்புற்றி	௪௬௬	செப்பமுடை	௫௭
கெடாஅவழி	௩௬௬			செப்பினை	௪௩௧
கெடுங்கா	௩௬௬				

குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்
செயற்கரியசெ	௨௫	ஞா		தார்தாங்கி	௩௭௬
செயற்கரியயா	௩௮௩	ஞாலங்கருதி	௨௪௦	தானாண்மையி	௩௦௨
செயற்கைய	௩௬௩	த		தானாண்மையெ	௩௦௧
செயற்பாலசெ	௨௬௬	தகுதியென	௫௭	தானாற்றி	௧௦௧
செயற்பாலதோ	௨௩௩	தக்காங்கு	௨௭௭	தானந்தவ	௧௨
செயிரிற்றலை	௧௨௩	தக்காரின	௨௨௧	தீ	
செய்கபொ	௩௭௨	தக்கார்தக	௫௮	திறனல்ல	௭௭
செய்தக்க	௨௩௧	தஞ்சந்தம	௬௩௫	திறனறிந்	௩௩௭
செய்தேமஞ்	௩௬௧	தணந்தமை	௬௦௧	தினற்பொரு	௧௨௨
செய்யாமற்செய்	௫௨	தண்ணந்தூறை	௬௨௩	தினைத்துணை	௫௩
செய்யாமற்செற்	௧௫௦	தந்தமைகற்	௩௪	தினைத்துணையா	௨௧௫
செய்வானை	௨௫௬	தந்நலம்	௪௪௬	தினைத்துணையு	௬௨௬
செய்வினை	௩௩௨	தந்நெஞ்சத்	௫௮௮	தீ	
செருக்குஞ்	௨௧௪	தமராகித்	௨௬௧	தீப்பாலதான்	௬௧
செருவந்த	௨௮௦	தம்பொரு	௩௪	தீயவைசெய்	௬௧
செல்லாமை	௫௬௧	தம்மிவிருந்	௫௩௬	தீயவைதீய	௬௭
செல்லாவி	௧௪௫	தம்மிற்பெரி	௨௨௦	தீயளவன்றி	௪௬௧
செல்லான்	௫௦௪	தம்மிற்றம்	௩௬	தீயினாச்சுட்ட	௬௫
செல்லிடத்	௧௪௪	தலைப்பட்டார்	௬௬௬	தீவினையார	௬௬
செல்வத்துட்	௨௦௫	தலையணிழிந்	௪௭௦	து	
செல்விருந்	௪௫	தவஞ்செய்	௧௨௭	துஞ்சினார்	௪௫௦
செவிகைப்ப	௧௬௩	தவமறைந்	௧௩௧	துஞ்சுங்காற்	௫௬௪
செவிக்குண	௨௦௫	தவமுந்தவ	௧௨௫	துணைநலமா	௩௨௦
செவிச்சொல்	௩௪௧	தவநிலரா	௬௪௭	துப்பார்ஞ்	௬
செவியிற்சுவை	௨௦௬	தள்ளாவினை	௩௫௮	துப்பினெவ	௫௬௮
செவியுணவிந்	௨௦௬	தற்காத்து	௩௬	துப்புரவில்	௫௦௬
செரு அச்சியு	௫௩௪	தனக்குவமை	௬	தும்முச்செறு	௬௪௪
செறிதொடி	௬௨௨	தனியேயிருந்	௬௩௩	துளியின்மை	௨௭௫
செறிவநிந்து	௬௨	தன்குற்ற	௨௬௬	துறந்தார்க்குத்	௧௨௫
செறுநரை	௨௪௨	தன்னுணையின்	௪௨௬	துறந்தார்க்குந்	௨௪
செறுவார்க்	௪௨௩	தன்னுயிர்க்கின்	௧௫௩	துறந்தார்படி	௨௮௬
செற்றவாற்பி	௬௧௨	தன்னுயிர்தா	௧௨௮	துறந்தார்பெரு	௧௩
செற்றாரென	௬௦௭	தன்னுயிர்	௧௫௭	துறந்தாரிற்	௭௮
செற்றார்பி	௬௧௨	தன்னுன்பெரு	௧௨௦	துறப்பார்	௧௮௬
சென்றவிட	௨௧௦	தன்னெஞ்சறி	௧௪௧	துறைவன்	௫௬௪
சோ		தன்னைத்தான்—க	௧௪௬	துறியும்புல	௬௩௮
சொல்லவல்	௩௧௮	தன்னைத்தான்—த	௧௦௦	துன்பத்திற்	௬௩௪
சொல்லுக—வி	௬௬	தன்னையுணர்	௬௪௪	துன்பமுறவ	௩௨௬
சொல்லுக—லை	௩௧௭	து		துன்புறுஉந்	௪௬
சொல்லுதல்	௩௨௬	தாயின்புறு	௧௬௬	துன்னாத்து	௧௦௬
சொல்லப்ப	௫௨௨	தாம்வீழ்—த	௫௮௧	துன்னியார்	௬௬
சொல்வண	௪௦௪	தாம்வீழ்—மெ	௫௩௭	து	
சொற்கோட்ட	௬௦	தாம்வேண்	௫௬௦	துங்காமை	௧௬௦

குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்
தூங்குக	௩௩௦	நட்டார்க்கு	௩௩௩	நன்னீரைவா	௩௪௧
தூய்மைது	௩௩௮	நட்டார்போ	௪௦௩	நா	
தூய்மையெ	௧௭௯	நட்பிற்குலீ	௩௮௭	நாங்காதல்	௩௮௩
தே		நட்பிற்குறு	௩௯௩	நாச்செற்று	௧௯௨
தெண்ணீரடி	௩௯௬	நண்பாற்று	௪௮௩	நாடாதுந	௩௮௮
தெய்வத்தா	௩௦௪	நத்தம்போற்	௧௧௨	நாடென்ப	௩௯௨
தெய்வந்	௩௦	நயந்தவர்க்	௩௭௬	நாடொதுநாடி	௨௭௩
தெரிதலுந்	௩௯௧	நயந்தவாநல்	௬௦௧	நாடொதுநாடு	௨௩௭
தெரிந்தவின	௨௨௯	நயனிலசொல்	௬௩	நாணகத்தி	௪௬௩
தெரிந்துண	௩௭௨	நயனிலனெ	௬௩	நாணமை	௪௦௭
தெருளாதான்	௧௧௯	நயனீன்று	௩௦	நாணலு	௪௯௪
தெளிவிலத	௨௩௦	நயனுடையா	௧௦௪	நாணுமற	௬௩௩
தென்புலத்	௨௪	நயனெடு	௪௮௩	நானென்ன	௬௧௩
தே		நயன்சாரா	௬௩	நானென்ன	௪௪௯
தேரன்பிற	௨௩௨	நலக்குரியார்	௭௪	நானொடு	௩௩௯
தேரன்றெ	௨௩௨	நலத்தகை	௬௩௭	நாண்மேவலி	௪௯௩
தேவரணைய	௩௨௦	நலத்தின்க	௪௬௭	நாநல	௩௯௩
தேறற்க	௨௩௨	நலம்மேவண்	௪௬௮	நாளென	௧௯௧
தேறினுந்	௪௨௭	நல்குரவெ	௩௦௭		
தோ		நல்லவை	௧௮௩	நிணந்தீயி	௬௧௪
தொகச்சொ	௩௩௬	நல்லாண்	௪௬௮	நிலத்தியல்	௨௨௪
தொடங்கற்க	௨௪௩	நல்லார்கட்	௨௦௩	நிலத்திற்	௪௬௭
தொடலைக்	௩௩௨	நல்லாறென	௧௩௬	நிலவரை	௧௧௧
தொடிநோக்	௨௨௪	நல்லாற்றனி	௧௦௬	நிலைமக்கள்	௩௭௮
தொடிப்புழு	௩௦௩	நல்லாற்று	௧௧௬	நிலையஞ்சி	௧௩௬
தொடியொடு	௬௦௨	நல்லினத்தி	௨௨௮	நிலையிறழியா	௬௨
தொடிற்சுடி	௩௬௩	நலிஞ்ஞறு	௩௮௪	நிலலாதவ	௧௬௦
தொட்டனைத்	௧௯௭	நறபொரு	௩௦௭	நிழனீருயின்	௪௨௬
தொல்வா	௩௦௬	நனவினாற்	௩௯௨	நிறைநீர	௩௮௪
தொழுதகை	௪௦௪	நனவினாந்	௩௯௪	நிறைநெஞ்	௪௪௬
தோ		நனவினாந்காக்	௩௯௩	நிறைமொழி	௧௭
தோன்றிற்	௧௧௨	நனவினாந்காத	௩௯௧	நிறையரி	௩௩௪
ந		நனவினாந்காரா	௩௯௪	நிறையுடைமை	௬௧௨
நகல்லல்லர	௪௮௩	நனவென	௩௯௩	நிறையுடையே	௬௪௩
நகுதற்பொரு	௩௮௩	நன்மையுந்	௨௩௩	நினைத்திருந்	௬௦௩
நகையிகை	௪௬௩	நன்றறிவா	௩௨௦	நினைத்தொ	௩௮௭
நகையுழுவகை	௧௪௬	நன்றுகுமாக்கம்	௧௩௮	நினைப்பவர்	
நகையுள்ளு	௪௮௪	நன்றுகா	௧௮௭		
நகைவகை	௪௦௦	நன்றுற்ற	௨௩௨	நீ	
நசையியார்	௩௮௩	நன்றிக்கு	௬௬	நீக்கான்வெரு	௪௨௬
நச்சப்படா	௪௧௦	நன்றிமறப்	௩௩	நீங்கிற்றெ	௧௨
நடுவின்றி	௮௩	நன்றென	௩௩௯	நீரின்மையா	௩௩௬
நட்டார்க்குமை	௪௪௨	நன்றெழி	௩௩௮	நீருழிமல	

தறள்	பக்கம்	தறள்	பக்கம்	தறள்	பக்கம்
நு		படுபயன்	௮௪	பற்றுள்ள	௨௧௭
நுணங்கிய	௨௦௮	படைகுடி	௧௮௧	பனியரும்பி	௧௯௬
நுண்ணிய தூல்	௧௮௪	படைகொண்	௧௨௧	பன்மாயக்கள்	௬௧௩
நுண்ணியமெ	௩௪௮	பணியுமாமெ	௪௭௬	பா	
நுண்மாணு	௨௦௩	பணிவுடைய	௪௧	பாடுபெறு	௬௦௩
நுனிககொம்ப	௨௩௬	பணைநீங்கிப்	௬௦௧	பாத்தூண்	௧௦௮
நூ		பண்டறியே	௧௨௭	பாலொடு	௧௪௬
நூலாருணால்	௩௩௧	பண்ணென்	௨௮௨	பி	
நே		பண்பிலான்	௪௮௬	பிணிக்ஞுமருந்	௧௩௬
நெஞ்சத்தார்	௧௪௧	பண்புடை	௪௮௪	பிணியின்மை	௩௬௨
நெஞ்சிற்றூற	௧௩௨	பதிமருண்டு	௧௯௧	பிணையேர்	௧௩௦
நெடுங்கட	௧௧	பயனிலபல்	௧௩௩	பிரித்தலும்	௩௧௧
நெடுநீர்மற	௨௧௭	பயனில்சொற்	௧௪௪	பிரிவுரைக்	௧௬௩
நெடும்புன	௨௪௧	பயன்மாடூள்	௧௦௩	பிழைத்துணர்	௨௦௭
நெய்யாவெ	௧௧௯	பயன் றூக்கார்	௧௩	பிறப்பென்னு	௧௭௪
நெருப்பினு	௧௦௮	பயன் றூக்கி	௪௪௪	பிறப்பொக்	௪௭௩
நெருநலுள	௧௧௨	பரிந்தவாநல்	௬௦௮	பிறர்க்கின்	௧௧௩
நெருநற்றுச்	௬௨௪	பரிந்தோம்பிக்	௬௬	பிறர்நாணத்	௪௧௪
நோ		பரிந்தோம்பிப்	௬௬	பிறர்வழியு	௪௧௩
நோக்கினு—கி	௧௩௨	பரியதுகூர்	௨௧௧	பிறவிப்பெ	௮
நோக்கினு—கெ	௧௨௬	பரியினுமாகா	௧௮௧	பிறன்பழி	௧௦
நோதலெவன்	௬௩௮	பருகுவார்	௩௧௭	பிறன்பொரு	௭௦
நோயெல்லா	௧௧௪	பருவத்தோ	௨௩௧	பிறன்மனை	௭௩
நோய்நாடி	௪௧௧	பருவாலும்	௧௮௪	பீ	
நோவற்க	௪௨௭	பலகுடைநீ	௧௦௨	பீலிபெய்	௨௩௧
நொனாவுடம்	௧௧௯	பலசொல்ல	௩௧௧	பு	
ப		பலநல்லகற்	௪௦௨	புகழின்ருற்	௪௭௦
பகச்சொல்லி	௧௦	பல்குழவு	௩௬௦	புகழ்ந்தவை	௨௪௬
பகல்கருதி	௪௧௬	பல்லவைக	௩௧௭	புகழ்பட	௧௧௨
பகல்வெல்	௨௩௮	பல்லார்பகை	௨௨௩	புகழ்புரிந்	௩௨
பகுத்துண்டு	௧௧௧	பல்லார்முனி	௧௨	புக்கிலமை	௧௬௧
பகைநட்பாக்	௪௨௬	பழகியசெல்	௪௧௬	புணர்ச்சிபழ	௩௮௧
பகைநட்பாந்	௪௦௧	பழகியநட்	௩௧௩	புத்தேளுல	௧௦௨
பகைபாவ	௭௨	பழிமலைந்	௩௨௩	புரந்தாரகண்	௩௮௨
பகைமையு	௩௪௮	பழியஞ்சி	௨௧	புலத்தலிற்	௬௪௬
பகையகத்துச்	௩௧௧	பழுதெண்	௩௧௪	புலப்பெலென்	௬௧௪
பகையகத்துப்	௩௧௭	பழைமையெ	௩௧௩	புலப்பென்	௬௧௮
பகையன்	௪௨௪	பழையபிம	௩௪௪	புல்லவையுட்	௩௧௩
பசக்கமற்	௧௮௦	பற்றற்றகண்	௨௧௮	புல்லாதிரா	௬௩௧
பசந்தாளி	௧௮௦	பற்றற்றகண்ணே	௧௭௦	புல்லிக்கிடந்	௧௩௧
பசப்பென	௧௮௧	பற்றற்றே	௧௩௧	புல்லிவிடா	௬௪௭
படலாற்றா	௧௩௩	பற்றிவிடாஅ	௧௬௬	புறங்குன்றி	௧௩௨
படியுடை	௨௬௮	பற்றுக்கபற்	௧௭௦	புறங்கூறிப்	௮௮

குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்	குறள்	பக்கம்
புறத்துறுப்	௪௨	பொருட்பெண்டிர்	௪௪௪	மலரினுமெல்	௪௨௬
புறந்துய்மை	௧௪௩	பொருட்பொரு	௪௪௫	மலர்காணின்	௫௪௧
புன்கண்ணை	௫௬௬	பொருணீங்கி	௧௧௮	மலர்மிசை	௪
பே		பொருண்மா	௫௬௬	மழித்தலு	௧௩௪
பெண்ணிய	௬௪௦	பொருள்கரு	௩௩௬	மறத்தல்	௧௪௫
பெண்ணிற்	௩௦	பொருள்கெடு	௪௫௬	மறந்துமீ	௬௮
பெண்ணினுற்	௬௨௫	பொருளல்லவரை	௩௩௮	மலப்பினு	௬௭
பெண்ணேவல்	௪௪௧	பொருளல்லவர்	௧௭௧	மறப்பினெவ	௫௮௮
பெயக்கண்டு	௨௮௬	பொருளற்றார்	௧௧௮	மறமானமா	௩௭௫
பெயலாற்றா	௫௭௩	பொருளாட்சி	௧௨௦	மறவற்க	௫௪
பெரிதாற்றி	௬௨௩	பொருளானு	௪௮௭	மறந்தவை	௨௮௬
பெரிதினிது	௪௧௦	பொருளென்	௩௬௬	மறைபெற	௫௭௬
பெரியாரை	௪௩௪	பொள்ளென	௨௪௨	மறைப்பேன்மற்	௬௧௧
பெருக்கத்து	௪௬௬	பொறியின்	௩௦௩	மறைப்பேன்மன்	௫௬௬
பெருங்கொ	௨௬௦	பொறிவாய்	௫	மற்றியானெ	௫௮௮
பெருமைக்கு	௨௫௦	பொறுத்தலிற்	௭௩	மற்றுத்தொடர்	௧௬௭
பெருமைபெ	௪௭௬	பொறுறையொ	௩௬௦	மனத்ததுமா	௧௩௩
பெருமையு	௪௭௫	போ		மனத்தானு	௨௨௪
பெரும்பொரு	௩௫௬	போற்றினரி	௩௪௧	மனத்தினமை	௪௦௩
பெரு அமையஞ்	௬௩௨	ம		மனத்துக்கண்	௨௦
பெறினென்	௬௨௦	மகன்றந்தை	௩௭	மனத்துளது	௨௨௫
பெறுமவற்	௩௩	மக்கண்மெய்	௩௫	மனத்தொடு	௧௪௨
பெற்றார்	௩௨	மக்களேபோல்	௫௬௬	மனநலத்தி	௨௨௭
பே		மங்கலமென்ப	௩௨	மனநலநன்கு	௨௨௭
பேணுதுபெட்டா	௫௭௫	மடலூர்தல்	௫௫௩	மனநலமன்	௨௨௬
பேணுதுபெட்ப	௬௨௬	மடிமடிக்	௨௬௭	மனந்துயார்	௨௨௬
பேணுதுபெண்	௪௩௬	மடிமைகுடி	௨௬௬	மனந்துய்	௨௨௫
பேதைபெருங்	௩௬௬	மடியிலா	௩௦௦	மனமாணவு	௪௩௦
பேதைப்ப	௧௮௩	மடியுளா	௩௦௩	மனைத்தக்க	௨௮
பேதைமையு	௪௦௭	மடியையமடியா	௨௬௬	மனைமாட்சி	௨௬
பேதைமையெ	௪௦௬	மடுத்தவா	௩௦௬	மனையானை	௪௪௦
பேதைமையொ	௩௬௪	மணியீருமண்	௩௬௪	மனைவிழைவா	௪௩௮
பேராண்மை	௩௭௬	மணியிற்றிக	௬௨௧	மன்னர்க்கு	௨௭௪
போ		மண்ணோடியை	௨௮௪	மன்னர்விழை	௩௪௦
பொச்சாப்பார்	௨௬௩	மதிநுட்ப	௩௧௨	மன்னுயிரொல்	௫௭௦
பொச்சாப்புக்	௨௬௩	மதியுமடந்தை	௫௪௩	மன்னுயிரொ	௧௧௭
பொதுநலத்	௪௪௫	மயிர்ப்பின்பின்	௪௭௨	மா	௫௪௪
பொதுநோக்	௨௬௧	மருந்தாகி	௧௦௩	மாதர்முகம்	௫௬௮
பொய்படுமொ	௪௦௮	மருந்தென	௪௫௮	மாலையோய்	௫௬௫
பொய்ம்மையு	௧௪௦	மருந்தோமற்	௪௭௧	மாலையோவல்	௪௬௦
பொய்யாமைபொ	௧௪௨	மருவுகமாசற்	௩௬௨	மாறுபாடி	௪௦௫
பெய்யாமைய	௧௪௨	மலரன்ன—ணு	௫௪௫	மீ	௪௦௫
பொருட்புந்த	௬௫	மலரன்ன—ணு	௫௬௬	பிச்சுச்சுய்	

திறள்	பக்கம்	திறள்	பக்கம்	திறள்	பக்கம்
மிகன்மேவன்	௪௧௮	வகையறச்	௨௩௦	விழித்தகண்	௩௮௦
மிகினுங்குறை	௪௧௮	வகையறிந்துத	௪௨௭	விழுப்புண்ப	௩௮௧
மிகுதியான்	௭௭	வகையறிந்துவ	௩௧௪	விழுப்பேற்றி	௭௯
முகத்தா	௪௮	வசையிலா	௧௩௩	விழைதகை	௩௯௪
முகத்தினினி	௪௦௩	வசையென்ப	௧௧௩	விழைபார்	௩௯௬
முகத்தின்மு	௩௪௭	வசையொழிய	௧௧௩	விளக்கற்ற	௧௭௯
முகநகநட்ப	௩௮௪	வஞ்சமனத்தா	௧௨௯	விளிந்தாரின்	௭௧
முகனோக்கி	௩௪௭	வருகமற்கொ	௬௧௮	விளியுமெனி	௧௮௧
முகைமொக்	௬௨௨	வருமுன்னர்	௨௧௬	வினைகலந்து	௬௧௬
முடிவுமிடை	௩௩௨	வருவிருந்து	௪௪	வினைக்கண்வினைகொட்க	௩௩௩
முதலிலார்க்	௨௨௨	வரைவிலாமா	௪௪௭	வினைக்கண்வினையு	௨௧௭
முயக்கிடை	௬௦௪	வலியார்க்கு	௪௨௦	வினைக்குரி	௨௧௭
முயங்கிய	௬௦௩	வலியார்முற்	௧௧௬	வினைசெய்	௨௮௮
முயற்சிறு	௩௦௩	வலியினிலை	௧௩௦	வினைத்திட்	௩௨௧
முரண்சேர்ந்	௨௪௪	வழங்குவ	௪௪௬	வினைபகை	௩௩௧
முறிமேனி	௧௪௨	வழிநோக்	௪௨௧	வினையான்	௩௩௩
முறைகோடி	௨௭௬	வழுத்தினாடு	௬௪௩	வினைவலியு	௨௩௩
முறைசெய்	௧௧௩	வறியார்	௧௦௧	வீழப்படு	௧௮௩
முறைப்பட	௩௧௪	வன்கண்கு	௩௧௦	வீழுநர்வீழ	௧௮௨
முற்றற்றி	௩௬௭	வா		வீழுமிருவர்	௧௩௬
முற்றியுமுற்	௩௬௪	வாணிதஞ்செய்	௧௧	வீழநாள்	௨௧
முனைமுகத்	௩௬௭	வாய்மையெ	௧௪௦	வீழ்வாரினி	௧௮௪
முன்னுறக்	௨௯௪	வாராக்காற்	௧௭௧	வீறெய்தி	௩௨௭
மே		வாரிபெருக்	௨௧௪	வே	
மேலிருந்து	௪௭௪	வாழ்தலுயிர்	௧௪௭	வெண்மை	௪௧௨
மேற்பிறந்தா	௨௦௪	வாழ்வார்க்	௧௮௨	வெருவந்த	௨௭௮
மை		வாளற்றுப்	௬௧௧	வெள்ளத்தனையம	௨௬௩
மையலொரு	௪௦௧	வாளொடென	௩௧௬	வெள்ளத்தனையவி	௩௦௧
மோ		வான்போல்	௪௨௧	வேட்ட வே	௧௩௮
மோப்பக்கு	௪௭	வானின் துல	௮	வேட்டத்தா	௩௧௮
யா		வானுயர்தோ	௧௩௦	வேட்டபன	௩௪௨
யாகாவாரா	௬௪	வானோக்கி	௨௬௮	வேண்டற்—	௮௬
யாங்கண்ணி	௧௧௧	விசம்பிற்று	௧௦	வேண்டற்—ன்	௪௧௩
யாண்டுச்செ	௪௩௧	விடாஅது	௧௬௦	வேண்டாமை	௧௭௯
யாதலின்	௧௧௧	விடொற்ற	௩௩௬	வேண்டிய	௧௨௧
யாதானா	௧௧௮	விண்ணின் து	௬	வேண்டினுண்	௧௧௬
யாமுமுளே	௧௮௭	வித்துமிடல்	௨௭	வேண்டுகால்	௧௭௮
யாமெய்யா	௧௪௪	வியவற்க	௨௧௭	வேண்டுதல்	௪
யாரினுங்கா	௬௪௨	விருந்துபுற	௪௩	வேலன்று	௨௬௯
யானெனதென்	௧௧௮	விருப்பரு	௨௧௮	வேலொடு	௨௭௩
யானோக்கு	௧௩௨	விரைந்து	௩௬௬	வை	
வகுத்தா	௧௮௬	விலங்கொடு	௨௦௪	வைத்தான்	௪௮௬
வகைமாண்	௪௩௬	விலலேருழ	௪௨௧	வையத்துள்	௨௮

திருக்குறள் அகராதி முற்றிற்று.

ஸ்ரீமத்

தாயுமானசுவாமிகள்

திருப்பாவற்றிரட்டு

மெய்கண்ட விருத்தியுரையுடன்.

[730 பக்கம்: ஸ்வாமிகளின் திருவுருவப் படத்துடன்
உயர்ந்த காலிகோ பைண்டு: விலை ரூபாய் 4.]

அகண்ட பரிபூரண சச்சிதானந்த சொரூபாகிய சிவபெருமானது பரிபூரண திருவருட்பிரகாசப் பரம புருஷராகியும், அதுபான்மும்மை நாயன்மாரு ளொருவராகிய திருமூலநாயனார் பரம்பரையில் அவதரித்து மௌனதேசிகரிடம் ஞானோபதேசம் பெற்றவராகியும், எண்ணிறந்த வடமொழித் தென்மொழிச் சாத்திரங்களில் வல்லவராகியும், சிவஞானபோதச் செல்வராகியும், அனாதி முதலாகிய முதல்வன் அநாதியில் திருவாய்மலர்ந்தருளிய வேதாகமங்களின் சாரமாக விளங்கும் ஞானசாத்திரங்களின் அருங்கருத்தினையே தோத்திரமாக்கிச் சிவஞானத் தபோதனர்களாகிய சமய குரவர்களையும், அத்துவித மெய்கண்டார் முதலிய சந்தான குரவர்களையும் வாய்மீரம்பத் துதித்த திருவருட்பெருஞ் செல்வருமாகிய தாயுமானசுவாமிகள் தமது சுவாநுபூதியினிற் பிறந்த அற்புத சின்மய மதுமான செம்பாற்றிரட்டினுக்கு அநேகர் பதவுரையும் பொழிப்புகளையும் எழுதியிருக்கின்றனர். அவை தாயுமானார் உண்மைகருத்தைத் தெரிவிப்பனவல்ல. தாயுமானசுவாமிகள் வேதாந்த சித்தாந்த சமரசபாவ முடையவராதலால் அவருடைய உண்மைக்கருத்து ஈதென்று ஒவ்வொரு பாடல்களிலும் விளங்கும்படி, மதுரைத் தமிழ்ச்சங்கத்து மகாவித்வான் சித்தாந்தசரபம் அஷ்டாவதானம் பூவை. சலியாணசுந்தர முதலியாரால் பதவுரையும், விசேடவுரையும், பிரமாணங்களும், உபநிடத கருத்துக்களும் எடுத்துக்காட்டி ஒவ்வொரு பாடலுக்கும் இன்றியமையாத பெரியோர்களுடைய ஞானசாத்திரங்களிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக்கின்றன.

கவனிப்பு:—இதுவரையில் தாயுமானருடைய பாடலுரையைப் படித்த அறிஞர் இந்த மெய்கண்ட விருத்தியுரையையும் படிப்பார்களானால் மறவுரைகளுக்கும் இவ்வுரைக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் இன்னதென விளங்கும்.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமய்யர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

பட்டினத்துப்பிள்ளையார்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

பிரபந்தத்திரட்டின் விருத்தியுரை

[பட்டினத்தடிகள் திருவுருவப்படத்துடன் உயர்ந்த
காலிகோபைண்டு செய்தது: விலை ரூபா 3—8—0]

பட்டினத்தடிகளால் ஆங்காங்கு எம்மனோரை யுய்விக்கு மாத்திரையானே திரிவாய் மலர்ந்தருளப்பெற்று கம்பியாண்டார் நம்பிகளால் பதினொருந் திரு முறையிற் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பிரபந்தங்களாகிய கோயினுண்மணிமாலை, திருக் கழமல மும்மணிக்கோவை, திருவிடைமருதூர் மும்மணிக்கோவை, திருவே கம்பழடையார் திருவந்தாதி, திருவோற்றியூரோருபா வோருபத்து என்பன வற்றிற்கும், கோயிற்றிருவகவல், திருவேகம்பமாலை, திருவிசைப்பா, பொது, முதல்வன் முறையீடு, அருட்புலம்பல், இறந்தகாலத் திரங்கல், நெஞ்சொடு புலம்பல், பூரணமாலை, நெஞ்சொடு மகிழ்தல் என்னு மிவைகளடங்கிய திருப் பாடற்றிரட்டு, உடற்கூற்றுலண்ணம் என்பனவற்றிற்கும் அகேகர் பதவுரையும் பொழிப்புரையும் சிற்சிலவற்றிற்கு எழுதியிருக்கின்றனர். அவைபோல் அல் லாது சென்னை பச்சையப்பன் கல்விச்சாலைத் தமிழ்ப்பண்டிதர் ம-ரா-ஹ்ரீ, ஆ. சிங்காரவேலு முதலியார் அவர்களால் பதவுரையும், விசேடம், உதாரணம் இன்னும் இவைகளைமந்த விருத்தியுரையையும் எடுத்துக்காட்டி, பெரியோர்க ளுடைய ஞானசாத்திரங்களிலிருந்து மேற்கோட்பாக்கள் உதகரிக்கப்பட்டிருக் கின்றன.

பிரபந்தம் முடிந்தும் இதற்குமுன் எவராலும் உரை செய்யப்படவில்லை.

இதுவரையில் பட்டினத்தாருடைய பாடலுரையைப் படித்த அறிஞர் இந்த வேதாந்தசித்தாந்த விருத்தியுரையைப் படிப்பார்களானால் இதுவரைக்கும் வெளிவந்த மற்ற வுரைகளுக்கும் இவ்வுரைக்கும் உள்ள தாரதம்மியம் இன்ன தென நன்கு விளங்கும்.

இப் பட்டினத்தடிகளின் துறவின் பெருமையை “பாரனைத்தும் பொய் யெனவே பட்டினத்துப் பிள்ளையைப்போல், ஆருந்தறக்கை யரிதரிது நேரே மனத்துறவு மப்படியே” என்று ஞானங்கைவந்த தாயுமானவர் முதலிய அறிஞ ரால் துதிக்கப்பெற்ற சிவஞானச் செல்வராகிய பட்டினத்தடிகளின் திவ்ய சரிதை முழுமையும் விரிவாகவும் இந்நூலில் சேர்க்கப்பட்டிருக்கின்றது.

கவனிப்பு:—இதில் பட்டினத்தார் பிரபந்தவுரை, பாடலுரை, புலம்ப லுரை, அன்றார் சீடராகிய பத்திரகிரியார் புலம்பலுரை இவைகளெல்லாம் அடங்கி யிருக்கின்றன. இப்படி யெல்லாம் ஒன்று சேர்த்து இதுவரையில் யாரும் அச்சிடவில்லை.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடாழ்வாயர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

அதிவீரராமபாண்டியன் இயற்றிய

நடைதழுவும்

விசேட வுரையும்

[உயர்ந்த ஆண்டிக்கடிதத்தி லச்சிட்டு அழகிய

காலிகோபைண்டு செய்தது: 810-பக்கங்கள்

கொண்டது: விலை ரூபா 4—0—0.]

நடைதம் என்னும் உயரிய இந்நூலானது நெடுங்காலமாக வித்துவசிரோ
மணிகளாலும் மாணவர்களாலும் பொன்னேபோற் றோற்றப்பட்டுவருவது
பலர்க்கும் தெரிந்தவிஷயமேயாம். இதன் அருமையையும் பெருமையையும்
நோக்கியன்றோ யூரிவர்விடியார் நெடுங்காலமாக அப்போதைக்கப்போது இந்
நூலிலிருந்து சிற்சில பகுதிகளைப் பாடமாக ஏற்படுத்திக்கொண்டு வருகிறார்கள்.
இதனானே இந்நூலின் பெருமை தெற்றென விளங்குகின்றன வன்றோ?
மேலும் எந்தநூலுக்கும் அமையப்பெறாத “நடைதம் புலவர்க்கு ஓளதம்” என்
னும் சிறப்பான பழமொழி இந்நூலுக்கு ஏற்பட்டனபோலும். இங்குப் “புலவர்”
என்ற சொல் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. இந்நூல் புலவர்க்குமட்டுமோ ஓளதமா
யுள்ளது? இதை வாசிக்கும் ஒவ்வொருவருக்குமே இது ஓளதம்போன்று
உள்ளது. ஆரம்ப ஆப்பாசிகட்கும் தமிழ்பாஷையில் தேர்ச்சியடைய விரும்பு
வோர்க்கும் இந்நூலில் தக்கபயிற்சி ஏற ஏற இந்நூல் அமுதம்போன்றிருக்கும்.
ஓளதம் உடற்கு உறுதியபயத்தல்போன்று நடைதம் உளத்துக்கு உறுதி பயக்
கக்கூடியதென்பதில் ஐயமில்லை. இந்நூலில் கூறப்பட்டுள்ள பலவித வர்ணனை
களின் அழகே அழகு. பதப்பிரயோகங்களும் மிக அழகுவாய்ந்தன. படிக்கப்
படிக்க மனதிற்கு மிகவும் குதூகலத்தையும் பக்தியையும் உண்டு பண்ணக்கூடி
யது. இந்நூல் சாதாரண சரித்திரநூலா யிருந்தால் இவ்வளவு புகழ் விளங்கு
வதற்கு ஏதுவேயில்லை. நளச்சக்கிரவர்த்தியும், தமயந்தியும் இவ்விருவரும் அக
ஒழுக்கம் புறவொழுக்கம் முற்றும் நிரம்பப்பெற்றவர்க ளாதலால் தங்கள் சரித்திர
மூலமாக உலகத்துக்கே நற்போதனைகளை யூட்டியவர்களாய் மிருப்பது போற்றத்
தக்கது. ஒரு நாவல் புஸ்தகத்தை ஒருமுறை பார்த்துவிட்டு மறுமுறை அதே
நாவலைப் படிப்பதென்றால் ஓர்வித வெறுப்பு உண்டாதல் எவர்க்கும் அநுபவ
மாமன்றோ? ஓடி நளதமயந்தி சரித்திரமோ இதற்கு நேர்மாறாக எத்தனைமுறை
வாசித்தபோதிலும் வெறுப்புத்தோன்றாமல் மேன்மேலும் குதூகலத்தையும்
பக்தியையும் உண்டுபண்ணக்கூடிய தாகும். இவ்வித அமைப்பில் நடைத
வுரையை இதுகாறும் எவர்களும்த் பதிப்பிக்கவில்லை என்பது இந்நூலை வாசிப்ப
வர்களுக்குத் தெற்றென விளங்கும்.

இப்பதிப்பில் சில நூற்றுக்கணக்கான செய்யுள்கட்கு விஷயத்தலைப்புகள்,
இலக்கண நுட்பங்கள், மேற்கோள்செய்யுட்கள், சொற்பொருள்விளக்க முதலி
யன விசேஷமாக எழுதி சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

B. இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ்,

நெ. 41, வெங்கடராமயப்பர் தெரு, ஜி. டி. சென்னை.

ஸ்ரீ பகவத்கீதை

தீராவ்ட மஹா வியாக்கியானம்

இதன் விலை ரூபா 3-8-0.

இந்த பகவத்கீதையின் மகிமையை அன்னியதேசத்தாரோ அறிந்து கொண்டாடும்போது அதை நம்மவர்களுக்கு எடுத்து சொல்லவேண்டுமா? அருமையான ஞானத்தோடுகூடிய இந்த மனுஷ்ய ஜன்மத்தை அடைந்திருக்கும் நாம் இப்போதே இதைக்கொண்டு இந்த ஜனனமரணமாகிய ஸம்ஸார ஸமுத்திரத்திலிருந்து கரையேறும்பொருட்டு மஹா காருண்ய மூர்த்தியாகிய அந்த பகவான் கிருஷ்ணாவதாரஞ்செய்து ஸகல வேதாந்த சாஸ்திரங்களையும் திரட்டி சுலபமாக முக்தியடையும்வழியை இந்த கீதாசாஸ்திரத்தில் உபதேசித்திருக்கிறார். இதன் பொருளைக் கண்டு தேறியவர்களுக்கு சகல புருஷார்த்தங்களும் கைகூடும்.

ஆனால் இந்த பகவத்கீதையும், அதன் அருமையான பொருளை உணர்த்தும் பாஷ்யங்களும், வியாக்கியானங்களும் தேவபாஷையாகிய ஸம்ஸ்கிருதத்தில் இருப்பதால் அவற்றை எல்லோரும் வாசித்து அறிவது இக்காலத்தில் வெகு சிரமஸாத்தியமாய் இருப்பதை உத்தேசித்து இப்புஸ்தகத்தில் பதம் பதமாய் சுலோகங்களைப் பிரித்து அவைகளுக்கு தமிழில் அர்த்தமும் அதனடியில் பாஷ்யங்களின் கருத்தை அத்வைதாவதானம் ஸ்ரீமான் திருவேங்கடசுவாமிகளால் தெளிவாகவும் எல்லோரும் அறியும்பொருட்டு இனிமையான தமிழில் விரிவாய் எழுதப்பட்டிருக்கிறது.

சீகாழி கண்ணுடைய வள்ளலார்

இயற்றிய

ஒழிவி லொடுக்கம்

[உயர்ந்த கிளேஸ் கடிதம் கவிகோ பைண்டு செய்தது

விலை ரூபா 1-8-0.]

வேதாந்திகள் அஹம் என்று சொல்லும் தற்போதம் ஒழிந்தவிடத்து முத்தியுண்டென்பதைத் தெளிவாகக் காட்டி அதனை யொழிக்கும் நெறியும் இது வெனத் தெரிவித்தனர் கண்ணுடைய வள்ளலார் எனப்பட்ட பரமாசாரியர்.

தமக்கு முந்தியுள்ள ஆசிரியர்களும் பிந்தியுள்ள ஆசிரியர்களும் மயங்கியுரைத்தும் பொய்மை யுரைத்தும் உலகத்தில் அஞ்ஞானத்தை விர்த்தி செய்திருப்பவும், இடையிறோன்றிய இவர் சரியை கிரியை யோகங்களை யிகழ்ந்து அவற்றின் வெறுமையை நன்கு விளக்கினர்.

இதிலடங்கிய விஷயங்கள்.

1. சிறப்புப்பாயிரம் உரை	7. சரியைக் கழற்றி
2. காப்புச் செய்யுள்கள்	8. விராத்தி விளக்கம்
3. வேதாகமப் பொதுவிலுபதேசம்	9. துறவு
4. சத்திவிபாதத் துத்தமரொழிவு	10. அருளவத்தைத் தன்மை
5. யோகக் கழற்றி	11. வாதுனைமாண்டார் தன்மை
6. கிரியைக் கழற்றி	12. நிலையியல்பு

இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ், இரத்தின நாயகர் ஸன்ஸ், சென்னை.

